Hic liber [illegible] [illegible] qui in Experimentorio
[illegible] [illegible] Experimentum Frat.

15
11503

Num. 30. cas. 2. num. 20.

EPIGRAMMATVM GRAECORVM LIBRI VII.

ANNOTATIONIBVS IOANNIS BRODAEI Turonensis illustrati,

Quibus additus est in calce operis rerum ac uocum explicatarum Index diligentissime conscriptus.

BASILEAE M. D. XLIX.

IOANNI FRISIO TIGVRINO
SIGISMVNDVS GELENIVS S. D.

AVDIO te Epigrãmata Græca cupere, mitto igitur cum auctario, si forte magis etiam satisfaciant. non sum sollicitus ne iudicio tuo quãuis acerrimo displiceant: & meritò, cum intelligas in ea totum id salis & leporis congestum, quicquid in hoc genere festiuissima Græcia, aut ipsæ Ἑλλάδος Ἑλλὰς Athenæ habuerunt. Commentariorũ autor est iuuenis multiiugæ lectionis idemq; μνημονικώτατος Ioannes Brodæus Turonẽsis, ut mirum sit in eius ætatem tam uariam exactamq; omnis generis librorum cognitionem cadere. Aiunt enim uixdum undetrigesimum annum ingressum. Equidem haud fastidiosus lector eorum quæ ad humaniores literas pertinent, ut qui soleo recentes etiam ab editione libros quamprimum nãcisci datur, auide appetere, percurrere etiam quotquot magis ad palatum faciunt, tamen quosdam in utraq; lingua rarissimos citari ab eo animaduerti, quorũ aliquot nec de nomine noram, licet sim penè duplo annosior. Non philosophus eum fugit, nõ theologus, non iurisconsultus, non medicus, sed præcipue in poetis, historicis, oratoribus, eorumq; commentatoribus uersatus uidetur, è singulis excerpendo plurima, quæ nõ tam ostentaret, quàm aptissime suis quæq; locis collocaret, idq; summo cõpendio, obiter etiam in alijs scriptoribus quędam uel castigãs uel explicans: proinde non tam discipulis eum scripsisse opinor, quàm præceptoribus, in quorum numero tua cum primis celebris est opera, ut quo non alius sit formator iuuentutis felicior, siue mores ac pietas spectentur, siue literæ. Quamobrem & ista inclyta Tigurina respublica grato animo te complectitur, ut reliquos omnes tui similes, quos longum esset recensere, quandoquidem his ornamentis floret egregie: & tibi fama quoque non maligne respondet, notum te faciens uel extra Germaniam. Cæterum quod ad Epigrammata attinet, debemus sanè Maximo Planudi, uiro sui seculi ut doctissimo ita grauissimo, qui studijs iuuenum hac farragine colligenda sic profuit, ut tamen pudicis auribus parceret: quam laudem noster Conradus Gesnerus æmulatus est in castrandis Martialis ludicris, non minorem apud Latinos,

quàm ille apud Græcos suos meritus gratiam. Accipe igitur hoc quicquid est eo quo mittitur animo, & faue nostris laboribus, simulq; eximiorum uirorum Frobenij & Episcopij indefesso in prouehendis bonis literis studio. Iuuat enim probari tui similibus, atq; adeò toti uestro sodalitio, cui fausta precor omnia, & commendari uehementer cupio. Bene uale. Basiliæ calend. Septembris, Anno post Christum natum

M. D. XLIX.

AVTHORVM QVI IN HISCE LIBRIS EPIGRAMMATA CONSCRIPSERUNT CATALOGUS.

A
Abbianus
Adrianus imperator
Aegis
Aemilianus
Aeschylus
Agathias Scholasticus
Alcæus Messenius
Alexis
Alphæus Mytilenæus
Alexander
Ammianus
Anacreon
Antiochus
Antipater Sidonius
Antipater Thessalonicensis
Antiphanes
Antiphilus
Antistius
Antonius Argiuus
Anyto
Apollinaris
Apollonides
Apollodotus
Arabius
Archelaus
Archias
Argentarius
Aristo
Asclepiades
Athenodorus
Automedon
B
Bacchylides
Bassus
Bianor
Boethus
Bisantinus
C
Callias
Calliades
Callicerus
Callimachus
Callinius
Carphyllides
Chæremon
Chrestodorus
Claudianus
Cometas
Cornelius
Cosmas
Crates philosophus
Crinagoras
Cyllenius
Cyrillus
Cyrus
D
Damagetus
Demaratus
Damascius
Democritus
Demodocus
Diodorus
Diogenes
Diogenes Laertius
Dionysius
Dioscorides
Diotimus
Duris
E
Edylus
Egesippus
Epigonus
Eratosthenes
Ercias
Erinna
Erycius
Etruscus
Euodus
Euenus
Eutolmius
F
Facellus

G
Gabriel
Gæta
Gætulicus
Gallus
Germanicus Cæsar
Glaucus
H
Hecatæus
Heraclides
Hermocreon
Hermodorus
Homerus
I
Ioannes Barbucallus
Ioannes Grammaticus
Ion
Isidorus
Iulianus
Iulianus imperator
Iulianus Aegyptius
Iulius Diocles
Iulius Leonidas
Iulius Polyænus
L
Leo imperator
Leonidas
Leonteus
Leontius
Lollius
Lucianus
Lucillius
M
Macedonius
Mæcius
Magnus
Marcus Argentarius
Marianus
Meleager
Menander
Menecrates
Mesomedes
Metrodorus
Michael
Mimnermus
Mnasalces
Mnesarchus
Moschus
Musicius
Myrina
Myro
N
Nero
Nestor
Nicarchus
Niceratus
Nicias
Nicomedes
Nicodemus
Nilus Scholasticus
Nossis
O
Onestes
P
Palladas
Pamphilus
Pancratius
Parmenides
Parmenio
Paulus Silentiarius
Perses
Phanias
Philemon
Philippus
Philo
Philodemus
Philostratus
Pisander
Pinytus
Plato
Plato iunior
Polemo
Pollianus
Polystratus
Pomianus
Pompeius
Posidippus
R
Rufus
S
Sabinus
Samius
Sappho
Satyrus

Secundus
Serapion
Simmias
Simonides
Sophronius
Speusippus
Statilius Flaccus
Strato
Synesius

T

Thallus
Thæetitus
Theocritus
Theodorides
Theodoritus
Theodorus
Theognis
Theon
Theophanes
Theosebia
Thiestes
Tiberius
Tiberius Illus
Timæus
Timo
Traianus imperator
Troilus
Tullius Geminus
Tullius Laurea

X

Xenocritus

Z

Zelotas
Zenobius
Zenodotus
Zenocrates
Zonas
Zosimus

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ. Εἰς

Ἀγῶνας
Ἄμπελον
Ἀναθήματα
Ἀναπήρους
Ἀνδρείους
Ἀνταπόδοσιν
Ἀπαλήν
Ἀρετήν
Ἀσεβεῖς
Ἀσώτους
Αὐλητάς
Αὐτάρκειαν
Βίον ἀνθρώπινον
Βρέφη
Γάμον
Γῆρας
Γραμματικούς
Γραφίδα
Γυναῖκας
Δένδρα
Δικαιοσύνην
Δίκην
Δυστυχίαν
Ἔλεον
Ἐλπίδας
Ἐπαίνους
Ἔρωτα
Εὐσέβειαν
Εὐτυχίαν
Εὐχαρίστους
Εὐχήν
Ἐχθρούς
Ζῷα
Ζωήν
Ἠχώ
Θάλασσαν
Θάνατον
Θεούς
Ἰατρούς
Ἰχθύας
Κάλλος
Κόλακας
Κριτάς
Λογογραφίαν
Μαινομένους
Μαθήματα
μέθην
Μετριότητα
Μῖσος
Μητρυιάν
Μνήμην
Μυστήριον
Μέμψιν
Ναούς
Ναυάγιον
Ναυτιλίαν
Νῆας
Νήσους
Οἶνον
Ὄρνις
Παιδιάν
Πανούργους
Παραμυθίαν
Πατρίδα
Πηγήν
Πλουτοῦντας
Ποιητάς
Ποιμένας
Πόλεμον
Πόλεις
Πονηρούς
Πόρνας
Ποταμούς
Πτωχούς
Σιωπήν
Σοφίαν
Σύγκρισιν
Σωφροσύνην
Τιμήν
Τύχην
Ὑποψίαν
Φήμην
Φθόνον
Φιλαργύρους
Φιλίαν
Φιλοσόφους
Φιλοστοργίαν
Φρόνησιν
Φροντίδας
Χρόνον
Ὥρας

EPIGRAMMATUM GRAECORUM, IOANNIS BRODAEI TURONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber primus.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ, ΑΡΧΙΟΥ.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ εἰσὶν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα. τέσσαρες ἱροί.
Οἱ δύο μὲν, θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνός. λητοΐδαο. παλαίμονος. ἀρχεμόροιο.
Ἆθλα δὲ τῶν, κότινος. μῆλα. σέλινα. πίτυς.

Διοτίμου εἰς ἡρακλῆν, καὶ ἀνταῖον.

Τὰν ἥβαν ὧν ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
Ἁδὲ ποσειδῶνος, καὶ διὸς ἐγγενέα.
Κεῖται δ' ἐσφὶν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀντὶ λέβητος,
Ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται, ἢ θάνατον.
Ἀνταίῳ τὸ πτῶμα. πρέπει δ' ἡρακλέα νικᾶν
Τὸν διός. ἀργείων ἁ πάλα, οὐ λιβύων.

Ἀντιπάτρου εἰς ἀρίαν.

Ὁ σταδιεὺς ἀρίης ὁ μενεκλέος, οὐ κατελέγχει
Περσέα σὸν κτίστην, ταρσὲ κίλισσα πόλι.
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες, οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
Οὐδ' αὐτὸς περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.
Ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγγων, ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρου
Ἠΐθεον. μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

Λέοντος Φιλοσόφου εἰς τὸ μονημέριον.

Τοξότα πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε φοῖβε,
Εἰπὲ κασιγνήτῃ κραιπνοὺς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
Ὅσσον ὑποψαῦσαι μερόπων δέμας, ὅσσον ἀῦσαι
Ἀκεῶν τὸν πουλῶν ἱερὸν στόμα. μὴ δὲ νοήσω
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνδρὸς οἴζυν.

Ἀντιπάτρου.

Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδηρέους
Ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν ἡρακλέους,
Σεμνάν θ' ὑπήνην, καὶ λέοντος ὄμματα,
Μιλησίου γίγαντος, οὐδ' ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἤνικα
Πυγμῇ ἐνίκα Νικοφῶν ὀλύμπια.

Δαμαγήτου.

Οὔτ᾽ ἀπὸ μεσσάνας, οὔτ᾽ ἄργοθεν εἰμὶ παλαιστάς.
Σπάρτα μοι σπάρτα κυδιάνειρα πατρίς.
Κεῖνοι τεχνάεντες. ἐγὼ γε μὲν ὡς ἐπέοικε
Τοῖς λακεδαιμονίων παισί, βίᾳ κρατέω.

Σιμωνίδου.

Γνῶθι θεόκριτον προσιδὼν τὸν ὀλυμπιονίκαν,
παῖδα παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
Κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ᾽ οὐ χείρονα μορφῆς,
Ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἴσθμια καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα,
Ἅλμα. ποδωκείην. δίσκον. ἄκοντα. πάλην.

Ioannis Brodæi Turonen̄. Scholia.

TΕΣΣΑΡΕΣ εἰσὶν ἀγῶνες ἀν᾽ ἑλλάδα. Quatuor in Græcia sacra certamina fuerunt. Olympia, Pythia, Isthmia, & Nemea. Olympia ab Hercule Thebano aut uno ex Idæis Dactylis, in Iouis honorem uel Pelopis gratiā instituta sunt. Nonnulli ab Iphito & Lycurgo Olympiorum ludicrum inuentū, alij rectius instauratū putant. Ipse Pelops & Oenomaus à plerisq; ludos & equorū cursus apud Elidem primi edidisse memorant. Hos agones quinto quoq; anno celebrari mos erat, quod tēpus Olympiadē dixere Greci, in quibus uictores oleastri frōdibus (καλεῖται δὲ ἐλαία καλλιστέφανος ait Pausanias) coronabant. Pythij ludi primū Apollini, ab Eurilocho Thessalo in eius honorē, aut Diomede facti sunt, in his qui uictoriam essent adepti, corona laurea donabantur. per μῆλα igitur Delphicam laurum intelligo, quæ maximis baccis pomorum instar atq; è uiridi rubentibus esset. Lucianus contra multorum opinionem in libello cui titulus De gymnasiis, μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ ἀπόλλωνος Pythionicæ præmium fuisse censet. Isthmij agones in Isthmo iuxta Corinthum à conuentu totius Græciæ Neptuno, Nisidi eius filio, siue ut alijs alijs placet Melicertæ seu Palæmoni qui Latinis Portunnus est, dabātur, quos quidem noctu à principio, mox die celebrari solitos testis est Plutarchus in uita Thesei, à quo & inuentos ibidem refert, æmulatione Herculis qui Olympia constituerat. In Isthmo primum uictores coronam è pinu meruisse, deinde ex apio, postremo uero in pristinum honoris locum coronam pineam esse restitutam in sympisiacis narrat Plutarchus. Pindari uero Scholiastes nō è pinu sed ex apio arido uictoribus coronā ascribit, cui Apollonij Argonauticon enarrator assentit. neq; tamen ille quin aliquando coronā pineam adepti sint, cōtendit. Nemea certamina quæ Archemoro fiebāt, ab Argiuis sunt reperta. hic enim Lycurgi filius fuit Opheltes nūcupatus, cui à serpēte interempto in patris solatiū ludi manserunt. Quidā ab Hercule aut à Molorcho, cuius filius à leone interfectus fuerat, eo enecato originē habuisse docent. in his qui uicerāt corona ex apio insigniebant sed eo uiridi, ut multi produnt. λητοΐδαο. Apollinis. Diomedes: patronymica sunt quæ à patre sumuntur. Abusiue sæpe etiam à matre fiunt. ut Latoides Apollo. Eadem Priscianus lib. 2. κότινος. Theophrastus κότινον δὲ τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ, ἀφ᾽ οὗ ὁ στέφανος. Plinius. Athenæ quoq; uictores olea coronant

ronant. Græci uero oleastro Olympiæ. τὰν ἐλαν. Iuuentutem. ἀπὸ ποσειδᾶν@. Antæus Neptuni aut terræ filius. Moris autem fuit ueteribus exteros terrestri itinere ad se uenientes terræ filios nuncupare, ut Neptuni qui nauigio adueherētur. quanquā ego his applaudo, qui Neptuni liberos immanes ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀγρίου, atq; ab omni humanitate alienos, tanquam è mari genitos, sicuti & terra ortos ignoto obscuroq; genere procreatos, aut enormi & monstroso corpore præditos, à poetis dici cōsueuisse tradant. nam ab Ioue sati quos Græci ἐκ διὸς γεν@ appellant, præstantissimi uirtute, prudentia, uiribus, intelliguntur. nō sum ignarus Eustathium hæc in α. iliados copiosissime persequi. καὶ διὸς ἀγαυοῦ. Hercules. ἀντιαῖον τὸ πῆμα. Incredibile est tantū portentum succūbere potuisse, cuius corpus sexaginta cubitorū fuisse refert Plutarchus in Sertorio, ὥς φασιν addēs, in quo fabulā esse nos admonet. Licet eius ossa Olympiam illata miraculo fidem fecisse accipiamus. Hercules autem teste Herodoro quatuor cubitorū & pedis longitudinem non excessit. ἡρακλῆα νικᾶν. fueritne Argiuus Hercules ut hic uidetur uelle poeta, an Thebanus ut Pindarus Isthmiorum hymno 4. an Aegyptius, an Ebulus quidam qui Antæum superarit diligentior quàm par est grāmaticus exquirat. Varro enim Seruio teste non modo quatuor & quadraginta Hercules enumerat, sed etiam omnes qui fortiter fecerant, Hercules cognominari literarū monumentis prodit. Huic fauent Xenophon in Aequiuocis, & Tacitus annal. 2. Cæterum nulli elegantius Herculis & Antæi luctam describunt, quàm Lucanus Pharsaliæ 4. & Philostratus imaginum 2. τὸν διὸς. Iouis filium. ἀργείων ἀπὸ πέλλα. Luctati Hercules, Argiui ciues eius, Græciq; sciunt, idq; cæteras gentes docuerunt, nō Antæus nec Aphri imbellis natio. Seneca in Hercule furente. Nunc Argiua mēbra palæstra. Theocritus Idyl. λα. ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροσρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες, ἀλλήλους σφάλλοντι παλαίσμασι. Thesei uel Phorbantis inuentum luctam esse ostendunt Pindari in Nemea annotatiōes, Philostratus in imaginibus & Homeri enarrator à Mercurio repertam digladiantur. ὁ σταδιεὺς. nunc stadiodromus in stadio currens. At Galenus. σταδιεὺς. διοσκουρίδης φησὶ σταδίοις ἀναμετρῶν τὸν περίπατον. ταρσὸς ἰλίοιο πόλι. Tarsus dicta est si Dionysio Afro credimus, ἔνθ' ἀπό ποτε πήγασ@ ἵππ@ ταρσὸν ἀφεὶς χῶρον λίπεν ὄνομα τῷ ἀφ' ἵππου. σὺν κτίσει. Eam ciuitatē Solinus & Lucanus Persæam appellans à Perseo, Quidam à Sanda, id est Hercule ab Aethiopia profecto, Eustathius & Hesychius à Sardanapalo cōditam opinantur. Suidas in uoce μέδουσα Solino, Idem in dictione περσὸς Eustathio adest. Strabo eam esse Io querentium Argiuorū opus existimat. ἐν' αὐτὸς πέρσεύς. Pegaso insidentem uolasse Perseum quod pedum celeritate excelleret fingunt poetæ. Primum itaq; ex hominibus cursu feras assecutum, de uenatione 2. commemorat Oppianus. ἠϊθεον. adolescente Arian Menecle patre editum. Εἰς τὸ μονημέριον. diei unius spectaculum, alij certamen ex animalibus cicuribus aut exarmatis exponunt. πορθέων. Musarum. κασιγνήτη. Dianæ sorori. ἀθρόπων uenatorum, qui sæpe à bestijs laniant. μὴ δὲ νοῦσω. Hanc uenationē edens. ζῴων μαλιχίοιο. Plutarchus in commētario περὶ ἀοργησίας deorum regem μαλίχιον, quod maxime principem placabilitas & clementia deceant nuncupatum, Idem in libello qui est de fortuna Romanorū, fortunam obsequentem παθίμιον à quibusdam, ab alijs uero μαλίχιον uocatam scribit. Phurnutus. περὶ ἀγορεύουσι δὲ καὶ μαλίχιον τὸν δία, εὐμάλικτον ὄντα τοῖς ἀδικίας μεταπιθεμένοις. Orpheus in hymnis, θεοὺς μαλιχίους infernos nominat κατ' εὐφημισμόν, ut Latini manes, Pausaniæ quoq; in Atti. & Corinthiacis, Thucydidi &

Xenophonti Iouis Meilichij est mentio, & Bacchi Meilichij Athenæo tertio dipnoso. Est μειλίχιος per ῃ quibusdam Iupiter cui nullum animal immolabãt, sed tantum pomis sacrificabant antiqui. λαχὼν θρόνον. Hoc de se Leo imperator cognomento Philosophus literarum omnium & imprimis astrologiæ eruditus. ταῦρον. Nicophontis Milesii quẽ tauro, Atlanti, Herculi, Leoni comparat. βαβαὶ. βαθὺς παχὺς καὶ ὕψος idem esse diastema ait Nicomachus. τένοντα. Hic tenontes posteriores colli partes sunt. Galenus in Isag. τοῦ τραχήλου τὰ μὲν ὄπισθεν ἰδίως τένοντα ὀνομάζονται. Apollonius αὐχένος δ' ὑπὸ βοὸς καὶ τὰ πλατὺν αὐχένα κόψας χαλκείῳ πελέκει, κρατεροὺς διέκοψε τένοντας. Sunt omnino ipsi Galeno in opusculo περὶ ὀστῶν, ὅσα ἐκ μυῶν τένοντα. Collum designat Antipater in quo est tauri robur. ἄτλαντος ὤμους. Euripides in Ioue. ἄτλας ὁ χαλκέοισι νώτοις. Homerus odyss. α, Atlantis columnas cœlum sustinere facit. Figmenti occasionem dedit aut Atlas Astrologiæ inuẽtor Promethei Physici frater, aut Atlantis montis altitudo, quem cœli columnam appellant incolæ. Latini poetæ Homerum imitati axem humero torquere, & fessos excipere axes Atlantem canunt, tametsi axem sphæræ per Atlantem notasse Homerum putent Mathematici, quibus lib. De motu animalium congruit Aristoteles. Porrò notior est ex Diodoro & Hesiodi Theogonia quàm ut hoc loco sit referenda de Atlante fabula. κόμαν. hirsutam & horridam. λέοντος ὄμματα. Igneos atq; ardentes oculos. Oppianus cyneget. 3. καὶ πυρὸς ἀστράπτουσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν (Leonis) ἀμαρυγαί. Adamantius in Physiognomicis. χαροποὺς καὶ κοίλους μετρίως ὀφθαλμοὺς ἔχων ἴδιος λέοντος μέμνησο. γίγαντος. Nicophontis, maximæ & prodigiosæ staturæ hominis, tali siquidem fuisse gigãtes multorum literæ perhibent. Iosephus καὶ ἀρτάβανος μετ' οὐ πολὺ πέμπεται τιβερίῳ ὅμηρον δαρεῖον τὸν υἱὸν μετὰ πολλῶν δώρων, ἐν οἷς καὶ ἄνδρα ἑπτάπηχυν τὸ μέγεθος, ἰουδαῖον τὸ γένος, ἐλεάζαρον ὄνομα. διὰ μὲν δὴ τὸ μέγεθος, γίγας ἐκαλεῖτο. ἄδρομητος. ἄφοβος. εἶδεν. uidit. ἀμφὶ μεσσάνας. Messenios imprimis nominat Lacon, cum quibus magna bella gesserunt ciues eius, nec Argiuos præterit, quos in Thebanorum uel Atheniensium societatem ascitos eis bonam operam nauasse aduersus Lacedæmonios pertritum est. nam per se contra eos arma tulisse infra patebit.

λακεδαιμονίων παισί. ut Spartanos uiros fortes ac magnanimos decet. βίᾳ κρατέων. Huic loco lucẽ adfert Plutarchus in Laconicis Apophtheg. διὸ παλαιστὰς παιδοτρίβας οὐκ ἐπέστησαν οἱ λακεδαιμόνιοι, ἵνα μὴ τέχνης ἀλλ' ἀρετῆς ἡ φιλοτιμία γένηται. Quid igitur Euripidis Andromacha eos his carminibus incessit: σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια. Atqui ut Pausanias in Messenicis locupletissimus est autor, primi hostium duces precio corruperunt Lacedæmonij, cui suffragatur Polybius libro 4. nec ea suspicione caruerunt cum ad Aegos Potamon Atheniensium naues à Lysandro profligatæ captæq; sunt. πάλα. In Ephebis Theocritum uicisse ait Simonides. Pugnabant enim non solum adultæ iam ætatis uiri, sed puberes & adolescentuli quoq;, uelut inferius admonebo. παλαισμοσυνας δεξιὸν ἡνίοχον. Timotheus nobilis Fidicen apud Stephanum in uoce μίλητος, κιθάρας δεξιὸς ἡνίοχος dicitur, Minerua αἰγίδος ἡνίοχος Aristophani in Nebulis. Meleseas χερσὶ τε καὶ ἰσχύϊ ἡνίοχος Pindaro in Nemeis. Et Aristides. μύθων, ἀγώνων κύδιμος ἡνίοχος. ἐστεφάνωσε πόλιν. Alcæus. ἑπτάπυλοι δὲ θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφετ' ἑρμοκράτης. Pindarus. ὃν πατρὸς ἀρχαίων ἐκάρυξε, καὶ τὴν νέου ἕδραν. Glossematarius. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι οἱ νικῶντες ἀπὸ πατέρων ἀνηγορεύοντο, καὶ ἀπὸ πατρίδων καὶ πόλεων. Plinius lib. 16. cap. 4. Nouissime & in sacris certaminibus usurpatur, in quibus hodieq; non uictori dant, sed patriam coronari ab eo

pronun

pronũciatur. Et lib. 7. Postea (Pompeius) ad tot maria & deinde solis ortus missus hos retulit patriæ titulos more sacris certaminibus uincentium. neq; enim ipsi coronãtur sed patrias suas coronant. ἅλμα, ποδωκείην. Diophontem qui saltu, cursu, disco, iaculo & lucta uicit πένταθλον, id est quinquertionẽ uel quinquertium appellare potes si Tzetzen, Moschopulum, Artemidorũ Onirocriticon lib. 1. cap. 59. Pindari Isthmiorum hymno α. & Sophoclis in Electra glossographos audias. Pentathlum ait Festus antiqui quinquatrum dixerunt. Id autem genus exercitationis his quinq; actibus cõstat, iactu disci, cursu, saltu, iaculatione, luctatione. Budæus in Pandectas cur disci & iaculi loco, pugillatum & Pancratium statuat ex autoritate ipsius Festi plane ignoro. qua tamen in sententia uide an sit Aristoteles Rhetor. α, cũ Suida in uerbo δίαυλος & Aristophanis enarratore in auibus. qui cũ octo certationes enumeret (quæ tamen in pauciores recidunt) discum & iaculum præterit. nam dolichum, diaulum, oplitem uel oplitodromum, ad cursum pertinere existimamus. Hermolaum Barbarum & Volaterranum qui his quinq; generibus certauit & uicit Pancratiasten esse opinantes carpit hoc sermone Nicephorus Gregoras, Synesii in libellũ De insomniis interpres. ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας πέντε φασί, πυγμὴν, πάλην, δρόμον, ἀκόντιον καὶ δίσκον. τὸ μέντοι παγκράτιον, ἕτερόν τι ἦν. σύνθετον γὰρ ἐκ πυγμῆς καὶ πάλης. ἐξῆν γὰρ τῷ παγκρατιάζειν ἐθέλοντι οὐ μόνον τοῖς νόμοις τῆς πάλης, ἀλλὰ καὶ τοῖς πυγμῆς χρῆσθαι πρὸς τὸ νικῆσαι. ἐνταῦθα δ' ὁ Συνέσιος παραχρῆται τῇ λέξει, καὶ τὸ παγκρατιάζειν φησὶ τὸ ἐπὶ πάντας ἀγῶνας κρατεῖν καὶ νικᾶν, ὥσπερ καὶ ἄλλως ἀλλαχοῦ λέξεσι παραχρῆται. Plutarchus sympos. β. ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον, ἔκ τε πυγμῆς καὶ πάλης δῆλον. Lucianus in Anacharse. τὸ δὲ παίειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην, παγκρατιάζειν λέγομεν. Artemidorus Onirocrit. lib. α. cap. ξδ'. τὸ δὲ παγκράτιον τὰ αὐτὰ τῇ πυγμῇ σημαίνει, πλὴν τῆς βλάβης. ἀντιχειροτονίας γὰρ τὰς στάσεις ὠφελεῖ διὰ τὴν μάχην. τοῦ παγκρατιάζειν ἔργα patefecit in Arrichione Philostratus Iconũ 2.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ, φιλίππου.

Τίς σε πάγος δυσόρμος, ἀνήλιος, ἐξεθρέψεν,
ἢ Βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;
ἣ σὺ ὀμφακοῤῥᾶγας ἐγείναο σὺ ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
δείξομαι λυκοεργὲ τεὰς χέρας, ὡς ἐπὶ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου, βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

Ἀδήλου.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου
ἀνήρ, ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
χείλεα δὲ στυφθείς, χαμάδις βάλεν, ὡς ἂν ὀδόντας
ἐν νεοσμήκτοις ἠμιδαὲς σκύβαλον,
εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος οἷα λυκούργῳ,
ὅττι μιν αὐξομένην ἔσβεσεν εὐφροσύνην.
τοῦδε γὰρ ἂν τάχα τις διὰ πώματος, ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν, ἢ γοεροῦ κήδεος ἔσχε λύσιν.

Ἀνήλιος. Sole carens. Βορέου σκυθίης. borealis ac septẽtrionalis Scythiæ. σιδηροτόκου ἰβηριάδος. Hispaniam quæ & Iberia ab Ibero flumine dicta est me-

tallis plumbi, ferri, æris, argẽti, auri scatere tum Strabo tum Plinius tradit. Hæc hodie quæ quidem memoratu digna sint, defecerunt. τίας χέρας. Lycurgus dum Bacchum contemnens uites amputare parat, sibi crura amputauit. abstemium fuisse constat. Seruius. Plutarchus eum quod nõ paucos temulentos atq; per uinum & comessationem inuicem pugnantes conspiceret, uineta incidisse narrat. χάλικα δὲ στυφθέας. uuæ immaturæ acerbitate. ἀπόμιν βάλεν. hanc proiecit. νισσομένο, Scribe νισσομένοις. prætereuntibus. ἡμιδαὲς. semesum. οἷα λυκούργου. Qui uel eas pœnas dedit quas ex Seruio retuli, uel ob illatam libero patri iniuriam (de qua infra) à Ioue oculis priuatus est.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ, Λεωνίδου.

οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα. τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
  ἄρηος, ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα.
ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
  ἀσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλασταραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐν δὲ μετώπῳ
  ἱδρὼς πιδύων, στῆθος ὑπεστάλαξε.
πασσάλια τίς βιοῖσ δὲ, καὶ ἀνδρεῶνα, καὶ αὐλὰν
  κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
ἄρεος δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
  νηὸν κοσμοίη. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

Αντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια, τίς δ' ἀφόρυκτα
  δούρατα, καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας ἄρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
  οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
  πλάθειν, οὐ θριγκῶν ἐντὸς ἐνυαλίου.
σκῦλα μοι ἀμφιδρυφῆ, καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
  ἀνδρῶν, εἴπερ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς ἄρης.

Μνασάλκου τῇ ἀφροδίτῃ.

Α σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' ἀφρογένειαν ὀρούσας;
  τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;
οὔτι πρῶνες ἔθ' ὧδ', οὐδ' ἄγκεα. πάντα δ' ἔρωτες,
  καὶ πόθος. ἁ δ' ἀγρία μοῦσ' ἐν ὄρει νέμεται.

Ερμοκρέοντος Ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
  εἵσατο, καλλινάου πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε, καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
  τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου Τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὔλια, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵθ' ὑπὸ πέτρα
  πίδακες, ἥθ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσόε μαιάδος ἑρμᾶ,
  ὅς τε τὸν αἰγιβότην πὰν, κατέχεις σκόπελον,
ἵλαοι τὰ ψαιστὰ, τό, τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
  δέξασθ', αἰακίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

Οὐκ

οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα. Integra atque incruenta donaria spoliaque templo suo affixa esse ægrefert in hoc & sequenti epigrãmate Mars, sanguinem humanum sitiens. αἰδοῖ ἐρυθαίνομαι, pudore rubeo. Q. Calaber, αἴματι δ᾽ ὡς ἐρύθηνεν ἀάδην ποταμοῖο ῥέεθρα ξανθά. κεῖσθαι, his nusquam confractis ac splendidis armis. καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον, geniale & nuptiale cubiculum, quod nuper matrimonio iuncti sibi construere & adornare solebãt. Homeri Scholiastes. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς γήμασι θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. Pindari commentarius. θάλαμος κυρίως ὁ μυροῖκος, ἐν ᾧ κατακλείονται αἱ νυμφευόμεναι. ubi & preciosa queque recõdebant antiqui. Isidorus in huius uocabuli etymo ter quaterque peccat. βοάγρια. clypeos. Homerus Iliad. μ. καὶ σιμόης, ὅθι πολλὰ βοάγρια. glossulæ. τὰ τῶν βοῶν ἄγρευματα. τοῦτ᾽ ἔστι τὰς ἐκ βυρσῶν κατασκευασμένας ἀσπίδας. Hesychius. βοάγρια, ἀσπίς. ἀῤῥαγέας. infractas. κόσμον ἄκοσμον, supra τὰν ἄχαριν χάριτα. δόμων. ex æde mea. ἐν οἰνοπλῆξι στρώμνοις. in ebriosorum tabernaculis non Martis æde.

ἅδε, placet Homerus. ἅδεν δ᾽ ἔκπαγλα μῦθος. ἁδῶ, placeo aspiratur. ἔοικεν, cõuenit. ἀπὸ ἔφυν. Hesychius. ἔφυς ἐβλάστησας, ἐγγόνου. σύριγξ. Pastoralis fistula. Quid sit proprie Syrinx indicat Theophrastus 4. de plantis, quem sic uertit Plinius. Calamus uero alius concauus quem Syringiam uocant utilissimus fistulis, quoniam nihil est ei cartilaginis atque carnis, ut mirum sit Dioscoridẽ crassa eum carne descripsisse. Multæ syringum species ab Athenæo quarto dipnosophistôn circa finem commemorantur. Syringis autem transformatio nemini utputo obscura est ex Ouidiana Metamorphosi. παρ᾽ ἀφρογενείαν. Veneris fanum. οὔ τι πρέπουσιν. in quibus pastores misera carmina disperdunt, ac Pani fistulas suas dedicant. ἐν ᾧδε, hoc in templo. Veneri sane nihil nisi lepidum & elegans gratum esse potest. ἀλλ᾽ ἀγρία. Pastorum. καλλινάου πίδακος. fontis. Homerus Iliad. π. πίδακος ἀμφ᾽ ὀλίγης. Callimachus. πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβάς. ἀκροπίδακον, ὅτι πίνες. fontibus etiã immolasse priscos uel unus Horatius testimonio est, fontẽ Blandusiæ splendidiorẽ uitro hœdo donans. multũ quoque religionis & uenerationis habuisse arbores præcipue antiquas, poetæ adiutore Quintiliano confirmãt. καὶ σύ τετράγλωχιν ἑρμᾶ. Quadrate Mercuri. Festus. Cyllenius Mercurius dictus est quod omnẽ rem sermo sine manibus cõficiat quibus corporis partibus qui carent κυλλοὶ mutili uocantur. Ideoque quadratũ eum fingũt. Thucydidis interpres. ἐπεί φασι τὸν ἑρμῆν, λόγου καὶ ἀληθείας ἔφορον εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἐφ᾽ ἃ μέρη πέσῃ, πανταχόσε βάσιμον, καὶ ὄρθιόν ἐστι. οὕτως καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια, ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ. Demosthenes πρὸς λεπτίνην. ἀλλ᾽ ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς ἐτύγχανον. Annotationes. ξύλα, ἢ λίθοι τετράγωνοι ἦσαν, ἔχοντες ὄψιν ἑρμοῦ ἐπάνω. κάτω δὲ ἐν τῷ πλάτει τὰ ἐπιγράμματα. Homeri enarrator. ἑρμῆς ὁ διὸς καὶ μαίας τῆς ἄτλαντος παῖς, ἐπεὶ ὢν ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρε, γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. ὅθεν καὶ οἱ ἕλληνες τετράγωνον αὐτὸν ἀγάλμασι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀνατιθέναι. Ideos ab Atheniẽsib. didicisse testis est in Messenicis Pausanias. Suidã omitto in uocib. γλωχῖνας, ἑρμαῖος, & ἑρμῶν. & Phurnutũ in Mercurio. μαιάδος. μαίας. Iouis & Maiæ filius. Homerus in hymnis. ἑρμῆν ὕμνει μοῦσα διὸς καὶ μαιάδος υἱόν. πάν. Pan. τὰ ψαιστά. Liba placẽtas. quorũ multa genera recẽset Athenæus libro sermonũ cõuiuialiũ 14. οἴνας. οἴνη. αἰακίδαι. ab Aeaco oriũdi. νεοπτολέμου. Pyrrhi Achillis filij, νεοπτόλεμος cognominati.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ, φιλίππου, οἱ δὲ, ἰσιδώρου.

Πηρὸς ὁ μὲν, γυίοις. ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ὄμμασιν. ἀμφότεροι δὲ,
ὡς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.

τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὀρθοβατεῖ.
πάντα δὲ ταῦτ᾽ ἐδίδαξε πικρὴ πάνδαμος ἀνάγκη
ἀλλήλοις μερίσαι τὸλλιπὲς εἰς ἔλεον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠρτάζων,
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος.
ἄμφω δ᾽ ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
τὸλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνδρα τὶς λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφω μὲν πηροὶ, καὶ ἀλήμονες. ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις. ἄλλου δ᾽ ἄλλος ὑπηρεσίη.
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβατεῖ.
ἡ μία δ᾽ ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις, ἐκ γὰρ ἑκάστου
τὸλλιπὲς, ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα ἀδριανῷ τὸν βασιλέα τροφήν.

Ἡμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ᾽ ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν μου βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλουτέα, καὶ φαέθοντα,
τὸν μὲν, ἔτ᾽ εἰσορόων, τοῦ δ᾽ ἀπολειπόμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα εἰς τὸ ἐν ἐλευσῖνι ἱερόν.

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μόνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
μύστην δ᾽ ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν. οἶδα δ᾽ ἐκείνῃ
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων δ᾽ εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια Δηοῦς
κηρύσσων γλώσσης ὄμματι τρανοτέρῳ.

Ἐρυκίου.

Αὐά τοι ἐκταμνοντι γεράνδρυα κάμμορε μάνδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
νειόθεν ἀντιάσασα. χύδην δ᾽ ἔβρυξε μελαίνη
σηπεδόνη χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀστραγάλους.
ἐτμάθη δ᾽ ἄχρι, στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει
μουνόποδα, βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου.

ἠράνισαν. Mutuati sunt, corrogarunt. ἐπωμάδιον βάρος. Homerus. ἔλαυνε καθωμαδίην. Scholia κατὰ τὸν ὦμον. Plato statim ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγής. ταῖς κείνου φωναῖς. γλώσσαις, id est oculis non expunxissem. Philippus. γλώσσαις φρικτὴ ὄψεται σέλας. nam in sequentibus epigrāmatibus ὄμματα semper leges. ἠρτάζων. portabat. πρὸς ἑνός, neq; claudi neq; cæci. ὄψεις. πηρός. μουσικὸν ἡμίτονον. Hemitonium toni media pars est. diesis autem semitonij dimidium. καὶ φαέθοντα. solem.

Sic Virgilius. Auroram Phaethontis equi iam luce uehebant. σκίπων. Scipio baculus. quo iter tentant & explorant cæci. ὄντα βέβηλον. non initiatum, nunc priuatum. Βέβηλος τόπος ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι, καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ μιαρός. Profanos olim à templis & sacris locis arcebant, ac uoce præconis excludebant. unde Callimachus εἰς Ἀπόλλωνα. ἑκὰς ἑκὰς ὅστις ἀλιτρός. Virgilius. procul ò procul este profani. Claudianus. gressus remouete profani. ἀμφοτέρων. τελετῇ καὶ ἀ-λίου. θεαὶ θέσαν. Ceres & Libera, siue Proserpina. ἐκάνυ νυκτί. Nocturna fuerunt sacra hæc, puto secundum Euripidem, ὅτι σεμνότητα ἔχει σκότος. νυκτὸς ὄντως ἄξια, inquit Gregorius, quem illustrat Eusebius lib. de preparatione Euangelica 2. & Tertullianus aduersus Valentinianos. Nam & illa Eleusinia &c. Ceterum tota in adytis diuinitas, tot Siparia portarum, totum signaculum linguę, simulachrum membri uirilis reuelatur. cur autem id fuerit in mysterijs ac peruigilio Cereris receptum, indicat Plutarchus in commẽtario de Iside & Osiride. νύκτα. cæcitatem. ἄστυ. urbem. Athenas. κάμμορε. Infelix Midon. φωλὰς in specu latens. φωλάδες proprie feræ sunt in lustris agentes, & latibulis incubantes. uocabulum hoc ad anchoras transtulit Antipater. ἕλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων. ἀραχναίη. Multas araneorũ species profert Nicander in Theriacis, Aristoteles, Plinius lib. 29. cap. 4. & Aetius sermone tertio, ex quibus quæ sint eorum noxij ictus addisces. Murem araneum Græci μυγαλῆν appellant non σκυταλῆν ut apud Columellam lib. 6. cap. 17. praue excusum est. Est autem scytale serpens ex Lucano, Aetio, & Solino nota, quem Albertus nominum uicinitate deceptus situlam nominauit. νείοθεν. ex infima parte pedis. σκηπανίου, cuius lignei pediculus oleaginus, aut Scipio quo ambulans innititur Medon.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ἀδήλου, εἰς Λάκαιναν.

Γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
 παῖδ' ἐὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰόντα πόδα,
ἀντίη ἀΐξασα, δι' ἥπατος ἤλασε λόγχην,
 ἄῤῥηκτα ῥηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.
ἀλλότριον Σπάρτας ἀπογέννημα. ἔῤῥε ποθ' ἅδαν,
 ἔῤῥ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα, καὶ γενέταν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γαλλαδᾶ.

Φεῦγε λάκων ποτὲ δῆριν. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ,
 εἶπε, κατὰ στέρνων ἆορ ἀνασχομένη,
ζώων μὲν, σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάψεις,
 καὶ κρατερᾶς Σπάρτας πάτρια θέσμα λύεις.
ἢν θάνῃς παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὲν ἀκούσω
 δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένα.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου, ὁμοίου.

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
 ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀναινομένη.
καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει λακεδαίμων,
 ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ Εἰς τὸν Αἴαντος λίθον.

Μή με τὸν αἰάντειον ἀνοχμάσσειας ὁδῖτα
 πέτρον, ἀκοντιστὴν στήθεος Ἑκτορέου.

εἰμὶ μέλας, βραχύς τε. σὺ δ' ἔρεο θεῖον Ὅμηρον,
πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
νῦν δὲ, μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γαιῆς ἄχθεα λευγαλέης.
ἀλλά με τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός. αἰδέομαι γὰρ,
παίγνιον ἠπιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Εἰς Γερμανικὸν Βάσσου.

Οὔρεα Πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυάγκεες Ἄλπεις,
αἳ Ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,
μάρτυρες ἀκτίνων, Γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν,
ἀστράπτων Κελτοῖς πουλὺ φυνάλιον.
οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες. εἶπε δ' Ἐνυὼ
ἄρτι, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

Εἰς Ῥώμην Κριναγόρου.

Οὐδ' ἢν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ,
οὐδ' ἢν Γερμανίη Ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,
Ῥώμης οὐδ' ὅσσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέη.
οὕτω καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζας
ἑστᾶσιν. φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἄνεμοι.

Παρμενίωνος.

Τὸν γαίης, καὶ πόντου ἀμειφθείσαισι κελεύθοις,
ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους,
ἐν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστεψεν Ἄρης
Σπάρτης. αἰσχύνεσθ' οὔρεα, καὶ πελάγη.

Ἀρχίου.

Ὃν πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
θλίβομαι. ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλως πολέμῳ.
ἀλλὰ δὸς ἐρρῶμ' ἰδὶ φάσγανον, ὡς γὰρ ἀριστεὺς
θνήσκομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Πύρρος ὑπὲρ τῆς Τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος, οὐ τέλος εὗρεν.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων
ἤλυθον. ὠρέξε γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω.
καὶ Πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν Ἀχιλλεὺς
πάντας ὁμοῦ περὶ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι.
καὶ Τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ Δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Δηϊδάμεια, τοῦ Πύρρου
πορθήσαντος τὴν Τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην
ὑμετέρου γενετῆρος Ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου.
ὃν Τροίη νοσοῦσα κατέκτανεν. ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ἴλιον ἐξαλάπαξας. ἐελδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς,
ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς

πῶς τοσοι μαρναμένοις Δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι;

Τίνας ἂν Ἀγαμέμνων, ὀπλιζθέντος Ἀχιλλέως.

Ἴλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν. ἄρτι δὲ πᾶσαν
ληΐδα Δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ' Ἀχιλλεὺς
μῆνιν ἀπορρίψας φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

Τίνας Ἕλενος, ὀπλιζθέντος τοῦ αὐτοῦ.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Ἀθήνη,
γνωτὸν ἀθανάτοισι. τί ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομόροις Τρώεσσι, καὶ ἔκβει, καὶ γυναιξί,
ὁππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνδρὶ τῷδε.

Τίνας ἂν Ἕκτωρ πρὸς Πάτροκλον μὴ δυνηθέντα
φέρειν τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως.

Ἐζημίωσας οὐ θνῶν τὸν Ἕκτορα.
φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Τίνας ὁ αὐτὸς τιτρωσκόμενος ὑπὸ Ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

Τίνας Θέτις, Τηλέφου σκελιζθέντος ὑπὸ ἀμπέλου.

Ἄμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν Δαφναῖος Ἀπόλλων
πόρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐν Ἀλεξάνδροιο βελέμνοις;

Ἀλκαίου Μεσσηνίου.

Μάκυνον τείχη Ζεῦ Ὀλύμπου. ῥίξε Φίλιππος
ἀμβατά. χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.
καὶ γὰρ χθὼν, καὶ πόντος, ὑπὸ σκήπτροισι Φιλίππου
δέδμανται. λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ὄλυμπον ὁδός.

Διονυσίου.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον Ὅμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

Ἀλφειοῦ Μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου,
φρούρει Ζεῦ ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ Ῥώμης,
καὶ χθών. οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἐστ' ἄβατος.

Φιλίππου.

Γουλὸ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
Ξέρξης, ἐχλαίνου φάρει πορφυρέῳ.
κἠκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς Σπάρτας μέγας ἥρως·
οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον.
ἀσπὶς μοι τύμβου κόσμος μέγας. αἶρε τὰ Περσῶν.
ἥξω κεἰς Ἀΐδην ὡς Λακεδαιμόνιος.

Βάσσου.

Ἀθθαίης ἀκάτοιο διηκοσίους ὅτε ναύτας
δεῦτ' ἐρομ' ἐκ' ἄϊδης πάντας ἀρηϊφάτους.

ὡς ἔργα

ὥπλιτας ὁ στόλος ἄγεν, ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
    τραύματα, κἠν στέρνοις δίζεαι φύεται μόνοις.
νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
    ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος ἐνυαλίου.

Κριναγόρου.

Ὀθρυάδαν σπαρτιάτης τὸ μέγα κλέος, ἢ κινέγειρον
    ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα καλὰ πολέμων;
ἄρτιος αἰχμητὴς ἴταλος παρὰ χεύμασι ῥήνου
    κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανὴς βελέων,
αἰετὸν ἁρπασθέντα φίλου στρατοῦ ὡς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
    αὖτις ἀριστοφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκύων.
κτείνας δ' ὃς σφ' ἐκόμιζεν, ἑοῖς ἀνεσώσατο ταγοῖς.
    μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον.

Ἀδήλου.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
    φρὺξ, ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης.
ἄας δ' οὐκέτι μίμνω, ὅδ' ἀντιγέγωνεν ὑφ' ὄρφνε.
    μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

Τίνας εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς, ἀγαμέμνονος βοηθοῦντος.

Ἔγνως νῦν ἀγαμέμνον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
ἔγνως ἐν σταδίοισιν ὅσον σθένος ἕκτορός ἐστι;
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τῇ πολυπήμονι λώβῃ.
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἥκει θανάτοιο χερείων.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄσχετα πήματα πάσχεις
ὃς πᾶσιν δαναοῖσιν ἀρήιον ἕρκος ἐτύχθης.

Ἀλκαίου.

Ἄγαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἑλλάδος εἰς γᾶν,
    καὶ τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' ἰταλίας.
ἀλλ' ὁ μὲν, εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
    ἦλθεν, ὃ δ' ἀμπαύσων ἑλλάδα δουλοσύνας.

Ἀδήλου.

Κοίρανος εὐρώπας, ὁ καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ κατὰ χέρσον
    τόσσον ἄναξ θνατῶν, ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
ἐνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέως κιροάδα
    καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' ὀδριάδος,
υἱὸς ἐϋμελίᾳ δαματρίου. ἃ δὲ φίλιππον
    δόξα, πολλὰς θείων ἀγχιβέβακε θρόνων.

γυμνόν. ῥιψάσπιδα qui clypeum & haſtam proiecit. παλίντροπον. ὀπισθέρμητον. qui quod in acie non eſt confoſſus parum matri ſatisfecit. σὺ ματρί. Magnum dedecus ex ſilij turpitudine atq; ignominia, ſubire ſpartanam matrẽ palam erit, ſi ex Plutarchi Ageſilao quibus maculis notarentur qui ſe in cõflictu ignauos prebuiſſent manifeſtum fecerimus. οὐ γὰρ μόνον ἀρχῆς ἀπείργονται πάσης, (inquit) ἀλλὰ καὶ δοῦναί τινι τούτων γυναῖκα καὶ λαβεῖν ἄδοξόν ἐστι. παίει δ' ὁ βουλόμενος αὐτοὺς τῶν ἐντυγχανόντων. οἱ δὲ περιφοιτῶσι προϊόντες αὐχμηροὶ καὶ ταπεινοί, τρίβωνάς τε προσερραμμένους χρώματος βαπτοῦ φοροῦσι, καὶ ξυρῶνται μέρος τῆς ὑπή-

νης

νης, μόρος δὲ τρέφει. Narrat & Thucydides eos ex Lacedæmonijs qui in Sphacteria seu Sphagia insula positis armis Atheniensibus se dedissent, has pœnas luisse, ut nullos magistratus habere, neq; rei ullius ab ipsis emptæ, iusti domini esse possent. πάτρια θέσμια λύει. Scrupulus tollitur ab Herodoto in Polymnia. ἐπεὶ γὰρ τοῖς λακεδαιμονίοις δεσπότης νόμος, τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῷ ἔτι μᾶλλον, ἢ οἱ σοί, σέ. ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ. ἀνώγει δὲ τωὐτὸ αἰεί, οὐκ ἐῶν φεύγειν οὐδὲν πλῆθος ἀνθρώπων ἐκ μάχης. ἀλλὰ μένοντας ἐν τῇ τάξει ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι. Callicratides igitur non improbandus. ἀλλὰ φεύγειν αἰσχρὸν καὶ βλαβερὸν τῇ σπάρτῃ. μένοντα δὲ ἢ ἀποθανεῖν ἢ νικᾶν, ἄριστον. nec male Palladas hac uoce θέσμος usus est, significat enim legem non scriptam, cuiusmodi fuisse apud Lacedæmonios fortitudinis leges ex secūdo Thucydidis libro & Plutarchi Lycurgo annotauimus. Huius quoq; cōsuetudinis causam attulit in Apophtheg. Laconicis apud eundem Plutarchum Zeuxidamus. Libanius ita θεσμὸν definiuit. θεσμὸς δὲ ἐστι νόμος ἀκολουθούμενος πῶς δ' ἐνομοθέτειν. ἀκούσω. dicar. σωζομένα. hæc infra lib. 3. ἑταίρων. commilitonum. ὠδίνων. partus. μίμνε τὸν ἀκόντειον. Homerus Iliad. η. δεύτερος αὖτ' αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας, ἧκ' ἐπιδινήσας. εἰμὶ μέλας. ex eodē loco. κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε. ἐξεκύλισσα πέδον. Homerus statim. ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη. ἀρούρης. e terra mouēt. ἄνθρωποι. Pusilli atq; inualidi. βαθυάγγεις. castigo βαθυάγκεις ἄλπεις. Homerus, κνημοὺς ἐξορέων, καὶ ἄγκεα ποιήεντα. enarrator. ἄγκεα. τοὺς κοίλους τόπους τῶν ὀρέων. De alpibus multa Strabo lib. 4. & Statius 3. ubi sic Hemistichium emendo. Rhodopeq; adiūcta Mimanti. non minanti. uelut exponit Marsus. Mimas autem geographis montis nomen est, ac Ouidio Metamorph. 4. Et tandē niuibus Rhodope caritura Mimasq;. Hunc in statuæ uirilis figuram formari uoluisse Alexandrū ferunt literatores, ex hoc Pausaniæ (ut opinor) male intellecto sermone. ἀλεξάνδρῳ δὲ τῷ τοῦ φιλίππου, διασκολάψαι μίμαντα ἐθελήσαντι. quem aperit lib. 5. cap. 29. Plinius. Nam Vitruuius lib. 2. Strabo 13. Athon nominant. Ille Dinocratem, Hic Chirocratem architectum. Plutarchus in Alexandro Stasicratem. nec id probasse Alexandrum Vitruuius ostendit cū Luciano ὑπὲρ τῶν εἰκόνων. γερμανικός. Drusi & Antoniæ filius. cuius Paterculo Dioni lib. 55. & Tranquillo in Caligula est mentio. nec ignoramus complures imperatores Germanicos cognominatos. κελτοῖς. Germanis. Gallos & Germanos κελτοὺς à Græcis uocari ut nunc probemus operæprecium non est. δουπήσαντες. acceptis uulneribus cum sonitu cadentes. Homer. Iliad. π. δούπησεν δὲ πεσών. ἀνδριάντας. quales sunt illæ Germanici Cæsaris. ῥώον ἅπαντα. præ multitudine hominum, οὐδ' ὅσον. ne tantillum quidem. Leonidas λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβόλος. ῥώμης ἀγήρως. Aeterna urbs à Marcellino & Frōtino nuncupatur Roma. σημαίνειν. donec imperabit. ζωὸς δρῦς. Apud Maronem. Georgic. 2. Ioui frondet Esculus, quàm & Plinius ei quoq; dicat. Virgilius libro eiusdem operis tertio Iouis quercum uocat, quam deorum matri cōsecrant Apollonij Argonauticon scholia. Homerus Iliad. ε. Ioui fagū attribuit. Sane Græci δρυὸς uocabulo omnem arborem significant. ἔμπεδα ῥίζαις. Vt quæ ex eo arborum genere sit, quę in profundum radices agunt. Theophrastus. ἔστι δὲ τὰ μὲν βαθύῤῥιζα, καθάπερ δρῦς. nam quin de quercu hoc in metro Crinagoras sit locutus non ambigo. ναυτίλον ἠπείρου. A quo mons Athos est perfossus. πεζοπόρον πελάγους. Is strato ratibus Hellesponto exercitū in Græciam traduxit. M. Tullius uti Parmenio Xerxē maria ambulasse, et terrā nauigasse retulit. ἄρης ὑπέρτης. Varie tractatur historia. Herodotus in Polymnia cui Valer. Maximus & Seneca philosophus astipulantur, Leonidam cum trecentis Lacedæmonijs in angustijs Thermopylarū ferro cæsum. Plutarchus περὶ τῆς ἡροδότου κακοηθείας cū men

dacij arguens Spartanos duce Leonida in castra Persarũ irrupisse atq; illic mortem oppetijsse narrat, cui Iustinus adhæresçit. Iidem porro Iustinus & Orosius sexcentos non trecentos Lacones desideratos scribunt(si à mendo uacant mei codices)in quo à Cicerone, Frontino & reliquis discrepant. ἀμειφθείσαισι. permutatis uijs. ἴσχεν. cohibuit. sustinuit. οὔρεα καὶ πελάγη. Atho & Hellesponte qui regi Persarum cesseritis, cuius exercitũ trecenti milites inuaserũt. ὅν. quem me (Actium infra nominat) bellum ac Mars metuẽs. ἴθι. uade. ὡς πόλεμον. Ense scilicet. γενετῆρος. Achillis. οὐ τέλος. troiæ excidium. προλέλοιπεν. moriens. εὖχος. uictoriam. ἀνύσσαι. perficiet. uti mox. χρόνος εὖρεν ἀνύσσαι. πότμος. interitus. ἐνυοῦς. belli. ὀφρυόεσσα. ὑψηλή, ἀλαζών, ἐφ' ὕψους καὶ ἄκρας κειμένη. superba. Virgilius. ceciditq; superbum Ilium. μῆνιν ἀπορρίψας. desiit stomachari Achilles cæso prius omnium sibi amicissimo Patroclo quod sui ratio ab Agamemnone esset habita. Homerus Iliad. τ. μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. πηλείδην. Achillem. πάλιν. post mortem Patrocli. τεύχεσιν ἀθανάτοισιν. Quæ Vulcanus Thetidis precibus Achilli eius filio procudit. Iliad. σ. καὶ γενετῆρι. Priamo. θεός. Vulcanus, aut Thetis. οὐ δηΐων. Patroclus Achillis armis indutus ab hasta (δόρυ uocat) abstinuit. grauior siquidẽ erat quam ut quisquã Græcorũ eam regere posset præter unum Achillem. Homer. Iliad. π. τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος ἀχαιῶν, πάλλειν. ac rursum iisdem uerbis Iliad. τ. Ausonius epistola 3. Aut præter dominum uibrabilis ornus Achilli. ornus pro Fraxino. Plinius. Fraxinus multum Homeri præconio & Achillis hasta nobilitata. Homer. Iliad. π. πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε χείρων. At grammatici πηλεὺς ὥς φασιν οἱ παλαιοί, παρὰ χείρωνος ἔμαθε πάλλειν τὸ δόρυ. ἀχιλλεὺς δὲ μαθὼν παρὰ τοῦ πατρός, αὐτὸς δὲ οὐδένα ἐδίδαξε. διὸ αὐτὸς μόνος οἶδε πάλλειν. ἔλιπε σκυλεύματα. τὸ σὸν δόρυ. nam omnibus Achillis armis (hastam semper excipio, de qua Pindari glossemata hymno nemeo. 6.) potitus est Hector. βαλλιτεύων. Distichum aperit Erasmus in Prouerbio. Mortuo leoni & lepores insultant. Plato politico. 3. τάστε ἂν ἕκτορος ἕλξεις περὶ τὸ σῆμα τοῦ πατρόκλου, καὶ τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν, ξύμπαντα ταῦτα οὐ φήσομεν ἀληθῆ εἰρῆσθαι. λαγωοί. Q. Calaber θῆρα δαφοινόν & Oppianus lupum mortuum ouibus terrori esse crediderunt. Hic & Delphinum extinctum à piscibus non appeti. ἄμπελε τί πρήξομεν. num etiam Apollinem supplantare poteris. Eustathius in α. Iliados. ὁ δὲ τήλεφος ἀντικαταστάς, ἐποίησέ τι κακόν, καὶ ἔπαθε. πέπονθε μὲν, τραῦμα δεινὸν ὑπὸ ἀχιλλέως, ἀμπέλου ἕλικι συμποδισθέντος αὐτοῦ τοῦ ἵππου κατὰ διονύσου πρόνοιαν, καὶ πεσόντος εἰς γῆν. Dictis Cretensis. Telephus cũ obstinate Vlyssem inter uineas insequeretur, præpeditus trunco uitis ruit. Id ubi Achilles procul animaduertit telo iaculatus femur sinistrũ regi trãsfixit. Lycophron. σωτῆρα βάκχον. scholia. τὸν διόνυσόν φησιν, ὅς ποτε αὐτοὺς ἔσωσε τὸ πρὶν ἐν μυσίᾳ ὑπὸ τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυσθαι ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον, καὶ σφήλας τὸν τήλεφον δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ σφάλτης ἐβλήθη. δαφναῖος ἀπόλλων. Apollo Daphnæus à nympha Daphne ab eo adamata nũcupatur, uel ab arbore Daphne, id est lauro ei propterea dicata quod ex crepantis cum deflagrat modo ueteres euentus rerũ aucupabantur. Tibullo laurus ubi bona signa dedit, sonantius crepitat. Propertius cum tacet extincto laurus adusta foco inauspicatũ retur. Consule Phurnutum in Apolline. Cassium Vticensem lib. 11. cap. 3. Fulgentium Mythol. 1. & Philostratũ in uita Apollonij. Quid Eusebius: προσέθεσαν δὲ αὐτῷ τὴν δάφνην. τοῦτο μὲν, ὅτι πυρὸς πλῆρες τὸ φυτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεχθὲς δαίμοσι. τοῦτο δὲ, ὅτι λάλον καιόμενον, εἰς παράστασιν τοῦ προφητεύειν τὸν θεόν. πόρθον ἐμόν. filium meum Achillem. ἐν ἀλεξάνδροιο βελέμνοις. futurũ prædicat Hector Homericus Iliad. χ. ut ab Apolline &

Paride

Paride Achilles occidatur, quē Virgil. Aeneid. 6. est imitatus. Rem plenius excutit Calaber in 3. Dictis 4. & Ouidius Metamorp. 12. ῥέξε Φίλιππος. de Philippo Persæi patre loquitur meo iudicio Alcæus, quanquā non obscurum est hæc quoque ad Philippum Amyntæ filiū pertinere posse. de cuius morte loquentem Valer. Maximū lib. 8. ex Diodoro ita restitue. Quorū è numero nescio an in primis Pausanias debeat referri. nam cū Hermocratē non Hermoclem. καὶ γὰρ χθὼν, Immensa hyperbole. nam Philippus tum precibus tum pecunia redempta à populo Romano pace Macedoniæ latebris se occultauit, quem Plutarchus in Arato & Pausanias in Achaicis suis coloribus depingunt. in adolescentia tamen eum uirtutibus eluxisse ex eodem Plutarcho in uita Pauli Aemilij apparet. λοιπὰ δέ. Hoc unū illi superest. ἄλλος ἀχιλλεύς. Fortis cuiuspiam hominis laus est. ὑπεζεύγνυται. sub iugū missus. πουλὺ δέμας. magnū, procerum. αὐτοδιάκτορον, quasi manus sibi Leonidas intulerit, quia sine ulla spe salutis suæ periculum hoc adire non dubitauerit. ἐχλαίνου. tegebat. uestiebat. ἀσπίς μοι τύμβος. Cæsos in acie Lacedæmonios super scutum efferri solitos ex Plutarcho & Ausonio edocemur. unde Apophthegma uulgo tritum. ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶς. quod tamen ita exposuit Thucydidis enarrator. τουτέστιν ταύτην σῶσον, ἢ μετ' αὐτῆς ἀναιρέθητι. Idē Plutarchus in Lacon. Apophthegmat. τῶν δὲ ταφῶν ἀνεῖλε τὴν δεισιδαιμονίαν ἅπασαν ὁ Λυκοῦργος ἐν τῇ πόλει θάπτειν τοὺς νεκροὺς, περιεῖλε δὲ καὶ τοὺς μιασμοὺς, συνθάπτειν δ' οὐδὲν ἐπέτρεψεν, ἀλλ' ἐν φοινικίδι καὶ φύλλοις ἐλαίας θέντες, τὸ σῶμα περιστέλλειν κατ' ἴσον ἅπαντας. ἀνεῖλε δὲ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τὰς ἐπὶ τῶν μνημείων, πλὴν τῶν πολέμῳ τελευτησάντων, καὶ τὰ πένθη καὶ τοὺς ὀδυρμούς. Aelianus. ὅτι οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ λάκωνι, οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι, καὶ ἀποθανόντες, θαλλοῖς ἀνεδοῦντο, καὶ κλάδοις ἑτέροις, καὶ δὴ ἐπαίνων ἦγοντο. οἱ δὲ τελέως ἀριστεύσαντες, καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐνδόξως ἐθάπτοντο. ἔρρε τὰ περσῶν. male pereatis, in malam crucem abeatis, dona Persarū. ὡς λακεδαιμόνιος. clypeo elatus, sine exequiarū apparatu & funebri pōpa. ληθαίης. Charōtis cymbæ. δεύτερον. Secundo. prius enim tercentum Lacedæmonij iuxta Thyream oppidum ab Argiuis interfecti fuerant. nunc de his 300. (non mora) mentionem facit quī cum Leonida sanguinem profuderunt. Plutarchus in Pelopida. τὴν δὲ μόραν ἔφορος μὲν ἄνδρας εἶναι πεντακοσίους φησὶν, καλλισθένης ἑπτακοσίους, ἄλλοι δέ τινες ἐννακοσίους ὧν πολύβιός ἐστι. Lucianus in Timone & Pollux μοῖρα scripserunt. ἀρηϊφάτους. ἐν πολέμῳ πεφονευμένους. σπάρτας ὁ στόλος. στόλος proprie classem expeditionēq; maritimam sonat. eiusdem significati est ἀπόστολος. apud Strab. lib. 3. τὸν δὲ χρησμὸν καὶ τοὺς πολλοὺς ἀποστόλους. Plutarchus in Phocio. καὶ οἱ νησιῶται τοὺς ἀθήνηθεν ἀποστόλους. Aristides. καὶ τοὺς ἀποστόλους οὓς ἐπέμψατε. Et, χρήματα δ' ἡμῖν τὰ μὲν εἰς τὸν ἀπόστολον τὸν καλὸν ἐξανήλωται. ac Demosth. in Olynth. 3. in prima Philippica & in oratione περὶ τῆς ἀλοννήσου καὶ περὶ τοῦ στεφάνου. Lysias ὑπὲρ τῶν ἀριστοφάνους χρημάτων τριήρων addidit. εἰς δὲ τὸν ἀπόστολον τῶν τριήρων, ὅτι οἱ κύπριοι ἦλθον. nec me latet quid uelit Pollux, Suidas ac Thomas Magister. Alciatus de uerborū significatione ἀπόστολον Demostheni naues quasdam de lemborum genere esse putat. id. uide ἐπιρρηματικῶς. δῆεις. uulnera aduerso pectore pugnando excepta. ἀθρυσάλην. Othryadem Lacedæmoniorum ducem fuisse refert Strabo. Adi nisi molestum est Valer. Max. lib. 3. cap. de fortitudine. Plutarchum περὶ παραλλήλων ἑλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν. Pausaniā in Laconicis ubi πλὴν ἑνὸς σπαρτιάτου Othryadem hunc accipies. Nemo hæc uberius aut melius quàm Herodotus in Clio. ἢ λιπὼν γέρον. In Cynægiri pertinacia exprimenda omnes superauit lib. 2. Iustinus. μενεπτολέμων. bellicosorum. αὐτὸν ἀρπαδῦγαι. præcipuum signum. erant enim

Lupi, dracones, minotauri, equi, apriq́;. Vegetius, primum signū totius legionis est Aquila, quā aquilifer portat. Modestus. Hæc enim suscipit Aquilā, quæ pręcipuū signū in Romano est semper exercitu, & totius legionis insigne. Appianus. Signa porro militaria pleraq́; sustulit, inter quę & aquilā præcipuū Romanis signū pene eripuit. uide Plin. lib. 10. cap. 4. neq́; uero militis Itali fortitudo taceri, neq́; utiq́; ualde admirationi esse debuit. οὐ γὰρ ὅσιον ἰταλοῖς θεμιτὸν ἦν, ὅπου γ' ἐγκαταλιπεῖν τὸ σημεῖον. Plutarchus in Aemilio. quo in loco cōplures huius pręclarum facinus imitantur. At σημεῖον ῥίπτειν. signa in hostes inijcere aut emittere de quo ibidem Plutarchus rem in asperis rebus tentatā docet Liuius. ῥήνου. Reni fluminis. ὡς ἴδε, ut uidit. σφ' ἐνόμιζον. Aquilam. ἑοῖς. suis. Romanis. αἴαντος παρὰ τύμβον. Plinius lib. 5. Aiacis tumulū in litore Sigæo ponit. Strabo. Dictys. Seruius. Q. Calaber in Rhœteo. Hæc duo promontoria iuxtaq́; Dardanū & Rhœteū sita oppida non longe inter se distāt. Aiacis corpus terra conditū fuisse narrat Philostratus, quoniā eorū qui sibi mortē cōsciuissent cadauer in rogū mitti nefas putaret illud sæculū. Cremat̄ tamē apud Dictym & Calabrū. Aeschines uero cōtra Ctesiphontē hec ait. ἐάν τις αὑτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. Festus Carnificis loco habitū qui se uulnerasset ut moreret̄ ostendit. tractat hæc Plato in Phædone. Quæ de Aiacis sepultura à Flacco dicunt̄ lib. sermo 2. satyra 3. ab Aiace Mastigophoro Sophoclis deprompta sunt, nec dialogum cōfingit Horatius. αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνεν. Philostratus primo Heroicorum dialogo. ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ῥᾳθύμως ποτὲ ποιμένες διὰ τὸν αἴαντα ὕβριζον, νεμοσκοποῦντες αὐτοῖς τῶν προβάτων. καὶ περιστάντες τὸ σῆμα, πολέμιον μὲν ἐκεῖνον τὸν ἥρωα ἐκάλουν, πολέμιον δὲ βοιάς τι τοῦ ποιμνίου. καὶ ὁ μὲν μανῆναι αὐτόν, ὁ δέ, μαίνεσθαι, ὁ δ' ἀσελγέστατος τῶν ποιμένων, αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε. μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπερραψῴδει, ὡς δειλῷ. ὁ δή, ἀλλὰ ἔμιμνον εἶπε, βοήσας ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδές τι, καὶ ὄρθιον, &c. αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε. Hemistichium Homericū est Iliad. ο. ἐπεσβολίης. cōuicij, criminationis. nā Aiaci turpē fugam obijciebat pastor. ἔνερθε. ab inferis è sepulchro. ζωός. pastor. ἀγαμέμνονος ῥωθέντος. Coon Agamemnoni uulnus infligit Iliad. λ. cuius fratrem Iphidamantem iugularat. ἐν σταδίῃ. Homerus Iliad. ν. οὐ γὰρ σφῶϊ σταδίῃ ὑσμίνῃ. in eiusdem operis. ο & α. Apollonij σταδίῃ inuenies ubi μάχῃ nunc μάχαις subaudiendum. statariam pugnam uocant nonnulli. palmarium conflictum Ammia. Marcellinus collato pede pugnatū. Thucydides lib. 4. ἡ γὰρ μάχη οὐ σταδία ἦν. Strabo 10. οἱ δ' εὐβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπῆρξαν πρὸς μάχην τὴν σταδίαν, ἣ καὶ συστάδην λέγεται ἢ ἐκ χειρός. Galenus. οὐ γὰρ τῶν ὠκέως φευγόντων τὸ νικᾶν, ἀλλὰ καὶ τῶν συστάδην κρατεῖν δυναμένων. Pausanias. καὶ γὰρ συστάδην τετραμμένοι. λώβη. quod Briseidem per uim abduxeris. ἐτύχθης, qui cæteros Græcos seruare debueras. aut ἀτύχθης. molestaueris perturbaueris. Theocritus. τέρας ἐκ τῶν θυμὸν ἀτύξαι. glossa. ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆξαι. καὶ ὅμηρος. πρὸς ὄψιν ἀτυχθείς. ἢ ἀτύξαι, καταπλῆξαι, ἤγαγε καὶ ξέρξης. Xerxis nauales pedestresq́; exercitus ex Herodoto, Aemilio Probo atq́; alijs clari sunt, dignamq́; omnino rem iudicauit Aeschylus quæ humi non reperet. Tragœdiæ fragmentum in manibus est. ὁ τίτος. Titus Flaminius. ὁ δ' ἀμπαύσων. Quintus Flaminius tubæ signo silentio facto per præconem hæc uerba recitari iussit S. P. Q. R. & Q. Flaminius imperator omnes Græciæ urbes quæ sub ditione Philippi regis fuerant liberas atq́; immunes esse iubet. Valerius lib. 4. cap. de liberalitate: quę omnia fusius pertractantur à Liuio decade 4. lib. 3. & Plutarcho in uita Flaminij. ἐνοδίῃ. Dianæ. Enodiam Hecatem quasi uenatricem dictam uult Heraclides. Stephanus quod ab Inacho ἐν ὁδῷ reperta sit. Triuia quoniam in triuijs fere colitur in oppidis Græcis ait Varro. Stephanum

num enarrat Seruius Aegloga 3. & lib. Aeneid. 6. Aristophanis expositor eã in triuijs à priscis ob tres eius nomenclaturas uenerari solitã opinat. eæ autẽ sunt, Luna, Artemis, Hecate, uel ut nõnulli è Latinis sentiunt Iuno uel Lucina, Diana, & Proserpina, ex quibus Hecate commune nomen efficiatur. Pleriq; quod tribus capitibus canis, equi, hominis syluestris pingatur, uel ob tres eius Phases & permutationes. est enim μηνοειδὴς cornicularis, διχότομος medio orbe cæsa seu diuidua, & πεπληρωμένη plena. Nam ἀμφίκυρτον quæ utrinq; est gibbositatem recentiores addidisse attestatur Cleomedes. Theocriti glossographus: ἱδρύοντο δὲ τὴν ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι ἐπὶ τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων ἡ θεός. φασί, φεραίας δὲ αἰόλου καὶ διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι. καὶ ὑπὸ δὲ μητρὸς εἰς τριόδου αὐτὴν ἐρρῖφθαι. τῶν δὲ φερητοῦ βουκόλων ἀνελομένων καὶ ἀναλαμβανομένων ἐκθρέψαι. διότι τὰς τριόδους ἱδρὰς δὲ θεοῦ νομίζουσαι. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν ἐν πρὸ τῶν θυρῶν ὥς φησιν αἰσχύλος. Plutarchus. τὴν γὰρ ἑκάτην ἐπιεικῶς ἐν ταῖς πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρύοντο τριόδοις. Enodiam quasi uiarum potentem deam ut noctilucam uocitari putant minuti grammatici. ἱεροάδα. Reguli cuiusdam nomẽ esse uaticinor. ἔθηκε λάφυρα. posuit, dicauit. γᾶς ὀδρυσάδος. castigo. ὀδρυσάδος. (Thraciæ) ex hoc Liuij sermone de Philippo agentis. Ad auertendos etiã animos à suspicione talium consiliorum mediam in Thraciam exercitum in Odrysas Dentheletas & Bessos duxit. nemo de Odrysarũ ditiõe uberiora Thucydide lib. 4. Martialis. Odrysio uenit ab orbe deus. Quidã Odriadem Thraciæ flumen esse putant. ἐς δαματρίε. Ipse Philippus. Plutarc. in Paulo Aemilio. θυμελίαι πολεμικοῦ. θυμέλαι ἀπὸ δὲ μελίας Tzetzes. θυμελίης καλῶς χρώμενος τῇ μελίᾳ. τουτέστι τῷ δόρατι. δόρυ ἀθανάτων. Iupiter reliquos deos anteit. ἃ δὲ φιλίππω. in laudem Philippi uictis à se Odrysis & Bessis hoc epigramma compositum fuisse consentaneum est. potest & hoc enarrare Liuius decadis 4. lib. 9. Interim per speciem auxilij Byzantijs ferendi re ipsa ad terrorem regulis Thraciæ iniijciendi profectus, perculsis his uno prælio & Amadore duce capto in Macedoniam rediji. Hæc quoq; commenti uice sint eorum quæ supra non attigimus, ibi ῥέξε φίλιππος. ἀγχιβίβακε βαίνω.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΙΝ, Εὐήνου.

Κἢν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ἰξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ᾽ ἀλωῇ,
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔλαψε κλάδους.
Τῷ δ᾽ ἔπος ἐκ γαίης τόσσ᾽ ἤπυε, τεῖρε κάκιστε
γναθμοῖς ἡμετέρου κλῆμα τὸ καρποφόρον.
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα, πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Παρμενίωνος μακεδόνος.

Οἱ κόρεις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου. ἀλλ᾽ ἐκορέσθην
ἄχρι κόρου καὐτὸς, τοὺς κόρεις ἐκκορέσας.

Ἀντιπάτρου.

Αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος, ὀθνείῃ δ᾽ ἀμφιτέθηλα κόμῃ.
ἡ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσ᾽ ἐνιθρέψασ᾽ ὀροδάμνοις
βότρυας, ἡ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.

τοίην μὲν τοὶ ἔπειτα τιθηνέεσθαι τις ἑταίρην,
ἤ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

Ἀπολλωνίδου.

Ξεῖνον ὁπηνίκα θαῦμα κατέδραμεν ἄστυς ἅπαξ,
πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα φρυασσόμενον,
θρηικίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
ἤλυθε, δίζημαι δεύτερον ἡρακλέα.

Ἄδηλον.

οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

κλῶμα φάγης. Politianus Miscellaneorū centuria 1. cap. 26. & Suidas in uocabula ἀσκὸς κτησιφῶντος. θυσμῷ. Nō tantū uitem lęrari oportebat quæ ex se uinū produceret quod immolādo capro sibi nocuo & calamitoso satis esset, uerum etiā quia ipse caper Baccho uinearū repertori sacrificaret. Atqui eo tantū nomine hircū gratā Libero patri hostiā mactari quoniā eas lędat Varro de re rustica edocuit. Phurnutus. τὸν δὲ τράγον διονύσῳ θύουσι, διὰ τὸ λυμαντικὸν δοκεῖν τῆς ἀμπέλου εἶναι τὸ ζῷον τοῦτο, καθὸ καὶ ἐκδέροντες αὐτὸν, εἰς τὸν ἀσκὸν ἐνάλλονται κατὰ τὰς ἀττικὰς κώμας οἱ γεωργῶν νεανίσκοι. τάχα δ' ἂν χαίροι τούτῳ θύματι ὁ διόνυσος, διὰ τὸ ἑαυτὸν εἶναι τὸν τράγον. Ouidius Metamorph. 15. uite caper morsa Bacchi mactatus ad aras dicit ultoris. ἀλωὴ. uinea. ἄπυε. clamauit. insonuit. τεῖρε. perde. afflige. νέκταρ. uinū. Atheneus (tametsi nihil ad Bacchū) χαρέας δὲ ἐν βαβυλῶνι οἶνον φησὶ γίνεσθαι τὸν καλούμενον νέκταρ. ἀνύσει. emittet. οἱ κόρεις. cimices. ἄχρι κόρου. ad saturitatē usque, id est quantūlibet. κορέσαντό μου. carne mea saturati sunt. ἐκκορίζας. perdēdis cimicibus. κορίζω. lacero est. nisi è uoce κόρεις, ἐκκορίζας architectet. αὔην. siccā, mortuā. mox καὶ νέκυν. οὐκ ἀπετηλοτέρη. nō minus uirescēs ac frōdib. luxuriās. τιθηνέεσθαι. nutriat. ξεῖνον θαῦμα. nouū & inauditū. ἄστυς ἅπαξ. nos omnes Asiatici. metonymia. πῶλον. equū. θρηικίης φάτνης. Diomedē Thraciū immanibus equis mandendos præbere solitū aduenas, & ijsdē ab Hercule obiectū ferūt. Diodor. lib. 5. Naso. Quid cū Thraces equos humano sanguine pingues. equas Calabro. διομήδεος ἵπποι ἀνδροφόροι. καὶ τὰς λοιπὰς. originē fabulæ loci ingeniū fecisse augurant. nam iuxta Abderā & limitē quē Diomedis uocāt, equi pasti rabie inflammant. ut scribit Plinius. Narrat Palephatus ὅτι διομήδης, ἱπποτροφεῖν τε ἐπελάβετο, καὶ μέχρι τούτου ἵπποις ἔχαιρε, ἕως ὅτε τὰ αὐτοῦ ἀπώλεσε, καὶ πάντα πωλῶν κατηνάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. οἱ δὲ φίλοι τοὺς ἵππους ἀνδροφάγους ὀνόμαζον. ἐμὸν ὄμμα. oculis sum intuitus. οὐδεὶς ἀνθρώπων. Herod. in Terpsico. ἡ μὲν δὴ ὄψις τοῦ ἱππάρχου ἐνυπνίου ἦν ἥδε. ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν παναθηναίων, ἐδόκεε ὁ ἵππαρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν καὶ εὐειδέα αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα. τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ. οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει. ἀδίκων. malim ἀδικῶν.

ΕΙΣ ΑΡΕΙΑΗΝ, Μουσικίου,
οἱ δὲ, Πλάτωνος.

Ἁ κύπρις μούσαισι, κοράσια, τὰν ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ μῶσαι ποτὶ κύπριν, ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα.
ἡμὶν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Ἄδηλον.

Ὁ ζεὺς τοῦτον τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι.
χὠ ζηνὸς, βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ἢ κύπρις. Marsilius Ficinus hoc Platonis epigrāma illustrās ideo priscos musas & Mineruā castas esse uoluisse indicat, quod coitus spiritus subtiliores exhauriat, cerebrū debilitet, labefactet stomachū, quo malo nihil ingenio aduersius esse potest, uenere siquidē & Baccho studiosus adolescēs abstinuit. Pete Lucianū in sermone ἀφροδίτης ἢ ἔρωτος & Theocritū Idyl. 11. Homerus in hymno Veneris deos deasq; omnes amore capi docēs, Dianā, Vestā, & Mineruā excipit, nō itē musas, puto quia multi musarū filij prædicant, Linus, Orpheus, Palęphatus, Temius, Rhesus. omitto reliquos. fuit aūt Rhesus Strymonis fluminis & Terpsicorę uel Euterpæ filius. M. Tullius lib. de nat. deo. 3. Itaq; Achillē Astypalea insula sanctissime colit, qui si deus est & Orpheus & Rhesus dij sunt matre musa nati, siquidē Rhesus nō Theseus legendū contēdo nisi forte maritimę nuptiæ, id est Pelei & Thetidis. κοράσια. puellæ, musæ. ἢ τὸν ἔρον. Amorē ἔρον Ionice aut Aeolice. ἀρεῖ. Marti amasio tuo. τὰ στωμύλα ταῦτα λεπτέον. χὠ πτανὸς. respōdet Amor. Heliodorus in Aethiopicis. οὐκ οἶδα δὲ ἢ τὸν ἔρωτα πόῤῥωθεν οἱ γράφοντες, τὸ εὐκίνητον τῶν ἐπ' αὐτοῦ κεκρατημένων αἰνιττόμενοι. καὶ νήπιον, inquit Eusebius, διὰ τὰς ἀφροσύνας περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἐμπτώσεις αὐτοῦ. Plato. ἡμῖν δ' οὐ πέτεται ζῶον τὸ παιδάριον. ἢ πάλιν κύκνος ἔσῃ. iterum opera mea indigebis, ut olim cū Ledam deperires.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ, Ἀδήλου.

Ὦ στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
  δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετὰν ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον. ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
  μούνα, καὶ βιοτὸν ῥύσατο, καὶ πόλιας.
σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
  ἡ μία τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἥρα, ἀποθεωθέντος ἡρακλέους.

Σᾶς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης ἥρακλες. ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος, καὶ ἀθέσφατος ἱδρώς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

Ὀνέστου.

Ἀμβαίνων ἑλικῶνα μέγαν, κάμνεις. ἀλλ' ἐκορέσθης
  πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. ἢν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
  τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ πιερίδων χάριτας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ.
  μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πολεμίζεται αὔραις.
  τῇ, καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ, σταθερόν τι, καὶ ἄτροπον. ἧς ἐπὶ μούνης,
  κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου.

Παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

εἰς ἀρετὴν. ἀδήλου. metra hæc ab Atheneo epigrammatū scriptore cusa in Antisthene & Zenone tradit Laertius. ἅδε, quæ quidē uirtus. τέλος. cuius causa cæ-

tera fiūt. ὠνδράσιν ἄλλοις. Cyrenaicis & Epicureis, uoluptatē summū bonum dif-
finiētibus, quod hi in doloris priuatione, illi in titillatione & motu quodā pone
bant. ἡ μία τῆς μνήμης. Erato. quā τοῖς περὶ συνουσίαν σπουδαῖς præficit Plutarchus,
necnon Apollonius atq; eius glossemata Argonaut. 3. Amātibus quoq; propi-
tia Erato in Phædro Platonis uidet̄, cuius etiā numen implorat Naso in libris
de arte amādi, & Papinius in syluis. Hic Erato iucūda doce. Athenæus dipn. 13.
ἐγγύονος γὰρ ὄντος περὶ γαμετῶν καὶ ἑταιρῶν πολλάκις λόγοι ἐλθόντες ἐληλύθειμεν τῇ ἱστορίᾳ, τὴν
μοῦσαν τὴν Ἐρατὼ ἐπικαλεσάμενοι. Terpsicore apud Martianū Capellam uenereo
sociat̄ auro. Porro musas Ioue & Mnemosyne uel Mneme genitas post Hesio-
dum opinant̄, quoniā ab origine sciētię fons insitus est nobis adeo, aut quia qui
re literaria excellat eū νοητικὸν εἶναι καὶ μνημονικὸν oporteat, quorum alterū Iouem
alterū Mnemosynem cōtribuere. Musæus seniores musas Saturno natas osten
dit, alij cœlo & terra. σὸς γενέτης. Iupiter. ἀστιβῶν εὖχος. Excerpta sunt hæc ex cal-
ce ultimi Pythiorū hymni, quę ad prodici Herculē fortasse pertinēt, de quo Xe
nophon ἀχμητημο. ε. χῶρον. in cœlo. ἔλλαχεν ἀνήρ. Hæc ad Herculē Oetæū referri
nō possunt. ex Ciceronis enim legibus nemo ignorat liberū patrē atq; Aescula
piū & hos quoq; homines sibi sua uirtute ad cœlos fecisse iter ante Herculē na-
tū. quanquā ad uiuū resecādi nō sunt poetarū lusus. κάμες. diu laborauisti. ἐπ' ἄ-
κρον. Hesiodus. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι. nō minus co-
gnitos esse hos uersus reor atq; πηγάσιδος κρήνης, fontis Caballini figmentum,
quod aperuit in Corinthia. & Bœotic. Pausanias. & Arati expositor, ibi πέλωρ
ἐπελήλατο ἵππος. πολεμίξεις αὔραις. Iidē Pindarus in fine hymni septimi Olym
pi. τῇ καὶ τῇ. Hac, illac. πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι. Erasmus in Adagio Thyrsigeri mul
ti, pauci Bacchi. Hesychius in uoce ναρθακιῶντες. Phurnutus. ὁ δὲ νάρθηξ, διὰ τῆς
σκολιότητος τῶν κώλων ἐμφαίνει, ὅτι ποτὲ κἀκεῖσε περιφέρεσθαι τοὺς μεθύοντας. ἅμα δὲ καὶ ἐλα-
φρὸς, καὶ ὑποβαστάζειν αὐτοὺς εἶναι. ferulā fruticis genus quo nō aliud leuius utilē ad ful
ciēdos uacillātes ętate senes, à Baccho repertā eiq; sacrā affirmāt, ut uino titu-
bātes fulciat, nec oneret tamē. Cū reperto uini usu homines passim ebrij ligneis
baculis plurimos uulnerarēt, Dionysius ut pro fustibus ferulas gestarēt edixit.
Diodorus. Plutarchus apud Stobæū, maiores Baccho simul & ferulam & obli
uionem consecrasse refert, nimirū hoc innuētes, nō oportere meminisse si quid
in conuiuio peccatum sit, aut certe lenem admodum ac puerilem reprehensio-
nem sufficere. nam antiquitus literatores discipulorū manus ferula cædebant.
Iuuenalis. Et nos ergo manum ferulæ subduximus. Idem Plutarchus in Sympo
siacis alteram his uerbis causam profert. ὥσπερ ὁ θεὸς τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν
ἐνεχείρισε κουφότατον βέλος, καὶ μαλακώτατον ἀμυντήριον. ὅπως ἐπεὶ τάχιστα παίου-
σιν, ἥκιστα βλάπτωσι.

ΕΙΣ ΑΣΕΒΕΙΣ.

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον. ἐπὶ κυσὶ κύρμα γενέσθω.
γῆ μήτηρ πάντων μητροφθόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς Πρόκνην τὴν
ἀδελφὴν Φιλομήλη.

Σὸς μὲ πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μουνώσας, βαρύποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην.
συγγνὰ δέ μοι πόρεν ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
γλῶσσαν ἐμὴν ἑτέρωσε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σεῖο κασιγνήτης φιλομήλης,
χαίρειν, εἰ τὸ δ' ἔγ' ἐστίν. ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ
πέπλος ἀπαγγέλλει, τά μοι λυγρὸς ὤπασε τηρεύς.
ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνῆς.

τὸν φθείραντα. qui sustulerat nouercam. γῆ μήτηρ πάντων. Orphici uersus particula. Hesiodus. γῆ πάντων μήτηρ. Pindarus. ἓν ἀνδρῶν ἓν θεῶν γένος, ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι. Hominem è luto finxit Prometheus, aut Deucalionis & Pyrrhæ saxis instauratum est mortale genus. Hinc λαοί. nisi forte à Cecropis historia denominati sunt. Pindari scholia hymno Olymp. 9. Quid ea de re philosophia sentiat, suo loco aptius percurram. σύς με πόσις. Tereus cuius immanitas ex Pausania in Att. Thucyd. lib. 2. Ouid. Metamorp. 6. ita nota, ut nulli domus sua magis. κορείαν. uirginitatem. μηλονομήων. pastorum ouium.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ, Λουκιανοῦ.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν θήρων ὁ μενίππου,
αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
ἀλλά μιν εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπιμείλια δούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
οὕτω μὲν θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον οὐκ ἔτι κεῖνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε, καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, ἄλλων πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

θήρων. Thero. Menippi filius. ἑῆς. suæ. μαργοσύνῃ. uenereæ libidini, quæ gula turpior ac fœdior est. πενίης κῦμα. à naufragijs translatũ. ἰδίοις. bonis.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ, Φιλίππου.

Ἵμβρον αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν
εἶπε λιγυφθόγγῳ φοῖβος ἐπὶ γλαφυρᾷ,
μαρσύη, ἐψεύσω τὸν εὕρεμα. σὺν γὰρ ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ φρυγίης οὗτος ἐληίσατο.
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν ὕαγνις
τὴν ἐπὶ μαιάνδρῳ κλαῦσε λύσαυλον ἔριν.

Βοήθου.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
κωμάζων λήναις σύν ποτε, καὶ σατύροις,
οἷον ὁ τεχνήεις πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μυθοπόλων,

παύσα

παιζομένη ζῆλον Διὸς ἀμφανὲς σύγγαμος Ἥρη,
ἐψεύσω Σεμέλη, Βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

Ἀντιπάτρου.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπειθε, σὺ δ' Ὀρφέα. Φοῖβος ἐνίκα
τὸν Φρύγα. σοὶ δ' εἴκει Μελπομένη γλαφυρά.
οὔνομα καὶ τέχνης, καὶ σώματος. οὐκ ἐν Ἀθήνη
ἔρριψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,
οἷα σὺ ποικιλότροπε, σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκούων
αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

Ἀλκαίου.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κεραστάμενος θρόον αὐλοῖς
Διώροθεος, γοεροὺς ἔπνεε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων.
μοῦνος δ' ἐν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεήν, Σωσικλέος. ἐν δὲ Λυαίου
νηῷ, φόρμιγγα θήκατο, καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον ὡς ποτὲ μέλψεις
κροῦμα δι' ἐντρήτων φθεγγόμενος δονάκων.
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας
ὡς πρὶν ἀπανθήσει νυμφογενὲς Σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυτοπέδαις σφίγγει χέρας. οὕνεκα Φοῖβον
θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.
λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν,
ὤπασαν ἐξ ἄθλων, οὐ στέφος, ἀλλ' ἀΐδαν.

ἱμερόν. suauiter. διὰ λωτῶν. fistulis è loto concinenti, quæ Photinges ab Alexandrinis uocantur. Est autem lotus arbor quam Africa gignit & Lotophagorũ insula, λωτοφαγῖτις νῆσος Ptolemæo, φάσις Theophrasto 4. de plantis, μῆνιγξ Polybio. Est uero Meninx insulæ & in ea oppidi nomen Plinio & Straboni. Hæc ut ex ipso Theophrasto mutuatus est Plinius ad tibiarum cantus expetitur. nec satis explorate forsitan Euripidis glossographus λίβυν αὐλὸν ita exposuit. ἐκ γὰρ ἐν λιβύῃ τῶν λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται, ἢ ὅτι ἐν τρίτωνι τῷ ποταμῷ τῆς λιβύης εὑρέθη. Atqui λιβυὸν αὐλὸν à poetis dici Athenæus dipnos. 14. putat, quòd Scerites Numida tibia canẽdi artẽ inuenerit. Libym igiť tibiam uocasse Græcos certũ est non lenẽ ut impressum offendes. τὸν εὕρημα. fistulam quidẽ monocalamum reperisse ferũt Marsyam, sed eam à Minerua in profluẽtem abiectã. Palæphatus. ἐμίσησεν Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλούς, ὅτι ὀλίγα γὰρ ἀφῃρεῖτο τοῦ κάλλους. ἡ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη, τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν. οὕτω δὲ ἐρριμμένων τῶν αὐλῶν, ὁ Μαρσύας ὑφίσταται. προσάπτει οὖν τοῖς χείλεσιν αὐλῶν αὐτοὺς ὁ ποιμήν. Metrodorus ad calcem lib. 4. Athenæi dipnos. aliter sentit. ἀθλίως αὐλούς. quibus primum usa est. alij deorum matrem existimant. οὗτος. Glaphyras furatus est nomen. ὑπ' αὐτῷ ὕαγνις. Marsyę pater. Apuleius Florid. primo. Hyagnis fuit ut fando accepimus Marsyæ tibicinis pater & magister. Plutarchus περὶ μουσικῆς. ὕαγνιν πρῶτον αὐλῆσαι, εἶτα τὸν τούτου υἱὸν Μαρσύαν. Fatetur Suidas in uoce ὄλυμπος μουσικός. δύσαυλον ἔριν. Victus ab Apolline Marsyas, per tormenta animam

mam efflauit, cuius necem immoderate tulit Hyagnis. διόνυσος. inter deos relatus. τεχνίταις πυλάδης. Duo fuere Pylades nobiles Pātomimi. unus Cilix principatu Augusti floruit, Tranquil. in Octauio. cuius æmuli Hylas discipulus & Bathyllus. Seneca. At quanta cura laboratur ne cuiuslibet Pantomimi nomen intercidat. Stat per successores Pyladis & Bathylli domus. Et, Pylades in Comœdia, Bathyllus in Tragœdia multum à se aberant. Macrobius. Pylades Histrio nobis omittendus est. Horum meminit Dion lib. 54. & Athenæus uolumine primo, de Pyladea saltatione agentem Plutarchum Symposiacôn lib. 7. segmento 8. declarans & Suidam in uocabulo πυλάδης. Vixit alter sub Traiano de quo in ipsius Traiani uita Dion. Mimi adhuc & saltatores inducti è quibus unum cui Pyladi nomen erat præ cæteris dilexit. Huius amore discruciatam mulierem Romæ deprehendit Galenus. de priore loquitur Boethus cum eo ætate coniunctus. κάνον. bacchum. θέσμια. leges. canones. ζήλου. Zelotypiæ. Iupiter in quodam Luciani dialogo res Bacchi egregie gestas commemorans, ijs detrahentem Iunonem sic obiurgat ζηλοτυπεῖν ἔοικας ὦ ἥρα, καὶ τὸ σεμέλης μνημονεύειν, τὸν φρύγα. Marsyam satyrum, musarum omnium calculo. οἱ δ' εἶκε. Tibi ô Glaphyra μελποιμένω herbam porrigit manusq; dat Apollo. ὄνομα. ludit in nominibus γλαφυρὸς & Glaphyras. συλλογισθῶν. In tibiarum cantu fauces tumere, ora cum inflari tum distorqueri conspicata Minerua, has abiecit ac deinceps caruit. at Phurnutus. τοὺς δ' αὐλοὺς εὑρεῖν μὲν, ῥίψαι δὲ, ὡς ἐκθηλύνοντος τὰς ψυχὰς τοῦ δι' αὐτῶν ἀποδιδομένου μέλους, καὶ ἥκιστα ἐπάνδρου καὶ πολεμικοῦ ὑπηρετοῦντος. ἐῶν. πασιθέης. Iuno Pasitheam somno deo uxorem futuram spondet hac mercede, ut Iouem Troianis auxilium ferre cupientem consopiat. iucundissima extat apud Homerum Iliad. ξ. fabella. θρόον. uocem. ἔπνει. fistula canebat Troianos. ὠδῖνα κεραύνιον. Semelem Iunonis technis fulmine extinctam ac Dionysi ortum. δρύματα. Græcos in equo Troiano latitātes, Virg. Aeneid. 2. Calaber 12. προφήταις. ἀντὶ τοῦ τεχνίταις. Thymelicis & Dionysiacis artificibus, aut ijs qui in musicis agonib. cōmittunt. Glycera Menādro. ἄξω δ' εἰς. ἄξω μύθων ἀριάδνης εἰς ἄγυιον οὐ διονύσου ἀλλὰ διονύσου θεράποντα & προφήτην. μῶμος ἀπέφυγας. Eximium hunc tibicinem fuisse par est, qui à Momo carpi non potuerit, cuius nec dentem in tauro effingendo uitarit Neptunus οὐ προθεὶς τῶν ὀφθαλμῶν τὰ κέρατα. ait Lucianus. Et. οἱ δὲ ταῦροι οὐχὶ, τὰ κέρατα οὐκ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσ, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ὁ μῶμος ἠξίου. quod attigit Aristot. lib. De partib. animal. 3. nec Vulcanus in opificio hominis quod in pectore fenestras nō addidisset. tametsi hæc Vitruuius. Socrates autem memoratur prudenter doctissimeq; dixisse oportuisse hominum pectora fenestrata & aperta esse. nec Minerua in compositione domus. cuius fabulæ meminit in dialogo de Heresibus. Lucianus. Huic deo pene à poetis tribuunt quod nil tā uolucre sit q maledictū ac reprehensio, quæ facile emittūtur, cito excipiunt, late dissipant. γὰρ ἢ λυαίε. nō solū quia mēbra & mentē dissoluit curasq; dissipet atq; eluat, sed quoniā ex intēperanti potu coorit sæpe discordia tolliturq; hominū unanimitas, Liber pater Lyæus appellatus est. ἔργον ἀθάνας. fistula. σάλυγε. Marsya. σφίγξε χέρας. arbori alligatus. θεῖαν εἰς ἔριν. Qui Apollinē deū ad certamē ꝓuocare sis ausus. στέφος. coronā uictoriā.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ. Γαρμενίωνος μακεδόνος.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὴν σκέπας, οὐδὲ τραπέζαις
δειπνίσσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλοῦτον, ἄνοιαν, κολάκων τροφόν. οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
εὔχομαι, οἶδ' ὀλίγης δ' αὐτὸς ἐλευθερίην.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Οὐ ἔργω Βαβυλωνίους ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον οἷα Γύγης,
αὐτάρκους ἔραμαι βίου Μακρῖνε.
τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

Ἀδήλου.

Ἐλθὼν εἰς Ἀΐδην ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα.
καὶ στρώσας ὅ γ' ἑὸν τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλέων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σὺν ἐμοί Κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Παλλαδᾶ.

Ἐλπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ.
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

Λουκιλλίου.

Μὴ σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ὦ 'νθρωπ' ἵζοιο τραπέζαις,
ψωμὸν ὀνείδειον γαστρὶ χαριζόμενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐς συγνωμένῳ ὄμμα,
συγκλαίων, καὖθις συγγελόωντι γελῶν,
οὔτε σύ γε κλαυθμοῖο λελημμένος, οὔτε γέλωτος.
καὶ κλαίω Μιλίῃ, καὶ γελόω Μιλίῃ.

Λουκιανοῦ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ, καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

Κράτητος τοῦ φιλοσόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε σωφροσύνης.
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

Θεόγνιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὔχομαι. ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

ζῆθι λογισμῷ, καὶ μένεις ἀνενδεής.

Ἀδήλου.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

Ἀδήλου.

Ὦ γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι,
ζωμοῦ πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

ἄρκει μοι χλαίνης. Quam Græci χλαῖναν dicunt Lenam fuisse Nonio placet, ea exterior erat & tunicis superinduebatur. Moscopulus. χλαῖνα τὸ ἐκτὸς καὶ παχύτερον, χιτὼν τὸ ἐνδότερον. Id quidam ex Martiale probare nisus est cuius hoc ad Dindymum epigramma oscitanter examinauit. spadone cum sis euiratior fluxo. Theatra loqueris & gradus & edicta, Trabeasq; et Idus fibulasq; cẽsusq;. non enim fuit tempus cum trabeæ essent equitũ, sed trabeatos equites Romanos Idibus Iulijs per urbem transuehi mos erat. cuius instituti mentionem facit Valer. Max. lib. 2. Liuius Decade prima, lib. 9. Plinius lib. 15. cap. 4. & Plinius iunior de Fabio Rutiliano loquens. Tria esse trabearum genera ostendit Pomponius Sabinus. βοσκόμενος. literarum studijs uacans. οὐδὲ παρ' ὀφρύν. diuitum superbiæ non obsequar. ad nutum potentiorum & digiti crepitum me non geram, quod Parasiti, climacides, & mensarum asseclæ religiose obseruant. ἀπὸ νεύματος δουλεύειν, uocat Plutarchus. οἶδα. noui. οἷα γύγης. Ex Suida. Herodoti Clio. Cicerone Offic. 3. Iustini Primo notissimus est Gyges, quem locupletissimum fuisse ex Strabonis quoq; θ & ιδ. odoramur. τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν. Erasmus in Prouerbio ne quid nimis. quod præter eos quos ibidem nominat tributum quoq; Chiloni & Sodamo Euripidis scholiastes fatetur. ab illo prolatum credit Aristoteles in Rhetor. διογένης ὁ κύων. Menippus Diogenis Cynici congerro apud Lucianũ in necricis Crœso conuiciatˀ. Ipse quoq; Diogenes nũc Herculẽ nunc Alexandrũ ut Mausolum præterea fatigat. ἐγέλα. Idq; more suo. Lucianus γελᾷ δ' ἀεί. ἐκ ποταμοῦ. Philostratus. Λυδοῖς ἦ λόγοις ὧν σάρδεσι λεγομένοις, τὸ μὲν, ὡς ὁ πακτωλὸς ποτὲ τῷ κροίσῳ ψῆγμα χρυσοῦ ἄγοι. è pactolo igitˀ Lydiæ flumine aurifero. ὃ νῦν χρυσορρόας λέγεται, inquit Apollonij scholiastes. Plutar. in libello περὶ ποταμῶν. πακτωλὸς ποταμός ἐστι τῆς λυδίας. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον χρυσορρόας. Solinus. Pactolus quem aurato fluore incitum aliter χρυσορρόαν uocant. Plinius. & ex eo profluẽte Pactolo eodemq; chrysorrhoa. Erasmus in Adagio Pactoli opes, eũ chrysorrhoam à poetis cognominatũ censet. νῦν δὲ, ait Strabo, ἐκλέλοιπε τὸ ψῆγμα. Est & iuxta Damascum Chrysorrhoas fluuius. ἐς λιμένα. Quintilianus, in portum integra naue perueni. ab omni periculo se abesse lętatur propterea quod qui medijs adhuc in fluctibus nauigant, ij uentorum & æstus arbitrio iactantur, cõtra qui iam intra portum sunt nihil habẽt negotij cum undis & uentis. aliud est Hesychio ἐν τῷ λιμένι. ubi ex Zenobio ἄπειρος εἰς λιμένα castigabis. λοιπόν. Posthac. πλέονι. ditiori. καὶ κλαίω μιλίῳ. scribendum est ut opinor μιλίῳ. flendum & ridendũ est cum flet aut ridet Miliũ, id est aliquis è populo Bysantino. Milium Bysantij locus, in quo frequẽtissimus est populus, hinc pro Constantinopolitana plebe usurpatur. Tzetzes de Belisario loquẽs. ὑστέρου φθόνῳ τυφλωθεὶς, ὦ τύχης τῆς ἀστάτου, ἔκπωμα ξύλινον κρατῶν, ἐβόα τῷ μιλίῳ. Βελισαρίῳ ὀβολὸν δότε τῷ στρατηλάτῃ. aut sic, ego qui nemini priuatim ancillor cum uniuerso populo lætor aut gaudeo. ὡς τεθνηξόμενος. Ausonius. Re fruere ut natus mortalis, diligis & rem tanquam immortalis. Ex Isocrate ad Dæmonicum. οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἠγάπα, ἀλλ' ἀπέλαυε μὲν τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. ὑπερηφανίης. insolentiæ. arrogantiæ. κυνώπια. Impudentissima. compacta dictio à Cane qui fere impudens est. ὁ δὲ κυναιδὴς ait Basilius κύων προσαγορεύεται. Homerus κυνὸς ὄμματ' ἔχων. Scho-

lia. ἀντὶ τοῦ ἀναιδέστατε ὡς κύων. & musca qua nil audacius ipso astipulante Homero Iliad. ρ. καὶ οἱ μυίης θάρσος. Aegyptios uero impudentiam significãtes muscam pinxisse tradit Orus. Canis autem uocabulo odium & contemptum uulgo declaramus. quibusdam κυνομυῖα mensæ adhærens ut musca caninæ cuti intelligitur. Lego Psalmo 104. uenit κοινομυῖα, id est παμμυῖα omne scilicet muscarum genus non κυνομυῖα. ac 77. Immisit in eos coinomyam insectorũ turbam. θάνμου ἐλεύθερος. Martialis. Liber eris cœnare foris si Maxime nolis.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ, Ἀρχίου.

Θρήϊκας αἰνείτω τις, ὅτι στοναχεῦσι μὲν υἷας
μητρὸς ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους.
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροΐδης κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακὰ, τοὶ δὲ, κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ' ἔζης
δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἐστ' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τοπλέον, ἢ πρίν,
νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Ποσειδίππου, οἱ δὲ, Κράτητος τοῦ κυνικοῦ.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες. ἐν δὲ δόμοις
φροντίδες. ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις. ἐν δὲ θαλάσσῃ
τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος.
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι. οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερον.
τέκνα, πόνοι. πήρωσις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
ἄφρονες. αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου, πιθανά. Μητροδώρου.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν,
κύδεα, καὶ πινυταὶ πρήξιες. ἐν δὲ δόμοις,
ἄμπαυμ'. ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν δὲ θαλάσσῃ
κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τι, κλέος.
ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
ἔσσεται. οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερον.
τέκνα, πόθος. ἄφροντις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
ῥωμαλέαι. πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίου.

Λουκιανοῦ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Παλλαδᾶ. *Luciani*

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. *Palladae*

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν, χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα.
τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν.
οἱ μὲν, ἐπ' εὔπλοιαν. οἱ δ' ἔμπαλιν. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν,
τὴν σπουδὴν μεταθείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου. εἰ δ' ἀγανακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω.
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ἰουλιανοῦ.

Ηδέα πάντα πέλουσι λάχειν βίον. ἄστεϊ μέσσῳ.
εὖχος. ἑταιρεῖαι. κρυπτὰ δόμοισιν ἄχη.
ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος. ἀλλοδαπὴ χθὼν,
γνώσιας. ἢν δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει.
τοῖς δ' ἀγάμοις, ἄφροντις ἀεὶ βίος. ἕρκος ἐτύχθη
πατρί, τέκος. φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
φῦσιν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

Ἀδήλου.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε. μυρία γάρ σου
λυγρά. καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα, καὶ ἠελίου.
τἆλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

Ἀδήλου.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

Ἀδήλου.

φροντίδες οἱ παῖδες. μέγα πῆμ' εἴπη πάθοιεν.
εἰσὶ δὲ καὶ ζώντων φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ, χρηστὴ μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἐν αὐτῇ.
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Ἀδεσπότου.

Ω θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
πανταπλέκτος. πάντῃ δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
ἢν ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἀγχοῦ λύκος. ἢν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῇς, αὖτις δ' εἶμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πειράζεις καὶ νεῖλον; ὅδ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, ἐς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

θρήνεας ἀινάτω τίς. Thracibus mos erat in lucem editos lachrymis prosequi, mortuos conuiuijs & tripudijs. Plinius & Valer. Maximus. Herodotus in Terpsichore Trausos Thraciæ populos hoc factitasse tradit. Iuxta Zenobium κασσίαι uel Nicolaum Causiani natos fletu excipiunt, defunctos beatos ducunt, (nisi Caucasiani scribendum: nam Strabo lib. 11. ex Euripide probat τοῖς ποτὲ τὸν κάμνοντα νομίμους ἐν τῷ φῦντα θρηνεῖν, τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον, χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων) quos ad sepulturā prosequi oportere cum cantu, plurimarum gentium uel religionum instituta sanxisse, persuasione hac quæ post corpus animæ ad originem dulcedinis musicæ, id est ad cœlum redire crederentur, à Macrobio didicimus. ἀρχομένους. nascentes. κηρῶν. Parcarum. εἰς ὑμέας. Heraclitum & Democritum. ποίην τίς. Stobæus Posidippo hoc epigramma attribuit. ἔχεις τί. bona. αἱ πολιαί. Senectus. ἢ τὸ γενέσθαι μηδέποτε. Ex Theognide. πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. ὑπὸ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων ait Suidas. M. Tullius. Fertur enim de Sileno fabella quædam: qui cum à Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur, docuisse regem, non nasci hominem longe optimum esse, proximum autem quamprimum mori. ea de re philosophat Plutarchus ἐν παραμυθητικῷ πρὸς Ἀπολλώνιον. contra Theognidis paradoxum belle argutatur Epicurus apud Laertium. περιέρχεται. cum mortales omnes simus. γῆς ἐπέβην. Luciani est non Palladæ hoc distichum. τὸ ζῆν. uita. οἰκτρότερα. miserabilius. ἐπ' εὐπλοΐην. & hi quidem feliciter nauigant. τὸν κατὰ γῆς. mortis & Plutonis. σκηνὴ πᾶς ὁ βίος. Eadem in Enchiridio Epictetus & Lucianus in Necyomantia. Aristo non Aristoteles uitæ humanæ conditionem theatro in quo fere usu uenit ut pessimi quiq; honoratiore in gradu sedeant, Plato aleæ ludo comparauit. ἢ μάθε παίζειν. scenæ inseruiēs. τὰς ὀδύνας. uitæ incommoda. τὸ φθόνον. fatum. Democriti δῖνος. fortuna. καὶ φθόνος. te ei committens. καὶ τὸ φθόνον. nihilominus tamen uel nolentem agit necessitas. δακρυχέων. Quærit Aphrodisæus. διὰ τί τὰ βρέφη γεννηθέντα παραυτίκα κλαίει. διότι (inquit) τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν φύσιν ξενιζομένην ἔχει. ἐκ γὰρ θερμῶν σωμάτων καὶ ἁπαλῶν τῆς μήτρας εἰς ἀέρα ψυχρὸν ἔξεισιν. ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ φωτὸς καταπλήττεται. οὐ γὰρ ὥς τινές φασι, ψυχὴ τὸν οὐράνιον χῶρον ἐκβαλοῦσα, σῶμα γήϊνον οἰκεῖ, καὶ διὰ τοῦτο κλαίειν ἀναγκάζει τὰ βρέφη. ἄκη. dolorum medelæ. ἀγόνοισι. qui carent liberis. κύκλα. Lunæ curlus. νέμεσιν. cui animaduersionem eorum cōsecrarunt antiqui qui secundis rebus insolescerent, atq; in prosperiore statu florerent, ut quæ felicitati inuideat. ὡς ἀλόγως. Epicureorum sententia est nil diuinitus administrari, sed

omnia

omnia casu & temere agi. τὰ γιγνόμενα. quæ fiūt & eueniunt. ἐπὶ παθοῖσιν. Si quid humanitus eis accidat. aut si quid eis accidat, Id est si è uita discedāt. M. Tullius. Si quid mihi humanitus accidisset. Et. Præclare Anaxagoras qui cum Lampsaci moreretur quærentibus amicis uellet ne Clazomenas in patriam si quid ei accidisset, efferri. quo loquendi more utuntur iurisconsulti, & qui testamenta faciunt accepta à Græcis formula qui ita boni ominis causa loqui solent. Laertius in Aristotelis testamento. ἐὰν δέ τι συμβαίνῃ. Harmenopolus. τὸ εἰπεῖν ἐὰν συμβῇ περὶ ἐμοῦ τίποτε, θάνατον δηλοῖ. ἐν αὐτῇ. in seipsa. δεῖμα. terrori tibi est. ἀκρεμόνων. arboris. ἔβρεφον. Plinius lib. 8. cap. 25.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, Ἀρχίου.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἀπὸ κρημνοῦ παῖς ἕρπων,
ἀσυνακτέης ἦρχε δυσμορίης.
ἡ δὲ, μεθωδίνησεν, ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
μαζὸν, τὸν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Ἀντιπάτρου.

Δμωΐδος Ἱπποκράτευς ἔθανε βρέφος ἐν πλατὺ πόντου
χεῖλος, γειτοσύνης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης,
πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔρρε θάλασσα,
ἡ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσατο δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ἥρπασεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος. ἀλλ' ἀπὸ παιδὸς
νηπιάχου, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον. ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες. ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

ἀσυνακτέης δυσμορίης. Ex hoc Homeri uersu Iliad. ω. ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον, eiectum è turre Astyanactem seu Scamandriū Euripides & Seneca in Troadibus, Ouid. Metamorph. uolumine 13. & Calaber desumpserunt. δμώϊον. serua matre procreatū. ducebant uxores in Græcia serui. μαζῶν. quàm è mammis sugere consueuisset. ἐξ ἄκρης. è fastigio. φύσατο. scribe φείσατο. λίθος. domus Calaber.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ, Ἀδήλου.

Εἴ τις ἅπαξ γήμας, πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

Ἀπολλωνίδου.

Πρὸς παίδων ἔπεα γὰρ γυναίζομαι, ἤν με θανοῦσαν
στέργῃς, μὴ σπείσαις δεύτερα φίλτρα γάμου.
εἶπεν. ὁ δ' εἰς ἑτέρην ἐσπούδασεν. ἀλλὰ Φίλιννα
Διογένη λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μοῦνος ἄφυκτος,
ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια. παρθενίη δὲ,
τὸν βίον ὤλεσεν ἂν, πᾶσι φυλαττομένη.
τοὔνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν. φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἑλένη, μονομαχούντων Μενελάου καὶ πάριδος.

Εὐρώπης, ἀσίης τε δορυσθενέων βασιλήων,
ὑμὶν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμή,
τίς κεν ἐμὲ πληθύμενος ἕλοι δύστηνον ἄκοιτιν.
ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνωθε δὲ κυνογηνέης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἔλθῃ με γαμοκλόπος ἄλλος ἀχαιοῖς

Διονυσίου.

Ὥρη ἐρᾶν. ὥρη δὲ γαμεῖν. ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας. τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τίς, ἔχει χάριν, ἢν κατορύξῃ
εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴσθι. μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

Ἀδήλου.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Ἀδήλου.

Ἄχρις ἂν εἷς ἄγαμος νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν βιότῳ ζωῶν εἶν τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι
ἐν βιότῳ ζωῶν εἶν πάντα κακῶν τὰ κακά.
ἀλλὰ χάριν τελέσω; ἕξεις νουμήνιε τέκνα
χαλεπὸν ἔχων. πτωχὸς δ' οὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

ἔπις ἅπαξ γήμας. Erasmus in Prouerbio. Iterum ad eundem lapidem offendere. βυθόν. mare. ἑτέρ. Philina. σέλης. mortuæ funeris honorē impertiendo. deest in Aldinis codicibus hic uersus. ἔπη, ὅδ' ἐς ἑτέρων ἀποπούδασεν, ἀλλὰ φίλινα. διογενῆ. Maritum. λέκτρον. γάμον. ἠέλιον. diem. μνῆμα. mortuæ uxoris. δὸς βροτόν. Phocylides. δεῖσθαι φύσει ἐκ αὐτός. ἀμφοτέροισι. Meneleo & Paridi. quorum singulare certamen canit Homerus Iliad. γ. Paridem ex ea monomachia subductum uult Tzetzes quod Venerem dominam genituræ haberet, in quo à Iulio Firmico recedit. Latini horoscopū, genesim, ortum, natalem & exortiuam horam uocant. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Erasmi Chiliades in Parœmia. In acie nouaculæ. ζεὺς δὲ πατήρ. Hæc spectant ad dearum de pulchritudine contentionem. cuius arbitrum se futurum negat apud Lucianum Iupiter. Hoc in Helenes Encomio ausus est Isocrates, Homerum exsuperans, qui nullam cōmemorationem de iudicio Paridis ut clari Grammatici & Macrobius docent, admittit. cuius uersum hunc Iliad. ω. ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο, & sequentem ὀβελίζουσι. nec Euripides has deas ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκεῖ. γαμοκλόπος. Adulter. ὥρη ἐρᾶν. Athenæus dipnos. 7. περὶ τοῦ οὐκ ἀχαρίτως ὁ τίμων ἔφη. ἤνικ' ἐρᾶν ἠδίκουν νῦν ἀρχομαι ἡσυχάζειν, ὥρα ἐρᾶν. Et, 13. διόπερ καὶ ὁ τίμων (non Dionysius) ἐν τοῖς σίλλοις ἔφη, ὥρα ἐρᾶν. ἢν δὲ μανείς. Qui uxorem ducit, sanum nō putat Automedon. προῖκα λαβών. Hipponax, δύο ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἥδισται, ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ

τεθνηκ

τελευτᾶν. ποῦ τὸ κενόν. Sit ne infinitum inane. aer inanis & Epicureis & poetis uidetur. Pindaro. φάρμακα δι᾽ αἰθέρος. Martiali. aere nec uacuo. Manilio. per inania cœli. an si hoc ridiculum est, fieri tamen neutiquam possit ut omnino corpore refertus sit. An postremo in mundo ipsisque corporibus que plena non sunt, an extra mundum asserentibus stoicis sit uacuum. Philosophorum περὶ λόγου placita recensentes summi alioqui homines Aristotelem hanc hæresim secutum narrant qui extra cœli complexum omnia cingentem & coercentem inanitatem esse putaret, quod tantum abest ut hoc censuisse philosophorũ principem rear ut hęc Cleomedis in lib. de contemplat. cœlestium orbium legens, ἄξιον οἱ λέγοντες ἔξω τοῦ κόσμου μηδὲν εἶναι φλυαροῦσιν, Aristotelem ab eo medio digito monstrari iudicem. εἰς μονάδας. Monades & Atomi. Quidam & monadibus & numeris omnium rerum principia constare existimant ex Plutarchi cõmentario περὶ τοῦ φαινομένου προσώπου ἐν τῷ κύκλῳ τῆς σελήνης. & libello cui titulus τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. Quod Pythagoreorum & Platonis alumnorũ dogma, (in quo uero differant indicat Themistius & Simplicius Physicorum 3.) Aristoteles fregit Metaphys. α. maiore, μ & ν. Cic. in Acad. quæstionibus. Pythagorei ex numeris & mathematicorum initijs proficisci uolunt omnia. Aperitius Suidas in Pythagoricis symbolis & dictione ἄδυ. Arcanæ huius disciplinæ inuentorem fuisse Mercurium Trismegistum conspicio. ex quo ita Virgilianũ illud, Explebo numerũ reddarque tenebris interpretatur. mors efficitur dissolutione corporis labore defessi & numeri cõpleti quo corporis mẽbra in unam machinam ad usus uitales aptant. ἐν τῷ ζῆν. in coelibatu. κακῶν τὰ κακά. summa mala. Rectius Sontarion. καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν. Hoc & Socrates putauit & Hesiodus in Theogonia. χῆρον τεκνίων. Procreãdę sobolis nomine coniugiũ pretẽdes. ἕξεις τέκνα. familiares & cognatos pro liberis habebis qui te curabunt, ac dicto obsequentes erunt. Plaut. in Milite glor. Et tibi sunt gemini, & tergemini, si te bene habes, filij. aut licet locupleti quem uult adoptare, uel si rem cum mulierculis habeas non deerunt quæ ex te grauidas esse mentiantur, puerum peperisse se simulent ut Plauti Phronesium. Dorion in Luciani Meretricijs. ὁ δὲ, τὴν νύκτα θρηνεῖται καὶ μόνος γυμνὸς δεῖ, καὶ παννυχίζει, ὁ κυὰρ φὰς ἐπὶ τὸ τό. Martialis. uxorẽ habendam nõ putat Quirinalis cum uult habere filios, & inuenit quo possit istud more uitiat ancillas. χαλκόν. diuitias.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, ΚΑΙ γέροντας.

Μενεκράτους.

γῆρας ἐπαν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται. ἢν δέ ποτ᾽ ἔλθῃ
μέμφεται. ἔστι δ᾽ ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Βισαντίνου.

Ὤμοι ἐγὼν ἥβης, καὶ γήραος οὐλομένοιο.
τοῦ μὲν, ἐπερχομένου. τῆς δ᾽ ἀπονισσομένης.

Ἀδεσπότου.

Ἂν ποτε λειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου,
εἰς ὄξος τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.

οὕτως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίγνεται ὀξύχολος.

Ἐπιγόνου θετταλοῦ.

Ἡ πάρος οὐ πετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
καὶ τετανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη.
νῦν οὕτω γραῖα μαι. ἴδ' ὡς χρόνος οἷα δαμάζει.
καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.

Ἀντιπάτρου.

Χειμερίην καίουσαν ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα γοργὼ,
τὴν γρηῦν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος.
πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα, κατέμυσεν. ἦν ἄρα μέσση
γήρως, καὶ θανάτου, λειπομένη πρόφασις.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ, γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.
αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες. ἢν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης. οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

μέμφεται. Senectutem omnes optant, eandem accusant adeptam. ἀπὸ. cum iuuenes sumus. κρεῖσσον. γῆρας, senectus. ὀφειλόμενον. Cum cetera persolui quam deberi nobis malimus. γηράσκειν. multaq; mala uidere & pati quæ nollet. ὤμοι ἐγὼν ἥβης. Horũ carminum autor non est Bysantius sed Theognis. ἀπονεισομένης. alij ἀφνισαμένης. ὅλον βίον. suauem & iucundum. νεάσασα. σαφυλὰ. ἰσθ. uide. γήρως, senectutis. τὴν γρηῦν. uetulam Gorgo. κατέμυσεν. diem clausit, obijt. πρόφασις. φόβος. ut non senectute extincta, nec morte deleta, sed metu exanimata, consumpta sit anus. Id cur aliquando eueniat his uerbis indicat Aphrodisæus. ὅτι φεύγουσα λίαν ἡ φυσικὴ δύναμις εἰς τὸ βάθος μετὰ τοῦ αἵματος, τὸ ἔμφυτον θερμὸν καὶ ζωτικὸν, τὸ παρὰ τῆς καρδίας γινόμενον, ἀθρόως καταβαπτίζει καὶ σβέννυσι, καὶ φθορὰν ἐπάγει. Galenus. ε. περὶ αἰτίων σύμπτωμα. καὶ ἀπέθανον ἤδη τινὲς ἐπὶ φόβοις ἐξαιφνιδίοις ὅταν ἀσθενὲς φύσει ψυχάριον ἰσχυρῷ πάθει κατασχεθὲν κατασβεσθῇ τε καὶ καταπνιγῇ. Et Aristoteles in libro De respiratio. αἱ τρίχες. Menander. οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν. αἱ τῆς ἥβης. adolescentiæ Cæsaries.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παλλαδᾶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀνδρομάχην.

Μῆνιν τ' οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
οὐλομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν Δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.

ἀλλ' ἰ.

ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ Βρισηίδα πρὶν Ἀγαμέμνων,
τὴν δ' Ἑλένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γένωμαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄργανα Μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες σώζοισθε, λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν.
σύνταξις γάρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δεύτερος, οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' οὐλομένην, Δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος ψυχὰς εἰς ἀΐδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρταίου, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
πέμπτου δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας
καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γάρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν.
ὥστε με τοῦ τε πιεῖν, τοῦ τε φαγεῖν ἀργεῖν.
ἀλλὰ σύ μου πρόσηθι Θέων φίλε, μὴ δέ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

Εὐπιθίου ἀθηναίου εἴξαντος τὴν καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πλῆθος, ἠδ' ἀϊδήλων
ξυσμάτων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μοι κέκμηκε. τένων. ῥάχις. ἰνίον. ὦμοι.
ἐπὶ καθόλου δὲ φέρω, τὴν ὀδύνην καθόλου.

Παλλαδᾶ.

Αἴτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου
βουλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς ἀΐδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
οἷσιν ἀπ' οὐλομένης μήνιδος ἀρχομένοις.
ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης
βίβλῳ, καὶ χάρτῃ δεδεμένη πενίῃ.
ὡς δὲ κάπνισμα τιθεῖ παρὰ θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον,
τὸν σμικρὸν χάρτην, τὸν παραειπόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα.

Ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ, θηροζυγοκαμψιμέτωπος.
ἁβρὸς δ' ἐν προχοαῖς κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ.

τῆς τέχνης. grãmatices. μήνιδος. ab Homeri Iliade. μῆνιν ἄειδε θεά. μαχίμης. Andromaches noĩe. μῆνις ἀχιλλῆος. grãmatica. μῆνις ἑλένης. utinam in bello Troiano peste aut ferro opperijssem. τοῖς δαναοῖς. quos obtrũcarũt Troiani Achille ab armis

armis quiescente. ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ. ut rapuerit, id est quoniã rapuit. πρίν. antea, alij πρηνὺς legunt. πολύσονα. bella canentia, aut suis cultoribus egestatem referentia. ἑταίρας τέχνης. bibliopolæ. cum ipse sim grammatices professor. σώζοισθε. χαίρετε. ualete ò Musæ. λόγοι. in quibus complurimorum hominum, dolores, ærumnæ, cruciatus spectantur. Verum ijs peioribus malis rem non faciens Palladas carere se non putat. sic apud Tacitum Asininus Marcellus paupertatem præcipuum malorum credit. Plura in eam sententiam pleno cursu uadens effutiuit Theognis iure in eo à Luciano notatus. uersum ita emendauit Chrysippus. καὶ πενίαν φεύγοντα aut νοῦσον non πενίην. potuisset & illum. ἄθλον δ' ἐν μέσῳ πᾶς καλὸν ἄνθρωπος ἔχων. συντάσσομαι ὑμῖν. Eiusdem ordinis & classis sum. nullumq́; est apud uos pestis genus quod ego facultatum inops, non perpetiar, ut demum fame miserrima omnium morte enectus tabescam. Homerus Odyss. μ. λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν. Thucydides. τῶν αἰχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ τελευτῆσαι. Sophoclis enarrator. ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν. τοῦτο γὰρ ἀσεβές. Pompeius ad senatum. Quem cõtra ætatem proiectum ad bellum sæuissimum, cum exercitu optime merito, quantum in uobis est, fame miserrima omnium morte confecistis. quidam. συντελέσομαι. σύνταξις. constructio grammatica. Ipsa ars grammatica. uel tenue stipendium. mineruale uocant. Palladas. δωρόθεος γὰρ ἐμὴν προτέρην σύνταξιν ἔλυσεν. Abaris. γέγραφα δὲ καὶ τοῖς πρώτοις τῶν τῇ διοικήσεως, διδόναι σοι σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν. potest tamen ad uerbum συντελέσομαι & medicorum syntaxes alludere. πεντάστιχος ex quinq́; primis Iliados Homeri uersibus. καὶ πέντε πτώσεις. Sunt & Græcis quinq́; casus, nominandi, gignendi &c. ἔλυσεν. dare desijt. Athenæus. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν χόων ἔθος ἐστὶν ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρα τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς. Romæ Martio mense ante Quinquatria magisterij merces dabatur. συνδέσμου πέρι. σύνδεσμος. coniunctio. una est partium orationis. σύ μου πρόστηθι. curam mei habe. στίξαντος. qui punctis distinxerat & emendarat. τὴν καθόλου. Citant Mathematici Apollonium ἐν τῇ καθόλου πραγματείᾳ. Galenus Erasistratum ἐν τοῖς καθόλου λόγοις. Athenæus Erasistratum τὸν ἰουλιήτην ἐν τῇ περὶ τῶν καθόλου πραγματείᾳ. Eustathius Herodianum ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ, Apollonij glossularius ἐν τοῖς καὶ ἐν τῇ καθόλου. Ex indice operis miscellaneam & infinitam doctrinæ syluam in his conquisitam apparet. καθόλου. in uniuerso corpore. λίτραν ἐτῶν. annos duodecim. tot enim uncias continet libra, quæ tamen unius formæ semper non fuit. βουλεύτης νεκύων. Omni in grammatica docenda ac mortuorum fabellis dictandis ætate stulte & misere consumpta mihi & amicis apud inferos consulam. aut senator ero. ὅσοις κεχόλωται σάραπις. Serapis. Isis. Harpocrates Aegyptia numina priscis adeo sæua & terribilia credita sunt, ut quoties aliquis tetro quodam morbi genere correptus esset, hunc ab his iratis male mulctatum dicere non dubitarent. uel, ij sunt haud magna cũ re grammatici quibus opum deus Serapis uidetur succensere, quippe qui in summa rerum indigentia sæpenumero cõsenescant. Tractum à magnatibus qui quos diligunt ditare & inaurare solent. Tacitus lib. 20. post Diodorum Siculum de Serapi loquens. Pleriq́; Iouem ut rerum omnium potentem, plurimi ditem patrem coniectant. Plutarchus περὶ ἴσιδος καὶ ὀσίριδος. οὐ γὰρ ἄλλον εἶναι σάραπιν ἢ τὸν πλούτωνά φασι, καὶ ἶσιν τὴν περσέφασσαν, ὡς ἀρχέμαχος εἴρηκεν καὶ ὁ ποντικὸς ἡρακλείτος. Eusebius ex Porphyrio lib. De præparat. Euangel. 4. Serapis autem apud Aegyptios is deus est qui apud Græcos Pluto nuncupatur: fatetur Artemidorus Onirocriticôn lib. 5. cap. 26. & 94. qua ratione Serapidis fani in emporio

areã locat fortasse Vitruuius, quod ad quæstus pecuniæ ac mercaturas habeat uim maximam hominesq; ad opes promoueat. nec me ab ea opinione Macrobij in Saturnalibus, aut Ruffini in Ecclesiastica historia dimouet autoritas. Is uero Serapis cum Iside & Harpocrate Capitolio prohibitus est inferri. uetus enim fuit decretum ne quis deus ab imperatore consecraretur nisi à senatu probatus. μυιόδος. ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ἀρχομένοις. Grammaticis. τροφός. discipuli βιβλων. discipuli. ψωμίων. mercedulam. aut quibus affixa est paupertas. κάπνισμα. suffitum. τὸν θρόνον. sedem meam. χάρτην. in quo est pecunia. ἀβροχίτων. Metra hęc exarauit Tzetzes atq; eiusmodi complura sed nullo sensu, quæ in fragmentis Heraclidis offendimus. θηροζυγοκαμψιμέτωπος. feræ & flexiiugæ frõtis, quidam Polyphemum Cyclopem ab eo rideri diuinant.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ.

ἤμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν. ἐκ γὰρ ἐμεῖο,
οὐ σῦκ', οὐ μῆλον φύεται, οὐ σταφυλή.
ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
χείλεα, καὶ στεινὸν ῥοῦν ὀχετευσάμενος.
ἐκ δὲ τοῦ, εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα,
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω στόματι.

ἤμην. eram. ἐμύησε. sacris musarum initiauit. ἑλικωνίδα. ab Helicone monte Bœotiæ musis sacro. Plinius. Et musis natale in nemore Heliconis assignant. ἔνθεος οἷα. furens. numine afflata.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, Παλλαδᾶ.

Ὀργὴ τοῦ διός ἐστι γυνὴ, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιηρὸν, τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν. ἠδὲ μαραίνει,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
οὐδ' ὁ ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον ἥρην.
πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥῖψεν ἀπ' ἀθανάτων,
ἠέρι, καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν ὅμηρος
καὶ δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅμηρος ἔδειξε κακὴν, σφαλερήν τε γυναῖκα
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς ἑλένης μοιχευσαμένης, φόνος ἀνδρῶν.
καὶ διὰ σωφροσύνην πηνελόπης, θάνατοι.
ἰλιὰς οὖν τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός.
αὐτὰρ ὀδυσσείῃ πηνελόπη πρόφασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο γυναῖκας.
εἴθε δὲ μήτε γυνὴ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται. ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ πάνυ κομπάζεις προστάγματι μὴ ὑπακούειν
τῇ γαμετῇ, ληρεῖς, οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός εἶ,
οὐδ' ἀπὸ πέτρης φασίν, ὅθεν οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάσχομεν, εἰ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
εἰ δ' ὡς ἐν σανδαλίῳ φῂς τύπτομαι, οὐδ' ἀκολάστου
οὔσης μοι γαμετῆς χρή με μύσαντα φέρειν.
διαλύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴγε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μηδὲ λίαν χαλεπῇ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
οἷάπερ ᾠϊσάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
ἔπταρον εἰς ἀνέμους. ἄλοχον δέ μοι οὔτι κιχάνει
λυγρὸν γὰρ ἀνθρώποις. οὐ νόσος. οὐ θάνατος.

Εἰς Ἀγαμέμνονα.

Ἑλλάδος ἀντιτῆρες ἀμφιφεεῖς ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονεούσαις·
θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δῖος Ἕκτωρ.

ὀργῇ τοῦ Διός. Iupiter iratus Pandoram mulierem in terras misit. πυρὸς ἀντιδοθεῖσα. in ultionem Promethei, qui ignem è cœlesti domo abstulerat. τοῦ πυρός. Promethei. Hesiodus ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις. ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει. Ipse Hesiodus. αὔει ἄτερ δαλοῦ. Moschopulus. ζῶντας προξηραίνει, καὶ εἰς ὀργὴν κινεῖ. ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ δαπανᾷ δίκην πυρός. οὐδ' ὁ Ζεύς. dos est uxoria lites, ait Naso. Homerus Iliad. α, θ. ο. Iouem & Iunonem litigantes facit. χρυσόθρονον. ex Iliad. α. ῥίψω ἀπ' ἀθανάτων. Iliad. ο. ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν ἄκμονας ἧκα δύο. Valerius Flaccus: Iunonem uolucri primam suspēdit Olympo. Phurnutus. ἔοικεν ὁ ποιητὴς μύθου παλαιοῦ παραφράζειν τοῦτο, καθ' ὃν ὁ Ζεὺς ἐμυθεύετο κεκρεμακέναι τὴν Ἥραν χρυσαῖς ἁλύσεσι, διὰ τὸ χρυσοφανές τι ἔχειν τὰ ἄστρα. καὶ ἐκ τῶν ποδῶν αὐτῆς δύο ἄκμονας ἐξηρτηκέναι, τὴν γῆν δηλονότι, καὶ τὴν θάλασσαν, ὑφ' ὧν τείνεται κάτω ὁ ἀήρ, μηδετέρωθεν ἀποσπασθῆναι δυνάμενος. Fulgentius in fabula Saturni. ἀκοίτῃ. Marito. χρυσέῳ δαπέδῳ. in cœlo. Homerus Iliad. δ. χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ. σώφρονα. Penelopen Arneam prius nuncupatam nuptias etiam inquinauisse Acron, Duris Samius, Lycophron, Ouidius fortasse his carminibus: Penelope uires iuuenum tētabat in arcu. qui latus argueret corneus arcus erat, retulerūt. & Priapeorū uersuū qui Mecœnatis hortis affigebant scriptores, plures enim fuisse liquet. Huc accedit quod Pan semideus à Penelope atque eius procis aut Mercurio ut mauult Herodotus, editus cōmemoratur. πόρνην. Helenam. φόνος ἀνδρῶν. In Iliade. θάνατοι. procorum. Odyss. χ. πῦρ ὤπασεν. Euripides. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστώμεν γυναῖκες πολὺ δυσμαχώτερον ἄν. κἂν κομπάζῃς, te iactes. ἀπὸ δρυός εἶ. Quadrat Parœmia uel in hominem obscuro genere natum, uel in eum qui sit agresti atque effero ingenio, nullisque blanditijs emolliri potest, unde ductū sit Adagium ostendit Homeri Glossographus Iliad. χ. & Odyss. τ. ac Seruius lib. Aeneid. 8. Statius non è quercubus aut Fraxinis ut Palæphatus magis quàm ex reliquis arboribus homines prognatos finxit, Thebaidos 4. Quercus laurique ferebant cruda puerperia & populos umbrosa creauit Fraxinus & fœta uiridis puer excidit orno. φασίν. ut est in Prouerbio. εἰ πάντες, ante πολλοὶ dixerat. γυναικοκρατῇ.

κρατῇ. sub uxorio imperio uiuis. φὴς inquis. ἄγε πέπρασαι. Seruus uidelicet nõ maritus futurus. scite πέπρασαι ἀντὶ τοῦ γεγάμηκας. ἔπταρον ἄγχι τάφοιο. Rem quampiam felici euentu cessuram præsagit sternutatio. Homer. Odyss. ρ. ὣς φά-το, τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν. Macedonius. ἤδη φίλτατε λύχνε δὶς ἔπταρες. Propertius. Aridus argutũ sternuit omen amor. præcipue pomeridiana, nam à dextris boni quodpiam augurari nec fallere unquam existimant. Plutarchus in Themistocle. ἅμα δὲ πταρμὸς ἐκ τῶν δεξιῶν ἐσήμηνε. Catull. dextra sternuit approbatione, tametsi & inauspicata quædam sternutamenta esse uelit Theocriti interpres. Quærit autem Aristoteles διὰ τί οἱ ἀπὸ μέσων νυκτῶν ἄχρι μέσου ἡμέρας, οὐκ ἀγαθοὶ πταρμοί. Idem cur Xenophon Anaba. 3. sternutamentum deum appellet & Iouis Seruatoris auem declarat. ἢ διό τι ἐκ τοῦ θειοτάτου τοῦ περὶ ἡμᾶς τῆς κεφαλῆς ὅθεν ὁ λογισμὸς ἐστὶ γίνεται. ἢ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα, ἀπὸ νοσούντων γίνεται. τοῦτο δὲ οὔ. Adi Suidam & Hesychium in uerbo ξυμβόλους. οἰσόμην. ex sternutamento. μοῖραν. obitum. ἐς ἀνέμους. frustra. μηκέτι πιστά. Admonet Agamemnon Græciæ principes ne suo exemplo uxoribus sua omnia consilia credant. assumptum ex Homero Odyss. λ. τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί. & paulo infra. ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν. Prouerbium est, nec mulieri nec gremio credendum. quod Homerũq; exponit Hesiodus. ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι. θηλυτέρη. uxor mea Clytemnestra cum Aegisto. Homerus Odyss. δ & λ.

ΕΙΣ ΔΕΝΔΡΑ, Ἀντιπάτρου, οἱ δὲ, Στράτωνος.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
 παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε, καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους,
 κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
 δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

Καλλινίου.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζάδαρος ὀπώρης
 ἀχράς, θηροβόρου πρέμνον ἐρημοσύνης
ἐθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἥμερα θάλλω,
 οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
πολλάσοι φυτοεργὲ πόνου χάρις. εἵνεκα σεῖο
 ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις δένδρεσιν ἐγγράφομαι.

Λεωνίδου.

Μή μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην,
 ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
ὁππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ὑφέλκει.
 ὁππότε δ' ὠμὰ μένει, μήτε ποδικρέματα.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπαιγμοσύνης Δημόκριτον, ὦ περιφεύγεις
 ἄνθρωπ', ἄγγελον ἦδε τὸ κοῦφον ἔπος·
ὡς ἡ λευκόπεπλος ἐγὼ, καὶ ἐφώδιος ἤδη,
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀπόλους.
παυσάσθω, οὐκ ἐχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἰ πρὸ ὀπώρης
 ἀκρύπτου ῥίζης δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοτελεῖς καρποὺς ἀποτέμνομαι. ἀλλὰ περιέργους
πάντα, μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις.
μισεῖ καὶ Βάκχος ξυμβάλλοντι τἀκείνου
ἔργα. λυκούργειος μὴ λάβετω σε τύχη.

Αντιφίλου Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπημόσιοι τανααῖς δρυός, εὔσκιον ὕψος
ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φαττῶν,
οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες.
κἀμὲ τὸν ὑμετέρῃσιν ὑποκλιθέντα κόμῃσι,
ῥύεσθ' ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

Ζωνᾶ.

Ὦνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν.
φείδεο. γηραλέαν δ' ἐκκοράιζε πίτυν,
ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον,
ἢ πρῖνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν. κοκκύαι γὰρ ἔλεξαν
ἁμῖν, ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες.

Αδέσποτον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν, Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
ἄρετε τοὺς βότρυας. παρθένος οὐ μεθύω.

Φιλίππου.

Φοῖβον ἀνηναμένη ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλῶνα μελαμπέταλον.
ἐκ δὲ θεοῦ εὗρεν ἀμείνονα, λησαμένη γὰρ
ἐχθάρας, φιλεῖ Ζηνὰ τὸν Αἰνεάδην.
ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ Φοῖβος πεπόρευτο, ἄρης οὐ ἐμίγνυτο Δάφνη.

Εἰς κλινάκιον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

Τιμοκρέοντος.

Ἵζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον ξένε τάνδε παρέρπων.
ἇς ἁπαλῷ ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ.
ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἵσατο Μαιάδος Ἑρμᾶν,
ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα, καὶ κτεάνων.

Ὡς ἀπὸ Πανός.

Ἔρχεο, καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν
πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα ζεφύρους.
ἠνὶ δὲ καὶ κρούνισμα μελισταγές. ἔνθα μελίσδων,
ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

Πλάτωνος.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις.
καί σοι παγκλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σῦριγξ
θελγομένῳ, ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἴς τινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς
περσικῶν μήλων.

Ἐκ φονίων περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε πέρσευς
παιδὶ θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδενδράδα.

Ὄχνη χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος. ἡ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ φλοιὸν ἔδυσε βορέα, πόρθμον δ' ὧδε δένδρου
ῥιζώθη. δένδρου δὲ τομὴ καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
νέρθε μὲν ἀγρὰς ἔτ' ὄζειν, ὕπερθε δ' ἀφ' εὔπνοος ὄχνη.

Ἀδήλου.

Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πορίξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι,
μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.

Ἀδήλου.

Ἵζευ ἅπας ὑπὸ τῆσδε δάφνης εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίου τ' ἀρύσαι νάματος ἡδὺ πόμα.
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς πνοιῇ τυπτόμενα ζεφύρου.

Ἀντιφίλου.

Μῆλον ἐγὼ στρουθεῖον ἀφ' ὁπλοτέρης ἔτι ποίης,
ὥσιον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν,
ἀλίμων ὑπὸ πετάλοις συμφυὲς ἀκρεμόσιν,
ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. εἰς σὲ δ' ἄνασσα
τοίην, χ' ὡ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

εἰνοδίην in uia, aut iuxta iter positam. οὐδὲν πλέον. Imò potior est arborum sterilium conditio. ἐμὴν ὕβριν. Lapidibus cõcisa, quemadmodum nux illa Ouidiana. νόθης. syluestris. ζείδωρος. Homero ζείδωρος ἄρουρα dicitur Zeam largiens, non ut pleriq; arbitrantur, quoniam uitam donet. Plinius. Zeam autem Latini à præstantia frugis semen appellarunt. Zetzes ζείδωρος δὲ ἡ γῆ κατ' ἐμὲ, ἡ ἀπὸ τοῦ ζέεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου δηλονότι, δωρουμένη πάντα οὐχὶ τὰς ζειὰς μόνον, ὥσπερ τινὲς φάσκουσι. Heliodorus. ὡς δὲ τὴν ἑορτὴν ἐξεθείαζον, ἔνθα μέγα τὸν νεῖλον ἄγοντες, ὥρου τε καὶ ζείδωρον ἀνακαλοῦντες. uide Hesychium in uoce πανδώρα. ἐρημοσυνῆς. solitarij loci. θηροβότου. à feris depasti. ἡμέρα. Iam non syluatica. οὐκ ἐμὴν. sed eius arboris cui sum insita. βαρος. fructum. ἀχράδα. tãquam pyrastrũ. ἀπ' ἑτέρου ὀπώρην. alij δέξο subaudiunt, alij θάλλουσαν producentem exponunt. ἄλλος. Rustici. μυτεὶ. τῇ ἀχράδι. λευκόπωρος. ficos iam præ maturitate albescen

tes ac flauescentes ferens, quidam γλυκυόπωρος legunt. ἐφώεος. ut fructum colligat. ἀγόλους. ficos. ἀπύρους. quas ut edat igne nihil opus est. ἄπυρος τροφή, ἡ δὶ ὀπώρας καὶ λαχάνων. atque ἄπυρον δεῖπνον in quo olera, poma, mel, & cætera id genus manduntur. Hinc & ἄπυρα θύειν. οὐκ ἐχυρῶν. Carpuntur enim maturæ fici aut sponte decidunt. ἀλιβήκον. è qua nemo fructum decerpserit. αὐτοτελεῖς καρπούς. Integra & matura uua cultro uolens inciditur. ἀρτέμνομαι. uitis oratio nuci applicitæ aut aliæ arbori, quam lapidibus peterent, maritatæ. ὄργα. uitem. ἄβρητον. magnum. uehemens. ὄζοι ἀβρέμονδε. sub quibus meridie recumbūt pastores & uiatores. κεφαλμων, domus. κώμησι. Comis. frōdibus. ramis. ὦ υφ. ὦ ἀνφ. βαλάνων ματέρα. quercum. κοινεῖ. οἱ πρόγονοι. maiores nostri, aut auiæ. πρὸ τέραι ματέρα. E quercubus procreatos homines multis iam ostendimus, quibus adde antiquos glande prius uictitasse. παλαιός φυτόν. Olea. Virgilius in Georg. oleæque Minerua inuentrix. Cometas. αἱ μὲν ἐλαῖαι παλαιός. Aristæus ab alijs oleæ inuentor dicitur. βρομίου κλῶνες. uitis palmites. παρθένος. uirgini sacra. δάφνη. Ouidius transformat. primo. καὶ βεος ἐκ βωμοῦ. C. Iulij Cæsaris. Iulius Obsequens. Palma uiridis Trallibus in æde Victoriæ sub Cæsaris statua inter coagmenta lapidum enata. Id affirmat Plutarchus in uita Cæsaris, Dion, & ipse Cæsar lib. De bello ciuili tertio. aut Augusti. Quintilianus in sexto. Et Augustus nunciantibus Tarraconensibus palmam in ara eius enatam, inquit. apparet quam sæpe accēditis. discrepant in hoc autores ut laurum Philippus, illi palmam fuisse dicant. cum tamen utraque arbor uictoriæ symbolum habeatur. Palmulæ Caryotæ cur Nicolai à Plinio uocentur lib. 13. cap. 4. docet Plutarch. lib. Sympos. η. segmento δ. à quo nonnihil discrepat Athenæus dipnos. 14. quorum ex scriptis Suidam in uocabulo νικολαος δαμασκηνός lapsum apparet atque eos qui à uictoriæ omine Nicolaos appellatas confirmant. Cæterum posteritas teste Prudentio & flamine & aris Augustum coluit uitulo placauit & agno. Virgil. Illius aram Sæpe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus. ζωα. Romanum Iouem. Cæsarem. orbi terrarum imperantem. καὶ. οὐδέ. etiam. ἄρης. Mars. nunc ferrum & securis. μίγνυτο δάφνη. Laurum incidebat. findebat. Varinus in uoce δαφνη. ἐνός. Apollinis. ἕζευ. sede. τᾶνδε. Platanum, aut ὀσδυ. ἐς. cuius. μαιαδος. filium. ἐμὰν πίτυν. sub ea erat Panos simulachrum. ἃ. quæ. τὸ μελιχρὸν ἠχεῖ. suauiter resonat. ἠνί. En. ecce. κρούνισμα. aquæ fluentis strepitus, aut arboris à uento motæ susurrus. παρὰ τᾶνδε. πίτυν. πλάτανον. φρίσσουσαν κόμην. susurrum. Sunt κῶμοι ἀσελγῆ ᾄσματα καὶ συμποσίαι ᾠδαί. καχλάζουσι murmurantibus, strepitantibus aut καχλάζουσι. Theocritus. τὰ δ' ὕψι καλὰ κύματα φαίνει ἄσυχα καχλάζοντα. interpres. ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα. ὁ τρόπος ὀνοματοποιία. ἢ καχλάζειν, τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τὰς κόχληκας. Pindarus. φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν. Aristophanis expositor. φλύειν ὅ ἐστι καχλάζειν. dicitur enim de Aqua ebulliente. Lucianus. ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, ἢ τὰς ἐγχέλυας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑποκαχλάσαι ποιήσας. ναμασιν. aquis. κῶμα. ὕπνον. φόνιον φυτόν. fabulas Plinio & Platinæ narrare uisi sunt, qui uenenata persica in Persia gigni scripserunt. quorum hic Isidorum imprimis ungue secat, fortasse Columellam hoc libro decimo innuentem. Taxat & Nicandri scholiastem. Galenū περὶ αἰτίων συμπτωμάτων σ. περὶ ἀντιδότων. περὶ τροφῶν δυνάμεως. περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους. ubique 2. & Dioscoridem, si modo eorum opera euoluit qui hoc quosdam retulisse memorant. Letalem ne idcirco Perseam uocet poeta istorum opinioni suffragādo, an quesi tantum necem spectet lectoris erit iudicium. Sit ne Persica malus eadē cum Persea

Persea arbore an in totum aliena, scio magnas esse lites, quas eruditiores componant. nos quo facilius propositum explicemus καθ' ὑπόθεσιν eandē esse credamus. ἤγαγε περσεύς. Mycenas. Nicander in Alexipharmacis. Quidam Perseum persicam in Aegypto primum seuisse, atq; ex ea regione in Africam detulisse. Diodorus eam à Persis ex Aethiopia in Aegyptū allatam refert. Alexandri milites qui Persiam adierant, post inde reuentum hoc genus arboris in prælatis finibus Graijs disseruere, ut in Macrobij saturnalib. credidit Sueuius. scio ab his diuersa protulisse Athenæi dipnosophistas lib. 3. ἦ μὲν. siquidē, profecto. ὑγρῷ θέρει. Tria insitionum genera antiqui tradiderunt, quorum duo uerni temporis erant, tertium æstiui. ἔδησα. Ligaui ne pluuia dilaberetur. πτόρθον. surculus. ῥιζώθη. radices egit. στελέχου. trunci arboris, quem prisci findere timentes inter corticem lignūq; inserebant. δάφναις καὶ μύρσισι. ex quinto Theocriti epigrammate cuius principium. τὰν αὐτὰν λαύραν. ποικιλότραυλα. balbutientia. ὡραῖον. Limpidi fontis. μῆλον στρούθειον. Cotoneæ arboris mala duûm sunt generum. altera minora rotunda odoratioraq; sunt, quæ uera cotonea appellantur. altera maiora dulcioraq; Struthea uocant. ὁπλοτέρης ποίης. recenti folio. νεαρῷ χρωτί. Id est ἄσπιλον. ἄμωμον καθαρόν. rugis carēs. lanugine obsitum. ἀκμῶν, adhuc. ἔρυμος. ea poma quo modo seruentur ostendit Plinius & alij. non enim hæc hyberno tempore nata intelligendum.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ,
Ἀδήλου.

Τίς σε, δικαιοσύνη, βροτὸς ἤκαχεν; οὗτος ὁ κλέπτης
φυλάσσει με τέως, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἤθελε μὲν βασιλεύς σε, Βουθόον, εἰσέτι πέμπειν
ἄστεσι τειρομένοις δυσμενέων μερόπων,
πιστινὲ χρύσειε. σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα, καὶ κλῆρον σὸν προεβούλεας ἔχειν,
αὔξων σῶν πονέων κτῆρας φθίνουν. ἀρχομένων γὰρ
πλοῦτον ὅτε εὐγενέες, σώφρονος οἶδε δίκη.

Λεωνίδου εἰς τραπεζίτην Καΐκον
δημοσιευτικόν.

Ἀστοῖς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα.
θὲς, ἀνελοῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω. τὰ δ' ὀθνεῖα. Καΐκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

πρὸς ἐμέ. cum sit latro. μερόπων. hominum. μεμερισμένην τὴν ὄπα τουτέστι φωνὴν ἐχόντων εἰς τε λέξεις, καὶ εἰς συλλαβὰς καὶ εἰς στοιχεῖα. σώφρονος. iudicijs tuis assidens. ἀρχομένων. subditorum. ἥδε τράπεζα. mensa nummularia. ἴσον νέμει. eodem modo se habet. omnes ex æquo circumueniens. θὲς, pignus. ἀνελοῦ. suscipe numeratam pecuniam, passiue tamen sumo. euerteris ab argentario diriperis. ψήφου. Protinus cū usuris centesimis pecunia, uel æris mutuati falso calculo. πρὸς λόγον. pignoris æstimationē & ualorem. τὰ δ' ὀθνεῖα. frustratis creditoribus, aut κίβδηλον νόμισμα. ἢ νυκτός. ut dubiam & adulterinā pecuniā numeret aut interuertat ac suffurer largius trapezita. Nūquā tam intempesta nocte Caicū mēsarijs ædibus, quin ad defraudēdos ciues & peregrinos alacrē atq; erectū offendas.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ, ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν. Ἀδήλου.

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
 Λαρτιάδης Δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ.
ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
 Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης.
καὶ κρίσιν Ἑλλήνων, συγκρίνω ἀπέδειξε θάλασσα.
ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινάσσει,
αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην,
ἔγρεο παῖ Τελαμῶνος. ἔχεις σάκος Αἰακίδαο.

Ἀδήλου.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τις ἀνθρώπων,
 εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίον.
δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
 κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὀστέου ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
 πήρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς Ἀΐδην ἐκολάζετο. τὴν ἰδίην δὲ
 ἔκλαυσεν χειρῶν δύσοχον ἀφροσύνην.

Βιάνορος.

Ἀγγελίην γὰρ Ζηνὸς ἐπεὶ φορέειν ἁβροδίνης
 αἰετὸς, οἰωνῶν μοῦνος ἐπουράνιος,
οὐκ ἔφθη τὸν κρῆτα βοὴν δ' ἐνετείνατο νευρήν.
 πτηνὸν δ' ὁ προδόεις ἰὸς ἐληίσατο.
Ζηνὸς δ' οὔτι δίκην ἔλαβεν νόμος. ἔμπεσε δ' ὄρνις
 ἀνδρί, τὰ δ' δυσοχίης ἀντεπέτασε βέλη.
αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἤπατι κείμασεν αὐτός.
 ἐν δὲ βέλος, δισσῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων.

Φιλίππου.

Βαιὸν ἀποπλάνιον λιπομήτορα παῖδα κορύπτων
 κριὸς ἑλιξόκερως, θῆνε θρασυνόμενος.
κάπρος δ' Ἡράκλειος ἀπορρήξας ἐκ δεσμῶν,
 ὃν νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γόνῳ.
ζωὴν νηπίαχος δ' ἐχαρίζετο. ἆρ' ἀπὸ ἥρως
 Ἡρακλέης βρεφέων ὤκτισεν ἡλικίην.

Ἀπολλωνίδου.

Γήθησαν περὶ παιδὸς Ἀριστίπποιο τοκῆες,
 καὶ κλαῦσαν. μοίρης δ' ἥμαρτεν ἀμφοτέρης.
εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραυνοῦ
 Ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἀστεροπὴν ἧκε σέλας.
τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν, ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,
 ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐπὶ σκοπὸν κρῆτα φαρέτρης,
 οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος.

κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα,
ἀθρόθεν πίπτων δ' ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν.
μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι κρητῶν οἴστοις
αὐχεῖθ'· ὑμνείσθω καὶ Διὸς εὐστοχίη.

Ἀρχίου.

Ἔν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αἰθέρι νωμῶν,
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ.
ὃν μάρψας ὥρουσεν. ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' οὐδας,
οὐ βραδὺς, εὐκέντρῳ πλῆξεν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἰδ' ὅσσον ἐτεῦχεν ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον,

Ἀδήλου.

Ἀνδροφόνῳ σκεθρὸν παρὰ τείχεον ὑπνώοντι,
νυκτὸς ἐπιστᾶσ' αἴ φασι Σάραπιν ὄναρ.
καὶ χρησμῳδῆσαι, κατακείμενος οὗτος, ἀνίστω,
καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
ὃς δὲ, διυπνισθεὶς, μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
τειχίον, ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶστρα δ' ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
ἥδεσθαι νομίζων τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς,
κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῶν ἀδίκων;
εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
νῦν ἔφυγες. σταυρῷ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

Τυλλίου γεμίνου.

Σμίνθος ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
δειλὸς, ὁ καὶ θανάτου κέρδεα ληιζόμενος,
νεβρολάλου φοίβου χρυσῆν θείσαν. ἤδ' ἐπὶ πήχυν
ἑλκομένη, θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχισεν.
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν. ὃς δὲ, κατ' ἐχθρῶν
ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει.

Βιάνορος.

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ δίκα μιν ἔθαψεν, ἀπωσαμένα γὰρ ὄχθη,
πᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκποδίος ἐντέρισεν.
κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος. αἰδεομένα δὲ
γᾶ, κεύθει τὸν ἑᾶς ὅρμον ἐλευθερίας.

λαερτιάδης. Vlysses. δαναῶν κακοβιασίν. Consentit Pindarus hymno nemeo. s. Res ita se habet. Cū Troianorū captiui maiora suis ciuibus damna Vlyssem intulisse, quam Aiacem profiterentur, Greci Achillis arma ei cui plus hostiū testimonio deberent, adiudicarūt. Homer. Odyss. λ. Troianos ipsos iudicasse scribit. παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. Philostratus ἐν τοῖς ἡρωικοῖς in Aiace Thelamonio. & Calaber lib. 5. ναυηγοῦ. Vlyssis. οὐκ ἰθάκης. Vlyssis patriæ. μᾶλλον ἀθήνης. καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, inquit Homerus, cui quoties facti ratio reddi non potest, Pallas dicitur suggessisse. fuisse omnino Mineruam Aiaci infen-

sam ex Mastigophoro Sophoclis Aiace. tritũ est. ῥ αἰγιαλοῖσι. in litore Rhœteo. καὶ σῆμα. Aiacis monumentum. Pausanias in Attic. λόγον δὲ τὸν μὲν αἰολέων τῶν ὕστερον οἰκησάντων ἴλιον, ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῇ ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἤκουσα. οἱ, τῆς ναυαγίας ὀδυσσεῖ συμβάσης, ἐξενεχθῆναι κατὰ τὸν τάφον τὸν αἴαντος τὰ ὅπλα λέγουσι. πᾶ τὸ λαμπρὸν. Aiax. κρανίον. Ausonius hoc epigramma latinitate donans Achillam eum nominat qui hanc caluariam confregit, ad Achillam fortasse Pōpeij Magni interfectorē respiciens. Athenæus. ὅτι δ᾽ ἰσχὺν φόμιζον τὴν κεφαλὴν, δῆλον ἐκ τοῦ κατ᾽ αὐτὴν ὀμνύειν, καὶ τοὺς γινομένους ἐπ᾽ αὐτῇ πταρμοὺς προσκυνεῖν ὡς ἱερούς. Caput etiam ἐξ αἰρέτως hominem sonat Homero plus semel. τοίην γὰρ κεφαλὴν ἀπώλεσα. ut lapidem tolleret. ἐκεὶ. misit. ἀφύντα. qui lapidem torserat. ἰσθροδινὸς. se in aere uolutans. τοξευτὰς. Cretensem sagittarium. αἰετὸν. Aquilam. ἐλωδὸν. iniurias ulciscens. nocentes puniens. ἐπέφνε. Auis. αὐτὸς. Ipse Cretensis. θεῖνε. percussit. cornu ferijt. κατὰ τὸ ἡράκλειον. Oppianus cyneget. 2. φυλάκιον uocat Herculanū & Martium. est autē idem Herculis & Martis numen. ideo ne aprum nominent poetæ, quod hic huius animalis formam induerit in ulciscenda cōtumelia sibi ab Adonide riuali illata à quo & cæsus est: an potius ἡράκλειον ob sęuitiam impetū[que], quo modo & fulmineū, Homerus ὀλοόφρονα, non permagni referre arbitror. nam Proclus taurum & bestiam hāc propter uim & ferociam Neptuno condonat. ἐκρήξας. e uinculis effractis clathris erumpens. ἐς δ᾽ ἥρης. Quæ ipsi Herculi ubera præbuit ut ostendemus lib. 4. Porro Iunoni, quam nihil non imperasse Herculi docent poetæ, puerperarum & infantiū curam demandat antiquitas, in cuius gratiam uidetur aper Herculanus puerum à nece uindicasse. Quidam hoc ironicōs explicant, quod Iuno adhuc uagienti Herculi infesta fuerit duobus ad eum in incunabulis interficiendum serpentibus missis. Quem ab Apollonide nominari potuisse non mirum est. decimo enim à partu die uel ut Aristoteli placuit septimo Græci liberis nomen imponebant parentes, Romæ maribus die nono, fœminis octauo qui lustrici lustratię dicuntur. καὶ κλαῦσαν. non temere hoc annexum, siquidem non legitime sepultus putabatur, quem non flerent sui. Homer. Iliad. ψ. πάτροκλον κλαίομεν. & Odyss. λ. κλαύσας ὅσκε θάνοι. Terentius, in ignem posita est, fletur: quo in genere ne mortuo parum satisfacerent Alexandrini Threnodos nuncupatos, Romani præficas eiulantes & lessum facientes ad hoc munus conducebant. Porro infantulus hic forsitan terra conditus & situs est. nam hominem prius quam genito dente cremari mos gentium non est, ait Plinius. Iuuenalis satyra 15. Et minor igne rogi. Vnde autem illa qua igni dari mortuos honor habebatur consuetudo originem traxerit, narrant Eustathius & Homeri scholiastes Iliad. alpha, in hoc metrum, αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ipse uero urendi corpora defunctorum usus non semper apud Romanos fuit, qui Macrobij sęculo nullus erat. ἦμαρ ῥ. non quo natus sit, sed quo euitauit domus incendium. πυρὶ ὀφειλόμενε. Plutarchus. lib. sympos. δ. segmento. β. πάντων δὲ θαυμασιώτατον, ὁ πάντων ὡς ἐπὶ τὸ εἰπεῖν ἴσμεν. ὅτι τῶν ὑπὸ κεραυνῶν διαφθαρέντων, ἄσηπτα τὰ σώματα διαμένει. Contra Seneca lib. natural. quæstio. 2. in uenenatis corporibus uermis nō nascitur. fulmine icta intra paucos dies uermināt. Hominem ita exanimatū cremari fas non est, condi terra religio tradidit. Artemidorus in Onirocriticis. οὐδεὶς κεραυνωθεὶς ἄτιμός ἐστιν, ὅθεν καὶ ὡς θεὸς τιμᾶται. adijcit paulo infra eo ipsos in loco sepeliri solitos in quo de cœlo tacti sunt. διὸς ὄρνις. Aquila. ἰοτυπὴς. sagitta icta. κατέκτα. Peremit Aquila. ἀψευδέσι. locū destinatum petētibus. κρῆτες. sagittādi peritia nobiles. ποτώμενοι. uolans. σκορπίον. Erasmi Chilia-

Chiliades in parœmia, Cornix scorpium. ἀΐξαντος. corui. ἐκ γαίης. Cauernis exeuntem. βέλει. Aculeo. μὴν. coruum. ὄναρ. in somnijs. κατ' ὄναρ contra grãmaticorum canones Galeno excidit lib. περὶ φυσ. δυναμ. 3. ἔπειτα καὶ κατ' ὄναρ ποτὲ ἐκ τοῦ περιπάτου συνέτυχεν. οὗτος. Heus tu. Philippus. ὁ γεωμόρος οὗτος ὁ βαιός. ἀνίσω. surge. εὑμῶ. dormi. τὸν θεόν. Serapin. μεθῆκα. permisi. κὰκ θανάτου. uitæ periculis. Lætali esca. τῶν πηχῶν. Citharæ. θυρεός. muris. τόξων. Apollinis. ἐχθρὸς δήμοις. Tyrãni satellites. εἰς ἄκρην. in arce degebat tyrãnus sibi soli à populo timẽs. ἐκ ποδός. uniuersum corpus. γᾶ. quã ut seruitute liberaret periculũ hoc adijt.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ

Φιλίππου.

Ἕβρου θρηικίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐκβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον.
τὸν ποταμοῦ δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθών,
κρυμοῦ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
καὶ τὸ μὲν, ἐξ δίνῃσι λοιπὸν δέμας. ἡ δὲ μόνου σε
ὄψις ἀναγκαίην ἔσχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος. ἧς ὠδῖνα διέλαχε πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
ἀμφοτέρων δὲ λοιπῶν, οὐδ' ὅλος ἐστὶν ὅλος.

Ἀντιπάτρου.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ Βοκέρριος, οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλά, μίαν δ' ὄϊν, καὶ βοὸς εὐπορίην.
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον, ἤματι δ' αὐτῷ
θῆρες ὄϊν. τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
μισήσας δ' ἀβληχρὲς ἐπαύλιον ἅμματι πήρης
ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Πλοῦτος Ἀριστείδη δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
ἦν ὄϊς. ἐκ τούτων λιμὸν ἤλαυνε θύρης.
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὴν, λύκος ἔκτανεν. ὠδὶς,
τὴν δάμαλιν. πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
προσθέτω δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας
οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ἠρίθμει πολὺν ὄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρός,
τὴν ὄϊν, ὡς ποίμνην. τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην.
τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ τούτου ἤμβροτε, καὶ ἑξῆς.

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλῃσιν ἔπαιζον
κλήρῳ, τίς πρώτη βήσεται εἰς ἀΐδην.
καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον. ἦλθε δὲ πασέων,
τὴν μίαν. ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
ἐκ τέγεος δ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα
δύσμορος. εἰς ἀΐδην δ' ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν. ἐν δὲ τὸ λῷον,
οὔτ' εὐχαῖς θνητοῖς εὔστοχοι, οὔτε χερσίν.

Ἀπολ-

Ἀπολλωνίδου.

Δειματόεις ἐλάφων κραδὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμησαν ἐλπίσι χρησταῖς,
χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.
τὰς δὲ, περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω,
χειμερίῃ συγχροῦ δῆσε πάγειο πέδῃ.
πλῆθος δ' ἀγροτήρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
ἣν φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι, καὶ στάλικας.

Ἀντιφάνους.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ ὑμέναιος,
ἀλλ' Ἀΐδης ἔστη πικρογάμου πρόπολος.
δείματι γὰρ μόβοιν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγουσαν ξυνοῦ παρθενικῇσι φόβου,
φρουρόδομοι νηλεῖς κύνες ἔκτανον. ἣν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνως ἔχομεν οὐδὲ νέκυν.

Λουκιανοῦ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.
τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

ἐκβαίνων. ἐμβαίνων. ἤδη λαγαρούμενον. iam non ita glacie astrictum Hebrum. Etymologicus in uoce λαγαρὸν & Aristophanis glossographus in uespis, ibi ἐκ κηβαείς λαγαριζόμενον. ἀμφικάρη. κείρω. ἐξ ἐσύρη. à flumine. ὄψις. caput. δύσμορος. mater subaudi cuius filium &c. Est libro tertio huiusce argumenti & hoc. ἔβρον χειμερίοις. atque illud παῖς ἔβρῳ ἐπ' ἔβρωσκε. φθόνον. deorum & fortunæ. ἤματι δ' αὐτῷ. uno & eodem die. Theocritus: πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τᾶυλιον αὐταὶ ἀπῆλθον. αὐταὶ ἀντὶ τοῦ μόναι. Homer. τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν. αὐληχὲς. repone ἀβληχὲς. ἀμύκητον. ἐκ ταύτης ἀχράδος, è Pyrastro uicino, aut tugurium sustinente se suspendit. ἀμνὸν. ouem. πενίης, pauperis Aristidæ. ἦλθε, κλῆρος. ὅτῳ. cui. οὔτι χέρες. supra. χερῶν ἔβαλον κύβον. δείλαιαι. κραδὸς λόχος. Ceruas fœminas cornibus passim armant poetæ cum mares tantum habeant. Itaque hallucinari eos existimat Pollux. τῶν δ' ἐλάφων, ἄκερως μὲν ἡ θήλεια, ὁ δ' ἄρρην κεραφόρος. καὶ ἀνακρέων μὲν σφάλλεται. κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών. καὶ Σοφοκλῆς. Pindarus. χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν. Damagetus. ὅλη κίμας ἤδε τε θήλη οὐ κεράεσιν μόνοις. ad hunc scopulum offendunt lib. horum epigrammatũ sexto Leonidas & Antipater. quibus succurrit Pindari enarrator. οἱ μέντοι ποιηταὶ πάντες, κέρατα ἐχούσας τὰς ἐλάφους ποιοῦσιν. ὅτι δὲ συμβαίνει καὶ οὕτως ἔστιν ἐνίας ἔχειν, ἐκεῖθεν δῆλον ὅτι τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν ἐξ αἰθιοπίας καὶ λιβύης πάντες σὺν ταῖς θηλείαις ὀδόντας ἔχουσιν ὥς τινές φασι. Ceruarum cornua tribus Galliæ Transalpinæ oppidis hodie ostenduntur. χλιῆναι. ut tepefacerent. νοτεροῖς ἄσθμασιν. aura fluuiali & amnibus. hoc omnino ridiculum est. ῥόος. fluuius. ἀγροτήρων. Rusticorum multitudo. ἀλίνου θήρης. nullis cassibus irretitæ. πρόπολος. sponsę. μόβοιν. Maritum, primum scilicet illius congressum. Locus hic nobis menda carere, non uidetur. δείμαται τὰ βοῖν πρῶτα ζυγά. aut δείματ' ἅρμα βοῖν πρῶτα ζυγά. per parenthesim non deleuissem, hoc sensu, primum iugati boues timent. Et detractant Ouidio iuga prima boues. iugũ autem ad congressum eleganter referri posse ostendemus. quæ tamen dicta nollem. οὐδὲ νέκυν. nam eam canes membratim discerpserunt.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ,
φιλίππου.

Καὶ τὸν ἀρουραῖον γυρητόμον αὔλακι τέμνειν
μηροτυπεῖ λιγύρῳ πειθομένη δάμαλις,
καὶ μετ᾽ ἀροτροπόνον ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
πινομένη μόσχῳ, δεύτερον ἄλγος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος. οὗτος ὁ βαιὸς
μόσχος ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Μελέαγρος, βοὸς μέλλοντος
θύεσθαι τῷ Διὶ, καὶ μυκωμένου.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπὶ βωμὸς αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες Κρονίδη τὸν ἀροτρέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος ἄναξ ἐγένου.

γυρητόμον. alij γαιητόμον. πειθομένη δάμαλις. ubi terra leuis erat, ibi plerunque non bobus sed uaccis arabant antiqui. Nestor bucula nondum ad aratrum adducta litat. Odyss. 3. ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ. Quem sic imitatus est Ouidius. nullum passa iugum curuique immunis aratri. Et Claudianus. Pedibus quæ nondum proterit arua. pedibus quæ nondum spargit harenam. uel potius quæ nondum terram proscindit. Erant equidem priscis hostiæ iniuges hoc est quæ nunquam domitæ ac iugo subditæ fuerant. Pollux περὶ θυτικῶν μέντοι καὶ βοῦς ἄζυγας. arua non subigentes. Dionys. Halicarnasseus. καὶ δάμαλιν ἄζυγα θύει πρὸς αὐτῷ. ἀδμήτην autem dixit Homerus quod antiquis atque illi aureo generi bobus uis nulla unquam afferretur, quos immolare eorumque uisceribus uesci piaculum ducerent. Aelianus. νόμος καὶ οὗτος ἀττικός. βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ, ἢ καὶ σὺν τῇ ἁμάξῃ μὴ δὲ τοῦτον θύειν, ὅτι καὶ οὗτος εἴη γεωργὸς, καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός. Sed quoniam in aratri mentionem incidi, addam & hoc, parœmiam hanc, Manum admouenti fortuna est imploranda, ex his Hesiodi in operibus & diebus uersibus, εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, quos declarat Xenophon libro Cyri ped. primo, concione prima, nō aliorum apologo enatam mihi uideri. μὴ θλίψῃς. grauatur sane præter modum uacca & educatione partus & arationis onere. ἐὰν φείσῃ. matri. ut ea non aret. δάμαλις. δαμάλης, mas esset. μόσχος tam de mare quàm de fœmina dicitur. ῥυόμενος. libe rare maxime desiderans. τὸν ἀροτρέα. bouem. πορθμεὺς Εὐρώπης. Naso transfor mat. 2. Pollux taurum nauem fuisse, plerique nauis insigne, coniectant. Tzetzes: καὶ ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας. ἄναξ. ô Iupiter.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ, Ἰουλίου πολυαίνου.

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότοιο κλέπτει νόον. ἡ πυμάτη δὲ
ἠὼς, τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

Ἀδήλου.

Ἐλπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν᾽ εὗρον,
οὐκέτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι. ἔρρετε ἄμφω,
οὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται, ὔμμες ἐν ἡμῖν

φάσματα ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε οἷά τ' ἐόντα.
ἔρρε κακὴ γλήνη, πολυώδυνε. ἔρρετε ἄμφω.
παίζοιτε, στροφέοιτε, ὅσους ἐμοῦ ὕστερον ὄντας,
εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

Ἀδήλου.

Ἐλπίδα, καὶ νέμεσιν ξυνοὺς παρὰ βωμὸν ἔτευξα.
τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς. τὴν δ' ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι τύχης παίζουσιν ἑταῖραι
ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
θνητὸς ἐών. δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος.
αὐτὸς ἑκοντὶ γέγηθα πλανώμενος. οὐ δὲ γλυκεῖαν
εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς ἀριστοτέλης.
τὴν γὰρ ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πανδώρης ὁρόων γελόω πίθον. οὐδὲ γυναῖκα
μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.
ὡς γὰρ ἐπ' οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.
ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειὰς,
ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερεν χαρίτων.
ἀμφοτέρων δ' ἥμαρτεν ὁ νῦν βίος. ὅττι καὶ αὐτὴν
γηράσκουσαν ἔχει, καὶ πίθος οὐδὲν ἔχει.

ἀσχολίας. Quotus enim quisque nostrum est qui se aliquid acturum quotidie non cogitet. at futuræ istæ occupationes in medio spacio sæpe frangunt & corruunt. τὴν ὁδόν. qua uos fugiam, qua recta tendam. ὡς ἐν ὕπνῳ. Oppianus σαίνει φρένας (spes) ἠΰτ' ὄνειρος. Et Plato uel Pindarus. spes uigilantium somnium. Sæpe ὡς ἐν ὕπνῳ. de uotis immodicis dictum. nam quicquid optaris id somniare quibuslibet contigit. Theocritus ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φαίνονται. ἔρρε κακὴ γλήνη. Homerus Iliad. θ. ἔρρε κακὴ γλήνη ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο &c. Annotatiunculæ. φθείρου ἀδρανὴς κόρη, ἢ κακὸν θέαμα. Eustathius. τὸ γλήνη ἀντὶ τοῦ κόρη ἤγουν παρθένος, τουτέστιν ἔρρε ὦ δειλὸν κοράσιον. ὕστερον ὄντας infra. παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ. τὴν δὲ si quid præter meritum speres (Hanc quidem nemesim deam insolentiæ & arrogantiæ uindicē esse putant quęque spes immodicas & uetet & puniat. Timotheo certe Atheniensiū duci indignatā ferunt.) aut his quæ speraris prorsus te frustretur. τύχης. fortunæ sociæ. ἀμβολάδην. cū mora & cūctatione. εἰ βροτὸς εἰμι. iam aūt præmisit. ἐλπίδας ἐν μερόπεσσι παίζειν. ἑκοντί. ultro gaudeo. πικρὸς ἀριστοτέλης. Seuerus & asper in me censor. sperare & decipi equidem mallem. ἀνακρείοντος. poetæ. πανδώρης ὁρόων. Si cui epigramma hoc capere in animo est Diodorum lib. 4. adeat necesse, ac Hesiodi opera dies. à quo Pandoræ plasma emanauit. γυναῖκα, Pandoram. ἐπ' οὐλύμποιο. in cœlo. κατὰ γῆν. ut his homines fruerentur. μετὰ πῶμα. Hesiodus. πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα. ὤλεσεν. fugientibus in cœlum bonis. χαρίτων. pulchritudinis, gratiæ, deorum munerū. οὐδὲν ἔχει. præter spem, aut ne spem quidem.

ΕΙΣ ΕΠΑΙΝΟΥΣ, Ἀδήλου.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἡσίοδος.
μῆνιν ἄειδε θεά, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα,
εἶπεν ὁμηρείῳ Καλλιόπη στόματι.
κἀμὲ δὲ δεῖ γράψαι τι προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω,
δεύτερον ἐκδοῦναι βιβλίον ἀρχόμενος;
μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διός, οὐκ ἂν ἐσώθην,
εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

Διοδώρου σαρδιανοῦ τοῦ Διοπάθους.

Αἰγιαλὸν σκύροιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλω
οἷος ἀριζήλοις πρόσθε Νεοπτόλεμος,
τοῖος ἐν αὐσονίδεσσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ ῥέμοιο,
νῆα τ' ἐπ' ὠκυρόῳ θύμβριν ἀμειψάμενος,
κοῦρος, ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν, ἔγχει
θῦεν, ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορί, καὶ σοφίῃ.

Ἀπολλωνίδου.

Ἠὼ ἠγίλων πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ
κύρεο, καὶ χρυσέων ἠιθέους ἕλικας
γαῖα τεοῦ σὺ δ' ὁ πατὴρ χερὶ δέξεται ὀκτῆρ ἴουλον
Λεύκιος, ἀρχομένου πουλλῶν ἠελίου.
δωροῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν.
οὐ γὰρ δὴ πλούτου μοῦσα χερειοτέρη.

Ἀδήλου.

Ἐσθλὰ λέγειν μὲν πάντας, καλόν. αἰσχρὰ δὲ, δεινόν
κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

Ἀντιπάτρου.

Σοί με θρηϊκίης σκυληφόρε θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε μακηδονίης.
ἀείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον ἄρεα βεσσῶν,
ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος. εὐχομένου δὲ
κλῦθι. τίς ἂν μούσαις οὔατος ἀσχολίη;

μουσάων ἑλικωνιάδων. Hesiodi Theogoniæ procemium. Dictæ sunt musæ Heliconides ab Helicone monte aut Helicone fluuio, aut ab instrumento musico quod Helicon dicitur. δεύτερον βιβλίον, alterum. aut in exordio secundi libri. ὡς λόγος. ut fama est. ἔπλων. lege ἔπλω. nauigauit. οἷος. ἔτ' ἄχνοος. inquit Calaber lib. 7. ἀλλά μιν ἀλκὴ καὶ μένος ὀβριμόθυμον. σκύροιο. Scyros Cycladum una est in qua Achilles ex Deidamia Lycomedis filia Pyrrhum (νεοπτόλεμον διότι νέος ὢν ἐπολέμησε, καλούμενον) genuit, qui defuncto patre ad bellum Troianum profectus est. πρόσθε. quondam. ἄστυ ῥέμοιο. urbem Romam. θῦεν. excellebat. θέρος. barbam. κύρεο. scribe κείρεο. Λεύκιος non λούκιος. ἠελίου. tempus. δωροῦνται, diuites. τούτων, probrorũ, maledictorũ. θρηϊκίης. Cũ non pauci tum Græcorum Latini quos enumerat Marcellinus lib. 27. Thraces Bessosq; subiugarint ad quẽ epigrãma hoc missum sit ariolari quis possit? θεσσαλονίκη. Macedoniæ

e ciui-

ciuitas. μήτηρ ἡ πάσης. Theodoritus. θεσσαλονίκη πόλις ἐστὶ μεγίστη καὶ πολυάνθρωπος, ἐς μὲν τὸ μακεδόνων ἔθνος τελοῦσα, ἡγεμονεύει δὲ καὶ θετταλίας καὶ ἀχαΐας. lege Etymologiarum farraginem, ibi θεσσαλονίκην, & Stephanum in eo uocabulo. μήτηρ. Metropolis. βέσσων. bessorum Thraciæ populorum. ἀσχολίη. ut carmina mea audire non possis.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ, Μελεάγρου.

Τρισσαὶ μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὧραι,
τρεῖς δέ με θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἦ γάρ τοι τρία τόξα κατήρτυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας.

Αδήλου.

Αὐτὸ πῦρ καύσειν δεδιζόμενος οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἡμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄναψον σέλας. ἔνδοθι γάρ μοι
καιόμενον, πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

Αδήλου.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
ἔργον. ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἠνὶ δ' ἄπιστα
τῆς θεοσυλήτου σκῦλα μιαιφονίης.
μήτηρ μὲν, σὺν παισὶ κατέφθιτο. αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς,
ποίνιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' οὔτ' ἄϊδος, οὔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος
λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

Λεωνίδου.

Τοξοβόλον τὸν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τὸν ποτὲ μηδ' αὐτοῦ ζηνὸς ἀπεχόμενον;
ὀψὲ ποθ' ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Αργεντα ρίου.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος ἔρωτα,
χερσὶ λεοντείαν ἡνιοχεῦντα βίαν.
ὡς τῇ μὲν, μάστιγα κατ' αὐχένος. ᾗ δὲ, χαλινοὺς
εὐθύνει, πολλὴ δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
φρίσσω τὸν βροτολοιγόν, ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσσων
ἄγριον, οὐδ' ὀλίγον φείσεται ἁμερίων.

Αντιπάτρου.

Μὴ κλαίειν τὸν ἔρωτα δοκεῖ τηλέμβροτε πείσειν,
μηδ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος. ἐν βένθει δὲ
οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μήποτε κοιλαίνῃς παρειῇ νόον. ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀναθρώσκει κοῦφος ἔρως κραδίης.

οἶστρος, ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν. ἣν τις ὀϊστοῦ
ἄκρον ἕλῃ φλογίου, δύεται ἐντὸς ἕλος.
ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι. γυιοβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἔρως ἐρῶν.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει.

Μόσχου ἔρως δραπέτης.

Ἁ Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος. ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε, καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα, καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες. ἁδὺ λάλημα.
οὐ γὰρ ἴσον νοέει, καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος. ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
ἀνέρας, ἠδὲ γυναῖκας. ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξῳ δὲ, βέλεμνον.
τυτθὸν ἐοὶ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺ πλέον δὲ οἱ αὐτῷ.
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἢν τύγ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε. μὴ δ' ἐλεήσῃς.
κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε. κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μὴ τὺ θίγῃς. πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς ἔρωτα Πασι-
φάη ἐρῶσα τοῦ ταύρου.

Εἰ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν οὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.

Λουκιανοῦ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἐσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Ἀδήλου.

Παρθενικῷ Θρασύβουλε σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ,

κύματος ἱμέρων. ἀλλ' ἔπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ πορθμοῖς
ἀρκεῖ ἀπαρτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

Ἀδήλου.

Ἔρωτα παύει λιμός. εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλύψας τὸν Ἔρωτα, παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι.

τρισσαὶ μὲν χάριτες. Trium se puellarum amorem deperire prædicat, quas gratijs & horis confert. Sunt autem Charites Aglaia, Euphrosine, Euphrone, Phurnuto, & Thalia. Proclus non Thaliam sed Pytho nominat. uel Pasithea, Aegiale, Euphrosine, Alcmani Lyrico Phæmia & Cleta uidentur. Pasitheam gratiam Choro insert Homer. Iliad. ξ. Sunt & Horæ tres Hesiodo & quampluribus Eunomia, Dice, Erene. Homero Harmonia, Hebe, Aphrodite. de gratijs lectu digna philosophatur Seneca lib. de benef. primo. & Pausanias in Bœotijs ubi de Horis nõnihil. θηλυμανέας. γυναικομανέας. ὅτος. heus tu. σβέσας. Lucernam. καιόμενον. Aphrodisæus. ἐκκαίεται δὲ αὐτοῖς. amantibus. καὶ τὸ τῆς καρδίας ἔμφυτον θερμὸν εἰς τὸ ἀπαύστον καὶ σφοδρᾶς φροντίδος τῆς πρὸς τὸ ποθούμενον, τὸν θεὸν εἶπον ἔρωτα. Samij, Thespienses, Cretenses, Pariani, hũc magna ueneratione obseruantes. superstitionem auxerunt poetarum deliramenta quorum bona pars amorem deum fassa est. Zeno. θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας. ἔτι δὲ καὶ ὁμονοίας παρασκευαστικόν. θεοῦ κακὸν οὐδέν. Plato lib. 2. de rep. & Simplicius in Epictetũ. In manu est ea de re Basilij omelia. Gregorius. ἀνάλογον γὰρ παντάπασι κακῶν τὸ θεῖον. Hoc non concoquentes Cerdo & Marcion duos deos, alterũ mitem, alterum truculentum somniarunt. θεοδηλήτου. ab amore commissæ. δηλέω. noceo est. μήτηρ σὺν παιδί. cum filia in adulterio à marito deprehensa atque mater filiæ sceleri uidetur conniuisse. ποίνιμος. ultrix. φῶτα. qui uxorem & sociam lenam sustulerat. forte aliquis uirginem sibi non obsequentem cum matre occidit. ἀφλέκτως. nunc ignis in eum inuadit, ac iaculatur Vulcanus. ἀλλ' ὅλως. quippe qui nos urat. λεοντέαν βίαν. Leonem. sic βίην ἡρακλείην periphrasticos Herculem. ἐς τὴν μὲν. qui altera manu. ἀμφρίων. hominũ. ὕδατι. lachrymis. χρειὼ δ' ἐρῶντες. dexteram arte sua non indigere clamat amoris præceptor Naso. παιώνιος. nomen à Paeone deflexum, quem deorũ medicum affingunt. non idem est cum Apolline Homeri glossematario Odyss. δ. uocatur tamen Apollo παιών ab Artemidoro & Phurnuto. πεπτάμενος πελάγει. à Venere. Scribit Apollonij enarrator secundum Ibycum & Hesiodum è Chao amorem natum: ego quoq; sic ad epigrammatis expositionẽ inclinans, Chaos mare explico, Zenoni, Pherecydi & Thaleti fauens, qui χάος παρὰ τὸ χεῖσθαι dictum autumant, & aquã interpretantur. Huiusce rei fidem faciũt Plutarchus & Phurnutus. Addo existorum opinionibus ut mare generationis symbolum habitum sit effluxisse. Aristoteles Chaos forte παρὰ τὸ χαδεῖν ὅ ἐστι χωρεῖν locum esse decernit, Phys. 4. Ouidius & complures rudem inordinatamq; materiæ confusam congeriem & deformitatem. Simplicius πεπλησμένην τῶν θεῶν αἰτίαν ἣν ὀρφεὺς χάσμα πελώριον ἐκάλεσε. Venus (quam è mari prognatam sciunt omnes) inquit Vectius Valens nil est aliud quàm cupido & Amor. κυλλῶς. Veneri cædens, ἀντιτύπου, à repercutiẽte & repugnan

te. ἀπαθρώσκει. resilit, nec in animũ permeat. οἶστρος. libido, amor. ὀλισθήεσσαν. lubricam. δύεται. penetrat sagitta. ὑπεσπίζει. spes. ὁ μανυτάς. index. νιν. Ipsum. οὐ γυμνὸν. non solum. δῶ. dedero. καὶ πλέον. concubitum. ἐν πᾶσι. his omnibus signis. ἐν παρέλκει. ἐπὶ σπλάγχνοις. Hominũ. ἑοῖ. Ipsi. ἐντί. sunt. βαιὰ λαμπάς. Plutarchus διὸ καὶ πυρφόρον αὐτὸν (Amorem) οἵτε ποιηταὶ λέγουσιν, οἵτε πλάσται καὶ γραφεῖς δημιουργοῦσι. ὅτι καὶ τοῦ πυρὸς τὸ μὲν λαμπρὸν, ἥδιστόν ἐστι. τὸ δὲ καυστικὸν, ἀλγεινότατον. Aphrodisæus. λαμπάδα δὲ κατέχοντα γράφουσι καὶ περιφανῶς, διὸ τὴν φιλούντων αἱ ψυχαὶ μεταποιοῦνται καὶ εὐμετάβλητοί εἰσι, περιφύμεναι. ἐκκαίεται δὲ αὐτοῖς &c. ἀίδεω βασιλῆα. Proserpinæ raptorem. ὅτι μόνον θεῶν ὁ ἅδης ἔρωτι ποιεῖ τὸ προσταττόμενον, καὶ αἰδεῖται τοὺς ἐρῶντας ostẽdit in Erotico Plutarchus. τὸν ἥλιον Apollinem. Qui Branchi & Daphnes pulchritudine arsit. ijs Hyacinthum adiungit Lucianus homo innocens. Superiora carmina composuit Moschus Siculus poeta, à Stobæo citatus. Theocriti cognomentum esse arbitrantur nõnulli. ποθεῖν. amare. ἄνδρα. ταῦρον. ἀλλ' ἀπολέσον. Xenophon Cyripædi. 5. ἀλλὰ τὰ μοχθηρὰ ἀνθρώπια πασῶν οἶμαι τῶν ἐπιθυμιῶν ἀκρατῆ ἐστι. κἄπειτα ἔρωτα αἰτιῶνται. δελφὶς ἐπ' αἰγιαλοῦ. qui in littus ui tẽpestatis deiectus sit. Infra lib. 3. κύματι, καὶ ῥηχίς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυρεν δελφῖνα. Plinius lib. 9. cap. 8. solent Delphini in terrã erumpere incerta de causa. κύματος. maris. δρέπανον περσέως. falcato uulnerat ense, inquit Ouid. Metam. 4. Perseum celebrans. ἅρπην ab Arati interprete dicit, quam Perseo donat Vulcanus aut Mercurius, à Lucano harpe Pharsal. 9. ἔρωτα παύει λιμός. Senarios istos aut exarauit Crates Thebanus, aut ex duobus Cratetis quos suggerit Laertius in eius uita ij tres sunt cõflati. Suidas in dictione κράτης. τὴν φλόγα. amorem. βρόχος. Quidam amantes in summa desperatione ad laqueũ confugiunt, hinc orta Parœmia. res ad restim redijt.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ. Καρφυλλίδου.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἠόνος εὐτριχι βάλλων
  εἵλκυσεν ναυηγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
  χειρὸς ὑποσκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
  ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Οἴκῳ ἐν ἀμφικλέους, ὦ καὶ τέκνα, καὶ βίον ἔχε
  ξυνόν, ἀεὶ δὲ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
  ἀθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Κριναγόρου.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
  ἔπλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοὺς,
ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἂν ἐκείνας
  Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν.
τῶν ἄπο, κἢν ζωοῖσιν ἀκηδέα. κεὖτ' ἂν ἵκηαι
  ἐς πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

εὔτριχι. forte ex equorũ setis appẽso. equę enim suas urina madefacientes inutiles reddũt. Plutarchus. λιποτριχέα. glabrũ. pilis uacuũ. κρᾶτα. caput. νέκυν ἀσώματον. caput à corpore abstractũ. ἐξ ἀσιδήρου. nullo ligone. οἴκῳ ἐν ἀμφικλέους. de-

sunt bini uersus sequentes quos ex Theocrito restituo. ἡ κύπρις οὐ πάνδημος, ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν οὐρανίην ἁγνᾶς ἄνθημα χρυσογόνης. Geminæ sunt Veneres ut Plato in symposio tradit. una antiquior & sine matre cœlo nata, quam cœlestem Venerē uocamus. Altera iunior è Ioue & Dione progenita, uulgaris communisq́ nuncupata. Nos huius historiæ studiosos ad Xenophontis conuiuium, Clio Herodoti, Pausaniam in Attic. & Elia. Artemidorum Onirocrit. 2. & Suidā in uocabulo πάνδημος, delegamus. χρυσογόνας. Amphiclis uxoris. λώϊον. res illi omnes semper felicius succedebant. ἐκ σέβειν. à sacrificijs rite tibi peractis. πλεῖον ἔχουσι. omnibus abundant. κεκροπίης. Atticæ. ἐν ἐκείναις. ut Athenis. ut in Attica. μεγάλας νύκτας. Hæc sacra in honorem Eleusinæ Cereris Eumolpus primus instituit, prohibuitq́ ne aduenam quenquam initiarent. unde propter Herculem admitti petentem cui sacra denegare non licebat, Eleusinij nouum mysteriorum genus sanciuerunt, ac parua nuncuparunt. quæ Aristophanis commentario, ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων δοκεῖ. Et hæc quidem mense fortassis Nouembri, magna Augusto nō Iunio celebrabantur, ut refert Plutarchus in Demetrio. τῶν πλειόνων. uita defunctorum sedes. Isocrates in Panegyrico. καὶ δὴ τελετῆς οἱ μετέχοντες περί τε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. Aristides. τῶν δ' ἀρρήτων τελετῶν τοῖς μετέχουσι καὶ μετὰ τὴν τοῦ βίου τελευτὴν βελτίω τὰ πράγματα γίνεται. Laertius. ἀξιούντων ἀθηναίων μυηθῆναι αὐτὸν (Diogenem) καὶ λεγόντων ὡς ἐν ᾅδου προεδρίας οἱ μεμυημένοι τυγχάνουσι. Plato in Phædone. Quamobrem ij qui mysteria nobis constituunt minime cōtemnendi uidentur, sed re uera iamdudū occulte uos admonere, quicunq; neq; expiatus neq; initiatus migrabat ad inferos eum iacere in luto: quicunq; uero purgatus atq; initiatus illuc accesserit, cum dijs habitare. Idem Plato in libello de morte, Herculem & Liberum patrem ante eorū ad inferos descensum mysterijs imbutos ostēdit, cuius superstitionis in Gorgia, ac lib. de repub. 2. mentionem facit. ex his Ciceronem 2. legum uolumine, & hunc Aristophanis uersum qui est in pace δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι aperies. Seneca in Hercule furente. his datum solis (non infantibus ut uult Bernardinus sed ijs qui Eleusinia celebrarunt) minus ut timerent igne prælato relevare noctem. nam in sacris Græcis faces gestabant mystæ luto & furfure obliti & sacerdotes lymphatico cursu debacchantes. Papinius. **Votiuam taciti quassamus** (non lassamus) lampada mystæ.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ Ἀντιπάτρου.

Ἡ καὶ ἔτ' ἐκ βρέφεος κοιμωμένη ἀντιπολιμᾶς
πορφυρέων Γαφίης νοοσὶς τῶν κροκίδων.
ἡ τε κόραις λούουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
λυσίδος ἀλκυὼν τερπνὸν ἄθυρμα μέθης,
ὑδατίνους φορέουσα βραχίονας, ἡ μόνη ὀστοῦν
οὐ λάχεν, ἦν γὰρ ὅλη τοὐντὰ λάροισι γάλα,
ἰτελίην ἤμειψεν ἵνα πτολέμοιο, καὶ αἰχμῆς,
ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλθακίνῃ χάριτι.

Ἀντιφίλου.

Εἰ δοίης φαῦλον ἔχειν ἐπ' ἀχράδα μυκὰς ἰοῦσα.
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην.
δισσὸν τὴν ἑτέρην γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἰδ' ὡς τέχνης δένδρον ὑγρότερον.

Ἀδήλου.

Ὅταν θέλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλήν,
συντυγχάνων σοι, γίγνεται καλήμερος·
τοὐναντίον δέ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ τυγχάνων σοι, γίγνεται κακήμερος.

ἡ καλ' ἐπ. fingitur ab Antipatro Antiodemis quædã puella quæ uel suo nomine contraria populo significatur. ἐκ βρέφεος. ab in cunabulis. παφίης νοσσὶς. filia. ea forte est uoluptas, omnium malorũ esca. κροκίδων. mollium culcitrarũ. κόραις. oculis. ἀλκυών. omnem tristitiam discutiens. futuram enim pelagi malaciam spondent Halcyones, de quibus loquẽtem Aristotelem Plinius ad fidem non transtulit. μέθης. ebrietatis ludus. λυσίδιος. curas eluentis uel effrenatæ. ὑδατίνους. molliculos. ἀμπαύσει ἀναπαύσει. ἐκ θοίνης. è Pyrastri ramo. μηκάς. capra Theocritus. ὦ πολὺς ὀκὴ δνορῆ τὰς μηκάδας. Oppia. εὖτε γὰρ αἰγονομῆες ὑπὸ ἐγγυμένας ἄγωσιν μηκάδας. τυφλή. legendum est. τυφλὴν. τὴν ἑτέρην. oculorum alterum. Galenus in Isagoge. τινὰ δὲ ἐκ προσπτώσεως φασὶ γίγνεσθαι. ὡς τὸ παρακύπτειν σοι ὑποκεχυμένους ἐκ τοῦ προσπεσεῖν αἶγα, ἤ τις προσχυθεῖσα ἀνέβλεψεν, ὀξυσχοίνου ἐμπαγέντος εἰς τὸν ὀφθαλμόν. παθεῖν. incommodo affici.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, Ἀντιπάτρου.

Ἀντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον
μικρήν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν ἀοιδόν,
Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

Λουκιανοῦ.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι. ἢν δὲ βραδύνῃ,
πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται·
ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Λουκιανοῦ.

Φαῦλος ἀνήρ, πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμνήστρα, μέλλοντος
αὐτὴν σφάζειν Ὀρέστου.

Γῦ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν.
γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσεν. ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν Ἀθηνᾶς.

Ἰλήκοις πολιοῦχε. σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ
ὡς θέμις ὁ τλήμων Ἶλος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον. ἀντὶ δὲ μήλων,
πᾶσαν ἀπεθρύψω τέχνης ἀγλαΐην.
ἄξιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον. εἰ γὰρ Ἀθηνᾶ
ἔπλετο, σοὶ πρέξεις οὐκ ἀλίτημα τόδε.

γενέθλιον. natalitium munus. δέχοιτο. Piso. πειθόμενος. placatus. ὠκεῖαι χάριτες. Erasmus in Adagio bis dat qui cito dat distichum planum facit. uerba hæc. τῇ λύκου δὲ ἰδίων μαζῶν. Ibi Ale luporum catulos. atque illa πίθος δὲ τετρημένος in prouerbijs cribro aquam haurire, & inexplebile doliū. τρέφω. Capra. θηρεῖον ἔσαι. non iam alumnus, sed lupus. ἐξέχεας effudisti. γαστήρ. Quid ad hæc respondeat Orestes, ab Apolline in Aeschyli Eumenidibus edocetur. πολιοῦχε. Minerua propitia sis. ἴλιος. ego Troia. τὸ λέλοιπας. nam obsessis urbibus dij euocari solebant. Virgil. Excessere omnes adytis arisque relictis. Macrob. in Saturnalibus. ἁπλῶς tamen si uis hoc expones. ἀντὶ δὲ μήλου. Veneri cōcessi. fuisse aūt Troię Mineruæ templum certum est. τεῖχος ἀγλαΐην. Anceps sensus. alter ad Epeū spectat qui diuina Palladis arte Durium equum ædificauit. alter illud Virgilianum intueri potest Aeneid. 2. Iam summas arces Tritonia respice Pallas insedit. τὸν βουκόλον. Paridem (declarat id Ouidiana Oenones epistola) qui tibi & Iunoni Venerē prętulit. θνήσκειν. Is est à Philoctete interfectus si credimus Q. Calabro Tzetzæ & Thucydidis expositori. ab Aiace uel Pyrrho si Acroni. σὺ πάζευς. Recte quidem, uerum sepe diespiter neglectus incesto addidit integrū, ac plerunque ciuitas unius aut culpa aut scelere uniuersa in præceps ruit.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ, Ἰουλίου πολυαίνου.

Εἰ καὶ σὺ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
  ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ, χθονίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
  κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποσχεσίῃ,
ἤδη μοι ξεινίης ἐν πόρας. σὺ δέ με πάτρῃ
  ζώειν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

Καλλινίκ.

Γηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
  εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ, καὶ περιπόθητον
  αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ἐπήκοος, ἥτε λοχείης
  μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἡ σελάων.

Διοδώρου.

Αδρήστειά τε δῖα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
  παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις.
δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ κοῦρε
  δήνεα θεσπεσίης, καὶ μένος ἠνορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα
  Δροῦσε, πέλειν μακάρων πεύθομεθ' ἀθανάτων.

Ἀδεσπότου.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις, καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου, τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

Φιλοδήμου.

Κύπρι γαληναίη, φιλονύμφε, Κύπρι δικαίοις
  σύμμαχε, Κύπρι πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων.
κύπρι, τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παστῶν,
  τὸν χιόσι ψυχὴν κελτίσι νιφόμενον.

κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδὲν κωφὰ λαλεῦντα·
πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
κύπρι, φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζέ με κύπρι.
ῥωμαϊκοὺς ἤδη δέσποτι, πρὸς λιμένας.

φιλίππου.

Οὔτ᾽ ἐκ ζαλάτου λίβυος, ἐκ ζαοῦς νότου
συνεζοφόθη πόντος, ἐκ δὲ ναυτῶν
μυχῶν βυθίσθεις ψάμμος ἐξηρεύγετο,
ἐσὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα στύλος,
φορτὶς δ᾽ ἐσωρεῖτ᾽ ἐς αἴθαν πλανωμένος·
ἀρωγὸν αὐτῇ δαίμονας Λυσίστρατος
ἐλιτάρησεν. οἱ δὲ, τὸν νεηκόρον
μοῦνον θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

ἰουλιανοῦ.

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ θυμηρὸν ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντου ζεῦ πάτερ εὐπλοΐης.
δοίης μοι καὶ τήνδ᾽ ἔτι πλόον, ἠδὲ σαώσαις
ἤδη, κἀκ καμάτων ὅρμον εἰς λιμένας.

ζεῦ κάσιε. Iouem Casium inuocat forte Vlysses. Scheria corcyreorum, Homero Phaeacum insula est postea Corcyra dicta. Strabo. ἡ νῦν κέρκυρα καλουμένη, πρότερον δὲ σχερία. Huic antiquissimum nomen est Drepane. ea de re legendæ sunt in quartum Apollonij Argonaut. annotationes. & Plinius lib.4. cap. 12. Ad aram Iouis Casii cantare auspicatus est Nero, Tranquillus. Est & Casius Iupiter & mons Casius in Arabia quem nonnulli Zynam montem esse nobis afferunt, qui Melæ ex summo uertice à quarta uigilia ortum solis ostendit. Eadem pene de Caucaso Aristoteles in Meteo. ac de Ida Phrygiæ cõplures. nam illud Melæ de Arabia loquentis, Qua in altum abit, ad Casium montem pertinet. Capella Casio monti Antiochiæ incũbenti id conuenire retur. Super eam mõs nomine Casius, cuius altitudo quarta uigilia solẽ per tenebras uidet: nec non Solinus & Plinius lib.5.cap.22. duos montes Casios cum Ptolemæo nominantes. Ammia. Marcellinus: deniq; præstituto feriarũ die Casium montem ascendit, unde secũdis gallicinijs uidetur primo solis exortus. Legimus & in Misopogone Iuliani Casium Iouẽ à Gallis olim cultum. ξηνίης. γῆς. πυρός, ἄπους. Cæca est sterilis, ἔμμορεν. consecuta est. ἀελπτία. præter spem. ἀντίμαος. eodem dic. ἢ ἄλλως aspiratum. ἀφρήσεσθαί τε δία νέμεσις. Hãc uim fortunæ Iouis iustitiæ aut necessitatis Oceani uel noctis filiam putãt. Ledam Lactantius cui Romæ templum positum in Capitolio. Nemesim à Leda separauit Isocrates, in Helenes encomio. κύκνος δὲ γενόμενος, εἰς τοὺς νεμέσεως κόλπους κατέφυγε, τούτῳ δὲ πάλιν ὁμοιωθεὶς, λήδαν ἐνυμφεύσατο. Ausonius. Hoc genuit Nemesis, sed Leda puerpera fouit. porro Nemesim cum deperiret Iupiter ut à puella admitteretur nequibat impetrare, iussit igitur Venerem in aquilã deformari. Ipse olorẽ induit, moxq; quasi aquilam metueret latebras quærẽs in puellæ deuolat gremiũ, quam in soporem uersam comprimit. ouum quod illa postea peperit auferens Mercurius Spartã detulit ac sedenti Ledæ in gremium proijcit, ex quo nata fertur Helena, quam Leda ut filiam habuerit atq; educarit. Ea ultrix ab Ouidio nuncupat. Exiget ad meritas ultrix Rhãnusia pœnas. cõtra superbiã coli existimat Lucanus, Et tumidis infesta colit quę numina Rhamnus. Id nominis lucratã quasi ἀναπο-

δράσου

δρασὸν αἰτίαν οὖσαν περὶ φύσιν Aristoteles censet. Stephanus ἀπὸ τοῦ ἀδράστου βασιλέως, ὃς καὶ πρῶτος ἱδρύσατο νεμέσεως ἱερόν. Phurnutus. ἤτοι παρὰ τὸ ἄφυκτος εἶναι καὶ ἀναπόδραστος εἶν, ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ δρᾶν τὰ κατ' αὐτὴν, ὡσανεὶ ἀειδράστεια οὖσα, quam Atropon & Opim siue Ompim nominat. Cætera Eustathius in β. Iliados & Erasmus in Adagione, Adrastea Nemesis. ἰχναίη. uestigijs insequens. Si quis eorum sententiæ est qui Nemesim eandem cum Themi esse putat, ex Tzetze in Lycophronem locum enarret. ἡ θέμις (inquit) ἡλίου θυγάτηρ. διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορᾷ, καὶ πάντων ἐπακούει. ὅθεν ἰχναία, διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν γινομένων ἐπεσθαι, καὶ λάμπειν δίκην ἡλίου. aut Stephano in uoce, ἴχναι. καὶ ἰχναία ἡ θέμις. διωκομένη γὰρ ὑπὸ διὸς, κατελάφθη ἐν τοῖς τῶν ἰχναίων τόποις. ἢ ἀπὸ τοῦ διωχθεῖσαν κατ' ἴχνος ὀνομασθῆναι. Strabo. καὶ ἴχναι, ὅπου ἡ θέμις ἰχναία τιμᾶται. δείδια. summæ enim uirtuti ac uenustissimæ formæ ne inuideat Nemesis pertimesco. πεύθομεθα. audimus. ζεῦ βασιλεῦ. Plato distichum enarrat in dialogo qui Alcibiades secundus uel de uoto inscribitur. ἄμμι. nobis. εὐχομένοις. sibi per imprudentiā. Valer. Max. lib. 7. cap. 2. ibi Socrates. πόθων. Amorum. νισόμενον. procul ab uxoris lecto. κελτίσι. germanicis. κωφὰ λαλεῦντα. Qui nil unquā stulte uelut tuus Anchises effutiui, cuius fidem iureiurādo obstrinxeras ne quid eliminaret. uult enim sua furta celari Venus. τὴν σέο. cui præes, & in quo nata es. φιλορμίστρα. portuum potens, & ad quos nautas periclitantes soles perducere. δ' ἀκέων. castigo. ἐκ ζανθοῦ, & νεάτου. non νυσαίων. atque ἀργοναύτας non ἀργονῶν αὐτᾶς δαίμονας substituo (omnia saluo peritiorum iudicio, ne si id ubique non refricem quibusdam audaculus uidear) Castorem & Pollucem, διοσκούρους filios Iouis & Ledæ, credidit antiquitas esse salutares nauigantib. atque ab infimis eripere quassas æquoribus rates si simul apparerent. apparent aūt ignis specie malo aut antennæ insidentes. contraque diros si singuli (quod Helenam uocant) quod tamen ex Luciano in uotis non semper uerum esse suspicor. gemini uero ideo fortasse salutares habentur (Porphyrion plerunque nauibus infestos tradit) quod significent hoc incendio omnem tempestatū materiam absumi, graues solitarij quod hāc regionem abundare materia qua tempestates generantur, indicent. de ijs quid senserint uiri doctissimi si quis scire auet, instruet Plutarchus in Plac. philos. & Plinius lib. 2. cap. 37. cur ἄνακες cognominentur docet in Theseo & Numa Plutarchus. dicuntur & ἄνακτες Pausaniæ. μυχῶν. maris. τῷ νεωκόρῳ. Lysistrato æditue. θυμῆρες, ex animi desiderio. σαώσας. scribe σαώσαις.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ. Στατυλίου φλάκκου.

πένθιμον ἡνίκα πατρὶ πολυξένης ὑμέναιον
ζεῦξεν ὀγκωτοῦ πύῤῥος ὑπὲρ τάφου,
ὧδε πολυκλαύτοιο κόμας λακίζουσα γεραιῶν
κισσηὶς τεκέων κλαῦσε φόνους ἑκάβη.
πρόσθε μὲν, ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσεν ἔχθρα δεσμοῖς,
νῦν δὲ πολυξένης αἷμα λέχη φθίμενος.
αἰακίδη, τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσαο νηδύν;
παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος οὐδὲ νέκυς.

Αντιφίλου.

πορφυρέαν τοι τάνδε λεωνίδα ὤπασε χλαῖναν
ξέρξης, τὰν βιώσας ὄργια τὰς ἀρετᾶς.
οὐ δέχομαι. προδόταις αὕτα χάρις. ἀσπὶς ἔχει με
καὶ νέκυν. ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.

ἄλλο

ἀλλ' ἔθανον. τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
Πέρσαις; οὐ θνατοῖς ζᾶλος ἐλευθερίας.

Ἀββιανοῦ.

Εἰ μὲν σοῦ τὰ ἄλφα μόνους κέκρικας κατορύσσειν
Λούκιε βουλευτὰς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις,
εἰ δ' ὅπερ οὐ λέγομεν δεῖ, κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις,
ἤδη ὡς τὸ λέγω, ὡς ἐγγὺς λέγομαι.

ὑμέναιον. nam eam sibi in uxorem dari popoſcerat Achilles. Pyrrhus ſuper buſtum Achillis inſpectante Græcorum exercitu ei parẽtans Polyxenam iugulauit. Tzetzes in Lycophronem. Q. Calaber lib. 14. id morientem Achillem iuſſiſſe narrat Seruius, hoc alibi addens. Sanè mos erat in ſepulchris uirorum fortium captiuos necari: quod poſtquam crudele uiſum eſt placuit gladiatores ante ſepulchra dimicare. Romæ uetitæ ſunt illæ monomachiæ Constantini & Honorij principatu. ὀγκωτὸν. erecti. in tumulum coniesti. κισσηὶς. Hecuba Cissei Thracum regis aut Dymantis filia. ἀξονίοις δεσμοῖς. Homer. Iliad. χ. ἀκατείλη. Achilles. πορφυρέων. Hæc ſupra. τεὰς σῆς. οὐ δέχομαι. respondet Leonidas. ἔθανες. ὦ Leonida σοῦ ἀπὸ ἄλφα. quorũ nomina ab α incipiũt. βουλευτὰς. consiles. λύκιε. Valenti quis nam poſt ſe ſuſcepturus eſſet imperiũ diu ſcrutanti tandem cõſulti dæmones has quatuor literas θ. ε. ο. δ. demõſtrarunt. quamobrẽ ne ei inſidiarentur Theodori, Theodoti, & quicunq; dictos caracteres in capite ſui nominis prætuliſſent per Lucium hũc (ſi diuinare nobis cõceditur) interfici iubebat, qui etiam Arianæ hæreſeos peruicax defenſor ut ex Eccleſiaſtica hiſtoria inſtruimur, multis modis orthodoxos torſit & afflixit. ὡς ἐγγύς. ſaltem poſtremus ſim. τῶν στοιχείων. per alphabetum.

ΕΙΣ ΖΩΑ, Πολυαίνου.

Δορκαλίδος ἀρτιτόκοιο πιθῶν θήλειον οὖθαρ
ἔμπλεον εἰδυίας πικρὸς ἔτυψεν ἔχις.
νεβρὸς δ' ἰσμὸν ἄγων θηλῶν ἀπάσε, καὶ τὸ δυσαλθὲς
τραύματος ἐξ ὀλοοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
ἄλλην δ' ἤλλαξεν, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ
ἣν ἔπορεν γαστὴρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν.

Τιβερίου ἴλλου.

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
ἡ φονίη δακετὸν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις.
φαρμαχθὲν δ' ἰῷ μαζὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας,
χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ κύνες, οὐ σαλικές με κατηλώνυσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
δορκάδα, τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἐν ἁλὶ πλῆσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον. εἶτά με πλεκταὶ
εἷλξαν ἐπ' αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον ἡ χέρσοιο μάτην φυγάς. οὐκ ἀδίκως με
εἷλε σαγηνευτὴς, τὰ μὰ λιποῦσαν ὄρη.
οὔ ποτ' ἄγρης ἁλιῆες ἔτ' ἄσοχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ, καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

Φιλίππου.

Νηδύϊ βεβριθομένην δάμαλιν Λητωΐδι κούρῃ
 στῆσαν νηοκόροι, θῦμα χαριζόμενοι.
ἧς ὠδῖνα μέλλοντα, προέφθασεν εὔλοχος ὠδίς.
 πέμφθη δ' εἰς ἀγέλην, τεκνογονεῖν ἄφετος.
ἁ θεός, ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ' ἐδίκαζε
 τικτούσας κτείνειν, ἃς ἐλεεῖν ἔμαθεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦροι πρηϋτένοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρούρης,
 ἂν ἁλὶ τὸν γαίης ἀντέχομεν καμάτους.
αὔλακα τὴν ἀσίδηρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
 μακροτέρων σχοίνων ἅμμα σαγηνόδετον.
ἰχθύσι δ' ἐκ σταχύων λατρεύομεν οἱ ταλαεργοί.
 ἤδη κἀν πελάγει καρπὸν ἀροῦσι βόες.

Ἀρχίου.

Οὐ μόνον ἐν χέρσῳ βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
 ἀλλ' ἴδε καὶ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ θάλασσα,
 δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

Γερμανικοῦ Καίσαρος.

Οὔρεος ὑπάτιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
 ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺν ὀδόντα κυνός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον. αὐτίκα γάρ μιν
 εἰνάλιος μάρψας, ἐνδύματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρὸς ὡς αὐτὸς πέσεν ἐς φλόγας. ἦ ῥά σε δαίμων,
 κἢν ἁλὶ, κἢν χέρσῳ, θρέψε κύνεσσι βορήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ κυνὸς εἷλε κύων με. τί τὸ ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
 ὑγροί, καὶ πεζοί, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν. ἀλλὰ φοβοῦμαι
 οὐρανὲ, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

Τιβερίου.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν,
 σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
τρηχὺν ὅδ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
 ἥλατ', ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.
εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
 μάρψε. κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

Φιλίππου.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον, ἀμφιχορεῦον
 δελφίνων, πελάγους ἰχθυφάγοι σκύλακες.
καπροφόνος δὲ κύων θηρσὶ κείνους ἰκελώσας,
 δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
ὤλετο δ' ἀλλοτρίης θήρης χάριν. οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
 πάντη τῶν δὴ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠκέαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
ἔγκυος ἠλκώθη παιδοπόρου γλύφεσιν.
πᾶσα δὲ συγκατέμυσε, κατουλωθεῖσα χρονίοις.
ἤδη δ' ἡ ζωὴ τῶν ὥριος ἦν βάσανος.
πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν, ἀνὴρ διδηροτόμησεν.
καὶ σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον.
Ἀρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις. ἔμπαλι δ' ἄγρης
ἦρκται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

Ἀντιπάτρου.

Θηρευτὴν λάμπωνα Μίδου κύνα δίψα κατέκτα,
καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.
ποσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον. ἀλλὰ τὸ νωθὲς
πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ.
πῖπτε δ' ἀπαυδήσας. αἱ δ' ἔβλυσαν πῆρα νύμφαι.
λάμπωνι κταμένῳ, μῆνιν ἔθεσ' ἐλάφων.

Ἀρχίου.

Ὁ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
ὃν Φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε Πυθώ,
ὀρνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,
καὶ Νεμέη βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
Πῖσά τε, καὶ δοιὰς ἠόνας ἰσθμὸς ἔχων.
νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος οἷα χαλινῷ,
καρπὸν ἐλᾷ Δηοῦς ὀκριόεντι λίθῳ,
ἴσην μοῖραν ἔχων Ἡρακλεῖ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος
τόσσ' ἀνύσας, δούλην ζεύγλαν ἐφηρμόσατο.

Ἀδήλου.

Σοὶ πατρὶ Θεσσαλίη πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνῆπτο
Πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠλιτίας.
ὃς Πυθοῖ, κὴν Ἰσθμῷ ἐκώμασα, κὴπι Νέμειον
Ζῆνα, καὶ Ἀρκαδικοὺς ἤλυθον ἀκρέμονας.
νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρίτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,
λεπτύνων Δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Βιάνορος.

Πῶλον τὸν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,
νηὶ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα
τοίχους, καὶ θυμῷ δοῦρα βιαζόμενον.
ἄχθεται, εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

Ἀντιφίλου.

Παμφάγος ἑρπυστὴς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,
ὄστρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπταμένον,
πώγωνος δροσεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα.
αὐτίκα δ' ὀστρακόεις ἐπλατάγησε δόμος.

ἀγρευ

ἁρμόσθη δ' ὀδοῦσιν. ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
ληφθεὶς, αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθὲν, λιβυκῆς κουφότερον ψαμμάθου,
μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο. πᾶσα δὲ νηδὺς
συρομένη, βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον.
ληφθεὶς δ' ἐκ μυσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρός.
ἧς ἄρα κἠν ἀλόγοις χρυσὲ, κακοῦ πρόφασις.

Νέστορος εἰς τὸν πύθιον δράκοντα.

Εἷρπε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ. σβέννυντο δὲ πηγαὶ
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.
εἷρπε τὸ μὲν, τόδ' ἔμελλε, τόδ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν ὕλῃ.
αὐτὰρ ὁ διψήσας, ποταμῶν ὑπέθηκε γένειον.
πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς εἴσω ῥέεν. ἀργαλέον δὲ
ἀνθορεὼν κελάρυζε. κατερχομένου δὲ ῥέεθρον,
κηφισὸν κύκνον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι.

Κριναγόρου.

Αἶγά με τὴν εὔθηλον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
οὔθατα, πασσάων πουλυγαλακτοτάτην,
γευσάμενος, μελιηδὲς ἐπεί τ' ἐφράσατο πῖαρ
Καῖσαρ. κἠν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο.
ἄξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας. ᾧ γὰρ ἐπέσχον
μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον αἰγιόχου.

Βιάνορος.

Εἰς βαθὺν ἥλατο νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὁδίτης
ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
ἀλλὰ μὲν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος. ἔβρυχε δ' ἄλλος
ἄλλον, ἐπουραίῳ δήγματι πλεξάμενος.
μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ' ἄνδρα
νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

Σεκούνδου.

Τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωευτὰς ἐξελάατε δρόμον;
οὐχ ἅλις ὅττι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,
ἀπειρηδὸν σκοτίοις κυκλοδίωκτος ἔχω,
ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦρ' ἔτι λοιπὸν
ἦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν.

Ἀδήλου.

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδέϊ ποιμένες ἄγρῃ
τέττιγα, δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
τὴν νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα; νάμασι μέσσῳ
οὔρεσι, καὶ σκιεροῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις;
ἠνὶ δὲ καὶ κίχλην, καὶ κόσσυφον, ἠνὶ δὲ τόσσους
ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης,

καρπῶν

καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν θέμις. ὄλλυτ' ἐκείνους.
φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

Φιλίππου.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατὸς, ἡνίκ' ἀπ' ὕλων
γειομόρου μελιχρὴν Σιμωνίδου χάριτα,
μηνύσας ὁ πρέσβυς, ἐν ὕδατι κροσσὸν ἔβαψεν,
ἐνθάδε τῶν ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν.
οἱ δὲ, νέας κούφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
αὐτοκυβερνήτῳ πρὸς τάχος ἐπρόχασαν.
ἦ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
ἐκ χθονὸς εἰς νύμφας καινοτάτους ἐρέτας.

Ἀδήλου.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνη,
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδον ἔχευε πάγαις.
ἀλλ' οὐ μὰν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα ποδάγραις,
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα, παρετρόχασα.
λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκούφισα, καὶ πρὸς ἔλεξα,
σώζου μουσικῷ φθεγγόμενος κελάδῳ.

Λεοντίου.

Ὁ πρὶν ἐπ' ἀλφειῷ στεφανηφόρος ὦνδρ', ὁ τὸ πρὶν
δισσάκι κηρυχθεὶς κασταλίης παρ' ὕδωρ,
ὁ πρὶν ἐγὼ νεμέῃ βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
πῶλος, ὁ πρὶν πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις,
νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον ὧδε πέτρον
δινεύω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδου.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκοτίοι μύες. οὔ τι πενιχρὴ
μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἅλα, καὶ δύο κρῖμνα.
ἐκ πατέρων ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν.
τῷ δὴ, τί μεταλλεύεις τόνδε μυχὸν ὦ φιλόλιχνε,
οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου;
σπεύδων, ἐς ἄλλους οἴκους ἴθι. τἀμὰ δὲ λιτά.
ὧν ἄπο πλειοτέρην οἴσεαι ἁρμαλιήν.

Ἀρίστωνος.

Ὦ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ' εἰς μυχὸν ἄλλον
στείχετ', ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην.
οὐ, καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
ἰσχάδα. καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.
εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα,
κλαύσεσθ' οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

Ἀνύτης.

Ἡνία δή τοι παῖδες ἐνὶ τράγε φοινικόεντα
θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
ἵππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

Ἀλκαίου.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης,
 βροντάεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβηνοβάτει.
Τῷ δὲ, λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν
 χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος.
δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς αὔδαξε,
 τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χὠ μὲν, ἀνέκλασεν φονίαν γένυν. ἐκ δὲ τριόντων
 ῥύθμους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἵσατο ῥέῃ
 θῆρα τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

Ἀδήλου.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμὸν,
 καὶ νιφετὸν φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
μουνολέων, καὶ δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γυῖα,
 ἦλθε φιλοκρήμνων αὖλιν ἐς αἰγονόμων.
οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ σφέων,
 εἵατο, σωτῆρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
χεῖμα δὲ δὴ μείνας θὴρ νύκτιος, οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε βοτῶν βλάψας, ᾤχετ' ἀπαυλόσυνος.
οἱ δὲ παθόντων, ἄγαλμα τόδ' εὐγραφὲς ἀκρολοφίτᾳ
 Ζανὶ, παρ' εὐπρέμνῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυΐ.

Νικίου.

Αἰόλου, ἠμβροβαλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα,
 ξουθὰ ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον ποτωμένα, ἔργα τίθεσο,
 ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

Ἀδήλου.

Τραυλὰ μινυρομένα Πανδιονὶ κάμμορε φωνᾷ,
 Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἀψαμένα λεχέων,
τίπτε πανημερίη γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδών;
 παῦσαι, ἐπεί σε μένει δάκρυα τὰ κατόπιν.

Ἀδδαίου.

Τῇ βαιῇ καλαβίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ,
 Λητωὶς κούφην εὐτοκίην ἔπορεν.
μουνάκις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
 συνθήρους σῴζειν Ἄρτεμις οἶδε κύνας.

θηλαστήριον. alens uber. ἰομιγῆ. uenenatam. ἔβρωξε. suxit. δυσαλθὲς. ab ἀλθαίνω. curo. medeor. ἄλλαι δ' ἠλάλξαντο. nã percussa caprea uel ceruа mori debuisset. χάριν. beneficiũ. uitam. ἰὸν ὀδόντων. morsu. Solino Boa serpẽs greges bubulos exsugit. θάνατον. mortiferũ uenenum. κατέλυσαν. peremerũt. ἤλιτον. erraui. ὑφὴ. retia. βεβορημένην. fœtam. κούρη. Dianæ. ἧς ἀίδην. uicinam & imminentem mortem. ἡ θεός. Diana. πρηΰτεροντες. mansuefacti. iugati. σὺν γαίῃς. Lora trahentes. αὔλακα. Græci omne quod in longitudinẽ extensum est αὔλακα nominant, nec sibi minus indulgent Latini in uocabulo sulcus. ἄμμα ἐγλωσσότατον. Hic à bobus homi-

hominũ inopia uerriculũ mari extrahitur. hoc piscandi genus hodie est Grecis & Italis, la tirata. possumus & Pliniũ audire lib. 9. cap. 15. sunt & quibusdã amni bus haud minores, Silurus in Nilo, Esox in Rheno, Attilus in Pado inertia pin guescẽs ad mille aliquãdo libras, catenato captus hamo, nec nisi boum iugis ex tractus. ἐκ σαχύνων. post arationẽ. ἀρῶσι. piscant. δελφῖνας. cum nos boues ad terram subigendã nati, mari inseruiamus. ζεῦξον. iunge aratro aut currui. λαγὼς πτώσσων. oblatrant Budæo quidã leporem idem animal cum dasypode, esse scribenti. Ego in ea sententia Plutarchũ in commentario utrobi in terrestribus an in aquatilibus brutis maior sit prudentia fuisse concerto, Athenæum lib. 9. Pollucem 5. At Vegetius uolumine 4. aliud genus oppugnationis est subterraneum atq; secretum quod cuniculũ uocant à leporibus qui casulas sub terras fodiunt ibiq; conduntur. & Strabo 3. τῶν δ' ὀλεθρίων θηρίων σπάνις. πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδέων οὓς ἔνιοι λεβηρίδας προσαγορεύουσι. Leporis & cuniculi uocabulo indiferenter sunt usi, licẽter me hercule nimis. Gnesion sane uerũq; leporem (sunt enim adulterini & degeneres) sub terram casulas sibi nunquã fodere aut cunicu los facere ubi lateant in agris ex uenatorũ omniũ axiomatibus sumo pro certo. Aristoteles aperte semel opinor Dasypodẽ à lepore distinxit (licet inficias eat Hermolaus Barbarus) lib. de Historia animal. α. τὰ δὲ φρόνιμα καὶ δειλὰ οἷον ἔλαφος καὶ λαγὼς καὶ δασύπους. Dasypodẽ à cuniculo & lepore separauit Plinius lib. 10. cap. 63. negant alij. Leonicenus & Theodorus cuniculum dasypoda uocãt, quos qui reijciũt quo nomine ab Aristotele & ueteribus Græcis dictus sit pate faciãt: eis siquidem hominibus aut nusquã uisum aut in tanto ocio ac diligentia nõ internotũ uerisimile non est. Cõtra si cuniculus dasypus est, quamobrẽ eum Polybius & Posidonius teste eodẽ Athenæo κύνικλον Latine appellarunt, καὶ Galenus lib. περὶ τροφῶν δυνάμεως. γ. labat animus. nos hæc propterea in me dium relinquimus. κυνὸς. uenatici. μὶν. Ipsum. ὡς ἄενος. prouerbiũ est de fumo ad flammam. ac de igne ad flammam. ἐκ κωνός. Canem terrestrẽ fugientẽ. εἷλε κύων. Canis marinus. ξένον. mirũ. nouũ. θῆρες. Idem semper animal λαγοὶ. lepores. ἀστερόεντα κύνα. imò duos maiorẽ Syrium, & minorẽ procyonem nuncupatũ. Proclus lucidam stellam quæ in Procyone cernitur, Procyonem nominat: quæ uero in ore canis conspicuo splendore aspicitur, canem, eodem quo totũ signum nomine appellari censet. Canum spheterismus ab Hyginio & Homeri comen tatore Iliad. χ. ut Aratum prætercam enarratur. δίκτυον. uenatoriũ. θορμοῖς. cele ribus. ἤλατο. prolapsus est. desilijt. παρακοίδιον. canem terrestrẽ. ἀμφιχόρευον. cir cum quasi choreas ducebant. κύων. in ea nunc uectus. ἰκελώσας. assimilans θηροί. apris. ceruis. ἐς βυθόν. profundum. ἀλλοτρίας. alienę. piscatorũ. aut aliorum pisciũ. οὐ πάντων. Sed marinorũ tantum. ἰσόπαλλα ex æquo. ἔγκυος. currẽs grauida matricẽ exulcerauit. συγκατέμυσε. prorsus uterũ præclusit. καθουλωθεῖσα. tandẽ sana ta. iam repleto ulcere & cicatrice inducta. βάσανος. dolor fœtus emittẽdi. ἔμπα δ' ἄρης. ut sus illa Martialis quæ ferro cæsa peperit. 4. apud poetas ἄρης signifi cat, Martem bellum, plagam & ferrũ, ut in hoc loco. ἤρκτο. incœpit. λάμπωνα. Canis nomen. τὸν νωθῆ. pigrum. tardum. πίσῃ. uenatorẽ in os lamponis meiere tantum oportebat. νύμφαι. aquæ, ἐλάφων. ceruorũ. quidam ἕνεκα subaudiunt, quod ceruos uestros uenaretur & laceraret. αἰετὸς ἵππων. Aetus. uel equorum omniũ pernicissimus, quando aquila inter aues uelocissima est. μίτραις phale ris uel στεφάνοις. Corollis ex Pindari glossematis & Diodoro expono, licet per Eustathium uix liceat, quibus uictoris equi caput adornabant. nam Hierocles ueterinariæ 2. ὀλυμπιάσι τε καὶ παντὶ χρῷ τῶν ἀγώνων, ἵπποις ὥσπερ ἀνδράσι τάχους

 ἀμίλλης

ἀμίλλης πρόκειδαι γέρα testatur. Pindarus. ἔπει χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἐπὶ στέφανοι. πυθῶ. designatores in certamine Pythico. πτανοῖς. auibus. λέοντος. quem confecit Hercules. πισά τε καὶ ἰσθμός. in Olympico & Isthmico ludicro. διαζεύγλαν πεπεδημένος. Ex hoc prognatum adagium, Equi Senecta. ζεύγλαν ἐφημόσατο. Omphalæ seruiuit Hercules. Musæus. ὡς βραχίων ἡρακλῆα θεὸς χρυσέῃ πισ ἐξμης ἐνησθέναι ὑπό μεσον ἰαρδανίῃ ποτὶ νύμφῃ. Omphalæ. Tzetzes in historico, & Palæphatus in Omphale. πωλοτρόφε. Apsyrtus. ἐν ὅλῃ δὲ τῇ ἑλλάδι, διαφέροντες οἱ θεσσαλοί. πήγασος. equi nomen. fuit Pegasus Bellerophontis & Persei equus, uel nauis. Tzetzes in Lycophronem. celerrimum se fuisse gloriatur. νέμειον ζῆνα. Pausanias de Nemea loquens. in hac Nemei Iouis fanum est. Pindari commentator. παρόσον καὶ ἡ ὀλυμπία καὶ ἡ νεμέα διός. Et. καὶ τὸν νεμέων ἀγῶνα, τῷ νεμεαίῳ ἀνέθηκαν διί. Idem. διὸ δὲ ἀνάκειται ὁ νεμεαῖος ἀγών. Callimachus ζηνί τε ἠ νεμέη. ἀκρέμονας. Oleastrum Olympicũ, qui primum quod ad Græciam pertinet secus Alphæũ amnem enatus creditur. atqui ex hyperboreis, id est maxime septentrionalibus regionibus aut ab Istro flumine eũ in Achaiam ab Hercule delatũ ferunt. Consule Pindarũ, Aristotelem in lib. περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, & Dionysiũ Vticensem lib. 9. cap. 1. ἀρκαδικός. Alphei amnis, cuius fontes in Arcadia exoriri Pausanias locupletissimus est autor. Pindari scholiastes. αἱ πηγαὶ τοῦ ἀλφειοῦ ἐξ ἀσέας τῆς ἀρκαδικῆς εἰσι. Strabo. καλεῖται δὲ ἀσέα κώμη τῆς μεγαλοπολίτιδος. Et. ὁ ἀλφειὸς ἐκ τῆς ἀρκαδίας ῥέων. Idem Pindari enarrator. ἔρνος δ᾽ ἀλφειοῦ τὴν ἐλαίαν λέγει, ἀφ᾽ ἧς ὁ στέφανος τοῖς ὀλυμπιονίκαις. Sæpenumero per Alphæum qui Pisas lambit, ludus Olympicus intelligitur. Apud Maro. Georg. 3. Iliad. 4. Pindarum & Silium. νισυρίτης. E Nisyro insula, quæ molendinarijs lapidibus abundat. Strabo. ἀπ᾽ ἀσταχύων. Posteaquã tribulis aut iumentis granũ è spica excussum est. ἐν ποσί. pedibus. ἐν uacat. λὰξ ποδὶ κινήσας. Inquit Homerus. λὰξ πατέοντες. calce. Aeschyl. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ἔσω πατουμένα. Lucilius. λὰξ δὲ πατήσας. τοίχους. nauis latus, cui qui præpositus est τοίχαρχος ab Artemidoro Onirocrit. α. cap. λζ. uocatur, tametsi τοιμαρχος praue excusum sit. Lucianus νεὼ γὰρ ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ. duo enim erant τοίχαρχοι. φόρτου μέρος. oneris nauis merciũ & sarcinarũ. ἐπ᾽ ἄλλοις κεῖσθαι. imò ἄλλους ἐπ᾽ αὐτῷ κεῖσθαι oportuit. λιχνοβόρος. an λυχνοβόρος. πώγωνος. Ostrei. ἁρμόδιη. præ dolore conclusum est. ἀπεσφίγξατο. sibi contraxit. ὑπ᾽ ὀδύνης. Lima ferrea. πυρόν. pro πυῤῥόν. συρομένη. cibi copia distensa. ἐκ μόνωτης. ὁδοῦ. κἠν ἀλόγοις. non solum rationis participibus animantibus. δράκων. draco Pythius. κεκόνισο. ad arenam & puluerem usq; potabatur. τὸ μὲν. anterior pars serpentis. πᾶς δ᾽ ἄρα κηφισός. Cephisus flumen est præfluens Delphos. Fictio hęc Statio Thebaidos primo & septimo, & Claudiano in præfatione libri primi in Rufinũ contexta est. solē uapores & terræ exhalationes feruore extenuare & exsiccare per Aenigmata balbutiunt. εἴσω ῥέγει. in guttur. καταρχομένου. in uentrem. εὐθήλων. pulchris uberibus. πίαρ. lactis. ἐν ἄστροις. Rhea Iouem enixa metu patris infantem in Creta occuluit nutriendum à duabus nymphis Adrastea & Ida: eæ nutricauerunt illum capræ cuiusdam lacte, cuius nomen fuerit Amalthea: quam Iupiter iam adultus in sydera retulit, uocaturq; à Græcis αἲξ οὐρανία. Pompo. Sabinus Adrasteam nominat, cui in Iouis hymno aduersatur Callimachus. At Strabo. αἴγειον δὲ ἱκανῶς οἰκεῖται. ἱστοροῦσι δὲ ἐνταῦθα τὸν δία ὑπ᾽ αἰγὸς τραφῆναι καθάπερ φησὶ καὶ ἄρατος. αἲξ ἱερή. ἐν καὶ. Cæsari. αἰγιόχου. Iouis. Phurnuto ἐκ τοῦ αἴσσειν non cõsentientibus etymologicis. ἀπ᾽ ὀφρύος. è tumulo, colliculo. ἐπουραίῳ δείγματι. Tzetzes. λύκοι δὲ περαιούμενοι τῶν ποταμῶν τὰ ῥεῖθρα, κατέχουσι τῶν σωμάτων

ἀλλὰ

ἀλλήλων τὰ οὐραῖα, ὡς ἂν μὴ παρατρέποιντο ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. cerui etiam maria tranant gregatim nantes porrecto ordine & capita imponentes præcedentiũ clunibus, uicibusq; ad terga redeuntes. μακρά. longe. Βυβὸς. Nilus. ἀμμᾶν γ' ὦ ἵπποις. Dolet asinus animal tardum se cũ grege equarũ ad exterenda ex spica grana iungi, quæ in area iumentis excuti non tribulis hodie etiam in prouincia Narboneñ uidemus. ἀλωευσαῖς. equabus in area frumenta cõterentibus. ὄτ' ἢ μύλοιο. Molam asinariam priscis fuisse accipimus quam asellus circũageret: siquidem molæ leuiores & manuariæ quas trusatiles uocãt hominis manu circũferunt: grauiores iumentariæ à iumentis quibus occluduntur oculi aguntur in gyrum, ut quid sit σκοτίες nõ pertranseamus. Pompo. Sabinus. usus molarum ad manũ in Cappadocia inuentus, inde inuẽtus usus earũ ad uentum, & ad equos. Paulo ante Augustũ molæ aquariæ aquis actæ, Romæ in Tyberi primũ factæ. πώλοισιν ἐρίζομεν. cursu cũ equabus cõtendo. γαῖαν ἀρῶν. Hoc fieri in leui terra ostẽdit Varro. ἀν' ὁδὸν. iuxta uiam suauiter canentẽ. καύματι μέσῳ. æstate & die. ξοῦθα. dulce. argute. ἀρουραίης. frumentorũ. δρόσου. roris, quo uictito. ὄλλυται. ὁ pastores. ὁ γῆς σπαρεὶς. è terra nascẽs. χάριτα. mel. κεροσσόν. urceum in quo mel seruabat. Eustathius. θυσανοὶ μὲν γὰρ οἱ κροσσοί, ὑδροφόρα ἀγγεῖα. Theocriti scholia. κροσσὸς δέ ἐστι τοῦ ο. εἶδος ἱματίου καὶ πύργου. τοὺς ἐκ γῆς. μύρμηκας. formicas. αὐτοκυβερνῆτι. Ipsi sibimet gubernatores & remiges. ἐπρόχουσαν. ad urceum mellis. πτύγας. aranei tela. φιλαοιδὸν τέττιγα. canoram cicadam. κασταλίης παρ' ὕδωρ. Victor in Agonibus pythicis. Pindarus. καὶ παρὰ κασταλίᾳ. Annotationes. ὅτι φωνηθεὶς τὰ πύθια. ἡ δὲ κασταλία, κρήνη ἐν πυθῶνι. ἀνέμοις. In Lusitanis iuxta flumen Tagum equas Fauonio spirante concipere falso prodidisse complures ait Iustinus, figmẽtumq; ex equarum fœcunditate ac gregũ multitudine qui in ea prouincia multi & pernices uisuntur, fluxisse autumat. eorum qui aliter opinantur turba eliditur Iustinus, quibus diuus Augustinus ascribi potest. nõnulli si uentus à masculis flauerit equas obuersas odore fieri prægnãtes tantum, atq; ex ijs natos pullos trienniũ uitæ non excedere produnt. Silio Italico, Septimaq; his stabulis longissima ducitur ætas. ἦν δέ. En ecce. Hermocreon. ἦν δὲ καὶ ἱερουσίσμα μειλισαγές. Plato. ἦν δὲ καὶ ἐπιφῶ. Marianus. ἦν δὲ πῶς δροσεροῖο. μῦς. mures. καὶ δύο κρίμνα. an duos panes hordeaceos, uel furfuraceos. an crimnum pultem. ex Dioscorid. lib. θ. cap. τ. Pollux περὶ ἄρτου. ὀρεῖς δὲ κεγχρίδιας ἄρτος. ἄπο κρίμνα. μάζα. κόλλυρα. τεῦ. quamobrem. σκύβαλον. Quisquiliarum, quæ è cœna supersint. μυχόν. domũculam. οἴσεται. feres. ἀκέομαι per ο. οἰκέομαι. Φῖμον. Phimũ eundem cum Camo putant. ἵππια παιδεύουσι. scribe ἵππια. Ludicrũ equestre. φορεὺς. tu, ὁ caper. γονίμην φλέβα. magnæ matris sacerdotibus sibi uirilitatẽ amputandi, idq; famia testa nec aliter ut putarũt citra perniciem, mos ex ea fortassis historia originẽ sumpsit quam Lucianus longo sermone narrat in opusculo de Syria dea. fabellas percurrunt Ouid. Fasto. 4. Phurnutus in Rhea, Festus in dictione Galli, Catull. in Berecinthia & Aty, & Pausanias in Achaicis. μητρὸς ἀγύρτης. Gallus Cybeles, & præstigiator unde μητραγυρτεῖν. Dionys. Halicarnass. ἱδρῦται δὲ αὐτῆς ἀνὴρ φρὺξ, καὶ γυνὴ φρυγία, καὶ περιάγουσιν ἀνὰ τὴν πόλιν οὗτοι μητραγυρτοῦντες. ἐβουνοπάτει. per montes proficiscebatur. θηρὸς μόρον. sibi à leone impendentem. ὡς ἀύδαξε. clamauit sacerdos. ἐστροφάλιξε φόβην. Iubas colla humosq; uestientes. Idq; Gallorum Cybeles ritu, qui per furorem motu capitis ululantes futura prænunciabãt. Lucanus. Crinemq; rotantes. Sanguinei populis ulularũt tristia Galli. Mopsus quoq; Valerij Flacci, uittãq; comãq; per auras surgentẽ, laurusq; rotat. Ita se uidentur diuini cõcitare. θῆρα. statuam leo-

nis, qui θὴρ κατ' ἐξοχὴν dicitur. Opi ideo sacrum animal est leo, quod eum suo currui subiugarit. Hinc Rhea Sophoclis glossulario ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρος a leonibus nutrita sit, aut quia nulla adeo terra sterilis sit quae culta non mansuescat. τάχα (ait Phurnutus) ἐπεὶ καὶ οἱ χειμάδου ἀγριωπὸν ἔχουσι. diuersa Lucretius lib. 2. & Seruius Aeneid. 3. ἀντιμαθῆ. audito Galli tympano. μονολέων. μόνος λέων, solus errans. ἥατο erant, εἵατο sedebant Iouem inuocantes. μάνας. quo usque cessaret. ἀπαυλόσυνος. nihil caulis nocens. ἀκρολοφῖται. pastores montium iuga frequentantes. αἰόλον. ob florum uarietatem. ξουθά. Apis. μαινομένα. flores ardentius appetens. ἔργα fauos. id est mellifica. πανδίονι. Philomela. τραυλά. balbe, blaese. τὰ κατόπιν. non in posterum tibi lamentandi occasio deerit. καλαθίνη. aut γαλατίνη. Meliteae caniculae proprium, quam delicationes mulierculae in quasillo portarent. ὑπὸ σκυλαμῶν. dolore pariendi. λεχωΐς. Diana.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Παλλαδᾶ.

Μή που θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες,
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
ἢ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος;

Ἀντιπάτρου Θεσσαλοῦ.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν, καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρων
φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος. οἱ δ' ἐπὶ τούτοις,
Νέστορι. καὶ Νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς ἀΐδην.

Ἀδήλου.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης. ἔθανε χὡ τριγέρων πύλιος.

πολλὰ μεταξύ. Erasmus in Adagione multa cadunt inter calycem supremaque labra. μή που θανόντες. uide subaudi ne nos cum simus mortui. τῷ δοκεῖν. τῇ δόξῃ. ὄνειρον εἰκάζοντες. falsis argumentis coniectantes, uitam hanc (quae potius somnium dici meretur) uitam esse. τρὶς δέκα με πνεύσειν. Sex & triginta annos uicturum me Genethlialogi pollicentur. βιοτῆς ὅρος. Homeri scholiastes. ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον ἕως ἐτῶν τριάκοντα. Artemid. Onirocrit. 2. ἔχει ἡ ἀνθρωπίνη γενεὰ κατ' ἐνίους μὲν, ἔτη εἴκοσι, ὅθεν καὶ λέγουσιν ἰατρικοί, τῶν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν, τὸν τεσσαρακονταετῆ λέγοντες, ὡς ἔτι προσδεόμενον αἵματος, καὶ τὸν οὐδέπω ἔχοντα περιττὸν αἷμα. κατ' ἐνίους δὲ, τριάκοντα. ὅθεν καὶ τὸν Νέστορα βούλονται τρεῖς ὑπερβαίνειν τὰ ἑξήκοντα ἔτη. εἶναι δὲ ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ, καὶ εἰς ἐνενήκοντα ἔτη γεγονέναι. Nicomachus. εἰκότως τὴν γενεὰν τὴν συμμετροτάτην οἱ ποιηταὶ τὴν τριακονταετῆ τίθενται, ἐν ᾗ τέκνον ὄψιν ἰδεῖν. Xenophon in Aequiuocis. Aetas apud Aegyptios spatio triginta annorum perficitur. Νέστορι. sint. οἱ δ' ἐπὶ τούτοις. quos multis doloribus obnoxios esse credit. αἰθέριοι. ab astris diuinantes. πύλιος. Homerus Odys. γ. τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν. & Iliad. α. τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο. Tres hominum aetates

tes Nestorē pylium uixisse eo quo dudum attigimus modo enarrat Acron, & Suidas in dictione τριγέρων. Quæ plenius excutit in Homericis quæstionibus Porphyrius. Plutarchus περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων. Censorinus de die Natali cap. 6. & Eustathius in α. Iliad. Ausonius. Ter noua Nestoreos impleuit purpura fusos. at Tibullus lib. 4. & Ouid. Metamorph. 12. Nestorem tria secula hoc est trecentos annos uixisse autumant.

ΕΙΣ ΗΧΩ, Ἀρχίου.

Εὔρημος γλώσσης παραμείβεο τὰν λάλον ἠχώ,
καὶ λάλον, ἤν τι κλύω τοῦτ' ἀπαμειβομέναν.
εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον. ἢν δὲ σιωπᾷς
σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

Ὁμηρόκεντρα εἰς τὸν πρώτως ἀκούσαντα ἠχοῦς.

Ὦ φίλοι ἥρωες, δαναοί, θεράποντες ἄρηος,
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός.
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεός, ἠὲ γυνή. τοὶ δὲ, φθέγγοντο καλεῦντες.
ἐσθλὴ φθεγξαμένου τε, καὶ αὐδήσαντος ἀκούει,
ὥς τις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
τὴν δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δυνάμην ἄντιον, οὔτε νοῆσαι.
ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃ.

ὁμηρόκεντρα. qui & Centones, paulũ tamen differunt. Ausonius, Proba Falconia. Eudocia Leonis Atheniensis philosophi uxor, eiusmodi Centones concinnarunt. δεινὴ θεός. Echo. τοὶ δὲ. qui loquuntur & conueniunt, illam appellantes. ἠδὲ, scribe. ἐσθλὰ. διεξερέεσθαι. χρὴ. δεῖ. κάππεσθε. dicas.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, Κριναγόρου.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλῃσι θαλάσσης
χερνῆτις δειλοῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
δειλαίη, πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου.
πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. τίς κ' ἐπὶ νηὶ
θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
ἠελίῳ τὴν νυκτὶ τεταγμένον, ἐς τρὶς ἄπιστον
ναυσὶν ἰδὼν πέμπεις χεῦμα δινευόμενον,
θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυστικόν. οὐδὲ ματεύω
τὴν στάσιν. ἀρρήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

χερνῆτις. ἡ μισθοῦ ἄλλοις ἐργαζομένη. paupercula. κλύδωνι. ab unda. ἐπὶ νηί. mare ingressus cōsideret. Εὐβοϊκοῦ κόλποιο. Euripus maris pars est inter Aulidem et Eubœam insulā. Cicero. Quid Chalcidico Euripo in motu identidē reciprocando putas fieri cōstantius. Euripides in Iphigenia Taurica à uētis quibusdā illic flātibus ita rapi credit. Ego mathematicis applaudo si modo lunæ motu reflexuq;

hans

hanc undarum conuersionem fieri adhuc recte docuerunt. Aristotelem nanque cum nō posset naturam Euripi inuestigare tedio animā efflasse perhibet Gregorius Nazianzenus. Iustini autem martyris testimonio se in profundū illius præcipitans demersus est. tacent hoc Ammonius, & Laertius. pro fossa immissario estuario & canali usurpatur Euripus. Plinius Nepos. Quid Euripus uiridis & gemmeus. Vitruuius lib. 7. Pinguntur etiam portus, promontoria, flumina, fontes, Euripi, fana. ἐν τρὶς ἄπισον. Septies non sexies die ac nocte Euripum reciprocare, Plinius, Strabo & Seneca tragicus commemorāt, nec tamen in eorum sententiam pedibus it Liuius. Et fretum ipsum Euripi nō septies die sicut fama fert temporibus statis reciprocat, sed temere in modum uenti nunc huc nunc illuc uerso mari uelut monte præcipiti deuolutus torrens rapitur. ναυσιν. quod nauibus mutuas. τὸ μυρίον. millies.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, καὶ εἰς θανόντας.

Ἀγαθίου.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
εἶδέ τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
αἱ δὲ νόσοι, πολλαί, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Παλλαδᾶ.

Πάντες γὰρ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δεσμὸς κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος ὡς ἐκ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Ἀδήλου.

Χαῖρε τις θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Ἀββιανοῦ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται. εἶτ' ἀμελούντων
ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος.
καὶ τοὺς μὲν, τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, οὓς δὲ
φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

Ἀδήλου.

Γῇ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον. αἰθέρι δ' ἄστρα.
Ἑλλάδι δ' ἥδε χθών. οἵδε δὲ, τῇδε πόλει.

Ἀδεσπότου.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιότου ὅρον. εἰσὶ καμοῦσιν
ὡς ζωοῖς ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.
ἄθρει Νικίεω κῶα μόρον. ἤδη ἔκειτο
ἐν ἀΐδῃ. νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἠέλιον.

ἀεὶ

ἀστοὶ γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας,
εἴρυσαν εἰς ποινὰς τλήμονα Λυσανίαν.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκοῦσα Φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος
μήτηρ, ἡ τέκνων τρισσὸν ἰδοῦσα τάφον,
ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. ἢ γὰρ ἐώλπειν
πάντως μοι ζήσειν τοῦτον, ὃν οὐκ ἔτεκον.
ἢ δ' οὕτως, θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον. ἀλλά με δαίμων
ἤθελε μὴ δ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
κλαυθεὶς, ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο. νῦν δὲ τεκούσαις
ἤδη, καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ εἴβμοσω ποτὲ πάντων ἀριστοδίνην κλυτόπαιδα,
ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην,
ἥκει δ' ἐς αὐτὴν ὕδωρ χθονί. τρεῖς γὰρ ὄλοντο
νούσῳ, λειπόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγει.
ἡ δ' ἡ Βαρύδακρυς, ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδὼν,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς ἀλκυονὶς βλέπεται.

Ὀνέστου.

Παίδων ὃν μὲν ἔκηεν ἀρίστιον. ἓν δ' ἐσάκουε
νηυηγόν. δισσὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μίαν.
αἲ αἲ. μητέρα μοῖρα διεῖλεν, τὴν ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ, καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

Ἀντιπάτρου.

Τὸ βρέφος Ἑρμώνακτα διεχρύσασθε μέλισσαι,
φασὶ κυνῶν, ἑρπυστὴν, κηρία μαιόμενον.
πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ὀπτημένον ὠλέσατ', αἲ, αἲ,
κήροις. οἷ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμφέμεθα.
παύεο λυσιδίκη, καὶ ἀμύνεο, μὴ δὲ μελίσσας
αἰνεῖν. κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

Φιλοδήμου.

Ἤδη καὶ ῥόδον ἐστὶ, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κράμβης Σώσυλε πρωτοτόμου.
καὶ μαίνη ζαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,
καὶ θριδάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα.
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει
γιγνόμεθ' ὡς αἰεὶ Σώσυλε τὸ πρότερον.
καὶ μὴν Ἀντιγένης, καὶ Βάκχιος, ἐχθὲς ἔπαιζον.
νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

Ἀντιφίλου.

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυφος
ὄμματος, ἀγλώσσου θ' ἁρμονίη στόματος,
ψυχῆς ἀσθενὲς ἕρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
κεῖσο πέλας ἐπὶ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
ἀθρήσας τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

Τρύφωνος τοῦ ἑρμοῦ εἰς τέρπην κιθαρῳδὸν ἐν σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρέκων σκιάδεσσιν ἀοιδὸς,
κάτθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαιμονίοις,
οὐκ ἄορι πληγὰς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
χείλεα. φεῦ, προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

Παλλαδᾶ ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα,
παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον.

Βιάνορος.

Κοῦρον ἀποπλανίην ὑπὸ μαζίον ὀρμάνακτα,
φεῦ βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δείλαιος ἂν ὑμέας οἷα μελίσσαις
ἐλθὼν. ἀλλ' ἔχεν ἔτι χρειοτέρας.
αὐτὶ δὲ οἱ θοίνης, ἐνεμάξατε φοίνια κέντρα.
ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ἡμάξευσα, καὶ αὐτὸς ὁ τρισδύστηνος ἀγώναξ
ἔζων δύσζωον, κἀβίοτον βίοτον.
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. λὰξ δὲ πατήσας
λυσσάδα ζωὴν, ἤλυθον εἰς ἀΐδην.

Ἀδήλου.

Εἰς ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις. εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
στείχεις, εἴτε νέκυς νίσσεαι ἐκ μερόης,
μή σε γ' ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα.
πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς ἀΐδην ἄνεμος.

Παλλαδᾶ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦ δ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος ἡρακλείας
τῆς ἐπὶ πόντῳ μάρτυς, ὁ τοῦτο παθών.

Ἀδήλου.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε, μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν' ἄλλον.
πάντας ὁμῶς θνητοὺς, εἷς ἀΐδης δέχεται.

Ἀδήλου.

Γῆ μου καὶ μήτηρ κικλήσκετο. γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἥδε χερειοτέρη.
ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
ἥρπασεν ἠελίου καῦμα τὸ θερμότατον.
κεῖμαι δ' ἐν ξείνῃ ὑπὸ χέρμασι μακρὰ γοηθεὶς
Ἴναχος, εὐπειθὴς κοιναγέρω θεράπων.

Ἀντιφίλου.

Κρήνιαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλὸξ ἀγνάους ἔσβεσεν ἠελίου;

Δάλιζυ-

δάκρυσιν ἀγρείοις λα τεθνήκειμεν. πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὸν, ἡ κείνου δίψας ἔχει σποδιή.

Ἀδήλου.

Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοῖραν
Εὔδοξον παρὰ ἄπιδος τοῦ καλλικέρω ταύρου.
κοὐδὲν ἔλεξε, πόθεν; βοῒ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη,
οὐδὲ λάλον ἄπιδι στόμα. ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
λέχριος ἑστὼς, στολὴν ἐλιχμήσατο λώπην
δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοτὴν ὅσον οὔπω.
καὶ δή οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,
ἠελίους δεκάκις πέντ', ἠδὲ τρεῖς ἐπιδόντι.

Ἀδήλου.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωή,
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην.

Ἀδύτερον ἀρχόμενον. nam ut ait Amphis, θάνατος γὰρ ἀθάνατος. τηρούμεθα. seruamur. ᾅδης. Lucretius ac cæteri Epicurei aliud esse inferos negauerunt quàm ipsa corpora, quibus inclusæ animæ carcerem fœdum patiuntur. Id luculenter digerit in somniū Scipionis Macrobius. καὶ δῆμος. forte δεσμός. θάνων. scribe, θανών. Ego Theodorus è uita discessi. ὁ πορφύρεος. θάνατος. Homer. Iliad. ε. & π. ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. annotationes, μέλας, σκοτεινός. sic Eustathio πορφύρεον κῦμα καὶ αἷμα. μέλαν. aut sanguine accitus. Purpuream mortem Homerus appellat à sanguine ut plerique existimarunt denso & in furuum uergente. color enim sanguinis purpurei nigricans aspectu purpureus est. ἔχει γὰρ τινὰ τὸ πορφυροῦν χρῶμα συμπάθειαν ἐπὶ πρὸς τὸν θάνατον. inquit Artemidorus. Compluribus quę una inferat plaga purpurea mors dicitur. nam Aelianus prodit ictu tantū uno à purpurarijs uicentem cōteri muricem, ut inde prestantior profluat ros ille tingendis uestibus expetitus, quem liquorē siue succum, florem, rorem sarranū, Tyrium, Saniem, ostrum à Latinis uocatū reperio. οὓς μὲν τήξας. quos tabes inuasit. Celsus lib. 3, cap. 22. οὓς δ' ὀξὺ φλέξας. febre ardente pereūtes. ἐνίους δ' φυσήσας. uentre aqua inter cutem intenso. Idē Celsus lib. 3. cap. 21. ἐς γῦ βάραθρον. Barathrum uorago fuit in Attica in quā noxios deturbabāt. pro specu amplissima longitudine & latitudine sumit Vitruuius, Plerique alij. Demosthenes pro loco difficili, & aspero, in quo Philippus propagandi imperij cupidus hyemare non formidat. Barathra loci nomen in Arcadia est, ab incolis Zerethra nuncupa ti, atque in Africa iuxta Carthaginē. Sunt etiam Nili Barathra, quibus ipsoque Nilo flumine ab oriente munitur Aegyptus. Georgius Gemistus Hellenicôn 2. pro erebo posuit hic epigrammatistes & Claudianus. Iam quæcunque latent feralis monstra Barathro, Orpheus βερέθρων, καὶ πλουτεὺς ὑποχθονίοιο βερέθρου. In uocis Etymo id cauent grammatici ut alius cum alio consonet. ἠδὲ χθών. Athenæ aut Lacedæmon. καμοῦσιν mortuis. κῷον. è Co insula. ἔρυσαν εἰς πυράς. Niciam regnū appetijsse, aut patriam hostibus prodidisse, postea cōpertum. δισθανέα. quasi iterū obierit. Homerus Odyss. μ. σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' ἀΐδαο δισθανέες. ἅπαξ. Liberos omnes rogis imponens. υἱέων. filijs. ἐφώρμισε. metaphora à naue quæ in portū ducitur. θετὸν. adoptiuū. τεκούσας. matri eius quem adoptauerat. ἀπέφθιτο. scribe ἀπέφθιτε. ἀέθλιον censebant. κλυτόπαιδα. multa sobole nobilem. ἤριζε, utrū horū plus illi noceret, certauit. ἤνυσαν. obierunt.

τῶν σήλαις. filiorum cippis. ἀηδών. ut Philomela Itim in terra lugens, ut rursum Halcyon Ceycem iuxta mare. ἀλκυονὶς βλέπεται. ἀλκυονὶς. quæ & ἀλκυών, à nostris Alcedo ait Varro. cuius non obscura est ex Seruio Georg. primo, Homer. Iliad. ι. Aristophanis in Auib. & Theocriti Idyl. 7. scholijs fabula, ut Ouidianā Metamorphosin & Luciani dialogū sileam. Lucianū in Halcyone cito ac permultos minime eorū quorum nomine circūferuntur librorum authores (quod semel contra uitiligatores dictum sit) ne hæc nouitas simul incōmoda sit & importuna. neq; enim sermonē illum confecit Lucianus, nec Platoni sicut nonnulli putant elapsus est. quos Socratis persona in errorem pellexit. Sed à Leone Academico philosopho emissum testatur Athenæus dipnos. 11. & Laertius in Platone. ἔκηεν. Mortuū combussit. δείλαιος. cum dissimili obitu pereuntes filios deploraret. κώνδυ. conuicium est. ὑμετέρων κέντρων. uestris aculeis punctū. οἴδε. placet ἐπ' ὀθνείων. εἶτα nota est indignationis. λυσιδίκαι καὶ ἀμύντορες. parentibus. πικρὸν μέλι. Illis luctum, necem infanti afferens. πρωτοτόμα. primum natæ & recisæ. καὶ μαίνη. μαινίς. Mænis marinus piscis. λαλαγεῦσα. palpitans natando se cōmouens. brumæ enim tempore delitescunt pisces, uere autem ut docet Oppianus hæc explicans α. ἁλιεῦτι. ἔρως κουσ' ἀίσσουσι χοροιτυπέουσιν ὁμοῖοι. Alij sic μαίνη. Mæne herba. λαλαγεῦσα. crepitans. cum scilicet inciditur. aut γάλα ζέουσα, γάλα ζέουσα. ἁλίτυρος. caseus nuper coagulatus. ἀφροφυῆ. lac potius quam spumam emittentia, idq; cum florere incipit lactuca. ἀκτῆς. in latinis: descendimus illic iucundum maris aspectū contuentes cœnaturi. ἐν ἀπόψει. edito loco. ὡς ἀεί. eramus. ἐχθὲς ἐπαίζομεν. paucis ante diebus. Cum breuis sit uitæ humanæ cursus cur uoluptates aspernamur. βρέγμα. Caluaria per synecdochen. λαχνῆεν. pilosa. ψυχῆς ἔρκος. Galenus. ὁ μὲν γὰρ ἐγκέφαλος οἶκός τις ἐστὶν τῆς λογικῆς ψυχῆς. mens Peripateticis in corde habitat. θανόντος. insepulti cadaueris. παρερχομένων uiatorum. πρόποιν. scribe πρέπον. cui terra non esset iniecta. κεῖσο, alij κεῖτο. ἐβήσαος. ὁ uiator. εἰς τέρπιν πεθηρωδόν, mihi non displiceret, εἰς τέρπανδρον. Varinus in dictione γλυκὺ ἦτω καὶ συνιξάτω. τέρπανδρος ἄδοντος, καὶ κεχηνότος πρὸς τῇ ὠδῇ βαλών τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον, ἀπέπνιξε. nos de hoc multa. lib. 5. τῆς λακωνικῆς. σκιὰς χώρα ἀρκαδίας est Stephano. οὐδ' ἐν βέλει. ἐν. superuacuum est ut superius ἐν βελέμνοις & infra ἐν δὲ γυλλακτι. πεφιδέσθων, quæ etiam fico interimat. γράμματικοῦ θυγάτηρ. distichum hoc ex Hippocrate ut opinor, περὶ σαρκῶν ἑπταμήνου καὶ ὀκταμήνου anxie à quibusdam examinatur. nos οὐδέτερον explanamus quod statim à natiuitate obierint liberi, ac filius & filia esse desierint, quin tamen ad genera masculinum & fœmininum & neutrale alludat Palladas, quo nil sæpius crepant grammatici, mihi non est dubium. Nam & Rufus Ausonianus grammaticæ ut artis se peritum ostenderet, in nuptijs uota dixit ut maritus & uxor & masculini & fœmini gignerent generisq; neutri filios. φιλότητι μιγεῖσα. ἐπιμάζιον. Lactantem. βουγενέων. è bubulo corpore putrefacto procreari apes retulit Virgil. Georg. 4. & Dionysius Vticensis lib. 15. cap. 2. cōsentientibus tum Græcis tum Latinis. apes ne ex apibus nascanť ut putat Varro subtilis est quæstio (apum siquidem coitum uisum nunquam indicat Plinius) quem omnem sustulit lib. de generat. anim. 3. & de historia 5. Aristoteles. uide Pindari scholia hymno Pythior. 4. ἦτε. eratis. ἐχιδνῶν. uiperarum. θοίνης. &. χεῦμα. mellis. ἀμάξευσα. uexi, protraxi. ἤλασα. Thema ἐλαύνω. εἶτ' ἐπ' ἀΐδαο. Anaxagoræ sententia est undiq; ad inferos tantundem esse uiæ. ἐκ μερόης. ex Aethiopia. κατήλυσις. descensus. διονύσιος ἡρακλεώτης. Aelianus lib. ποικίλης ἱστορίας. θ. διονύσιον τὸν ἡρακλεώτην ἐκλέγχειν τοῦ τυράννου υἱὸν ἀκούω ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας, καὶ τρυφῆς λαθὼν

ὑπὸρ

προσαρκήσαντι, καὶ κατεπιανθέντα. &c. Eadem libro 12. Athenæus. προὔλαβον prius obij. iter præoccupaui. Palladas. προὔλαβον εἰς ἀΐδην. γῆ μὲν ἡ μήτηρ. Hæsitat Ouidius num hominem fecit deus, num recens tellus. Apollonius quasi certior Argonaut. 4. sic ait. ἐξ ἰλύος ἐβλάστησεν χθὼν αὐτή. Homerus, ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. Ista è media philosophia hauriunt poetę. Anaxagoras siquidem Parmenides & Archelaus Physicus hominē cęteraq; animalia ἐκ θέρμης τῆς γῆς γεννᾶσθαι existimarunt. Id quo nil cōmentitium magis. qua ratione tamen cōtingere potuisset, docet lib. de generat. 3. Aristoteles, quam disputationem latius persequitur Eusebius in præparat. Euang. & Tzetzes in Hesiodum. porrò Phœnicum & Chaldæorum theologia casu homines natos ac reliqua animantiū genera prorepsisse è limo asseuerabat. Porphyrius quoq; solis agente ui (ἠελίου καῦμα uocat epigrāmatistes) omnia animalia è terræ profusa uisceribus, inter Aegyptiorū placita cęteri literarū monumentis prodidit. ἐν κόνις. patriæ. ἀλλ. aliena. in qua expiro. καῦμα. alij æstas aut ardens febris. ἐν ξείνῃ. peregrina. κελωσαίας. sermo Antiphili aut uiatoris. ἀέναον. legendum ἀενάους. fontes perpetuo fluentes. ποῦ τόδε ὕδωρ. quo profugit. ἀλωκεύουσι. respōdent fontes. ἀγρικόλα. gignendi casu. ἕνεκα subaudi, ob mortem Agricolæ. cuius fortasse uitā conscripsit Tacitus. διψάδες. sicca. ἐν μέμος. Lege nisi molestum apud Laertium Eudoxi uitam, cuius in calce metra hæc sed mutila reperiuntur. Strabo. συνανέβη γὰρ δὴ τῷ πλάτωνι ὁ εὔδοξος εἰς τὴν αἴγυπτον, καὶ συνδιέτριψαν ἱδρύσθαι ἐκεῖνος ἐνταῦθα τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηταί τισι. πόθεν; cum sit brutum animal. λέχρια. oblique, à leua. ἐλικμήσατο λώπην. fallit Apis. nam quos auersatur haud multo post intereunt. Plinius. Sūt delubra ei gemina quæ uocāt Thalamos, auguria populorum. alterū intrasse lætum est, in altero dira portendit. responsa priuatis dat è manu consulentium cibum capiēdo. Germanici Cæsaris manū auersatus est haud multo post extincti. ὅσον οὔπω. Ilico. ἠελίους. Mallem πλειάδας. ex Laertio. ἠέλιος enim apud poetas dies potius est, quā annus: ut probabimus. ἠελίους. annos. ὠδινόντι. nato. οἶνος. nimium uinum.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ. Λουκιανοῦ.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας.
οὐ λήσεις δὲ θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος.

Ἀδεσπότου.

Ζεύς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσός, δι' ἔρωτα
λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης.

Ἀντιπάτρου.

Εὔχελος ἑρμείας ὦ ποιμένες. ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων, καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι.
ἀλλ' οὐχ ἡρακλέης. ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ. καὶ πάντως ἐν θύος ἐκλέγεται.
ἀλλὰ λύκους εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

Λεωνίδου.

Ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτόν, εἴτε ποτ' ἀγροὺς
δαμόθεν, εἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες δισσοὶ θεοί, ὧν ὁ μὲν, ἑρμᾶς,
εἶον ὁρῆς μ', οὗτος δ' ἄτερος, ἡρακλέης.

ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ ποθ' αὑτῶν,
αὐτός μοι παραθεὶς ἀγρεσίας ἐγκέκαφεν.
ναὶ μὰν ὡσαύτως τὼς βότρυας, οἵ τε πέλοντι
ὧραι μοι, οἵ τε χύδην ὄμφακες εὑρὲ πιών.
μίσεω τὰν μετοχάν. οὐδ' ἥδομαι. ἀλλ' ὀφέρων τι,
ἄμφω μὴ κοινῇ τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω, τῇ τοῦθ' Ἡράκλεες. ἄλλο τι τοῦθ',
Ἑρμᾶ. καὶ λύει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάτρου.

Λιτός μοι δόμος οὗτος, ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
ἵδρυμαι, νοτερῆς δεσπότις ἠϊόνος.
ἀλλὰ φίλος πόντῳ γὰρ τῷ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
ἱλάσκευ τὴν Κύπριν. ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
οὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον.

Λεωνίδου.

Εἶπέ ποτ' Εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τεύχη,
ἢ ἔξιθι τᾶς Σπάρτας. ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσομαι αἰὲν ἀτευχὴς
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χἀ μὲν Κύπρις, ἄνοπλος. ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χἀ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

Νικάρχου.

Παρθένε τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς;
ἁρπάξασα δ' ἐμὸν δῶρον, ἔχεις παλάμῃ;
μέμνησαι τὸ πάροιθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν,
ὡς Πάρις οὐ σὲ καλήν, ἀλλ' ἐμὲ ἐδογμάτισε;
σὸν δόρυ, καὶ σάκος ἐστίν. ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει.
ἀρκεῖ τοῦ μήλου κεῖνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Παλλαδᾶ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἷα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ἀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἀλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ' ἡττηθείς, σήμερον ἐξετάθης.
νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραστάς.
καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

Ἀρχίου.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος, ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίω
χηλήν, αἰθυίας οὔποτε ἀντιβίας,

φοξὸς

φορβάς, ἄπους, οἷον κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' ἀκταῖς
ξείνοισιν μογερῶν ἥκεις ἰχθυβόλων.
ἀλλ' ἢν τις γρίπους με βοηθόον, ἢ καλαμευτὴς
φωνήσῃ, πνοιῆς εἶμαι ὀξύτερος.
λεύσσω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὕδατος. ἦ γὰρ ἀπ' ἔργων
δαιμονίων, οὐ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον,
εἰραφιώτην.

Ἀβροκόμην. ἀγροῖκον. ἀοίδιμον. ἀγλαόμορφον.
Βοιωτὸν, Βρόμιον. Βακχεύτορα. βοτρυοχαίτην.
γηθόσυνον. γονόεντα. γιγαντολέτην. γελόωντα.
Διογενῆ. δίγονον. διθύραμβον. Διόνυσον.
εὔιον. εὐχαίτην. εὐάμπελον. ἐγρεσίκωμον.
ζηλαῖον. ζάχολον. ζηλήμονα. ζηλοδοτῆρα.
ἤπιον. ἡδυπότην. ἡδύθροον, ἠπεροπῆα.
θυρσοφόρον. θρήϊκα. θιασώτην. θυμολέοντα.
ἰνδολέτην. ἱμερτὸν. ἰοπλόκον. εἰραφιώτην.
κωμαστὴν. κεραὸν. κισσοστέφανον. κελαδεινόν.
λυδὸν. ληναῖον. λαθικηδέα. λυσιμέριμνον.
μύστην. μαινόλιον. μεθυδώτην. μυριόμορφον.
νυκτέλιον. νόμιον. νεβρώδεα. νεβριδόπεπλον.
ξυστοβόλον. ξανθὸν. ξενοδώτην. ξανθοκάρηνον.
ὀργίλον. ὀβριμόθυμον. ὀρέσκιον. οὐρεσιφοίτην.
πολυπότην. πλαγκτῆρα. πολυστέφανον. πολύκωμον.
ῥηξίνοον. ῥαδινὸν. ῥικνώδεα. ῥινοχορῆα.
σκιρτητὴν. σάτυρον. σεμεληγενέτην. σεμελῆα.
τερπνὸν. ταυρωπὸν. τυρρηνολέτην. ταχύμηνιν.
ὑπνοφόβην. ὑγρὸν. ὑμνήϊον. ὑλήεντα.
φυρομανῆ. φρικτὸν. φιλομειδέα. φοιταλιώτην.
χρυσοκέρων. χαρίεντα. χαλίφρονα. χρυσομίτρην.
ψυχοπλανῆ. ψεύστην. ψοφομηδέα. ψυχοδαΐκτην.
ὤειον. ὠμηστὴν. ὠρεσίτροφον. ὠρεσίλοιπον.

Ὑμνέω παιᾶνα, μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

Ἀβρότατον. ἀγλαόμορφον. ἀκερσεκόμην. ἁβροχαίτην.
Βειθώσσον. βασιλῆα. βελεσσιχαρῆ. βιοδώτην.
γηθόσυνον. γελόοντα. γιγαντολέτην. γλυκύθυμον.
διογενῆ. διόπαιδα. δρακοντολέτην. δαφνογηθῆ.
εὔλαλον. εὐρυβίην. ἑκατηβόλον. ἐλπιδοδώτην.
ζωογόνον. ζάθεον. ζηλόφρονα. ζηλοδοτῆρα.
ἤπιον. ἡδυεπῆ. ἡδύθροον. ἠπιόχειρα.
θηροφόνον. θαλερὸν. θελξίφρονα. θελγεσίμυθον.
ἰαφέτην. ἱμερτὸν. ἰήϊον. ἱπποκορυστήν.
κοσμοπλόκον. κλάριον. κρατερόφρονα. καρπογενέθλον.
λεσχηνῆ. λαρὸν. λυρογηθέα. λαμπετόωντα.
μουσοπόλον. μάντιν. μεγαλήτορα. μυριόμορφον.
νεβροχαρῆ. νοερὸν. νηπενθέα. νηφάλιόν τε.
ξυνοχαρῆ. ξυνὸν. ξυνόφρονα. ξυνοδοτῆρα.

ὄλβιον. ὀλβιοδρόμον. ὀλύμπιον. οὐρεσιφοίτην.
πρηΰν. πανδερκῆ. πανεπήμονα. πλουτοδότηρα.
ῥυσίπονον. ῥοδόχρουν. ῥηξήνορα. ῥηξικέλευθον.
σιγαλόεντα. σοφόν. σελασηγμέτην. σωτῆρα.
τερψίχορον. τιτᾶνα. τελέστορα. τιμήεντα.
ὑμναγόρην. ὕπατον. ὑψαύχενα. ὑετόεντα.
φοῖβον. φοιβάζοντα. φιλοστέφανον. φρενογηθῆ.
χρησμαγόρην. χρύσεον. χρυσόχροα. χρυσοβέλεμνον.
ψαλμοχαρῆ. ψάλτην. ψευσίσυγα. ψυχοδοτῆρα.
ὠκύπουν. ὠκυεπῆ. ὠκύσκοπον. ὠρεσιδώτην.

δρυΐνῳ μέλιτι. minime probato quod tamen nõ aspernetur Mercurius, neutiquam morosus. ueterem mellis exemptionẽ tangit fortassis Antipater. Cum enim nondum mansuefactæ sed agrestes tantum essent apes, in arborum cauis mellificabant, id quod & hodie aliquando accidit. Ouidius. Et in quercu mella reperta caua. Quercus uero Hesiodi testimonio quẽ aduocat Theophrastus 3. de plantis φέρει μέλι καὶ μελίττας. Plinius lib. 16. cap. 8. Robora ferunt & uiscum & mel ut autor est Hesiodus. uiscum de suo addidit Plinius. Hesiodus. ἐν ἔργ. & ἡμέρ. οὔρεσι δὲ δρῦς ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους μέσση δὲ μελίσσας. πιανθείς. placatus. ἐν θύος. unam uictimam ab uniuerso grege. ἔργα. Hercules. φυλαχθὲν. à se seruatum pecus. τοῦ φύλακος. ab Hercule. δαμοθεν. δημόθεν. ὅρων. finium. terminorum. ἀκρόπολιν. urbem. ὁρῆς. uides. εὐμενεῖς. propicij. ἀλλὰ ποθ' αὐτούς. sed quales simus erga nos ipsos disce subaudi, uel sed inter nos ipsos nõ bene cõuenit. nam qui iuxta me positus est Hercules. ἀχράδας. Pira syluestria. ἐγκάπτων. deuorat. aut παραθεὶς pro παρεθέντος positum est. In gymnasiis Herculem unà cũ Mercurio antiqui statuere, ea uidelicet causa, quod amor cum ratione, & robore in ijs esse conuenit. χύδην ὄμφακες. siue crudæ siue maturæ sint uuæ. τοῦ μετοχήν. Herculis societatem. μὴ κοινῇ. non ambobus in commune. Monœcum quoque dictum putant Herculem, quòd in eius templo nunquam alius deorum simul colitur, sicut in Iouis Minerua & Iuno, in Veneris cupido. τοῖς δυσί. diuisim. τῆ. cape. Homerus. κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. ἄλλο τι τοῦτο. Tu hoc Mercuri. κύματι πηγῷ. Homer. Odyss. ε. ἔνθα δύο νύκτας δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ. glossulæ. εὐτραφεῖ. εὐπαγεῖ. εὐμεγέθει. φίλος δόμος mihi gratum est fanum. ἐπὶ πλατύ. late. εἰς ἐμέ. propter me. ope mea. ἐγώ. Venus. προδίδωμι. ut secundo uento feraris curabo. ἐν πελάγει. Musæi Leander: καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων. τλιῷ. Illi. φίλον. prosperum. εὐρώτας. fluuius. ἢ ἔξιθι. aut exi. ἁ πόλις, Lacedæmon. κύπρις ἔνοπλος. aliter sentit Plutarchus in commentario de fortuna Romanorum. ἀλλ' ὥσπερ οἱ σπαρτιᾶται τὴν ἀφροδίτην λέγουσι, διαβαίνουσαν τὸν εὐρώταν, τὰ μὲν ἔσοπτρα καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὸν κεστὸν ἀποθέσθαι, δόρυ δὲ καὶ ἀσπίδα λαβεῖν κοσμουμένην τῷ λυκούργῳ. Et in Laconicis apophthegma. ἀφροδίτην σέβουσι τὴν ἐνόπλιον, καὶ πάντας δὲ τοὺς θεοὺς θήλεις καὶ ἄρρενας λόγχας ἔχοντας ποιοῦντες, ὡς ἁπάντων τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν ἐχόντων. Idem in eodẽ opere. πυνθανομένου δέ τινος διὰ τί πάντα τὰ τῶν θεῶν ξόανα μεθ' ὅπλων ἵδρυται παρ' αὐτοῖς. ὡς ἁμῖν. apud nos. χὰ θεός. Venus. τριτογένεια. Pallas. δῶρον. pomum. σὸν δόρυ. Cognominata est Minerua Pallas ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ. ὁ περὶ πόλεμος. Satis sit semel ob pomum certauisse. τὸν Δίος. Herculem, idest eius statuam. ἐν θυηχοαῖς. cui prius supplicabant. ὀχλίζει. ex Homero. τρεσέληνε. tribus continuis noctibus procreate. τριέσπερον appellat Homeri commentator Iliad. ξ. fabulam delibans. aperit & hoc Lu

cianus

cianus in Sermone Mercurij & Solis, Tzetzes in Lycophronem, & Varinus in uoce τειχαπόρος. Gregorius: καὶ τὸν βουβοίναν παρήσομεν αὐτοῖς καὶ τὸν τειχαπόρον. ἐξετάθης. humi prostratus es. κυμερῶ δουλοῦσαν. Erasmus in Adagio seruire scenæ. αἰθυίας. mergo quem ut reliquas uolucres falce deterret Priapus quanquam βαῖος. αὐτοβίης. ἐξ φανtίας in conspectum accedente. ἰχθυβόλων. piscatorum. βουβόον. uidetur Venus nonnihil sui iuris in Priapum filium transtulisse, rura utique potius curantem quàm portus. quem aut contra effascinationes, aut ob luxuriem & fœcunditatem hortis præponunt. ἵκμαι. Festino ad opem illi ferendam. τὰ θέοντα, pisces, nautas. οὐ μορφαῖς. non ex simulachrorum magnificentia aut tenuitate, sed ex operibus noscuntur dij. Ἐλέλιον & εὔιον. ab εὐοῖ bacchantium uitulantium uoce qua Bacchum indigitant. εἰραφιώτην. Iouis femori insutum. ἀγλαόμορφον. ob perpetuam iuuentam formosissimum. Βοιωτόν. Thebis Bœoticis editum. Βρόμιον. frementem. uel à tonitru quod in eius ortu contigit. Βοτρυοχαίτην. racemis coronatum. γηθόσυνον. lætitiæ datorem, curas soluentem uino & oraculis, unde λύσιος καὶ μάντις. γιγαντολέτην. gigantes cœleste regnum affectasse notum est. δίγονον καὶ διθυραμβογενῆ. bimatrem bis genitum à Semele & Ioue: quasi bis natus uelut è duabus ianuis prodierit: uel quoniam ex uno patre & duabus matribus duo procreati sint Dionysii. Pindaro Dithyrambus quasi Lithyrambus dicit, quòd eo in lucem prodituro inclamasset Iupiter, λῦθι ῥάμμα. alia Varinus: Διόνυσον Cratyllo quasi διδοίνυσον, Artemidoro παρὰ τὸ διανύειν ἕκαστα, Iouis & Nysæ filium uel Nysæ satum. Pete Etymologicum, Phurnutum in Dionyso, & Macrobium horum uocabulorum plurima enarrantes. ἀκερσεκόμην. intonsum Ouidio. ἐγερσίκωμον, conuiuiorum, & rixarum suscitatorē. ζάχολον. iracundum. ἡδύθροον. blandiloquum. θρήκια. à Thracibus religiose cultum, Sebadium uel Sabazium nuncupantibus. ἰνδολέτην. Indiæ subactorem. ἰοπλόκον. uiolis redimitum, & eas plicantem. λυδόν. à Lydis in honore habitum. λαθικηδέα. qui ut curarum obliuiscamur facit. μαινόλιον, uel μαινόλην. Clemens: quid dicam de Dionyso quem μαινόλην, id est totum furentem appellant. μυρόμορφον. caprum. taurum. hominem. monendus est hic lector multa Bacchi cognomina ad uini potentiam quo maxime ebriorū mores manifesti fiunt, pertinere. Hinc quosdam in Venerem ferri, alios decertare uelle conspicias. compluribus circumuoluuntur parietes, & uertigine lacunaria ambulant, somnum, appetunt non pauci, uino madidi cachinantur nonnulli, blaterant fere omnes. Pauca hæc satis erunt ut non modo quare μυρόμορφον Liberum patrem appellet, sciamus, uerum etiam ut multa quæ non attigimus à quocunque perspici possint. nec me fallit plerisq; alijs nominibus ab Orpheo, & ἰατρόν, ὀρθὸν ἤλεόν, ab Athenæo nūcupari. νυκτέλιον. ob Bacchanalia noctu fieri solita. νόμιον. pastoralem. νεβρώδεα & νεβριδόπεπλον, Ceruinis pellibus indutū. νεβρὶς pellis ceruina est non uulpina, ut scribit Pomponius Sabinus. uelatur & Tygriū Pardalorum ac Lyncum exuuijs, quoniam macularum uarietas multiplices uuarum species repræsentet, aut τὴν τῶν ἄστρων ποικιλίαν. licet & ex Plutarcho περὶ ποταμῶν & Phurnuto alia cōmenti sint grāmatici. ξυσοβόλον. hastæ iaculatorē. ὀρέσκιον. umbrosis montibus gaudentem. ῥηξίνοον. animū labefactantē. ῥικνώδεα, se in saltādo incuruantē. σηκοχορὸν. Choreas inter pecudes ducentē. ταυρωπὸν & κεραόν. Tauriformē cornutū. quòd ueteres boū cornibus biberēt, boues aratro primus iūxerit, aut eius galeæ insigne esset arietis caput. Festo, eo quod hoīes nimio uino truces fiūt. Athenæo, quia ad uim inferendā uinolentos prouocet ebrietas. Euripi

des in Bacchis. καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς. tauri nanq; specie natum
ferunt. ἢ διὰ τὸ ταυρωπικὸν τῶν πινόντων. τουτέστι τὴν ἀπὸ οἴνου ἰσχὺν ὡς κέρατα ἐχόντων.
Nicandri glossographo. alijs quod idem sit atq; Apis bos. Poetis hymnos in
Bacchi honorem canentibus taurum pro præmio datum scimus, à quibus tau-
rina quoq; facie inducuntur flumina, Rhenusq; bicornis à Virgilio Aeneid. 9.
siue quia Homerus Scamandrum cum Achille pugnantem decantans Iliad. φ.
scripserit, μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος, siue propter aquæ impetum. nam immēso cum
fragore sonantesq; deuoluuntur rapidi amnes, taurisq; mugitum ruentes æmu-
lantur. ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βόες, ἢ διὰ τὸ τὰς κατανομὰς παρὰ ποταμοὺς εἶναι.
Addo per Cornua flexiones sinus & Mæādros accipi posse, Festo. taurorum
specie simulachra fluminum id est cornibus formātur, quod sint atrocia ut tau-
ri. ne tamen id de omnibus fluuijs opinentur, impedit ἡ ποικίλη ἱστορία Ae-
lianus lib. 2. τυῤῥηνολέτην. Tyrrhenorum piratarum ὀλετῆρα, quos ob peri-
tiam nauticam in delphinos uersos fabulantur Ouidius Metamorphos. 3. &
Philostrat. in imaginibus, ubi cum Pardo illi amicitiam esse docet, omnium ui-
delicet animalium calidissimo, cui accedit Aristoteles. figmentum prætexuit
Cyneget. 4. Oppianus. ὑπνοφόβην. somnum prouocantem. quibusdam quasi
incubum, dormientes terrefacientem. ὑλάγεταν. syluanum. φηρομανῆ. in Centau
ros, aut in animalia furentē. φοιταλιώτην. errabundum. χρυσομίτρην. Siquan-
do ex potu, bibentis caput agitaretur, mitra caput alligabāt. unde & mitropho
rus Dionysius. Diodorus. ψοφομηδέα. clamosum. ψυχοδαιδάλτην. uino & iniu-
rijs. ὠμάδην. truculentum quem humana hostia placarent Chij, quo scelere The
mistocles se contaminauit. an ὠμάδην crudis uescentem. Bacchæ ut refert Cle-
mens Tzetzes in Lycophronem & Apollonius θυάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι, cum
Orgia celebrant crudas carnes comedentes sacro furore initiantur. ὠρεσιλοί-
πον. ὀρεσιλοίπην κατ' ἔκτασιν τοῦ ω. aut ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὠρεσιλοίπον. ἄβροτον. immor
talem, sese quotidie renouantem melius quam purum & sine tabo, ἀκερσεκό-
μην. intonsum. respectu solarium radiorum quos 12. ob totidem menses esse
uolunt. Pinguntur autem radiatæ frequenter imperatorum coronæ. unde Lu
cianus in Timone. καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. βεβαιώσον. sapientem. grauem. βιο
σώστην. publicæ sospitatis parentem, quam creditur sol animantibus præstare
temperie, uel cuius moderato calore fruges fructusq; maturescunt. γιγαντο-
λέτην καὶ δρακοντολέτην. à nece Typhonis & Pythonis serpentis. Latronē fuis-
se putat Eustathius, Ephorus feritate execrandum, cui cognomen draco fue-
rit. Canit hæc Homerus in Apollinis hymno. γηθόσυνον. Cœli tristitiam discu-
tientem. εὔλαλον. uera oracula reddentem. ζωογόνον. gignentem. ζηνόφρονα. Io-
uis mente præditum ob futurorū diuinationē. ζηλοδοτῆρα. opum, honesti studij
datorem. θηροφόνον. pestem caloris intemperiem animalibus immittentē. hinc
quoq; sagittarius & uulnificus, quod possit radiorum iaculis icta penetrare. ἰα-
φέτην iaculatorem. ἰήιον. Sophoclis expositor. ἰήιος γὰρ ὁ ἀπόλλων εἰς ὃν ἡ ἀγυιὰ
τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ ἀρτέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν
ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφιᾶσι φωνάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. docet hoc
etiam Macrobius & pleraq; alia Saturnaliorum primo & in eius hymno Calli-
machus. κοσμοπλόκον. mundum ornantē. κλάριον. à Claro monte & oppido iu
xta Colophonē. Ouid. ut Clario missa legenda deo. Virgil. Qui tripodas Cla-
rij, Lauros: ubi pota aqua effabātur oracula. unde Claro nomē inditum sit ostē-
dūt Nicādri in Alexipharmacis, & Apollonij Argonaut. lib. 1. scholia. λυτογενῆ.
Homerus in eius hymno, μυριόμορφον. liberum patrē et solem unum idemq; nu-
men

men esse monstrat ex multorum testimonijs Macrobius, ut mirari nemo debeat cur quæ prius Dionysio assignauit, ea Apollini nunc competant. νεβροχαρῆ. hinnulis gaudentem. νόμιον. an quia Admeti regis pecora fertur pauisse, an quia pascit omnia quæ terra progenerat. ἀγραῖα καὶ νόμιον Ἀπόλλωνα λέγουσι, τὸ μὲν ὅτι ἐν ἀγρῷ ἔμενε τῇ μητρὶ ἀφισαίου ὁ Ἀπόλλων. νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἔμενε. οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο. Hactenus grammatici. ξενοδότειρα. hospitum datorem. λυσίπονον. labores soluentem. ῥηξικέλευθον. suo ortu iter uiatoribus ostendentem. σελασφόρον. lucis parentem. τελεσφόρα. operum autorem. ὑψαυχένα. elatum. πανδερκῆ. omnia lustrantem. dare & hoc uaticinandi scientiæ possumus. φοῖβον. à splendore & puritate quasi φαόβιον ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ βίου, uel ἀπὸ τοῦ φοιτᾶν βίᾳ. alij alia. ψευδοσύγα. mendaciorum osorem. ὠκυεπῆ. loquacem, ὡρεσιδρόμον, temporum uices accessu uel recessu suo mutantem.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Νικομήδους, εἰς Ἱπποκράτην. ἀνεπίγραφον.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σῶμα λαβὼν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν ἀπάνης ἐν ἀΐδῃ.

Εἰς τὸν ὀρειβασίου βίβλον.

Δίου ὀρειβασίοιο τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα, βίον ἀνεβάλλετο μοῖρα.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους,
πρωτότοκον μὲν ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους μούσαις οὐρανίῃσι φίλους.

Ἀδήλου.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων. ἡ γὰρ παιήονος ἐστὶ γενέθλης.

Ἀδέσποτον.

Παιήων, χείρων, ἀσκληπιός, ἱπποκράτης τε.
τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος, προφερέστερον ἔλαχεν εὖχος.

Λουκιλλίου.

Μάγνος ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων ἀϊδωνεὺς
εἶπεν, ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔτι θρηνῶ.
τοὺς δ' αἰεὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν Διζύφοις Διώνυμον ἵνα θεῖον
εἶπε φίλον. χθὲς γὰρ Δίζυφον ἐν κονίῃ
ἔπαλαι κάμνοντα τεταρταίῳ πυρετῷ.
καὶ γέγονεν ταχέως οἷα Κρόνου ὑγιής,

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον, πόθεν ἔσχε
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν ἑλλήνων. ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὤν.
σκεύασον οὖν μοι τοῦτο. τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τοῦ στομάχου, χρῄζειν τοῦδε λέγουσι ποτοῦ.

ἱπποκρότης. Carmina hæc rursum uersus legi possunt. eiusmodi est Philelphi distichũ, sed hoc inuerso quoq; sensu, Laus tua non tua fraus uirtus non copia rerum Scandere te fecit hoc decus eximiũ. uersus ij reciproci Sotadici à Sotade Cretensi appellati (de quibus lib. primo & nono Quintilianus) à Pausania Βουστροφηδὸν scripti dicuntur. Martialis Supinis & Cinædis, Ausonius Sotadicis Cynædis haud obscura ratione, uel ea quam de Cleomacho pugile loquens Strabo uidetur afferre, nomen imposuerunt, quos otia curiosa inuenisse nõ insulse putauit Diomedes Grammaticus libro tertio. Plutarchus in Erotico & Tertullianus in libello de pallio Cleomachi huius meminerunt. νεκύων ὦ σπονις. Fabulam fortasse intuetur quæ Aesculapium à Plutone apud Iouem accusatum spargit, quòd quamplurimos ad sanitatem restituens eius imperium minueret. ὀρειβασίοιο. Oribasius Iuliani imperatoris medicus fuit, quem sæpe adducit Aetius. ex eo se permulta accepisse confitetur Paulus Aegineta. uide Suidam. μίτους. fila. hominum uitas. πρωτοτόκον. priorem. φάρμακα πολλά. Homer. Odyss. δ. quem enarrat lib. De plantis 10. Theophrastus. καὶ γὰρ παίονός ἐστι γενέθλης. Ex eadem Homeri Rhapsodia, ubi de Pæone nonnihil annotamẽta. χείρων. Chiron Cẽtaurus Saturni & Phylliræ aut Pelopenæ filius in cœlum translatus Sagittarius nominatur. Hunc herbariam & medicamentariam medicinam inuenisse tradit Plinius. Adi Probum Georg. 3. Suidam & Apollonij glossematarios. Chironia ulcera appellant Eustathius & Aegineta ueluti Chirone medicinæ peritissimo indigentia, Galenus β. περὶ θεραπευτ. μεθόδου, quod eiusmodi ulcera primus sanarit Chiron. Nos poetas enarrantes quod ex ulceribus grauissimos dolores sit perpessus Chiron, Chironia ut Telephia à Telepho uocata opinamur, quos tuetur Zenobius & lib. Ethicor. ad Eudemum 3. Aristoteles. Plinius: Centaurea curatus dicitur Chiron, cũ Herculis excepti hospitio pertractãti arma, sagitta excidisset in pedem, quare aliqui Chironium uocant. nec me fugit quid dicat Lucianus in sermone Menippi & Chironis. ἀσκληπιός. Aesculapium Apollinis & Coronidis quæ & Arsinoe filiũ primum uulnus obligauisse medicinãq; à patre didicisse uolunt, qui quoniam adhuc rudem & uulgarem hanc scientiam paulo subtilius excoluit, in numerum deorum receptus est. Cũ non unus fuerit Aesculapius (tres enim ponit in lib. de nat. deor. M. Tullius) diuersas de eo opiniones mentibus hominũ insedisse necessario cõtigit. Quid, quod eumdem esse cũ Pęone pronũciat Nicandri scholiastes. Artemidorus. παιὼν γὰρ ὁ ἀσκληπιὸς λέγεται. Plinius lib. 29. cap. 1. Auxit deinde famam etiam crimine, ictũ fulmine Aesculapiũ fabulata, quoniã Tyndaridam reuocasset ad uitam. Ego omissis quorundã nugis Tyndareum lego. Euripidis in Alceste interpres. ἀκμώδωρος δέ φησι κεραυνωθῆναι τὸν ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν ἱππόλυτον ἀναστῆσαι. ἀμελαγόρας δὲ ὅτι γλαῦκον. πανύασις ὅτι τυνδάρεων. Pindari glossemata hymno Pythio. 3. λέγεται δὲ ὁ ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι ἱππόλυτον τεθνηκότα, οἱ δὲ τυνδάρεων, ἕτεροι καπανέα, οἱ δὲ γλαῦκον. Tzetzes. νεκροὺς ἀνέπλασαν αὐτὸν τινὰς ἀναζωῶσαι, τυνδάρεων, ἱππόλυτον.

Suidas

Suidas. ζῶσαι δὶς λέγουσιν καὶ ἀναβιῶσαι τὸν ἡρακλέα, τὸν τυπωθέντα, καὶ τὸν γλαυκὸν, τινὲς δὲ καὶ τὸν ἄσωπον. Plato hæc Politic. γ. peruellit. τοῖς δ' ἔπι. post hos. εὖχος. gloriam. μάγνον ὅτ' εἰς ἀΐδην. Est μάγνου ἀστὴς Paulo Aeginetæ lib. 7. Huius mentio est Galeno lib. περὶ διαφορᾶς σφυγμῶν 3. & περὶ θεριακῆς πρὸς πισῶνα. μάγνος δ' ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρχιατρὸς γενόμενος. id est principis medicus. atque Athenæo in sermonibus cōuiuialibus. φάος. uitam. ζώοντας. ploro. οὐκ ἀλόγως ἐν ζιζύφοις. Est hic poetæ sensus. Inspergine Zizyphorū seriacorū pristinū robur extersa febre recepisse, ut salubrior factus sit Crotone. Baptista Pius, corrigendum itaq; arbitrat ἐν ζιζύφοις ut de arbore & fructu Italis notissimo intelligas, quem Simeon ζίτζιφα, nōnulli poma Serica & syrica, officinæ iuiuba uocant, quorum decoctum tussim & difficultatē spirandi lenit, pectori renibus uesicæ prodest. Erasmi hoc aliter in Chiliadibus illustrātis sermonem subijcere libuit. Quid sit dizythū in epigrāmate nondū compertū habeo, nisi quod Plinius ostēdit Zythū esse potionē apud Aegyptios repertā ex frugibus. hinc δίζυθον dictum uidet̄ quasi dicas duplicē Ceruisiam. hac sibi medent̄ & hodie bibuli. constat ex ijs Erasmi exēplar cui assentitur Alciatus ἐν διζύθοις habuisse. χρονίῳ ἠπιάλῳ. Hepialū pro febre usurpat. Est aūt Paulo Aeginetæ lib. 2. τῷ γένει τῶν ἀμφημερινῶν ὁ ἠπίαλος. quanquā Galenus περὶ τύπων ostendit ἀμφημερινὸν τριταίῳ καὶ τεταρταίῳ συμπλέκεσθαι. λέγεται δὲ (inquit ille) ἠπίαλος ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἁλὸς, λέγεται δὲ θαλάσσης ἠπίας μὲν φαινομένης, χαλεπῆς δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς ὑπαρχούσης, ἢ παρὰ τὸ ἠπίως ἀλεαίνειν ὑπὲρ τὸ θερμαίνειν. Aetius. Hepialus nūcupatur quando ægri eodem tēpore in singulis corporis partibus calorem simul & frigus percipiunt. de hoc Galenus ad calcē περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας & περὶ διαφορᾶς πυρετῶν lib. 2. Aristophanes in Achar. ἠπιάλων γάρ. glossema. ἀντὶ τοῦ ῥιγοπυρέτῳ πιεζόμενος. ὁ γίγνων. æger. οἷα κρότων. Ad ea quæ Erasmus de Crotone disseruit, consule Suidam in dictionibus κρότων & ὑγιέστερος. Strab. lib. 6. Pliniū 2. cap. 96. sed imprimis Stephanū in uoce συρράκουσαι. κονδῖτον μοι δός. Quidam conditum elegantia & suauitate mirifica cibariū excoctū exponunt, quibus ut de cibario quod cinctum uocant ac de eo etiam quod propinat̄ se intellexisse asserant, ex Apitio tamen qua arte potabile reddatur docēdi eramus. Ego ut semel finiam conditū potionem esse dico. Aetius. in potu exibendū est uinū modicū tamen, & mulsum, atq; etiā quod appellant conditū. Ipse Palladas, χρήζω τὸ δὲ λέγουσι ποτὸν. quod pro ęgritudinū qualitate cōficiunt sorbendūq; dant medici. Georgius Valla lib. medicinæ 3. cap. 30. nō paucas conditorū species ex ueterum monumentis accumulauit. σκεύασον. appara. ψύχειν. ut se recrearet.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Πουλύπος εἰναλίης ποτ' ὕλης προβλῆτι ταννυθεὶς,
 ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
οὕνεκα δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα. τοὔνεκα καί μιν
 αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών.
πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς, πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦ ῥα
 ἄμφω, καὶ θήρης ἤμβροτε, καὶ βιότου.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Αἰγιαλοῦ τρηχεῖαν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
 εἰρεσίῃ, φαιδρῶν εἶσιδε πουλυπόδων.

μάρψας

μάρψας δ' ὀξὺς ὄριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρυχίην ἐκταπόνους ἕλικας.
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
εἰλιδὸν ταχινοῦ πλωτὸς ἔδησε πόδας.
εἷλε δ' ἁλός. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
ἄγρης χερσαίης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

φιλίππου.

Μεμφομένη βορέην, ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἅλμης.
πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρήκης ἤπιος οὐδ' ἄνεμος.
ἀλλά με τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα, δέξατο νώτοις
δελφίν, καὶ πλωτὴν ὤντινος ἡνιόχει.
πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
ναύτην τῷ στόματος θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ.
εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ μουσικὴν ἄμισθον
ἤνυσαν. οὐ ψεύστης μῦθος ἀρίονιος.

Ισιδώρου γνωδότου.

Πουλύπουν ἀγρεύσας ποτὲ γίνιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔῤῥιψεν, δείσας θηρὸς ἱμαντόπεδον.
ἀλλ' ὅδ' ὑπνώοντα πεσὼν ἐνέδρευε λαγωόν,
φεῦ, τάχα θηρεύοντας ὑπεκφυγόντα κύνας.
ἀγρευθεὶς δ' ἠγρεύσατο. ὁ δ' εἰς ἅλα γίνιχος ἰχθὺν
ἦκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων.

Αντιφίλου.

Ανδρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
ἐς ψαμάθους ἐκόμιζε. τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν. ἡ μὲν ἐκείνου
χθὼν ἐμέ, τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἔκτανε τοὐμὸν ὕδωρ.

Βιάνορος.

Φῶρες ὅτ' εἰνάλιοι τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὑπὲρ βύθιον,
αὐτίκα μὲν κιθάρῃ λιγυηχέϊ δέξατο δελφὶν
σώφρονον. ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος,
μέχρις ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

Φανίου.

Ακτίτα καλαμευτά, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λαβὼν ἀρχὰν πρώϊον ἐμπολέα.
αἴτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἴτε τιν' ἀγρεῖς
μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα,
αὐτήν τ' ἀγάσεις με τὸν οὐ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
τιμῶντα, ψαφαροῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην.
χαλκίδας ἢν δὲ φέρῃς φίλ' ἀκανθίδας, ἤ τινα θρίσσον
δὸς ἄργυρ'. λιθίνην οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα.

πολλὸν

πολλοὺς πόδας. multiplices pedes. ἴκελος χρόα. nō solum polypum colorē mutare, sed id etiā alijs quibusdā piscibus usu uenire, perhibēt Artemidorus & Plinius. id nōnulli in metu contingere: nam persequētibus piscatoribus petræ affigit se, & cuicūq; adhæserit eius colorem corpore imitatur. huius rei causam reddere conatur Plutarchus, cum alibi, tum in commentario cui titulus φυσικαὶ αἰτίαι. Hesiodus. ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει. Aelianus & Philes ipsum sua brachia rodere, hisq; uesci si defecerit uenatio, existimant: quorū sententiæ patrocinatur Massarius: quòd Cercopithecos desiderio carnis comedendæ correptos, caudam sibi prærodere uideamus. Aristoteles, Plinius atq; idem Plutarchus in libello, utrobi in terrestribus an in Aquatil. meras nugas esse putāt. Tarandum alij quoq; & Chamæleontem habitum uertere cōfirmant. πλοχμοῖς. cirris. ἐρεσίαις. suis brachijs. πουλυπόδην. Polypum. χεῖρας. Phædonis. ἕλικας flagella πλεκτάς. δισκευθείς. tanquam discus emissus, διαλέλαγῶς. πτὼξ enim à Græcis à stupore ac metu lepus uocitatur. Eustathius. πτώσσειν δὲ τὸ πτοεῖσθαι προσπάθην φασίν, ἐξ οὗ καὶ πτὼξ. εἷλε. captus captum leporem. πρέσβυ. Phædon. ὑπὲρ ἅλμης. super mare. θρῄκης. ob Terei Thracis in me crudelitatem. Apollonij scholia. ψυχρὰ γὰρ ὄντως ἡ θρᾴκη, διὸ καὶ ἐκεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Ἀριστοφάνης δὲ βορέου φησὶν ἄντρον ἐν τῇ θρᾴκῃ: unde Boetius, hanc si Thraicio boreas emissus ab antro uerberet: ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθεῦσθαι οὕτω θρᾳκίων ἀνέμων οἰκητήριον. Homer. τώτε βορέης θρηκηθεν ἄητον. Strabo hoc non ita enucleauit. φιλόφιν. Musices amans. ἀνίοχει. uehebat. ἀλίωπον. remis carentem. κιθάρη. dulcedine uocis. ἱμαντόποδα. cirros polypi. ἀγροῦδείς. Polypus. ἰχθύν. Polypum. θήρ. Ego delphinus. ἄπνοον ἔμπνους. uiuens mortuū. naufragū. λοφιῆς. colli. ceruicis. δαίμονα. fortunam. ἐμέ. delphinum. τὸν δ' ἐπὶ γῆς. hominem in terra degentem. ὅνπερ θαλάσσης. φορμικτάν. Arionis fabulam ita post Strabonem loquar (Solino frustra instante) tractat Oppianus Halieut. 5. Plutarchus in septem sapientum conuiuio, & Herodotus in Clio, quē uertit Gellius lib. 16. cap. 19. Porro delphinos φιλανθρώπους uenerios quoq; & amasios esse tot tantisq; exemplis probāt ut sine pudore contra hiscere uix audeamus. θῆκαν. piratæ. ἀκάτου. è naue in mare proiecerunt. μιν. Illum κιθάρῃ. cum cithara. ἔκελσε. appulit. ἀκτῖτα. litoralis. ξηρόν. ξηρῆν. terram. ἐλθέ. ad me Phaniam, qui mane huc accessi ut pisces mercater. ἀρχαῖν. ἀρχῆν. primo. ἀλλ' εἰ σύ γε. siue tu. θάλασσαν. sed mare. ψαφαροῦ. κλάσματα, ut pisces dolo capiam. ἀκανθίδας. spinosas. εὐάγρει. uale, sis felix.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ, Ἀντιπάτρου.

Βουκόλος ἔπλεο φοῖβε. ποσειδάων δὲ, καβάλλης.
Κύκνος, ζεύς, ἄμμων δ', ἀμφίβοντος ὄφις.
χοὶ μὲν, ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ παιδικός, ὄφρα λάθοιτε.
ἐστὶ γὰρ οὐ πειθοῦς εὐνέτης, ἀλλὰ βίης.
εὐαγόρας δ' ὁ δὲ χαλκός, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκει
πάντας, καὶ παῖδας, οὐ μεταβαλλόμενος.

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν ποταμῷ νεῖλῳ.

Ἁ κύπρις πρῴαν γυμνάσιον βάσαν ἰδοῦσα,
φεῦ, φεῦ, πῶς ξαγένου ἔκτοθεν οὐρανίων
ζαλώσας ὠδῖνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἄλλαν
νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τί ἂν εἴποι εἰδοθέα ἰδοῦσα τὴν ἑλένην ἐν φάρῳ.

Οἰκτείρω σεο κάλλος, ἐπεὶ διὸς ἐσσὶ γενέθλης.
εὐθρόου γὰρ ἔγκλημα διοτρεφὲς, ἀτρεκέως γὰρ

 προσίτε

προσίτι, καὶ λαγόνεσσι, μαλχὴ δ' ἀκέτης ἐτύχθη.
ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο τεοῦ γενετῆρος ἀρωγαί;
ἔμπης δ' ὄρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἐλοῦσα
εἰδοθέης ἰότητι, κακῆς ἀπὸ νῶτα θαλάσσης.

Ἀδήλου.

Αἱ χάριτες, τρεῖς ἔασι. σὺ δ' ἤ, μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

βουκόλος ἔπλεο. Pecus Admeti Thessaliæ regis quem deperibas iuxta Amphrysum Magnesiæ flumen pascens. Euripidis in Alceste commentarij & Callimachus in hymno Apollinis. fuit & pastor Apollo dū Machareida luderet Issen. Ouid. Metamor. 6. & 2. hunc pastoria pellis texit dum amor est curæ. καβάλλης ὄφρα λάθοιτε. Cereris amore filiam in Arcadia quærentis captus Neptunus cum ea congredi moliebatur. Id ut uitaret dea pudica in equam se deformauit (hinc capite equino formata Ceres) dolo percognito deus equū induit, ac mox Cererē adijt. Ouid. Metamorp. 6. Hippiū propterea Neptunum Arcades putant cognominasse, tametsi non hanc huius appellationis causam, Phurnutus, Festus in uoce Hippius, Aristophanis enarrator nec Pausanias in Achaicis depromant. Homero Iliad. ψ. Ζεύς τε ποσειδάων τε καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν. alias prætereo quibus omnium calient aures. κύκνος Ζεύς. ut Leda potiretur. Naso transform. 6. ἄμμων. fama est Iouem Ammonem in serpentem mutatum cum Olympiade (quam & Polyxenam Myrtalen & Stratonicen uocatam ferunt) concubuisse, ex quo natus sit Alexāder. Gel. lib. 13. cap. 4. & Plutarchus in Alexandro. Galenus. οὔπω ὀλυμπιὰς ἀλέξανδρον ἔτικτε, καὶ πάντων ἄμμωνος ἔλεγον ἤδη παῖδα. ob id Sidonius Apollinaris in Antemij Panegyrico eum Draconigenam appellat. Quæque draconigenæ portas non clauserat hosti. Alexandro. non Thebanis ut exponunt grammatici. Idem alibi Plutarchus. πρὸ μικροῦ δὲ τὴν τύχην ἀπώλεσε τὸ δοκεῖν ἄμμωνος εἶναι. ἀμφιβόητος περιβόητος. χ' οἱ μὲν. & hi quidem ut mulieres fallerēt. σὺ δὲ παιδικός. tu uero Iupiter etiam Ganymedem puerum amasti. οὐ πειθοῦς. non puellas lepore blanditijs ac precibus in sententiam uestram adducitis, sed earū pudicitiam ui expugnatis. ἀλλὰ βίῃ. Conqueritur hac de re apud Lucianum Iupiter. ὧν χαλκός. Euagoram bene nūmatum, æreaque statua donatum fuisse uaticinor. ἄντην δήλων. coram & aperte, nullis fraudibus. Quid si titulum intuentes ὧν καλὸς uel ὧν καλλὸς legamus. γυμνάς σε. ὁ puella nuper. πρὸς λαγόνων. citra deorum semen aut Saturni pudenda. ὠδῖνα θαλάσσιον. me e mari procreatam. ἀνῆκε. emisit. οἰκτείρω. Helenam Aegyptum lustrasse ex. δ. Homeri Odyss. Herodoti Euterpe, & Philostrato in Apollonio liquet. ἀβρεκέως γε. hoc fictum iam non puto. εἰδοθέης. Eidothea Protei filia fuit, de qua abunde Homerus Odyss. δ.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ. Βισαντίνου.

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς σώμασιν.
ὥς τε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως
ὡς κόλακας μισεῖν τὸν κολακευόμενους.

Λουκιανοῦ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.

ὁ γὰρ

οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Ἢν ὁ φίλος τι λάβῃ, δέσποινε φράτερ εὐθὺς ἔγραψεν.
ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ὤνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἐθέλω δέσποινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῶ, καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας, κόλακάς τε διΐστη.
οὕτω ταὐτὸ κόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.
τοὔνεκά μοι βέλτιστε, τόδε ζῶον προφύλαξο,
αἰδῶς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν μισοῦντα, προειδότες, ἐκτρεπόμεσθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὅς ποτε λάθρῃ
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Ἄδηλον.

Γλαυκὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα. φόβῳ δὲ φιλεῖς, καὶ ἀνάγκῃ.
τοῦ δὲ φιλεῖν οὕτως, οὐδὲν ἀπιστότερον.

ἀνέχεσθαι. tolerare. secum habere. ἐκδώσει. multis calumniandi & deferendi occasionem præbebit. μακροῖς σόμασιν. assentatoribus. τοὺς κολακευομένους. qui adulatores ferunt, quos à se extrudere & abigere queat. ψευδομένου. simulantis, fingentis. ἐν τούτῳ. hoc pacto. τι λάβῃ. munus aliquod. τὰ ῥήματα. domini nomenclatura. ῥῶ καὶ λάμβδα. Ludit in hoc facetissime Aristophanes in Vespis blæsa lingua cum Sosia locutum Alcibiadem fingens. ὁλᾷς θέωλος κεφαλὴν κόλακος ἔχει. τί δὲ ζῶον. adulatorem. cicurum animaliũ nocentissimum. καὶ ζώντων. καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε, πολὺ κρεῖττον εἶναι εἰς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ εἰς κόλακας, οἳ ζῶντας τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. Athenæus dipnos. 6. complura in hunc sensum adfert. οὐ προφυλασσόμεθα. nec possumus. λάθρῃ. clam.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Ἄδηλον.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ, ποταμῷ ζηλήμονι Ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύουσι. καὶ οὐ πατὴρ ἐστὶ τοκῆες,
πρὶν παῖδ' ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
αὐτίκα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον πάϊν, οὐδ' ἀλεγίζει.
οὔπω γὰρ γίνεται ὁ φρεσὶ νόον, πρίν γ' ἀναθρήσῃ
κεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγχιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλείθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

Παλλαδᾶ.

Οὐδεὶς καὶ καθαρός, καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἀρχήν.
ἓν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον.
τὸ γλυκύ, τοῦ κλέπτοντος· ὑπερφίαλον δὲ, τὸ ἁγνόν,
ὄργανα δ' ἀρχῆς ταῦτα δύ' ἐστὶ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήποτε δουλεύσειε γυνὴ δέσποινα γένοιτο
ἐστὶ παροιμιακόν. καὶ δ' ἔθ' ὅμοιον ὁρῶ,
μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονὼς δικολέκτης,
μηδ' ἂν Ἰσοκράτους ῥητορικώτερος ᾖ.
πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, οὐδ' ἐν ἑταίροις
σεμνότερον δικάσαι, μὴ ξυνπαρὼν δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν, καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Ἀδήλου.

Στυγνὴν τὴν νίκην τίς ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθές,
εἶπε, θεὰ νίκη, τί πάθε πέπονθας ἄρα;
ἡ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδυνος, ἣν παρὰ θυμὸν
Πατρίκιος ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

θαρσαλέοι κελτοί. Insanos uocat Aristoteles in Ethicis ad Nicomachū ut qui nec terræmotus nec maris rabiem timerent. Id unū Alexandro metuere se dixerunt, ne cœlum illaberetur. Strabo lib. 7. Arrianus primo. ζηλήμονι ῥείθρῳ. Celtæ populi sunt accolæ Rheni quorū soboles cū exit in lucem imposita clypeo, collocatur in gurgite Rheni. quod si scutum cum infantulo fluitat neq; mergitur, illam tanquam ueram & genuinam sobolem educunt. At si forte mergitur putant adulterinam & spuriam. Baptista Pius. Ego in epigrammate hæc λελουμένον ὕδατι σεμνῷ, & κεκριμένον λουτροῖσι ponderans nequaquam infantulum clypeo imponi solitum reor, cui adminiculo est Iulianus in quadam ad Maximum epistola. πάντως οὐδὲ ὁ ῥοῦς ἀδικεῖ τοὺς κελτούς, ὃς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δίκαις πέμπει καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων, ὅσα δ' ἂν ἐγγυᾶ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεράνω τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ. Hinc Theophylactus. ὁ γὰρ κελτικῶν ποταμῶν ἐστὶν ἐφόλκιμος, νόθου καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχος ἐστὶν ἀληθέστατος. Et Galenus ὑγιεινῶν. α. τίς γὰρ ἂν ἡμῶν ὑπομένειε τῶν παρ' ἡμῖν ἀνθρώπων τὸ ἅμα τῷ γεννηθῆναι ἔτι θερμὸν τὸ βρέφος, ἐπὶ τὰ τῶν ποταμῶν φέρειν ῥεύματα. κἀνταῦθα καθάπερ φασὶ τοὺς γερμανοὺς ἅμα πειρᾶν αὐτοῦ τῆς φύσεως, ἅμα τε τὸ κρατύνειν τὰ σώματα, βάπτοντας εἰς τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, ὥσπερ τὸν διάπυρον σίδηρον. Aristoteles lib. Politic. 7. quibusdam barbaris (hos fortasse notans: Claudianus, Et quos nascētes explorat gurgite Rhenus: uel Rutulos, Virg. Aeneid. 9. natos ad flumina primū deferimus, sæuoq; gelu duramus & undis: aut Iazyges. Valerius Flaccus. ubi tam sæuo durauimus amne progeniē natosq; rudes: uel Thraces. Sidonius

nius Apollinaris, Et matris ab aluo artus infantum molles nix Cimbrica durat) moris fuisse ait ut infantes in frigidum amnem immergerent, iisdem opinor argumentis quibus ex Plutarchi Lycurgo apud Lacedæmonios statim in lucem editi infantes uino perluuntur. Illud autem ἐπ' ἀσπίδι δάκρυ, leue & per infirmum est: nimirum in hoc bellicosissimam gentem intestino opere aliaq; supellectile caruisse indicat. ταλαντεύουσι. expendunt. explorant. τοκεῦσι. se infantem procreasse confitentur. μητρός. parientis. γείνατο. patris. λόχων. partum. ἐπ' ἄλγεσι. τοῖς ὠδῖσι. τοῦ κλέπτοντος. furantis. fallentis. αὐστηρῶν. Seueri & austeri. δουλοπρεπὴς γυνή. Videtur ideo dictum quòd qui ex humili fortuna subuehuntur ad res amplas, soleant esse cæteris insolentiores minusq; tolerabiles quàm qui felices nascuntur. Claudianus in Eutropium. nec belua terrior ulla est, Quàm serui rabies in libera terga furentis. Serui accipiendum est hominis qui seruitutem aliquando seruiuit, quo ex genere fuit ipse Eutropius. δικολέκτης δικορράφος. rabula forensis. qui causas orarit. ἰσοκράτης ῥητορικώτερος. M. Tullius Isocratem magnum oratorem & perfectum magistrum fuisse scribit, cuius gloriam nemo suo iudicio postea sit cõsecutus. annuit Quintilia. lib. 10. & Dionys. Halicarnass. in Isocrate. Plutarchus in commentario πότερον Ἀθηναῖοι κατὰ πόλεμον ἢ κατὰ σοφίαν ἐνδοξότεροι, eius nimiam in scribendo diligentiam cum Hermogene damnauit. ἐν ἑτοίμῳ. ἐν uacat. μὴ εὐτρεπῶς. auare & sordide. φιλόσοφον. patientissimum. τὰς τιμωρίας. nam lento gradu ad uindictam diuina procedit ira, tarditatemq; supplicij grauitate compensat. καὶ μεμφομένῃ κόλασιν. Patricius quidam opibus & amicis fretus præter ius & æquum pauperem in iudicio oppresserat, id autem ait ægreferre uictoriam. ἥρπασεν ὡς ἄνεμον, ea facilitate qua passo uelo aurã capiunt nautæ.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ, ἤτοι ἐποποιίαν.

Παρμενίωνος.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος, οὐ κατὰ μούσας
εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δόλιχον.
Πολλάκι ἀνακυκλεῖται δολιχοῦ δρόμος. ἐν σταδίῳ δὲ
ὀξὺς ἐλαυνομένου, πνεύματός ἐστι τόνος.

Κυρίλλου.

Πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον. ἢν δὲ παρέλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Ἀδήλου.

Οἴγνυμαι δ' ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥς τ' ἀρύσασθαι
ξείνου μουσοπόλου, γράμμα Λεωνίδεω.
Δίστιχα γὰρ ψάφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ μῶμε,
ἔξιθι, καὶ ἑτέρους ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν Φαίδωνα διάλογον Πλάτωνος,
νοθευόμενον ὑπὸ Παναιτίου.

Εἴ με Πλάτων οὐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνες,
Σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
Ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος. ὅς ῥ' ἐτέλεσσε
καὶ ψυχὴν θνητήν, κἀμὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικήτης ὀλίγος μὲν ἐπὴν προτένοισιν ἀήτης,
οἷα τε πρηεῖς ἄρχεται ἐκμελέτης.
ἀλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἱστία πάντα φέρῃσι,
λαίφεα πακτώσας, μέσσα θέει πελάγου,
ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας.

Ἀδήλου.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐν χέρας. εἰ δέ γε πάμπαν
νῆϊς ἔφυς μουσέων, ῥῖψον ἃ μὴ νοέεις.
εἰμὶ δ' ἐγ' οὐ πάντεσσι βατός. παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

Ἀδήλου.

Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ.
καὶ πᾶσα πρᾶξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ἐν σταδίῳ δολιχόν. Dolichus Suidæ quatuor & uiginti stadia continet, Sophoclis in Electra glossematario uiginti, Hermolaus & Budæus ex Herone duodecim stadiorum esse putant. Quid sit Diaulus ex ipso Suida & Vitruuio disces. Tzetzes. καμπτήρων ἐνδ' ὅλως. ὁ στάδιος μὲν ἴσος. δίαυλος δρόμος ὁ διπλοῦς, ἕνα ποιῶν καμπτῆρα. ὁ δολιχὸς ἑπτάδρομος. τρεῖς γὰρ καμπτῆρας εἶχε καὶ τὸ καμπτῆρος ἥμισυ. ἦσαν δὲ ὅπλων ἐκεῖ, ὁ τέτρωρος ἦν δρόμος δὲ, καμπτήρων δωδεκάδρομος. Stadium autem centum uiginti sex efficit passus Columellæ & Plinio, pedesque sexcentum uiginti sex habet: quanquam Gellius cui fauet Suidas stadia in terris Græciæ pedum numero esse sexcentenûm dicit. ὀξὺς ἐλαυνόμενος. non multoties respirandum est. οἴγνυμεν. aperimus, in lucem proferimus. Leonidæ oratio. γράμμα Λεωνίδεω. Leonidæ disticha. infra, libro sexto, titulo duodecimo. τῶν τε Λεωνίδεω θαλερῶν πάλι δέρκεο μουσῶν δίστιχον εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης. Et. ἀλλ' ἰδ' Ἀγριππίνῃ δύο δίστιχα μοῦνον ἰσώσας. δίστιχα γάρ. Duobus calculis olim suffragium tulerunt Græci atris aut pertusis lapillis longaque linea condemnantes, albis aut non foratis (πλήρεις uocat Aeschines, Lucianus ψῆφον λευκὴν καὶ πλήρη) breuique linea absoluentes, qui si forte fortuna fuissent æquales, tamen liberabatur reus, eiusque rei causam Aristoteles reddit in Problem. Euripides in Iphigenia Taurica. καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας κρίνας ὀρέστα, καὶ νόμισ' εἰς ταυτόν γε νικᾶν ἰσήρεις, ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ, post Aeschylum in Eumenidibus. νικᾷ δ' ὀρέστης κἂν ἰσόψηφος κριθῇ, ἀνὴρ πέλας τῶν οὐ χρεὼν. Si me Phædonem non scripsit Plato, ut refert Panætius. διστάζειν certe περὶ τοῦ φαίδωνος eum perhibet Laertius in Aeschine. διαλόγων. colloquiorum. ἀλλὰ νόθον. adulterinum, nec à Platone compositum. νόθοι uersus subdititi sunt nec eius autoris cui uulgo tribuuntur, Παναίτιος. Phædonem dialogum edidit Panætius Rhodius, Scipionis Africani præceptor, in quo Stoicorum sectæ addictus à Platone degenerauit. Cicero in Tusculanis Quæstionibus. Credamus igitur Panætio à Platone suo dissentienti, cuius hanc unam sententiam de immortalitate animorum non probat, nec tamen ea in quæstione inter Stoicos conuenit. Cleanthi enim ad uniuersi usque conflagrationem omnium permanere animas, Chrysippo Sophorum tantum placet,

idque

Idq; est quod ipse Cicero in eo opere libat. Stoici autem usuram nobis largiuntur tanquam cornicibus, diu mansuros aiunt animos, semper negant. complures omnium ex æquo animas confestim morte mulctant, cui sententiæ patrocinatur forsitan Panætius & Seneca. Tertullia. Ait & Seneca, omnia post mortem finiri, etiam ipsam. Galenus περὶ φιλοσόφου ἱστορίας. οἱ στωικοὶ καθ' ἑκάστου τοῦ κόσμου μεταβολὴν διαμένειν ἀθάνατον τὴν ψυχὴν λέγουσι. Lege Plutarchum περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις. lib. 4. Seruius in lib. Aeneidos 3. tandiu duraturam animam quandiu & corpus Stoicos putasse deblaterans hallucinatur. Cicero offic. 3. Hecatonem Panætij discipulum adducit & Seneca libro de benefic. primo. ubi male à quibusdam Hecatæus repositum est. ἐτάλλασε. ausus est & sustinuit. κομᾷ. Phædonem. νικάτης. Huius uita est apud Philostratum ἐν βίοις σοφιστῶν. ὀλίγος ἀήτης. Nicetæ in principijs sedata est oratio. ἐμπνεύσας. translatio à uento impetuose flante. λαῖφεα. uela. μύθων. orationum: declamationum. θέει. sulcat, nauigat. νῆις ἔφυς. rerum ignarus & inscius es. οὐ πάντοτε ἱβατός. Comprobant Cicero: lib. epistol. ad Q. fratrem 2. & in claris oratoribus, necnon Dionysius Halicarnasseus & Quintilianus. de eius concionibus hoc maxime constendum. Idem Cicero. ipsæ illæ conciones ita multas habent obscuritates abditasq; sententias ut uix intelligantur. Theoni sophistæ. Historiam suam in æstates & hyemes distribuens Thucydides, eam obscurasse iudicatur. ὀλόρου. filium Κεκροπίδην. Atheniensem. Marcellinus in eius uita. Hoc sæpe ingerit in suis historijs Thucydides. ἔργον ἔχει. Cum operis & rei causa in utranq; partem meditatio sit hanc opus & rem appellat præcipuū cur quid fiat argumentum. Ad finem quoq; quem intuetur aut ratio aut appetitus pertinere hoc potest. τὸ οὗ ἕνεκα finem & actum significare docuit Aristoteles libro τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ η.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ.

Κοινῇ παρ κλισίῃ ληθαργικὸς, ἠδὲ φρενοπλὴξ,
κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
καὶ τὸν ἀναίσθητον, παντὸς ἔτυπτε μέλους.
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος. ὡς ὁ μὲν, αὐτῶν
ἔγρετο. τὸν δ' ὕπνου πουλὺς ἔθρεψε κόπος.

ληθαργικός. Celsus libro tertio, cap. uigesimo. φρενοπλήξ. Phreneticus. Ipse Celsus lib. tertio, cap. decimo octauo, epigramma aperit. νοῦσον. morbum. ὑπὸ λύσσης. Phreneticus. τὸν ἀναίσθητον. Lethargicum. τὸν δ' ὕπνου. scribe τὸν δ' ἐς ὕπνον.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Ἀντιπάτρου.

γράμμα τόδ' ἀρήιον δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι δηναιοὺς ἀστέρας ἐφράσατο,
ἀπλανέας τ' ἄμφω, καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ὑφαργής
ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται.
αἰνείσθω δὲ καμὼν ἔργον μέγα. καὶ Διὸς εἶη
δεύτερος, ὅς τις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

Λεωνίδου.

Μάντιες ἀστρόσκοποι ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
ἔῤῥοιτ' ἠκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε
τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

Ἀντιπάτρου.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπει. χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα. καὶ τὸ μὲν, ἡμῶν,
ὡς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τῶν Βορέω.
ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐν ἄρκτον ἐπέβλεπε. δοιὰ δ' ἐν ἀμφοῖν
μέτρα πιὼν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

Πτολεμαίου.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ, καὶ ἐφάμερος. ἀλλ' ὅταν ἄστρων
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
οὐκ ἔτ' ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διοτρεφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Παλλὰς ἐγὼ τελέθω σφυρήλατος, αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
ἥμισυ μὲν χρυσοῖο, χαρίσιος. ὀγδοάτην δὲ,
Θέσπις. καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
αὐτὰρ ἐεικοστὴν Θεμίσων. τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνην, δῶρον ἀριστοδίκου.

Αὐγείην ἐρέεινε, μέγα σθένος ἀλκείδαο,
πληθὺν βουκολίων διζήμενος. ὃς δ' ἀπαμείβετο.
ἀμφὶ μὲν ἀλφειοῖο ῥοὰς φίλος, ἥμισυ τῶνδε.
μοίρῃ δ' ὀγδοάτῃ ὄχθον κρόνου ἀμφινέμονται.
δωδεκάτῃ δ' ἀπάνευθε ταραξίπποιο παρ' οὖρον.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἤλιδα δῖαν ἐεικοστῇ νεμέθονται.
αὐτὰρ ἐν ἀρκαδίῃ τριηκοστὴν προλέλοιπα.
λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

Χάλκεός εἰμι λέων. κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιὰ,
καὶ στόμα. σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρατῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ.
ἄρκιον ἐξ ὥραις πλῆσαι στόμα. σὺν δ' ἅμα πάντα,
καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ εἰπὲ πόσον.

Ἄμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,
ζῆθός τε, χὠ ξύναιμος. ἢν δέ μου λάβῃς
τρίτον, τὸ τέτρατόν τε, τοῦδ' ἀμφίονος.
ἐξ πάντ' ἀνευρὼν, μητρὸς εὑρήσεις σταθμόν.

Ἑρμη-

Ἑρμηνεία τοῦ αὐτοῦ.

Δώδεκα μναῖ, ὧν τὸ τρίτον, τέσσαρες. ὀκτὼ μναῖ, ὧν τὸ τέταρτον, δύο. δώδεκα δὲ, καὶ ὀκτὼ, εἴκοσι. τέσσαρα δὲ καὶ δύο, ἕξ.

Ἀδεσπότου.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ἀνδροτίωνα,
ἤρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην·
δεξιτερὴν ὑπάτην, ὁπότε πλήκτροισι δονήσω,
ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως,
λεπτὸν ὑποτρίζουσα. καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
πάσχει, τίς ἰδίης πληγοσύνης ἱκέτης.
ὥστε με θαυμάζειν, πῶς ἄπνοα νεῦρα παθόντα,
ἡ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
ὃς δὲ, τὸν ἐν πλήκτροισιν Ἀριστόξενον ἀγχὸν
ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσύνην.
ἔστι δ' ἔφη λύσις ἥδε. τὰ νεύρεα πάντα τέτυκται
ἐξ οἴος χολάδων ἀμμίγα τερσομένων.
τοὔνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ,
ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
καὶ τὴν ἀντιτύπου κληρονομεῖ πατάγου.
καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ
πολλάκις αὐτοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

ἐχήθειο. Arati Phænomena. ἀπλανέας τ' ἄμφω. Planetas, errones, erraticas stellas. καὶ ἀλήμονας. fixa & inerrantia sydera. δινωτούς. forte δινωτούς. ἀνέδω. Aratus. ἄστρα φαεινότερα. propter eorum cognitionē clariora grataq; magis. ἔρροιτε. pereatis. εἰκαῖαι. uanæ. ἀκλεῖαν. dedecus & infamiam uestrā. χωρῶ μὲν. Capimus. οὐρανὸν. uniuersum cœlum. διχῆ. in duas partes. ἓν τὸ μὲν ἡμῶν. Et unus quidē crater. τοὺς νοτίους ἀστέρας. Astra hæc sunt. Orion, Lepus, Procyon, Argo, Hydrus. Signa autē austrina, meridionalia aut sinistra poetis Libra & sequentia quinq; τείρεα τῶν βορέων. Sydera sunt, Anguis, Arctophylax, Corona, genu prolapsus genu nixus ingeniculus uel ingeniculatus. Theseus aut Hercules, cum signis borealibus & dextris, Ariete & reliquis. τείρεα ἄστρα παρὰ τὸ τερατώδη καὶ σημειώδη ταῦτα εἶν. Homeri glossographo. Signa, inquit Varro, quod aliquid significent, ut Libra æquinoctium. Signa dicuntur eadem & sydera. Aphrodiseus Aratum carpsisse memorat quod Polum borealē sursum esse scripsisset Aristoteli cōcinens, hemisphærium nostrum natura deorsum iacere existimanti, ut Australem siue Antarcticum polum nō satis docte senserint Virgilius & complures eē esse quem sub pedibus nox atra uidet manesq; profundi. uerum Aratus & reliqui poetæ sæpenumero & communem persuasionē rationemq; loquendi amplexi sunt, & Phænomena conscripsere. δισσὰ μέτρα. utrunq; calycem exhauriens. πίμπλαμαι. impleor. πολλάς ἐγὼ πλέθω. Sequētium Problematū quorū initia. πολλάς ἐγὼ. αὐχέω βρεάν. χάλκεός εἰμι λέων. ἄμφω δ' ἡμεῖς. Maximi monachi mathematicā rationē, cum ipsis epigrāmatibus typis excusam hic apponendam non duximus. ea igitur tantū quę ad grāmaticam spectant attingemus. ταῦτα. sunt. ἀοιδοπόλων. poetarum. αὐχέω. lege Theocritum Idyll. λβ. Pausaniam Eliacōn α. & Parœmiam Augiæ stabulū repurgare. ἀφνειὸς ἀλκείδαο. Hercules, sicuti ἐὰν & μῦθός ἐστιν ἀπὸ ἐπιμήκους. Augias respondit. φίλος. amice. ὄχθον κρόνου. Collem Cronium, iuxta Pisam Achaię Pausanias in Eliacis. Pindarus Olym-

lymp. hymno 10. καὶ πάγον κρόνου προσεφθέγξατο. scholia. ἐπωνόμασε τὸν τόπον, πάγον κρόνου, τὸ πρότερον γάρ φησιν, οὐδεμίαν εἶχε προσηγορίαν, ἕως ἐβασίλευσεν οἰνόμαος. ἀλλὰ κρημνὸς οὐκ καὶ ἀοίκητος, ἐβρέχετο τοῖς πολλοῖς ὑετοῖς καὶ ὄμβροις. Plutarchus περὶ ποταμῶν in flumine Alphæo. παράκειται δὲ ὄρος κρόνιον καλούμενον, ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. μετὰ τὴν γιγαντομαχίαν κρόνος τὰς διὸς ἀπειλὰς ἐκκλίνων, εἰς ὄρος παρεγένετο κηδύρου, ὃν ἀπ' αὐτοῦ κρόνιον μετωνόμασεν. λαθὼν δὲ πρὸς ὀλίγον καιρόν, καὶ ἀφορμῆς δραξάμενος, διῆρεν εἰς καύκασον τῆς σκυθίας. Quidam Iouem cum Saturno eo in loco de imperio dimicasse produnt. Dionysius Halicarnasseus libro primo. κρόνιος λόφος ἐστὶν ἐν τῇ πισάτιδι γῇ ποταμοῦ πλησίον ἀλφειοῦ. ὃ αὐτὸν ἱερὸν τοῦ κρόνου νομίζοντες ἠλεῖοι θυσίαις τε καὶ ἄλλαις τιμαῖς συνιόντες γεραίρουσιν ἐν ὡρισμένοις χρόνοις. Lycophron. κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον ἔνθα γηγενοῦς ἵππων ταρακτὴς ἐστὶν ἰσχένου τάφος. Expositor. ὄχθος ὁ ὄλυμπος. πρῶτον γὰρ κρόνιος λόφος ἐκαλεῖτο. ubi de Taraxippo complura. ταραξίπποιο. Olympiæ fines limites. Quid sit Taraxippus ostendit Eliacôn β. Pausanias. χῶμα μὲν οὖν βωμοῦ περιφεροῦς ἐστι. παραθέοντας δὲ κατὰ τοῦτο τοὺς ἵππους, φόβος αὐτίκα ἰσχυρὸς ἀπὸ οὐδεμιᾶς προφάσεως φανερᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου λαμβάνει ταραχή. τά τε δὴ ἅρματα &c. θέναρ, uola. γλῶσσαι. ὄμματα. ἄμφω μὲν ἡμεῖς. Zethus & Amphion. χὼ ξύναιμος. Amphion frater. μητρός. Antiopæ, à Ioue uel Epapho stupratæ. κρουματικὴν σοφίην. Musicæ scientiæ quæstionem. πάλλεται. resonat. Hypate & nete chordæ sunt. αὐτομάτως. ultro. τεθέντα. neruos citharæ extensos. ἀριστόξενον. per Aristoxenum præstantissimum musicum iurauit. de eo Suidas. λύσις ἥδε. Ridicula sane, quæ omnibus identidem neruis accommodari potest. dissoluit autem Aristoteles Sectionis decimæ nonæ Problemate 24. & 42. unde M. Tullius lib. de diuinatione 2. Iam neruos in fidibus alijs pulsis, resonare alios. τερσομένων. uisceribus simul siccatis. μιᾶς ἀπὸ γαστρός. quasi in diuersorum animalium intestinis non fiat ille consensus. δεξιὸν ὄμμα. Immo potius ex opticorum neruorum coitu cõgressuq; uno oculorum obleso totus delabitur ad alterum. Id sympathia accidere nec philosophi nec medici asserunt.

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ.

Ἀντιπάτρου.

Μήδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρης ὀλοῇ πίσυνε θαλάσσῃ
ναυτίλε, μήδ' εἴ τοι πείσματι χέρσος ἔχει.
καὶ γὰρ ἴαν ὅρμῳ γῆν κάππεσεν. ἐν δὲ κόλυμβον
νάυκου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
φεῦγε χοροιτυπίην ἐπινύκιον. ἐχθρὸς ἰάκχῳ
πόντος. τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

Ἀργενταρίου.

Κωμάζω, χρύσειον ἐπ' ἀστερίων χορὸν ἄστρων
λεύσσων. οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνα χορούς.
στέψας δ' ἀνθοβόλον κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.
καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
κόσμος ἄνευθε λύρης ἔπλετο, καὶ στεφάνου.

Ἀδήλου.

Ο πρὶν ἀεὶ βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
σύντροφος εὐάσαις, αἰγοπόδης σάτυρος.

ἰχθυβόλον κατὰ κῶλον ἁλυκτοπέδῃσι λυγωθεὶς,
σύντια παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πονηρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Ἀδήλου.

Ποῦ σοι κεῖνα κύπελλα λαφύστιε, ποῦ κλυτὰ θύρσων
πλήγματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
τίς σε παρὰ σπήλαιοι ποδίκειον ἅμμα καθάψας
θήκατο, τὸν Βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον;
αἰχρήμων χεῖλεα, καὶ ἁ πάντολμος ἀνάγκα,
ἄμμε παρ' ἡφαίστῳ θῆκε μαελοπόταν.

Ἔδε aut ὅτε ἐπ' ἀγκύρῃ. in anchoris est nauis, nec uẽtis abripitur. ἰῶν. uiri nomen. δὲ κόλυμβον. ebrietas manus alligarat, ne enatare posset. χοροιτυπίην. tripudium cum es in naue. τυρσηνοί. Aristides. ἰνδοὺς δὲ τοὺς τυῤῥηνοὺς λέγουσιν ὡς κατετρέψατο, ἀνιστάμενοι δοκεῖν ἐμοὶ διὰ μὲν τῶν τυῤῥηνῶν τὰ πρὸς ἑσπέραν, διὰ δὲ τῶν ἰνδῶν τὰ πρὸς ἕω τόπου, τῆς γῆς ὡς ἁπάσης αὐτὸν ἄρχοντα. λάξ ἐβάρυνα χορούς. nemini grauis aut molestus fui, neminem despexi potus ue offendi. ἐπηρέτισα. Pulsaui. αὐδοῦ λύρης. Lyra inter astra constituta est, quæ in initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo traditur. καὶ στεφάνου. Coronam Ariadnæ Hyginius (quam è flore Theseo dicto factam perhibent) Theon Bacchi fuisse existimat, ab eoq; inter astra relatam. Coronas in Græcia factitatas à Stephano primo dicunt, ob id & nomen sertis datum. Autor & inuẽtor coronæ Ianus biformis alijs uidetur. οἰνάδι πηγῇ. Diuus Hieronymus sub rege Constantino uniuerso mũdo teste satyrum seu faunũ uiuum perductum Alexandriam in uita Pauli Eremitæ narrat, quẽ hunc in modũ depingit. Homũculus erat aduncis naribus, frõte cornibus asperata, cuius extrema pars corporis in caprarũ partes desinebat. Plutarchus in Sylla captũ propter Apolloniã urbem dormientẽ satyrũ refert. Philostratus in Apollonio, cũ Plinio, Solino, Mela, Satyros esse uinoq; inescari Pausaniç in Atticis & Xenophõti Anabaseos 1. atq; eidẽ Plutarcho in Numa consentiens arbitrat. meminit & ipse Apollonius Satyri cũ muliere in Lemno libidinis cõmerciũ habẽtis, de quo ut hoc epigramma cõpositum augurer facit quod in ea insula officinã Vulcanũ habuisse fabrileq; artem exercuisse ob montiũ crateres promũt innumeri, precipue Sophoclis cõmentarius in Philoctete: primiq; Lẽnij arma & tela fabricati sint, quibus præfuerit Vulcanus. Porro Satyros in libidinẽ effusos ex etymo dictionis, palam fit. σάθη enim ueretrũ est, hinc σατυρίζειν καὶ σατυρισμός. quibusdã σάτυροι ἀπὸ τῆς σθυνεφίας nominantur. Βρομίου. uini. λιχθάδιον κατὰ κῶλον. uinctis pedibus. παιδὶ θεᾶς. Achilli cum Vulcano. θύρσων. quos Bacchæ & Satyri gestabãt. σκιρτοπόδη. saltator. ποδίκειον ἅμμα. pedibus delectũ & inditũ uinculum. τῷ Βρομίῳ. qui olim Bacchũ infantẽ fascijs inuoluit. αἰχρήμων. αἰχρεσκορδίας. μαελοπόταν. non amplius uini sed fauillæ potorem.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Βάσσου.

Μήτε με χρήμασι πόντος ἄγοι θρασὺς, οὐδὲ γαλήνην
ἀργὴν ἡσπασάμην τὴν πολυωλυμένην.
αἱ μεσότητες ἄρισται, ὅπῃ δέ γε πρήξιες ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ ταρκιον ἠσπασάμην.

ποτ' ἀγαπᾶ φίλε λαίλαπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας.
εἰσί τινες πρηεῖς, καὶ βιότου ζέφυροι.

Ἀδήλου.

Πᾶν τὸ περιττὸν, ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός,
ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Ἰουλιανοῦ.

Οἶκος, καὶ πάτρη, βιότου χάρις. αἱ δὲ περισσαὶ
φροντίδες, ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

πόντος ἄγοι. utinam nec uitam nimis operosam nec nimis ociosam & quietam degam. χείματι. tempestate. μέτρον. mediocritatem, quod satis est. ζέφυροι. dulces quædam curæ & occupationes. μέλιτος τὸ πλέον. nimius rei uel dulcissimus ac gratissimæ usus & copia fastidio est.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ, Ἀδήλου.

Εὐέϊός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ, καὶ πρώϊος ὕπνος,
ὃς μὲν ὑποβρέξας, ὃς δέ με μὴ καλέσας.
ὧν δὲ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν, ἐῤῥέτω. ὃς δὲ, παρείη
ἵλαος, ὡραίων μέτρον ὑπεσχόμενος.

Εὐέϊος. Bacchus. uinum. ἐῤῥέτω. Bacchus. ἵλαος. somnus.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΙΑΝ, Καλλιμάχου.

Στήλην μητρυιῆς μικρὰν λίθον ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰόμενος.
ἡ δὲ, τάφῳ κλινθέντα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Ἀδήλου.

Μητρυιαὶ, προγόνοισιν ἀεὶ κακόν. οὐδὲ φιλοῦσαι
σώζουσιν. Φαίδραν γνῶθι, καὶ Ἱππόλυτον.

Παρμενίωνος Μακεδόνος.

Μητρυιῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος. οὐδ' ἐν ἔρωτι
ἤπιος. οἶδα πάθη σώφρονος Ἱππολύτου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χαίρετον. ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς. ἡ δ' ἐπὶ λευγαλέοις.

ἔστεφε κοῦρος. Apio fortassis. nam olim monumenta defunctorum hac herba coronabantur. Hinc τοῦ σελίνου δεῖται, prouerbio dictum ab antiquis quoties morbum capitalem innuebant, & uitæ periculum imminere. Lucianus. τί δὲ ὁ ὑπὲρ τοῦ τάφου λίθος ἐστεφανωμένος. Petale. στεφάνια μοι καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπεις. Plinius. & iam tunc coronæ deorum honos erant & lariū publicorum priuatorumq́ue, ac sepulchrorum & maniū. addo & mortuorum ob uitæ exantlata certamina. Plutarchus in Pericle. ἐπιφέρων δὲ τῶν νεκρῶν στέφανον. Cadauer quoq; cum ramis oleaginis efferebatur plerunq;. Cipporum uero excitandorum originem narrat Seruius. Apud maiores, nobiles aut sub montibus

aut

aut in montibus sepeliebantur: unde natũ est ut supra cadauera aut pyramides fierent aut ingentes collocarentur columnæ. Et alibi, Columnæ mortuis nobilibus superponuntur ad ostendendum eorum culmen. καὶ τρόπον. nouercæ. ἀεὶ κακόν. Euripides in Alceste nouercam lacerans. ἐχθρὰ ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. Ἱππόλυτον. Vesano amore Phędram Hippolytum prosecutam ex Euripidis & Senecæ Hippolyto tenent pueri. fabulosum hoc esse asserere non audet Plutarchus in Theseo. τῇ δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης, ἔγημε φαίδραν, ἔχων υἱὸν ἱππόλυτον ἐξ ἀντιόπης, ὡς δὲ πίνδαρός φησι δημοφῶντα. τὰς δὲ περὶ ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ δυστυχίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀντιπίπτει παρὰ τῶν ἱστορικῶν τοῖς τραγικοῖς, οὕτως ἔχειν θετέον, ὡς ἐκεῖνοι πεποιήκασιν ἅπαντες. Ouidius Fastorum sexto. Surgit humo iuuenis (Hippolytus) stellis afflatus auitis. stellis qui linunt ac telis castigant ex Pausania in Corinthiacis stylum uertant. ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν οὐκ ἐθέλουσι συρέντα ὑπὸ τῶν ἵππων, οὐδὲ τὸν τάφον ἀποφαίνουσιν εἰδότες, τὸν δὲ ἐν οὐρανῷ καλούμενον ἡνίοχον τοῦτον εἶναι νομίζουσιν ἐκεῖνον ἱππόλυτον.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λουκιανοῦ.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπικείσθω.
κρεῖσσον γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

σφραγὶς ἐπικείσθω. Theognis. κύρνε σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω τοῖσδ' ἔπεσι. Herodotus. καὶ τῆς δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ ταύτης μοι πέρι εὔστομα κείσθω. εὐφήμως εἰρήσθω.

ΕΙΣ ΜΕΜΨΙΝ. Ἀντιφίλου.

Ἠγρεῦς Εὔβουλε, ὅτε οἱ κατὰ θύμιον ἦν τι,
φοῖβον τὸν πρὸ πυλῶν μάντιν ἄειρε λίθον,
χερσὶ πειράζοντα. καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκα μή τι
ἤθελεν. εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήσσοντα τὸ οἱ φίλον, ἦν ποθ' ἁμάρτοι,
φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

κατὰ θύμιον ἦν τι. aliquid in animo uersabatur. μάντιν λίθον. uaticinantem. κουφότερος πετάλων. folijs leuior erat hic lapis. ἀνίσους χεῖρας. manuũ erratum Apollini imputabat quæ non ijsdem semper uiribus aut nisu lapidem attollerent.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος
καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῷ ζᾶνα κατηυγασάμην,
κάπων τ' αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο κολοσσὸν,
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον
μνᾶμά τε Μαυσώλοιο πελώριον. ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο, κὴν ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
ἅλιος, οὐδέν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες ἀείρουσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
νῖκαι, ἰσηρίθμους ἥρωας ἀθανάτων,
ἁ μὲν, ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἁ δ' ἀφροδίταν,
ἁ δὲ, τὸν ἀλκείδαν, ἁ δ' ἀφόβητον ἄρη,
σεῦ κατ' ὑψόροφον κραντῆρα τέγος. ἐν δὲ νέονται
οὐρανὸν, ὦ ῥώμας Γάιε πάτρας ἔρυμα,

θὴν ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάγος. ἀλλ' ἐμὲ Κύπρις,
νήγαμον. οὐδ' αὐτὴ Παλλὰς, ἄτρεστον ἄγος.

Μνασάλκου.

Στῶμεν ἁλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἇς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσοντι χείλεσιν ἀλκυόνες.

Εἰς τάφον Πομπηίου ἐν αἰγύπτῳ,
ἀδριανοῦ βασιλέως.

Τῷ ναοῖς βρίθοντι, πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου.

καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος. Semiramis Babylonem condidit siue Belus, siue Nemrotus mœnibus bitumine & latere testaceo structis circũdatam, quorum altitudo ducẽtos pedes detinebat, latitudo quinquaginta. Diodorus lib. 3. Strabo 16. Iustinus primo. Solinus & Suidas in uoce σεμίραμις. ἐπ' ἀλφειῷ ζῆνα. Phidias Atheniensis Iouem Olympiæ quem nemo æmulatur fecit. Strabo lib. 8. Pausanias in Eliacis. Valer. Maximus lib. 3. cap. de fiducia sui. & Plinius. κᾶπον τ' αἰώρημα. Iosephus lib. ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας 10. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις, ἀναλήμματα λίθινα ἀνοικοδόμησε, τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καὶ καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειργάσατο καὶ κατεσκεύασε τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς οἰκείας διαθέσεως, ὡς τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ μηδίαν τόποις. Suidas in uocabulo ναβουχοδονόσορ. Curtius lib. 5. Diodo. 3. Strabo. 16. Plinius 21. cap. 4. πυραμίδων κολώναν. Ad ea quæ de Pyramidibus adducũt Plinius, Diodorus, Solinus, Herodotus, cui hac in parte suffragatur Aristoteles Polit. 3. id unum nobis maxime ad ueritatem accedere uidetur quod à Iosepho Antiquit. Iudaic. uolumine 2. relatum est. Aegyptios Hebræis ut Pyramides ædificarẽt imperasse & pleraq; alia quæ ibidem cõmemorantur, ut aut eos miserijs ac laboribus confectos extinguerẽt, aut certe uexarent. μνᾶμα δὲ μαυσωλοῖο. Vitruuius lib. 2. Plin. 36. cap. 5. ἀρτέμιδος δόμον. Plinius. lib. 36. cap. 5. & 14. idem lib. 7. cap. 37. ac lib. 16. cap. 40. Vitruuius lib. 10. cap. 6. & Strabo lib. 14. Solinus cum Mela ab Amazonibus fanum hoc consecratum & fabricatum, nec non Dionysius. ἦχθα θεῦ ποτὶ νηὸν ἀμαζονίδων τετύκοντο. Pausanias in Achaicis à Crœso uiro indigena & Ephesio Istri fluminis credito filio ædificatum tradunt, nec dissentire eos inter se opinamur septies restituto tẽplo, molles honores, Martiali qui hoc epigramma imitatus est, incredibilis templi huius substractio & signorũ ad ueritatẽ adducta molitio est. Id enim mollis sonat. Virgil. Aeneid. 6. Excudant alij spirantia mollius æra. Cicero in claris oratoribus. Quis enim non intelligit Canachi signa rigidiora esse quam ut imitentur ueritatem, Calamidis dura illa quidem sed tamen molliora quam Canachi. τανυπτέρυγον. Pennata uictoriarum simulachra hodie quoq; Romæ in arcubus imperatorum uidere licet. Alites τανυπτέρυγας ab Homero appellari credũt quoniam istas potissimum Augures spectarunt, quæ ingẽtibus alis patulæ atq; porrectę præuolarent. ἰσαρίθμους. totidem numero τέγος. domum. οὐρανόν. summam altitudinem. ὁ βουφάγος. ἀδηφάγος καὶ βουθοίνας. Hercules. Philostratus in imaginibus. ὀργίζεται τῷ ἡρακλεῖ ὁ θειοδάμας, ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστὰς, ἀπεσφάττε τὸν ἕτερον τῶν βοῶν, καὶ σιτεῖται, σφόδρα εἰθὰς ὢν τοῦ τοιούτου σιτίου. ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ πινδάρῳ ἐνέτυχον, ὁπότε ἐς τὴν τοῦ κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος, σιτεῖται βοῦν ὅλον,

ὡς

ἑρμῇ δὲ τὰ ὀστέα παρῆκα ἀγαθά. Aelianus. καὶ φίζουσιν ἀλλήλοις πρὸς δόρπον, καὶ ὑπ' ἄτου ἀντλήσεως, καὶ τίς κατασιαπνήσει ταύρου πρότερος, καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡττᾶ τὸν λεπρέας. Gregor. Nazianzenus. ὁ βουθοίνας τὸν γεωργὸν τυραννήσας, καὶ τὸν ἀρότην βοῦν λαφύξας καὶ τὴν κλῆσιν λαβὼν ἐκ τῆς πράξεως. Hinc Lactantius lib. de falsa religione primo cap. 21. aperitur. Lurconem edacemq́; omnino fuisse docent Athenæus dipnos. 10. & Aristophanes in pace. insatiabilia animalia sunt, quibus à uentre protinus recto intestino transeunt cibi, ut lupis ceruarijs, & inter aues mergis. εὔμητιν. prudentē. σῶμεν. nos cū comitibus. πόντου. maris. χθόνα. litus. κεραῶν. ἱερῶν. τῷ ναοῖς βρίθοντι. in eius honorem exstructa templa. aut τῷ ναοῖς βρίθοντι. Cuius spolijs refertæ sunt ædes sacræ. ἐπιδεὴς τύμβου. Plutarchus in Pompeio. Strabo libro decimosexto. Dion Cassius in uita Adriani, Spartianus, peragrata Arabia Pelusium uenit & Pompeij tumulum magnificentius extruxit.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ.

Ζωσίμου Θασίου.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι, καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ
ῥύομ' ἀριστῆας θυμὸν ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
ἀσπὶς ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
εἰμὶ δὲ ἐν πελάγει, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπὶς ἐκείνῳ,
τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν ῥυσαμένη θανάτων.

Θέωνος ἀλεξανδρέως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπίκρανος ἀσπὶς ἀκόντων
ἡ φονίου συγγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθου,
ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτί,
καὶ πικρῇ ναυτέων ἔπλετ' ἀλιφθορίῃ.
συζυγίης ἀμέλησα. καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
καὶ φίλος εὐκταίων ἄχρις ἔβην λιμένων.

Ἰουλίου λεωνίδου.

Εἰ μὴ ἐνὶ λινδιάσιν ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλων,
τὸν μὲν ἀριστεύσας, τὸν δ' ἀπονηξάμενος,
ἀργέστης ὅτ' ἔδυσε νεὼς πρύμνην. ἀσπίδα δ' ἔχον
σωθεὶς κεκρυμμένῃ ὕδατι, καὶ πολέμου.

Ἰουλίου διοκλέους.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην,
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἡμὲ ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἠιόνας.
ἄρεος ἐν πολέμοις, ἔφυγεν χόλον. ἐν δὲ θαλάσσῃ
νηῦς. σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Ἀντιφάνους.

Νηὸς ἁλιρραίστου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.
χεῖρα δ' ἐπέβριψεν. τὸ δ' ἐπεσπάσατ' ἐς βυθὸν ἅλμης
τὸν σώζονθ' οὕτω πᾶσιν ἀπηχθάνετο.

ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔσχε μόρον. ὦ δ' ἐκάνιω
καὶ ἄδυμοι χῆροι πορθμίδες, καὶ λιμένες.

φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπεσεν πάλι δαίμων
πλαζομένῳ, φύσιος νῆα πεθεινοτέρην.
πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθόν,
μανδρέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

Αντιπάτρου μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρησιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
ξεῖνε Κλεωνίκης πεύθεο Δυρραχίδος.
πλῶε γὰρ ἐς Σηστὸν μετὰ νυμφίον. ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι, τὴν Ἕλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
ἠρὼ δειλαίη, σὺ μὲν, ἀνέρα, Δηίμαχος δὲ,
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

Αἰμιλιανοῦ νικαέως.

Αβάλε, χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
αἰδέομαι σωθεῖσα, τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
δεδυμένη φωτῶν πτώματα λυομένων;
κωκυτοί με λέγουσι βαρὺ σκάφος. ὤλεσα φῶτας
ὤλεσα. ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

φιλίππου.

Ικμαίην τὸ πάρος πλώων ἅλα, νηὸς ὀλισθὼν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτου, κἄππεσεν εἰς πέλαγος.
πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ
φθέγγετο, ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος.
ὤλετο δ' οἰκτίστως ἁλὶ βρυχθείς. κεῖνο δὲ πατρὸς
ἔκλυεν ἀράων οὐδὲ πάλαι πέλαγος.

Απολλωνίδου.

Καὶ ποτὲ δινήεις ἄφοβος πόρος εἰπὲ θάλασσα,
εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα.
ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στρέξατο κῦμα
νήνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην.
ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα, καὶ ὠδίνεσιν ἀπήμων
αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δῦσας ἀριστομένην.

Βάσσου.

Οὐλόμεναι νήεσσι καφηρίδες, αἵ ποτε νόστου
ὠλέσαθ' Ἑλλήνων καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
ἧψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
χοιράδας ἐς πέτρας, Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.

καὶ τὴν μὲν ποτ' ἔπορσαν, ἀνίκητος δὲ Καφηρεὺς
ναύπλιε. σὲ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

Ἀργενταρίου.

Εὐφράνθης ἡλίκα πὰρ οἰνοπότησι λάγυνε,
νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον.
τηλόθι γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος, οἷα κεραυνὸς,
οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἄδην σοι, καὶ σκώμματα πολλὰ, τυπείσης,
καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνόμενος θόρυβος.
οὐ θρηνῶ σε λάγυνε, τὸν εὐαστῆρα τεκοῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλη, καὶ σὺ, πεπόνθατ' ἴσα.

Φιλίππου.

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.
τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον, οὐ νεμεσητὸν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς. ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
νήχεθ' ὁ μὲν, τὸν δ' εἷλε κύων ἅλιος. ἁ παναλάστωρ
χήρων, οὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

ὑμόνου. Loquitur Clypeus. τὸν θρασύν. Anaximenem. ἐπίκουρος. tegmentū. μόθου. pugnæ. φωτί. uiro. Anaximeni aut Myrtilo. κῦμα. procellam. ictus. ἁλιφθορίη. mors in mari erat obeunda. συζυγίης. domini societatem aspernata sum. κέλομαι δέ σε. dominum. ἔβην. perueni. ἐν ἑνὶ ὅπλῳ. uno scuto. ἐν περίλκει. ἀργέστης. Argestes uentus est circa Fauonium flans ἀπὸ δυσμῆς θερινῆς Aristoteli, quē Olympiam & Iapyga uocari in libro de mundo, Sceironem in Meteo. Scytelinum quoq; & Pharangitem apud Theophrastum testatur idem ipse Aristoteles, quam tamen uētorum Thesin ei auctori excidisse inficior. Strabo ἀπὸ δὲ τῶν ἄκρων τούτων (sunt autem σκειρωνίδων rectius quàm σκιῤῥωνίδες πέτραι) καταιγίζοντα σκειρὸν τὸν ἀργέστην, σκείρωνα προσηγόρευσαν οἱ Ἀθηναῖοι. Argestem Caurum uel Corum Phauorinus apud Gellium & eūdem propemodum Iapygem esse; Argestem paulum à Sceirone deflexum putat Beda. Caurus autē & Argestes diuersi sunt Vitruuio & Senecæ lib. quæstio. natural. 5. Plinio Corus Zephyrus & Argestes idem est uentus. Iapyx, inquit Porphyrio, à regione unde flat dicitur, quæ nunc Apulia appellatur. Quid Acron? Iapyx Græce Argestes dicitur, perinde quasi Iapyx Græca uox non sit, & Iapyges ab Iapyge Græco homine Dædali filio cognominati nō sint. de Argeste multa Strabo lib. 1. Varro lib. de re Rustica 3. in eodem hemisphærio medio circum cardinem est orbis uentorum octo ut Athenis in horologio quod fecit Cypestes. ex Vitruuio lib. primo cap. 6. hæc fusius enarrante Andronicus Cirrhestes emendandum. Tu quoniam uentorum mentio incidit obscurum hunc qui in Aiace flagellifero Sophoclis est locum, λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ἄϊξας νότος ὣς λήγει, ex Aristotelis sectionis 26. Problemate 39. & 46. ac Suida in dictione στεροπή explicabis. κεκνομένην. βασανιζομένην, δοκιμαζομένην. probatam. λέξαιμί σε. te dicam. ἁλιστρέπτου. à mari subuersæ. χήρα. ut hoc raperet. πόδι. κύτος. τὸν σώζοντα. pastorem. ἀπηχθρὰν ἔρ. se seruare cupientes demergens. προβ μάδα. τὸ κύτος. φύσιος νῆα. patrē. καίριον. opportune. μονερέτης. solus remex. ἐν πελάγει. me fato eripiens. ἀεὶ θηλυτέρῃσι. Hellæ & Hero imprimis. πεύθευ. audi. interroga. Antipater. εἰπέ μοι ὦ

νήφων πεύθεται ἐπιπόλυ πον. Δυῤῥάχιος. Dyrrachiũ Illyrica urbs, Corcyræorum colonia, quæ prius Epidamnum dicta est. Plinius: in ora uero ciuiũ Romanorũ Epidamnũ colonia propter inauspicatũ nomen à Romanis Dyrrachiũ appellata. Plautus in Menæch. Propterea huic nomẽ Epidamno inditum est, quia nemo huc ferme sine damno diuortitur. quanquam serio loqui Plautinũ Messenionem quis putet? non enim huic oppido nomen indiderunt Latini, sed Epidamnus. Appianus lib. bell. Ciuil. 2. nec damnum Græca uox est. Pausanias. Ἐπιδάμνιοι δὲ χώραν μὲν ἣν καὶ ἐξ ἀρχῆς, πόλιν δὲ οὐ τὴν ἀρχαίαν ἐφ' ἡμῶν ἔχουσι, ἐκείνης δὲ ἀφεστηκυῖαν ὀλίγον, ὄνομα δὲ τῇ πόλει τῇ νῦν Δυῤῥάχιον ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ. uide Dionem lib. 41. Quid Strabo? Ἐπίδαμνος Κορκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυῤῥάχιον ὁμωνύμως τῇ χεῤῥονήσῳ λεγομένη, ἐφ' ἧς ἵδρυται. μετὰ. ad. τὴν ἕλλης. Palæfatus in Phrixo, & Tzetzes in Lycophronem. ἄνδρα. Leandrũ. νύμφην. Cleonicen. ἐν παύροις σταδίοις. Hellespontus Solino in septem stadia stringitur, & Plinio, Hellespontus septem ut diximus stadijs Europam ab Asia diuidens. Consentit Herodotus. ἔστι δὲ ἑπτὰ στάδια ἐξ Ἀβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον ἀκτήν. Pomponius Sabinus sex tantum numerat. Abydus uero à Sesto octo stadia abest. Xenophon. διαβὰς εἰς Σηστὸν καταντικρὺ ὄντα Ἀβύδου καὶ ἀπέχοντα οὐ πλεῖον ὀκτὼ σταδίων. Verum hoc atq; id genus permulta ad unguem exquirere, operæ preciũ non est. τὸ μίλιον, inquit Plutarchus, ὀκτὼ σταδίων ὀλίγον ἀποδεῖ. Quid Suidas? ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. Moschopulus περὶ σχεδῶν, singulis millibus septem stadia dedit. μίλιον μέτρον γῆς, ὅπερ ἔχει στάδια ἑπτά. Strabo aperte post Eratosthenem μίλιον ὀκτασταδίον esse uult. Polybij ratione octo stadia patet iustum mille ac dipletrum, id est tertiam stadij partem. Plinius schenon facere stadia 30. Herodotus 60. alij 50. de Parasanga eadem concordia, quam sileo. ἄβαλε. quemadmodum imperatiui ἄγε καὶ φέρε transeunt in aduerbia sic à uerbo βάλλω existit βάλε σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ φεῦ. pape. heu. cui super additur ἆ quasi increpandi & admirandi aduerbium. ut in ἆ δειλέ. ponitur & ἆ δεῖλε pro ὦ δειλαιότατε. & ἄβαλε pro εἴθε. δειλαίην. me nauem quam tempestate oborta deseruerant nautæ qui quidem in mari perierunt. ἰωκυτοῦ. ut illa Charontis quæ mortuos uehit. ναυηγοὶ δ' εἰσίν. an illi naufragi. an ego longe illis infelicior quãuis intra portum sim. ἰκαρίην. ab Icaro uiro aut insula. κάππεσεν. decidit. ἠρήσατο. deprecatus est. dubitat ex Homero Synesius μὴ ἄρα ἀληθὲς εἴη, τὸν καθ' ὕδατος θάνατον ὄλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς. κεῖνο δὲ πατρός. Dædali pro salute filij Icari, deos obsecrantis. πέλαγος. mare Icarium. καὶ πότε. Hoc ex mari sciscitatur Apollonides. εἰπέ. dic. κλαυσόμεθα naufragum quempiam lugebimus, aut πλευσόμεθα ἀλκυονίοις ἤμασι. fœtificant bruma Halcyones qui dies Halcyonei uocãtur placido mari per eos & nauigabili siculo maxime. nidificationis earũ dies undecim tradidisse Aristotelẽ Ianus Parrhasius, quinq; posuisse Lodouicus Celius tradunt. nos Aristotelem audiamus lib. de Histo. animal. 5. λέγεται δὲ ἐν ἑπτὰ μὲν ἡμέραις (non 5. nec 11.) ποιεῖσθαι τὴν νεοττιάν, ἐν δὲ ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τίκτειν καὶ ἐκτρέφειν τὰ νεόττια. Ouid. Metamorph. 11. Perq; dies placidos hyberno tẽpore septem incubat Halcyone. Plinius, & Columella lib. 11. cap. 2. ἀλκυόνων. maris sermo huic particulæ respõdens, καὶ ποτὲ δεινῆς. χέρσον ἀπιστοτέρην. in qua maiore cum periculo tum degamus, q̃in mari. mihi uidetur contra uulgatum Pittaci dictum hoc torquere. πιστὸν γῆ. ἄπιστον θάλασσα. ἠνίκα γαῖα. perinde ac terra, nulli perniciem, nulli damnũ creans. ὠδίνουσιν. procreatis hominibus. σὺν φόρτῳ. onerariam Aristomenis nauem undis obruisti. Καφηρεΐδες. πέτραι. Caphareus Eubœæ promontoriũ est. πυρσὸς ὅτι ψεύστης. Nauplius Pa-

lame

lamedis pater dolens filium suũ factione interẽptum cum uideret Græcos tempestate laborare montem Caphareum aut Zaraca uel Opheltam ascendit, eleuatą facula signum dedit uicini portus: qua re decepti Græci asperrimos scopulos (quos γυράς, γυραίδας, γυραίας πέτρας uocant) naufragium pertulerũt. ἠλιό-των. Græcos liso redeũtes. ἧψε. accendit. πάσι ῥόπις. nostri Carinas dicunt, utriq; synechdochicôs. ἠλίθ᾽ ἄλλη. Cladis Troianæ cumulum Capharea appellat Ouidius transfor. 14. ad cuius saxa allisa Græcorũ classe non unius ob noxam & furias Aiacis Oilei, sed Arcturi sydus, multi mortales interierũt. Euripides in Troadib. Virg. Aeneid. 11. Philostratus in Aiace Locro, Tzetzes in Lycophronẽ, & Calaber lib. 14. Strabo hæc à recentioribus poetis ficta existimat. καὶ τὴν. & hanc quidem Troiam exciderunt. ἠλείᾳ. non Thebana ut Semele. Eleam lagenam forte uocat quod Theopompus Chius uitem primum Olympiæ Elidis uico iuxta Alphæum inuentam narret. Comessabatur fortassis Dion in Elide. βρόμιον. uinum. ἀθερίζοντο. contenderunt. ἦν γε ὑπὲρ ψυχῆς. ὁ ἀγὼν uel ἡ μάχη, subaudi, ὁ μὲν. iniuriã passus Pisistratus. παναλάστωρ. ἀλάστωρ. χέρων. Antagora deterior. χερῶν. κέρων uel κηρῶν, parcarũ scribi sine uitio potest. ἐν πελάγει. Antagorã nanq; qui Pisistratum pulsarat, cani marino deuorandum obiecit.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ. Ἀντιπάτρου.

Ταρσήτης ἄρχιππος ὅτ᾽ ἐκ νούσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς ἀΐδην,
εἶπε τάδ᾽ υἱέοσιν, ὦ φίλα τέκνα, μάλ᾽ ἐμαυτὸν,
καὶ τὸν ἀροτρευτὴν στέρξατέ μοι βίοτον.
μισοφαλῆς ἀνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγὲ, σὺ γὰρ δρόμον εὕραο πόντου,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον. οἷον ἐπῆξας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εἴ γ᾽ ἀπὸ χέρσου
τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ Νεσσαίοιο, διαπλώουσιν ὁδηγὸς,
πορθμοῦ, καὶ Θασίων γνώριμος αἰγιαλῶν,
πόντου ἀροβοῦντης ἐπιδέξιος, ἠδ᾽ ὅτ᾽ ἔκνωσε
πλαζομένην στρωφῶν πηδαλίοιο παλάμην,
μυελτὴς, ἁλίοιο βίου ῥέκος, οὐδ᾽ ὅτ᾽ ἔμελλε
θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.
τοὶ δὲ, κέλυφος ἔθλασαν ἐπ᾽ ἀνδρὶ, τόφρα γεραιὸς
πλώσῃ ἐπ᾽ οἰκείης εἰς ἀΐδην ἀκάτου.

Λεωνίδου.

Ὁ πλόος, ὡραῖος. καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις ζέφυρος.

λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
    κύμασι, καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια
    ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης
    ἄνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Ἀκμαῖος ῥοθίῃ νηὶ δρόμος. οὐδὲ θάλασσα
    πορφύρει, βομβρῆ φρικὶ χαρασσομένη,
ἤδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπωρόφια γυρὰ χελιδὼν
    οἰκία. λειμώνων δ' ἁβρὰ γελᾷ πέταλα.
τοὔνεκα μηρύσασθε διάβροχα πείσματα ναῦται,
    ἕλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
λαίφεα δ' εὐύφεα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ Πρίηπος
    ὔμμιν ἐνορμίταις, παῖς ἐνέπω Βρομίου.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Λῦσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν.
    εὔτροχα δ' ἐκπετάσας λαίφεα, ποντοπόρει
ἔμπορε. χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κῦμα
    γλαυκὸν θηλάζει πρηΰγελως Ζέφυρος.
ἤδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδὼν
    χείλεσι, καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον.
ἄνθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα. τῷ δ', σὺ Πριήπῳ
    πειθόμενος, πάσης ἅπτεο ναυτιλίης.

Σατύρου θυίλλου.

Ἤδη τηλεδαποῖσι χελιδόσιν, ἤδη ἂν οἶδμα
    κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος.
ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
    ἄνθεα, καὶ τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος.
σχοίνους μηρύεσθε ἐφ' ὁλκάδα, φορτίζεσθε
    ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἔφεσθε κάλοις.
ταῦθ' ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὁ Πρίηπος
    ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίη γράφομαι.

Σατύρου.

Ἤδη μὲν ζεφύροιο πλοκτόνου ὑγρὸν ἄημα
    ἠρέμα λειμῶνας πνέει ἐπ' ἀνθοκόμους.
κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι. γαληναίη δὲ θάλασσα
    μειδιάει, κρυερῶν ἄβρομος ἐξ ἀνέμων.
ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
    πίτνατε δ' εὐπτερύγων λεπταλέας στολίδας.
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσυνοι χαρίεντι Πριήπῳ.
    ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Ἀρχίου.

Τοῦδέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
    ναῦται θρηϊκίου θέντο πόρου φύλακα.

πολλά

πολλάκις οἷς ἤιξα ταχὺς καλέουσιν ἀρωγὸς
 ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺν ἄγων ζέφυρον.
τοὔνεκεν οὔτ' ἄκνισσον, ὅπερ θέμις, οὔτ' ἀδίδουν
 εἶαρος, ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα, καὶ ἔμπυρον. οὐδ' ἑκατόμβη
 τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἁνδάνεται.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται. οὐ γὰρ ἀήτης
 κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα.
οὐκ ἔτι δὲ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα,
 ἔμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.
οἱ ζέφυροι πνείουσιν. ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν,
 κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
θάρσει ναυτιλίης ἐμπείραμε, κἂν παρὰ σύρτιν,
 κἂν παρὰ σικελίην ποντοπορῇς κροκάλην.
μοῦνον φορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου
 ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἤδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
 εἶαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις.
ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
 ὁλκὰς, ἀπ' ἠιόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
λαίφεα κυρτώσαντες ἀπηρέες ἔξιτε ναῦται,
 πρηὺ ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
πιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν εὔχομαι εἶναι
 ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Ἤδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
 λήιον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων.
ἤδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
 μουσομανὴς τέττιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην.
καὶ φιλόπαις ὑπὸ γεῖσα δόμους τεύξασα χελιδὼν,
 ἔκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
ὑπνώει δὲ θάλασσα φιλοζεφύροιο γαλήνης,
 νηοφόροις νώτοις, εὔδια πεπταμένης.
οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
 οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη,
ναυτίλε, ποντομέδοντι, καὶ ὁρμοδοτῆρι Πριήπῳ
 τευθίδος, ἢ τρίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτυν,
ἢ σκάρον αὐδήεντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
 ἄτρομος ἰονίου τέρμα θαλασσοπόρει.

γειαρότης. arator. Archias. ληϊνόμοι γειαρόται νεμέες. ἔργον. legendum ἔργων. ibat. μήτηρ. mater nouerca dulcior. δρόμον πόντου. nauigationem. ἠρέθισας. excitasti, inescauisti. καὶ ψυχάς. quid Hesiodus. χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται. ἐπικάρπιον δόλιον ξύλον. naues. τηλόθεν. ei se non committens. ὡς αἴδης, manifesta pernicies & interitus. ἐμπλώουσιν. nauigantibus, traijcientibus. πορθμοῦ. Freti Tha-

ſum inſulam à Thracia diſpeſcentis. ὅτ' ἐκνώσσει. κνώσσω. dormio. μυελετής. ualde ſenex, γέρων. Metaphora à ueſte multo uſu lacerata & detrita. σανίδος. nauiculæ. ἐπ' ἀνδρί. quem in ignem poſitum cremarent. lectus autem quo cadauer ad ſepulchrum effertur, capulus, feretrum, ſandapila, loculus appellatur. τόφρα pro ὄφρα. ἐπ' οἰκάδος. Illam Charontis minime deſiderās. ὁ πλόος ὡραῖος. Ex die 3. Iduum Nouembris uſq; in diem ſeptimum Iduum Martij maria claudūtur. ijs Vegetij uerbis apparet quod nauigationis ὡραῖον dicat Leonidas. Vegetium obiter ſic emenda lib. 3. cap. 10. multitudinem nō ſolum Cymbrorum ſed etiam Teutonum & Ambronum. Ambronum ex Plutarchi Mario repone (de quibus Feſtus & Iulius Florus) non Vmbronum nec Tigurinorum. Idem Vege. lib. 4. cap. 20. Demetrij Helepolim turrem ambulatoriam appellat, quod ut capias, adi Vitruuium lib. 10. cap. 22. Plutarchum in Demetrio. Ammia. Marcellinum lib. 23. Diodorum 20. in Helepoleos ędificatione differētes. λαλαγεῦσα. uocem edens. Marianus. αἱ δὲ πόριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες. Theocritus. ὄρνιχες λαλαγεῦντι. Paulus Silētiarius. ταὶ δὲ πέρος λαλαγεῦσαι ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἠχώ. μέμβλωκεν. adeſt. uenit. τρηχεῖ. aſpero, turbulēto. γύαια. nauiū retinacula. funes nauticos. πᾶσαν ὀθόνην. omnia uela. Pollux tria facit. Acation, Epidromon, Dolona. nec nō Iſidorus lib. 19. cap. 3. Lucianus. τότε ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὀθόνῃ. ſed hac uoce omne linteum appellant. D. Ioannes in Euangelio. καὶ ἔδησαν αὐτὸν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων. Medici omnino Othonia pro linteis lineis accipiūt ὁ λιμενίτης. non ſolū aram ad portum habuiſſe uidetur Priapus, cuius ui omnia in lucē prorūpere aiunt, ſed etiam portubus præfuiſſe. Antipater. ὁρμίτης παῖς γένετο Βρομίου. Satyrus. ὁ Πρίηπος ὁ λιμενορμίτης. Et. πίστωσι χαίροντι Πριήπῳ ὦ ἴτε οἱ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι. Dicebantur autem qui litoribus præerant uel quibus ſacra in litore fiebant ſoluebanturq; uota θεοὶ ἐπάκτιοι. dij litorales. Catullus. neq; ulla uota littoralibus dijs ſibi eſſe facta. Romani ſane duces mare ingredientes immolare hoſtiam fluctibus, Græci libare cōſueuerant. Chriſtiani benedicētes ac bene precati milites in naues introducebant. ῥοθίῳ. eunti, fluenti. πορφύρει. turbulentum eſt mare. Aratus. οἴτ' ἐν ἁλὶ πορφυρούσῃ. μελαινομένῃ. κινουμένης γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταύτην ποιεῖται τὴν στάσιν interpres. ὑπωρόφια. ſub tectis. ſub lacunaribus. παῖς Βρομίου. Priapus Naidis nymphæ Veneris aut Chiones ac Iouis uel Bacchi filius fingitur, quod qui uino indulgent fere ad Venerem ſint promptiores. Idem eſſe Liberi & Priapi numen Athenæus, Priapumq; ex Epitheto nūcupari ut Thriambum & Dithyrambum autumat. cōſule Suidam & Theocriti cōmentatorem Idyllio primo. λῦσον πρυμνήσια. Funem ſolue quo nauis in litore ad palum religatur. funem enim ſignificat πρυμνήσιον nō palum. Homer. παρὰ πρυμνήσια νηός. πεῖσμα & ἐπίγειον. uocant. ἀπέδραμον. aufugerunt. θηλύνει. emollit. mitigat. πραΰγελως. ſuaue ridens. θάλαμον. nidum. καρφίτων. è ſtipula ac feſtucis. ᾧ σύ. quamobrem tu Priapo obediens. πηλοδομεῦσι. nidos ex cœno compingunt. ἀν' οἶδμα. per mare. ὑπὲρ πετάλων. ſuper flores. τρηχὺς πόρος. difficilis nauigatio. κάλοις. Rudentibus. πλοοτόκου. cuius flatus nauigationem parit. χελιδονίδες. hirundines. non enim una facit uer. Procne Attica in hirundinem transformata eſt. πίτνατε. extēdite. στολίδας. rugoſa & ſinuoſa uela. λεπταλέας. λεπτά. ὠκυπτερύγων. citarū nauiū. Oppiano λινοπτερύγων. κυματοπλῆγος. à fluctu uerberati. Θρηϊκίου πόρου. forte Boſphori Thracij. ῥέξαι. ἀΐσσω. ἄκνισσον. ſine ſacrificio. ὅπερ θέμις. prout ius & fas non eſt. ἔαρος στεφάνων. Vernis frondibus indigentem. ὃ ἔμπυρον. Crematis uictimis. ἑκατόμβῃ. ſacrificio. ἁνδάνει. Placet. εὔδια. trāquille. χαρασσόμενα. Impreſſa. ἀσπιλάδεσσι. peritis. ἐμπελιν.

saxis

saxis percussis. πόντος βαθὺς. profundum mare. ἀντωπός. ex aduerso. ἐπιβρύζει. cantillat. ob strepit. ἐμπέφραμαι ἔμπαιρος καὶ παρὰ σύρτιν. Sallustius in Iugurthino. Lucanus lib. 9. & certatim geographorū familia. apud quos de Syrtium ambitu & spatio ingens est pugna. σκύλλην κροκοδίλην. Scyllam & Charybdim. ὑπὸ ὁρμάτων ὑπὸ τῶν. ut supra Antipater. ὑμμιν ὑφορμίτας. nō ὑφορμίταις. ὁ σκάρος. Latino nomine caret is piscis. Galeno ἐν πετραίοις ἰχθύσιν ἡδονῆς ἕνεκεν. cum Ennius poeta ob excellentiam Iouis cerebrū uocitabat. Scarus apud Columellam lib. 8. cap. 16. pro Scaurus castiga. ἡ ἔθνεας φάγον. Syllę cuidā in sympoſiacis Plutarchi ἰχθύων ἐσθιόμενος οὐδεὶς ὅτι ἢ ἱεροθύσιμος ἔστι. quā opinionē ualidis argumētis quasi ex professo labefactans Atheneus, Copaides anguillas ab incolis hostiarū in morē coronatas dijs sacrificari probat, Dianæ Mænides Eustathius, multisq; eiusmodi exemplis insistit ille, quæ sciens transeo. ab Aegyptijs certe interdicuntur in sacris pisces. μεμυκότα. clausum ob hyemis tempestates. ἔαρος. ueris iucundi gratia. κυλίνδροις. teretibus atq; uolubilibus lignis, carinæ in trāsuersum subiectis: Palangæ appellantur à nonnullis, Græcis φαλάγγαι & φάλαγγες dicuntur, quibus è naualibus aut litore in mare lubricantia aguntur nauigia. Est aliud Ciceroni Archimedis sepulchrum septum undiq; & uestitum uepribus indaganti lib. Tusculan. quæstio. 5. Cylindrus, quem locum edisserit in Marcello Plutarchus. ἐν βυθῷ. mare. πρηνῶ. utilis, quæstuosus. φόρτον. merces. εὔχομαι. Ego Priapus dico. θελγξινόοιο Βρομίου. Bacchus à Lycurgo Thracię rege pene oppressus (Diodo. lib. 4. Q. Calaber 2. Stephanus in dictione Λαμπασηνός.) in mare præcipitans à Thetide & Eurinome suscipitur: figmentū ab Homeri glossographo Iliad. ζ. ad plenum tractatur, quod Athenæus detegit lib. 1. φασὶ δὲ καὶ τὸν Διόνυσον φυγεῖν εἰς τὴν θάλασσαν οἰνοποιίαν σημαίνειν φασί, πάλαι γινωσκομένην. ἡδὺν γὰρ τὸν οἶνον παρεγχεομένης θαλάσσης. Plinius. Græcorum uina legimus perfundi aqua solere ad lenitatem excitandam, sed marina & salsa id factitatum ne corrumperentur putauit Acron. Alia Plutarchus in causis natural. Heraclides in allegorijs. Piurnutus in Baccho. Aristophanis enarrator in neb. ibi ἅλσι θερμαίνεθαι & Suidas in ea uoce. Atqui uini coi appellatione nullum aliud priscis intelligitur quam τεθαλασσωμένον id est marina aqua factum (est enim ἀπαράχυτον ᾧ οὐ μέμικται θάλασσα. quamuis Rhodium huic simile esset Phorineum falsius) à serui furto exortum sic mensuram explentis. Cato lib. de re Rustica cap. 112. & Dionys. Vticensis lib. 3. cap. 23. λήϊον. Seges. λοχίαις. τῇ εὐτραφεῖ γῇ, καὶ ἀσταχύας ἢ καρποὺς φερούσῃ. ἰσοζυγέων. an æqualium, an eandem in seriem digestorum. Arithmetici pares numeros ζυγά, impares ἄζυγα. uocant. ἀμαλλοδέται. messores manipulos ligantes. γεῖσα. subgrundia uel subgrundas tecti partes prominentiores. quæ & ἀπογεῖσα. πηλοχύτοις. è cœno fusis & compositis. τέκνα. fœtum. pullos. δόμους. nidos. νώτοις. naues ferentibus humeris, ἐρυμνῶν. Hesychius. ἐρυγμίνων. litoris. ὁρμοδοτῆρι. in portus ducenti. καὶ τρίγλας ἀνθησάσαν ἰτέων. mullum piscem squammis undique pallentibus seu ad uiredinem uergentibus. Plinius. Mullum expirantem uersicolori quadam & numerosa uarietate spectari proceres gulæ narrant, rubentium squamarum multiplici mutatione pallescentem, utique si uitro spectetur inclusus. ὁ σπαλαγον ἄφωνον. Pisces nullam uocem edunt exceptis scaphro & porco fluuiatili ut Aristoteles putat. Verba Erasmi. Ego in ijs quæ extant Aristotelis operibus hoc ab eo scriptum nego. Oppianus halieuticum primo omnibus præter scarum uocem adimit (quem solum ruminare dicit Aristoteles lib. de partibus animal. tertio, solum dormire Seleucus Tarsensis) καὶ σκάρον δὲ δὴ μοῦνον ἐν ἰχθύ

ἰχθύσι πᾶσιν ἀναύδοις φθέγγεται. Rationẽ attulit ipse Aristoteles quod ijs neq; pulmo sit neq; arteria neq; guttur lib. de animal. 2. & de histo. anim. 5. Pertinaciter hac de re contra philosophiæ parentẽ digladiari Plinij ac nonnullos sed Athenæum imprimis non ignoramus, cuius dipnosophistis non minus in eo quod de Pœcilijs piscibus garriunt occurrit in Arcad. Pausanias. φθεγγομένων δὲ ἀκοῦσαι οὐδὲν (inquit) κατειμένας πρὸς τῷ ποταμῷ καὶ ἐν ἡλίου δυσμαῖς, ὅτε δὴ φθέγγεσθαι μάλιστα λέγονται οἱ ἰχθῦς. quam Theætetum & Oppianum refutat Suidas in uerbo πνευμόνων. καὶ οἱ σκάροι τῷ πνεύματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου τὴν ἠχὴν ἀποτελοῦσι. ἀμέλει ἐν τῷ βυθῷ ὄντες οὐ φωνοῦσι. ἰονίου. maris Ionij.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτοῦ.

Ἐκλάσθην ὑπὸ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ἐς τί με πόντῳ
στέλλετε ναυηγὸν κλῶνα τὸν ναυτιλίης;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρσιν,
ἧς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος. ἐχθρὸν ἀήταις
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

Ἀδεσπότου.

Ἀρτιπαγῆ ῥοθίοισιν ὑπὸ κροκάλῃσί με νῆα,
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμένην,
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα. τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε
χεῦμα, καὶ ἐκ σταθμῶν ἥρπασεν ἠϊόνων,
ὁλκάδα. τῇ, δείλαιος ἀεὶ κλόνος, ἦγε τὰ πόντου
χεύματα, κὴν χέρσῳ λαίγεα, κὴν πελάγει.

Κυλλωνίου πεπανοῦ.

Οὔπω ναῦς, καὶ ὄλωλα. τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
ἔτλην; φεῦ, πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν, ἔσπασε γαίης
πόντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Ἀδεσπότου.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγὸν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

Ἀδεσπότου.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑετιός με
πρόρριζον γαίης ἐξεκύλισε νότος.
ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
ἄνθρωποι, τόλμης οὔποτε φειδόμενοι.

Ἀδήλου.

Τίπτε με τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον ἤλσε τέκνον,
τὴν δὲ πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Μυρία με τρίψασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ὀρεσσαμένην,
ὤλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
ἥφαιστος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
φῦθεν ἔφυν, ἀπόλωλα. παρ' ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι
χέρσῳ, τὴν πελάγευς ἐλπίδα μεμφομένη.

Σεκούνδου.

Ὁλκὰς ἀμετρήτου πολέμου ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
ἣν ὁ μέλας οὔτ' εὖρος ἐπόντισεν, οὔτε τὸν χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα νότων·
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἄπιστον,
νῦν ἁλὸς ἀμετέρης ὕδατα διζομένη.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ὁλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ.
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας, ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ὁλκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητερίαις.
ἱσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε, καιομένη δὲ
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Τὴν μικρήν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορούσαις
νηυσὶ διδοῦσιν ἄτρομον εὐπλοΐην.
οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον. οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρη πλέον. ἄλλο γὰρ ἄλλη
θάρσος. ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

Ἀντιφίλου.

Ὑλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν, οὐκ ἔτι πεύκη
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει.
γόμφος δ' οὐκ ἔτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν, οὐδὲ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται.
τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πηκτὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀειρομένας.
ἀργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος. ἀλλὰ Σαβίνου
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔδωκε τρόπιν.

Μαικίου.

Ναῦν Ἱεροκλείδης εἶχε σύγγηρον, ὁμόπλουν,
τὴν αὐτὴν ζωῆς, καὶ θανάτου σύνοδον.
πιστὴν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον. οὔτις ἐκείνης
πώποτ' ἐπὶ πλώουσιν κῦμα δικαιοτέρη.

γήραος ἄχρις ἔβοσκε πενθομένη. εἶτα θανόντα
ἐκτέρισεν, συνέπλω δ᾽ ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδην.

Ἀντιπάτρου.

Πύῤῥος ὁ μονόρετης, ὀλίγῃ νηῒ λεπτὰ ματεύων
φυκία, καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτου,
ἠιόνων ἀπέπλευσε τυπεὶς, κατέδυνε κεραυνῷ.
νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη.
ἀγγελίην θέω καὶ λιγνὺν μηνύσασα.
καὶ φράσεν, ἀργαίην δ᾽ οὐκ ἐπόθησε τρόπιν.

Ἀδήλου.

Ἡ ναῦς ἀπ᾽ ὄρους Κύπριδος γομφουμένη,
πρὸς τὴν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεοῦ.
ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ᾽ ἔμπορος τεκτήνατο.
καλεῖ δ᾽ ἑταίρην, εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
ἔμβαινε θαῤῥῶν. μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν.
ἐλθόντα δέχομαι. πάντα βαστάζω ξένον.
ἐς ποντ᾽ ἀπὸ γαίης, κἂν βυθῷ μ᾽ ἐρέσσετε.

ναυηγὸν κλῶνα. arborem à uento deiectam quasi naufragium passam. πέντῳ πέμπετε. nauem ex me compingentes. πεσόντε. committite. γομφοπῆγες. ναυπηγοί. nauium fabricatores. πολὺς. uehemens. ἐχθρὸν ἀήταις δένδρεον. pinus uel picea. alijs πίτυς picea πεύκη pinus est. Alludit fortassis ad fabulam quã ex Dionysii Vticensis lib. 11. excerpsit Egnatius atq; ita in sermonem Latinum uertit. Pitym puellam formosissimam riuales duo dij Pan & Boreas adamabant. dari eam sibi semicaper deus, dari eam sibi trux instabat Boreas. Puella Pana potius quam Boream si libera detur optio. Pani uero cum mox adhæsisset Pitys, impatiens repulsæ Boreas deprehensam forte solam spatioso campo saxo adlidit moribundam. eam tellus intra gremium exceptam in arborem cognominem mutauit. Quamobrem uentos odio prosequi nõ iniuria debuit Pitys. nobis ex eo uidetur orta fabula, quod huius arboris folia leui aura insusurrẽt, quasi sponte commota non à uento, pauore & metu tremant. Nicandri expositor. μυθεύεται γὰρ ὡς ἐπειδὴ μαρσύας δεθεὶς ἐκ πίτυος ἐξεδάρη ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος, ἡ πίτυς συμπαθὴς ἐπ᾽ αὐτῷ γινομένη, θρηνώδης ὑπάρχει. Plinius uictum ab Apolline Marsyam è platano pependisse autumat. ἀρτιπαγῆ. nuper compactam. κροκάλαισι. litoribus undosis. οὐδ᾽ ἀνέμοισι. ut mare intrarem. ἀεὶ κλόνος. cui semper calamitatem adfert maris turbatio. ἥγε. cui profecto. οὔπω ναῦς. Sed carina tantum. ἐν βυθὸν ἔγνων. Si mare nossem. ἔτλην. peiora passa essem. ἀκάτου τρόπιν. nauis carinam. καὶ χέρσῳ. nõdum mare ingressam. ἐκλάσθην. fracta sum. γῆ δ᾽ ἐπειράθην. quæ in terra sum experta. πρόῤῥιζον. radicitus. ἐξεκύλισε. euertit. πάλιν. prius è terra à uentis euulsa. μάρχομαι. scribe μάχομαι. ἠλεὲ. Stolide faber. ὑπόφερε. subuertit. τοσόν περ. quæ tot maria peragrarem. ἥφαιστος. ignis. ἀπὸ πόντου. quis mare terra infidelius deinceps censebit. φύσιν ἔφυν. unde nata sum. ἐλπίδα μεμφομένη. Quod à mari ut sperabam non sum defensa. ἀμειβήτου πελάγους. non πολέμου ut superiore epigrammate. ἀμετρήτοιο θαλάσσης. ἡμετέρης. nostri maris, in quo agebam. ὕδατα δυζόμενη. quibus ignis extinguatur. marina tamen aqua incẽdium potius excitari quam restingui certum est, tanta tamen uis iniici potest ut flammam strangulet. κηραμένη. quæ piceas in meam perniciem incidit. τὴν ἐμὲ γεινα-

μέναν

γαῖαν. terram. ἀγκοίναις. in maternis ulnis. δυσμενέων. cum quibus prius colluctata est. ἰθύνειν. ad dirigendam. εὐπηδαλίοις. gubernaculo facilius regatur flectaturque. ἄλλο γὰρ ἄλλῃ θάρσος. Eæ quidem naues maxime appositæ sunt seu quis remis utatur seu uelis, ad utrunque idoneũ Phaselum suum laudat Catullus. nonnullæ altitudine sua fluctus cõtemnunt. δαίμοσι. deorum erga me benignitate. ὑλοτόμοι. οἱ τὴν ὕλην τέμνοντες. νηῶν χάριν. nisi alia de causa quam ut naues ædificetis, arbores inciditis. οὐκ ἔτι πεύκην. non iam arbores ad fabricandas naues cæduntur. κύματος. maris. ῥινὸς ἐπιβροχέα. ne hoc quidem nouum. Solinus ex Plinij 4. & 7. nauigant autem Britanni alueis quos circundant ambitione tergorum bubulorum. & Lusitani. Strabo. διφθερινοῖς πεπλοίοις ἐχρῶντο. Dion lib. 48. & 50. Græci βυρσοπαγεῖς, latini uitiles naues appellant. τοίχων. nauis laterum. ἁμαξίτην. ἁμαξιαῖον. φόρτον. an pondus aliquod, an uiros aut mulieres, quos in lectica aut sella serui gestabant, eos Germanicos baiulos uocat Tertullianus. ἀργὼ μὲν πεντόρισι. Hanc Iasoni è fago extruxit Mineruæ consilio Argus faber. nonnulli ob eximiam celeritatẽ id nominis illi inditũ putant, ἀργὸν quippe aiunt celerem appellauisse ueteres. diuersa Hesychius in dictione ἀργώ. Quod apud Plinium Philostephanus ait Iasonem primum nauigasse longa naue, id sane nos docet Aristophanis Commentarius in Equitibus. ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς. πολεμίας. τὰς τριήρεις δὲ φησι. Demosthenis πρὸς λεπτίνην scholia. πλοίων στρογγύλων. φορτηγῶν δηλονότι. μακρὰ γὰρ τὰ πολεμικὰ ὀνομάζουσι. Thucydidis enarrator. νηὶ στρογγύλῃ. ἐμπορικῇ διὰ τὸ τὰ πολεμικὰ μακρότερα εἶναι. Sic ipse Demosthenes περὶ παραπρ. φυτὸς δὲ χελιδονέων καὶ κυανέων, πλοίων μακρῶν μὴ πλεῖν. Diodorus, nisi nos decipit interpres, Argo quia maior esset quàm quæ ad eum diem fieri consueuerant longam nauem appellauit. nec me fugit longas pulsu remorũ incitari, onerarias uero nequaquam. Quę autem quinquaginta remis impelleretur ut hæc Iasonis (licet Theocrito sit τριακοντάζυγος) πεντηκόντορος recte appellatur. In Etymo uocabuli πεντηκόντορος. Quidam ab Etymologico in uoce ἐρέτης, Eustathio & Homeri scholiaste Iliad. α. super hoc, τίσειαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα, discrepãt: nec illis quoque in uocibus κέλης & ἡμιόλιος cum ipso etymologiarum coaceruatore conuenit. ibi ἐπακτροκέλης ἡμιόλιος. Budęus triremiolias quæ essent ternûm ordinum & semis appellat. de Myoparone cõsule Festum, ac de Liburnicis Vegetium lib. 4. quæ Lucano Pharsaliæ 2. biremes sunt. Ordine contentæ gemino creuisse Liburnæ. Suidæ triremes. Eutropio lib. 2. rostratæ. In mari dimicauerunt paratis nauibus rostratis quas Liburnicas uocant. cuidam γαῦλος ἐστιν εἶδος πλοιου λῃστικοῦ, ἥτις καὶ λίβυρνος καλεῖται. de Delphinophoro naue hoc tantum Pollux. ὑπὲρ δὲ τὸ ἔμβολον δελφὶς ἵσταται, ὅταν ἡ ναῦς δελφινοφόρος ᾖ. At Thucydidis enarrator: ἐκ τῶν κεραίων δελφῖνες ἦσαν ἠρτημένοι μολίβδινοι, ὥστε ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσπλεούσαις πολεμίαις ναυσὶν. οἱ ἐμπίπτοντες αὐταῖς, διέκοπτον τὸ ἔδαφος αὐτῶν καὶ κατέδυον. Aristophanes in Equitib. τοὺς δὲ δελφῖνας μετεωρίζου, lege scholia. hallucinantur itaque meo iudicio qui nec eos, neque Suidam sequuntur, quique nauium ὑποζώματα non subligacula sed Zonas conuertũt. ἀλλὰ ξεβίνω. de naue consutili Neronis Aniceti consilio facta non hic agitur. παλλάς. Minerua, omnium artium inuentrix. Aristides. ἀθηνᾶς ἡγουμένης οὐδὲν πώποτε ἀνθρώποις ἡμαρτήθη, οὐδ᾽ ἂν πράξουσί ποτε χρηστὸν οὐδὲν ἄνευ τῆς ἀθηνᾶς. σύγγηρον. una consenescentẽ. συνοδὸν. comitem. κῦμα. mare. ἔβοσκε. piscantem Hieroclidem alebat. ἐκτρίψιον. cuius tabulis cadauer semiustulatum est. συνέπλω. Cum eo nauigauit. φυκία. Phycidas. Athenæus. καὶ τῶν πετραίων ὁ φυκὴς καὶ ἡ φυκὶς ἁπαλώτατα ἰχθύδιά ὄντα. ἐκ κράθεων;

pendentibus è calamo piscatorio ad lineam setis filóue tanquam perpendiculo. Scio κάθετον retis genus esse. ἀποτηλε, procul à litore. κατέδυνε. cecidit. καὶ φράσεν. Pyrrhi interitum. ἀργαλέην τρόπιν. quæ Pyrrhum igne cœlesti ictum nunciaret. Carina Argus nauis ex Dodonea quercu facta apud Orpheũ sic fatur. ὤμοι ἐγὼν ὄφελον. & Apollonij 4. Argonaut. ἴαχεν ἀνδρομέη φωνῇ μεσσηγὺ θεόντων, αὐδήεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ. ἀπ' ἔργων κύπριδος. quæstu meritorio. γομφουμένη. nauigium à scorto masculo constructum uoce humana fungitur. γενάρχην θεοῦ. Veneris parentem. ὥρης ἔμπορος. pulchritudinis suæ quasi mercator & institor. ἑταίρην. meretricem. Porro hæc μισθὸν αὐτῷ. βαστάζω ξεῖνον. φθέγγεται. id est subagitate Cynædi orationem esse indicant.

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ, Ἀπολλωνίδου,
οἱ δὲ Ἀντιπάτρου.

Εἴθε με πανφορίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
ἢ Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ.
οὐκ ἂν χηροσύνην τόσσον ἔστενον. οἴ με δειλήν,
ὅσσαις Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας. ὀψέ ποθ' Ἥρη
Λητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφέ, τὴν ἀσάλευτον
Αἰγαίῳ Κρονίδης ὥρμισεν ἐν πελάγει.
οὔ σε δειλαίην μὰ τεὸς δέσποινα βοῶσω
δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἕψομαι Ἀντιπάτρου.
ὀλβίζω δ' ὅτι Φοῖβον ἐδέξαο, καὶ μετ' Ὄλυμπον
Ἄρτεμις οὐκ ἄλλην, ἢ σὲ λέγει πατρίδα.

Ἀντιπάτρου.

Κἀγὼ οὐκ ἀπόφημι. σὲ γὰρ τὸ πάροιθεν ἔθηκαν
πλάζεσθαι πλωοὶ τὴν Βορυιάδα.
ἀλλὰ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος. οὔνομα δ' αὐτὸ
ἦρχε ῥιπαίων ἄχρις ὑπὲρ Βορέων.
νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἡ δ' οὐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι τὴν Δῆλον ἐρημοτέρην;

Ἀντιφίλου.

Ἡ τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιὴ
νῆσος, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα, καὶ ἀσύφελος.
αἱ δ' ἀγχοῦ, μεγάλαι τε, καὶ διερόν, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
τρηχεῖαι, μεγέθει τὴν πολυσπόριαι.
καρποῖς, οὐ σταδίοισιν ὁριζόμεθα. οὐδὲ γὰρ αὖλαξ
αἰγύπτου, λιβύης ψάμμον ὑπερφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀελίῳ, νῦν Καίσαρος ἡ Ῥόδος εἰμὶ
νᾶσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σβεννυμέναν με, νέα κατεφώτισεν ἀκτὶς
ἅλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἴπω; τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν
ἐξ ἁλός. ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομέναν.

εἴθε με, utinam ego omnibus uentis agitata adhuc errarem. Aristides: ἀπόλλω τε γάρ φασιν οἱ ποιηταὶ τὴν δῆλον φερομένην πρότερον στῆσαι κατὰ τοῦ πελάγους ῥεύσαντα ἐπειδὴ πρῶτον ἐν αὐτῇ ἐγένετο. Plinius. Delos quæ diu fluctuata. Macrob. Saturn. 1. ut fides etiam Delo facta sit, quę celsa montibus, uasta campis, tamen per maria migrabat. ἤ. prius quàm errāti Latonæ. μαῖαν στῆναι. Lucianus in dialogo Iridis & Neptuni. τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὦ πόσειδον, ἀποσπασθεῖσαν ἐκ σικελίας, ὕφαλον ἔτι νήχεσθαι συμβέβηκε. ταύτην φησὶν ὁ ζεὺς στῆσον ἤδη, καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίησον δῆλον, ἐν τῷ αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν ἐρείσας πάνυ ἀσφαλῶς. deinde. τὴν λητὼ ἐπ' αὐτῇ δεῖ ἀποκυῆσαι &c. πλάζεσθαι. contingeret. πόνον ἔσχον. merito lamentatur nobilis insula. magnos sane Iones & circumiacentes Insulani in Delo conuentus agere solebant. Allegat lib. 3. Thucydides post hunc sermonem Homerum, cui astipulatur Strabo. Adde Græciæ ærariū in ea fuisse, è quo pecunias ad bella contra barbaros gerenda promerent. Porrò qualis esset Pausaniæ seculo ipse in Arcad. declarat. Tertull. inter insulas nulla iam Delos, harenæ Samos. οἴ ἐμέ. heu me miseram. ἥρη. Iuno Latonæ pellici inimica. Lucianus memorato colloquio. ὠδίνων. Apollinis & Dianæ. τῶν ἀδελφῶν. Plinius lib. 4. cap. 12. Delum solam motum non sensisse ad Varronis ætatem dicit. Cōtra Herodotus in Erato. μετὰ δὲ τοῦτον ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα δῆλος ἐκινήθη ὡς λέγουσι δήλιοι. Et: καὶ ἐν χρησμῷ ἦν γεγραμμένον περὶ αὐτῆς ὧδε. κινήσω καὶ δῆλον, ἀκίνητόν περ ἐοῦσαν. Sed præstat Senecam Plinium atq; alios repercutientē lib. natur. quæstio. 6. audire. Sed mouetur & Aegyptus & Delos, quam Virgilius stare iussit immotamq; coli dedit & contemnere uentos. Hanc philosophi quoq; credula natio dixerunt non moueri autore Pindaro. Thucydides ait antea quidem immotam fuisse, sed circa Peloponnesiacum bellum Callisthenes & alio tempore ait hoc accidisse. Hermogenes. καὶ προσχρησώμεθα ταῖς ἀπὸ τῆς ἱστορίας αἰτίαις, ἐὰν ἔχωμεν, οἷον σέσεισται ἐν πολέμῳ τῷ πελοποννησιακῷ δῆλος. Macrobius Saturnalio. tertio, cap. 6. ipsius Thucydidis quem citat Seneca testimonio nunquam terræ motu uexatam Delum profert, ut alter horum ex diametro pugnantium, de recta uia necessario declinet. Ego, bona uenia clarorum hominū dixerim, de huius insulæ motu aut firmitate uerbum adhuc nullum apud Thucydidem reperi. ἱερὴ τροφέ. Latona è longo errore & fuga, grauida & iam ad pariendum uicina temporibus exactis fugit Delum, atq; ibi Apollinem Dianamq; peperit. οὐ νύσα δειλαίην. ut in superiore epigrāmate Antipater. οἴ ἐμὲ δειλήν. μὰ τεὺς. tuos. Apollinem & Dianam. ἕψομαι. sequar. κλεινὴν οὐκ ἀπόφημι. Alphæo respondet Antipater. κλῄζεσθαι. famam consequi. celebrari. τήνε. Tenos una est è Cycladibus. πέφνοι. Hercules in Teno insula Zeten & Calaim Boreæ & Orythiæ liberos trucidauit, ut autor est Apollonius, atq; eius expositor Argonauticôn primo sub finem. πέφνοι igitur uolucres Zetes & Calais, id est Statio interprete Thebaid. 5. utraq; quis rutila stridebant tempora penna. Pindarus. ἄνδρας πτεροῖσι νῶτα πεφρικότας. Atqui Harpyias ut idem Apollonius commentus est & Valerius Flaccus libro 4. fugarunt. cursu ualuisse innuunt poetæ, docetq; Eustathius & Pindari enarrator. τινὲς δὲ ἀναιροῦσι τὸν τῶν Βορεαδῶν μῦθον, οὐ βουλόμενοι αὐτοὺς εἶναι πτερωτοὺς, ταχυτάτους δὲ εἶναι, καὶ ὠκύτητι τῶν ποδῶν διαφέροντας. Id quod ex ipsis quoq; constat. Theognis. καὶ παίδων Βορέου τῶν ἄφαρ εἰσὶ ποδῶν. ὀρτυγίην. Delum à coturnicibus primum in ea uisis aut ab Ortygia Latonæ sorore sic dictam. ἀστερία (ait Varenus) φεύγουσα τὴν μῖξιν τοῦ διὸς, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο νῆσος, ἥτις καὶ ἀστερία καὶ ὀρτυγία ἐκαλεῖτο. Strabo. ὠνομάζετο δὲ πρότερον ὀρτυγία. ῥιπαίων. Plinius.

pone Riphæos montes, ultraq; Aquilonem, gens felix (si credimus) quos hyperboreos appellauere. ἄκρας ὑπερβορέων. Et libro quarto, cap. duodecimo, nec libet dubitare de gente ea cum tot autores prodant frugum primitias solitos mittere Apollini, quem præcipue colunt. totam exportandorum munerum quasi fabulam percenset in Melpomene Herodotus, quam & attingunt Plutarchus περὶ μουσικῆς, Callimachus εἰς Δῆλον, Mela libro tertio, Apollonij glossularius primo, Solinus cap. uigesimo primo, & Pausanias in Atticis. Strabo. ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόρους κοινῶς οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς σκύθας καὶ κελτοσκύθας ἐκάλουν, οἱ δ' ἔτι πρότερον διελόντες, τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου καὶ ἀδρίου κατοικοῦντας, ὑπερβορέους ἔλεγον καὶ σαυρομάτας καὶ ἀριμασπούς. οὐ μὲν. Tenos. sed. Delus. ἐώλπει, sperauisset, futurum putasset. ἡ τερεβινθώδης. Chios. Galenus περὶ ἀντιδότων. α. τὴν δὲ τερμίνθινον οὐκ οἶδ' ὅπως τὴν ἐκ λιβύης ἐκέλευσεν ἐκκλέγεσθαι ὁ ἀνδρόμαχος, ἀτιμάσας γε τὴν ἐκ τῆς χίου πεπιστευμένην ἀρίστην ὑπὸ πάντων. uel Cos. Plinius libro 11. cap. 23. Bombycas & in Co insula nasci tradunt, Cupressi, Terebinthi, Fraxini &c. Id certo asserere arduum esset, nam in Cycladibus Terebinthum nasci Dioscorides & Serapion nos admonent. differre autem Terebinthum arborum stultissimam & Terminthum, Nicandro in Theriacis τρίμιθον non puto, tametsi antiquiores Græci Terminthum uocem usurparint, quos uertens Plinius eumq; secuti Dioscoridis Galeni cæterorumq; interpretes Terebinthum semper reddiderunt. At Basilius εἰς τὴν ψάμμον. ὡς δὲ ταῖς καρύαις καὶ ταῖς τερεβίνθοις. Scio inter me Suidam ac Pollucem forsitan non congruere. ὀλιγάμπελος. cum non magna sit insula. ἀσύφηλος. nec sicca nec lapidosa. ἀλλ' ἀγχοῦ. uicinæ insulæ. τὸ πουλύ. ut plurimum. μεγέθει. non bonitate. ὅθεν. ob id. καρποῖς οὐ σαθροῖς. Adagium esse inquiunt de loco non admodum lato, sed læto & fructuoso, qui longe anteponendus uidetur incultis agris & uastioribus. ἀγύνου. fertilis soli. ἀελίου. Solis. ἤδη σβεννυμένων. à Cassio bello Ciuili captam spoliatamq;, ex imbribus & terræmotu singulares accepisse calamitates etiam legimus. ἐλαμψε νόθων. forte Tiberius Nero, quē quinq; annos Rhodi commoratum ait Paterculus. uide Dionem & Tranquil. in Tiberio. At Neronis deprecatione libertas Rhodijs restituta est. Tacitus 12. quem pro ijs quoque orationem habuisse idem Tranquill. in Diuo Nerone Claudio perhibet. nam eis libertatem ademerat. Dion lib. 7. ὅς μὲν ἐλαξεν ἄλλος ἄλλος. Pindari interpres. καθ' ὃν χρόνον οἱ θεοὶ τὸν ὅλον κόσμον πρὸς ἑαυτοὺς διεμερίζοντο, ἀπόντος τοῦ ἡλίου, ὁ δὲ ἑαυτοῦ λανθανοντος δρόμον, οὐδὲ εἷς τῶν θεῶν ὑπέμνησεν, ὥστε καὶ αὐτῷ τὸν κόσμον μερίσαι φυλαχθῆναι. οὐδέπω δὲ ἡ ῥόδος ἦν ἐκ θαλάσσης ἀναδοθεῖσα. διὸ καὶ ἀκλήρωτος μένας ὁ θεὸς, ταύτην εἶλε τὴν μερίδα, ἰδὼν αὐτὴν νῆσον ἀναφερομένην. Aristides. καὶ τὰ μὲν πρόσθεν λεγόμενα ταῦτα, μυθολογήματα ἦν. ὅτι τὴν δὲ νῆσον οὖσαν ὑπὸ τῇ θαλάσσῃ κεκρυμμένην, ἡλίῳ δῶρον ἀνέσπασαν θεοί. Manilius. Tuq; domus uere solis cui sola sacrata es. Sol igitur ut liquet sibi è mari Rhodum extulit. Nec qui cessante Ogygia eluuione primas Rhodum & Delum radijs solis illuminatas, docent, poetis certiora afferunt. ijs tamen fere subuenit Plinius. Claræ iampridem insulæ Delos & Rhodos memoria produntur enatæ. Rhodum paludibus confertam solis calore in fœcundam atq; uberem euasisse refert Diodorus. Philo περὶ κόσμου. ῥόδος δὲ καὶ Δῆλος τὸ μὲν παλαιὸν ἠφανίσθαι κατὰ τῆς θαλάσσης ἐδεδύκεσαν ἐπικλυζόμεναι, χρόνῳ δ' ὕστερον ἐλαττωθείσης ἠρέμα τῆς γῆς κατ' ὀλίγον ἀνίσχουσαι ἐφάνησαν. Rhodum Delum compluresque alias insulas terræmotu exortas propugnat Ammianus Marcellinus

nus libro decimo sexto. quod si arridet, ὅς μὲν ἔλεξεν, Neptunus sane erit, terræ tremoribus concutiendæ (nisi quis ex Gellij libro secũdo, cap. 28. addubitet) autoritatem iure quodam sibi uendicans, sed hoc interpretamentum epigrammati non conducit.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Ἀντιπάτρου.

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένον ἄγχι παρ᾽ ἀκτὰς
χθιζόν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος, ἔλεξε τάδε.
εὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων ἀφροδίτῃ,
εἰπέ μοι ὦ νήφων. πεύθεαι ἱππολύτου;
τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. ὣς ὁ μὲν, εἰπὼν,
ᾤχετ᾽. ἐμοὶ δ᾽ ἀπὸ τοῦ, οὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

Φιλίππου.

Εὐθαλέα πλατανόν με νόθον βαρυαλλακτὸν αὔραις
ῥίζης δὲ αὖτ᾽ ἐστόρεσαν δαπέδῳ.
λουσαμένη Βρομίῳ δ᾽ ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χείματι, καὶ θάλπει, τοῦ διὸς ἡδύτερον.
ὀλλυμένη δ᾽ ἔζησα. μόνη δὲ πιοῦσα λυαίου,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

Μελεάγρου.

Αἱ νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ᾽ ἐκ πυρὸς ἥλατο ὁ κοῦρος,
νίψαν, ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τοὔνεκα σὺν νύμφαις Βρόμιος φίλος. ἢν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

Ἐπιγόνου θεσσαλονικέως.

Ἀργυρέη κρωσσίς με τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
βάτραχον, οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν.
κεῖμαι δ᾽ ἐν νύμφαις κεῖναις φίλος, οὐδὲ λυαίῳ
ἐχθρός, ὑπ᾽ ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν.
ὀψέ ποτ᾽ εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ, τίνες ὕδωρ
πίνουσι, μανίην σώφρονα μαινόμενοι;

Ἰουλιανοῦ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἶς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
οὔ σ᾽ ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
κεῖνος, νέκταρ ὄδωδε. σὺ δὲ, τράγον. ἦ ῥά σε κελτοὶ
τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ᾽ ἀσταχύων.
τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ Βρόμον, οὐ Βρόμιον.

Ἀλκαίου.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατεν, οὐχὶ σὲ μοῦνον
ὤλεσεν, ἠδ᾽ στρατιὴν καλλίου ἡλικίην.
ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος, ὦ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμψαις εἰς ἀΐδεω πρόποσιν.

Νικηράτου.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ,
ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
ταῦτ᾽ ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὄδωδε πίθου.
τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν. εἶχε δὲ κισσῷ
μέτωπον, ὥσπερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

κεκορημένε. saturato. κοτέων. mihi subiratus. ἀπεχθομένων. abstemiorũ & continentium quos odit Venus. πεύθεαι ἱππολύτου. an ignoras quæ sobrio & temperato Hippolyto contigerint. φαλίγκιον. tale qudpiam. ᾤχετο. abijt. ἀπ᾽ ἐκ. ἡμέρας subaudi. ab eo tempore. βαρυλαίλαπες. cum turbine & procella. ἐστόρεσαν prostrauerunt. λουσαμένη Βρομίῳ. Plinius hanc arborem commendans: tantum postea honoris increuit ut mero infuso enutrirentur. Compertum id maxime prodesse radicibus. docuimusq́ etiam arborem uina potare. Hortensium platanos suas uino irrigare consueuisse ex Macrobio accepimus. ἔστην πάλιν. Sto & erecta sum. ὄμβρον. pluuiã. uinum. χείματι καὶ θάλπει. hyeme & æstate. τοῦ διὸς. ὄμβρον. ἄλλων κλινομένων. alijs arboribus euersis aut certe se inclinãtibus. αἱ νύμφαι τὸν βάκχον. fontes Græci nymphas & altrices Liberi patris cognominant. ὅτι τὸν οἶνον αὐξάνει τὸ ὕδωρ κιρνώμενον. siue quia ut Theophrastus inquit, αἱ ἄμπελοι πλεῖστον ὕδωρ χέουσι τεμνόμεναι καὶ κατὰ φύσιν δακρύουσι. Athenæus. πλησίον δὲ τοῦ διονύσου καὶ ταῖς νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν, ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος. καὶ γὰρ διονύσου τροφοὶ αἱ μοῦσαι λέγονται. ὅτε ἐκ πυρός. Vnus hunc elegãter nodũ soluit in Bacchis Euripides. ἀχελώου θύγατερ πότνι᾽ εὐπάρθενε δίρκα. σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς, τὸ διὸς βρέφος ἔλαβες, ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου ζεὺς ὁ τεκὼν ἥρπασεν νιν. Plutarchus in Lysandro non Dircen sed Cissusam fontem nominat, in quo Bacchus recens partu editus à nutricibus lautus est. Acheloum autem pro quacunq; aqua dici (ut obiter Euripidem exponamus) probauit Macrobius. fatentur & alij quia primus è fluuijs in terram erupisse fertur, aut sit τῶν ἐν τῇ ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος. Porphyrius: eius uero aquæ quã bibere possumus uirtus Achelous dicitur, marinæ Neptunus. Hoc etiam uidetur Artemidoro. Virgilius. poculaq́ inuentis Acheloia miscuit undis. σὺν νύμφαις. Meleager cum Platone nos admonet, ut Bacchũ temulentũ deũ nymphis sobrijs deabus temperemus, uinumq́ largius dilutũ bibamus. ἔργεις μίσγεσθαι. Vinum aqua misceri primus docuit ex autoritate Plinij Staphylus, ex quorundam grammaticorum monumentis Lycurgus. Quid Athenæus? Staphylus ait uini aqua temperandi usum Melampoda primũ inuenisse. Staphylum autem liberi patris filium fuisse dicunt à quo σταφυλή, uua. Et. Φιλόχορος δὲ φησὶ ἀμφικτύονα τὸν ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ διονύσου τὴν τοῦ οἴνου κρᾶσιν, πρῶτον κεράσαι. δέξαι. merum potans. ἀργυρέη κρήνη μὲν. fons aut saliens limpidus. οἰνηραῖς. uinum stillantibus. ἐν νύμφαις. aquæ. ἐν superfluũ est. οὐδὲ λυαίῳ. pugnant hæc omnino cum prouerbio, Vinũ ranis infundis, quas lucerna ad ripã posita nõ uociferari nugatoriũ est. εἰς διόνυσον. in uinũ. μανίην σώφρονα. Ad hos allusum est qui à Græcis νυμφόληπτοι, Lymphati appellant à Varrone, quasi nympharũ spiritu correpti. unde Lymphatiões nocturnę, et Lymphati metus. Adi Festũ in uoce Lymphę. Theocritus. νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις. glossema. δειναὶ θεαὶ πρόσοψιν φόβον ἔχουσι ὅτι αὐτοῖς ἐγγινῶσί τε, καὶ ἐπάγουσιν, ὅθεν καὶ νυμφολήπτους τινὰς φαμέν. τὸν ἀληθέα. non spurium tuiq́ similem. τὸν διὸς. filium. σὺ δὲ βάγον. Tragus La-

tinis

rinis quoque alarum odor est. Sed & graueolentia hæc Hircus, caper, capra, & capræ appellatur. est etiam spongiarũ frugisque species Tragus farri similis, in quo iocari potuit Iulianus. περὶ σὲ κελτοί. Ex syngrapha Iuliane tecum ago, Misopogonem seu Antiochicum tuum profero, in quo de Lutecia Parisiorũ loquens ita scribis. καὶ φύεται παρ᾽ αὐτοῖς ἄμπελος ἀγαθή. τὸ πρὶν βοτρύων. non soli uitio aut aeris intemperie ut euidens est, terrã Galliam uitibus olim caruisse, sed imperatorum Romanorũ libidine oppressam uites non conseruisse ex Eutropij uerbis in Probo liquet. Vineas Gallos & Pannones habere permisit. Vnũ sane sciendum est (inquit Flauius Vopiscus) quod Germani omnes cũ ad auxilium essent rogati à Proculo, Probo potius perseruire maluerunt, quàm cum Proculo aut Bonoso esse. Germanis omnibus & Gallis hinc permisit ut uites haberent, uinumque conficerent. uera esse hæc facile credant ij, quibus ex Tranquillo & Philostrato non ignota sunt Domitiani interdicta. τὸ ὗξον ἀπ᾽ ἀσαχύων. Hodie uinum hordeacium Britanni cõficiunt, Zythum Lusitani quondam & Aegyptij aut Citon. Straboni & Theophrasto ζῦθος. Celiam & Ceriam Hispani, Ceruisiam Belgæ, Sabæam Illyrij, Pæones Parabiam. Potũ eiusmodi πῖνον aut βρῦτον Græci uocant, uulgus Phocadion. δηλ. quare. Δημήτριον. Cereris frugibus in liquorem conuersum. πυρογλοῦ. locus in uocibus πῦρ. (nam igne cœlesti percussa est Semele) & πυρὸς. id est triticũ. καὶ βρόμον. Galeno περὶ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως. δύο μὲν ἔνεστι τῶν ὀσπρίων βρόμος. Plinio lib. 17. Siliginis, Erasmo in Chiliadibus hordei genus est. Est autẽ Bromus, ut scribit Dioscorides lib. 2. cui adhæreo, auenæ species. Auenæ autẽ duæ habẽtur species, altera folio & stipula triticũ imitante, in cacuminibus semina habens ampla alba & ualde pilosa, & uideт esse quã plerique Aegilopem appellarunt. Altera est quæ ab alijs Aegilops à Theophrasto Bromos uidetur nominata, folio stipula & semine Bromo superius descripto similis, minore tantũ nec ita piloso semine, sed rubescẽte, quæ & in hordeis quoque nascitur. Dionysius Vticensis. inebriat autem & potio ex olyra & bromo, id est auena parata. βρόμος δὲ κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. οἶνος καὶ κρητῆρος. ex Homero Vlyss. φ. οἶνος καὶ κρητῆρα ἀγακλυτοῦ εὐρυτίωνα κένταυρον, ἐπίσεύατο. Sodalem Epicratem cui in uino uenenum dederat Philippus, ut ex hoc libri secundi epigrammatum conijcio, πίομαι ὦ λωικεῖ, alloquitur Alcæus. καλλίας ἄλιτήριον. Aelianus. ἐὰν προσέχῃ τις καλλίᾳ, φιλοπότην αὐτὸν ἐργάσεται ὁ καλλίας. Calliæ Nepotis & Asoti meminit Atheneus dipnos. 4. & 12. & Aristophanes in cõcionatricibus. qua dementia permotus facultates omnes abligurrit ac dilapidauerit ipse in Xenophontis symposio non obticet. Huius patrem Hipponicum Græcorum omnium ditissimum fuisse scribit Lysias, ex quo Plato de eo in Apologia loquens patebit, Adagium illud Calliæ defluunt pennæ, & Xenophon in libello cui titulum fecit πρόσοδοι. ὠμοχάρων. crudelis Charon. ὁ μονόμματος. Philippus Alexandri pater ἑτερόφθαλμος, cui Methonam oppugnanti Aster sagitta alterum oculum effodit. non clam me est ex Plutarchi Flaminio Philippum Persei patrem & Alcæum inimicitijs inter se conflictatos: quod si quem moneat, ita locum hunc explicare necesse erit. ὁ μονόμματος. Philippus unoculus cui idem est ac Philippo alteri Lusco nomen. Hoc schemate Pindarum quoque usum non me fallit. Philostratus περὶ ἀφισέσθαι. οἱ αὐτοὶ κατηγοροῦσι καὶ σκώμματος, ἐπειδὴ τοὺς ἀριμασπούς τοὺς μονομμάτους ἔφη ξυγγενεῖς εἶναι τοῦ Φιλίππου. ᾧ. cui Philippo. πέμψας. Epicrates. ἐξ ἀΐδεω. ab inferis. μέγας ἵππος. quo tanquam equo feratur. ὕδωρ δὲ πίνων. Zenobius. παρὰ Δημητρίου τοῦ ἁλικαρνασέως φασὶν εἶναι λέγοντος, οἶνός τοι χαρίεντι

τε

τι φέρειν ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ. ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοι. unde Prouerbium: non est Dithyrambus si bibat aquam. Aristophanes, Ennius, Aeschylus, Anacreon nisi madidi ac bene poti, sicci certe nunquam carmen fuderunt. ὕδωρ δὲ πίνειν, παλαιπρεῶν est plerunque, ut Aristophani in Equitibus. κρατῖνος. carmina hæc sunt apud Athenæum uolumine 2. secus tamen quàm hic habeamus, quorum initium uertit Horatius in epistola. Prisco si credis Mecœnas docte Cratino. uinosum sane ex pace Aristophanis Cratinum fuisse conijcimus, etsi inter longæuos à Luciano commemoratur. deos fuisse Cratinos non ignorandum est. ὤδωδεν. omnia dolia olebat. στεφάνοις. Coronatus. μέγας. conspicuus. ἔχε δὲ κισσῷ. Seruius Hedera autem coronantur poetæ quasi Libero consecrati, quoniam etiam ut Bacchus insaniant, uel ut Hedera semper uiret, sic carmina æternitatem mereantur. Ouid. deme meis hederas Bacchica serta comis. κεκροκωμένον, uinctum. redimitum.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Ἀργενταρίου.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνει,
κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσσυφε κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον. ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἤδη
ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων.
κείνης ταρσὸν ἔρειδε ἐπὶ κλάδον. ἀμφί τε κείνῃ
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στόματος κέλαδον.
δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν.
ἡ δὲ, βότρυν. στέργει δ' ὑμνοπόλους Βρόμιος.

Ἀπολλωνίδου.

Ὁ πρὶν ἐγὼ ῥοθίοισιν ἀέμβατος ἱερὸς ὄρνις
ὁ πρὶν κορκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίη,
ὑψιπετὴς τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀορθείς.
ἤλυθον, ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων.
κείνου δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνήθης
κράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

Φιλίππου.

Ψιττακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγοτευχέα κύρτον,
ἤλυθεν εἰς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
αἰεὶ δ' ἐμμελετῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα κλεινόν,
οὐδ' ἀν' ὄρη λήθην ἤγαγεν οὐνόματος.
ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς ἐρίζων,
τίς φθῆναι δύναται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν, ἐς δὲ σὲ Καῖσαρ
νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

Ἀρχίου.

Αὐταῖς σὺν κίχλαισιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
κόσσυφος ἀβρίζης κόλπον ἔδυ νεφέλης.
καὶ τὰς μὲν, συνοχηδὸν ἀνελκόμενος ὤχμασε θῶμιγξ,
τὸν δὲ, μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων.
ἱρὸν, ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος, ἦ ἄρα πολλὴν
καὶ κωφαὶ πτηνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ορθιος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέι κόλπῳ
 ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἀλυδόας.
καὶ τὸν μὲν, πανάφυκτος ἕλε βρόχος. ὠκὺ δ' ἀπέπτη
 ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἦ τάχα πη τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
 ἄρτεμις ὑμνοπόλου λῦσεν ἄνακτι λύρης.

Αντιφίλου.

Ακλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
 αἱ πλασταὶ χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
προῖκα ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
 οὐ βοὸς, οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
 πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου,
χαίροιτ' εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνοισθε
 αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

Ζωνᾶ.

Εἴ δ' ἄγετε ξουθαὶ σιμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι
 φορβεῖσθ', ἢ θύμου ῥικνὰ πολυκνίδια,
ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ ἀσταφιδίπιδα ῥᾶγα,
 ἢ ἴον, ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον.
πάντα ποτικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
 ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπικυψέλιος
γεύσηται. τὸ μὲν, αὐτός. ὁ δὲ βλησηΐδι χειρὶ
 καπνώσας, βαιὸν ὕμμι λίπῃ μερίδια.

Παλλαδᾶ.

Ιπποι μὲν, σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε πανημέριος πανδιονὶ κάμμορε κούρη,
 μυρομένη κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
ἦ κε παρθενίης πόθος ἵκετο, τήν τοι ἀπηύρα
 ὕβριμος Τηρεὺς, αἰνὰ βιασάμενος;

Αργενταρίου.

Ορνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύῤῥης
 εἴδωλον, κοίτης ᾤχετ' ἐκπτάμενον.
ἦ τόδε θρέπτρα τίνεις, ὅτι θῆκά σε δύσμορε πᾶσαν
 ὠοτόκα κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλην;
μὰ βωμὸν, καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς
 φθέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν, ὃν ὠμόσαμεν.

Αντιπάτρου.

Δισσῶν ἐκ βροχίδων, ἃ μὲν μία, πίονα κίχλαν.
 ἃ μία δ', ἱππείας κόσσυφον εἷλε πάγα.
ἀλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας, ἐς φάος ἠοῦς
 οὐκ ἔτ' ἀπὸ πλευτᾶς ἦκε δρακοπέδας.

ἐκ δ' ὧν

ἀλλ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' ἀοιδῶν
φειδὼ χἠν κωφαῖς ξεῖνε λινοστασίαις.

Ἀδήλου.

Ἀτθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος, λάλον, ἁρπάξασα
τέττιγα, πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν.
τὸν λάλον, ἁ λαλόεσσα. τὸν εὔπτερον, ἁ πτερόεσσα.
τὸν ξένον, ἁ ξεῖνα, θερινὸν, ἁ θερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

κλωνός. Ramo. κεκλιμένος. insidens. σύσκιος. umbrosa uitis. ταρσὸν. pedem firma. ἀνάρσιον ἰξόν. Copiosissimū in quercu uiscum adnascitur, satum nullo modo prouenit, nec nisi per aluū auium redditur, maxime palumbis & turdi. ὑμνοπόλους. etiam aues cantantes. ῥοδίοισιν ἀνέμβατος. Plinius lib. 10. cap. 29. Rhodus aquilam non habet. Tranquil. in Tiberio cap. 24. Ante paucos uero quàm reuocaretur dies aquila nunquam antea Rhodi cōspecta in culmine domus eius assedit. ἱερὸς ὄρνις. Quia solam hanc alitem fulmen non percutiat, ideo armigeram Iouis cōsuetudo iudicauit. Ioui telum porrigere fingit ut ait Seruius, quoniam natura nimij est caloris, adeo ut oua quibus incubat nō possit excludere nisi admoueat Gagaten lapidum frigidissimum. diuersa Lactantius lib. de falsa religio. primo cap. 11. Acron. & Homeri glossematarius Iliad. θ. una hęc auis ab alijs cœlestis diuinaq; perhibetur quòd omnium altissime peruolet. Cæterum ego Gagatem lapidem eundem esse cum Aetite (quāquam scio hoc quosdam asseruisse) nō arbitror. Hic enim teste Plinio nil igne deperdit, ille ut docet idē Plinius cum uritur odorem sulphureū reddit. Dioscorides. τοῦ δὲ γαγάτη προκρίτεον τὸν ταχέως ἐξαπτόμενον, καὶ ἀσφαλτίζοντα τῇ ὀσμῇ. Orpheus περὶ λίθων, in Gagate. καρφαλέην δ' ἴκελον πτελέην φλόγα δεινὸν ὀρίνει, ἀλλ' ὅλοδον περὶ ῥῖνας ἄγει μένος. quæ cum ita sint Gagatem frigidum esse quis putet? minus absurde igitur Aetitem lapidem dixisset Seruius quam Gagatem. Chrysermus apud Stobæum. ἐν εὐφράτῃ ποταμῷ τῆς παρθίας, γεννᾶται λίθος ἀετίτης καλούμενος, ὃν αἱ μαῖαι ταῖς δυστοκούσαις ἐπὶ τὰς γαστέρας ἐπιτιθέασι καὶ παραχρῆμα τίκτουσιν ἄτερ ἀλγηδόνος. uaniora prætereo. nam & Dioscorides, Aetius, & Solinus duobus diuisim capitibus de utroq; lapide agunt. κερκαφίδαις. Rhodijs. Stephanus in uocabulo κάμειρος. Diodorus lib. 6. Strabo 14. Eustathius. ἐκ δὲ κερκάφου κερκαφίδαι αἱ ῥόδιαι γυναῖκες ἐκαλοῦντο. De Cercapho habes apud Pindarum hymno Olymp. 7. ταρσὸν. alas. ἀελίου νᾶσον. Rhodum. κραίνοντος. regis, domini, Iouis. νέρων. Tiberius Nero. ζώντα τοῦ ἐσσόμενον. futurum imperatorem. ὁ βροτόγηρυς. qui humanam uocem æmulatur. κύρτον. aut κύρτην, κυρτίδα. Caueam. ἀνθοφυεῖ. florido, uersicolori. ἅπας οἰωνὸς θρίζων. Hoc pacto diuinitatis opinionē sibi asciuit Anno aut Psaphon. Captas etenim auiculas quæ ad humanum sermonem pernoscuntur dociles, instruxit ut articulate enuntiarent μέγας θεὸς ψάφων. eas, ubi uerba hæc perdidicisse sunt uisæ, emisit: quas audiētes indigenæ Psaphonis technæ ignari ipsum tāquam deum uenerati sunt. Maxi. Tyrius. extat apud Lascharim ea de re epigramma. δαίμονι. deo Cæsari. χαῖρε. Salue. φραγμοῖο. Sepis. νεφέλης. Retis. ἀνεκδρομος. superiniectus. τὸν δὲ κόσσυφον. πτηνῶν. auium canorarū. ὄρθριος. matutino surgens & cantillans. πανάφυκτος. ineuitabilis. ἀπέπτα. euolauit. ᾠδός. cantor solitarius. ἀναντὶ λύρης. Diana omnis uenationis præses, in gratiam fratris Apollinis, cui sacræ sunt aues oscines, merulam retibus implicitam emisit.

ὑμόλπου. suauiter resonantis. ἁ. καλὸν ἁ. aduerbium est. αὐτοπόνητον. ex se, nulla
industria proueniens. κηρῶν. cerarum. θαλάμας. Cellæ. Plinius. Primum fauos
construunt, ceram fingunt, hoc est domos cerasq; faciunt. προῖκα. id gratis a-
gens, nulloq; organo indigens sed alueo tantũ quem γαυλὸν uocat. τόθι. in quo.
πηγάζει. ἀναβλύζει. νᾶμα. mel. σκιμῶδος. è uasculo. αἰθέριον νέκταρ. Plinius. siue
ille est cœli sudor (mel) siue quædam siderum saliua, siue purgantis se aeris suc-
cus. εἶα ἄγετε. agedum. συμβληΐδες. apes. ἄκρα φορβεῖσθε. summa depascite, id
est flores. ῥικνὰ πεδιλώβια, curuos rameculos, surculos. ἢ πεταλὰς μήκωνας. aut
florentia papauera. ἢ μήλων. aut malorum lanuginem. περικνίζεσθε. decerpite.
circum fricate. περικυψέλιος. κυψέλη alueare est. Apium, ouium, cæterarumq;
rerum quę rem rusticam augent Pana curam curationeq; habere fama est. βλη-
σσέσθε. βλίττειν quibusdam apes castrare sonat. Pollici βλίττειν per ι τὸ καπνί-
ζειν τὰς μελίττας καὶ ποιεῖν ἀναχωρεῖν. Hesychio βλίσαι καπνίσαι μελίσσας καὶ ἐξε-
λάσαι τῶν σκιμῶν ἀπὸ τοῦ μέλιτος. καπνώδεσι. Cum eximuntur mella, apes abi-
gi fumo utilissimum putant, ne irascant, aut ipsæ auide uorent. κύμμι λίπη με-
λίσσαις. Priore messe dum adhuc rura pastionibus abũdant, quinta pars fauorum:
posteriore dum iam metuitur hyems, tertia relinquenda est. ἵπποι μὲν σφηκῶν.
falso tribuitur uersus hic Palladæ, quem in Nicandri Theriacis offendi. Arche-
laus apud Varronem 3. de re Rustica. ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, μόσχοι δὲ μελισσῶν.
Agathię scholastici qui autore Suida Gręca hæc epigrammata collegit, & post
eum Planudæ monachi, in eiusmodi rebus aliquando memoriam desidero.
παρθένε. hirundo infelix puella. ἥ σοι ἀπηύρα, qua te priuauit Tereus. ἀνεδ.
ἀνέας. Πυρρῆς. amicæ Pyrrhæ, cui in somnijs suauium dabam. κοίτης, è lecto. σὺ
καὶ σε βασιλεύειν. regem te constitui. ἐν μεγάροις. domi. νυκτὸς φθέγξεαι. noctu me
excitabis. ἕξεις βωμόν. non minus auguste sancteq; obseruaberis quam hircus
Mendete, Crocodilus Arsinoe, Heracleopoli ichneumon, Apis Memphi, Leo
nes, Feles, Ibides, Aquilæ, alijs in oppidis. quamobrem brutorum cultus Aegy
ptiorum mentibus sic olim insederit Lucianus περὶ ἀστρολογίας causam uidetur
reddidisse his uerbis. καὶ κριὸν μὲν σέβουσιν, ὁκόσοι δὲ κριὸν ἀπέβλεπον. ἰχθύας δὲ οὐ
σιτέονται, ὁκόσοι ἰχθύας ἐπεσημήναντο. οὐδὲ τράγον κτείνουσιν, ὅσοι αἰγόκερων ᾔδεσαν.
καὶ μὲν καὶ ταῦρον οἱ τιμῶντες τοῦ ταύρου σεβίζονται. καὶ ὁ Ἄπις &c. altera uero ab Oui
dio recensetur Metamorph. 5. Cum enim dei gigantum impetum fugientes in
Aegyptum uenissent, in diuersaq; ne agnoscerẽtur animalia se trãsformassent,
inde accepta occasione Aegypti deorum cultum ad uaria animalia in quibus
eos latuisse putarant, retulere. Eusebius libro de præparatione Euangelica 2.
tres ab his diuersas in medium adducit. Quin & ipsum gallũ gallinaceum pro
deo in Syria cultũ ex ipso Luciano disces in libello. περὶ συρίης θεοῦ. ἀλλ' ἔστιν ἀλε-
κτρυὼν ἱερός, οἰκέει δὲ περὶ λίμνην. ad hoc sub alludens Argẽtarius se gallinaceũ immo
laturum iocans minatur. Persas religiosam hanc auem putasse Athenæus 14. di
pnosoph. narrat, ne Aristophanem frigidum in Auibus suspiceris. Gallum al-
bum mensi sacrum ut pote horarum nuncium credidit Pythagoras. βωμόν. Por
phyrius. τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς ναούς τε καὶ ἕδη καὶ βωμοὺς ἱδρύσαντο. χθονίοις δὲ καὶ ἥρω-
σιν ἐσχάρας, ὑποχθονίοις δὲ καὶ βόθρους καὶ μέγαρα. His præceptis non alligantⁿ poe
tæ. Strabo. οἱ δὲ ποιηταὶ ἄλση καλοῦσι τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά. Sophoclis scho-
liastes. βωμὸς τὸ οἰκοδόμημα ἐφ' ὧ θύουσι, ἀπὸ τούτου βωμὸς καὶ ὁ περιέχων αὐτὸν ναός. τέ-
μενος ἐν ᾧ καθιδρύεται τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἁπλῶς καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνα-
κείμενος τόπος τινί. his non cõgruit Ammonius περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.
βροχίδων, laqueorũ. κόσσυφον. merulam. κόψιχον Atticis. ὃν φασὶ κοῦς. sed tur-

dum strangulauit uinculũ, collum obstringens. τὴν ἱερόν. sacram merulam. λινοστασίαις. laqueis, retibus. ἀηδοῖ κόρα. hirundo aut luscinia. μελιθρεπτε. delicatis cibis nutrita. δαῖτα. alimentũ. τὸν ξεῖνον. aduenam quasi post æstatem cõmigrent cicadę alio tẽpore nõ cõparẽtes. prisci coquũ peregrinũ τέττιγα appellarũt. Ad Tithonũ Memnonis patrẽ in cicadã mutatũ (οὗ περὶ τὸ γῆρας λαλίστερος ἦν) torqueri hoc nequit. ἄξεινα. in Drimæa, Daulide, Thracia aut Megaride: nã ubi regnarit Tereus fixũ non est: abeũt & hirũdines hybernis mensibus, sed in uicina apricos secutę montiũ recessus. eas nõnulli in Africã cõuolare putãt. ἀφινόν. uere cantillantẽ. ὑμνοπόλας. Canẽtes cicadas, stridorẽ emittẽtes. recepto enim ut duobus sub pectore cãnis spiritu, mobili occursante mẽbrana intus, attritu eius sonare uiscera. Quidã seipsam sub alis atterere atq; ita ut locustã sonũ edere opinant. Greg. Nazianzenus. τίς ὁ δὲ τέττιγι τῷ τῶν κύκνων μαγάδια. Porrò hæc ad cicadarũ fabulã spectant, quã in Phædro Platonis narrat Socrates. grãmatici quidam nos admonẽt omnes aues canoras musarũ uolucres appellari. At cicadas Apollini ob cantũ sacras esse docẽt Aristoph. in neb. scholia. οἱ τέττιγες μουσικοὶ ὄντες ἀνάκεινται τῷ ἀπόλλωνι. quin et ipse Homer. Iliad. γ. Troianos oratores cicadis cõparauit. ἀλλ' ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες. Timon in Platonẽ. ἀλλ' ἀγορητὴς ἡδυεπὴς τέττιξιν ἰσογράφος. Theocritus. Idyl. α. τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὰ
λυτὰ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως.

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
οὔτινος ἐν μνήμῃ δηρὸν ἐπερχόμεθα.
εἰ δ' ἀγαθοί, κἂν μηδέν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
ὡς Λίβυς εἶπεν ἀνήρ, τότ' ἀδάμαντι μένει.
δή ποτε γὰρ Ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀφράστων ἐκτελέοντα κύβων,
τὸν ποικιλότευκτος ἕλεν θέσις, εὖτ' ἀρὰ λευκοῦ
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου.
ἑπτὰ μὲν, ἕκτος ἔχεν. μίαν, ἔνατος. αὐτὰρ ὁ σύμμορος
δοιὰς ἀμφιέπων, ἶσος ἔην δεκάτῳ.
ὃς δὲ πέλει μετὰ σύμμορον, ἔχεν δύο. μουνάδα δ' ἄλλην
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
ἀλλὰ μέλας δοιὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ,
καὶ τόσας ἑτέρας ἐν θέσιν ἑνδεκάτης.
ἀμφιδυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία.
δίζυγες ἀντίγονον διεκόσμεον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
ἶσος ἔμιμνε τύπος πεντεκαιδεκάτῳ,
ὀκτωκαιδεκάτῳ παρομοίϊος. εἰσέτι δ' ἄλλας
εἶχε διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσοῦ,
καὶ τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητι βαλὼν ψηφῖδας ἀριθμοῦ,
πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένας,
δοιὰ, καὶ ἕξ, καὶ πέντε κατήγαγεν. αὐτίκα δ' ὀκτὼ
ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
ταύλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

οὐτιδανοὶ μερόπων. Ego ingenue fateor hunc Zenonis ludũ mihi esse ignotum. nec tamen id ut scirem valde curaui. nullam enim mihi melioribus studijs uacanti & occupato crucem figent græculæ tricæ. οὐτιδανοί. nos nullius precij homines. οὔ τινος. nullius. οἱ δ᾽ ἀγαθοί. summi homines. reges atq; imperatores. κἂν μηδὲν. tametsi nihil memoria dignũ fecerint. subaudi. sed respirarint solum. ἀδάμαντος μένει. perpetuo durat. Diodorus. μεγίστην δὲ τῶν περὶ τὴν Εὐρώπην δυναστείαν περιλαβὼν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν ὑπὸ πατρὸς λεγομένην ἀδάμαντι δεδέσθαι τυραννίδα. Erasmus in Adagione, Adamantinus. πολιοσοῦχον. Constantinopoleos seruatorem. τάβλην. tabularum aut calculorum ludum. κοίρανος αὐτός. Zeno.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ.

Κριναγόρου.

Ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν εἶδον, ὦ κακὸν εὑρεῖν
ἐντροφαι λιγύων μῆτιν, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας αὖ ἄπτει λόγους ἀχιλλεὺς ἰδὼν
ὀδυσσέα ἐν ἄδου.

Ἀτρείδεω πάντων πολυμήχανός ἐστιν ὀδυσσεύς.
ζωὸς ἐὼν, γνώσεσθ᾽ ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
νέρτερον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
πῶς δ᾽ ἔτλης προλιπεῖν ἱερὸν φάος; εἴ τις ἀνάχθη
ἐν χθονὶ, καὶ πελάγεσι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ὀδυσσεύς.

λιγύων μῆτιν. nos λιβύων scribimus ueteremq; Didonis imposturam notari simul arbitramur, quæ soli tantum emit quantum taurino posset circũdare tergo, minutatim dissecto. ῥινὸς sane hic pellis bubula est. nam λιγύων minime placet, quanquã ex Virgiliano carmine 11. Aeneid. atq; ibidem Seruio & Catone planos & fallaces Ligures esse liquet. nec uero sentio quo pacto quæ de oraculo Olympico Pindari hymno Olymp. 6. habẽt annotatiões ad Ligures trãsferre queas. ἰδὼν ὀδυσσέα. Achillis anima Vlyssem apud Orcũ agnoscit Odyss. λ. ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος αἰακίδαο. πολυμήχανος. Homer. Odyss. α. κ. atq; alibi. ἃ μὴ θέμις. Virg. Aeneid. 6. Corpora uiua nefas stygia uectare carina. νερθέρων. inferni. ἔτλης. non exhorruit. δόλων. doli. fraudis.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἔσθιε, πῖνε, μύστες ἐπὶ πένθεσιν. οὐ γὰρ ἔοικε
γαστέρι πενθῆσαι νεκρὸν ὅμηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτου μνησαμένην τὴν νιόβην παράγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.
τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀπερχόμενον βιότοιο.
οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῖψε γόους, μὴ κάμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνειν,
ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον.
πρὶν τοίνυν σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν, ζῶν ἔτι κεινομένην.

μύσας τῶν πένθει. ad uerbum. oculos luctui claudens. à luctu animam reuocans. ὅμηρος ἔφη. Odyss. τ. γαστέρι δ᾽ οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς. σίτου μνησαμένην. Iliad. ω. καὶ γάρ τ᾽ ἠΰκομος νιόβη ἐμνήσατο σίτου τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο. ἔσω δὲ κραδίαινα. ut iterũ mortis metus eum non angat, & sollicitet. ἀπαλλυμένος. fato functus. ζωὸς. hic uiuens. ὡς πρὸς ἐκεῖνον. quatenus pertinet ad uitã. τὸν μετὰ ταῦτα. quæ futura est, quæ hanc sequit. σκώληκα βαλεῖν. prius quam cadauer uermibus scateat, prius quam è uiuis discedas. κρινομένων ψυχῶν. translatio à re controuersa & de qua agitur nec dum iudicata.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ. Παλλαδᾶ.

Ως οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος εἶπεν ὅμηρος.
 οὐ γὰρ τοῖς κίρκης ἔγχυτον οὐκ ἔφαγεν.
οὐ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ᾽ ἐνόησεν,
 εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα πηνελόπας.
  Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς ἀποβὰς ἰθάκης.
Χαῖρ᾽ ἰθάκη. μετ᾽ ἄεθλα, μετ᾽ ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
ἀσπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω
λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς,
ὡς οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων.

εἶπεν ὅμηρος. Odyss. ι. οὔτι ἐγώ γε ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι. οὐ γὰρ τοῖς κίρκης. nõ enim apud circẽ. nõ in circes ædib. ἔδος. ἔδης litura delendũ nam redũdat. uerũ in trãsitu Porphyriũ in Ilag. explicemus. πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. Euripidis senariũ esse scito quẽ adducit Stobeus in Collect. ὑπὲρ κάλλους, Eustathius Iliad. β. & Athenæus dipnos. 13. reponendũ est aũt πρῶτον nõ πριάμου ut inepti hoïes manib. pedibusq; defendũt, quorũ erratũ tacẽte me refellit Iambilex. οὐ γὰρ τοῖς κίρκης ἔγχυτον (nõ ἔκχυτον) οὐκ ἔφαγεν. ita restituẽdũ est metrũ hoc. Pollux. τῶν δὲ πλακούντων εἴδη. ἄμης. ἀμικτίσκος. πυραμοῦς. σησαμοῦς. ἐγχυτος. ὄθρυα. Atheneus ἐγχύτων δὲ πλακούντων μνημονεύει μένανδρος ἐν τῷ ψευδηρακλεῖ. Et. τυροῦ δέ φησι γίνεται πλακούντηρα τάδε. ἔγχυτος, σπιρβαντήσου, βίτυλλος. Cato de re Rust. cap. 80. οὐ μόνον. cuius enchyti & placẽte. οὐ μόνον εἰ καπνόν. Ex Homer. Odyss. α. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι ἧς γαίης. καὶ δέκα πηνελόπας. Si tot uxores habuisset. χαῖρ᾽ ἰθάκη. At Vlysses sic Odyss. ν. νύμφαι νηϊάδες κοῦραι διός. deinde. χαίρετε. ἀτὰρ δ᾽ ὕδωρ. ἄεθλα. certamina ad Troiã. λαέρτην. patrẽ Laertẽ. υἱέα. Telemachũ. σὸς γὰρ ἔρως. patriæ amor. ὡς οὐδὲν γλύκιον. integrũ Homeri carmẽ Odyss. 1.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ. Στατυλλίου φλάκκου.

Σιγῶσαι ἀρύσαι. τίνος οὕνεκα μήκετ᾽ ἀρίους
 τοῦ χεῖν ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχα ποτόν.
  Ἀδεσπότου.
Δύσκολός εἰμι κρήνη. γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
 δύσκολον. ὦ πικροῦ νάματος, ὦ λαλιῆς.
  Εἰς τὴν σαλμακίδα, Ἀδήλου.
Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἀρύσαι ξένε τὸ δ᾽ ἀπὸ πηγῆς.
 εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν.
ἄρρεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω.
 τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.
  Ἀπολλωνίδου.
Η καθαρὴ, νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων
 κρήνην πασάων δῶκαν ἐμεὶ λιβάδιον.

Αὐτίκα

λῃστὴς ὅτε μοι παρακλίντερας εἰσιώγῃ ἄνδρας,
 καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χέρα,
κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον, οὐκ ἔθ' ὁδίταις
 βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν καθαρήν ἔτι με;

Ἀντιφάνης εἰς τὴν αὐτήν.

Ἡ πάρος ὑδροῖσι λιβαζομένη πρὸ χοεῦσι,
 πηγὴ νῦν νυμφῶν μέχρι καὶ εἰς σταγόνα.
λυθρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
 ἀνδροφόνος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράσας.
ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα Βάκχον
 ἐκποῦσαι νύμφαι μίσγομεθ', οὐκ ἂν ἄρη.

Ἀντιφίλου.

Κρῆναι αἱ λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τὸ πρὶν ὕδωρ;
 τίς φλὸξ ἀγνάους ἔσβεσεν ἠελίου;
δάκρυσιν ἀγρινόλα τετύμμεθα, τὰν δ' ὁδὸν ἡμῖν
 ἣν ποτὸν, ἢ κεῖνος δίψας ἔχει ἀποδιέ.

Σατύρου.

Ἡ καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμένι ὕδωρ
 πιδύει. πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
τηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκαρ ὁδίταις,
 δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠελίου.

Ἀδήλου.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
 ἐξ ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

Τινὸς ἕνεκα. respōdet uiator. ἀφίου lege ἀφύσῃ. ne hauseris. τοῦ χάειν. nō bibā. ὦ καλιῶς. inquit fōs. ἀνήρ. nō effœminatus. μέμφε πηγῆς πρόφασιν. ut si mollis es ac parū uir, in te culpā admittas, nō aquę uim crimineris. Vibius Sequester. Salmacis fōs Carię ex quo qui bibit mollescit idē & obscœnus fit. Ouid. Metam. lib. 4. cōmentū recitat & Festus in uerbo Salmacis, quod Vitruuius lib. 2. aperuit & 14. Strabo prudētissime. ἡ φύσις. naturæ suæ uitio, nō aquæ potētia impudici fiūt à qua prętextū accipiūt. τὴν καθαρή. olim re quidē et noīe. λιβάδων. fontiū. παρακλινθέντας. iuxta recūbētes. λοῦσε χέρα. Virg. donec me flumine uiuo abluero. Dionys. Halic. ἁγνίζεσθαι τοῦ πολέμου τὸν φόνον. Valer. Max. ne prius uictimā cęderet q̃ proxima se aqua abluisset. nos simpliciter tamē hoc enarramus. πρὸ χοεῦσι. prius aquā effundēs. νυμφῶν. aquarū inops. λυθρώδεις. cruētas. κηλῖδα. maculā. cruorē. immiscēs. ἐξ οὗ μοι. ex eo tēpore. κοῦραι. aquæ. φύγον ἥλιον. iam nō erūpētes. ἦ καλόν. ἦ. cōfirmatiua est particula. πιδύει. Scaturit, fluit. πυθμένι. fundo, scaturigine è qua emanat aqua. ὑποσκιάει. inūbrat. ὦ καμάτου. sitiētibus. de uia fessis. καὶ φλογός. solis estu afflictis. ἐξ ἱερᾶς πόλεως. Vitruuius lib. 8. cap. 3. Ad eūdem modū Hierapoli Phrygiæ efferuet aquę calidę multitudo, de qua forsitā hic epigrāmatistes. nam ψυχρόν mortiferū significare potest. Sed nescio an Dion in uita Traiani de specu Hierapolitano (quē πλουτώνιον uocat Strabo, Plutonia Cicero in lib. de diuinatiōe) loquēs metrū conueniēter cōgruenterq; magis dilucidet. Similē specū aliquādo Hierapoli, quę ciuitas est Asiæ, uidi. Eadē pestiferi spiritus uis in auibus cognita fuit, atq; desuper incubui, ut quicquid infra esset despicerē. Cisterna undiq; circūsepta stat, quā super theatrū cōstructū est. spirat aura oībus animātib. noxia, intereūtq; cūcta protinus quæ halitū olfactūue hauserūt. hi dūtaxat impune pestifera alioqui spiramēta hauriūt, quibus genitalia excisa sunt Ammia. Marcellinus. Quæ luce oriens à profundo quodā puteo, cū os eius excesserit la

 tum

tũ, antequã sublimius uagaret terras circũsitas inhabitabiles acerbitate fecisset. Cuius simile foramẽ apud Hierapolim Phrygiæ antehac (ut asserũt aliqui) uidebat, unde emergẽs itidẽ noxius spiritus perseuerãti odore quicquid ꝓpe uenerat corrũpebat. absq; Spadonib. solis. ex quibus Galenũ ὑγιεινῶν α. & Plin. lib. 2. cap. 93. hęc libantes patefacio. ὕδωρ πίετω. hausta ẽm hac aqua ilico expirabit.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ. Ἀδήλου.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης. νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲν ἔχον.
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

Παλλαδᾶ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης, καὶ φροντίδος υἱὲ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος. καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

Λουκιανοῦ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.
τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴν πλέονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτέανον, καὶ πλούσιον ἐστὶ δίκαιον
κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

Παλλαδᾶ.

Πλουτεῖς; καὶ τί τὸ λοιπόν. ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτοῦ
τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
τὸν πλοῦτον συνάγεις, δαπανῶν χρόνον, οὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἷα τυράννους.
μισοῦντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

ἐν ἀμφοτέροις. paupertate et bonorũ copia. ὃς τότε. iuuenis. χρῆσθαι. opib. τότ' ἔχω. diuitias. φόβος. ne amittas. ἔχει αὐτήν. uirtutes, præcipue αὐτάρκεια & frugalitas. πλέονα τῶν κτεάνων. quæ possessiõibus & facultatib. copiosiores potioresq; sunt. ἐν ψήφοις. calculis. ratiõib. ὁποῖα. ueluti, ἑτέρων. hæredũ. furũ plerũq;, et eorũ qui testamenta subijciũt. ἀπερχόμενος. num moriẽs. σωρεῦσαι. ut pecuniarũ aceruũ.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, Λεωνίδου ταραντίνου εἰς ὅμηρον.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε, καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
ἄξονα δινήεις ἔμπυρος ἠέλιος.
ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν ὅμηρος,
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, εἰσέτι τροίην
δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεφάνῃ τε πόληος,
ἠδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἕκτορα συρόμενον.
μαιονίδεω διὰ μοῦσαν. ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Ἀντιφίλου εἰς ἰλιάδα, καὶ ὀδύσσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐστέ; τί κεύθετε; θυγατέρες μὲν
μαιονίδου, μύθων δ' ἵστορες ἰλιακῶν.
ἡ μία μὲν, μῆνιν θυμὸν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἕκτορέας δεκέτους τ' ἆθλα λέγει πολέμου.
ἡ δ' ἑτέρα, μόχθον τὸν ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις, ἀγαθᾶς δάκρυα πηνελόπας.
ἵλατε σὺν μούσαισι. μεθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
ἔπρεπ' ἔχειν αἰὼν ἔνδεκα πιερίδας.

Ἐρώτησις ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Ἀπόκρισις.

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'. ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Φιλίππου.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἠέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται,
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἕξει,
καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται.
ἢ ποτε μαιονίδαο βαθὺ κλέος, οὔνομ' ὁμήρου,
λήθη γηραλέων ἁρπάσεται σελίδων.

Τίνας εἶπε λόγους ἀπόλλων περὶ ὁμήρου.

Ἤειδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Τάσδε θεογλώσσους ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
ὕμνοις, καὶ μακεδὼν πιερίας σκόπελος.
πρηξίλλαν, μυρὼ, ἀνύτης στόμα, θῆλυν ὅμηρον,
λεσβιάδων σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων.
ἤρινναν, τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ κόριννα,
θοῦριν ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν.
νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα μύρτιν,
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν μούσας μέγας οὐρανὸς, ἐννέα δ' αὐτὰς
γαῖα τέκε θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Μνημοσύναν ἕλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
σαπφοῦς. μὴ, δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί;

Ἀδήλου.

Πίνδαρε, μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε σειρὴν
βακχυλίδη. σαπφοῦς τ' αἰολίδες χάριτες.
γράμμα τ' ἀνακρείοντος, ὁμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα,
ἔσπασας οἰκείοις στησίχορ' ἐν καμάτοις,
ἥ τε σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύ τε πειθοῦς
ἴβυκε, καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος ἀλκαίοιο, τὸ, πολλάκις αἷμα τυράννων
ἔσπασεν, πάτρης θεσμὰ ῥυόμενον.
θηλυμανὲς τ' ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε. πάσης
ἀρχὴν οἳ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

Εἰς τοὺς ἐννέα λυρικούς.

Ἔκλαγεν ἐκ θηβῶν μέγα Πίνδαρος. ἔπνεε τερπνὰ
ἡδυμελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
λάμπει Στησίχορός τε, καὶ Ἴβυκος. ἦν γλυκὺς Ἀλκμάν.
λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο. ποικίλα δ' αὐδᾷ
Ἀλκαῖος κύκνος Λέσβιος αἰολίδι.
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν μούσαις, δεκάτη μοῦσα καταγράφεται.

Εἰς Σαπφώ, Ἄδηλον.

Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης
Λεσβίδες, ἁβροπόδων βήματ' ἐρεισάμεναι.
ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν. ὕμμι δ' ἀπάρξει
Σαπφώ, χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος, ἦ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνὶ δὲ καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Ἄδηλον.

Λέσβιον Ἠρίννης τόδε κηρίον· εἰ δέ τι μικρόν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι Ὁμήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς.
ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἣ καὶ ἐπ' ἱστῷ
ἑστήκει, μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' Ἠρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ἤριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἀμετρήτοισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, ἄν κε τύχῃς.
τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
εἰ δ' ἐστί σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας. ἢν δὲ
νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Ἄδηλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι,
θυμοῦ, καὶ φοβερῆς ἰὸς ἀπεχθολίης.

Ἄδηλον.

Βίβλοι Ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος. αἷσιν Ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἠνὶ δ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
ἠχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἤθεσιν ἶσε
κωμικέ, καὶ στύξας ἄξια, καὶ γελάσας.

Ἄδηλον.

Αὐταὶ αἱ ἐσομάτεσσιν ἀνεγράψαντο μέλισσαι
ποικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.

αὐταὶ

αὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
σωμύλον εὐτοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
ζώεις δ' εἰς αἰῶνα, τὸ δὲ κλέος ἐστὶν ἀθήναις
τοὐκ σέθεν, οὐρανίων ἁπτόμενον νεφέων.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος, ἀλλὰ πιόντες,
ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.
ὣς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦναι,
ὕμνους εὐέρκτους οἶδε παθὼν ὀλίγα.
τοὔνεκά σοι πρώτως μὲν, ἀμειβομένην δ' ἐθέλουσι
μοῖραν, πολλάκι μου κείσεται ἐν σελίσιν.

Καλλιμάχου.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν, οὐχ αὕτη Βάκχε κέλευθος ἄγει.
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνου δ' ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικρή τις Διόνυσε καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις. ὁ μὲν, νικῶ φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται
πῶς ἔβαλες, φησὶ σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ ἔνδικα, τοῦτο γένοιτο
τοὔπος, ἐμοὶ δ' ὦναξ ἡ βραχυσυλλαβίη.

Ὅσαι μοῦσαι, καὶ οἷαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς.
κλειὼ, καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν.
εὐτέρπη, τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν.
μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὗρε.
τερψιχόρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλούς.
ὕμνους ἀθανάτων ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε.
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
οὐρανίη, πόλον εὗρε, καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων.
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ἀπὸ τέχνης
ψεύδεται ὀφθαλμοὺς, εἴκελος ἀτρεκίῃ.
Εἴποτε τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσεις,
τὴν ἐρατὼ θαύμαζε τόσης εὑρήτορα τέχνης.
εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισπείρουσα μελίσσης.
κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλεια μέλος. ἔργα δὲ φωτῶν
οὐχ ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.
εἰκόνα σῆς σοφίης ποτιδέρκεο. Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.
Δαφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
Κλειὼ μαντοσύνης μοῦσα, καὶ ἱστορίης.

Οὐρανίη ψήφοισι θεορρήτῳ τινὶ μέτρῳ
ἀστρῴην ἐδίδαξα πολυδίνητον ἀνάγκην.
Σκέπτεο χαλκεόφωνον ὑπασθρύχουσαν ἀοιδὴν,
Μελπομένην, βραχίστορα δυσπίης.
Σιγῶ φθεγγομένης παλάμης θελξίφρονα παλμὸν
νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

Κριναγόρου.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἀνὴρ τῶν μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
ἀείδει δ' Ἑκάλης τε φιλοξείνοιο καλιὴν,
καὶ Θησεῖ μαραθὼν οὓς ἐπέθηκε πόνους.
τοῦ, σοι καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι,
Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου.

Ἀδήλου.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλιμάχου.

Ἀδεσπότου.

Ἡρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο, τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

Ἀδήλου.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
πύῤῥην ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην.
Βίβλον δὲ ῥίψας ἀπὸ γῆν χερὶ, τοῦτ' ἐβόησα,
ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον Ἡσίοδε;

Ἀδήλου.

Νόννος ἐγὼ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις. ἐν φαρίῃ δὲ
ἔγχει φοινήεντι γονὰς ἤμησα γιγάντων.

Λεωνίδου.

Ἦν ὁπότε γράμμασιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον,
οὐδ' ὄναρ εὐγενέτας γνώριμος ἰταλίδας.
ἀλλὰ τὰ νῦν πάντεσσιν ὁράσιμος. οὐδὲ γὰρ ἔγνων
ὁππόθεν οὐρανίην Καλλιόπη προφόρει.

ἄστρα. astra & stellas. ἔμπυρος ἥλιος. Heraclito & stoicis accedit Leonidas, talem quoq; esse probare nititur Cleomedes ne Rhetorice quidem mathematicus nō modo dialectice, quanquā nec oculis priuatos Higiniū & Empedoclē fuisse certo scimus, quorū hic ἥλιον μὲν λευκὸν ὁρᾶν (nisi cū Simplicio atq; alijs θερμὸν aut λαμπρὸν legas) pronunciat, ille album esse censet, per se sic enim accipio, nam interiecto qui obstat crasso aere rutili speciem præbet. Galenus. μὲν ἔστι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἥδιστον θέαμα τὸ κυανοῦν, ὥσπερ ὀδυνηρότατον τὸ, τε λαμπρὸν καὶ λευκὸν οἷον ὁ ἥλιος. Ego tamen iucundissimum oculis colorem uiridem, eosq; maxime recreare ac reficere arbitror, id quod ipso uisu aspectúque non impedito sano & ualenti apparet, cui in eo genere fidem maiorem habeo, quàm Logodædalorum sensibus nos orbantium, enthymematibus. Philosophiæ patri obstrepentes spinosi rabulæ emendicatis terrenis marinisque

uaporibus

temporibus Apollinem ne sumptuarias leges irritas faciat uictitare uôciferantur, poetis medius fidius uaniores omnibus ex æquo dijs ambrosiam & nectar apponentibus: nec soli desunt in caritate annonæ boum greges quibus in Sicilia epuletur non stipem cogat. ἀνδροφάγχος ἐπιθρίων. Iliad. χ. & ω. ἐκ βάθρων. à fundamentis. ἀιάντειον. Aiacis. ἀπὸ στεφάνης. στεφάνας τείχους ἐπάλξεις. Hesychio mœnium pinnæ & propugnacula. Architecti στεφάνην murulum esse dicũt qui in circulo tectorũ fit ne quis in preceps labatur: loriculam quidam appellant. Leo Albertus pro summo parietis usurpauit. πόλι@. Troiæ. ἵππων. Achillis. δηρὸν μία πατρίς. non tantum septem urbes, Smyrna, Colophon, Ios, Rhodus, Athenæ, Argos, Salamis, apud se natum Homerũ digladiantur, uerumetiam Cumæ, Thebæ Aegyptiæ, Chios, Lydia, Ithaca, Creta, Babylon. Roma quoq; ne quid ineptiarũ deesset ciuem esse suũ uendicat. euocauit umbras Appion grãmaticus ad percunctandum qua patria quibus ue parentibus genitus esset. Syrum fuisse credit Meleager, quod is pro patriȩ consuetudine antiquos piscibus uescentes nunquam introduxerit. neq; tamen Syri omnes à piscium esu abstinebãt, sed superstitiosi ut refert Plutarchus περὶ δεισιδαιμονίας: & ij tantũ qui Astarten deam quibusdam Atargaten Derceto & Atharam, Opẽ Phurnuto, lunam Luciano, Ciceroni & quãplurimis uenerem, in cultum receperãt. testis est Artemidorus. pete Higinium lib. signo. cœl. 2. in piscibus & pisce notio, & Plautum in Mercatore. γαίης ἀμφοτέρης. Asiæ & Europæ. hoc est uniuersæ. κεύθετε. occulitis, continetis. δεκέτους. decennalis. ἐνδέκα πιερίδας. nouem Musis Iliadem & Odysseam immiscens, ut undecim posthac predicentur. ἀγρέχοιδί ζ. piscatores percũctatur Homerus. ὅσσ' ἕλομεν. Herodotus in uita Homeri. ἀρσβέσει. extinguet. φαιδρὴν. Lucidam. γλυκύ. non salsum. καὶ νέκυς. Mortui. ἤειδον. canebam ego. ἐχάραξε. stylo impressit. scripsit. πρηξίλλαν. Sicyone Pelopõnesi oppido nata est Praxilla, quæ Lyrica cõposuit. μυρώ. Suidas & Varinus. Hæc forte est Homeri Byzantini mater, quæ ob hymnum Neptuni ab ea editũ magna in gloria fuit. Christodorus. infra lib. ς. εἰς ὅμηρον. ἀλλ' οὐ θρηίκιοισι παρ' ἠόσι γένετο μήτηρ μυρὼ κυδαλίμη βυζαντὶς aut Rhodia. μοιρὼ apud Athenæũ lib. 11. male excusum est. αὐτῆς σῶμα. Pausanias. ὁ ἐν τῷ ἀπόλλωνι πέμπει θεὸς αὐτὴν τῶν ποιῶ ἀείδειν τὰ ἔπη. Huius in hisce libris aliquot epigrammata uidemus. τελέσιλλαν. Pausanias in Corinthia. ὑπὲρ τοῦ θεάτρου δὲ τὸ ἕδος, τελέσιλλα ἡ ποιήσασα τὰ ᾄσματα ἐπείργασται στήλῃ. καὶ βιβλία μὲν ἐκεῖνα ἔρριπται οἱ πρὸς τοῖς ποσίν. αὐτὴ δὲ κράνος ὁρᾷ κατέχουσα τῇ χειρὶ καὶ ἐπιτίθεσθαι τῇ κεφαλῇ μέλλουσα, &c. Lucianus in Amoribus οὐχ ἡ σπαρτιάταις ἀνθωπλισμένη τελέσιλλα, δι' ἣν ἐν ἄργει θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν ἄρης. Suidas in uocabulo τελέσιλλα, & Plutarchus in commentario cui titulum nuncupauit γυναικῶν ἀρεταί. Telesillæ quam citat Athenæus meminerunt. harum omnium Tatianus in oratione quadã contra Græcos. καὶ σὲ κόριννα. Corinna Thebana aut Tanagræa Pindarũ in certamine Lyrico auditorũ inscitia superauit. fuit & altera Thespia aut Corinthia. Plutarchus. ἡ δὲ κόριννα τὸν πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε. Pausanias in Bœot. κορίννης δὲ ἣ μόνη δὴ ἐν τανάγρᾳ ᾄσματα ἐποίησε, ταύτης ἐστὶ μὲν μνῆμα ἐν περιφανεῖ τῆς πόλεως. ἔστι δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ γραφὴ ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν ἡ κόριννα ἀναδουμένη τῆς νίκης ἕνεκα. ὅτι πίνδαρον τῇ φωνῇ τῇ αἰολίδι ᾖδεν ὁ πίνδαρ@, ἀλλὰ ὁποίᾳ συνήσειν ἔμελλον αἰολεῖς. καὶ ὅτι ἦν γυναικῶν τότε ἤδη καλλίστη τὸ εἶδ@, εἴ τι ἐπὶ εἰκόνι δεῖ τεκμαίρεσθαι. uide Suidam. Eustathius Iliad. β. Theano & Charixenam his agglutinat. ἀθηναίης ἀσπίδα. Homeri exemplo Mineruæ parmam Iliad. ε. &

scutum

scutum Achillis eiusdem operis σ. fabrefacientis, aut Hesiodi in Herculis clypeo copiosissimi. μύρτιν. Suidas. Huius mulieris discipulus fuit Pindarus. Plutarch. in Elleni. ὡς μύρτις ἡ ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ἱστόρηκεν. de alijs suo loco. σελίδων. operum, librorum. ἐννέα δ' αὐτάς. quas enumerauit. μοῦσαν. musam. πίνδαρε. Huic de nouem Lyricis poetis epigrãmati lucem adfert Suidas in eorum nominibus. Quintilianus lib. 10. Athenæus 13. & nobilissimi illi Græcorũ πρωτολεγέων. ἐννέα τῶν πρώτων &c. σειρήν. sirenum cantum æmulans. ὅς τε. & tu Stesichore qui ἀπὸ ῥεύματα ἔσπασας. πειθοῦς, leporis in scribendis uersibus. αἷμα τυράννων. Aristoteles Politico. 3. εἵλοντό ποτε μιτυληναῖοι πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προειστήκεσαν ἀντιμενίδης καὶ ἀλκαῖος ὁ ποιητής. δηλοῖ δ' ἀλκαῖος ὅτι τύραννον εἵλοντο τὸν πίττακον, ἔν τινι τῶν σκολιῶν. Strabo lib. 13. ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων, διὰ τὰς διχοστασίας, καὶ τὰ διχοστασικὰ ποιήματα τοῦ ἀλκαίου, περὶ τούτων ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ πίττακος ἐγένετο. Horatij in odam lib. primi carminũ 32. & secundi 13. commentarij, & Herodotus in Tersipicore. ἀηδόνων. dulces cantus, mollia scripta. ἔκλαγεν. ἐκ θηβῶν. uel ἔκραγεν. αἰολίδι. Lesbio. supra σαπφοῦς τ' αἰολίδος χάριτες. καλλίοπης. quam omnibus musis anteponit Hesiodus. αὐροπέδων. emenda ἁβρὰ πεδῶν. θεᾷ. Iunoni. ὕμμ. uobis. ὕμμι δ' ἀπάρξει. uestrum omnium prima erit Sapho chorum ducens. ἦ. siquidem. ὡς ὀλιγώρως. quã negligẽter & supine. λέσβιον ἤρινναν. Eustathius. ἰστέον δὲ ὡς ἡ ἤριννα, λεσβία μὲν ἦν. ἢ ῥοδία, ἢ τηΐα ἢ τηλία ἐκ τήλου νησιδίου ἐγγίζοντος τῇ κνίδῳ. ποιήτρια δὲ ἦν. καὶ ἔγραψε ποίημα ἠλακάτην, αἰολίδι γλώσσῃ καὶ δωρίδι, ἐν ἔπεσι τριακοσίοις. ἦν δὲ ἑταίρα σαπφοῦς. καὶ ἐτελεύτησε παρθένος. οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς, ἐκρίθησαν ὁμαλοὶ τοῖς ὁμήρου. ἀπῆλθε δὲ γυναικοφιλέστης. αἰνίσσεται δὲ τὴν ῥηθεῖσαν καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπίγραμμα. λέσβιον ἠρίννης τόδε κηρίον. Eadem Suidas. κηρίον. fauus, mellitũ opusculum ἁδύ. suaue. οὐδὲ τριηκόσιοι Eustathius. οἰδέ. & ἐφ' ἴσῳ non ἐπ' ἴσῳ. legit. μελέεσσιν ἀμείνων. Lyricorum uersus μέλη maxime dicuntur, & inde Melici seu Lyrici poetæ non ex iucunditate carminis nuncupati. μέλος ὁ τῆς φωνῆς ῥυθμὸς quibusdam est. Platoni τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγου τε καὶ ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ. Gellius longiorem uocis mensuram ῥυθμὸν, altiorem μέλος, M. Tullius quicquid sub aurium mensuram cadit ῥυθμὸν, id est numerum uocat. Capella. numerum autem marem esse, melos esse fœminam nouerimus. etenim melos materies est, quæ sine propria figura censetur. Rhythmus autem opere quodam uirilis actus tam formam sonis, quàm uarios præstitit effectus. Hermogenes. πάλιν οὖν σχήματά τε ἐστί τινα καὶ κῶλα, συνθέσεις τε καὶ ἀναπαύσεις καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν τούτοιν συνιστάμενον ὁ ῥυθμός. ἡ γὰρ ποιὰ σύνθεσις τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ τὸ ὡδίπως ἀναπεπαῦσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴ ὡδί, ποιεῖ τὸ τοιόνδε, ἀλλὰ μὴ τοιόνδε εἶναι τὸν ῥυθμόν. quem modũ Latine dici putat Censorinus. λαβυρίνθοις. inexplicabilibus difficultatibus. Labyrinthũ dici putant quia λα sit particula, uocum intendens notiones, & βύειν obturare signet, ac claudere, ex quo & λαβυρινθώδες pro flexuoso positum. de Labyrinthis lege Herodotum & Plinium. φάος. lucem. αἴκε τύχης. si in his uerseris. κασσάνδρη. Cassandra uetustissimis Cassantra. Hæc & Alexandra à Lycophrone & Luciano in Lexiphane appellatur. Suidas. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν καλουμένην ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα. Pausanias. τὴν δὲ ἀλεξάνδραν οἱ μὲν ἀμυκλαεῖς κασσάνδραν τὴν πριάμου φασὶν εἶναι. φοιβάζει μύθους. Ex ipso Lycophrone. δάφνην φαγὼν φοιβάζειν ἐκ λαιμῶν ὄπα. παρόσον ἡ δάφνη (inquiunt) ἐνεργεῖ πρὸς τὸν ἐνθουσιασμὸς. ὁ διὰ τῶν δάφνης ἐχρῶντο αἱ ἐνθαδὶ τῇς μάντεσι παραδίδοσθαι. Tibullus: uera cano, sic usq; sacras innoxia laurus uescar, nec id quidem fortassis incredibile. Athenæus. dipnos. 4. ὅτι λέβης ἦν τοῖς παλαι

καὶ φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι, καλλίας ἢ διοκλῆς ἐν τοῖς κύκλωψιν φησὶν οὕτως. At Lycophronis interpres. ὅθεν λέγουσι, ὅτι καὶ οἱ μάντεις διὰ εὐφροσύνην ἀπόλλωνος δάφνης ἤσθιον. ὁ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. λοξοβόχις. in obliquas & tortuosas ambages excurrens. sermone tenebricoso utens. καλλιόπη. Musæ. ἰὸς. sagittæ aut uenenum. ἐπεσβολίης. maledictorum. conuiciorum iaculationis. ἀχαρνεὺς κισσός. Pausanias in Atticis. ἔστι δὲ ἀχαρναὶ δῆμος. οὗτοι δὲ θεῶν ἀπόλλωνα τιμῶσιν ἀγυιέα καὶ ἡρακλέα. καὶ ἀθηνᾶς βωμός ἐστιν ὑγείας. τὴν δὲ ἱππίαν ἀθηνᾶν ὀνομάζουσι καὶ διόνυσον μελπόμενον, καὶ κισσὸν τὸν αὐτὸν θεόν, τὸν κισσὸν τὸ φυτὸν ἐνταῦθα πρῶτον φανῆναι λέγοντες. Et Statius Thebaidos 12. Queque rudes Thyrsos hederis uestitis Acharnæ. propterea ἀχαρνεὺς appellatur. infra lib. 3. ἀχαρνίτης κισσὸς βρέμιον. ἀχαρνίτης ἀθηνόθεν exposuit Suidas. Acharnæ autem circiter septem passuum millia Athenis absunt, cuius uici incolæ in Comœdia Aristophanis quam Acharnes inscripsit, εἰ πρεσβύτες, πρίνινοι ab eo nominantur. quod autem duobus post uersibus subdidit comicus, τῶν ἀμπέλων τετμημένων, ut plane capias adeundus tibi est lib. 2. Thucydidis. κώμων. Aristophanis caput. ἐκ διονύσου. Comicos sales. agebantur nanque liberalibus seu Dionysiis comœdiæ: aut quam in his apta sunt & conuenientia omnia. prouerbiū est οὐδὲν πρὸς διόνυσον. ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε. magnanime. ἐλλάδιος ἤθεσιν. facetis. dicacibus. cauillantibus. ὁ generose & salse comice. facetissimū uocat Cicero. εἰ ξας. qui malos & perniciosos ciues punxit. ἀνηρέψαντο. uel ἀνηρείψαντο. in os tuum deciderunt, aut in ore consederunt. τοὐκ στέθεν. τὸ ἐκ στέθεν. ἀθηναῖος. fuit enim Atheniensis Menander, ac iuxta Pyræum sepultus, quem miris in cœlum effert laudibus. Quintilianus lib. 10. Suidas & Plutarchus ἐν ἐπιτομῇ τῆς συγκρίσεως ἀριστοφάνους καὶ μενάνδρου. ἀλλὰ πιόντες. ut rore tantum hausto, suauiter cātillantes cicadæ uiatores & pastores mirifice oblectant, sic poetę quamlibet modicis affecti meritis &c. ἀείδειν. canendo. γηγαρύτεροι. uocaliores. dulciores sonos emittūt. ὕμνους. ξεινίων χάριν. εὐεργέταις. bene meritis. παθὼν ὀλίγα. paruo beneficio & commodo affectus. κεῖσεται. χάρις. ἀμειβομένη δ' ἐθέλουσι μοῖραι. est parēthesis. θεαίτητος. Theætetus Platonis discipulus cuius meminit in Crātore Laertius. καθαρὴν ὁδόν. Carmen elaboratum condens nō ad uulgi plausum & ostentationem. εἰ δ' οὐκ ἐκισσώθη. Si (uel ἢδ' ὕθι) ad poeticum nomen promerendum nō eadem est uia. nam eorū qui in certaminibus poeticis aut gymnicis uictores à preconibus denuntiantur gloria plerūq; è uestigio deperit: doctorum uero hominum & Phœbo digna locurorum, quorum in numero est Theætetus, laudis & doctrinæ monumenta nunquam intermoriuntur, nec excidunt. μικρὴ ῥῆσις. Hæc scilicet νικῶ. καλὰ πρήσσοντι. bona carmina edenti, uictori. τὸ μακρότατον. eum qui φησὶ σέλας ἐκ τῶν γιγνόμενα. ὡς δὲ σύ. ὦ reponendū aut supplendū. πῶς ἔβαλες. metaphora ab athleta aut sagittario. ῥημάτων ἄγαν. prolixiora quàm res patiatur. Is iterū longa & obliqua oratione fortunam suam doleat. mihi autem breue & tornatum carmen componenti ἡ βραχυσυλλαβίη γίνοιτο. id est νικῶ. ἡρωΐδος. Heroas fortesq; uiros laudantis. τραγικοῖο χόρου. Tragœdiam Atheniensium esse inuētum Plato in Minoe existimat. ἡ δὲ τραγῳδία ἐστὶ παλαιὸν ἐνθάδε. οὐχ ὡς οἴονται ἀπὸ θέσπιδος ἀρξαμένη, οὐδ' ἀπὸ φρυνίχου. ἀλλ' εἰ θέλεις ἐννοῆσαι πάλαι παλαιὸν αὐτὸ εὑρήσεις ἐν τῇ πόλει τῆσδε τῆς πόλεως εὕρημα. κωμικὸν εὗρε. Comœdia παρὰ τὸ κωμάζειν dicta est, alij ἀπὸ τῶν κωμῶν deriuant. Tu consule Aristotelem περὶ ποιητικῆς. ubi & tragœdiæ meminit. εἰκελος. Terpsichoræ hæc uere est similis. τερψινόοιο. animū delectantis. φίλος. Amice. ὀχετηγόν. spiritum quasi riuum ducētem & irrigantem. ψυχὴ δὲ φαίνεται οὐχ ὁσίων. præstabant hoc uetus & media comœdia, hæc ob-

scure & caute, illa aperte in Cleones & Hyperbolos uni archonti parcens inue
hebat. καὶ οὐκ ἐξὸν τεθνηκότας κωμῳδεῖν ait Aristophanis glossographus, tametsi
quin uita defunctis hominibus malediceret ac laruis obganniret Aristopha-
nem sibi imperare non potuisse conspicimus. noua lenones, parasitos & pro-
stibula lacerat. ἔθος γὰρ ἦν (inquiunt quod prætereundum nõ duxi) τοῖς κωμι-
κοῖς ὅμοια τὰ πρόσωπα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις, ἵνα φανεροὶ ὦσι ὑπὸ αὐτῶν, καὶ περι-
θέσθαι τοῖς ὑποκριταῖς. φιλοκροτάλοισιν. Plausum amantibus, δαφνοκόμοις. lau-
ro coronatis. ψήφοιο. Calculi. rationis mathematicæ. παλινδίνητον reciproco mo
tu se uersantem, aut stato quodam ordine se uoluentem. χαλκεόφωνον. forti fer-
reaque uoce. Homerus. Iliad. ε. στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ. φθεγγομένης
παλάμης. Lucianus περὶ ὀρχήσεως. τορευτόν. tornatum, limatũ & elegans. ὠνήρ.
ὁ ἀνήρ. Callimachus. ἔσεισε κάλως. Erasmi Chiliades in Adagio rudentem om
nem mouere. ἑκάλης φιλοξείνοιο. Hecale anicula Theseum adolescentem comi
ter hospitio suscepit, ei apud Callimachum Sonchon & Crethmum herbas pa-
rans. Apuleius: Theseus non est aspernatus Hecales anus hospitiũ. id est mulie
ris pauperrimæ. Plautus in Cistella. nunquã Hecale fies. Ouid. de Rem. Amo.
cur nemo est Hecalen nulla est quæ cœperit Irum, Nempe quod alter egẽs, al-
tera pauper erat. Suidas Heroidem uocat. Plutarchus in Theseo id omne som-
nium putat. ἡ δὲ ἑκάλη καὶ τὸ περὶ αὐτὴν μυθολόγημα. Callimachum in Hecale o-
pusculo adducit Athenæus dipnos. 2. Apollonij Argonaut. α. Pindari hymno
nemeo. α. glossematarij, & Suidas in uocabulis. σάθρον. κωμῆται. μύωψ. μαραθών.
Taurus Marathonius. Plutarchus in Theseo. ὁ δὲ θησεὺς ἐνεργὸς εἶναι βουλόμενος,
ἅμα δὲ καὶ δημαγωγῶν, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν μαραθώνιον ταῦρον, οὐκ ὀλίγα πράγματα τοῖς
οἰκοῦσι τὴν τετράπολιν παρέχοντα, καὶ χειρωσάμενος ἐπεδείξατο ζῶντα διὰ τοῦ ἄστεος
ἐλάσας. τοῦ. cuius Thesei ἔφ. tibi eueniat. ἄθλος. nam taurum marathoniũ sub-
egit, & suem Crommyoniam. Sinnim & Scironem latrones importunos ne-
cauit. κανοῦ. Thesei. alij κλεινοῦ. ἴσον βιότου. Optat Crinagoras ut Marcellus ali-
quando non minus fortis sit quam Theseus nec eo minorẽ gloriam consequa-
tur, cuius quidem pulchrorũ facinorum Callimachi opera maxime fidem faci-
unt. καλλίμαχος. distichũ ab Apollonio Argonauticôn autore Callimachi (ut
testatur Suidas) inimico uel ab Epicureo quodã editũ uaticinor. nam Callima-
chus in eo opere multorũ quæ ad sacrorũ ritus atque id genus ceremoniarũ cau-
sas pertinerent anxie ne dicam pueriliter indagabat, id quod ex ueterum mo-
numentis liquet, qui eum in Aetijs citare solent. Ipsius Apollonij & Homeri,
Iliad. α. β. γ. commentatores, Priscianus, Seruius, Martialis in epigrammate quo
dam ad Mamurram & Stephanus in uocibus ἀραχναῖον. ἀσβύστα. πρινακεία. ἄι-
τιος. ὑπόδυθμος καὶ πολλαχῶς ἄξιος. iocatur in dictionibus. αἴτιος ἢ αἴτια. πρό
δοτος. Herodotũ uidemus libros suos musarũ nominibus inscripsisse. ὑπεδέξα-
το. hospitio suscepit. ἡσιόδου βίβλον. Hesiodi opera & dies. πυῤῥῶ. amicã de qua
supra. Ipse Argentarius. ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας, ἡδὺ δὲ πυῤῥῆς εἴδωλον,
κοίτης ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενον. ἔργα τί μοι παρέχεις. negociũ sibi exhibere Hesiodũ que-
ritur Argentarius, cuius lectione detentus amicę Pyrrhę obuiam nõ procedat.
Ludit in ipsum Hesiodi libellum, cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι, & illud ἔργα καὶ πρά
γματα παρέχειν. νόννος ἐγώ. is est qui diui Ioannis Euangeliũ Græco uersu emisit. πα-
νὸς πόλις. sum Panopolitanus. Agathias. Quos inter & Nonnus ille ex Panos
urbe Aegyptia oriũdus poeta in opere suo quod Dionysia nuncupatur. ἐν φα-
ρίῃ. in Aegypto. ἤμησα. messui. trãslatio à messoribus stipulas falce desecãtibus.
Succisos & necatos à dijs gigantes cecini. γονὰς γιγάντων. stirpẽ gigantũ. Ouid.

Meta-

Metamorph. 5. lib. fuit tẽpus cũ. γραμμαῖσι. Geometriæ & Astrologiæ. quæ formis planis elemẽta sua probãt ac demõstrant. Proclus. ταῦτα μὲν οὖν δείκνυσι τῷ Πτολεμαίῳ γραμμικῶς. Lineari probatione, grammica apodexi apud Quintilianũ lib. 5. Et. καὶ δείκνυται δὲ διὰ γραμμικῆς ἐφόδου. Galenus. οὔτε γὰρ εἰ ἀσώματος, γραμμικῶς ἀποδείξειν εὗρον ἵνα κεχρημένον. has artes ante Vraniam nullus sicuti ferunt in lucem protulit, idq; est quod iam præcessit. οὐρανίη πόλον εὗρε. ἰταλίδαις. Romanis. καλλιόπη πρόφερα. illud Hesiodi Theogoniæ respicit. τερψιχόρη τ' ἐρατώ, πολύμνιά τ' οὐρανίη τε, καλλιόπη θ' ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ. Γλαύκου.

Νύμφαι, πευθομένῳ φράζετ' ἀτρεκές, εἰ παροδεύων
Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.
ναὶ ναὶ Πὰν συρικτά, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκείναν
εἶπε κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν,
Πάν, Πάν, μελέαν, πρὸς ὄρος ψωφίδιον ἔρχου.
ἔσσομαι. νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ἐρυκίου.

Βουκόλε, πρὸς τοῦ Πανὸς ὁ φήγινος εἰπὲ κολοσσὸς
οὗτος, ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἐστὶ τίνος;
τῷ λεοντοπάλα περωβίῳ, οὐδὲ τὰ τόξα
νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὁρῇς;
χαίροις ἀλκείδα λαμαληφάγε. καὶ τάδε φρουρεῖ
αὔλια, κὴξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

Μακεδόνιος.

Κώπην μὲν χρύσῳ Κόδρος ἔκτανε. τὴν δὲ ταχεῖαν
εἰν ἁλὶ καὶ χαροποῖς κύμασιν εἷλ' ἔλαφον.
ἔσθ' ἣν καὶ πτηνῶν θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν αἰθόρα
τῷ κάνου κηνῶ ἄρτεμις εἶδε χέρα.

Ἀντιφίλου.

Βόσκ' ὁ βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κνεῖον ἕρπων,
αἰγίλιπα χίνω πέτρον ἐπερχόμενος.
εἶπε τὸ οἱ σκυλάκων τις, ὁ καὶ βοσίν, ὃς φάγε λεπτὴν
χίνον, ἀνεληθομένῳ χραινομένην μέλιτι.
κἀπεσθὲν εἰς ἀΐδαο. τὸ δ' ἄβρυγες ἀνδράσιν ἄλλοις
κεῖνο μέλι, ψυχῆς ὤνιον εἰρύσατο.

Εὐνέκα μ' ἐγέλασσε, θέλοντα μὲν ἀδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέουσα τὸ δ' ἔννεπεν. ἕρρ' ἀπ' ἐμεῖο
βουκόλος ὤν. ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.

Ἀδέσποτον.

Ὦ πᾶν, φερβομέναις ἱερὸν φάλιν ἄπυε ποίμναις,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἱεὶς δονάκων.
ὄφρ' αἱ μὲν λευκοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
οὔθασιν ἐς κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλοὺς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν
φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ὀρύγη.

νύμφαι. Panos oratio. λέγειν. ut hoc tibi nunciaret. πᾶν πᾶν. uersus hic in cortice populi incisus erat à Daphnide pro pastorum consuetudine, cuius imaginem in Ouidiana Oenones ad Paridem epistola cernimus. πρὸς μαλέαν. Peloponnesi Promontoriũ. πρὸς ὄρος ψωφίδιον. Lampeiam Pani sacrũ, aut Erymanthum montes iuxta Psophidem urbem (de qua Stephanus & Polybius lib. 4.) ἐξοῦμαι. Faunus lecto carmine, iturũ se profitetur. τῶ πανός τω. φήγινος. faginus. τῶ λεοντοπάλα. gignẽdi casu Dorico. respondet pastor, nimirũ rogatus per Pana, ingẽs illud simulachrũ esse Herculis Tyrinthij, eius uidelicet qui Nemeum Leonem Heliconiũ aut Lesbium domuit. ἀγριέλαιον. Clauam dextera tenebat Colossus, quã ex oleastro fuisse putãt nõnulli, nõ ὁλόχαλκον ut Pisander nec ferream. nam id ad clauæ duritiẽ referendũ censent. ἀλαμπηφάγε. hæc ante. μυριόβοια. magnum gregem efficias. ἔλαφον. canes fugientem. θηρῶν. terrestrium animalium, si apri, cerui, & lepores uolarent. ἀν αἰθέρα. Castigo. ἀν αἰθέρα. Lucillius ἀρθεὶς δὲ αὔραις λεπτῆς, ἐπέτατο δι' αἴθρας χαιρήμων. Archias. οἷς σὺ δι' αἴθρης, καὶ γαῖς, καὶ πελάγους, δίσοχα πέμπε λίνα. Homerus, πέδιον δ' αἴθρην. commentarius. αἴθρη ὁ ἀνέφελος, καὶ εὔδιος ἀήρ. uocem Græcam fœneratus est Lucretius. αἰγίλιπα. excelsam. ὁ καὶ βοσίν. εἴπερ. πέτρον. in quo mellificabant apes. ἀτρυγής. Columella mellis uindemiam quoq; appellat, Varro mellis exemptionẽ & eximendorum fauorum tempus. ψυχῆς ὤνιον. uita emptum, caro constans. θυναίμε γελᾶσαι. hij quatuor uersus ex initio Bucolici Theocriti temere huc intrusi sunt. φάτην ἄπυε. sonum ede. κλυμένου. Clymeni. πυκνά. δ' ὦρα aut Sæpe. quotidie. καλῶς πειθόμενος. nam si reluctabatur hostia, triste auguriũ erat. contraq; bonum si quod ait Horatius meditans ictum immolaretur.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ, καὶ εἰρήνην.

Ἀπολλωνίδου.

Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνε, βυθίην εὕρατο ναυμαχίην,
νέρθε λαθραίοισιν ὑπὸ πλώοις τενάγεσσι,
καὶ τὴν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν,
αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὀλίσθανε Πέρσις ἄναυδος
ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιστοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν,
ἄγετος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ στέλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους
ἄντυγα διφρουλκεῖ Καίσαρος οὐρανίου.
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν. ὄργανα ῥίψας
ἄρεος, εὐνομίης ἀντεπάγει πατέρα.

Ἀρτεμᾶς ἱδρώουσα, πρὸς ἄγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

σκύλλος ὅτε ξέρξου. repono σκύλλις ex Pausania, hæc in Phocicis declarante. παρὰ δὲ τὸν γοργίαν, ἀνάθημα ἐστὶν ἀμφικτυόνων, σκιωναῖος σκύλλις, ὃς καταδῦναι καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης ἔχει τὴν φήμην. ἐδιδάξατο δὲ κυάναν τὴν θυγατέρα δύεσθαι. οὗτοι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ πήλιον ἐπιπεσόντος ναυτικῷ τῷ ξέρξου βιαίου χειμῶνος, προσεξειργάσαντο σφίσιν ἀπώλειαν, τάς τε ἀγκύρας καὶ εἰ δή τι ἄλλο ἔρυμα ταῖς τριήρεσιν ἦν, ὑφέλκοντες. Plinius lib. 35. cap. 10. Androbius pinxit Scyllin ancoras Persicæ

ficæ classis præcidentem. βυθίζω. urinans. νηρεῦς. Nerei, maris. νεῶν. nauiū, earum funes præcidens. αὔτανδρος. cum propugnatoribus & nautis. ἄνανδρος. ἄφωρος. Persæ interempti. θεμιστοκλέους. Plutarchus in Themistocle & Herodotus in Vrania, ubi σκύλλην urinatorem non σκύλλιν appellat. πυργοβάς. πυργοφόρος. Heliodorus Aethiopicôn θ. οἱ τε ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων κατὰ τοὺς πύργους ἐξ μὲν ἕκαστοι καταλαφθέντες, δύο δὲ ἐπὶ πλευρὰν ἑκάστην ἐκτοξεύοντες. φαλαγγομάχης. cum phalangibus in acie stans. ἐπὶ δῆριν. ad pugnā. μυκρόδους ἐλέφας. maximis dentibus præditus. Plinius lib. 8. cap. 3. prędam ipsi (Elephātes) in se expetēdam sciūt solum esse in armis suis, quæ Iuba cornua appellat: Herodotus tanto antiquior & cōsuetudo melius, dentes. Sic Aristoteles lib. de Historia animal. 2. nec loco mouēdus Pausanias in Eliacis ex ipso Iuba nō tenuibus argumentis ebur cornua & esse & appellari potius debere quā dentes concertans. Huic assentitur Oppianus Cyneget. β. quorum sententias cum aliis se copulans euertere conatur in uita Apollo. uolumine 2. Philostratus. πρὸς ζυγοδέσμους. Lorum quo iugum temoni alligatur. ἄντυγα. currum. ἐλέφας. Diui Augusti in curru ab elephantibus iugum subeuntibus tracto triumphantis. ὄργανα. turres telis refertas. ἀγάλματ' ἱδρώοντα. Cæsarem. Iulianus Obsequēs simulachrū Apollinis aliquando sudasse. Appianus & Dion deorū signa. scuta duo Valer. Max. Virgil. Georg. 1. æraq; sudant. Seruius super hoc Aeneid. 2. salsusq; per artus sudor iit, laborem futurum per sudorem notari, addo & calamitatem denuntiari. Consentit in Camillo Plutarchus, & Q. Cicero in lib. de diuinatione. à quibus non aliena sunt quæ de Orphei signo sudore manāte idē Plutarchus in Alexandro memoriæ mādat. φοβουμένων δὲ πάντων τὸ σημεῖον. Apollonii glossographus. ὅταν μέλλῃ τι συμβαίνειν χαλεπὸν, εἰώθε τὰ ἀγάλματα ἱδροῦν. Hæc, sanguinis fluxus, lachrymę, atq; iis nō dissimilia quę uocāt prodigia lignorū natura ὧν ἐλαιῶδες ἡ ὑγρότης è quibus statuæ fiunt quinto περὶ φυτῶν Theophrastus: M. Tullius decoloratione ex aliqua contagione terrena aut humore allapso extrinsecus sæpenumero euenire iudicauit. Plutarchus in Coriolano. ἱδροῦντα μὲν γὰρ ἀγάλματα φανῆναι καὶ δακρυρροῦντα, καί τινας μεθιέντα νοτίδας αἱματώδεις, οὐκ ἀδύνατόν ἐστι. καὶ γὰρ ξύλα καὶ λίθοι πολλάκις μὲν εὐρῶτα συνάγουσι γόνιμον ὑγρότητος. πολλὰς δὲ χροιὰς ἀνιᾶσιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ δέχονται βαφὰς ἐκ τοῦ περιέχοντος, οἷς ἔνια σημαίνειν τὸ δαιμόνιον, οὐδὲν ἂν δόξειε κωλύειν.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Εὐήνου εἰς Τροίαν.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πόλιν Ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κλῃζομένην,
αἰὼν ὁ τέφρῃ κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκ ἔτι με σκύψει προσφθόρα δούρατ' ἀχαιῶν,
πάντων δ' ἑλλήνων κεῖμαι ἐν στόμασιν.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὦ πόλι, πῇ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῇ πολύολβοι
νηοί; πῇ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
πῇ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
πῇ δὲ τριχογλυφοῦς δείκελον ἐνδιαπίης;
πάντα μόθος, χθονίη τε χύσις, καὶ μοῖρα κραταιὴ
ἔσπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην.

καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἀλλ' ἄρα μοῦνον
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

Βάσσου Λολλίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρρήκτοι μοιρῶν πυμάτην ἐσφρήγισαν ὅρκοι.
ὡς φρυγὶ γὰρ βωμῷ τὴν Πριάμου θυσίην.
ἀλλὰ σὺ Αἰνεία, στόλος ἱερός, ἐς καλὸν ἤδη
ὅρμον ἔχεις, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.
ἦν καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρώϊος. ἡ γὰρ ἐν ὅπλοις,
ἠγέρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις.

Ἀδριανοῦ Καίσαρος. οἱ δὲ,
Γερμανικοῦ.

Ἕκτορ, ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴπου ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
Ἴλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους.
μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίστασο, καὶ λέγ' ἀχιλλεῖ
θεσσαλίην κεῖσθαι παισὶν ὑπ' αἰνεάδαις.

Τούτοις ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιάτης
Δημάρατος.

Θάρσυνοι. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι πρόσωπον.

Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως,
αὖθις προσέθηκεν.

Εἰμὶ μὲν εὐθώρηκος ἐνυαλίου πολεμιστὴς,
εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων ἑλικωνίου ἀπόλλωνος.

Ἀγαθίου.

Εἰ μὲν ἀπὸ σπάρτης τις ἔφυς ξένε, μή με γελάσῃς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτ' ἐτέλεσσε τύχη.
εἰ δέ τις ἐξ ἀσίης, μὴ πένθεο. δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τείχεα, καὶ νεατῆρας
ζηλήμων δηΐων ἐξεκένωσεν ἄρης,
εἰμὶ πάλιν βασίλεια. σὺ δ' ὦ τέκος ἄτρομε ῥώμη,
βάλλε καθ' ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αδε πόθ' ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἅν ἀλαπάξαι
ἑλλάνων ζαμενὴς οὐκ ἐτάλασσεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἴθε δ' ἐπειὸς
κάτθανε πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
οὐ γὰρ ἂν ἀτρειδᾶν ὀροφηφάγον ἀψαμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ' ἁμετέροις λαέεσιν ἐριπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιφίλου.

Δούρειον τὸν τροίας δεκέτη λόχον, εἴσιδε πῶλον
εὔοπλον δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
τεκταίνει μὲν ἐπειὸς, ἀθηναίη δὲ κελεύει
ἔργον, ὑπὲρ νώτων δ' ἑλλὰς ὅλη δύεται.

ἦρα μάτην ἀπόλοντο τόσος στρατός, εἰ πόθος ἁγνὰν
ἦν δόλος ἀρχαίαις ἐξ ἀλλότριος πόλεμον.

Εἰς μυκήνην Πομπηΐου, οἱ δὲ,
Μάρκου νεωτέρου.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα μυκήνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου,
Ἴλου τις καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα, καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας
ὕβρισεν, ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν αἱ δέ τε λοιπαὶ
πατρίδες, οὐ πολλῶν αἰπύτεραι πεδίων.
οἵην καὶ σὲ τάλαινα παρερχόμενός τε μυκήνην,
ἔγνων αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην.
αἰπολικὸν μίνυμα γέρων δέ τις, ἡ πολύχρυσος
εἶπεν, κυκλώπων τῇδ' ἐπέκειτο πόλις.

Ἀντωνίου ἀργείου.

Ἡ πολύχρυσος ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, ἡ τὸν ἀτρειδῶν
οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,
ἡ τροίην πέρσασα θεόκτιτον, ἡ βασίλειον
ἀσφαλὲς ἑλλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
μηλόβοτος κεῖμαι, καὶ βούνομος, ἔνθα μυκήνη
τὴν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Ἄργος ὁμηρικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας,
καὶ χρυσῆ τὸ πάλαι περσέος ἀκρόπολι,
ἐσβέσθη ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε τροίης
ἤρειψαν κατὰ γῆς θειοδόμον στέφανον.
ἀλλ' ἡ μὲν, κρείσσων ἐστὶ πόλις. αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
δείκνυσθε βοῶν αὔλια βουκολίων.

Ἀντιπάτρου.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε;
ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα;
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα. ποῦ δὲ δάμαρτες
σισύφιαι, λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες;
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται.
πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος.
μοῦναι ἀπόρθητοι νηρηΐδες ὠκεανοῖο
κοῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

Ὀνέστου κορινθίου.

Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ
θήβη, φεῦ, μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.
κωφὰ δέ μοι κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων
πέτροις μουνοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοις.

σῆς χερὸς ἀμφίων ἄπονος χάρις. ἑπτάπυλον γὰρ
πάτρην, ἑπτάμιτος τείχισας ἐν κιθάρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἁρμονίης ἱερὸν φάσεις γάμον, ἀλλ᾽ ἀθέμιστον
οἰδίποδος. λέξεις ἀντιγόνην ὁσίην,
ἀλλὰ κασίγνητοι μαρνάμενοι. ἄμβροτος ἰνώ,
ἀλλ᾽ ἀθάμας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρη,
ἀλλ᾽ αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ᾽ ὡς ἐκεράσατο θήβῃ
δαίμων ἐσθλά. κακοῖς δ᾽ εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

Φιλίππου.

Ἐν θήβαις κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
οἰδίποδος. τελετὰς δῖος κατάσατο,
ἃς γελάσας πενθεύς, ὠδύρατο. τέκνα χορείαις
ἔσυ, καὶ λωποῖς ἔσχε λυόμενα.
αὐτιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ᾽ αὖ δὶς ἰοκάστης,
ἣν ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ᾽ ἀσεβὴς ἀθάμας.
οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον. ἴδ᾽ ὡς ἐσθλῶν περὶ θήβας
μύθων, καὶ συγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη.

Βιάνορος.

Σάρδιες αἱ τὸ πάλαι γύγου πόλις, αἵ τ᾽ ἀλυάττου
σάρδιες, αἱ βασιλεῖ περσὶς ἐν ἀσιάδι,
αἳ κροίσῳ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον
ὄλβον πακτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι,
νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπασθεῖσαι,
ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ᾐρίπετε,
βοῦρα, καὶ ἐς ἑλίκην κεκλυσμέναι, αἱ δ᾽ ἐνὶ χέρσῳ
σάρδιες, ἐν βυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος.

Δούριδος ἐλεαίτου εἰς τὸν κατα-
κλυσμὸν ἐφέσου.

Ἱεραὶ νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
οὐ λιβύης, ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα.
ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ἄμματα;
αἲ, αἲ, τὴν ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην;
κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα,
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

Ἰωάννου Βαρβουκάλλου ἐπὶ τῇ κατα
καύσει Βηρυτοῦ.

Ἅδ᾽ ἐγὼ ἁ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κεῖμαι ἁ παναποτμοτάτα.
ἥφαιστός μ᾽ ἐδάμασσε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαίου.
φεῦ, ἐκ τοσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνις.
ἀλλὰ παραστείχοντες ἐμὰν στοναχήσατε μοῖραν,
σπείσατε βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ.

τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ποῦ τελέθει Κύπρις πολιοῦχος, ὄφρα νοήσῃ
ὕστερον ἑδώλων τῶν πρὶν ἔδος χαρίτων;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρῃ
αἱ Βορόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.
χεῦαθ' ἑνὸς καθύπερθε λίθου φίλα λείψανα φωτῶν,
Βηρυτὸς γραφὴ κεῖται ὑπὲρ δαπέδων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμοῖο,
λαίφεα μὴ λύσῃς, χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
τύμβος ὅλη γενόμην. ἕτερον δ' ἐς ἀπήμονα χῶρον
σπεύσει κώπη, νηὸς ἐπειγομένης.
Τοῦτο Ποσειδάωνι φίλον, ξενίοις τε θεοῖσι.
χαίρεθ' ἁλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

Αντωνίου ἀργείου.

Η πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρόπολις αἰθερίοιο,
ἡ πικρὸν ἑλικώδεσιν ἀστράσι θρεψαμένη,
ἀπολίοισιν ἔναυλον ἐρυμαίοισιν ἀνεῖμαι;
πῆ δὲ Γεραιμε δαίμοσιν ὄψε δίκας.

Αδηλον.

Παλλὰς πολιοῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ
ὡς θέμις ἁ τλάμων Ἴλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον. ἀντὶ δὲ μήλων,
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄξιον ἦν θνήσκειν τὸν Βουκόλον. εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τᾶς πάτρας οὐκ ἀλίτημα τόδε.

τῶν περίβωτον. Celebrem, nobilem. Apollonides. κορηκαφίδη περίβωτε, ἴλιον ἱρὴν ex Homero. κατεδήδοκεν. deuorauit. χιλιείων. semper victurarum. ἱερά. clara illa. βοῶν ἱερεῖα. boues victimæ. ἀλάβαστρα. Alabastrum uas erat unguentarium forma turbinata sine ansulis quod ex lapide Alabastrite, Onyche antiquitus appellato fiebat, quoniam optime unguenta incorrupta in eo seruari dicitur. ἐσθῆτες. uestes, indumenta. τριπηχυιοῦς διίπετον. Palladium quod Vlysses & Diomedes προδεδωκυίας αὐτὸ θεανοῦς τῆς τοῦ ἀντήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλακτούσης αὐτό, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, aut suffossa Troianorum arce & interemptis custodibus sustulerunt. de hoc Suidas, Appianus in Mithridatico, Seruius cum grammaticis lib. Aeneid. 2. Pomponius Letus in Constantino. Viues in diui Augustini Ciuitatem dei. φερεκύδης, ut inquiunt, παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα μορφώματα ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς γῆν πεμπόμενα. Alij sic. παλλάδια ἐκάλουν τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀγάλματα. Aristophanis enarrator. παλλάδια δὲ ἐν ταῖς πρύμναις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματα τῆς ἀθηνᾶς καθιδρυμένα. Cur nuncupetur Minerua τειτογένεια uel τειτογενὴς ostendit Eustathius Iliad. δ. Tzetzes in Lycophronem, Diodorus libro sexto, Pindari in Pythijs glossemata, Phurnutus περὶ τῆς ἀθηνᾶς, atque Etymologici Græci cum Suida. ἐγχωρίους. indigenæ. ἄλλοίαν. longe diuersam.

μορφὴν

μοιρῶν. parcarum. ἐσφράγισαν. σφραγίζειν proprie sigillo insignire est. τῷ ἑρκείῳ πὰρ βωμῷ. Ad aram Iouis Hercei tanquam uictima obtruncatus est Priamus. Euripides in Troadib. Pausa. in Messeni. & Corinthia. ubi de Ioue Herceo nõnulla, apud quem aliter in Phocicis autumat Lescheus. alteram de cæde Priami opinionem ad fert Seruius Aeneid. 2. Homerus semper aulam sub dio collocat, ubi Iouis Hercei ara solebat esse. Herceus utiq; Iupiter intra cõseptum domus cuiusq; colebat, quem & deum penetralem appellabant. ædificialẽ absurde uertit quispiam. θυσίην. cædem. φοίτιμον. origo. οὐρανίης. Romanæ. εὖ καλόν. εὐκαίρως. ἄνασσα πόλις. Roma. hinc urbs propter excellentiam. Athenæ olim ἄστυ, & Alexandria πόλις dicta, quod eminere inter cæteras uidebantur. ἄμπνευσον. respira. πατρίδος. Troiæ. ἴλιον οἰκεῖται. Ilium Alexãder magnus, Lysimachus, Sylla à Fimbria bello Mithridatico captum & ambustum instaurarunt. καὶ καίσαρ ὁ θεός (Iulius) ait Strabo libro 13. ubi sit ne hoc nostrum quærit, atq; Eustathius Iliad. λ. θεσσαλίην κᾶθαι. Ex quo Paulus Aemilius Perseum ultimum Macedoniæ regem in triumphum duxit. ἀντολίδης. Romanis. θάρσυνοι. Homeri uersus Iliad. π. θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς. φυλαλίοιο πολεμίζης. Ex Archilocho apud Plutarchũ. ἀμφοτέρων, θεράπων μὲν ἐνυαλίοιο θεοῖο, καὶ μουσέων ἐρατῶν δῶρον ἐπιστάμενος. μήμε. Troiam. τύχη. Euersæ sunt & aliæ urbes. ἀντεαδῶν. Romanorũ. πᾶσα πόλις. omnes orbis terrarum ciuitates. βασίλεια. Roma è me prognata. σὺ δ' ὦ τέκος. Matrem populi Romani Troiam uocat Diuus Augustinus. nam à Troianis qui sub Aenea in Italiam uenerunt conditum est Lauinium, à Lauinianis Alba longa, ab Albanis Roma. Quid Sallustius? urbem Romam (sicuti ego accepi) condidere atq; habuere initio Troiani, qui Aenea duce, profugi, incertis sedibus uagabantur. lege Dionysium Halicarnasseum lib. primo. ἀμφαδόν. sed fraude & insidijs. αἴθε. utinam. οὐ γὰρ ἂν ἀτρειδᾶν. non enim Atridis ignem tecta mea consumentem accendentibus. κεκτήμαν. cecidissem. Loquitur Troia, ut in superiore epigrammate. λαοῖσιν. super populum meum à Græcis interemptum. δεκέτη. decennalem. ἄθρει. inspice. πῶλον. equum. ἔγκυον fœtum. τεκταίνει μὲν ἐπειός. Homerus Odyss. θ. τὸν ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν ἀθήνῃ. quem Aeneidos 2. Virgilius imitatur. instar montis equum diuina Palladis arte ædificant. aliquanto inferius. Et ipse doli fabricator Epeus. Hoc fuse Calaber lib. 12. Equũ qui nunc aries appellatur in muralibus machinis Epeum ad Troiam inuenisse dicunt. uerba Plinij lib. 7. cap. 56. cum quibus disceptat Vitruuius lib. 10. cap. 19. arietem à Carthaginensibus excogitatum memorans, & Tertullianus in libello de Pallio. nos Pausaniæ in Atticis & Higinij auctoritate septi (nam Dictys & Palæphatus firmamenti non satis habent) equum Troianum, oppugnatorium machinamentum fuisse credimus, quo conquassatis perforatisq; mœnibus in urbem penetrarunt Græcorum copiæ. Est etiam equus Troianus Liuij poetæ tragœdia, cuius in extremo, Sero sapiunt Phryges. ἑλλάδος ὄλη. Græciæ principes. Virgil. Aeneid. 2. μάτην. nequicquam, temere, perijsset tantus exercitus. εἰ πρὸς ἄγρα. belli uictoriam consequendam. εἰ καὶ ἐρημαίης. Siquidem Mycẽnas Argiui exciderunt ὑπὸ ζηλοτυπίας inquit Pausanias. Strabo χρόνοις δ' ὕστερον κατεσκάφησαν, ὥστε νῦν μηδ' ἴχνος εὑρίσκεσθαι τῆς μυκηναίων πόλεως. Homerus Mycenas ab Argis separare solet, nec minores tantum Argos & Mycenas pro eadem ciuitate ob uicinitatem urbium assumunt, ut docent plerique, sed etiam Euripides. Ipse uero Homerus Argos pro Peloponneso usurpauit. Ibi. ἀργείην ἑλένην, καὶ μέσον ἄργος. & ἄργει πάντι ἀνάσσειν. γνῶθι. γνωτῷ θε. ἰδεῖν. quantum apparet ac uidemus.

ἴλιον

ἴλου πόλιν. Ilium. fuit Ilus (non Ilion) Laomedontis pater. Homer. Iliad. υ. ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα λαομέδοντα. ἦς ἐπόρθησε. Per ea tempora regnum finitum est Argiuorum translatumq; ad Mycenas. Diuus Augustinus. Cur dicantur Mycenæ Eustathius 2. Iliad. Rhapsodia, & Plutarchus περὶ ποταμῶν in flumine Inacho ostendit. γνώσονται χθόνα. Quantum olim possem, argumento est Agamemnon, qui maxima classe comparata dux Græciæ Troiam excidit. ἀφάνισμα. mihi unus satis est testis Homerus. ἀπώτερα πεδίων. Solo æquatæ. ἀπολίου. ἀγονομένου. omnibus scopulis μηλοβότοις καὶ βουνόμοις desolatior. μήνυμα. indicium non μίνημα. ἡ πολύχρυσος. Ciuitas illa, quam locupletissimam appellat Homerus Odyss. γ. & alibi πολυχρύσοιο μυκήνης. κυκλώπων πόλις, Constructæ sunt Mycenæ aut certe huius oppidi mœnia à Cyclopibus. Pausa. in Achaicis & Euripidis in Orestem glossographus. Congruere ijs uidetur ipse in Iphigenia Aulidense Euripides. ἐν μυκήναις δὲ τὰς κυκλωπέας. ac rursum in eadem fabula, Mycenas κυκλωπίων πόνον χερῶν appellat. κυκλωπέαν πόλιν in Hercule furente, infra lib. 4. οὐκ ἄργος δαναοῖο, κυκλωπέας τε μυκήνας. His astipulatur Hesychius in uoce κυκλώπων ἕδος. Diuersos esse hos à Cyclopibus siculis asserit Eustathius & Strabo (nisi fallor) lib. η. & Tzetzes hoc sermone, κυκλώπων γὰρ γένη τρία. κύκλωπες, οἱ τὰς μυκήνας τειχίσαντες, οἱ περὶ τὸν πολύφημον, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί. Ego ut semel finiam, cum à Cyclopibus quos turres & ærariam fabricam inuenisse dicunt quidpiam ædificatum aut fabricatum audio, magnificentiam & perpetuitatem operis in eo commẽdari suspicor, ut de ijs Seneca in Thyeste. Cerno Cyclopum sacras turres labore maius humano decus. & Statius Thebaid. 4. Monstrat Cyclopum ductas fornacibus arces. At Virgilius Aeneid. 6. Cyclopumq; educta caminis mœnia. Claudianus. Cyclopum formata manu. Porrò qui Cyclopes è Thracia oriundos in Sicilia habitasse, uel eos Aetnam tulisse in historias retulerunt, non cum omnibus concordant, qui simul & Thucydide solertiores uidentur, cui qui fuerint Cyclopes non est compertum. Hesiodo Cyclopes sunt Asteropes, Brontes & Arges, Virgilio, Brontes Steropes Pyracmon. Dolet igitur Antipater sumptuosis muris atq; ædibus hostile aratrum esse circumductum. ἀπ' οὐρανίου γενεῆς. Tantalus Iouis filius fuit, Tantali Pelops, Pelopis Physthenes. ex quo Agamemnon & Menelaus geniti. τροίην θεόκτιστον. ab Apolline, & Neptuno constructam. Euripides ὦ φοῖβ', ὁ πυργώσας τὸν ἐν ἰλίῳ εὐτειχῆ πύργον. Coluthus. ἰλίου ἣν πύργωσε ποσειδάων καὶ ἀπόλλων. Eadem nostri ex Homero Iliad. φ. uide Pindari glossemata hymno Olymp. 8. ποσειδῶνα καὶ ἀπόλλωνα λέγουσι τειχίσαι τὸ ἴλιον, τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. ἀλλ' ὁ λαομέδων ἐτείχισεν αὐτό, οὐχ ὁσίως. ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἱερὸν ἀπόλλωνος, καὶ ποσειδῶνος, ὅθεν λαομέδων ἀνήλισκε τὰ χρήματα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν. Varinus: nonnullis Apollo Troiæ auctor dicitur quod Ilus cum pecus in Mysia custodiret ex certamine quodam uictor quinquaginta pueros ac totidem puellas accepit in præmium quos Apollinis oraculo monitus in coloniam deduxit, Iliumq; ex suo nomine urbem appellauit. μηλόβοτος. Suidas. βούνομος. locus ubi boues pascunt. τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων. quod diues, quod Atridarum lares, quod Troiæ domitrix. ἄργος ὁμήρειε μῦθε. Strabo multis, lib. η. & Stephanus in dictione ἄργος. περσέος ἀκρόπολι. Mycenæ. Mycenas à Perseo conditas docent Eustathius, Strabo lib. η. sed nemo melius Pausania in Corinthi. Euripides in Iphigenia Aulidense. μυκῆναι τ' ἐμαὶ θεράπναι. χέρσος. κλεεὶς πόλισμα περσέως. ἐσβέσατε. extinxistis. perdidistis. στέφανον. Troiæ muros. αἱ δὲ πεσοῦσαι. uos prolapsæ. δεῖγμα ποθεινόν. Strabo lib.

lib. η. ἐλάφθη δ' ἐν τῇ πελοποννήσῳ τὰ δύο ἔθνη, τό, τε αἰολικὸν καὶ τὸ δωρικόν. deinde. δοκοῦσι δὲ δωρίζειν ἅπαντες διὰ τὴν συμβᾶσαν ἐπικράτειαν. Pindari interpres λέγει ὅτι οἱ δωριεῖς, διὰ πίνδου τὴν κάθοδον ποιησάμενοι, τῆς χώρας τῆς πελοποννήσου ἐγένοντο ἐγκρατεῖς. Et. δωρίων ἂν στεφάνωμα φησίν, ἀντὶ τοῦ, ἰσθμίων. δωριεῖς ἐπεὶ πρὶν ἐπῴκησαν τὴν πελοπόννησον. ἢ δωρίων σελίνων, τῶν κορινθιακῶν. ὅτι δωριεῖς ἐπῴκησαν τὴν κόρινθον. ἡ δὲ κόρινθος, πύλαι τῆς πελοποννήσου. Pausanias in Corinthia. τούτων βασιλευόντων, δωριεῖς στρατεύουσιν ἐπὶ κόρινθον. ἡγεῖτο δὲ ἀλήτης. δωριεῦσι μὲν οὖν καὶ σισυφίδας παραδόντες τὴν βασιλείαν ἀλήτῃ, κατέμενον αὐτοῦ. τῶν δὲ κορινθίων ὁ δῆμος, ἐξέπεσον ὑπὸ δωριέων κρατηθεὶς μάχῃ. Thucyd. δωριεῖς ξὺν ἡρακλείδαις πελοπόννησον ἔσχον. σισυφίαι. Corinthiæ à Sisypho qui Corinthi regnauit. Sisyphi fallacias Sophoclis in Philoctete & Aiace Mastigophoro & Homeri Iliad. ζ. scholiastæ prætexuerunt, quibus agnitis Apuleium Sisyphus nō Syphax in 2. Apologia posuisse mihi suspicio incidit. Hinc Aeschines περὶ παραπρεσ. ἀνακροτήσας ὁ σίσυφος οὗτος τὰς χεῖρας, literator quispiam peruerse σύμψηφος castigauit. μιμούμεναι ἀλκυόνες. ut Halcyon Ceycem maritum luget, ita nos Oceani filiæ Nereides quasi præficæ excidiū tuum defiemus. Halcyon, inquit Sophoclis enarrator, τίκτει ἐν ταῖς ὑψηλαῖς πέτραις. ἔστι τῶν ᾠδῶν ἀφανιζομένων, δακρύει. Quid Aristoteles? πάντων δὲ (ὀρνίθων) κοινὸν τὸ περὶ τὰς ὀχείας μάλιστα ᾄδειν καὶ λαλεῖν. Plinius auium loquaciores quæ minores, & circa coitus maxime. nullam sane alitem nec ipsum quidem morientem olorem in dolore canere testificatur Socrates. εὐφόρμιγγι. Phorminx paulū à cithara differt. Amphionis lyram secuti sunt lapides, id est Amphionis uiri eloquentis & prudentis sermone deliniti rudes atque agrestes homines in montibus ac syluis dissipati, in unam ciuitatem coierunt. uel gentes saxi instar nullo affectu mobiles ad sensum uoluptatis canens traxit Amphion, quem præstigiatorem & magū fuisse odoramur. Hæc ad ueritatem magis accedunt quàm quæ adducit in Zetho Palæphatus. refert Homerus Odyss. λ. mœnibus Thebas cinxisse Amphionem & Zethum fratres, ut se suosque à uicinorum iniurijs protegerent. ἵνα δὴ (ait Pherecydes) τοὺς φλεγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβῶνται. uide Diodorum lib. 19. & Suidam in uoce αὐλιόπη. σὺν αὐλῷ. quo milites ad muros conscendendos inflammantur. Sed hoc melius Tzetzes. τὰς θήβας ἀτειχίστους γοῦν τελέσας ἐν ὕστεροις ἔκτισαν ζῆθος τε αὐτὸς καὶ ἀμφίων λυρῳδοῦντε. ἃς θήβας πάλιν ὕστερον ἀλέξανδρος ὁ μέγας, αὐλήμασι κατέσκαψεν, αὐλοῦντος ἰσμηνίου. ab Alexādro deletæ sunt Thebæ, ut docent Arrianus. lib. 1. Diodo. 17. ἔμπαλιν. Sono & harmonia omnino contraria & inuersa. μουσοδόμοις & αὐτομόλοις. Hæc ad Amphionis lyram spectant. ἑπταπύλου γάρ. Hoc Epitheto ueluti signo quodam Bœotias Thebas notant poetæ, nam cōplures magno eorum qui tres tantum posuerunt errato commemorat Stephanus. ἑπταμίτου κιθάρης. Antiquorum morem intuetur Onestus cui lucem adferunt Homericæ annotationes Iliad. σ. οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ᾠδῆς σπονδὰς φέροντες, οὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκεύαζον τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον, οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι, ἀλλ' ἐκ λίνου. Pindari commentarius. ἑρμῆς δὲ χέλυν εὑρὼν τετράχορδον, λίνα ἀντὶ χορδῶν ἐνημμένην, ἐπειδὴ οὔπω ἡ τῶν νεύρων χρῆσις εὕρητο. Eustathius. ἔστι δ' εὑρεῖν ποτε καὶ μίτον οὕτω καὶ λίνον ἐπὶ μουσικῆς χορδῆς λεγόμενον κατὰ παλαιοτάτην χρῆσιν, καθ' ἣν καὶ χέλυς καὶ λύρα λέγεται. & alius μίτους γὰρ νεύρας ἔλεγον, ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λίνοις δήμοσιν ἐκέχρηντο. Hinc Ouidius Metamorph. 5. Concidit & digitis morientibus ille retentat fila lyræ. Valerius Flaccus. ut socius charo pariter meditetur Achilli fila lyræ. Cæterum quatuor neruis quibus primū citharam intendebant tres adiecisse Amphionem

phionem uult Pausanias. Arati commentator & Homerus in hymnis Mercu-
rij citharam septem chordas habuisse, tres Diodorus, quatuor Pindari scholia-
stes cum Boetio, quibus duas Orpheum addidisse nonnulli ferunt. ἁρμονίης ἱε-
ρὸν φύσεως γάμον. Cadmi & Harmoniæ nuptias præsentia sua dij honorarunt.
Diodor. lib. 6. Euripides in Phœniss. ἁρμονίας δέ ποτ᾽ εἰς ὑμεναίους ἦλθον οὐρανί-
δαι, in quibus & musas epithalamium cecinisse fama est. Pausanias in Bœoti.
Theognis. μοῦσαι καὶ χάριτες κοῦραι διὸς, αἵ ποτε κάδμου ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀεί-
σατ᾽ ἔπος. Adi Stephanū in uocabulo δάρδανος. Plures fuisse Cadmos Xeno
phō in Aequiuocis indicat. οἰδίποδος. cui Iocaste mater nupsit. ἀντιγόνην ὁσίην.
à qua Polynices frater aduersus Creōtis edictū pro præsenti copia funerat̃. ἀλ
λὰ κασιγνήτοι. Eteocles & Polynices, qui mutuis uulneribus ceciderūt. ἄμβροτος
ἰνώ. Isis dea ab Aegyptijs pręcipue culta, Leucothea à Gręcis, à Romanis Matu
ta dicit̃. Ouid. Metam. 4. Pausanias, Aristophanis scholiastes. κιθάρη. Amphio
nis. αὐλὸς δύσμουσος. Ismeniæ. Thebas ab Alexādro euersas restituit Cassander,
quæ prius solo æquatæ fuerant à nouem Epigonis, cæsusq; Leodamas Theba-
rum rex. Exhausta est huius epigrammatis materia ex tertio Pindari Isthmio-
rū hymno. θύιος καπέδεκτο, orgia à Ioue accepta homines edocuit Bacchus. Eu
ripides in Bacchis. ἃς γυλλάδες πενθεύς. Euripides in nuper allegata tragœdia. O-
uidius in Metamorph. & Theocritus in Idyllio cui titulus Lenæ seu Bacchæ.
λωβεῖς. ταῖς αὐλοῖς. ἀντιόπης οἶκον. Antiope Nyctei Thebanorum regis filia ex Ioue
Zethum & Amphionem suscepit. ἀσεβὴς ἀθάμας. siquidem furore correptus fi
lium Learchum occidit. ἀλυάττου. fuit Alyattes Crœsi pater. Herodotus in Clio.
& Suidas in uocibus ἀλυάττης & γύγης. ἀ βασιλεῖ. regi Persarū. ἐν ἀσιάδι. in ter-
ra Asia. ἐπλινθώσασθε. ædificauistis, fabricauistis. νῦν δ᾽ ὅλαι δύσζωοι. Eodem an-
no duodecim celebres Asiæ urbes collapsæ nocturno motu terræ, quo impro-
uisior grauiorq; pestis fuit, neq; solitum in tali casu effugium subueniebat in a-
perta prorumpendi, quia diductis terris hauriebantur &c. Asperrima in Sarde
nos lues plurimum in eosdem misericordiæ contraxit. Hæc annal. 2. Tacitus.
Terræmotus huius quo nullus unquam maior mentionem facit Plinius, Tran-
quillus, & Strabo lib. 13. ἠρείπετε. corruistis. βοῦρα καὶ εἰς ἑλίκην. Totus ille Buræ
& Helices tractus funditus haustus est. Plinius Pyrrhā & Antissam circa Mæo
tim pontus abstulit, Helicem & Buram in sinu Corinthiaco. Strabo. βοῦρα δὲ καὶ
ἑλίκη ἡ μὲν ὑπὸ χάσματος, ἡ δ᾽ ὑπὸ κύματος ἠφανίσθη. Adeat si cui ista curæ sunt
Ammianū Marcel. lib. 16. Strabonem 8. Eustathiū Iliad. β. Pausaniā in Achaicis,
Nasonem trāsform. 15. Apud Orosium lib. 3. cap. 3. restitue Bura & Helice non
Ebora quæ est Hispaniæ ciuitas, & Buram in quæstionibus naturalibus Sene-
cæ non Burim, nisi unum Senecam sexcentis obstare fateri malumus. ἐν βυθί-
αις. πόλεσι. ἐν uacat. eodem excidio iacetis atq; illæ quæ submersæ sunt. ἀκρίας
νεφέλας, enarrat hoc epigramma Stephanus in dictione Ephesos. οὐ λιβύης. non
soli arenosi inculti & uasti. μακάρων. fertilium. ἐτέων. annorum. σαωτῆρα ἀλέ-
μονα. Dianam colebant Ephesij (ait Diuus Hieronymus) nō hanc uenatricem
quæ arcum tenet atq; succincta est, sed illam multimammiam quam Græci πο
λύμαστον uocant, ut scilicet ex ipsa quoq; effigie mentirentur omnium eam be
stiarum & uiuentium esse nutricem, non igitur opem tulit ciuitati suæ Diana,
sed ne tum quidem fano suo igne deflagranti, cum ab Herostrato adipiscendæ
famæ desiderio incensum est præsto fuit, atqui tūc περὶ τὴν τοῦ ἀλεξάνδρου μαίω
σιν occupata erat, cum in partu Olympiadis adesse uellet, abesset domo. quod
uero περὶ τὴν τοῦ ἀλεξάνδρου μαίωσιν detentam retuli Dianam, Egesiæ epipho-

nema est, quo nil unquam ab homine frigidius prolatum existimat Plutarchus in uita Alexandri. M. Tullius lib. de natura deo. 2. id Timæo historico attribuens, concinne dictum putat. ἔπρεπον ἄμμα. scribe ἔπρεπον ὄμμα, τῶν ἰάδων. Ionicarum urbiũ. κεῖνα. ᾤλια. ἄπολις. nempe combusta. ἐπαναπεπτωκότα. miserrima. ἥφαιστος. ignis post terremotum. πολιοῦχος. tutelaris. At Eusebius. καὶ ταύταις ὁ Κρόνος Βύβλον μὲν τὴν πόλιν θεᾷ Βααλτίδι, τῇ καὶ Διώνῃ δίδωσιν. Βηρυτὸν δὲ Ποσειδῶνι καὶ Καβείροις ἀγρόταις τε καὶ ἁλιεῦσιν ἔδωκε τὴν διατριβήν. εἰδώλων ἀπερχύτων μερόπων. mortuorum. insepultorum cadauerum. τὴν πρίν. quæ prius erat. Βερόης. Berœa Syriæ oppidum inter Hierapolim & Antiochiam situm, ad quod Beryti incẽdij fauillam peruenisse maliq; huius participẽ fuisse, non tam credibile est, quã multos Beroenses capta ante annos circiter 30. à Cosroe Persarum rege ciuitate, Berytum habitasse. Procopius. Berœi itaq; urbem reliquerunt, ac abeuntes quo quisq; uoluit habitauerũt. nec ignoro quam longe processerit Vesuui montis conflagratio. Βηρυτὸς γοερή. Berytus Colonia Romanorum felix Iulia appellata. Agathias lib. de bello Gotho. 2. tempestate hac maturis iam frugibus Byzantij & alijs plerisq; in locis terra uehementer mouit, unde Berytus ciuitas illa pulcherrima, Phœniciæ maximũ ornamentum, dehonestata prostratur &c. multi mortales ut incolæ ita & peregrini ruentium ædificiorum mole oppressi. λύσσης. huc me appellas. χέρσον. ob lapsorum ædificiorum ruinam. χῶρον. non haustum nec diductum. τύμβος. ciuium. θέλον. ita Neptuno placuit. ἁλιπλανέες nauigantes, αἰθερίοιο. equo pennato uecti, aera sulcante. ἀστέρα. Agamemnonem, ut sydus inter Græcos micantem. Theocritus. ἀστέρι πάντων εἴσκων, ὧδ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις Βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, aut πικρὸν addens Saturni et Martis nocuas stellas intuetur. δαίμοσιν. genio. laribus.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ.

Ἀδήλου.

Φασὶ παροιμιακῶς κἂν μῦς δάκνοι ἄνδρα πονηρόν.
ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὕτω φημὶ προσῆκε λέγειν,
ἀλλὰ δάκνοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς, καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας.
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς, δήξεται οὐδὲ δράκων.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους δυσδαίμονας ὄντας, ὁρῶμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω. τοῦ Διὸς ἔστι γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκὼς καὶ ἐκεῖνος,
ἔκτεινεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.
ἀντὶ δὲ τοῦ κτεῖναι, σὺν τοῖς τιτᾶσι κολάζει,
δεσμὸν ὡς λῃστὴν εἰς τὸ βάραθρον χέας.

Ἀρχίου.

Ὁ σταφυλὴν πίδακας ἑκατώνυμος, εἰς Ἀΐδαο
ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωκιδίῳ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

κἂν μῦς. Erasmus in Prouerbio uirũ improbũ uel mus mordeat. δεσμὸν ὡς λῃστήν. Saturnus in uinculis apud inferos cũ Titanibus asseruatur cõiectus illuc a Ioue quoniam filios deuorasset. Ouidius, postquã Saturno tenebrosa in Tartara

tara misso. Claudianus. Saturni ueteres laxabo cathenas. regno pulsum Saturnum ad Ianum confugisse perhibent nonnulli, in ea Italiæ parte dominantem, quæ mari infero alluit. Apollonij interpres iuxta Adriaticũ, id est superũ mare Saturnũ imperasse putat: ob idq; lib. 4. κρονίην ἅλα, Adriã exponit: Herodianus, Fabius Pictor & Cato in originibus Saturnũ in Latio regnasse mare inferum seu Thuscum & Tyrrhenũ pertingẽte. Cronium uero mare id ut plurimũ dicitur, quod Dionysii testimonio πόντον μὲν καλέουσι πεπηγότα τε κρόνιόν τε, sempiterna glacie rigidum & congelatum. ἄλλοι δ᾽ αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν. Mortuũ quoq; uocant Latini & Orpheus in Argonaut. ἔμπεσε δ᾽ ὠκεανῷ (maxime septentrionali cõcretoq;) κρόνιον δέ ἑ κικλήσκουσι πόντον ὑπερβορέην μέροπες νεκρήν τε θάλασσαν. Tzetzes. τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ, κρόνιον, καὶ πεπηγὸς νεκρόν τε. Eustathius. ψεκτὸς ἂν ὡς ἀληθῶς ὁ τόπος, καὶ διὰ τὴν κλῆσιν αὐτῆς συγγενὴς τῆς ἄγαν ψυχρότητος. κρόνιος δὲ καλεῖται, διὰ τὸ λέγεσθαι τὸν ἐκεῖ τόπον ἄρχειν τὸν ἀστέρα κρόνον, ὃς εἰς ψύξιν τίθεται. ὁ δὲ μῦθος καὶ τὰ τοῦ κρόνου ἐκτιμῶν ἀιδίως ἐκεῖ ῥίπτει. Sylla apud Plutarchũ Cronium mare ab insula quadam Oceani in qua Barbari uinctum à Ioue Cronum, id est Saturnum fabulantur: Complures Chronium per h ab alia insula quadam Chronia uocant: sed hoc esse mare Ionium docent quod Cronium & Rheæ sinum appellatum certũ est. σταφυλοκλοπίδας. uuarum fur. ἑκατώνυμος. Plinius: Centurionũ in manu uitis & opimo premio tardos ordines ad lentas perducit Aquilas, atq; etiam in delictis pœnam ipsam honorat. milites nãq; à Centurionibus uite olim cæsos ex Plutarcho in Galba. καὶ τὸ κλῆμα προσῶχον ᾧ κολάζειν οἱ ἑκατόνταρχοι τοὺς πληγῶν δεομένους ἐπιφερόμενος. Tacito annal. 1. quia fracta uite in tergo militis, atq; alijs, omnibus in confesso est, uiteq; pro centurionatu abutitur. Statius, Lucanus Pharsal. 6. & Iuuenalis. & uitem posce libello. in hanc igitur cõsuetudinem ludens Archias, inquit ἑκατώνυμος. Hecatonymus gregarius quidã miles nõ ἑκατόνταρχος. φωριδιος. fur. immo quasi hoc uocabulũ non à dictiõe φώρ, sed πρὸς τὸ φέρειν deriues post Sabinũ Iurisconsultũ. uitem aũt Centuriones ferebãt. ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα. Erasmus in Prouer. duplices uiros.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ. Παλλαδᾶ.

Τὴν Κίρκην οὐ φημὶ καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος
ἀντ᾽ ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ λύκους,
τοὺς αὐτῇ προσιόντας. ἑταίρα δ᾽ οὖσα πανοῦργος,
τοὺς δελεασθέντας πτωχοτάτους ἐποίει.
τῶν δ᾽ ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἶτ᾽ ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
ἔτρεφεν ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
ἔμφρων δ᾽ ὢν ὀδυσσεύς, τὴν νεότητα φυγών,
οὐχ ἑρμοῦ, φύσεως δ᾽ ἰδίας ἔμφρονα λογισμὸν
εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

Σιμωνίδου.

Εὐφρώ, καὶ Θαΐς, καὶ Βοΐδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Ἄγιν, καὶ κλεοφῶντα, καὶ Ἀνταγόρην, ἓν ἑκάστη
γυμνοὺς ναυηγῶν ἥσσονας ἐξέβαλον.
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσί, τὰ λῃστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
φεύγετε. σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

Νικάρχου.

Τῇ μὲν γαστρὶ λαβοῦσα Φιλαίνιον, ἡλιοδώρῳ
θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ τοῦ πώματος.
παῖδ' ἤδη θηλείᾳ λυπουμένου, ἐξ διαλείπει
ἤματα, καὶ τίκτει ἄρσενα παῖδ' ἔφανη.
οὕτω Βούβασις καταλύεται, εἰ γὰρ ἑκάστη
τέξεται ὡς αὐτή, τίς θεοῦ ἐστι λόγος;

Ἐπιγόνου.

Η ποπάλαι λαΐς πάντων βέλος, οὐκ ἔτι λαΐς,
ἀλλ' ἑτέοις φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις.
οὐ μὰ κύπριν, οὐδ' ἡ κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσιος ὅρκος·
γνώριμον, οὐδ' αὐτῇ λαΐδι λαΐς ἔτι.

Ἀδήλου.

Η κύπριν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπὶ δρασαῖς,
ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεόν,
μέθια νῦν σταθίοις πτηχοῖς πλωίσματα κρύει,
ὄψετ' ἀθλιωτάτων κύπρις ἐλαύζετο.

Στράτωνος.

Ἐστὶ δράκων τίς ἔφηβος, ἄγαν καλὸς δράκων ὤν,
πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

ὅμηρος. Odyſs. λ. ἑταίρα. id fulcit Horatius in epiſtolis. Sub domina meretrice fuiſſet turpis & excors. ἰδίων. bonorū. δίκην. inſtar. τὴν νεότητα. ſtultorū iuuenum & rerum imperitorū morem. οὐχ ἑρμοῦ. Vlyſſes Odyſs. κ. à Mercurio radicem ſumit. μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, qua eum contra Circes ueneficia armauit. reliqua in eo uolumine. quid re uera ſit Moly oſtendit Dioſcorides. Galenus. μῶλυ τινὲς τὸ πήγανον ἄγριον ὀνομάζουσιν, ἔνιοι δὲ ἄρμολαν, σύροι δὲ βησασά. Paulus Aegineta ἄρμαλαν habet. nunc Harmælam uocant Arabes. Apuleius in Herbario. uerbaſcum locis naſcitur ſabuloſis & aggeribus. Hanc herbam dicitur Mercurius Vlyſſi dediſſe cum deueniſſet ad Circen. At paulo infra, Moly depingens. clariſſima herbarū Homero teſte. Errat proculdubio Apuleius nullam ſane herbā præter Moly Mercurius Vlyſſi tradidit quod in transform. deſcribit Naſo, & Plinius. uerſificatoribus lampſacenis mentula Moly eſt, de quo flos lacteus exit. ἔμφρονα. lege δώρημα. Κυφρὼ καὶ Θαΐς. ſcortorū nomina. αἱ διομήδους γραῖαι. Amatores pecunia emungentes, eorūq; patrimonia deuorantes. Diomedes Thracius ſolitus fertur hoſpites ſuos cōpellere ut cum filiabus ſuis deformiſſimis rem haberent, quo facto eos interimebat, unde fabula ſpargit Diomedis equas homines populi uice eſitare ſolitas, uidelicet filias à uiris agitatas, equas appellans. Suidas & Heſychius, ἐικοσόροι. naues uiginti remis inſtructæ, multos ob id uectores admittentes, nunc ἐικοσόροι à uiginti, id eſt quāplurimis uitiatæ, omnibus proſtitutæ. ἐν ἑκάστῃ. lege ἐν ἑκάστῃ. ναυηγῶν ἧσσονας. nudiores. ἐξέβαλον. naufragos eiecerunt, opibus conſumptis. σειρήνων ἐχθρότεραι. Seruius. Sirenes ſecundum fabulam tres in parte uirgines fuerunt in parte uolucres Acheloi fluuij & Calliopes muſæ filiæ, harum una uoce, altera tibijs, alia lyra canebat, & primo iuxta Pelorum, poſt in Capreis inſula habitauerunt, quo illectos ſuo cantu in naufragia deducebant. Secūdum ueritatem meretrices

etrices fuerunt, quæ transeuntes quoniam deducebant ad egestatem, his ficte sunt inferre naufragia. Has quidam, Pisinoen, Aglaopen uel Aglaophemen & Thelxiopiã, Alij Molpen Aglaophonen & Thelxiopen uel Thelxinoen, nõnulli Ligian, Parthenopen & Leucosiam aut Meloessam appellant. de ijs Strabo lib. 1. Plinius 10. cap. 49. Moschopulus. σειρῆνες δὲ μηχανήματα τινὰ περὶ γῆς ἐμυθεύοντο οὕτως ὀνομαζόμενα, μέλος ἄρρητον ἀναπέμποντα, ἀφ' οὗ σειρήνια μέλη. Siren deo canens à Socraticis exprimitur. λυπουμένου. mallent enim fere omnes, uxores suas mares parere, id utilius esse tractauit Stobeus. οὔτω Βούβασις. Diana, quæ ut mas uel fœmina nascatur efficit. Herodotus in Euterpe. ἡ δὲ Βούβασις καθ' ἑλλάδα γλῶσσαν ἐστὶ ἄρτεμις. τὸ δ' ἱρὸν αὐτῆς ὧδε ἔχει. Ouid in Metamorph. Sanctaque Bubastis uariusque coloribus Apis. quorum testimonijs Dianam ab Aegyptijs cultam conuincitur. tametsi Iuuenalis Satyra 15. sic conqueratur. oppida tota canem uenerantur nemo Dianam. Nicomachus de Pentade & Nemesi loquẽs. ἔτι δὲ τὸ ἰσθμὸν τὰ ἀνίκα, καὶ πρόνοιαν ὀνομάζουσι, καὶ δίκην οἷον δίχησιν, καὶ Βουβάστειαν διὰ τὸ ἐν Βουβαστῷ τῆς αἰγύπτου τιμᾶσθαι. ὡς αὐτή. Philenium, quemadmodum mulieribus libuerit. θεοῦ. Dianæ. λαὶς πάντων βέλος. Cuius forma omnium pectora tanquam iaculum transfixit. Idcirco enim fortassis cupidines sagittantes spectantur, quod formosi eminus plagam inferant. euolue Phurnutum περὶ τοῦ ἔρωτος & Aphrodisæum in Problematis. οἷον ὄρκος. Mulieres per Venerem iurabant præcipue meretriculæ, in quo suas concionatrices tetigit Aristophanes. τάλαιν' ἀφροδίτην ὠνόμασας. ex Gellio neque mulieres per Herculem Romę deierasse neque uiros per Castorem discimus, sed M. Varro (inquit) asseuerabat antiquissimos uiros neque per Castorem neque per Pollucem deierare solitos. Id quoque Romæ, ut iudico. nam Lacedæmonijs hoc iusiurandum peculiare fuit. Aristophanes ναὶ τὼ σιώ. Sophocles. ναὶ τὼ λαπέρζα. per Castorem & Pollucem. σπαθίοις κρούσ. ταῖς σπάθαις. Hesychius. σπάθημα. πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὑφη. πλωίσματα quidam ὕφασμα, telam spatha textorio instrumento, alij lanam rudiculis. κύπρις ἐλιξίζετο. tandem meretrix anus effecta ad textrinum aut lanificium se traduxit. eiusmodi quippe artium Mineruam inuentricem ferũt. uidetur quoque ea dea ἐργάνη ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι appellata. ἢ παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν. Pausanias. πρῶτοι μὲν γὰρ ἀθηνᾶν ἐπωνόμασαν ἐργάνην. Artemidorus. ἀθηνᾶ χειροτέχναις ἀγαθὴ διὰ τὴν προσηγορίαν, ἐργάνη καλεῖται γάρ. Aelianus. ὑφαντικὴν, καὶ ὑφαίνειν, ἐπὶ δῶρα ἐργάνης δαίμονος. Aristides. ἀθηνᾶ τε ἐργάνη διὸς γνώμη ταύτην ἄλλαχε τὴν τάξιν. ἐλῄσατο. depredata est. εἰς τὴν ῥώγαλην. Cinædus est.

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ.

Ἀντιφίλου.

Λαβροπόδη χείμαρρε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
  πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;
ἦ μεθύεις ὄμβροισι, καὶ οὐ νύμφαισι διαυγὲς
  νᾶμα φέρεις, θολεραῖς δ' ἠράνισαι νεφέλαις;
ὄψομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅς τις ἐλέγχειν
  καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Ἀδήλου.

Λάρνακα πατρῴων ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν,
  νεκρῶν χειμάρρῳ πᾶς ἴδε συρομένην,
καὶ μὴν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο. χεῦμα δ' ἀναιδὲς
  ὀστέ' ἔθοργε, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.

ὕστερα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος. ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χύματος ἔφθανεν.

Ἀδήλου.

Ἱμερόεις Ἀλφειὲ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἕρπεις,
ἡσύχιος τὸ πρῶτον, ἐπὴν δ' ἐν πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο ῥόων ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
νυμφίος αὐτοκέλευθος ἑῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
ἐν Σικελῇ Ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἡ δέ σε κεκμηῶτα, καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
φῦκος ἀπεσμήξατο, καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν. οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδέϊ δεσμῷ,
κέκμηκον ἐν κόλποισιν Ὀλύμπιον εὔνασεν ὕδωρ.
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
οὐδὲ συγκοιτίης ἔτι σοι μέλεν ἵμερος εὐνῆς,
πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτεν ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ, καὶ λέκτρα μιγῆναι.
πολλάκι δ' ἐν ναίνων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,
αὐτὴν ἐν φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο πεπήγας,
ἐσκήνεις ἄχραντον ὅρων ἀρεθούσιον ὕδωρ.
ἡ δέ σε παπταίνουσα πελωριάδος κατὰ πέτρης,
δάκρυσι κυμαίνοντα, κατοικτείρουσα καὶ αὐτὴ
θυελλὰς ἀρέθουσα, φίλους ἀνέκοπτε μαζοὺς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο. μυρομένῳ δὲ,
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγή.
οὐδὲ δίκην ἔλαθεν πανδερκέα φοῖνιξ ἀνὴρ
ἑλλάδος ἀμώων ἀγάμων στάχυν, ὧν ἔπι πολλαὶ
ἡρώων ἄλοχοι μινυώρα τέκνα τεκοῦσαι,
μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

Διοσκουρίδου.

Αὖλιν ἀρισταγόρεω, καὶ κτήματα, μυελὸς ἀρθεὶς
Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
ναυηγὸς, πίστης ἐλπίδος ὀλλυμένης.
γείτονος ἠμάθραυσεν ἐπαύλιον. ὦ πολὺς ἅπας
μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα παλαιστὰ χερός.
ὕδωρ πᾶν ἐγχύεσθε. τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ', ἐπ' ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

Νέστορος.

Ἄβροχον ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεον ὕδωρ.

λαβροπόδην. mallem. λαβροπότη. κορύσσῃ. concitus profluis. πεζῶν. uiatorum, peditum. νᾶμα. aquam. ἠράνισ' ἐν νεφέλαις. collegisti, emendicasti. καὶ γόνιμον ποταμὸν. ἀέναον. flumen cuius nullis æstibus fontes tanguntur exsiccanturue. nam torrentes è nullo capite scaturientes imbribus, non iugi sed aqua pluuia (quam νόθον ὕδωρ nuncupat) è superiore loco cadente implentur. Aristophanis

nis scholiastes. γόνιμον δὲ ποιητῶν φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον ἢ γυμναστικόν. νεκρῷν. cadaueris. ἴδε. uidit. ἄχος. dolor. ἀναιδὲς. ut Homero λᾶας ἀναιδής. ἐφθίνεο. oppressus est. στεφανηφόρον ὕδωρ. Nam Olympiorum uictores oleastro cingebantur qui secus ripas Alphæi amnis primum in terra Græcia uisus creditur. κεκονιμένος. κεκονιασμένος. κόνεως πλήρης διὰ τὸ ἀφαιδὺ τοῦ χωρίου. festinans. aut hoc athletas Olympicos respicit qui certantes puluerem excitabant & a phe aspergebantur. ὃν σικελὼ ἀρέθουσαν. σικελὼ non frustra additum. nam 4. Arethusæ ab Homeri ζ. ac Theocriti glossulario enumerātur, plures à Stephano. Alphæi & Arethusæ amores canit Ouid. Metam. quinto. Pausanias in Elia. & Lucianus in colloquijs. Figmentum ex eo originem habet quod iacta in Alphæum sub ima maria penetrantem in Arethusa fonte Syracusano redduntur, si qua Plinio, Vibio Sequestro, & Pausaniæ fides. nam commenticium id esse docent, Strabo lib. 6. & Marcellinus 15. Solinus impudenter: uerum est hactenus quod conuenit fons & amnis. ὑγρὸς ἀκοίτης. Ex Musæi Leandro. ἀλλ' ἀεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης νήξομαι ἑλλήσποντον. καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι. mutilum est hac in parte meum exemplar. φοίνιος ἀνήρ. ex eo quoque apparet nō pauca hic desiderari. μυελὸς ἀρθεὶς. Iustum Nili incremētum ait Plinius cubitorum est sedecim. βῶλον. super solum à Nilo è continente diuulsum. ὀξεφόρευσε. in mare fluens. γείτων ἐπαύλιον. nam Aristagoræ prediolum ad eum dominū transijt ad cuius agrum delatum, eique coniunctum est. γεωργοῖς. eorum agris innatans. ἐπ' ἀριστα γόρῳ. in damnum ac perniciem Aristagoræ. δι' ὕδατος ἐπιλέγων ὕδωρ. Alphæus de quo eadem Moschus apud Stobæum, οὐ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ. ubi & κοτινηφόρον appellat.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Φιλίππου,

Λιμὸν ὀϊζυρὸν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
γρηῢ, σὺν κούραις ἠκρολόγει στάχυας.
ὤλετο δ' ἐκ θάλπους. ταῖς δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι
νῆσαν πῦρ, καὶ ἦν ἄξυλον ἐκ σταχύων.
μὴ νεμέσα Δήμητρ, εἰ ἐκ χθονὸς εἰ βροτὸν οὖσαν,
κοῦραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

Παλλαδᾶ.

Μηδέ ποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, οὐδ' ἀποθνήσκει.
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
οὗτοι τὸν θάνατον πλοῦσιν ἔχουσι βίον.

Ἀδήλου.

Εἰ θείσις ὅδ' ἦν αὐτῷ, καὶ τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Ἀδήλου.

Οὗτος ὁ μηδ' ἐγὼ, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος ὁρᾶται;
ἐστί τινος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης.

Ἀσκληπιάδου.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται, οὐκ ἀλεγίζω.
μισείτω με τάλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

συνέριθοι, mercenariæ. ſociæ. νήσαν. conſtruxerunt. ἀξύλου. è ſtipulis. ἀπὸ χθονός. ſictos è terra homines præmiſimus. καὶ ζῆν γὰρ δοκέων. ζῆν plerunq; eſt uoluptarie & genialiter uiuere. Suidas. ζῆν γὰρ τὸ μετὰ τρυφῆς. Catullus. uiuamus mea Lesbia. Martialis. Cras te uicturum cras dicis Poſthume ſemper. Quid Antiphanes? τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστι. τὸ πίνειν φημὶ ἐγώ. καὶ Τάνταλος iſthic torquet, ſed paupertate maximo ſupplicio. ἀλλοτρίης ψυχῆς. ἄλλῳ δουλεύσασης. nec iam ſuæ.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή,
μάρτυρα πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.
ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν.
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς, εὑράμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἴσχροτατον.

μάρτυρα πυθαγόραν. declarat in Pythagora Laertius. Is quinquennale ſilentium diſcipulis (ἀκουστικοῖς nuncupatis) imperauit, ἐχεμυθίαν appellans. τὸν λόγον. qui imperitiam ſuam detegeret.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ. Κριναγόρου.

Ἄχρι τεῦ ὦ δείλαιε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὲ
πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένοιο;
κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἓν αὐτόματον.
μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο, ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
εἴδωλα ψυχῆς, ἠλεμάτοισι μέθες.

Ἀπολλωνίδου.

Αἴλιος αὐσονίων ὕπατον κλέος, ἅπτεο ἀθρήσας
θυρώπου, σπάρτης χαῖρε φρίσου ὕδωρ.
μουσέων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ.
εἶδον ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον ἠμαθίης,
κίστας, μῆμηλὸν βίοτον πηδρὸν ἐν σκιόροισιν
ἄγκεσι, παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων.
ἐρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε. τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος,
εἰ καὶ τηλικὰ ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

Νέστορος.

Τίπτε με θρυλλήσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν;
ἱππεὺς, ἱππεύειν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς, ἀείδειν.
ἢν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς, ἐθέλῃσιν ἀείδειν,
ἀμφοτέρων ἤμαρτε, καὶ ἱπποσύνης, καὶ ἀοιδῆς.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥῖψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον. ἡ δὲ περισσὰ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.

γνῶθι ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι λιμὸν
καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν ἀφρόνων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ὑπατίαν.

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
εἰς οὐρανὸν γάρ ἐστι σοῦ τὰ πράγματα.
ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

ποτηθείς. sublatus. uolans. ἀνωτάτω νεφέων. prouerbialis Hyperbole. huic cognatæ sunt, digito cœlum attingere, id est longe supra mortalium conditionem esse, & uertice sydera ferire. ὀνειρ. ἀλλ' ἐπ' ἄλλοις. ἀφνειοῖο. opum & facultatū. εἴδωλα ψυχῆς. ὄνειρα. somnia. uanas spes & cogitationes. ἠλεμάτοισι. stolidis & fatuis. χεῖρα. βαλὼν, ut legeret. κορυφῆς. montis Taygeti. πτηνόν. uolucrem. μέλπον. cantantem. ὡρμήθη. ad lectionem libri incitatus est. ὑπὸ τὰς δέ. propter has picas quæ sunt ἀμαθίης σύμβολον. ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν. Erasmo in Parœmia, equitandi peritus ne canat, è quo poeta sumptum sit adagium non liquet. Nos ab his Nestoris uersibus prouerbium initiū cœpisse, non à Thebanis opinamur. iubet & Plato πολιτ. β. & γ. ἕνα μίαν τέχνην ἐργάζεσθαι. Idem νόμων η. δύο δὲ ἐπιτηδεύματα ἢ δύο τέχνας ἀκριβῶς διαπονεῖσθαι σχεδὸν οὐδεμία φύσις ἱκανὴ τῶν ἀνθρωπίνων. πολιοκροτάφους. canitiem inducentes. χρυσομανής. habendi cupiditate furens. καὶ πενίην. Pauperes diuitibus bonis semper inhiantibus. καὶ θάνατον βιότου. Si quidem mors plerosq; angoribus atq; ærūnis liberat. τῆς παρθένου. Hypatiæ. τὸν οἶκον. cœlum. ὑπατία σεμνή. Suidas in uoce ὑπατία & Tripartita historia lib. 7.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Ἀδήλου.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδόνισιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἶσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδᾷ δύναμαι.

σκῶπες. Theocritus Idyll. primo. κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο. παλλαδᾷ. uide Suidam.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Ἀντιγένες, ὁ Γελῷος ἔπος ποτὲ τοῦτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Ἀΐδην,
παρθένε, καλλιπάρῃε, κόρη δ' ἐμὴ, ἴσχε συνεργὸν
ἠλακάτην, ἀρκεῦν κτῆμα πένητι βίῳ.
ἢν δ' ἵκῃ ὑμέναιον, ἀχαιίδος ἤθεα μητρὸς
χρυσεά φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιοτάτην.

Ἀδήλου.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, κατ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.

φαιδρὴν

Φαίδρην μὲν κτείνει ψυχρὸς πόθος Ἱππολύτοιο,
Ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

Παλλαδᾶ.

Νηδὺν ἀναισχύντων εἰ βαροῖς ἤχμωσα λογισμοῖς,
σωφροσύνης κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὴν νηδὺν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποπτασσομένην;

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον,
τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει,
οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
καὶ γάρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
οὐχ ἕπεται. πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν,
οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὁπλιζομένας ἀκορέστως,
καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.
οὐκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, οὐδὲ γελῶσα
φαίνεται, ὀφθαλμοὺς τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,
σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος. ἀλλά τις εὗρε
μαχλάδα κρύβδην τὴν πάνυ σεμνοτάτην.
τὰς δ' ἱλαρὰς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας,
σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαστέρα μισήσει θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός.
εἵνεκα γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.

Ἀγαθίου.

Καλὸν μὲν συγόδεμνον ἔχειν νόον. εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μήποτε σε κλονέοι.
θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακὸν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὀάρους πότνια δῶκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος. οὐ γὰρ ἐκείνων
φύσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται. οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες, ἐν ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

ὁ γελῷος. Gela Siciliæ est oppidum. νηδύμενος. νηδύμενος. ἀρκοῦν. quod sufficit. πόσει. marito. Φαίδρην μὲν κτείνει. Euripidis & Senecæ Hyppolytus hæc cõplectitur. πέφνε. occidit. ἤχμωσα. uici à uerbo. αἰχμώω. ἔντερον. intestinum. uentrem. τὴν ὑποπτασσομένην. γαστέρα. γαστέρα. διὰ τὴν ὥραν διδοῦσιν. pulchritudine allectis. οὐχ ἕπεται. non obsequitur. ὁπλιζομένας. paratas ad uenerem, & expeditas. καὶ τοῖς χρησαμένοις. rem cum eis habentibus. ὀφθαλμοὺς τ' ἀνδράσιν. uirorum aspectum auersatur. ἐχέγγυος. cui fides danda sit. συγόδεμνον. castum. ἀνάγκη. ἀφροδισιάζειν. ὀάρους. congressus uenereos.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ. Παλλαδᾶ.

Ἐκλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος. εἰ δ' ἀπελείφθην,
τὴν τιμὴν ἀπέφω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.

οὐδὲ

οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰδομένη, τρέφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκις ἐξέστησα τεὴν φιλότητα, καὶ ὕβριν,
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών.
λοιδορίην δὲ φέρουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ἐκλήθην. ad cœnam. inuitatus. ἀπελείφθην. non iui. καὶ πλέον. præterea. ἐξέστησα. demiratus sum. alij ἐξήτασα. κουφοτέρην. τῆς ὕβρεως. φιλότητος. ab amicitia tua disiunctus sum.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ. Ἀδήλου.

Ἐλπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν' εὗρον.
οὐδὲν ἐμοί, χ' ὑμῖν. παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

Λουκιανοῦ.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου.
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται. εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Ἀδήλου.

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις,
συρίσδων καλάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.
Πιερίδες φεύγωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν, ἄλλην
πατρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὡς ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

Παλλαδᾶ.

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσύγκρατον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα, καὶ μεταντλοῦσα πάλιν,
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν οὐ θεά,
τέχνην λαχοῦσα τῶν τρόπων ἐπαξίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνεστράφησαν ὡς ὁρῶ τὰ πράγματα.
καὶ τὴν τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποινα τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες,
ἡ παρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα, καὶ σὺ διδάσκου
τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη, καταπαίζου,
μηδὲ τύχης ἔτι σῆς ὕστατα φειδομένη,
ἡ πρὶν ναὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν ὁσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος ἄστατε δαῖμον,
τὴν σὴν ὡς μερόπων νῦν μετάγουσα τύχην.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνωΐστου μελίπνα,
ἤια σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον.
ἠιόσιν δ' ἐπικέλσαν ἁλίκλυστον δέμας ἄλλου,
δύσμορος, οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης.
ἤια δ' ὡς ἔστειλε. δῶρον δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύστου
ἤλυθεν εἰς γαίην σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
ματρόθεν ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον, ἡ μὲν, ἄελπτον
ζωὸν ἔχει, κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν.

Ἀγαθίου.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι. τὸν δ' ἐσιδοῦσα
εὐκτέανος κούρη, θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ.
καί μιν θῆκε σύνευνον. ὁ δ' ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγλαΐης.
ἡ δὲ τύχη γελόωσα, παρείστατο. καί ποτι Κύπριν
οὐ τεὸς οὗτος ἀγών, ἀλλ' ἐμός ἐστιν ἔφη.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς ἰδιώτης προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

Λουκιανοῦ.

Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι.
καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
ἂν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος. ἀλλ' ἅμα πάντα
ἐχθρά, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Παλλαδᾶ.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν εὖγε Μένανδρε,
ὡς ἀνὴρ μουσῶν, καὶ χαρίτων τρόφιμος.
πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
προσπεσὸν εὐκαίρως, εὗρέ τι ταὐτόματον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη. μερόπων δὲ τυραννεῖ
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει. μισεῖ δὲ δικαίους,
ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἦ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ πήλινον; οἱ δὲ περισσοὶ,
ποῦ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πόλιος φυγὰς ᾤχεο. τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη.
πολλή σοι κλυτοεργὲ τύχη χάρις. οὕνεχ' ὁμοίως
πάντας ἀεὶ παίζεις. καὶ σέ τι τερπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι, ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
οὐκέτι γιγνώσκει τίς πέλεν πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται. ἀφρονέων δὲ
τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε τύχης.

ἦς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος, οὐκ ἐθέλεις δὲ
  αἰτίζων ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
πάντα φίλος μερόπεσσι παρέρχεται. εἰ δ᾽ ἀπιθάσεις
  ἔμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχεις.

Παλλαδᾶ.

Παίγνιόν ἐστι τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς ἀλήτης,
  πλούτου καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
καὶ τοὺς μὲν κατάγουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
  τοὺς δ᾽ ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς ἀΐδην κατάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

Ἄδηλον.

Ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
  σῆσιν ὑπὸ γενεσίαις εὐηγέτειρα τύχη.
ῥεύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ᾧ ποτε χειρὶ
  δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θεσπέσιον.
τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
  καὶ λογίων ἀγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.

Ἄδηλον.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους τοῦ βίου μεταστροφάς,
καὶ ῥεῦμ᾽ ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ᾽ ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν,
οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς τύχης,
τῆς ὡς ἀδήλου τοῦ βίου φαιδρουμένης,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης.

Λουκιανοῦ.

Θεοῦ μὲν ἐκτὸς, οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός.

Ἄδηλον.

Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, γὰρ εὖ πράττουσι. τοῖς δὲ, συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν, εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Ἄδηλον.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα.
  τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
καὶ σοῦ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
  κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
  ἢ δρύας, ἢ πλατάνους, οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

τὸν λιμένα εὗρον. supra ἤλυθον εἰς λιμένα. & τὴν ὁδὸν εὗρον. ᾤετο. putabat. ὅλως ἀνόητος. Natura quidem nulli patriam esse, nec domũ nec agrum ostendit Plutarchus in commentario de exilio. αἴθε. utinam. ὥσπερ. ut. καθήμενος. sedens. ἐμφρίως. fuci. καπηλεύουσα. fraudulenter regens. ἢ συγκυκῶσα. omnia miscens corrũpensq;. κάπηλος ἐστι. Cauponariam exercet ex alto illo felicitatis culmine deiecta. aut ædem aliquam fortunæ dirutam, aut eius comminutum signum cõspexerat Palladas. id quod & sequens lectio indicat. τύχας. prosperam fortunam. τὰ σὰ ῥεύματα. inconstantiam & casus tuos. τύχης τῆς σῆς. nec fortunæ tuæ templo tandem parcens. θερμοδότης non cito dans ut ferunt, sed thermopolis calida cibaria aut lupinos pauperibus uendens, uel calidas potiones ex Plauto. θερμὸν enim Græcis uelox & calidum significat. τὴν σὴν. tuam ipsius. ἀνωΐστον. improuisæ. σὺν φόρτῳ. sarcinis. mercibus. ἐπικέλσαν. appulsum. δύσμορος. Meletina. ἄλλου. naufragi cuiusdam. ἔσωσε. sepeliuit. δίων. Meletinæ filius. κάνη δὲ, altera cuius filio, suum esse rata, tumulum struxerat Meletina. μογέοντα. Laboriosam ex piscatione uitam degebat. alij, piscabatur. δηλιτέαν. diues. θυμὸν, κατὰ. in animo. πόθῳ. Amore illius. σύνευνον. maritum. ἀγνωσίας. ob immensas facultates & copias. οὐ πῶς. tametsi piscatorem inopem maritum sibi fecerit puella amore capta, cui uideris præesse. προήγαγεν. ad magistratum prouexit. ἔκλυον. audiunt dij. ἂν πράσσῃς. Theognis. εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι. Ouidius: si fueris felix. τύχης ῥοπῆς. huc aut illuc inclinantis. τὸν καιρὸν ἔφησε θεόν. Pausanias in Eliac. τῆς ἐσόδου δὲ τῆς ἐς τὸ στάδιον εἰσὶν ἐγγύτατα βωμοὶ δύο. τὸν μὲν αὐτῶν ἑρμοῦ καλοῦσιν ἐναγωνίου. τὸν δὲ ἕτερον καιροῦ. ἴωνι δὲ οἶδα τῷ χίῳ καὶ ὕμνον πεποιημένον καιροῦ. γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτατον παίδων διὸς καιρὸν εἶναι. uidetur hoc Menander ab ipso Ione Chio fœneratus, nisi in agrediũdo conficiendoq; negocio præcipuum habere momentum καιρὸν, id est occasionem, respectans illum non temere cœlo donauerit. tantã enim uim habet opportunitas & tempestiua temporis inclinatio ut tanquam numen aliquod nihil non præstet. Quidam illud Pausaniæ νεώτατον παίδων διὸς, supremum summumq; moleste ac confidenter exponit. alij nouissimum. non sum nescius Pindari enarratorem, ἔσχατον ἀντὶ τοῦ πρῶτον à Sophocle positum ostendisse. καὶ γὰρ τὸ πρῶτον, inquit ἔσχατόν ποτε δύναται γενέσθαι, καὶ τὸ ἔσχατον πρῶτον. hac autem dictione nouissimum Ciceronem uti noluisse scribit Gellius, quam tamen in oratio. 3. pro Roscio Comœdo, & in epistola ad Octauium comperi. extremum nouissimum quoq; dici ceptum ait Varro. προσπεσὼν. incidens. τοὐπόμαχον. casus adinuenit. ἀθήνησι ῥέπει. ad improbos uergit, eosq; beat. φρύαγμα. superbia illa. πολιοῦχοι. arrogãtes. ἀγχιτόρωι, qui latera tua claudebant. φυγὰς ᾤχετο. exulas à patria. οἷς βίαις. hominibus per iniuriam tuam & scelus. ψῆφον. Calculum. quo te ex urbe eijcerent ac relegarent. καὶ σέ. propter te. εὖτέ τις. quando quis. πρότερον. prius quàm ad opes & magistratus peruenisset. τέρψιν. cui ut euectos deprimat ludus est. ἀιτίζων ἀκόλους. ex Homero & Callimacho. ἀιτίζων pro αἰτίζεις. φίλος. Amice. ἀπιθήσεις. mihi non credis. αἰτίζων. amissis fortunis. παίγνιόν ἐστι τύχης. Aristides. οὕτω καὶ τὸ σὸν ὦ πλοῦτε σώζεις, τὸν ἄνθρωπον ἐστὶν θεοῦ παίγνιον. μεσόθι. inter paupertatẽ & diuitias. σφαιρηδὸν. rotanter. in gyrum. ἀείρει. attollit. ἐκ τῶν νεφελῶν. potentissimos. ἐς ἀίδην. ad infimam fortunam. πύργοις ῥεύμασι. quæ quem modo intromiserit, hunc ilico foras excludat. προξενοῦμεν. conciliamus. φάος. gloriam. felicitatem. αἰών. omnium mortalium uita atq; æuum. φρεσίαις. uoluntate. cõsilijs. δεξιτερὰς παρέχεις. cum permittis ut quis te amplectatur. αὐχένα. tuum. καὶ λογίων ἀγέλης. hominum, quibus solis animalium inest ratio. καὶ τοὺς ἔχοντας. diuites. τῇ

πλάνῃ. errore, quod nullo in loco diu permaneat fortuna. ἐξ ἀδήλου. occulte, nulla præeunte nota signóue. οἱ μὲν. scelerati & impij. τοὺς μικροὺς ἀνάγει. Hesiodus. ῥέα μὲν γὰρ βριάει. in hoc occupatū deum sophista quidā protulit. καὶ ποταμός. ut pactolus Crœso, tametsi auriferi amnes. ἢ πλατάνους. perflant altissima uenti. χαμαί. in terram.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ.

Ἀδήλου.

Ἤλλακτ' ἐξαπίνης κορύδαλλος, οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
 τέρπεται ἡμετέρῳ μουνοχερεῖ βιότῳ.
κοῦφαι δ' αἰωρεῦνται ἀπ' ἐλπίδος, οὐκέτι δ' ἡμεῖς
 οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴκωμεν ψυχή, πεπαλαίσμεθα, μὴ δὲ βιάζου.
 εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

Παλλαδᾶ.

Ἀμνήμων ἄνθρωπε λαβὼν ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
 ἔσπειρεν, παῦσαι τῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοι τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
 ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
ἐκ πηλοῦ γέγονας τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
 εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
 λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠέρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες,
 ζῶομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες, ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον, ὄργανα δ' ἐσμὲν
 αὔραις ζωογόνοις πνεύματι δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμήν,
 ψυχὴν συλήσας, εἰς ἀΐδην κατάγει.
οὕτως οὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
 πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

ἤλλακται. mutatus est. λιτῷ. tenui & frugali. οἱ πάρος. amici contubernales. πεπαλαίσμεθα. prostrati & domiti sumus. εἰς ἔδαφος. humi iacemus, quod diues effectus sit contemnimur. ἀθάνατόν σε λέγων. Palladas cū Cyrenaicis delirat. ὀνειρώσσων. somnians desipiens. κοσμῶν. ut qui honorifice loquatur. μυκτηρόθεν. e naribus. ἀϋτμήν. spiritum. κατάγει. se aut alium suffocans.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ
 Ἕλλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
φήμη δ' ἀντιπαθής, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀμυθής.
 πολλάκι καὶ φήμην ἔφθασεν ἡ ταχύτης.

εἰ θεὸς ἡ φήμη. φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται ἥν τινα πολλοὶ λαοὶ φημίζουσιν, θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή. his Hesiodi alijsq; pariter Euripidis uersibus Aeschines

contra Timarchū famam deam esse probat. Statutam Athenis famę aram commemorantem Pausaniam declarat Procopius, καὶ θαυμάζω τάχα τὸν νόμον τὸν ἀττικόν, ὡς ἐν θεοῖς καὶ ταύτην ἱδρύσαντο. οὐ γὰρ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτὴν ἀνυμνεῖ, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Μυκάλῃ μάχην αὐθήμερον ἐγνωκότες, οὐκ ἀνεκτὸν ἔφρασαν, εἰ μὴ θεὸν ἡγεῖντο τὴν φήμην. Plutarchus in opusculo de fortuna Roma. autor est Camillum templum famæ ædificasse. id quod in eius uita iterat. λόγοις. quorundam hominum sermonibus, qui Græcorū uitia propalarūt. ἀντιπαθής. cum re cōsentiens. ἡ ταχυτής. rei gestæ celeritas ac repentinus exitus famam præuenit.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων.
οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὢ τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας.
τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν.
Ἕλληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν συγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
οὗτος μεγίστην μωρίαν καταστέγει.
φανερῶς γὰρ αὐτὸς τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Ἀρίστωνος, ἢ Ἑρμοδώρου.

Πεισομένα κάλλει Γανυμήδεος ἄπε ποθ' Ἥρα,
θυμοβόρου ζήλου κέντρον ἔχουσα νόῳ.
ἄσβεστον πῦρ ἔτεκε Τροίᾳ Διί. καὶ γὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίαν πῆμα φέροντα Πάριν.
ἥξει δ' Ἰλιάδαις οὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοίναις
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστον. ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

κατὰ πίνδαρον. primo Pythiorum hymno. κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. τὰ μὲν ἄκρα. summi honores, amplissima autoritas, maximæ diuitiæ. ἔσχατα. his cōtraria

traria. νεκρῶν ἐλπίδας. spe destituti. Theocritus. ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. πριομένα. ὑπὸ λύπης τεμνομένα. dolens ob pulchritudinem Ganymedis Iouis amasii. κάλλει γανυμήδεος. Lactantius. Rapuisse dicitur in Aquila Catamytum. poeticus color est, sed aut per legionē rapuit, cuius insigne aquila est, aut nauis, in qua est impositus, tutelam habuit in Aquila figuratam. lege Herodianum lib. 1. Athenæum 13. Ouid. Metamorph. 10. Suidam in uocabulo ἴλιον. Homerus Iliad. υ. καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν κάλλεος εἵνεκα οἷο. Idem in hymno Veneris γανυμήδεα μητίετα ζεὺς ἥρπασεν ἑὸν διὰ κάλλος. Plato legum primo ait Cretenses περὶ τὸν μῦθον προστεθεικέναι κατὰ τοῦ Διὸς, ἵνα ἑπόμενοι δὴ τῷ θεῷ καρπῶνται καὶ ταύτην τὴν ἡδονήν. Pindaro Ganymedes Aquarius est. ζήλου. Zelotypiæ. Xenophon in Symposio docet Ganymedem in cœlum à Ioue perlatum non corporis sed animi gratia, etsi Iouem pungat in colloquijs Lucianus. ἔρως πῦρ. Scortum masculum. ignem. ἐπικεβοία. Troe patre, auo Erichthonio procreatus est Ganymedes. πῦρ, πάϊς. quo uretur Troia. ad Hecubę uulgo notum somniū forte alludit. οὐκ αἰετὸς. ut olim cum Ganymedem sustulit. γῦπες. Cæsorum Troianorum cadauera edentes.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Πλάτωνος. οἱ δὲ, Ἀντιπάτρου.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὁ μὲν, εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν. ὧν ὁ μὲν εὑρὼν,
 ῥῖψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

Στατυλλίου φλάκκου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
 ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

Ἀδήλου.

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα. τοῖς δὲ δανεισταῖς
 κάλλιπε τὴν ψῆφον δάκτυλι καμψοδύνῳ.

ὤλεσεν. aurum. ῥῖψεν. laqueū quo uitam finire constituerat. χρυσὸν ἀνήρ. Distichon hoc Platoni tribuit Laertius. τέρπε δανειζόμενος. in mutuis pecunijs accipiendis animum tuum oblecta. τοῖς δὲ δανεισταῖς. fœneratoribus autē relinque calculum. δακτυλικαμψόδυνον. hoc est numos sibi debitos cōputent mensarij digitis cum dolore inflexis, quòd adhuc in ære eorum sis ægreferentes. Palladas. δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ δάκτυλα χειρῶν. Alciphron. ὅμως ἐδίδου καὶ ἀπῄτει γραμματεῖον, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων τόκον βαρὺν ἐπὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσθαι μένος, εἶπέ μοι μέγα τι κακὸν εἰσὶν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰλούμενοι. quidam δάκτυλι pro δακτύλῳ & καμψοδύνῳ legunt, tantam esse in fœneratoribus lucri cupiditatē innuentes, ut uel maximas accumulantes diuitias gaudeant nunquam, modico uero detrimento affecti dolore frangantur.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ. Ἀδήλου.

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς,
 οἱ ναῦται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναύταις.

Ἀδήλου.

Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος Ἡλιόδωρε,
 τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Ἀδήλου.

Μήποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Φιλήμων διʼ Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστʼ ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Ἀδήλου.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον, ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς, διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν. οὓς δʼ ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἀδήλου.

Πρᾶγμα μέν ἐστʼ ὁ φίλος πάνυ δύσκολον. εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

ξένοις. aduenis. δειλῶν. prauorū. μή ποτε τῶν παρεόντα. Theognis uersus istos edidit. εἰ ταῖς ἀληθείαισιν. εἰ ἀληθῶς. αἴσθησιν. sensu nō carent. ὥς φασί τινες. Pythagorici. ἀπηγξάμην ἄν. Thomas Magister in uita Euripidis hos senarios affigit. Philemonē ex Quintil. lib. 10. Prænotamētis in Aristophanē, Apulcio florid. 2. & Gellio uolumine 17. cap. 4. tertiæ nouæq; comœdiæ poetā fuisse, quē & uim risus immoderati abstulisse ex Val. Maximo, Suida & Luciano in Macrobijs dicimus, secus credidit Plutarchus in cōmentario, an seni accedendū sit ad rēpublicā administrandā. quā comiter se erga eū gesserit Magas, ipse Plut. in libello de priuatiōe iræ patefecit. μέχρι προσηγορίας. Erasmus in Prouer. lingua amicus.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Ἐμπεδοκλῆν.

Ἤδη γάρ ποτʼ ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε, κόρη τε,
θάμνος τʼ, οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος
ναίετʼ ἀνʼ ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετʼ ἐγὼ δʼ ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητὸς,
πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὥσπερ ἔοικε,
ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε θαλείοις.

Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον.

Μῆτιν ἐπικτήτοιο τεῶν ἐνὶ κάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν ἐξαφίκοιο καὶ οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὃς κεν ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μαθοσύνην,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ.
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον ἐξαφικάνει,
οὐρανίην ἀψῖδα, καὶ ἀστερίην περιωπήν.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον, ὅττι Μαρῖνον

ἀθανα.

ἀθανάτων, μερόπεσσι βοήθοον εὐσεβέεσσιν,
ἀντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόου ἀλκῆς
κάλλιπεν, ὅς βιοτὴν θεοπρεπέα σεῖο λιγαίνων,
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

Εἰς Πλάτωνα. ἄδηλον.

Ἀτθίδος εὐγλώσσου στόμα φέρτατον, οὗ σέο μεῖζον
φθέγμα πανελλήνων πᾶσα κέκευθε πόλις.
πρῶτος δ' ἔς τε θεόν, καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
θεῖε Πλάτων, ἤθη, καὶ βίον ηὐγάσαο,
σωκρατικῷ σπέρμαν κεράσας κερτῆσι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
ὃς δὲ κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν περίανδρος.
πιττακός, οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ μιτυλήνης.
τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
τοὺς πλέονας κακίους δέ, βίας ἀπέφηνε πριηνεύς.
ἐγγύην φεύγειν δέ, θαλῆς μιλήσιος ηὔδα.

Ἰουλιανοῦ βασιλέως εἰς τὸ ὄργανον.

Ἀλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν. ἦπου ἀπ' ἄλλης
χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,
ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,
ἀλλ' ὑπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης,
νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει.
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς
ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν.
οἱ δ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν.

Ἄδηλα.

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ πορφύρεις,
βάπτεις τὰ χείλη, καὶ στολίζεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρός,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον
τοὐφεσίου. μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη, καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον, ἢν δέ σε μύστης
εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα
κεῖν' ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

Ἤ ποτε μὲν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχή, τὴν ἔγνων, φθεγξαμένης ἀΐων.

ἤδη γάρ ποτ' ἐγώ. Is est Empedocles qui ita bene de se sentit, nimirum existimãs uti super ijs uersibus prodit in eius uita Laertius migrare animas de corporibus uetustate ac morte cõfectis, & insinuare se nouis ac recẽs natis, & easdẽ semper renasci modo in homine, modo in pecude, modo in uolucre, & post eum Plato in Timæo & ultimo Politic. uolumine. Hoc primũ Aegyptijs placuisse narrat in Euterpe Herodotus. Mercurio opinor trismegisto hæc in Pimandro somnianti. quæ Irenæus & Aristoteles euertunt. ἔμπυρος ἰχθύς. Basilius εἰς τὴν ἑξαήμερον, Empedoclem non quibus uerbis meretur suggillans. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ ἐγένοντό ποτε ἰχθῦς, οὐκ ἂν εἴποιμι. ὅτι δὲ ἐν ᾧ ταῦτα ἔγραφον τῶν ἰχθύων ἦσαν ἀλογώτεροι, καὶ πάνυ εὐτόνως διατεινοίμην. μέγα ἄστυ. Agrigentũ propterea magnum appellat quod eam ciuitatem octies centena hominum millia habitarent. στεφθεὶς τε θαλείαις. Hic quinq; metra desiderantur quæ Laertius in Empedocle suppeditat. κευθμῶνας. domicilia. ἐλευθερίην. Liber est in manib. γαληνιόων. Secure degens. ναυτιλίην. post exactam uitam. ἐς μακρὸν. Suidas. σῆς κεφαλῆς. tuũ. πάντων ἀθανάτων. uiuẽs deorũ omnium simulachrũ. τεῆς. tuæ. ψυχοσόον. animos seruans. κάλλιπες. discipulũ & successorẽ reliquisti ὃς βιοτήν. qui uitam tuam conscribens. κέκευθε. mortuũ texit. ἤθεα καὶ βίον. nam de moribus primus cœpit disputare Socrates. ηὐγάσω. respexisti. σωκρατικοῦ λεχέων. Plat. 2. ad Dionysium epistola se nihil unquam in literas retulisse testatur. Hac de causa nihil de ijs scripsi unquam, neq; est Platonis præscriptũ opus aliquod neq; erit. quæ autem modo dicuntur Socratis sunt. in hoc tamen Platonẽ notauit Aristides. εἰ δ' ὁ μὴ γράψας (inquit) οὐ γέγραφεν. λοιπὸν ἂν αὐτῷ καὶ τοὔνομα ἐξαρνουμένῳ, πόθεν οὐχ ἡμᾶς γε ἂν σωφρονῶμεν. nec forte explodendus Victorinus: Is erat mos discipulis ut ingenio proprio reperta ad magistros referrent, & quasi ab eis inuenta ponerent. σάμιον φρόνημα. Pythagoricas ambages. Quin Pythagoras è Samo insula fuerit, non Tyrrhenus, Tyrius, Syrius, ex Pausania in Corinthia. non hæsito (Adi si uacat Strabonem lib. 14. Suidam Laertiũ. et Plutar. lib. sympos. 8.) quẽ Tarquinio Superbo rerum potiente, aut Bruto consule qui eum urbe exegit in Italiam aduectum ex uarijs autoribus collegi, quos facile sequor, nõ Ouidium lib. Fastor. 3. Numam à Pythagora edoctum commemorantem, ac 3. de Ponto hoc confirmantem. Pythagoreę; ferunt non nocuisse Numam. lege Dionysius Halicarnass. lib. β. nos ex Laertij Platone metrum enarramus. μῖξιν τε ἐποιήσατο τῶν τε ἡρακλειτείων λόγων καὶ πυθαγορικῶν καὶ σωκρατικῶν. Et Apuleio. sed postea quam Socrates homines reliquit, quæsiuit unde proficeret, & ad Pythagoræ disciplinam se cõtulit. In Italiam quoq; Plato, ut ab Archyta, Timæo, Arione, Cœto, Pythagoræ præcepta & instituta acciperet, nauigauit. Cæterũ nullam ipsum Socratem literã reliquisse, nec Pythagorã, nec Carneadem, nec Archesilaum, testimonio est in opusculo de fortuna Alexãdri Plutarchus, ἑπτὰ σοφῶν ῥῆσιν. de ijs Laertius lib. primo. Paus. in Attic. & Phoci. Quinq; tantũ apud Plutarchum Lamprias ponit, Cleobulum & Periandrũ ex hoc choro summouens, cui à plurimis cum Aristodemo spartiata & Laso Hermionense inseruntur. nec te lateat auctores in his sapientũ nominibus & Apophthegmatibus dissentire, ut quod uni à quopiam tribuitur, alius ab alio prolatum asserat. φωνήν. Apophthegma. ὁ λίνδιος. Lindus Rhodi est ciuitas. ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι. Homerus Odyss. δ.

οἶδ' ἦ

οὐδ' ἦτορ τὸ λίην λαλεσιδαίμονα. ἐπὶ ὑψηλοτάτοις ὄρεσι πεδιβεβλῆσθαι. annotatiũcu-læ. περίανδρος. Plato in Protagora Mysonem non Periandrum nominat. ὑφ' ὑ-μετέροισιν ἀνέμοις. spiritu nostro, ut tibiæ & tubæ solent. ταυρέης αὐλίσκος. de folle, è corio bubulo constante, ac latissimi oris quale hians aperit taurus. ἀύ-της. flatus. ἀνὴρ. musicus. σκιρτῶντες. subsilientes. κογχύλη. concha. πορφυρεῖ. Ludit in nominibus πορφυρεὺς καὶ πορφυροῦς. τῶν ἀπολειπόντων. epistolarũ utiq; certissimũ genus est, quo certiores facimus absentes, si quid est quod eos scire aut nostra aut ipsorum interest. ἐπ' ὀμφαλόν. Poetæ cum exactũ opus significãt ad umbilicos se peruenisse aiũt. unde prouerbiũ ad umbilicũ ducere. monet igi tur nos epigrammatistes ne festinanter Heracliti Ephesii libros percurramus eos ad umbilicos ducere maturantes, siquidem in his latere sphingas ad quas properantem facile sit offendere. Sunt umbilici interprete Porphyrione ornamenta quędam ossea, aut lignea corneáue umbilici nostri formã imitantia, quę uoluminibus iam absolutis addebãtur. Alij extremã uoluminis clausuram, quę ut nodus aut fibula opus claudebat, umbilicum notare putant. utris faueat Lucianus iudicent acutiores. ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσοῦν δὲ τὸν ὀμφαλόν. εἴλυε. euolue. ὄρφνη καὶ σκότος. obscuros omnino esse Heracliti libros ex 3. Rhetorico. Aristotelis conijcere licet, cum alibi σκοτεινὸν uocantis. Cicero. Si autem de industria facias ut Heraclitus cognomẽto qui Scotinos perhibetur, quia de natura minus obscure memorauit. Theon sophista. παρὰ ταύτην τὴν ἀμφιβολίαν τὰ ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου βιβλία σκοτεινὰ γέγονεν κατακόρως αὐτῇ κεχρημένα, ἤτοι ἐξεπίτηδες, ἢ δι' ἄγνοιαν. Putant autem nõnulli operibus suis Heraclitum de industria tenebras offudisse, ne non nisi acri ingenio præditi ad ea euoluenda accederent. ἀλαμπὲς. obscurum. μύστης. doctor, arcanorum peritus. ἡνίκα πυθαγόρης. Extãt ij duo primi Apollodori uersus apud Athenæũ lib. 10. Plutarchũ in cõmentario quo docet secundũ Epicurũ iucunde uiuere non posse: & Laertiũ in Pythagora. περικλεὲς εὕρατο γράμμα. Planam linearemq; formam. lib. 1. Euclidis Theorema est 47. in rectangulis triangulis quadratũ quod à latere rectum angulũ subtendente fit, æquum est quadratis quæ fiũt ex lateribus angulũ rectum cõtinentibus, quod Proclus lib. in eundẽ Euclidem 4. Pythagoræ esse cõfitetur. Siquis pleniora scire appetit (nam uaria prodũt scriptores) docebit Plutarc. quæst. conuiualiũ uolumine 8. segmẽto 2. & Vitruuius lib. 9. cap. 2. Laertiũ in Thalete omitto. ἤγαγε βουθυσίην. alij Pythagorã ἑκατόμβην θῦσαι: alij θῦσαι tantum, Proclus & Cicero lib. de Natura deo. 3. cum quiddã noui (id est quod enarrauimus) in geometria inuenisset bouem immolasse retulerũt. qua autẽ uafritia Palingenesiam suaserit Pythagoras, Sophoclis glossematarius nõ reticuit. πυθαγόρας κατεργάσας ἑαυτῷ ὑπόγειον λογοποιεῖν ἐκέλευσε τῇ μητρὶ ὡς τεθνηκὼς εἴη, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανὴς περὶ παλιγγενεσίας, καὶ τῶν καθ' ᾅδου τινὰ ἐτερατεύετο. παριόντα. Pythagorã transeuntem. δή ποτε. Tetrastichon sequens quod superius distichon inseparatũ sequitur, diuersum ab ipso est, testeq; Laertio Zenophanis cuiusdam est elegiographi: sed distichon fine caret, tetrastichon principio. ἐποικτεῖραι. canem. φαδάπιστος. canem uerberanti.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ. ΑΛΦΕΙΟΥ.

Χειμερίαις νιφάδεσσι παλυνομένα ἤθας ὄρνις,
τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,
μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν. ἦ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.

πρό-

Πρόκνη, καὶ Μήδεια, κατ' αἴδεος αἰδέσθητε
 ματέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Ἀδήλου.

Ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ, δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
 Αἰνείας, ὅσιον παισὶ βάρος, πατέρα.
ἔκλαγε δ' Ἀργείοις μὴ ψαύετε. μικρὸν ἂν ἄρῃ
 κέρδος ὁ γηραλέος. τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

Ἀρχίου.

Οὐ τόδ' Ἀθάμας ἐπεμήνατο παισὶ Λεάρχῳ,
 ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν. εἰ δὲ φονεύει
 μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶαν ὅλην, νῆσόν τε διεπταμένη σὺ χελιδών,
 Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσσοτροφεῖς.
ἔλπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
 Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων.

Μνησικράτους σμυρναίου.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μάτηρ
 θεῖσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
 ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος.
οὐ θρέψω λέξασα. τί γὰρ πλέον ἄϊδι μαστοὶ
 κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν ὀρόφων, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
 κύπτοντος, μοίραν νηπιάχοις ἄφοβον,
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζὸν μετέτρεψε νόημα,
 δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἐγκεχάρισε γάλα.

πελωομένα. niue perfusa. ὄρνις. gallina. τιθὰς mansueta. Aratus. καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο. commentarius. τιθαὶ δὲ λέγονται, αἱ ἥμεροι καὶ πρᾶαι. μέσφα. Hesychius. ἕως μέχρι. μέσφα μιν. donec illam. ὀρνίθων ἔργα. τὴν φιλοστοργίαν gallinæ. ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ. Virgil. Aeneid. 2. & Calaber 13. quos declarat Aelianus. ὅτι ἑάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτείραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἁλισκομένων τύχας, καὶ πάνυ Ἑλληνικῶς τόδε ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἓν ὅ τι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν αἰρόμενον. ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρῴους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν. ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις ἔφερεν. ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥκιστα, πάντα τῶν αὐτοῦ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέδοσαν, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γεγεννηκότας αἰδοῦς ἄγοντας, καὶ οἱ φύσει πολέμιοι, ἥμεροι γίνονται. Eadē pene in Cynegitico Xenophon. ex hac historia cur toties pius Aeneas à Virgilio nuncupetur palam est. ἔκλαγε. acclamauit. ὁ γηραλέος. Senex Anchises. τῷ φέροντι. mihi Aeneæ. οὐ τόδ' Ἀθάμας. Aristophanis annot. in neb. & Hom. Iliad. γ. ζῆλος. Zelotypia. αἶαν. terrā. πυκτίδι. tabulæ. uel citharæ. Κολχίδα. Medeam. Colchorū regis filiam. ἐν πυρί. in rogo. ἀπλήστῳ δαίμονι. τῷ θανάτῳ. Plutoni. ἀδήλους ἐλπίδας. eius uel salutē uel obitū. πένθος ἀμοχθότερον. si infantē non aluero. ὀρόφων. tecti domus. νηπιάχοις ἄφοβον. quā infantes nō formidāt. μαζόν. mamas lapsuro infanti ostēdens.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. Λουκιανοῦ.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων. ἡ δὲ ταχεῖα,
αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Ἄδηλον.

Εἷς σὲ καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος ὁμήρου,
ὁπλοτέρων φῆ ἔπου σε μετήορα δήνεα φωτῶν.

ἐφελκομένην. eā statim à tergo sequentē. εἰς σὲ. prudētia abundantē. Τὸ ἀψευδής. quod ad reliquos adolescētes pertinet. ὁπλοτέρων φωτῶν. Iliad. γ. αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται. & Odyss. η. ῥέξεμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι. Sunt ὁπλότεροι nō tantū iuniores sed qui arma ferre & moliri aliquid possunt. ὅπλα enim cuiuslibet artis instrumēta sunt, & ὁπλίζεσθαι ad opus accingi.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Μιμνέρμου.

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοι,
εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις.
ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην ἄνθρωπε πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις
κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
τούτῳ σαυτὸν ἄφες. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
σὴν δὲ τύχην στέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοῖραν
εἰ δυνατὸν ψυχὴν τερπομένην μετάγειν.

δυσηλεγέων. morosiorū. maledicorū. σοὶ τί μέλει. frustra. κλήρῳ δουλεύων. Credidit Palladas homines syderibus sub quibus generati sint, aut fato, quod uitare nequeant, obnoxios esse. τῷ δαίμονι. genio, prouidentiæ. fortunæ, aut deorū cuipiā. nam heroibus certos deos discriminū & periculorū comites adiungunt poetæ, dæmonē paredrum uulgus spiritū familiarē uocat. sed nescio an hoc potius Pythagoricorū gryphos spectet, qui binos demones, Horomazem Iouem, & Arimaniū Plutonē, statim procreato homini assignāt, quorū alter ad honesta studia eū impellat, de quo Cebes in Pinace, cōtraq; alter ad omne facinus eū trudat. At inter hos, Retiariū & Mirmillonem, medium collocāt Lanistā Mitrem. quæ atq; id genus nonnulla, parū seria & ludicra à Zoroastre aut Aegyptijs Mercurioq; trismegisto emanasse ex Isocratis Busiride, Plutarchi cōmentatio de Osiride, & Laertij proœmio cōspicimus. his de arcanis nugis inter se disparates Menandrū & Empedoclē in libello περὶ εὐθυμίας citat ipse Plutarch. σὴν δὲ τύχην. prosperā aut aduersam. παρὰ μοῖραν. τὴν εἱμαρμένην.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ, Πλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

Ἀδήλου.

Ἀργαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος. ἀλλὰ προβαίνων,
καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων.
καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει,
καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερὸν προφέρει.
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι πλοῦτε,
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.
μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.
τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν.
ἡμεῖς δὲ ζῶντες, τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

Παλλαδᾶ.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθεσινῆς διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.
μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβῦτα περισσῶν.
τῶν γὰρ ἀπελθόντων, σήμερον οὐ μετέχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε.
ἡμεῖς καθεζόμεσθα, καὶ κοιμώμεθα.
μοχθοῦντες, ἢ τρυφῶντες. ὁ δὲ χρόνος, τρέχει.
τρέχει καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταστροφήν.

Ἄδηλα.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθῃς
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκροδύκολα.
καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἢν δ' ἀναμένῃς,
χίλια. τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα,
ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τραχὺν ἔθηκε τράγον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον. ἢν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

κλέπτει. extinguit, delet. καὶ μὴ φαινόμενος. Latenter repens ac labens, nec apparens. μηκέτι κληρονόμους. aliud epigrāma. τὴν ἀναχώρησιν. quam illi tāquam magnam hæreditatem cernunt. τὴν πόλιν ἐκφέρομεν. Ex Ouidio Metamorph. ultimo & Pausania in Arcad. etiam urbium busta & cadauera esse discimus. Lucianus. ἀποθνήσκουσι γάρ ὦ πορθμεῦ καὶ πόλεις ὥσπερ ἄνθρωποι. Lycurgus. εἰ γὰρ δεῖ τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεως ἐστὶ θάνατος ἀνάστατον γενέσθαι. γεννώμεθα. nascimur quotidie. τοῦ προτέρου βιότου. præteritæ enim uitæ, acerbæ fortassis & molestæ.

nam

nam subiūgit ἀλλοπριαβώντεν. πολιοσῶν. multorū. ἡμεῖς παιζόμεθα. quicquid omnino agamus. τὴν πρότερον θυμέλην. primas illas delicias ac ueluti scenicum apparatum. aut si histrionem alloquatur, magnos illos quæstus, quos olim in scena faciebas. μήτε προσέλθῃς. ad eos luxus accedas, eosq; appetas. νῦν. nunc, nihil merens. δραχμῆς. sed intestina & uulgares cibos mihi eme. ὁ σῦκον δραχμῆς una siquidem precox ficus sex obolis. ἐγγίνεται. comparatur. non prætereūdam esse rei agēdæ occasionem hoc exemplo nos instruit. ἢν δ' ἀναμείνῃς. si uero donec is fructus maturuerit sustineas, mille id est multę nō maiori tibi summa addicentur. κωλοκορδύκολα. omasa. quæ ad sacerdotes pertinebāt. nam lautissimas præstantissimasq; uictimarū partes flammis cremabāt aut edebant sacra facientes. Suidas νόμος ἦν τὰ ἀπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἅ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαῖ. ἐξ ἐρίφου. ἔριφοι proprie qui sex menses non impleuerunt.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ.

Ἄδηλον.

Ἐξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται. αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
  γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

Μῆνες αἰγυπτίων. Σεπτέμβριος.

Πρῶτος θὼθ ἐλάει δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρων.
ἰχθυβόλοισι φαωφὶ φέρει πανδήμιον ἄγρην.
πληϊάδων φαίνουσαν ἀθὺρ τεκμαίρεται ὥρην.
χοιάκ, σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην.
τυβὶ δέ, πορφύρεον βουληφόρον εἷμα τιταίνει.
σημαίνει πλωτῆρσι μεχὲρ πλόον ἀμφιπολεύειν.
ἄρεος ὅπλα φορεῖν φαμενὼθ δείκνυσι μαχηταῖς.
εἰαρινῶν φαρμουθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι.
λήια δ' ἀνθήσαντα παχὼν δρεπάνοισι φυλάσσει.
συκάρπου δὲ παϋνὶ πέλ' ἄγγελός ἐστιν ὀπώρης.
καὶ σταφυλὴν κατέχων συνάμπελός ἐστιν ἐπηφί.
καὶ μεσορὶ νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ.

Μῆνες ῥωμαίων. Ἰανουάριος.

Ἐξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἠελίοιο θύρετρα
  αἰώνιοις ὕψος δέρκεται ἥλιος.
αὐτὰρ ἐγὼ θερμῆς γαῖαν νιφάδεσσι διαίνω,
  τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.
ἄρχεται ἄρης ἀπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἤδη·
  ἴσον δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ τελέθει.
ἐν τοῖσι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ὄρνεα τέμνων;
  ῥίζῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ ἤμβρον ἀκρέμονα.
οἴγεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας
  ὥριον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.
μεσσάτιος ῥόδου εἰμί, καὶ ἀργυρνοῖο κείνοιο,
  καὶ ξανθῆς κράδον βρίθομαι ἀκρέμοσιν.
παρκίνον ἠέλιος μετανείσεται. ἀστάχυας δὲ
  καρφαλέους κείρει γειοπόνος δρεπάνη.
κείνω ἐγὼ πυῤῥόν, καὶ ἀχυρμιάς. ἐν δὲ λέοντι
  ἀτρεκέα τελέθει χεύματα νειλιάδων.

Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ.
αὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἤματι νύξ.
τίς δ' ἐκ ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ληνῶν
ἡδὺ ἀπλεκτάγω, βάκχου ἀπ' οἰνοπέδων;
ἤτοι ἀθηναίης πέλει ὄρνεα, ὥριον ἤδη
καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆσιν ἔχειν καμάτων.
παύσασθαι νειοῦ κέλομαι, γλαγόωντι γὰρ ἤδη
σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀντιάσει.

Εἰς τοὺς αὐτούς. Ἰανουάριος.

Μὴν ὑπάτων πρῶτος. ὁ δὲ δεύτερος, αὔλακα τέμνει.
ὁ τρίτος, αἰθονίων γενεὴν ἐπὶ μᾶλλον ἐγείρει.
τέτρατος, ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος ἔαρος ὥρην.
εἰμὶ ῥόδων γενέτης, καὶ ἐγὼ κεῖνα λευκὰ κομίζω.
οὗτος ἀμαλλοδέτης, τὰ δ' ἐμὰ δῶρα, νεῖλον ἐγείρει.
οὗτος ἀριστοφύλλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ.
τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
δῶρα φέρω χαίρεσθαι ἐν ὄνομα φωτὸς ἑκάστου.
φορμίζειν δεδίδαχα, καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.

Εἰς τὸ ἔαρ.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα, νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται,
πνοιῇ ἀπημάντῳ ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθει βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι, ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνος ἀείδει.
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεύς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
καὶ ναῦται πλώουσι, Διόνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεινά, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

Θέωνος.

Ζεύς. ἄρης. παφίη. μήνη. κρόνος. ἥλιος. ἑρμῆς.

ἓξ ὧραι. Varijs modis dies accipitur. Athenienses ab occasu solis in sequentem occasum diem statuũt. Babylonij à sole exorto ad exortum eiusdẽ plane-

tæ

te,sensus arbitriũ secuti,diei cursum deducunt. Hebræi quoq; teste Beda, quem in hoc carpi animaduerto,licet eorũ Festi dies à uespere inciperẽt. Vmbri, quibus nõ rectè Athenienses adiũxit ipse Beda, à meridie ad insequẽtem meridiẽ, unũ eundẽq; diem dicunt. Est & dies à media nocte in sequentẽ mediã noctẽ, qui olim apud Romanos in præsentia apud nos est in usu. Hos supradictos dies(non hunc tantũ)ex quatuor & uiginti horis cõstantes ciuiles appellari posse affirmo. naturales uocat Ioannes de sacro Busto. Est etiã dies quẽ naturalem nominat Censorinus, artificialem pleriq; & uulgarẽ, tempus ab exoriente sole ad solis occasum semper duodecim horarũ, quæ cum ipsa luce uel augebantur uel minuebanť. Porrò duodecima diei ultima, & sexta meridies est. etenim solaria apud antiquos in horas tam diei quam noctis tẽporales, non æquinoctiales diuisæ proponebantur, ut singuli dies noctesq; horis cõtinerentur 12. ἐξ ὧραι. ad meridiem usq; laborandũ. ζῆθι. uoluptatibus & cõuiuijs operã da, sine quibus uitã nullam putat. Martialis de ijs uulgarib. horis loquẽs prima diei parte, quę melior à Virgilio dicitur, solitos Romanos serijs rebus uacare ostendit. Sexta(inquit) quies lassis, septima finis erit. πρῶτος θώθ. Septẽber. Eusebius. quẽ Aegyptij Thouth, Alexãdrini Thoth, Gręci ἑρμῆν, interpretati sunt. Plato in Philebo θεὺθ uocat. Hermen trismegistũ fuisse opinanť. M. Tullius. Mercuriũ Aegyptij Theuth appellãt, eodẽ nomine anni primus mẽsis apud eos uocatur. à quo, ut qui esset Nili exitus, annũ auspicabať tam beata & fœcũda Aegyptus, ait Picus, quanquã postremũ esse tum Nili incrementũ ab Arati cõmentatore tradiť, quod æquinoctio Autũnali cessat Diodoro. At penitus intra suas ripas capit Nilus cũ libram sit ingressus Solino, quẽ mense Octobri nõ Septẽbri discedere memorat Tzetzes ut aliquot dies iusto flumine stagnet, Aegyptũq; irriget, eam obrutã oppletãq; tenens. neminem uero fallat Proclus in Hesiodum, Tybi, id est Ianuariũ primum uocans, id enim fecit ut cũ Romanis conuenirẽt Aegyptij menses nõ Augustani quidẽ nec Nectabaræi, in quorum nomenclatura literis aut etiã syllabis Amanuensiũ Typographorũq; negligentia dissidemus. ἐκάν. nouit. ἰχθυβόλοις. piscatoribus. εἷμα, uestẽ. βυλαφόρον. ὑπαληνίω cõsularẽ. Statim μὴν ὑπὲρ τῶν πρῶτος. quidã talarẽ atq; hibernã, quam fere senes sapientes uiri induũt. ἐντανύει. extendit demittit Ianuarius. πρωτάγγελος primus nũcius. ἀμώοντες. maturas segetes. φυσίζοον ὕδωρ. unũ Nilum, cui aurigero cognomẽ esse debeat, Gregorius & Athenæus nõ temere censent. μῆνας. Augustus. λυκάβαντος θύρετρα. anni principiũ. uetustissimi Græcorũ λυκάβαντα uocant quod sit ἀπὸ λύκης, id est à sole βαινόμενος. Macrobius. λυκάβας ἔρχεται ἀπὸ τοῦ λυκαίως βαίνειν, ὅτι σκοτεινῶς πορεύεσθαι, λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται. Homeri glossemata, uide Suidã & Aelianũ. Quid Artemidorus: λυκάβας τοῖς ποιηταῖς ὁ ἐνιαυτὸς σημαίνει. ἐπεὶ γὰρ οἱ λύκοι ἑπόμενοι ἀλλήλοις ἐν τάξει διεξίασι τὸν ποταμόν, ὥσπερ αἱ τοῦ ἔτους ὧραι ἑπόμεναι ἀλλήλαις τελοῦσι τὸν ἐνιαυτόν. ὑπὸ ἠελίοιο. sub solis reciprocatiõe, quã in Tropicũ brumalẽ nuper progressus peregit, ex quo ὕψος διόρκεται (δὴ ἐμέθεν) solstitiũ æstiuũ sibi oppositũ intueri uidetur. quæ est meta eiusdẽ in Austrũ transitus. rectè addidit αὐσονίοις, Romanis, nam in omni cœli inclinatione ista non procederent. ἄρης. bellũ. mensem Martiũ Marti genitori suo Romulus dicauit. Ouid. in Fastis. & Macrob. in Saturnal. ἰσὴν δ' εἰκοστῷ. uigesimo Martij mẽsis die æquinoctiũ Vernũ est. φυτοσκάφος. tunc plantator. scrobe facta. φυταλιῇ. inserat. ἀκρέμονα surculũ quem inciderat. ῥίζῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ. aliqui Aprili mense oleas in radicibus inserũt(ait Palladius)& ubi cõprehenderint cum aliqua parte radicis auellunt, & transferunt more plantarũ. uites quoq; inserimus. Consule

Pliniũ & Columellam. ὥριον. tempestiuũ est, ἄγειν. naues. ἀκλύστων. prius. μεσσάτιος. Iunius. πυῤῥόν. flaua grana. ἐκ ἀχυρμιάς. Augusto mẽse grana à paleis flante uento uannis expurgant rustici. νιφάδων. imbriũ sed eorum proprie qui Zephyro cadunt. ἰσοπαλής. æquinoctium est autumnale. ἀθλιαίης δρυός. oleæ. Plinius. Ioui Esculus, Apollini laurus, Mineruæ olea, Veneri myrtus, Herculi populus. Oppianus, καρπὸς ἀθλιαίης λιπαρὴν ὅτι γαυλίδα πλήθει. καμάτων. nam oleum membra recreat. αὐδήματι. Iam enim teneris & lacteis seminibus. ἀντιάσει. obsistet. μὴν ὑπάτων πρῶτος. Calendis Ianuarijs nisi quid impediret creabãtur Romæ cõsules. scio diem solennẽ his magistratibus ineũdis uariũ apud Romanos inueniri. Dionysius Halicarn. τῶν μεθορμηνευομένων εἰς τὴν ἑλλάδα γλῶτταν τοὔνομα (consulum) συμβούλους καὶ προβούλους δύναται δηλοῦν. κωνσίλια γὰρ οἱ ῥωμαῖοι τὰς συμβουλὰς καλοῦσιν. ὕπατοι δ' ὑφ' ἑλλήνων ἀνὰ χρόνον ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς ἐξουσίας, ὅτι πάντων τε ἄρχουσι καὶ τὴν ἀνωτάτω χώραν ἔχουσι. τὸ γὰρ ὑπερέχον καὶ ἄκρον ὕπατον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Boetius. Inq; his (chordis) quæ grauissima quidem erat uocata est Hypate, quasi maior atq; honorabilior. unde Iouem etiam Hypaton uocant. Cõsulem eodem quoq; nũcupant nomine propter excellentiam dignitatis. Græci mensiũ principia ab ineunte luna auspicabant, quos in tres partes diducũt. earũ partiũ quęlibet denos dies cõplectebat. prima ἱσταμένου dicit. μεσοῦντος altera, aut à dierũ numero nomẽ accepit denariũ excedẽte. exempli causa. μία ἐπὶ δέκα. δύο ἐπὶ δέκα. tertiã postremãq; μηνὸς τοῦ φθίνοντος aut λήγοντος uocauerũt. eorũ menses ad unguẽ cum nostris cõuenire non posse uerũ & perspectũ est. nec qui mẽsem mensi cõparant quasi ad scrupulũ inter se respondeant cũ id fieri nullo modo queat, reprehẽsione carẽt. ὦλακα τέμνοι. an Februario mense terram arari in qua omne trimestrium genus seratur, ac pastinatum solum seu sulcos seu scrobes uitibus compleri intelligit. ἐπὶ μῶλον. ad bella. ἐμαὶ πτερά. uenti Etesiæ, poetæ uentis ob celeritatem flatuum, alas tribuunt. νεῖλον ἐγείρει. Mela. Siue quod per ea tempora flantes Etesiæ aut actas à Septentrione in meridiem nubes super principia eius imbre præcipitant. aut ἐγείρει. nam Augusto mense Nilus maxime intumescit, cuius fluxum suspendunt Etesiæ. λαῖτα φέρω χαρίεσσαν. Oliuas ad escam. nam Italicæ secundum Plinium omnibus præferebantur in cibis, quas cum id genus fructibus amicis natali eorum die mittas, qui mos Romanis fuit ut ostendit Martialis. Natali tibi Quinte tuo dare parua uolebam munera. Et hæc quæ Picenis uenit subducta trapetis inchoat atq; eadem finit oliua dapes. nec ἐς ὃν δόμα trans fodissem. φορμίζειν. Martialis. Horridus ecce sonat boreæ stridore Decẽber, cui alibi hic mẽsis hinc & hinc fritillis sonat, id est abacis & alueolis. nam alea legib. interdicta saturnalibus tamẽ permissa erat. quę declarat Seneca epistola 13. Decẽber mẽsis est quo maxime ciuitas desudat, ius publicæ luxuriæ datũ est, ingenti apparatu sonant omnia. pertineret omnino cõmodius illud λαῖτα φέρω χαρίεσσαν ad Saturnalia Romanorum, quibus apophoreta & uilia quædã mutuo Romæ missitabãt. sed ea celebritas (quã ἑλληνικωτάτην fuisse ostendit Macrob. & Athenæus dipnos. 14.) Decembri mense non Nouẽbri agitabatur, cuius uestigia remanent ad hũc diem strena quã Græci ἀπονομίδα appellant, & Regalia aut Epiphania illa quæ pergræcantes agimus, regnũ ad sesquihorã κυαμεύοντες, fabæ lusu sortientes. Tacitus. festis Saturno diebus inter alia æqualiũ ludicra, regnũ lusu sortientium euenerat ea sors Neroni. Arrianus in Epicteto. ἐν ἀποφραδίοις λέλογχε βασιλεύς, πρόσταξε, σὺ πῖε, σὺ κέρασον, σὺ ἄπελθε, σὺ ἐλθέ. nec clam me est ex Plutarchi conuiuialibus quæstionibus symposiarchas compotationibus

nibus imperasse. Horatius: nec regna uini sortiere talis. χείματος οἰχομένοιο, hyeme discedente. φερανθέος, flores producentis. ἐξέψατο, herbam proprio flore. θαλήσαντος, germinantiæ. ἠοῦς, Auroræ. ἀνοιγομένοιο, rosa se è calyce explicante. κολπώσαντος λίνα, uela. θυάζουσι, nautæ. rustici. μέλοι, μέλει, curæ sunt. ἐφήμεναι, insidentes. πολυτρήτοιο κηροῦ. Gregorius Nazianze. καὶ ἡ μέλισσα ποιεῖ τὰ κηρία, τὰς ἑξαγώνους καὶ ἀντιθέτους σύριγγας ἐξυφαίνουσα. Arati interpres. αἱ μέλισσαι τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἑξαγώνους ποιοῦσι. Varro: fauus est quem fingunt multicauatum è cera, cum singula caua sena latera habeant. Plinius. sexangulæ omnes cellæ à singulorum eæ pedum opere. Hinc faui exagona sunt Vitruuio libro 7. λιγύφωνος. Canoræ aues. καὶ ὠδίνουσι, pariunt.

ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΔΕΥΤΕΡΩ ΤΜΗΜΑΤΙ

σκωπτικῷ ὄντι, περιέχεται κεφάλαια τάδε. εἰς

Ἀγωνιστάς.	Ζωγράφους.	Ὀκνηρούς.
Ἀδύνατον.	Ἡγεμόνας.	Ὀρχηστάς.
Ἀνοήτους.	Θυγατέρας.	Παχεῖς.
Ἅρπαγας.	Ἰατρούς.	Ποιητάς.
Ἀσελγεῖς.	Ἵππους.	Πλοῖα.
Ἀστρονόμους.	Κιθαρῳδούς.	Πολυτεχνεῖς.
Βραχεῖς.	Κλέπτας.	Πονηρούς.
Βαλανεῖα.	Κουρέας.	Πορδήν.
Γραίας.	Κυβευτήν.	Παροιμίαν.
Γραμματικούς.	Κυνηγόν.	Ῥήτορας.
Γυναῖκας.	Κωμῳδόν.	Συμποτικὰ ἀστεΐσματα.
Δειλούς.	Κωφούς.	Τολμηρούς.
Δυσειδεῖς.	Λαιμάργους.	Ὑβριστάς.
Δυσώδεις.	Λῃστούς.	Φειδωλούς.
Δολίους.	Μακρούς.	Φθονερούς.
Δούλους.	Μεθύσους.	Φιλοσόφους.
Δῶρα.	Μιλιάριον.	Χωλούς.
Ἐρῶντας.	Νομικούς.	

EPIGRAMMATVM GRAECORVM, IOANNIS BRODAEI TVRONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber secundus.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος ὀλυμπικὸς, εἶχε τὸ πρόσθεν,
ῥῖνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάρια, βλέφαρα.
εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπώλεσε πάντα.
ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μὴ δὲ λαβεῖν τὸ μέρος.
εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προενήνοχεν αὐτοῦ.
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὅμοιον ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰκοσέτους σωθέντος ὀδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα,
ἔγνω τὴν μορφὴν ἄργος ἰδὼν ὁ κύων.
ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας Στρατοφῶν ὧδε τέσσαρας ὥρας,
οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ἢν ἐθέλῃς δὲ πρόσωπον ἰδεῖν εἰς ἔσοπτρα σεαυτοῦ,
οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κόσκινον ἡ κεφαλή σου Ἀπολλόφανες γεγένηται,
ἢ τῶν σητοκόπων βυβλαρίων τὰ κάτω.
ὄντως μυρμήκων τρυπήματα λοξὰ, καὶ ὀρθὰ,
γράμματα τῶν λυρικῶν λύδια, καὶ φρύγια.
πλὴν ἀφόβως πύκτευε. καὶ ἢν τρωθῇς γὰρ ἄνωθεν,
ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἕξεις. πλείονα δ' οὐ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πύκτης ὢν κατέλυσε κλεόμβροτος. εἶτα γαμήσας
ἔνδον ἔχει πληγὰς ἴσθμια, καὶ νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπτουσαν ὀλύμπια, καὶ παρ' ἑαυτοῦ
μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσων, ἢ ποτὲ τὸ στάδιον.
ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἀποδῷ. κἂν ἀποδῷ, δέρεται.

Νικάρχου.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν ἀρκαδίᾳ δολιχεύων
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
ἓξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς πῶς ἕβδομος. εἷς φίλος αὐτοῦ,
θάρσει χάρμε λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἕβδομος ἂν οὕτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἂν ζωΐλε, δωδέκατος.

Λου-

Λουκιλλίου.

Τὸν σταδίην πρώην Ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
    πάντων σειομένων, οὐκ ἀνέπαυσε μόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε ταχίον ἐμοῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἐπῆλθεν,
    οὔτε βράδιον ὅλως ἔδραμε τὸ στάδιον.
δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως οὐδ' ἤγγυσα, τοὺς δὲ πόδας μου
    ἐξᾶραι πηδῶν ἴσχυον οὐδέ ποτε.
κυλλὸς δ' ἀκοντίζων ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων,
    πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετειαζόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὁπλίτης
    ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ στάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι, κεῖσθαί τινα πάντες ἔδοξαν
    ὁπλίτην, τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γὰρ εἰς ὥρας ἤνοιγον, καὶ τότε Μάρκος
    ἦλθε προσλείπων τοῦ σταδίου δίπλεθρον.

Ἀδήλου.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
    οὐδεὶς οἶδεν ὅλως, δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦται
    ἄλλος. καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

Λουκιλλίου.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κρανίον Αὖλος ὁ πύκτης,
    ἓν καθ' ἓν ἀθροίσας ὀστέον ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας Ζεῦ δέσποτα, σοί τάχα θήσει
    καὶ τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ἔτι λειπομένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα μόλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής·
    τόνδ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον. οἱ δ' ἐβόησαν
    τοῦτον μὴ στεφανοῦν, ἃ μόνος ὢν ἔπεσεν.
ἀνστὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν, οὐχὶ τρί' ἐστίν;
    ἓν κεῖμαι, λοιπὸν τἄλλα μέ τις βαλέτω.

Λουκιανοῦ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις;
    τοῖς ποσίν σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
    Ἆπιν. οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἅμιλλαν
    πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.

ἔχον δ' ἐν πόσι μὲν, ἐν ὠτίον, ἐν δὲ πλατυντῆς
ἐν βλέφαρον. πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Λαμποτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκ πόρνος σὺν πολιήταις
ἄραί μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Ioannis Brodęi Turoneñ. Scholia.

APOΛΩΛEKE πάντα. membra ac inde hæreditatem. τῶν πατρικῶν. paternorū bonorū. εἰκόνιον. fratris antequā pugil esset imagūculam. ὅμοιον ἔχων, nil huic imagini in iudicio prolatæ simile. εἰκοσάδυς. cum annos 20. domo abfuisset. ἄργος ὁ κύων. Argus canis. Homer. Odyss. ρ. ἄργος ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς &c. γέγονας. ἄγνωστος. ἐς ἔσοπτρα in speculo. κόσκινον ἡ κεφαλὴ σου. multis uulneribus saucium & diminutū caput. Plautus in Mostell. ò carnificiū cribrū, quod credo fore, ita te forabūt patibula tum per uias stimulis. eidē cribro crebrius dictū est pro eo quod est plurimis locis. cribrorū genera Galli è setis equorū inuenere. Hispani è lino excussoria & pollinaria. Aegyptus è papyro atq; iunco. excussoriū incerniculū uocatur quo furfures à polline secernūt. populi cribrū à Persio. Pollinariū flori farinæ transmittēdo accōmodat̃ cui tenuiora sunt foramina. Apuleio cribrū aromaticū est quo uulgo utunt̃ pharmacopolę et pistores dulciarij. ἢ τῶν σιβυνώπων. à tineis erosi libri, quibus quidē alij superiecti sunt. aut τὰ κάτω. quę humum attingūt latera. nōnulli βιβλάκεια ὄργανα οἷς τὸ πεδίον οἱ ἀροτριῶντες ὁμαλὸν ποιοῦσι, esse profitent̃. iiq; σιβυνώπων, per iota scribūt. γράμματα τῶν λυρικῶν. musica Lyricorū diagrāmata, quorū lineis rectis obliquis semicirculis & caracterib. Apollophanis cicatrices cōparat. λύδια καὶ φρύγια. Lydię & Phrygię modulatiōes. ἄνωθεν. in capite. κατέληξεν. artē desiit. ἔνδον. domi. ὀλύμπια. ut in certamine Olympico athletę cōsueuerūt. etenī credibile est in eo magna cōtentione Græcos homines depugnasse, quibus Olympionicen esse maius et gloriosius censeret̃ q̃ Romę triūphasse. μηδ' ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν ait Pindarus: ut reliquis clariores fuisse hos ludos, secundū locū obtinuisse Isthmicos neminē lateat, quos quinquēnales fuisse refert Solinus cap. 13. prætereo quæ sequunt̃. cui Pindari cōmentatorē oppono. τὰ ἴσθμια ἤ δὲ τριετηρικῶς ἤγετο. hoc ꝓximū uero est. nec illud probo quod eodē capite Suniū insulā esse dicat, cū sit Promontoriū. quos aūt honores quæue pręmia cōsequerent̃ Olympionicę à multis est traditū. & hoc quoq;, ὀλίγοις ὑμνοῦνται οἱ νικηφόροι, ἅμα τῇ νίκῃ, καὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἢ ἐν τῇ πατρίδι. τὸ στάδιον. in quo certabat. αὖ γὰρ ἀναπνεύσει. Cleombrotus. δέρεται. cædit̃. παντὸς ἀγῶνος. uenerei. δέρεται. uapulat & cruciat̃ cū turpi & rugosa furia cubās. καὶ ἀρθῶ. quicquid illi placuerit quoquo modo se gerat Cleōbrotus. δέρεται, ἐν ἀφηλικίᾳ. Lycęa, Corçą, Alcęa in Arcadia celebrari solita ex Pindaricis annot. collegimus. εἷς ἕξ ὅλως αὐτῶν. Qui eo animo in arenā descēderat, ut si Charmus postremus esset, se ab eo tandē uinci pateret̃, ut illū hoc dedecore liberaret. nec tamē ita simulare potuit quin Charmū tardissimū hoīem uel inuitus anteuerteret. ἀρχὴ ἕλλος. si undecim cū Charmo certassent, duodecimus ac postremus ad metā peruenisset. ζωίλε. ζωίλος ὁ ἀμφιπολίτης ὁ εἰς ὅμηρον γράψας καὶ εἰς πλάτωνα καὶ εἰς ἄλλους, πολυγράφος ἦν ἀπεχθὴς ἐς ἄκρον. ἐκαλεῖτο δὲ ζωίλος οὗτος, κύων ῥητορικός. ἦν δὲ τοιοῦτος. τὸ μὲν γένειον αὐτῷ καθεῖτο, κέκαρτο δὲ ἐν χρῷ τὴν κεφαλὴν, καὶ θοιμάτιον ὑπὲρ τὸ γόνυ ἦν. ἤρα δὲ ἀγορεύειν κακῶς &c. Aelianus. Reliqua Erasmi Chiliades in uoce Zoili. τῶν σταδίων βραδίστατον. Erasistratū pigerrimū stadiodromū subsanat Lucillius, qui nec ob terræmotū quati, locóue moueri potuerit. ἀείρειν. è terra tollere. ἴσχυον. potui. ἀμείνονα. melius. πένταθλον νικώμενος. his quinq;, lucta, saltu, cursu, disco, iaculo, superatum fuisse proclamatus

matus sum, sicuti uicisse illa quinquertiões denũciant. βιάσδη uincere significat unde ἀβιάκτως ἄγη apud Aeschylũ ἀυτόθεν. ὁπλίτης. armis instructus currens. νύκτα μέσην, ut media nox esset. οἱ γὰρ Δημόσιοι, ministri. τιμῆς ἕνεκα. Hieronicæ cuiusdam statuã esse suspicabant. eas statuas obnixo genu scuto porrectaq; hasta positas fuisse docet in Chabria Aemilius Probus, quod in plerisq; ex Pausania & Pindari glossematib. falsum esse cõstat. Porrò eorũ qui ter Olympiæ superassent ex membris ipsorũ similitudine expressa dicabant quas iconicas uocãt. nudæ autẽ tenentes hastã ab epheborũ in gymnasiis exẽplaribus Achilleæ Plinio nominant, cui reclamat Procopius in libro de Aedificijs Iustiniani. τούτῳ ἐπὶ ἵππῳ χαλκῷ ἐπιβέβηκε τοῦ βασιλέως εἰκών, κολοσσῷ ἐμφερής. ἔσταλται δὲ ἀχιλλεὺς ἡ εἰκών. οὕτω γὰρ τὸ σχῆμα καλοῦσιν ὅπερ ἀμπέχεται. τάς τε γὰρ ἀρβύλας ὑποδέδεται, καὶ τὰ σφυρὰ ἐστὶ κνημίδων χωρίς. εἶτα ἡρωϊκῶς τεθωράκισται, καὶ κράνος αὐτῷ τὴν κεφαλὴν σκέπει &c. Greca res est nil uelare, at cõtra Rom. & militaris thoracas addere. annotatũ est à quibusdã statuas eas quæ intra humani habitus staturã fierẽt uocari signa & sigilla, cubitales palmarés ue & si quæ essent harũ quotæ partes. dici aũt pariles cũ eius qui exprimit staturã undiq; præsentabimus, dariq; bene meritis, ac sapiẽtibus uiris. Magnas uero esse cũ infra sesquialterã staturæ cõtinebũtur, dicariq; regibus & imperatoribus: sicut maiores, id est quæ ad alterã excreuerint, solis heroibus. Maximæ aũt, hoc est quãdo ter humani corporis statura cõtinebitur, itẽq; rursus ac rursus, quãuis eas sibi Romani & barbari reges uendicauerint, proprie tamẽ sunt deorũ, suntq; Colossi nominatę, uel ab autore ipso ut putat Festus, uel ab noxia radiorũ effusiõe, quæ fieri solet eiusmodi moles intuẽdo, uel à specubus uastaq; intus inanitate. Id eñ esse κολόνοσσον. ἢ τί γάρ. Atqui uerũ. εἰς ὥρας. Suidas εἰς καιρούς. ἐπ' οἴγου. stadiũ. ἦλθε. cucurrit. τὸ στάδιον πόδεσσιν. Periclẽ segnẽ cursorẽ ridet Lucillius. nam quæ de pernicitate Ladæ infra lib. 4. scripta sunt paucis elegãter immutatis Periclis tarditati adaptat. λάδας τὸ στάδιον, εἴθ' ἥλατο εἴθε διέπτη. δαιμόνιον τὸ τάχος. Lucillius. δαιμόνιος βραδυτής. Plutar. in Politicis parangel. de Lada. ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγγος ἐν οὔασι καὶ στεφανοῦτο. qui uersus cũ pentametro lib. 4. deest. pentametrũ ludẽtes sic restituimus. ἢ στεφανοῦν νικῶν. οἱ δ' ἄλλοι πρὸς δρόμον ηὐτρέπισαν. huc respexit Lucianus in Timone. ἅμα γὰρ ἔπεσεν ἡ ὕσπληξ, κἀγὼ ἤδη ἀνακηρύττομαι νενικηκώς. οὐ πρόεβη. è carceribus. τῷ πίσῃ μεδέοντι. Ioui Olympio. ἓν καθ' ἕν. particulatim. prouerbiũ est unũ ad unũ. μόνος. nõ pauca de eius incredibili robore Pausanias in Elia. & Strabo lib. ἀθλοθέτης. agonũ curatores cõstitutoresq; plures sane in gymnicis certaminibus fuerũt. οἱ δ' ἐβόησαν. spectatores. εἰ μόνος. sine aduersario. οὐχὶ διὰ δίκην. lege ἔστιν. stant & firma sunt. duæ manus & alter pes. ait enim ὀλισθὼν ἐπ' ἰσχίον. ἓν κεῖμαι. unus tantũ pes. μή τις βαλέτω, uestrũ aliquis ne sine puluere coronet prohibentiũ hic mecũ cõgrediat. ἔθηκαν. statuã posuerũt. ἐσ' ψία. Imbellem Apim mordet Lucianus. ἀνδρολέως. Androleus. ἔχον. uix retinui. ἐν πίσῃ. Olympiæ. ἐν δὲ πλαταιαῖς. ad Platæas Bœotiæ urbẽ, quã à Thebanis bello Pelopõnesiaco euersam reparauit Alexander, erat certamẽ gymnicũ Eleutheria nuncupatũ, quod illic Græcorum copiæ Mardoniũ cũ trecentis Persarũ millibus ad internecionem deleuissent. Strabo lib. 9. Plutarchus in Aristide & Pindari scholiastes in 3. Olymp. hymno. ἐπωρύνατο. ad hoc se cum ciuibus parauit.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,
οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

δέμας

δειμας ἰνδικόν. Indum & Aethiopem lauas uel dealbas, prouerbialiter operam inanem signamus. Erasmus in Adagione Aethiopem dealbas: & illud ἀπάγχου. Ibi. cur nō suspendis te. καθηλιάσαι. sole illustrare.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ.

Αντιόχου εἰς ἀπαίδευτον ὑποδειξάμενον.

Βλάσος εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο. νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας,
καὶ ζῇ, καὶ πλουτεῖ, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

Ἄδηλα.

Εἰ πᾶσιν μεθύουσιν ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Ἄλλο.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας· οὐκέτι με βλέπετε.

Παλλαδᾶ.

Πάντων μὲν δειλοὶ, καὶ ἀλαζόνες εἰσί, καὶ ἔστι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνει,
ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σοῦ δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται. οὐδέν' ἀληθῶς
οὔτε καταπτήσσων, οὔτε θρασυνόμενος.

Ἀββιανοῦ.

Κύλλος, καὶ λεῦρος, δύο θεσσαλοὶ ἐγχεσίμωροι.
κύλλος δ' ἐκ τούτων, ἐγχεσιμωρότερος.

Ἀδήλου.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
μηδὲν ἐρωτήσῃς. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν.

καὶ μετὰ τὴν πάροδον. τὴν ἐπίδειξιν. Pollux. ἡ μὲν εἴσοδος τοῦ χοροῦ πάροδος καλεῖται. etiam postquā in concione ignorātiam suam manifestam fecit. Rhetorem fuisse apparet. ὑπ' ἀνοίας. nam si ullum animū haberet sibi præ dolore mortem consciscerer. καὶ μεθύειν, nec loci nec temporis rationē habens. οὐκ ἀναφαίνει. sed sapiens animi pertubationes celat. ἔνδον. intus. in animo. σοῦ δέ. quempiam alloquitur Palladas. κύλλος. κύλλος ὁ τὰ καίρια βλαβεὶς ἐκ γενετῆς Eustathio. Moschopulo tamen ὁ βεβλαμμένος τι μέλος. ἐγχεσιμωρότερος. morti ob accepta uulnera uicinior, ob id incautior fatuusq; magis, aut ad uibrandū hastam minus idoneus. eidē Eustathio ἐγχεσίμωροι οἱ περὶ τὰ ἔγχεα μεμορημένοι ὃ δεῖ κακοπαθοῦντες. Homeri glossematario, οἱ περὶ τὰ ἔγχεα μεμορηκότες ἢ ἠσχολημένοι, πολεμικοί Suidæ. dictiones μῶρος & μόρος intuetur Abbianus. μαδαράν. cuiusdā nomini parcit poeta, quem ut opinor Thersiti cōparat. Homer. Iliad. Β. τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθεν φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

ΕΙΣ ΑΡΠΑΓΑΣ.

Αὐτομέδοντος.

Δέξαι Φοῖβε τὸ δεῖπνον, ὅ σοι φέρω. ἤν τις ἐάσῃ,
δέξομαι. εἶτα Φοῖβε καὶ σύ γε ληΐζῃ;
οὐδὲν τῶν ἄλλων, πλὴν ἄρριον. οὗτος ἔχει γὰρ
ἅρπαγος ἰκτίνου χεῖρα κραταιοτέρην.

ἀκνίσσου βωμοῖο νεωκόρος. ἦν τελέσῃ δὲ
τὴν πομπὴν, ἄρας ᾤχεθ' ἅπαντα πάλιν.
ἐν Διὸς ἀμβροσίη, πολλὴ χάρις. εἷς γὰρ ἂν ὑμέων
ἤμην, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ᾐσθάνετο.

ὦ τις ἰᾶσαι. Respondet Phœbus, & hoc εὐλόγια τῶν ἄλλων, nō mendicos, non cynicos hecates cœnam è triuijs plerunq; auferentes nō Bomolochos metuit Phœbus, sed Arrium æditūum statim oblata dijs munera ex altaribus abripientem. ἀκνίσσου.κνίσσα nidor & fumus est ex sacrificio. ἄρας ἅπαντα ab ἀείρω. sub latis omnibus. ᾤχετο. abit. ἐν Διὸς ἀμβροσίη. Quod uiuam, inquit Phœbus, id acceptum fero non uictimis aut muneribus, sed ambrosiæ, cuius esu immortales euadūt etiā fato & morti addicti, ut Luciani Ganymedes. nectar deorū potio Festo & Homero uidetur, ex Eustathio tamē atq; Athenæo dipnos. 2. nil statuo. εἷς ὑμῶν. unus è uobis, id est mortalis essem. nūc morerer si famem deus sentiret.

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ. Λουκιλλίου.

Τὸν Φιλόπαιδα κράτιππον, ἀκούσατε. θαῦμα γὰρ
καινὸν ἀπαγγέλλω. πλὴν μεγάλαι νεμέσεις.
τὸν Φιλόπαιδα κράτιππον ἀνδύρομεν ἄλλο γένος τίς
τῶν ἐτρόφιζε ἤλπισε τοῦτ' ἂν ἐγώ,
ἤλπισα τοῦτο κράτιππε; μανήσομαι, εἰ λύκος αὐτὸ
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

Ἀδήλου.

Ἄνδρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες,
οὔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν.
οὐδὲ γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἄνδρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

Ἀντιπάτρου.

Ἑστηὼς τὸ κύμινον ἰδὼν τεός, ἀφ' ὃ πρίαπος
οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

Στράτωνος.

Ἡ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας.
οὓς σὺ δοκεῖς πάντως τέσσαρας, εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἢν δὲ πύθῃ πῶς τοῦτο, τὸν ἐν μέσσῳ δὶς ἀρίθμει,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα τελούμενον.

Ἀδήλου.

Εἴρηνη πάντεσσιν ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών,
πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

Ἀδήλου.

Φεύγων τὴν ὑπόνοιαν ἀρχιλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὔριον οὐδὲν λέγων ἕξω τέκνον. εἶτα προῆλθεν
αὔριον ἀντὶ τέκνου, τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.
ἀλφειοῦ στόμα φεῦγε. φιλεῖ κόλπους ἀρεθούσης,
πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν εἰς πέλαγος.
οὐχ ὅτι τὸν καλλαμον λείχεις διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

χέλων, καὶ λάχων, ἴσα γράμματα. ἕν τι δὲ τοῦτο·
λάχει γὰρ χέλων κἂν ἴσα, κἂν ἄνισα.
υἱὸς πατρικίου μάλα κόσμιος ὃς διὰ κύπριν
οὐχ ὁσίην, ἑτάρους πάντας ἀποστρέφεται.
ἂν μετ᾽ ἀλεξάνδρειαν εἰς ἀντιόχειαν ἀπέλθῃς,
καὶ μετὰ τὴν συνέδριν ἰταλίης ἐπιβῇς.
τῶν δυνατῶν οὐδείς σε γαμήσει. τοῦτο γὰρ ἀεὶ
οἰομένη, πωλᾶς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

μεγάλαι νεμέσεις. magna deorum indignatio est, qui Leonem in hœdum transformarint. ἄλλο γένος. insectantem. τῶν ἑτεροζήλων. pathicorum. etiam altera parte pollutorum, ut drauci tantum non sint. μανήσομαι. insaniam, si hoc unquam putassem. εἰ λύκος εἶναι. φιλόπαις. quasi pueros rapiens. ἐξαπίνης ἔριφος. muliebria passus. nec hoc fortassis prouerbiali schemate sumpto à bestiarijs, caret, qui ridiculi gratia ampla polliciti quasi Leonē insolitæ magnitudinis emissuri mox agnum, aut murem ostendunt. Cum quidam gemmas uitreas pro ueris Galieni uxori uendidisset atque illa re prodita uindicari uellet surripi quasi ad Leonem uenditorem iussit deinde cauea leporem emittit. Trebellius. ἄνδρας. se mares esse. γυναῖκες. qui enim fieri potest. ἔργα γυναικῶν. Pathici sunt, ut olim Clisthenes. Quintilia. lib. 3. ut Nerea imbellem, Clisthenem (non Plisthenem) impudicum. Aristophanes in Nebulis &c. ἀλλ᾽ ἔχον. siquidem mares natura sunt ἑστηκός. rigidum. λείπομαι. superor. ἀκλινῆ. hoc ne opertum esset & illa ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀντιόχειαν, nostra ætate non est passum nefarium orbis terrarum portentum, in omnium quæ sunt aut fuerunt unquā spurcissimo opere (cuius nomen debuisset tacere Vadianus) nec Aristidæ Milesiaca, aut Hemethionis Sybaritidem excipio. quicquid sane Botrys, Democharis, Heliogabalus, Tiberij Sellarij ac Spintriæ, Philænis, Elephantis, Astyanassa, Cyrene διαδεδραμένον flagitij animo cōcepere, id omne in opprobriū Christiani nominis detexit & nudauit colluuies & pestis illa. tu mulieres uagas & peregrinas meretrices inhonestasque habitas ex Donato satis est si opineris. εἰρήνη εἶπεν. (ut Iudæi) pax tibi. pax uobis. erat autem huic nomine Episcopo ancilla aut uxor εἰρήνη. ἔνδον. domi. πῶς δώσεται. dare. precari. ὑπόνοιαν. infandæ Veneris suspicionem, nondum igitur adolescentulos præcidere desierat. ἔξω τέκνου. hoc enim modo loquens intensum sibi crimen purgare aut ita à se dimonens criminationem conficere magis quam de procreanda sobole cogitare uidetur. τέκνον. filiū. Amasium. ἀλφειοῦ στόμα. τοῦ λάχοντος. quem & fortassis ἀρρητοποιεῖν λεσβίσαι ἢ λεσβιάζειν cauillatur. Aristophanes δοκεῖς δέ μοι τὸ λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους. Et. μέλλουσαν λεσβιεῖν. fuisse & λεσβίας ἑταιριστρίας ex meretricijs Luciani conijcio. os pollutū & prophanū uocāt. κόλπος ἀφεθόσης. Puellarū amores nō damnat iste, cæteros fugiendos censet, à quibus natura duce abhorrent quoque bruta. ἐμπίπτειν. Alphæum sub mare profluere iam ostendimus. τὸν κάλαμον. nō his honestiora habet Martialis, quibus nos obtūdit. χέλων. linctoris propriū. ἴσα γράμματα, λ. & χ. trāspositis. χέλων κἂν ἴσα. forte χελῶν gignēdi casu. ἴσα non γράμματα sed χέλη. πάντα τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα. ἀποστρέφεται. inclinat pædico. τῶν δυνατῶν. potentiorum. μετ᾽ ἀλεξάνδρειαν. Epigramma ἁπλῶς si lubet expone.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ. Λουκιλλίου.

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ᾽ ὡς ἀφ᾽ ἑνὸς στόματος.

ἀλλ᾽ ἐγ-

ἀλλ' Ἑρμοκλείδης, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον·
ἐπεὶ δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκηδόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντες ὅσοι τὸν Ἄρη, καὶ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν,
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.
ὄψομαι οὐ μακρὰν αὐτοὺς τυχὸν εἰδότας ὄντως,
καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτὸς ἑαυτοῦ
τὴν γένεσιν σκεφθεὶς, Αὖλος ὁ ἀστρολόγος.
καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας. ὡς δὲ παρῆλθεν
ἡ πέμπτη, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰσχυνθεὶς Πετόσιριν ἀπήγξατο. καὶ μετέωρος
θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
εἰ μέλλει γηρᾶν βουλόμενος προμαθεῖν.
κἀκεῖνος ναί φησιν. ἐὰν ἤδη καταλύσῃς.
ἂν δέ γε πυκτεύῃς, ὡροθετεῖ σε Κρόνος.

Νικάρχου.

Εἰς Ῥόδον εἰ πλευστέον τις, Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χὠ μάντις πρῶτον μὲν ἔφη καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τοῦ δὲ θέρους ἀνάγου.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις κἀκεῖσε, καὶ ὧδε,
ἂν μὴ πειρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λουκιλλίου.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον, Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς
καὶ πένταθλος Ὕλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς.
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐπιδών,
πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνον μή τίς σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

Παλλαδᾶ.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα.

Ἀδήλου.

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἀράτου
πολλῷ, τὴν δ' ἰδίην οὐκ ἐνόει γένεσιν.
διστάζειν γὰρ ἔφη πότερον ἐν κριῷ γεγένηται,
ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.

εὕρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί. καὶ γὰρ ὀχευτὴς,
καὶ μωρὸς, μαλακός τ' ἐστὶ, καὶ ὀψοφάγος.

Ἀδήλου.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτ' ἔσπορον ἔμβαλε γαίῃ,
εἰς οἶκον Ἀριστοφάνους ἦλθεν τοῦ ἀστρολόγου.
ἤτει δ' ἐξερέεινον, εἰ θέρος αἴσιον αὐτῷ
ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίη.
ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
δακτύλους τε γνάμπτων, φθέγξατο Καλλιγένει,
εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον ὅσσον ἀπόχρη,
μὴ δὲ τὴν ὑλαίαν τέξεται ἀνθοσύνην.
μὴ δὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μὴ δὲ χάλαζα
ἄκρον ἀποδρυφθῇ δράγματος ὀρνυμένου,
μὴ δὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μὴ δ' ἔτι τὴν ἄλλην
ἠέρος, ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην.
ἐσθλόν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι. εὖ δ' ἀποκόψεις
τοὺς στάχυας, μόνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

τῶ. τ'. οἱ ἀστρολόγοι. Genethlialogi, μακρόγηρων. μακρόβιον. πολυχρόνιον. ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος. pro summo consensu passim obuiam est. Terentius: uno ore omnes bona dicere. πρόμοιρον. præmatura morte discessurum. παρὰ μοίρας θανών. ὁ βιαίως ἀποθανών. παρ' ὥρας δὲ, ὀξεῖ νεότητι. ἐκοπτόμεθα. cum domi mortuũ lugeremus. ὀρθοθετοῦσιν. Quid in genitura planetæ significent indagantes. ἑνὸς τυμπάνου. pro τυμπάνου. Apollonius. ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ. hic tympanum τὸ τοῦ δημίου ξύλον est, quo nocentes & perduelles cædebantur. ὅπερ σκυτάλην καλοῦσιν. τὸ γὰρ παλαιὸν (inquiunt) ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους, ὕστερον δὲ τῷ ξίφει. Est & tympanũ gerani rota, & machina haustoria. At uero omnes uno supplicio dignos circulatores istos iudicat, quos male acceptos à Romanis atque urbe summotos non ignoramus. Tacitus. facta & de mathematicis magisque Italia pellendis senatusconsulta, quorum è numero L. Pituanius saxo deiectus est, ac rursum. de Mathematicis Italia pellendis &c. quibus in locis multisque alijs apud auctores Latinos, Chaldæi & Genethlialogi sumẽdi, qui ut inclitis nominibus honestarentur, mathematicos se dicebant & Astrologos. Et Gellius. uulgus autem quos gentilicio uocabulo Chaldæos dicere oportet, mathematicos dicit. Cicero. qua in natione Chaldæi non ex artis sed ex gentis uocabulo nominati. Porro sub Tiberio, sub Vitellio, sub Diocletiano, sub Constantino, sub Gratiano, sub Valentiniano, sub Theodosio, uel deserere artem uel pendere pœnas professionis improbi æruscatores ac cibum quæstumque ex mendacijs capientes coacti sunt. τυχὸν. forte. ὄντως. re uera, nec hæsitantes. καί τι ποιεῖ τοὔργον. suspicor fore ut in ludum uenatorũ damnentur diuini & Genethliaci, ac bestijs obijciantur. morsus est in Homonymis, tauro & leone, ac ijsdem signis cœlestibus. de hoc hominum cum tauris certamine, cuius similitudinem quandam Romæ spectauimus, uide Artemidorum lib. Onirocrit. primo, cap. 9. τὸ πεπρωμένον. fatum suum. τὸν χρόνον ὀρθῶς. stellarum testimonijs ex Horoscopo & Genesi collectis. ἔδει. oportebat. ἀρχωδεὶς πεπόνθει. cuius libris deceptus fuerat. Iulius Firmicus lib. 2. cap. 5. Petosirim & Necepsonem uel Necepsum diuinos uiros & sanctissimos religionis Antistites appellat, ipsorum quoque meminit in Præfat. librorum 3. & 4. ac Necepsi sigillatim lib. 4. cap. 16. & Galenus περὶ τῆς

τῶν

ἐκ πλῶν φαρμάκων δυνάμεως θ. Plinius: Aegyptia ratio quam Petosiris & Necepsos ostendere. Et durat & ea ratio quā Petosiris & Necepsos tradiderunt, & tetartemorion appellant. Iuuenalis satyr. 6. Aptior hora cibo nisi quā dederit Petosiris. ἀπήγξατο. Aulus semet strangulauit. γήρων. ad senectutem peruenire. κατακλύσης. artem desinas. ὡροθετεῖ σε κρόνος. tibi calamitatem denunciat Saturnus in Horoscopo constitutus, id est fiet tandem ut in pugilatu ex uulneribus mortem opperas in dubia prolatione uocum κρόνος καὶ χρόνος, quæ nō facile auribus dijudicatur, gratia & Venus est. figura annominatio. Astrologorū fatuitatem anilem refellit Basilius εἰς τὴν ἑξαήμερον Omelia 6. Gellius libro 14. Eusebius lib. de præparatione Euangelica 6. & Picus Mirandula. χὠ μάντις. uates, Astrologus. κηνλῶ. τὴν ναῦν. quæ πηρθήγος & πρωτόπλοος nominatur. Ouidius. fert bene præcipites nauis modo facta procellas. abrade κηνλῶ. ἀνάγου. portu exi. καὶ ὧδε. & huc redibis. τοῖς ἱεροῖς φυσιδῶν. Cum sacras illas Astrologorum literas inspexisset. μόνον. hoc unum uide & caue. μήπως σε παρέλθῃ. te quinquertionem. καταστρέψῃ. Palæstem supplantet. καὶ σὲ παρατροχάσῃ. cursorem. τῶν ἀμέτρων. Cœli & terræ. ἀράτου. Arati, cuius extant opera τὰ σφαιρικά, quæ ad uniuersæ sphæræ cognitionem pertinent. ἰχθύσιν ἀμφοτέροις. notio & Boreo. ἐν τοῖς τρισί. uidetur hic epigrammatistes nō syderibus sed imaginibus uti uelle, ut puta quia aries animal salacissimū sit, tales ipsa imago efficiat: qui sub geminis procreati sunt molles & cinædi euadāt, in piscibus editi pisciū esum non appetere uehementer non possint. si enim astrorum naturam spectasset potius quam imaginum, non sic omnia quæ uult opportune caderent. in quo differant imagines à signis, à Pico Mirandula lib. contra Astrologos 8. cap. 3. id pete. ὀψοφάγος. Plutarchus. ὡς γὰρ πολλῶν ὄντων ποιητῶν ἕνα τὸν κράτιστον ἐξαιρέτως ποιητὴν καλοῦμεν, οὕτως πολλῶν ὄντων ὄψων, ἐκνενίκηκεν ὁ ἰχθὺς μόνον ἢ μάλιστα ὄψον καλεῖσθαι, διὰ τὸ πολὺ πάντων ἀρετῇ κρατεῖν. καὶ γὰρ ὀψοφάγους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ ἡρακλῆς, ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας ἑκάστοτε. Athenæus. ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύμασιν εὐφράνορα φησὶ τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα, ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος &c. Socrati apud Xenophontem ὁ μὲν ἐπὶ τῷ σίτῳ πολὺ ὄψον ἐπιτιθέμενος, ὀψοφάγος καλεῖται. ἀνόρου. femina. ᾔτει. quærebat. ἐρεείνων. cum interrogans. ψηφῖδας. calculos. πυκάζων. condensans. cōponens. γνάμπτων. computans. ἀπόχρη. satis est. ὑλαίην ἀνθοσμίην. herbas. sata suffocantes. Nam lolium, auena, tribuli, lappæ segetes enecant, qua peste tamen sarritione & runcatione liberantur. ἄκρον ἀποθρυφθῇ. & si grandine spica non quatietur ac frangetur. φράγματος. calami. aristæ. ἠέρος. uentorum imbrium rubiginis. ἢ γαίης. uermiculorum, qui in radice & grano gignuntur. Est & Cantharus dictus scarabeus frumenta erodens. mures, herbas frumento nocentes eorūq; morbos, terræq; uitia intellige. τὰς ἀκρίδας. Locustarum nubes, quæ messes infestant, tanta nos carum haud procul ab urbe Roma agmina, tantam uim non sine stupore uidimus, ut quæ de ijs exaggerant pleriq; nec in nouissimis Eutropius lib. 4. ficta iam non opinemur.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ. Τίμωνος.

Τίς δ' οὗτος ἐκτιλος ὡς ὑποπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄστικος, ὄλμος ἄτολμος.

Ἰουλιανοῦ.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστει, μή σε κολάψῃ
αἵματι πυγμαίων ἡδομένη γέρανος.

Λουκιλλίου.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο, καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας αὑτὸν ἀπηγχόνισεν.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν οὐκ ἔσχον ἄνωθεν,
ἀλλ' ἐτάφη μισθοῦ πρός τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνους Ἐπίκουρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀτόμων.

Ἄδηλον.

Ὁ βραχὺς Ἑρμογένης, ὅταν ἐκβάλλῃ εἰς τὸ χαμαίπι,
ἕλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο δρυοδρεπάνῳ.

τίς δ' οὗτος κτίλος. Laertius in Cleanthe. ἦν δὲ πονικὸς μὲν, ἀφύσικος δὲ καὶ βραδὺς ὑπερβαλλόντως. διὸ καὶ τίμων περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως. τίς δ' οὗτος &c. uersus tamen Homericus est Iliad. γ. αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν. μωλύτης, ἀμαθὴς, βραδύς. tardo ingenio. Plutarchus περὶ τοῦ ἀκούειν. ὥσπερ ὁ κλεάνθης καὶ ὁ ξενοκράτης, βραδύτεροι δοκοῦντες τῶν συσχολαστῶν. ἄσιος. Laertius. κλεάνθης φανεὶς ἄσιος. Stephanus in uoce ἄσσος. ἐκ δὲ τῆς ἄσσου, κλεάνθης ἦν ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος. ἄσιος Hesychio παχύλιπος. in quo iocari potuit Timon. ὄλμος ἄτολμος. stupidus & plumbeus. Eras. in Adagio, pistillo retusius. ἅμαπ πυγμαίων. de iis Plinius, Strabo, Albertus. ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας. nam Menophanis adeo exiguus erat, ut arborem nullam caperet, aut soli tantum quantum ad eum sepulturæ mandandum satis esset, contineret. multo tamen latior fuit rure illo, quod Martiali donauit Lupus. γῆν δὲ. quæ mortuo iniiceretur. μισθοῦ. precio. πρός τινα. agrum. ἀγρῶν. Ager quippe Menophanis atomo minor erat. εἰς τὸ χαμαίπι. festucam, aut aliud quidpiam quod deorsum ad se falce trahat, eo lõge inferior.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

Νικάρχου.

Λούσασθαι πεπόρευται ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον,
δωδεκάτῃ δύστρου μηνὸς, ἐπ' ἀντιφίλου,
παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον. ὃν δύο τέκνων
ἄλλων εὑρήσει λουσάμενος, πατέρα.
ἥξειν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει. οἱ βαλανεῖς γὰρ,
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

δωδεκάτῃ δύστρου μηνός. duodecimo Martij mensis die. non semper Atheniensium sed Macedonũ quoq; mensibus usi sunt qui Græce scripserunt. ἐπ' ἀντιφίλου. ἄρχοντος subaudi. Antiphilo prætore. ὅν. quem modo lactantem. εἰς ὥρας. tandem aliquando ἥξειν. è balneo. τὴν πυρίαν. Thermas. balneum.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Μυρίνου.

Υπερακόσι' ἐτῶν. ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
δὶς τόσσους, τρυφερὴ παρθενικῶν ἑκάβη.
σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή,
βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι τατᾶ.

Λουκιλλίου.

Τὰς τρίχας ὦ νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν;
ἃς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς πολιὰς βάψασα θεμιστονόη τρικόρωνος,
γίγνεται ἐξαπίνης οὐ νέα, ἀλλὰ ῥέα.

Λεωνίδου.

Γρηῦν ἔγημε φίλινος ὅτ' ἦν νέος. ἀνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν. παφίη δ' ὥριος οὐδέποτε.
καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε ἀπείρων ὢν ἄκαρπα.
νῦν δ' ἑτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

Νικάρχου.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι κοτυλαεὶς ἡ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν νέστωρ οὐκ ἔτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δευτέρου ἀρξαμένη,
ζώει, καὶ λεύσσουσα, καὶ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
ὥς τέ με διστάζειν μή τι πέπονθ' ἀΐδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν ὀνήσιμε, πρὸς διὸς ἔξω
ἔκβαλε, πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.
ἢν αὐτῇ τυροὺς ἁπαλοὺς ἐποίμην φθέγξαι,
οὐ τυρούς, πυροὺς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πήγανον αὐτὴν
ᾔτουν. ἡ δ' ἔφερεν πήγανον ὀστράκινον.
ἢν ὀπὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει. ἂν λάχανόν μοι
εἴπω δὸς πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.
ὄξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέρει. ἂν δέ γε τόξον,
ὄξος. ὅλως δ' ὃ λέγω, οὔ ποτ' ἐπαισθάνεται.
αἰσχρὸν ἔτι γραός με χάριν κήρυκα γενέσθαι,
καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγειρόμενον.

Λουκιλλίου.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον ἡλιοδώρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα τίνος ποιεῖς χάριν. ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις πελίας ἑψομένη νεάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειὴν
λαοδίκη, λαοῖς γνώριμα πινυμένη.
μή ποτε δ' ἀθρώσῃς σεο χείλεα. τίς γὰρ ὀδόντων
ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
τὴν χάριν ἐξέρσασα ὅσην ἔχεν, οὐκ ἐκ γαίης
ἀγλαΐη μελέων ἕλκεται ἀγνώτου.
ὡς δὲ ῥόδον θαλέθεσκεν ἐν ἔαρι. νῦν δ' ἐμαράνθης
γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρει.

Λουκιλλίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
οὐδὲ παρειάων ῥυτίδας ἐκτανύσεις.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος,
καὶ ψίμυθος, τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

Γαιτουλίου.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χείλεα θεῖσα
σιληνὶς, πάσας ἐξεφόρησε τρύγας.
εὐχαῖτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν,
ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθεν ἀπ' οἰνοπέδης.
τοῖόν σε προὔπινεν ἀφειδὲς ὡς ἄγγος ἔχουσα,
εἰς ὅτε καὶ νεκύων ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ἀκύλα.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας φρονίμως, πάνυ μόσχος ἔγημε
παρθένον, ἡ φρενὶ δ' οὐδὲν ἔμεινεν ὅλη.
ἄξιον αἰνῆσαι μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Ἄλλο.

Ἤκμασε νικονόη, κἀγὼ λέγω. ἤκμασε δ' αὐτὴ,
ἡνίκα Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

Ἄλλο.

Ἄλλην δεῦ βαλάνιζε μαλέθιον, οὐ γὰρ ἔγωγε
ἔκκαρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα,
ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην.
ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Ἄλλο.

Γινώσκειν σε θέλω πλακιανὲ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἔγκαλλος γραῖα, πλουσία ἐστὶ σορός.

Νικίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτ
καὶ δασὺς ὢν λίαν, ᾠὸν ἅπας γέγονεν.
τοῦ βαφέως ἐβόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν;
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ὑ τετρακόσι' ἐτῶν. Cũ hy.ha.uetularũ more inter labra musses iam integrum sermonẽ adimente senio, te per illud ὑ miserum & luctuosum sonũ ad ὑ, id est quadringẽtos annos peruenisse nõ cogitas. ἠ πεντακόρωνε ἑκάβη. quæ quinq; cornicis ętates trãsgressa es. Oppianus Cyneget. 2. ceruũ esse ait τετρακόρωνον post Hesiodũ. ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος. Virgilius. Et quater egredit̃ cornicis sęcula ceruus. Plin. lib. 7. fabulosa hęc arbitrat̃, fortassis Aristoteles lib. de gener. anim. 4. hoĩc nullũ animal esse uiuacius excepto uno elephãto putans, & Arati glossema. arius. καὶ φθινόγηρα κορώνη· φθινὰ γὰρ γενεῶν ἔτη ζῇ ἡ κορώνη, ἢ τὸ φθινὰ ἀντὶ τοῦ πολλὰ ποικίλως ληπτέον. Græci uero Latiniq; poetæ Hecubã pro capulari decrepi-

taq;

εαφ anu, & Priamũ pro homine senio cõfecto usurpat. ὦ λέγε πᾶν ταῦτα. Cato. pueri potũ & cibũ primũ buas & papas uocant, & matrẽ mammam, patrẽ tatã. Festus ea uoce apud Græcos auũ appellari credit, significareq́ magnũ quodãmodo, ueluti magnus pater sit auus. Hinc exijt illud Martialis. mãmas atq; tatas habet Afra. uox est infantis aut adolescẽtuli ad eũ qui ętate maior sit, sicuti τέττα Eustathio & Suidæ. Homerus Iliad. δ. τέττα σιωπῇ ἧσο. προσφώνησις ἡμικλικὴ νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον. annotamẽta. τὰς ῥίχας. crines albos, ἃς σὺ μελαινοτάτας. flauos crines nõ emerat Nicylla ut pote annosior, quã ut eam rutilos habere credibile esset. adde flauũ crinẽ matronã nõ decere. Virg. itaq; in hoc heroico, nondũ illi (Didoni) flauũ proserpina uertice crinẽ abstulerat, à criticis notatur. matronæ (ait Seruius) nunquã dat̃ flauus crinis, sed niger. libet obiter uersificatores aliquot, suas lesbias & Cynthias oculis cæruleis aut cæsiis decoras canentes hic quoq; coarguere, Gallorũ & Germanorũ hominum potius, quã uel nũc Italorũ uel olim Græcorũ & Latinorũ scriptorũ iudicio innitẽtes, quibus semper nigri uenustiores cẽsent̃. Cæsios despicit Terẽtius in fine Heautõtimorũ. Comœdię. Rufam ne illam uirginẽ, cęsiã, sparso ore, adũco naso. Lucr. lib. 4. omnes in amicarũ uitijs cæcutire ostẽdens: cæsia, παλλάδιον, neruosa & lignea, δορκάς. Lucianus in dearũ iudicio. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ μὴ δὲ ἐλέγχῃς τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων. nigros magnifacit idẽ Lucianus in primo necricorũ colloquio. Naumachius. μηδὲ μελαινε τοίσιν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπάς. Perictione Pythagorica. οὐδὲ χρίοντι πρόσωπον λευκαίνουσα, ἢ ἐρυθραίνουσα τὸ δέ, ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμούς. Hos frequẽtes Latini amplexi sunt. Catullus. nec belio pede nec nigris ocellis. Propertius. quę caput & digitos & lumina nigra puellę. Plautus in Pœnulo. Ipsa ea est specie uenusta, ore paruo, atq; oculis pernigris. post Homerũ Astinomen, Pindarũ Venerẽ, Calabrũ Helenã & Tethidẽ, formosissimas, ἑλικώπιδας nominãtes, tametsi hoc aliter explicare queas. Adamãtius in Physiognomicis. γλαυκότης ἐν ὀφθαλμοῖς ἀγριώτερον, μελανότης ἡμερώτερον. nec qui à nobis discrepãt Bissulã Ausonianã, συνκίνην ὑπόκρισιν adserãt. nã et in opusculo diui Cypriani de habitu uirginũ oculos circũducto nigrore fucatos, in diui Hieronymi epistolis fuliginatos, inueniãt. Locos uero supradictos an exposuerint grãmatici uidere licet. ἐπρίω. emisti. ἀλλὰ ῥέα. terra quã ante deos genitã uult in Theogonia Hesiodus. δωδεκέτιν. 12. annos natã uirginẽ. ὥρισ. hoc pacto. τόπ. anũ permolẽs. ἀκάρπα. Metaphora ab agro sterili. νῦν δὲ. senex. ἑτέροις. Iunioribus, nõ sibi. ἀμφοτέρων στέρεται. & uxore & liberis priuatus est. ἡ πολιή. cana Cotyttaris. ἣν νέστωρ. quem ætate præcedit. ἡ χερὶ λαιῇ. citãt multi hoc epigrãma, exponit nemo. nos ex Bedæ cõmentariolo de opera digitorũ Nearchũ innuere uetulam hãc 10000. annorũ impleuisse, opinamur. leua quidẽ manus numeros omnes citra centenarium indicabat. dextra cẽtenos ducẽtos millenos & qui eos superant ac transiliũt ad myriadem usq;. Porrò 10000. cum dicis (uerba Bedę) leuã medio pectore supinã appones digitis tantũ ad collũ erectis. Iam uero rursum sinistram, & quod ait Nicarchus λοίπτερον, adhibebãt. γῆρας. annos seniles. μήπω τέκνον ἄιδης. ne ipsemet Pluto obierit. ἐξώτεβαλε, domo expelle. φθέγγομαι. ut afferat. κήρυκα γῆρεδι. præconum more emugire. quorum duo genera fuisse ostendit Demosthenis scholiastes. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλος ἦν ὁ κῆρυξ τοῦ δήμου & ἄλλος ὁ τῶν πόλεων ὁ προσαγόμενος τῶν πρέσβεων πρὸς τὸ αὐτὸν ἀπείλασθαι εἰρήνην πρὸς τοὺς πολεμίους, βαστάζων καὶ σύμβολον τὸ κηρύκειον. καὶ μελετᾶν. me more Rhetorum exerceam, quo pacto surdam anum alloquar. νυκτὸς ἐγειρόμενον. noctu sane, quoniam tum oculorum sensus quiescit, & animi cogitatio tranquillior est. μὴ καταλυομένην.

adhuc meretriciæ arti uacantem. ἑψομένη. cocta, lixa. ὡς ὁ παλαιὸς πελίας. Peliæ filiabus persuasit Medea ut patrem iugularent, & lebeti feruenti imponerent, ipsum in iuuentutem reuocatum iri asserebat, se prius coram huiusce rei periculum in ariete fecisse, quem ilico agnū conspicatæ essent. Ex annotationibus in Euripidis Medeam, Diodoro lib. 5. Pausania in Arcadicis, & Ouid. Metam. 7. nō obscura est fabula, cuius inuolucrū reuoluit Diogenes. ὁ διογένης ἔλεγε τὴν μήδειαν σοφὴν, ἀλλ' οὐ φαρμακίδα γενέσθαι. λαμβάνουσα γὰρ μαλακοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ σώματα διεφθαρμένους ὑπὸ τρυφῆς, ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς πυριατηρίοις διαπονεῖν, καὶ ἰσχυροὺς ποιεῖν σφριγῶντας, ὅθεν περὶ αὐτῆς ῥυῆναι τὴν δόξαν ὅτι τὰ κρέα ἕψουσα νέους ἐποίει. Et Palæphatus in Medea. quem si placet consule. τεῖνε. extende eruga. λιποσαρκέα. macilentam genam. ἐνδικα τινυμένη. meritas dans pœnas. λαοῖς. populo, adolescentibus à te puella spretis, qui nunc tuis rugis insultant. σὸν χεῖλος. os aperias. χάρις ἐξερρύηκε. gratia illa tua exoleuit & effluxa est. οὐκ ἐκ γαίης. ut in plantis euenit, quarū si hieme deciderint folia, ea proximo uere renascuntur. Alij sic. non è terra cui perpetuus sit decor humanū corpus fingitur. ἀγλάου. aut ἀγῶνα. καρφομένη. ξηραινομένη. ἐκτανύσεις ῥυτίδας nullis tetanothris ac fucis cutem rugosam striatam Apuleio explanabis, leuigabis. προσωπεῖον. personam. οὐδὲν γὰρ πλέον δεῖ. nihil hoc te iuuabit. τὴν ἑλένην ἑκάβην. nunquam è uetula puellam efficiet. ἀμφορέας, amphoras, πόδες χάλεοι. amphoræ. τρύγας. uinū cum fece exhausit. οὐδ' ἐμίανεν. aqua non polluit. οἰνοπέδον. à uinea. πέδον terra est. ἀφειδὲς. ἀφειδῶς. ἐν ἄγγει. in uase habens. συμμορίην. πλῆθος. multitudinem. ἐκκομίζεις. mortua elata. ἔνδον. domi. καὶ τὴν κληρονομεῖν. bene dotatæ hæres esse, cum iuniore rem habere. κἀγὼ λέγω. ego quidem fateor. ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. Suidas. ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. Et Erasmus in prouerbio, Aliam quercū excute. μηνέσιον. ò anus Menestium. ἐκήρατον. exoletam non ἐκήρατον. ἔξωρον. δὲ τηλοῦ. ἀπώρην. non natu grandiores quam ut amori sint idoneæ. λευκὸν ποιεῖν κόρακα. rem impossibilem affectas, nō enim senicula & deformis me in tuū amorem allicies. Erasmi Chiliades in Adagione coruus albus. ἔγχαλκος, bene nummata. πλουσία σορός. cuius bonis fruiē maritus statim moriturae. fuit autē ea apud ueteres cōsuetudo, ut pecuniæ aliquādo unà cū cadauere humarent. Plautus in Pseudolo. Ex hoc sepulchro uetere uiginti minas effodiā ego hodie. Cassiodorus. ædificia tegant cineres, colūnæ uel marmora ornent sepulchra, talenta non teneant, qui uiuēdi cōmercia reliquerūt: aurū enim iuste sepulchris detrahitur ubi dominus nō habetur. unde Persius satyra 2. O si ebullat patrui præclarū funus. Plutar. in Pyrrho. οἱ δὲ γαλάται γένος ἀπληστότατον χρημάτων ὄντες, ἐπέθεντο τῶν βασιλέων αὐτόθι κεκηδευμένων τοὺς τάφους ὀρύττειν. καὶ τὰ μὲν χρήματα διήρπασαν. ὥσπερ γέγονεν. Ridetur hic quispiam tingendi capilli affectator: sed ei rei dum nimium studet, effectū est ut uitiata cute defluxerint crines omnino, nec ullo medicamento succreuerint amplius. propterea turpiter nudato capite, ouum esse factum totū cauillatur Nicias. ἐβόησε. exclamauit. non amplius tonsorē &c.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Αἲ τῷ γραμματικῷ μυριάδα μόνον ἡλιοδώρου,
εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.

Ἄδηλον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναται ποτε ἄρτιος εἶναι,
ὀργὴν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων.

Φιλίπ

Φιλίππου.

Γραμματικοί, μώμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἀκανθῶν
τελχῖνες βίβλων, ζηνοδότου σκύλακες,
καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε.
συνδέσμων λυγρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ μὶν, ἢ σφὶν
εὔαδε, καὶ ζητεῖν εἰ κύνας εἶχε κύκλωψ,
τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα, κατατρίζοντες ἀλιτροί,
ἄλλως, ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

Ἀντιφάνους.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρυχα μούσης
ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται.
τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' ἠρίννῃ δὲ κομῶντες
πικροί, καὶ ξηροί, καλλιμάχου πρόκυνες.
ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
ἔρροιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι κόρεες.

Παλλαδᾶ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς, καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι.
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς μαχίμου.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται.
τὴν οὖν γραμματικὴν, καὶ μόλις ἐξέφυγον.
οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
ἄργει χάρτης γὰρ, καὶ νόμος αὐσόνιος.

Ἀπολιναρίου.

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος, ἐξεκυλίσθη
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέπεσεν,
εἶθ' ἑξῆς ἐβίου κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
ὧν ἐδίδασκεν ἀεὶ μηδὲν ὑπισχόμενος.
ἀλλὰ γλυκὺν ἔπαθε τοὐναντίον. ὢν γὰρ ἄπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
ναῦ λιβυκοὺς κάνθωνας ὀχούμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

Λουκιλλίου.

Ἔξω παιδεύεις πάριδος κακά, καὶ μενελάου.
γνῶθι ἔχων πολλοὺς τῆς ἑλένης πάριδας.

Λουκιανοῦ.

Ἵλαθι γραμματικὴ φυσίζωε, ἵλαθι μοῦσα,
φάρμακον εὑρομένη μήνιν ἄειδε θεά.
νηόν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
καὶ λιμένες. πάντων λέκτρια γραμματική.

Ἀδήλου.

Τοὔνεκα τοῖς παρὰ δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις,
τοῖς ἀπ' ἀριστάρχου γραμματολικνεῦσιν.

εἰς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ περ φίλον, ἀλλ' ἀνάκειται
νηπυτιευόμενοι νέστορι, καὶ πριάμῳ,
μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἔλων καὶ κύρμα γενέσθαι.
σήμερον οὐ δειπνῶ, μῆνιν ἄειδε θεά.

Ἀδήλου.

γραμματικὸς ζήλων, ὃς ἔχει πώγωνα μυλάνδρου,
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φασὶ συνεστακέναι.
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελέτῃ οὐ παύεται οὕτως,
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Ἀδεσπότου.

Χαίροιτ' οἱ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
οἵ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι.
ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεύς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων.
γινώσκοιμ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον, ἡ δὲ μέλαινα
ἱστορία, τήκοι τοὺς παρακαλλιμάχους.

Ὦ τλῆμον κωνέγειρε καὶ ἐν ζωοῖς, καὶ ἀπελθών,
ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι, καὶ κοπίσιν.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μαρναμένη χείρ.
νῦν δέ σε γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστόρυσεν.

Ἦν ἄρα καὶ κάνθωνι τύχη χαλεπή τε, καὶ ἐσθλή,
καὶ Κρόνος ὡρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν.
ἐξότε γὰρ καὶ τοῦτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχεν,
ἐξ ἀλαβαρχείης γραμματικοῦ γέγονεν.
τλῆθι φέρειν λοιπὸν κανθήλιε. γραμματικοῖς γὰρ
οὐδὲ τέλος κενεὶ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

κερασφόρον an κερασβόλον. cornua tollentē ferocē & plagosum. καὶ μῆνιν ὄνους. ἐν ἀρχῇ παραυτίκα. 1. Iliad. uersu. μῆνιν ἄειδε θεά. ὀργὴν καὶ χόλον. χόλον iocose addit quasi χωλόν. solebant enim in primis grāmatici Homerū discipulis prælegere. Quintil. Ideoq; optime institutū est ut ab Homero atq; Virgilio lectio inciperet. & 10. Igit̄ ut Aratus ab Ioue incipiendū putat, ita nos recte cœpturi ab Homero uidemur. Plinius Nepos: sic in foro pueros à centūuiralib. causis auspicari, ut ab Homero in scholis. ferūt itaq; Alexandrū aut Alcibiadē ludi magistro cuidā Homerū domi habere se negāti, colaphos infregisse. σῆπες ἀπὸ τῶν. scriptorib. tanq; seps serpēs qui incautos adoriri solet uenenosum dentē infligēres. Lucanus. ossaq; dissoluens cū corpore tabificus seps. ἀπὸ τοῦ σήπειν dictus, de quo Nicāder & Pausanias in Arcadi. mallē tamen legere σῆτας, id est erugines. Est Thrips ut scribūt grāmatici lignarius uermiculus, hoc est qui ligna rodit, sicut Ips cornua, cis frumēta, Midas fabā, ix uitrū, sis uestes. τελχῖνες. Strabo lib. 14. ἐκαλεῖτο δ' ἡ ῥόδος πρότερον ὀφιοῦσσα ἔτι καὶ τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων τελχίνων τὴν νῆσον. οὓς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταρραίνοντας τὸ τῆς στυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν &c. Nicolaus apud Stobeū. τελχῖνες ἄνθρωποι ὀνομαζόμενοι τὸ ἀνέκαθεν κρῆτες. οἰκίσαντές τε καὶ ἐν κύπρῳ, μεταναστάντες δ' εἰς ῥόδον, καὶ πρῶτοι τὴν νῆσον κατασχόντες, βάσκανοί τε σφόδρα ἦσαν καὶ φθονεροί, τεχνῖται δ' ὄντες καὶ τὰ τῶν προτέρων ἔργα μιμούμενοι, ἀθηνᾶς τελχινίας ἄγαλμα πρῶτοι ἱδρύσαντο, ὥσπερ εἴ τις λέγοι ἀθηνᾶς βασκάνου.

Erasmus

Erasmus in Parœmia, noui Simonē & Simon me, & Tzetzes in historico. Ex
his Diodoroq; lib. 6. Orosium lib. 1. cap. 7. castiga: ijdem Telchines (non Tal-
chites) & Carpathij. & libro 2. cap. 10. Contra autem Artemisia regina Halicar-
nassi, nō Artemidora, ex Herodoto in Vrania, et Pausania in Laconi. & eodē
lib. cap. 17. ad Cyprium regem cōcessit Euagoram non Cyrum. Id nos docebit
in Euagoræ Encomio Isocrates non sine Plutarcho & Lysandro. ζωοδότου. Sui
das. Ausonius. Cēsor Aristarchus normaq; Zenodoti. hi ambo Coryphæi grā-
maticorū habentur. σκύλακες. comites & pedissequi aut canes omnibus obla-
trantes. καλλιμάχου στρατιῶται. Callimacho duce cūctos carpētes, quem celebrem
grammaticum fuisse indicat Suidas. Est etiam in uoce καλλίμαχος dictū, uoca-
bulo στρατιῶται conueniens. ὅν. quem cuius autoritatē ac testimoniū. ὡς ὅπλον. ar
ma, scutum. γλῶσσαν ἐξεστράφητε. quem ipsi quoq; exercetis, cuius scripta no-
tatis. τὸ μὶν, ἢ σφὶν. minutæ quædam nugæ, quo modo sint illa indeclinabilia
pronomina. Ex Herodico ad finem lib. 4. Athenæi μονοσύλλαβοι οἷσι μέμηλε τὸ
σφὶν καὶ σφῶϊν, καὶ τὸ μὶν ἠδὲ τὸ νίν. ἥνδανε. placet. αἱ κύνας ἔχει κύκλωψ. uana & stul-
ta quædam. κύκλωψ. Polyphemus. habuit sane. Euripides in Cyclope. αὐτὸς δὲ κύ-
κλωψ ποῦ ᾽στιν ἢ δόμων ἔσω. Silenus. φροῦδος πῶς ἄντεμ θῆρας ἰχνεύων κυσὶν. ἀλι-
τροί. ἀλιτήριοι ἄλλων. ῥιζώρυχες. grammatici aliena opera extirpantes. τῶν μεγά-
λων. autorum. ἐπ᾽ ἠρίννῃ δὲ κομῶντες. in Erinna poetria ac plebeis uersificatori-
bus extollendis σεμνυνόμενοι insolenter se gerūt (id significare κομᾶν, infra osten
demus) summos interim poetas rodentes. καλλιμάχου πρόκυνες. Philippus an-
te, ζωοδότου σκύλακες. λαθροδάκναι. clanculum mordentes. καὶ γαμικῶν μαχίμων.
συζομάχης nomine. ἔργα χάρτης γάρ. obsignatæ tabulæ, ex quibus matrimoni-
um contraxisse me ac confirmasse apparet. καὶ νόμος αὐσόνιος. Romulum lege
cauisse palam est ne mulieri uirum relinquere, sed uiro uxorem repudiare lice-
ret, si in liberorum ueneficio aut in adulterio foret deprehensa, aut claues sub-
icisset. Quidam si uinum bibisset annectūnt. Extat iurisconsultis de repudijs
tractatus, quibus de causis matrimoniū dirimatur præscribens, quas etiam con
gessit Harmenopulus. ἐξεκυλίσθη. delapsus est. ὡς λόγος. ut fama est. ἐξέπεσεν.
eum grammatica destituit, eiusq; oblitus est. ἀεί. omni uitæ curriculo. οὐχ ὅτι.
nedum. γραμματικὸς γέγονεν. Glycon nuper agaso confestim grammaticus ef-
fectus est. πάρις ὁ κακός. Helenæ raptum. Homeri Iliadem. σᾶς ἑλένης πάριδας,
uxoris tuæ pudicitiæ expugnatores. Paris enim in præsentia significat adulte-
rum. & apud Ciceronem in epist. ad Atticum. hic noster Paris. in epistola uero
ad Octauium cum qui urbi suæ excidium adfert. At te fata patriæ Paridem fu-
turū prædicabant. φυσίζωος. uictui hodie omnibus necessaria suppeditans. φελ-
μακοῦ. inopiæ. μῆνιν ἄειδε θεά. Homeri prælectionem. θυέων. sacrificiorum. καὶ
γὰρ σοῦ μεσαί. Hæc de Ioue in exordio Phænomenon Aratus. δέκτρια. omnes
suscipiens atq; alens. ἀοιδομάχοις. cum poetis certantibus. χαίρειν ἀπὸ. subaudi.
λογολέσχαις. λέσχαι. φλυαρίαι. πολλαὶ ὁμιλίαι. Hesychius. τοῖς ἀπ᾽ ἀριστάρχου. Ari-
starchi simijs atq; imitatoribus grammaticis quasi ab eo genus oblique ducen
tibus. οὐ πιὼν φίλον. qui in conuiuijs non potant. νήστεις καὶ πριάμου. sed quæstium
culas quasdam de Priamo & Nestore pueriliter agitant. ἕλωρ καὶ κύρμα γενέ-
σθαι. Ex Homero Iliad. ε. ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε. κατὰ λέ-
ξιν. Homeri Poematum. ne Homerum recitans in hæc uerba incidas ἕλωρ καὶ
κύρμα. Id est ne nihil apponas sed tantum lectites, ipse fame peream, hodie a-
pud te non cœno. μῆνιν ἄειδε θεά. Rhapsodias non audio. Hunc narrandorum
inter uina poematum morem habuerunt etiam Romulidæ saturi, in quem
Martia-

Martialis ſtomachatur. μιλάνανδρον. uirilem. cinædum interim flagellat. ſed eo ſignificatu quo Athenæus oſtendit. σικελιώτης διονύσιος τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μιλάνανδρον ὅτι μισεῖ τοὺς ἄνδρας. συνεστακέναι. commendaſſe. conſocialſe. τὰς ὑλέκτας. hoc fœdius eſt quàm ut libeat interpretari, ſimul autem apertius quàm ut opus ſit. οὕτως. emenda, ὄντως. omnino. οἱ περὶ κοσμόν. Mathematici. χαίροιτε. ualete. ὄμμα. quorum oculi ſemper errant, & uagantur. ἀκανθολόγοι. ſpinas legentes. ποῖ γάρ ἐμοί. quam utilitatẽ mihi adfert ſolis curſum indagare. οἱ τ' ἀπ' ἀριστάρχου. grammatici, quorum princeps Ariſtarchus, uates à Panętio nuncupatus, quod uelut uaticinans abſtruſos ſenſus ex poetarum adytis erueret. egregium ſomniorum coniectorem & interpretem fuiſſe quoq; factitant. Reliqua Suidas. καὶ τινὸς ἦν πρωτεύς. Tzetzes. πρωτεὺς ποσειδῶνος υἱὸς, περὶ γῆν αἰγύπτιον, εἰς φλέγραν τὴν παλλήνης ἐν θράκῃ ἐλθὼν ἐξ αἰγύπτου τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες, τμῶλος καὶ τηλέγονος, οἱ κατακτείνοντες τοὺς ξένους ἀνήρουν. Homerus Odyſs. Δ. & Herodotus in Euterpe Protei mentionem faciunt. Euripides in Helena, Regem Aegypti, Lucianus περὶ ὀρχήσεως ſaltatorem fuiſſe autumat. nobis multiplex & tortuoſus aſſentator fortunæ & temporis comes in omnia ſe uerſans potius uideretur, niſi Diodorus lib. 2. & Heraclides in Allegorijs hoc excuterent, alijq; Proteũ aut Ceten, Aegyptijs quaſi Vertumnum dici, atteſtarẽtur. καί τις ὁ πυγμαλίων. non grammaticis poetica ſomnia modo ſed domeſtica & externa Barbarorum geſta cognita eſſe oportet. Pigmalion ut quibuſdã placet filius Beli regis Tyri, cui populus admodum puero regnum tradidit. Ioſephus contra Appionem, Mettino Pigmalionem in regnũ ſucceſſiſſe, nec ignotus ex Maronis Aeneidos 1. & Ouid. Metamorph. 10. eſt Pigmalion. λευκὸν εἶχον intellectu facilem. Græcis λευκότερον εἰπεῖν dicitur qui clarius rem explicuit. Heliodorus in Aethiop. ἀναγκάζεται καὶ λευκότερον διαλεχθῆναι περὶ βραχύ νει, καὶ τὸν ἔρωτα ἀπαρακαλύπτως ἐξηγόρευε. Euſebius. λευκότατα ὥστε πρὸς τὰ περὶ ἑαυτὴν μυσταγωγούσης. Apud Senecam Aſinius Pollio Albutij ſentẽtias, quòd inaffectatæ eſſent & apertæ, ſolitus eſt albas appellare. ἡ δὲ μέλαινα. anfracta & occulta. Cuiuſmodi ſunt Tragicorum chori, & Mathematica Problemata. Athenæus. καὶ μελαίνει τὴν φράσιν, καὶ πολλὰ αἰνιγματωδῶς ἐκφέρει. μέλας. σκοτεινός eſt Homero. ἔλκων νύκτα μέλαιναν. τοὺς παρακαλλιμάχους. grammaticos cum Callimacho ſentientes atq; idem uitæ genus perſequentes. καὶ ἐν ζωοῖς. uiuus. καὶ ἀπελθών. defunctus. ῥήμασι. grammaticorũ ſermonibus. κοπίσι. uerborum artificio. ut olim Perſarum copidibus. τεή. tua. καὶ ποδὸς ἐσφίγξω. nam cum Perſæ Cynægiri manus tantum quibus hoſtium nauem comprehẽderat amputarint, grammaticus quiſpiam præter hiſtorię fidem, eum etiam pedibus priuauit, aut uno pede claudicantem uerſum ſcripſit, in quodam de Cynægiro epigrammate. τύχη. aſini fortunæ ſuppoſiti ſunt. καὶ κρόνος. Saturnus, infelix ſtella. ὡροσκοπεῖ. in Horoſcopo habet conſtitutionẽ. χρόνος. tempus. facetia in uocabulis κρόνος & χρόνος. ἐξ ἀλαβαρχίης. è figlina. τλῆθι. tolerate. κρῖ δὲ μόνον λέγεται. Apud Homerum Odyſs. Δ. μ. & Iliad. ε. θ. κρῖ leges λευκὸν ſemper addentem, nõ quia (uerba Marcelli Vergilij) proprius utiq; & communis omnibus hordei generibus ſit candor: ſed quoniam quod eo colore eſt (ſunt enim Theophraſto τῶν κριθῶν αἱ μὲν λευκαί, αἱ δὲ ὑποπορφυρίζουσαι καὶ μέλαιναι: nam Achilleas τὰς ἐπιγραφεῖς καὶ μεγάλας uocat Hippocrates) aliorum maxime nutrit. cui non congruentia profert Euſtathius in Δ. Iliados. hæc alio in loco. ὑπόλευκον γάρ πως, καὶ τὸ ξανθόν, ὅθεν ἡ κρῖ λέγεται λευκόν. Hac ultima in Rhapſodia per apocopen gloſſographus Suidas & Moſcopulus. Alij κρῖ λευκόν Attice pro λευκὴν poſi-

tum

rum existimant. Sensus epigrammatis talis est. grammaticorum iumenta & asini labore confici, hordeum uero esitare minime solēt. In iucūda enim per paronomasiam uocū affinitate ludit poeta. quę scriptura magis quam pronunciatione discerni potest. Siquidem κρι legendum sic tamen ut χρι animam feriat, ut quicquid domino libuerit asinos pati oportere intelligas.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλαδᾶ.

πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν. ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας.
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

ἐν θαλάμῳ. prima nuptiarum nocte.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Ἄνθρακα καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
αὖλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἢν δέ ποτ' αὔρης
ἔρχοντ', ἐξ ἀπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
ὅδιγνι δ' οὐ πολέμωνι προσέρχεται, οὐ στρατοκλείδῃ,
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε λυσιμάχῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ καλπούργιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
ζωγρεῖτε κράξας πρῶτος ἀρηΐφιλοι.
καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῶν, τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύτρα.

ἄνθρακα. ἀνθρακιάν. καὶ δάφνην. Carbonū cū qui è flagrāti ligno expuūtur & lauri prunæ iniectæ foliorū crepitum formidat Aulus. homo meticulosus. παραβύεται, παραβαίνεται, παραμάβαεται. aut δάφνην δαφνῶνα. Lauretum arboribus consitum locum ne foliorū murmur eum terrefaciat. μήλινα λωμάτια. Croceam uestem. Idq; mulìebri ritu. κρόκωτον uocant. παραβύεται ἀποσφίγξας. περιζώσας. Siquidē amiculum constringit pauore horrens tremensq;. ὄρχονται. hostes. οὐ πολέμωνι. non cum prōptis manu aut qui belli gloria famam adepti sunt ullum est illi cōmercium, sed qui pugnam ac tumultum omnem deuitant & fugiunt charos imprimis habet. in dictionibus πολέμων & λυσίμαχος dicterium est. τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην. Troianorum ad naues Græcorū pugnam quæ ἡ ἐπὶ ναυσὶ μάχη appellatur. uide Homerū ad calcem Iliad. ο. & π. initium. ὁ θούριος. intrepidus & ad pugnam succinctus ironicos. apud Homerum θούριος ἄρης appellatur ab assultu citato, gradiuū interpretatur Seruius. ἄσφυκτος. morti uicinus, iam pulsu uenarum defectus. ζωγρεῖται, ζωγρεῖτε me. καὶ μὴ τέτρωται. numquid uulneratus esset quæsiuit, scrutatus est.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ. Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον, ὀλυμπικὲ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ ὡς νάρκισος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥύγχος ἔχουσα βιττὼ πρεπιθήκινον, οἷον ἰδοῦσαι
τὴν ἑκάτην αὐτὴν οἴομ' ἀπαγχονίσαι,
εἰμὶ λέγει σώφρων λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως παρθένος εἰμὶ λέγειν.
ὃς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας,
ἣν αὐτῇ χοίρη τέκνα σωφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηθελε δριμὺς ἄγαν τὸ πρόσθ' ἱερώνυμος εἶν(αι).
νῦν δὲ τὸ δρὶ μὲν ἔχει. λὸς δὲ τὸ μῦς γέγονεν.

Ἀδήλου.

Η ῥὶς κάστορός ἐστιν ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα.
σάλπιγξ δ' ἂν ῥέγχῃ. τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον.
ἐν πλοίοις, ἄγκυρα. κατασπείρουσι δ' ἄροτρον.
ἄγκιστρον ναύταις, ὀψοφάγοις κρεάγρα.
ναυπηγοῖς, κένδυλα, γεωργοῖς δὲ, πρασόκουρον.
τέκτοσιν. ἀξίνη. τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους κάστωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φορῶν πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

Θεοδώρου.

Ερμοκράτης τῆς ῥινὸς, ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
ἑρμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

Λεωνίδου.

Ιχθῦν ὁ γρυπὸς σωσίπολις οὐκ ἀγοράζει,
πεῖνα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην.
οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς
ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο. πολλὰ δ' ἐμόχθει,
ἐκ θυρίδος ζητῶν αὐτὸν ἀποσχαλάσαι.
ἰκρία συμπήξας, οὐκ ἔφθανεν. ὀψὲ δ' ἀθηνοῦς,
τὴν ῥῖν' ἀντιμάχου κλίμακα θεὶς, ἔφυγεν.

Αμμονίδου.

Αντίπατρον γυμνὴν εἴ τις πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτοθεν ἂν στηλῶν ἡρακλέους ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ψυδρὸς ἔσοπτρον ἔχει δημοσθενίς. εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἀδήλου.

Κορκίδος οὐ χάζεις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μελαθεῖς.
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

Αμμιανοῦ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.

οὐδὲ

οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ. οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥινός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Παλλαδᾶ.

Ὁ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας.
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

Ἰουλιανοῦ.

Ὄψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίϊον. ἦ ῥά σε Κίρκη
εἰς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιόντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀμφὶς πολύς ἐστι τεὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν.
τοῦ σε καὶ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω,
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκεϊ χριομένην.
Τοῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.

Τραϊανοῦ βασιλέως.

Ἀντίον ἠελίου στήσας ῥῖνα, καὶ στόμα χάσκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Ἄδηλον.

Ῥήτορα μισθὸν ἰδὼν ἐτεθήπεα χρυσελέφαντα,
χείλεσι πρισταίοις φθόγγον ἰόντα φόνον.

Ἄδηλον.

Τὴν φωνὴν ὁποίην σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὅμηρος,
τὴν γλῶσσαν δ' οὐκ οἶδ' ὅπῃ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν.

Ἄδηλον.

Ὤμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν.
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
ἀλλ' ὁπόταν κατίδω τοῦ Παφλαγόνος τὸ πρόσωπον
παντἀγάθου, στέξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

Ἀδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθηκας.
μή μοι τὴν κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Ἄδηλον.

Ἑρμολύκου θυγάτηρ, μεγάλῳ περιέλκετο πιθήκῳ.
ἥδ' ἔτεκεν πολλοὺς ἑρμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' Ἑλένην ὁ Ζεύς, καὶ Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος.
Ἑρμιόνῃ γε κόραξ παρελέξατο. ἡ δὲ τάλαινα
φρικτὴν δαιμονίων ἑρμαγέλην ἔτεκεν.

Ἀδέσποτον.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνει,
μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι διαφῶν.
τῆς κήλης δ' ἀπαιωρεῖ τὰ φορτία πάντα τεθεικὼς,
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδὼν ἐπαράμενος.
ὥστε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιεῖν δύναται.

Ἄδηλον.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ἢ ταχέως.
ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς, μόλις αἰσθάνετ' αὐτός.

Τοῦ γρυποῦ ῥήτορος ὁρῶ τὴν ῥῖνα μένιππε.
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶν' ἔτι.
πλὴν ἥξει. μένωμεν ὅμως. εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινὸς σταδίους οἴομαι οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ μὲν ὁρᾷς προπορεύεται. ἢν δ' ἐπὶ βουνὸν
ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὸν ἐσοψόμεθα.

μήτ' ἐν ὄρει. Castiga ἐνόρα inspice, aut ἐνορῶς. ὡς νάρκισσος. Eustathius Iliad. β Pomponius Sabinus in bucolica Virgilij. Ouid. Metam. 3. Dionysius Vticēsis lib. 11. cap. 25. Philostratus in imaginib. & Pausanias in Bœoticis. fontē Donaca monstrant Thespienses ubi se speculabatur puer. ῥύγχος πιθήκινον. quale tres simul habent simiæ. αὐτὴν. se ipsam. ὃς δὲ λέγει. qui me odit. χοίν. habeat. δεξ μὲν ἔχει. Suidas ἴλλον στρεβλὸν στραβὸν ἢ τυφλὸν exponit ἴλλειν γὰρ τὸ συγκλείειν. Idē quibusdā sonat δειλός. mihi sane χρὺ μὲν ἔχει magis placet. nunc enim de deformibus proponitur titulus. λὸς ὧν τὸ μῦς γέγονεν. γρύλλος. Athenæus dipnos. 8. ὁ γρύλλος ὅμοιος μὲν ἐστὶν ἐγχέλει ἄστομος δὲ. aut γρύλλος Porcus. sed hoc Plinius meo iudicio de Antiphilo pictore sermonem faciens rectius explicuerit. Idem iocoso nomine gryllum ridiculi habitus pinxit, unde hoc genus picturæ Gryllus uocat. in hæc omnia oculos defigere potuit Lucillius. τῇ πρύγῃ. ordeo. tritico. κύνδυλα. scalprū. προσόλκιον. δρέπανον ᾧ τὰ πράσα κείρουσι. κόραξ. τὸ κρούειν θύραν ὄργανον. Simplicius Theocriti glossematarius ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς, ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ἀποκρούων τὴν θύραν. Pollux. τὸν δὲ ὀνομαζόμενον κόρακα, κορώνην ὅμηρος καλεῖ. qua hostiū pulsatur. ἑρμοκράτης τῆς ῥινός. non ἡ ῥὶς ἑρμοκράτους dicendū est. μακρά. reliquis corporibus longiorem nasum. προῖκα. gratis nullo precio. οὐ λίνου. οὐχ ὁρμιᾶς. nasus enim instar calami & funiculi piscatorij est, cui hamū alligat. τὰ τυχόμενα. pisces. πολλά. multū. αὐτὸ βλέπειν. adeo sibi ipsa displiceret. λογιστικός. supputandi perite Astronome. κορνίδος οὐ χρήσεις. Radio mathematico non indiges. τὴν χεῖρα. quæ extremū nasum pertingere non potest. ζεῦ σῶσον, cur sternutantibus bene precemur indicat Aristoteles Problematū tomo 33. quæstione 9. πλοκάμους. hi puellis Romanis quæ capillos ruffare ac rutilare non possent, è Germania adferebantur. Ouidius Amo. primo. nūc tibi captiuos mittet Germania crines. Martialis: Arctoa de gente comā tibi Lesbia misi. φῦκος, Aegineta lib. 7. in Cerato Thaidis. mulieres purpurisso & cerusa malas oblinūt & faciem hodie quoq; in aliquibus prouincijs fucant, quod quam indecorum sit, & à proba matre familias alienum monstrant D. Cyprianus in opere de habitu uirginum, & Ischomachus in Xenophontis Oeconomico. μέλι. Ouidius siue

sive alius. adijce de flauis Attica mella fauis. ex Dioscoride & Galeno περὶ ἀντιδότων, uarijs compositionibus insertum admixtumque mel asperam discolorem seu à sole cutem erugare & purgare, ad eaque nō dissimilia formæ lenocinia idoneum cognosces, per se autem quod in Sardinia nascitur uultus maculas omnes inunctu emendat. mel quoque Hippocrati, ξὺν ἑτέροις ἐσθιόμενον εὔχροιαν παρέχει. Crocodilea ut autor est Plinius illita ex oleo Cyprino molestias in facie enascētes tollit. Horatius, colorque stercore fucatus Crocodili. Crocodili terrestris fimo non fluuiatilis (autor lib. περὶ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως decimo ad calcem Galenus hunc Horatij locum explicans) in quo lapsus est forte Ouidius, eo uersu. nigrior ad Pharij cōfuge piscis opem. Paulus Aegineta. ἡ δὲ τῶν χερσαίων κροκοδείλων κόπρος ἀλφοὺς ἀποκρύπτει, ὥσπερ δὴ ἡ τῶν νειλοκροκοδείλων λευκώματα λεπτύνειν πεπίστευται. κηρόν. Item Ouidius de Arte. Scitis & inducta candorem quærere cera. ὀδόντας. Martialis. Sic dentata tibi uidetur Aegle (eden tula) emptis dentibus indicoque cornu. uerum hoc sæpenumero ipsi Valerio epigrammatis argumentum suppeditauit. ὄψιν. Laruam. personam. κυκεῶνα. potionem hanc. ex Homero Odyss. κ. τεῦχε δέ μοι κυκεῶ & paulo supra, οἴνῳ πραμνείῳ ἐκύκα. ἐν δέ σφι καὶ φάρμακα λυγρὰ. Menippus apud Lucianū serram aut securim sibi dari postulat, ut aruncum & hirquinam philosophi barbam (πώγωνα βαθὺν uocat) amputet. τὴν νοθοκαλλοσύνην. adulterinam formam. αὐτὸς ἐλέγχων. Immo me Hercule Phryne in cōuiuio quodam ut refert Galenus ἐν προτρεπτικῷ πρὸς τὰς τέχνας. δείξεις τὰς ὥρας. nasus enim uice erit ænei styli (quem gnomonem, uericulum, ueruturn, pinulam nominant) umbram faciens. ὀργχελέφαντα. Chilonem. Mauri huius eminentia labra elephantorum proboscidi comparat. qui eiusmodi quasi rostro deturpati sunt, Labieni Labeones & labrosi à quibusdā appellantur. τριπλάσιοις. triplicibus. maximis. τρὶς & ter admittitur uulgo ab omnibus cum rem cui nil addi potest amplificare contendunt. Eustathius. δοκεῖ δὲ καὶ τρὶς τὸ πολλάκις σημαίνειν. τρισμακαρες enim atque alia id genus in hoc significatu ex aduerbio τρὶς composita usurpantur. καὶ εἰς πλήθους ἔμφασιν (inquit Proclus) τῇ τριάδι χρώμεθα, τρὶς μύριοι λέγοντες ἀντὶ τοῦ πολλάκις πολλοί, καὶ τρισόλβιοι. διὸ καὶ τὰς τῶν νεκρῶν ἀνακλήσεις τρὶς ἐθίζομεν ποιεῖσθαι. Homerus πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι. Odyss. ι. & Virgilius. & manes ter uoce uocauit. Veteres quidem ter uoce defunctos uita ciebant, unde & conclamati dicebantur. Pindari enarrator. ἔθος δὲ ἦν τῶν τελευτησάντων ἐπ' ἀλλοδαπῆς εἰ καὶ μὴ τὰ σώματα εἴη παρ' αὐτοῖς, τὰς γοῦν ψυχὰς διά τινων μυστικῶν ἀνακαλεῖσθαι καὶ ὥσπερ συμπλεούσας εἰς τὴν πατρίδα περαιοῦν. Hic uero Nicomachi sermo τρὶς δὲ τὸ αὐτὸ δύουσι καὶ τρὶς ἐπιθύουσιν οἱ τελειωθέντες τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς αἰτοῦντες παρὰ θεοῦ, Aristot. in libro de cœlo declarat: καὶ πρὸς τὰς ἁγιστείας χρώμεθα τῶν θεῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ. nec illud transeundum τὸ τρίτον τὸ ἐν τῶν τριῶν ἐστὶν, τρίτον δὲ τὸ τρεῖς πλοῦν. φόνον. cædes loquentem, capite innocentes plectentem. φορπὴν. Homer. Odyss. κ. ὅπως ἔργα ἰδοίμην βροτῶν φορπήν τε πυθοίμην. & Iliad. γ. βῶσιν μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν. Idem ἐρήμην. συρίγγων ἐνοπήν. Eustathius. ἀλλ' ἔστιν ἐνοπὴ ἡ ταραχώδης βοὴ. ἐκ ὀπῆς. in uulua quasi φορπὴν. eiusdem turpitudinis atque λέχος quod supra est. affinia sunt hæc putida τῶν μωρῶν. quos risi & momordi. τὴν νόσον. Hanc primam affectionem qua animus non secus perturbatur atque morbo corpus. Iuuenalis tenet insanabile multos scribendi cacoethes, id est maleficum aut malum ulcus. ad animum tamen refero, non mala consuetudo, ut interpretantur grammatici. Græcis quoque νόσον ἔχειν φαῦλον ἔθος ἔχειν σημαίνει. Quid sit uero Cacoethes docet Galenus περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων ad calcem. ac περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου. δ.

& alibi. cum Celso libro quinto. κήλην. Herniam totum pene hominem contegentem. μήμοι τῶν κηλῶν. offer. propone. πιθήκῳ. deformi. Simiæ. Simiam appellant homuncionem uix hominem, sed simulachrum hominis magis. ἑρμοπιθηκίδας. Hermosimias. κόραξ. homo quispiam nigerrimus, quasi incubus in coruum mutatus. δαιμονίων. prodigiosæ deformitatis liberos peperisse ait. hoc à comicis desumptum τρυγοδαίμονας fece oblitos dæmones accersantibus. δαίμων anceps uocabulum est. ἑρμαγέλην. νεκροπομποῦ Mercurij gregem, defunctorum umbris similes filios. Ludit & in nomine ἑρμόλυκος. ἐμβαίνει conscendit aut ἀναβαίνει. σινδὸν ἀπαράμενος. uelum faciens & pandens. πτερ. ποιεῖν. ταχέως. propter nasi longitudinem: ὥραις θεριναῖς. Has Vitruuius solstitiales uocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas scilicet, æstiuas Martialis libro duodecimo: Hora nec æstiua est. hinc quidam Virgiliũ magnos menses Iuniũ & Iulium ibi, & incipiant magni procedere menses dixisse existimãt. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem quia nomina de imperatoribus Iulio Cæsare & Augusto sumpserunt magnos nominatos ab eo credit. Idem Vitruuius brumales horarum breuitates appellat, & Plautus in pseudolo hybernam horam pro breuissima cum angusta lux est posuit. cum uero æqualia sunt spacia in Ariete & Libra, æquinoctiales uocantur horæ. lege Manilium lib. Astrono. 3. cap. 2. At cum horas absq; adiectione audio, has ipsas æquinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei uigesimam quartam. aliter sane quo pacto medicos explices me præterit. Porrò horarũ originem quarũ tempus cum luce augeri uel decrescere iam contexuimus, narrat Victorinus in Ciceronis Rhetor. uolumine 1. οὐ μακρὰν. ὁδόν. non longe eum præcedit nasus. πλῶν ἄξει. nasum suum aliquot stadijs comitabitur. οὐκ ἀπέχει. Menippus à naso septẽ stadiorum longitudinem ęquante. σῶμον. quidam βῶμον. reponunt.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Ἀντιπάτρου.

Οὐ προσέχω καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξὺ
  πρὸς διὸς εἴ με φιλεῖς πάμφιλε, μή με φίλει.

Νικάρχου.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με. καὶ εἰ μισεῖς σύ, φιλεῖς με.
  εἰ δέ με μὴ μισῇς φίλτατε, μή με φίλει.

Λουκιανοῦ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστὴς,
  ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' ὅμηρον,
  οὐκ ἀγέλη ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνους,
οὐ λῆμνος σύμπασα οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ,
  οὐδ' ὁ φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος,
ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν τελέσιλλα χιμαίρας,
  σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, λημνιάδας.

Ἀδηλον.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ δημοστρατὶς, ἀλλὰ δὲ αὐτῆ
  τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγον.

Ἀδηλ

Ἀδήλου.

Τὸ στόμα, χὼ πρωκτὸς ταὐτὸν Θεόδωρε σου ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
νῦν δὲ λαλοῦντός σου, κάμμιγα περδομένου,
οὐ δύναμαι γνῶναι πότερον ἔχεις Θεόδωρε,
ἢ βδεῖς· ἔχει γὰρ ἔχει πνεῦμα κάτω, καὶ ἄνω.

Ἀδεσπότου.

Τίς σου μηδείλη περιφανῶς οὕτω μετέθηκεν
τὴν πυγὴν, οὔπερ τὸ στόμ' ἔκειτο πρὸ τοῦ;
βδεῖς γὰρ, κοὐκ ἀναπνεῖ. φθέγγῃ δ' ἐκ τῶν κατωγέων·
θαῦμα μ' ἔχει, τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

οὐ προσέχω. Ad amicos faciendos animum non adhibeo. ποιεῖ τινάς. Amici. εἴ με φιλεῖς. si me amas. μή με φίλει. ne me osculeris. amare & suauiari φιλεῖν notat. εἴ με φιλεῖς. eiusdem argumenti est in graueolentem linctorem, aut fellatorem. ὀζόστομος. os fœtidum habens. δαίμονα. dæmonem eiecit. ἡ καθ' ὅμηρον. Iliad. ζ. πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων μέσση δὲ χίμαιρα δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο. Pindarus. καὶ χίμαιραν πῦρ πνέουσαν. Plinius libro 2. Solinus cap. 42. Chimæram Amisodori filiam quæ in Lycia cum leone & dracone filijs latronibus grassaretur, fuisse perhibent nonnulli: dissentit Plutarchus in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. Palæphatus in Bellerophonte & Seruius Aeneid. 6. αἴγλη πυρίπνους. Euripides in Medea. πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην. Pindarus. καὶ βόας οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον. Hos Iason Medeæ Pharmacis sub iugum misit. Ouid Metamorp. 7. Diod. 5. Valerius Flaccus 7. Et Apollonius post Orpheum, Argonaut. 3. οὐ λήμνιος σύμπλεξ. non Lemniarum oris fœtor. Adeat lector Zenobiũ Euripidis in Hecuba super hoc uersu καὶ λημνίων ἀρσένων ἐξῴκισαν, Pindari hymno Pythiorum 4. & Apollonij Argonaut. 1. cõmentarios, nam Erasmus in Parœmia Lemnium malum confitetur se hoc anxie non uestigauisse, quam enucleauit Eustathius non longe à fine primæ Iliados Rhapsodiæ post Herodotũ in Erato, ex superioribus Philostratus in Neoptolemo. hoc Orphei carmen λήμνου ἐν ἠγαθέῃ τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει θηλυτέραις. Calaber lib. 9. λήμνου ἐς ἀμπελόεσσαν, & Aeschylus in Agamemnone. τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι. enarrabuntur. οὐχ ἁρπυιῶν τὰ πόδισσαι. Palæphatus in Phineo. Harpyiæ in Phinei mensam inuolantes cibos partim corripiebant, partim cum ingluuiem saginassent fœda contrectatione inquinabãt uirulentoq; afflatu polluebant. Ista literis commendauit Valerius Flaccus libro 4. Apollonius Argonaut. 2. τὰ πόρισσαι, λείψανα δαιτὸς uocans. unde Oppianus Cyneget. 2. καὶ γλυκερὴν μελέεσσι δύσαν κομάεσσαν ἐδωδήν. φιλοκτήτου πούς. Sophocles in Philoctete, Pausanias in Arcad. Philostratus in imag. Dictys lib. 2. Philoctetem sanatum rubrica siue rectius terra Lemnia & Sphragide fama disseminauit. Cæterum in uelo ea pars quæ acutior & inferior ad nauis latus religatur aut potius funis huic ueli parti annexus qui modo contrahitur modo relaxatur pes est Latinis, Græcis πούς. λέγεται δ' (inquit Euripidis interpres) οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν τοῦ ἱστίου. Aristophanis scholia. πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐκδεδεμένους τῆς ὀθόνης. Homeri. οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. Apollonij. οἱς μὲν κατάγονται

τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέγουσιν. οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ὑπὸ τῆς πρώρας πρότονους, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. Q. Calaber lib.9. ἱστία δ᾽ αἶψ᾽ ἐτάνυσσαν ὑπ᾽ ἀμφοτέροισι πόδεσσι. Seneca tragœdus. nunc prælato pede transuersos captare notos. Seneca philosophus. Quia pedem & nostrum dicimus & lecti & ueli & carminis. Catul. siue utrunque Iupiter simul secundus incidisset in pedem, id est in uelum, per synecdochen. Subit hac parte mirari Erasmum in Adagio duobus pedibus fugere gubernaculum nauis pedem appellari scripsisse. eundem in Parœmia omissa hypera pedem insequeris, pedem imam claui partem uocasse, eundem ipsum in Prouerbio peruicacia stultitiæ dat pœnas, πόδα clauum uertisse. Ego homo nondum octo & uiginti annos natus Erasmum reprehensum minime uelim, cui præsertim subsidio sunt Homericæ annotationes hoc in metrum. αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων. qui & à Simplicio subleuatur. καὶ κλίνης δὲ καὶ τραπέζης τὰ βαστάζοντα πόδας καλοῦμεν καὶ τῆς νεὼς τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tēditur uelum, existimem. παμψηφεί. omnium suffragijs. ὄρνεα. harpyias. πνεῖ. Hircum olet, spirat. ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆς. δι cum ὀσμησαμένους copula. διοσμησαμένους αὐτῆς. τράγον. hic tragus uirus alarum est. τουτόν. Idem. κἄμμιγα. simul. ἐχάνων. os aperuerit. πρὸ τοῦ. ante. ἐκ τῶν κατωγέων. è podice.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ὄντως με φίλει, καὶ μή μ᾽ ἀδίκει σύ,
  ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίαν θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
  τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερείους
  τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

Ἀπολιναρίου.

Ἂν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδέν ἀδικεῖς με.
  ἂν δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος πολύκαρπε κενῆς παράσιτε τραπέζης
  λήσεις, κέρματίοις ψευδόμενος ἀλλοτρίοις;
οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐν ἀγορῇ σε βλέπω πολύν, ἀλλ᾽ ὑποκάμπτεις
  ἤδη, καὶ ζητεῖς ποῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κόμισαι τὸ σὸν ἀργύριον, ἔρχου,
  καὶ λάβε. κοὐδ᾽ ὀμόσας, οὐκ ἔτι πίστιν ἔχεις.
Κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος Σαμόθραξι πελάσσοι,
  τοῦτό σε τοῦ λοιποῦ τέρμα μένει βιότου.

ὄντως. non simulate. δολερῆς φιλίης. cui consilia nostra patefacimus. τὰς ὑφάλους πέτρας. Theognis. οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ᾽ ἐχθρὸν ἀλεύμαι, ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας. ἂν δὲ παρόντα. magis obest ac displicet in os adulatio quam absentem me lacerans maledictum. κενῆς τραπέζης. mensæ nummulariæ. locus est in uoce παράσιτος. ψευδόμενος. mentiens, fallens. πολύν. frequentem. καὶ ζητεῖς. fugam meditaris. ἀπαγγέλλῃ. promittis, ultro offers. κόμισαι τὸ σὸν αὔριον. cras nummos tuos effer. recipe. ἔρχου. domum ueni. καὶ λάβε. pignus

pignus, debitum. κὰδ' ὀμόλας. deceptis post has pollicitationes creditoribus. κυζικόν. Cyzico urbe Hellesponti. Ex Homero Odyss. ι. ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος κικόνεσσι πέλασσεν. σαμόθρακη. In Samothraciam confugiebant olim nocentes, quos Cabirorū templi, insulæq́ sanctitas inuiolatos præstabat omnes. Ibi Perseus Macedoniæ rex amisso exercitu extorris regno fani religione parumper tutus fuit. uide Suidam in uerbo σαμοθρᾳκία νῆσος.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Ἄδηλον.

Τοῦτο τὸ βουλεύειν εἶχον πάλαι, ἀλλὰ τὸ βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω. δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

Ἄδηλον.

Βουλεύεις ἀγαθῖνε. τὸ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπρίω νῦν.
ἐπεὶ πόσσης τιμῆς. δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

Δέλτα γὰρ. δουλεύειν ἐγράφετο. ἐπρίω νῦν. emisti nunc.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ. Παλλαδᾶ.

Εἴ τιν' ἔχεις διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν κισσὸν ἀφελὼν, θεισδάκων φύλλοις στεφάνωσον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βρώματά μοι χείρων συκιζομένων πέπομφας,
ξηρῶν, διψαλέων, πυρόθεν βρεχομένων.
ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν, ἢ σφάξον ἑτοίμως,
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ κυπέλῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντίπατρόν μοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βασταζομένων ὅρμον ὀδοιπορίης.
ἦν δὲ βραδυτῆτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀνακαμπτόντων ὕστατον, πρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πήραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀπέπεμπες,
εὗρεν ὁ παῖς, λύσας φῦσαν ἐπωνέμιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβέν ποτε δῶρον ὀδυσσεύς,
πόντον ἐπιπλώων. χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς αἰόλος οὗτος, ἔχων ἀνέμων πλέον ἵππον,
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
πνεύματά μοι πέμψαντα φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις.
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

διόνυσον. bacchi signū. τὸν κισσὸν ἀφελὼν. Hedera Liberū patrem redimitum sed Dionysia tantū putant, quam ab Indis in Greciam deportarit, primusq́ omniū capiti imposuerit, aut quod in eius tutela sit hęc arbor. nā ut ille iuuenis semper est, ita hæc nunquā non uiret. Cōsule Plutarchū symposia. lib. 3. segmento 1. Festū in uocabulo Hedera. & Ouid. fasto. 3. θεισδάκων φύλλοις. docet Varro uitem ad olus adsitā introrsum in fundum se inclinare: eo usq́ est contrarium natura, quanquā de brassica Varronem tantum locutum credunt nonnulli. Estq́ lactucæ

lactuçę species Eunuchos & Enuchios quasi Spadoniam dicas à Pythagoricis nominata. uulgo à mulieribus astylis, ἀδωνιΐς à quibusdā quoniā hæc maxime refragetur Veneri. In lactuca deniq; occultatū à Venere Liberi patris riualem Adonim ferunt, quod Allegoricos extricans Athenæus illuc referendum censet, quod in Venerē hebetiores fiant καὶ ἀσυνουσιαστικοὶ lactucis assidue uescentes. ἡ θριδακίνη quoq; Galeno τοῖς ἐγκαιομένοις τὴν γαστέρα (bacchū si placet) ἐμψύχει καὶ ἀδίψους ἐργάζεται. & alibi. ἔστι δὲ καὶ ἄδιψον ἔδεσμα. Item Galenus. καὶ θριδακίνης τὰ ἀκμάζοντα ἢ ἀγρίας, ἣν ἰδίως ὀνομάζουσι θριδακίνην, τὴν γὰρ ἡμερουμένην ὀνομάζουσι θρίδακα. Ista cōfundunt poetæ. Quid Athenæus. θρίδαξ. ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦσι. quam μαιούλιον quoq; uocatum annotaui. Sensus distichi. Cum uapam tantum domi habeas, iniucundæ potionis datorē bacchum lactuca herba illi maxime odiosa coronato. aut simplicius, uinū acetosum habes, si lactucas adhibeas olus cōdies. ἰσχάδας. alij ἰσχία legunt. βρώματά μοι χοίρων. an καταβρωθέντα τὰ τῶν χοίρων ἰσχία. an ficos Cypriorū porcorum cibum. συκιζομένων. ficis pastorū. nec tamē id morsu caret. Celsus lib. 6. Est etiam ulcus quod à fici similitudine σύκωσις à Græcis nominatur. caro excrescit: & id quidem generale est, Pollux σῦκον appellat. Paulus Aegineta: σῦκα ὀνομάζουσι βλαστήματα ἑλκώδη στρογγύλα ὑπόσκληρα ὑπέρυθρα. συκωθέντα. ficis pastū. ἐκ δίψης. siti pereūtem. νᾶμα δὲ τοῦ κυπρίου. uino Cyprio aliqua dignatio est apud Pliniū. ἀντισπαστον. claudū, aut contra nitētem. ὅρμον ὁδοιπορίης. quem præeuntē cætera iumēta facile assequunt, & ad eum tanquā portū perueniunt. ὄνου, πόνου forte. ὄνου πόκον. οὐδ᾽ ἔρου. rem nihili. τῶν ἀνακαμπτόντων. Qui ordine ultimus est, is si retro eundū sit primus efficitur, quanquā pigerrimus. Ludit in uerbo ἀνακάμπτειν, quod est ad metam equos reflectere, nō recessim cedere. σιτεύσιμα. σιτευτὰς ὄρνιθας. Athenæo dipnos. 14. aues saginatas. ἀσκὸν τῶν ἀνέμων. Eiusdem argumenti est superius distichū huius inscriptione emendandū. ὀδυσσεύς. Odyss. κ. μέγα. nauigaturo. Αἴολος οὗτος, qui aues mihi misit. ἀνέμων. macrarum auium. ἄστρον. nunc peram quam φῦσαν ὑπηνέμιον appellauit. φίλος. amice. πνεύματα πτερόεντα. uolucres. καὶ πνεύματα. rem inanem.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ. Ἀργενταρίου.

Ἀντιγόνην ἔστεργε Φιλόστρατος, ἦν δὲ παλαιστὰς
ὁ τλήμων Ἴρου πτωχεπτωχότερος.
εὗρε δ᾽ ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον. ἀντία γὰρ χῶν
γούνατ᾽ ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ᾽ Ἀντιγόνης.

ἦν δὲ παλαιστής. luctator. ἴρου πτωχεπτωχότερος, ἀντὶ τοῦ πτωχαλότερος. de Iro agit Homerus. Odyss. σ. μετ᾽ Ἀντιγόνης. non cum amica Antigona ἐκοιμήθη, sed ὑπὸ κρυμοῦ ἀντία χῶν γούνατα frigens noctem egit.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Λεωνίδου.

Εἰκόνα μηνοδότου γράψας Διόδωρος ἔθηκε,
πλὴν τοῦ μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γράψας Δευκαλίωνα Μένεστρατε, καὶ φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τίνος.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρὸς φαέθων, Δευκαλίων δ᾽ ὕδατος.

Λουκιλλίου.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱούς,
οὐδ' ἀπὸ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον, οὐ δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

τίνος ἄξιος. quo precio dignus. τοῖς ἰδίοις. suis utrũq; meritis & ualore. Phaeton & Deucalion male picti erant. οὐδὲν ὅμοιον. dissimiles sibi filios generat.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ.

Παλλαδᾶ εἰς ἡγεμόνικον ὕπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' οὐ πάντα δύνανται
ῥήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν πραθέων.
ἓν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάζομεν, καὶ ἄπιστον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα.
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
κλέπτων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ γῆς λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
Χαλκίδος ἐκ γαίης αὐτοχολούμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάζομεν πάθος ἄλλο·
ἔκλαιε κλέπτων, κλεπτομένους ἐλεῶν.
ὃς κλέπτων, ἤγνοει, καὶ ἀγνοῶν, ἀπεδύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρόν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Ἀδήλου.

Ἀνθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
ἢν δὲ καὶ ὗν ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ Ἡρακλείδῃ ὑφηγητῇ δοθῆναι
ἢ καυλὸν κράμβης, ἢ φακόν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
ὃν κ' ἐθέλῃς. οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

πολλὰ λέγουσι, de tuis morib. obloquunt̃. ἑτοιμότατα. paratas lachrymas, quæ quoties lubet tibi effluunt. χαλκίδος ἐκ γαίης. è Chalcidẽsi terra. ἀπεχάλκισε. urbẽ depeculatus est. atq; ære exhausit. ἐκ γῆς λωτοφάγων. ex Africa, aut barbara quadam regione. λυκάων. Demonicus homo rapacissimus atq; importunissimus, Lycaon ob mactatos hospites in lupũ transformatus. Ouid. Metamoph. 1. Quidam Lycaonẽ Lycanthropia morbo occupatũ uolunt, quo laborantes Februario mense noctu exeunt in cunctis imitati lupos. Alia Pausanias in Arcadicis. nec unũ Lycaonem fuisse animaduerto. χαλκίδος ἐκ γαίης. allusum est forsitan ad prouerbiũ χαλκιδίζειν. quod in eos dici solitũ est, qui plus satis ad rem attenti uiderent. Chalcidẽses sane in insula Eubœa populi, apud quos, locupletes equitum nomina ferebãt, comœdiæ ueteris conuicijs notati sunt quod auariores essent. αὐτοχολούμενος. cuius capiti ob auaritiam illusum sit. Planius statim μηδὲν ἔχων καθαρόν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπου. Theon sophista. ὡς αἰσχίνης εἰς ἀρρητοποιίαν τὸν δημοσθένην διαβάλλων, φησὶν αὐτὸν μὴ καθαρεύειν τὸ σῶμα, μηδ' ὅταν τὴν φωνὴν προΐεται. θηλυφανές. muliebre. ἔκλαιε. flebat. κλεπτομένους. ab eo circũ-

circumuentos atque ad inopiam redactos. ἥγνευε. probum simulabat. ἀπεσύλα, prædabatur. furabatur. καὶ σὺ πολίτης. Demonicum opinor δωροφάγον mordet Palladas unicuique uili precio ciuitatem Atheniensem dantem. Romæ aũt non licebat probrosum carmen in quenquam scribere, fustuario supplicio in autorem carminum maledicorum & infamium constituto. ne tu eos quos atris uersibus oblinunt Horatius, Martialis, Iuuenalis, tale nomen habuisse existimes. Olympicus quidam legem in Græcia tulit ne quem nominatim taxarent poetæ. ὗν. suem. αὐτὸς ὁ Τριπτόλεμος. Clarus imprimis ciuis nec ipso Triptolemo deterior in cuius honorem noctes initiorum decretę. Iustinus lib. 2. Arrianus. ὅτι Τριπτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς πάντες ἄνθρωποι ἀνεστήκασιν, ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκε. his, Phurnuto in Cerere, & Diodoro lib. 1. & 6. uberiora Pausanias in Att. ὑφηγητεῖ. duci. qui te introducat & insinuet. Dion: καὶ πωλεῖν καὶ ἀπηγόρευσε σφίσι (Augustus Atheniẽsibus) μηδένα πολίτην ἀργυρίου ποιεῖσθαι. κέκροπα. Hunc cur διφυῆ, id est duplicis naturæ extitisse rumor dissiparit Aristophanis in Pluto enarrator, Plutarchus in cõmentario περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θείου τιμωρουμένων, Tzetzes & Athenæus dipnos. 13. perdocent. κόδρου. fuerunt Cecrops & Codrus Atheniensium reges. ἀπὸ κόδρου. Adagiũ est quo nobilissima ortos prosapia affirmamus, ut tradit Themistius. eædẽ Parœmię sunt, Codro antiquior, Codro generosior. ταῦτ' ἔχε. hoc in animo habe, hoc tantum præsta. οὐκ ἐθέλεις. dare. dixit enim δεῖ δὲ καὶ ἡρακλείδῃ δοθῆναι. οὐδεὶς οὐδενὸς ἐπιστρέφεται. nemo tui curam gerit.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ.

Λουκιλλίου.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μεῖζον βάρος. εἰ δὲ δοκεῖ σοι
Εὐκτήμων εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
ἔστιν σοι κήλη, ἐμοὶ θυγάτηρ. λάβε ταύτην,
καὶ δὸς μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

Εὐκτήμων. O Euctemon. κοῦφον. res leuis. ταύτην. filiam. ἀντὶ μιᾶς. unius herniæ loco.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρίν σ' ἐναλείψασθαι Δημόστρατε, χαῖρε ἱερὸν φῶς,
εἶπε τάλας. οὕτως δύσκοπός ἐστι Δίων.
οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ
εἰκόνος ἧς εἶχεν, τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο Μάρκος.
καὶ λίθος ὤν, καὶ Ζεύς, σήμερον ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.
κἀκεῖνος γελάσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
φησὶ λέγει, σὺ νόει, τἀμὰ δὲ σύντομά σοι.
εἶπε. καὶ ἐκτείνας, μόνον ἥψατο. καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκλήκειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤν τιν' ἔχεις ἐχθρὸν διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν ἶσιν τούτῳ, μὴ δὲ τὸν ἁμφικράτη,
μὴ δ' ἄπις τυφλοὺς ποιεῖ, θεὸν, ἀλλὰ σίμωνα.
καὶ γνώσῃ τί θεὸς, καὶ τί σίμων δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἄϊδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δεσπότης καῖσαρ,
ὡς λόγος εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν ἡρακλέα.
νῦν δ' ἐμὲ μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω
κλινικὸς εὐρυσθεὺς, μηκέτι μηνοφάνης.

Στράτωνος.

Ἰητρὸς καπίτων χρύσην ἐνέχρισεν ὁρῶντα
ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων.
ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου. δὶς δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν.
φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου, πόλιν οὐ βλέπει. ἐκ δὲ διπλέθρου
καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει. ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγγίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
οὐκέτι μή ποτ' ἴδῃ πλησίον ἑστακότα.

Νικάρχου.

Οὔτ' ἔκλυσεν φείδων μ', οὔθ' ἥψατο. ἀλλὰ πυρέξας,
ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδεὶς γιγνώσκει. δαιμόνιον τὸ τάχος.
ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἡ σορός. οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάφον ηὐτρέπισαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος διόδωρον
σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἀπέθηκε λίθους
τοῦ κυρτοῦ στιβαροὺς ἐπὶ τὴν ῥάχιν. ἀλλὰ πιεσθεὶς,
τέθνηκεν. γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν ἀκεστορίδην ἀγέλαος.
ζῶν γὰρ, χωλεύειν φησὶν ἔμελλε τάλας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρίν τ' ἰητρὸς ἄλεξις ἅμ' ἔκλυσε, πρίν τ' ἐκάθηρε.
πρίν τ' ἴδεν ἀρρώστους, πρίν τ' ἐνέχρισε πάλιν.
καὶ πᾶσιν μία νὺξ ἐν φάρμακον, εἷς σοροπηγὸς,
εἷς τάφος, εἷς ἀΐδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν.

Ἀδήλου.

Ἆγις ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ.
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν, κᾤχετ' ἀρισταγόρης.

ποῦ τοίην ἀκόνιτον ἔχει φύσιν. ὢ σοροπηγοί,
ἄγειν καὶ μήτραις βάλλετε, καὶ στεφάνοις.

Νικάρχου.

Ξεῖνε, τί μοι πεύθῃ τίνες ἐν χθονὶ τοῖς δ᾽ ὑπὸ τύμβοις
οὓς γλυκεροῦ φέγγους ζώπυρος ἐστέρησε;
Δάμις, Ἀριστοτέλης, Δημήτριος, Ἀρκεσίλαος,
σώστρατος, οἵτ᾽ ὀπίσω μέχρι παραιτονίου.
κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
ὡς ἑρμῆς κατάγει τοὺς θεραπευομένους.

Ἀδέσποτον.

Ἰητρὸς κρατέας, καὶ δήμιος ἐνταφιαστὴς
κοινὴν ἀλλήλοις θέντο συνωμοσίην.
καὶ ῥ᾽ ὁ μὲν, οὓς ἐκλέπτεσκεν ἀπ᾽ ἐνταφίων τελαμῶνας,
εἰς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ κρατέᾳ.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος κρατέας εἰς ἐνταφιάζειν,
πέμπεν ὅλους αὐτοὺς τοὺς θεραπευομένους.

Ἀδήλου.

Οὐ μήλῃ, τριόδοντι δ᾽ ἐνήλειψέν με χαρῖνος,
σπόγγον ἔχων κενεὸν τῶν γυναικείων πινάκων.
τὴν μήλην δ᾽ ἕλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ῥιζόθεν, ἡ μήλη δ᾽ ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
αὖ δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με, πονῶν πάλιν οὐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. πῶς γὰρ, ὃ μηκέτ᾽ ἔχω;

Λουκιλλίου.

Ερμογένην τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις,
οὐκ ἔτ᾽ ἀνηγέρθη, καίπερ ἴαμα φορῶν.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερον ἡγεμόνος λῃστοκτόνου εἰς χέρας ἐλθεῖν,
ἢ ὑπὸ χειρουργοῦ γενναδίου παλάμας.
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως συγέων, κατατέμνει,
ὃς δὲ λαβὼν μισθοὺς, εἰς ἀΐδην κατάγει.

Καλλικτήρου.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν, καὶ χοιράδας αἴρει.
τἆλλα δὲ πάντ᾽ αἴρει καὶ δίχα φαρμακιῶν.

Ἀγαθίου.

Κεῖτο μὲν ἀλλιμένης, κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ ποδὶ λοξανίην βραγχὰ λαρυγγιόων.
νισσόμενός τε τὸ πλευρὸν, ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθὲν,
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιόων.
ἦλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ κῷος, ὁ πλατυλέσχης,
ἐκ παιωνιάδος πειθόμενος τέχνης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὔτι περισσὸν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
ἀλλιμένους δ᾽ ἐσιδὼν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπου
φράζετο, καὶ παλάμῃ ψαῦεν ἐπισταμένως,

καὶ

καὶ τὸ περὶ κρισίμων φάσεων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζων οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ὅτ' ἀλλομένην ἀνεφώνει,
στενοπνοσαπῆδες, καὶ βαρδυσάμενος.
ἤγε φάρυγξ βομβεῖ, καὶ ἄγρια τύμματα πλευροῦ
καὶ πυρετοῦ λῆξε πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκ ἔτι τεθνήξει πλευρίτιδι. δεῦρο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης δεῖν ἀπημοσιώνης.
θάρσει. τὸν νοσερὸν δὲ καλεῖ. καὶ χρήματα σαυτοῦ
εὖ διαθείς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου.
καί με τὸν ἰητρὸν πεῤῥήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἑὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
ὡς τὸ μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
ὡς δὲ τὸ μῆνιν ἄειδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν
ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλουθον ἔπος.
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν,
οὐκ ἔτι μιν πέμπει πρός με μαθησόμενον.
ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατήρ. σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑταῖρε.
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἄϊδι προϊάπτω,
καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

πρίν σ' ἀναλείψασθαι. prius quam te inungat Dion. εἰπέ. dic. τάλαν. miser demonstrate. χαῖρ' ἱερὸν φάος. Oculi & lumen ualete. Suidas & Eras. in Adagio χαῖρε φίλον φάος. aut uale charum lumẽ. & in hoc scomma fuisse ostẽdit Plutarchus lib. sympos. 7. segmento 5. At Homerus Iliad. π. ἦλθες Τηλέμαχε γλυκερὸν φάος. Marti. Si uerũ dicis, si uerũ lux mea narras. fuit apud ueteres lumen fausti ominis, quod cũ afferebatur φῶς ἀγαθὸν solerent dicere. Salutantes aũt iusiurãdum addebant prisci aliquãdo, ut hoc sedulo facere uiderent. Terent. in Hecy. Salue me castor. Parm. & tu Aedepol Syra. ὀλυμπιονίκην. Olympionicem. δίων. medicus, Chirurgus. ὀνίσκοπος. aut ὀστικοπος. ἀλλὰ δὲ αὐτοῦ. non solum Athletæ cuidam, sed etiam eius statuæ oculi à Dione sunt eruti. διὰ cũ uerbo ἐξέβαλεν compono. ἥψατο. tetigit. γελάσας φησί, ὁ κρόνος λέγει ἐννέα μηνῶν. uitæ meæ tempus ad nouem usq; menses tantũ processurũ minatur Saturnus. σὺ νόει. uide tu & cogita. τάμα δέ. mea autẽ. ego uero cõpendio utar. ἐκτείνας. manum extendens. ἥψατο. brachiũ apprehendit. αὐτὸς ἀπεσκλήκεισεν. luxit. obiit. τὴν ἴσην τούτῳ. Ouid. in libris de ponto se quendam uidisse ait ob uiolatum Isidis numen cæcum esse factum. τὸν ἀμφιλεράτην. Politianus in Miscellaneis ἁρποκράτη legit non ἀμφιλεράτη, cui accedo. Harpocratem Græci Sigaliôna dixere, cuius imaginem apud Romanos Angerona referebat. Hoc ad Theodectem aut Theodotum tragœdiarum scriptorem pertinere uaticinor, qui cum nonnulla è diuinis uoluminibus ad quandam fabulam transtulisset atq; in scena euulgasset oculis captus est. Putauit autem forte Lucillius Israelitas perinde ac Aegyptios Harpocratem colere, quod falsum est, unum siquidẽ deum adorarunt Hebræi, non incertum ut putat Lucanus Pharsal. 2. in quo Plutarchum Tacitum, Vopiscũ, Appionem, Democritum, ineptire cognoscimus. μηδ' ἄν τις τυφλὸς ποιῇ. Aiti-

pum Neptunus. Pausan. in Arcadi. Periuros dij Palici. Pompo. Sabinus. Iupiter Lycurgum excæcat Iliad. ζ. musæ Thamirim eiusdem operis β. Eustathius & Pausanias in Messenicis. Iuno apud Nasonem transformat. 2. Tiresiæ lumina æterna nocte damnat, cui adhærent Homericæ annotationes Odyss. λ. uel Pallas, autore Callimacho. Phineo ab Apolline uisum adimi Oppiano et Apollonio, à Ioue, Homerico glossematario placet. Venus scribente Seruio uidendi usum Anchisæ ob loquacitatem abstulit, & Helena Stesichoro διὰ τὴν κακηγορίαν. dij autem τυφλοποιοὶ sunt amor & Pluto, ac nescio an ulli magis. ὡς λόγος. Strabo. καὶ θυσία δὲ καὶ παιάνων μακρὰς αὐτὸς ἐπὶ στρατείας ἀπομάχοντας, κατὰ λιπεῖν δόξαν ἑαυτῶν, ὡς εἰς ἄδηλον καταβάντας. Idem de Hercule censeo. ὁ καλλίνικος. Hippocrates tẽplo Aesculapij cremato medicinã eam instituisse fertur quæ Clinice uocata est. Medicorũ genus Clinicorũ nomen habet, qui ob debilitatẽ corporis lecto affixos curant, quin tamen Clinicus pro ægro qui lecto decũbit accipiatur non nego. quanquã Clinici fere uocantur non ægri sed medentes, uelut ille Martialis Diaulus, qui ante Clinicus medicus, postea effectus est uespillo. Qui olim Clinici Christiani dicti sunt, ostendit D. Cyprianus lib. 4. τὸν φάρον οὐ δώσεται. Pharum pro turre usurpat. Quid sit uere Pharus indicat Cæsar lib. de bello Ciuili 3. Pharus est in insula turris magna altitudine mirificis operibus extructa quæ nomen ab insula cepit. Egesippum secus opinantem nõ probo, In ea turris maxima quam Pharum in cõmune Græci ac Latini in ipsius rei usu appellauerunt, eo quod longe uideretur à nauigantibus, nec grammaticos φάρον quasi φάνον dictam existimantes, aut Pharum à Pharo Menelai nauta. de Pharo Alexandrina (à qua reliquas nuncupatas autumamus) loquens Plinius Ptolemæum regẽ Sostrato Gnidio Architecto ipsius nomen in ea inscribi permisisse narrat. cũ Plinio pugnat Lucianus in libello πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν postremis uersibus. Strabo. lib. ζ. πύργον δ' ἀνέθηκε σώστρατος γνίδιος φίλος τῶν βασιλέων τῆς τῶν πλοιζομένων σωτηρίας χάριν ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. Ammianus Marcellinus contra omnium testimonia Pharum à Cleopatra excogitatam libro 22. tradidit. Solinus cap. 25. Est & Pharos &c. Hinc igitur in portubus machinas ad prælucendi ministerium fabricatas Pharos dicunt, quales antiquitus præfulserunt Rhauennæ, Miseni, Smyrnæ & Puteolis. hodie far uocant Itali. non enim ea uox strictum seu angustias ut scribit Oliuarius recte significat. Herodianus lib. 4. ἀπεικάσαι τις ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος φρυκτωρίοις ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα νύκτωρ διὰ τοῦ πυρὸς ἐν ἀσφαλεῖ διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ. φάρους δ' αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν. Ammianus Marcellinus. Et Promontorium Cepas prælucentem nauibus uehens constructam celsius turrim, quapropter Pharos appellatur. Quo pacto accipienda sint quæ de Pharo insula canit Homerus Odyss. δ. docent Strabo & Mela. Aristides in Aegyptio. ἐπεὶ καὶ φάρον τὴν νῦν ἐπὶ θίνι ἄρχην ὅμηρος διαρρήδην, ἡμερήσιον πλοῦν ἀπέχειν αἰγύπτου. deinde ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω πεισθῆναι. cui sententiæ calculum addo. μέγαν στρουθόν. struthocamelum. φθάνει. Capito. μὴ ποτ' ἐδῃ. timeo. aut uide subaudi. ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος. Ad illud Ladæ cursoris quod dudum attigimus respicit ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγγος. οἱ δ' ἄλλοι polinctores Libitinarij. ἐπέθηκε. super imposuit. ἀλλὰ πεσθείς. his oppressus Diodorus. ὀρθόστροφος κανόνος. Erasmus in Adagio. Trutina iustius. ἐθίγε. manum admouit. εἰσῆλθεν. domum ingressus est, κῶχος. expirauit. ἀπόσιτον. Aconito nocentior est Aristagoras. καὶ μίτραις βάλλετε. Pausanias. ταινίαν ἔχοντα καὶ ἀναδεῖν τὸν ἀθλητὴν μέλλοντα ἐπὶ τῇ νίκῃ. Xenophon in symposio. καὶ τὸν νικήσαντα οὐ ταινίας ἀλλὰ φιλήμασι ἀναδήματα παρὰ τῶν κριτῶν γενέσθαι. Plutarchus

tarchus. οἱ μὲν ἄλλαι γυναῖκες ἐδεξιοῦντο καὶ στεφάνοις ἀνέδουν καὶ ταινίαις ὥσπερ ἀθλητὴν νικηφόρον, καὶ στεφάνοις. Arrianus. ναύαρχος ὃν πρῶτοι ἐπέμπον, ταινίαις τε καὶ ἄνθεσι περὶ τῆς στρατιῆς βαλλόμενος. Pindari scholiastes. οἱ ἡμίονοι νικήσαντας στεφάνοις ἔβαλλοντο καὶ ἄνθεσι. Et. ἱστέον ὅτι τὸ παλαιὸν ἐφυλλοβόλουν τοὺς νικηφόρους, τοῖς δὲ γῆς χλωροῖς. manifestant & hoc in Hecubam Euripidis glossemata. Ibi φύλλοις ἔβαλλον. Plutarchus lib. symposia. γ. segmento. δ. Suidas in uocabulo περιαγειρόμενοι. & Etymologiarum coacervator in dictione κόπινος. φέγγους ἐστέρισε. uita priuauit. ζώπυρος. Zopyri Epicurei medici meminit Plutarchus in conuiuialibus quæstionibus. Celsus lib. 5. cuius antidotum Ambrosiam nominat. est Galeno ἀντίδοτον ζωπύρειον. περὶ ἀντιδο. β. & Robertus Valturius libro de re militari 4. οἳ τ' ὀπίσω. quos à tergo reliquimus. μέχρι παραιτονίου. Parætonium urbs est Aegypti, quam Ammoneam uocat Stephanus. utroq; nomine appellari confirmat Strabo. κηρύκιον. baculo forte innitebatur iam senex Zopyrus. κατάγει. ad orcum. τοὺς θεραπευομένους. ægros. ἐνταφιαστάς. Vespillo. εἰς ἐπιδέσμευσιν. Fascias ad deligāda uulnera. τὸν δ' ἀμφιβόμενος ex Homero, sed alio sensu. τριόδοντι. fuscina non scalpello. σπόγγον ἔχων. spongiam quæ ex aceto aut aqua frigida expressa uulneri primo imponatur. aut spongiam ad cruorem detergendum. τῶν γναφικῶν. illotorum tanquam ad fullones pertinentium. γναφικῶν neutiquam absurdum esset. πονῶν ὀφθαλμούς. dolens ex oculis. οὐκ ἐνοχλήσω αὐτῷ. illi molestus non ero. καὶ περίαμμα φορῶν. interijt Diophantus amuletum habens quod ei aduersus Hermogenem medicum quasi Empusam, Mormones, furias, & tetrum aliquem dæmonem nil profuit. Sunt autem περιάμματα καὶ περίαπτα quæcunq; ad arcendas malorum noxas aliqua corporis parte præsertim collo adalligantur & suspenduntur. Ligaturis curare dixit Victorinus. ἡγεμόνος. iudicis. principis. κατατέμνει. obtruncat. χοιράδας. strumas. πάντ' ἄρει. furem incessit. βραγχὰ λαρυγγίζων. Rauce ex faucibus & recessu oris loquens. τὸ πλευρόν. κατά. ἦλθε. ad eum medendum. τῆς παιωνίδος. medicæ artis. οὔτι περισσὸν ἄλλο. nil præter quam quod futurum est. περὶ κρισίμων φάσεων. Paulus Aegineta lib. 2. cap. 6. Celsus lib. 3. cap. 4. Sunt Galeni libri tres de Criticis diebus, aduersus quem disputat uolumine contra Astrologos lib. 3. cap. 16. Picus Mirandula. οὐχ ἑκὰς ἱπποκράτους. prope modum cum Hippocrate consentiens. ἀνεφώνει. exclamauit. σεμνοπροσωπήσας. seuero uultu. ἀπημοσύνης. bonæ ualetudinis. incolumitatis. τὸν νομικόν. Iurisperitum. μεριμνοτόκου. curas & ærumnas gignentis. ἐσθλῆς. Ironice. ἐν τριτάτῃ μοίρῃ. Ex triente heredem me scribe, ut ex duodecim uncijs integro patrimonio diuiso, quatuor mihi testamento relinquas. Id est tertiam partem assis. μῆνιν ἄειδε. Homeri Iliados initium. ἔγνω. nouit. legit. μιν. illum. filium.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ. Λουκιλλίου.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις Ὀνησίστρατε, ἀλλὰ καλῦσαι
οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίης.
ὄντως δούρειον ἵππον, ὃν εἰ φρύγες εἷλκον ἅπαντες
σὺν Δαναοῖς, Σκαιὰς οὐκ ἂν ἐπῆλθε πύλας.
ὃν στήσας ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τέκνοις πτισάνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἵππον ὑποσχόμενός μοι Ὀλύμπιος, ἤγαγεν οὐρήν,
ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπῃώρητο.

φαρμακὶς θεσσαλίς. Thessala gens præter cæteras ueneficij nomine notata est, id quod ex innumeris scriptoribus liquet. Thessala quoque ueneficam & præstigiatricem significat plerunque, unde Menander Thessalam cognominauit fabulam complexam ambages fœminarum lunam detrahentium. Luciano θεσσαλικὴ ᾠδή, & Horatio uox Thessala & Thessala portenta, magicum murmur & cantiones sunt. Eam superstitionem in Thessalos à Medea profectam existimant, quæ illac cum fugeret scrinolum magicis herbis plenum deiecerit, eaque sparsa suppululasse. Suidas in uocabulo θετταλὴ γυνή. Lucanus in Thessaliæ solum uenenorum ferax, herbasque nocentes procreans id confert. Theophrastus περὶ φυτῶν. τῶν δὲ περὶ τὴν ἑλλάδα τόπων φαρμακωδέστατον τό, τε πήλιον τὸ ἐν θετταλίᾳ. Pomponius Sabinus in taxum arborem, qua ea prouincia abundat, è cuius succo fiat toxicum. δούρειον ἵππον. Aristophanes in Auibus ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος. Homerus δουράτεον appellat Odyss. θ. quod trabibus esset contextus. δουράτεον μέγαν ἵππον. Et. καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον δουρατέου. nec non Lucretius. nec clam durateus Troianis pergama partu inflammasset equus. Alia ratione δούρειος ab Euripide in Troadibus nuncupatur. ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται δούρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ. σὺν Δαναοῖς. in aluo absconsis. σκαιὰς πύλας. ut equus Troianus. Scæa porta non est dicta à pugnis Scæis, id est malis ante se factis, nec ab itinere ingressis Scæo, id est sinistro, sed à cadauere Laomedontis hoc est scenomate quod in eius fuerat superliminio. Seruius. Homeri expositor. σκαιαὶ δὲ πύλαι εἴρηνται ἤτοι ἀπὸ σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος. ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται. οἱ δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς τρῶας. τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο τὰς πύλας. τὰ μὴ αἴσια, inquit Eustathius σκαιὰ καὶ ἐπαριστερὰ ἔλεγον οἱ παλαιοί. M. Tullius libro de diuinatione 2. ostendit Romanis sinistra prospera uideri, Graijs & barbaris dextra meliora. Sunt autem σκαιὰ μὲν τὰ ἀπηλιώτερα τῆς οἰκουμένης, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικὰ Ptolemæo & Plinio libro secundo, cap. octauo: dextram uero mundi partem Orientem haberi autumant Aristoteles & Chalcidius, septentrionē Cleomedes. ἀνάθημα. tanquam marmoreum aut æneum. τὰς κριθὰς. equo dimensum hordeum. ἤγαγον. οὐρήν. Caudam. equū sed qui nil huius animalis præter caudam haberet, è qua languens pendere uidebatur.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ
καὶ τραγῳδούς.

Λουκιλλίου.

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης, σὺν γείτοσιν ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς ὠριγένους.
κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο. τοὔνεκεν αὐτῷ
ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

Ἀμμιανοῦ.

Νικήτης ᾄδων, τὸν ἀείδων ὄντ' ἀπόλλυν.
αὖ δ' ἰατρεύειν, τὸν θεραπευόμενον.

Λουκιλλίου.

πένθ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀριστοφάνης ὁ τραγῳδὸς
  πέντε θεῶν σκευὴν, ἡρακλέους ῥόπαλον.
τισιφόνης τὰ φόβητρα, ποσειδῶνος δὲ τρίαιναν,
  ὅπλον ἀθηναίης, ἀρτέμιδος φαρέτρην.
οἱ δὲ θεοὶ παρὰ ζωῒ καθήμενοι ἐξελύθησαν
  εἰς βραχὺ σιτείου κέρμα, καὶ οἰνάριον.

Διοσκορίδου.

Γάλλον ἀρισταγόρης ὠρχήσατο. τοὺς δὲ χαλόπλους
  τημενίδας ὁ κάμνων πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὡ μὲν τιμηθεὶς, ἀπεπέμπετο. τὴν δὲ τάλαιναν
  ὑρνηθὼ, κροτάλων εἰς ψόφον ἐξέβαλον.
εἰς πῦρ ἡρώων ἴτε πρήξιες. ἐν γὰρ ἀμούσοις
  καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξεται ἀοιδότερον

θανατηφόρον. Nycticorax mortē cantu prædicit. περισσοτέραν. Longiorem, aut uitam quæ auditu potior est. τῶν ᾠδῶν. Odarum tria genera recensent Aristophanis in Vespis glossemata. ἀπόλλων. Nicetes musicæ leges omnes canens negligit, euertit, atque idem ægros curandos suscipiens necat. Musicæ autem arti & Medicæ præesse Apollinem, quem id nominis ideo possidere quasi ἀπολλύντα pestem immittendo existimant. Hæc facetus poeta nunc tuetur. quidam hoc distichum uertens, τῶν ὤτων legit. πέπρακεν. emit in choragium. θεῶν. quos sustineat. τισιφόνης τὰ φόβητρα faces, angues, flagella. Ouidius. Nec mora Tisiphone madefactam sanguine sumit importuna facē, fluidoque cruore rubentem induitur pallam, tortoque accingitur angue. Valerius Flaccus. apparent sparsæque faces dissectaque longe uerbera, & abruptis excussi crinibus hydri. tales in scenam irrumpunt furiæ, ac perbacchantur. Qui uero aliquid impie sceleratèque commiserint agitari & perterreri furiarum tedis ardentibus dicuntur. sua enim quenque fraus & suus error maxime uexat, suum quenque scelus agitat, suæ malæ cogitationes, conscientiaque animum terrent. eæ sunt impiorū furiæ, eæ flammæ, eæ faces. ὅπλον ἀθηναίης. hastam, è cuius uibratione Pallas cognominata est, ἐκ τοῦ πάλλειν τὴν καρδίαν Eusebio προσαγορευθῆ. sacram quoque Mineruæ hastam perhibet ἐν ῥωμαϊκοῖς Plutarchus, quod multa eius signa hasta innitantur. Suidas. ἀθηνᾶς ἄγαλμα, δόρυ κρατεῖ, διὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. Quid Iustinus? per ea adhuc tempora reges hastas pro Diademate habebant, quas Græci sceptra dixere. nam & ab origine rerum pro dijs immortalibus ueteres hastas coluere, ob cuius religionis memoriam adhuc deorum simulachris hastæ adduntur. inuenio regibus sceptrum notam esse iustitiæ, hastam uero symbolum fortitudinis. an ὅπλον ἀθηναίης, Scutum est. quod Iliad. β. ε. φ. Homerus Aegida uocat, depingitque. Seruius Aeneid. 8. Aegida munimentum pectoris esse ostendit, æneum habens in medio Gorgonis caput, quem Ouidianum carmen ab errore uendicat. Metamorph. 6. defenditur Aegide pectus. Phurnutus in Minerua & Euripides in Ione, tametsi uideamus Aegida à grammaticis Ioui quoque assignari, qui ne de pelle caprina hoc est Amaltheæ belligerent, ad Higinium arbitrum libro signorum cœlestium 2. adigendi sunt. nam in hoc etiam occupatum Eustathium animaduerto. Nec finis. Virgilius libro Aeneidos octauo, aperte Gorgona in medio Mineruæ pectore constituit, & Pausanias in Atticis. Homerus uero in Clypeo collocat Iliados ε. cui adhæret Seneca in Hercule furente. οἱ δὲ θεοὶ. Ex primo Homeri Iliados α.

uersu. οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο. & eiusdem operis θ. οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ. σιτεῖον. uictus Apollophanis. γάλλον. matris deum sacerdotem Gallum, Archigallum Iulio Firmico & Cyppaphagũ. Phrynichus. σημαίνει γὰρ ὁ βάκηλος τὸν ἀποτετμημένον τὰ αἰδοῖα. ὃν Βιθυνοί τε καὶ Ἀσιανοὶ γάλλον καλοῦσι. ὠρχήσατο. caput circumagitans nihilq; eorũ forsan gestu non simulans quæ de Gallis traduntur in commentario de Syria dea à Luciano. πτερνίδας & hoc τὴν δὲ γάλλαιναν ὑρνητώ, declarat in Corinthiacis Pausanias. πτερνίδας. τὰς πτέρνου πόδας. ἐλύνθουν. saltaui. ὠρχησάμην. ὑρνητῷ. me Hyrneto saltantem. εἷς ψόφος. unus omniũ sibilus. ἐξέβαλον. explosit. εἰς πῦρ. tanquam res nullius fructus & commodi. ἐν γὰρ ἀμούσοις. Erasmus in Adagio inter indoctos etiam Corydus sonat. Suidas ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. Aristoteles. ὥσπερ οἱ ποιηταί φασιν τοὺς ἀπαιδεύτους παρ' ὄχλῳ μουσικώτερον λέγειν. καὶ κόρυδος κύκνου. Olorum morte narratur flebilis cantus, falso ut arbitror aliquot experimentis. Plinius. in cuius sententiam pedibus it apud Athenæum Alexander Myndius, nec non Lucianus in libello de Electro. καὶ κρώζουσιν οὗτοι (olores) πάνυ ἄμουσον καὶ ἀηδές. Elegię de Philomela autor. Cycni prope flumina drensant. Virgilius Aeneidos 11. dant sonitum rauci per stagna loquacia Cygni, ubi in salebra hæret Seruius. his quoque suffragari malim quam quibus ad uada Meandri concinit albus olor. quo in numero fuere Plato & Aristoteles. Eustathius. τοῦ δὲ ᾠδικοὺς κύκνους εἶναι ἡ πεῖρα διδάσκαλος. flanto fortasse Fauonio, hoc enim addiderũt pleriq;. Tu uide utra te opinio delectet, an hæc noua Gregorij Nazianzeni. τίς ὁ κύκνος συμφαίνων τῇ ᾠδῇ ὅταν ἐκπετάσῃ τὸ πτερὸν ταῖς αὔραις, καὶ ποιῇ μέλος τὸ σύριγμα.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὴν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
κύπριν ὅλην χρυσῆν ἐχθὲς ἔκλεψε Δίων.
καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὁλοσφύρητον Ἄδωνιν,
καὶ τὸ παρεστηκὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
αὐτοὶ νῦν ὀρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι,
οὐκέτι σοι κερδῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν, ὃν ὁρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰπών, οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πτηνὸν ἑρμῆν, τὸν θεῶν ὑπηρέτην,
τὸν ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάτην,
ἑστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτοκλέπτης αὖλος ἦρε, βαστάσας,
πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μηνύτορα φοῖβον ἔκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπών, μὴ πάνυ πολλὰ λάλει.
σύγκρινον δὲ τέχνῃ τέχνην, καὶ χεῖρεσι χρησμούς,
καὶ μάντιν κλέπτῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ.

τῶ

τὴν δ' ἀχιλλεῖον τῶν στομάτων χάριν αὐτίκα πραθεὶς
τοῖς ὠρημένοις παῖ ὃ θέλεις με λέγε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόῤῥω νέμε, μή σε προσελθὼν
ὁ κλέπτης, αὐταῖς βουσὶ συνεξελάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε δίων, οἵας χεῖρας, οὐκ ἔτ' ἂν ἑρμῆς
κλεπτικὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ δίων ἐκαλεῖτο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν γλύφουσαν λυποῦσαν μαθὼν κρόνον ἡλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσεον ἦρε κρόνον,
τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε, τέραιον εἰπὼν
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς, τίνος ἐστὶ κρόνος.
ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει,
εὑρὼν μοι τιμὴν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τοῦ διὸς ἦρε μενίσκος
ὡς τὸ πρὶν ἡρακλῆς χρύσεα μῆλα τρία.
καὶ τί γὰρ ὡς ἑάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
ὡς τὸ πρὶν ἡρακλῆς ζῶν κατακαιόμενος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴπομεν ἀντίοχος τὴν λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοὐκ ἔτι τύλην εἶπε δὲ λυσίμαχος.

Ἄδηλον.

Χοῖρε μὲν, οὐκ ἴδιον δέ με θύετε. καί με καλεῖτε
χοιρίδιον, φανερῶς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

Ἄδηλον.

Ἠδειμὲν πολέμων ἀντώνιον ὄντα σὲ πάντων.
ἀξιαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

τὴν ἀναδυομένην. Venerem è mari emergentem. Strabo. lib. 14. Plinius lib. 35. cap. 10. hanc Campaspes Alexandri pallacę exemplari ab eo amatæ ab Apelle pictam quosdam putasse astruit (ubi tamen Pancastes ex Aeliano atq; alijs reponendum censeo) Athenæus libro decimotertio secus putat. καὶ ἀπ' αὐτῆς (est autem Phryne de qua hic sermo) ἐπιλαβὼν τὴν ἀναδυομένην ἀπεγράψατο, ἐκ μητρὸς θαλάσσης. Cœli pudendis in mare à Saturno proiectis Venerem procrearam, quæ à spuma unde coaluit ἀφροδίτης nomen acceperit, poeticum somnium est, quod explicat in symposiacis Plutarchus. οἶμαι δὲ καὶ τὴν ἀφροδίτην τοὺς ποιητὰς πρὸς τὴν εὐγονίαν καὶ μῦθον ἐπ' αὐτῇ πεπλασμένον ἐξηγουμένην, ὡς ἀπὸ θαλάττης ἐχούσης τὴν γένεσιν, εἰς τὸ τῶν ἄλλων γόνιμον αἰνιττομένους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐναλιους θεοὺς πολυτέκνους καὶ πολυγόνους ἀποφαίνουσι. Hinc tamē nominis originē educit Plato. Aristoteles à spumosa spermatis natura, utriusq; sententia corroborat Gal. περὶ σπέρματος α. qua in parte luxati sunt Aldini codices. Euripides ἐκ τῆς ἀφραίνειν uocare mauult. Cōplures è mari natā uolūt, quoniā ex humecta natura consurgat coeundi cupiditas. hinc ὑγρὸς lasciuos à Græcis nūcupa-

cupatos, ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοῦ παντὸς χρήσθαι δεξίαν, κινήσεως δεῖ καὶ ὑγρασίας. κύπριν ὅλην χρυσῆν. Aureum Veneris simulachrum. unde autem Venus Cypridis nomenclaturam traxerit, Homeri scholiastes Iliad. γ. & ε. unde χρυσῆς, id est aureæ, item Iliad. γ. indicat. Iustinus martyr Auream ab Homero Venerem nuncupatam, quod is in Aegypto prope Memphin Aureæ Veneris fanum lucum agrumque esse sciret ex Diodoro arbitratur, à quo ob uenustam formam libro 5. aurea cognominatur. quod autem eximium uideri uolumus aureum dicimus, inde χρύσεον ὄμμα τῆς δίκης. aurea uerba. Horatius. qui nunc te fruitur credulus aurea. Virgilius. aurea composuit sponda. Pindari scholia. χρυσέα φόρμιγξ ἀντὶ τοῦ τιμία κιθάρα, ὡς χρυσῆ ἀφροδίτη. Hesiodo sanè ac reliquis poetis seculum aureum dicitur quod optimum iudicarunt. Cypridis appellatio ab alijs ex eo ducta est, uel quia ταῖς κυούσαις parientibus præsideat, in Cypro nata sit, maxime colatur, eique templum primum sit constitutum. aut quod in ea insula commorata artem meretriciam exercuerit, primaque mulieribus ut uulgo quæstum facerent, suaserit. Plura ex Etymologicis require. ὁλοσφύρειτον. σφυρήλατον. solido ex auro. ἄδωνιν. Lucianus in opusculo de Syria dea, Macrobius Saturnal. lib. 1. cap. 21. & Theocritus Idyll. 15. Plutarchum in Alcibiade, Nicia, & Symposia. libro δ. segmento ε. has nænias attingentem explorabunt, nec non Ouidium lib. Metamorph. 10. repetitaque mortis imago annua plangoris peraget simulamina nostri. παρεισηνός. Veneri. χειρῶν. furandi dexteritatis. εὐτυχίδης. Iulius Obsequens: Lebadiæ Eutychides in templum Iouis Trophonij digressus tabulam æneam extulit in qua scripta erant quæ ad res Romanas pertinerent. Eum esse Eutychidem ariolari non possumus. θεῶν ὑπηρέτην. Horatius te canam magni Iouis & deorum nuncium. Homerus in eius Hymno. ἄγγελον ἀθανάτων uocat. queritur & hac de re apud Lucianũ Mercurius, qui doctius deorũ minister à Seruio fingitur, quia semper talis sit, qualis ipse planeta cui adhæret, sitque cum bonis bonus, & cum malis æqualiter malus Iulio Firmico lib. 3. cap. 8. quam à Phurnuto. ἀρχεδόλων ἄνακτα. Homerus nominato loco. κυλλίωνας μέλλοντα καὶ ἀρχεδόλης πολυμήλου. τὸν βοηλάτην. hoc ibidem ipse Homerus. Horatius. Te boues olim nisi reddidisses per dolum amotas. τῶν γυμνασίων ἐπίσκοπον. ἐναγώνιος ab Aristophane nominatur. ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης. Iuuentutis custos & præses à Cicerone, Palæstræ repertor à Diodoro & Lactantio, quod Horatius in Odis etiam asseruit. At gymnasiis præesse Mercurium Lucianus, in palæstris coli Phurnutus, Homerus φωνὴν κήρυκος ἔχων retulerunt. Idem Lucianus. οἶδα γάρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδών. πολλοὶ μαθηταί. Mercurius Marti gladium surripuit, Vulcano forcipem, Veneri cestum, Ioui sceptrũ, Neptuno tridentem. quem deum furum dici quod uel eos auerruncet, uel eis faueat probare superuacuum esset. Aurelius Prudentius. Expertes furandi homines hac imbuit arte Mercurius. Horatius Satyra 8. deum furum aperte nominat Priapum, alij custodem, id est prohibitorẽ & patronum, quo quidem elegãtius nemo Mercurij furta iocosa appellauit, huius præstigias minime noxias ut opinor inuens. ludendi sane non priuandi re sua quenquã animo latrocinatur Hermes, qui ut cæteri dij ἴδιος est, & δωτὴρ ἐάων. Homeri glossemata Iliadis π. qua autem gratia eo sit ingenio Mercurius, ex ijsdem annotationibus initio ultimi libri eiusdem operis didicimus. κρείττονες διδασκάλων. Erasmus in Parœmia multi discipuli prestãtiores magistris. μηνύτρα. indicem. σύγκρινον. cõpara. cõfer. τέχνα. diuinãdi, τέχνην. furãdi. χερσίν. manib. meis, oracula tua. ἀχαλίνων στομάτων. alijs ἀπυλώτων καὶ ἀθυρώτων. Eras. Chiliades ibi. os infrene. Gell. lib. 1.

cap.

cap.16.& Stobeus περὶ ἀδολεσχίας. id est quod nil reticeas sed omnia in lucē proferas. ὠνητὸς πραθείς. uēditus. ὁ κλέπτης. ἀνδραποδιστὰς. οἵας χεῖρας. quam celeres habet manus. τὴν γένεσιν λυπῶντα. forte in genitura cōstitutum. ᾖρε. sustulit. τίς τινῶ δὲ χρόνῳ. uter alterius pernicici sit autor, tu ne meæ, cuius sub stella in lucem editus uel conceptus (de hoc enim altercant) ut à sacrilegio abstinerē non erat situm in mea potestate: an nos tuæ, qui fanum tuū depeculati sumus, & signum è templo extulimus. Martem ob immodicam siccitatē, Saturnium propter frigiditatem maleficos & calamitosos ut ait Psellus existimarunt antiqui. Cōsentit Iul. Firmicus lib.2. cap.10.& Ptolemæus lib. ἀποτελεσμάτων primo. cap. 4.& 18. ac lib.2. cap.8. abnuit ipse Ptolemæus apud Macrobiū in somnium Scipionis cap.19. lib.1. Cæterum duos fuisse Ptolemæos insignes mathematicos, neutrū⁊ horum Aegypto imperasse certū est. ὃς δ᾽ ἄλλῳ κακὰ τεύχει. nimirum ut mihi stella tua. ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. sic & tu tuæ ædi quam ornamentis spoliaui malum struxisti. Ex Hesiodo desumptum, aut alio quodā poeta, cuius uersum hunc adducit Aelianus ἐν ποικίλῃ ἱστορίᾳ. τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. εὑρών μοι πωλῶ. additus & uenditus. πᾶν ἀνάτελλε. quicquid uoles or tu tuo matutino aut uespertino decerne quocunq; ab Horoscopo loco, radiatione, domicilio, quibus sedibus et cardinibus uoles collocatus mihi & alijs noce. ἐκ τῶν ἑσπερίδων τ' ἐκ τοῦ διός. è templo Iouis ut olim Hercules ex hortis Hesperidū. de quibus Plinius lib.5. cap.1. Palæphatus in Hesperidibus & Solinus cap.27. χρύσεα μῆλα τρία. Aurea mala, inquit Varro, id est secundū antiquā consuetudinem capræ & oues, quas Hercules ex Africa in Græciam exportauit. ea enim Græci sua uoce appellarunt μῆλα. Consule dipnos.γ. Athenæum & Suidam, ibi ἡρακλέους ἄγαλμα. ὡς τὸ πρὶν ἡρακλῆς. in Oeta monte. Seneca in Hercule furente, & Sophocles in Trachinijs. ζῶν κατακαιόμενος. Diodorus refert. ὅτι παρὰ πᾶσι τοῖς ἕλλησι κοινὸς νόμος ἦν, ἀτάφους ῥιπτεῖσθαι τοὺς ἱεροσύλους. τύλῳ, ἱερωμένω. ἀσεβ. nam eam esset furatus. χοῖρον μὲν. me porcellam immolatis ô fures. οὐκ ἴδιον non uestrum, ad uos non pertinentem. ᾔδειμεν. noueramus. πολέμων ἀντώνιον, bellorum uicissim emptorem. τρία γράμματα. ὦνιος superest.

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὸν λασιὼ ἑρμογένη ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὅνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρσὺ ἄρσὺ Βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τοῦτο κουρεῦ,
τέμνων. οὐ γὰρ ἔχεις οὐκ ἔτι ποῦ με τέμνῃς.
ἀλλ᾽ ἤδη μετάβας ἐλθὲ σὺ μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
νῦν μὲν γὰρ μυῶν ὁ τόπος γέμει. ἢν δ᾽ ἐπιμένῃς,
ὄψει καὶ γυπῶν ἔθνεα, καὶ κοράκων.

Ἀδήλου.

Κουρεὺς, καὶ ῥαφιδεύς, κατ᾽ ὠκεανὸν ἦλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

ἆρες ἄρσὺ Βροτολοιγὲ. carnifex tonsor. Euripidis expositor. ἐπεὶ δ᾽ εἴπερ ὡς ὄντα θεῶν τινῶν χαιρόντων ἀνδροφονίᾳ, οἷον ἐριννύων, ἄρεως καὶ ἄλλων ἑτέρων. ὅμηρος ἰλιάδ. ε.

ἄρες

ἄγραν αὐτῶν βροτολοιγὲ μιαιφόνε τειχεσιπλῆτα. τέμνων. ἀντὶ τοῦ κείρων. barbam nouacula radens. τοὺς μύας. musculos. μυῶν. muscarũ uulneribus & cruori insidentiũ. ἢ γυπῶν ἔθνεα. siquidem carnem exulcerans, me tandem perimes, ut statim ad cadauer commeent uultures. his pene respõdent Martialis in Antiochum tonsorem scõmata lib. 11. Qui nõdum stygias descendere quærit ad undas Tonsorem fugiat si sapit Antiochum. Alba minus sæuis lacerãtur brachia cultris Cum furit ad Phrygios enthea turba modos. Hæc quæcunq; meo numerasti stigmata mento. deinde. Antiochi ferrũ est & scelerata manus. κατενώπιον. coram, cõtra. in certamen. τὸν ξυρὸν ἀφαρπάσας. sutor tonsorem superauit. uel celerius consuit sutor quã dissecet aut incidat chirurgus, ęgros tarditate manus excruciãs.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ.

Παλλαδᾶ.

πάντων μουσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεός ἐστιν.
σοῖο δὲ καλλιόπη, ταβλιόπη λέγεται.

ταβλιόπη. Moschopulus. ἐπικράτησε δ᾽ ἰδίως λέγεσθαι κύβους, τὰ ὀξυγώνια ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. κυβιστὴς καὶ κυβευτὴς ὁ τούτοις χρώμενος. Hesychius. πεσσοί, κόλια, ἐν οἷς ταυλίζουσι. τάβλα. Suidæ ὄνομα παιδιᾶς. aleatorem quempiam flagellat Palladas, sed iniucunda Paranomasia nisi Tablinum intuearis, in quo codices & monumenta rerum in magistratu gestarum adseruantur, quod & pro pinacotheca ponitur.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ.

Λουκιλλίου.

Πανὶ φιλοσπήλυγγι, καὶ οὐρεσιφοιτάσι νύμφαις,
καὶ σατύροις, ἱερᾶς τ᾽ ἔνδον ἁμαδρυάσι,
σὺν κυσί, καὶ λόγχαις ταῖς περὶ συοφόντισι μάρκος,
μηδὲν ἑλὼν αὐτός, τοὺς κύνας ἐκρέμασεν.

φιλοσπήλυγγι. cauernarum amanti. οὐρεσιφοιτάσι. colles frequentantibus. ἁμαδρυάσι. ἁμαδρυάδες ait Hesychius, βάλανοι. Hoc ut plane capias lector tibi Athenæum dipnos. 3. doctorem adhibe, ubi Pherenici testimonio rem cũ sorore Hamadryade Oxylam habuisse refert. Hamadryades autem dictas uolunt, quoniam cum arboribus & oriuntur & intereũt. quercus fuisse aliquando scribit Callimachus. Pindaro ἰσοδένδρου τέκμωρ αἰῶνος λαγχάνουσι δρύαδες. At nostri. Nymphæ & Hamadryades quarum longissima uita est. Apollonij enarrator. μελίαν δέ φησιν αὐτὴν διὰ τὸ τινὰς τῶν νυμφῶν μελίας καλεῖσθαι ἀπὸ μελίας φιλώκινου ὥς φησι καλλίμαχος, ἢ διὰ τὸ περὶ μελίας διατρίβειν, καθάπερ ἁμαδρυάδες. Pausanias in Phoci. τιθορέαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι κληθῆναι φασίν, ἀπὸ τιθορέας νύμφης. οἷαι δὲ ἐν ἀρχαίῳ λόγῳ τῶν ποιητῶν ἐφύοντο ἀπὸ ἄλλων δένδρων καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν δρυῶν. τὰς νύμφας δὲ τὰς πολὺν μέν τινα ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μέντοι πάμπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου, ποιητῶν ἐστιν ἐς αὐτὰς λόγος. quibus succurrit Martianus Capella. Panes, Fauni, Satyri, Syluani, Nymphæ, fatui fatuæq; uel fantuæ, uel etiam fanæ, à quibus fana dicta quod soleant diuinare. Hi omnes post prolixum æuum moriuntur ut homines. qua de re Plutarchus περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων. συοφόντισι. aprorum perditricibus. τοὺς κύνας ἐκρέμασεν. Canes ipsos non prædæ partem in honorem Dianæ, uti uenatoribus mos erat, arbori appẽdit. Aristophanis scholia. ἔθος ἦν τοὺς θηρῶντάς τινα ἄγραν, μέρος τι τοῦ θηρωμένου κεφαλὴν ἢ πόδα προσηλοῦν

λαοῦ ποτὲ ἀλῷ ἐπί τινος ἀλγύδρου εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην, πρὸς ἡμῖν ἡ ἀρτέμιδος. è qui bus Sophoclem in Aiace mastigophoro explano. ἦ ῥά σε ταυροπόλα διὸς ἄρτεμις ἤπου τινὸς νίκας ἀκάρπωτον χάριν, ἦ ῥα κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, εἴτ᾽ ἐλαφηβολίαις. Prædator quoq; nominatus est Iupiter quod ei de præda deberetur aliquid. Virg. Aeneid. 3. Ipsumq; uocamus in predam partemq; Iouem.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΝ.

Παλλαδᾶ.

πώλῳ κωμῳδῶν κατ᾽ ὄναρ σάς, εἶπε μένανδρος,
οὐδὲν ἐγὼ πέπονθα σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

κακῶς με λέγεις. Comœdias meas contaminas, ac male pronũcias. κακῶς λέγειν Græcis maledicere est.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικάρχου.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο, καὶ πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν, τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πέντε. ὁ δ᾽ ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
ἐμβλέψας δ᾽ αὐτοῖς ὁ κριτής, ὧν τί μάχεσθε;
μήτηρ ἐστ᾽ ὑμῖν; ἀμφότεροι τρέφετε.

ἐκρίνετο. furdum in iudicium uocabat. ἐνίκιον. interfere. ὁ. ἐνοίκιον. νυκτὸς ἀληλεκέναι. tota nocte mihi acta mola est conuertit Morus: qui si uerbo permolere esset usus, uersum aliquo sale condidisset, siquidem permolere etiam subagitare est. ὧν τί. quamobrẽ pugnatis. ἀμφότεροι τρέφετε. Liberi Solonis legibus id quod in iure quoq; nostro cautum est parẽtes nisi infamia notari uellent inopes alere atq; ἀντιπελαργεῖν cogebãtur. Laertius in Solone, Adijcit Plutarchus in eius uita, si pater aut mater filios artibus erudissent. minime uero Demosthenes contra Timocratem nec Harmenopulus lib. 3. nec Isæus περὶ τοῦ κίρωνος κλήρου, ubi auos & proauos parentũ nomine accipiendos censet & Caius iurisconsultus. à Plutarcho stat ex Alexidis testimonio Vitruuius libro 6. & Galenus ἐν τῷ προτρεπτικῷ λόγῳ πρὸς τὰς τέχνας. meminit & huiusce nutricationis Apomnemo. 2. Xenophon.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Οὐδὲν ἀφῖκον ὅλως διονύσιε λείψανον αὔλῳ
εὐτυχίδης δειπνῶν. ἦρε δὲ πάντ᾽ ὀπίσω.
καὶ νῦν εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ.
μὴ κληθεὶς δ᾽ αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψαι διονύσιε ταῦτα γένοιτο
πάντα, νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν.
κἀγὼ κέκλημαι, κἀμοὶ παρέθηκέ τι τούτων
γεύσασθαι ὥσπερ ἴσος, κἀμὸν ἔπεστι μέρος.
εἰ μὴ λεπτὸν ἰδών με, δοκεῖς κατακεῖσθαι ἄσωτον.
οὐδ᾽ οὕτω τηρεῖς, μήπως λαβών τι φάγω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι γάμε, καὶ τὰ παρόντα
οὐ τὰ σά, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
πλὴν μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας αὔριον ἔρχου
πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρὸν εὐθὺς ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ην βραδὺς Εὐτυχίδης σταδιοδρόμος, ἀλλ' ὅτι δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥς τι λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Οὔτις ἀλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωστιν ἔχεις Ἐρυσίχθονος αὐτοῦ,
καὶ τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον, ὃν καλέεις.
ἀλλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται. οὐ γὰρ ἔγωγε
βέβομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμενος.
εἰ δ' ἔτι γ' ἐς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, οὐ μεγ' ἄνυστον
Λαρτιάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας.
ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εὖτε περήσω,
κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸς, καὶ γενέτης, δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν, κλῆρον ἅπαντα φάγοι.
καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
ὕστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορνεον ἠσθιόμεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν,
ἡμᾶς δὲ ζῶντας, τέσσαρες αἰγυπιοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδείς μοι ταύτην ὁρασίστρατε τὴν ἀπατήλην
ποιήσαι θεῶν, ἣ σὺ κατασπαταλᾷς.
ἔλθω ἐκτραπέλως στομάχων κακὰ χείρονα λιμοῦ,
οἷα φαγὼν ἐμῶν ἀντιδίκων τέκνια.

ἦρε. sustulit. tollenda dedit. μὴ κληθεὶς. ad coenam ab alio uocatus. ξηροφαγεῖ. panem uel mēsam ipsam rodet. uetustum forte Athletarū morem intuetur Lucillius, qui ante Pythagoram, caseo, aridis ficis et panibus μήτε πάνυ καλῶς ὠπτημένοις, μήτε ζύμην ἔχουσι πολλήν ait Galenus corpus nutrire soliti sunt. & gladiatoribus quibusdā hordeaceis nomē fuisse scimus. Plin. lib. 23. cap. 7. Pythagoras exercitator primus ad carnes Athletas trāstulit, uel Dromeus. Pausanias in Eliac. λέγεται δ' (Δρομεὺς) ὃς τὸ κρέας ἐσθίειν ἐπινοῆσαι. τέως δὲ τοῖς ἀθληταῖς σιτία τυροῦ ἐκ τῶν ταλάρων ἦν. Is uero Pythagoras non pugil quidā fortassis sed philosophus est. Laertius in Pythagora. λέγεται δὲ πρῶτος κρέασιν ἀσκῆσαι ἀθλητάς. τοὺς πρότερον ἰσχάσι ξηραῖς τοῖς τυροῖς ὑγροῖς ἀλλὰ τοῖς πυροῖς σωμασκεῖν αὐτούς. οἱ δὲ Πυθαγόραν ἀλείπτην τινὰ

πινύτου αἰτήσαι τὸν τρόπον, μὴ δῶρον. Qui panis καὶ λαμπρὸς ἢ εὔβρωτος πρὸς εὐφαγίαν sit, pete ex Athenæo dipn. 3. Colyphiũ appellant. Iuuenalis: luctantur paucæ, comedunt colyphia paucæ. πέψαι. alij sic. οὕτως ἐκβλίψαι. digerere. ἡμῖν. hic nobis. κέκλημαι. sum ad cœnam ut tu, uocatus. κἀμὸν ἔπεστι μέρος, & νόμον δὲ χάσιν. Prisci epulantes suam quibusq; cõuiuis obsoniorum portionẽ separatim diuisimq; apponebãt, quam rem cumulate persequitur Zenobius in Parœmia μοῖρις οὐ πνίγει. & Plutarchus sympos. lib. 2. segmẽto 10. Probatq; ex Homero Athæneus dipnos. α. Lucianus ex Hesiodi Theogonia. ὡς δέ τι μικρὸν ὄσον ἐν τῇ μερίδι εὕρω. Idem Athenæus lib. ιδ'. διονύσιος δὲ ὁ τοῦ τρύφωνος τὸ μὲν παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ ποικίλα ἐπιφέρεσθαι, διὸ καὶ φορήματα κληθῆναι. μήτε λαθῶν τι φάγω. neque ipsum latens & fallens comedam. καὶ τὰ πεσόντα. Panis micas, carnis frusta, & huiusmodi quisquilias quæ sub mensa forte cadunt, non edebat antiquitas, ad amicos qui è uita discesserant analecta pertinere iudicans. Athenæus. τοῖς δὲ τελευτήσασι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῆς τραπεζῶν. Ea superstitione imbutum Pythagoram ex Suida & Laertio in eius uita cernimus, ubi & Aristophanem appellat hæc cœnarum purgamẽta heroum esse opinantem. Porrò τὰ περισσὰ. reliquię. τῶν δὲ περὶ ξ. ad seruitia & ministros spectabant præcipue apud Romanos, quibus inanem mensam tollere religiosum erat. cupiebant enim quæ erat dominorum humanitas, ut mancipia secum quodam pacto cibum caperent, quanquam alias quoq; huiusce consuetudinis causas affert ἐν ῥωμαϊκοῖς, & lib. sympos. septimo Plutarchus. Seneca epistola. 78. dein de ipsum Marcellinum admonuit, non esse inhumanum quemadmodum cœna peracta reliquiæ circumstantibus diuidantur. nec obest Athenæus. νόμος δὲ λείψανα ἐκβάλλειν φησὶν ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη. πάντα δίδως ὀπίσω. famulo post eũ consistenti, ut ἔρχε δὲ πάντ' ὀπίσω. Martialis: omnia cũ retro pueris obsonia tradas. Lucian. in Lapithis. εἶδε ὁ κληθεὶς ὅσα αὐτὰ μὴ ἐσθίοντες φυλάττει, τοσαῦτα τοῖς οἰκέταις ἀποδιδόντες. Id quod in eo temulento cõuiuio perpetrat Zenothemis Stoicus. Athenæus. οὐκ ἔφερον δὲ οἴκαδε οἱ παρ' ὁμήρῳ δαιτυμόνες τὰ λειπόμενα, ἀλλὰ κορεσθέντες κατέλειπον παρ' οἷς ἦν ἡ δαίς. ὁ ἀπόγγος. quo mensam apud Homerum tergunt ancillæ & pueri Odyss. α. υ. χ. Pollux. ἀπόγγοις δὲ καὶ ἀπογγίαις καθαιρόντων οἱ ὑπηρέται πάντα τὰ λείψανα τῆς τροφῆς, τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀπορρίμματα. συναθροίζεται δὲ εἰς ἀγγεῖόν τινα, ἢ κόφινον ἢ σπυρίδα. Martialis in Apophoretis. hæc tibi forte datur tergendis spongia mensis utilis, expresso cũ leuis imbre tumet. πεπόταται. uolat non ambulat. ἀλοητῆρας. μύλους δὲ τὸ ἀλεαίνειν ἴσως τὴν τροφὴν. dentes molares, aut cibum frangentes & comminuẽtes. τετλαίην. sustinere potuit. ἵνα, ἐάν. si uel ubi. postquam. βούβρωσιν. famem. ἐρυσίχθονος αὐτοῦ. Ex Ouidio 8. Metamorp. Erysichthonis esuries pueris nota. Hinc Athenæus ι. οὐδ' ἄρα θύσας ἐρυσίχθονι. & 10. ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ δευκαλιωνείας, ἐρυσίχθονα φησὶν μυρμιδόνος, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, αἴθωνα κληθῆναι. Erasmus in Adagio Aethon, ex ipso Athenæo Erysicthonem uulgo dictum fuisse Βορᾶς αἴθωνα indicat. Ego pace Erasmi in omni editione sic recte excusum assero. ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, αἴθωνα κληθῆναι. Lycophron. ὀθνεία γαστρὶ μάρναντος αἴθωνος πόρα. interpres ἐρυσίχθων τίς θετταλὸς, ὁ καὶ αἴθων καλούμενος. Et. αἴθων δὲ ὁ ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο ὡς φησιν ἡσίοδος διὰ τὸν λιμόν. Idem Zetzes in historico. μήτρα τοῦ ἐρυσίχθωνος αἴθωνος ἦν θυγάτηρ. Aelianus lib. ποικίλης ἱστορίας α. ἀδηφάγους λέγουσιν ἀνθρώπους γεγονέναι, πιτυρέα τὸν φρύγα, καὶ ἐρυσίχθονα τὸν μυρμιδόνος, ὅς γε τοι καὶ αἴθων ἐκλήθη οὗτος. sic enim in manuscripto codice reperitur non κάνθων. λιμός

quoq; αἴθων epitheticôs nuncupatur ἀπὸ αἴθωνός τινος ἡλίου ut putat Varinus: λιμὸν τ' αἴθωνα κρυόεντ' ἐπάγοντες ἀέργα. Epigramma profert in Cimone Plutarchus & Aeschines contra Ctesiphôtem. Callimachus εἰς δήμητρα. ἀμὲν τόσ' εἶποισ', ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά. αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν αἴθωνα κρατερόν. nec uocem hanc alia significare ignoramus. Pindaro in Olymp. οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ, οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες. Homero. τὸν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι, αἴθωνες μεγάλοι. Et. αἴθωνι σιδήρῳ. atq; Aeschylo. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ σίμαργός ἐστ' ἄγαν, αἴθων τέ παντα. ὅν καλέεις. ad cœnam aut prandiũ, cuius etiam mentio est apud antiquos, ne cui imponant triuiales grammatici. οὐ μὲν ἄνοστος. nam plura maioraq; præstabo. λαερτιάδης. Vlysses. σκύλλης. Homer. Odyss. α. Palæphatus περὶ σκύλλης. & Strabo lib. α. πολύτλας. alter sed cautior Vlysses. cumq; longe præcellens, ad illud Homeri frequens Hemistichũ alludit Agathias, πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς. Id est Odyss. π. κακὰ πολλὰ ἀνατλάς. εἴσε πορίσω. cuitem, aut superem. κύκλωπος ἐλαφρότερον. Is cyclops Polyphemus est. Homerus Vlyss. & Euripides in tragœdia cui titulus κύκλωψ. Huius & Galateæ amores cauentem Idyll. α. Theocritum intelliges si Athenæum lib. ι. de Philoxeno qui Galateam superauit loquentem consulueris. ἐκδαπανῶν. expendens. μετὰ βρῶσιν χρημάτων. pecuniis insumptis & profusis. δύο γῦπες. duo uultures Titij iecur apud Homerum rimantur Odyss. λ. Maroni unus Aeneid. ς. fibras tondet. τέσσαρες αἰγυπιοί. Quatuor affectus qui in nobis præcipui sunt. dolor, uoluptas, spes, metus. Cebes in Pinace animi perturbationes θηρία nuncupat, bestias Ficinus, furias Lactantius, carnifices Donatus, ultrices Hermes trismegistus. aut iustitiæ, fortitudini, temperantiæ, & prudentiæ, cõtrariæ offensiones. Porro cum Metreas Athenæi huiusmodi ænigma proponeret, alere se feram quandam quæ semper ipsa esitaret, aut iram aut inuidiam aut animi ægritudinem significare uoluisse perhibent. aliis τέσσαρες αἰγυπιοί, quatuor uoracissimi homines uidentur. Cæterum captatores testamentorum uulgata metaphora uultures appellantur, quod senibus orbis seu cadaueribus inhient. Martialis. Cuius uulturis hoc erit cadauer. Seneca in epistolis. At si hoc hæreditatis causa facit, uultur est, cadauer expectat. Apuleio Togati Vulturij causidici & patroni forenses sunt. τὴν σπατάλην. cibum, delicias. quasi σπατίλην excrementum. κατασπαταλῶν. deliciaris. quam epularis. ἔδων. edens, κακὰ χέζοντα obscœna & spurca quædam, à quibus abstinere, & famem tolerare, tametsi urgeret satius ducit.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ.

Λουκιανοῦ.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἥρπασε κώνωψ,
ἡ δὲ, τί φησι; πάθω ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς διονύσιε μάρκος ὁ μακρὸς,
τοὺς ῥίψας αὐτὸν, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν καλάμῳ πήξας ἄθερα στρατόνικος ὁ λεπτός,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπηγχόνισε.
καί τι γὰρ οὐχὶ κάτω βρίσει βάρος, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
ὑψωμένης οὔσης, νεκρὸς ἄνω πίπτει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτὸς,
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως.
καὶ περάσας εἰς ἀΐδην καταβὰς οἷος περ ὅτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω. Γάϊος ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς εὐθὺς ἀπῆλθε κάτω.

Ἀμμιανοῦ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον εὑρὼν,
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

Λουκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον, ἦρεν ὁ καπνὸς
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ᾤχετ' ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
πῶς κατέβη τρωθεὶς μυρία τοῖς ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω κουφότατος πέλε Γάϊος, ὥστ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Ἀμμιανοῦ, οἱ δὲ, Νικάρχου.

Ἐξαίρων ποτ' ἄκανθαν ὁ λεπταλέος Διόδωρος,
αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

Λουκιλλίου.

Ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν,
εἶναι δοκῶν ἄλκιμε λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου.
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἂν,
ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀτόμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππεδίων μύρμηκος ἐπιβὰς ὡς ἐλέφαντι,
Δύσμορος ἐξ ἀπίνης ὕπτιος ἐξετάθη.
λακτισθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνε φησὶν,
οὕτως Ἱππεδίων ὤλετο καὶ Φαέθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Ὑμήκιον. ὃς δ' ἐκάθευδε,
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χεῖρας ἐκτανύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς ὑπ' αὔρης λεπτὸς, ἐπέτατο δι' αἴθρης
 χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τάχ' ἂν ἐρροίζειτο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνης
 σὺν ποσὶν ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
αὐτοῦ δ' ἐν νύκτας τε, καὶ ἤματα πέντε κρεμασθεὶς,
 ἑκταῖος κατέβη νήματι δι' ἀράχνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰγείρου φύλλῳ πεφορημένον ὑπ' ἀνέμοιο,
 πληγεὶς χαιρήμων, ὕπτιος ἐξετάθη.
κεῖται δ' ἐν πτυοῦ ἐναλίγκιος, ἢ παλικάμπης,
 ἁπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ κινάβινον.

Νικάρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ πρώην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
 τίς προκριθεὶς εἴη, λεπτότερος λεπτοῦ.
ὧν ὁ μὲν εἷς, ἕρμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
 καὶ διέδυ ῥαφίδος τρῆμα λίνον κατέχων.
Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, δι' ἀράχνιον ἐστη.
 ἡ δ' ἀράχνη νεῦσασ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.
σωσίπατρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ στεφανοῦτ'. ἐγὼ γὰρ
 εἰ βλέπομαι τέθνημαι. πνεῦμα γάρ εἰμι μόνον.

Λουκιλλίου.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
 νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀεὶ δεῖ σύμπνοον αὔρῃ,
 μήποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι.
μή τις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
 ἄσθματος ἠρίου πολλὸν ἐλαφρότερον.
οὐ σὺ μόνον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψας
 ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τὸ πρὶν πέλεθες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθεὶς
 ἀσθμικὸς ῥήτωρ, ποῖον ἔλεξεν ἔπος,
ὕπταο, τὸν σὸν ἔχεις ὦ πήγασε Βελλεροφόντην,
 φόρτανον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

Ἄδηλα.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
 τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

Ἄλλο.

Ἀρκάδες οὐχ οὕτω συμφαλίδες, ὥς ἐμὲ κίχλαι
 αἱ νέκυδες, ξηροῖς ἤκαχον ὀσαρίοις,
ἄρπυιαι βραχμῆς ξηρὰ δέμας, ὦ ἐλεεινὲ
 λειμώνων ἔτυμος ἔρρετε νυκτερίδες.

ἄλλο.

εἰ μὲν ἐγὼ κατελάβους ἄγεται στρατὸς, ἢ κωνωπὰς
ἢ μυίας, ἢ ψυλλῶν ἱππικὸν, ἢ βατράχων,
γαῖε, καὶ σὺ φοβοῦ μὴ καί σέ τις ἐγκατπλέξῃ,
ὡς ἂν τοῖς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῇ ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἀτρέμας ἦσθ'
ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γεράνους πόλεμος.

ἐρώτιον. Erotiū puellam, uel puppam casu accusandi. κωνώψ. Conops, culex. nec deerūt fortasse qui morosius pumilionē explicēt, ex Plinij lib. 7. cap. 16. At homūtiones illos σκωπαίους καὶ σιλπωνας uocatos legimus. δῶ ζῆν. permittā lupi ter. quasi ab aquila ut Ganymedes rapiat. πυρῆνα, nucleū. acinū tanq̃ crucē & patibulū. ἀθέρα. aristā quæ ut acus tenuis eminet è gluma. ὄχι κάτω. quo grauia tendūt. ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῆς, ἀθέρος τοῦ καλάμου. ἐκπνεύσας. cū animā efflasset. ὀρθόν, nihil cor poreū. τοῦ πόρου. tandē. aut πόρας. ἤρων ἐπ' ὤμων. sic mortuos efferebāt prisci, et ho die Veneti. κλίνην. saudapilā. τῇ κεφαλῇ. Cū ex atomis Epicureis aliquā capite terebrasset per foramē illud trāsiit. ἀναλαβε κάτω, per tubā se insufflās. θέρος, æstiuo tēpore. ψιλός. tenuis, aut leui armatura instructus. δεύτερον ἡρακλέα. Eras. in Adag. alter Hercules. ἔστω μητρόπολις. Stephanus decē ciuitates in ordinē redigit quæ sic nūcupatæ sunt, quarū unā fortassis illudit poeta, magna appellatiōe ge stientē, quę uix oppiduli instar esset, aut metropoli cuidā euersę insultat. Metro polis est matrix urbs è qua coloniæ deductę. quæ quid metropolitanis deberēt ostēdit lib. 1. Thucyd. matrix arbor Trāquillo est è qua stolones succreuerūt. lo cat apud Athenęū in uoce μητρόπολις Antiphanes. μήτρα enī uulua et uterus est. ἔχων. Proclū habēs & efferēs. aut ἔχων uacat. προσενήξατο. adnatauit. μυελῷ. multis uiderib. κουφότατε. Cynesię Sannyriōis et aliorū qui graciles & tenues fuerūt, meminit Aelianus lib. ποικίλης ἱστορίας 10. & Athen. dipn. 12. hos monogrāmos nūcuparunt quidā. ὁ λεπτάκινος, λεπτός. ἐξαίρων. acu extrahēs. ἄκανθαν. à pede. τὴν βελόνην. acū. ἄλκιμε. Alcime. ἐκ θυρίδος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ κόσμου ὤν. λακκίδιος. à formica. mul tatus calcib. inquit Ausonius. τὸ κώνειον. cicutæ. κώνειος πληγὴ letalis est. ὡς ἔχε, ita ut erat. καὶ φασὶ τῶν. Ouid. Metam. 2. μέγαν ironice. ἑταῖρον. amici. ἀρθείς. sublatus. ἐρριζώθη. radices egisset in aere. ἐμπλεχθείς. Cheremō. αὐτοῦ. illic. νόσφιν. ex Hom. ὃ ἀνομοιο. qd uetus ferebat. ἢ παλινκάμπτω. castigo ἢ πάλι κάμπτε. aut rursum uel e di uerso erucę. duę itaq; sunt dictiōes. Hac figura comœdiæ scatēt, cū παρ' ὑπόνοιαν, preter expectationē aliquid respōdet. τὸ κανάβινον. Varinus & Hesychius in uo cabulo κάναβοι. Cheremonē ἶσον φαλάγγιον dixerat qui Hom. Odyss. λ. ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα. Virg. per tota nouē cui iugera corpꝰ porrigitꝰ. λεπτότερος πρότερος. sic Demodocus. δεινὸν τοῖς γίνονται φαῦλοι πάντων λεπτότεροι. gracilissimo gracilior supra mo dū exilis. καὶ δῦναι, subijt, penetrauit. ἐκ ῥάχης. aranei. ἐπ' ἀράχνιον. super aranei telā stetit. ἐμέ. uictorē στεφανώσατε, ἥττημαι. superatū me nō inficior. αὐτοῦ. seipsum. σκιοειδὲς. umbris & spectris simile. ἔσται. eris. ἴον. uiola, ἡμιθανῆ. semimortuū. συμφαλίδες. Hercules Stymphalides uolucres cōfecisse memorat. Diod. li. 5. & Pauf. in Arca. ἀμενηνούς. exiles, quasi incorporeę. ἅρπυιαι. macrę & osseę tanq̃ harpyę. δέκα κίχλας. hos decē turdos, denario seu grosso uel trib. solidis nostratib. & 4. denariolis cōstare ait. λιμνῶν νυκτερίδες. nō urbiū in quib. uesperi circūuolitāt. νυκτερίδες. indignæ quę aues uocemini nycteride pisce spinosiores, aut uesperti liōe macriores. Cherephō Socratis familiaris nycteris cognominatus est qd phi losophādo expalluisset & supra modū emaciatꝰ esset, alijs διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ ἰσχνός. qdā post λιμώνων, ἔννοια subaudiūt. in quib. famelicę elanguerāt. ἀθλάβες.

bricos. ἐγκαταλέξῃ. nomen dare compellat. ἐπὶ. scribe. ἐσι. Homer. Iliad. α. δαὶ μόνι ἀβ́ξεμας ἦδε καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε. Et μύας mures non μύας. πῶς γεράνους. tametsi uir fortis, procerus, ac Pygmæus sis, ut in sacramētum uocatus cum gruibus depugnes. fabulosum hoc esse non putat Aristoteles lib. de historia anima. 9. Euolue Strabonem lib. ultimo & Eustathium Iliad. γ.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάννυχα κεκλιμένον.
στῆσαι δ' ὅποτ' ἔχρῃζεν, ἔδει σὺν παιδίας ἀπ' ὄρθρου
τὴν ὀροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Αἰμιλιανοῦ.

Τῷ στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ὁ πεντόργυιος. quinq; ulnarum. πέντ' ἐπὶ πέντε. decem. ἀπ' ὄρθρου. diluculo. πόλιν ἄλλην. maiorem. ἢ τούτοις. homuntionibus. ἄλλην. minorem.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Σιλβανὲ δύο παῖδας ἔχων οἶνόν τε, καὶ ὕπνον,
οὐκέτι τὰς μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέω.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων τὸν ὕγρον ἐν φρένα θέλγει,
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγχόμενον κατέχει.

Ἀδήλου.

Ἡ γραῦς ἡ Βάκχου κυλίκων τροφός, ἥ ποτε νούσῳ
κεκλιμένη, ζωῇ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἢν ὀλοοῦ διάκαυμα φύγω πυρός, εἰς ἑκατὸν δὲ
ἠελίους δροσερὰς πίομαι ἐκ λιβάδος,
ἄβρομον, καὶ ἄοινον. ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
αὐτῆμαρ ποῖον μῆχος ἐπεφράσατο.
τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
χοίνων ἠελίους πλείονας ἠγάσατο.

Ἀδήλου.

Πῶς φιλέεις ὦ μῆτερ ἐμοῦ πλέον ὑγρὸν οἶνον;
δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας.
ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε.
νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ τὴν σὸν δίψαν.

Ἀδήλου.

Δ ὀρέκτο παῖς δίψων ἐς χεῖρα μητρὶ τείνει.
ἡ δὲ γυνή, ἔτι παῖδα γυνὴ κεκρατημένη οἴνῳ,
ἐν λαγυνίῳ τίνουσα, ὁ δ' ὤνετε λοξὸν ἰδοῦσα,
ἐκ δὲ Βρόχθου ἐμεῖο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμεῖο;
ξεῖνος γὰρ βιάκηντα μόνους λάγυνος τόδε χωρεῖ.
μῆτερ, μοίρης χαλεπὸν βόπον ἀνδικρατοῦσα,
ἀμπέλου ἠλυπάτης τάδε δάκρυα δὸς μοι ἀφύσσειν.

Εἰς ἀπιανὸν ἡγεμόνα πότλω.

Γράμμα πρῶτον ὃν ἔχεις τὸ προκείμενον, ἣν ἀφέλῃ τίς
τούτου, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

νὴν. illum. ἐν φρεσί. in animo. κυλίκων ἀποσβὲς. uino perinde atque igne absumpta anus. uel ἀποσβὸς. pocula exsiccans. πυρός. æstus febris, uel ardentis febris. eam καῦσον & καύσωνα uocant, uel πυρὸς διάκαυμα, καυσώδη πυρετόν. ἠελίους. ad 100. usque dies. centū perpetuis diebus. πίομαι. bibo. bibam. ἀβρόμιος. ἄβρομος. χωρὶς οἴνου. ἀνάγκην. fatū. mortem. μῆχος. machinā fallaciā. ἐπεφράσατο. excogitauit. σχοίνων. aliquot schœnos ambulans. ἠελίους. soles. uetula in ambiguo dictionis ἥλιος quæ annū poetis & solem significat loue fefellit. ἐμοῦ υἱός. me filio tuo. ἃ πάλ. sermo matris. χεῖρα τείνα. manibus intensis obsecrās. ἐπί. uelut. ἐρόχθω. e poculo meo. ἀμπέλου δάκρυα. uinum. τὸ προκείμενον. alpha.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

Νικάρχου.

Ἡγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον ἡλιόδωρε
τῷ πάσῃ τὴν θράκην ψυχρότερον βορέου,
μὴ κάμνε, μὴ φύσα, μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις,
ἐς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας.

μιλιάριον. Miliarium uas est ad parādam aquā calidam quo etiam in trapezis usos ueteres monstrat Cato. Athenæus. τὸ μιλιάριον καλούμενον ὑπὸ ῥωμαίων ἐς θέρμου ὕδατος κατεργασίαν κατεσκευαζόμενον. μὴ φύσα. ne suffles ignem. βαύκαλιν. baucalium. uas uinarium, quod hodie Italis seruat nomen.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Φαῦλος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἧκεν ῥῦφος.
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ὅ γε σοι ῥῦφος τρίβων τὰ χρώματ' ἔμελλε,
φαῦλος ἔγραψε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχήν.

Ἄδηλον.

Τοὺς πόδας εἰ κρατερὸς καὶ τὰς χεῖρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
οὐ καὶ τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

πραγματικός. Cicero de oratore. itaque ut apud Græcos infimi homines mercedula adducti ministros se præbent in iudicijs oratoribus, ij qui apud illos πραγματικοὶ uocantur. Et lib. 12. cap. 3. Quintilianus. ἧκεν. cōtendit. εἰκονικὴν ἀποχήν. Artemid. ἔδοξε χρεώστης συνεωρακέναι, τὸ χρέος ἀπολαβεῖν. καὶ ἀποχὴν ἐπὶ χρεώστῃ δοῦναι. Apocha Chirographū significat quod confessionē uulgo dicimus. cū enim debitor suā fidē liberat, & de receptis Chirographū à creditore accipit, id Apocha dicitur ἀπὸ τοῦ ἀπέχειν. inde apocha receptionē quoque significat, qua ratione uice uersa antapochā quoque dicimus. Sūt aūt pictorib. iconicæ imagines, iurisconsultis imaginaria uenditio, dominiū atque alia, ad imaginē uel similitudinē introducta, quæ simul Nicarchus intuēs, εἰκονικὴν dixit. Harmenopulus. εἰκονικὴ δὲ πρᾶσις ἡ γραμματικῶς καὶ οὐ καλῶς γινομένη οἷον &c. Latet etiā in ancipiti uoce ἔγραψε sal, quæ & pingere & scribere notat. ὁ κρατερὸς. si aufugisset. εἶχ' ὁλοκλήρους. nec falsi

crimine

crimine esset damnatus. κεφαλὴν. τετμημένην subaudio. capite plexus non fuisset. ex multiplici uocis κεφαλὴ significatu hoc uarie explicari potest.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς φυλακὴν βληθείς ποτε Μάρκος ὁ ἀργὸς ἑκόντι
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
οὐκ ἔτ' ἐκοιμάθη μὴ πάλι που τροχάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ἔστ' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας,
μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται. ἐν δ' ἐνιαυτῷ
καρφὰ θεῶν ἀδίκων οὔατα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκλήθην ἐχθὲς δ' ὑμῖν τοι. σήμερον ἦλθον
δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. οὐδ' ἂν ἐπάθην
σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην, κόρνον ὄνου κατέχων.

ἀργός. piger. ἑκόντι. ultro nulla quæstione tortus. ἐδεῖτο. rogabat. ἐν δ' ἐνιαυτῷ. Idq; annuo temporis interuallo. rectius omnino. ἐν δ' οἱ αὐτῷ. apud se, secum. θεῶν. a quibus μηκέτι ἀναστῆναι precatus erat. ἀδίκων. siquidem ne conualeret a dijs petierat. ἐκλήθην. ad cœnam inuitatus sum. Græci nihil addere solent. Palladas. ἐκλήθην πρὸς σοῦ τοῦ ῥήτορος. Lucillius. μὴ κληθεὶς δ' αὐλός. Et. κἀγὼ κέκλημαι. μὴ μέμψῃ. tarditatem meam accuses.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἀρίστων,
ἢ ποίους σε μύλου κόψατο λατομίδων;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
ὀρχηστὴς, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας. οὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἓν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδὼν, ἠδίκεες μεγάλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης.
καὶ πάλιν ὢν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες. τοῦτο παρ' ἱστορίην.

Παλλαδᾶ.

Δάφνην, καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός.
ὡς ξύλινος, Δάφνην, ὡς λίθινος, Νιόβην.

ὁ πα-

ὁ πατήρ. nõ enim è muliere ortus es. ἀρίστων. Aristo saltator. μύλον, equa mola. λαθομιῶν. lapidicinarum: Vitruuio lib. 2. lapicidinarũ, alijs & lapicędinarum. ἀπὸ δρυός. Homer. Odyss. τ. οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι. & Palladas. οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι. νιόβης ἀρχέτυπον. saxeus & immobilis. λυπὴν ἤνεικας. ut olim Niobe. ἀπολιπών, omittens, relinquens. ὠνίακες. nobis spectantibus tristitiam intulisti. ὡς λίθος ἐστίν. Tzetzes πάντως ἀναλγητος ὢς πάθεα γεγονῦα. Idem sentit M. Tullius. uide Homeri glossematariũ lib. Iliad. ω. Ouidium Metamorph. 6. Calabrum 1. & 14. Gellium 20. cap. 6. Euripidis in Hecubam annotationes & Palephatum in Niobe. Media. Est Cynosema tumulus Hecubæ siue ex figura canis in quem conuersa traditur, siue ex fortuna in quam deciderat, humili nomine accepto. Hecubã canem à Græcis uocitatã quod omnia mala ingereret, autumat Plautus. ἐξαπίνης ἐπεσε. Capaneus è pinis mœnium Thebanorum fulmine in solum adactus corruit, iactabat enim gloriosus miles se, inuito Ioue in urbem peruasurum. Eurip. in Phœnissis. Pausanias in Bœot. & Statius Thebaid. 10. καὶ ζῶν ἐξῆλθες. nec te uiuere penituit, nõ es ob insulsam actionẽ à populo spectante, saxis obrutus. nec hoc prætereundũ, esse in uocabulo ἐπεσες facetiã. dicit enim comœdia aut tragœdia ἐκπίπτειν quãdo exigitur exploditurq;. ὧν παρ᾽ ἱστορίαν. nam sibi mortẽ cõsciuit Canace, cuius est ad Macareũ fratrẽ epistola in Nasonis Heroidibus.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ.

Ἀδεσπότου.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ᾽ ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισηκοὺς ἀνθ᾽ ἑνὸς ὀψόμεθα.

ἀπόλοιτο. pereat. μισηκούς. pingues & obesos.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Πολλιανοῦ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσιν
ποιητὴν, ἀνθ᾽ ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
φίνω σε δέομαι γράφε πλείονα, μείζονα γάρ σοι
εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χαίρω φλῶρε, γνοίμην δάκτυλος, ἢ πούς,
εἰς τὴν σὴν τούτων τῶν κατατεινομένων.
χαίρω νὴ τὸν κλῆρον, ὃν εὐκλήρηκας ἐν ἄθλοις,
ὡς περὶ χρείας τοῦ στεφάνου μερίδος.
ἴσος γὰρ θάρσει φλῶρε, καὶ εὔθυμος πάλιν γίγνου,
οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς κυκλίους τούτους, τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λέγοντας
μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
καὶ διὰ τοῦτ᾽ ἐλέγοις προσέχω πλέον. οὐδὲν ἔχω γὰρ
παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι καλλιμάχου.
θηρὶ μὲν οὐατόεντι γενοίμην, εἴ ποτε γράψω
εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.
οἱ δ᾽ οὕτως τὸν ὅμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,
ὥστε γράφειν ἤδη, μῆνιν ἄειδε θεά.

Λου-

Λουκιλλίου.

Οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
  οὔθ' ὁ κατακρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς φαέθων,
ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους ποτάμων ὁ ποιητής.
  καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν ἑρμογένης.
ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
  δευκαλίων, φαέθων, ἑρμογένης, ποτάμων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκ' εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
  φεύγετ', ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται εὐτυχίδης.
καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
  δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσιπέντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ χάρων ἐπελήλυθε. ποῦ τις ἀπέλθῃ
  λοιπόν, ἐπεὶ καὶ γῆν εὐτυχίδης κατέχει;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν οὕτω.
  ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἡλιόδωρε θέλεις;
ᾄσομ' ἴδ', ὡς κἂν θᾶττον ὀλέθρου. καὶ γὰρ ἐμ' ὄψει
  μακροφλυαρητὴν ἡλιοδωρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι, μηκέτι μάρκε τὸ παιδίον. ἀλλ' ἐμὲ κόπτου,
  τὸν πολὺ τοῦ παρὰ σοὶ νεκρότερον τεκνίου.
εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνους
  δήμιε, τὸν στιχίνῳ πλαζόμενον θανάτῳ.
τοῦ σοῦ γὰρ πάσχω νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
  οἱ καταδείξαντες βιβλία, καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
  ἄνθρωποι, διὰ τῆς ὀξυπίνης γένεδρας,
οἷον ἀκήρυκτον καλλίστρατε καὶ σὺ προελθών,
  ποιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
σάλπιγγος ταχέως ἀνακλητικόν. εἰς ἀνοχὰς γὰρ
  καὶ πρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ὑγιὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος ὦ παροδῖτα,
  μάρκος ὁ ποιητὴς ᾠκοδόμησε τάφον.
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε·
  κλαύσατε δωδεκέτη μάξιμον ἐξ ἐφέσου.
οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξιν
  ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
  ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἢν δ' ἀναγινώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
  εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίην μανίην.

Ἀρα/

Αράτου.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
γαργαρέων παισὶν βῆτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Αδήλου.

Μισῶ δ' ἐπαρωτα καῖσαρ, ὅτις νέος οὐδέποτ' οὐδὲς
ἤρυδε κἂν ἔπος, μῆνιν ἄειδε θεά.
ἀλλ' ἢν μὴ πριάμου τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
εἰ καὶ λυρτὸς ἄγαν, οὐ δύναται ἄλφα γράφειν.
ἀλλ' οὕτως τοῦτ' ἔστ' οὕτως ἔχομεν ὦ ὕπατε ζεῦ,
ὡς σὺ κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

Λουκιανοῦ.

Ποιητὰς ἐλθὼν εἰς ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρεῖδμι ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς πύθια. κἂν πάλιν εὕρῃ,
εἰπεῖν οὐ δύναται, καὶ παρὰ πύθι' ἔχω.

Αδεσπότου.

Ὠμοβόειον μοι παραθεὶς τόμον Ἡλιόδωρε,
καὶ τρία μοι κράμβας ὠμοβοειότερα.
ἐνθύ με κατακλύζεις τοῖς γράμμασιν. ἀλλ' ἀσεβήσας,
βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ τρινακρίας.
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. ἀλλ' ἔστι τὸ κῦμα
ἔνθεν μακράν, ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Αδήλου.

Τί ὠφελήσεις τὴν πόλιν στίχους γράφων,
χρυσὸν κοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας;
πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

Μακεδονίου.

Παρθένος ἡ πατρῴα δίκη, πρὸς βαιτρα πλέων,
οὐ γὰρ ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται.
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διός, πάγχρυσα τελέθει,
οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου.
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
εἰ μὴ ἐμοιράων ἐξελάθου χαρίτων.

ἐν μουσάων ὀρινύει. impetum illum quo abrepti poetæ ad carmina pangenda prosiliunt, qui pierius calor & poeticus ἐνθουσιασμός insaniaq; ab aliis nominatur, furias appellat. Cicero poetam natura ipsa ualere & mentis uiribus excitari & quasi diuino quodam spiritu afflari à summis hominibus accepit. ἀνθ' ὧν Idcirco. τῶν κατατεταγμένων. uersuum magis quam per canones liceat. ἐν ἄθλοις. Poetarum Rhapsodorumq; certamina ex complurium monumentis ignota non sunt, remq; antiquissimam ex Pausania in Phocicis esse constat. Hesiodus se in harenam hanc descendisse, tripodemq; uictoriæ præmium tulisse prædicat. τῶν κατατεταγμένων. uersuum aliquot syllabis aut pedibus redundantium. χαρίας μερίδος ἐν τῷ στεφάνου στερήσεως. ut si quis uinceretur. τοῦ στεφάνου, uictoriæ. καὶ δολιχόν. tu enim longissima omnium carmina exarasti, quod cũ ita

u sit

sit, superatũ te quis dicere audeat. Florum salse tangit Lucillius. τοὺς κύκλους. ἐγκυκλίους, ἀγραίους. Illiteratos, Cyclicos. Artemidorus. ἔδοξέ τις κύκλιος αὐλητής. αὐτὰρ ἔπειτα. Homericas uoces carminibus exametris inculcãtes. λωποδύτας. fures. ἀλλοτρίων ἐπέων. potissimum Homeri. πρὸ θρόνου. Suidas. θυεῖ μὲν οὐ ἀπέγνω. asino: quo nullum animal imperitum ac indocile magis, uelut aliquot prouerbijs in confesso est, quod tamen Plutarchus λεπτότατον καὶ μουσικώτατον δεῖσθαι παρέχειν tradit. χλωρὰ χελιδόνια. maiorem & minorem hirundinariam. At χελιδόνια barbara & inepta quædam plerũq; significat, est & gladij genus Chelidonium cauda bifurca, & collyrij species. uellicat hic quempiam Gallianus. ἐγένοντο. fuerunt. ποτάμων ὁ ποιητής. auditorem fastidio torquet & occidit, ampla carminum uolumina recitans Potamon. Horatius in arte poet. Quem semel arripuit tenet occiditq; legẽdo. ἐξ αἰῶνος. ab æterno. τοὺς ὑπὲρ γῆς. homines. ὁ μελογράφος. τὰ μέλη γράφων. Lyricus poeta. οἱ κατὰ γαῖαν. mortui. φεύγετε. uos uel mortuos cruciabit atq; rursum perimet. ἔρχεται. ad uos. καὶ κίστας εἰκοσιπέντε. quinq; & uiginti cistas & scrinia. νόμων. in carmine ac cantilena. νόμος, qualitas uocis & moderatio est. quidam modos & modulationes interpretantur. cur autem appellantur νόμοι declarat Suidas in dictione νόμοι κιθαρῳδικοί, immo Aristoteles sectione Problemat. ιθ. quæstione κη. ἐπελήλυθε. Eutychidem ferre non potest. ποῦ τις ἀπέλθῃ. quo morientes fugiemus. καὶ γῆν. infernas terræ sedes: ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον. Homerus Iliad. ζ & υ. ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι. ἠλιθιωδέστερον. te Heliodorũ nugis & indoctis carminibus longe uincentem. ἐμὲ κόψου. me luge, non filij mei immaturũ obitum. τεκνίου νεκρότερον. ex Elegiæ tuæ lectione. νῦν ἐλέγους. ἔλεγος θρῆνος ὁ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιλεγόμενος. nam uersibus elegis primum querimonia inclusa est, post etiam compos uoti sententia. παῖδα πάλιν. ut in filium meum. sum equidem στιχίνῳ θανάτῳ carminum tuorum ineptijs occisus. τοῦ σοῦ νεκροῦ. elegiæ tuæ in extinctum puerum compositæ. οἱ καταλέξαντες. cum cæteri, tum tu imprimis. κακοεργὸν μάχαιραν. Aratus οἱ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν. καὶ σὺ προσελθών. ad recitanda indocta poemata. φονικῶν. fastidio necantium. ἀνακλητικόν. cane receptui. ὁ πρίαμος κλαύσας. Priamus Mercurio duce inter nocturnas hostium profectus excubias Achilli supplex flens aduoluitur. Homer. Iliad. ω. κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν ἀχιλλῆος ἐλυσθείς. ἡμερίων ἔτυχεν. ἀνθρώπων. Hesychius. nunc ἀνθρώπων. id est Hectorei cadaueris. alijs ἡμειδίων pro ἡμεριδίων non displicet. diecularem. Priamus ea Rhapsodia inducias ab Achille impetrat ut nouem dies Hectorem defleant Troiani, quod ad exequiarum iusta opus est parent. decimo sepeliant, undecimum tumulo excitando impendant. & si ut in nuptijs olim septimus dies instaurationem uoti habebat, ita in funere nono die parẽtalia concludebantur. at si forte quis domi non obijsset illuc referebatur, ubi per septem dies seruatus octauo die incendebatur, nono sepeliebatur. fides penes grammaticos. ludi tamen qui mortuorum causa celebrabantur, nouendiales appellati sunt. nec fas erat eodem die & parentare & eos exhibere, qui ut esset cõueniendi spatiũ, indicebantur. Papinius. nuncia multiuago danaas perlabitur urbes fama gradu. λέγει. monostichum. τοὺς ἀκροασαμένους. auditores. ἣν δ' ἀναγιγνώσκῃς. libros suos recitet. τὴν ἰδίαν μανίαν. furorem illum quo poetæ ad metra componenda impellunt, in se uertat. αἰάζω. Parodia ex Epitaphio Adonidis apud Theocritum Idyl. 23. αἰάζω τὸν ἄδωνιν. δύστηνον. τὸν ἀπαραμύθητον γραμματικόν. Stephanum in uoce γάργαρα emenda, ubi ὅτι μῦθος perperam impressum est, & Macrobium lib. 5. cap. 20. in uocabulo ὅτι χοῦνος uitiatũ; qui plura de gargaris

tractat

tractat, quã Homeri Iliad. β. aut Aristophanis in Achar. glossematarij, uel Plutarchus περὶ ποταμῶν in Scamandro. γαργαρέων. Strabo lib. 13. ἄλφα καὶ ἄλφα. grammatices elementa. ὅσοις. eos quibus. νέ⊕. his fere cõuenit Horatius in epistola ad Augustum. μοῦσαν ἄειδε θεοί. Homerũ probe imitetur. μὴ πρεσβύτης. grandæuus sit. εἰς τοὺς κηλήτας. uietos & decrepitos senes, qui Hernia plerunq; tentantur. ὅτι παρίσθμι' ἔχειν. Quæ Græci παρίσθμια uel ἀντιάδας, Latini tonsillas uocant, hoc est faucium tumores, qui non facile discuti possunt, in sue glandulæ nominantur. Celsus lib. 6. cap. 10. Quid Aetij interpres. omnibus hominibus carunculæ quædam exiguæ naturales iuxta utrasq; tonsillas extant, Antiades Græcis Latinis glandulæ appellatæ. In quo à paristhmijs differant Antiades monstrat Aegineta lib. 6. cap. 30. & Galenus περὶ αἰτ. συμπτώματ. non procul à calce lib. 6. tametsi in Isagoge dicat. καὶ αἱ ἀντιάδες γίγνονται &c. deinde. λέγονται δὲ αὗται καὶ παρίσθμια, διὰ τὸ ἐοικέναι τὸ χωρίον ἰσθμῷ εἰς ὃ παράκεινται, μάλιστα δ' ὅταν φλεγμαίνωσι. Paristhmia uocantur ab alijs quasi iuguli Isthmum & angustias obsidentia, quæ hunc, ne poemata recitaret, impediebant. καὶ παραπόδιζε. Causantem se morbo affici deinceps non audiemus, quemadmodũ nuper in ludicro Isthmico cum Paristhmia eum male habebant: nihil siquidẽ erit aut obstaculo aut prætextui quo minus cum cæteris Rhapsodis non cõponatur. qua de re Pausanias Elia. β. gratia in uocabulis παρίσθμια καὶ παραπόδια. quasi hoc sit ægritudinis quoq; genus. ὠμοβοείου. crudæ & duræ bouinę carnis. κύλικες μοι τρεῖς ὠμοβοεῖς τοῖα. tres pessimi uini calyces. Ad tres priscorũ conuiuales Crateres hæc forte spectant, quorũ primus erat Iouis Olympij, alter Telluris & Heroum, tertius Iouis seruatoris. uide Suidam in uocibus οἶν⊕, κρατὴρ, καὶ τρίτου κρατῆρ⊕. Athenæum dipn. β. Plutarchum lib. sympos. ɛ. segmento ɛ. Hesychium in uoce τρίτ⊕ κρατήρ. Pollucem lib. 2. cap. 2. & 16. & Apuleiũ Florido. 4. Strobæus. ἀναχάρσις ἔφη κεκραμένου κρατῆρ⊕ ἐφεσίου, τὸν μὲν πρῶτον ὑγείας πινεσθαι, τὸν δὲ δεύτερον ἡδονῆς, τὸν δὲ τρίτον ὕβρεως, τὸν δὲ τελευταῖον μανίας. aliter in uita Anacharsis Laertius. οὗτ⊕ τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρυς. τὸν πρῶτον ἡδονῆς, τὸν δὲ δεύτερον μέθης, τὸν δὲ τρίτον ἀηδίας. doctiores. τρία. cum θ enuntiant. Aristophanis interpres. καὶ θεῖον δὲ σκευασμά τι παρ' ἀθηναίοις ὃ περιλαμβάνει ὕδωρ στέαρ καὶ ὀρίγανον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα. Et. ἐπειδὴ γὰρ θεῖον περιβάλλοντες τὸ λίπ⊕ ὀπτῶσι. Alexis. οὐκ ὄξ⊕ οὐκ ἄνηθον οὐκ ὀρίγανον οὐ θεῖον. uel pisciũ folijs ficulnis conuolutorum patinam apposuisse dicit. θεῖον γὰρ κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον. Sophocles apud Athenæum. ἀλλ' αὖ τι χήραν θεῖον καλὸν σφόδρα. θεῖοισι τοῖς ἄλλοις κατακλύζεις ἐπιγράμμασι. ut Neptunus Vlyssem fluctu maris circumtexit. Veteres ut admonui, aut sua aut aliorum poemata inter epulas lectitabant. Hesychius. σκοιχόρου τέ⊕ ἦν περὶ πότου ᾄσεσθαι ὡς καὶ τὰ ὁμήρου ἀσεβῶς. ego. βεβρωκὼς τινὰ βοῦν. Soli sacrum bouem à te appositũ edi, quemadmodum Vlysses commilitones eius armenta in Sicilia esitarunt, non sine impietatis crimine. Hom. Odyss. μ. πρὸς κῦμα χανεῖν. malo id quod Vlyssis cõtubernales passi sunt, statim in æquam demergi, quam crassa hęc epigrammatũ uolumina audire. οὐκ ἔστι μακρὰν οἶδα. ἄπεισι. ἀπέχει. φθέγγ. hinc. βλασφημίας. ἐνεκα. πῶς τὸν εἰπόντα, ἀμὴ πόττα δίκη. fuit is Arabius Scholasticus, infra lib. 4. ἀμὴ πόττα δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετ⊕. ὦ πότε δὴ χρύσαα πατήρ. Homeri carmen est Iliad. θ. & χ.

ΕΙΣ ΠΛΟΙΑ. Λουκιλλίου.

Οἱ τοῖχοι διέφαυσι, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὑετὸς ἐκφέρεται.

δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ νηρέως ἀγλαὰ τέκνα,
ἐν τῷ πλοίῳ συνεχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλεύσει καί τις ἐν ἡμῖν.
οὐδὲ γὰρ ἐστιν ὕδωρ οὐκέτι τῷ πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς πέλαγος πλεόμενον Διονύσιε, καὶ γεγέμισαι
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀντλεῖται Ἀδρίας Τυῤῥηνικὸν ἰστρικὸς αἰγῶν,
οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' ὠκεανοῦ ξυλίνη.
ἔπλιζου καῖσαρ, Διονύσιος ἔρχεται ἤδη,
οὐκέτι ναυκληρῶν, ἀλλὰ θαλασσοκρατῶν.

Βιάνορος.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἷλε. πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλευσεν.
οὐδὲ νότος. πόθεν νότου δ' ἅλος, καὶ πελάγους.
ἤδη γὰρ μὲν ἅπασαι ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαι
ἤλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι.
πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογὶ, τὴν ἁλὶ πεζὴν
τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Εἶχε Φίλων λέμβον σωτήριχον. ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
σωθῆν' οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται.
οὔνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος. οἱ δ' ἐπιβάντες,
ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ Φερσεφόνην.

Λουκιλλίου.

Ἐκ ποίων ἔτεμες Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυὸς ἐστιν
οὐδ' ἐλάτης. μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν, ἐξ ἀπίνης ἔσται λίθος. εἶτα τὸ χεῖρον,
κλαύσεις ὡς νιόβην δρᾶμα σεαυτὸν μελετῶν.

τῶν θυρείδων, τρημάτων quibus remos inserunt nautæ. est & θυρὶς εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος. δελφίνων δ' ἀγέλαι. uersus hic sublimius assurgens ex antiquo quodam poeta desumptus est. καί τις ἐν ἡμῖν. pisces. τῷ πελάγει. sed in naue. ἀντλεῖται δ' ἀδρίας ἰστρικός. mare Adriaticum qua parte Istriam attingit. οὐ πλοῖον τυῤῥηνικὸν ἀντλεῖται uel est. sed fons. nihil enim apparet ex quo nauem esse quis iam putet, quæ aqua non extat. alij ἰστρικός quasi λιστρικός. αἰγῶν. non caprarũ in quo iocus est. αἶγες siquidem in præsentia magni & decimani fluctus sunt. Id aliquando αἶγες denotare ostendunt Etymologici Græci & Artemidorus Onirocrit. 2. πηγὴ δ' ὠκεανοῦ. maris, quod supra nauigium attollitur. ἀλλὰ θαλασσοκρατῶν. maris imperium obtinere, ut de classe comparanda sollicitus esse debeat Cæsar. Dionysium salse uellicat, qui uix ad exhauriendam sentinam nauis rimas agentis sufficiat. scomma ex Dilogia uocis θαλασσοκρατῶν. οὐ βυθός. non mare. νότος. non uentus. ἐπὶ ζυγὰ transtra. Pollux τὰ δὲ μέσα τῆς νεώς, ζυγά, ἐν οἷς ζύγιοι κάθηνται. fuerunt sane tres ordines remigum. nam qui in inferiore parte nauis erant θαλαμῖται θαλαμακες θαλάμιοι θαλαμίαι dicebantur, qui in medio ζύγιοι & ζυγῖται, qui in superiore parte θρανῖται. ἤλειφον πεύκης νοτίδι. pice illinebant piceve resina. ὑπερβρασθεῖσα. supra modũ efferuescẽs, ebulliẽs. πεζήν. nauẽ. σωτήριχον. Lembũ (quem dici solũ in fluminib. falsum) inter actuaria minoraque nauigia quin-

quinquagenûm & tricenûm remorum habent. nec Aristophanis in uespis enarrator λέμβου ἐφολκίδα λέγεσθαι male putat, ubi διὰ βραχύτητα non βραδυτῆτα restituo, quod uocabulũ in eodem significatu usurpatur à Demosthene, Lycurgo cõtra Leocratẽ, & Basilio. Scaphã quoq; quæ in maius nauigiũ inueherẽ uulgo βάρκαι καὶ κουντελάδια nominarũt, teste lib. 2. Harmenopulo. hinc Venetis barque è gondole. de barca idẽ sentit Isidorus. Porrò maiores fuisse lẽbos is demũ negarit qui Polybiũ lib. 2. in centũ Lembos quinq; Illyricorũ millia imponere nõ recordat. ὄνομα σωτηρίχος. nomine tantũ, nõ re ipsa, nauibus aũt teda lucida ouo & sulphure lustratis ac purificatis, preces solennes prefati, nomẽ indebant ethnici sacerdotes, nec in totũ exoleuisse antiquũ ritũ Massiliæ conspeximus. ἢ περὶ γῆν. nauicula elisa & depressa ad litus adnantes & eiecti. ἢ περὶ τὴν σπορὰν. naufragiũ passi. μολίβου. plũbi. ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω. Est ad eam Corcyræorum nauẽ nõ sine mordacitate allusio, quã in scopulũ uertit Neptunus Ulyss. υ. ἐς μὲν λαὸν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε. τὸ χεῖρον. quod deterius est, quod ad hanc calamitatem accedit. χερσώσαιμ. uel ὡς νιόβην. quæ in saxum est transmutata. μελίτων. poeta tragicus de quo alibi.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ. Παλλαδᾶ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
 εἰπὲ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος,
ἐν μὲν γραμματικοῖς ὁ πλατωνικός. ἂν δὲ Πλάτωνος
 δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον, οὔτε δὲ τέχνην
 οἶδας γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μὲν οἶδας λέγειν. ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
 γινόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

βρενθύῃ. superbis. ἐν πᾶσιν. grãmatica & philosophia. πάντων. omniũ artium.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. Ἀμμιανοῦ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκτρὲ νέαρχε.
 ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξορύσωσι κύνες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶσσον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
 ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὢν ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκὼν ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
 ὡς ἀστὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.
 πωλιανὸς δὲ τρεῖς, πρῶτος ἀπ' οἰδίποδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀψέποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν.
 ὧν ποδαγρᾶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα μάρκε τὰ πρῶτα,
 ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θυσίον ἐστὶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα.
 ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

Καλλίου ἀργείου.

Αἰεὶ θηρεῖον ἦσθα πολύκριτε. νῦν δὲ πεπωκὼς,
 ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανὲς τι κακόν.
αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
 τὸν τρόπον. οὐκ ἐγένου νῦν κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

Δημοδόκου.

Καὶ τόδε Δημοδόκου, χῖοι, κακοί. οὐχ ὁ μὲν. ὃς δ' οὔ.
 πάντες, πλὴν προκλέους. καὶ προκλέης δὲ χῖος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν ἀεί. ζώνης δὲ τυχόντες
 φαυλότεροι. κέρδους δ' εἵνεκα, φαυλότατοι.
ἢν δ' ἄρα δὶς, καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπλώνης
 δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις. ὄφρα μὴ αὐτὸς
 κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

Λουκιανοῦ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ κυλλήνιε, πῶς κατέβαινε
 Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ φερσεφόνης.
θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
 ἤθελε, φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
 ἔστησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος.
εἰς τὸ μέρος δὲ καθείλκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον
 Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχου.

Ψυχὴν μὲν γράψαι, χαλεπόν. μορφὴν δὲ χαράξαι,
 ῥᾴδιον. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερα.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
 ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.
τὴν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς βόρβορον, καὶ σώματος ὕβριν,
 πῶς ἄν τις γράψῃ, μηδ' ἰδεῖν ἐθέλων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαίης ἐκ γαλατῶν μηδ' ἄνθεα. μὴ δ' ἀπὸ κόλπων
ἀνθρώπων ὀλέτειρα ἐριννύσιν ἐβλάστησαν.

Κούφη κόνις. id defunctis precabantur olim. θᾶττον ποιήσει μέλι. Chiliades Erasmi in Adagio, Scarabeus citius faciet mel. ἑκών τι ποιεῖς. uolēs aliquid. ἀστὴρ κρόνιος. Saturni stella. πρῶτος ἀπ' οἰδίποδος. Oedipus Laium patrem interfecit, matri uero cædis causa fuit, ac fortasse Eteocli & Polinici filijs, quos nūc fratres Oedipodis appellat quod ex Iocasta eadē matre omnes geniti essent. nam Oedipodem fratrem occidisse non legi. ὃν πολλὰ χρᾶν. ob male actam uitam. μασταύρων. Marcū hunc Mastaurensem fuisse opinor. mastaura oppidū est Lydiæ. nec λαστάυρων hic nequā & cruce dignorū expunxissem. τῶν πολλὰ πορνῶν, σαύ-

ρων

σαυ. per τ literã, furcam & patibulũ designari probãt grammatici. cõplures de θ eadem sentiũt, quod humani cordis transfixi speciem quodãmodo repræsentet, aut θάνατον, cuius est prima litera θ. Isidorus hũc characterẽ apponi ad eorum nomina indicat, quos supplicio afficiebant. Erasmus in adagijs θ. præfigere & tristis litera ex Asconio Pediano θ, damnationis fuisse symbolum scribit. τ absolutionis. Budæus cõdemnationis signũ c non θ apud Asconium legit, & absolutionis a non τ, cui in hoc adhæreo. Controuersiam dirimit Alexander Neapolitanus, cuius uerba subiũgo, apud Romanos quãdoq; inoleuit ut in capitis iudicio per θ seu c. in urnam cõiectas signũ mortis & capitis supplicio afficiendi notarent, per τ & a absolutionis, quæ ut existimo probatione indigebant. καὶ ἄνθρωπ☉ διὰ γράμμα, ludit in nomine λέων λέων. λύκ☉. λύκι☉. μάρκ☉ ἄρκτ☉. νόραξ κόραξ aut alijs quæ additione detractione innutatiõe transmutatione literarũ, unusquisq; fingere potest. θηρίον. θηρίον noxium animal est ut leo, ursus, serpens, θηριοδήκτου tamen nomine is maxime intelligendus qui à uenenatis morsus est. sic Theriaca antidota sunt quę eorũ maleficijs aduersantur. hoc sane his animaduertendũ erat qui medicos interpretati sunt. cum enim θηρία uidebant non idcirco semper bestias aut beluas sed plerunq; serpẽtes aut uenenata reddere oportebat. καὶ ἄνθρωπ☉ διὰ γράμμα. κ. ι. μτ. ν. alia excogitabunt ociosi. ἄξι☉ εἶ πολλῶν. dignus es qui non semel à leonibus, lupis, ursis, coruis lanieris, θηρίον. immanis & truculentus. ἀεί. antea semper sed latebat insania. οἶν☉ ἐλέγχει τὸν τρόπον. uinum aut ebrietas animi fucũ tollit. hinc Parœmia in uino ueritas. ἀλλ' ἐφάνη. prius occultus & tectus erat animi affectus. καὶ τόδε δημοδόκου. Hoc & illud Ciceronis lib. episto. ad Attic. 4. καὶ τόδε φωκυλίδου dilucidum fiet ex Erasmo in prouerbio Lerij mali. δημοδόκου. & hoc Demodoci est. χῖ☉. chius & malus. καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα. hoc Parœmiæ competit, aspis à uipera. Compluribus scelerũ maculis inustos Cappadoces ob idq; male audisse ex epigrammate sequenti manifestũ est. δάκεν. momordit. ζώνης δὲ τυχόντες. milites ignauissimi sunt Cappadoces. Festus. apud antiquos toti succincti pugnasse dicuntur. Seruius. omnes qui militant cincti sunt, aut certe inefficaces, ut contra præcinctos strenuos dicimus. unde & Græce εὔζων☉, non qui bonam zonam habet (est enim ζώνη armorum apparatus Homero) sed qui est strenuus. Moschopulo, ἐλαφρὸς, ἢ μυσίῳ ποδὶ τὴν ζώνην ἄχθ☉ ὑποφερόμεν☉. Atqui ζώννυσθαι eidem Iliad. λ. arma induere est. Pausanias, τὸ δὲ γνῶναι τὰ ὅπλα ἐπὶ λοιπῶν οἱ παλαιοὶ ζώσασθαι. ἀπέζωσεν quoq; apud Herodianũ pro exautorauit, & cingulum amittere pro militia cedere comperi. Gregorius. οἶδα καὶ ζώνην ἄλλην, τὴν στρατιωτικὴν λέγω καὶ ἀνδρικὴν, καθ' ἣν ἄζωνοι συνέας καὶ μονάζωνοί τινες ὀνομάζονται. an ζώνης ex Suida δυνάμεως καὶ ἀξιώματ☉ τυχόντες enarrari potest: μεγάλης ὀρέξονται ἁπλῶς. si currum aut rhedam apprehenderint. conuiciari ac βαρβαροβοᾶν solere ait Demodocus Cappadoces, prouerbiũ intuens, de Plaustro loqui. Suidas. Ibi τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. Etymologicus in dictione ἀρχαλέγον μέλ☉. φαυλεπιφαυλότεροι. mali ter & amplius. βασιλεῦ. Rex Iupiter. καὶ πυρπάλης. dicam. κόσμ☉. ne orbis terrarum labatur. ad seruitutẽ natos Cappadoces fuisse prope liquet, quibus cum Tiberius aut S.P.Q.R. ut sui iuris liberiq; essent concessisset, ut regẽ habere sibi liceret poposcerũt, negantes uiuere gentem sine rege posse. Iustinus & Strabo. Iure igitur Cappadoces serui sunt Persio saty. 6. & Martia. Quid te Cappadocũ sex onus esse iuuat. at eorũ fidẽ eleuat saty. 7. Iuuen. nec obscura est Parœmia, τρία κάππα κάκιστα, Cappadoces, Cretẽses, Cilices. eam nationẽ à Philippo Alexãdri patre domitã tradũt

Iustinus

Iustinus & Orosius, quibus in hoc fidem nullā habeo. κυλλώνιε. Mercurius Cyllenius appellatur à mōte Arcadiæ Cyllene altissimo rectius quam ab urbe, ubi ei templum constructū est. Monti nomē imposuit Cyllenus, aut nympha Cyllene, quæ illic Mercurium educauit, aut ex Ioue peperit. diuersa Festus in uoce Cyllenius. λολλιανοῦ ψυχή. Suidas. Is est fortassis cuius uitam conscripsit Philostratus. μηδένα σιγῶσα. unumquenque olim sugillans.

ΕΙΣ ΠΟΡΔΗΝ. Νικάρχου.

πορδὴ ἀποκτείνει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὖσα.
πορδὴ καὶ σώζει τραυλὸν ἱεῖσα μέλος.
οὐκοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδή,
τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

ἀδιέξοδος. Crepitus enim retentos sanitati obesse medici fatentur, quos æque liberos ac ructus esse oportere putant Stoici.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ. Αμμιανοῦ.

Κἂν μέχρις Ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς παρορίζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μενεῖ.
κείσῃ δ' Ἴρῳ ὅμοιος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδὲν,
εἰς τὴν οὐκ ἔτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

παρορίζων. agrorum fines propagans. πᾶσιν ἴσον. quo tegitur, & capit cadauer. Ἴρῳ ὅμοιος. Homerus Odyss. σ.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ. Λευκιλλίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον Μενεκλεῖς.
οὔτε δ' ἐμοὶ κοινόν τι πρὸς Ὀθρυάδαν γεγένηται,
οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν.
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν, ὥστε τί ποιεῖ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν. ἢ μέγα κράξω,
ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρίδιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ἐχέτου Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ Πλούτων,
εἰπὼν, ἀρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ἰξίονι, καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
οὐδὲν γὰρ σοῦ χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρις ἂν ἔλθῃ
ὧδε σολοικίζων ῥοῦφος ὁ γραμματικός.

Κερεαλίου.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα, καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
εὐζήλως ἐστὶν, καὶ φρονίμως μελετᾶν,
οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρε, καὶ εἰ κοναβεῖ, τό, τε σίζε,
καὶ κελάρυζε λέγεις, εὐθὺς Ὅμηρος ἔσῃ.
νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

Ἀδήλου.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκὼν, ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.

Ἀββιανοῦ.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι ἑξακοσίους.
καὶ νῦν μέν φησιν τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα.
τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

ῥήτωρ ἐξαπίνης ἀσιατικός. οὐδὲν ἄπιστον.
καὶ τοῦτ' ἐν θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρώην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
καὶ μέλλων χάνειν, εὐθὺς ἐβαρβάρισε,
καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανεύων.
κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δέδεται.

Ἀμμιανοῦ.

Ἀρκαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον ἀρκάδι δῶρον
ἑρμέῃ ῥήτωρ θῆκεν ἀθηναγόρας.
εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἴομαι ἑρμῇ.
ἀλλ' ὕπαρ, ἀρκείτω, θῆκεν ἀθηναγόρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα παῦλε,
ὡς οὗτοι πάντες γράμματα μὴ μαθέτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα μαῦρον ἰδὼν, ἀπεθαύμασα τὸν βαρύχειλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λυχνοφόρον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸν ὁρῶ σε μέδων τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα.
ἑσταλμένος σιγᾷς; οὐδὲν ὁμοιότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορος ἀλλ' εἰκών. ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκών.
καὶ πῶς; οὐ λαλέει, οὐδὲν ὁμοιότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κολλοῦ δεῖ, καὶ σφὶν, καὶ τρὶς παρ' ἕκαστα δικασταὶ
ἄνδρες, καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθαδέ μοι.
καὶ ταυτὶ, καὶ μὴν, καὶ τεσσαράκοντα, καὶ ἄλλα
σκεψάμενος, καί τοι νὴ δία, καὶ μὰ δία.
ῥήτωρ δεῖ καὶ τῶν, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γρῦ φαθὶ, καὶ μὴν ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε δίκης ζυγός; οὐ νοέεις δὲ
ὡς δράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;
ῥήτρην πισσύνας; πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ,
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ὑπισχομένην;
ἐλπίζειν δ' ἔξεστι, θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
ἐν τοῖς κλεμματικῆς παίγνια φαντασίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα πρὸς διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθὼν,
ἤρετό μιν τείης ἀμφὶ δικασπολίης.

Ἡ μετέρη θεράπαινα, φύγη ποτέ. τὴν δέ τις εὑρὼν
 ἀλλοτρίην τ' ἀπὸ λαθρίου ὑποσάμενος,
ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι. τέκνων δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ.
 καὶ τίνι δουλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;
ὃς δ' ὅτε μορμήκειξε. καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάστην,
 εἶπεν ἀποστρέψας γυρὸν ὑποσκώνιον.
ἢ σοί, ἢ περὶ ἑλόντι τὴν θεράπαιναν, ἀνάγκη
 δουλεύειν κείνους, ὧν χάριν εἴρεαι.
δίζεο δ' ἡμῖν ἐόντα δικασπόλον. αἶψα δ' ἀποίσει
 ψῆφον ἀρειοτέρην, ἤν γε δίκαια λέγοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστής,
 μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
 εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

ὧν χάριν. ut causam meam ageres. ψυχίδιον, furem. καὶ λακεδαιμόνιοι. quorũ gesta cõmemoras. ἀλλὰ λέγει Μενεκλῆς. Eras. in Adag. alia Menecles, alia Porcellus. unde natum sit prouerbiũ non liquet. fortassis originem habet à Menecle Rhetore qui multa ut solent lasciuiẽtes Asiatici extra causam euagando cõgereret. Meneclis Alabãdensis meminit Strabo lib. 14. forte Suidas in uocabulo διακόνιον. & M. Tullius lib. de orat. 2. ut magnũ oratorem laudat, nec is esse potuit qui in hanc facetosam dicacitatẽ incurreret. nam post Adrianũ in uiuis fuit Lucillius. οὐ δέχεται μάρκον. declamãtem Marci Sophistæ uitam habes ex Philostrato. Sitne is noster expiscari nõ possum. κύων. clamãs uidelicet & oblatrans. εἰ δ' ἐθέλεις. declamare. ἰξίονι. grammatici nomẽ est Ixion Eustatio & Athenæo. καὶ Μελίτωνι. de quo prius. καὶ Τιτυῷ. qui cũ Ixione (de quo Pindari interpres Pythiorum 2.) & impijs torquetur. μελέτω. id curæ sit, te audiant, nã id ego ferre non possem. μελέτα nõ rasissem. χεῖρον. te enim barbarũ magis habeo neminem. ὥστε σολοικίζειν. Laertius in Solone. καὶ πόλιν ᾤκισεν ἣν ἀπ' αὐτοῦ σόλους ἐκάλεσεν, ὀλίγους τέ τινας τῶν ἀθηναίων ἐγκατῴκισεν, οἳ περὶ χρόνῳ τὴν φωνὴν ἀποξενωθέντες σολοικίζειν ἐλέχθησαν. Strabo. ἀπὸ δὲ καρίζειν, καὶ τὸ βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ τέχνας, καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου. huic opinioni magis accedo quam Isidori, aut eorũ qui σολοικισμὸν οἷον τοῦ σώου λόγου αἰκισμόν, uel à Solone dictũ putant, quod is in legibus suis pingui Minerua locutus sit. nam Cicero Solonẽ in numero eloquentiũ reponendũ censet, & Aristides ἐν κοινῇ ἀπολογίᾳ. ἀλλὰ περὶ τοῦ ῥυθμικοῦ τύπῳ χώμενος, ἐν οἷς ἅπασι κάλλιστα ἐπέδειξεν, ὅτι γε περὶ ὀρθότητα τῶν λόγων αὐτὸς ἂν εἴη ῥήτωρ καὶ σοφός. uide Gellium lib. 5. cap. 20. ubi σολοικισμὸν apud idoneos autores se non reperisse ait. nos dictionem hanc in Aristotelis Elenchis non semel offendimus. παράσημα prodigiosa, obscura, obsoleta. οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρε. Homer. Iliad. υ. ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν. κάρκαιρε ἀντὶ τοῦ γάργαιρε, id est strepebat. κοναβεῖ. Odyss. κ. σμερδαλέον κονάβιζε, θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή. & Iliad. β. σμερδαλέον κονάβισαν. σίζε. Odyss. ι. ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαινέῳ περὶ μοχλῷ. καὶ κελάρυζε. Odyss. ε. πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν. ὦ ῥῆτορ, σιωπῶν. tacẽs. τοῦ λοιποῦ. pro τὸ λοιπόν. deinceps. μέτρῳ. καὶ οὐκ ἀριθμῷ. aut τοῦ λοιποῦ, τὸ ὅλον μέρος, καὶ τοῦ τῶν σταδίων ἀριθμοῦ μέτρῳ πρὸς κύπτων ἀρχόμενος. ῥήτωρ ἀσιανός. genus dicẽdi Asiaticũ secutus. ex

Quin-

Quintiliani lib. 12. cap. 10. qui Attici qui Rhodij qui Asiani Rhetores nominantur patefactũ est, & Ciceronis Bruto de Claris oratoribus, ubi genera Asiaticæ dictionis fuisse duo, unũ sententiosum & argutũ, alterum uerbis uolucre atque incitatũ ostendit. οὐδ᾽ ἐν ἄπιστον, hoc nõ est incredibile. ὧ τοῦ ἐν θήβαις, uel alterum post sphingẽ portentum. qui enim fieri potest ut & Thebis & in Asia quis natus sit. Cicero distichũ enodat in lib. de claris oratoribus. Quis enim aut Argiuum oratorẽ aut Corinthiũ aut Thebanũ scit fuisse temporibus illis, nisi quid de Epaminũda docto homine suspicari licet. atq; Paterculus: Neq; hoc ego magis miratus sum quam neminẽ Argiuũ, Thebanũ, Lacedæmonium oratorem aut dũ uixit autoritate, aut post mortẽ memoria dignũ existimatũ. Plutarchus in Pelopida & Politi. Parangel. Meneclidẽ Thebanũ rhetorẽ Epaminundæ æqualẽ nominat. τῇ χειρὶ σολοικίζει. Quintil. lib. 1. de solœcismo agẽs. in gestu etiã nõnulli putant illud idem uitiũ inesse, cum aliud uoce, aliud nutu uel manu demõstratur. Polemonẽ Sophistam cũ Smyrnæ ludi celebrarent atq; imperitus actor in tragœdia ὦ Ζεῦ exclamans manũ in terram protendisset, rursum ὦ γῆ pronuncians in cœlum suspexisset, è Theatro se surripuisse hæc insusurrantem ferunt, manu hic solœcismum fecit. Hinc Martialis. cum Lanuuini ad postes, non arrigens, sæpe solœcismum mentula nostra facit. Plutarchus auditorẽ minime attentum σολοικίζειν περὶ τὴν ἀκρόασιν, & Nigrinus σολοικισμὸν ἠσθημένων noue dixerunt. τὸ σῶμα. ne barbare loquar. ἀρπασθησόμενον. Distichum Athenagoræ. ῥήτωρ κατ᾽ φύσιν. nullus orator. οἴσομεν. Mercurio feremus pileum Athenagoræ rhetoris κατ᾽ φύσιν nomine. εἰ δ᾽ ὄντως. εἰ δ᾽ ἀληθῶς, καὶ οὐ κατ᾽ φύσιν. Varinus ibi κατ᾽ ὄναρ θέλων ἀθηναγόρας. ῥήτωρ. apponere non debuit Athenagoras. μὴ μαθέτω. quæ nec ipsi didicerũt. τὸν βαρύχειλον. Supra. ῥήτορα μαῦρον ἰδὼν ἐνθάδε συγχλεύφαντα. δαίμονα λευκοφόρον. Cacodæmonem albis indutum uestibus, paucis ante diebus manumissum. nam Tertullianus ordine recẽsens manumissionis insignia albam quoq; uestem adnumerat. infernũ, quasi mortuũ & Plutonicũ. fama est enim λευκῶν populũ Albam ab Hercule ad nos esse delatam ex Acherõte. Hinc ἀχερωΐς nuncupata. Artemidorus. οἱ νεκροὶ γὰρ λευκοῖς ἐκφέρονται. Quid si λευκοφόρον. ταῖς λεύκαις ἀλισπώμενον. Vitiligine Alba & Albida, aut legum præsidem & custodem, Suidas. οἱ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατ᾽ ἀντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. αὐτὸν ὁρῶν σε. teipsum, uerum tua statua taciturniorẽ, cuius ipse imago esse possis. οὐδὲν ὁμοιότερον. quam tu tuo simulachro es similis. nunquã non obmutescens. πολλοῦ δεῖ. Atticæ uoces, Demostheni frequẽtes. καὶ λέγε δή. inuenio & φέρε δή. age iam. scribam ita compellant oratores, ut leges recitet, quas iudices audiant, nec leges tantum, sed decreta, principum Epistolas, Catalogos, Dogmata. ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. hoc sæpenumero inculcandum docebat Criton Demosthenis exẽplo ἄνδρες passim infarciẽtis, uti ἄνδρες ἀθηναῖοι. Aeschines uero ἀθηναῖοι ἄνδρες non ita crebro in ore habet, atq; omnino parce & restricte. καὶ ἄττα. τρία σημαίνει ἄττα, τὸ τινά, τὸ ἅ τινα, καὶ τὸ πότε. Lucianus in commentario cui titulus ῥητόρων διδάσκαλος. ἔπειτα πεντεκαίδεκά που ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἴκοσιν ἀττικὰ ὀνόματα συλλέξας, τὸ ἄττα καὶ κᾆτα καὶ μῶν καὶ λῷστε καὶ ἀμηγέπη. Sic eos Tacitus & Fabius increpant qui se pulchre expressisse genus illud M. Tullij cœlestis in dicendo uiri sibi uidebantur, si in fine clausularum posuissent, esse uideatur. παρ᾽ ἕκαστα. si singulis uerbis, quocunque sermone has Atticas uoces ingerat. τετταράκοντα pro τεσσαράκοντα. ττ pro σσ. ut θάλαττα. θάλασσα. νὴ δία καὶ μὰ δία. Demosthenis & hoc præcipue Characterem sapere uidetur:

καὶ

καὶ μὰ Δί' οὐδ' ἐν ἄπιστον in prima olynthiaca, & in oratione περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ, λεγομένων διοπάθῶ, νὴ Δία. & paulopost. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐχ ἔχε. sed hæc omnibus obuia. ῥήτωρ, Hęc crebro uocabula obtrudens. Rhetoris nomen inuenit Crito, & multos docet quibus sane tacere quam declamare satius esset. χρὺ φάθι. οὐδὲ χρὺ φάθι. Erasmi Chiliades in Adagijs ne my quidem facere audet, Dionis gry, & γρύζειν. νήπι. Ammianus Rhetorem improbum bonum & æquum dicendi peritia peruertentem lacerat. οὐχ ὁσίοις. tibiq; imprimis. ψῆφον. dei summi iudicis. ποικίλον. fraudulentum. ἐλπίζειν. hoc sperare. in eloquētia fiduciam & spem habere. θέμιν. ius. ἀμεῖψαι. ex alio in alium pro libidine transferre. ἠρετό μιν. interrogabat illum. ἀμφὶ δικασπολίης. de quæstione & controuersia hac quę in iudiciū cadit. ζεῦξεν. matrimonio copulauit. καὶ τίνι δουλεύειν. illi ne qui ancillā fugitiuam repperit alienam esse certo sciens, an mihi. Alciatus hoc sic explicuit. Cum partus rei furtiuæ pars non sit, sequitur ut usucapi à bonæ fidei possessore possit, quod intelligendum est nisi apud furem cōceptus sit. matrem enim contrectando, & eum contrectare qui uiscerū portio est uidetur. quod in furis hærede non est, licet ipse propter autoris sui malam fidem usucapere nequeat. οἱ δικαιότεροι. iustius seruire debent. ὠπὸ σκιώιον. Homer. Iliad. ρ. τῶν δ' ἕτ' ἀπὸ σκιώιον κάτω ἕλκεται. ἀξιοῖς. feres. ὅπως Βύθος. prouerbium est Buthus obambulat, ad hoc forte nil pertinens. λευκοὺς κόρακας. Adagium est, Coruus albus, de raris inuentu. ῥήτορα καππαδόκην. Rhetorem Cappadocem sigillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cuius uitam perstringit Philostratus, uel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulq; Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis Rhetores Christiani.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Ἀδεσπότου.

Ἤθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίης.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτίω που πάσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν ἀσίην πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ στεφάνους.

Νικάρχου.

Οὐδεὶς τῶν ἰδίων σπουχῶς χαρίεντα γυναῖκα
ἀνὴρ ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δίωκεται.
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόνικος, ἀλλότριος χρώς.
καὶ ζητεῖ δόλου τὴν ξενοκυσαπέτην.

Ἀδεσπότου.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου,
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. εἰς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι εἴ τι θέλεις, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκων,
πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

Λεωνίδου.

Μὴ πέλει μοι μετὰ δεῖπνον ὅτ' οὐκέτι γαστέρα πείθω,
αὔθ' ἔχετ', καὶ χοίρου ἄρτι τίθει τεμάχη.
οὐδὲ γὰρ ὀψιγόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Ἀλκαίου.

Πίομαι ὦ λυαῖε πολὺ πλέον ἢ πρὶν Κύκλωψ,
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι, ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας,
Βρέγμα Φιλιππείης ἐκπιον κεφαλῆς.
ὅσπερ ἑταιρείοισι παρὰ κρητῆρι φόνοισι,
γεύεται ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

Ἀββιανοῦ.

Ἐχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλη ἐπεκλίνθην γοργόνος, ἢ νιόβης.
ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν. ἀπ' ἔπρισε δ'. ἢ πελεκήσας,
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ πρόπυλον.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηγέρθην, πρόκλος ἂν μοι
τὴν τύλην στήλην, ἢ ὅρον ἠργάσατο.

Στράτωνος.

Καὶ πίνε, καὶ τέρπου δημόκρατες. οὐ γὰρ ἐς ἀεὶ
πιόμεθ' οὐδ' ἀεὶ τέρψιος ἑξόμεθα.
καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
νῦν ἐν ἐμοὶ πιέτω μέθυ καὶ πλέον ὀστέα τἀμά.
νεκρὰ δὲ δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμισώας
ᾄδετε, ποιητῶν φῦλον ἀκανθολόγων.
οἵτ' ἐπέων κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες,
κρήνης ἐξ ἱερᾶς πίνετε λιτὸν ὕδωρ,
σήμερον ἀρχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἦμαρ ὁμήρου,
σπένδομεν. ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ ἑλικὼν βοιωτὲ, σὺ μέν ποτε πολλάκις ὕδωρ
εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας ἡσιόδῳ.
νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κοῦρος ὁμώνυμος, αὔσονα βάκχου
οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμβριμωτέρης.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦδε κύπελλον
ἓν μόνον, ἢ παρὰ σοῦ χίλια πηγασίδος.

Ἀπολλωνίδου.

Ὑπνώεις ὦ 'ταῖρε, τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε,
ἔγρεο, μὴ τέρπου μοιριδίῃ μελέτῃ.
μὴ φείσῃ διόδωρε. λάβρος δ' ἐν βάκχου ὀλισθὼν,
ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος.
ἔσσεθ' ὅτ' οὐ πιόμεσθα πολὺς χρόνος. ἀλλ' ἄγ' ἐπείγου
ἡ πολιὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων.

Ἀργενταρίου.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος. ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσει μ' ἐκ βρομίου γυῖα σαλευόμενον;

ὡς ἄδικον θεὸν εὗρον. ὅθ' οὕνεκεν αὐτὸς ἐγώ σε
Βάκχε φέρων, ὑπὸ σεῦ τοὔμπαλι προφέρομαι.

Ἀντιπάτρου.

Οὔ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
ὀρνύμενον στυφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ.
οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανός, ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Ὀνέστου.

Μούσαις νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὕρετο Βάκχος,
ὦ σικυὼν, ὧν δὴ κῶμον ἄγων χαρίτων.
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ὧν τε γελῶντι
κέντρον, χὼ μεθύων, ἀστὸν ἀπωφρόνισεν.

Φιλίππου.

Ἀνθεῖον ἑρπυστὴν σκολιὸν πόδα κισσὲ χορεύσας,
ἄγχεις τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν.
δεσμεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὀλέκεις δὲ σέ. τίς γὰρ ἐλεῖ γε
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

Ὀνέστου.

Αὐτοτελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος, ὃς δέ κ' ἀνάγκῃ,
ὑβριστὴς οἴνῳ τ' ἐστὶ, καὶ οἰνοπότῃ.
τὸν μὲν, γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα. τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
πολλάκι πρὸς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πουλυμεθεῖς, χαίροιτε. τὸ δ' ὁππόσον ἡδὺ ποθῆναι
μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

Αὐτομέδοντος Κυζικηνοῦ.

Ἄνθρωποι δείλης, ὅτ' ἐπίνομεν, ἢν δὲ γένηται
ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγειρόμεθα.

Ἄλλο.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὔθ' αἱρεῖ με χρυσός,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις,
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε.

Ἄλλο.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον,
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήδ' ἄστρα, μὴ δ' ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,
καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

Παλλαδᾶ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης.
ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εὐόδμοις δὲ μύροισι, καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
τῷ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὸς πιεῖν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσει μερίμνας
ἀντ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Ἀδήλου.

Πῖνε, καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,
οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
ὡς δύνασαι χάρισαι, μετάδος. φάγε. θνητὰ λογίζου.
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴ μόνον ἂν προλάβῃ τίς.
ἂν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Ἀγαθίου.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδει Βάκχῳ
οἰνοπίων. ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας.
ἀλλ' ἔτι διψώων, ἤδη κατεμέμφετο χειρί,
ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ.
οἱ δὲ νέοι, ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος, οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἐπιπινομένας.
πῖνε γέρον, ζῆθι. μάτην δ' ἄρα θεῖος Ὅμηρος
τείρεσθαι πλείω ἐκ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε, καὶ ἄστεα μυρία γαίης.
οὐδ' ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ὅμηρος ἔχειν,
ἀλλ' ἵνα μοι προχέουσα κύλιξ βλύσσει λυαίῳ,
χείλεος ἀφνάων νάματι λουομένη.
καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορός. οἱ δὲ περισσοὶ
ἀνδρῶν ἐργατίναι, κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀεὶ φίλος. οὐδ' ἀλεγίζω
τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χανδὸν πίεται βασιλῆος ἀεθλητῆρσιν ἰάκχου,
ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης,
ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα λυαίου.
ἄλλοισιν μελέτω τριπτολέμοιο γέρα.
ἦχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἱστοβοεύς, καὶ ἐχέτλη,
καὶ στάχυς, ἁρπαμένης ἴχνια φερσεφόνης.
εἰ ποτὲ δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἀσταφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἡ Βρομίου.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι λυαίῳ.
ὤσομεν ἀνδροφόνους φροντίδας ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
γαστρί, μελαμπέπλου μητρὸς φερσεφόνης.
ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα, καὶ ἀμπελίων κρέα δόρπων,
θηρσί, καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις.
ὀστέα δ' αὖ νεπόδων ταμεσίχροα, χείλεσι φωτῶν
εἰρέσθω, οἷς ἀίδης φίλτερος ἠελίου.

ἡμῖν δ' ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ, καὶ Βόσις ἔστω,
καὶ ποτόν. ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

Μακεδονίου.

Χθιζόν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος. οὐδ' ἐδιδάχθη
ὅτι μένος μερόπων οἶνον ὅμηρος ἔφη.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται. οὐδέ τις ἐστὶν
αὔριον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιστάμενος.
τοῦτο σαφῶς ἄνθρωπε μαθὼν, εὔφραινε σεαυτὸν,
λήθην τοῦ θανάτου τὸν Βρόμιον κατέχων.
τέρπεο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων.
τἄλλα δὲ πάντα τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

Μακεδονίου.

Ἀνδράσιν. οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
αὐτὰρ ἐμοὶ, κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας. ἄγχι δὲ ληνὸς,
ἄγχι πίθος, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμιτόροιο πιὼν κρητῆρα λυαίου,
πᾶσι Καναστραίοις μαρναμένειν ἐθέλω.
οὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ κεραυνοὺς,
πιὼν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων Βρομίου.

Ἀγαθίου.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν ἰάκχου,
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέρρεεν. οἷα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῷ νήχετο ὑπὲρ ῥοθίων,
οἷσιν ἀφυσσάμενοι, χύδην πότον ἤνομεν ἤδη,
θερμῶν νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα ῥοδάνθη,
μαρμαρυγῇ κάλλους νᾶμα κατηγλάϊσεν.
πάντων δ' ἐξεδόνησε θοαὶ φρένες. οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ Βάκχῳ δάμνατο, καὶ παφίῃ.
τλήμονες. ὁ μὲν, ἕρπε παρὰ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν.
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

Ἀδήλου.

Οὐδὲν ἀμαρτήσας, γενόμην παρὰ τῶν με τεκόντων.
γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας, ἔρχομαι εἰς ἀΐδην.
ὦ μίξις γονέων θανατηφόρος. ὤμοι ἀνάγκης,
ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἐὼν γενόμην. πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος οὐδέν.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον ἑταῖρε,
καὶ λύπης λήθην τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Ἀργενταρίου.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεῦσα,
εὔλαλε, πρηΰγελως, εὔστομε, μακροφάρυγξ,
αἰεὶ ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυσιλάγυιε,
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρα ποτὲ χρόνιος.
αἴθ' ὄφελον καὶ ἄμικτος, ἀνύμφευτός τε παρεῖναι,
ἄφθορος, ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Ἀδήλου.

Τάνταλος οὐδὲν ἔτρωγε. πιεζομένων γὰρ ὕπερθεν
καρπῶν ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν.
καὶ διὰ τὸ τροφῆς κεχρημένος, ἧττον ἐδίψα.
εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπανόμενα,
καὶ βραβίλους, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσιν νεκροῖς
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
ἡμεῖς δ' ἐδιόμεν κεκλημένοι ἁλμυρὰ πάντα,
χόνδρια, καὶ τυρούς, χλωὸς ἐλαιὰ λίπη.
ὄρνια, καὶ μόσχεια. μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὖθις.
πάσχομεν οὐκ ἧσσον σοῦ Τάνταλε πικρότερα.

Ἀδεσπότου.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος. ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν. κἂν πολιὸν γῆρας ἅπασι μένη.
φῦ δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον. ὅτ' ἂν χρόνος ὄρθιος ἡμῖν,
πάντα χύδην ἔστω, ψαλμός, ἔρως, πόσεις.
χειμὼν τεντεῦθεν. γήρως βαρύς. οὐδὲ δίκα μνῶν
ἕξεις. τοιαύτη σ' ἐκδέχετ' ὀρχίπεδα.

Ἀδήλου.

Πῶς γενόμην. πόθεν εἰμί. τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν
πῶς δύναμαι τί μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
οὐδὲν ἐὼν γενόμην. πάλιν ἔσσομαι ὡς πάρος ἦα.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
ἀλλά μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα.
τοῦτο γὰρ ἐστὶ κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

Νικάρχου.

Ἑρμαῖος ἡμῖν ἀφροδίσιος ἓξ χόας οἴνου
ἄρας, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα.
οἶνος καὶ κέραμον ἀπώλεσεν. ὡς ὄφελεν δὲ
χἡμᾶς. νῦν δ' ἡμεῖς αὐτὸν ἀπωλέσαμεν.

Παρμενίωνος.

Ὅστις ἔσω πυροὺς καταλαμβάνει οὐκ ἀγοράζων;
κεῖνου ἀμαλθείας ἡ γυνὴ ἐστὶ κέρας.

Λουκιανοῦ.

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε. σήμερον ὑμᾶς
αὖ, λέ καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος, οὔτε παρέξεις,
οὐδ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Ἀδήλου.

Ὢν στέφανος πτωχὸς καὶ παῖς ἅμα, νῦν δὲ περιψῶν
 πλουτεῖ, καὶ γέγονεν νῦν Φιλοστέφανος.
Τέσσαρα γὰρ πρώτῳ στεφάνῳ καλὰ γράμματα προσθείς,
 ἔσται δ' εἰς ὥρας Ἱπποκρατιππίδιας.
ἢ διὰ τὴν ἀπατάλην, Διονυσιοπηγανόδωρος.
 ὢν δ' ἀγορανομίῃ, πάντα μένει στέφανος.

Ἀδήλου.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων.
 εἰμὶ μέν, ἀλλ' οὔ μοι τοῦτο σέλευκε μέλει.
εἰς ἀΐδην πάντεσσι καταίβασις. εἰ δὲ τάχιον
 ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
πίνωμεν. καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
 οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀΐδην.

Ἀδήλου.

Πρίν τε θανὼν κείσῃ κατέχων πόδας, οὐδὲ τὰ τερπνὰ
 ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου.
ὥς τε λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δέπας, ἕλκε γεγηθὼς
 κίγκλε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης,
 καὶ Ζήνων, ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Ἀδήλου.

Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη ἀρτολάγυνος
 αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,
καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάσιον ἱερὸν ὀστοῦν,
 ἐγκεφάλου ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον,
πῖνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περίβαλλε
 ἄνθεα. τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

Ἀδεσπότου.

Ἐχθές μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρει,
 οὐχ ὑγιής, παῖδες, βράζετε τὰς κύλικας.

Ἀδήλου.

Δός μοι τὰν γαίας πεπονημέναν ἁδὺ κύπελλον,
 ἇς γενόμαν, καὶ ὑφ' ἇς κείσομαι ἐκφθίμενος.

Ἀδήλου.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολύ, μηδ' ἐλάχιστον.
 ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ νύμφαις τέτρατος αὐτός.
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτες.
 βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

καὶ γνῶ. sciuero. πρὸς τί ποιεῖ. ut mortuos condat. ἀκτήν που πάσας. cibum edens. πρὸς μύρα. quæ pluris æstimo quam uniuersas Asiæ opes. ἐκ ψυχῆς. exa-
nimo

simo. absque fuco, sincere. φιλόκνισος. pruritus amans. ἀλλότριος χρώς. ἁνδάνει. placet. subaudi. semper aliena concupiscimus, nostra despicimus. Quid si ἀλλοτρίου χρωτὸς pro χρωτός, καὶ ζητεῖ ἡ φύσις. τὴν ξένου λυσαπάτην. alienæ uxoris cōgressum. κύστις. uesica est. πατέω. calco. μὴ μύρα. Prouerbium est νεκρὸν μυρίζεις de sumptu superuacaneo. moris fuit apud antiquos ut non tantum cadauera ungerent quo aut diutius seruarent ea, aut ne à uermibus depascerentur, sed etiam cippum cui corollas & serta imponerent. Lucianus cum alibi tum in Charonte. τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους, καὶ χρίουσι μύρῳ. Plutarchus in Aristide. ἀπὸ λαβὼν ὕδωρ ἀπὸ τῆς κρήνης αὐτὸς ἀπολούει τὰς στήλας, καὶ μύρῳ χρίει. Iungebant quoque & cadauera pollinctores & libitinarij, quæ in pyra mox cremarent. declarat Lucianus in commentario περὶ πένθους & Virgilius. corpusq; lauant frigentis & ungunt, post Homerum Iliad. sexto. καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ. τέφρην δὲ μεθύσκων. Hoc forte pertinet ad ea libamina quorum idem in Aristide meminit Plutarchus. Calaber libro tertio. Virgilius Aeneidos quinto. Hic duo rite modo libans Carchesia Baccho fudit humi, duo lacte nouo duo sanguine sacro. magis autem arridet cum tantum μεθύσκων dictum ad uinum referas quod in rogum funderent. Plinius libro 14. cap. 12. Homerus Iliados ψ. πυρκαϊὴν σβέσαν οἴνῳ. & ω. πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ. Calaber. δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν, aut quo fauillam lauabant. Virgilius. Reliquias uino & bibulam lauere fauillam. Catullus. & primū annoso spargent collecta lyco. Ausonius. sparge mero cineres. γαστέρα. uentrem cibis refertum. παράθες. pone. adde. appone. τιμαλχη. Suidas. At Phrynicus. τέμαχος ἰχθύος, ἢ πλακοῦντος ἢ ἄρτου, οὐκ ὀρθῶς φησίν, ἀλλὰ τόμος κρέως, ἢ πλακοῦντος. τὸ δὲ τέμαχος, μόνον ἐπὶ ἰχθύος. ἢ λιμαλή. cum nihil opus est. ὦ λεναῖε. Bacche. ἢ πίε κύκλωψ. Polyphemus cyclops. Homer. Odyss. ι. & Euripides in cyclope. ἀνδρομέων κρεάων. Idem eadem Rhapsodia. κύκλωψ τῆ πίε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα. sociorum Vlyssis, & ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, ἐσαῦθ. qui Philippus. ἑταιρείοιο. socij Epicratis. φόνοιο γείτονα. hæc supra. ἐν ἀκρήτῳ. in uino, proprie meraco. γοργόνος ἢ νιόβης. in duro & marmoreo lecto, culcitráue. gorgones quicquid conspexerant in saxa conuertebant. Niobe in lapidem mutata est. ἐν οὐδεὸς ὕφηνεν. lapideum enim stratum erit. ἐς τὰ πρόκλου. domum Procli. ἐν ἐμοί. non cum in cineres redacta erunt ossa. πίετω. bibant. μέθυ. uinum. δευκαλίων. nulli mero reliquias aspergant, quas uel Deucalionis diluuium perluat. Lauabant autem ethnici olim sepulturæ danda corpora. Euripides in Hecuba. ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις λούσω. Lucianus. μετὰ ταῦτα δὲ, λούσαντες αὐτοὺς, ὡς οὐχ ἱκανῆς τῆς κάτω λίμνης λουτρὸν ἄντι τοῖς ἐκεῖ. Ennius. Tarquinij corpus bona fœmina lauit & unxit. mortui inquiunt grāmatici calida aqua abluuntur & per interualla conclamantur, quod solet plerunque uitalis spiritus exclusus putari & homines fallere, nec non Christiani. Tertullianus. rigere & pallere post lauacrum mortuus possim. ὅσοι λόκκας, caluas, id est uetulas ac deformes sponsas. ἢ λοφνίδας. faces nuptiales, uel tædas funus præeuntes. Epithalamiorum fescenninorumque uersuum scriptores, cuius classis fuit Pharsalius, uel nænias carmenq; funebre pangentes, subsannat Antipater, ac per κεμμασλίνας, id est pisces, forte Caicium, Numenium, Cicilium, Damostratum, Posidonium, Pancratem, Oppianum aut alios coæuos Halieuticōn autores ac uerba insolentia & obsoleta affectantes, ut Hipponax & Lycophron. λοφνίδας. Athenæus. κλέταρχος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις λοφνίδα φησὶ καλεῖν ῥοδίους τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου λαμπάδα. Eustathius. ὁ λόφος ἀκρότατος ὄρους δὴν καὶ λοφνίδα ...

ἐκεῖθεν λαμπάδιον. aliis κυρίως λοφνίδιον αἱ μονόξυλοι λαμπάδιον. Tzetzes λοφνὶς. ἡ μεγάλη λαμπὰς, λοφανής τις οὖσα, ἤ λίαν, τουτέστι μεγάλα φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνὶς. καμασῆνας. Athenæus. οὐ λανθάνει δέ με, καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμασῆνες ὑπὸ ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ, οὕτως. πῶς δ' ἀφύεια μακρὰ δ' ἐνάλιοι καμασῆνες. ἀκανθολόγων. spinosis uocabulis utentiū. λελιγυσμένον ἀσκήσαντες. Lyrici. ἱερῶν δ' ἱδρῶτας. ex fonte Caballino. ἄσπονδος ὁμήρου. quoniā ut perhibet Aristophanes in Ranis: ἐδίδαξε τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν. & quod res gestas regūq; ducūq; & tristia bella cecinerit. ἀρχιλόχου ἦμαρ. diem natalem Virgilij Silius Italicus, Epicuri sua familia celebrauit. Archilochum uocat Antipater aut propter iamborum rabiem quibus fortassis delectabatur, seu quod eum maximū poetam indicaret, ut Paterculus, & Hippodromus Rhetor, Homerum φωνὴν sophistarum, Archilochū πνεῦμα uocans, quem summo proximum facit Valer. Max. lib. 6. ubi eius scripta Lacedæmonios è ciuitate sua exportari iussisse ait, quod eorum parum uerecundam ac pudicam lectionē arbitrabantur. nos Valeriū dicere uoluisse credimus id quod à Plutarcho in Laconic. Apophtheg. memoriæ proditū est. Archilochū Spartanos Lacedæmona ingressum, eodem hore momēto urbe sua excedere imperauisse, quod scripsisse uideretur, satius esse clypeum abijcere, quàm perire. Archilochi metra habet ibidem Plutarchus, Aristophanes in pace, & Strabo lib. 10. & 12. manu promptum Archilochū nihilominus fuisse constat, ut qui in primis fortiter pugnans à Callonda corace, aut Archia confossus ceciderit, quem Apollo tanquā scelestum & impium templo suo quod est Delphis summouit, hoc Heroico. μουσάων θεράποντα κατέκτανες, ἔξιθι νηοῦ. Solinus cap. 7. quippe tunc percussores Archilochi poetæ prodidit, & latronum facinus deo arguente detectum. Ego ab hoste iusto bello atq; in acie (pace Solini) post Ciceronem & alios necatū dico Archilochum. ἐβλυσας ἡσιόδῳ. Ascræ oues pascenti. ὁμώνυμος. Helicon. ἄσπονα βάκχου. de uinis Italicis consule Athenæum, Plinium, Dioscoridem, Galenum ὑγιεινῶν 5 & 12 περὶ θεραπευτ. μεθόδου, ubi simul & in commentario περὶ εὐχυμίας de Cæcubo agens ipsum Plinium (cuius etiam sæculo non gignebatur) atq; eos qui eius orationi subseruiūt inscitiæ arguit, quā bene, nescio. Cæcubi enim agri mentio est eidem Plinio, Columellæ, & Straboni lib. 5. à quo & uinum Cæcubum denominatum ostendit cum Martiale. Cæcuba fundanis generosa coquuntur ahenis. uitis & in media nata palude uiret. nec te lateat Phalernum & Massicum, ob uicinitatem utriusq; agri, pro eodem sumi. ἱερῶν. è Cratere. παρὰ τοῦδε. ab Helicone pincerna, pocillatore. ἡ παρὰ σοῦ, ἑλικὼν βοιωτὲ, πηγασίδος. fontis Caballini. μοιρίδιον μελέτα. mortis meditatione. μὴ φάσῃ. Large pota. ἐν βάκχου. unum. σφαλεροῦ γόνατος. donec titubes & uacilles. ζωροπότει. merum bibe. ἐπισκυθίζειν ἀκρατοποτεῖν, σκυθιστεῖν uocant. Aelianus. ἀλλὰ γὰρ προσιθέασιν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἀλύπου τὸ σκυθικὸν κακὸν, ὅτι ἀκρατοπότης ἐγένετο. Et. σκυθῶν γὰρ ἴδιον τὸ πίνειν ἄκρατον. Plutarchus sympos. lib. 5. seg. 4. (Est autem ζωρότερον δὲ κέραιε Homericum Hemistichiū Iliad. 10.) & Athenæus dipnos. 10. Nemo ex Aristotele περὶ ποιητικῆς, ζωρότερον οὐ τὸ ἄκρατον ἀλλὰ τὸ θᾶττον significare docet, aut Theophrasti characteribus περὶ ἀγροικίας. καὶ πλείοσι δὲ τι ἐκ τοῦ ταμείου ἀφνῶς φαγεῖν καὶ ζωρότερον πιεῖν. quanquam illud opus à Theophrasto editum non est, cuius autor ita in Procemio loquitur. ἤ βεβιωκὼς ἔτη ἐννενήκοντα ἐννέα. At Theophrastus ex Laertio βιοὺς ἔτη πέντε & ὀγδοήκοντα, τελευτᾷ. πολὺς χρόνος. post obitū ἀρχέτης. iam attingit. ἀκρήτῳ. uino mero. οὐ μοι πληϊάδων. Consiliū dat Perseo fratri Hesiodus ut si nauigare uelit Pleiadū occasum uitandū sibi ducat, matutinum

dirum præcipue, ut credimus, quo ingentes ingruere tempestates solent. Pleiadum historiam recitat Arati enarrator & Homeri scholiastes Iliad. σ. στυφελῷ. duro periculoso. μνήμονας ὑποπότας. Adagium est odi memorem compotorem. μούσας φιλοπαίγμονος. Iocorum. salium. βάκχος. uinum. κῶμον ἄγων. Comum deum depingit Philostratus Iconum primo. ἀστόν. sobrium modestum & temperatum. ἔλεγχον ἔχει. Alcæus. οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον. animum aperit personamque detrahit ebrietas. κισσὲ χερσὶ δῆσας. ὡς ἐν χορῷ κινήσας. Hedera uitem flexuosis brachijs complexa quasi circum choros ducens. Cissus adolescens fuit Liberi patris histrio saltatorque, qui dum coram deo Thyasos exerceret, in terræ hiatum casu lapsus interijt, tellus autem in gratiam Bacchi florem produxit adolescenti cognominem. Dionysius Vticensis. χάραν. uitem. οὐχ ἡμᾶς. caput nostrum. ὀλέκεις δὲ σέ. uitem. uinum. ἄγχεις. fugis & strangulas, cui enim adhæret, edit atque corrumpit. κισσὸν ὑπὲρ κροτάφοις. Quod prisci & in conuiuijs caput hedera uincirent, ex Plutarchi symposia. lib. 3. segm. primo & 2. disces. αὐτοθελές. non propinantis inuitamento aut impulsu. τὸν μὲν. οἶνον. πρόχεε. uomes, magna uini iniuria. τὸν δὲ. οἰνοπότην. πρὸς λῦθις ὕδωρ. potorem necat. χαίροιτε. ualete. πῖνθ' ὁππόσον ἁδύ. quantum unicuique sat est & placet bibere. ἄνθρωποι. amici inuicem. δείλης, ὅτ' ἐπίνομεν. tempore uespertino. θῆρες. non homines sed tanquam beluæ in nosipsos mane sæuimus. ad uersum Callimachi forte alludit: ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀτὰρ συγέουσιν ἑῷον. οὔ μοι μέλει γύγαο. opes felicitatemque Gygis contemnit Anacreon. οὐθ' αἱρεῖ με. animum tenet. delectat. τὸν ἄργυρον τορεύσας. Hos Anacreontis uersus citat Gellius lib. 19. cap. 9. sed truncos ac decem primis decurtatos. nostris autem exemplaribus duos ex Gellio substituo qui hunc ἥφαιστέ μοι ποίησον sequuntur: πανοπλίας μὲν οὐχί. τί γὰρ μάχαισι κἀμοί. hoc ostendunt particulæ μὲν & δὲ, tametsi sciam Crinitum lib. 9. cap. 4. hos nō addere sicuti nec reliquos Gellianos. μήδ' ἄστρα μήδ' ἅμαξαν. ad Nestoris poculum subest allusio, in quo insculptæ erant δύο πελειάδες. Homero Iliad. λ. id est Pleiades non duæ columbæ ut putarunt Cleodemus apud Plutarchum, & Martialis lib. 8. pollice de Pylio trita columba nitet. Homerū secutus est Idyll. 13. Theocritus. ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, id est Pleiades. Simonides. ἵεντε δ' ἄτλαντος ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φίλαν θυγατέρων ταὶ ἔξοχον εἶδος. αἳ καλεῦνται πελειάδες οὐράνιαι. & Pindarus in Nemeis, ὀρειᾶν γε πελειάδων μὴ τηλόθεν ὠρίωνα νεῖσθαι. de amaxa pete Gellium libro 2, cap. 21. Ceterum in explicando Nestoris calyce non parum sudat lib. 11. Athenæus. τοῦ βρομίου. uino. ἀποσκεδάσει. dissipet. μετάδος. elargire, bonorum tuorum alios fac participes. οὐδ' ἐγὼ ὅλως ἀπέχω. Paradoxum hoc asserentem Pyrronem interrogauit quispiam, quam ob rem igitur non moreretur, constanter respondit, quia nihil interest. Euripides. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν νομίζεται βροτοῖς. Hinc Cicero, uestra uero quæ dicitur uita, mors est. Pyrronis gerras amplexi sunt aporetici & sceptici, quæsitores consideratoresque. ῥοπὴν μόνον. ῥοπῆς καιρόν. Si quis modo tantum temporis uiuat quantum in ictu oculi fugit. ἑτέρου. hæredis. γέρων. senex bibacissimus. σεσάλακτο. præ uini copia. ἀπὸ κρατῆρος, è cratere exquo uinum in calyces fundunt. ἀπέθηκε. è manibus. οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ. quot exhauserat. καὶ ζῆθι. genialiter uiue. θεῖος ὅμηρος. Iliad. θ. ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί. αὐτὸς ὅμηρος. Iliad. nono. οὐδ' ὅσα θήβας αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. τροχόεσσα. rotunda, aut figlina rota tornata. χείλος. Scyphi uino semper pleni. οἱ δὲ πεδιοσοί. Laboriosi autem agricolæ uineas colerent. τῶν χρυσίων ἐκπωμάτων. an consulum, an aureorum uasculorum,

expo

expones: ὕπατα pro magnis accipiens, quæ φρέατα & summa pocula uocat. τὸ γὰρ ἄνω καὶ τὸ πρῶτον ὕπατον οἱ παλαιοὶ προσηγόρευσαν. ait Plutarchus. Id quod prius ex Halicarnassæo patuit. bibebant autem Græci primum in paruis scyphis irritamento fortasse sitis excogitato, quanquam alia profert in Problematis Aphrodisæus, deinde poculis ingentibus se ingurgitabāt, quod admiratum Anacharsim in eius uita narrat Laertius. Quid sit Græco more potare indicat Asconius Pedianus. Est autem Græcus mos ut Græci dicunt, cū mero cyathis salutantes libant, primo deos, deinde amicos suos nominantes. nam toties merum bibunt, quoties & deos & charos suos nominatim uocāt. Athenæus dipn. 11. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ πόλεις ἴδιοι, ὡς κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, διὰ τούτων. ὁ μὲν χῖος καὶ θάσιος ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια. ὁ δ' ἀττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπιδέξια. ὁ δὲ θετταλικὸς, ἐκπώματα προπίνει ὅτῳ ἂν βούλωνται μεγάλα. λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὑτῷ ἕκαστος πίνει. ὁ δὲ παῖς οἰνοχοεῖ ὅσον ἂν ἀποπίῃ. Homer. Iliad. α. θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν οἰνοχόει. scholium. ἐνδέξια ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος. χανδοπόται. capaciter bibentes. ἰαΐκχου. Bacchi. κυπελλομάχον. quis plures maioresq; Cyathos exsiccabit. ἰκαρίου λυαίου. Icarij uini, quod forte Pramnium est. Athenæus. θαυμάζεται δὲ ὁ ἰκάριος οἶνος. γίνεται δὲ ἐν ἰκάρῳ φησὶν ἐπαρχίδης ὁ πράμνειος, ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὔτε γλυκὺς οὔτε παχὺς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν. Homerus Iliad. λ. οἴνῳ πραμνείῳ. glossulæ. ἤτοι τῷ πραϋντικῷ τουτέστι τῷ πραΰνοντι τὰς φρένας, ἢ παλαιῷ ἀπὸ τοῦ παραμεμενηκέναι, ἢ ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, ἢ ἀπὸ τῶν ἀναδενδράδων εἶπεν. πρέμνον γὰρ τὸν ὑφ' ἓν καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ πράμνης εἶπον. πράμνη δὲ ὄρος ἐν τῇ ἰκαρίᾳ οἰνοφόρον. Aristophanes in equitibus. τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου. annotationes. τοῦ πραμνίου. ἤτοι ἀπὸ γῆς πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραΰνειν τὸ μένος, ἢ διὰ τὸ πολυχρόνιον παραμένειν, ἢ ἐν πραμνίᾳ πέτρᾳ γινομένου, ἢ πρὸς τὴν θεράπειαν. Nicandri interpres. πράμνιος οἶνος ἀπὸ ἀμπέλου πραμνίας, ἣν καὶ ψιθίαν τινὲς καλοῦσιν. Scio psithiū & melampsithiū passi genera esse. Pramniū nasci Smyrnę regione iuxta delubrum matris deūm autumat Plinius. lege Dioscoridem lib. ε. cap. ψπγ. τριπτολέμοιο γύῃσι. frumēti satio apud Eleusin à Triptolemo reperta est si credimus Iustino, cui forte astipulatur Pausanias. ἀθηναῖοι δὲ οἱ ὄντες παρὰ τούτοις, ἴσασι τριπτόλεμον τὸν κελεοῦ, πρῶτον σπεῖραι καρπὸν ἥμερον. Et. τὸ δὲ πεδίον τὸ ῥάριον, σπαρῆναι πρῶτον λέγουσι, καὶ πρῶτον αὐξῆσαι καρπούς. Diodorus ait Triptolemum primum triticum seuisse. Cui Phurnutus in Cerere contradicit. ἧχι. quo loco. ἴχνια περσεφόνης. Ceres Proserpinam raptam ubiq; gentium incensis facibus quærens, quæ eam susceperant nationes frumenti serendi usum edocuit; Diodorus lib. σ. ἢ βρομίῳ. uel ἤ. sit. ταῖς φιάλαις. uino. σπονδεῖον. τὸν σῖτον δὲ χομένῳ. μητέρα περσεφόνης. Cererem. panem. ἀμέγαρτα. quibus nō inuideamus. αἱμαλέων. suomet aspersorum sanguine. ὠμοβόροις. ὠμοφάγοις. νεπόδων. Aristoteli pedibus carentium, quem Suidas & Hesychius in dictione νεποδῶν taxant. ἔχουσι γὰρ πόδας (inquiunt) αἱ φῶκαι νεποδῶν. At Aristoteles lib. de partibus animal. 4. αἵ τε γὰρ φῶκαι ὡς μὲν ἔνυδροι πόδας ἔχουσιν, ὡς δὲ πεζὰ πτέρυγας. Homerum Odyss. δ. enarrans. ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες. Et lib. de respiratione. ἄποδα δὲ ἰχθύων πάντων, καὶ γὰρ ἃ ἔχουσι καθ' ὁμοιότητα τῶν πτερύγων ἔχουσι. multa consulto pretereo. sic pisces apodes uocauit summus philosophus. Apodes quoq; quia careant usu pedum Cypseli aues appellantur. παμβρίχοα. corpus incidentia cum faucibus adhærent spinæ. ἀραδῶ. cædant. οἷς ἀΐδης. nautis & piscatoribus, quibus mors uita chario esse uidetur, quippe qui maximis ultro periculis se exponant. aut ἀΐδης ad παμβρίχοα spectat. καὶ βόσις. cibus, esca. ἀμ-

βροσίην

βρυτίλω. Diodo.lib.4. νέκταρ. uinum. ὤπε. censebat. ἀνημάλιος. uanus & indoctus medicus. ὅμηρος ἔφη. Iliad. ζ. ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. Et 1. στεῦ οἴνοιο τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. quem in Problematis illustrat Aphrodiseus. διὸς δέπαςι. regenda cōmitte. ἡμερίδων. uini. κρατήρ. crater. uas Oenophorum. ἐν δέπας. calycis loco. γῦδιον. διαβιβῶ. πᾶσι κανασραίοις. Macedonibus uel Thracibus. Stephanus. κάνασρον. ἄκρον θρᾴκης, καὶ μακεδονίας. Tzetzes. κάνασρον ἀκρωτήριον μεθόριον μακεδονίας καὶ θρᾴκης. Apollonius κανασραίην ἄκρην, Ptolemæus κανάσραιον ἄκρον, Plinius Canastræum Promontoriū appellāt. aut gigantibus, nam iuxta Promontorium hoc gigantes habitasse collegit Varinus. nec κανασραίοις κομψῶς pro magnis accipies tametsi duobus altissimis uerticibus Athon mōtem assurgere Posideo & Canastręo prædicet Liuius. Nam ἀστυνόμου & πτερνοῦσιν de montium altitudine ingens poetis aliquando sonant. aliud est κάνασρον Polluci & Hesychio. Moschopulus. κάνασρα πινακίσκους τινὰς ἐλεγον φιλώδης. Suidas κανασραῖα κοῖλα τινὰ ἀγγεῖα. in quo forte iocatur Macedonius. κασπὸν uuas. οἷα δὲ λέμβοι. ut Lembi in mari. ῥυθμόν. τὰ ἀμπελώια. κισσύβια. Quid sit κισσύβιον ostendunt Atheneus dinops.11. Theocriti enarrata cū Suida. Pollux uasculum potoriū esse credit, quod hedera circum ambit, quem in eam opinionem forte induxit uersus is Theocriti Idyl. α. τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός, quas omnium sententias collegit Homeri commentarius Odyss. γ. cui eiusdem operis ξ. κισσύβιον ἀγροικὸν ἔκπωμα. Basilio κισσύβιον Diogenis cynici est poculum, quod alij κοτύλην nominant. Qui autem Cissymbium (uerba Macrobij lib.5.cap.21.) ex hedera Factum poculum dici arbitrantur, Euripidis autoritate uti uidentur, qui in Andromeda sic ait. Ita purgandus est Macrobius. aliter enim secum pugnaret Euripides, Cissymbiū, poculum ex hedera factum in Cyclope appellans. σκύφος ἐκ κισσοῦ παρέθετ' ἐς εὖρος τριῶν πήχεων, & in Alceste. κίσσινον ποτῆρα. ποτῆρα δὲ χέρεσσι κίσσινον λαβών. per ea pocula uina transfluere, ac remanere aquam si qua mixta fuerit non sum periclitatus. ῥοθίων. unii fluentis è torculari. χέδιον ποτόν. ex tempore factum nec emendatum. ὑμνοῦμεν iam laudamus. θερμῶν νηϊάδων. calida aqua decocta, qua uinum temperemus non indigentes. huius meminit Athenæus. Iulius Pollux. Galenus et Martialis. ῥοδάνθη. mulieris nomen. νᾶμα. uini fluxum. ἐκλεδόνημενα. turbatæ erant. ἡττώμενον. superatus esset. ὁ μὲν. Bacchus. uinum. ἡ δὲ. παφίης. Veneris. ὑπὸ ῥοδάνθης. præsente Rhodanthe. γενόμην. natus sum. ὡς πάρος οὐδέν, eo argumento usus est Plinius in docendo animorum interitu & infelix Epicureorum grex. ἀπαστράβωσον. uibra fac ut resplendeat. ἀρχαία. κύλιξ. λάλους. loquaciores nos reddēs. μακροφάρυγξ. proceri gutturis. μυσιλάγωνε. à μυσὶς uel μυσίλη uocē hāc deflecti posse gramatici putāt. ἢ ἄμικτος. sine aqua. ἀνύμφευτος ἢ ἄφθογγος idē innuūt. πνιγαλίωμον. ne fructū ore apprehēdat. ῥοφῆς κεχυμένος. cū nihil hæsitarit. ἢ βραβεύλας. pruna. Athenæus dipnos.β. dixit aūt τῶν ἀποσομένων φυτῶν. χῆννια. Hesychius. χηνὸς. anseris. ἁλισκῆ λίπη. salsas pinguedines. μίαν. κύλικα. semel. ἁλμηροῖς. salsis esculentis. ἢ μᾶλλον. ὀλίγος χρόνος. χειμῶν. φυτεύθην. Ex censione Seruij Tullij ętatum discrimina indicio moribusq; maiorū fuerunt pueritia, iuuenta & senecta. Varro quinq; partes hominum uitę esse astruit, cui suffragant Marsilius Ficinus & lib.2. Irenæus, quem Gręco sermone scripsisse ex diuo Hieronymo & Eusebio & Basilio odoramur. Macrobius gradus omnes humanæ uitæ septenario numero diuidit, ex autoritate uti reor Ptolemæi lib. ἀποτελεσματικῶν. 4. cap.9. aut Hippocratis, cuius testimonium producit in libro de natali Censorinus. Galenus ἐν ὅροις ἰατρικοῖς ætates statuit omnino 4. α μὲν τὴν τῶν νέων. β δὲ τὴν τῶν ἀκμαζόντων

ζόντων. γ τὴν τῶν μέσων. καὶ δ. τὴν τῶν γερόντων, quod ante eum sensit Pythagoras, cuius uerba ex Laertio subiungam, quoniam ad propositum conducunt. παῖς ἔαρ. νεανίσκος θέρος, νεανίας φθινόπωρον, γέρων χειμών. & Ouidio Metamorph. 15. inde senilis hyems tremulo uenit horrida passu. Aristoteles. τοῖς δ' ἀνθρώποις κατὰ τὰς ἡλικίας γίνεται χειμὼν καὶ θέρος, καὶ ἔαρ καὶ μετόπωρον. οὐδὲ δέκα μνῶν. nec si ea sit pulchritudine mulier, cui decem minas unius precium noctis hoc est centum coronatos nostrates dare neminem pœniteat. summæ magnitudo eos non turbabit qui Laidem decem drachmarum milia seu talentum à Demosthene ut illi sui copiam faceret ex Gellio, aut dimidium talentũ, id est 30. minas ex Macrobio, annotarunt. Græci meretrices has quæ ob elegantiam uenustatẽq; formæ tam grandem pecuniam demerebant, πολυμίσθους uocãt. lupæ uero plebeculæ ac seruis prostantes, quæq; duobus obolis ducerentur, diobolares, prosedas & prostibulas nuncupauit Plautus. στύσεις. arriges. ὀρχιπέδιν. ut ὀσφραιοπέδιν, γυιοπέδιν, λαιμοπέδιν. quasi morbus sit quo torpeant testes, quo perinde ac laqueo pedicáue constricti sint. ἦλθον. ueni. natus sum. τί μάθω. ut quid discerem. ἦα. eram. φῶτι. para. κακῶν. malorum. curarum. ἑρμαίοις. Mercurij Festo, quo seruis suis epulantibus ministrabant Cretenses. Diogenes. ᾧ δὲ γυμνασίοις ὅταν ἦν τὰ καλούμενα ἕρμαια, ἤσθιε, πίνετε, μεθύετε. Porrò Mercurium Maijs Idibus genitum fama est, cui consensit Horatius & Martialis. Maiæ Mercurium creastis Idus. Licet Festus Põpeius Maijs Idibus mercatorũ diem festũ fuisse dicat, quod eo die Mercurij ædes esset dedicata. nec ἕρμαια mõtes Mercurioq; sacra certamina dici ignoramus. οἶνος καὶ κύντερον. Hom. Odyss. φ. χύμας. ut poti ebrijq; fuissemus. ἀμαλθείας κέρας. Eras. in prouerb. copiæ cornu & Palæphatus in cornu Amaltheę. ἡ γυνή. Impudica. turpi obsequio maritũ alẽs. δειπνάριον. frugalis & tenuis cœnæ. Id est grammaticorũ. καινοῖς δόγμασι. hoc explicat ὑμελοποιὸς ὁρᾷ. in hũc sensum Martialis lib. 11. plus ego polliceor, nil recitabo tibi. & 5. nec crassum dominus leget uolumen. καὶ πᾶς ἅμα. seruus aut cinædus. Φιλοστέφανος annotatum est à doctis disyllaba aut trisyllaba nomina conuenire seruis, hisq; fortasse Demosthenes in oratione περὶ στεφάνου Aeschini quod patre seruo natus esset improperans, argumento est. καὶ δύο συλλαβὰς προσθεὶς τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον, idq; ab antiquis his factitatũ rationibus suspicor, quas de canibus protulit Xenophon in Cynegetico. Columella lib. 7. nominibus autẽ non longissimis appellandi sunt, quo celerius quisq; uocatus exaudiat, & Oppianus. ὀνόματα σκυλάκεσσι βαιὰ τίθει, θοὰ πάντα θοὴν ἵνα βάξιν ἀκούῃ. aut Philostephanus, quod comessantes coronarent ueteres. τέσσαρα γράμματα, hæc nẽpe φιλο. εἰς ὥρας. tẽporis successu. ἱπποκρατίδας. in polysyllaba magnatum nomina inuadet, ne seruus fuisse aliquando uideatur. aut facultatibus affluentium more equos alet. Isocrates. ἱπποτροφεῖν δ' ἀπὸ χαρίσας ὃ τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔργον ἐστί. Lucianus in Timone huiusmodi libertos felle aspergens. ἄρχιστον ἢ ἐκ πορνιδίου τι ἐμπεσὼν, ἢ ἱπποβοσκίας ἐπιθυμήσας. Et. ἀντὶ τοῦ τέως πυῤῥίου ἢ δρόμωνος ἢ τιβίου Μεγακλῆς ἢ Μεγάβυζος ἢ πρώταρχος μετονομασθείς. Sciendũ est autem ab antiquis seruos unico tantum nomine appellari solitos, qui si quãdo manumitterentur, prænomen & cognomen domini apud Romanos assumebant. Persius. momẽto turbinis exit Marcus Dama. Quintil. lib. 7. propria libeti, quæ nemo habet nisi liber, prenomen, nomen, & cognomen, tribum. Iuuenalis, tanquam habeas tria nomina. Ausonius. tria nomina nobiliorum. Artemidorus Oniroc rit. α. οἶδα δέ τινα ὃς ἔδοξε τρία ἔχειν αἰδοῖα, δοῦλος ὤν, καὶ ἐγένετο ἐλεύθερος, καὶ ἀντὶ ἑνὸς ὀνόματος, τρία ἔσχε, δύο τοῦ ἀπελευθερώσαντος προσλαβὼν ὀνόμα-

ὀνόματι. aut eques appellabitur equitis censum in bonis habens. sicuti Iuuenalis Crispinus satyra 4. Iam princeps equitũ. Horatianus Menas, sedilibusq; magnus in primis eques Othone cõtempto sedet, & Anthemion apud Pollucem lib. 8. Quid Artemidorus: ἰδίου γὰρ ἐλευθέροις τὸ διὰ πόλεως ἱππεύειν. διονυσιοπηγανόδωρος. μεγαλόδωρος. iam non solum laute ac splendide uerum etiam profusis sumptibus ac luxuriose uiuens tyrannorum sesquipedalibus nominibus uocabitur qualia sunt Ariobarzanes, Pyrgopolinices, aliaq; ex Plauto trita. πήγανον autẽ uidetur ridiculi gratia παρ᾽ ὑπόνοιαν inseruisse, nisi forte Stephanum quod aliquando olitor fuerit derideat. adi Varenum in uerbo διονυσοκουροπυρώδην. nec διονυσιοπηγανόδωρος absurdum esset. φιλ᾽ ἀγορανομίᾳ. in omnibus foris & macellis in quibus aut olera uendidit quondã aut ipse nuper obsonia emptitabat. μνῆσαι. Stephanus ab omnibus qui primi eius nominis obliuisci nõ possunt uocatur. hi fortasse sunt coqui, laniones, fartores, atq; alij id genus homines. δαιμόνες ἄστρων. Astrologi genethlialogi, Planetarios uocat D. Augustinus. μινω. internum iudicem. εἰς ὁδὸν ἵππος, οἶνος. Niceratus ante. οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ. πόδας. terræ. ὄψεαι. uidebis. ἕλκε. hauri. ἀγκάς. in ulnis. θηλείας. κλεάνθης καὶ ζήνων. Cleantẽ & Zenonem philosophos. Suidas & Laertius. ὡς ἔμολον. ad inferos profectos. ἀρτολάγυνος. ἄρτος καὶ λάγυνος, alij, pera in qua panis & lagena. πλάσιον. lex est duodecim tabularum: Hominem mortuum in urbe ne sepelito neue urito. credo uel propter ignis periculum. quod uero addit, ne ue urito indicat non qui uratur sepeliri, sed qui humetur. Sepultos in urbe puto aut eos quibus hoc ante hanc legem uirtutis causa tributum quod eorum posteri iure tenuerunt, aut eos qui hoc eodem nomine soluti legibus consecuti sunt, nõnulli de imperatoribus & uirginibus Vestalibus, quod legibus non tenerentur, idem censent. Existimarunt forte ueteres si intra pomerium cuiusquam tumulus foret, huiusmodi feralibus contaminari sanctum municipiorum ius, polluiq; urbis genium aut tetro cadauerum odore pestilenti aere affici. nullum quoq; Solonis axones sepulchrũ in urbẽ admisere. Hinc Seruius Sulpitius apud Ciceronem. Ab Atheniensibus locũ sepulturę intra urbem ut darent impetrare nõ potuit, quod religione se impediri dicerẽt, nec tamen id antea cuiquam concesserant. nec Sicyonij. Plutarchus in Arato. νόμου δ᾽ ὄντος ἀρχαίου μηδένα θάπτεσθαι τειχῶν ἐντὸς, ἰσχυρᾶς δὲ τῷ νόμῳ δεισιδαιμονίας προσούσης. nec ut opinor præter paucos reliqua Græcia nisi religionis aut uirtutis ergo. ἱερὸν ὀστέων. Hoc nihil ad sacrũ os, sed ad sepulchrorũ religionẽ pertinet, quę multa iura complectebatur ut ostendit Cicero in legibus. adde mortuos et sitos olim sacros habitos, quorum sacra sunt etiã sepulchra, nec illa mouere fas erat. Euripides in Icetid. ἢ χωρὶς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις. Et. τύμβον θ᾽ ἱερόν. Plinius lib. 2. cap. 63. Cæterum quod ludicri genus sit ὀστομάχιον declarat in epistola Centoni nuptiali præfixa Ausonius, ex quo apud Tranquillum in Octauio talis aut ossiculis non xysto nec ocellatis legere malim. τὸ γλύμμα. Hæc quæ memorauit insculpta, panis, lagena, corona. ποιοῦσι. ossa. post obitũ. λόγος οὐχ ὑγιής. quæ male audit. βρώμαντες κύλικες. fingit sibi à muliere saga aut prostituta timere, quæ illi desiderij poculũ amatoriumq; uenenũ temperauit, calycesq; infecerit. Romani certe quam impudicam iudicarant eam ueneficij quoq; damnatam existimabant. frangenda autem ideo sua pocula esse admonet, quod minus capacia sint quam ut in his comessationibus indulgentes homines bibere conueniat. λυκάβαντας. anni 57. χιζομένας σελίδας. mediam ætatem transegi. καὶ πῦρ. amor. τὸ ἐκ γαίας. figlinum. ἢ λύπης ἐλάχιστος. curas non iugulat. ἢ μανίης, ὁ

πολύς. cum ad pugnas res tendit. τέταρτος αὐτός. Hesychius. ἀφοῦσι τρία. ὅτι οἶνον ἔλεγον, ἐπεὶ τὸ πάλαι ἐκίρνασαν τρία ὕδατα λαμβάνειν, τὸ δὲ τέταρτον, οἶνον. Idem τρία καὶ δύο, ἀντὶ κράσεως πόσιν. δύο δ' ἦσαν κράσεις, τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς ἕνα, οἴνου δὲ μία, καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο. Hesiodus. τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου. cui amoris doctor Naso morem gessit. Scis mihi (inquit) quam puræ pene bibantur aquæ. Plutarchus symp. γ. seg. θ. & Athenæus lib. 10. quæstionē hanc mouent, ubi hoc Alcæi. μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδρον ἀμπέλου, sic uertit Flaccus: nullam Vare sacra uite prius seueris arborē. ἀπεστράφθαι μὲν δρῶντας. cōgressum Venereum. Quid ita? monstrauit Aristoteles sectionis 3. Problemate 12. & ebriosorū exemplis præcipue Alexādri patefaciūt historici. βαπτίζεται. ab iis potissimū qui uino meraco se implent perdūtq́. Plutarch. in symposiacis. ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου. Somnus ab Homero mortis frater uocatˉ. Iliad. ξ. θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς Odyss. ν. geminos appellat Iliad. π. ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσι. Id existimarūt & Lacedæmonij teste Pausania. Poetas eleganter illustrat Galenus. ὕπνος γὰρ ὡς καὶ τῶν ποιητῶν ἐστιν ἀκοῦσαι λεγόντων ἀδελφός ἐστι θανάτου. καὶ ἡ αὐτοῦ κοινὸν ὑπάρχει μόνον πρὸς τοὺς ζῶντας, ἡ περὶ τὴν τροφὴν ἐργασία, τὰ δ' ἄλλα πάντα τοῖς ἀποθνήσκουσιν ὅμοια. μὴ βλέπειν, μὴ ἀκούειν, μὴ φρονεῖν, μὴ νοεῖν, ἀναίσθητον, ἀκίνητον, ἀλόγιστον ἐρρίφθαι. Et Athenagoras περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. παρ' ἣν αἰτίαν οἶμαί τινες ἀδελφὸν τοῦ θανάτου τὸν ὕπνον ὀνομάζουσι, οὐχ ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν προγόνων (noctis tamen filios facit Hesiodus) ἢ πατέρων φύντας, γενεαλογοῦντες, ἀλλ' ὡς τῶν ὁμοίων παθῶν τοῖς τε θανοῦσι καὶ ὑπνοῦσιν ἐγγινομένων. ἕνεκά γε τῆς ἠρεμίας καὶ τοῦ μηδενὸς ἐπαισθάνεσθαι τῶν παρόντων ἢ γινομένων, μᾶλλον δὲ μηδὲ τοῦ εἶναι καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ.

Γαλλαδᾶ.

Μηδὲν ἄγαν τῶν ἑπτὰ σοφῶν σοφώτερος εἶπεν.
καὶ σὺ μὴ παθεῖς γέσιε, τοῦτ' ἔπαθες.
καὶ λόγιος περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος,
ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου.
οὕτω πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας.
ἀλλ' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον δρόμον ἦλθε.
γέσιος οὐδὲ χέσειν εὔτονον ἦτορ ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς ζητήσει μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μηδ' ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσιος αὐτὸς ἔδειξε. κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς,
θνητῇ δυστυχίης μηδὲν ἀναχόμενος.
ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βάκχαλος ἄρτι θανόντα,
χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Γέσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς ἀΐδαο,
γυμνὸς, ἀκήδεστος, σώματι καινοτάφῳ;
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσεφώνεε Γέσιος αὐθύς,
Βάκχαλε, τὸ στρῆνος καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσιον ὤλεσαν ὅρκοις,
τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτι Γέσιος ἔγνω,
τοῦ ξεινικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
τὴν ἰδίαν γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις, ἀλόγοις.

ὁ σοφώτατος. Solon. Bias. Pittacus. μὴ παιδεὺς γένοιτ. Gessium ex Stephano, ex Aeneæ Rhetoris ac Procopij ad eum epistolis iatrosophisten fuisse compe ri. pete Suidam. οὐρανίης ἀνόδου. amplissimos magistratus ambiens. ἀστροθέτους κα νόνας. Astronomiã. ἵππον ἔχων. Pegasum. Palæphatus in Bellerophonte & Ful gentius in Mytholog. οὐδὲ χέσειν. ad egerendã aluum. κατώλισθεν. deturbatus est. Tzetzes in Lycophronẽ fabulam persequitur. ἐπαρθείς. in altum sublatus. sum mos honores atque autoritatẽ consecutus. ἀναχόμενος. nullũ pristinæ dignitatis uestigiũ retinẽs. αὐτοχόλωτον. ratiõis expers, suapte spõte irascẽs. κατέβης δόμων. ex Homero. χήμαλι καινοτάφῳ. nouo exequiarum ritu. τὸ στρηνῶς. incontinentia. insolẽtia. est enim στρηνιᾶν τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν. οἱ δύο κάλχαντες. duo Astrologi. ὑπάτων. cõsulũ. τὴν ἀμμωνιακὴν ἀπάτην, uana esse Iouis Ammonis oracula, aliorũ deũm respõsa, uatũque diuinationes. τὸ μάθημα. Astrologiã futura prædicentem.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ.

Τοῦ αὐτοῦ παύλου.

ὑβρίζεις; τί τὸ θαῦμα. τί δυσχερές. ἀλλὰ φοβοῦσι.
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

πολλὰ λαλεῖς ἄνθρωπε. χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν.
σίγα καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

Ηλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὕβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

Ουκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθυβρίζεις. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.

Εἰ φθονομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντας;
πταῖσμα τό δ' ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Αἰνίζειν μὲν ἄριστον. ὁ δὲ ψόγος ἐχθετὸς ἀρχή.
ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, ἀττικόν ἐστι μέλι.
Τὴν πιστὴν πωλοῦντι τὸ κεράμιον ἐχθὲς ἔδωκα,
καὶ φοβερὸν πύκτην σύμβολον εὗρον ἔσω.
ὡς δ' ἔλεγον σύ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω.
ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πιστὴν πύκτην ἐξαπίνης ὁρόων.

ἀλλά σε πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Κάστορος ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
τὸν πύκτην ἀπόκρουσον ἐμὸν χόλον. οὐ δύναμαι γὰρ
πυκτεύειν καθάπαξ μισθὸς ἐπερχόμενον.

ἡ θρασύτης. quæ eos tanquã morbus aliquis affligit, & in pericula trudit, fitq; plerunq; ut à temeritate coerceaf audacia. χαμαὶ ἡ πθοῦ. teipsum humiliũ loco & numero pone ac statue. φαίνων, lucens: omnia splendore illuminãs. τί πάθω; qui possum? quid in causa sum. ἐστι τύχης. paupertas, εἰ πένομαι. αἰνίζειν. aliũ laudare, καλῶς εἰπεῖν. ἀττικὸν δὲ μέλι. cuius in toto orbe terrarũ summa laus existimatur ex Hymetto monte Atticæ. Aristophanes in pace. ἕτερος. ἑτέρῳ μέλιτι χρῆσθαι θἀτέρῳ. τετρώβολον ὄντ' ἐστι. φείδου τ' ἀττικοῦ. τὸ κελλίον. cellulã. ædiculam. Moschopulus. κελλίον κοινῶς τὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δωμάτιον. Theodoritus. νοσοῦντα κατακεῖσθαι ἐν κελλίῳ. ἔσω. intus. domi. δῶ. pro δῶμα. domũ. uersus hic ex Homero translatus est. ψύττα κατέτανα. celeriter abire contendi. Hesychius. ψύττα, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀπελθεῖν μὲν λέγεται. ἀπόκρουσον ἐμοῦ. reijce à me. μισθὸς ἐπερχόμενον. quo tẽpore pecunia pro inhabitatiõe domus est pẽdenda, soluẽda debita atq; usuræ. Horatius tristes uenere Calẽdæ. hinc calendariũ tabulæ domesticæ quæ singulos mẽses respiciũt.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ. Λουκιλλίου.

Οὐ γλίχων κεῖται ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλκου
αὐτὸν ἀποσφραίνει θλιβομένου στομάχου.

Λουκίλλου.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
χρῆσις γὰρ πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται. ἂν δὲ φυλάττῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

Ἀντιφάνους.

Ψηφίζεις κακόδαιμον. ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, οὕτω
καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενον.
κοὔτε πιὼν, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς τι μελισμάτιον,
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολῶν μῆνον ἐνεγκάμενος.

Πωλιανοῦ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε, πάντα δανείζεις.
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

Νικάνδρου.

Ἐχθὲς ἀπάγξασθαι μέλλων Δείναρχος ὁ φείδων
Γλαύκης, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
ἓξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον. ἀλλ' ἐδυσώνει,
εὐώνου ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.
τοῦτ' ἦν φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος. ὅς γ' ἀποθνήσκων
Γλαύκης, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρύει φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.

Ταῦτ' αὐτοῦ χαρίζεσθε. καὶ ὡς τόκος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἔργῳ προσυμβάλετε.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψηφίζων ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νόσων δαπανᾷ.
ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν ἢν διασωθῇ,
λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δέ γ' οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον. οἱ δὲ τὰ κείνου
χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπάσιοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον, κατεπόντισεν Αὖλος ὁ λιμπός,
ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ μὲν, ἔκδοτο δ' ἀνείκας, ὅσ' ἄρτι δίδως, ὃ δὲ μέλλεις
οὐδέποτ' εἶ τοῦ σοῦ κύριος ἀργυρίου.

Παλλαδᾶ.

Ὦ τῆς ταχίστης ἁρπαγῆς τῆς τοῦ βίου.
ἀνὴρ δ' ἀνυστὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκους,
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγγων ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ δάκτυλα χερσὶν,
ψῆφον τοῦ θανάτου προὔλαβεν εἰς Ἀΐδην.
ζῇ δ' ἡ ψῆφος νῦν τοῦ ψηφίζοντος ἑταίρη,
ψυχῆς ἁρπαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος.
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

Λουκιλλίου.

Θρασύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἥκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φειδόμενος, δανείζων, τοκίζων τόκον, ὑδροποτίζων
πολλάκι μηδὲ φαγὼν, ὡς τὸ πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' ἐμοὶ λογίσαιο τὸ πίνειν καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις, ὧν τότ' ἔδοξας ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Ἐχθὲς δειπνήσας τράγου πόδα, καὶ δεκαταῖον
καννάβινης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον,
εἰπεῖν, τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι. ἔστι γὰρ ὀξύς,
καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχὼν, μή με πάλιν καλέσῃ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφόων θησαυρὸν ὀνείρῳ,
ἤθελ' ἀποθνήσκειν πλούσιον ὕπνον ἔχων.
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην σκιόεν μετὰ κέρδος ὀνείρου
ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικάθευδε πάλιν.

Παλλαδᾶ.

Πάντων ἅπαξ τρώγουσιν, ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
οἴκαδ' ἀριστῶμεν λουτροῦ ἐρχόμενοι.

Ἀμμιανοῦ.

Ὡς κῆπον τεθνηκώς, δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανίς, σέρις ἦν, τῆλυς, θρίδακιν, πράσα, βολβοί.
ὤκιμον. ἡδύοσμον. πήγανον. ἀσπάραγος.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἕρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὑτὸν ἀπηγχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως
ἐν τῷ Εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοφθόρε τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην,
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς.
οἷς πάντας φθείρεις, ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σὺ σκύλλα τεαῖς φρεσί, μή σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

Λουκιλλίου.

Εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου ταναὸν χρόνον, ἠὲ κορώνης,
συγγνώμη, πλεῖστον πλοῦτον ἀγειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οὓς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κτεάνων.
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσῃς,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῦν ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
καὶ τί ποιεῖς φησὶν φίλτατε μῦ παρ' ἐμοί;
ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβηθῇς.
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῄζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

Ἄδηλα.

Ἀργυρέῳ λιμῷ τίς ἐν εἰλαπίνῃ με καλέσσας,
ἔκτανε, πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἀργυροφεγγέϊ λιμῷ,
ποῦ μοι χορτασίη ὀστρακίνων πινάκων;
ἐζήτουν πινάκων πόθεν οὔνομα τοῦτο καλέουσι.
καὶ παρὰ σοὶ κληθεὶς, εὗρον ὅθεν λέγεται.
πείνης γὰρ μεγάλης, μεγάλους πίνακας προέθηκας
ὄργανα τοῦ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.

Μὴ μελλέλει δέκων ὑπερτέστορα λιμοφορέων,
Βρωτιὼ μοιφορέων τίω κολοκωθιάσλα.
ἀργυρέιω ὕλιω οὐ τρωγομθύιω παραβάλλεις,
λιμῷ πρηνίζων τοὺς μελέους πίνακας.
ζῆτε νεκρόδυοντας ἂν ἀργαλέιω ἐπίδειξιν.
καὶ τότε θαυμάσῃ, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζει ἀρτεμίδωρος.
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων.
πολλάκις αἱ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
πολλὸν ὑπὸ ῥωνώτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ. Λουκιλλίου.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον, ἑαυτὸν
ὁ φθονερὸς Διόφαντος ἐγγὺς ἰδὼν ἔτηξεν.

ὀγλήχωνι. Pulegiũ nauseas stomachiq́ morsus potũ cũ posca lenire, eiusq́ dolores sedare, uomitiones ac erosiones sistere medici docẽt, & quãdo bibitur cũ uino & sale, ait Serapion, expellit superfluitates stomachi. ἀλλὰ δίχαλκῳ. nõ pulegio neq; λεπίδι χάλκου, id est squama æris uitia pectoris elicit, aut deiectionẽ molit Criton, ut moris fuit ueterib. autore Celso, sed tenuissimo uictu stomacho medetur ut uix in dies singulos homo sordidissimus dichalcũ in sumptu expẽdat. obolus octonos chalcos ualet, bini aũt chalci aut æreoli, quadrantẽ efficiũt qui tetartemoriũ à Græcis dicitur. & per syncopen tetartemorũ, alio nomine dichalcũ uocitatũ. ἀπεσφράνθη. olfacit. odorans pecuniã, se excitat. multa uinorũ, aromatũ, pomorũ, baccarũq́; genera odore ægros iuuare atq; instaurare clarũ est, nec tamẽ ἀπεσφάλλει, id est semet exinanit, euacuat, confodissem. πλούτου μάρτυς. in possessionib. sæpenumero fit ut penes aliũ sit dominiũ, penes alium usus fructus, in quo lusit in epistola quadã ad Ciceronẽ Curius. χρῆσις μὲν tuus, κτῆσις δὲ Attici nostri. σὰ γίνεται. tua sunt ô Apollophanes. ἀπὸ νῦν. ex hoc tẽpore. ψηφίζεις, calculis subducis rationes. ὡς τόκου. usuras, fœnus. ὅτ' ἄνθος. Coronã. ἐκ πολλῶν ὀβολῶν. ex multis thesauris, atq; nummis. μοῦνον ἐνεγκάμενος. unũ obolũ qui δανάκης uocatur, Charon ab Aegyptijs, aut magister nauis, unde ortę fabulę. Dio. lib. 2. Lucianus περὶ πένθους. τοῦ γε οὕτως ἰσχυρῶς περιελήλυθε τοὺς πολλοὺς, ὥστε ἐπειδάν τις ἀποθάνῃ τῶν οἰκείων, πρῶτα μὲν φέροντες ὀβολὸν, ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῷ, μισθὸν τῷ πορθμεῖ τῆς ναυτιλίας γενησόμενον. ferebãt & placentã melle conditã qua Cerberũ mitigarẽt. Hinc Virgil. Aeneid. 6. medicatã frugib. offam. χαλκόν. æs. nũmos. δανειστὴς. trapezitæ, creditores. ἐδυσώπει. tenaciter mercabatur. ὅρος. omne auaritiæ genus superat. ἵνα μὴ προσαπολέσῃ. ne sibi soli, urnã, aut loculũ, tãti emisse doleat, aut ut uno è liberis sublato minus apud inferos sit sollicitus. αὐτόν. seipsum. τῶν ἰδίων. bonorũ suorum. ἀνερρώσθη. cõualescens. τὸ τί νοσῶν, quanti illi morbus cõstare poterit. δραχμὴν μίαν. se expensurum si ad sanitatẽ redeat. κεῖται. mortuus. ἀπατῶ. scribo ἀπαρσίως. ὀκνηρός. parcus. auarus. σωζομένος. non in mare demersi. γλύφων τόκους. stylo imprimens, scribens. δακτυλικήν. quæ digitis fit, uel eis flexis supputatur. ψῆφον τὸ θανάτου. hoc simpliciter enarrandũ. nihil enim hoc ad somniorum interpretamenta ἰσόψηφα. εἰς οὐδέν. amissis facultatibus. πολλὰς τόκων. usurarum usuris acceptis. ὥστε τι πλέον ἔχειν. ut locupletior esses. ὧν ποτ' ἔδει ἔχειν. tum enim cum diues esses genium tuũ defraudans, opibus nõ fruebaris. τὸ δεκαταῖον. non recentẽ, sed decẽ iam dies domi seruatũ. μάλινον. gilurus est

Melinus color Seruio Georg. 2. quē aperit Isidorus, sub albidū uocās. Is utriq; est quē Vitruuius Leucophæū, Palladius cineritiū, Galli griscum, Hetrusci bigium, Veneti beretinū appellant. At Plinio à Melo insula Melinus cādidus est & Mancinello Seruiū incessenti. Thylesius inter purpureos collocat. Dioscoridis interpretes luteū præclare meo iudicio semper uertūt, τῷ χρόᾳ μηλίζειν. luteo colore esse id est croceo. omninoq; in floribus pro luteo dici animaduerto. ἀσπάραγον. hic Asparagus tener adolescētis κράμβης brassicæ uel Raphani partus est. Festo Pōpeio asparagū herbā dictam existimāti quod in aspero uirgulto nascatur, quis adhæreat? ueteres quippe Græci qui altiles Asparagos nō uident agnouisse, nomē eo deduxerūt quod sua sponte sine satu prosiliret. Erasmus in Chiliadibus: dicit autē asparagus quod qui sunt in his præcipui non serunt ut Athenæus dixit. Tu uide an hoc Athenæus lib. 2. dixerit, ego sane non puto. ἀπεῖν. nominare. ὁ καλέσαντα. ad cœnā. μύμε καλέσῃ. hircinū pedē esitaturū. ἀφόων. cōtrectans. ἀποθνήσκειν. locuples moriturus. σκιόγρ κόρδος. inutile, in somnis uisum. πάντες ἅπαξ βρώγουσι. nemo bis prādet, aut itē cœnat. Κέφη. ad prandiū aut cœnā uocarit. ὡς κῆπον τεθυκώς. ac si nō uitulū aut ouem sed hortū mactasset. Plautus, qui mihi cōdita prata in patinis proferūt. σέρις. intybū de hoc & reliquis cōsule Dioscoridē. ἡμιβρεχεῖς. Lupinū semimadidū. ἀνασαστίς. Paulus diaconus lib. 17. ὡς χαλκοῦ. Aeneæ statuę. σῶσαν τὴν χάρυβδιν. Anastasiū rapacē de quo uide Suidā. hominē maiorem in modū edacē, bibacem, rapacē, helluonē, Charybdim aut barathrū uocamus. Multa Erasmus in prouerb. euitata Charybdi in scyllā incidi, Strabo lib. 1. Iustinus 4. Thucydides fretū Italiā à Sicilia diuidens Charybdim appellat. Est etiā terrę uorago, inter Apameā & Antiochiā. τὸ σκύλλης. Scyllæ simulachrū. συγγνώμη. tibi dāda est uenia. οἶστρος ἔλη κτεάνων. maxima diuitiarū cupiditas. Plinius apē grandiorē quæ cæteras fugat, œstrū uocat, tabanum Varro de re Rustica. Seneca epist. 59. Virgilij testimonio Asilū Latine appellari docet. Apollonij cōmētator, œstrū ab eo nominat quod uaccas cōcitet. hoc addito Iuno Io in insaniā egit, unde οἰστρεῖν καὶ οἰστρηλατεῖν. Myopē alibi ab œstro differre credit, quod ille è lignis, hic ex bestiolis quibusdā (ἐμπίδας uocat Aristoteles alij κώνωπας) proueniat. superiorē sententiā cōprobat Aeschylus. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον οἶστρον καλοῦσιν αὐτό. Percurre Theocriti Idyl. 6. & Homeri Odyss. χ. glossographos, cū Hesychio. ἄλλοι. Hęredes. μῦς. mus. μονῆς. mansionis, habitatiōis. ἀργυρέῳ λιμῷ. uasis argēteis sed inanibus quæ Martialis preciosam famem cognominat, aliud est Hesychio ἀργυρέα λιμός. πειναλέος. famelicos, uacuos. ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπεν. Homerus Odys. ε. ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε. ἐν ἀργυροειδεῖ λιμῷ. ad illud Homeri oculos uertit ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ eadē Rhapsodia. ἐξύστρων πινάκων. uocis huius etymū. βρωτὴν κολοκυνθιάδα alij βρῶσιν. cucurbitā in cibū ἡ ὀλιγότροφός ἐστι. δίσκων ὑδισορα. ut sunt ij quos antiquarios uocāt. ὕλην. δίσκους. πίνακας. οὐ βρωγομένην. nō esculenta. κρητίζων. fallens decipiēs. Erasmus in prouerbijs Cretensis Cretensem, Cretēsis cū Aegineta, πρὸς κρῆτα κρητίζειν. κοῦφον ἄσημον, argenteam supellectilem ostentās antiquo opere & summo artificio factam uetustateq; detritam. est autem æs uel argentū ἀργόν, rude & infectum, factum id est cælatum & elaboratum, detractis crustis & emblematibus quasi purum. est & signatum cussumq;. ἄσημον, aurum uel argentum factum est μὴ κεχαραγμένον. non signatum nec percussum. Epigrammatistes in lances nullis onustas obsonijs ex argento tamen conflatas inuehitur eas κοῦφον argentum uocans, fuerūt & diuitum quondam cælatæ patellæ in quibus sigilla erant ad effigiem uel alicuius deorum uel alterius rei facta. ζῴδιον ἐμπόνου.

Eadem

Eadem Plutarchus in libello περὶ φιλοπλουτίας. de asino balneatoris, qui ligna & farmenta deferebat, semper fumo & fauillis oppletus nunquam autẽ particeps balnei neq; teporis neq; mundiciei. τιμαλφεῖα. preciosum.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε Μενέκρατες, κἀνυπόδητον,
  καὶ ῥιγοῦν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτους, καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
  κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι κύνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς ὃς ἂν ᾖ πτωχὸς, καὶ ἀγράμματος, οὐκ ἔτ' ἀλήθει
  ὡς πρὶν, οὐδ' αἴρει φορτία μισθαρίου.
ἀλλὰ τρέφει πώγωνα. καὶ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας,
  τὴν ἀρετὴν εἶναί φησιν ὁ πρωτοκύων.
ἑρμοδότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον. εἴ τις ἀχαλκεῖ
  μηκέτι πεινάτω, θεὶς τὸ χιτωνάριον.

Ἀμμιανοῦ.

Οὗτος ὁ τὴν ἀρετὴν ἀδάμας βαρὺς, οὗτος ὁ πάντη
  πᾶσιν ἀπλήκτοσων, οὗτος ὁ ῥιγομάχας,
καὶ πώγωνα τρέφων, ἑάλω. τί γὰρ ἄπρεπες εἰπεῖν;
  ἀλλ' ἑάλω, ποιῶν ἔργα κακοσομάχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἴει τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
  καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις φίλτατε μυσόβιω;
κεῖρον ἐμοὶ πεισθεὶς ταχέως, οὗτος γὰρ ὁ πώγων
  φθειρῶν ποιητὴς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠ'γαθὲ, καὶ μῶν ὤν, καὶ πεῖ δὴ, καὶ πόθεν ὦ τάν,
  καὶ θαμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῇ, καὶ ἴθι,
καὶ σόλιον, μάλλιον, πωγώνιον, ὤμιον ἔξω,
  ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

Ἀντιπάτρου.

Αἰάζει πήρη τε, καὶ ἡράκλειον ἄριστον,
  βριθὺ σινωπίδου Διογένους ῥόπαλον.
Καὶ τὸ χύδην ῥυπόωντι πίνῳ πεπλασμένον ἔθος,
  δίπλωσιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων.
ὅττι τεοῖς ὤμοισι μιαίνεται. ἦν γὰρ ὁ μέν που
  οὐράνιος. σὺ δ' ἔφυς ἐν σποδιῇσι κύων.
ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,
  ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὀρεσσιβάτων.

Παλλαδᾶ εἰς θεμίστιον τὸν φιλόσοφον, γενόμενον
ὕπαρχον κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ οὐαλεν
τινιανοῦ καὶ οὐάλεντος.

Ἄντυγες οὐρανίης ὑπερήμενος, ὃν πόθον ἦλθες
  ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον·

ἦλθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων.
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω. νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Ἄδηλον.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων, εὔστολός ἐστι Πλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ἀριστοτέλην, Νικόστρατον ἰσοπλάτωνα,
σκινδαλμοφράστην ἀκρυτάτης σοφίης,
ἤια περὶ ψυχῆς τις ἀνήρετο, πῶς θέμις εἰπεῖν
τὴν ψυχὴν θνητήν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
τακτέον, ἢ λυπροῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;
αὐτὰρ ὅ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον ἀριστοτέλους.
καὶ παρὰ τῷ φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ἐπεγνούς,
πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκίην.
εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, εἶτα γενείου
ἄκρα καταψύχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν.
εἴπερ ὅλως ἐστὶ ψυχὴ φύσις, οὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐστίν, ἢ ἀθάνατος,
στεγνοφυής, ἢ ἄϋλος. ὅταν δ' ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθι τὸ νημερτὲς γνώσεαι ὡς ὁ Πλάτων.
εἰ δ' ἐθέλεις, τὴν παῖδα Κλεόμβροτον ἀμβρακιώτην
μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
κἀκεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν,
μοῦνον ὅπερ ζητεῖς τοῦδ' ἀπολειπόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοίδε, τοσοίδε τε; πῶς πάλι μοῦνοι;
ὦ πληθὺς μοναχῶν, ψευσαμένη μονάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου,
εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην.
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο, καὶ ῥαφανίδων,
μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
στρυφνὴν, ὃ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ᾔτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔβρωγεν ἀληθῶς,
κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

Τῶν μὲν κυνικῶν τε. de Cynicis habes apud Laertiū in uita Antisthenis & Diogenis, Lucianū in Cynico, & uitarū uenditione, Arriani Epictetū περὶ κυνισμοῦ & Atheneū dipn. 13. Cynici appellati sunt siue ob sordidā uitam, siue quod obuios quosq; cõuiciantes mordeāt, & mendicato uiuāt, more canū. κἀνυπόδητον. ueteres philosophos ęmulātē. Aristoph. in Neb. τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις. ῥάβδον ἔχω. qua te percutiam. Ὦ ἀγράμματε. Luciani Diogenes ἐν βίων πράσει. οὐ γάρ σοι δεήσει παιδείας, ὦ λόγων καὶ λήρων, ἀλλ' ἐπίτομος αὕτη σοι πρὸς δόξαν ἡ ὁδός. οὐδ' ἆρα φορτία. baiulus est. ἀχθοφόρος. τρέφε πώγωνα, καὶ ξύλον ἄρας, extricat Laer-

Laertius memoratis locis. Diogenem barba comāte fuisse ait Sidonius Apollinaris. ὁ πρωτόκυων, primus uirtutis sectator. Ludit in uoce πρωτόκυων, quæ astrum canem significat. εἴ τις ἀχαλκεῖ. Si quis pecunijs caret. fuisse hic rei nummariæ ordo uidetur, ut primū homines ære graui rudi & informi usi sint, postea ære signato, unde æris appellatio pro quauis pecunia accipi consueuit. Cussa deinde est argentea, postremo aurea moneta. θὲς. πόθεν θὲς τὸ χιτωνάριον. Philosophi pallium assumens. alij θὲς uestem tuam deponens & cynicam induens. ἀδάμας βαρύς. ἄπονος, ἀπαθής. omniū perturbationū uictor. est adamantis indomita uis ferri ignisq; contemptrix. Hesiodus. ἀδάμαντος ἔχων κρατερόφρονα θυμόν. Tzetzes. τοῖς τισι σκληρὰν ψυχὴν ἔχειν καὶ ἀκαμπεῖς ἦσαν, ὥσπερ ὁ ἀδάμας. ἀδάμας δὲ ἐστιν εἶδος σιδήρου, καὶ λίθος σορρὸς, ὃς διὰ ὑπερβάλλουσαν πυκνότητα, οὔτε πυροῦται, οὔτε σιδήρῳ τέμνεται. ἀλλὰ μολιβδῷ (falsum) καὶ αἵματι τράγου. Erasmi Chiliades, Ibi, Adamantinus. πάσης ὕλης πλέον ὤν. Lucianus ἐν βίων πράσει. οὗτος ὁ ξιμαλέας. Diogenem Cynicum forte intuetur qui statuas niue perfusas & æneas amplectebatur. in quo exultātem interrogauit Lacon, an algeret. negante illo, quid igitur (inquit) magnum præstas. Hoc uoluit Arriani Epictetus περὶ ἀσκήσεως. ἢ φοίνικα ἱστάνειν, ἢ ἀνδριάντας περιλαμβάνειν, Diogenem taxans. ὄργα καὶ σομαλχῶν. fellans, aut crapulam uomens. μυοσόβην. barbam qua muscas æstate abigat, σαλεύοντα πώγωνος Synesio. dicuntur & μυοσόβαι qui friuolis officijs cuipiam deseruiunt. φθειρῶν. pediculorum. καὶ μῶν οὖν. Qui Atticas aut communes philosophis uoculas ingerūt quasi ipsi propterea eos referāt, naso adunco suspendit Ammianus. ὦ τᾶν. ô amice. καὶ σόλιον, τριβώνιον. μαλλιον, uillosum (unde ἀμφίμαλλα) quod in magnis caloribus induant Cratetis æmuli, se ad tolerantiam laborum exercentis. Theocriti interpres τὸ δὲ κικίνοις, τοῖς μαλλοῖς, τῇ κόμῃ. demissam comam quidam intelligunt personato philosopho non indecentem, Cynico pene necessariam. Lucianus in Cynico. Athenæus dipnos. 4. τῶν κυνικῶν τρόπον ἔχει, κομῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν. & Martialis. cui cana putrisq; stat coma. ὦμον ἔξω. uestem extra humerum ferre. sic enim pallium ferebant Cynici ut humerus dexter extra amictum nec eo contentus esset, in sinistrum aut sub leuum brachiū reiecto sinu, qui idem dextro est subiectus. Arriani Epictetus περὶ κυνισμοῦ. ἢ τοῖς ἀπαντῶσι λοιδορεῖσθαι ἀκαίρως, ἢ καλὸν τὸν ὦμον δεικνύειν. Et alibi. ἀνέλαβε τρίβωνα, γυμνὸν δείκνυσι τὸν ὦμον. ἄριστον ῥόπαλον. non solum in hoc Herculi se similes dicebant Cynici quod baculum ferrēt ut ille clauam, uerum etiam quia eum in totū se imitari profitebātur: Lucianus ἐν βίων πράσει. ἀγορ. ζηλοῖς δὲ τινά. διογ. τὸν ἡρακλέα. monstrat & hoc in Lucino. Laertius in uita Diogenis. τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τοῦ βίου λέγων διεξάγειν, ὅνπερ καὶ ἡρακλῆς. Idem in Antisthene. καὶ ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν συνέστησε διὰ τοῦ μεγάλου ἡρακλέους. quem Antisthenem primum Cynicū fuisse refert cū Ammonio Suidas, tametsi hæc Ausonij: Diogenes, Inuentor primus Cynices ego. quæ ratio isthæc? Alcides multo dicitur esse prior. ἡράκλειον. Herculanū. hoc transegimus. βειθυσινωπίθου conflatum nomen ex dictionibus. βεῖθος, σινωπεύς, πίθος. in quo degebat Diogenes Sinope natus. aut forte rectius à βειθὺς καὶ σινωπίτης. βειθυσινωπίτου per τ non θ. χύδην. passim, sparsim. πίνῳ. eluuie. sordibus. πεπλαγμένον ἔθος. cōspurcatum uestimentum. διπλοΐδιον. Pallium duplicatū, pannus duplex Horatio. Laertius in Diogene. τρίβωνα διπλώσας πρῶτος, τοῖς ὤμοισι. Siquidem Cynicus es pallio tenus, nec dignus, quorum longe absis à moribus, habitum assumere. ob id lugent pera, baculus, atq; alia Cynicorum insignia. οὐράνιος. Diogenes ipse in quadam epistola. καλοῦμαι γὰρ ὁ κύων ὁ οὐρανοῦ οὐχ ὁ γῆς, ὅτι ἐκείνῳ εἰκά-

ζω

ζῶ ἐμαυτὸν, ζῶν οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος ὑπὸ τὸν Δία. Sæpe οὐρανίος μέγαν καὶ περιβλεπτὸν σημαίνει. Laertius in Diogene. ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύων καλεῖται, ἔφη. τοὺς μὲν διδόντας σαίνων, τοὺς δὲ μὴ διδόντας ὑλακτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων. ὀρώρει. mouetur, excitatur. ἄντυγος οὐρανίης. Philosophiæ dans operã. ἄντυγος ἀργυρέης. Rector Cõstantinopoleos à Valentiniano aut Iuliano factus. ἦλθέ ποτε κρέσσων. in fronte Themistij sic elegantius. ἦλθε κάτω κρέσσων, ἀναβὰς δ' ἔγνων μέγα χείρων. ἀνάβηθι κάτω. Hic κάτω philosophiæ studia, & ἄνω amplissimæ urbis administrationem uocat, in qua ut quis nauiter se gerat nihil ea antiquius habere debet, seq; ipse à libris parumper diuelli necesse est ut patiatur. καὶ τράγος. & hircus barbatus Plato esse poterit. νικόστρατον. Hermogenes περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου. ὁ δὲ νικόστρατος ἀφελὴς μὲν οὐδαμῶς ἧττον δέ τῶν προειρημένων, λιτότερος δὲ καὶ πολλῷ καθαρώτερος σχεδὸν ἁπάντων. Simplicius in prædicamenta Aristotelis cum eo acriter litigat. σκινδαλμοφράστην. Aristophanes in Neb. πῶς ὂν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδύς, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσεται. Scholia. σκινδαλμοὺς δὲ λεπτολογίας ἀπὸ τῆς σχίσεως τῶν καλάμων, ἐξήγησις δὲ καὶ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν οἱ σκινδαλμοί. ἰδίως γὰρ σκινδαλμοὺς καλοῦμεν τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων, καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. σῶμα. Hoc Empedocli, Stoicis, Epicureis, Galeno, Tertulliano atq; alijs placuit. ἐν δὲ νοηθεῖς. Aphrodisæus εἴδη τινά ἐστιν εἴδη ὡς τὰ καθ' αὑτὰ χωρὶς ὕλης τε καὶ ὑποκειμένου τινός, ταῦτα κυρίως ἐστὶ νοητά. ἐν τῇ οἰκείᾳ φύσει τὸ εἶναι τοιαῦτα ἔχοντα, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦ νοοῦντος αὐτὰ βοηθείας λαμβάνοντα. τὰ δὲ τῇ αὑτῶν φύσει νοητά, κατ' ἐνέργειαν νοητά. δυνάμει γὰρ νοητὰ τὰ ἔνυλα. νοητοῖς. ὑπὸ τῆς διανοίας λογισμῷ ἐπιλαμβανομένοις. ἢ ληπτοῖς. τῇ φαντασίᾳ ἢ τῇ αἰσθήσει καταληπτοῖς. comprehẽsis. Cicero κατάληψιν, cognitionem, perceptionem, comprehensionem uertit. τῶν μετεώρων. Hæc nihil ad Bacchum. ὄργον libros Aristotelis de anima. περὶ φαίδωνι. Platonis dialogo cui titulus φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς. ἐνησκήθη. concinnauit. καταψήχων. leniter contrectans. ψυχὴ φύσις. ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἠρεμίας. στερνοφυής. corporea uisu tactuq; manifesta. ἢ ἄυλος. εἶδος. forma. res materia carens. γνώσεαι. scies. κλεόμβροτον. de hoc infra μιμοῦ. imitare. τὸ δ' ὑπολειπόμενος nihil præter animum habens, hocq; tantum relictus. εἰ μοναχοί. aut philosophos ridet Palladas ut ex titulo apparet, aut in dictione μοναχοὶ ludit alius quispiam. μοῦνοι. quasi dicat μοναχοί. τῶν βακτροπροσαιτῶν. cũ baculo mendicantis. θέρμων. à lupinis abstinebat. γαστρί. uentri. gulæ. χοιρώδεα. album. βολβόν. bulbum. stomachum calefacientem & Venerem stimulantem. στρυφνὸν νόον. rigidum. acerbum.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα, καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνα τῶν ἐντὸς σὺ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν ἀφροδίτην.
οὐκ ἀδίκως χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

Αδηλον.

Μισοπτώχε θεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
ὁπλοφορεῖν οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.

ποδάγρα

τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ αὐσονίου πόμα βάκχου.
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
τοὔνεκα καὶ φεύγεις πενίης τὸν χάλκεον οὐδόν.
τέρπῃ δ' ἐς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Ἀδήλου.

Λυσιμελοῦς βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς ἀφροδίτης,
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

τῶν φωτός. occultorum animi uitiorum. τὸν ἔρωτα. bellum puerum. τὴν ἀφροδίτην. impudicam. χαλκεῦ. fabrum quempiam lacerat. τὸν πόδα χωλὸν ἔχει. ut nihil sit, in quo Vulcano nō sis simillimus. μισόπτωχε θεά. Podagra. ἀλλοβίοις ποσί, a seruis uecta, aut eis ambulādo insistens, aut utrinq; sustinētibus pendens. ὁπλοφορῶν. baculos ferunt podagrici quibus sustentantur. αὐσονίου. Ausonij, Italici. πενίης οὐδόν. podagram hodie diuitum morbum uulgus quoq; nostrum appellat, qua tamen eorum diuitiæ domantur, cum quibus abūdant frui nequeunt. ἐς πλούτου. ἢ τῶν πλουσίων οἶκον. aut εἰς cum ἐρχομένη copula. εἰσερχομένη, (figura tmesis) πλούτου πρὸς πόδας. ἀφροδίτης. Ex cruditatibus, ebrietate, immoderato ac intempestiuo rei Venereæ usu podagrā nasci scribit Aetius sermone 12. Luciani podager eam Cocyti filiam nominat, articularis morbi dolores impiorū cruciatibus non leuiores esse subindicans. Hippocrates περὶ παθῶν, ποδάγρη βιαιότερον μὲν τῶν τοιούτων ἁπάντων ὁκόσα περὶ τὰ ἄρθρα.

ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΡΙΤΩ ΤΜΗΜΑΤΙ
τῷ τὰ ψόγια ἔχοντι, περιέχεται κεφάλαια τάδε, εἰς

Ἀγαθοὺς ἄνδρας.	Γυναῖκας.	Νέους, καὶ νέας.
Ἀγωνιστάς.	Δούλους.	Ὄρνις.
Ἀδελφούς.	Ἥρωας.	Ποιητάς.
Ἁλιέας.	Ἰατρούς.	Ποιμένας.
Ἀνδρείους.	Ἰξευτάς.	Πόλεις.
Ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους.	Ἰχθύας.	Πτωχούς.
Ἀρχαίους τινάς.	Κυνηγούς.	Πονηρούς.
Αὐλητάς.	Κιθαρῳδούς.	Ῥήτορας.
Βρέφη.	Μεθύσους.	Υἱούς, καὶ θυγατέρας.
Γέροντας.	Μοιχούς.	Φιλοσόφους.
Γεωργούς.	Ναυαγήσαντας.	

EPIGRAMMATVM GRAECORVM, IOANNIS BRODAEI TVRONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber tertius.

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Εἰς Πλάτωνα.

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ,
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης.
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πουλὺν, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

Ἀδέσποτον.

Δουλικίτου μὲν ἄνακτα ἐν ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.
ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονός, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὸν ἔχουσι θεοί, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου.

Κλεινὸς Ἰωάννης. θνητὸς λέγε. γαμβρὸς ἀνάσσης,
θνητὸς ὅμως. γενεῆς ἄνθος Ἀναστασίου.
θνητὸς κἀκεῖνος. βίον ἔνδικος. οὐκ ἔτι τοῦτο
θνητὸν ἔφυς. ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.

Χριστοδώρου.

Οὗτος Ἰωάννην κρύπτει τάφος. ὃς ῥ' Ἐπιδάμνου
ἄστρον ἔην, τὴν δὴ παῖδες ἀριπρεπέες
ἔκτισαν Ἡρακλῆος. ὅθεν καὶ μάρμαρος ἥρως,
αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μόθος.
εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ὀβρικυδέα πάτρην,
Λυχνιδὸν, ἣν Φοῖνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν.
ἔνθεν λύχνος ἔην Ἑλικώνιος, οὕνεκα Κάδμος
στοιχείων Δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.
εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε. καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων,
μοῦνος, καὶ καθαρὴν ἐστεφάνωσε δίκην.

Ἀδέσποτον.

Εἰ χῶρος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
ναιετάου κατὰ θυμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου,
ἀνθέα, σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες. ἀλλά σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἁγίων ὑπεδέκτο καμόντα.

Καρφυλίδου.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματί μου παροδῖτα.
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.

τέκνων

τέκνων τέκνα λέλοιπα, μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρου, βιοτοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους.
ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
οὐδενὸς οἰμώξας, οὐ νόσον οὐ θάνατον.
οἵ με κατανάσαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

Ἀδεσπότου.

Μὴ σύ γε θνητὸς ἐών, ὡς ἀθάνατός τι λογίζου.
οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις.
εἰ καὶ τὸν δὲ Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,
ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρε;
τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀλλά σε νηλειής, καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιὲξ ἐτέων.
ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν, μογερούς τε τοκῆας
γηραλέους στυγερῷ πένθεϊ τειρομένους.

Θαλλοῦ.

Διοσσὰ φάη μέλλοντε τέως βλαστήματα γαίης,
ἴσταλις ὠλυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις.
πυρσὰ δὲ στεφάνων ἠλλάξαο. λείψανα δ' αἶ, αἶ,
ἔδρακον ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.
φεῦ, πάρα τετράλαινα. πόθεν πάλιν, ἢ πότε τοίους
ἀστέρας αὐχήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους.

Καλλιμάχου.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

Μελεάγρου.

Παμμῆτορ γῆ, χαῖρε. σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αὐσιγένην, καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

Ἡγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
ἑρμείην τοὺς ἀγαθοὺς εἰς ῥαδάμανθυν ἄγειν.
ᾗ καὶ ἀριστονόου Χαιρέστρατον οὐκ ἀδάκρυτος
παῖς ἡγησίλεω δῶμ' ἄϊδος κατέβη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπ' ἔχθρᾳ τετελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἄκοιτις
ἔστυγεν, οὔτ' αὐτὸς Θεύδοτος εὐγενίης
ἐχθρὸς ἑκὼν γενόμην. ἀλλὰ φθόνος, ἤ τις ἀλάστωρ
ἡμέας εἰς τοίην ἤγαγεν ἀμπλακίην.

νῦν δ' ἤδη μίνωα καθαρὴν κρηπῖδα μολόντων,
ἀμφότεροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Γηραλέος, ἐλευθερίην τῷ ἀειμνήστῳ, ἥδυς ἰδέσθαι,
ἐν βιότῳ πολιπῶν ἦεν γηροκόμον,
τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδου.

Ἐσθλὸς ἀριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἀψάμενος κεφαλῆς·
παίδων τις μνήσαιτο, καὶ ἑδνώσαιτο γυναῖκα;
εἰ καί μιν δακνεῖ δυσβίοτος πενίη,
ζωὴν συλώσαιτο; κακὸν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
οἶκος. ὁ δ' αὖ λωστος τ' ἀνδρὸς ἐσχαρεὼν,
θνητῶν φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ
φυσῆ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάδιον.
ἤδει ἀριστοκράτης τὸ κρήγυον. ἀλλὰ γυναικῶν
ἀνθρώπ' ἤχθαιρεν τὴν ἀλιτροφροσύνην.

Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων εἰς
τὸν τάφον ἰωάννου πάπα
ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἦν καὶ τίς; πῶς τίνος; ἔργα, καὶ ὄλβον;
νεκρός, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε κευθόμενον.
οὗτος ἰωάννης, κύπριος γένος, ὃς ἐτύχθη
θυγατρὸς Στεφάνου. ἦν δὲ νομεὺς φαρίης.
κτήμασι μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε κύπρος
ἐκ πατρὸς πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν
οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόου, οὐδ' ἑτέρων στομάτων.
πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάταις ἀρετῇσι,
δείξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
τοῦ, καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πόλις ἔλλαχεν αὕτη,
εἰσὶ φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειότατος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρχὸς ἰωάννης φαρίης ἀρετῶν ἱερήων,
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται.
θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔσχεν.
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται.
Νικόδικον δὲ φίλοι, καὶ πόλις ἥδε κλάει.

Ἀδήλου.

Τοῦτό τι ἡμετέρης μνημήϊον ἐσθλὲ Σαβῖνε
ἁ λίθος ἁ μικρά, τᾶς μεγάλας φιλίας.

αἰεὶ

αἰεὶ ζητήσω σε. σὺ δ᾽ εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
τῷ λήθης ἐπ᾽ ἐμοὶ μή τι πίῃς πόματος.

Ἀδήλου.

Ενθάδε τύμβος ἔχει θεουδέας ἄνδρας ἐσθλούς,
θεῖον ἰωάννην, τὸν πάνυ θευδόσιον.
ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐν οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθεν.
καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου.

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην
ἀλεξανδρείας.

Ος βασιλῆας ἐδάμασσε, καὶ ἰσόρρεπον κατέπαυσεν
ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
οὗτος ὑπὸ σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
ἀρχιερεὺς χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς.
ἀλλ᾽ ἀρετὴ πολύολβος ἐπέπτατο πείρατα κόσμου,
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
τοίην γὰρ βιοτὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἔτι γαίης,
σῶμα καλὸν πιέζας κυδαλίμοις καμάτοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στήλην εὐνομίης, καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω στήσατο Γρηγόριος.
οὐδὲ θανὼν, κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐν χθόνα πᾶσαν,
ἀλλ᾽ ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει.
ὡς ἔλαχές τ᾽, ἔμαθές τε φύσει μῆτιν πανάριστε.
τῷ ῥα καὶ ἐν μακάρων νῆσον ἔβης πυθέα.

Καλλιμάχου.

Ην δίζῃ Τίμαρχον ἐν ἅιδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
δίζεσθαι φυλῆς πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίου, δήεις δ᾽ αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

Ioannis Brodæi Turoneñ. Scholia.

ΘΝΗΤΩΝ. hominum. θεῖος ἀριστοκλέης. Plato cui prius Aristocli nomen fuit. Ammonius. τὸν γὰρ ἀριστοκλέα ἔδοξε τοῖς παλαιοῖς καλέσαι πλάτωνα καὶ τὸν τύρταμον θεόφραστον. fatetur in Platone Laertius: Apuleius. Platoni habitudo corporis cognomētum dedit. nanq; Aristocles prius nominatus est. Suidas. προσηγορεύετο δ᾽ ἀριστοκλῆς. διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον, πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις πλάτωνα κληθῆναι. in Theophrasto tam est eloquendi uitor ille diuinus ut ex eo quoq; nomen traxisse dicatur. Strabo. τύρταμος δ᾽ ἐκαλεῖτο πρότερον ὁ θεόφραστος. μετωνόμασε δ᾽ αὐτὸν ὁ ἀριστοτέλης θεόφραστον, ἅμα μὲν φεύγων τὴν τοῦ προτέρου ὀνόματος κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φράσεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπισημαινόμενος, καὶ φθόνου οὐ φθέντα. inuidia maior, omnesq; longe antecellens. inuidentia nempe fere non nisi inter pares serpit. ἄνακτες. imperatores Cōstantinopolitani. ἀνθυπάτων. proconsulum. Qui dicantur proconsules, indicat Dion lib. 53. ὅδε. ἔχει. ἀνάσσης. Imperatoris Constantinopolitani uxoris. ἄνθος. decus. βίον ἔνδικον. integre uitæ. ὕστατον. hoc postremū. κρείσσονα μόρου. nō cum hominū interitu rerum præclare ab his

gestarum uirtutisq; perit memoria. μόρμορος ἥρως. Hercules. uide Appianū lib. bello. ciuiliū 2. τῶν ἀδίκων ἀνθρώπων. λυχνιάδην. λυχνίδην Stephano & Ptolemæo. λύχνιδος. Cadmū literas è Phœnicia in Græciam intulisse sedecim numero multi cum Herodoto autumāt. Has Orpheum inuenisse putat Alcidamas Rhetor, pleriq; Cecropē, Linum, Simonidē & Palamedem. is Cadmus etiā Thebarum Bœotiarū conditor est, cuius atq; Harmoniæ uxoris iuxta Lychnidū tumulum fuisse ex Dionysio Afro coniicimus. alij milesiū fuisse putant. ἔδειμε. cōstruxit, ędificauit. λύχνος. frigida allusio ad uocem λύχνιδος. εἰς ὑπάτους. Consularē dignitatē. ἐστεφάνωσε δίκην. Metaphora ab Athletis gymnicis, qui patrias suas uictores coronāt. ἀνὰ στόμα. in omniū ore. καμόντα. mortuū suscepit. περιών. trāsiēs. οὐδὲ θανών, ne mortuus quidē. οἵ με καταστείσαντες. qui me peractis exequijs &c. ὡς ἀθάνατος. tanquā immortalis sis futurus. ἐφημερίοις. Hominibus. φύσεως. uitę. τίς ὠμὸς; quis tam ferreus aut inhumanus. δαίμων. malus dæmon. θάνατον. λήσεται. obliuiscetur. ἡλικίην ὀλίγην, ἔχοντα, βεβιωκότα id, aut tale quidpiam subaudiendum. πένθει. propter tuū obitum. φάη. lumina. πένθεα δὲ στεφάνων. gaudiū tuū in mœrorem & luctū conuertisti. στέφανον pro lætitia usurpat, quod ueteres coronas bono audito nuncio, uictores, epulantes, faciētes sacra omnino trāquillo & securo animo tantū sumerent. Apollonij scholiastes. ἐχρῶντο δὲ τῇ στέψει ῥιχῶς. περὶ τῆς κεφαλῆς, περὶ τοῦ μετώπου, περὶ τὸν τράχηλον, τιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμεροῦς ψυχῆς. ἀμφεκάλυψε. cōtexit. Hesiodus: θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε. Et, καὶ τὸ γένος γαῖα κάλυψε. ἔδρακες. uidisti. τριτάλαινα. ter misera. ἀκάνθιος. Acanthus Thraciæ & Aegypti est oppidum. ἱερὸν ὕπνον. magnum perpetuum. παμμήτορ. omniū mater & parēs. ὡς βαρὺ ἐστι. ut graciles sint, ijs fere usu uenit qui ad magnas atq; arduas res animū ualde appellunt. contra γῆς βάρος de homine uehementer inutili. καύτην castiga καύτη. νῦν. mortuū operiens. φιλεξια. dextra Græcis prospera uideri patefecimus. Homeri cōmentarius. ἀριστερὰ γὰρ σημαίνει τὰ ἀπαίσια. δεξιὰ δὲ τὰ συμφέροντα. ἑρμῆν. Mercuriū νεκροπομπόν. ἦ. qua uia. χαιρεστράτου. Cherestrati. ἡγησίλεω, ἀίδος. Agesilaus cognomē Plutonis est. παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς. ἄρχει γὰρ τῶν θανόντων. Athenæus lib. 3. οἶδα δ᾽ ὅτι καὶ σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν δία. καὶ αἰσχύλος τὸν ἅδην ἀγησίλαον. Callimachus εἰς λουτρὰ τῆς παλλάδος. ὧ μόνος εὖτε θάνῃ πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι φοιτάσει (Tiresias) μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλᾳ. usurpauit & Lactantius. δρόμον. mortem & ad manes descensum. θεόδοτος. θεόδοτος. ἧς τις ἄτη. de qua Homerus Iliad. ι. & τ. Hanc Aten dæmonem esse humano generi infensum & aduersariū qui diabolus dicitur, autor est post Iustinū martyrē Suidas. μίνωος κρηπῖδα. Minois solium. sedē. λευκὴν ψῆφον. absolutoriam. ἐλευθερίην ὑπεσχόμενος. liber. πρηύς. clemens, mansuetus. κρέσσονι μοίρης. quàm serui cōditio sperare possit. ἐς ἀχέροντα. cum animū efflaret. κεφαλῆς. suæ. παῖδ᾽ ὤν τις μνήσαιτο. Aristocrates animā agēs uxorē ducendū suadet. συλλώσαιτο. filijs. ἄστυλος. nullis liberis fulta. Aeschylus. στῦλον γὰρ ἀνδρὶ κληδὸν οἶδα σωτήριον. οἰκίαν igitur (ait) φαίνοιτο. quæ maxime in ædibus probat species nominatur εὔστυλος, quasi dicas decēter & probe colūna tam, habetq; spatia duarū columnarū & quartæ partis unius crassitudinis. ὄγκῳ magna lignorū cōgerie. Hoc quantū suspicor ad Homerica illa carmina respicit, quę in uita ipsius Homeri profert Herodotus. ἀνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες &c. αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι, & Adagiū: focus luculētus in ædibus. ἐφᾶ. norat. οὖδας. respōdet tumulus. νομεὺς φαρίης. Alexandriæ præsul. Agathias σῶμα τὸ φαρίης. Paulus Silentia. ἐκ φαρίης μαίην. Alexādrina Maria. ὅλον. omniū. κτήματα. diuitijs & possessionibus abūdans. ἐν χθονί. uiuus. πάντα γὰρ ἄνδρα. omnes

res qui unquã fuerint homines. πόλις αὕτη. Alexãdria. κάλλεα. uirtutes. ἀρχὸς ἱρήων. Sacerdotũ Alexandrinorũ. Alexandriæ patriarcha. ἀρετῶν. mansuetorũ. τέρμα. uitę finẽ & decursum spatiũ. κεῖται. sepultus. λάχε. λαγχάνω. ἀθανάτους. quarũ semper duratura est memoria. τὸν αὐτῶν ἕκαστος. Suorũ unusquisq; morte. ἥδε. hec urbs & λίθος. lapis hic est. ἐν φθιμένοισι. inter defunctos. τῆς λήθης. semper sis memor. Est Lethe Persarũ carcer, Hispaniæq; flumẽ Straboni, & Africæ Lucano Pharsal. 9. τὸν πάνυ. potentẽ, clarũ, illustrẽ. ἐς βασιλεῖς. Cõstãtinopolitanos. ἀντιπάλων. hæreticorũ. συνόδοις. Synodorũ. νικόλεως, Nicolaus Christi põtifex & patriarcha factus. ἐπὶ πόλον. ad cœlũ usq; peruenit. ποθέεσκεν. quæsiuit, & egit. σῶμα πιέζας. corpus affligẽs, & castigans. καμάτοις. ieiunijs, uigilijs. ἐς χθόνα. in terra. ὡς ἔλαχες. quoniã & naturæ beneficio contigerant ac labore tibi ipse paraueras cõplura. ὧν ἔλαχον nõ rasissem. φύσει μᾶλλον πανάριστε. natura prudẽtissime. τοὔνεκα. Idcirco. πυθέα. ad fortunatas insulas quarũ meminit Pytheas geographus Massiliẽsis, quẽ appellãt Strabo, Cleomedes, Plinius. πυθέα. Pytheæ gignẽdi casu. quidã ποθέων legũt. ἐν ἀΐδῃ. ὄφρα πύθηαι. audias uel perconcteris. ἢ πάλι. post obitũ. φυλῆς πτολεμαΐδος. Tribus Atheniẽsis, Pausanias ὕστερον δὲ καὶ ἀπὸ τῶνδε, φυλὰς ἔχουσιν οἱ ἀθηναῖοι, ἀττάλου τοῦ μυσοῦ, καὶ πτολεμαίου τοῦ αἰγυπτίου, καὶ κατ᾽ ἐμὲ ἤδη βασιλέως ἀδριανοῦ. fuit & Alexãdriæ tribus Ptolemæa nuncupata. grãmatici, ἀπολλώνιος ὁ τῶν ἀργοναυτικῶν ποιητὴς, τὸ μὲν γένος ἦν ἀλεξανδρεὺς, φυλῆς πτολεμαΐδος. ἐν θιάσῳ βίων. beatorũ choro & insulis Timarchũ hunc philosophũ fuisse apparet.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. Σιμωνίδου.

Εἶπον τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς.
Κάσμυλος, εὐαγόρου, πύθια, πὺξ, ῥόδιος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ᾽ ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας, ἐς γόνατ᾽ οὐκ ἔπεσεν.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ σινώπης ὦ κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα τὴν κατ᾽ ἰσθμὸν ἑξάκις,
τοῦτον δ᾽ ἑόρακας, οὗ κατ᾽ ἄγυρον πάλιν
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.
ἴδ᾽ ὡς πρόσωπον θηρόθυμον, ὡς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὴν ὑπὲρ νίκας ὄριν.
λέγει δ᾽ ὁ χαλκὸς, ὦ βάσις με λυσάτω.
χὼς ἔμπνοος νῦν ἐβδόμου κονίσομαι.

Καλλιμάχου.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος ὃ καὶ τάφος. οὐ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, ἀριστᾰίου, κρὴς, ἐπ᾽ ἐμοὶ δολιχόν.

εἶπον. dic. τίνος. quo patre natus. ἑπτάκι νικήσας. Idem opinatur Erasmus in Adagio Crotoniatarum postremus. Suidas cum Pausania, Elia, β. sexies non septies Milonem ex Olympia palmam retulisse uult. de eo sermonem infert Athenęus lib. 10. Strabo. 6. Philostratus in Apollonio 4. Gellius 15. Aristophanis in batra. commentarij, & Plinius cum alias tum lib. 37. ubi quod Alectorijs in certaminibus uteretur inuictũ putasse multos ait, nõ id mea quidẽ sentẽtia credidit ipse Plinius. Quid; cũ Titormo bubulco infirmior iudicatus est; Quid; cũ

à Timasitheo ciue suo ualentiore athleta prostratus est, lapillo tum caruisse aut Ephesiis literis non uiribus, iam grandem natu, uocciferatæ essent rebus addicendæ necessarijs pecudes. δεδορκώς. uides οὐ νῶτον, cuius dorsum. εὔγυρον πάλην. uidemus enim se inuicem luctatores in gyrum cõtorquere. οὐκ ἐσφράγισεν. pulueri nõ est impressum: quem aduersarius nunquam deiecit. θηρόθυμον. Leoninam ferocitatem præ se ferens. ἕβδομον. nam supra ἑξάκις duxit. κονίσομαι. pugnabo. puluere conspergar. nam certaturi athletæ oleo inungebantur. κήρωμα uocant, pulueris aspersionem ἁφήν. pulverem ipsum κόνιν. τῷ ἐμοὶ δολιχόν. uictor dolichodromus. erant enim diaulodromi, oplitodromi, hemerodromi & stadiodromi cursores.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ. Ἀγαθίου.

Ἀντίοχος, καὶ Παῦλος, ἀδελφεὼ ἀμφὼ ἐόντε,
ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην.
ξυνὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα
Βοσπορίην, ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώειν ἀπάνευθε δυνάσθην,
ἀλλὰ ξυντρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.
χαίρετον ὦ γλυκερὼ, καὶ ὁμόφρονε, σήματι δ' ὑμέων
ὤφελεν ἱδρῦσθαι βωμὸς ὁμοφροσύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὶς δύ' ἀδελφοὺς ἐπέχει τάφος. ἓν γὰρ ἐπέσχον
ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

ξυνὴν συζυγίην. an gemellos fuisse, an potius una uixisse ostendit. θῖνα Βοσπορίην. litus Bosphori. Etymologicus in uerbo Βόσπορος. Bosphorus Procopio ciuitas est maritima. συντρεχέτην. una profecti sunt. εἷς τάφος. δύ' ἀδελφοὺς ἐπέχει. ἓν γὰρ ἐπέσχον. simul geniti sunt, simul perierunt.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ. Σαπφοῦς.

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
κύρτον, καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόστολος ἦλθεν
εἰς ἀΐδην, νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων.
ἣν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα μάρτυρα μόχθων,
ἄγρας εἰναλίας πολλάκι βριθομένην,
τὴν δὲ καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὖτε τελευτὴν
εὗρεν, συλλήξας ὁλκάδι καιομένῃ.
οὕτω πιστὸν ἄνακτι τέλε σκάφος, οἶκον ἄεξον
Μύγδωνι, καὶ σύμπλουν τὸν βίον, τὸν θάνατον.

Ἀπολλωνίδου.

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρη,
δόναξ δ' ἁμίης ἐκ τριχὸς ἑλκομένη.
εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρου φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα,
ὀξείην ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφριξε πάγην.
ἀγνυμένη δ' ὑποδῦσα κατέκτανεν ἅλματι λάβρῳ
ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσβαίνη φαρύγων.

ἀνέθη-

ἀνέθηκε. sepulchro imposuit. in lapide incidit. Virgilius Aeneidos 6. suaq; arma uiro remumq; tubamq;. ex Homero Odyss. λ. πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν. ex eo liquet apud Maronem remum, tonsam esse non lorum quod continet tubam. αὐτόσολος. suo acatio crematus. νεκύων πορθμῆος. Charontis Cymbulæ. Latina dictio est Cymbula. Plinius iunior. uelut Cymbulæ onerarijs adhærescunt. Valerius Maximus libro primo. pro classe & exercitu Cymbulam eis denisus gratia miserunt. Sibyllam. expunge. Hoc uero, uera fatorum prædictione ad oraculum referre conuenit, quo Samij admoniti fuerant ut rebus afflictis Prienensiumq; auxilio implorato eo freti cum hostibus dimicarent. Ita illi uera fatorum prædictione uictoriæ ducem nauiculam habuerunt. ζώων μόχθων. uitæ laborum. σύνδρομον. cursus & itineris comitem. συλλήξας. diem claudens. πέλε. erat. οἶκον. domum. rem familiarem. ἄγρη. Phycis piscis. ἄγρη ἑλκομένη, ἐκ τευχός, ἐκ τ' ὀρμιᾶς. δόνακος. Calami piscatorij. δι' ἀμίης. Amia pisce. ego tamen legendum censeo ἱππείος non δι' ἀμίης. ἀμφιχανοῦσα. ἄγρη. Phycis. ἔφριξε. uehementer commouit. πάγλω. ipsum calamum. ἀχνυμένη. dolens ob iniuriam sibi à Menestrato illatã. nec ἀγνυμένη displicet. ἀποδιῶτα. Menestratũ in mare prolapsum, & urinantẽ. φαρύγων. faucium Menestrati piscatoris, quem præfocauit.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ἀνακρέοντος.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σῆμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Ἀντιπάτρου.

Ὄρνι Διὸς Κρονίδαο διάκτορε, τοῦ χάριν ἕστας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον ἀριστομένους;
ἀγγέλλω μερόπεσσιν, ὁθούνεκεν ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμαν, τόσσον ὅδ' ἠιθέων.
δειλαὶ δειλοῖσιν ἐφεδρήσσουσι πέλειαι.
ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ἀνακρέοντος.

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα,
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
οὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης,
ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

Μενάνδρου εἰς ἐπίκουρον, καὶ Θεμιστοκλέα.

Χαῖρε Νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ὧν ὁ μὲν ὑμῶν,
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὃ δ' ἀφροσύνας.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμιστοκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο, θὲς Ἑλλάδα. θὲς δ' ἐπὶ ταύτᾳ
δούρατα, βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας.
καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε περσικὸν Ἄρη,
καὶ Ξέρξην. τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
στάλα δ' ἁ Σαλαμὶς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα
τἀμά. τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἠρίον εἵσατο μάγνης
 λαός, ὅτ' ἐκ μήδων πατρίδα ῥυσάμενος,
ὀθνείην ὑπέδυ χθόνα, καὶ λίθον. ἤθελεν οὕτως
 ὁ φθόνος. αἱ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχουσι γέρας.

Ἀλφειοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔρεα μοῦ καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε,
 καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα λητοΐδην,
ἀενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον. οἵ ποτε ῥεέθροις
 Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν ἄρη.
ἔγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα
 κηρύσσῃ μάγνης δῆμος ἀφθιμένου.

Διοδώρου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ μέτρει μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβῳ,
 μὴ δὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
τεκμαίρου Σαλαμῖνι, καὶ ὁλκάσι τὸν φιλόπατριν.
 γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα κεκροπίης.

Διοτίμου.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
 υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο. μικρὸς ὁ χῶρος,
 ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

Διοσκουρίδου.

Τὰν πιτάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους
 ἑπτὰ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς πρόσθια πάντα. τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
 παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τιθείς,
δειλοὶ κλαιέσθωσαν. ἐγὼ δὲ σε τέκνον, ἄδακρυς
 θάψω, τὸν καὶ ἐμόν, καὶ λακεδαιμόνιον.

Ἐρυκίου.

Ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ
 πάντα τὸν ὁπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
αὐτά τοι φονίαν Δαμάτριε αὐτίκα λόγχαν
 ὦσε διὰ πλευρῶν ὠσαμένα λαγόνων,
κάτθανε, μηδ' ἐχέτω σπάρτα ψόγον. οὐ γὰρ ἐκείνα
 ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοὐμὸν ἔθρεψε γάλα.

Δαμαγήτου.

Ὤλεθ' ὑπὲρ ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας,
 τεθνάμεν, ἢ φεύγειν εἵλετ' ἀρισταγόρας,
υἱὸς Θευπόμπου. μὴ θαῦμ' ἔχε. δωρικὸς ἀνήρ,
 πατρίδος, οὐ ζωᾶς ὀλλυμένας ἀλέγει.

Ἀπολλωνίδου.

Αἴλιος αὐσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
 στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὁπλοφόρους,

νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὤλισθανε, τοῦ μετ' ἄφυκτον,
  ἄθρει ἀριστείην ἀμφανὲς εἰς ἰδίην.
πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος. εἶπέ τε θνήσκων,
  αὐτὸς ἑκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὖχος ἔχοι.

Φιλίππου εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ, ἄγχους πρόμος, ὁ ψελιώσας
  αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδρακε θυμῷ
  ὑστατίων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.
ὦσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον, ἓν μόνον εἰπὼν,
  ἄνδρας Ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.

Μνασάλκου.

Οἵδε πάτραν πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
  ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
  τούσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

Γετουλικίου.

Ὦ χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,
  ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων.
ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώρην,
  Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Ἀντιπάτρου.

Ἰσσοῦ τοὶ προβολῇσιν ἁλὸς παρὰ κῦμα κιλίσσης
  ἄγριοι αἱ περσῶν κείμεθα μυριάδες,
ἔργον ἀλεξάνδροιο μακηδόνος. οἵ ποτ' ἄνακτι
  Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

Ἀλκαίου.

Ἄκλαυστοι, καὶ ἄταφοι ὁδοιπόρε τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ,
  ἠμαθίης βίος αἱ κείμεθα μυριάδες.
ἠμαθίῃ μέγα πῆμα. τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
  πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

Εἰς τοὺς ἐν θερμοπύλαις θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
  ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ὦ ξεῖν' ἄγγειλον λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
  κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἀκμᾶς ἑστηκυῖαν ἐπὶ ξυροῦ ἑλλάδα πᾶσαν,
  ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες,
  κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.

οὐδὲ

οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ ἀΐδα.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη.
ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι,
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

Σιμωνίδου.

οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὤλεσαθ' ἥβην,
πλείστοις ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Αἰσχύλου.

Κυανέη καὶ τούσδε μελάγχιμος ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύῤῥηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες, ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Ἀδέσποτον.

Παῖδες ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

Σιμωνίδου.

Οἵδε παρ' εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην,
μαρνάμενοι μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταὶ πεζοί τε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

Πλάτωνος.

Οἵδε ποτ' αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες,
ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς ἐρέτρια, χαίρετ' ἀθῆναι
γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ἄδηλον.

Εὐβοίης γένος εἰμὲν ἐρετρικόν. ἄγχι δὲ σούσων
κείμεθα. φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

Δαμαγήτου.

Ὦ λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήϊον ὕμμιν ὁ τύμβος
γύλιππον ὑπὲρ θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρα, ὃς ἀργείων τρεῖς ἔκτανε. καὶ τόδε γ' εἶπε,
τεθναίην, σπάρτης ἄξια μησάμενος.

Τύμνεω.

Τὸν παραβάντα νόμους δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ λακεδαιμονία, τὸν λακεδαιμόνιον.
θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύκουσ' οἷα λάκαινα γυνά.
ἔῤῥε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔῤῥε ποθ' ἅδαν,
ἔῤῥε, τὸν οὐ σπάρτας ἄξιον ἐτρεφόμαν.

Διοσκουρίδου.

Εἰς δηΐων πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.
δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μοῦνον, ὦ σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Φαέννου.

Οὐκ ἔτλας ὦ ἆρσε Λεωνίδα αὖθις ἱκέσθαι
Εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ,
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ περσικὸν ἔθνος ἀμύνων,
ἐδμάθης, πατέρων ἁζόμενος νόμιμα.

Δαμαγήτου.

Ὤλεο δὴ πατέρων παρὰ λαΐδα καὶ σὺ Μαχάτα,
δηΐων ἐπ' αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας. χαλεπὸν γὰρ ἀχαιϊκὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, ἐς πολιὴν ὅς τις ἔμεινε τρίχα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔστης ἐν προμάχοις Χαιρωνίδη, ὧδ' ἀγορεύσας,
ἢ μόρον, ἢ νίκαν ζεῦ πολέμοιο δίδου,
ἡνίκα τοι περὶ τάφρον ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτὶ
Δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
ναὶ μὴν ἀλλ' ἀρετή σε Λακεδαιμὸν ἅλις ἀείδει,
θερμὸν ἀνὰ ξένην αἷμα χέαντα κόνιν.

Λεωνίδου.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον οὖδας
σῆμα περιφθέγξαι τλήμονος ἀλκιμένους.
εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρου,
καὶ βάτου, ἣν ποτ' ἐγὼ δήιος ἀλκιμένης.

Ἀνύτης.

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα παῖδα Φιλίππου
πολλὰ σιδηρείης χερσὶ θιγόντα μάχης.
οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς,
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρων σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι
ἑλλήνων φθονερᾶς σῆμα κακοτροπίης.

Ἀδαίου.

Ἠμαθίην ὃς πρῶτος ἐς ἄρεα βῆσε Φίλιππος,
αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος,
ῥέξας οἷ' οὔπω βασιλεὺς πάρος. εἰ δέ τις αὐχεῖ
μεῖζον ἐμοῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου.

Παρμενίωνος.

Τύμβον ἀλεξάνδροιο μακηδόνος ἤν τις ἀείδῃ,
ἠπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας.

Ἀδήλου.

Οἵδ' Ἄϊδαν στέρξαντες ἐνύπνιον, οὐχ ἅπερ ἄλλοι
στάλαν, ἀλλ' ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαβον.

Πολυστράτου.

Τὸν μέγαν Ἀκροκόρινθον Ἀχαιΐδος, Ἑλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλῆν Ἰσθμοῦ σύντροφον ἠϊόνα,
Λεύκιος ἐστυφέλιξε· δοριπτοίητα δὲ νεκρῶν
ὀστέα σωρευθεὶς εἷς ἐπέχει σκόπελος.
τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Ἀχαιούς,
ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι.

Πεισάνδρου.

Ἀνδρὶ μὲν, Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν. ἵππῳ δὲ, Πόδαργος,
καὶ κυνὶ, Θήραργος, καὶ θεράποντι, Βάβης,
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός.
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν ἄρη συνάγων.

Ἀδήλου.

Οἱ πρὸς Ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες ἄρηα,
κεῖνται, ἀριστείης σύμβολα δεικνύμενοι.
οὐ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεὶς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες
ὤλοντο κρυερῷ, καὶ δολερῷ θανάτῳ.

Σιμωνίδου.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.

Ἀδήλου.

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

Ἀδήλου.

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν, οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης.
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Βάσσου.

Φωκίδι πὰρ πέτρῃ δειρηδὸν τάφος, εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ Μηδοφόνων μνῆμα τριηκοσίων.
οἳ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέδον ἀμβλώσαντες
ἄρεα καὶ Μήδων, καὶ Λακεδαιμονίων.
ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο   βόστρυχον, εἰκόνα θῆρος,
ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνᾶμα Λεωνίδεω.

Γαίτου.

Δισσὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα θούριος ἄρης
ἔσπασεν Ἀργείων, καὶ Λακεδαιμονίων,
ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες. θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἵδε τριακόσιοι σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
ἰναχίδαις θυρέαν ἀμφιμαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρῶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει, θυρέα ζεῦ λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦν ἀπ' ἀδράστου,
σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις χ' ἡμῖν ἴσαι χέρες, ἶσα δὲ τεύχη
συμβάλομεν. θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.
ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἴκαδε νόστον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν.

Σιμωνίδου.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον, εὔμηλον ῥυόμενοι τέγεαν.
αἰχμηταὶ πρὸ πόλιος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
ἑλλὰς ἀποφθιμένοις, κάρτος ἐλευθερίας.

Ἀνύτης.

Μνῆμα τόδε φθιμένου Μενεδαΐου εἵσατο Δᾶμις,
ἵππῳ ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς ἄρης
τύψε, μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

Σιμωνίδου.

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως. ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκλέας αἶα κέκευθε Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικάνδρου.

Ζεῦ πάτερ, ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον,
ὃς μόνος ἐκ θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
πατρίδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρῶν,
δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ' ἰναχιδᾶν;

Θεοδωρίδου.

Τόλμα, καὶ εἰς ἀΐδαν, καὶ τὸν οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
ἃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς
Ἀκρόθυον. φθία γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰάλλων,
ἐργαίων συκέων μεσόθι, καὶ χιμάρας.

ō. cuius. οὐκ ἀγαθῶν φειδὼ. fortissimū quæq; sibi solet pignerari. ὄρνι θεὸς. Aquila Iouis nuncie. τοῦ. τίνος χάριν. δεσπο ἀρίστου. Aristomenem omniū Græcorum optimum Apollinis oraculo iudicatū attestatur in Messenicis Pausanias, ex quo hæc Valerij Maximi uerba lib. 1. cap. 8. bis ingrata censenda. oculis eius admirabilius Aristomenis Messenij cor, quod Athenienses ob eximiam calliditatem executū pilis refertū inuenerunt, cū eū aliquoties captū, & astutia elapsum cepissent. Rhodi siquidē ē uita migrauit, nec ab Atheniesib. captus est unquā sed à Lacedæmonijs semper Aristomenes. posteriori clausulæ cōsentit Plinius lib. 11. cap. 37. Stephanus in uoce ἀνδανία. atq; alij. ἀλφησταῖς. hominibus, ἄμμε. nos aquilæ, ἠιθέων. quidam ἡμιθέων. ἀβδηρων. Abdera Thraciæ & Hispaniæ ciuitas. δυοβίων. uiolentū. αἰδ πόλις. Abdera. νέων. iuuenū. ὁ φιλαίματος. sanguine gaudēs. νικοκλείδα. Themistocles & Epicurus patribus procreati sunt, quibus idem nomē erat Neocles. quorū ille apud Salaminem insulā partim capta partim demersa Persarū classe Græciā seruitute liberauit. Hic ut putat Menander, Lucianus, Lucretius, Torquatus in lib. Ciceronis de Finib. bon. et malorū, superstitionem ex hominū mentibus eruit, qua imbuti, quieti esse nō possunt. floruit Themistocles 75. Olympiade, qua exercitū in Græciā trāsportauit Xerxes. natus est autem tertio 109. Olymp. anno Epicurus. ὑμῶν πατρίδα. Athenas. δὲ. pone. ὡ ταῦτα. ἐλλάδι. ναυφθόρας. apud Salaminem τάφε. mea. σμικρὸς χυτὸς. paruo tumulo cōdite. ἀλλ᾽ ὃ μάγνης. fato functus est in Magnesia Asiæ Themistocles. Huius ossa clam ab affinibus & amicis ē busto domum trāslata sunt, quoniā legibus nō concederet proditionis damnatos in Attica sepelire. ostendit Thucydides lib. 1. Aemilius Probus. Marcellinus. ὁ γὰρ ἥλιω φανερῶς ἀπήγων ἀθῆναις τ̄ ὅσι προδοσία φεύγοντα. Lycurgus κατὰ λεωκράτους. ἐκεῖνοι τὰ μὲν τ̄ προδότου ὀστᾶ ἀνορύξαντες ἐκ τ̄ ἀττικῆς ἐξώρισαν. Antiphontis prolegomena. καὶ ποῦ τῶν προδοτῶν ὑπὸ τῶν ἀθηναίων ἀτάφου ἐρρίφη. Diodori à Plutarcho in calce uitæ Themistoclis, citati opinionē confirmat in Att. Pausanias. ἡ πρὸς τῷ μεγίσῳ λιμένι, τάφος θεμιστοκλέους. φασὶ γὰρ μεταμελῆσαι τ̄ θεμιστοκλεα ἀθηναίοις, μήδων. Persarum. ὑπὸ δ᾽ ν. cum sepultus est. ὁ φθόνος. Atheniensium. οὔρεα. Athon. montes perfossos. καὶ πόντῳ. ratibus cōstratum. λυθέντα. Solem. οἱ ποτε ῥεύθροις. aliquot amnes in Polymnia recēset Herodotus, quos Xerxis copiæ (si credere dignum est) siccarūt. nam cōtra hæc insurgit Iuuenalis: & quicquid Græcia mendax audet in historia. μνειονων ἀρη. in qua expeditione maximus fuit nauiū numerus. Cōsule Herodotū in Polymnia. Aemilius Probus: Xerxis enim classis mille & ducentarū nauium longarū fuit, quam duo millia onerariarum sequebantur. Tzetzes. ὡ πᾶς ὁ στρατιωτικὸς ἦσαν πολεμιστῶν ἑπτὰ καὶ ἡμίσεια μετὰ καὶ ἀλλων. Aeschylus in Persis. ξέρξη δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν, νεῶν ὧν ἦγε πλῆθος. Iustinus lib. 2. naues quoq; decies centū milia habuisse. dij immortales quæ portenta. ἐκύδωσεν. collaudet. οὔνομα. Themistoclis. μάγνητι. Magnesio. humili. μείζονα. maiorē Attica. ὡς. Ita. ὡ σκιῶν παταγῳ. in acie ubi tunduntur & illiduntur clypei. κάλυμμα. κατάλυμα. sepulchrum. μὴ μέμφου. uiator. μῆκος ὁ χῶρος. nescio an de Ceramico Athenienfi hoc explicare audeamus, in quo condebantur ij tantum qui pro patria cōfligentes, mortem oppetierāt, Thucydides. In campo Martio si Appianum audimus ante Syllam reges duntaxat humari consueuerant. τᾶ πιτάνα. Plutarchus in Lacon. Apophtheg. τὰν πιτάναν habet, hoc epigramma perstringens. Pitana hic Laconiæ est oppidum Pindaro eiusq; glossographo hymno Olymp. 6. & Callimacho in hymno Dianæ. est etiā Aeolidis ciuitas. ἐπ᾽ ἀσπίδος. super quā patrio ritu moribūdus ferebatur. πρό-

Bia. aduerso pectore excepta. δειλοὶ κλαιέτωσαν. ignaui & timidi filios defleant. καὶ λακεδαιμόνιον. fortem & eo nomine dignissimum. βέβαιον τά σε. Plutarchus in Agesilao. τοῖς ἐν τῇ μάχῃ καταδειλιάσασιν, οὓς αὐτοὶ (Lacedæmonij) τρέσαντας ὀνομάζουσι, ὀκνοῦντες τοὺς ἐκ τῶν νόμων ἀτιμίας προσάγειν. Homer. Iliad. λ. φέβεαι δ' ἀπεπλίμας. glossulæ διὰ δειλὸς ὑποχώρησε. & paulo post. τάς τε βίᾳ. φοβᾶται. τρέμει. Iliad. ε. φέβεσθ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη. ν. ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖς ἄστεγοι οὐδὲ μάχεσθε. unde φέβομαι columba. ὠβριμέα, ὤθω, λαγόνων. uteri, lateris. καθέθανε. morere. ἤμπλακεν. peccauit. ἐν δειλοῖς, te parum uirili animo. ὑπὲρ ἀμβρακίας. in Ambraciæ oppidi defensione ὁ βοηδρόμος. auxiliator. bellator. Hesychius. βοηδρομεῖ, μετὰ σπουδῆς παραγίνεται. βοὴν ἀγαθὸς κατὰ τὴν μάχην ἀνδρεῖος. Eustathius. βοὴν δ' ἀγαθὸς ὁ πολεμικός. βοὴ γὰρ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος, ἡ μάχη. ἢ βοὴν ἀγαθὸς ὁ ἄγρυ ὄσας, ἀρετὴ γὰρ καὶ τῶν στρατηγῶν. ueteres πόλεμον βοὴν appellasse tradit Atheneus. τεθνάμεν. mori satius ei fuit. μὴ θαῦμ' ἔχε. ne mireris. δωριεὺς ἀνήρ. Dores bellicosi, contra Iones molles & effœminati, habiti sunt. dijs quoq; fortibus ut, Marti, Herculi, Mineruæ ædes Doricæ seuerioris structuræ constitutæ. delicatioribus ut Veneri & Floræ, Corinthio genere propter teneritatē operis factæ sunt, medijs ut Iunoni, Dianæ cōstructæ sunt Ionicæ. σωρεύσας. præ multitudine congesserat. ὤλισθανε. prolapsus esset. εἶδεν ἀριστείαν. strenuitatem suam respexit, fortitudinem suam in memoriam reuocauit. ἐδάμην. superatus sum. ἄργους πρόμος ut infra Telephus τολυβρανίας πρόμος, rex aut princeps. mallem omnino. ἄριστος πρόμος. πρόμαχος, Homer. Iliad. γ. φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι. uel ἀργὸς πρόμος, tametsi Suidas ἄργους πρόμος legat, nec me lateat Argirippam Italiæ oppidum Argos Hippium aliquando uocatum. Christodorus. ἄγχι δ' ἐκείνου ἦεν ἀριστοτέλης Βοίως πρόμος. ἐθώσας. qui presserat & onerarat στεφάνοις. coronarū multitudine & copia. τηξιμελεῖ. tabifica. προτέρων. pristinorum. fortiū. ὦσε. egit. ἐδόκαξε θυμῷ. animo percurrit, secum recoluit. ἄνδρας. uiros robustos & magnanimos. πάλαι forte Thebas. δεσμὸν ἔχουσαν. Seruientes Philippo. ἀμφεβάλοντο νέοις. Thebani ab Alexandro superati. τλάτω. audeat. sustineat. ὦ κρόνε. ὁ Saturne. à quo χρόνος. quem primū Delphis oracula reddidisse fama est. Tzetzes. καὶ φασὶν ὅτι τὸ ἐν δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ κρόνου ἦν, ἐνθάδε ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ ἕλληνες, ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν ἴλιον πορθήσουσι. alij tellurem aut Themin. χρυσοῦ. sis. βοιωτῶν ἐν δαπέδοις. Athenienses & Thebani à Philippo fusi apud Cheroneam Bœotiæ urbem. in quorum etiam offensionem editū epigramma protulit Demosthenes in oratio. περὶ τοῦ στεφάνου. Thucydides. lib. 1. Athenienses ad Tanagram Bœotiæ oppidum à Lacedæmonijs profligatos, idem ab ipsis Atheniensibus Bœotos in Oenophytis debellatos auctor est. Iuxta Coroneam pugnasse Græcos, & Platæas contra Mardonium, historici tradunt. ἰσσοῦ ἐπὶ προβολῇσι. Issos Ciliciæ est oppidum. ubi superatus est ab Alexandro Darius. Curtius, Iustinus, Diodorus. ἄγριον. turbulentum. inquietum. ἄνακτι δαρείῳ. pro rege Dario animas profudimus. ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι. Plutarchus in Flaminio, & Liuius Decad. 4. lib. 2. epigramma enarrant. ἠμαθίη. Macedoniæ. θρασὺ πνεῦμα. Ironicōs. ὠκύτερος. fugit. Liuius. Rex (Philippus) effuse ac sine respectu fugit. μνειάσω. Suidas in dictione λεωνίδης. Herodotus in Polymnia. τῇδε. ἐνθάδε. ὦ ξεῖν', ἄγγελον. Strabo, lib. 9. Diod. 11. Cicero in Tusculanis quæst. Idē Suidas nominato loco. hæc scribes. ὃ ἕτερον ἐπὶ δυσὶν ἀδελφοῖς. ὦ ξεῖνε. ab omnibus corripitur, Herodoto præcipue. ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσιν ἐπιγέγραπται. τοῖσι δὲ σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ. ὦ ξεῖν' ἄγγελον. & Lycurgo κατὰ λεωκράτους. λακεδαιμόνιοι δὲ ἐν ταῖς θερμοπύλαις παραταξάμενοι &c. ὦ ξεῖν' ἄγγελον, νομίμοις. sanctis patriæ legibus, & consuetudini.

ἀκμᾶς ἑστηκυῖαν. Plutarchus περὶ τῆς ἡροδότου κακοηθείας. scriptũ est autem epigram
ma in Corinthiorum laudem, qui ad Salaminem contra Persas occubuerant.
huic disticho quatuor uersus agglutino. ex Aristide, περὶ τοῦ παραφθέγματος,
ξυσάμενοι. δυσλοφίας. πέρσας δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα ἧψαμεν, ἀργαλέης μνή-
ματα ναυμαχίης. ὀστέα δ' ἡμῖν ἔχει σαλαμίς, πατρὶς δὲ κόρινθος, ἀντ' εὐεργεσίης μνῆ-
μ' ἐπέθηκε τόδε. ἐπὶ ξυροῦ. supra in acie nouaculæ. περιθέντες κλέος. Patriæ con-
ciliantes. θανάτου νέφος. Homerus θανάτου νέφος ἀμφεκάλυψε. ἀνάγει. à morte
uindicat. ἀπένειμε. dedit. tribuit. εὐλογίη. honorifico aliorum de nobis sermone.
ἀγηράντου. qui nõ senescit. ἔξοχοι ἱπποσύνῃ. Præter consuetudinem laudatur A-
theniensium equitatus, qui quoniam strenuissime eo prælio quod ad Manti-
neam gestum est, depugnauit, in eius gloriam hos Simonidis uersus composi-
tos mihi persuadeo. nemo tamen de uetusto illo Simonide loqui me censeat.
μενέγχεας. bellicosos. πολυρρήνου. ouibus, id est pecore abundantem. τλήμονες.
εὔτολμοι καὶ καρτεροί. Homerus. τλήμονα θυμὸν ἔχοντες. ὀσσαίαν κόνιν, ij apud os-
sam montem necati fuerant & siti. Homerus ossam deam inducit & hũc æmu-
latus Virgilius. famã Aeneid. 4. ἀμφιέσαντο. induerũt. Theocritus. ὀθνείαν πᾶμαν
ἐφεσσάμενος. Hesiodus. ἠέρα ἑσσάμενοι. ῥυσάμενοι. ἐλευθερώσαντες. in Maratone. ἤρκεσαν. eripue-
runt. patriam in libertatem asseruerunt. οἵδε παρ' εὐρυμέδοντι. Athenienses, qui
duce Cimone ad Eurymedontem fluuium interierunt. Adi Plutarchum in Ci-
mone. & Thucydidem libro 1. Aristides in Cimone. ἐπὶ δὲ εὐρυμέδοντι ποταμῷ,
ναυμαχίας καὶ πεζομαχίας μνημεῖα ἔστησε. φθίμενοι. Persarum uictores. αἰγαίοιο. Ae
gæi maris. ἐκβατάνων. Ecbatana, Mediæ ciuitas est. μεσσάτῳ ἀντὶ τοῦ μεσοτάτῳ.
κείμεθα. Athenienses & Eretrienses. Citat hos uersus Philostratus in uita Apol
lonij primo uolumine. Plato in Epitaphio. ἀντιτασσόμενος δὲ δαρεῖος ἡμᾶς τε καὶ
ἐρετριέας σπάρτην ἐπιβουλεύσαι προφασιζόμενος. Aristoteles in Analyti. τίς αἰ-
τία τοῦ πολεμεῖσθαι ἀθηναίους, ὅτι εἰς σάρδεις μετ' ἐρετριέων ἐνέβαλον. Historia est a-
pud Herodotum non longe à fine Terpsicores, & Plutarchum περὶ τῆς ἡροδότου
κακοηθείας. ἐρέτρια. Eretria Eubœæ est oppidum. ἄγχι δὲ σούσων. Susa uetus re-
gia Persarum est. Laertius in Platone. φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς ἐρετριέας σαγηνευθέν-
τας αὐτοῦ εἶναι. εὐβοίης γένος. γύλλιν. Gyllim nouum commentum. ὑπὲρ θυρέας.
Ea de urbe (quæ à Græcis etiam neutro genere effertur θύρεα καὶ θύρη. Strabo
θουρίαν appellat) Argiuos & Lacedæmonios inter se conflixisse iam insinua-
uimus. ἀργείων. Argiuorum hostium. τὸν παραβάντα νόμους. ῥιψασπίδα. τρέσαν
τα. ex acie se subduxerat Demetrius. ἐν προβολῇ. statu pugilis in procinctu
stantis. θηκτὸν ὀδόντα ὑποβρύχουσα. acutis dentibus stridens. οἷα. quemadmodum
κακὸν σκυλάκευμα. mala soboles. σκύλαξ catulus est. κακὰ μοῖρα ignauorum ci
uium unus. Valerius. Asinius etiam Pollio non minima pars Romani styli. πρὸ
ς ἀΐδαν. ad Plutonem. οὐ σπάρτας ἄξιον. segnem & timidum. ἐτρέφομες. ἐτρέφο-
μεν. λόχους. Tzetzes. ὁ λόχος δ' οὗτος λέγεται, στίχος καὶ δεκανία, συνεστηκὼς ἀπὸ
ἀνδρῶν ὀκτὼ εἴτε καὶ δέκα. Orbicius. ὁ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖ-
ται λόχος. Aelianus. λόχος ἀνδρῶν ὀκτώ. Moschopulus. λόχος. σύστημα ἀνδρῶν
εἴκοσι τεσσάρων. Xenophonti Anab. primo, δύο λόχοι, ἑκατὸν ὁπλῖται sunt. Plu-
tarcho in Pelopida ἱερὸς λόχος trecenti pedites. eidem Xenophonti lib. 4. ἑκα-
στὸς λόχος, χιλίοι ἐς τοὺς ἑκατόν. Thucydidis interpres. ἡ πεντηκοστὺς συνίσταται ἀπὸ
ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ὁ δὲ λόχος, τούτων τετραπλασίων, γίνεται ἀνδρῶν πεντακο
σίων καὶ δυοκαίδεκα. δαΐων. hostium. οὐκ ἔρρηξε. non emisit. ἰώ. io, uox proprie
bacchantium est. οὐ τέκνα. non mihi. ὦ' εἶπε, ὦ ἄριστε. ἐδμάσθης. domitus es. ὤλεο.
obijsti. παρὰ λαΐδα. in agris bello à maioribus imperio adiunctis. καὶ σὺ μαχη-
τά

τὰ. Is forte est cuius meminit lib. 4. Polybius. ἧκε μετ' ὀλίγον πρεσβεύων εἰς τὴν Λακεδαίμονα μαχατᾶς. προήβας. impubis. ἐν πολιᾷ ῥίζᾳ. ad senectutē. ἑσμός. sub silicibus. τῇ ποτε νυκτί. Aetoli ut autor est Polybius lib. 4. Aegiram Achaiæ oppidum Dorimacho & Alexādro ducibus nocte agressi sunt, qua in pugna Chęronidem hunc fortiter se gessisse auguror. δυσμενέες. hostes Aegiritæ. ἀζαχεδόν. omniū calculo. ὀλιγήρεον. in quo ὀλίγον ἠρίον. ὦ 'νερ. ὁ uiator. ποτίφθεγξαι. alloquere, saluta. σιδηρέης. ferreis. robustis. ἀΐδου νυκτός. mortis. orci. ubi Euripides σιδηροπύλας statuit. ἀμφ' ἑτάροις. pro sociorū defensione. χῶν ἴτυν. Pręclare, non abiecto scuto. κέχωσμαι, χωννύω. ἐσθλῶν. Atheniensiū. κακοβοτίης. improbitatis morū, & ingratitudinis. ἠμαθίην. Macedoniā. ἐς ἀρεϊα βῆσε. ad bellicam gloriam euexi, si quidem Amyntas Philippi pater tributa Atheniensibus pendebat. ἀγλαὴν βῶλον. Plinius. Aegæ oppidum Macedoniæ in quo mos est sepelire reges. Pausanias in Atticis. καὶ μακεδόνων τοὺς ταχθέντας τὸν ἀλέξανδρον νεκρὸν ἐς αἰγὰς κομίζειν. Diodorus libro. 19. ἐπὶ δὲ κώμαν ἣν ἀνεῖλεν ἀλκέτας, ἔθαψεν ἐν αἰγαῖς, καθάπερ ἔθος ἦν τοῖς βασιλεῦσι. Iustinus libro septimo. & Solinus cap. 15. hoc etiam abunde commonstrant. μεῖζον ἐμοῦ. ut Alexander, qui Cletum Philippi acta bella rebus suis gestis præferentem transfodit. ἠπείρους ἀμφοτέρας. Asiam & Europam. in has duas tantum partes ab Eratosthene, Isocrate in Panegyrico, Varrone de lingua Latina, atque omnino ueteribus geographis orbem terrarum diuisum scimus, indicat & hoc Strabo in calce libri primi, Pindari glossographus. ὡς δύο γὰρ διήρηται τὸ παλαιὸν μοῖραι οἰκουμένης, εὐρώπην καὶ ἀσίαν. Christodorus. ὅσσαι περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν. Alphæus. γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα. de Europa sane non uerum est cuius maximas nationes Germaniam, Galliam, Italiam, & Hispaniam non oculis quas adijt nunquam, sed spe tantum deuorauit Alexander. ἐνύπνιον. mortem tanquam somnium reputantes. ἀρετάν. Laudem & gloriam. ἀκροκόρινθον. Corinthi arcem. Corinthum alterum Græciæ lumen. καὶ διπλῆν ἠιόνα. Aegæi & Ionij maris litus. ἰσθμοῦ σύντροφον. Isthmo adhærens. ijsdem maribus angustatum. λεύκιος ἐστυφέλιξε. Lucius Mummius, qui Corinthum demolitus est. Pausanias in Achaicis, & Virgilius Aeneidos sexto. glossularij. Ibi, Ille triumphata capitolia ad alta Corintho. Paterculus. Mummius tam rudis fuit, ut capta Corintho cum maximorum artificum perfectas manibus statuas ac tabulas in Italiam portandas locaret, iuberet prædici cōducentibus, si eas perdidissent, nouas eos reddituros. Paterculum uera scripsisse ex Plinio libro 35. cap. quarto. opinor. M. Tullius libro off. primo, ait Romanos Corinthum funditus sustulisse maxime ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse hortari. Item Cicero pro lege Manilia. legati quod erāt appellati superbius Corinthum patres uestri totius Græciæ lumen extinctum esse uoluerunt. priorem sententiam probat ipse Cicero pro lege Agraria, Florus posteriori subscribit. δορυπόρθητα. ferro prostrata. ἄστυ πριάμοιο. Ilium. κτερέων νόσφισαν. funere priuarunt. αἰνεάδαι. Romani. Lucretius. Aeneadum genitrix. post eum Virgilius & Silius. αὐδ' ἐκ μὲν ἱππαίμων. Pollux libro quarto. cap. quinto. οὐ μὴν οὔτ' ὁ μάγνης ὁ κύων, τὸ ἱππαίμονος ἄγαλμα, ὁ λήθαργος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμος, ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαπται καθ' ὃ μηνύει τὸ ἐπίγραμμα. in quo ἱππαίμων non ἱππαίμων nec θήραγρος sed λήθαργος scriptum est. θεσσαλός. Hippamon. ἐκ κρήτης. Cretenses equos commendat Oppianus Cyneget. α. ὅσσοι δ' ἱππαλέοισιν ἀριστεύουσιν ὁμίλοις τυρσηνοί, σικελοί, κρῆτες. Et. ἵπποι τυρσηνοὶ δὲ, καὶ ἄπλετα κρήσια φῦλα, ἀμφότερον, κραιπνοί τε θέειν, δολιχοί τε πέλονται. αἵμονος υἱός. Babes. ὄλβος. Hippamon. οὐ

 μετὰ

μετὰ νόσπν. quos nec Romani aperto Marte sed insidijs circũuentos trucidarũt. θηρῶν κράτιστος. leo. θνατῶν κράτιστον. subaudi. ἀλλ' εἰμί. loquitur leo. θυμόν γε λέων. uir magni animi. Galenus. χαίρει δὲ τῶν ποιητῶν ἅπαντες ἀνθρώπους τοὺς θυμικωτάτους λέοντας ὀνομάζουσι. ἐμβεβαώς. ἐμβαίνω. ἀνθρώπων. Tegeatũ. δαμασθείς. à Lacedæmonijs. Herodotus in Clio & Pausanias in Arcadicis. τεγέης. Tegea Arcadiæ ciuitate. τεθαλυῖαν. florentem. φωκίδι παρ' πέτρᾳ. in angustijs Thermopylarum. δέρκευ. aspice. τριηκοσίων. 300 Lacedæmoniorum. ἄρεα. Martem. enses. & μήδων in accipiendis, καὶ λακεδαιμονίων in inferendis uulneribus. aut sic, qui Persarum & Lacedæmoniorum qui unquam fuerunt belli gloriam obscuram reddiderunt. εἰσορᾷς. uideris. ἐπ' ἐμεῖο. super tumulum meum. βόστρυχον. uide an placeat. πυροβόστρυχον, fuluã, aut δασυβόστρυχον. θηρός. Leonis. Herodotus in Polymnia. ὁ δὲ κολωνός οὗτος ἐστὶ ἐν τῇ ἐσόδῳ, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἕστηκε ἐπὶ λεωνίδῃ. Simonides. modo. θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ. & ille. ἀλλ' εἰμὶ θυμόν γε λέων. ἐννεπε. dic esse. ἔτλημεν. sustinuimus. ἀνάγγελον. omnibus interemptis ut ne ullus quidem superesset qui tantæ cladis nuncium deferret. ἄλλος. alius super alium. θυρέα. oppidum Thyrea. ἄθλος. certaminis. σπάρτα πατρί. ὁ Lacedæmon. τοῖς συναρίθμοις. totidem numero. ἰναχίδαις, Argiuis. ab Inacho antiquissimo rege, à quo & Inacho flumini nomen adoptatum refert Euripidis in Oreste Scholiastes. Hunc Mosis tempore regnasse memorat Appion. Tu cum his, Solino, Herodoto, & Plutarcho περὶ ποταμῶν in flumine Inacho, Pausaniam in Corinthia. euolue. οὐ στρέψαντες. non fugimus. ὅπα. ubi. quo loco. ταύτᾳ. hic. eodem loco. βιοτάν. uitam liquimus. καρύσσει. declarabit. scriptis sanguine suo literis. ζεῦ. ὁ Iupiter. θυρέα λακεδαιμονίων. te iuuãte uicimus, estq; Lacedæmoniorũ ciuium meorum Thyrea. ἔφυγον μόρον. duo fuerunt. ἓν ἀπ' ἀδράστου. Adrastum regem suum æmulatus est, qui interfecto Polynice genero relictaq; Thebarum obsidione aufugit. Strabo lib. θ. οἱ δὲ τὸν ἄδραστον συντρίβῆναι τὸ ἅρμα φεύγοντος φασὶν ἐνταῦθα, τὸν δὲ δι' ἀρείονος σωθῆναι. Isocrates in Panathenaico. ἄδραστος δι' ἐπονειδίστως σωθείς. Hunc unum superatum negat in Bœoti. Pausanias. apud quem in Att. de eius obitu in transcursu loquentem μὴ ἐλθὼν τὰς θήρας, castigabis. ἀλλὰ φυγῶν θάνατος. ignominia qua ex prælio fugientes notantur omni mortis genere est grauior. Xenophon. ἄξιον δὲ τοῦ λυκούργου καὶ τόδε ἀγασθῆναι τὸ κατεργάσασθαι ἐν τῇ πόλει αἱρετώτερον εἶναι καλὸν θάνατον τοῦ αἰσχροῦ βίου. ἴσαι χῖρες. trecenti milites. χ' ἡμῖν. Spartanis. ἀπροφάσιστα. citra tergiuersationem. οἰωνοῖς. auibus. nullus siquidem effugit. A Chæremone discrepat in Clio Herodotus historiam hanc enarrans. μαχεμένων δὲ σφέων, καὶ γινομένων ἰσοπαλέων, ὑπελίποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων τρεῖς. ἀργείων μὲν, ἀλκήνωρ τε, καὶ χρόμιος. λακεδαιμονίων δὲ, ὀθρυάδης. τῶν. quorũ hic est tumulus. τεγέαν. hæc superius ex Herodoto. πρὸ πόληος. ante Tegeã urbẽ. κάρηος. κρατός. εἶσε. erexit. μαινάδα. historiã hanc alicubi legisse me memini. nũc autor nõ succurrit. ταλαυρίνου. per bellicosum corpus ζωὸν emersit. effluxit. ὑπὸ βρεπόλαο. ἔδευσε. φόνῳ. crueta cęde irrigauit: δίρφυος. Stephanus. δίρφυς εὐβοίας ὄρος ὡς εὐφορίων. Tzetzes. βύγατι ἐν νέδῳ καὶ διρφυσσὸς ὄρη εὐβοίας εἰσί. τὸν δὲ διρφυσσὸν ὁ εὐφορίων δίρφυν καλεῖ. ἐδμήθημεν. cæli fumus. ὑπὸ πτυχί. Hesychius. πτύχες αἱ τῶν ὀρῶν ἀνακλίσεις. εἰσὶ δὲ αἱ φάραγγες. Scio Athenienses ad Tamynem Bœotiæ urbẽ hostium copias collatis signis pessum dedisse, de quibus an loquatur Simonides, mihi non liquet. εὐρίπου. Eurypi chalcidici. δημοσίᾳ. publico sumptu. οὐκ ἀδίκως. κέχυνται. ἀγακλέες. inclytos. αἶα. terra. τῇδε. hic μηδείων. Persarum. κατ' ἰναχιδᾶν. contra Argiuos. καὶ ἐς οὐρανόν. summam & & immortalem gloriam. ἅ. quæ audacia. ὑπέβασε πυρός. cædis causa fuit.

φθίᾳ γῇ, ei Thessaliæ parti succurrens. ἐῤῥαίσθη. contusus & necatus est. σικῶν
…ασέω καὶ χιμαίρας. Sicum uel Sici locus Liburniæ, in quem D. Claudius Vetera-
nos misit. Chimæra in Epiri ora castellum est in Acroceraunijs.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ.

Διοσκορίδου.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόξενον, ἄρτι δ᾽ ἀρότρῳ
γευόμενον, ξείνῳ Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ.
ἔνθα δραμὼν Νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα. νῦν δὲ καλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔσχε τάφον.

Ἀδήλου.

Οὐ μὰ τὸν, οὐδὲ Λύκωνα προήσομεν, ὅττι ποδαλγὴς
κάτθανε. θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ᾽ ἐγώ,
τὴν οὕτως ἀΐδαο μακρὴν ὁδὸν, ἣ πρὶν ὁ ποσσὶν
ἀλλοτρίοις βαδίζων, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Ἀδήλου.

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων,
ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανών. ὧδε δ᾽ οὐδεπώποτε.

Ἀδεσπότου.

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι, γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδροτίων. οὔπω δ᾽ οὐδενός εἰμι τάφος.
οὕτω μείναιμι πουλὺν χρόνον. εἰ δ᾽ ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους, προτέρους.

Ἀδήλου.

Οὔνομά μοι. τί δὲ τοῦτο; πατρὶς δέ μοι. ἐς τί δὲ τοῦτο;
κλεινοῦ δ᾽ εἰμὶ γένους. εἰ γὰρ ἀφαυροτάτου;
ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
κεῖμαι δ᾽ ἐνθάδε νῦν. τίς, τίνι ταῦτα λέγεις;

Ἀδήλου.

Θάψον ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον, εἰ δέ με τύμβου
δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

Ἀδήλου.

Ζωὴν συλήσας, δωρεῖ τάφον. ἀλλά με κρύπτεις,
οὗ θάπτεις. τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφου.

Ἀδήλου.

Κἂν με κατακρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Ἀδήλου.

Ἔκτανον. εἶτ᾽ ἐμὲ θάπτεις ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Ἀδη-

Ἀδήλου.

Εἴ με νέκυν κατέθηκας ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,
ἔχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ.
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύψας ὁ φονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις, ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Ἀδήλου.

Χερσὶ κατακτείνας, τάφον ἔκτισας. οὐχ ἵνα θάψης
ἀλλ' ἵνα με κρύψης, ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτάναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζεῦ ξένι'. οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

Ἰουλιανοῦ.

Οὔποτ' ἐμὲ κρύψας ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης,
τόσον, ὅσον κρύψαι πανσκόπον ὄμμα δίκης,
ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

Ἀπολλωνίδου.

Κάτθανεν Ἡλιόδωρος. ἐφέσπετο δ' οὐδ' ὅσον ὥρην
ὕστερον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ.
ἄμφω δ' ὡς ὑμέναιον ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον, ὡς θάλαμον.

Σαραπίωνος.

Τοῦτ' ὀστεῦν φωτὸς πολυεργέος, ἢ ῥά τις ἦεν
ἔμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυβόλος.
ἀγγέλλει θνητοῖσιν ὅτι σπεύδοντες ἐπ' ἄλλας
ἐλπίδας, εἰς ταύτην ἐλπίδα λυόμεθα.

Νοσσίδος.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί, Ῥίνθων εἰμ' ὁ Συρηκόσιος,
μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς, ἀλλὰ καλύκων
ἐκ τραγικῶν, ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

Μελεάγρου.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος, πάτρα δέ με τεκνοῖ
Ἀτθὶς, ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα μὲν Ἱππείαις συντροχάσας Χάρισιν.
εἰ δὲ σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν ξένε πατρίδα κόσμον
ναίομεν, ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε χάος.
πουλυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου.
γῆρας γὰρ γείτων κἀγγύθεν ἀίδεω.
ἀλλά με τὸν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσειπὼν
χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

Διοτίμου.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί, οὐ γὰρ ἂν ὧδε
Λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' ἀΐδης,

ὅς πω

ὅς ποτε καὶ βασιλῆι συνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων
χαίρει τε κουφότατος δαιμόνων ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι, καὶ ἀπηνθέον, οἷς γε πονοῦσι,
κεῖθ' ἐπὶ   οὐδ' ἱερὸς οἶδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

Τί σοι χρησώμεσθά σὺ Πεισίστρατε, χῖον ὁρῶντες,
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
ἦ ῥα γε μὴν ὅτι χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
ἦσθά τις, οὐ λίην δ' ὦγαθὲ πλειστοβόλος.
ἢ τὰ μὲν, οὐδὲ συνεγγύς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
χίῳ. ναὶ δοκέω τῷδε προσηγγίσαμεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμης εὖ βούλοιο σώφρονος ὦ παριόντες,
πίνωμεν. κοινὸς πᾶσι λιμὴν ἀΐδης.

Ἀλεξάνδρου.

Ἄνθρωπ' οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

Καλλιμάχου.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν,
καὶ Διδύμην. ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή.
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ' ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται. εἰ τὸν Ἀρίμμα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; πολὺ σκότος. αἱ δ' ἄνοδοι, τί;
ψεῦδος. ὁ δὲ Πλούτων; μῦθος. ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός. εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰς ἀΐδην.

Δαμαγήτου.

Πρὸς Διὸς ξενίου γουνούμεθα, πατρὶ χαρείνῳ
ἄγγελον ἐλθεῖν τὸν νῦν ἐπ' αἰολίδα,
Μῆνιν, καὶ Πολύνικον ὀλωλότα. καὶ τόδε φαίης,
ὡς οὐ τὸν Δόλιον κλαιόμεν ἅμμι μόρον,
καίπερ ὑπὸ θνητῶν φθίμενοι χερός, ἀλλὰ τὸ κείνου
γῆρας, ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ.

Λεωνίδου.

Τίς δαίμων ἀργεῖος ἐπ' ἠίων; ἦ ῥα συνωμός
οὗτι Δικαιοτέλους; οὗτι Δικαιοτέλους.
ἠχὼ τοῦτ' ἐλάλησε πανύστατον. ἦ τί δ' ἀληθές
κεῖνος ὅδ' οὗτιν ἀνήρ; κεῖνος ὅδ' οὗτιν ἀνήρ.

Ἀδεσπότου.

Ἀγχίτοκον Σάτυρον Ἀΐδας λάχε, Σιδονία δὲ
κρύψε κόνις, πάτρα δ' ἐστονάχησε Τύρος.

Πλάτωνος.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος.
νῦν δὲ θανὼν, λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέσποτον, οἱ δὲ, Νέρωνος.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί.
οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Ἀδήλου.

Πάντα Χάρων ἄπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὔτως
ἄπαλον, οὐ σὸς ἔην καὶ θάνε γηραλέος;

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀπεδήμησας ἡμῶν χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς.
καὶ χωλὸς περ ἐὼν, ἔδραμες εἰς ἀΐδην,
Γέσσιε μοιράων προχαλώτερε. ἐκ προκοπῆς γὰρ
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ὀξυκόπης βιότου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέσσιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ μοίρης,
αὐτὸς τὴν μοῖραν προὔλαβεν εἰς ἀΐδην.

Ἄδηλα.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης.
πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασιν ἠγλάισεν,
καὶ Δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἕλκων
θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

Ἀδέσποτον.

Πώλιππα, τλῆθι πένθος, δίναιον δάκρυ.
πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες.
ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον, καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἡδίστην θέαν.
τί πλεῖστα θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι;
εἰς κοινὸν ἅδην πάντες ἥξουσι βροτοί.

Ἀργεντείου.

Ψύλλος ὁ τὰς ποθεινὰς ἐπὶ μισθῷ διδὰς αἰὲν ἑταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηρεύων ἁπαλόφρονας, ἐνθάδε κεῖται,
αἰσχρὸν ἐπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.
ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον ὁδοιπόρε μήτε σὺ βάλλε,
μήτ' ἄλλον πείσῃς. σῆμα λέλογχε νέκυς.
φείσασθ' οὐχ ὅτι κερδαλέος ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
θρέψας, μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

Θεαι

Θεαιτήτου.

Χείματος οἰνωθέντα τὸν Ἀνταγόρεω μέγαν οἶκον,
ἐκ νυκτῶν ἔλαβε πῦρ ὑπονεμόμενον.
ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις,
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
οὐκ ἔχον δ' ἀδεῖν προσκηδέες ὀστέα χωρίς.
ξυνὴ δ' ἡ κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα.
εἷς καὶ τύμβος ἀνέστη, ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων,
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηϊδίως Ἀΐδης.

Αδηλα.

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναίῃ, παυσάμενος βιότου.
σύν τε γυναικὶ καλὴ ποδὶ ἢ τεῦξεν τόδε σῆμα,
ὡς ἵνα τὴν στοργὴν, κἂν φθιμένοισιν ἔχῃ.

Νηλειὲς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἦ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν,
μητέρα δειλαίην δάκρυσι, καὶ στοναχαῖς;
ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῷδε, καὶ ἣ πολὺ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης.
ὃς μὲν γὰρ τυτθόν τε, καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
ἐκάλιπεν, ἡ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
ἦ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἁγνῶν ἡγεμονήων
ἐμπρέπειν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίας.
ἀλλά με οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριμον ἄνθος
ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας,
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτὸν, οὐ τέκος εἶδεν
δυσπότμου γενεῆς λείψανον ἡμετέρης,
τῆς πολυθρηνήτου. λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον,
Φρόντωνος γοεραῖς τῶν φροντίσιν. ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγὼν, καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Ἀδήλου.

Βαιὰ φαγὼν, καὶ βαιὰ πιὼν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον, ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βάκχῳ, καὶ Μούσαισι μεμηλότα τὸν Διοπείθους
Κεκροπίδην, ὦ 'μοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω.
ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δὲ Μένανδρον
δίζῃαι, δήεις ἐν Διὸς, ἢ μακάρων.

Ἀδήλου.

Πόντιον τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρτὸν ἁλιρράγεων ψυχόμενον σκοπέλων.

τῇ μὲν, ἐρημονόμος κεῖται, καὶ χέρσος ὁ δύστην
κόρσῃ. τῇ δὲ, χερῶν ὀρφανέες ὄνυχες,
πλευρά τε σαρκολιπῆ. ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νεύρων, καὶ κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη.
οὗτος ὁ πολυμερὴς, εἷς ἦν ποτε. φεῦ μακαριστοὶ,
ὅσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Ἀδήλου.

Μυρίος ἦν ὤνθρωπε πρὸ τοῦ χρόνος, ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς ἀΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται; ἢ ὅσον ὅσσον
στιγμὴ, καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;
μικρή σευ ζωὴ τεθλιμμένη. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
ἡδεῖ', ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρη θανάτου.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο. νεῖο δ' ἐν ὅρμον,
ὡς κἀγὼ Φείδων ὁ Κρίτου, εἰς ἀΐδην.

Παύλου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν.
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει.
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη κῶς
καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' ἱπποκράτει.

Κριναγόρου.

Ὦ δύστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπηώρησας ἀεὶ βίον; ἢ ἐπὶ νείλῳ
κεῖσαι ἰουδαίοις ὢν περίοπτος ὅροις.
ὀθνεῖοι καμάτους τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο.
σὸς δὲ νέκυς, ψαφαρῇ κείσετ' ἐν ὀστρακίνῃ.

Λεωνίδου.

Ἀρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις. ἡ δὲ περισσὴ,
ἄλλον ὑπερθλίβοι, πλούσια κεκλιμένον.
στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. οἵ με θανόντα
γνώσοντ', ἀλκάνδρου τόν θ' ὅτι καλλιτέλους.

Λολλίου.

Γαῖα ταραντίνων, ἔχε μείλιχος ἀνδρὸς ἐσθλοῦ
τόνδε νέκυν. ψεῦσαι δαίμονος ἀμβρίων.
ἦ γὰρ ἰὼν θήβηθεν ἀτύμνιος, οὐκ ἔτι πρόσσω
ἤνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπῳκίσατο.
ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, εἴ τιν' ἔθηκεν
ὀφθαλμῶν κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσο τάφος.

Κριναγόρου.

Δείλαιοι, τί κεναῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
ἐλπίσιν, ἀτηροῦ αἰθόμενοι βιότου;
ἦν ὅδε καὶ μύθοισι, καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος
ἄρτιος, ἀλλ' ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος,

ὑστά-

ὑστατίοις ἐν ἴβηρσι, τόσον δίχα γηλόθι λέσβου
κεῖται ἀμετρήτῳ ξεῖνος ἐπ᾽ αἰγιαλῷ.

Διοδώρου.

Ἰφθίμῳ τόδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ φίλῃ πόλις ἤνυσ᾽ ἀχαιῷ
γράμμα παρ᾽ εὐύδρου νάμασιν ἀσιανίης.
κλαῦσε δέ μιν Νίκαια. πατὴρ δ᾽ ἐπί οἱ Διομήδης
λάϊνον ὑψιφανῆ τόνδ᾽ ἀνέτεινε τάφον
δύσμορος, αἰαῖ ζώων ὀλοὸν κακόν. ἢ γὰρ ἐῴκει
υἱεῖ ὦ τίνειν ταῦτα κατοιχομένῳ.

Θεοδωρίδου.

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν ἀγήραον ἄκριτε μοῖρα,
πρώιον ἐξ ἥβης ἔθραυσας αἰολέων,
κῆρας ἀποσυλᾶσα βίου κωμάς; ὦ πόποι, ἀνὴρ
οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἔλωρ ἀΐδῃ.

Λεωνίδου.

Ἡείου, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὀστέον, οἵαν γᾶ ἀμφέχανες κεφαλάν,
πολλαῖς μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομέναν χαρίτεσσιν,
πολλὸν δὲ μνήμῃ πᾶσιν ἀριστοκράτευς.
ᾔδει ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι
στρεβλὰν οὐκ ὀφρὺν ἕλκος ἐφελκόμενος.
ᾔδει καὶ βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἀδηριν
ἰθῦναι κοινὰν εὐκύλικα λαλιάν.
ᾔδει καὶ ξείνοισι, καὶ ἐν δάμοισι προσηνέα
ἔρδειν. γᾶ ἀγαθή, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

Πέρσου.

Μαντιάδας ὦ ξεῖνε, καὶ Εὔστρατος, υἱέες ἀχέλλου,
δυσμαίῃ κραναῇ κείμεθ᾽ ἐνὶ ξυλόχῳ,
ἀγρόται, γενεῆθεν ὀρειτύποι. οἱ δ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
μανυταὶ τέχνας, δρυοτόμοι πελέκεις.

Ἀντιπάτρου.

Εἴπω ἀνειρομένῳ, τίς, καὶ τίνος ἐστί; Φίλαυλος
Εὐκρατίδεω. ποδαπὸς δ᾽ εὔχεται εἶμεν; Θριασεύς.
ἔζησε δὲ, τίνα στέργων βίον; οὐ τὸν ἀρότρου,
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον.
γήραϊ δ᾽ ἢ νούσῳ βίον ἔλιπε; ἤλυθεν ἅδαν
αὐτοθελεί, κείνων γευσάμενος κυλίκων.
ἦ πρέσβυς; καὶ κάρτα. λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὰ,
σύμφωνον πινυτῷ ζήσαντα λόγῳ βίοτον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ᾽ ἄρ᾽ εἶ; τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα
τλῆμον ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;
μνῆμα δὲ, καὶ τάφος, αἰὲν ἀμαξεύοντος ὁδίτεω,
ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται.

ἤδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἅμαξαι
σχέτλιε, σοὶ δ' οὐδεὶς, οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

Θεοδωρίδου.

Γέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλὴς,
τὴν ἡρακλείτου ἔνδον ἔχων κεφαλήν.
αἰών μ' ἔτριψε προκάλαις ἴσον. ἐν γὰρ ἁμάξῃ
παμφόρῳ ἀιζηῶν εἰνοδίῃ τέταμαι.
ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι καὶ ἄσυλος περ ἐοῦσα,
θεῖον ὑλακτητὴν δήμου ἔχουσα κύνα.

Λεωνίδου.

Ἤδη μοῦ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὀστεῦν,
ἁρμονίης ὦ 'νερ πλάξ τ' ἐπικεκλιμένη.
ἤδη καὶ κωλῆνες ὑπεκ σοροῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;
ἡ γὰρ τὴν οὕτω πρώην ὁδὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεισόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, Ἀϊδωνεῦ, Ἑρμεία τε,
καὶ νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' ἀναξιμένους.
καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης,
στρυμονίην ἄφετοι Βυάδες ἀμφὶ πόλιν.
ἣ γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀλάπταις,
πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τούσδ' ἐχόρευσε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὔνομα κείνου
δηλοῦσα. Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον. ὁ τοπρὶν
βουπάμμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν, τί πλέω μυθεῦμαι; ἐπὶ πᾶσι μακαρτὸς,
φεῦ, οὗτος γαίης ὅσσον ἔχει μόριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἡνίκα καὶ σὲ
Χαρμῖ τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διόφων χρῆμ' ἀνιηρότερον.

Θεοφάνους.

Ἠεῖον οὐκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς
λύσις ἔχων, κρηνὴν τήν δ' ἀνέχωσε κόνιν,
οὔνομα Ταρχύσας. ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων
ἤλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου.

Ἀντιπάτρου.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκάδων ἀκούεις.
αὕτη σῆμ' ἐπίκειτ' ἁρμοδιώρῳ.

πύθια

πιστωθὲν μὲν ἰόντι νυκτὸς ὥρῃ,
ἔκτεινεν διόθεν πολύῶν κόρ κύνος.
τηλοῦ δ' αἰγανέης τι, καὶ Βορέης,
νικηθεὶς ὁ δρομεὺς, καθεῦδει.

μέμφις. ciuitas Aegypti. νείλοιο. Nili fluminis. δραμών. currens. ὀλίγῃ βώλῳ sepulchrum. ἀπημφίασεν. contexit. operuit. νῦν δέ. defunctus. οὐ μὰ τόν. Pindarus. ναὶ μὰ τὸν ὅρκον. Scholia. ἐνταῦθα ὄνομα οὐ πρόκειται, ἰδίως γὰρ οἱ παλαιοὶ, κατ' αὐτοῦ τοῦ ὅρκου ὤμνυον ὡς καὶ ἡσίοδος. deinde ait. εὐλαβείᾳ τοῦ ὀμνύειν, οἱ ἀρχαῖοι παρελίμπανον τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν. Itaque Iouem aut Herculem hic subaudire non est necesse. Aristophanes in Ranis. μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις εἶπέ μοι. interpres. ἐμφατικῶς ὀμνύει, καὶ οὕτως ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις διότι μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν εὐλαβείας χάριν. οὐδὲ λύκαινα. Huius uitam atque hoc epigrāma cōscripsit Laertius. ποδαλγής. pedibus æger. ποδάγρας. παρήσομεν. omittemus. ἢ πρίν. admirandi aduerbium. ἔδραμε. percurrit. confecit. νικαεὺς Φιλιστίων. Suidas hos senarios declarat in uoce Φιλιστίων. πολλάκις ἀποθανών: Ex his nobis uidetur Philistion Histrio & tragœdus fuisse aliquando Heroum in scena obeuntium personas induens, cuius generis fuit Aiax Mastigophorus. Oetæus Hercules. Aegistus. Meleager. Palamedes. Agamemnon. Extitisse & alios etiam præter hunc Philistiones ex Martiale & Sidonio Apollinare exploratū habemus. Cassiodorus. Mimus etiam qui nunc tantummodo derisui habetur, tanta Philistionis cautela repertus est ut eius actus poneretur in literas. ὧδε δέ. sic uero nunquam. ἔολπα μὲν. me struxit. οὕτω. μηδ' ἄγνα λέχων. καὶ δέχ. aliquos suscipere. τοὺς προτόκους, πρὸ τέκνους. Primum parentes deinde liberos. qui ne immatura nece pereant à dijs postulat. τί δ' ἐστιν. quid hoc scire refert. κλεινοῦ γένους. claro genere & sanguine. hic uana esse superba mortuorum elogia ostendit. ὅμε. qui me. φόνον κρύπτων. facinus celans. χάιτος. utinam & ipse ab alio trucidetur. ἀωρὶ τάφον. Sepelis. ὄναιο τάφου. tali sepulchro & exequijs fruaris. ὄμμα δίκης. Erasmi Chiliades. Ibi. Iustitiæ oculus. Quidam ad hoc quod ἐπανόρθωμα τῶν ἀδικημάτων dicitur, distichum alludere opinantur. Alij ex Hieroglyphicis literis per oculum iustitiæ seruatorem interpretati sunt, quod omnia iustus acriter intueri debeat. διεχρήσω. interfecisti. ἐκ μακάρων. à dijs. ἐπ' εὐσεβίῃ. ob pietatem. τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν χείρων. Ironice. ὁμοίων. eadem patiantur. ὑπὸ γαῖαν. terra tegentes. ὄναιντο βίου. feliciter uiuant. αἶας. terræ. ὅσον κρύψαι. eo usque ut celes. ἄμμι. nobis. mihi. οὐρανόθεν. deorum ira & uindicta. ἐφέσπετο. secuta est mortuum. οὐδ' ὅλον ὥρην. uix horæ unius interuallo superuixit. ὕστερον. post mariti obitum. ὡς ὑμέναιον. ut Hymenæum celebrantes. τῷ πακί. πλατέα πέτρα γῆ. δέλτῳ. κλινιδίῳ. ξυνόν. simul uxor & maritus funerati sunt. ἦθα. cras. κύματος. maris. ἄγγελον. nuncia. εἰς τοίην ἐλπίδα, in ossa & cineres. καὶ κάπυρον. uehementer. Lucianus. καὶ συνεῖζω πάνυ κάπυρον. παραμείβεο. uiator. φίλον ῥῆμα. χαῖρε. Timon misanthropos. τὴν ἐπ' ἐμοῦ στήλην παραμείβεο, μηδ' ἐμὲ χαίρειν εἰπών. Et. μὴ χαίρειν εἴπῃς. addebant plerunque terra tibi leuis sit. λάβοι νῦν σε βῶλος ἐλαφρά. ὦ χθὼν κούφη καὶ πραεῖα κέσω. γῆ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής. unde Euripides. κούφη καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί. ῥίνθων. poeta Siculus. κορύμβων aut κορύμβων ἐκ τραγικῶν. e tragicis floribus. exponit Suidas in uerbo ῥίνθων ταραντῖνος κωμικὸς ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας. Stephanus. καὶ ῥίνθων ὁ ταραντῖνος φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον. hic Rinthon à Varrone pro scurra & nebulone usurpatum. apte igitur καὶ κάπυρον γελάσας. τύρος. Tyrus insula. ἄτθις. Stephanus in uoce ἑλλάς. ἔστι καὶ ἄλλη ἑλλὰς κοι-

λγεσυνείας. Sunt Ptolemæo ἄθις καὶ βαρβαρισσὸς urbes iuxta Euphratem. γαδάροις. Gadara Cœlesyriæ oppidum. Stephanus & D. Hieronymus in locis Hebraicis. Tzetzes. φοίνιξ δὲ γλῶσσα, γάδαρα λέγει τοὺς λιθοσρώτους. εὐκράτου δ' ἔβλαστον. Eucrate patre prognatus sum. μενιππείαις χάρισι. Laertius in uita Menippi. φέρει μὲν οὖν σπουδαῖον οὐδέν. τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ πολλοῦ καταγέλωτος γέμει, καὶ τι ἴσον τοῖς μελεάγρου τοῦ κατ' αὐτὸν γενομένου. ab eo fortassis Varronis Menippeæ & Luciani Menippus. εἰ δὲ σύρος. sum. ex hominum genere maxime neglecto. πατρίδα κόσμον. Diogenes apud Lucianum. τοῦ κόσμου πολίτην ὁρᾷς. Socrates interrogatus cuiatis esset, κοσμικὸν se esse dixit. Putarunt & Stoici mundum esse communem urbem & ciuitatem hominum & deorum. Lysias κατὰ φίλωνος. γνώμῃ δὲ χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσι. Statius. omne homini natale solum. ἔτικτε χάος. Hesiodus in Theogonia. ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος. γείτον. uicina est senectus. τὸν λάλιον. Senum more, ingrauescentis & hoc ætatis uitium. ὧδε. sic. σύνεδραμε. reges comitabatur. αὐλοί. Lesbi tibicinis. οὐθ' ἱερός. forte ἐπεὶ οὐ καλάμους (uel ᾠδὰς) οὐδ' ἔρον neque amorem. dixit enim αὐλοί. καὶ μετ' ἐρώτων. χῖον ἀστράγαλον. Talus qui sex continebat κῷος dicebatur, & ἑξίτης, Latine, senio: qui uero unum, χῖος & κύων, id est canis, Persio canicula. Pollux binarium & quinarium in talis non fuisse scribit. quin κύων & χῖος idem sit iactus ex Eustathio & Hesychio non dubito. hæsitant nonnulli. quoties uero tali quatuor ita excidebant ut diuersa esset omnibus facies, Venerius appellabatur, idemque felicissimus erat, ut docet in Amoribus Lucianus. Martialis. cum steterit nullus uultu tibi talus eodem, munera me dices magna dedisse tibi. Aristoteles libro de cœlo 2. ἔτι δὲ τὸ κατορθοῦν χαλεπὸν ἢ τὸ πολλὰ ἢ τὸ πολλάκις, οἷον μυρίους ἀστραγάλους χίους βαλεῖν. Simplicius ita legens ait. ὡς μεγάλων ἀστραγάλων ἐν ἀμφοῖν ταῖν νήσοιν γινομένων. nos Aristotelem dixisse suspicamur (nam Simplicium non callet infirmitas nostra) uix tantum fortunam ualere ut si quis multos talos faciat uerbi causa decem millia, ij omnes canem aut senionem efficiant. At uni uel alteri, hoc est paucis & eorum aliquot, id casu euenire facile est. γλυπτὸν. scalptum. incisum. χῖος. è Chio insula. παίκτας. lusor. ὦ γαθέ. ὦ ἀγαθέ. ò amice. ò uiator. ἦσθά τις. eras, πλειστοβόλος. Hesychius. πλειστοβολεῖν. παίζειν ἀστραγάλοις. Pollux. ἡ δὲ πλειστοβολίνδα, οὐ μόνον ἡ διὰ τῶν κύβων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀστραγάλων ἐστὶ τὸν πλεῖστον ἀριθμὸν λαβεῖν. in uniuersum ludere, astragalis Græci ἀστραγαλίζειν καὶ ἀστρίζειν dixerunt. οὐδὲ σύνεγγυς. an hæc quidem male conijcimus, longeque à scopo absumus. χίῳ. uino. ἔσι δὲ τὸ συγχίεμεν. profecto ut opinor nũc rem acu tetigimus. μνήμης εὐβούλοιο ἕνεκα. quod nobis è uita migrandum sit, in memoriã reuocantes. οὐ κροίσου. non Crœsi, id est opulentissimi hominis. Herodotus in Clio Alyattæ Crœsi patris meminit. Strabo libro decimotertio. Cyri Arrianus libro sexto. Idem Strabo decimosexto. Xenophon Cyripedias ultimo. Plutarchus in Alexandro. & Plinius libro decimosexto, cap. uigesimosexto. Crœsi domum (de qua libro secundo Vitruuius) à Memnone ædificatam non recte in septem miraculis uel spectaculis recenset Cassiodorus. an Crœsum pro Alyatta sumit. σύνηθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς, ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι, ait Chæris. Prisci autem reges & satrapæ sub montibus humabantur, ut Gyges sub Tmolo. aut illis insana sepulchra extruebant sui, quæ ab eo quod Artemisia Mausolo coniugi sumptuosissimum condidit Mausolea denominari cœperunt. Iosephus in Antiquitatibus Iudæorum, Danielem Ecbatanis Mausoleum fabricasse perhibet, in quo Medorum

Persa

Persarum, Parthorumq; reges sepelirentur. Arrianus libro septimo, quamplurima Assyriorum regum monumenta in paludibus posita narrat. Diodorus uolumine 17. super hac re consulendus est. Clemẽs uero cui Eusebius astipulatur non aliunde sacrarum ædium originem deductam putat quam è sepulchris quæ quidem magnificentius condita templorum appellatione uocata sint. ea antiqui interdum columellæ aut arculę forma conficiebant, interdum in scrinij marmorei & lectuli speciem struxere, quibus plerunque gradus addebant, sacella proxime erigebant, columnas Pyramides & obeliscos suscitabant. χθονίτω. pauperis. κύζικον. Cyzicum urbem. ἀφανὴς. nota est, non obscura. ἔμπε. tamen. ἔχω. tumulus. ὑπὸ σοὶ. tumulum compellat. ὑπ' ἐμοί. est, quiescit. τί τὰ νέρθε. inferi. αἱ δ' ἄνοδοι. ad superos. μῦθος. Hoc & τὰ φὰ ἄδου, ad omnia pertinere dicunt grammatici, quæ poetarum fabulis traduntur nullis credita nisi pueris, quæ inania somnisque similia putauit antiquitas. Iuuenalis, stygio nigras in gurgite ranas nec pueri credunt. Id ex Cicerone pro Cluentio & Ouidio Metamorph. 15. patet. πελλαίου. Philippi Pellæi, id est Macedonis. βοῦς μέγας ἀντὶ τοῦ ὁ ὑὸς μέγας. Alexander Magnus. uel Alexandri anima magno hic honore afficitur. hoc aut quidpiam tale subaudiendum. quem Pellæum uocitari uel ex illo Iuuenalis exametro constat. unus Pellæo iuueni non sufficit orbis. Posidippus. πᾶσαν πελλαίω γῆν ὑπέταξε θρόνω. βοῦς μέγας ἐς ἀΐδην, fortassis ἀντὶ τοῦ βοῦς μέγας ἐπὶ γλώσσης βέβηκεν. bos in lingua uel bos super linguam situs. Parœmia contra eos iactatur qui non audent libere quod sentiunt dicere, aut mulctæ irrogandæ metu deterriti quæ dicenda sunt reticent, quam à se ne petant pertimescere derisus gratia fingens Callimachus hæc pronunciantem Charidam inducens de manibus licenter loqui uidetur non audere, qui tamen sub eius persona μῦθος effatur. γουνούμεθα. supplicamus. ὦ 'νὲρ. ò uiator. αἰολίδα. hoc necessario apponendum fuit. nam plures Thebas ex Stephano esse neminem latet. ἄμμε. nos. ὑπὸ θρηκῶν. à Thracibus aut ὑπὸ θητῶν. à seruis. τίς δαίμων. quis dæmon. quis genius? Leonidæ oratio, quasi id postulet uiator. aut δαίμων. ò dea Echo. σύναιμος. frater. δὶς ἀλκαστικλόῦς. respondet Echo. ἦ. profecto. ἀγχιτόκον. prope natum. sunt enim uicini Tyrijs Sidonij. ἀστὴρ ἐμός. After puer à Platone caste adamatus. ὡς πολλοῖς. ut multis oculis te aspicerem. ἀστὴρ πρὶν μὲν. disiungit hoc à priore disticho Apuleius Apologia prima, & Laertius in Platone. Musæus. πρὶν ἔλαμπες ἐνὶ ζώοισιν ἑῷος. ad stellam respicit, quæ ante matutinum exoriens, Phosphorus iubar & iubata Pacuuio, contra ab occasu refulgens ἑσπέριος καὶ ἕσπερος, à nostris Hesperus appellatur, uesper & uesperugo. primus naturam eius deprehendit Pythagoras uel Parmenides. ἐμοῦ θανόντος. Tranquillus in Nerone: sed ne populo aut mœnibus patriæ pepercit. dicente quodam in sermone communi, ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. immo inquit, ἐμοῦ ζῶντος. Suidas & Dion terram hanc & nefariam uocem de qua Seneca libro de clementia 2. & M. Tullius libro de finibus bonorum & malorum tertio, à Tiberio prolatam opinantur. πάντα. κατά. χάρων. Charon. mors. Pluto. ἀλλὰ τελεύτης. sed ut perires. μοιράων προχαλώτερος. Statim. μοίραν πρὸ ὥλεσεν. πρὸ μοίρης. nam sua culpa perijt Gesius, non parcarum inuidia. ἠγάθεο. suscipe. ἠγλάϊσεν. ornauit. arbores plantauit, uites seruit. καὶ δηοῦς. Cereris. arauit. καὶ ὑδάτος. & hortos irrigans. εὐλάχανον. holerum feracem. προτάφου. senis Amyntichi. εὔνασον. Sopi. Lachrymas cohibe. ἀλλ' οὐ τοιούτους. uerba sunt matris. θρηνεῖς. filium luges. ψύλλος. Psyllus leno. πολυγελως.

 πόθεν

ποθεινοῖς. ἀθλομισθίας. meritorias. νέων. iuuenum. αἰσχρῶν. ex lenocinio. πείσῃς. suadeas. σῆμα λέλογχε, mortuos sacros habitos ante transegimus, quorum sepulchra uiolanda non putauit antiquitas. φεῖσαι. huic da ueniam. κοινάς. omnibus prostitutas meretrices. μοιχεύειν. alienas uxores molere. οἰνωθέντα. ebriam. οἶκον. domum familiam. ἔλαβεν ἀπονεμόμενον. imprudentibus & inscijs omnibus depastus est ignis. οὐκ ἔχων δειλαίων ὀστέα. ut in urnis cineres domi seruarent & colerent. ea superstitione impliciti ueteres liberorum hominum corpora seorsum à seruorum cadaueribus quamuis in eandem pyram coniecta essent, comburebant. Homerus Iliad. ψ. ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ. (Patroclus) τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν ἐν ἐσχατιῇ καίοντο. Calaber. καὶ παῖδας Τρώων μέγα κταμένοισι καὶ ἄλλοις, βαιὸν ἄπωθε καίοντο περὶ νέκυν. ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις ῥιπῇ ὑφ' Ἡφαίστοιο δεδμημένος, οἷος ἔκειτο. αὐτὴν. congestus est. ὦ δαῖμον. ò deus. φέγγος. solis. μινυνθάδια. parum duratura. ad quid nata sum. ἠμ' ἔτεκε. ex Homero. τυτθὸν ἐόντα. infantem. κάλλιπεν. reliquit. ἠμὲν. &. μύθοις. arte dicendi. Christodorus. ἐν ἀέθλοισι μήτορι μύθων. ἐμπρέπεμεν. excellere. ἡγεμονήων. principum ius dicentium iudicum. ἄνθος. lanugo. barba. γένειον. an prolixa, an adolescens. οὐ δαΐδας. faces nuptiales. ἄσσε. mater. φρόντωνος. mariti eius, patris mei. παῖδα. me. πολλὰ φαγών. Athenæus. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ. sequitur distichum. Aelianus. ἀδηφάγους λέγουσιν ἀνθρώπους γεγονέναι Πιτυρέα τὸν Φρύγα, καὶ Τιμοκρέοντα τὸν Ῥόδιον τὸν ἀθλητὴν ἅμα καὶ ποιητήν. huius meminit Suidas in uoce Τιμοκρέων. Aristophanis glossographus in Ranis. Eusebius lib. de præparat. Euang. 14. & Plutarchus in uita Themistoclis. πολλὰ κακὰ εἰπών, ut qui ipsum Themistoclem nõ obscure proditorem appellaret. Idem ibi Plutarchus, quem ob eas criminationes obiurgat Aristides. μηδὲ τοῦ Τιμοκρέοντος τοῦ σχετλίου πρᾶγμα ποιῶμεν. Βαιὰ φαγών. ad superius distichum & illud Cratetis, τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, ludit Cynicus ut opinor quispiam. μελάνδρυον ἔχω. sepultus est in Attica prope Pyræum Menander Atheniensis Diopeithis filius. ἐν πυρί. qui igne consumptam. δήεις. inuenies. ἐν δ' ὅς. δώμασι. ἰόνιον. mare. Ionij maris fluctus. σπαρακτόν. disiectum laniatum. ἁλιρραγέων. undis fractorum. contusorum. τῇ μὲν. hic. ψιλοκόμην. glabrum. depilatum. κόρσην. tempus. τῇ δέ. alio loco. sparsæ manus. ταρσοί. pedes. καὶ κώλων. natum. aut uniuersorum artuum. ἔκλυτος. soluta. ὁ πολυμερής. in multas partes distractus. εἰς ἠῶ. perpetua membrorum compositione constabat. ἀπ' ὠδίνων. ab ortu & natiuitate. οὐκ ἴδον ἠέλιον. è uestigio mortui sunt. μυρίος ἠῶ. infinitum æuum & æternitas quædam si Aristotelem audias, uel lõgissimum tempus. μύρια χ aut 10000. sunt μυρία accentu in penultima copiosus numerus, ut ἑκατόν. Hesiodus. ἑκατὸν δὲ δοῦρα θ' ἁμάξης. Plerunque ἑκατόζυγος ναῦς, ἡ πολύζυγος. ἑκατόμπολις Κρήτη. nam Ephorus centum in ea insula urbes fuisse putans quam laboret non sum nescius. sic Latinis mille, sexcenta, centum. nec triticum centigranum centum granis onustum sed fertilissimum, nec insecta centipeda centenos habere pedes sed multos, uliquam fatebor. Rosa quoque centifolia à foliorum multitudine, & millefolium à plurimis folijs nomen accipere. Quid Plinius lib. 18. cap. 10. Cum centesimo & Leontini Siciliæ campi fundunt. At Cicero quinta in Verrem Actione. In iugere Leontini agri medimnum fere tritici seritur perpetua atque æquabili satione, ager efficit cum octauo bene ut agatur, uerum ut omnes dij adiuuẽt cum decimo, ut Plinius unus adiuuet, cum centesimo. πρὸς ἠῶ. ad diem natalem. χ' ὁ λοιπός. καὶ ὁ λοιπὸς χρόνος. εἰς ἀΐδην. post obitum. ὅσσον στιγμή. Seneca in episto. Punctum est quod uiui-

uiuimus & adhuc puncto minus. Philosophi illud quod in tempore est insecabile νῦν appellant, & quod in linea est impartile, στιγμὴν mathematici. unum pro altero quia utriusque pars nulla est usurpatur. Latini primæ classis scriptores punctum pro breui tempore accipiunt, momẽtum quoque, nec tamen mihi excidit Accursium & Ioannẽ de sacro busto, scripsisse decem momenta punctum conficere & quatuor puncta horã. ac Boetiũ puncto minus esse momentũ. rursum minuto momentum, quos sic explicat Beda. Constat hora quatuor punctis, decem minutis, quadraginta momentis. καὶ στιγμῆς ἔτι χαμηλότερον. quod ulla ratione esse nequit. ἡδεῖα. suauis. χειμέριον. multis tempestatibus, ærumnis & calamitatibus obnoxiam. ἀπελεύσεο. euita, ab ea discedens. νέο. nauiga. ueni in portum moriens. ὁ κείνου. filius. ἠρεμέει. quiescit. ἀμφιρύτη. circumflua. κῶς. Cos insula. ἐφ' ἱπποκράτει. qui in ea genitus est. ὄλβοιο. ἕνεκα. Φιλόστρατε. Hunc capta ab Augusto Cæsare Alexandria seruauit Areius. Plutarchus in Antonio. Huic autem Areio Dioscorides libros suos dicauit. βασιλέων. Antonij & Cleopatræ, quem & plurimi fecit Cato Vticensis. Idem in Catone Plutarchus. ἐπηέρθης. extulisti. conspicuum reddidisti. πὰρ ὕδασι νείλω. ad Nilum. ἰουδαίοις. Erasmus in Lucam. bellasse Iudæos legimus, stipendijs meruisse sub alijs ducibus nõ legimus. Nos eam nationem sub Xerxe, Alexandro magno & aliquot ex Ptolemæis, sub Aelio Gallo contra Arabes cum M. Antonio ciuibus Romanis militasse alibi ostendemus. ὀθνεῖοι. externi. Romani hostes. καμάτοις. partas magno labore facultates & possessiones. ἐν ὀστρακίνῃ. in urna humili & testacea. ἡ δὲ περισσή. Immanis & sumptuosus tumulus. πλουσίᾳ κεκλιμένον. in mirifico et amplo sepulchro iacentem. στήλη (τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος est interpositio) οἱ μὲ θανόντα γνώσονται. mihi cippi & elogij uice erit posteritas, cui mei memoriã relinquens humo me tollam. ἀλκάνδρου. Id sibi Alcander Callitelis filius contigisse gloriatur ut nulla obliuione res à se gestæ deleri queant. ἀλκάνδρου τοῦδ' ὅτι καλλιτέλευς (ut sim posteris notus) inquit. τὸν δὲ νέκυν. hoc cadauer. ψεῦσαι δαίμονες ἐλπίδων. res spesque humanas fallentes dij. ἐκ θήβηθεν ἀτύμνιος. Thebis ueniens Atymnius. nouem Thebas ponit Stephanus. πρόσω. Agrum Tarentinum non est egressus. τεὴν. tuam. εὖνιν. ἐστερημένον. se patre orbatũ, quo moderatore tanquam oculis regebatur, aut paterno aspectu priuauit. ἀτηρόν. nocui. duri. μύθοισι. sermonibus. παντί. κατά. ὑστατίοις ἐν ἴβηρσι. Hispanis. eos ne an Iberos populos hodie Georgianos dictos, Albaniæ confines sumere debeam, sæpenumero fluctuat animus. siquidem utraque gens ἴβηρες à Græcis nuncupatur, quod non animaduertens Plinius libro 32. Theophrastum uertens hallucinatus est. nec male plerique Hispanos designantes ἴβηρας ἑσπερίους eos nominarunt. Plinius cum Varrone, Iberos & Persas in Hispaniam uenisse, Strabo & Dionysius Afer cum his altercantes Hispanos Iberiam quæ Hyrcaniam attingit occupasse: Plinio adhærens Columella propter uicinorum iniurias profugisse Achæos & Iberos: Thucydides à Liguribus pulsos sedibus, in Siciliã commigrasse Solinus & Capella Sicanum cum Iberica manu in eam terram diu ante bella Troiana aduectum memorant. ἤνδανε. probauit. aut λῦσεν. absoluit. ἀχαιῷ. Achæo. γράμμα. epitaphium. ἀσκανίης. Ascaniæ oppidi. νίκαια. Nicæa Bithyniæ quæ est in ultimo Ascanio sinu. οἱ. Ipsi Achæo. ὑψιφαῆ. splendidum altum. ἦ γὰρ ἐῴκει. Ex mœrore Diomedis nemo eum iudicasset alterius casum deflere quàm filij, ita immoderate luxit, nec male ad sepulchri magnificentiam hoc referes. ᾧ. suo. τούνεκεν. τίννεν. πρώϊν. πρὸ καιροῦ. ante tempus. ἐθέρισας. ἐθέρισας. messuisti. necasti. metaphora à messoribus aristas subsecantibus. ὑφ'

ἥβης

ἄβης αἰολέων. Et Aeolibus Ephebis. Aeolis quondam Mysia appellata. κῆρας. parcas. βίου κύνας. quasi canes, qui uitam mordeant & lanient. ὦ πόνοι. ô dij Epiphonema. Paulus Silentiarius. ἄχρι δυωδεκάτης, ὦ πόνοι, ἠεριπόλης. Homerus. ὦ πόποι. οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται. ἀμειδήτῳ. tristi. ἀχλυόεντι. οἷον νυκτὶ. Orci tenebris. morte. Catullus nox est perpetua una dormiēda. Homerus Iliad. ε. ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε. Eustathio. νὺξ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν σκότος est. alijs mors uidetur. ἀμφέχανεν. uorasti. absorpsisti. κεφαλὴν. caput. hominem. χαρίεσσαν. Flaua cæsarie. πολλὴν δὲ μνήμην. multum & frequens in omniū ore & memoria. ἀριστοκράτευς. ὀστέον aut κεφαλή. ᾔδει. norat. οὐκ ὀφρύν. superciliū superborū more. ἀδηρίτως. sine rixa & contentione. συγκύλικα λαλιὴν. iucundam & compotationibus aptam garrulitatem. ξείνοισι. aduenis & externis. ἐν ἐνδήμοισι. præsentibus ciuibus. προσηνέα φρονεῖν. erga eos humane & mansuete se gerere. κραναῶν. in Attica Cranae à Cranao appellata. Strabo. ἀτθίδα δὲ καὶ ἀττικὴν ἀπὸ ἀτθίδος τοῦ κραναοῦ. ἀφ' οὗ καὶ κραναοὶ οἱ ἔνοικοι. Aristophanes. ὦ κραναὰ πόλις. Pindarus. κραναῖς ἐν ἀθάναις. Scholia. διὰ δὲ τὸ εἶναι τὴν ἀττικὴν κατάξηρον καὶ λεπτόγαιον, τὸ κραναῖς εἶπεν. δυσμαῖς. ad occidētem spectante. Aeschylus in Persis. ὦ φίλοι πρὸς τὰς ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονὸς τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινάσματων. ξυλόχῳ. loco arborib. cōsito. ἄγραυλοι. repone. ἔγραυλοι. Rustici. οἱ ἐν ἀγρῷ νυκτερεύοντες. ἐριπνῶν ὀροιτύποι. genere & à maioribus arbores in mōtibus cædentes. Nicander. βουκαῖος τ' ἀλέγοι ἢ ὀροιτύπος ὑλοτόμος. μηνυταί. indices. δρυοτόμοι, ξυλοτόμοι. εἶπον ἀνερομένῳ. dic percūctanti mihi. εὐχραπίδαο. filius. εὔχεο εἶναι. te esse dicis. Hesychius. εὔχεαι. καυχᾷ. αὐχεῖς. λέγεις. Homer. Odyss. α. μέντης ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι. Et. ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι. ἔμεν pro εἶναι. θειασεύς. Stephanus. θεία. δῆμος οἰνηΐδος φυλῆς. Atheniēsis tribus. Cāpus uero Thriasius Marathonē attingit. ἐλάθη δὲ (inquiūt) ἀπὸ τῶν ἐκβληθεισῶν ἐν αὐτῷ θειῶν, ὑπὸ ἀθηνᾶς. θεῖαι γὰρ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. σοφοῖς. Epicureis philosophis, aut ijs quos solos sibi sapere ait, in uoluptatibus æuum transigentes. ἐπήρατον. gratum, familiarē. αὐτοθελεί. sponte. nō inuitus. ἦ δὴ ἄρα. re uera. καὶ κάρτα. maxime. modus affirmandi. σύμφωνον. Consonantē. consentientem. λόγῳ. disciplinæ. παρὰ τρίβον. in uia. ἐν ἠμαθόεντι. effracto ac lucem admittēte. λάρνακι. urna. γυμνά. detecta. ὁδίταο. uiatoris. καὶ τροχιῇ. orbita raditur. καὶ πλαδαρά. contrito lapide. πέτρος. sepulchri lapis. αἰγιαλεῖς. κλεῖθρον. μοχλός. κροκάλαις. ut litoralibus calculis similis sim. παμφόρφοντα φρονοῦσι. ἀιζηῶν. iuuenū. εἰνοδίην. in uia positus. ἐν γὰρ. ἐν superfluit. καὶ ἄστηλος. cippo carens. ἔχον ἕκαστα. Heraclitum Cynicum quendam philosophum plebi oblatrare solitum. ἤδη μὲν τετρίμμαι. à uiatoribus. erat & hic quoq; in uia sepultus. ἁρμονίη. apte cohærentes lapides. πλὰξ τ' ἐπικεκλιμένη. Lapis mihi incumbens, aut iam deorsum inclinans. Apollonides ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται, et infra. ἐνθ' ἐγὼ ἡ τρίβωτος, ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι. κωλῆνες. tibiæ. ossa. ὑπὸ ἐκ σοροῦ. subtus ex sepulchro nostro. apparent. conspiciuntur. τί πλέον. qua meliore conditione, γῆν ἐπιγνύμεθα. cum cadauer meum conteratur, & cœlo pateat. ἢ γάρ. profecto. πρηνῆ ὁδὸν. præcipitem uiam. ἐπινίξαντο. τέμνω. νεισσόμενοι. euntes. ambulantes. πρὸς ἐγγαίων. Artemidorus. τῶν δὲ ἐπιγαίων, αἰσθητοὶ μὲν ἑκάτη καὶ πάν, νοητοὶ δὲ, διόσκουροι καὶ ἑρμῆς. Et. χθόνιοι δὲ πλούτων καὶ περσεφόνη. fuerunt enim Græcis, θεοὶ αἰθέριοι, οὐράνιοι, θαλάσσιοι, χθόνιοι. per quos nunc obsecrat uiatores. ἑρμείαο. Mercurius (χθόνιος propterea à quibusdam uocatus) est commune profundis & superis numen & ius per limen utrunq; solus habet geminoq; facit commercia mundo, inquit Claudianus. Aeschylus in Persis. ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί, γῆ τε καὶ ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φάος. ἀστεμ-

πω. ab hac uia deflectite. ῥήσσετε. uehementer pulsate. ἀνελιγμένα χαίτης. caput iactantes circumuoluentesq́. Στρυμονίην πόλιν. Amphipolim. Stephanus in uoce Στρυμών. Antipater. Στρυμονίου δ' ἔργον ἀριστομάχου. Amphipolitani. ἄφοβοι, bacchio sacrae Thyades. ἥ. quae urbs. πυθόσαντος. ἀναξιμένους. ἀσάπτοις. malim ἀνήψας. Λιμνογύρτας. nunc tympanistrijs. hoc si cui displiceat quid ὑπεστροφοῖσι faciet, τυμπάνοις aut σώμασι credo subaudiet. ἀσάπτοις igitur, γυμνοῖς ἀσόρμοις. cum eo tibia canẽte uos tympana nudae pulsaretis: aut ἀσάρπτοις. nõ enim quo pacto se per insaniã & furorem uulnerarent bacchae ignoramus. νόμους. cantilenas. νομοὺς. haec pascua. λῆθος. στήλη. aut modicus lapis. ἐν χθονίοις. mortuus. γύγῃ ἰσόλβιμος. opibus cum Gyge comparandus. Βουπάμμων. πολυπάμπων. πολλὰ κτησάμενος. μυθεῦμαι. eloquar. ἔχει. humatus. δαίμονα τὸν αὔριον. Crastini diei euẽtum. hoc ad Simonidem spectat qui αὔριον δαίμονα finxit. λύσις. Lysis pater. λύσιον. dictio haec redũdat. κενεὴν κόνιν. Cenotaphium. οὔνομα ταρχύσας. Homer. Iliad. ὄφρα ἑ ταρχύσωσι. λείψανα. cadauer, ossa, cineres. αὐτὴ. pro priscorũ regum consuetudine. πισσηθέν. è ludis Olympicis. ὥρῃ. tempore. διόθεν. οὐρανόθεν. à Ioue. è coelo. αἰγανίης. Ego castigandum arbitror αἰανίης. Oppidorum Macedoniae nomina sunt, Aiane & Beroea Stephano. νιληθείς. fulmine ictus.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ.

εἰς Κανδαύλην. Ἀγαθίου.

Κανδαύλου τόδε σῆμα. δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα,
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆναι,
ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπιστάμενον.
ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν. οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

Εἰς Σαρδανάπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι, θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια κεῖνα, λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τύμβος οὗτος, ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν.
ὁ νεκρὸς οὗτος, ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ νεκρός ἐστι, καὶ τάφος.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀντιπάτρου.

Μούνην σὺν τέκνοις νεκυοστόλε δέξομαι πορθμεῦ
τὴν λάλον. ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Ταντάλιδος.
πληρώσει γαστὴρ μία σὸν σκάφος. ἄρσενας κούρους,
καὶ κούρας, Φοίβου σκῦλα, καὶ Ἀρτέμιδος.

Εἰς τὸ αὐτό. Λεωνίδου.

Πέτρος ἔτ' ἐν Σιπύλῳ Νιόβη, θρηνώοισιν ἀάζει,
ἑπτὰ δὶς ὠδίνων μυρομένη θάνατον.
λῆξε δ' οὐδ' αἰὼν γόον, τίσ' ἀλαζόνα μῦθον
φθεγξαμένη, τὴν ζωῆς ἄρπαγα, καὶ τεκέων;

Εἰς Ἡρὼ, καὶ Λέανδρον.

Ἀντιπάτρου.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
  πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
ταῦθ᾽ Ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια. τοῦτο τὸ πύργου
  λείψανον. ὁ προδότης ὧδ᾽ ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδ᾽ ἔχει τάφος. εἰσέτι καὶ νῦν
  κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Μελεάγρου εἰς Δάφνιν.

Οὐκ ἔθ᾽ ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκ ἔτι ναίειν
  ὁ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς.
τί γλυκὺ μοι; τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
  Δάφνις, ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ᾽ οἰκήσω. θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ᾽ ἄγρην
  στελλέσθω. τὰ πάροιθ᾽ οὐκ ἔτι Πανὶ φίλα.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ἐνθάδ᾽ ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κεῖμαι.
ὄνομα δ᾽ οὐ πεύσεσθε. κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὴν ἐπ᾽ ἐμοῦ στήλην παραμείβεο, μήτ᾽ ἐμὲ χαίρειν
  εἰπὼν, μήτ᾽ ὅς τις, μὴ τίνος ἐξετάσας.
ἢ μὴ, τὴν ἀνύεις, τελέσαις ὁδόν. ἢν δὲ παρέλθῃς
  σιγῇ, μήδ᾽ οὕτως ἣν ἀνύεις τελέσαις.

Πτολεμαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθῃς, μήδ᾽ οὔνομα. πλὴν ὅτι θνήσκειν
  τοὺς παρ᾽ ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω.

Καλλιμάχου εἰς τὸ αὐτό.

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐσσὶ, τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
  τὸ σκότος. ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ.

Ἡγησίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ὀξεῖαι πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι,
  καὶ σκόλοπες. βλάψεις τοὺς πόδας ἢν προσίῃς.
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πάρελθε.
  οἰμώζειν εἴπας πολλά. πάρελθε μόνον.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸν βασιλέα
Πτολεμαῖον.

Μυρία τοι Πτολεμαῖε πατὴρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
  τειρομένα, θαλεροὺς ᾐκίσατο πλοκάμους.
πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας
  ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.
ἁ μεγάλα δ᾽ Αἴγυπτος ἑὰν διεδρύψατο χαίταν,
  καὶ πλατὺς εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος.
καὶ δ᾽ αὐτὰ ἐξ ἄχεος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
  ἄστρα, καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.

ὤλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χερῶν,
πρὶν πατέρων νεκρᾶς σκῆπτρον ἑλεῖν παλάμας.
οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἄνακτας
τοίους, οὐκ ἀΐδης, ζεὺς δ' εἰς ὄλυμπον ἄγει.

Ομήρου.

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

Αδήλου.

Τρηχεῖαν κατ' ἐμεῦ ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἑλίσσοις
πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτου.
ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
ἴχνος. ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς
Τίμων, οὐδ' ἀΐδῃ γνήσιός εἰμι νέκυς.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με κακὸν κάρα, ἀλλὰ πάρελθε.
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστί, τὸ μή σε γελᾶν.

Καὶ νέκυς ὢν Τίμων, ἄγριος. σὺ δὲ δεινὲ πυλωρὲ
πλούτωνος τάρβει Κέρβερε, μή σε δάκῃ.

Οστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
λυγρὰ παθὼν τύμβου μηδ' ὀλίγοιο τύχοι.
πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν καλέουσιν ὁδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

Ιουλιανοῦ.

Ιουλιανὸς μετὰ τίγριν ἀγάρροον ἐνθάδε κεῖται,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Γαιτουλίου.

Παίδων Μηδείης οὗτος τάφος, οὓς ὁ πυρείπνους
ζῆλος τῶν γλαύκης θῦμ' ἐποίησε γάμων.
οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα σισυφὶς αἶα,
μητρὸς ἀμειλίκτου θυμὸν ἱλασκομένη.

Θεοδώρου τοῦ ἄνθου.

Κηλεῖης ἀΐδης ὕθλοις δ' ἐγέλασε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκέ σε μυθολόγον.

Παύλου.

Σιγᾷς χρυσεόμαλλε τὸ χάλκεον. οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
αἰῶνας ἀρχεγόνων ἐκτελέεις μερόπων,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι. τεὴ δ' ὄλβιστε σιωπὴ
νῦν συγκρητέλεθα, τῇ πρὶν ἐθελγόμεθα

κανδαύλου τόδε σῆμα. Hoc epigramma exponit Herodotus in Clio, & Iustinus lib. 2. τὴν παράκοιτιν. uxorem. διοσοίσιν. à Gyge & Candaule marito. τὸν πρίν. Candaulem. τὸν ὕστερον. Gygem. ἔδει ἄρα. oportebat igitur. οὐ γὰρ ἂν ἔτλη. non enim alias sustinuisset. τῶν ἰδίων γυναικῶν. ἔφυς. natus es. ἄεξε. foue, pasce. οὔτις ὀνήσεις. uoluptatibus & bonis non frueris. νίνου. urbis Assyriæ. ἐλάλω. alij ἔπαθον. κεῖνα λέλειπται. Athenæus lib. 8. hos uersus edisserens (quos etiam profert, Aristophanis enarrator in Auibus, Strabo lib. 14. Diodorus 5.) λέλειπται legit, ac postremum carmen immutat. meminit & huius Sardanapali sepulchri Arrianus lib. 2. & Cicero quæst. Tusculan. quinto, & lib. epistola. ad Att. 10. nisi forte me Sardanapali uice in suo lectulo mori malle censueris, quam exilio Themistocleo. Iustinus & Metasthenes in iudicio tempor\u0169 Sardanapalum se in incendium misisse perhibēt. litem dirimit ipse Athenæus dipnos. 12. ᾅδε. hæc est. ὁ τύμβος οὗτος. Niobe filios habuit sex & totidem puellas: eo successu insolens contempsit Latonam, quæ non nisi duorum mater esset. hanc fabulæ narrant post occisos ab Apolline & Diana liberos præ dolore in sax\u0169 cōuersam fuisse, quod in Sipylo Phrygiæ cōspici tradunt lachrymas emittens. Quid Tzetzes: καὶ τέλος θνήσκει λιθοβλής, μόρον κυνῶν λυσσόντων. ὅθεν περ μεμύθωσαν, ὡς κύων ἐγεγόνει. νεκρὸς δὲ καὶ τάφος. Ipsa in lapidem transformata Niobe sibi sepulchri uice est. νεκυοστόλε. mortuos uehens Charon. φόρτος. liberi. ὁ ταντταλίδος. Niobes Tantali filiæ & Amphionis uxoris. γαστρὸς μιᾶς. ex uno utero procreati filij. ἄθρει. aspice. ἐν σιπύλῳ. Pausan. in Att. ταύτην τὴν νιόβην καὶ αὐτὸς εἶδον ἀνελθὼν ἐς τὸν σίπυλον τὸ ὄρος. ἡ δὲ πλησίον μὲν πέτρα καὶ κρημνός ἐστιν, οὐδὲν παρόντι σχῆμα παρεχόμενος γυναικός, οὔτε ἄλλως, οὔτε πενθούσης. εἰ δέ γε πορρωτέρω γένοιο, δεδακρυμένην δόξεις ὁρᾶν καὶ κατηφῆ γυναῖκα. ἐπτὰ δίς. mira diuersitas deprehenditur super numero filior\u0169 Niobe: nam Homerus puellas pierosq; eius senos dicit fuisse, Euripides Lasus et hic Leonidas bis septenos, Sappho bis nouenos, Mimermus, Bacchylides & Pindarus bis denos. Hesiodus 19. Alcman 10. alij scriptores tres fuisse solos dixerunt. ὠδίνων. filiorum. οὐδ᾽ αἰῶνι. nullo seculo. ζωῆς. suæ & filiorum. ὁ μοιῶν. prius Helles naufragio execrabilis. ἐπαύλια. habitatio. ὁ προδότης λύχνος. Musæus. καὶ δὴ λύχνος ἄπιστος. Cætera his perlegenda erūt, quibus ex Nasonis epistolis perspicuus non est Leandri natatus. ἀνέμῳ. qui eius Lucernam extinxit. ὀρέων. montium. τί ποθανεῦν. post hac mihi futurum est. ὦ λῷσθε δάφνις. Ex primo Theocriti Idyllio, quem in hoc imitatur Virg. Aegloga 5. & Silius Ital. lib. 4. Daphnim pastorem Mercurij filium, primum Bucolica in Sicilia edidisse fer\u016bt, quem Bion & Theocritus æmulati, quia ipse fortassis ex scriptis suis non potuisset, eius nomen ex obliuione hominum uindicarunt. Pomponio Sabino triplicem Bucolicorum originem ostendenti, Daphnidis nulla est mentio. Daphnis ut uult Parthenius fuit Amiclæi filia, quam Iupiter cum per uim stupraret conuersa est in laurum. πόθος. amorem. θηρῶν. bestiarum. στελλέθεαι. τὰ πάρος. studia. οὐκ ἔτι φίλα. extincto Daphnide. ἐνθάδ᾽ ἀπορρήξας. Distichum adducit in Antonio Plutarchus, atq; in Alcibiade, aperit Lucianus in cognomine dialogo, & Pausan. in Attic. à quo τιμώνιος βίος apud Strab. κακοί. homines. ἀλλὰ μὴ τελέσας ὁδόν. sed pereas. τὴν αὐγὴν. στυγῶ. μὴ χαίρειν εἰπών. ὁδίτης. uiator. ἐχθρόν. inuisum. ingratum. ὑμέων γὰρ πλείονες. Eo tantum nomine apud inferos dolet Timon, quod plures numero mortales uita defunctus, quā umquam uiuens circumspiciat hominum ossa. Hunc Athenis lapidatum fuisse refert Ausonius. Ego lapidat\u0169 non saxis glebisúe appetit\u0169 sed probro maledictisq; confossum accipio Suidæ testimonio fidem habēs, quem cōsule in uocibus ἀπορρώ-

γων

γῆν & τίμιον. Cnemonem quoque ex Ammonio & Aeliano μισάνθρωπον fuisse agnoscimus. ἦν πάθος. Si ad sepulchrū accesseris. nihil hoc peius metuit belua. πολλά. multum. μυελα, πάμπολλας. ἀμάξας κόνιν. puluerem accumulans & inijciēs. ἐπὶ ἀλλάπτω χαίταν. in ueste pulla lugentium more capillos sibi rasit. Sapho. πᾶσαι νεοθηγεῖ χαλκῷ ἀλικοῦ ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν. Agathias. κείρανδ πλοκάμους, μούσας, θέμις, πατρίη. Et. ἡ δὲ κόμην τίλλουσα. Crines quoque in rogum proijciebant ueteres. Homer. Iliad. ψ. στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην. Euripides in Troadibus τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν. Idem in Oreste. κόμης ἀπαρχάς, καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς. Calaber. κεραμβὴν πλοκάμους. Herodianus. πλὴν ὧν ἀχρι βιχῶν ἀπεκείρατο. εὐρώπας δόμος. uniuersa Europa. νύξ. nō nox nec orci tenebræ, sed cœlum, aut campi Elysii. ἐκ νυκτός. à morte. χαλκῆ παρθένος. Carmina ista (quæ an ab Aristotele κύκλος uocentur nutat Philoponus) Laertius Cleobulo, Homero in eius uita tribuit Herodotus, minime uero Platoin Phædro, ut quæ fortassis non probet. ὕδωρ τε νάῃ. dum aqua fluet, & arbores florebunt. αὐτοῦ τῇδε. hoc in loco. κόνι. puluis. terra. ῥάμνον. spinas. ἄγρια κῶλα. rubi brachia ramos frondes. ἐπ' ἐμοί. super tumulum meum. ἐρημάζω. solitudinem amo. alij ἐρημάσω, & in solitudine degam. κεκλιμένος. in sepulchro. ἤ. ego siquidem. ἀστοῖσι. ciuibus meis Atheniensibus. κακὸν κοῦρα. κακοὶ κεφαλαί, improbe uiator. peruersi homines. ἴδον ἐμοὶ χαίρειν. satis superque saluus ero si ipse lugeas. μήσε δάκη. ne te mordeat. λυγροί. κακοί. καλέουσιν. uocant. aut salutant. ἄμμι μόνοις. mihi soli. ἄμμορος ἡσυχίης. quietis expers. μετὰ τίγριν. quē contextis pontibus transit. ἀγάρροον. celeriter fluentē. uocatur & Tigris à celeritate. Ita nanque appellant Medi sagittam. uocari hoc nomine propter uelocitatē instar bestiæ nimia pernicitate currētis in locis Hebraicis credidit D. Hieronymus. Adi Eustathium in Dionysium, & Plutarchum περὶ ποταμῶν. Museus. νήχομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρροον. ἀμφότερον. metrū extat Iliad. γ. Refert Plutarchus in commentario de fortuna Alexandri, cum in conuiuio propositum esset quinam inter uersus Homericos maxime probandus esset, alijs alios præferentibus Alexandrū huic carmini palmam tribuisse. βασιλεύς τ' ἀγαθός, Iulianus proditor animæ suę & Christiani iugulator exercitus Christū sensit in Media quem primū in Gallia denegarat, dumque Romanos propagare uult fines, perdidit propagatos. Diuus Hieronymus, Ammianus Marcellinus & Eutropius Christianus homo qui ambo Iulianæ in Parthos expeditioni se interfuisse tradūt, Iulianum rebus ijs quas in summis imperatoribus inesse oportere existimamus omnes, non caruisse putant. nec ignoro ipsius mores ab Aurelio Victore & Suida quorū iudicio stamus uehementer taxari. nam quid attinet Gregorium Nazianzenum, Historiæ ecclesiasticæ scriptores nominare. ζῆλος. Zelotypia. θυμὲ ἐποίησε. ut eos mactaret effecit. negat Aelianus. λέγεταί τις λόγος τὴν φήμην τὴν κατὰ τῆς Μηδείας ψευδῆ εἶναι. μὴ γὰρ αὐτὴν ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα, ἀλλὰ Κορινθίους. τόδε μυθολόγημα ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, καὶ τὸ δρᾶμα, Εὐριπίδην φασὶ διαπλάσαι δεηθέντων Κορινθίων, καὶ ἐκνικῆσαι τοῦ ἀληθοῦς τὸ ψεῦδος διὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ ἀρετήν. ὑπὲρ δὲ τοῦ τολμήματος φασί, τῶν παίδων, μέχρι τοῦ νῦν ἐναγίζουσι τοῖς παισὶ Κορίνθιοι, οἱονεὶ δασμὸν τούτοις ἀποδιδόντες. οἷς ἀεὶ πέμπει. ἐναγίζουσι ait Aelianus. historiam luculenter pertractat in Corinthiacis Pausanias, quam & libauit Tzerzes in Lycophronem & Philostratus ἐν ἡρωικοῖς, In Neoptolemo. σισυφὶς αἶα. Corinthij. μητρός. Medeæ. ἐπὶ σοὶ. gesticulanti. ἐγέλασε. licet ἀγέλαστος dicatur. τὸ χάλκεον. te dura quies oppressit. Homerus Iliados λ. ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Aereum somnium appellauit, τὴν ἀναισθησίαν ἡμᾶς διδάξαι

δεῖξαι πεζώμενος, ait Plutarchus, Virgilius ferreum. olli dura quies oculos & ferreus urget somnus. νεύμασιν ἀφθόγγοισι. ut Orchestæ solent. ὄλβιε, χρυσεόμαλλε.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ.

Ἀδήλου.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ,
τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων, πολυΐστωρ θεῖος Ὅμηρος,
Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος οὗτος ὅδε.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν, Θήβας προτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς,
Θῆβαι δὲ, Πρόνομον, παῖδα τὸν Οἰνιάδου.

Ἀρχίου.

Αἰωρῇ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις
τλᾶμον ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
αἰωρῇ. Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον ἐς ἔριν ἔστης,
πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων σάτυρε.
σοῦ δὲ βοὰν αὐλοῖο μελίβρομον, οὐκ ἔτι νύμφαι
ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὔρεσι πευσόμεθα.

κιθάρᾳ. cuius modulatione saxa & arbores pertraxit. νέστωρ. Nestorea eloquentia in prouerbium abijt. Erasmi Chiliades. τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων. Carminum structura & compositione. τηλεφάνης δ' αὐλοῖς. Plutarchus περὶ μουσικῆς, αὐτίκα τηλεφάνης ὁ μεγαρικὸς, οὕτως ἐπολέμησε ταῖς σύριγξι. Demosthenis scholiastes καὶ ἔλαχεν αὐτῷ ὁ κάλλιστος τῶν αὐλητῶν ὁ τηλεφάνης. ἑλλὰς μὲν θήβας. Thebanos fistularum modulationis studiosos fuisse in confesso est. Athenæus. χαμαιλέων ὁ ἡρακλεώτης λακεδαιμονίους φησὶ καὶ θηβαίους πάντας αὐλεῖν μανθάνειν. consentit Maximus Tyrius sermone 7. unde Plutarchi Alcibiades. αὐλείτωσαν οὖν θηβαίων παῖδες. οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι. προὔκρινεν. anteposuit. θῆβαι δὲ πρόνομον. Athenæus. πρόνομος δ' ὁ θηβαῖος πρῶτος ηὔλησεν ἀπὸ τῶν αὐλῶν τὰς ἁρμονίας. Pausanias. ἀνδριάς τέ ἐστι προνόμου ἀνδρὸς αὐλήσαντος ἐπαγωγότατα ἐς τοὺς πολλούς. Duris narrat Alcibiadem tibijs canendi disciplinam non à plebeio quodam fistulatore, sed à Pronomo cui tum primas deferebant edoctum. dissidet forte Gellius lib. 15. cap. 17. Aristoph. τὸν προνόμου πώγων' ἔχων. Suidas in uoce πρόνομος. αἰωρῇ. sublatus es. nymphæ Marsyæ insultant. θήρειον δέμας. erat enim Satyrus. ἱμασσόμενος αὔραις. à uentis pulsatus. ἀορτηθείς. pendens. τλᾶμον. infelix. πρῶνα κελαινίτην. Celænas Phrygiæ urbem postea Apameam dictam. Xenophon ἀναβά. α. ἐνταῦθα λέγεται ἀπόλλων ἐκδεῖραι μαρσύαν νικήσας, ἐρίζοντα οἱ περὶ σοφίας, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αἱ πηγαί. διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται μαρσύας. Curtius lib. 3. μελίβρομον. suauem. πευσόμεθα. audiemus.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ. Ποσειδίππου.

Τὸν τριετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ ἀστυάνακτα,
εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἥρπασε μάτηρ
σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.

νύμφας

νύμφας δ' οὐκ ἐμάνησεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ὑπὸ γούνων
    ματρὸς κοιμηθεὶς, τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

Λουκιανοῦ.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
    νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
    παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

Ἀδήλου.

Ἀδη ἀλιτάνευτε, καὶ ἄτροπε, τίπτε τοιοῦτον
    κάλλαισχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
ἔσται μὲν οὗτος παῖς ἐνὶ δώμασι φερσεφονείας
    παίγνιον. ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

Μακεδονίου.

Γαῖα, καὶ εἰλείθυια, σὺ μὲν, τέκες, ἣ δὲ, καλύπτεις,
    χαίρετον, ἀμφοτέραις ἤνυσα τὸ στάδιον.
εἶμι δὲ μὴ νοέων πόθι νείσομαι. οὐδὲ γὰρ ὑμέας
    ἢ τίνος, ἢ τίς ἐὼν, οἶδα πόθεν μετέβην.

Ἀγαθίου.

Ἀβάλε, μήδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νυμφίδια λέκτρα.
    οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
νῦν δ' ἡ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα, κάθηται.
    γαστρὶ δὲ δυσκόλπῳ, νεκρὸν ἔνεστι τέκος.
τριτάτη δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει
    τὸ βρέφος, ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
κούφη σοι τελέθοι γαστὴρ τέκος ἀντὶ κονίης.
    αὐτὴ γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις.

Ἀντιπάτρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζώοντα γάλακτι,
    ἴχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρειδόμενον,
ὁ θρηῒξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἁλὸς οἶδμα.
    κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπίαχον.
Ἰνοῖ, ἀνοικτέρμων τις ἔφυς θεὸς, ἣ Μελικέρτεω
    ἥλικος οὐκ ἀΐδην πικρὸν ἀπηλάσαο.

Διοδώρου.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης, ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
    κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον,
δινηθεὶς προκάρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἄνακτα
    ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχου δ' ἀμωὸς κόνι, μή ποτε βρίθειν
    ὀστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη κόρακος.

εἴδωλον. imago eius in aqua apparens. οὐκ ἐμάνησεν. μαίνω. non est in his suffocatus. ἀκηδέα. tristem, anxium. ᾅδης. Pluto. ἀλιτάνευτε. quem nullæ preces flectunt & molliunt. ἀλλ' οἴκοι. parentibus & familiæ. χαίρετον. ualete. τὸ στάδιον. ab

Athletis aut cursoribus translatum. nam præter uulgatam significationem stadium usurpant autores pro curriculo, id est loco ubi cursores aut athletæ certant & exercentur. οὐδὲ γὰρ ὥρας. puer hic uidetur statim ab ortu expirasse. τριοσσῇ δ' ἀμφιλύκῃ. tres dies. Paulus Silentiarius. ἣν μόλις ἐν τριοσσῇ πλέξαμεν ἀμφιλύκῃ. Suidas & Hesychius. κόλποι. matris uterus tumuli uice tibi est ô infantule. κόνιος. tumuli, sepulchri. καὶ χθονὸς. quæ tibi mortuo inijciatur. νηός. nauis. ἢ μελικέρτεω. lege ἢ μελικέρτα. similiter atque Ino & Melicertes in aquas præcipitati in deum cõmutatus es. Ouidius transfor. 4. Pindari in Olymp. scholia & grammatici super hoc Virgilij Georg. primo. & Glauco & Panopeæ atque Inoo Melicertæ. ἀνοικτάρμων. non lugendus. οὐκ ἀΐδην. non es ad inferos detrusus. διοδώρου. οἶκον. subaudi. ἐάγη. sibi fregit. καίριον. θανασίμως. ἀστράγαλον. spinæ uertebras. πρὸ κάρηνος. πρηνής. prono capite. ἴδε. uidit. θεῖον ἄνακτα. οἰκοδεσπότην. Diodorum dominum. Lacones quoties aliquem laudant bonum uirum, θεῖον nominãt. λιμώδης κύνι. Diodoro seruiẽs, ab eo possessa. μή ποτε βρίθειν. Illi sis leuis. ἴστε. scias, uelis. κόρακος. Coracis infantuli.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Ἀδέσποτον.

Ἑξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
 Ταρσεύς, μὴ γήμας. αἴθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ
τελευτῆς.

Γήραϊ, καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
 οὐδενὸς ἀνθρώπου δυσυχίης ἔρανον,
τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ἐπήλυθον ἠρέμα τύμβον.
 εὗρον ὀϊζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
ἤλλαχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος. οὐ γὰρ ἔθνησκον
 πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην, ἀλλὰ ταφεὶς, ἔθανον.

Λεωνίδου.

Ἡ γρηῦς Νικὼ, Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
 παρθενικῆς, ἀΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

Ἀδέσποτον.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις,
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ' ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα, καὶ λέσχην.
οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ, μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος, οὐδὲ δημώδης.
Πολυκράτης δὲ, τὴν γονὴν ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν οἷ' ἔγραψεν. αὐτὴ δ' οὐκ οἶδα.

Ἀντιφίλου.

Νεκροδόκον κλιντῆρα Φίλων ὁ πρέσβυς ἀείρων
 ἔνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο ποδῶν, θάνεν. ἦν γὰρ ἕτοιμος
 εἰς ἀΐδην. ἐκάλει δ' ἡ πολιὴ πρόφασιν.

ἄν

ὃν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκυοστόλον, αὐτὸς ἐφ' αὑτοῦ
σκάντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαβεν.

Αδεσπότου.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέζον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες ἀστέριοι.
ἀρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης. ἔθανεν χὠ γέρων Πύλιος.

μηδ' ὁ πατήρ. ne ipse fuissem natus. δυστυχίης. mendicorum. ἔρανον. Collationem, stipem, panem. κώλοισι. pedibus. ἠλλάχθη. mutatus est. ἀλλὰ ταφάς. in sepulchrum uiuus procidens. ποθ' ὁσίως. nimirum puellam id muneris anui præstare oportebat. ἐγὼ Φιλαινίς. Atheneus dipnos. 8. hos iambos enarrãs ab Aeschrione Samio compositos existimat. Philænidem ut impudicam nominant, Lucianus, Cleomedes, & Suidas in uocabulo Δημοχάρης. ἐπίβωτος. περιβόητος. ἄκραν κάμπτων. Promontoriũ flectens. τοὺς κάτω κόρους. Castorẽ & Pollucem. nam fratrẽ Pollux alterna morte redemit. δι' ἄνδρας. hominibus. δημώδης. ac uulgo prostituta. πολυκράτης. Polycratem eũ esse suspicor quem Hermippus & Quintilianus orationẽ contra Socratem habitam conscripsisse dicunt, qua frugi hominem Anitus & Melitus impietatis reum postularunt, ad quem & Busiridis encomium mittit Isocrates. τὴν γένυν. genere. λόγων τι παιπάλημα. παιπάλη subtilissima pars est frumenti, cribro excussi, unde felici metaphora Demosthenem Aeschines περὶ τῆς παραπ. conuicio lacessiuit, quasi hominem acrimonia & subtilitate praui ingenij nihil non scrutantem atq; tentantem. ὅτι μὲν οὖν ποθ' ὁ κέρκωψ ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα. huic cognata res est παιπάλη. nã quod hic Aeschrion λόγου παιπάλημα uocat, Aristophani in neb. παιπάλη est. λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη. uide Hesychium in uoce παιπάλημα. νεκροδόκον κλιντῆρα. loculum. feretrum. ἐφημέριον. diurnam mercedem. ἡ πολιή. senectus. σκάντην. lectulum.

ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ. Αδήλου.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε γεωπόνε, βῶλος ἀρότροις.
ἤδη καὶ τύμβους νωτοβατεῦσι βόες.
ὕννις δ' ἐν νεκύεσσι. τί τὸ πλέον; ἢ πόσος οὗτος
πυρός, ὃν ἐκ τέφρης καὶ χθονὸς ἀρπάσετε;
οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε. καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσσει,
τοὺς ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

οὕτω. ita ne arator. βῶλος. terra. τύμβους νωτοβατεῦσι. super tumulos ambulant. ἐν νεκύεσσι. mortuorum sepulchris. τί τὸ πλέον. quem fructum, quod cõmodum reportatis. πυρός. triticum, messis. è modico tumulo. ἐκ τέφρης. cadauerum. καὶ ὑμέας. sepulchra uestra. κακοσπορίης malæ sementis & arationis.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Λεωνίδου.

Τίς, τίνος εὖσα γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
Πρηξὼ, Καλλιτέλευς. καὶ ποδαπή; Σαμίη.
τίς δέ σε καὶ κτερέϊξε; Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. θνῄσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ.

εὖ σε πόσων ἐτέων; δύο, κἤκοσιν. ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
οὐκ, ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
ζώοι σοι κεῖνός γε, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
καὶ σοὶ ξεῖνε πόροι πάντα τύχη τὰ καλά.

Διοσκορίδου.

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ὕστατα, Νικαρέτης παῖδα, καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτουσιν Λιβύης ἠόνες εἰκοσέτιν.
ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι,
θερμὰ ἐπὶ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχελεώ με δάμαρτα Πολυξείνην θεοδέκτου
παῖδα, καὶ αἰνοπαθοῦς ἔτικτε Δημαρέτης.
ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν, καὶ μητέρα. παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν, οὐδ' αὐτὴν εἴκοσιν ἠελίων.
ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος.

Εἰς τὴν πόρταν Κωνσταντινουπό-
λεως δάμαλιν.

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.
κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
ἐς Φάρον, ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος. ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος
τῇδε, Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
Βοΐδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε, νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις, ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

Μελεάγρου.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀΐδην ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστη
δέξατο, παρθενίης ἅμματα λυομένη.
ἄρτι γὰρ ἑσπερίοιο νύμφης ἐπὶ δικλίσιν ἤχευν
λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι.
ἠῶον δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον. ἐκ δ' ὑμέναιος
σιγαθεὶς, γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

Φιλίππου.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος, ἡδὺς ἐπήχει
λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνοις ἔχαιρε κρότος.
θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν. ἡ δὲ τάλαινα,
οὔπω πάντα γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
δακρυόεις Ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτὸς ἐφ' ἁρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς Λαΐδα.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ, καὶ ἁλουργίδι, καὶ σὺν ἔρωτι
θρυπτομένην, ἁπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν
Λαΐδ' ἔχω, πολίτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων,
τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ἣν μνηστῆρες ἀγαυοὶ
πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
δρεπτόμενοι χάριτάς τε, καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην.
ἧς καὶ ὑπὸ σποδιῇ τύμβος ὄδωδε κρόκου.
ἧς ἔτι κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι.
ἧς ἔπι, καλὸν ἄμυξε περὶ ῥέθος ἀφρογένεια,
καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν ἔρως.
εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,
Ἑλλὰς ἂν, ὡς Ἑλένης τῆσδ' ὕπερ, ἔσχε πόνον.

Πομπηΐου νεωτέρου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ καλὸν, καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
ἡ μόνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
οὐκέτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον.
κώμους, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθούντων
κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἕρπων εἰς Ἐφύρην, τάφον ἔδρακον ἀμφικέλευθον
Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
δάκρυ δ' ἐπισπείσας, χαίροις γύναι. ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἰκτείρω σε ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἴδομεν.
ὦ πόσον ἠϊθέων νόον ἤκαχες. ἀλλ' ἴδε λήθην
ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ καταθεμένη.

Ἀδέσποτον.

Αἱμαίη πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα
Πατροφίλα, κανθοὺς σοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.
ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὠ μετ' ἀοιδᾶς
ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.
ἆ δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην
ἥρπασες; ἦ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένας;

Φιλοδήμου.

Ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων.
ἧ καλύβη, καὶ δοῦμος ἐνέπρεπεν. ἧ φιλοπαίγμων
στωμυλίη μήτηρ, ἣν ἐφίλησε θεῶν.
ἡ μόνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
ὄργια, καὶ φίλτρων Λαΐδος ἁψαμένη,
φύε κατὰ στήλης ἱερῇ κόνι τῇ φιλοβάκχῳ
μὴ βάτον, ἀλλ' ἁπαλὰς λευκοΐων κάλυκας.

Θυ

Θυίλλου.

Η κροτάλοις ὀρχηστρὶς Ἀρίστιον, ἡ περὶ πεύκαις,
καὶ Κυβέλῃ πλοκάμους ῥίψαι ἐπισταμένη,
ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη, ἡ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ᾽ ἀκρήτους χειλοποτεῖν κύλικας,
ἐνθάδ᾽ ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκ ἔτ᾽ ἔρωτι,
οὐκ ἔτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
κῶμοι, καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε. κεῖθεται ἄδην,
ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Ἀδέσποτον.

Εἴκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
οὐδ᾽ ἑνὸς, οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον,
ἀλλ᾽ ἑκατὸν, καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
σκήπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιβᾶσα χέρα.

Ἀδέσποτον.

Αδ᾽ ἐγὼ ἁ περίβωτος, ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνδρὶ λυσαμένη.

Διοσκορίδου εἰς τὰς Λυκαμβίδας.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω
αἱ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα θυγατέρες,
οὔτέ τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν.
ἀλλὰ καθ᾽ ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος,
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχίλοχον μὰ θεοὺς, καὶ δαίμονας, οὔτ᾽ ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὐθ᾽ Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ᾽ ἦμεν μάχλοι, καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Ἀδήλου εἰς τὸ αὐτό.

Δεξιτερὴν Ἀίδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀρρήτου δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἔτυμον, καὶ ὑπὸ χθονί. πολλὰ δ᾽ ὁ πικρὸς
αἰσχρὰ καθ᾽ ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος. ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν, οὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα, γυναικεῖον δ᾽ ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιερίδες, τί κόρησιν ἐφυβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ᾽, οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

Ἀντιπάτρου.

Ταν μὲν ἀεὶ πολύμυθον, ἀεὶ λάλον ὦ ξένε κίσσα
φάσει. ταν δὲ μέθας σύντροφον, ἅδε κύλιξ.
ταν Κρῆσσαν δὲ, τὰ τόξα. τὰ δ᾽ εἰρία, τὰν φιλοεργόν.
ἀνδέμα δ᾽ αὖ μίτρας, τὰν πολιοκρόταφον.
τοιάνδε Στυλουργὸς ὅδ᾽ ἔκρυφε Βιττίδα τύμβος,
τάντι μελάγχαιτον νυμφιδίαν ἄλοχον.

ἀλλ' ὦνερ, καὶ χαῖρε, καὶ οἰχομένοισιν ἐν ᾅδᾳ
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

Ἀλκαίου εἰς γυναῖκα, ἥτις ἐκαλεῖτο Φειδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ἁ παροδῖτις
δισσάκι φῖ μοῦνον γράμμα λέλογχε λίθος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένᾳ χιλιὰς ἦν ὄνομα;
τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός.
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
ἡ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον, ἔπλετο Φειδίς;
νῦν Σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλει', αὐτὰ Φιλώ, αὐτὰ Ἀριστώ,
αὐτὰ Τιμαιθώ, παῖδες Ἀριστοδίκου,
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι. αἷς ἔπι, τοῦτο
σᾶμα πατὴρ στάσας, κάτθαν' Ἀριστόδικος.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένῃ ἐν Βυζαντίῳ.

Ὦ ξένε, τί κλαίεις; διὰ σὸν μόρον. οἶσθα τίς εἰμι;
οὐ μὰ τόν. ἀλλ' ἔμπης, οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.
ἐσσὶ δὲ τίς; Περίκλεια. γυνὴ τίνος; ἀνδρὸς ἀρίστου
ῥήτορος, ἐξ ἀσίης, οὔνομα Μεμνονίου.
πῶς δέ σε Βοσποροίη κατέχει κόνις; εἴρεο μοιρῶν,
ἥ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.
παῖδα λίπες; τριέτηρον. ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων,
ἐκδέχεται μαζῶν ἀμετόρων σταγόνα.
αἴθε καλῶς ζώοι. ναὶ ναὶ φίλος, εὔχεο κεῖνον.
ὄφρα μοι ἡβήσας, δάκρυ φίλον σταλάει.

Μελεάγρου.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς Ἡλιοδώρα
δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς ἀΐδην,
δάκρυα δυσδάκρυτα. πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
αἰάζω, κενεὰν εἰς ἀχέροντα χάριν.
αἰ, αἰ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν ᾅδας,
ἅρπασεν, ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
ἀλλά σε γουνοῦμαι γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ἐναγκάλισαι.

Τύμνεω.

Μή σοι τοῦτο Φιλαινὶ, λίην ἐπικαίριον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες.

ἀλλ᾽ ἡ

ἀλλά σ᾽ ἐλευθερίης οὖδ᾽ ἔχει τάφος. ἐι γὰρ ἴσην
πάντοθεν εἰς αἴθην ἐρχομένοισιν ὁδός.

Σαπφοῦς.

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος.
ἇς καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγέϊ χαλκῷ
ἅλικες, ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Καλλιμάχου.

Τιμονόη, τίς δ᾽ ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ᾽ ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ἰωάννου ποιητοῦ.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ᾽ ἐσχατίης λίνα μοίρης,
εἵνεκα καὶ χθονίους, εἵνεκα καὶ ζυγίους.
σοὶ μὲν, ὅτι ζωόν λίπον ἄνδρα. τοῖς δ᾽ ὅτι τοῖον.
ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ᾽ ἡμετέροις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὕρεο Νοσώ,
δάκρυα δὴ σοι γαμέτης ὠπάσε καταφθιμένᾳ.

Κύρου ποιητοῦ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, μαίης χρόνος, ὧν τρία δ᾽ ἄλλα
ἔβρεχον. ἀλλ᾽ αἴδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
θηλυτέρην δ᾽ ἥρπαξε ῥόδον καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ᾽ ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Ἰουλιανοῦ.

Αὐτὴν Θειοδότην ὁ ζωγράφος. αἴθε δὲ τέχνης
ἤμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Λεοντίου.

Σῆμα Ῥόδης. τυτθὴ δὲ γυνὴ πέλεν. ἀντὶ δὲ πάτρης,
ἵκετο τήνδε πόλιν, ληθομένη τοκέων.
αὐτὴ ἀειμνήστοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
ὃς πάρος εὐνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
ἠοῦς μὲν μόρον εὗρεν. ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζώειν. τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον.

Ἀγαθίου εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ
Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ, καὶ ἀοιδαῖς,
τὴν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
Εὐγενίαν, κρύπτει χθονίη κόνις. αἱ δ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
κείραντο πλοκάμους, Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Οὔνομα μὲν, Καλή. φρεσὶ δὲ πλέον ἢ προσώπῳ
κάτθανε. φεῦ, χαρίτων ὅσσα πόλωλεν ἔαρ.

καὶ

καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ πανομοίιος, ἀλλὰ συνεύνῳ
μούνῳ, τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.
τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνην
εὐρυβίης ἀΐδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων;

Τοῦ αὐτοῦ τωθαστικόν.

Σοὶ ὅρον εὐλάϊγγα Ῥοδῆ, καὶ τύμβον ἐγείρει,
ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πόρησι νέμει
ἀντ' εὐεργεσίης γλυκερὸς πόσις. ὅττι θανοῦσα
ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

Παλλαδᾶ.

Ψυχὰ πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φθονοῦσα
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
ἐλπομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς ἀΐδαο,
ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑραμένη.
πάντα φαγοῦσα βίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν.
ἥλατο δ' εἰς ἀΐδην ὡς ἀπεκερμάτισε.

Εὐτολμίου.

Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη,
κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν.
οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεῦσαι γοάουσα,
ἀλλ' ἅμα καὶ θρήνου παύσατο, καὶ βιότου.

Ἀδεσπότου.

Ὕστατον ἐθρήνησε ὠκύμορον Κλεαρίστη
παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωκύουσα γὰρ ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη,
οὐκ ἔτ' ἀναστρέψαι πνεύματος ἔσχε πόνους.
θηλύτεραι, τί τόσον ἐμετρήσασθε τάλαιναι
θρήνον, ἵνα κλαύσητ' ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδεω;

Παλλαδᾶ.

Ἥρπασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων
ψυχὴν συλήσας τῶν ποιμένων ἀγέλην.
εἷς γάμος, ἀνθεσπεύσας τάφους ἔπλησε θανόντων.
πάνδημος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος.
νύμφη πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε πένθευ,
ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

Αἰμιλιανοῦ.

Ἕλκε τάλαν παρὰ μητρὸς, ὃν οὐκ ἔτι μαζὸν ἀμέλξεις
ἕλκυσον ὑστάτιον νᾶμα καταφθιμένης.
ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος. ἀλλὰ τὰ μητρὸς
φίλτρα, καὶ ἐν ἀΐδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθον.

Ἀδήλου.

Ὑστάτιον φώνημα κλυτὴ πόλι τόνδε Θεανὼ
εἶπεν ἐς ἀβύγετον νύκτα κατερχομένη,
οἴμοι ἐγὼ δύστηνος, ἀπείλαχε πόσσον ὅμευνε,
πόσσον ἐπ' ὠκείῃ νηῒ πόρῃς πέλαγος;

αὐτὰρ ἐμοῦ χεύθει μόρος ἵσατο. ὡς ὄφελόν γε
χερσὶ φίλαις τὴν σὴν χεῖρα βαλοῦσα, θανεῖν.

Ἀδήλου.

Τίπτε μάτην γοόωντες ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
λῆγε γόου, καὶ παῦε πόσις. καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' Ἀμαζονίης.

Ἀδέσποτον.

Ἀλκῆστις νέη εἰμί. θάνον δ' ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ
ζώοντος. τὸν, μοῦνον ἐν στέρνοις ἐδεδέγμην.
ὃν φωτὸς, γλυκερῶν τε τέκνων, προὔκειν ἐμὸν ἦτορ.
οὔνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαθή.

Ἀδήλου.

Εὐχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξώ,
γαστὴρ ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων.
μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς. οἱ δ' ὑπὸ γαῖαν
ὤλισθον, κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητρὸς ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἷς ἄρα δαίμων
τῇ μὲν ἀπὸ ζωὴν εἵλετο, τοῖς δ' ἔπορεν.

Ἀσκληπιάδου.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
ἇς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως.
ἆ νέον ἡβώσης ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ,
πρωτοβόλοι δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Ἀδήλου.

Μὴ δὲ κατὰ χθονίοις μετὰ δαίμονος ἄμμορος εἴης
ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
ἀμμία, οὕνεκα Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη,
τύμβον, καὶ στήλην, σοὶ ἐθέμεσθα χάριν.

Ἀδήλου.

Μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,
σῖγ' ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε.
ἐρχόμενος δ' ἔρεεινε, τίς εἶ, πόθεν. ἁρμονίαν γὰρ
γνώσεαι ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν μερόποις.
πάντα γὰρ ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι
εὐγενίην ἀρετὴν, ἤθεα, σωφροσύνην.
τοίης τύμβον ἄθρησον. ἐν οὐρανίαις γὰρ ἀταρπούς
ψυχὴ πεπταίνει, σῶμ' ἀπολυσαμένη.

Ἀδήλου.

Νικόπολιν Μαραθῶνος ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ
ὀμβρήσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.
ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε. τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδους
μούνῳ ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀλόχου;

Ερυ

Ἐρυκίου.

Ἀτθὶς ἐγώ. κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις. ἐκ δέ μ' Ἀθηνῶν
λοιγὸς Ἄρης Ἰταλῶν πρίν ποτ' ἐληΐσατο,
καὶ θέτο Ῥωμαίων πολιήτιδα. νῦν δὲ θανούσης,
ὀστέα νησαίη Κύζικος ἠμφίασεν.
χαίροις ἡ θρέψασα, καὶ ἡ μετέπειτα λαχοῦσα
χθὼν με, καὶ ἡ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

Ἀγαθίου.

Ναὶ λίτομαι παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ
εὖτ' ἂν ἐμὴν λεύσσῃς πατρίδα Θεσσαλίην,
κάτθανε σὴ παράκοιτις. ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος.
αἰαῖ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἠιόνος,
ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήιον ἐγγύθι σεῖο,
ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ δή ποτε κουριδίης.

Ἀδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον Κασσίης τῆς σώφρονος;
εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον, ἢ τοῦ σώματος.

Ἀδέσποτον.

Τῇδέ ποτ' Ἀκτόρεϊον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίκην, Λυγίων ὕβριν ἀλευομένην.
σῆμα δ' ἀμαλδυνθέντος ἀνωΐστοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' Ἀσίης ὕπατος.
καὶ κούρης χάλκειον ἐπὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλη
κείμενον ἀϊδέως, τὸν δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

Κριναγόρου.

Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου ἁβράσμιον, ἁγνὸν ἄθυρμα
οἰκογενὲς, κούρην αἱμύλον εἰναέτιν,
ἥρπασας ὦ ἄλληστ' Ἀΐδη τί, πρόωρον ἐφέλκεις
μοῖραν, τὴν πάντως σοί ποτ' ἐσομένην.

Ἀντιπάτρου.

Οὐχὶ βαθυζώνων Ἱππαρχία ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ κυνῶν ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον.
οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπεπλος
εὐμαρὶς, οὐ λιπόων εὔαδε κεκρύφαλος,
οὖδας δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἅ τε συνῳδὸς
δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
ἄμμι δὲ Μαιναλίας κρέσσων βίος ἦν Ἀταλάντας
τόσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀρειδρομίας.

Καλλιμάχου.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον. ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε, τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Ἀδήλου.

Εὐήθης Τρύφων, οὐκ ἐπ' ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν. οὐ γάρ ἂν ᾤετ' ὄλεθρος δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἡ βρέφος ἄθλια
σὺν κόνει. δειλαίην δ' οὐχ ὑπόφρυγεν ἔτι.

Ἀντιπάτρου.

Η πουσὶ χθονίας ἀρτιτμηθὰς δὲ ἀκάτοιο
κωκυτοῦ θεμέναν ἴχνος ἐπ' ἠϊόνι,
οἰχόμενον βρέφος ἀρτινέῳ φορέουσαν ἀγοστῷ,
ᾤκτειραν θαλεραὶ δωρίδες εἰν ἀΐδα,
πευθόμεναι τεὸν κῆρα. σὺ δὲ ξαίνουσα παρειάς,
δάκρυσιν ἐξεῖπας φωτὶ ἀνιαρὸν ἔπος,
δισσὸν ὠδίνασα φίλον τέκος. ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
Εὔφρονι καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις.

Ηρακλείδου.

Α κόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπῳ
σείονται φύλλων ἡμιθανεῖς στέφανοι.
γράμμα διακρίναντες ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν.
λυγρὰ περιστέλλειν ὀστέα φατί τινος.
ξεῖν', ἀρετημιάς εἰμι. πάτρα κνίδος. Εὔφρονος ἦλθον
εἰς λέχος. ὠδίνων οὐκ ἄμορος γενόμαν.
δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, τὸ μὲν, λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν
γήρως. ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος.

Θεοδωρίδου.

Εὐρύχορον τόδε σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
κείραντο ξανθὰς θεσσαλίδες πλοκάμους,
πρωτοτόκου, καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην.
λάξεισαν δὲ φίλην ἤγαγε, καὶ τοκάδας.

πῖς. quæ. τίνος εὖσα. cuius filia ò mulier. παρίην κίονα. Parij marmoris. Homer. Odyss. α. ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακράς, & alibi fœminino genere. καλλιτέλους. filia Callitelis. ἐξέδοσαν. Locarant, desponderant. καλλιτέλην, filium. τύχη. fortuna, deus. πνεύσασαν ὕστατα. quæ dolore partus animam efflarat. ἠόνα. africum litus. λεχώια δῶρα. munera puerperis dari solita. ἔννεπε. dic. ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν. quantum ad dolores partus spectat, nam pueri qui dies 20. tantum uixit mater quæ appellari uelit. ἔφθασεν. præripuit. ἰναχίης βοός. Ius Inachi filiæ, cuius miserias deplorat Aeschylus in Prometheo, Ouidius in Metamorph. & Lucianus in Dialogis. Polybius libro quarto, ὅθεν αὖθις ὁρμήσας, πρὸς αὐτὸ πρὸς τὸν καλουμένην βοῦν, ὅς ἐστι τῆς ἀσίας τόπος, ἐφ' ὃν ἐπιστῆναι φασὶ πρῶτον οἱ μῦθοι τὴν ἰὼ περαιωθεῖσαν. οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο. non à me, appellatur sed ab Io in uaccam mutata. ἥρης. Iunonis. ἐς φάρον. in Aegyptum. κεκροπὶς νέκυς. Attica mulier defuncta. εὐνέτις ἦν δὲ χάρητος. Pallaca & concubina pro uxore habita. Suidas in dictione Βοΐδιον. Chares Atheniensium Imperator perditæ luxuriæ homo ex Athenæi 12. & Diodori 16. clarus. Is est licet eum non nominet, ne id causæ noceat, quem Aeschines de falsa legatio. 75. sociorũ urbes amisisse eloquitur, cuius Demosthenes grandi accepta pecunia patrocinium apud populum susceperat ne ab alterius factionis rhetoribus oppugnaretur, ab eo natum est Adagium

gium, Charetis pollicitationes. φιλιππικῶν σκαφῶν. Chares classis Atheniensium præfectus aduersus Philippum creatus, qui Byzantium obsidebat. Reliqua in Phocione Plutarchus & Georgius Gemistus in rebus Græcanicis. βοίσπορ δ' ἔχοιω, nominata sum. ἀμφοτέρας. Asia & Europa. οὐ γάμον. Prima nuptiarum nocte obijt. ἄμματα λυομένη. ζώνην λυομένη. Homer. Odyss. λ. λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην. glossulæ. ἀντὶ τοῦ διεπαρθένευσεν. Plutarchus in uita Homeri λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην. ἀπὸ δὲ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον. ἀκολουθεῖ γὰρ τούτῳ τὸ διακορεῦσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον, ὡς ὅταν φησὶ ζωγρεῖν λέγει τὸ φονεύειν, ἀντὶ τοῦ σκυλεύειν. Catullus: quod possit zonam soluere uirgineam. Diuus Augustinus ex Varrone. Et cum uirgini uxori zona soluitur. Plutarchus in Lycurgo, ἔλυε τὴν ζώνην ὁ νυμφίος. λῦσε δὲ οἱ μίτρην. Theocrito Idyl. 20. idem est & λοι. φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισεν, ἐς τί δ' ἔλυσας. τᾷ παφίᾳ πρώτισον ἐγὼ τόδε δῶρον ὤπαζα. Et alius. χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας (παρθενίας) ζεὺς διαλύς. Apud Homerum in hymno Veneris, λῦσε δέ οἱ ζώνην simpliciter intelligendum: Plutarchum in libello cui titulum nũcupauit γυναικῶν ἀρεταί: & Callimachum εἰς δῆλον, λύσατο δὲ ζώνην. Cingulo autem noua nupta ex lana ouis præcingebatur, quod Herculano nodo uinctum uir in lecto soluebat ominis gratia, ut sic ipse felix esset in suscipiẽdis liberis, ut fuit Hercules qui 70. reliquit. ἑσπερίοιο. Vesperi à matre diuulsæ & ad maritũ perductæ. χθῶν. tibiæ γαμήλιον αὔλημα canebant, id quod mane & uesperi fiebat: unde statim ἦχον ὀλόλυγμον non αὔλημα. θαλάμων θύρας. ad eas enim concursabant & tumultuabantur mulieres ut clamanti uirgini opem ferrent. autor Pollux. φησὶ. πρὸς τούτοις δὲ, ἐν αὐτοῖς δὲ. ὑμέναιος. nuptiale carmen. παστῷ. thalamo. πεύκαι. faces. Idq; Romanorũ Græcorumq; solenni ritu. Illi tamen quinq; tantum teste Plutarcho accendebãt. narrat Festus patrimos & matrimos pueros (id est quorum pater & mater adhuc erant in uita) tres nubentem deducere, unũ qui facem præfert ex spina alba (de qua Plinius lib. 16, cap. 18.) quia noctu nubebãt, duos qui tenent nubentem. Inuenio & facem in nuptijs in honorem Cereris prælatam, aquaq; aspersam nouam nuptam, siue ut pura castaq; ad uirum ueniret, siue ut aquam atque ignem cum uiro communicaret. Quod Seruius. Varro ideo dicit faces præire nuptas quod antea non nisi noctu ducebantur à sponsis. Homerus Iliad. σ. νύμφας ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ. καὶ φθιμένα. extinctæ. ἔφαινον δολὸν, eædem ipsæ faces & nuptiales & funebres fuerunt. νικιππίδος. Nicippidis. Eiusdem est argumenti. ὕμνος. hymnus epithalamius. θρῆνος. eiulatio. ἄρτι, κατὰ, uix adhuc mulier. ἀρπαγίμοις λέκτροις. Proserpinæ coniugio. πολίητιν κορίνθου. Haud nata est Lais Corinthi ut forte Propertius & Claudianus eam Ephyræam, id est Corinthiam nominantes atq; alij existimant: sed Hyccaris Siciliæ oppido, quod Nicia duce Atheniensium, ui captum & direptum est ciuesq; uenundati. in his à Corinthio quodam empta est Lais, & Corinthũ dono uxori missa. nec clam me est quod scribit Stephanus in uoce κρασός. Vadianus eam non recte à Nicia in Græciam uectam putat, quem in Sicilia perdito exercitu è uita migrasse certo scimus. Synesius in epist. ἡ λαῒς ἑφπτις ἦν ἢ λογογράφος αὐδραπόδων ὢν συγκατειλόν (repone ὑκκαρικῶν) ἐκ σικελίας ἐωνημένον. de cuius oppidi nomine copiosa Athenæus libro septimo. Siquis Laidem Corinthiam appellat quod per multos annos in ea urbe uixerit, aut quo modo Plato Politico. ζ. κορινθίαν κόρην scortillum nominat, & Themistius, κόρης αὐτῆς τινὸς κορινθίας, ἢ παιδὸς ἰωνικοῦ διακονουμένου, non re-

 pugna

pugno. nam κορινθιάζειν scortari & lenocinari est, αἰγυπτιάζειν mala fide agere, αἰολίζειν decipere. ἁλιζώνοιο. mari cincti, bimaris Horatio. πειρήνης. Peirene fons est Corinthi. Athenæus. σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν κορίνθῳ πειρήνης καλουμένης ὕδωρ κουφότερον πάντων εὗρον τῶν κατὰ τὴν ἑλλάδα. de hac multa in Corinthiacis Pausanias, Strabo libro octauo, & Euripidis in Medea enarrator. Pyrene apud Plautum in Aulularia & Plinium libro quarto cap. quarto. pro Peirene male repositum est, & eodem libro cap. septimo: Calliroe enneacrunos diastole interiecta à nouem salientibus, sic appellatus. Suidæ ἐννεάκρουνος. eidem alibi cum Cratino δωδεκάκρουνος. Lucianus. πρότερον δὲ ἡ ἐννεάκρουνος. eundem enim fontem esse initio ἐννεάκρουνον postea Calliroen denominatum auctor est libro secundo Thucydides. λιβάδων. aquarum. τυνδαρείδος. Helenæ Tyndarei filiæ, ab innumera procorum turba expetitæ. ὄδωδε κρόκῳ. olet crocum. κνώψη. per ἡ κνώψη flagrantem. θυόεν ἄσθμα. thus. suffitum. ἧς ὕπερ. cuius ob mortem. ἄμυξε κατά. κατέμυξε. laniauit. λύζων. singultiens. εὐνήν. cubile. nisi corpus uulgasset. ἔσχε πόνον. pro ea certassent Græci. τὸ καλόν. καλῶς. ἀνθήσασα. quæ floruit. λείρια. flores. ἔρρε. sed è uita discessit. ποθεύντων. amantium. καὶ μύστην. secretorum conscium. Martialis in uxorem. Tu tenebris gaudes, me ludere teste lucerna. Idem in Apophoretis. dulcis conscia lectuli lucerna. uidetur omnino Martialis Cyrenaicis impurior, qui ex Plutarcho οὐδὲ ὁμιλεῖν ἀφροδισίοις οἴονται δεῖν μετὰ φωτὸς, ἀλλὰ σκότος προθεμένους, ὅπως μὴ τὰ εἴδωλα τῆς πράξεως ἀναλαμβάνουσα διὰ τῆς ὄψεως ἐναργῶς ἐν αὐτῇ ἡ διάνοια, πολλάκις ἀνακαίῃ τὴν ὄρεξιν. Lege eundem Plutarchum lib. symposia. 3. segmento sexto. Cyniscus in Luciani Tyranno sub finem Lucernæ testimonium contra Megapenthem producit, ex quo facile locus iste elucebit. εἰς ἐφύρην. Corinthum. antea Ephyram dictam ab Ephyra Oceani filia. Eustathius quatuor Ephyras nominat, plures Stephanus. adi Strabonem libro η. τάφον ἔδρακον. Pausanias. πρὸ δὲ τῆς πόλεως (Corinthi) κυπαρίσσων ἐστὶν ἄλσος ὀνομαζόμενον κράνειον. ἐνταῦθα τάφος λαΐδος, ᾧ δὴ λέαινα ἐπίθημά ἐστι κριὸν ἔχουσα ἐν τοῖς προτέροις ποσίν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἐν θεσσαλίᾳ λαΐδος φαμένων μνῆμα εἶναι. quorum sententiam sequitur Timæus apud Athenæum lib. 13. de cuius morte consule Plutarchum in Erotico, Suidam in uoce χελώνη, Aristophanis in Pluto interpretes, & ipsum memorato loco Athenæum. ἀμφικέλευθον. in media uia, aut triuio positum. χάραγμα. inscriptio, Epitaphium. ὦ πόσον. ô quantum. ἠϊθέων. iuuenum. ἤκαχες. tristitia affecisti. ἴδε. uide. en. λήθην. lethen. orcum. κατθεμένη. καταθεμένη. κανθούς. oculos. ἔμυσας. Clausisti. fato functa es. κωτίλα. garrula. ᾅδης. Pluto. ἔμηνε. in insaniam egit (furiauit Horatio). Ita ut Patrophilam raperes. τῆς τρυφερῆς. Trigonij. ἄνθεμα σαλμακίδων. meretricum flos & principatum inter eas obtinens, quas Salmacides à Salmace fonte cognominat. Anthemium herba est ex Plinio & Dioscoride nota, cuius flores in coronamenta reponuntur, uere collecti. Suidas ἀνθέμων, ῥόδων. καὶ στέφανος ἀνθέμων, ῥόδων. Eustathius. ἀνθεμόεις. πολλοῖς ἀνθέμοις ἤγουν ἄνθεσι βρύων. multis anthemis, id est floribus scatens. Pindarus. ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ, Scholia. ἄνθη δὲ χρυσοῦ. Scio & legem fuisse Athenis, τὰς ἑταίρας ἀνθινὰ φορεῖν. σαβακῶν. Dionysiacarum quæ Thyadum instar παροινεῖν atque debacchari consueuerunt, sese coagitantium. nonnunquam enim σαβάζειν persultare est, sed indecoro & motu & gestu quo petauristæ, bacchæ in tripudijs & Dionysiæ saltatriculæ (Italis Balarinæ) commouentur, cum lumbos extollunt ac uibrant. Scio & meretrices σαβάδας καὶ κασαλβάδας παρὰ τὸ καλεῖν καὶ τὸ σοβεῖν

θιῳ dictas, satyros quoque σόβους. καὶ σιβυμ@. λόμ@. diuitibus & pauperibus ex equo copiam sui faciens. malim, citra præiudicium tamen, ἡ κυβέλη καὶ σιβυπ@. idque explicabit sequens epigramma. ἧ. cui. τὴν ἐφέλκουσα βίον. omnium mordacissimus atque acerbissimus. Prouerbium est, dente Theonino rodi. ἀμφὶ γυναικῶν. præ cæteris mulieribus, ἀψαμένη. ad Laidis philtra prope accedens. φύει. gigne. produc. περὶ σῆλης. super eius tumulum. ἀρίστιον. Aristium. muliercula. ἡ κροτάλοις. quæ cũ crotalis crepitaculis & facibus uel piceis coronis Cybele sacris Panum & Satyrorum more. πλοκάμους. saltans. φορουμένη. rapta mentis inops. ἀκρήτου. meri. χειλοποτεῖν. exhaurire. παννυχίδων. uigiliarum & orgiorum Cybeles. στεφάνων. ἄνθεσι. Corollis reuincta in conuiuijs, & festis solennitatibus: aut quæ post saltationes ac Ionicas gesticulationes floribus à populo spargebatur. nec absurde de ianua domus quam sertis, lauri & oleæ frondibus adornabãt amantes explicueris. διηνυσάμην. expleui. ἡ περίβωτ@. celebris. φθιμένων. mortuorũ iusiurandum. συγχρῶ κληδόνα. ex Archilochi maledicentia. πάρον. Parum insulam, sacrarum insularum clarissimam. ἔφλυσεν. dixit. uomuit. in nos iniecit. γυναικὸς τέκνα τεκεῖν. Horatius ad Mecœnatẽ libro 1. Lycambes habuit filiam Neobolem. hanc cum Archilochus in matrimonium postulasset, promissa nec à patre data est. huic iratus Archilochus maledicum carmẽ in eam scripsit, quo Lycambes tanto dolore est compulsus ut cum filia uitam laqueo finiret. Acron. ὑπὸ χθονί. & mortuæ. φάτιν. famam. ἐπέων. carminum. πιερίδες. musæ, κούραις. Lycambæ filiabus. φωτί. uiro Archilocho. κίσσα. pica in sepulchro deformata loquacem & bibulam prædicabit. calix præterea ebriosam. Phurnutus ut opinor eam autem Baccho sacram esse pronunciat, quod ea in mysterijs bacchanalibus ac uanno uterentur. unde κισσοφόροι καὶ λικνοφόροι infimæ & despicatissimæ sortis homines. μέθης στύπροφον. ebrietatis. τὰν κρῆσσαν. Cretensem. sagittandi peritia nobilitati sunt olim Cretenses. ἄνδημα. quo utebantur anus. ξυλουργός. cum columna ædificatus. τὰν τιμελαγχρᾶντου. Timelanchranti. ego τι. uacare opinor, ac μελάγχραντον, μελάγχραιναν ἢ μελαγκραίραν, Sibyllam, id est maxime anosam expono. Tzetzes. μελαγκραίρα δὲ ἡ σίβυλλα παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν, καὶ τοὺς χρησμούς. Aristoteles περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. ἐν τῇ κύμῃ τῇ περὶ τὴν ἰταλίαν δείκνυταί τις ὡς ἔοικε θάλαμ@ κατάγει@ σιβύλλης τῆς χρησμολόγου, ἣν πολυχρονιωτάτην γινομένην παρθένον διαμεῖναι φασίν, οὖσαν μὲν ἐρυθραίαν, ὑπό τινων δὲ τὴν ἰταλίαν κατοικούντων κυμαίαν, ὑπὸ δέ τινων μελαγχραιναν καλουμένην. ἁπλῶς hoc enarrare cupientibus, μελαγχραινον aut μελαγκραιρον, nigram & fuscam significabit. Strabo. σφενδόνας δὲ περὶ τῇ κεφαλῇ τρεῖς μελαγκραίνας: opinionem nostram communit Adagium, Sibylla uiuacior. θανόντα. demortuus. ὅπαζε χαίρειν. ut ualeant precare. κατὰ θυμόν. in animo. οὗ χαίρειν. cuius rei gratia. ὁ παροδίτις λίθ@. lapis uiæ imminens. λαοτύποις. scalpentibus. cudentibus. χιλιὰς ἦν ὄνομα. nam φ. 500. ualet, bina φ. 1000. ἐς ἕν. in unum. εἰς ὀρθὰν ἀτραπόν. id non sum assecutus, nec bene diuinaui, ἐπιλέων. erat. γρίφους. ænigmata, Pollux libro sexto, & Athenæus lib. decimo. σφιγγός. Fabula nulli ignota, historia est apud Palæphatum. αὐτός. quidem est ille. ὁ ἐκ. καμών. qui fabricatus est. τύποιο. ex duobus φ. ὄρεβ@. tenebræ. σάλπιγξ. οὐ μὰ τόν. nec hic quidpiam supplendum. ἔρεο. interroga. αἴθε. utinã. θὲς χρόνον. tota fac. στοργὰς λείψανον. postrema pietatis munera. εἰς ἀΐδην. extinctæ. οἴχεται. οἰκτρὰς. καὶ ἐν φθιμένοις. defunctã uita. εἰς ἀχέροντα. Acherõti. Plutoni. ἔφυρε κόνις. inquinauit puluis, mortuæ iniectus. τὰν πανόδυρτον. lamentatione & fletu di-

gnissimam. ἤρεμα. eam ne premas. ἀναγκάλισαι. in ulnis gere & amplectere. ἀχαρίστου. molestiæ & fastidio sit. γῆς μοίρης: μοιρίμου. quæ te fato functum tegeret. aut μοίρης, à μείρω, domino tuo quondam sorte diuisæ, id est natali. ἀμφὶ πόλω. non in Aegypto patria, sed in Græcia. ἴση ὁδὸς. quemadmodum à circuli circumferentia ad centrum idem est undiq; spatium. περσεφόνας. non Hymenæi & Talassionis. ἅλικες, æquales, coetaneæ. νεοθηγεῖ. recenter acuto. ἐπέγνων. te non nossem. ἐπῆν. subesset. καὶ μέθυμνα. ciuitas est Lesbi. per η. enuntiandum. hinc methymnæum uinum. οἶνος θυώδης καὶ γλυκὺς Galeno. inuenies & μέθυμνα. ut μηθώνη καὶ μεθώνη. ἦ. placet. ἦ. certe. confirmatiua particula. ἀθρήσασα. maritum intuita. χθονίους. deos infernos. Plutonem Proserpinam, Mercurium. ᾔνεσα. Laudaui. καὶ ζυγίους. Hymenæum, amorem, Venerem, Iouem, Dianam, Charites, ἃς γαμηλίαν θυσίαν ἔθυον οἱ μέλλοντες γαμεῖν, & Iunonem. ἐστι γὰρ αὕτη γαμηλία καὶ ζυγία, Pindari glossematario. Apuleius quam cunctus oriens Zygiam ueneratur. Dionys. Halicarnasseus. καὶ ὅτι οὗτοι (dij) οἱ εὑρόντες καὶ δείξαντες τοὺς γάμους τοῖς ἀνθρώποις. ζεὺς γὰρ καὶ ἥρα πρῶτοι ζευγνῦντές τε καὶ συνδυάζοντες, οὕτως ὁ μὲν καὶ πατὴρ καλεῖται πάντων, ἡ δὲ ζυγία. ἀπὸ τοῦ ζευγνῦναι τὸ θῆλυ τῷ ἄῤῥενι. Musonius. ὅτι δὲ μέγα καὶ ἀξιοσπούδαστον ὁ γάμος ἐστὶ, καὶ ταύτῃ δῆλον. θεοὶ γὰρ αὐτὸν ἐπιτροπεύουσιν αὐτόν, καθὸ νομίζονται παρ᾽ ἀνθρώποις μεγάλοι. πρῶτη μὲν ἥρα, καὶ διὰ τοῦτο ζυγίαν αὐτὴν προσαγορεύουσιν, εἶτα ἔρως, εἶτα ἀφροδίτη. Musæus. οὐ ζυγίην ἱερὴν ἐπευφήμησεν ἀοιδός. Iuno Zygia, iugo concordi matrimonia iungens & amicitias componens nuncupatur, cui apud Virgilium uincla iugalia curæ. Plautus in Curcul. Iam ne ea fert iugum? Horatius. nondum subacta ferre iugum ualet ceruice. Translatio à iumento cui nondum suppetunt uires, ut ducendo aratro pares operis uires sustineat, unde dictum etiam coniugium. nam quod nubentes iugo subijcerentur olim propter futuram concordiam ne separentur ex quo & coniugium, quod ab Isidoro & Seruio annotatur, ridiculum puto. τοὺς μὲν. χθονίους. τοὺς δ᾽ ὅτι κοινοὺς. mihi autem semper iucundum, nunc de communibus liberis maxime sollicitum. μίμνοι. diu in uiuis maneat. πατὴρ. à nouercarum improbitate filijs cauet, si quid uota ualent. σωφροσύνας. pudicitiæ suæ. γαμέτας. maritus. μαίης. Maiæ. non amitæ nec nutricis. θηλυτέρην. mulierem. ῥόδων καλύκεσσιν. Musæus. ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων. ἁρμαξαμένην. quæ castos Penelope mores æmulata est. αὐτήν. Ipsammet. ὁ ζωγράφος. expressit. ἤμβροτε. aberrasset. ὀδυρομένοις. inspecta imagine, non enim in mœrore essemus si Theodectem non repræsentaret. πέλεν. erat. πόλιν. Byzantium. ἴδμονα. scientem. μυρία κύκλα. mille solis cursus, id est annos. δεχόμεθα. δεχόμεθα. ne claudicet uersus. ὧν ἀγλαΐη. pulchritudine. & ἀοιδῇ. & Poesi. θεμιστοσύνας. iuris ciuilis peritam. μοῦσα, θέμις, παφίη, his, ἀγλαΐη, ἀοιδῇ, θεμιστοσύνῃ quadrant. πλέον. καλὴ. δυσαπόλωλεν ἔαρ. uer ait Cicero tanquam adolescentiam significat. Catullus. iucundum cum ætas florida uer ageret. Erasmi Chiliades in Adagio, Ver ex anno tollere. πανομοῖος. suauis, iucũdi. Veneri similis. συνεύνῳ. marito. παλλάς. altera Minerua. τίς λίθος. quis tã durus. εὐρυβίης. cuius potentia late patet. ἀγλαΐη. ex pulchro æternoq; lapide. ῥύσια τῆς ψυχῆς. λύτρον. redemptionem & missionem animæ quæ emendatur & purgatur igne. diuus Cyprianus lib. 4. epistola 2. aliud pro peccatis lõgo dolore cruciatũ emendari & purgari diu igne, aliud peccata omnia passione purgasse. Etymologicus & Varinus in uoce ῥύσια. aut ψυχῆς. suæ ipsius animæ nõ uxoris. δῶκας. dedisti. ἐλευθερίην. te morosa uxore liberatus. τάχος. ἀντὶ τάχα.

confe-

confestim. τὸ ζῆν. uitam. φαγοῦσα βίον. consumptis facultatibus. ὡς ἀπεκόρμησεν. omnia bona decoxit. πνεῦμα συνεξέχεεν. animam simul emisit. οὐδ' ἔσχεν ἀναπνεῦσαι. nec habuit. παλίνορσον. πνεῦμα. spiritum. εἰς τοὐπίσω λειπτόν, ὁρμήσαντα. γοῆσαι. ad lamentandum, in sequenti epigrammate. οὐκέτ' ἀποστρέψαι πνεύματος ἔσχε πόνους. ἐχάνδανε. capere potuit. θηλύτεραι. matres. καὶ εἰς ἀΐδεω. eo usque ut moriamini. δαίμων. Pluto. θάνατος. πάνδημος. unus omnibus communis. νυμφίε πενθοῦ. Penthea à Mænadibus discerptum respicit, aut uocem πενθεῖν. ἕλκε τάλαν. matris sermo infantem ad sugendum inuitantis. νᾶμα. lac. κατεφθιμένης. iugulatæ, ξιφέεσσι. ex uulneribus. λιπόπνοος. deficit spiritus. morior. φίλτρα. defunctæ matris charitas. παιδοκομεῖν. filios alere. ὕστατιον. ultimum. φώκαια. ὁ Phocæa celebris Ioniæ ciuitas. εἶπεν δ' ἀτρύγετον. dixit mari. ἀπείλιχε. uiri proprium est aut ἀμείλιχε. ὄμνυε. marite. χθιζόθεν. breui. nescio an hæc ea sit Theano cuius meminit Gregorius contra Iulianum. ὁ τῶν ἡρακλέους θαυμάζων πυρὰν καὶ θανάτου περιφρόνησιν θεανοῦς. ἐν φθιμένοις. defuncta. ἀμαζονίης. Amazoniæ. ἀλκῆστις νέη. quæ pro marito Admeto necisse obtulit. tragœdiã cõposuit Euripides cui titulus Alcestis. historiã narrat Palæphatus in Alceste. ἐδεξάμην. suscepi. ὃν φωτός. quẽ uita et liberis anteposui. τόκον. liberos. μαίης. obstetricis. λύτο. soluta est. οἷδε. liberi. ἀρχεάνασσαν ἔχω. Athenæus. πλάτων οὐκ ἀρχεάνασσαν τὴν κολοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα, ὡς καὶ ᾆσαι εἰς αὐτὴν τάδε. ἀρχεάνασσαν ἔχω. Laertius in Platone. ἔχειν τε ἀρχεάνασσαν εἰς ἣν καὶ αὐτὸν οὕτω ποιῆσαι. sequitur epigramma, quod paululum immutatum scimus. πρωτοβόλοι. qui primi in eam amorem eiaculati estis. δοσῆς. repone δι' ὅσης, & δαίμοσιν non δαίμονος. ἡμετέρων. Nicomachi & Diones. θοῶς celeriter. ἀκοιμήτοις. hic non quiescentibus. κελευθοπόρε. uiator. γνώσεαι. nosces. ἣν ἐνιδέσθαι. licet uidere aut licuit olim cum uiueret. ἐθήκατο. maritus. μαραθῶνος. Marathonis filiam. πλέον ἔσχε. nullum tamen ex eo commodum percepit. κῆδος. κῆδος. ἀτθίς. Attica. ἰταλῶν. Romanorum. ἐληΐσατο. abripuit & huc trãsportauit. ἀνάστατος autem dicitur qui alio habitatum mittitur. θέτο. posuit, effecit. νησαίη κύζικος. Plinius. ultra insula quam continenti iunxit Alexander, in qua oppidum Milesiorum Cyzicum. Apollonij scholiastes. ἐστι δὲ χερρόνησος ἐφ' ἧς κεῖται ἡ κυζικηνῶν πόλις. νῆσον δὲ αὐτὴν ἔφη, ὅτι τὸ πρότερον αὐτὴν οὖσαν νῆσον, ὕστερον συνῆφθαι τῇ ἠπείρῳ. Strabo. ἐστι δὲ νῆσος ἐν τῇ προποντίδι ἡ κύζικος, συναπτομένη γεφύραις δυσὶ πρὸς τὴν ἤπειρον. ἔχει δὲ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γεφύραις. ἠμφίεσεν. induit. ὕστατα. ad ultimum. postremo. ἠϊόνος. Eionis. Eion locus est Bosphori Plinio. oppidum Chersonesi Stephano. Plutarchus in Cimone. πυνθανόμενος πέρσας ἄνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασιλέως ἠϊόνα πόλιν παρὰ τῷ στρυμόνι κειμένην ποταμῷ κατέχοντας. Thucydidis annotationes. δύο ἠϊόνες εἰσὶν ἐν τῇ θρᾴκῃ, ἀλλ' ἡ μὲν, λιμὴν ἀμφιπόλεως ὅθεν πόλις ἣς νῦν λέγει. ἡ δὲ ἄλλη, πόλις. Scio & ἠϊόνος, litoris exponi posse. κενήριον. inanem tumulum. ἀκτέριστον. exequiarum honore carentem. γαῖα χανοῦσα. specus. δηΐων. Græcorum hostium. Q. Calaber lib. 13. λαοδίκην. Laodicem Agapenoris (Pausanias in Arcadi.) aut alterã Priami filiam, pudicitiæ suæ consulentẽ. Tzetzes in Lycophronẽ ἄλλοι δέ φασι, τὴν λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα καὶ ἀφανισθῆναι. σῆμα. Laodices. μάξιμος. Aristides. ἀνὴρ τῶν ἐκ τῆς γερουσίας τῶν ῥωμαίων λιβὺς τὰ ἀρχαῖα μάξιμος τὸ ὄνομα, ἄξιος τῶν βουλῶν. ἔκδηλον. eminẽs & conspicuũ. ἐφράσατ' ἄλλη. alio in loco esse intellexit. τύπον. imaginẽ. κύκλῳ. basi aut septo. ἐνναέτην. nouennẽ. ὦ ἄλληστε. ὦ ἄλαστε. σχέτλιε. ἁμαρτωλέ. Hesychio & ἄλαστα ἀνεπίληστα, ἄλημα. δεινά. quid si ἄπληστε? Menecrates. ὦ ἄπληστε δαίμονι μεμφομένη Plutoni. Et alius. πάντα χάρων ἄπληστε. πρόωρον. immaturã.

βίῳ, quæ tua omnino futura erat. βαθυζώνων γυναικῶν. Homerus. βαθυζώνους τε γυναῖκας. ἱππαρχία. mulieris huius uitam libauit Laertius, erat inquit Suidas γυνὴ κράτητος. emenda κράτητος. & Hipparchiæ in Apuleio Florido. 2. τῶν δὲ κυνῶν. Cynicorum philosophorum. εἱλόμαν. elegi. ἀμπεχόναι. fibulata indumenta. οὐ βαθύπεπλος non laxa & sinuosa palla. εὐμαρεῖς. decens & facilis. λιπόων. λιπαρόν, καλὸν, στίλβον, εὔσημον. κεκρύφαλος. Reticulum. calantica. εὔαδε placuit. placet. οὖδας. solũ, humus. quæ deesse nullo pacto ualet. σκίπωνι. baculo meo. σύνοδος. conueniens. consona. δίπλαξ. idq; Cynico ornatu & insignibus uti docuimus. ἀταλάντας. Apollonij commentarius. ἀταλάντη ἰάσου θυγάτηρ, ἣν ἔγημε μειλανίων. ἕτεροι γάρ φασιν ἡ ἀργεία ἡ σχοινέως. ἣν ἔγημεν ἱππομένης. μαίναλος δὲ ὄρος ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἡ ἀταλάντη διῆγεν ἀπὸ μαινάλου τοῦ ἀρκάδος. Porrò hæc nostra non tantum sagittandi peritia nobilitata est, sed etiam prima noctu bestijs insidias struxisse ab Oppiano memoratur. ὀρειδρομίας. montani cursus. uenationis. καλά. καλῶς. συνέριθον. sociam. ἀμβρίζει. dormit. quiescit. πρευμένος. uxor aut filia rectius. κληδόσιν. malis auibus tristi sorte & auspicio. δαιμονίη. misera. ἀρτιτόκος. nuper enixa. τὰ δὲ πολλά. multas illas opes. δεκάτην ἔω. infans decimum diem non est egressus. χθονίας ἀκάκοιο. Charontis. ἦπου. nónne. uel sane. ἀρετημιάς. Aretemias. κωκυτοῦ. Cocyti fluminis. ἐπ' ἠϊόνι. in ripa. δωρίδες. Doricæ mulieres. τεὸν κῆρα. obitum tuũ. δίπλοον τέκος. non τέκνον. binos liberos. καλλιπόμαν. reliqui Euphroni. φθιμένοις. duco ad manes. στῆλαι. columnæ. σδύονται. à uento mouentur. ἠμαθανεῖς στέφανοι. arescentes & flaccescentes coronæ cippo impositæ. ἴδωμεν. uideamus. φατί τινος. cuius ait lapis hic. κνίδος. Gnidus insula. ἄλοχε. τέκνα. λίπον. reliqui. ποδηγὸν γήρως. senectutis ducẽ. πόσιος. mariti. εὐρύθρον. amplam & magnificã urnam habens. θεσσαλίδες. Puellæ Thessalæ. apud Ouidium in Ibin. utq; dedit saltus è summo Thessalis ossa. Saga quædam Aglaonicæ Egemonis Thessali filia intelligenda, de qua Apollonij scholiastes. νύμφην. demortuam. λαρισσαν. Thessaliæ ciuitatẽ. eius natale solum. φίλην. πατρίδα.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Διοσκορίδου.

Δοῦλος ἐγώ, ναὶ δοῦλος. ἐλευθερίην δέ με τύμβῳ
δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθου τροφέα.
Ζηναῖον, ἀσινῆ τείνοις βίον. ἢν δ' ὑπὸ γήρως
πρός με μόλῃς, σός ἐγὼ δέσποτα κἠν ἀΐδῃ.

Αδεσπότου.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν ναὶ δέσποτα πιστὸς ὑπάρχω,
ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος.
ὅς με τὸν ἐκ νούσου τρὶς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἴχνος
καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ.
Μάνην ἀγγείλας περσῶν γένος εὖ δέ με ῥέξας,
ἕξεις ἐν χρείῃ δμῶας ἑτοιμοτέρους.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καῖε Φιλώνυμε, μὴ δὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμοί. πέρσης εἰμί, καὶ ἐκ πατέρων

πέρσης αὐθιγενής. ναὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μιῆναι,
ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
ἀλλὰ πόδε στείλας με, δίδου χθονί. μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουτρὰ χέῃς, σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμούς.

Ἀπολλωνίδου.

Ἠλάχθη θανάτοιο πρὸς μόρος. ἀντὶ δὲ σεῖο
δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ γυμνὸν ἔπλησα τάφον,
ἀνίκα σοῦ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἥρια τεῦχον,
ὡς ἂν ἀφθιμένου κεῖθι δέμας κτερίσω.
ἀμφὶ δέ μ' ὤλισθε ξυνὴ κόνις. οὐ βαρὺς ἡμῖν
ἐς ἀΐδας. ζώσω τὸν σὸν ὑπ' ἥλιον.

Ἀδήλου.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς,
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

ἐλεύθερόν δέ με τύμβῳ. Rarum à domino priuilegium cõsecutus est seruus, sepulchris enim carent serui. ἐπεὶ μὴ δοῦλοι μνημεῖα κτῶνται, ἀλλ' ἐλεύθεροι. Artemidorus. priuata intelligo. nam tanta misericordia tenebantur maiores ut etiam publica monumenta pauperibus & seruis ædificarẽt. ἔθου. posuisti. γηραιὸν βίον. multis felicibusq; annis uitam producas. πρός με. mortuum. σός ἐγώ. tuus sum. ὑπὸ γῆν. apud inferos. καλύβῃ. sepulchro. quo sum contentus. ἀγγείλας. hoc elogio. μάνης. Manes mancipij proprium nomẽ est, significat & pedissequũ quod prisci Phryges maxime famulis suis id nominis frequenter imponerent. Arrianus in Epicteto. ὡς μάνης νοσήσεις. Demosthenes. μὴ γὰρ ὁ σύρος ἢ μάνης. Synesius. διαφορὰ οὐδὲν τῷ θεῷ τίς ὁ μάνης ὁ νεώνητος, id est mancipium. Aristophanes in Auibus. νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους μανᾶς. glossulæ μανᾶς. ἀπὸ τοῦ μάνης. πῶς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν, ὥσπερ ἔλεγε τοὺς δούλους μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις. Scio quid dicat Suidas. denominabantur plerunque serui ex prouincijs quibus Romã aut Athenas aduehebantur. unde Syri, Daui, id est Daci, Getæ, Liburni, Cappadoces, poetis aliquando famulos significãt. πάλαι γὰρ οὐκ ἐξ Ἑλλήνων τὸν δοῦλον, ἀλλὰ βαρβάροις ἐπεξήλωσαν, ait Demosthenis scholiastes. de his Theocriti annotamenta Idyl. 5. Athenæus lib. 6. & Donatus in Terentium. At Lucianus παῖδας δὲ αὐτῇ τοὺς ὡραίους, τοὺς κομήτας, οὓς ὑακίνθους ἢ ἀχιλλέας ἢ ναρκίσσους ὀνομάζουσι. δμῶας. seruos. νῶι. uita defuncta. πῦρ δὲ μιῆναι. Persis ignem tanquam numen aliquod ut colerent solenne fuit. Procopius. hic magnum Pyreum est quod Persæ deorum maxime uenerantur, ubi ignem perpetuum custodiunt Magi. Hic est ignis quem Vestam olim Romani uocabant. Theodoritus. πυρεῖα nanq; Persæ uocant templa (πυραιθεῖα Strabo) in quibus ignem seruant. deum enim arbitrãtur ignem. Socrates in Ecclesiast. historia. Et quoniam Persæ ignem colunt. his astipulatur Maximus Tyrius sermone 38. & alij, sed hac ratione, ὅτι φόβῳ τὰ βλάπτοντα θεραπεύουσι. Quamobrem si igne cadauer ureretur, non paruum existimabant scelus. Herodotus in Thalia. πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσιν εἶναι τὸ πῦρ. τὸ ὦν κατακαίειν τοὺς νεκροὺς, οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐδετέροισί ἐστι. πέρσῃσι μὲν διότι περ εἴρηται, θεῷ οὐ δίκαιον εἶναι λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου. eadem alibi. Strabo. τοὺς δὲ φυσήσαντας ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας ἢ βόλβιτον θανατοῦσι. δίδου χθονί. reclamat Agathias. Hunc ex lege seruant Persæ sepulturæ ritum, nudata ut canibus ossa per campos dispersa iacere uelint: apud hos namque in arcam urnam ue mortuos condere uel

terra

terra obruere haud quaquam fas est: eo uti suspicor instituto Indi (si qua fides Curtio à quo dissentit Eusebius, ἰνδοὶ σὺν νεκροὺς καίουσι.) inquinari ignē nisi qui spirantes reciperet, crediderunt. Lucanus. Quiq; suas struxere pyras, uiuiq; calentes conscendere rogos. Quidam Persas cæra circūlitos mortuos condire solitos scribunt. D. Hieronymus Persas ait non prius cadauera humare quam aut ab alite aut à cane traherentur. λουτρὰ χέεις. mortuum laues, aut aqua cōspergas. σέβομαι καὶ ποτάμους. aquam, fluenta. Idem Agathias. uenerantur autem Persæ quam maxime aquam, atq; adeo ut ne hac quidem faciē abluant, nec eam quoquam pacto attingant, siue potandi gratia, siue arbores irrigādi, siue aliascūq;. Laertius de Magis loquens. ἀποφαίνεσθαί τε περί τε οὐσίας θεῶν καὶ γενέσεως, οὓς καὶ πῦρ εἶναι καὶ γῆν καὶ ὕδωρ. Vitruuius. Magorum sacerdotes aquam & ignem rerum principia profiteri docent, omnes res è liquoris potestate consistere ostendentes. Strabo. πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς, οὐχ ἱδρύονται. θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι δία. τιμῶσι δὲ καὶ ἥλιον ὃν καλοῦσι μίθραν, καὶ σελήνην καὶ ἀφροδίτην καὶ πῦρ καὶ γῆν καὶ ἀνέμους καὶ ὕδωρ. quæ cum ita sint mirari nemo debet cur in flumen urinam profudisse aut spuisse uel omnino manus abluisse nō modo cadauer, huic genti religio fuerit. Lucianus ignem à Persis, addo & Chaldæis, aquā uero ab Aegyptijs (ex Suida enim in uoce κάνωπος, & Rufino lib. histo. Ecclesiast. 11. illustre est horum numinum duellum) ueneratum prodit, nec tamen id de omni prouincia affirmādum. Iuuenalis satyra. 15. Huic gaudere libet quod nō uiolauerit ignem. ἀλλ' ἄχθει θανάτοιο. Huius epigrāmatis materiam Apollonidæ subministrauit (si bene ariolor) Antij Restionis ciuis Romani à triumuiris proscripti erga patronū serui fidelitas, quam apud Appianum in 4. bello. ciuil. Valerium Maximum in sexto, Macrobiū in lib. saturn. 1. cap. 11. require. ἔπληξε τάφου. iugulatus sum. ὡς ἂν ἀποφθίμενον. cum senem egentem comprehēsum necassem. δέμας. corpus tuum. ξυνὴ κόνις. interfectum mastigiam non tradunt illi. τὸν σόν. quo adhuc uiuus frueris. ζώσω. uiuet nominis mei memoria, μάνης. seruus.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

εἰς Λαέρτην. Ἀδέσποτον.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.
ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτῆς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
ὄνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον. οὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνειν αἰὼν ἢν ἐθέλῃ, δύναται.

Βιάνορος εἰς Ἐτεοκλέα, καὶ Πολυνείκην.

Οἰδιπόδαο παίδων, θήβη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
τύμβος, ἔτι ζώντων αἰσθάνεται δοράτων.
κείνους οὔτ' ἀΐδης ἐδαμάσσατο. κἠν ἀχέροντι
μάρνανται. κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος,
καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ
παῖδες, ἀκοιμήτων ἁψάμενοι δοράτων.

Ἀντιφίλου εἰς Πρωτεσίλαον.

Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰὼν,
Τροίᾳ ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον.

σῶμα

σᾶμα δ' ἐπὶ πελλήνοισι συνηρεφὲς ἀμφιέπουσι
νύμφαι ἀπεχθομένης ἰλίου ἀντιπέραν.
δένδρεα δυσμήνιτα, καὶ ἤν ποτε τεῖχος ἴδωσι
τρώϊον, αὐαλέαν φυλλοχοεῦντι κόμην.
ὅσσος ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴν
ἐχθρὸν, ἐν ἀψύχοις σώζεται ἀκρέμοσιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τύμβος ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' ἀχαιοὶ
δώμησαν, τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.
αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
κυδαίνοιτο παῖς τῆς ἁλίας θέτιδος.

Εἰς ἀχιλλέα, καὶ Πάτροκλον.

Ἄνδρε δύω φιλότητι, καὶ ἐν τεύχεσιν ἀρίστω,
χαίρετον, αἰακίδη, καὶ σὺ μενοιτιάδη.

Εἰς αἴαντα. Ἀσκληπιάδου.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὕνεκ' ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων ἀπάτα, κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Σᾶμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς
θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν. ὅττι πελασγῶν
οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τεύχεα δ' ἂν λέξαιεν ἀχιλλέος, ἄρσενος ἀκμᾶς,
οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸ αὐτό.

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας
νηυσί, βαρὺν τρώων ἀντ' ἔμεινας ἄρη.
οὐδέ σε χερμαδίων ἄσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος,
ἀλλ' αὔτως προβλής τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπνη
ἑδρωθεὶς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
εἰ δέ σε μὴ τεύχεσιν ἀχιλλέος ὥπλισεν ἑλλάς,
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅπλα ποροῦσα γέρας,
μοιράων βουλῇσι τὰ δ' ἤμπλακεν, ὡς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μή τινος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἕλῃς παλάμῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος τελαμωνίου, ὃν κτάνε μοῖρα,
αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ, καὶ ξίφει.
οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαυῖα
εὑρέμεναι κλωθὼ τοῦδ' ἕτερον φονέα.

Λεοντίου.

Κεῖται ἐνὶ ῥοίῃ τελαμώνιος. οὔτινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἑοῦ θανάτου.

πόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνδρὰ τόλμης
οὐχ εὗρων, πάλαι μὴ θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίων εὖχος ἀέθλων
μέμφεται, οὐκ ἐχθροῖς κάμνος, ἀλλὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας
ζωστῆρ'. ἀμφοτέρων ἡ χάρις, εἰς θάνατος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φραδαῖσι
Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' ἔπορον φιλίης.
Ἕκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.
τῶν δὲ χάριν δώρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμηνότα. καὶ πάλι ζωστὴρ,
εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρεια συρόμενον.
οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

Ἀντιπάτρου εἰς Πρίαμον.

Ἥρωος Πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ἀκηράτου εἰς Ἕκτορα.

Ἕκτορ, Ὁμηρείοισιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
θεοδμήτου τείχους ἕρκος ἐρυμνότερον.
ἐν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο. σοῦ δὲ θανόντος
Ἕκτωρ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀδέσποτον.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἕκτορα, μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον
Ἰλιὰς, αὐτὸς Ὅμηρος ἐμοὶ τάφος, Ἑλλὰς, Ἀχαιοὶ
φεύγοντες. τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε, καὶ οὔνομα, καὶ χθόνα φώνει
στάλα, καὶ ποίᾳ κηρὶ δαμεὶς ἔθανεν.
γενέτωρ Πρίαμος. γᾶ δ', Ἴλιον. οὔνομα δ' Ἕκτωρ.
ὦ ξεῖν', ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴ τινα πώποτ' ἄκουσας ἐνυαλίου φίλον υἱὸν,
καὶ κρατερὸν Δαναοῖς, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
Ἕκτορα τὸν Πριάμοιο νόει μόνον γεγενῆσθαι.
ὃν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ.
αἴας πρὸ Τρώων, Δαναοῖσι μάχης προφέροντα.
ὃν καὶ τῇδε θανόντα, τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκάτθανεν, οὐδ' ἔτι χεῖρας
ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις.

πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδος ἄρα
ἀνδράσιν, οὐ πέτραις ἄνδρασιν ἀγαλλόμεθα.

Παρμενίωνος εἰς τὸν αὐτόν.

φθίσθαι Ἀλέξανδρον, ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
φοῖβος. ἀνικάτων ἅπτεται οὐδ' ἀίδης.

Γεμίνου.

Χείρ με Πολυκλείτου θηκεν ἐκάμου, εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
Σαλμωνεύς, βροντὰς ὃς Διὸς ἀντεμάχου.
ὃς με καὶ ἐν ἀίδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μου καὶ λαλέοντα τύπον.
ἴσχε ζεῦ πρηστῆρα, μέθες χόλον, εἰμὶ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπός. ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

ὀλίκα. φθορᾶς γὰρ αἴτιος καθ' αὑτὸν μᾶλλον ὁ χρόνος, inquit Aristoteles. ἀρεπά-τω. quam ei pictores & poetæ assignant. τρῖψ' ἠιόνα. attriuit. ἀκτῆς. litoris. ἐξ ὑε-τῶ. Imbre & marinis fluctibus. ἀεὶ νέον. semper nouum. οὐ γὰρ ἀοιδάς. Homeri. nam uicturus genium debet habere liber. οὔτ' ἀίδης. mors. καὶ. & in. καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν. Statius. Thebaid. 12. exudant diuiso uertice flammæ. Ouidius: scinditur in partes atra fauilla duas. omnia Euripides in Phœnissis. ἀκοιμήτων. etiam post obitum. ἀρξάμενον. Protesilaum interfecerunt Troiani ut canit Homerus. Iliad. β. νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον ἀχαιῶν. uide Lucianũ in Dialogis mortuorum. ὀφειλομένου πότματος. mortis, cui debemur nos nostraq́;. σῶμα δέ. cuncta hęc aperit Philostratus ἐν ἡρωϊκοῖς in Protesilao, cum Plinio lib. 16. cap. 44. Q. Calaber lib. 7. οὗ πρωτεσιλάου σῆμα πέλει πτελέης κατάσκιον ἀμπελινῆσιν. αἱ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσι ἀπερχόμενον δαπέδοιο ἴλιον αὐτίκα τῆσι θοῶς αὐαίνεται ἄκρα. πτελέησι συνηρεφές. ulmis contectum. ἀμφιέπουσι. curant. ornant. ἀπεχθομένης. Græcis eorumq́; uxoribus. ἀντιπέρην. è regione. δυσμίμητα. nobis ardua imitatu. forte δυσμήνιτα. iracunda. φυλλοχοεῦντι κόμην. φυλλορροεῖσι. folijs fluunt. ἀκμὴν. adhuc. ῥηξήνορος. bellicosi. δώμησαν. ædificarunt. δεῖμα. terrorem. αἰγιαλῷ. litori Rhœtæo incumbit. ἁλίας. marinæ. ἐν τοῦ χρεσιν. armis. bello. μενοιτιάδην. Patrocle. Ouidius. Siue Menœtiadem. βεβολημένα. percussa. uulnerata. ἀπάτα. Vlyssis doli sermonis illecebræ, quas pluris fecerunt Græci quàm Aiacis fortitudinem. Epigramma adducit Eustathius Iliad. β. Mnasalces Sicyonius apud Athenæum lib. δ. ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι, αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους. θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἀπάταις ἁ κακόφρων τοῖς ἀρείοσιν ἐμοῦ κέκριται. excerptum est autem hoc nostrum ex octauo Pindari nemeorum hymno. ὧδε ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς. in litore Rhœtæo. Idem putat & Seneca tragicus. In Sigæo Achillis tumulum, Strabo, Dyctis, Lucianus, fuisse produnt, corpus in Leucen insulam à Thetide delatum. ἀπλόκαμος. ante κειραμένα πλοκάμους. δόλος. Vlyssis. ἀρήιος ἀκμᾶς. Aiacis. λέξειν. arma dicent. ἄμμες. nos arma. οὐ σκολιῶν μύθων. ex memorato Pindari hymno αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος δολοφραδής. Id quod Ouidius Metamorph. 13. excutit. ἐν ναιρομένῃσι νηυσί. quas ab incendio seruauit. ἔμεινας. sustinuisti. ὦσε. Loco mouit. repulit. οὐ νέφος ἰῶν. non iaculorum nubes, uis & copia. Acris hæc Aiacis cum hostium manu pugna ab Homero refertur circa finem Iliad. ο. & π. initium. οὐ πῦρ. ignis naui immissus. προβλῆτι προβεβλημένος & inter cæteros eminens. ῥίπη. κορυφή. ἄκρα. ῥίπαι δὲ λέγεται ὕδωρ τὸ ἀκρωτηρίου περὶ τὸ ἄγαν πνεῖν. λαίλαπα δυσμενέων. Hoc Aiax facile præstare poterat. nam ex quo eum adhuc infantē leonis pelle

 induit

induit Hercules præterquã in ceruice uulnerari nequibat. Homeri annotatiuncule Iliad. ψ. Ouid. in Ibin. Mens quoq; sic furijs uecors agitetur ut illi unũ qui toto corpore uulnus habet. ἀρετᾶς. fortitudinis tuæ. περὶ ἤμπλακον. in hoc peccarunt Græci. πότμον. mortem. καὶ μεμαῶτα. θέλοντα. ἀπέδιδαξα. περὶ θυμουμένην. εὑρέμεναι. inuenire. τῷ δὲ, Aiaci. ἐχθρὸν φονέα. nam à quo prius interfici debuit quam ab Hectore cum quo singulari certamine dimicauit. ἀντιβίων. Troianorum hostium. ἑοῦ. suæ cædis. θῆκεν. χρόνος. αὐτοφόνῳ. quæ ipsummet necauit. κέκλιται. quod iaceat & mortuus sit. οὐκ ἐχθροῖς μέμφεται. non hostes sed suos Græcos insimulat. αἴαντι ξίφος. Homerus Iliad. η. & Sophocles in Aiace Mastigophoro. χάριν. donum. ἠδὲ φερέσακης αἴας, ὁ πολεμικός Suidæ. nos quod præ cæteris magno clypeo uteretur φερεσακίδα nuncupatum cẽsemus. Homer. Iliad. η. λ. ρ. φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. ἔπορον. dederunt. λαβών. ab Aiace. δῶκεν. Hectori. πείρασαν. experti sunt. εἷλε. interfecit. μεμηνότα. furiosum. πριαμίδην. Hectorem. δίφρεια, ἐκ τοῦ δίφρου. ad currum religatum. ἐχθρῶν δῶρα. Erasmus in Adagione, hostium munera non munera. τοίου ἄξιος. non quod magnificum non merear. θεοδμήτου τείχους. à Neptuno, & Apolline fabricati. ἕρκος. ἀσφάλεια. propugnaculum. μαιονίδης. Homerus. μηδ' ἐπὶ τύμβον. Hectoris bustum extruunt Troiani Iliad. ω. cui postea sacra fecisse Lucianus testis est. Pausan. in Bœoti. ἔστι δὲ καὶ ἕκτορος θηβαίοις τάφος τοῦ πριάμου πρὸς οἰδίποδος καλουμένῃ κρήνῃ. κομίσαι δὲ αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ ἐξ ἰλίου φασίν, ὑπὸ τοιοῦδε μαντεύματι. Pausaniam declarat Lycophronis interpres. φθέγγονται Iliad. ο. ὀλίγην κόνιν. Paruum tumulum. τοῦ τοῦδε. qui sub hoc sepulchro iacet. φώνει. refer ὦ columella. γενέταν. patrem. καὶ ποίᾳ κηρί. qua morte. δαμείς. superatus. ἐνυαλίου. Martis. διομήδης ἀνήρ. Diomedea Pallacæ nomen ab Achille dilectæ. Dictys. Interim Achilles Phorbantẽ Lesbi regem multa aduersus Græcos hostiliter molientem interfecit, atq; inde Diomedeam filiam regis cum magna præda abducit. Eustathius Iliad. κ. διομήδης γὰρ ἀνὴρ ἐν τῷ τοιούτῳ αἰνίγματι ὁ ἀχιλλεύς, οὗ περ παλλακὴ ἦν ἡ διομήδεια. Tzetzes post Homerum Iliad. nono, Diomedeam Phorbantis quoq; filiam fuisse putat. Is autem Ioannes Tzetzes non est Ioannes grammaticus Philoponus ut scribunt quidam. διομήδης igitur ἀνήρ, Achilles est, à quo non tanquam à firmiore imbecilliorem cæsum Hectorem blaterant Pythagorici, sed quia illius nomen literis ex quibus conflatur, mille ac septuaginta sex supra bis centum, huius mille ac uiginti quinq; supra ducenta complectatur. nec Terentiano grãmatico ignotæ sunt nebulonum prestigiæ, quibus nihil infantius. maior numerus qua steterit fauere palmam. sic Hectora tradunt cecidisse mox Achilli. αἴας. γῆς. αἶα. per defectum γ. τῇδε. hic. χεῖρας ἀντῆρεν. restitit. δαναῶν ποινήν. Græcis. φθίσθαι. perijsse. φοῖβος. Apollo. Delphicus. ἀνικήτην ἀπέπτη οὐδ' ἀΐδης. Plutarchus in Alexandro. αὐτὸς ἀναβὰς εἰς τὸν ναόν (Apollinis Delphici) εἷλκεν τὴν πρόμαντιν. ἡ δὲ ὥσπερ ἐξηττημένη τῆς σπουδῆς, εἶπεν, ἀνίκητος εἶ ὦ παῖ. τοῦτο ἀκούσας, οὐκ ἔτι ἔφη χρῄζειν ἑτέρου μαντεύματος. Erasmus in Adagio non mouẽda moues, uidetur legisse ἀκινήτων. quæ lectio mihi neutiquam probatur. Leontius. ἄφθιτε κωνσταντῖνε. θανεῖν δέ σε μήτις ὀνείσῃ, τὸν γὰρ ἀνίκητον ἀπέπτατο οὐδ' ἀΐδης. Nihil autem non domuit Alexãder, si Iosephi uerba lib. Antiquit. Iudaic. 2. cap. ultimo, ponderes. καὶ ὑπεχώρησεν (Macedonibus) τὸ παμφύλιον πέλαγος, καὶ ὁδὸν ἄλλην οὐκ ἔχουσι παρέσχεν τὴν διὰ αὐτοῦ καταλῦσαι τὴν περσῶν ἡγεμονίαν τοῦ θεοῦ θελήσαντος. καὶ τοῦτο πάντες ὁμολογοῦσιν οἱ τὰς ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι. quod Arrianum, Diodorum, Plutarchum, Curtium, preterijsse, Iosephum uero Hebræum hominem literis unquam mandasse demiror. θασίου, non Sicyonij Agela-

dæ

dæ discipuli. de quo Plinius. ἀντεμμένην. ἀντιμαίνω. καὶ ἂν εἴδῃ. nunc uita carentem eo tamen artificio elimatum ut spirare uidear. Salmonei signũ de coelo tactum apparet. cætera lib. 4. παῖμε. imaginem meam. ἴσχε. compesce.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Θεοσεβίας.

Εἶδεν ἀκεστορίη τρία πένθεα. κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ᾽ ἱπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ.
καὶ νῦν ἀβλαβίου γοερῷ περὶ σήματι κεῖται,
αἰδομένη μετὰ κεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Ἄδηλον.

Θεσσαλὸς ἱπποκράτης, κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται
φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις ὑγιείας,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Ἄδηλον.

Παυσανίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον, ἀγχίτεω υἱόν,
τὸν δ᾽ ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε κόνις.
ὃς πλείστους κρυεροῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας, ἀπέστρεψεν περσεφόνας θαλάμων.

ἀκεστορίη. medicina. ἀβλαβίου. Ablabij. qui & Gothica posteris reliquit. θεσσαλὸς ἱπποκράτης. Soranus in uita Hippocratis. ὄνειρος αὐτῷ παρέστη κελεύων τὴν θεσσαλῶν γῆν κατοικεῖν. ubi mortuus ac sepultus est. ἀπὸ ῥίζης. e stirpe & sanguine. Hoc docet Tzetzes in Historico, Pætus in Epistolis Hippocratis, & ipse Hippocrates. ἐπειδὴ ὁ τῶν δύο τεχνέων πατὴρ εἷς ἀπόλλων, ὁ δὲ πρόγονος ἡμέων. νόσων. de morbis trophęa erexit. παυσανίην ἰητρόν. edidit hoc epigrãma Empedocles. Laertius in eius uita. ἐπώνυμον. τὰς ἀνίας παύοντα. τὸν ἀσκληπιάδην. genus ab Aesculapio ducentẽ uel consummatũ medicũ. Hoc ad Asclepiadem medicum nõ pertinet cuius Plinio lib. 26. & Apuleio Florido. 4. est mentio. Is uero medendi rationem teste Celso magna ex parte mutauit, quem tamen ut multarũ rerum bonum auctorem secutum se esse ipse lib. 4. nõ dissimulat, damnatur millies à Galeno Asclepiades, ὡς πάντα τὰ καλὰ τῆς τέχνης ὑπερχέων ἀναστρέπειν περὶ λόγου καὶ πρὸς τὰ φαινόμενα μαχόμενος. Cicero. neq; uero Asclepiades is quo nos medico amicoq; usi sumus, tum cum eloquentia uincebat cæteros medicos. πατρὶς κόνις. Gela. φῶτας. homines.

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Ο πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἁρπακτῆρα βρύκων
σπέρματος ὑψιπετῆ βιστονίαν γεράνων,
ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων,
ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθεν νέφος.
βάλλε τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα
βαρὺ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον,
ἠελίου χήρωσεν ἰδεῖν ὡς τὰ κατ᾽ αἰθέρα λεύσσων,
τὸ πρὸ ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

Ἰσιδώρου.

Ἰξῷ, καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὑτὸν ἔφερβεν
 Εὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
οὔποτε δ' ὀθνείην ἔκυσεν χέρα γαστρὸς ἕκητι,
 τοῦτο τρυφὴν κείνῳ, τοῦτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.
τρὶς δὲ τριηκοστὸν ζήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαύει,
 παισὶ λιπὼν ἰξὸν, καὶ πτερὰ, καὶ καλάμους.

Μνασάλκου.

Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις
 τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου.
ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος. οὐδὲ τέτακται
 ἰξὸς ἐπ' ἀγρευτῇ χευάμενος καλάμῳ.

Ψᾶρα. sturnū. σπέρμαγος. à semine terræ infecto Βιστονίαν. Thraciā. Stephanus. Βιστωνία πόλις θρᾴκης. Plinius. Stagnū Bistonū & gens. ῥινοῦ. fundæ è corio saxa dirigētis & iaculātis. κῶλα. brachia, habenas. ἀλκιμένης. Ergo Alcimenes. πτανῶν. uolucrum. νέφος. multitudinē. ἄπωθε. procul. lōge. οὐ τέτορα. πληκτικά. διψὰς ἔχιδνα. uipera dipsas sitim facit uel carne à leprosis manducata, uel potius morsu, nam ab ea percussus etsi biberit Tanaim Rhodanūq; Padūq; et Nilum per rura uagātē incredibili nihilominus siti ardet, quā Theriacē sedare autumat Aphrodisæus. nec à Lucano dissentit Nicāder. ἀμφὶ δ' ἡ καύσω χείλε' ὑπ' ἀζαλέης αὐαίνεται ἄβροχα δίψης, aut in opusculo de Dipsadibus Lucianus, quę ex Platonis sympo sio mutuatus est, quāuis ἔχιν Plato nō διψάδα nominet. Idē Nicāder, Aetius, Paul. Aegin. & Dioscor. Dipsadem ab Echidna, id est uipera, specie differre putāt, nō ipse fortassis Plato nec Galenus. πρηστὴρ καύσων aut καῦσος & διψὰς idem est serpēs eidē Paulo Aegin. lib. 5. & Dioscor. 6. Dipsadē à prestere disiūxit Lucanus lib. 9. forte Plin. 23. cap. 5. & Solinus cap. 30. Adi Suidā in uoce διψάς. notandū quoq; ex ipso Nicādro, Dryinam, Hydrum & Chelydrū, idem malū esse. Aetius de Hydro & Chelydro nihil pugnat, eos tamē à Dryina separauit. σαρκὶ. meæ. φιάλας. immittēs. χόλον. ἰὸν χολόεντα. Oppianus, in Cynegeticis. τὰ κατ' δένδρα. alites. τὸν ποσίν. τὸ ἐν ποσί. quod ante pedes erat. οὐκ ἐδάην. nesciebā. θῆρα. uiperā. αὑτὸν ἔφερβεν. seipsum alebat. λιτῶς. frugaliter. ἔκυσεν χέρα. manū assentādo osculatus est. Lucianus in Nigrino. ἀλλὰ δεῖ προσελθόντα ἢ ὑποκύψαντα τὸ σῶβος ἢ τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν. Et in Necyomātia. ἰδὼν τὸ σῶβος ἢ τὴν δεξιὰν προτείνων δεῖν καταφιλεῖν. Arrianus. ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα δεῖ καταφιλῆσαι καὶ θωπεῦσαι δι' ἐπαίνου. ita sane deos uenerabātur prisci. Idē Lucianus: ὁ δὲ πένης, ἱλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὑτοῦ δεξιάν. τοῦτο. nemini adulari. καὶ πτερά. celeres & pēnatas sagittas. aut aues. noctuas, bubones. quid si eas intelligat quas detractis intestinis fœno implent ac consuunt aucupes ad quas bacillo tanquā pedib. innixas aliæ ut simul pascāt euolantes, retibus circūtegunt. καλάμους. calamos aucupatorios. ἱερὸς ὄρνις. intactæ & ab omi iniuria tutę uolucres. ἀδείας πλατάνου. tutę. ὁ μάλλιος. Mallos Cilicię est oppidū. Melos insula si μήλιος una cycladū. ūde μηλιακὸν πλοῖον. Meliacū nauigiū nō à Melia Cariæ aut Melia fraxino ut scribit Eras. νεῖται. ἐλεύσεται. ὀρέξεται.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. Ἀδήλου.

Κύματα, καὶ τρηχύς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
 δελφῖνα, ξείνοις κοινὸν ὅραμα τύχης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἐλέῳ τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,
 εὐθύς με πρὸς τύμβον ἔστεφον εὐσεβέες.

σεῦ δὲ τεκοῦσα θάλασσα, διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
πίστις, ὃς οὐδ' ἰδίης φείσατο σωτροφίης;

χέρσον. litus ξείνης. admirandæ & inusitatæ rei. ἔλεον. misericordiæ locus. ἐστὶ φονεύσεβέων. nec immerito. hominē enim à Delphinis obseruari & diligi autumât. Itaq; Oppianus in halieuticis pro paricida & impio eū habet qui Delphinos occiderit, quos cū hominibus societate piscari fauente Plinio ostendit. ἰδίην τρό. me. σωτροφίης. quæ ne piscibus quidem alumnis suis parcit.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Ὀρφέος οἰχομένοιο, τάχα τίς ποτε λείπετο μοῦσα.
σεῦ δὲ Πλάτων φθιμένου, παύσατο καὶ κιθάρη.
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀποῤῥώξ,
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ, καὶ παλάμαις.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἡ γλυκερὸν μέλψασα καὶ ἄλκιμον, ἡ θρόον αὐδῆς
μούνη θηλυτέροις στήθεσι ῥηξαμένη,
κεῖται σιγαλέη. τόσον ἔσθενε νήματα μοίρης,
ὡς λιγυρὰ κλεῖσαι χείλεα Καλλιόπης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου
ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῇ,
φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὄπα.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
ῥώμης, καὶ φαρίης, ἥδε κέκευθε κόνις.
ὤλετο φορμίγγων τορετίσματα. λῆξαν ἀοιδαὶ
ὥσπερ ἰωάννῃ πάντα συνολλύμενα.
καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα μοῦσαι
τύμβον ἰωάννης ἀνθ' ἑλικῶνος ἔχειν.

προτέρων μελέων ἀποῤῥώξ. fluxus. instillatio. Aratus. οἴη περ ποταμοῖο ἀποῤῥώξ. Homerus. νέκταρός ἐστιν ἀποῤῥώξ. οἷον ἀπόῤῥοια καὶ ἀπόσπασμα. scholiū. καὶ παλάμαις. digitorum agilitate. ἡ γλυκερὸν μέλψασα καὶ ἄλκιμον. Ionice & Dorice. Erat Ionica modulatio florida & iucūda. Dorica honesta & grauis. Lucianus in Harmonide. τῆς ἑκάστης ἁρμονίας τὸ ἴδιον. τῆς φρυγίου τὸ ἔνθεον, τῆς λυδίας τὸ βακχικὸν, τῆς δωρίου τὸ σεμνὸν, τῆς ἰωνικῆς τὸ γλαφυρόν. Cassiodoro Dorius modus prudentiæ largitor est & castitatis effector, Phrygius pugnas excitat. Athenæus dipnos. 14. Doricæ Harmoniæ tribuit τὸ ἀνδρῶδες, post Aristotelem πολιτ. θ. καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸ σφοδρόν. Plutarchus περὶ μουσικῆς. τούτων δὲ τῶν ἁρμονιῶν, τῆς μὲν θρηνώδους τινὸς οὔσης, τῆς δ' ἐκλελυμένης, εἰκότως ὁ πλάτων παραιτησάμενος αὐτὰς, τὴν δωριστὶ ὡς πολεμικοῖς ἀνδράσι καὶ σώφροσι ἁρμόζουσαν εἵλετο. μούνη. Sola. ῥηξαμένη. quæ emisit. σιγαλέη. silens. defuncta. θήλεια. fœminea. inualida & imbecilla. παλαιοῦ. τὸ γεραιοῦ. δεκάτην ἑλικωνίδα. Ioannam hanc decimam musam appellat Agathias. φαρίης. Alexandriæ. τὴν λυραοιδὸν. λυρῳδὸν κιθαριστὴν. κέκευθε. tegit. λῆξαν. cessarunt, defierunt. ἰωάννῃ συνολλύμενα quasi cum ea omnes cantilenæ & melodiæ perierint. ἀνθ' ἑλικῶνος. montis, in quo habitare musas diximus.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Ἀδηλου.

Αἱδ᾽ ὧδι ἀρχίου ἐπὶ περικλεῦς ἁ λιθίνα γᾶ
ἕστηκα στάλα, μνᾶμα κυνηγεσίας.
πάντα δὲ ὧδι περὶ σῆμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἱ κύνες, αἱ στάλικες, δίκτυ᾽ ὑπὲρ σταλίκων.
αἰ, αἰ, λαΐνα πάντα, περιβοχέουσι δὲ θῆρες.
αὐτὸς δ᾽ εἰκοσέτης νήγρετον ὕπνον ἔχεις.

Ἀγαθίου.

Τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
τὸν λασιοστέρνων κέντορα πορδαλίων,
τύμβος ἔχει. γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος, οὐτήσας ταρσὸν ὀρεσσιβάτην.
αἰγανέη δὲ τάλαινα, σίγυνά τε πὰρ χθονὶ κεῖται,
αἰ, αἰ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

Ἀδηλου.

Εἶχε κορωνοβόλον πενίης λιμηρὸν ἀέξων
ὄργανον, ᾧ πτωχὰς ἠεροβόλιζε κλῶας,
ἦκα παρασταίχων δολίην ὁδόν. οἷος ἐκεῖνος
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φορβομένας.
νῦν δ᾽ ὁ μὲν, ἂν ἀΐδῃ. τὸ δὲ οἱ βέλος, ὀρφανὸν ἤχου,
καὶ χέρος. ἡ δ᾽ ἄγρη, τύμβον ὑπερπέτεται.

περικλεῦς. Pericles. τετεύχαται. posita sunt. στάλικες. furculæ, quibus retia eriguntur. εἰκοσέτης. uigesimū annum agens. κέντορα. iaculis insequētem & fodientem. dicti sunt si credimus Palæphato, κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους ἀκοντίζοντες κατεκέντησαν: quem Tzetzes in historico merito reprehēdit. nec tamen cū eo concordat Homeri scholiastes Odyss. φ. nec Fulgentius in Mythologijs. κέντορες ἵππων ἐλατῆρες sunt. αἰγανέη. iaculū. spiculum. σίγυννα. τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ οἱ ὁλοσίδηροι ἄκοντες. Hesychius. Apollonij enarrator. σιγύνους δὲ καλοῦσι οἱ κύπριοι τὰ ἀκόντια. ἄλλοι δὲ τὰ ὁλοσίδηρα ἀκόντια. παίγνια. quæ olim bestijs terrori fuerant. ἀέξων. Aristo. κορωνοβόλον ὄργανον. arcum uel fundam qua cornices feriebat. infra λαθροβόλῳ δόνακι. Callimachus. τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται. Et. μάσδ᾽ ἐλαφηβολίην. Theocritus. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας. πενίης. quo paupertatē tuebatur. λιμηρόν. πτωχόν. κλῶας. restituo κίχλας. turdos. ἦκα. quiete. fallenter. παρασταίχων. lento gradu. ἂν ἀίδῃ. est. βέλος. sagittæ. ὀρφανὸν ἤχου. stridore orbatæ sunt, nam arcu emissæ sibilum quendam edunt. ἄγρη. aues.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Ἀδηλου.

Μορτάδα τὴν ἱερὰν με Διωνύσου παρὰ λῃνοῖς
ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικος,
οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις. ἀλλὰ πίθος μοι
σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ
γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρῇς κύλικα.

ἡ δὲ φιλάκρητος, καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, οὐ τέκνων ἀκτεάνῳ πατρί,
ἓν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠρίον, ὅτι τὸ Βάκχῳ
ἄρμενον, οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεστι τάφῳ.

Ἀργενταρίου.

Η Βρομίου στέρξασα πολὺ πλέον, ἢ τροφὸς Ἰνώ,
ἡ λάλος ἀμπελίνη γρηῢς ἀριστομάχη,
ἡνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδυ χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
πνεῦμα, πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδε Μινωῒ πάλαι, φέρε κάλπιν ἐλαφρήν.
οἴσω κυανέου τοῦ Ἀχέροντος ὕδωρ.
καὐτὴ παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα. τοῦτο δ' ἔλεξε
ψεύδες, ἵν' αὐγάζῃ κἂν φθιμένοισι πίθον.

Ἀντιπάτρου.

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ἢ Διὸς ὄμβρον
μέμψομ', ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφότεροι.
ἀγρόθε γὰρ κατιόντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς,
τύμβος ἔχει, γλίσχρων ἐξολισθόντα λόφων.
κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἑκάς. ἀλλά τις ὄρφνης
δειμαίνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην.

Λεωνίδου.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδός,
ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἧς ὑπὲρ τάφου,
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
στένει δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
οὐκ ἀνδρός, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου.
ἓν δ' ἀντὶ πάντων, οὕνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

Διοσκορίδου.

Τὴν τίτθην ἱερῶν σειληνίδα, τὴν ὅτε πίνοι
ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκαν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη, ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχῃ.

Ἀδήλου.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν, καὶ τὸ μέτρον ὦ παριόντες,
τῷ χρηστῷ χαίρειν εἴπατε Πραξιτέλει.
ἦν δ' ὁ ἀνὴρ Μουσῶν ἱκανὴ μερίς, ἤδε παρ' οἴνῳ
κρήγυος. ὦ χαίροις ἄνδρες Πραξιτέλους.

ληναῖς. Thyadibus, Bacchis: aut ἱεροῖς ληνοῖς, torcularibus. ἀπεσπασάμην. quæ magno haustu bibi. ἄφθονον ἄκρητον. multum meri. ὁρᾷς. uides. φιλάκρητος. meraci amans. ἀκτεάνῳ. egeno. ὄν. situm. καὶ ὑπ' ἠρίον. sepulta. ἄρμενον. τὸ Βάκχῳ ἁρμόζον ἀγγεῖον. poculum. Hesychius. ἄρμενα, τὰ πρὸς τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα ἐπιτήδεια καὶ ἁρμόδια. aut τὸ Βάκχου ἄρμενον. τουτέστι φιάλιον. nauis τριάρμενος dicitur quæ trina uela haberet, trinosque malos. Βρομίου. Bacchum. uinum. ἡ τροφὸς Ἰνώ. Ino Bacchũ educauisse testatur in Laconicis Pausanias, Oppianus, Ouidius Metamorphos. 3. Homeri scholiastes, Ambrosiam, Coronidem, Eudorum, Dionem, Aesylem, Polyxo. Pauca immutat libro secundo

Higi

Higinius. Orpheus Hippam præconio celebrauit. ἵππαν κικλήσκω βάκχου τροφόν. Apollonius μάκαρ 4. Argonaut. μάκριν κούρην ἀρισταίου μελίφρονος. Cur autem plures Libero patri nutrices assignẽtur, Plutarchus nos instruit lib. symposia. 3. segm. 9. ἀμπελίνη. uinosa. bibax. κυλίκων. ἐκ τῶν κυλίκων. πλεῖσον, βρόμιον. μίνωι. Minoi quæsitori inferno. τοὺξ. τὸ ἐξ. οἴσω. feram. παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα. quasi ita de ijs quæ uirginitatem polluerint supplicium sumatur, non de Danaidibus tantum, quæ maritos præter unam Hypermestram trucidarũt. ὀνόσομαι. insimulabo. uituperabo. διὸς ὄμβρον. Imbrẽ. ὀλισθηροὶ εἰς πόδας. pedibus lubrici. ἀγρόθε. ex agro. ἐκ ποτὶ δαιτός. è cõuiuio. ἐξερίποντα. prolapsum. αἰολίδος σμύρνης. quo pacto Aeolidis sit urbs Smyrna docet in Clio Herodotus, Pausanias in Achaicis, & Strabo. ἑκάς. procul. à patria Smyrna. ἀλλά τις. sed unus quisq. ὄρφνης. malim ὄρφνη. Oppianus ποτὶ δ' αὖτε ἦν ὄρφνη. nocte intẽpesta. ὑετίην. ex pluuia lubricã. πίθων ἀπὸ οὐδός. supra κυλίκων ἀπὸ οὐδός. ἀττικὴ κύλιξ. noctua signatus calix, uel ea forma effectus qua eos facere solebant Athenis figuli. Athenæus. καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ἀττικὸς κέραμος. φιδεὲς βίου. pauperrimos. οὕνεκα. sed quoniam. ἱέρω, Hiero. mulieris nomen. σιληνίδα. Thyadem, Baccham. Pausanias τοὺς ἡλικίᾳ τῶν σατύρων προήκοντας, ὀνομάζουσι σιληνούς. Alij Silenos agrestes Faunos & Satyros à Sileno Bacchi nutritore uel pædagogo aut rege sub Baccho in Africa cognominatos autumant. quidam ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν unde σίλλοι καὶ σιλλογράφοι. Aelianus. ὅτι οἱ συγχορεύοντες διονύσου, σάτυροι ἦσαν, οἱ ὑπ' ἐνίων τίτυροι ὀνομαζόμενοι. ἔχων δὲ τὸ ὄνομα ἐκ τῶν τερετισμάτων, οἷς χαίρουσι σάτυροι. σάτυροι δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι, σιληνοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν. τὸν δὲ σιλλὸν ψόγον λέγουσι μετὰ παιδιᾶς ἀνιαρέστου. θλιβομένην. nunquam oppressam & ebriam. λινῶν. torcularium. τὴν ἱλαρὰν φωνήν. ante φίλον ῥῆμα. χαίρειν εἶπατε.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ.

Αγαθίου χολαστικοῦ.

Οὐκ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνήρ,
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου.
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε. τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν, ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς. ἐν ἑνὶ δ' ἄμφω
κεῖνται, συζυγίης οὐκ ἔτι παυόμενοι.

λεχέεσσι. congressu. λάθριος. clanculũ. occulte. λέκτρον ὑποκλέπτων. alieni matrimonij subsessor. τοὺς δὲ κακούργους. adulteros. πέσε. decidit. ἔσκεπεν. oppressit. μισγομένους. ἄρθρα ἐν ἄρθροις ἔχοντας. corpore corpori incubãte. ἐν ἑνί. una. simul.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Ανακρέοντος.

Καὶ σὲ Κλεηνορίδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος. ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

Λεωνίδου.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος. ἢν δ' ἄρ' ἀήτης
ὡς ἐμέ, τοῖς ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἑὸν τόλμαν,
ὅς τις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

Πλα

Πλάτωνος.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί, ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ,
ὡς ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

Λεωνίδου.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος. οἱ δ' ἀνάγοντες,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

Ποσειδίππου.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἁλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθεν
χῶσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει.
φρίσσω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως,
χαίρετε, Νικήτην οἵ τινες οἰκτείρετε.

Πλάτωνος.

Ναυηγὸν με δέδορκας. ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα,
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνό κεν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα φάρος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλωτῆρες, σώζοισθε καὶ εἰν ἁλί, καὶ κατὰ γαῖαν.
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

Σιμωνίδου.

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία νύξ, ἓν σκάφος ἐκτέρισεν.

Καλλιμάχου.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς. ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα, καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα, καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὠ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός. ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε, φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων ναυτίλε δυομένων.

Λεωνίδου.

Εὔρου με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσα καταιγίς,
καὶ νύξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὠρίωνος. ἀπώλισθον δὲ βίοιο
Κάλλαισχρος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα
οἴχημαι. ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

πεῦνλ

Γετουλίου.

Ἁ Πελοπόννησος, καὶ δύσπλοος, ὤλεσε κρήτα,
καὶ μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες.
Δάμιδος ἀστυδάμαντα κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη
ἔπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων.
τὸν ψεύσταν δὲ σὲ τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
κρῆτες ὅπου ψεῦσται, καὶ Διὸς ἐστὶ τάφος.

Ἀδεσπότου.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ, καὶ ἔμβολα τέθεσθ' ἐπὶ τύμβῳ
αἰεὶ ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.
ναυαγίου τὸ μνῆμα. τί δ' ἐν κύμασι λώβης
αὖθις ἀναμνῆσαι τὸν κατὰ γῆς ἔθελες;

Ἰσιδώρου αἰγεάτου.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν. ἀλλὰ τὼ βόε
ἐπίσχες οὗτος, τὴν ὕννιν τ' ἀνάσπασον.
κινεῖς σποδὸν γάρ. ἐν δὲ τοιαύτην κόνιν,
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

Ἀντιπάτρου.

Οὐδὲ τεθνὴς ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλασσα,
καὶ χθὼν, τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες. ὀστέα δ' αὖτε
βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἠϊόνι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα πηνειοῖο
νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,
μουνιὸς ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα
ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πικρότερα.

Στατυλλίου φλάκκου.

Λαίλαπα, καὶ μανίην, ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης
ναυηγὸν λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις,
οὐχ ἑκὰς ἠϊόνων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ στυγερῆς ὡς κάμε ναυφθορίης,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει
τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

Ἰσιδώρου.

Οὐ χεῖμα νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
ἁλὸς λιβύστης κύμασι κατέκλυσεν,
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ φεῦ τάλας ἀνηνέμῳ
πλόῳ πεδηθεὶς, ἔφρυγη δίψης ὕπο.
καὶ τοῦτ' ἀήτεων ἔργον. ἆ, πόσον κακὸν
ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες;

Στατυλλίου.

Γριπέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἁλίβρυχον ἐκ κύμβης
ζῶντα, τὸν ἀγκύστροις, καὶ μογέοντα λίνοις,

ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα νότου κατέδυσε θάλασσα.
 ἔβρασε δ' εἰς κροκάλην πρώϊον ἠϊόνα,
χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
 ἔμμεναι; οἳ μούνας ἃς ἐλίκοντο, φάγον.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
 ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον.
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
 οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης οὔτ' Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
 ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας,
ἀλλ' ἔθανεν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα
 τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τοῦτ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμόλεκτρος,
 ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

Ἀλκαίου μιτυληναίου.

Ὁ γριπεὺς Διότιμος, ὁ κύμασιν ὁλκάδα πιστήν,
 κὴν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,
νήγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἵκετ' ἐς Ἅδην
 αὐτερέτης ἰδίῃ νηῒ κομιζόμενος.
ἣν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρέσβυς
 καὶ φθίμενος, πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Ἀργυταείου.

Δύσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα
 ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη,
ψεύστην αὐγάζουσα κενὸν τάφον. ἀλλά με δαίμων
 ἄπνουν αἰθυίαις θῆκεν ὁμορρόθιον,
Πνυταγόρην. ἔχον δὲ κατ' Αἰγαίην ἅλα πότμον,
 πρυμνούχους στέλλων ἐκ Βορέαο κάλως.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ναύτην ἔλιπον δρόμον. ἀλλ' ἀπὸ νηός,
 ἄλλην πρὸς φθιμένοις εἰσανέβην ἄκατον.

Ἐβούστου μεσσηνίου.

Ἡ μία καὶ βιότοιο, καὶ εἴδεος ἤγαγεν ἄσσον
 ναῦς Ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη.
ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα
 σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς ἀΐδην.
ὄλβιος ὁ γριπεύς, ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
 νηΐ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς ἀΐδην.

Φιλίππου.

Ἠπείρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκυν βρυχεῖα θάλασσα,
 σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.
κὴν ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ὑπὸ χέρσῳ
 εἰρήνην ἕξω φρικαλέης σπιλάδος.
ἢ τύμβευε λαβοῦσα καθ' ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
 γαίῃ, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠιόνι τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρτὸν ἁλιρραγέων ἐκχύμενον σκοπέλων.
τῇ μὲν, ἐρημοκόμης κεῖται, καὶ χεὶρ ὀδόντων
κόρσῃ. τῇ δὲ, χορῶν πενταφυεῖς ὄνυχες.
πλευρά τε σαρκολιπῆ. ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νεύρων, καὶ κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη.
οὗτος ὁ πουλυμερὴς, εἷς ἦν ποτε. φεῦ, μακαριστοί,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Βιάνορος.

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ, Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ δίκη μιν ἔθαψεν. ἀπωσθεῖσα γὰρ ὄχθη,
πᾶν δέμας ἣν κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.
κεῖται δ' οὐχ ὕδασι διάβροχος. αἰδομένη δὲ
γῆ, κεύθει τὸν ἑῆς ὅρμον ἐλευθερίης.

Ἡρακλείδου Σινωπέως.

Λαῖλαψ, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ ἀρκτούροιο,
καὶ σκότος, Αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγευς.
ταῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα. τειχθὲ δὲ κλασθὲς
ἱστός, ὁμοῦ φόρτῳ κἀμὲ κάλυψε βυθῷ.
ναυηγὸν κλαίοιτε παρ' αἰγιαλοῖσι γυναῖκα
Τλησιμένη, κωφὸν στησάμενοι λίθακα.

Ἐρυκίου.

Οὐχ ὅδε δειλαίου Σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ
ὡς λόγος δύνεται πυρκαϊῇ σάτυρος.
ἀλλ' εἴπου τινὰ πόντου ἀκούετε πικρὸν ἐκεῖνον,
τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον μυκάλης,
κείνῳ δινήεντι, καὶ ἀτρυγέτῳ ἔπι κεῖμαι
ὕδατι μαινομένῳ, μεμφόμενος Βορέην.

Θεαιτήτου.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ κυρηναῖος ἀρίστων
πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὔμμε διός,
εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ' ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
κεῖται, ἐν αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεὶς πελάγει.

Ἀσκληπιάδου.

Ω παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον εἶπον ὁδῖτα,
εἰς χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ πατρὶ μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν, καὶ νῆα, καὶ ἐμπορίην, κακὸς εὖρος
ὤλεσεν. Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

Γόρδου.

Εὔρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν
Φίλλι πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠιόνι,
οἰνηρῆς λέσβοιο παρὰ σφυρόν. αἰγίλιπος δὲ
πέτρου ἁλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

Νικαινέτου.

Κεῖον εἰμὶ Βίτωνος ὀδοιπόρε. εἰ δὲ Τορώνην
λείπων, εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
στρυμονίης ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

Λεωνίδου.

Ἀρχαίης ὦ θινὸς ἐπεσγλωμένον ἄχθος,
εἴποις ὅν τιν᾽ ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπούς;
Φίντων᾽, Ἑρμιονῆα, Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπάκτιος, ὅς παλαμεύτης
ἄκρος, καὶ κίχλης, καὶ σκάρου ἰχθυβολεύς,
καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας
σήραγγας, πέτρας τ᾽ ἐμβυθίους νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης, ὅτ᾽ ἰουλίδα πετρήεσσαν
δακνάζων, ὀλοὴν δ᾽ ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,
ἔφθιτ᾽. ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπὸ ἐκ χερὸς ἀΐξασα,
ὤχετ᾽ ἐπὶ στεινὴν παλλομένη φάρυγα.
χὠ μὲν, μηρίνθων, καὶ δούνακος, ἀγκίστρων τε
ἐγγὺς, ἀποπνοίην ἦκε κυλινδόμενος,
νήματ᾽ ἀναπλήσας ἐπιμοίρια. τοῦ δὲ θανόντος
Γρίπωνος, γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον.

Φαλαίκου.

Ἕβρου χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδηθεὶς
κοῦρος, ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον.
τοῦ παρασυρομένοιο, περιρραγὲς αὐχέν᾽ ἔκοψε
θηγαλέον ποταμοῦ Βιστονίοιο τρύφος.
καὶ τὸ μὲν, ἡρπάσθη δίναις μέρος. ἡ δὲ τεκοῦσα,
λειφθὲν ὕπερθε τάφου μοῦνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν σου
πυρκαϊὴ, τὸ δὲ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

Ἀδέσποτον.

Πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁπότε καὶ σὺ
Θεύγνητες ἐν Λιβυκῷ τύμβον ἔθου πελάγει,
ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπλατο φορτίδι νηὶ
οὖλον ἀνηρείβμων κεῖνο νέφος γεράνων.

Λεωνίδου.

Ναυηγὸς γλαύκοιο φυγὼν τρίτωνος ἀπειλὰς,
αὖθις φθιώτην οὐ φύγον αἰνόλυκον.
πικνεῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλεσα. φεῦ τάλαν, ὃς τὰς
νηρείδων νύμφας ἔχες ἀπιστοτέρας.

Ἰουλιανοῦ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγὲ. καὶ εἰς ἀΐδαο περήσας,
μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ᾽ ἀνέμοις.

κεῖνοι μὲν σ' ἐδάμασσαν. ἁλὸς δέ σε μείλιχον ὕδωρ
ἐς χθόνα, καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλώεις, ναυηγόν με λαβὼν καὶ σήματι χώσας,
πλώεις, Μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος.
αἰεὶ δ' εὐπλοΐην μεθέποις φίλος. ἢν δέ τι ῥέξῃ
ἄλλο τύχη, κείνων ἀντιάσαις χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσσε, τὸ δ' οὐ πνείοντες ἀῆται,
ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φορτίδος ἐμπορίης.
εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος. ἐκ δὲ θαλάσσης
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθὼν σε τέκεν. πόντος δὲ διώλεσε. δέξατο δὲ θῶκος
πλουτῆος. κἀθθανὼν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης.
οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντῃ
κλήροις ἀθανάτων Πάμφιλε κόσμον ἄγῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὑπατίου τάφος εἰμί. νέκυν δ' οὐ φημὶ καλύπτειν,
τόσσου τόσσος ἐὼν αὐσονίων πρόμαχον.
γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἄνδρα χῶσαι
σήματι, τὸν πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Ἀντιφίλου.

Ἤδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν, αὔριον εἶπον,
ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοΐη κοπάσει.
οὔπω χεῖλος ἔμυσε. καὶ ἦν ἴσος ᾅδῃ πόντος,
καί με κατέτρυχεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὔριον. οὐδὲ τὰ μικρὰ
λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Ἀπολλωνίδου.

Ἢν ἄρα Μιλήτου Φοιβήϊον ὅρμον ἵκηθε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,
παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς, ὑπὸ χθονὶ κεύθεται ἄνδρου
Δίφιλος, αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγους.

Ἀντιπάτρου.

Φεῦγε θάλασσα, θάλασσα, τί Κυκλάδας, ἢ στενὸν Ἕλλης
κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;
ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσιν. ἐπεὶ τί με τὸν προφυγόντα
κεῖνα, σκαρφαιεὺς ἀμφεκάλυψε λιμήν.
νόστιμον εὐπλοΐην ἀρῷτό τις. ὡς τάγε πόντου,
πόντος. ὁ τυμβευθεὶς οἶδεν ἀρισταγόρης.

Φαλαίκου.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλης,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.

ἠπεί

ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος. ἐν ἁλὶ δ' οὔπως
εὐμαρὲς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταστορέσειε γαλήνη
κύματα, καὶ μαλακὴν φρῖκα φέροι ζέφυρος,
νηοβάτην ὄψεσθε. δέδοικα γὰρ οἷς πάρος ἔτλην
κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄτρομος ἐκ τύμβου λῦε πείσματα ναυηγοῖο.
χἠμῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐποντοπόρει.

Ἡρακλείδου.

Ἄπεχ' ἄπεχε χεῖρας ὦ γεωπόνε.
μηδ' ἀμφιτέμνε τὰν ἐν ἠρίῳ κόνιν.
αὐτὰ κέκλαυται βῶλος. ἐν κεκλαυμένας
δ' οὔτι κόματος ἀναθαλήσεται στάχυς.

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέτρας βάρος, ἀλλ' Ἐρασίππου
ἣν ἐσορᾷς, αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
ὤλετο γὰρ σὺν νηΐ. τὰ δ' ὀστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν.

Ἀντιπάτρου.

Δύσμορε Νικάνωρ, πολιῷ μεμορημένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἠϊόνι,
ἢ σύγε πρὸς πέτρῃσι. τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
φροῦδά τε, καὶ πάσης ἐλπὶς ὄλωλε Τύρου.
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρρύσατο φεῦ ἐλεεινέ.
ὤλεο μοχθήσας ἰχθύσι, καὶ πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθι, ὡς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.

Θεοδωρίδου.

Κλεινὸς πόντου σε, καὶ ἐσχατιαὶ Σαλαμῖνος
Τίμαρχ', ὑβριστής τ' ὤλεσε λὶψ ἄνεμος.

Ὀνέστου.

Οὔνομα κηρύσσω Τιμοκλέος, εἰς ἅλα πικρὴν
πάντῃ σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
αἰ, αἰ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες. ἡ δὲ περισσὴ
πέτρος ἐγὼ, τὸ μάτην γράμμα τυπωθὲν ἔχω.

Ἀδήλου.

Ναυτίλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμί,
ἀλλ' αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου.

Διοδώρου.

Ἔῤῥοις ἰονίοιο πολυπτοίητε θάλασσα
νηλειής, ἀΐδεω πορθμὲ κελαινοτάτου.

ἢ πόσους κατέδεξο. τίς ἂν τὰ κάμμορε λέξαι
ἄστυλα, δυστήνων ἄστεα ὀπιζόμενος,
ἄλγεα, καὶ λαβέων ὅσσον ἀκυμόροισιν ἑταίροις,
νηΐτε σὺν πάσῃ, Βρύξας ἀλιῤῥόθιε.

Ἀργενταρίου.

Οὗτος ὁ Καλλαίσχρου κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ χεῦμα
ἔσφηλεν Λιβυκῶν ἐνδρομέοντα πόρων.
συρμὸς ὅτ᾽ ὠρίωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
βένθος, ὑπὸ στυγερῆς εἴδματα πανδυσίης.
καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἁλὶ θῆρες,
κωφὸν δὲ στήλη γράμμα λέλογχε τόδε.

Ξενοκρίτου.

Χαῖταί σου στάζουσιν ἔθ᾽ ἁλμυρὰ δύσμορε κούρη
ναυηγοῦ φθιμένης, εἰν ἁλὶ Λυσιδίκη.
ἦ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
ὕβριν, ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.
καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὔνομα, καὶ χθόνα Ταρσόν.
ὀστέα δὲ ψυχρῷ κλύζετ᾽ ἐπ᾽ αἰγιαλῷ,
πικρὸν Ἀριστομάχῳ γενέτῃ κακόν, ὅς σε κομίζων
ἐς γάμον, οὔτε κόρην ἤγαγεν, οὔτε νέκυν.

Ζωνᾶ.

Ψυχρὰν σου κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῖτιν
θῖνα κατὰ κρυεροῦ χευάμενος νέκυος.
οὐ γάρ σου μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύουσα,
εἶδεν ἁλιξάντῳ σὸν μόρον εἰνάλιον,
ἀλλά σ᾽ ἐρημαῖοί τε, καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
δέξονται γαίης, γείτονες ἠϊόνος,
ὥστ᾽ ἔχε μὲν ψαμάθου μόριον βραχύ. πουλὺ δὲ δάκρυ
ξεῖν᾽ ἐπεὶ εἰς ὀλοὴν ἔδραμες ἐμπορίην.

Ἀλκαίου.

Στυγνὸς ἐπ᾽ Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος. ἐκ δὲ βαρείης
λαίλαπος, Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
οὗ στείχεις παρὰ τύμβον ὁδοιπόρε. σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ᾽, Αἰγαίῳ ῥαινόμενον πελάγει.
ἠϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος. ἐν δὲ θαλάσσῃ,
πλεῖστα πολυκλαύτου κύδεα ναυτιλίης.

Λεωνίδου.

Ἠχήεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτω
πλώοντ᾽ οὐ πολλῇ νηῒ Τελεσαγόρην,
ἄγρια χειμήνασα κατεπρήνωσας πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ᾽ ἐπιχευαμένη;
χὠ μέν που καύηξιν, ἢ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ᾽ ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

Αθηνο

Ἀθηνοδώρου.

Ἐν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρὴς θάνεν, ᾧ φίλε Νηρεῦ,
δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο συνήθεσ ὕδωρ.
ἰχθυβολεὺς ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν· ἀλλὰ θάλασσα,
οὔτι διακρίνει χείματος οὐδ' ἁλιεῖς.

Ἀντιπάτρου.

Δᾶμις ὁ νικαιεὺς ἐλαχὺν σκάφος ἔκ ποτε πόντου
ἰονίου ποτὶ γᾶν ναυσολέων Πέλοπος,
φορτίδα μὲν, καὶ πάντα νεὼς ἐπιβήτορα λαὸν
κύματι, καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων,
ἀσκηθεῖς ἔσωσε, καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις
ἀγκύρης, ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων,
ἡμύσας ὁ πρέσβυς. ἰδ' ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
δοὺς ξένε, τὸν λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα.

Παγκρατίου.

Ὤλεσεν αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἀρκτὰς
λὶψ ἐπιγρεάδην ὕασι δυομένας,
αὐτῇ οἱ σὺν νηῒ, καὶ ἀνδράσιν. ᾧ τόδε σῆμα
δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμεν.

Λεωνίδου.

Αἰεὶ λῃϊσταὶ, καὶ ἁλίφθοροι, οὐδὲ δίκαιοι
κρῆτες. τίς κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ ἐπὶ πίονι φόρτῳ
κρηταιεῖς ὦσαν Τιμόλυτον καθ' ἁλὸς
δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσιν
κέκλαυμαι. τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κἠν γῇ, κἠν πόντῳ κεκρύμμεθα. τοῦτο περισσὸν
ἐκ μοιρέων Θάρσυς Χαρμίδου ἠνύσατο.
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύων,
ἰονίου θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
τὴν μὲν, ἔσωσ', αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων
ἤδη, καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην. τοῖόν μοι ἐπάγριον ἦν μέγα κῆτος
ἦλθεν. ἀπέβρυξεν δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου.
χἤμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἤρανθ', ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.
ἠόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάρσυος ὦνερ
ἔκρυψαν. πάτρην δ' οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' οὐκ οἰζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπλυσας ἠϊόνος;
ὡς σεῦ μηδ' αἴδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν,
Φιλεὺς Ἀμφιμένευς ἄσσον ἐγειτόνεον.

Ἀσκληπιάδου.

Ὀκτὼ μοῦ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ᾽ ἡλίκα σοὶ δύναμις.
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήγυον. εὑρήσεις δ᾽ ὀστέα, καὶ σποδιήν.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις. ἐν δέ σε πόντῳ
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ κὴρ ἔκιχεν θανάτου,
πλαζόμενον, γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμβροτες. οὐδ᾽ ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ᾽ ἀφ᾽ ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην,
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ,
οὔτ᾽ ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ νέκυν ἀπρήϋντος ἀνιήσει με θάλασσα
Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτὸν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηνὲς ἀεὶ φωνεῦσα παρ᾽ οὔατι, καὶ παρὰ κωφὸν
σῆμα. τί μ᾽ ὦνθρωποι τῇδε παρῳκίσατε;
ἣ πνοιῆς χήρωσε τὸν οὐκ ἔπι φορτίδι νηῒ
ἔμπορον, ἀλλ᾽ ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης,
θηκαμένη ναυηγόν. ὁ δ᾽ ἐκ πόντοιο ματεύων
ζωὴν, ἐκ πόντου καὶ μόρον εἱλκυσάμην.

Ἀρχίου.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεὶς
κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἠιόνων.
ἦ γὰρ ἁλιρρήκτοις ποτὶ χοιράσιν ἀγχόθι πόντου
δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφου.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα καὶ ἐν νεκύεσσι θαλάσσης
ὁ τλήμων ἀίω δοῦπον ἐπερχόμενον.
μόχθων δ᾽ οὐδ᾽ ἀΐδης με κατεύνασεν, ἡνίκα μοῦνος
οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

Ἀντιπάτρου.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί. σὺ δὲ πλέε. καὶ γὰρ ὅθ᾽ ἡμεῖς
ὠλλύμεθ᾽, αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν.

Ἰσιδώρου.

Ἐκ γαιωμορίης ἐπ᾽ ὀλίγα πόντιος ἐλπὶς
εἵλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐργασίης.
νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν ἁλός. ἀλλ᾽ ἅμα νηῒ
πρηνιχθεὶς, κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν,
ἀθρόον ἐκ βρίσαντος ἀήματος. οὐκ ἄρ᾽ ἀλωὰς
ὡ᾽υτὸς ἀμπνείει ὡς ὀθόνας ἄνεμος.

Θεω-

Θεοφάνους.

οὐ πλοϊάδων Θεότιμε κακὴν δύσιν ὑετίοιο
ἀρκτούρου, κρυερῆς ἥψαο ναυτιλίης.
ἤ σε δ᾽ αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα
νηΐ, σὺν οἷς ἑτάροις ἤγαγεν εἰς ἀΐδην.
αἲ, αἲ, ἀριστοδίκη δὲ, καὶ ἡ πόλις, οἵ σ᾽ ἐτέκοντο,
μύρονται, κενεὸν σῆμα περισχόμενοι.

πατεῖδος. ad patriam properantē. Græci uersibus epitaphia, & sepulchrorum titulos, Latini prosa oratione frequentius conscripserūt. ὥρῃ αἰγόκερω. ἐπὶ τοῦ. brumæ. tempore quo maria clauduntur. ἀμφεκάλυψαν. demerserūt. ἀπὸ ποντοπόρου. naufragi sermo è cuius tumulo soluūt nautæ. κακόξεινον. ἄξεινον. ἀνεπιμικτον. fæuū. inhospitale. ἑὸν τόλμαν. suam ipsius temeritatē. ὅσσ᾽ ἀντίον. qui è regione est. οἱ. nautæ. ἀπ᾽ ἐμοῦ. τοῦ ναυηγοῦ. ἀνευθεν. seorsum à mari. χῶσαι. excitare, egerere. καὶ οὕτως. Iuxta mare sepultus. ᾐδέσθη. erubuit. ἀπέδυσεν. exuit. τόσον ἄγ. ut naufragū spoliaret. τόσον κέρδος. tam modico lucro. ἀφάμενος. aggressus. κεῖνο. φάος. ἴδοι. uiderit. φοίβου. Delphico aut Delio. κενεὸν σῆμα. Cenotaphiū. νάξιος. νάξος insula est, & Aegina. ἄλλως. frustra. ἐρίφων δυομένων. præcipue cū matutino occidunt. Aratus. καὶ δὲ φάτις κλύζεσθαι αἰγὸς αὐτῆς, ἠδ᾽ ἐρίφων, οἵ τ᾽ εἰν ἁλὶ πορφυρεούσῃ πολλάκις ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνθρώπους. annotatiões. ἡ γὰρ ἐκείνων δύσις τῶν ἐρίφων, χειμῶνα φέρει. Hœdi etiam cum exoriuntur, inquit Ptolemæus, uentorū & maris procellæ ualidę fiūt. Manilius in Astron. tū subeunt hœdi claudentes sydere pontū. Εὔρου. Euri. πανδυσίης ὠρίωνος. Orion penitus occidit 5. Calēd. Nouēbris. cur tū aeris tumultus fit ex Aristot. Meteoro. 2. & ibidē Alexādro Aphrodisæo ac Theophrasto περὶ ἀνέμων disces. καλλαίσχρος. Callæschrus. μέσσα. mediū mare Africū. δινεύμενος. in pelago uersatus. οἴχομαι. perij. δύσπλοος. infelix. difficilis nauigatio. κρῆτα. Cretēsem. μαλέα απιλεκέαν. Malea promontoriū Laconiæ quod nō sine periculo prętermauigatˢ. hinc Parœmia Maleā legēs quę sunt domi obliuiscere. λάμιδος. filiū Damidis. κυδώνιος. Cydonia Cretæ ciuitas est. ἐναλίων. marinorū. κρῆτες ὅπου ψεῦσαι. κρῆτες ἀεὶ ψεῦσαι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργοί. Hoc Paulus apostolus Epimenidis poetæ abusus uersiculo est, scribēs ad Titū, cuius hemistichiū postea Callimachus usurpauit in his quæ adhuc extāt fragmētis. κρῆτες ἀεὶ ψεῦσαι, καὶ γὰρ τάφον ὦ ἄνα σεῖο κρῆτες ἐτεκτήναντο, σὺ δ᾽ οὐ θάνες, ἐσσὶ γὰρ αἰεί. apud se enim Ioue uitam cōmutasse & sepultū in oppido Gnoso Cretēses asserebāt. hoc nūc respicit Getullius. παῦσαι. ne remos & rostra nauiū sepulchro appingas. Antiqui eius artis instrumenta quā apud uiuos exercuissent, mortuorū tumulis insculpebāt. τὸ ὑπὸ γῆς. uita defunctū. τὸ χῶμα. hic terræ cumulus. οὗτος. heus tu. τὴν ὕννιν. uomerem. πυρῶν. tritici. οὐδέ τρύγης. nec maris nec terræ. μοῖραν. partē. ἐξέβρασαν. eiecta sunt. πηνειοῖο. Penei fluminis. μόνιος. Hesychius in uoce μόνιος. Eo ex loco Hesychium diui Cyrilli testimoniū producentem atq; id genus plerisq; Christianū fuisse existimo, tametsi aliter sentiat Suidas. δρυμῶν. è luco insiliens. ὦ γαίης κύματα πικρότερα. subaudi quam ullum sit mare. ò amnes omni Pelago sęuiores. μανίην. insaniā. rabiē. ὡς ἔκαμε. cū adhuc laboraret & defatigatus esset. μοῖραν. mortē. ἄστρων. leonis, aquilę, coronę, canis & aliorū quorū occasus tēpestuosus est. φεῦ τάλας. in quo singulari sum fato. nā cæteri flatuū uiolentiā accusant. πλόω. tāquam carcere clausus, ἐφρύγη. Nicophemus siti exaruit. ἀνέμων. uentorū non flantiū. ἀμεμνηότες. nō spirātes. ἐκ κύμβης. è cymba. piscatu. μεγάλοισι. μογέοντα λίνοις. Retibus. ἐς κροκάλην ἠϊόνος. maris litus. πρώϊον. mane. χεῖρας ἀπεβρώθησε.

abrosis

abrosis manibus. ἔμμεναι, τῶν. οἱ μόνας. qui solas manus. τετρύφοντα. ualde senem. αἰθύιας πλέονα. nullam uolucrem sæpius inculcant poetæ, nec in hoc ab Homero recedunt. ἀγλωῖνα. euerriculo piscantē. χηραμοδύτην. antra & cauernas subeuntē. urinantem. πολυσκάλμα. Scalmus dicitur circa quē strophis alligantur remi. Vitruuius. Etymologicus in uerbo σύνκαρθμος. σκαλμοὶ τὰ ξύλα ὧν ἐκδέον ται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν. Pollux. τὸ δὲ ξύλον ᾧ αἱ κῶπαι ἐκδέοντες, σκαλμὸς, ᾧ ἡ ἐκδέοντες, τροπωτήρ. Hesychius. τροπώσασθαι τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι. Arrianus. τὰς κώπας, ἐπὶ τὸν σκαλμὸν ἤρτησαν, ὡς ὁ ἐλληνικὸς νόμος. Apollonius. ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ πηχυῖον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν. tot machinis corū opinionē infirmandā duximus qui scalmū labrū nauis esse tradiderunt. Scalmū uero pro cymba posuit Cicero, D. Hieronymus et Erasmus. Sūt uero δρύοχοι, ut recte docet Homeri scholiastes, κυρίως πάσσαλοι ἐφ' ὧν ἡ τρόπις τῶν ναυπηγουμένων πλοίων. Aristophanis glossographus. ἀπὸ τῶν δρυόχων ἡ τρόπις ἵσταται πρώτων. Apollonij. ἐν οἷς καταπήγνυται ἡ τρόπις ξύλοις, ταῦτα δρυόχους καλοῦσι. alios missos facio. ἀρκτοῦρος. oriēs uel occidēs nautis infestus. ἤλασεν, uexauit, afflixit. χοινίκιδι. in tunicea & scirpea. ὁποία. tanquā lucerna. οὐδ' ὁμόλεκτος. nec uxor. θίασος. multitudo. ἱκώ. uenit, αὐτερέτης. ipse remigans. ζωῆς παραμύθιον, qua uitā sustentabat. πυρκαϊῆς. rogi. παρὰ κῦμα. ad mare. μυρία. multum. αἰθυίας θῆκεν ὁμορρόθιον. ὁμοδίαιτον. σύνοικον. ἔχον πότμον. perij. πρυμνήσια. funes laxans quibus à puppe ob impetuosum boreā uelum subduceret & cōtraheret. ἄπαιχον. Charōtis. βιότου παραμύθιον. ante ζωῆς παραμύθιον. ἔδραμεν. cucurrit. ἠπείρῳ. in qua sepultus sum. κῦμ' ἄϊδες. mortuus undis agitor. κρατοῦσα, θάλασσα. ἀελλάδος. turbinis. τὸν κεῖνος. qua condi debent cadauera. Sophocles in Antig. ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν, ἄμοιρον ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν. Athenienses ideo uita defunctos δημητρείους appellabāt, eandem enim deam tellurem & Cererē habitā, Diodorus lib. 1. & 4. ex Orpheo, Varro ex Ennio, probauit. Euripides in Bacchis. δημήτηρ θεά, γῆ δ' ἐστιν. Lysias. ἀδράστῳ δὲ καὶ πολυνείκους ἐπὶ θήβας στρατευσάντων, καὶ ἡττηθέντων τῇ μάχῃ, οὐκ ἐώντων τῶν καδμείων θάπτειν τοὺς νεκρούς, ἀθηναῖοι ἡγησάμενοι ἐκείνους μὲν εἰ τι ἠδίκουν, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν οὐ κομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ μιαινομένων, τοὺς ἄνω θεοὺς ἀσεβεῖσθαι. εἰσόκε τόδε σῆμα. ἰχθύσι καὶ ποταμῷ. hæc superius epigrammata exposuimus. ἀντολαί. arcturi ortus. τετριχθάτι. Homerus. τριχθά τε καὶ τετραχθά. ὁμοῦ φόρτῳ. simul cum onere. κωφὸν ἐπισπάμενοι λίθακα. Xenophon. οὓς δὲ μὴ εὗρον, κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα καὶ πυρὰν μεγάλην, καὶ στεφάνους ἐπέθεσαν. ἓν γὰρ (inquiunt) ἄταφον σῶμα θέαμα τῷ ἡλίῳ οὐδαμῶς φίλον. Cenotaphium, id est imaginarium sepulchrum extruebant antiqui ne defunctorum animæ aliquot annos ad infernorum fluminum ripas uagarentur. tantū autem ait Seruius ualebat inanis quantum plena sepultura, quæ circa absentium cadauer, eorumq; qui in peregrina regione obijssent corpora, quibusdam solennibus sacris fiebat. illud aperte Aeneidos 6. monstrat Aeneas. Tunc egomet tumulum Rhœteo in littore inanem constitui: & Palinurus honorariū tumulum ab ipso Aenea sibi constitui postulans. Insepultos aūt ab aliarū animarū consortio repelli conquerit Homericus Patroclus Iliad. ψ. Elpenor Odyss. λ. ne θεῶν μήνιμα sit nō inhumatus perhorrescit. Buzyges Atheniēsis heros & Epimenides eos deuouerūt qui insepultū [illegible]rijssent terreq; nō reddidissent, sacros quoq; & execrabiles tales esse habi[illegible] Sophoclis glossematarius cōfirmat. οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐπαμῶν[illegible] κόνιν, ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. Aelianus. νόμος ἐστὶ οὗτος ἀττικὸς, ὃς ἂν ἀτάφῳ περι[illegible] σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν, θάπτειν δὲ πρὸς δυσμὰς βλέποντας.

Eurip.

Euripides in Icetidibus. ἐν δὲ θανόντας νοσφίσας ὧν δεῖ λαχεῖν, ἀτάφους τις ἐξῇ; δειλίαν γὰρ εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν οὗτος ἢν τεθῇ νόμος. hinc Demosthenes in oratiõe priore contra Aristogitonẽ ἀποθανόντα ὁ ἀσεβὴς οὗτος καὶ μιαρὸς οὐκ ἔθαψεν. ὡς λόγος. ut ferũt. ναίεσκε. habitat. quiescit. μυκάλης. Mycale insula est in ora Ioniæ Plinio, Mons è regione Sami Eustathio & sexcentis, oppidum Suidæ. Aegæum mare post Oceanum maxime turbulentum subindicat Erycius. unde prouerbium Aegæum nauigat. quod tamen laudasse Aristidem Rhetorem nemo nescit. κυρηναῖος. Cyrenæus. ὑμμε. uos. ἰκαρίας πέτρας. Icari insulæ aut Icarij maris quod est Aegæi pars. θυμόν. uitam. εἰπόν. dic. nuncia. χίον. Chium insulam. λέλειπτ' ὄνομα. solum Euippi nomen relictum est. φίλε. uocandi casu. ὀνήσιμος. utilitæ. παρὰ σφυρόν. Musæus. ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων. αἰγίλιπος. excelsæ. πρόποδες. Quid σφυρὰ quid πρόποδες, consule Hesychium. τορώνην καὶ ἀμφίπολιν. urbes. Stephanus. εἰπεῖν. Infinitiuus pro imperatiuo. Id apud poetas freques. στρυμονίης. è uita sublatum Amphipoli priuauit. aut ἀπὸ uel ἐκ subaudiẽdum: procul ab Amphipoli urbe quam à flumine Strymone uicino στρυμονίην appellat. Quidã στρυμονίη ob septẽtrionales uẽtos infesta (Nam & ἀβδηρίτης ἄνεμος Boreas est) siquidem hœdorum occasu uehemens in mare incumbit uentus. θρακίας περὶ μὲν θρᾴκην στρυμονίας, τνεῖ γὰρ ἀπὸ τοῦ στρυμόνος ποταμοῦ. κατὰ δὲ τὴν μεγαρικὴν, σκίρρων ἀπὸ τῶν σκιρρωνίδων πετρῶν. ἐν δὲ ἰταλίᾳ καὶ σικελίᾳ κίρκιας διὰ τὸ πνεῖν ἀπὸ τοῦ κιρκαίου. ἐν δ' εὐβοίᾳ καὶ λέσβῳ ὀλυμπίας. Aristoteles apud Theophrastũ περὶ τῶν διὰς σημείων. ἀθινός. ò antiqui tumuli & sepulchri colũna. φίντωνα. Phintonem. ἄπτινος. Bathycleis filiũ. ἑρμιονέα. Hermionẽsem. Hermione Achaiæ est ciuitas Proserpinæ sacra. λαίλαπι. Hom. Iliad. δ. ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν. glossulæ. λαίλαπα συστροφὴν ἀνέμων περὶ φορὰν μετὰ ὄμβρου. ἐπάκτιος. in litorib. piscatiõi uacãs. κίχλης. turdi. piscis inter saxatiles nobilis. guttis purpureis et albis in uentre distincti. unde à colore turdi auis dictũ putãt. ἁλιεὺς πάγος. ὁ δίλεσρ ἁρπαζόσης. πέτρας νέμετο. Quidam enim pisces in arenosis pascunt, alios limus educat, in petris nõnulli stabulantur, genera alia specubus gaudẽt, alia alto mari. σήραγγας. antra. ἄγρης ἐκ πρώτης. an ex prima captura, an ex omniũ præstãtissimo genere. ἰουλίδα πεῖρέν ποτ' ἄν. piscis hic inter saxatiles à Galeno & Oppiano annumeratur. ἔφθιθε. interijt. πεπονὸν ἐχνόν. φάρυγα. Parmidis guttur. πηδαλομεθίη. insiliens. μηρίνθων. funiũ. Retiũ. πνοιὴν ἧκε. animũ efflauit. νήματα. Parcarũ fila. ἀπημοίρεια. fatalia. ἕβρον. Hebri amnis. κρυμοῖσι πεδηθείς. glacie cõstrictus. ἔθραυσε πάγον. glaciem fregit, quæ pueri collũ amputauit. ποταμοῦ βιστονίοιο. Hebri. περιρραγές. circũcisum. δίναις. aquarũ uorticibus. μέρος. corpus. λειφθὲν. τὸ καταλειπόμενον. μοῦνον. μόνον. ἔθου. posuisti. κεκμηός. multo uolatu fessum. νέφος γεράνων. Simile quid de coturnicibus à Platina & Solino cap. 17. relatum. ἐπέπταθ. deuolauit. ἀνηρίθμων. infinita multitudine. τρίτων. maris. Tzetzes. τρίτων κυρίως υἱὸς ποσειδῶνος καὶ ἀμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρι καὶ οὐραίου δελφίς. ἄνθυς. Antheus. οὐ φύγεν αἰνόλυκον. αἰνὸν λύκον. truculẽtum & immanem lupum. Lascharis. αἰνόλυκος σαρκῶν τε καὶ αἵματος ἀνδρομέοιο ἱμείρων. sic αἰνόπαιειν. Euripides. αἰνόπαιειν καθάρα διδοῦσι. Nicander & alij αἰνελώλην dixerunt. Aeschylus. ὦ πάτερ αἰνόπατερ. Christodorus. καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ὑπὸ φθιμένης τε ῥώμης. φθιώτην. prope Phthiam oppidum à Lupo necatus est, iuxta Penei fluminis ostia. Homeri scholiastes. φθιαν οἱ νεώτεροι φαρσαλίαν καλοῦσι. νηρείδων. maris. νύμφας. fluuios. ipsum Peneũ. κεῖνοι. uenti. κύμασι. quæ ex se quieta sunt nisi à uentis cõcitentur. ἐξεκύλισε. deuoluit. σήματι. tumulo. μαλειάων ἄκρα. Maleam Promontoriũ. μεθέποις. assequaris. ἀλλὸ τύχῃ. si in alto, casu pereas. χωστῶν. sepultu-

sepulturæ. ut terra tibi iniiciatur, postulo. πνείοντων. flantes. φοιταλέος. an insanæ. an huc illuc lucri causa excurrentes. ἄμμοι. mihi contingat. ἐκ δὲ θαλάσσης. βίος. μελέτω curæ sit. ἀελλομάχον. cum procellis certans. δέκτο. suscepit. πλουτέος. Plutonis. οὐρανὸν εἰσανέβης. probus & integer à Minoe iudicatus. βυθῷ. in mari. κλήροις. quas sortiti sunt sedibus. κόσμον ἄγεις. cœlos ornares. ὑπατίου. uiri consularis Cenotaphium. τόσσον. tam magni. τόσσος ἐών. humile. modicum. τῷ πόντῳ. in quo periit. εἶπον. dixi. αὔριον κοπάσει. cras cessabit, quiescet. κατ' ἐμοῦ. qui nimirum ad patriam portumq; appulero. οὔπω χεῖλος. uix uerbum hoc protuleram. ἔμυσε. Hesychius ἔμυκεν. ἐψόφησεν. ἔχανεν. ἴσος κίδι. nigrum & obscurum mare. κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος. ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ. λάθαι. latent. νέμεσιν. quæ sermonem nostrum ulta est, quo imperium in mare exercere ei uisus sum, ac de uentis nimium mihi polliceri. πεφύλαξο. caue. Id enim tutum esse nõ existimat, quin potius eo nemesim irritari. φοιβήϊον ὅρμον. Milesii Apollinem præcipue uenerabant. Tacitus lib. 4. Ephesii Milesiiq;, hi in Apollinis, illi Dianę ceremonia occupauisse ciuitates uisi. Homerus in hymno Apoll. καὶ Μίλητον ἔχεις. Aristides. πρῶτον μὲν εἰς Δῆλον, ἔπειτα εἰς Μίλητον ἀπεσώθημεν, ἀμφοτέρας ἱερὰς Ἀπόλλωνος. Milesium deum Apollinem nominat Apuleius. Age nunc si ab initio rerum & Milesii oues tonderent. hæc Tertulliani uerba in libro de habitu muliebri ita enarrat Aristophanis interpres. ἐν γὰρ Μιλήτῳ καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία, καὶ τὰ Μιλήσια στρώματα ποικίλα καὶ ἁπαλὰ γίνεται καὶ διάφορα. εἰς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται καὶ εἰς τὸ στολῆς πολυτελές. ἐσθῆτός τ' ἐνταῦθα κατευκόλαζον τὰ ποικίλα καὶ τάπητες. ὡς ἐπὶ θεόκριτος. πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω, ἁ Μίλατος ἐρεῖ. Virgilius in Georg. Milesia uellera nymphæ carpebant. Horatius. alter Mileti textam cane peius & igni (aut angui Priscianus) uitabit chlamydem. consule Palæphatum in Hesperidibus. οἱ. Diogeni. ἀνάφου. oppidi uel insulæ in Aegæo. πᾶσα θάλασσα. nullus in mari locus, ne tutissimus quidem, periculo uacat. τί κυκλάδας. Cyclades insulæ sunt licet spatiis longioribus à Delo proiectæ in orbem tamen circa eam sitæ, unde & nomen traxerũt. Dionysius Afer. Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα κυκλάδες εἰσί. Callimachus. σὲ μὲν περί τ' ἀμφί τε νῆσοι κύκλον ἐποιήσαντο. præternauigantibus ob uentosissimam regionem quæ est inter eas (ut refert Liuius) uel scopulos & breuia à quibus ambiuntur, periculosæ, propterea à nõnullis Cyclades cognominatæ quatuor & quinquaginta eas esse asseuerãtibus. Capella à circulata ordinatione sic nuncupat. ἢ στεινὸν ἕλλης. Hellespontum qui Europam Asiæ abrumpit. κῦμα. τρικυμίας. δεκακυμίας. decimos & decimanos fluctus, Lucanus. sic fatũ decimus (dictu mirabile) fluctus. Valer. Flaccus. decimæ cecidit tumor arduus undæ. qui omnes, inquit Ouidius, supereminet posterior nono est undecimoq; prior. ἐπὶ ὀξείας. πνοὰς subaudio, id est αἰγίδας. Hesychius. αἰγὶς ὀξεῖα πνοή. uel ἄκρας. ὀξείας ἄκρας. Pollux lib. α, in cap. οἷς περιπίπτει ἡ ναῦς. ἄκραι χοιμόριοι, κατώμοι, ὀξεῖαι, aut naues. sunt enim Gellio Oxiæ naues, & Appiano in Illyrico ὀξεῖα δίκροτα. Scio Oxias insulas esse, Homero θοὰς per metalepsim. ἠλεά. stulte & citra argumentum. Homerus Iliad. α. αἰνὲ τεκοῦσα ἀντὶ τοῦ αἰνῶς, & καλὰ alibi pro καλῶς nomen est aduerbii loco. ἄλλως τοὔνομα ἔχουσιν. Hæc temere terrorum & periculorum uocabula sortita sunt, quasi in his tantũ non etiam in ipsis portubus quibus asyli & perfugii nomen, pereant naues. κεῖνα. illa pericula. σκαρφαιεὺς λιμὴν. uide Stephanum & Plinium. Scarphen & Scarpheam Ptolemæo, idẽ esse oppidum collegit Eustathius Iliad. β. ἀρῷτό τις. precetur. πόντος. periculorũ plena. ἐπιβάλλει ἐχέτλην. ara. ἐχέτλη stiua est. ἁδύ. placet. in animo est. ὡς cum ἰδεῖν

agglu-

agglutina. εἰσιδεῖν. γελόωσα. Ridens. quieta. φρίκα. λευκοκύμαν. ναοβατεῖν ὄψεαι. nauem non conscendam. ἐκ τύμβου. nautæ in portubus lapides perforare ad eosq; funes religare solent. ἐναυπόρει. nauigabat. ἀρότρου. uitæ rusticæ. μεμφῖς. urbs. βῶλον. humilem tumulum. γεωπόνε. arator. ἀμφίταμνε. uomere proscinde. κέκλαυται. sub hac tegitur fletũ cadauer. κομάτος. comam, granum habens. οὐ κόνις. non terrestre sepulchrum. ἀλλ' ὀρασίππου τάφος, αὕτη πᾶσα θάλασσα, ἣν ὁρᾷς. τύθεται. Hom. Odyss. α. ἀνδρὸς οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ. φθέγγεται. id ut dicant. μεμορημένε πόντῳ. fato in mari perempte. Leonidas. ἀλλ' αὐτὸς κεῖσαι μεμορημένε. κεῖσαι. iaces. τύρου. Tyri urbis. μοχθίζας. in accumulandis opibus. ἐρρύσατο. à morte eripuit. ἰχθύσι. non tibi, sed piscibus. παρ' ὥρην. intempestiuo tempore, hyeme scilicet. κλειΐδος πόντου. non Hellespõti angustiæ quas Euripides in Medea πόντου κλεῖδα uocat, παρὰ τὸ ὥσπερ κλεῖδα εἶναι τοῦ προκειμένου πόντου, Diodorus & Theocritus στόμα πόντου, Latini poetæ fauces & claustra: sed Clides insulæ quædam. Herodotus in Terpsicho. καὶ οἱ πέρσαι νηυσὶ διαβάντες ἐκ τῆς κιλικίης, ἤισαν ἐπὶ τὴν σαλαμῖνα πεζῇ. τῇσι δὲ νηυσὶ οἱ φοίνικες περιέπλωον τὴν ἄκρην, αἳ καλεῦνται κληῗδες τῆς κύπρου. Strabo. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν κλεῖδες νησία δύο προκείμενα τῆς κύπρου κατὰ τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς νήσου τὰ διέχοντα τοῦ πυράμου σταδίους ἑπτακοσίους. Dicuntur etiam κλεῖδες ὀχυρότητες καὶ τόποι φυλακτικοὶ quibusdam, id ex Philippi Demetrij filij sermone assumentibus, Corinthũ Chalcidem & Magnesiam aut Demetriadem Græciæ claues uocitantis, ut Pausaniæ in Achaicis testatum est. πέδας (compedes) non κλεῖδας ipsum eas nominasse retulit in Flaminio Plutarchus & Strabo libro 9. quiq; cum Liuio Demetriadem non Magnesiam nominant. σαλαμῖνος. Salaminis urbis Cypri. idem Strabo. πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ κλεῖδες. καὶ ἄλλαι δὲ πλείους, εἶθ' αἱ καρπασίαι νῆσοι καὶ μετὰ ταύτας ἡ σαλαμίς. Plinius. in eodem situ Eleusa insula est, & quatuor (non 2.) ante Promontorium ex aduerso Syriæ Clides. contra Salamina, Salaminæ. λίψ. Africus. στηλογραφουμένη. πέτρα. lapis Cenotaphij. τυπωθεῖ. incisum. impressum. μὴ πύθευ. ne scisciteris. πόντου. in quo obij. ἰονίου. πόντου. πολυηχοίεντι. ἠχέω. πορθμέ. fretum. quo ad inferos traijcimus. τεά. tua. λέξαι. dicat. κατέδεξο. susceperis obrueris. αἰγειδῶν. Aegei & Labeonis quos cum socijs & comitatu absorpsisti. ὅσον ὀλευμόροισιν ἑταίροις. iam iam & illico perituris. ὅσον οὐδέπω. ὅσον αὐτίκα. βρύξας. mersisti. ἁλιρρόθιν. marino fluctu. ἔσφηλεν. offendit. in errorem impulit. λιβυκῶν πόρων. Syrtium breuium. παννύσιος. nam cum Orion penitus occidit uehemẽter hyemat. δαίσαντο. uorarunt. χαῖται. capilli. ἅλμυρα. salsuginem. ἀποφθιμένης. ἐκπεσών. κοίλου δούρατος. è naue excidisti. πατρίδα. ciuitatem. φωνεῖ. loquitur. ἐπαμήσομαι. accumulabo. congeram. χευάμενος. spargens, inijciens. ἐπιτύμβια κωκύουσα. δάκρυα. non eiulans cadauer sepulchro imposuit mater. uel nõ super tumulum tuum plorauit. id infra ostendemus. ἐνάλιον. μόρον. mortem quam in mari oppetijsti. πλατταμῶνος. πλατταμὼν. τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος. ἔχε μὲν. ἔχειν. δάκρυον. meas lachrymas. ἀσπασίῳ. Aspasio. ἠιθέων. iuuenum. ἅπας μόρος. quocunq; modo eueniat. ἠχήεσσα θάλασσα. resonans. fremens. τιμάρχιος. Timarci filium. οὐ πολλῇ νηί. non magna naue. κατεπρηνώσαο. præcipitasti. σὺν φόρτῳ. cum onere & mercibus. κάνυξιν. κάνυξ larus est, marina auis Hipponacti καύης. Hesychius in uoce κήξ. κήξ ὁ λάρος κατὰ ἀπίωνα. λέγεται δὲ καὶ κάνυξ. Antimachus. αὐτίκα τις κάνυξ δαίμων ἐν ἁλμυρῷ πέλαγος. ea uoce utitur aliquoties Lycophron. uide interpretem. καύηξ, ὁ λάρος Etymologico. λαρίδεσι. Marinæ aues sunt Lari albi præcipue, & larides. τεθρήνηται. defletus est. κενὸν τύμβον. honorarium sepulchrum. ὁ κρὴς θάνεν. Hoc uidetur dixisse prouerbium intuens, Creten-

ſis mare. ὦ Φίλε νηρεῦ. Nereus marinus deus eſt Oceani et Tethyos filius. δίκτυα
piſcationis ſtudiū, & tua illi familiaris aqua, illū occiderunt. ὁ πρίστος. optimus.
διωκέλκει χείματος. longe arcet ac repellit, ut in tempeſtatem non incurrant. ὁ νι-
καεῦς. ſunt complures Nicææ Stephano. ἐλαχύ. μικρόν. paruum. ποτὶ. πρὸς. γαῦ
πέλοπος. Peloponneſum. Theocritus. μήλοις γαῦ πέλοπος. gloſſemata. τῶν πε-
λοποννήσων. Dionyſius. πέλοπος δ' ἐπὶ νήσος ὀπηδεῖ. νεὼς. nauis. ἐπιβήτορα λαόν.
uectores. Sunt autem Epibatæ claſsiarij milites. uocabulum pro his qui naui-
gio tantum uehuntur, & pro ſocijs naualibus quos etiam τὸ ἐπιβατικὸν appel-
lant, uſurpatur. Porphyrius in quæſtionibus Homericis ἐπιβάτας ab Atticis τοὺς
μαχητὰς propugnatores, καὶ τοὺς ἐπικώπους remiges dici refert. ἀσκηθὴς. illeſus.
ἠμύσας. ἠμύω. flecto. inclino. cado. λιμένα. ſalutem, portum, uitam. λήθης. Lethes
fluminis. δύς. δίδωμι. κύματος. maris. ἔγχριτος ἀῆθεις. impetuoſiſsime flans. ὑπη-
ρίδην. Epereidem. ὕασι δυομένας. Pridie Calend. Nouēbris totæ ſuculæ occi-
dunt Columellæ, Ptolemæo 11. Calend. Decēbris matutino celantur. ᾧ. cui. ἐτεκ-
μεν. fabricandum curauit. ἁλιφθόροι. piratæ. οὐδὲ δίκαιοι κρῆτες. Cretenſium falla-
citas perfidia & auaritia in prouerbia abierunt: uentres pigros & nequā beſtias
appellatos ante oſtendimus, quo quid addi poteſt? οὐκ ἐπὶ πιονι. non magnæ æſti
mationis. ὤσαν. deiecerunt. οὐχ ὑπό. Cenotaphium tantum eſt. κεκρύμμεθα. tecti
ſumus. τὸ παράδοξον. nouum atq; incredibile. ἐκ μοίρης. fato quodam. ἐψύχευε. im
pleuit. φόρτου βαρύς. quod anchoram tenebat ne eam uellerent nautæ. Θαρσων.
Tharſys. τὴν μὲν. anchoram. μετάτροπος. παλίντροπος ὀπισθόρμητος. ἐκ βυθοῦ. è
mari. ἐρρων. Heſychius. ἐρρων. μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος, ἢ μόλις παραγινόμενος.
ἐβρώθην. uoratus ſum. ἐς μέγα ἄλθην. ἐπεστάλθην. βαρὺς ἡμᾶς ἤραν δ' ſuſtulerunt.
κήτεσι. Cetus. Balena. ἀπεκλάσατο. fregerat. ὦνερ. ὁ uiator. ἔκρυψαν. nautæ. ἱκό-
μεθα. non in patriam uecta ſumus. τετρηχυῖα. turbata. exaſperata. οὐκ ἐπέσυρας.
non expuiſti. ὀϊζυρὰ παθόντα. miſera & acerba paſſum. ὡς σεῦ. ut tibi ne poſt
obitum quidem uicinus eſſem. ὑπταμένος. ἐμπυρισμένος. φυδεδυμένος. ἄποθεν. prope
ἄπεχε. diſta remota ſis à tumulo. βόα. clama. reboa. quantum potes. εὐμάρεω. Eu
marei naufragi. κὴρ θανάτου. ſors mortis. mors. ἔκιχεν. deprehendit. ἀμβροτε. ἤ-
μαρτε. ἀπέτυχε. ἰκεν. ἰκον. ἀμφιρύτην. παντα χέουν περιρρεομένην τῷ ὕδατι. φῆ πο-
τε. dicebat aliquando. τίμαρχος. Timarchus puer. ἔχοιτο. eum. τιμήσει δ' ὁ pa-
ter. παιδὸς φίλου. meam. ἀπρήνωτος. implacabilis. ἀνιήσει. cruciabit. moleſtiam
inferet. λῦσιν. me Lyſim iuxta mare funeratum. σχολιὸς. ἰχνεύω. βαχέως. φωνοῦσα.
βρέμουσα. παρ' οὔατι. ad aurem. παρῳκίσατε. ut hic habitarem feciſtis, hic me còl-
locaſtis. ἢ πνοιῆς. quæ ſpiritu & uita me priuauit. φορτίδι. onerariæ, quæ multos
modios aut amphoras tollit. ζωήν. uictum. οὐδὲ νέκυς. ne defunctus quidem. ἐλα-
θείς. in litus fluctu expulſus. λήσομαι. obliuiſcar. ἁλιρρήκτοις. ruptis à mari & eli-
ſis. ἔκυρσα τάφου. ſepulchrum ſum adeptus. καὶ ἐν νεκύεσσι. apud manes. ὁ τλήμων.
ego. ἀΐω. audio. οὐδ' ἀΐδης. mors. Pluto. θαλάσσου. caſtiga θανών. ἐκ γαιωμορίης. ab a-
gricultura. πόντου ἐλπίς. ſpes lucri in mari faciendi. ἁλὸς νῶτα. Homerus, νῶτα
θαλάσσης. εἵλκυσεν. induxit protraxit. τυρσηνῆς. Thyrreni maris. πρηνιχθείς. in ca
put deturbatus demerſus ſum. ἀθρόον. uento repente & cum impetu flante, aut
ἀθρόον denſe & confertim. ἐλωὰς. in arcam. ὥντος ἐπιπνεῖα. non idem ſed cum
periculo in uelum flat. οὐ προϊδών. non præuiſo occaſu. ὑετίοιο. pluuij. ἥψαο. at-
tigiſti. νηὶ πολυκληῗδι. naue multa tranſtra habente. ſunt Homero κληῗδες, αἳ τῶν
ἐρεσσόντων καθέδραι. οἷς ἑτάροις. cum ſocijs ſuis. περιεχόμενοι. Heſychius. περιεχέσθαι.
ἀγαπῆσαι. περιεχόμεθα περιττῶς ἐχόμεθα. ἀντιλαμβανόμεθα.

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ.

Καλλιμάχου.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Ἀδεσπότου.

Ἄδικος μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην,
κρύψε δὲ παππῴῳ μνήματι τῷδε λίθος.
οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμην, παῖς Αἰθερίοιο,
μητρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς. ἀλλὰ μάτην γενόμην.
ὢν γὰρ ἄκρον μούσης τε, καὶ ἥβης ἄνθος ἐλάσσας,
φεῦ, σοφὸς εἰς ἀΐδην, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὁδῖτα,
δὴ γὰρ ἔφυς ζώων, ἢ παῖς ἢ πατήρ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἔχυθε πολυτύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθει δαπτομένων.
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος.
αἲ, αἲ, λευγαλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μὴ δὲ τῆς ἥβης δύσμορε φεισαμένη.

Ἀγαθίου.

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεες Ἀγαθονίκῳ.
μοῖρα δὲ λαιμαίνειν οὐ δεδάηκε νόμους.
ἀλλά μιν ἁρπάξασα, σοφῶν ἤμερσε θεμίστων,
οὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
οἰκτρὰ δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεσμύξαντο ἑταῖροι
κείμενον, οὐ θιάσου κόσμον ὀδυρόμενοι.
ἡ δὲ κόμην τίλλουσα, γόῳ πλεκτίζετο μήτηρ,
αἲ, αἲ, τὸν λαγόνων μόχθον ὠδισαμένη.
ἔμπης ὄλβιος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρανθεὶς,
ἔκφυγε τὴν βιότου θᾶσσον ἀλιτροσύνην.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ὤριος ἦγέ σε παστὰς, ἀώριος εἷλέ σε τύμβος,
εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος ἀναστασίη.
σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πορθμεὺς δακρυχέει νεκύων.
οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διανύσας ἄγχι συνεύνου,
ἀλλ' ἑκκαιδεκέτιν φεῦ κατέχευε τάφος.

Ἐρατοσθένους εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, φεῦ, ἀμεμφέα τὴν χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερτερίων.
καὶ σὲ μὲν ἥρπασε τύμβος, ἀπ' ἠελιώτιδος αἴγλης
τὸ ἕμπεδον ἐφ' ἑνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος.
σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, κακαῖς ἀλάωσεν ἀνίαις,
οἷς πλέον ἠελίου λάμπες ἀναστασίη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον. ἀλλά σε κηρῷ
δ' ὀδύρομαι. οὐδ' ἔτι σεῖο κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος
ἕζεται ἐν στομάτεσσι. τεὴ δ' εὐάνθεμος ἥβη,
αἲ, αἲ, μαψιδίη νῦν χθονός ἐστι κόνις.
πέμπτου καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψαύσας ἐνιαυτοῦ,
τετράκις ἓξ μούνους ἔδρακες ἠελίους.
οὐδέ σου πάππου θρόνος ἤρκεσεν. οὐ γενετῆρος
ὄλβος. πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος
τὴν ἄδικον μοίραν κατεμέμφεται, οὕνεκα τοίην
ἃ μέγα νηλειὴς ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἄγριος ἔσσι χάρων; πλέον ἤπιος. ἥρπασας ἤδη
τὸν νέον, ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
τὸν πολλῆς ἀπέπαυσας; ἀπεσφήλιξε δὲ μόχθων.
οὐκ ἐνόησε γάμους; οὐδὲ γάμων ὀδύνας.

Παύλου σιλεντιαρίου, ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρί.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια, πότνια κούρη
ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου, καὶ μόχθον ἐλευθοῦς
ἔκφυγες. οἱ δὲ, γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
δωδεκέτιν γὰρ ἄρουρα μακηδονική σε καλύπτει,
κάλλεσιν ὁπλοτέρην, ἤθεσι γηραλέην.

Εὐτολμίου.

Παρθενικὴν ἑλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δειλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον. ἦν γὰρ ἑκάστῳ
θρηνεῖν τὴν μήπω μηδενὸς, ὡς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου ἀμισοῦ.

Σοὶ τόδε Διογένης θαλερῆς μνημήϊον ἥβης
πόντῳ ἐν εὐξείνῳ θήκατο φρὺξ γενέτης.
φεῦ, πάτρης ἑκὰς ὅσσον. ἄγει δέ σε νόσφι θεοῖο
πατρὸς ἀδελφειοῦ πένθος ὀφειλόμενον.
ὅς σε πολυσέλας ἱδρῷ παλάμῃ τε, καὶ εὐχῇ,
γείτονα ἐν μακάρων θῆκε χοροστασίης.

Κριναγόρου.

Ἠρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἑὸν πάρος οὔνομα νῆσοι
ἀκλεὲς. ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.
κληθείητε καὶ ἄμμες ἐρωτίδες. οὐ νέμεσίς τοι
ἕξει δὴ ταύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις.
παιδὶ γὰρ, ὃν τύμβῳ δίης ὑπεθήκατε βώλου,
οὔνομα, καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν ἔρως.
ὦ χθὼν σηματόεσσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
παιδὶ σὺ μὲν, κούφη κεῖσο, σὺ δ' ἡσυχίη.

Σα-

Σαμίου.

Ὕστατα δὴ τάδ᾽ ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Πυργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα.
αὖθι μένοις παρὰ πατρί. τέκοις δ᾽ ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλαν, σῷ πολιῷ γήραϊ καδομέναν.

Λεωνίδου.

Ἡ παῖς ᾤχετ᾽ ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἤδ᾽ ἐνιαυτῷ
εἰς ἀΐδην πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν
νήπιον, ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶ, αἶ, λυγρὰ παθοῦσα Περιστερί, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἶ, αἶ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατῇ πὰρ νεότητι μένειν;
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίαν ἄλοχον.

Καλλιμάχου.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν. ἠελίου δὲ
δυομένου, Βασιλὼ κάτθανε παρθενική,
αὐτοχερί. ζώειν γὰρ ἀδελφὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ᾽ οἶκος ἐσεῖδε κακόν,
πατρὸς Ἀριστίπποιο. κατήφησε δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

Ειάνορος.

Θεισόνης ἔκλαιον ἐμῆς γάμον. ἀλλ᾽ ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι, κουφοτέρας ἔσχον εἰς ὀδύνας.
νῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερή τις ἀπέσφισε μοῖρα.
φεῦ, βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.
Φερσεφόνη, τόδε πατρὸς ἐπὶ θρηνοῖσιν, ἄκουσον.
θὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης.

Παρμενίωνος.

Παρθενικῆς τάφος εἰμὶ Ἐλγίνης. τῇδε δ᾽ ἐπ᾽ ἀδελφοῦ
προφθιμένου, διπλόα μητρὸς ἔχω δάκρυα.
μνηστῆρσι δ᾽ ἔλιπον κοινὰ ἄλγεα. τὴν γὰρ ἔτ᾽ οὔπω
οὐδενός, ἡ πάντων ἐλπὶς ἔκλαυσεν ἴσως.

Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως.

Αὐσονίη με λίβυσσαν ἔχει κόνις. ἄγχι δὲ Ῥώμης
κεῖμαι, παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ.
ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηΐη, ἀντὶ θυγατρὸς
κλαυσαμένη, τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
πῦρ ἕτερον σπεύδουσα. τὸ δ᾽ ἔφθασεν. οὐδὲ κατ᾽ εὐχὴν
ἡμετέρην ἧψεν λαμπάδα Φερσεφόνη.

Ἀδήλου.

Αἰαῖ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
νυμφίον, ἢ νύμφην. ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους.
Εὔπολιν, ὡς ἀγαθήν τε γλυκέριον, ὧν ὑμέναιον
ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος,
οὐ καλῶς τόδε κῆδος ἰσόρροπον. ὡς ὁ μὲν, υἱὸν
Νικία. σὺ δ' ἔκλαυσας Εὔδικε θυγατέρα.

Θεοδωρίδου.

Θεύδοτε, κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
κώκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
δηώολινε, τεισάωρε. σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἥβης,
κάλλιπες ἡδίστῃ μητρὶ γόους, καὶ ἄχη.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Εἰ γὰρ ἐπὶ ξείνοις σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἀφ' ἱλαόντων τῆλ' ἔθανες γονέων,
πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη ποτὶ τύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων.
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷα τε πάντων
ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος.
αἰαῖ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μηδὲ τεῆς ἥβης δύσμορε φειδομένη.

Ἀδήλου.

Ἑπτά με δὶς λυκάβαντας ἔχουσαν ἀφήρπασε δαίμων.
ἣν μούνην Διδύμῳ πατρὶ θάλεια τέκον.
ὦ μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες, οὐδ' ἐπὶ κασοὺς
ἠγάγετ' οὐδ' ὁρατὲ ἔργα τεκνοσπορίης,
οἱ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
μέλλον ἄγειν. στυγεροῦ δ' εἰς Ἀχέροντος ἔβην.
ἀλλὰ θεοί, λίτομαι, μητρός τε γόους, πατρός τε,
παύσατε, τηκομένων εἵνεκ' ἐμοῦ φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα
κοῦρε λιπὼν, ὀλοὴν οἶμον ἔβης ἀΐδου.
Θώνιον ἀστακίην δὲ μέγ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἠΐθεον.
ἱππάρχου κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο, καὶ πίσυρας.

Ἀνύτης.

Παρθένον ἀντιβίαν κατοδύρομαι. ἇς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι, πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς, καὶ πινυτᾶτος ἀγακλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

Μνασάλκου.

Αἰαῖ, παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃς ἀπὸ φαιδρὰν
ἔκλασας ἁλικίαν ἱμερόεσσα Κλειοῖ.

καὶ δὴ.

ἀλλά με ἀμυξάμεναι πολὺ δάκρυσιν, ἀντὶ δὲ τύμβου
λᾶαν στησάμεναι ἔσταμεν ἀδάλιμοι.

Ἄδηλα.

Ἀντί τοι εὐλέχεος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων,
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρέαν,
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν, καὶ κάλλος ἔχουσαν,
Θερσίππη. φθεγκτὰ δ' ἔπλεο, καὶ φθιμένα.

Ὠχόμεθ' ὦ Μίλητε φίλη πατρὶ, τὴν ἀθεμίστων
τὴν ἀνόμων Γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ὧν ὁ βιαστὸς
Κελτῶν ἐς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, οὐδ' ὑμέναιον
νυμφίον, ἀλλ' Ἀΐδην κηδεμόν' εὑράμεθα.

Ἀντιπάτρου.

Οὐ νούσῳ Ῥοδόπα τε, καὶ ἁ γενέτειρα Βοΐσκα,
οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα,
ἀλλ' αὐταὶ πάτρας ὁπότ' ἔφλεγεν ἄστυ Κορίνθου
γοργὸς Ἄρης, Ἀΐδαν ἄλκιμον εἱλόμεθα.
ἔκτανε γάρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρῳ,
οὐδ' ἰδίου φειδὼ δύσμορος ἔσχε βίου.
ἅψε δ' ἑαυχένιον δειρᾷ βρόχον. ἦ γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἄμμιν πότμος ἐλεύθερος.

δωδεκέτη. duodecim annos natum. ἀπέθηκε. deposuit sepeliuit. τὴν πολλὴν ἐλπίδα. in quo spes eius sita erat. νεότητος ὀπώρην. an iuuentutis quasi autũnum, id est postremum tempus, an eius ætatis florem. ὀπώραν enim τὴν ὥραν ἢ τὸ ἄνθος significare docet Pindari interpres. παππῴου. auito. ἀοιδοῖο. poetæ. Suidas in eo uocabulo. ἄκρον μούσης. summam eruditionem. ἐς ἀΐδην. heu apud inferos doctum sum. μακρόν. diu ac multum. ἔφυς. ἐγένου. es. ζώων. uiuens. θεσμοί. leges. ius ciuile. οὐ δεδάηκε. non didicit. ἤμβροτε. priuauit. νομίμης. legitimæ. οὐ θιάσου. sui chori & contubernij ornamentum. λαγόνων μόχθον. quibus cum gestarat. μαρανθείς. extinctus. παστάς. thalamus nuptialis dictus ἀπὸ τοῦ πάσσεσθαι. παστὰς καὶ θάλαμος κυρίως ἐπὶ νυμφικῶν οἴκων. grammatici. Ἀναστασίη. ὁ Anastasia. πορθμεύς. Charon. ὅλον λυκάβαντα. non integrum annum. διήνυσας. consumpsisti. ἄγχι συνεύνου. iuxta maritum. cum marito. χεῖμα τὸ νερτερίων. ὁ Plutonis & parcarum hyems. ἔαρ. decus. flos. ἀμφὶ σοὶ μαραίνει. apud te marcessit. αἴγλης. à solari splendore. πικρόν. in quo expirauit. ἀλάωσεν: ærumnis fregit. ad uerbum excæcauit. οἷς. patri & marito. ἀλλά σε κηρόν. non te sed cæream tuam imaginem. λαρόν. ἡδύ. γλυκύ. παρὰ τὸ λίαν ἀρηρός. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποίηται. ὑπερψαύσας. cum quindecimũ annum uix attigisses. πεντάκις ἐξ μούνους. uixisti annos quindecim, dies uigintiquatuor. non enim tantum anni sed etiam menses & dies plerunque in lapide insculpti erant, ut hodie Romæ uidere licet, simili inscriptione, uixit annos sexaginta nouem, menses septem, dies octo. Dion. ζήσας (Augustus) μὲν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ μῆνας δέκα, καὶ ἡμέρας ἓξ καὶ εἴκοσι. Spartianus quoque & Capitolinus menses & dies ad calculum reducunt. ἠελίους. dies. Pindarus. ἁλίῳ ἀμφὶ ἑνί. glossulæ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. & horum

epigrammatum scriptores. εἰς ἑκατὸν δ' ἠελίους. οὐδ' αὐτῶν εἴκοσιν ἠελίων. ἠελίοις οἱ τριακοντα δύο. ὡς μὴ λεκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠελίου. nostris quoque receptũ. Martialis: bonosque soles effugere atque abire sentit. Persius. longos memini consumere soles. ἤρκεσεν. tibi opitulatus est. γήραος. μοῖρα. τοῖς πολιοῖσι. senibus. μόχθων. quibus plena est hæc uita. ἐστόρεσαν. strauerũt. στονόεσσι. πενθαλέαις. flebilibus, luctuosis. γονῆες. parentes. μόχθον Ἐλευθοῦς. τῆς Εἰλειθυίας. Lucinæ. Pindarus. τὰ μὲν ὁ χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλευθὼ. annotationes. τὴν Εἰλείθυιαν κεχαρισμένα φρονοῦσαν. Moschopulus. Εἰλείθυιαι, αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θεαί, ἃς καὶ Ἐλευθοὺς λέγουσι. Phurnutus in Artem. λεγούσης αὐτῇ καὶ Ἐλευθοῦς. Hesychius in uoce Εἰλυθυιαμένη, Ἐλευθὼ καὶ μία τῶν Εἰλειθυιῶν καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος παρὰ Ταραντίνοις καὶ Συρακουσίοις. οἱ δὲ. οἱ γονεῖς. ὁπλοτέρην. pulchritudine iuuenem. διπλασίως. ob filij obitum. τὴν μήπω μνηστῆρος. quæ nulli adhuc locata erat. ἑκάστῳ. unicuique procorum. ἀμάστρου. urbis ponti. φρύξ. patria Phryx. θεοῖο πατρός. dei patris. ἄγαγε δέ σε. huc duxit te. πότμος ὀφειλόμενον. futurum & debitum. χοροστασίης. cœtus. ἑὸν οὔνομα. nomen suum. εἰς ἀνδρῶν ἦλθεν ἐπωνυμίην. ut Zacynthus primo Hyria appellata. Creta aliquãdo Aeria & Curetis. Icarus ante uocata Doliche & Macris. Plinius de ijs atque Astypalæa, Paro, Helena, Corcyra, Delo, Stephanus quem ita in uoce Δύβοια ex Strabone lib. 10. castiga. Δύβοια νῆσος μία τῶν ἑπτὰ πολίχνης, ἡ καὶ Μακρίς, ἀπ' Δυβοίας ἡρωΐνης. non ἠρόδοτος. κληθεῖσαι καὶ ἄμμες. uocemini etiam uos. κλῆσιν. si nomen mutaueritis, & δρωτίδες appellemini. ἧξει. ad uos peruenit aut ἐξίδης. Diæ insulæ multas huius nominis colligunt ipse Stephanus & Theocriti commentarius Idyll. 2. δρῶς. ob id κληθεῖσαι & ἄμμες δρωτίδες. tametsi unam forte alloquatur. σημαίνουσα. σῆμα. sepulchrum est. ἡσυχίη. θάλασσα. ne sepulto obstrepas. δειρῆς χερσὶν ἐφαπτομένα. collum manibus amplectẽs. αὖθι. hic. λῴονι μοίρᾳ. meliore fato. ἄλλαν. quæ diutius uiuat. κεδνομέναν. εὐδομέναν. ὤχετο. obijt. πρότερου. ante canam ætatem. ὡς ἐν ἑτοίμῳ. ὡς ἑτοίμως. τὰ δεινότατα. quam facile in molestissima & grauissima quæque incurrimus. πὰρ νεότητι. adolescentibus. ἢ καὶ Τιμάρχου. Catamythi & cinædi Timarchi à Timarcho quem impudicitiæ reum fecit Aeschines, ac ijdem à Latinis officiosi cognominati sunt. ἠῷοι. mane εἶδεν. uidit. κατήφησε δὲ Κυρήνη πᾶσα. tota in mœrore fuit Cyrene. τῶν δυστέκνων. Aristippi & uxoris, qui quondam prole felices iudicabantur. χῆρον. liberis orbatam domum. ἔκλαιον. Ego Bianor. ἐμῆς. uxoris meæ. ὀδύνας. sed hoc dolores leuabat. ἐψεύσθην. etiam in te reliquo quem diu uicturũ putabam deceptus sum. τόνδε. πατρός. hunc patris sermonem. ἐπὶ θρηνοῦσιν. in luctu eius. θὲς. pone. colloca. μητρός. matris iam omnibus solatijs spoliatæ. τὴν οὔπω ὕπανδρος. quæ nemini adhuc nupserat. Eutolmias. ἣν γὰρ ἑκάστῳ θρυλεῦν τὴν μήπω μνηστῆρος, ὡς ἰδίην. ἐλπίς. omnes enim eam sibi in uxorẽ dari sperabãt. ὡς τὸ θυγατρὸς. tanquam filiam. πῦρ ἕτερον. ad nuptiales faces oculos uertit Antipater. sensus est, nuptũ dare me cupiens. τόδ' ἔφθηκεν. rogus. uel sic ex Seruio aperies. per noctem urebatur funus (& efferebatur cadauer propter sacrorum celebrationẽ dierum) unde permansit ut mortuos faces antecedant. Ouid. in Fastis. Conde tuas Hymenæe faces & ab ignibus atris aufer, habent alias mœsta sepulchra faces. Idẽ in epist. Et face pro Thalami fax mihi mortis erit. Quid Heraclides: ἣν δὲ τὸ παλαιὸν ἔθος τὰ σώματα τῶν καμνόντων, ἐπειδὰν ἀναπαύσηται τὸν βίον, μήτε νύκτωρ ἐκκομίζειν, μήθ' ὅταν ὑπὲρ γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνηται θάλπος, ἀλλὰ πρὸς βαθὺν ὄρθρον ἀπύροις ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνιόντος. κατ' εὐχὴν ἡμετέρην. pro uoto nostro. ἧψεν. accẽdit. ἀνίκα δ' ἀμφοτέρους. hoc demũ omnẽ calamitatẽ superat. δίπολιν. Ouid. in Ibin. sit tibi cõiugij nox prima nouissima uitæ. Eupolis hoc perijt & noua nupta modo. γλυκέριον.

Glyce-

Glycerium uxorem. ὧν ὑμέναιον. quorũ nuptias & coniugiũ. ἔσβεσεν. extinxit. terminauit. οὐ καλῶς. sed misere & calamitose. ἰσόρροπον. idem ex utraq; parte. ὁμοῦ. Eupolim. κηδεμόνες φροντισταί. δυσφύγετοι. κακοὶ καὶ ἀδιγαμίαν οἰκεῖοι ἤ συγγενεῖς. Hesychius. μελέαν πυρσόν. funebrem & miseram facem. ἀπώλεσε. malo par carũ filio procreate, aut e uita sublate. πρισάωρος. intepestiua morte extincte. ἄχη. tristitia. ἀφήρπασε. rapuit. θάλεια. mater. ἀπηνεῖς. sæuæ, immites. πόσις. hic coniugiũ. μέλλον. futuri erant. ἔβην. descendi, profectus sum. θάνον, ἀσκίλωτε. puellarũ nomina. οἰκῶν. οἰκτρῶς. ἦσε. quæ te, non οἶσε. ὑπάρχειν. Hipparchi. tuã ô Hipparche. ὅσοι πτοίας. annos. Theocriti glossema. ποίων δ' ἴσως τ πυρῶν κατεξοχῶν, ἀφ' οὗ καὶ τ ἐνιαυτὸν, ποίαν ἐκάλεσαν. Rianus, æstates. ἐξαματε ποίας τε δίον καὶ ἄμοι ποίας. Virgilius Aristas. Ouid. & Martial. messes, ἄροτον Sophocles pro anno usurparunt. μόνον. μόνον. πλῆσθο. impleuisti. ἧς ἕνεκα. propter quam. κάλλους ἕνεκα. pulchritudinis illius gratia. ἐπικύλιοτε πρόσω. sed eos prius omnes hac spe decepit mors. ἀθενίας. ἕνεκα. ὀλοόφρονος. ἀλήθεια φρονέοντος. quæ nũc in causa est ut adolescentes mœreat, ἄνω. ἐκ ἀε. qua uel qua extincta. φαιδρᾶν ἡλικίαν. Suidæ ἐκκλησίαν. Etymologico τῶν ἐν πολλῶν συναγωγὴν. adolescẽtes quamplurimos. quidam ἡλικίαν scribut. ἔλλαθες aut olim amore, aut nũc interitu. κλεοῖ. ô suauissima Cleo. καθ' ἁ. ... ἀμυξάμενα. quæ sepulchrũ tuum stillãtibus lachrymis crasimus. λᾶες σειρήνων. lapideæ Sirenes. ἑσταμες. stamus. ὑπὸ τύμβον. ἀσάλιμοι. ... εὐμορφοι. speciosæ. εἶσε. statuit. ὑπὸ ... uirginem marmoream. μέτρον. mensurã tuam. φθεγκτὰ δ' ἔπλεο. uitra. usq; adeo affabre perpolita, ut ipsa spirare, & loqui uidearis. ἀχόμεθ'. perijmus. milesiarũ uirginũ oratio ef. Γαλατῶν. qui Asiam depopulati sunt. Polybius, Iustinus, Pausanias. Liuium citare quid attinet sempiternũ Gallorum aduersariũ, sicuti recte collegit Glareanus, cuius fides merito infamat, atq; ut inuidiæ plena ab Antonino Pio, ut gloriæ, à Plinio, ut mendacij ab Augusto, Liuiomastige scilicet, Pompeianũ eum appellante, ut perperã cum Halicarnasseo, Diodoro, Polybio, à multis, ut secũ pugnans à Laurentio Valla, ut fabulosa ueluti de Caco et Euandro liquet. notatur lactea illa ubertas, patauinitatẽ sane nõ dicam aut uerbositatem neglĝetiamq; post Caligulam. quæ tamen in patriæ defensionẽ à me dicta sint. Cæterum Galli ἐθελοντὶ (hæc ad uerbum lib. 2. Polybius) καὶ μετὰ χάριτ⊙ παραδόντες τὴν πόλιν, ἀθῶοι καὶ ἀσινεῖς ἔχοντες τὴν ὠφέλειαν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανῆλθον. nullus hic ὁ ἐκ μηχανῆς Camillus uictorem exercitum μορμολύττεται. παρθένοι καὶ τεοσαί. quis ualeat silentio præterire septem (non tres) Milesias uirgines quæ Gallorum impetu cuncta uastante ne quid indecens ab hostibus sustinerent, turpitudinem morte fugerunt. Diuus Hieronymus contra Iouinianũ. πολιτίδες. milesiæ ciues. ἅμα. semen. congressum. εὕραμεν. inuenimus. κειλίμεθα. succubuimus. Αυσονίων. Romanorũ. γερὸς ἄρης. à Lucio Mummio excisa est Corinthus. sed acta agimus. M. Tullius. plerĩq; alij æs Corinthiũ casu mixtũ indicant Corintho cũ caperẽt incensa. nam incendio perustis plurimis statuis atq; simulachris, æris auri argentiq; uenæ in cõmune fluxerunt. Plutarchus περὶ τοῦ μὴ χρᾶν νῦν ἔμμετρα τὴν πυθίαν uarias opiniones adfert in mediũ. Ego bona cum uenia æs Corinthium dictum existimo quod egregij in ea ciuitate artifices hoc ita potissimum temperarẽt, fuluo certaret ut auro, ait Silius, & ad iocineris imaginem uergeret. Pausanias Peirenes fontis mentionem faciens, τὸν κορίνθιον χαλκόν, διάπυρον καὶ θερμὸν ὄντα ὑπὸ ὕδατ⊙ τούτου βαφῆναι narrat. quid quod κορινθίων κατασκευασμάτων in Carani nuptijs Athenæi dipnosophistæ libro quarto, in Ptolemæi Philopatoris Thalamego libro quinto, τῶν οἴκων ὧν εἶναι-

ἀκεφαλαῖς κορινθιουργέσ (non enim hic de ratione ac symmetria columnarū sermo est) meminerunt, quem Caranum & Ptolemæum ante captum à Mummio Corinthum Olympiadis 158. anno 3. aut 4. urbis Romæ 508. uixisse comperi. nec non (teste Paterculo) Diphilum Comicum ad hunc modum ludentē. οὐδὲ δοκιμάζω τοῖς κορινθίοις κάδοις. quem & Plautus qui Olympiade 145. obijt in Casina & Rudēte citat. nobis quoq; succurrit lib. 34. cap. 3. & alibi Plinius. ἀΐδην. mortem. διασφακτῆρι. διασφάττω. ἔχε φειδώ. nec uitæ pepercit. αὐχένιον. αὐχὴν ceruix & iugulus est. ἄμμιν. nobis ἀμείνων πότμος, maluimus liberæ mori, quàm in seruitute ætatem trahere.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ.

Ἀρχίου εἰς κίσσαν.

Ἁ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομεῦσι
πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα, καὶ ἰχθυβόλοις,
πολλάκι δ᾽ ἢ κρέξασα πολύθροον, οἷα τις ἀχὼ
κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα,
κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ, εἰς πέρδικα.

Οὐκέτι που τλῆμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ
πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
οὐδ᾽ ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἠριγενείης,
ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε. τἆλλα δὲ πάντα
ἥρπασε. καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρησε γένυν.
νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις. ἀλλὰ βαρεῖα,
μήποτε σὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικ᾽ ἀνελοῦσα,
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
οὔ σε φίλη πέρδιξ φθιμένην ἀγέραστον ἐάσω.
ἀλλ᾽ ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
ψυχὴ καὶ σέο μᾶλλον ὀρίνεται εἰσόκε ῥέξω,
ὅσσ᾽ ἐπ᾽ ἀχιλλῆος Πύῤῥος ἔρεξε τάφῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δαμοχάριδος γραμματικοῦ.

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αἴλουρε, κακίστη,
τῶν ἀκταιονίδων ἐστὶ μία σκυλάκων.
κτήτορος ἀγαθίαο τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα,
λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κτήτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον. οἱ δὲ μύες νῦν
ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Εἰς τέττιγα Μελεάγρου.

Ἀχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς,
ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον.
ἄκρα δ᾽ ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.

ἀλλ᾽ ἀ

ἀλλὰ φίλος, φθέγγου τι νέον, δενδρώδεσι νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον.
ὄφρα φυγὼν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω,
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

Νικίου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκέτι δὴ πανύφιλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς ἀφαιὼ παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν ἐπὶ χλωρῶν ἑζόμενον πετάλων.

Αρχίου εἰς τὸ αὐτό.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ὄρνεσι πεύκας
ἥμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἀχέτα μολπὰν
τέττιξ οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος.
νῦν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
ἀίδος ἀπροϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός.
εἰ δ' ἑάλως, συγγνωστόν. ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
μαιονίδας γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανεν.

Ανύτας, οἱ δὲ, Λεωνίδα, εἰς ἀκρίδα.

Ακρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι, ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ. δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων ἀίδας.

Μνασάλκου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις
ἀκρὶ, κατ' εὔκαρπον αὔλακα ἑζομένα.
οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἁδὺ κρέκουσα μέλος.

Μελεάγρου.

Ακρὶς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρὶς ἀρουραίη, μοῦσα λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινόν,
ἐγκρούουσα φίλας ποσσὶ λάλους πτέρυγας.
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψακάδας.

Ανύτης εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκέτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκέτι λιγνεά σε κατ' ἀφνειὸν ἀκιδὸς οἴκου
ἄκρα μελιζομέναν ὄψεται ἠέλιος.

ἤδη

ἤδη γὰρ λειμῶνας ὑπὸ κλυμένου πεπότησαι,
καὶ δροσερὰ χρύσεα ἄνθεα προσφέρεις.

Ἀδήλου.

Αὐτοῦ σοι παρ' ἅλωνι δυσηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμην,
ὄφρα σε καὶ φθίμενον Δηοῦς σταχυηφόρος αὖλαξ
θέλγῃ, ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιγόνων σε χελιδόνα οὖσαν μητέρα τέκνων,
ἄρτι σε θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
αἴξας ἔνδοθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς,
νοσφίσσεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.
καί σε μινυρομένην ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαΐξων,
ἤειπεν ἐσχαρέου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.
καὶ θάνεν ἠλιτοεργός. ἰδ' ὡς ἥφαιστος ἀμύντωρ,
τὰν ἀπ' ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν.

Φαέννου.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὅκα μοῦσαν ἐνίειν,
ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγων.
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον ὀδεῦτα
ἐγγύθεν ὠρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένᾳ.

Λεωνίδου.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὔδεος ὦ παροδῖτα,
λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνοίης ὤνθρωπε Φιλαινίδα, τὴν γὰρ ἀοιδὸν
ἀκρίδα, τὴν οὖσαν τὸ πρὶν ἀκανθοβάτιν,
διπλοῦς ἐν λυκάβαντας ἐφίλατο. καί με θανοῦσαν
κάτθετ' ἐφυπνιδίων χεραμένη λαλαγῶν.
καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο. τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τὸ λίγον ὤρθωσεν σῆμα πολυτροφίης.

Τύμνεω.

Ὄρνεον ὦ χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἥρπαθες Φιλέλαις. σὰ δ' ἤθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα, σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

Παμφίλου.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζομένη πετάλοισιν
ἡδεῖαν μέλπων ἐκ πῶ χέεις ἰαχάν,
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν ἠχέτα τέττιξ,
παιδὸς ἀπ' ἠιθέου χειρὶ μεταπτάμενον.

Σιμμίου.

Οὐκέτ' ἀν' ὑλᾶεν δρυὸς εὔσκιον ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήσεις ἐνιεὶς γῆρυν ἀπὸ στόματος,
θυρσεύων ἀγρίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης.
ᾤχεο γὰρ πυμάτην εἰς ἀχέροντος ὁδόν.

Μελεάγρου.

Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων οὐατόεντα λαγών,
ἐν κόλποις στέργουσα ἀνέτρεφεν ἁ γλυκερόχρως
Φανίον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾶν, κοίτῃ γειτονέοντα τάφον.

Μνασάλκου.

Αἰθύης ξεῖνε τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
πολλάκις γὰρ νάεσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος.
ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον.

ἀντίφθογγον. respondentem uocem. νομεῦσι. pastoribus. δρυτόμοις. ξυλοτόμοις. ἀχώ. Echo. ἀντῳδοῖς. ἀμοιβαίοις. uicissim cōcinentibus. ἄγλωσσος. silens. & elinguis. μιμητάν. imitatorem. σκοπέλων μετανάστρια. à scopulis & agris exulans. πλεκτὸς οἶκος. uiminibus texta cauea. μαρμαρυγῇ. splendore. θαλερώπιδος. uox ab ὠπὸς & θαλερὸν conflata. ἠελιγενέης. auroræ. ἄκρα πτερύγων. summas alas. πταρύξεσαι. extendes. concuties. αἴλουρος. catus. τἄλλα δέ. uitam. reliquū corpus. οὐκ ἐκόρεσε. non satiauit. κοῦφα. id mortuis precari solitos ueteres patefecimus. λείψανον. ossa. at τἄλλα δὲ πάντα. dixit. ἀνελοῦσα. quæ necauit. ἀγέραστον. inhonoratam. ἀπὶ σοί aut ἀπὶ σοῦ. κτενέω. interficiam. τὸν σέθεν ἀντιβίων. felem hostē tuum. δονεῖται. turbatur. commouetur. πύῤῥος ὄρεξε. donec catum interfecero, quemadmodum Polyxenā immolauit Pyrrhus. ἀνδροβόρων. ἀνδροφόνων. homines uorantium. ὁμότεχνε. eiusdem artificij ac sceleris machinator cate. τῶν ἀκταιονίδων. qui Actæonem rabidi dilaniarunt. Pausanias. κρέασονα, ait Euripides, ἐν κυνηγίαις ἀρτέμιδος ἔν κομπάσαντα. quidam non cibatos, dentes in dominum attulisse produnt. adi Lucianum in colloquio Iunonis & Latonæ, Fulgentiū in Mytholog. Ouid. transformat. 3. atq; Palæphatum in Actæone. ἐκτήτορος. domini tui. ἔχεις νόον. tibi solæ perdicum carnes sapiunt, alias fastidis. ὀρχεῦνται. gestiunt. faltant lætitia. τὶ σῆς ἀπατάλης. cibum tibi destinatū esitantes. ἀχήεις. ἠχήεις. δροσεροῖς. rore ebriæ. ὀρεμολάλον. in solitudine loquacem. ἄκρα δ' ἐφεζόμενος. summis folijs insidens. πριονώδεσι κώλοις. pedibus, serræ instar & pectinatim inter se amplexis, Ouidio, pectine iunctis. αἰθίοπι. fusco corpore. κλάζεις. κρατυγάζεις. cantu sonum lyrę imitaris. φίλος. amice. παίγνιον. rudem cantiūculam. accusandi casu. ὕπνον ἀγρεύσω. Venerijs hodie uendunt ad somnum prouocandum. μεσημβρινόν. Cicadas tum ad cantum hortatur, cum pastores canere minime conuenit ne pana quiescētem suscitēt. κεκλιμένος. iacens. recubās. κλωνός. rami. πανύφυλλον πλάκα. corticem frondibus luxuriantē. ἑλιχθείς. circūuolutus. contectus. ἱείς. emittens. ἔτεμον. incidi. μάρψων. arripuit. ἐζόμενον, τέττιγα. πεύκης. piceæ. βριθύοντος. uirentis. βρὶ tamen intensionē adfert. ἥμενος. sedens. δίνευσος. concussa uentris pellicula. ἐμέλπου. canebas. ἀχέτα τέττιξ. Plinius lib. 11. cap. 26. quæ canūt uocantur Achetæ, & quæ minores ex eis sunt, Tettigoniæ. sed illæ magis canoræ. Suidas. ἀχέτας οὐκ ᾠδὸς τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος, ὥσπερ καὶ ὁ ἀκανθίας ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν ἀκάνθαις. Hesychio ἀχέτας ὁ ἄῤῥην τέττιξ ὁ λαλίσατος. Ego ex Stephano in uoce ἀκανθὸς, Acanthias cicadas mutas interpretarer. μυρμήκεσσιν. formicis.

εἰνοδίοισι. iuxta semitam cōcursantibus. μυχός. Plutonis domus. ἀπροϊδής. repen
tinus, inopinatus, nō præuisus. ἑάλως. quod autem capta es. συγγνωστόν. uenia di
gna es. κοίρανος. hymnorum princeps. γρίφοις ἰχθυβόλων. piscatorum ænigmate.
τᾶς κατ' ἄρουραν ἀηδόνι. terrestri Lusciniæ. δρυονοίτα. in quercu dormienti. μυ-
ρώ. Myro. δυσπειθής. cui ægre quidpiam persuaderi potest. contu-
max. surdus. λιγυφθόγγοις. canoris, stridulis. ἀείσας. canes. φυλλάδα. Hesychius.
φυλλὰς ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα. Moschopulus. φύλλον τὸ τῶν φυτῶν ὃ καὶ πέταλον λέ-
γεται. φυλλὰς τὸ αὐτό. ξουθῶν. mollium. translucidarū. ἀπατηλὰ πόθων. ἐρωτοπλάνη.
cuius dum cantu oblector amor sensim ex animo euanescit, amorē fallens. Oui
dius. spatiosam fallere noctē. αὐτοφυές. nulla arte, sed natura ipsa lyram imitaris.
φίλας. castigo φίλοις. sic φίλον ἦτορ. φίλαι χεῖρες. Homero Odyss. ε. φίλα γυῖα. πό-
σε φίλη. ἴδια. οἰκεῖα. Theocritus. φᾶ δὲ κατωπηθεῖσα βρέφεα χέρεσσι φίλαισι. ῥύσεαι. le
ues. liberes. παναγρύπνοιο. semper uigiles nunquā quietæ. μιτωσαμένη. nectens.
ὀρθρινά. δῶρα ὀρθρινὰ adhuc roscida, quę sol non attigerit. Alij tu ὀρθρινά, mane
& ante lucem surgens. στόμασι. ore tuo. ῥέοισιν. te alis cōcutiens. ὀρσεῖς. excitabis.
commouebis. ἐγρόμενος. ἐγειρόμενος. σίνης. κλέπτης, κακοῦργος, βλαπτικός. λαθρι-
δίον, clanculum. λαιμῷ. gutturi tuo. λίγεια. suauiter canens. Meleager. ζωοφί-
λα λίγεια. ἀκίς. Acidis. ἀκρα. ἀκεί. nuper Mnasalces. οὐκ ἔτι δὴ ταῖς θρύγλαισι λι-
γυφθόγγοισιν ἀείσεις ἀκεί. Anyte. ἀκείδη τᾶς κατ' ἄρουραν ἀηδόνι. Meleager. ἀκείς
ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων. κλύμενον. Plutonis. πεπότησαι. euolasti. ἄνθεα περσεφόνας.
ad campos Elysios. αὐτόθι. hic. δυσπαθής. infortunata formica. Musæus. δυσπα-
θὲς λέανδρε. ἐργάτις. Plin. lib. 11. cap. 30. δίψαλος. ξηρᾶς. διψίας. Sophocles in An
tigone. κἀπὶ χρωτὶ διψίαν κόνιν παλύνας. glossulæ. διψίαν. ξηράν. κόνιν, τὴν λεγομέ-
νην χυτλώγην. Antiphilus. ἡ κείνου δίψας ἔχει σποδιή. Δηοῦς. Cereris. ἀροβατη. ἄρου-
ρα. γῆ. χώρα. ἀρτιγενῶν. modo genitorum. ἔντοσθε. ἔντοσθεν. ἐσωθεν καλιῆς. in nidum
irruēs. νεοσσοκόμοιο. τὸν νεοσσοὺς θεραπεύοντα. ὠδίνων. pullorum. τετράελικτος. ter
nis orbibus circumuolutus. Virgilius Aeneid. 2. Græcam uocem seneratur: spi
risq; ligant ingentibus. σπεῖρα enim est serpentium conuolutio. κινυρομένην. con
querentem. cantillantem. κεῖτ᾽ ἐν. cecidit. ἄσθμα πυρός. flammam ignis. ἐσχαρεῶν.
foci apud maiores fuerunt nō quales hodie habemus, sed sine camino & gula,
aut mobiles ex ære ferro testa ue, super quos cameram atramēto illiniebant ut
atrum id pictura inductum pro fumo uideretur. Virgilius. & fumant culmina
tecti. ostendit & hoc Iulianus in Misopogone. ac Paulus Aegineta lib. 5. τὰς τε
ἐσχάρας μὴ ποιεῖν ὑπό τινα δένδρα, καὶ μάλιστα πεύκας καὶ πίτυας. ἐν ταύταις γὰρ σα-
λαμάνδραι τε καὶ κάμπαι θανάσιμοι πλεονάζουσι. αἵ τινες ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἀλέας θερ-
μαινόμεναι, πίπτουσιν ἐπὶ τῶν ὄψων, καὶ τῶν ἄλλων ἀγγείων εἰ τύχοιεν ἀσκεπῆ. ἠλιτοεργός.
τοῦ ἔργου ἀποτυχών. ἥφαιστος. Vulcanus Mineruæ quā adamauit beneuolentiam
sibi recōcilians. Hæc inferius. ἐριχθονίου παιδός. Pandionis. Progne & Philome
la patrem habuerunt Pandionem, auum Ericthonium Vulcani & Mineruæ fi-
lium, quorum hæc in lusciniam illa in hirundinem mutata est, alteram pro alte-
ra sumi certum est. γονεάν. prolem. filiam. ὅκα. quando. μοῦσαν ἔχεεν. cantabam.
βαθὺν ὕπνον. Democrito altum somnum inducebam. ἐοικότα. πρέποντα. ὁδῖτα.
ὁ uiator. ἐγγύθεν ὠρωποῦ. prope Oropum oppidum in confinio Bœotiæ situm.
καὶ ἐπ' οὐδὸς. non prominens nec elatus. ἄμμιν. nobis. αἰνοίης. merito laudaris, ὁ
uiator. ἀκανθοβάτην. inter spinas incedentem. λυκάβαντας. annos. ἐφίλατο. ἐφίλη-
σεν. amauit. κάτθετο. hic collocauit. ἐφυπνιδίων λαλαγῶν. sono & murmure eam
sopiente uiduata. ἀπανήνατο. reiecit. ἐφ' ἡμῖν. nobis incumbens. τοὐλίγον. τὸ ὀλί-
γον. πολυῤῥοφίης. quod me cantillantem biennium domi aluisset. ὄρνιον ὦ χάεισι-

μενς

μειλιχόθυμον. cuius gratijs cura est. gratum. ὦ παρόμοιον ἀλκυόσιν. item deflens ut Halcyon Ceycem. φιλέλαιε. baccas oliuæ amans atque appetens. νυκτός. silentes mortis uiæ. ἐκπροχέεις. uocem effundis. γηρύοντα. canentem. κατήναρεν. interfecit mors. nam à cæsis à se hostibus spolia detrahunt milites. μεταπτάμενον. è manu adolescentis euolantem. ὑλῆεν. δασύ, ξυλῶδες. δρυὸς εὔσκιον. umbrosum quercetum. ἀγρότα. uenator. φωνὰς γῆρυν. uocem emittens. ἀγρίους. agrestes non mansuetos. ἐν νόμῳ ὕλης. in pascuis nemorum. Homerus Odyss. κ. ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος. θηρείων συνομήλικας. Plinius. capiuntur quoque pugnacitate eiusdem libidinis perdices, contra aucupis indicem exeunte in prælium duce totius gregis: capto eo procedit alter, ac subinde singuli. Rursum circa conceptum fœminæ capiuntur, contra aucupum fœminam exeuntes, ut rixando abigant eam. Hodie marem cicuratum cauea includunt aucupes, ad cuius cantum quasi preces delinientis proci gestientes fœminæ perdices conuolant: sequuntur inducti mares (nisi si qui ueteratores fraudem agi subolent) qui in ora retium cursitando impingentes suæ omnes salacitatis dant pœnas. meminit forte huius aucupij Xenophon in Apomnemo. de perdice fœmina loquens quæ minore negocio mares in perniciem illicit. mille hodie apud nos fallaciæ in perdices intenduntur. ᾤχεο. iuisti. sodalium proditor. τὸν ταχύπουν. loquitur lepus. me pernicem. τεκούσης. matris. φανίον. mulieris nomen. εἰαρινοῖς. uernis. ἔτι. amplius. κρύψαι. absconde, sepeli. ὡς ἐν ὀνείροις. apud inferos ubi euanidæ somnoque similes imagines. est & somnus morti simillimus. quamquam præter hominem somniare equos, canes, boues, pecora, capras, palam est. ob hoc creditur & in omnibus quæ animal pariant. αἴθυιας. mergi mansuefacti perniciter ambulantis, fortasse & pedisecæ nomen est. ποδώκεμον. Plutarchus. ἀλλ' ὥσπερ οἶμαι τοὺς ταχεῖς ποδώκεις καὶ τοὺς καλοὺς θεοειδεῖς ὑπερβαλλόμενοι ταῖς αἰνέσεσιν ὀνομάζουσιν. Homer. Iliad. λ. τῶν δ' ἆρ' ἶρις ἐλθοῦσα ποδήνεμος. annotatiunculæ, τοῖς ποσὶ ταχεῖα. χέρσος. terra, continens. ὄρνις ὅπως. tanquam uolans non ambulans.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Ἀλκαίου μεσσηνίου.

Εἰς ὅμηρον.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν ἴῳ ἐνὶ παῖδες ὅμηρον
ἤκαχον, ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι·
νέκταρι δ' εἰνάλιαι νηρηΐδες ἐχρίσαντο·
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅτι θέτιν κύδηνε, καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, ἰθακοῦ τ' ἔργματα λαρτιάδεω.
ὀλβίστη νῆσος ποντιάς, ὅτι κέκευθε
βαιή, μουσάων ἀστέρα, καὶ χαρίτων.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μερόπων πειθώ, τὸ μέγα στόμα, τὸν ἴσα μούσαις
φθεγξάμενον κεφαλὰν ὦ ξένε μαιονίδεω,
ἅδ' ἔλαχεν νασῖτις ἴου σπιλάς. οὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
ἱερόν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν.

ὧ νεῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὧ καὶ ὄλυμπον
καὶ τὰν Αἴαντος ναύμαχον ἔπε βίαν,
καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἕκτορα πώλοις
ὀστέα δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.
εἰ δ' ὀλίγα κρύπτει τὸν τηλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
καὶ θέτιδος γαμέταν ἁ βραχύβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς
τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα θεῖον ὅμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαῶτα τόσον χάδεν ἄνδρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσῃς ὦ ξένε δερκόμενος.
καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ δῆλος,
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λητοΐδην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' ἄμε χρύσειον ἀεὶ ῥαιστῆρος ὅμηρον
στήσετε φλογέαις ἐν διὸς ἀστεροπαῖς,
οὐκ εἰμὶ οὐδ' ἴσομαι σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ μέλητος
δημαγόρου. μὴ ταῦτ' ὄμμασιν ἑλλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε. τὰμὰ δὲ, μοῦσαι,
καὶ χῖος, ἑλλήνων παισὶν ἀείδετ' ἔπη.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
ἑλλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,
μουσῶν φέγγος ὅμηρον, ἀκύρατον στόμα κόσμου
παντὸς, ἁλιρρόθια ξεῖνε κέκευθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε θεῖος ὅμηρος, ὃς ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
θήβης ἐκγεγαὼς τῆς ἑκατονταπύλου.

Ἀντιπάτρου εἰς ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι θελγομένας ὀρφεῦ δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμοὺς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.
ὤλεο γάρ. σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
μναμοσύνας. μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπα.
τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἱάσιν, ἁνίκ' ἀλαλκεῖν
τῶν παίδων ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀρφέα θρηικίῃσι παρὰ προμολῇσιν ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα καλλιόπης.

ᾧ δρύες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτῳ συνάμ' ἕσπετο πέτρη
ἄψυχος, θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλη.
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὕρετο Βάκχου,
καὶ στίχον ἡρῴῳ ζευκτὸν ἔτευξε ποδί.
ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπης ὀρφῆα, καὶ οἰάγροιο θανόντα,
ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία βιστονίδες.
στικτοὶ δ' ᾑμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίνῃ
δευόμεναι σποδιῇ θρηΐκιον πλόκαμον.
καὶ δ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι λυκείῳ
ἔρρηξαν μοῦσαι δάκρυα πιερίδες,
μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν. ἐπωδύραντο δὲ πέτραι,
καὶ δρύες, ἃς θρεπτῇ τὸ πρὶν ἔθελγε λύρῃ.

Εἰς ἡσίοδον.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον, καὶ κόσμον ἀοιδῆς
ἀσκραῖον γενεὴν ἡσίοδον κατέχω.

Ἀναθηματικὸν εἰς αὐτόν.

Ἡσίοδος μούσαις ἑλικωνίσι τῇ δ' ἀνέθηκα,
ὕμνῳ νικήσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὅμηρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος. ἀλλὰ θανόντος,
ὀστέα πληξίππων γῆ μινυῶν κατέχει
ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν,
ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνῳ σοφίης.

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν ἡσιόδοιο
νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τάφον ὑψώσαντο. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν ἐννέα μουσῶν
ὁ πρέσβυς, καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

Εἰς ἀρχίλοχον ἰουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν.
ἀρχίλοχος τέθνηκε. φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
δριμὺν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος.
οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος. εὖτε λυκάμβεω
νηῦς μία σοι δοιὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
ὄμμασιν ἀγρύπνοις τρισσὲ φύλασσε κύων.

εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
    ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδαι,
πῶς οὐκ ἂν πολίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων
    νεκρὸς ἅπας, φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
    μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ,
αἱμάξας Ἑλικῶνα τὸν ἥμερον. οἶδε Λυκάμβης
    μυρόμενος τρισσῶν ἅμματα θυγατέρων.
ἠρέμα δὴ παράμειψον ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε
    κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

Εἰς Ἱππώνακτα Λεωνίδου.

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
    πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέωνε βαΰξας,
    ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε. τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
    ῥήματα, πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς, ἐπεὶ ἐντέτροφε τύμβῳ
    βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,
καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποξύνουσαν ὁδιτῶν
    χείλεα, καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγγα.
ἀλλά τις Ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
    εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

Ἀντιπάτρου εἰς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
    χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.
οὗ μέλος εἰσαΐων, φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
    ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς
    Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Ἀντιπάτρου εἰς Αἰσχύλον.

Ὁ τραγικὸν φώνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
    πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἑκὰς αἴης
    κεῖσαι, κυδαίνων σήματι Τρινακρίην.

Ἴωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μελαμπέπλοις Εὐριπίδη ἐν γυάλοισι
    Πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
    ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδη εἷλέ σε πότμος,
    καί σε λυκορραῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,

τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
τὸν σοφίᾳ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
ἀλλ' ἔμολες πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις
πιερίδων, ναίῃς ἀγχόθι πιερίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου. ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών. ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐς Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε.
τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἅπασ' Ἀχαιὶς μνῆμα σόν γ' Εὐριπίδη.
οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Σιμωνίδου εἰς Σοφοκλῆν.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα κισσὲ
ἑρπύζοις, χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους.
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἥτε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα, καὶ χαρίτων.

Ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.
αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τύμβος, ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὥς τοι ῥεῖα μὲν ἀέναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρός, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

Διοσκορίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ὅδ' ἐς ὤνθρωπε Σοφοκλέος, ὃν παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὤν, ἔλαχον.
ὅς με τὸν ἐκ φλιοῦντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα. τοῦ δὲ θανόντος,
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε στάσιν, ἦ δ' ἐνὶ χερσὶ
κούρειμος ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
εἴτε σὺ ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
εἴτε καὶ ἠλέκτραν, ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως,
εἰς ἀλκμᾶνα.

Ἄνδρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι. μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει.
εἰδήσεις ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα λακαίνης
ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.
κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις. εἴθ' ὅγε λυδός,
εἴτε λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου.

Τὸν χαρίεντ' ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει σπάρτας μεγάλαν χάριν. ἔνθ' ὅγε λυδός,
ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς ἀΐδην.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου, εἰς ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσός
ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος.
εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
ὄφρα κέ τοι σποδιή τε, καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται,
εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ τὸ φίλον στέρξας φίλε βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ,
πάντα διαπλώσας, καὶ σὺν ἔρωτι, βίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου.

Ἥμερι πανθέλκτειρα μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρης
οὔλης, ἣ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
τηΐου ἡβήσειας ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου.
ὡς ὁ φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος,
παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
κὴν χθονὶ πεπτηώς. κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων.
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιός
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτόν.

Οὗτος ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα μουσῶν
ὑμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο τέω,
ὃς χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι μεγιστέα,
καὶ τὸν σμερδίεω θρῆκα λέλοιπε πόθον,
μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος. ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον, οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν ἀΐδῃ.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἴνῳ
ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα.
ὡς ὁ διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης,
μηδὲ καταφθίμενος, Βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν ἀνάκρεον εὖχος ἰώνων,
μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης.
ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης,
ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ Μεγίστην,
ἢ κίκονα θρηικὸς σμερδίεω πλόκαμον,
ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ
ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων.
τρισσοῖς γάρ, μούσαισι, Διωνύσῳ, καὶ ἔρωτι,
πρέσβυ κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν ἀνακρέοντος ἀμείβων.
σπεῖσόν μοι παριών. εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον ἐσθλὰ πονήσας.
εὕδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
εὕδει καὶ σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων,
βάρβιτ' ἀνεκρούου, νέκταρ ἐναρμόνιον.
ἠιθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκοπός. εἰς σὲ δὲ μοῦνον
τόξα τε, καὶ σκολιὰς εἶχεν ἑκηβολίας.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρέοντος, ὁ τήιος ἐνθάδε κύκνος
εὕδει, χἠ παίδων ζωροτάτη μανίη.
ἀκμὴν οἱ λυρόεν μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
ἵμερα, καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.
οὐδ' ἀίδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν. ἐν δ' ἀχέροντος
ὢν ὅλος, ὠδίνεις κύπριδι θερμοτέρῃ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου,
εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πιὼν τέθνηκας ἀνάκρεον. ἀλλὰ τρυφήσας.
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἵξεαι εἰς ἀίδην.

Εἰς Καλλίμαχον. Ἄδηλα.

Ὦ μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε, φίλτατε μούσαις,
χαῖρε καὶ ἐν ἀΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
ἦρ' ἐτεὸν, κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' οὐ πάρος ἀνδράσιν ἴσμεν,
ἀμφί τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους.
εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα,
ἤγαγες ἐν μούσαις Πιερίδεσσι φέρων.
αἳ δὲ, οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
αἴτια, καὶ μακάρων, εἶρον ἀμειβόμεναι.

Καλλιμάχου εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε, καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν, ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης,
οὐ νέμεσις. μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας,
ἄχρι βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

Ἀντιπάτρου εἰς Ἴβυκον.

Ἴβυκε, λῃσταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντες ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα,
πολλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἵ τοι ἵκοντο
μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον.
οὐδὲ μάτην ἰαχῆσας. ἐπεὶ ποινῆτις Ἐριννὺς
τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον,
Σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
λῃστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κτανὼν Αἴγισθος ἀοιδὸν,
ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Εὐμενίδων.

Πίνυτου εἰς Σαπφώ.

Ὀστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς,
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι.

Τυλλίου Λαυρέα, εἰς τὴν αὐτήν.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένε, μή με θανοῦσαν
τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.
τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες. ἔργα δὲ φωτῶν,
ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.
ἢν δέ με μουσάων ἐτάσῃς χάριν, ὧν ἀφ' ἑκάστης
δαίμονος, ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,
γνώσεαι ὡς ἀΐδα σκότος ἔκφυγον. οὐδέ τις ἔσται
τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.

Εἰς Ἤρινναν Ἀσκληπιάδου.

Ὁ γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς.

ἀλλ' ἐπέων πολλῶν δυνατώτερος. αἱ δ' ἀΐδιας μὲν
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν τηλίκον ἔσχ' ὄνομα;

Ἀδεσπότου εἰς αὐτήν.

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτης.
σὸς δ' ἐπέων Ἤριννα καλὸς πόνος, οὔ σε γεγωνεῖ
φθίσθαι, ἔχεις δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν.

Λεωνίδου εἰς αὐτήν.

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
Ἅδης εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς, βάσκανος ἔσσ' Ἀΐδη.

Ἀντιπάτρου εἰς αὐτήν.

Παυροεπὴς Ἤριννα, καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς,
ἀλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
μυριάδες, λήθῃ ξεῖνε μαραινόμεθα.
λωΐτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἠὲ κολοιῶν
κρωγμὸς, ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Ἰῳ ἐνὶ. in Io. insula. παῖδες. piscatores. alludit ad oracula quædam Alcæus, in quibus ita scriptum erat. ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι. & ἐν τῇ σῇ μοῖρα δεῖ τελευτῆσαι βιότοιο, εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῷς ἐπακούσας δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον. γρῖφον. ænigma. εἰνάλιαι. marinæ deæ. νέκταρι ἐχρίσαντο. Sumptum ex Homerico Veneris cadauere quod oleo diuino inungit Venus Iliad. ψ. Θέτιν κύδαινε. sæpenumero in Iliade. καὶ υἱέα eius filium Achillem. ἔργματα. πράγματα. λαερτιάδεω. Vlyssis Iliaci Laertis filij. πόντιος. Plutarchus in Sertorio. δυοῖν δὲ ὁμωνύμων τοῖς δυωδεκάτοις φυτοῖς πόλεων, ἰαν καὶ σμύρνης, τὸν ποιητὴν ὅμηρον, ἐν ᾗ μὲν γενέσθαι λέγουσι, ἐν ᾗ δ' ἀποθανεῖν. Ios Homeri sepulchro ueneranda Plinio. cæteris cycladibus ob id antecedit Solino. nec Strabo repugnat in qua poetam animi langore expirasse complures ferunt. Adi in Phocicis Pausaniam. Quid Sotades. σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν, πνιγεὶς τέθνηκε, κύνες δὲ οἱ κατὰ θρᾴκην εὐριπίδην ἔτραγον. τὸν θεῖον ὅμηρον λιμὸς κατεδαπάνησεν. Tzetzes eum in Arcadia cum ad lapidem impegisset dextro latere grauiter offenso post diem tertium è uita migrasse commemorat. πειθώ. Suadelam. ἴσα μούσαις. tam bona atque musæ. μαιονίδεω. Homeri. νασῖτις. insulana. ἐν ἄλλᾳ. τῇ νήσῳ. ἐνδῦμα ἔλιπεν. mortuus est. νεῦμα κρονίδας. Iliad. α. παγκρατὴς. in omnia imperium habens. ὦ καὶ ὄλυμπον. Iliados α. & ι. sed præcipue. Odyss. ζ. αἴαντος βίαν. Iliados η. & ο. φαρσαλίσιν. Thessalis à Pharsalo Thessaliæ oppido. ἕκτορα. Iliad. χ. ὀστέα. Hectoris. τὸν τηλίκον. tantum uirum. καὶ θέτιδος γαμέταν. Peleum. Historia est apud Tzetzem in Lycophronem. & Dictym libro sexto. Catullus Pelei & Thetidis hymnum Epithalamium Pharsalij Epithalamio

Iamiographi (alium adducit Aethiopicôn 3. Heliodorus) Græcis filis Latine contexuit. ἢ βραχύβολος. parua. ἰκὼς. Cycladum una. Pindari scholiastes. ὁ δὲ πυλεὺς ἐν κῷ τῇ νήσῳ ἀτυχήσας τὸν βίον οἰκτρῶς καὶ ἐπαθλίως ἀπέθανεν. uidetur ἐν ἰκῷ τῇ νήσῳ emendandum. Strabo. πρόκεινται δὲ τῆς μαγνήτιδος νῆσοι συχναὶ μὲν, αἱ δ' ἐν ὀνόματι, σκιαθός τε καὶ πεπάρηθος καὶ ἰκὸς. ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλήν. Suidas in uocabulo ὅμηρος, Herodotus & Plutarchus in uita ipsius Homeri commentariorum uice omnibus esse possunt. γαῖα καλύπτει. κατακαλύπτει. ἡρώων. Achillis, Vlyssis, Hectoris, Menelai, Agamemnonis, & aliorũ. γεγραμμένη. ἐπαρχοῦσα. πόσσου. πόθον. χάδεν. cæpit. ἀλητεύουσα. palans. errans. κασιγνήτη. germana mihi similis & parua. μητρὸς. Latonæ. λητοΐδην. Apollinem quem cum Diana in Delo insula peperit. ἀμφιρευστὸς. σφυρήλατον. οὐδ' ἄμε χρύσειον. nec si me aurea statua alteq; substructa donetis. Hoc aperit Strabo lib. 14 de Smyrna agens. ἔστι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ ὁμήρειον στοὰ τετράγωνος ἔχουσα νεὼν ὁμήρου καὶ ξόανον. Cicero pro Archia: Smyrnæi uero suum esse confirmant. Itaq; etiam delubrũ eius in oppido dedicarunt. ἐν διὸς ἀστεροπαῖς. ἀστραπαῖς. etiam si meus Colossus aerem ubi coruscat Iupiter, pertingat. σαλαμίνιος. è Salamine insula. οὐδ' ὁ μέλητος. nec Meletis amnis & Critheidos filium me, hoc est Smyrnæum, fatebor unquam. infra lib. 4. ἐκ μέλητος ὅμηρε. Plinius. Smyrna Melete flumine gaudet nõ procul orto. cur Melete patre editus fingatur, ex Philostrato in imaginibus addisces. δημαγόρου. ut scribit Demagoras. Lego (citra præiudicium tamen) μνησαγόρου, οὐδὲ σαλαμίνιος μνησαγόρου, ex quo ortum Homerũ credidisse permultos refert Tzetzes. qui & Menemachem, Dæmona, Telemachũ, Thamyrim, Mænonem nominat. tametsi Mæonem castigandum sit. unde Homerus Mæonides patronymicôs nuncupatur. Acron Mæonidem à patria Mæonia ex Archilochi ut opinor fragmento de temporibus uocat: ad nos se applicant grammaticorũ proceres. μὴ ταῦτα. hoc tam impudens & absurdum mendacium. βασανίζετε. Smyrnæi & Salaminij. καὶ χῖος. patria mea. ad hoc incũbit Silentiarius ut Homerum in Chio insula procreatum nobis post Theocritũ persuadeat. Quin uero Smyrneus fuerit (si tamen grauissimum est multitudinis testimonium) non ambigo. licet Chij numisma ferirẽt in cuius postica parte Homeri facies erat insculpta. Lesbij olim Saphus effigiem, hodie Mantua Virgilij in numis exprimit. κάρυκα. præconem. poetam. μακάρων. deorum. δεύτερον αἰῶνος. uitæ commodis utilissimum. ἀκήρατον. immortale. ἐνθάδε. hic quiescit. θῆβαις. Thebis Aegyptijs natus. Suidas in dictione ὅμηρος. & Heliodorus lib. Aethiop. 3. καὶ πατρὶς ἔστω τῷ σοφῷ πᾶσα πόλις, ἦν δὲ εἰς ἀλήθειαν ἡμεδαπὸς αἰγύπτιος. καὶ πόλις αὐτῷ θῆβαι αἱ ἑκατόμπυλοι εἰσὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον. πατὴρ δὲ τῷ μὲν δοκεῖν προφήτης, τὸ δὲ ἀψευδὲς, ἑρμῆς. θελγομένας. lyræ sono. αὐτονόμους. libere pascentes. πάσκυζουσαν. strepens mare. ὤλεο γάρ. perijsti. θύγατρες. Musæ. μάτηρ καλλιόπα. mater tua. Commentitium hoc esse effert Pausanias in Bœoti. ubi de Orpheo non pauca. σοναχθόμενοι. nos mortales. ἀΐδην. necem. οὐδὲ θεοῖς δυνάμεις. nec Iupiter filiũ Herculem omnium sibi charissimum, nec Sarpedonem contra fatũ eripit à morte, non Memnonem Aurora, non Achillem Thetis leto adimit, sexcẽtos missos facio. super hac re lectu digna philosophatur Homerus Iliad. π. & σ. πρὸ μολῆσιν. in iugo & cacumine. ὀλύμπου. Olympi montis. οὐκ ἀπίθησαν. obtẽperarunt. ὅτῳ. cui. σὺν ἅμα. simul. καὶ τελετὰς εὗρε. fatetur in Bœoti. Pausanias, & Aristophanis in ranis. iusiurandi necessitatem ijs quos initiabatur cum quadam religionis autoritate exigebat, ne profanis auribus ceremoniarum arcana proderent. At cõplures Orpheos certo scimus. Quid Cicero lib. de natura deorũ primo. Orpheum

poetam

poetam docet Aristoteles nũquam fuisse, & hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cerdonis. nos ex Suida in uoce ὀρφεὺς Cercopis emendamus, quem Athenæus aduocat. καὶ στίχον ἡρῷον. & carmen Heroicum primus fecit. ἔθελξε λύρῃ. Virgil. Aeneid. 6. Si potuit manes accersere coniugis Orpheus Threicia fretus cithara. & Ouidius Metamorph. 10. Βιστονίδων. Thraciæ mulieres. Tzetzes. βιστονῶν ἔθνος θρακῶν. ἀπὸ ἥρωος ἀρέως βιστόνου, ἢ ἥρωος τοῦ τερψιχόρας καὶ καλλιόπης καὶ οἰάγροιο. filium. Pindari glossemata hymno Pythiorum 4. & Pausanias in Bœoticis. μυρία. infinitis modis. ἡμάξαντο. cruentarunt. στικτούς. punctos. percussos. ἀοιδοῦ. Orphei tumulo. στοναχοῦσι. suspirant. λυκείῳ. cum Lycæo Apolline. στέφανον. decus. ἀσκραίῳ. Ascra Bœotiæ uicus est. τῷ δὲ, τόνδε legendum. aut τόνδε. hunc tripodem. locum hunc edisserit ipse ἐν ἔργ. καὶ ἡμερ. Hesiodus, nulla tamen Homeri facta mentione. ἐν χαλκίδι. Bœotiæ urbe. ὕμνῳ νικήσας. de Homero cuius hodie opera extãt hoc accipi nequit, quem qui Hesiodo antiquiorem nõ 300. annis ut Tzetzes, sed 120. ut Paterculus uel 138. ut Solinus docent propiusad ueritatem uidentur accedere. magnam ueterũ ea de re dissentionem profert Gellius libro tertio, & Eusebius in Chronicis. octo extitisse Homeros Archilochos in Epitheto temporum proponit, quorum Byzantinus secũdum hunc nostrum maxime illustris. ἄσκρη μὲν πατρίς. Pausanias in Bœoti. & Tzetzes preloquens in Hesiodum, hoc tetrastichum citant & exponunt. neuter de eius morte uberiora Plutarcho in septem sapientum conuiuio, & in commentario πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα. nedum Suidas in uocabulis, ἡσίοδος & τὸ ἡσιόδειον γῆρας. γῆ μινυῶν. Orchomenum Bœotium, ubi fuerũt Hesiodi reliquiæ, quas tamen sibi uendicant Locri. Orchomenum uero γῆν μινυῶν ideo ut docẽt grammatici nuncupat, ὅτι γένος λαμπρὸν οἱ μινύαι ἀπὸ τινος μινύου βασιλέως ἐλεγόμενοι, ἐν αὐτῇ ποτὲ ᾤκησαν. Adde Minyam flumẽ eã urbẽ præfluere, eãq; Minyam Neptuni & Calliroes filium condidisse. de Minyis consule Herodotũ in Melpom. & Apollonij enarratorem Argonaut. α. ἐν νέμει σκιερῷ. in nemore opaco. Homer. Iliad. λ. ἐν νέμεϊ σκιερῷ, ποιμνίων αἰγῶν ἔρξαντες. de ijs libaminibus nunc tractat quæ in tumulum ad orientem aut rectius occidentem (quanquã utrũq; lego) conuersi fundebant ueteres. erant autem ut uult Lucianus uinum & mulsum, ut Aeschylus in Persis, mel, lac, uinũ, oleum, aqua & farina. ea Græci χοὰς, ἐναγίσματα, μελικτήρια, χύτλα, μελίγματα χύτλων, τῶν φθιμένων κρατῆρα appellant, quibus ad sepulchrum elici atq; euocari manes credidit etiam cæca antiquitas. Virgilius Aeneid. 3. inferimus tepido spumantia cymbia lacte. Statius Thebaid. 4. principio largos nouies tellure cauata inclinat Bacchi latices. Seneca. & multo specum saturat cruore, libat & niueum insuper lactis liquorem, fundit & Bacchum manu leua. Homer. Odyss. λ. ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς χεόμην. rem edisserit Nicephorus Gregoras. μέλι μὲν διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τοῦ θανάτου πικρότητος, γάλα δὲ, διὰ τὸ μέλαν τοῦ σκότους. οἶνος δὲ, διὰ τὴν λύπην. ὕδωρ δὲ, διὰ τὸ ἐκ τεσσάρων στοιχείων συγκεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. Porphyrius. πεποίηνται ἤδη τὸ μέλι καὶ θανάτου σύμβολον, διὸ καὶ μέλιτος σπονδὴν τοῖς χθονίοις ἔθυον. μιξάμενοι. lac cum melle miscentes. γῆρυν μουσῶν. musarum uocem. λιβάδων. fontis Caballini. ὁ πρέσβυς. longeua uitaq; senecta Hesiodia appellatur. δείδιθι. time. νικῶ. Archilochum. θυμὸν ἰάμβων. ibis Liburnis inter alta nauiũ amice propugnacula. Archilochus isto sæuit iratus metro contra Lycambem & filias. Terentianus. cui adhæret Acron. uersus istos in Horatij Epodis deprehẽdes. Quid Hermogenes? ὁ δὲ ἀρχίλοχος αὐτὸ καὶ σφοδρὸν ἐποίησε καὶ γοργότερον. οἱ γὰρ τετράμετροι αὐτοῦ διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ γοργότεροι καὶ λογοειδέστεροι τῶν ἄλλων εἶναι δοκοῦσι, διότι τροχαϊκῶς

σύγκαιτηρ. βίχει γὰρ ὡς ὄντως ἐν τοιούτοις ὁ ῥυθμός. Porrò iambū pedē ad dicteria iaijciendacommodum norunt omnes, quem & in hostes stringendum suasit Ouidius. unde παρὰ τὸ ἰαμβίζειν conuiciari & maledicere nominant. Strabo. δι' ἰαμβου καὶ τοιούτοις οἰκεῖος ἦν, καὶ τὸ ἰαμβίζειν. Nicandri glossographi ab Iambe Panos filia ἡ γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματα ἵνα πρὸς τὸ γελάσαι τὴν Δήμητρα ἐλεγεν, iambum ducūt. uide Aristot. περὶ ποιητικῆς. & Diomedem lib. 3. φυλάσσεο, caue. οἶδα, nosti. κάνοις. illius. Λυκάμβεω θυγατέρας. quas ad laqueū compulit Archilochi carminis rabies. νηὸς μέλ. Charontis lenunculus. φέγγος. lucem, uitam. ἀρχίλοχον φθέγμα. multis Adagijs notatum est Archilochi fel, quod facile Chiliades Erasmi unicuiqꝫ suggerūt. fuit Archilochus narrāte Herodoto, Parius, Gygis qui Alyatthem necauit tempore, Tullio ut tradit T. Liuius & Corn. Nepos apud Gellium libro 17. cap. 21. regnante, non Romulo ut est apud Cicer. prima Tusculana. tametsi regnāte Tullio eum scripsisse iudicem. Romulo enim per chronographos defendi nequit, quem cū Alcæo ἐς τὸν οἰκεῖον βίον τὴν δυσομίαν ἀκλαπανησάμενοι ait Synesius. Alcæus autem uice amicorum libris proprijs est usus, uitam enim suam scripsisse nec sibi pepercisse ferunt. μέλαθρον. domorū. Penetraliū. νεκροὺς ἄνδρας. omnes mortui. τάφος. Archilochi. ἐχιδναίου. uipereo. mordacissimo. ἐλικῶνα. musarum sacra. ἅμματα θυγατέρων. quæ sibi gulam fregerūt. Horat. nec sponsæ laqueum famoso carmine nectit. σφῆκας ἐφεζομένους. Erasmus in prouerbio, Irritare crabrones. τὸν ἐν ὕπνῳ. sub hoc tumulo quiescentem Hipponactem. ὁ καὶ τοκέων τε. qui parentes maledictis insectatus est. Bupalum præcipue cōfodit Clazomenium pictorem, qui eum deformem pro risu pinxerat. Acron. Bupalū Plinius marmoris sculptorē fuisse ait, atqꝫ ab Hipponacte ad laqueū cōpulsum falsum ostendit. ἀλλὰ πρὸ μεθῆκέ θε. ne uos cōuicijs discedet Hipponax. ᾧ τινι τροφή. enutriuit. ἀπ' οἰνάνθης. nunc à uite. ἀλλὰ βάτον. sed rubos & si quæ arbores amaros, salsos, acidos, acres, acerbos, fructus gignūt. καὶ δίψα. siti. ἐπὴν. postquam. νέηται. accesserit. ὀρχέεσθω. oret. optet. νέκυν. Hipponactem. θυμελικῶν. sacrorum. non κατταγούτων. βαρυνόμενων. hymnorum graue sonantium. χαλκεῦτᾶν. fabricatorem, autorem. φθεγξαμένην. dicere non dubites. ἐν καδμείοις θαλάμοις. fama est ut supra innotuit musas in nuptijs Cadmi & Harmoniæ Epithalamium cecinisse. Cadmum Thebas condidisse, in eaqꝫ urbe natum Pindarum tenent pueri. σμῆνος. fauum. poemata, metaphora ab apibus: Apium examen Pindari quiescentis ori cōsedisse narrat in Bœoti. Pausanias. hoc nunc uidetur innuere Antipater, se tamen infra lib. 4. explicans. οὐδὲ μάτην ἀπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμός, ἐπλασε κηρόδετον πινδάρε σεῖο μέλι. idem Platoni contigisse testis est Q. Cicero in lib. de diuinatiōe, quo augurio quam dulcis horum hominum futura esset oratio deos multum ante denuntiasse uolunt. Aelianus. πλάτων ὁ ἐν μελίσσαις ἐς τὸ στόμα ἐκείνου ἐργάζεσθαι. καὶ πινδάρω τῆς πατρώας οἰκίας ἐκτεθέντι, μέλιτται τροφοὶ ἐγένοντο, ὑπὲρ τοῦ γάλακτος παρατιθεῖσαι μέλι. Varro apes, musarum esse uolucres testificatur, quod & si quando dispalatæ sunt, cymbalis & plausibus in unum locum reducuntur. ἀμέλγω ἐν ξανθῷ. alij codices, ἐπὶ ξανθοῖσιν. ἑοῖς. cinibus suis. ὦ τραγικὸν φώνημα. Pausanias in Att. Aeschylum adhuc puerum à libero patre in somnis sibi uiso ad tragœdiam componēdam stimulatum ostendit. quo in genere quantum ualuerit indicat cum Flacco Quintilianus. ὀφρυόεσσαν. sublimem, grauem supercilio plenam. πυργώσας. Ex Aristophane in Ranis. ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. scholia. πυργώσας. αὐξήσας καὶ μεγάλα ἐπάρας. ει βαρύ. tumida. sulfulta. Hunc alia quædam excogitasse monstrat in Poeti. Aristoteles, & Philostratus

stratus lib. uitæ Apollo. 6. ἐλευσίνιος ἐκὼν ἀὴς. Eleusine Atticæ uico procreatus est Aeschylus, nec Macrobium Saturnal. lib. 5. cap. 19. cōcoquo. Aeschylus tragicus uir utiq; Siculus in literas dedit. Qui à Sophocle in certamine tragico uictus, doloris impatiens diu ciuitate Atheniensi abstinuit, tandem gliscente iracundia ad Hieronē, ut uult Pausanias, in Siciliam traiecit, ubi morte obita prope Gelam oppidum est sepultus. Hæc ex Plutarchi Cimone, eiusdem cōmentario de exilio & Valerio Maximo, quem de eius morte lib. 9. cap. 12. consules. κάτω, uita defunctus. τουναρίδω castigo τεινακείω aut θρινακίω. sic enim Siciliam nominat Homerus. Nicander, θρινακίω μὲν ῥίζαν, & Apollonius Argonaut. 4. ὁππότ' ἐς ἔμβαλον θρινακίης λειμῶνα βοῶν τροφὸν ἠελίοιο. Strabo. ἔστι δὲ ἡ σικελία, τρίγωνος τῷ σχήματι, καὶ διὰ τοῦτο τρινακρία μὲν πρότερον, θρινακὶς δ' ὕστερον προσηγορεύθη. in qua humatus est Aeschylus. nec quid uelit Eustathius Iliad. Δ. mihi est perspicuum. ὥσπερ καὶ ἴλιον λέγων (Homerus.) ἰλιάς οὔ φησι, οὕτω δὴ αὐτὸ, οὐ σικελοὺς μὲν λέγει σικελίαν δ' οὐ ἀλλὰ σικανίαν. σικανίαν ubi Siciliam nominet præterquam Odyssω. Homerus (quod uolumen tanquam subditū iure familia summouent Aristarchus & Aristophanes Critici) Eustathium monere nos oportebat. μελαμπέπλοις. pullatis. ob necē tuam. φυγαλοισιν. cauis & profundis uallibus. πότμος. mors miseranda & luctuosa. λυκοσπάσαι. λυκοκτόνοι. διασπαρεῖς κυνῶν. Moschopulus in uita ipsius Euripidis cum à canibus discerptum in literas dedit. fatent Stephanus in dictione βορμίσκος. Ouidius in Ibin. Suidas in uocabulo πιθηκίζων κυνῶν. Gellius lib. 15. cap. 20. & Valer. Maximus. ἀηδόνα. suauissimum poetam. τὴν σοφίαν. quam ab Anaxagora didicerat. πυλαῖον τῷ ῥόῳ. Plinius. in Macedonia nō procul Euripidis poetæ sepulchro duo riui confluunt. ex Plutarchi Lycurgo humo conditum in ea prouincia tenemus, & Pausania, qui & Cenotaphium in Attica eum habuisse non siluit. ὁ λάτρις πιερίδων. Quo in honore habitum sit Euripidis carmen ex Plutarcho ad calcē Niciæ erudimur, cuius singulos uersus singula testimonia putat M. Tullius. ut τῶν χυτρῶν poeta ab Aristophane illuditur, at ipsum in eo cōmendasse uidetur Aristoteles. ἀγχοῦ πιερίδων. ἧς οὐ τεκμαίροιτ' ἄν τις, θρᾷκας ἦν τῶν τὸν ἑλικῶνα τοὺς μούσαις καθιερώσαντας, οἱ καὶ τὴν πιερίαν καὶ λείβηθρον καὶ τὴν πίμπλειαν τοὺς αὐτοὺς ἐκέκτηντο. ἐκαλοῦντο δὲ πίερες. hactenus Strabo. Hesiodus. μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο, τὰς ἐν πιερίῃ κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα μνημοσύνη. Musæ & grammaticis Pierides propter amœnitatē & solitudinem Pieri montis ad Macedoniam protensi cognominantur: quem alij ob id aperte in Macedonia ponunt, quod eius prouinciæ partitiones quæ antea seiungebātur Macedonum nomini contributæ, factæ sunt corpus unum. Stephanus tamen Pieriam ciuitatem & regiunculam nominat, alij Pieriam montem Thraciæ asserunt. nonnulli Pierias musas dictas putant à Pieri & Anippes filiabus, aut à Piero uetustissimo poeta, aut Piero quodā Macedone qui primus Musas nouem statuerit. Pella uero omnium Macedoniæ ciuitatum est maxima autore in rebus Græcanicis Xenophonte, cum quo ualde pugnaret in oratione περὶ στεφάνου Demosthenes eam χωρίον ἄδοξον καὶ μικρὸν appellans, nisi hæc contorta in odium Macedonum ab eo fulmina conspiceremus. Nemo hanc uberius depingit Liuio decadis. 5. lib. 4. Stephanus. πέλλα πόλις μακεδονίας. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ πέλλα τοῦ κτίσαντος. contra Demosthenis scholiastes. πέλλη δὲ ἡ πατρὶς φιλίππου ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπὸ βοὸς εὑρεθῆναι τὴν προσηγορίαν πέλλης τὸ χρῶμα, ὅ δὴ τὸ φραζόμενον κατὰ τὴν μακεδόνων φωνὴν. ἢ παρὰ τοῦ πέλλας τοῦ λίθους κατὰ τὴν μακεδόνων φωνήν. ἢ γάρ. inuenio & ἢ γάρ. ego ἢ γὰρ repono, qua, quo loco. ἄδεξατ. Euripides. ἐπαινέσιος ἐπαινῶν. quasi

dicas Græciæ florem. cuius est formæ καλῶν κακά. hæc sententia Pindaro & Thucydidi tribuitur. ἀλλὰ σὺ τοῦδε. propter te. clarum est. ἐσβέσθης. extinctus es. βότρυν ἐρεπτόμενος. ἐρέπτεσθαι brutorum prope est. ex acino uuæ suffocatum Sophoclem non accepto uictoriæ tragicæ nuncio (nam id Philippidi comœdiarum poetæ contigisse narrat Gellius) ex Luciano & Sotade probauit Crinitus. Philemonem quoque & Alexidem comicos in scena certantes mors oppressit, si Plutarchum audias, nam de Philemone secus opinatur in Macrobijs Lucianus. κισσέ. Baccho sacra hedera. πλοκάμους. κόμην, ἕλικας, obtortos nexus & circumuolutationes. πέταλον. ῥόδου. Rosæ folia. πάντῃ. undique quoquo uersum. φιλορρώξ. soli modice sicci atque arenæ, aut uuarum amans. ὁ μελιχρὸς. suauis, mellitus. sic eum forte appellat, quoniam apis nuncupatus sit. ἄμμιγα. ἀναμεμιγμένως. M. Tullium, qui in libello de senectute Sophoclem ait à filijs in ius uocatum, quod propter studium rem familiarem negligere uideretur, illustrat in Macrobijs Lucianus, & Plutarchus in commentario εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον, à quibus nonnihil recedit Aristophanis ἐν βατράχοις enarrator. θεῖε σοφόκλεις. multis de causis diuus cognominari potest Sophocles. λέγεται γὰρ ait Philostratus, καὶ ἀνέμους θέλξαι, τὰς ὥρας ὑποφρηνδύσαντας. fertur & Aesculapium hospitio suscepisse, & Herculis monitu sibi per somnium oborti sacrilegum iudicibus prodidisse. σκηνίτης κισσός. Hederam scenicam appellat, quod Baccho sit dicata in cuius honorem Dionysia fiebant, certabantque tragici & comici, eaque coronabantur. ἅλλοιτο πόδας. κινοῖτο. super tumulum repat eumque amplectatur. pedibus saltet. Βουγενεῖ. è boue procreari apes ostendimus. ὑμηττίαν. ab Hymetto monte Atticę. ῥέοι. fluat. κηρός. mel. fauus apum. scripta tua. ἀτθίδι δέλτῳ. lingua Attica. αἰεὶ στεφάνοις. semper sis hedera coronatus. ἱρῶν παρθενίων. an Antigonem & Electram sacras uirgines tumulo impositas, cum quibus pingi & fingi Sophoclem legimus. an Pitho, suadam, suadelam, persuadendi deam. nam antiqui, Leonidæ sepulchro leonem asculpsere. Diogenis, canē. Diodoti Rhetoris, coruum, Laidis, leænam, Aristomenis, Aquilas. an ἱρῶν παρθενίων, Sirenem ex his Pausaniæ uerbis augurabimur. λέγεται δὲ σοφοκλέους τελευτήσαντος, ἐσβαλεῖν ἐς τὴν ἀττικὴν λακεδαιμονίους. καὶ σφῶν τὸν ἡγούμενον ἰδεῖν ἐπιστάντα οἱ διόνυσον, κελεύειν τιμαῖς ὅσαι καθεστήκασιν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσι, τὴν σειρῆνα τὴν νέαν τιμᾶν. καὶ οἱ τὸ ὄναρ σοφοκλέα, καὶ τὴν σοφοκλέους ποίησιν ἐφαίνετο ἔχειν. εἰώθασι δὲ καὶ νῦν ἔτι ποιημάτων καὶ λόγων τὸ ἐπαγωγὸν, σειρῆνι εἰκάζειν. Plutarchus in Numa. σοφοκλεῖ δὲ καὶ ζῶντι τὸν ἀσκληπιὸν ἐπιξενωθῆναι λόγος ἐστὶ, πολλὰ μέχρι δεῦρο διασῴζων τεκμήρια, καὶ τελευτήσαντι τυχεῖν ταφῆς ἄλλος θεὸς (Liber pater) ὡς λέγεται παρέσχεν. Plinius libro septimo, cap. 29. & Solinus cap. 7. nonnulla de suo addunt. Cumque Lysander Lacedæmonius Athenis ubi Sophoclis inhumatum corpus iacebat &c. Euripidem quippe post Socratem extinctum uixisse ex Basiridis Isocratici hypothesi colligo. At Euripides sex annos ante Sophoclem obijt ut autor est Suidas. Quin & Thomas Magister audita Euripidis morte Sophoclem lugubrem uestem sumpsisse refert. Socratem uero captis à Lysandro Athenis contra triginta tyrannos fortem bonumque ciuem se præstitisse rem sole clariorem ut probemus, ac Sophoclem tum multo magis, in uiuis fuisse superuacaneū esset. iam uero illud quod ipse Solinus eodem cap. subtexuit quis defendet: Pindarum Lyricum è conuiuij loco. &c. nam id Simonidi non Pindaro contigisse testes, Cicero libro secundo de orat. Valerius primo cap. de Miracul. & Quintilianus uolumine 11. Quidam ἱρῶν παρθενίων, qui iuxta sacras uirgines musas sepultus est, exponunt. σοφοκλεῖς eos uocari annotauimus qui præcio

cio conducti declamatores aut recitantes poetas laudarent. iisdem Latinum nomen impositum est Laudicenis. unde Martialis, grande Sophos. magna uoce acclamatum Sophos. Et. At tibi tergeminũ mugiet ille, Sophos. Sidonius. Ad nostrum reboat concaua Roma Sophos. ὅς με τὸν ἐκ φλιοῦντος. qui me Bacchum Phliunte urbe Peloponnesi (in qua tragœdiam inuentam ferunt) aut ex Peloponneso. id roborat Aristoteles περὶ ποιητικῆς. Epigenes Sicyonius autore Suida in uoce θέσπις primus tragicus fuisse memoratur multos ante Thespim annos. Cæterũ φλιοῦς appellatus est Bacchus ut docent Apollonij glossemata, φλοῖος ut Plutarchus in symposia. φλιὸς ut Etymologici. φλιῶνα etiam cognominatum ostendit Aelianus. Scio & Phliuntem Dionysii fuisse natum ex Homericis commentarijs Stephano & Pausania in Corinthiacis. τρίβολον πατοῦντα πρίνινον. qui scenam spinis, id est ramis Ilicis aliarumq; arborum frondibus ornatam calcabam, cum pagos circumeuntes fabulas darent poetæ. Pollux. καὶ κωμικὸν δρᾶμα καὶ κωμῳδικόν. ἐπεὶ κατὰ κώμας ᾖσαν τὴν πρώτην οἱ χοροί. Horatius. dicitur & plaustris uexisse poemata Thespis. Ouidius. in gradibus sedit populus de cespite factis. Hesychius in uocabulo ἐπὶ ληναίῳ. ἐπὶ ληναίῳ ἀγών. ἔστιν ἐν τῷ ἄστει λήναιον, περίβολον ἔχον μέγαν, καὶ ἐν αὐτῷ ληναίου Διονύσου ἱερόν, ἐν ᾧ ἐπετελοῦντο οἱ ἀγῶνες ἀθηναίων πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι. ἐς χρυσοῦν χρῆμα. tametsi Horatius pallæ honestæ repertorem Aeschylum uocet, ad quem se adiungit Atheneus dipnos. α. & Philostratus in Gorgia: pleraq; tamen reperisse Sophoclem Suidas nos commonefacit. Laertius in Platone. πρότερον μὲν ὁ χορὸς διεδραμάτιζεν, ὕστερον δὲ θέσπις ἕνα ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν ὑπὲρ τοῦ διαναπαύεσθαι τὸν χορόν, καὶ δεύτερον αἰσχύλος. τὸν δὲ τρίτον σοφοκλῆς, καὶ συνεπλήρωσεν τὴν τραγῳδίαν. Aristoteles περὶ ποιητικῆς. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστεῖν παρεσκεύασε. τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν σοφοκλῆς. &c. uult igitur hic Dioscorides Sophoclem omnia priorum tragicorum errata emendasse atq; in auream formam tragœdiam redegisse ac transformasse. ἁλουργίδα. & actores uestibus purpureis induit, auroq; illustrauit. ὀρχηστὴν πόδα. χορικόν, ξυνέργον. Athenæus lib. α. σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλῶς γεγυμνάσθαι τὴν ὥραν, ἦν καὶ ὀρχηστικὴν δεδιδαγμένος. ubi Priscos poetas Orchesticos nuncupatos commemorat. fuit Eumelia Tragicorum. Cordax Comicorum. Sicinnis Satyricorum saltatio. κούριμος. Sophoclis Electra. σὺ δὲ τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας, κἀμοῦ ταλαίνης. aut Antigone quæ proiectis in fratris cadauer crinibus ut credibile est, χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. ἀμφότερον γὰρ ἄκρον. omnium maxime elaboratæ tragœdiæ. ἀλκμᾶνα. Alcmanem esse scies. λακαίνης. Laconicæ. ἀπὸ λύδων. hoc putat Heraclides. τὴν λακεδαιμονίων πολιτείαν τινὲς λυκούργῳ προσάπτουσι πᾶσαν. ὁ δὲ ἀλκμὰν οἰκέτης ἦν ἀγασίδου, εὐφυὴς δ' ὢν ἠλευθερώθη, καὶ ποιητὴς ἀπέβη. repugnat Paterculus. Alcmana Lacones falso sibi uendicant, huic Plutarchus, illi Suidas adhæerescit. Cæterum ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα ex Athenæo liquet. quem pediculari morbo consumptum tradunt. πατρίδα δὲ ὑμνοπόλων. quos unaquęq; ciuitas suos esse pugnat. ὑμεναίων. nuptialiũ carminum. κύκνον. mollissimum poetam. μουσῶν. musis digna locutum. σπαρτιάτας. Lacedæmonios. μεγάλων χαρίτων. uirtutis, ingenij, magnæ erga Lacedæmonios beneuolentiæ. ἄχθος. corpus. λυδιός. siue Spartanus. ἀμφὶ σέ. sepulchrum tuum. ἀργινόεντος. albi. σποδιῆ τε. Anacreontis cineres. τέρπεται. delectationem capiant. χρίμπτεται. προσπελάζει. ἐγγίζει. διαπλέκες. in cantu & lasciuia uitam omnem tradu-

xisti. ἡμερί. uitis. μεθυτρόφε. uini nutrix. ὀπώρης. racemi. οὔλης. densi, crispi, dulcis. φύσας. produces. ἕλιξ. clauiculæ. τήϊον. à Teo Ioniæ ciuitate. Stephanus & Strabo, est etiam Plinio Teos insula cum oppido. Φιλάκρητος. temeti amans. Φιλόπαιδα. masculos amores sectantem. χθονὶ πεπτηώς. in terram prolapsus, in eaq; iacens Anacreon. νοτερὴ δρόσος. uinum tumulum irrigans. ἧς. quo uino. λαρότερον. dulcius. ἔπνεεν. canebat. τέω. insulæ Tei. ὃς χαρίτων. qui Charites & amores redolentia carmina. ἡρμόσατο ἐς παίδων ἵμερον. puerorum scelestam libidinem. ἔκυρσε δόμων. in Lethes domum inciderit. πόθον. amorem. θρήϊκος. Thracis amasii. οὐ λήθῃ. non cantus obliuiscitur. οὐ βάρβιτον δύνασαι. barbitum adhuc pulsat. σπένδον. Liba. γάνος. uinum. pro aqua usurpauit Lycophron. νύμφαισιν ἃς Φίλων τὸ βυθρόου γάνος. γηθόσε. lętentur. ὡς ὁ Διωνύσου. quoniam & ego Bacchi auribus curæ fui cantus, id est canens, & uinolentæ Harmoniæ alumnus. κῶμος. κῶμοι ἀσελγῆ ἄσματα πορνικὰ, συμποσίακαι ᾠδαί. Hesychius. Διώνυσον. per ω. κατ' ἔκτασιν. τλοίσω. sufferam. χῶρον. locum hunc, sepulchrum. ἐν μακάρεσσιν. inter beatos, Ionum decus & gloria. ὑγρά. lasciue. οὖλον. molliter. suauiter. δινεύοντα. extendens, quatiens. ἄνθος. flores, coronam. ἢ Κίκονα πλόκαμον. Thracem Thracis adolescentis. Cicones Thraciæ populi sunt. uel flauum & aureum crinem, quales fere uidentur septentrionalium gentium comæ. Polycrates Samius tyrannus Anacreontis riualis (nam cum eo uitam egit hic poeta) pueri cæsariem ab eo dilecti quam tantopere laudarat, rasit. hoc modo uidetur innuere Antipater. ὅτι δὲ περὶ παιδικοῦ ἔρωτος ἦν τις λυρικοῖς ἡ τῶν ποιημάτων σπουδὴ ἁρμόσειεν ὁ λόγος. Smerdies & Megistes puerorum nomina sunt. illius meminit Maximus Tyrius sermone decimo. μέθυ βλύζων. uinū effundens. ἀμφίβροχος. uestimenta uino madida & polluta habens. νέκταρ. unguentum quod nectar redoleat. ἐκ λεκύθου. à lecytho, uase unguentario. Alcæus. νέκταρ δ' εὐάλιαι νηρηΐδες ἐχρίσαντο. Homerus Iliad. ψ. ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ. τρισσοῖς. quos enumerat, musis, Baccho, amori. κατασπένδευ. à uerbo κατασπένδω. παριών, hac transiens, uinum mihi liba. ἐσθλά. ἔργα. opera, poemata. τὸ πόθων ἔαρ. omnium formosissimus, maximeq; à te dilectus. μελίσδων. canens, modulans. ἀνεκρούου. pulsabas. νέκταρ φιλαρμόνιον. suauissima carmina. nectareum melos. ἔφυς σκοπός. ab adolescētibus quasi à sagittarijs petitus. καὶ σκολιάς. difficiles, asperas, in amore non respōdentes. μανίη. insania. nefandis puerorum amoribus furens. ἀκμήν. adhuc. οἱ λυρόεν. forte ἀχλυόεντι. οὐχ ὁρῶντι. apud inferos degenti. uel ἀχλοάοντι. χλοάειν καλῶς αὐξάνεσθαι καὶ βλαστάνειν σημαίνει. Βαθύλλῳ. Apuleius Florido. 2. ἱμερά. amœne, molliter. λίθος. sepulchrum. ὢν ὅλος. integer, in quo nihil antiqui Anacreontis deperijt. ᾠδίνεις. ardentiore libidine flagrans. τόσσ' ἄεθλα. uiuus. ἐκ τύμβου. post obitum. ἵξεαι. uenies. ἀμβροσίοισι. dijs immortalibus. Βαττιάδαο. Callimachus Battiades Cyrenæus à Batto. (non Battio, ut est apud Solinum.) Cyrenarum conditore cognominatur. Ouidius. Nec tibi Battiade. Strabo. λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου, πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος. περίπυστον ὄνειαρ. uidetur Callimachus in quiete à Musis admonitus ut Aetia componeret, quem idcirco librum Somnia uocat Propertius uolumine secundo, & non inflati somnia Callimachi. ἐτεόν. uerum eras. οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς. de duabus somni portis lege Homerum in calce Odyss. τ. Virgilium & glossographos Aeneid. 6. cum Macrobio in somnium Scipionis. Q. Calaber ἑωθινῷ ὀνείρῳ quem onusti cibo & potu perturbatū & confusum cernimus parendum negat, matutina somnia non negligit. nec Theocri

tus

tus. νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται ἐγγύθι δ' ἠώς. εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων. Plinius: à uino & à cibis proxima, atque in redormitione uana esse uisa prope conuenit. Artemidorus in Onirocrit. οὐδὲν νομίζει διαφορὰν εἰς πρόγνωσιν τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας, μήτε τὴν δείλην ἑσπερίαν τῆς δείλης πρωΐας ἐὰν συμμέτρως ἔχων τῆς τροφῆς καθεύδῃ τις. ἐπεὶ διαγε ἄμετροι τροφαὶ οὐδὲ πρὸς αὐτῇ τῇ ἕω τι προέχουσιν ἰδεῖν τὸ ἀληθές. At Synesius in libello de insomnijs Homericæ Penelopes sententiam arguit. Ego uero philosophiam illam neutiquam probo quæ Mormones, Empusas, Melinoas, dira omnino imperia in se excogitauit, nec in somno quidem tanquam Ephialtes miseros mortales quiescere sinit. nec clam me est in Delo antiquos τῷ βρίζοι, (αὕτη δὲ ὅτιν ἡ ἐν ὕπνῳ μάντις, inquit Athenæus) sacra fecisse. βρίζειν δὲ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν. ἴσμεν. nos homines sciebamus. εὖ τέ μεν. illud somnium. hoc forte ad eos respectat qui postea quam in bicipiti somniarunt Parnaso uates confestim prodibant. ἐκ Λιβύης. Cyrene. ἀναείρας. cum in Heliconem deportasses. ἐν μούσαις. ἐν παρέλκει. αἱ δέ. Musæ. οἱ εἰρομένῳ. Callimacho interroganti. καὶ μακάρων. & deorum. εἶρον. dixerūt: quasi earum dictata exceperit Callimachus. ὁ μὲν. γενέτης. pater meus. πατρίδος ὅπλων. exercitus duxit eisque præfuit. ὁ δ'. Callimachus poeta cuius pater nunc loquitur. ἤεισεν. cecinit, scripsit. βασκανίης. quæ non modo facile inuidiæ morsibus resistant, sed eam etiam superent. ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας. Ex Hesiodi Theogonia. ὅν τινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο, γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων, τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδήν τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα. παῖδας, γεινομένους ait Hesiodus. ἄχρι βίου. quandiu uixerint illi. πολιούς. senes. οὐκ ἀπέθεντο. non à se alienant & disiungunt. ἄστιβον. inuiam. infrequentem. γεράνων νέφος. πλῆθος. Homerus. εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε. Et. τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται. Erasmus in Prouerbio, Ibyci grues. Suidas in uocabulo Ἴβυκος. & Plutarchus περὶ ἀδολεσχίας. θάνατον. morte crudelissima interempto. ἰάχησας. clamasti. τῶνδε. γεράνων. σὺν φίλῳ. Corinthiam. ἰώ. heu. κανὼν. castiga θανών. ἀοιδόν. poetam. cui Clytemnestram uxorem commiserat Agamemnon, Troiam petens. Homerus Odyss. γ. Eustathius πάνυ γὰρ εἰδότες καὶ τὰ σήμαινον ὡς φιλόσοφοι, ἐδόκουν οἱ ποιηταί, ὅθεν καὶ τὸν ἐν Ὀδυσσείᾳ ἀοιδὸν τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας φύλακα, φιλόσοφόν τινες ἡρμηνεύκασιν. ὡς εὖ εἰδότα τὰ πάντα ἐκ μουσῶν. Pindari commentator. σοφιστὰς μὲν οὖν καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Athenæus. σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν ἀοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα καὶ παραινετήν τινα. Strabo. οἱ δ' ἡμέτεροι καὶ μόνον ποιητὴν ἔφασαν εἶναι τὸν σοφόν. διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παῖδας αἱ τῶν Ἑλλήνων πόλεις πρώτιστα διὰ τῆς ποιητικῆς παιδεύουσιν, &c. καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς σωφρονιστὰς εἴρηκε, καθάπερ τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας φύλακα. Quintilianus libro primo, eosdem musicos, uates, & sapientes iudicatos tradit. Poetarum Zoili hos autores legisse debuerant. ὄμμα μελαμπέπλων. Eumenidum, ultricum dearum. aut Orestem furiosum à quo est obtruncatus Aegisthus. Euripides in Oreste. Homerus Odyss. tertio. Paterculus. Regni potitur Aegisthus per annos septem. Hunc Orestes, matrem'que, conscia consiliorum omnium sorore Electra uirilis animi fœmina obtruncat. τυλλίου λαυρέα. Laureæ Ciceronis (nisi fallor) liberti. αἰολικόν. Lesbium. Lesbij Aeoles dicti sunt. Stephanus. λέγονται καὶ οἱ τὴν Λέσβον οἰκοῦντες αἰολεῖς ἀπὸ τῶν αἰόλου παίδων. Ptolemæus. ἐν δὲ τῷ αἰγαίῳ πελάγει Λέσβος αἰολίς. θανοῦσαν. Sappho. ἔκαμον, struxerunt, fabricatæ sunt.

ἔρρει, euanescunt. abeunt. ληθεδόνα. obliuionem. ἀφ' ἑκάστης δαίμονος. ab unaquaque musarum. ἄνθος. flores. ἐμῆ φωνῆς δὲ. scripsit Sappho libros Lyricos nouem, cuius carmen plurimi pendit Strabo. Hæc Phaonem Mitylenæum perdite dilexisse ob Eryngium herbam ab eo inuentam fertur, quæ amabiles reddat. dissentit Lucianus. μῶν καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ φάων τὴν ἀφροδίτην ἐκ χίου διεπόρθμεύσας, εἶτά σοι εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἀξιέραστον. & Palæphatus in Phaone. τί οὖν αὐτῷ ἡ κύπρις ἡ ἀφροδίτη, ἀμείψασθαί φασι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ φάων ἐστὶν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα ἡ σαπφὼ πολλάκις ᾆσμα ἐποίησε. De eius morte habes apud Strabonem libro decimo, ex quo Ouidiana Sapphus epistola elucet. Suidas alteram Sappho nominat. ἀίδα. Plutonis. ἔκφυγον. immortalis futura. ὁ γλυκύς. supra libro primo hoc exposuimus. λέσβιον ἠρίννης τόδε κηρίον. ἐν πεντακαιδεκάτευς. quæ undeuigesimum annum uirgo non excessit. δαματώτερος. quippe qui nunquam intercidat. ἀίδας. nex, interitus. τίς ἄν. quis unquam poeta ? μελισσοτόκων. mellitorum. ἔαρ. uer. flores. καμόντων. mortuorum. μοῖρα. parcæ. λινοκλώστου. filū nentis, à quo uita hominum pendet. ἐπέων. 300. carminum. οὐ σε γεγώνει. non te decet. ἅμμιγα πιερίσιν. una cum musis. νεαοιδόν. iuuenem poetriam. ἐν ὑμνοπόλοισι. inter poetas. εἰς ὑμέναιον. futuram sponsam. ἁ παῖς. Erinna. καὶ οὐ πολύμυθος. nam uersus 300. solum posteris reliquit. ἔλαχον. scribe ἔλαχεν. μνήμας. hominum. πτέρυγι. ala. caligine. κωλύεται. premitur. λάθᾳ. obliuione. κύκνου. ac bonorum poetarum. κρωγμός. eadem Lucretius.

ΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Μελεάγρου.

Ἀτρέμας ὦ ξεῖνε βαῖνε. παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκράτεω Μελέαγρος. ὁ τὸν γλυκύδακρυν ἔρωτα,
καὶ μούσας, ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν.
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε τύρος, γαδάρων θ' ἱερὴ χθών.
κῶς δ' ἐρατὴ μερόπων, πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν σύρος ἐσσί, σαλάμ. εἰ δ' οὖν σύ γε φοῖνιξ,
ναίδιος. εἰ δ' ἕλλην, χαῖρε. τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτανὲ, τί σοι σοβαρὴ, τί δὲ καὶ συὸς ἅδε δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν, στάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ ἔρωτ' ἐσορῶ. τί γὰρ νεκύεσσι πάροικος;
ἵμερος αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν χρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ
κεῖνος μὲν τριγέρων, σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
ἀλλ' ἄρα. ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γᾶς ὕπερθε, σοφιστὰς
ἐσσί. σὺ δ' ὁ πτερόεις τοὔνομα τοῦδε λόγος.
ἀκλίῳ δ' ἀμφῆκες ἔχεις γρᾶς ἔς τε γέλωτα,
καὶ σπουδὰν, καί που μέτρον ἐρωτογράφον.
ναὶ μὴν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ μοῦσαν ἔρωτι,
καὶ χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἡρμόσαο.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν.
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει.
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' ἱπποκράτει.

Ἀγαθίου.

Μηδὲν ἀπαγγείλειας ἐς ἀντιόχειαν ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμώξῃ χεύματα κασταλίης.
οὕνεκεν ἐξαπίνης δυσόργιος ἔλλιπε μούσας,
θεσμῶν τ' αἰωνίων ἐλπίδα μαψιδίην,
ἑβδόματον, δέκατόν τε λαχὼν ἔτος. ἐς δὲ κονίην
ἠμείφθη κενεὴν δύσταχυς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν, κατέχει χθόνιος τάφος. ἀντὶ δ' ἐκείνου,
οὔνομα, καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

Ἀδήλου.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος, ἀοιδοπόλων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη νῦν θάνεν ἀτρεκέως.
πᾶσα γὰρ ἐμπνείοντι συνέπνεε. πᾶσα δ' ἀπέσβη
σβεννυμένου. κρύφθη δ' εἰν ἑνὶ πάντα τάφῳ.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἔκ τε τάραντος
πάτρης. τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος. ἀλλά με μοῦσαι
ἔστερξαν. λυγρῶν δ' ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε λεωνίδου. αὐτά με δῶρα
κηρύσσει μουσέων πάντας ἐπ' ἠελίους.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Εἰς Λίνον.

Ηδε Λίνον θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μούσης οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

Εἰς ὀρφέα.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα. τὸν ἐς λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε, μαιονίδῃ μοῦσα χαριζομένη.

Εἰς ἱππώνακτα.

Ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον,
τὸν φρικτὸν ἱππώνακτος. οὗ τε χὰ τέφρα
ἰαμβιάζει βουπάλειον ἐς στύγος,
μήπως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον.

ἐξ οὗ

ὃς οὐδ' ἐν ᾅδῃ νῦν κεκοίμηκεν χόλον,
σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη.

Θεοκρίτου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχευ τῷ τάφῳ.
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε, καὶ παρὰ χρηστῶν
θαρσέων, καθίζευ. κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

Ἀντιπάτρου, εἰς Στησίχορον.

Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης,
ἐκτέρισεν Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον.
οὗ κατὰ Πυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν, ἁ πρὶν Ὁμήρου
ψυχὰ, ἐν στέρνοις δεύτερον ᾠκίσατο.

Εἰς Ἴβυκον.

Ῥήγιον Ἰταλίης τεναγώδεος ἄκρον ἀείδω,
αἰεὶ θρινακίου γευομένης ὕδατος,
οὕνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας
Ἴβυκον, εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ.
τῇ δέ τι πολλὰ παθόντα. πολὺν δ' ἐπὶ σήματι κισσὸν
χεύατο, καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου.

Εἰς Σοφοκλῆν.

Τόν σε χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλου,
τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι, καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς ἀχαρνεΐτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν, ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερὸν δόμον Ἄϊδος ἦλθον,
κάμμορος. εἰ δέ τι σαρδῷον σελίνοιο γελάσκων,
ὡς μὲν ἐγών. ἕτεροι δ' ἄλλως. πάντων δέ τι πάντως.

Εἰς Εὐριπίδην.

Τὴν Εὐριπίδεω, μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλου,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον ἀοιδοθέτα.
λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπίρροθος. εἰ δέ τις αὐτὴν
εἰσβαίνοι, χαλεποῦ τρηχυτέρη σκόλοπος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμηκέτι σε κέκευθε τάφου κόνις. ἀλλὰ πυρωθεὶς
Ζανὶ κεραυνείῳ, πᾶσαν ἀπημφίασας.
τρὶς γὰρ ἀπαστράψας Εὐριπίδην ἐκ Διὸς αἰθὴρ,
ἥγνισε τὰν θνατὰν σώματος ἰσοθέαν.

Εἰς Αἰσχύλον.

Αἰσχύλον ἥδε λέγει ταφὴ λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ κεκροπίης,
λευκὰ Γέλας Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος αἰὲν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

Εἰς

Εἰς Σαπφώ.

Οὔνομά μου Σαπφώ. τόσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδῶν
θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ μαιονίδας.

Ἀλκαίου.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ Πυλάδη κωκύεται Ἑλλάς,
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα.
αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
φοῖβος, ἑὸν τιμῶν ἣ θέμις, ὑμνοπόλον.
μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο. ῥόον δ' ἔπαυσεν ἀκούων
ἀσωπὸς, γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων.
ἔληξεν δὲ μέλαθρα διωνύσοιο χορείης,
εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης ἀΐδεω.

Ἰουλιανοῦ.

Μνῆμα τεὸν Θεόδωρε πανατρεκὲς, οὐδ' ἐνὶ τύμβῳ,
ἀλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριάσι σελίδων,
αἷσιν ἀνεζώγρησας ἐκκαλυμμένων ἀπὸ λήθης,
ἁρπάξας νοερῶν μόχθον ἀοιδοπόλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου
ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη σὴν κατέλυσεν ὄπα.

Διονυσίου.

Πρώϊος, ἀλλὰ ποθεινὸς, ὅθι πτόλιν ἠλυσίοιο
ναιόμεν, εἰς λήθης πικρὸν ἔδυς πέλαγος.
θρεψάμενος Σεβήλω ὀλίγον χρόνον, ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
σεῖο καὶ ἄκλαυτοι γλαυκὸν ἔθεντο γόον
Φαινόκριτ', οὐδὲν ὅμοιον ἐπ' ἐσσομένοισιν ἀοιδὸς
φθέγξεται, ἀνθρώπους ἄχρι φέρωσι πόδες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε κακῶν γένος εἴλ' εὐνειπίδης, οὐδὲ γυναικὸς
εἶργος, τὸν στυγερῆς κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' αἰδὼς καὶ γῆρας ὑπέκβαλε. τῇ δ' ἀρεθούσῃ
κεῖσαι ἑταιρείῃ τίμιος ἀρχέλεω.
σὸν δ' οὐ σῆμ' ἐγὼ τίθεμαι τάφον. ἀλλὰ τὰ βάκχου
βήματα, καὶ σκηνὰς ἔμβαλε πειθομένας.

Θηκράτευ. filius. ἱλαραῖς χάρισιν. Laertius in Menippo. τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ πολλοῦ καταγέλωτος γέμει, καί τι ἴσον τοῖς μελεάγρου τοῦ κατ' αὐτὸν γενομένου. Θεόπαις τύρος. quam Agenor Iouis Beli filius condidit. Stephanus à Tyro Phœnice eam ciuitatem nomen sortitam putat. Curtius. Tyrus septimo mense quàm occupari cœpta erat, capta est, urbs & uetustate originis, & crebræ fortunæ uarietate ad memoriam posteritatis insignis, condita ab Aegenore. ἐνώφρωσε. adolescentem educauit. γαδάρων. Syriæ oppidi. κῶς μερόπων. Hoc exponit Stephanus in uocabulis κῶς καὶ μερόψ. Plinius Cos ab Alicarnasso quin-

quindecim. M. passuũ distans, circuitu. c. ut plures existimant Meropis uocata. Cos ut Staphylus. Meropis ut Dionysius, deinde nymphæa. Aristides. πλεύσαντου εἰς κῶ τὴν μεροπίδα γῆν οἰκουμένην ὑπὸ μερόπων. Thucydides. καὶ ἐν κῷ τῇ μεροπίδι, ἣν ὑπὸ παράπλῳ ἀναβάς. σάλαμ. aut σάλομ. Quod Græce χαῖρε & Latine aue, hoc Hebręo Syroq́; sermone Salomlach. D. Hieronymus in Matth. 10. caput. Salom pax, lach tibi est. Tertullianus. Nam & hodie Iudęi pacis nomine appellant, & retro in scripturis sic salutabant. ναίοι. Saluus sis. πτάνε. alate adolescens. σιβύνη. hasta. uel iaculum. σόλλας. Cippi. ἵμερος. Cupido. amor. Tzetzes. ἔρως καὶ ἵμερος οὐ διαφέρουσιν. ἔρως μὲν τὸ δι' ὁράσεως ἐρᾶν, ἵμερος δὲ, τὸ μετὰ τὴν ὅρασιν ἐπιθυμεῖν. Phurnutus. καλεῖται δὲ ὁ ἔρως καὶ ἵμερος, ἤτοι παρὰ τὸ ἵεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐπὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὡραίων ὠνομασμένου, ἢ κατὰ μίμησιν τῆς περὶ τὴν διάνοιαν ἐκτάσεως, ὡς ἂν ἀμειμωρεῖσθαι περὶ ταύτην. Nonius Marcellus. Cupido & amor idem significare uidentur, & est diuersitas. Cupido enim est consideratæ necessitatis, amor iudicij. πάροικος. incola amor. ταχύπουν κρόνον. celerem Saturnum, cui alas ob χρόνον, id est temporis uelocitatem assignant. τέθηλε. florent. uigent. ναὶ δοκέω γάρ. ego certe opinor. σὺ δ'. ô aliger adolescẽs, es sermo illius. πτερόεις. uelox. penniger. Homero ἔπεα πτερόεντα dicuntur. ἀελίῳ. uiuis hominibus. ἀμφήκη. anceps. ἐς τὸ γέλωτα id ex Laertij Menippo patuit. ἐρωτογράφου. amatorium. ναὶ μὲν δὴ μελεάγρου. Ouidius transformat. 8. Homerus Iliad. 9. Zenobius in Adagio. οὐκ ἄνευ γενθησέως. & Tzetzes in Lycophronem. σύμβολα. σιβύνη καὶ συὸς δέρμα. συοκτασίης. apri Calydonij cędis. σεῖον. tuã. διαμοχάρου. hæc supra. χεύματα κασαλίης. Ruffinus: cum Iulianus in Daphnes suburbano Antiochiæ iuxta fontem Castalium litaret Apollini. Nicephoras in Synesiũ. iuxta Antiochiam Syriæ fons est cui nomen Castalia, in quo uaticinari Apollinem fama est hoc modo. &c. uide Suidam in uoce κασαλία. Acron Castaliam fontem Lyciæ nominans, ubi Apollo dicitur armentum pauisse, in lubrico uersatur μὴ πάλιν οἰμώξῃ, ante enim, casum Apollinis diuinitate priuati luxerat. aut Daphnem illic in laurum mutatam. Sozomenus lib. 5. Nonnulli Castaliam ferunt uirginem quampiam fuisse, quam cum ardentius Apollo deperiret eiq́; uim inferre studeret, sese in fontem præcipitasse, à cuius nomine Castalius fons cognominatus est. ἔλιπε μοῦσαν, è uita discessit. θεσμῶν. legum. iuris ciuilis. ἐν δὲ κονίην. in ossa & cineres. ἠμείφθη. mutata est. ἀσταχυς ἡλικίη. florens, spicam ferens, nam καλάμη ingrauescentem ætatem significat. Aristotelis Rhetor. interpres. ἡ γὰρ καλάμη ἀπὸ τῆς καλάμης τῶν ξηρῶν ἀσταχύων λέγεται. ὁ γὰρ ἐκεῖθεν μετακομίσαι τις τὸ ὄνομα εἰς τὸ γῆρας, ἐποίησεν ἅμα ὑπὸ ἐρθεῖναι καὶ γνῶσιν τοῦ πράγματος καὶ παράστασιν διὰ τοῦ γένους κοινὴ τῆς ἀπανθήσεως. τὸ γὰρ γῆρας καὶ ἡ καλάμη ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἄγονται, ἤτοι τὴν ἀπανθήσιν. καλάμη γὰρ λέγεται ἧς ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀναφύεται ὁ ἄσταχυς. ὡς γὰρ τοῦ ἀστάχυος κοπέντος μένει ξηρὰ ἡ καλάμη, οὕτω καὶ τὸ γῆρας ἐλθὸν διαφθείρεται, εἴ τι κάλλιστον φύσει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Homerus Odyss. ξ. ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα γινώσκειν. annotationes. καλάμην. τὸ γῆρας, τὸ λείψανον ὥσπερ τοῦ σώματος, κατὰ μεταφοράν. καὶ γὰρ τὸν ἐν γῆρᾳ πυρὸν ἐκ τῆς ὑπολειφθείσης καλάμης διανοεῖσθαι νοῆσαι, ἔστι δὲ καλάμη ἡ ὑποστάθμη τοῦ ὑπολειπομένου σίτου. Lucianus in Alexandro pseudomante. μειράκιον μὲν οὖν ἔτι ὤν, πάνυ ὡραῖον, ὡς ἐνῆν ἀπὸ τῆς καλάμης τεκμαίρεσθαι. infra lib. 7. τῆς λοιπῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι. ὦ γραφίδων. picturæ. graphis est linearis deformatio, siue designatio. θεόδωρος. Theodorus poeta. Suidas. πάλαι ὤν. Siquidem omnes in hoc uno perierunt. ἐμπνείοντι. uiuente Theodoro. πάντα. omnes. κεῖμαι. Ego Leonidas. ἐκ ταράντος. Tarantinus. πλανίων. erronum. ἄβιος βίος. Erasmi Chiliades ἀβίωτος βίος. λυγρῶν.

κακῶν

κακῶν. μειλιχόν. iucundum, suaue, malorum solatium. οὐκ ἤμυσε. non perijt. ἀ-ρύσε. prædicabunt, celebrem reddent. πάντας ἐπ' αἰῶνας. in omne æuum. Εὐ-μόλπου φίλον υἱόν. Aristophanis scholiastes in Ranis & Laertius in procemio, disticum adducunt. Quæ Musæi nomine circūferuntur Musæi huius esse non existimat Pausanias. τὸ φαληρικὸν οὖδας. Humus Attica. Phaleron Phalereus siue Phalereum Atheniensium portus est. Musæum Atheniensem ex Eumolpidarum familia Arithmeticesq́; inuentorem fuisse prodit Alcidamas, de quo Suidas, Virgilius Aeneid. 6. & ipse in Attic. Pausanias. θανόντα. fulmine interēptum aut ab Apolline cæsum. διότι πρῶτος τὸν λίνον καταλύσας χορδῇ ἐχρήσατο εἰς μουσικῆς ὄργανον. uel ab Hercule. Aelia. τὸν γὰρ ἡρακλέα ὁ λῖνος ἐπὶ παῖδα ὄντα κιθαρίζειν ἐπαίδευεν. ἀμουσοτέρου δὲ ἁπτομένου τοῦ ὀργάνου, ἐχαλέπαινε πρὸς αὐτὸν ὁ λῖνος. ὁ δὲ ἀγανακτήσας ὁ ἡρακλῆς, τῷ πλήκτρῳ τοῦ λίνου καθίκετο, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. μούσης οὐρανίης. Linus Amphimari & Vraniæ uel Apollinis & Paramessæ nymphæ aut Magnetis & Clius filius cum disciplinam ac literas à Cadmo didicisset Herculem Orpheum & Pronapidem Homeri præceptorem erudiuit, cuius commeminerunt Suidas, Laertius in Præfatione, & Pausanias in Bœoticis. plures omnino fuisse Linos tritum est. ψολόεντι βέλει. Idem Laertius cum Pausania hoc iisdem in paginis exponunt. Isocrates in Busiride Orpheum membratim discerptum expirasse narrat, qua de re Phanocles apud Stobæum. Ibi. ψόγος ἀφροδίτης καὶ ἔρωτος. At Vlysses Alcidamantis cōtra Palamedē infra scriptos uersus priore immutato, superioribus liti forte seruiens annectit. οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς ἡρακλῆα ἐδίδαξεν εὑρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην. σοφίην, id est mysteria, lustrationes, ceremonias, expiationes, quæ Orpheum inuenisse Euripidis commentator perhibet & Demosthenes in oratione priore contra Aristogitonem; id quod ex aliis præmonstrauimus, quibus uidetur refragari Suidas. λυσσώντας. μανικούς, μανιώδεις insanos. μαιονίδην. Homero. χαλαζομένη. nam si ad Heroicum carmen animum appulisset Archilochus, Homerum superasset. χαλαζέπη. qui tanquam grando, uersibus inimicos frangit & obterit. χά. καὶ ἤ. βουπάλειον. eo felle quo Bupalum aspersit. hinc μοιχὴ βουπάλειος. maledicorum poetarū conuicia. ἐν στυγί. in Styge. mortuus. Styx inferorum palus & Aegypti. est & Styx fons in Arcadia ad Nonacrim, & in Thessalia ad Peneum amnem. σφῆκα. crabronem. mordaci stylo perinde ac stimulis neminem non pungentem. ἐν ἅδῃ. mortuus. σκάζουσι μέτροις. Scazontibus, id est claudicantibus Choliambis Hipponacticis. est enim Scazon trimeter iambicus senis & ipse constans pedibus sicuti rectus iambicus, claudus autem nuncupatus quod spondæū in extremo recipiat. Terentianus de Scazonte loquens. Hic non iambum reddidit sextum pedem, penultimam sed pro breui trahit longam. ὦ μὲν πονηρός, malus es, pessimum offendes: sin bonus, optimum atq; innocentissimum. παρ' ὄρχον. lege. πέτρχον. καθίσον. sede. ἀπόβριξον. dormi. sterte. ζαπληθής. copiosissimum non aridum. ἐκπερίσσω κατατείνας. καὶ ἦν μὲν ἱμερὰ πρὸς ἴσοδον ἀποστήσιχόρου, μνημεῖον ἀφ' οὗ ἀθάνατον, ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸ ἀπουδαζόμενον ὑπὸ αὐτῶν τάφος. Phalaris ad Himereos. Huius Palmodiæ meminit Pausanias in Laconicis, Plato in Phędro, & Isocrates in Helenes Encomio. Cæterum monumentū illud diligenti quadā ratione ex omnibus octonis constructum erat. octo columnis, octo gradibus, angulis octo. unde στησίχορος talis ludentibus octo erant. & Adagium omnia octo. si quosdam audias. Quid Anatolius: ἡ πολυέχουσα τὰ πάντα σφαῖρα, ὀγδόη. ὅθεν ἡ παροιμία πάντα ὀκτώ φησι. alij alia. αἰθαλόεν Κατάνην. quia Aetnæ fauilla Catinam aliquādo peruenit, id quod ex Plinio, Thucydidis lib. 4. postremis uersibus, & Orosio lib. 5.

cap. 13. disces, ne omnino ad declamandum fictam ab Hermogene materiam quis existimet. οἷον ῥεῖ ἀπὸ τῆς αἴτνης ὑπὸ τὴν κατάνην τὸ πῦρ συνεχῶς, καὶ συμβουλεύει τις αὐτοὺς μεθοικίζεσθαι. illustres quoque sunt Philonomus aut Amphinomus & Anapus, Anapias aut Callias, uel Aemathias & Crito Catinenses fratres qui parentes humeris elatos per medium incendium uexerunt. Eam ciuitatem Catinam semper nominant Cicero & Mela. Plinius parum cõstanter (nisi me fallunt mea exemplaria) Catinam & Catanam, cui ab Hierone Aetnæ nomen inditum scribunt nonnulli. οὐ γὰρ στέρνοις. Stesichori. φυσικὴν φάσιν, τὴν μετεμψύχωσιν. ῥήγιον. Regium urbem. ἰκελίης γνωμένης ὕδατος βειναχίου. Siculi maris. ἴβυκον. consule Suidam. ῥήγιον. Regium. πολλὰ παθόντα. uita defunctum, sic καμόντων mortui dicuntur. Homerus Odyss. λ. βροτῶν εἴδωλα καμόντων. φυτάλιαν καλάμου. harundinibus conseuit. χοροῖς. tragicis choris. ἄστρα κεκρόπιον. Sidus Atticū. σκηναῖσι. scenis. theatris. ἔστεψε κόμην. te coronauit, uictis à te in Dionysiis, cæteris poetis. βλαισός. tortuosa & se inflectēs hedera. βλαισοὶ. proprie Valgi & Varij dicūtur. ῥαιβοί. Vari. ὁ πολυεστὸς αἰών. sed uitam tuam nullum finem habituram ex immortalibus scriptis tuis cernimus. γηράσκων. Sophoclem immodica lætitia obijsse innuens Antipater, Valerio Maximo & Plinio laborantibus opitulatur. σαρδώου σελίνοιο. Pausanias in Phocicis. ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνῳ μὲν ὄψιν ἐμφερής. Dioscorides lib. 2. herbam hanc ab incolis agreste apium uocari refert. Sunt uero qui dicant in Sardinia herbā nasci quandam cui Sardoæ cognomen tum sit, Apiastro similem. Adi Paulum Aegineta lib. & cap. 5. Tzetzem in Lycophronem & Erasmū in Parœmia Risus Sardonius. ὡς μὲν ἐγών. Ego ea morte obij. alij alia. τὴν ἀνεμπίστο. neminem facile Euripidis stylum æmulari posse hoc terrasticho concluditur. ἐπιβάλλου. aggredere, affecta uiam. ἀνθρώποις. carmina componentibus. ἀοίδιμα. poeta. ἐπίῤῥοθος. plana, qua facile incedamus, ac feramur. σκόλοπος. spina aut palo acuto est asperior. ἀ μακέτης σε. Macedonia. ἀλλὰ πυρωθείς. Plutarchus in Lycurgo Euripidis sepulchrum igne cælesti percussum ostendit. λέγεται δὲ καὶ τῶν λειψάνων αὐτοῦ κομισθέντων οἴκαδε, κεραυνὸν εἰς τὸν τάφον κατασκῆψαι. τοῦτο δὲ οὐ ῥᾳδίως ἑτέρῳ τινὶ, τῶν ἐπιφανῶν, πλὴν εὐριπίδῃ συμπεσεῖν ὕστερον, τελευτήσαντι, καὶ ταφέντι τῆς μακεδονίας περὶ ἀρέθουσαν. ἀπημφίασας. exuisti. deposuisti. ἀναστράψας. coruscans, fulgurās. ἥγνισε. quicquid mortale esse audiebamus, lustrauit ac purgauit. ταφίῃ λίθος. tumulo incubans, aut cippus. γέλας. Gelæ amnis. Gela urbs ab Antiphemo Rhodio & Eutimo Cretense constructa est, quæ à Gela fluuio eam præterfluente nomen inuenit. ἄστων. hoc mox patebit. ex hoc tamen epigrammate atque alijs quorundam testimonijs palmam in certamine tragico ab Atheniensibus inuidia aut odio incensis, forte quod mystica quędam in scena patefecisset ut tradit Eustratius, Sophocli delatam odoramur. θησεΐδας. Athenienses à Theseo. ἀοιδῶν. poetriarum. ἐς χροῖ. ad cutem. χαίταν. crines. κόμας δάφνας. coronam lauream deposuit. ἑόν. suum. ἣ θέμις. quatenus licet. Hesiodus. οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. ἀσωπός. Asopus Bœoticus. ubi musarum natale solum. Strabo aliquot Asopos recenset. ἀκούων. musarum eiulatum ac planctum audiens. ἐλλιπὲς. saltare in scenis Dionysiacis Mimi & Histriones desierūt. μέλαθρα. Theatra. στερεὴν. duram. μνῆμα. monumentū tuum est, non in tumulo sed in librorum à te editorum multitudine. οἷσιν. quibus. ἀνεζωγρήσας. tu suscitasti. ἀφθιμένων. hominū uel poetarum quorū memoria perit. νοερῶν. diuinorū semperque uicturorum. οὕτι φύσις. hoc supra exposuimus. πρώϊος. celeriter, ante tempus. ὄλβοι. nobis. qui Elysiam urbem inhabitamus. πέλαγος. ὕδωρ. γλαῦκες. Athenien-

ses

ses. aut noctuæ, Mineruæ alites. ἄχρι. donec uiuant homines. κωφὸν γένος. id tamen credidisse quamplurimos patefecimus. οἶστρος. libido. σκοτίας. τῆς λαθραίας μίξεως. occulti & furtiui coitus. τῇ δ' ἀρεθούσῃ. Ammianus Marcellinus libro uigesimoseptimo. cui proxima Arethusa conuallis & statio in qua uisitur Euripidis sepulchrum tragœdiarum sublimitate conspicui. Plutarchus in Lycurgo. καὶ ταφέντι τῆς μακεδονίας περὶ ἀρέθουσαν. Ex Plinio & alijs Arethusam oppidum fuisse animaduerto. eidem Plinio & Vitruuio sepulchri Euripidis est mentio, à quo non procul duo riui confluebant, alter saluberrimi potus, alter mortiferi. ἑταιρέων τίμιος ἀρχελάῳ. à necessarijs ac familiaribus Archelai, ab ipsoque Archelao summo in honore habitus. Moschopulus. μεταναστὰς ἀθήνηθεν εὐριπίδης ἦλθε πρὸς ἀρχέλαον βασιλέα μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγεν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. Thomas Magister. εἰς μακεδονίαν ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα ἀρχέλαον. καὶ δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ κάλλιστα, καὶ φιλοτιμηθεὶς, μεγίστης ἠξιοῦτο τιμῆς. Cum eo rege uixisse Euripidem senem ex Solino cap. decimoquinto, & Gellio libro decimoquinto, cap. uigesimo, etiam agnoscimus. βάκχου ἤματα. dies. Dionysia. uel βάκχου ἅματα. Scenica indumenta, atque apparatum. πειθομένας. præceptis & monitis tuis parentes.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ.

Διοτίμου οἱ δὲ
Λεωνίδου.

Αὐτόμαται δείλῃ ποτὶ τ' αὔλιον αἱ βόες ἦλθον,
ἐξ ὄρεος πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
αἶ, αἶ, θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυῒ τὸν μακρὸν εὕδει
ὕπνον, ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

Ερυκίου εἰς τὸν
αὐτόν.

Οὐκέτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας
ἁρμόζει βλωθρᾶς θηρίμαχε πλατάνου,
οὐδὲ σεῦ ἐκ καλάμων κερααὶ βόες, ἁδὺ μέλισμα
δέξονται, σκιερᾷ πὰρ δρυῒ κεκλιμένου.
ὤλεσε γάρ πρηστῆρος κεραύνιος. αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
ὀψὲ βόες νιφετῷ ἀπερχόμεναι κατέβαν.

Καλλιμάχου.

Ἀστακίδην τὸν κρῆτα τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος. καὶ νῦν ἱερὸς ἀστακίδης,
εἰλεῖ δικταίησιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκέτι δάφνιν
ποιμένες, ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

Λεωνίδου.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας κεὐμάλλους ἐμβατέοντες ὄϊς,

κλειταγόρῃ πρὸς γῆς ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
 τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα φερσεφόνης.
Βληχήσαιντ᾽ ὄϊές μοι, ἐπ᾽ ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
 πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις.
ἔαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
 χωρίτης, στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ.
καί τις ἀπ᾽ εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτος,
 οἰὸς ἀμολγαῖον μασὸν ἀναχόμενος,
κρηπῖδ᾽ ὑγραίνων ἐπιτύμβιον. εἰσὶ θανόντων,
 εἰσὶν ἀμοιβαῖαι, κἀν φθιμένοις χάριτες.

μυρίνου.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
 Θύρσις ὁ συρίζων πανὸς ἴσον δόνακι,
ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιερὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὕδει.
 φρουρεῖ δ᾽ αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον ὄρος.
ἆ, νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
 βοσκὸν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ᾽ ὁ ὄρος.

θηρίμαχος. Therimachus bubulcus. μακρὸν ὕπνον. æternum. ἐκ πυρὸς οὐρανίου. igne cœlesti, id est fulmine. νόμιον. pastorale. rusticum. ἐκ καμάτων. ex labore. cum lassus & defatigatus eris. οὐδέ σου κεκλιμένου πὰρ δρυΐ. prope quercum fato functi & iacentis. πρηστῆρι κεραυνῷ. Tzetzes. οἶδα δὲ κεραυνῶν τρία. πρηστὴρ ὁ καὶ πυρόεις καλούμενος, ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος, καὶ ἐκπυρωθῆναι καὶ λεπτυνθῆναι γίνεται. σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, ὃς γίνεται παχυνθῆναι τοῦ πυρώδους πνεύματος. ἀργὴς, ὃς διὰ τὴν λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δέ. ψολόεις ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων. ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσην ταχυτῆτα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος. Hæc ad plenum in Meteo. tractauit Aristoteles, ex quo qui uolet multos poetarum locos enodabit. δικταίῃσιν. Stephanus. δίκτη, ὄρος κρήτης. Strabo. καὶ δίκτη τόπος ἐν τῇ σκηψίᾳ. καὶ ὄρος ἐν κρήτῃ. ποιμένες. nos pastores. εὐμάλλους. & lanigeras. ἐμβατέοντες. ineuntes. ὄϊς. oues. πρὸς γῆς. per terram deósque inferos uos rogo. χάριν τίνοιτε. beneficium detis & conferatis. ἀξέστοιο πέτρης. è rupe & lapide uiuo aut rudi neque cæso, quem cæmentum appellant.

πρηέα συρίζοι. suauiter moduletur. βοσκομέναις. ouibus. ἀμέρσας. ablatis & deceptis floribus. χωρίτης. rusticus. στεφέτω. coronet. ἀπ᾽ εὐάρνοιο. ouis lacte. καταχραίνοιτο. inquinetur, aspergatur. οἰός. ouis. ἀναχόμενος. sustinens. comprimens. ὑγραίνων. effuso lacte. κρηπῖδ᾽ ἐπιτύμβιον. sepulchri basim. εἰσὶ θανόντων. hoc expertum Simonidem aliosque ferunt certis in quiete uisis. θύρσις. Thyrsis pastor apud Theocritum. πανὸς ἴσον. qui Pani non cædat. ἔνδιος. meridie. ἑλὼν βάκτρον. pedum. νυμφικά. nympharum. βοσκόν. pastorem Thyrsim. λυκοθαρσῆ. lupos contemnentem. audacem.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Ἀδεσπότου.

Ἁ πάρος ἄδμητος, καὶ ἀνέμβατος ὦ Λακεδαῖμον
καπνὸν ἐπ' Εὐρώτᾳ δέρκεαι ὠλένιον,
ἄσκιος. οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες,
μύρονται. μήλων δ' οὐκ ἀίουσι λύκοι.

ἁ πάρος ἄδμητος. Lacedæmonij diu urbem suam sine fossa ac muris incoluerunt, quæ ab eis demum cincta est sed rudi & tumultuario opere contra Demetrij & Pyrrhi exercitus. At Nabidis tyrannide firmissima mœnia extruxerunt, quæ ab Achæis sunt diruta. Plutarchus in Philopœmene & Pausanias. καὶ ἀνέμβατος. ante leuctricam cladem nullos in Laconia hostes cōspexerant Spartani, quamuis ante quingentis annis nullo uallo claustrorum ue ambitu septam, urbem suam habitassent, testis in Agesilao Plutarchus: quorum hac in re institutum, quasi iam diuinaret uir prudentissimus id quod euenit, damnat Politico. septimo Aristoteles. ὠλένιον. Achai cum ab Oleno oppido. ὠλένοι τῆς ἀχαΐας δύο, inquit Apollonij scholiastes. Strabo & Ptolemæus alterum Olenum Aetoliæ esse credunt. Ab Antigono & Achæis capta est Lacedæmon, eius mœnia à Philopœmene postea subuersa. ἄσκιος, Laconia excisis euulsisque arboribus, flagrantibus tectis. ob id κατὰ χθονὸς sequitur. dicuntur & ἄσκιοι Arabes, quod certis annis temporibus sol ad lineam supra caput eorum permeans nullum umbris locum relinquat, ac Sienæi cum meridie in cancro, nusquam gnomonis umbræ flectuntur. οἰκία. nidos. μήλων δ' οὐκ. abactæ sunt oues. uexata depopulataq; est prouincia.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Καλλιμάχου.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν, ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα γαῖα φίλη,
Μίκυλος, εἴ τι πονηρὸν ἐπῄνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

σμικρῶν. ἀγαθῶν. è tenui re. βίον. uictum, ego Micylus. κούφη. tumulo meo iniecta. δαίμονες. terreni. inferi.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Κριναγόρου.

Τὴν δ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλιτροῦ
ὀστέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
στέρνα τε πλεῖα δόλοιο. καὶ οὐκ εὔοδμον ὀδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δούλιον εἰσπέδιλον,
ἄτριχα καὶ κόρσην ἡμιδήκου, ἡμιπύρωτα
λείψαν, ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος.

χθὼν ὦ δυσνύμφευτε, κακοσκήνου ἔνδει τέφρης
ἀνδρὸς μὴ κούφη κέκλισο, μηδ' ὀλίγη.

δύσβωλον. cui infelix gleba. φωτὸς. uiri. οὐκ εὔοδμον. fœtidam, putridam. ὀδόντων πρίονα. Serram. seriem. κώλων οἰοπέδιλον. membrorum compagem, uinculum deserto in loco iacens. ἄτριχα, glabrum caput. depilatum. ἡμιπύρωτα λείψανα. Euridici, qui uix integri funeris honorē assecutus sit. τηκεδόνων. tabis. Putredinis. δυσνυμφεῦτε. huic scelesto homini desponsata. κακοσκήνου. male habitantis. μὴ κούφη. sed illi grauis esto & onerosa.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Χαριδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα,
εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,
ῥηϊδίως πείθοντα δικασπόλον. ἀλλὰ δικάζων,
οὔποτε τῆς ὀρθῆς οὐδ' ὅσον ἐτράπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορ' ὁρᾷς ῥητῆρος ἀεὶ γελόωσαν ὀπωπήν,
ἔξοχον ἐν ἀγοραῖς, ἔξοχον ἐν φιλίῃ.
ἦν δὲ Διωνύσου Εὐδήμου, ὤλεσε μοῦνος,
ὑψόθεν ἐκ τέγεος σὺν πλεόνεσσι φίλων,
Βαιὸν ἀπεζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τοῦτον ἔγωγε
ἄξιον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, αὐτὰρ ἔτικτεν
ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
τὸν κρατερὸν Θεῖόν τε, καὶ οὔνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς
μνήσαντα γόου δάκρυον ἀντιπάλοις.
εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης
μέμφεο, βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ φθέγμα κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴγε καὶ αὐδῆς
ἔπλεο, καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλοις;
ζῶντος μὲν γάρ, ἅπαντες ἐφώνεον. ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἔδησαν ὄπα.
οὔτις γὰρ μετὰ σεῖο μόρον τέτληκε ταϋόσαι
ὦτα λόγοις. κρατερῷ δ' ἓν τέλος, ἠδὲ λόγοις.

Ἄδηλα.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἥδε κέκευθεν
ἀττίου χρυσοῦ ῥήτορος εὐπρεπέος.
ἦλθον δ' εἰς Ἀΐδαο δόμους, ψυχὴ δ' ἐν Ὄλυμπον.
ἀθάνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός.

Ἀντι.

Ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος, ἡλίκα δ' εἰπὼν
 ἔργα, πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίης.
κεῖται δ' ἀμφήριστος, ἀθηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ νείλου
 ὢν γένος. ἀπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄστεα καὶ δ' ἄλλως ἑνὸς αἵματος ὡς λόγος εἰσί.
 κλήρῳ δ' ἡ μὲν, ἀεὶ Παλλάδος, ἡ δὲ, Διός.

ἀκμὰ ῥητήρων. Homerus. μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι. ἀντὶ τοῦ διδάσκαλον εἶναι μύθων λόγων ὧν δεῖ λέγειν. statim. ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος. Thomas Scholasticus. πάντων ῥητήρων ἐστὶν ἀριστότεροι. Palladas. τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπον ῥητῆρος ἔγραψε. ῥῆσις. dictio est. τῆς προτέρης ἀκμάδος. Decem antiquos Rhetores ſimul Athenis ætas una tulit. Antiphontem cognomento Neſtorem, Andocidem, Lyſiam, Iſocratem, Iſæum, Aeſchinem, Lycurgum, Demoſthenem, Hyperidem, & Dinarchum, quem hordeaceum Demoſthenem nuncuparunt. Plotius quoq; Gallus ut inflatus ac leuis rhetor hordeacei cognomentum lucratus eſt. horum decem rhetorum uitas poſteris reliquit Plutarchus. de quorum dicendi charactere abunde Hermogenes περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου. Cicero libro de claris oratoribus. Quintilianus libro decimo. τῆς προτέρης, citra augmentum non appoſuit. fuerant enim poſtea decem alij quoque ſummi oratores iudicati. innuit Suidas in uoce νικόστρατος. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπὶ δευτέροις δέκα ῥήτορσι. & Philoſtratus in Herode. βοώσης δὲ ἐπ' αὐτὸν τῆς ἑλλάδος καὶ καλούσης αὐτὸν ἕνα τῶν δέκα. τῆς ὀρθῆς. ὁδοῦ. ſubaudi. Ariſtides. ὥστε καὶ βαδίζειν τεταγμένα, καὶ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν σώζειν κατὰ τὴν παροιμίαν. οὐδ' ὅσον. ne tantillum quidem. ἄκρο χεῖλος ἀγορᾶς. eloquentiſſimi. ἐν δὲ διονύσου. feſtis Baccho diebus, in Dionyſiis. θεώμενος. ſpectans. βαιὸν. χρόνον. τὸν δὲ φύσει θάνατον. C. Cæſar, & Philippus Alexandri pater pridie quam trucidarētur in ſermone orto, quisnam eſſet uitæ finis commodiſſimus, repentinum inopinatúmque prætulerunt. Quid ita? docet Seneca. optima mors eſt ſine metu mortis mori. εἰς ἀρετήν. uirtute. τὸν κρατερὸν. Craterum. τὸν καὶ ἀντιχροῖς. ἀντιχρός. βλαβερός. λυπηρός. φαῦλος. ἀνιαρός. non ἀντιχροῖς. ἀντιπάλοις. ἀντιτέχνοις. aduerſarijs & æmulis. κόσμον ἄκοσμον. hunc ornatum indecorum & extinctum habere, aut terrarum orbem ſplendore atq; ornamento hoc ſpoliare. τίς σοι πλέον. quæ tibi ex hoc utilitas? num propterea mortem effugiſti. ἔπλεο. eras. ἐδύσαν ἄπα. ſiluerunt. ἠδὲ λόγοις. & rhetorum ſermonibus. uno eodemq; interitu extinctus eſt Craterus & facultas oratoria. οὐ λόγος. non ars dicendi. οὔτε θεός. deus. natura. nanq; omnes una manet mors, & calcanda ſemel uia leti. ἀντιπάτρου. Philoſtratus Antipatri uitam libauit: ſit ne is noſter uaticinari non poſſum. ἡλίκα. quanta quam magna. ἔργα. eloquentiæ, rhetorices. πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίης. totius Græciæ teſtimonium audi. ἀμφήριστος. πολυμάχητος. de eo inter Athenienſes & Aegyptios contentio eſt. γένος. genere. ἄστεα καὶ δ'. ambæ alioqui ciuitates de Philoſtrato certantes. ἑνὸς αἵματος. ex eodē ſanguine & genere. κλήρῳ. Athenas quidē ſortita eſt Pallas. ἡ δὲ Διός. idem Philoſtratus Antipatrū Hierapolitanum fuiſſe teſtat. ut Hierapolim in tutela Iouis fuiſſe augurari liceat. Ex Stephano Dioſpolim in Aegypto eſſe ſcimus, eādem Thebas portarū centum

nobilem fama, in qua Philostratum procreatum opinari possumus. fuerunt & aliæ in Aegypto Diospolis ciuitates.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ.

Διοτίμου.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι, εἰ μέλλοι παιδὸς ὁρᾶν θάνατον.
ἠϊθέῳ σῆμα Βιάνορι χεύατο μάτηρ.
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς ματέρα τοῦδε τυχεῖν.

Ἀδέσποτον.

Υἱῷ πατὴρ τόδε σῆμα. τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον.
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν στάλαν χάραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρί,
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτᾳ, τύμβον ὀφειλόμενον,
ἠϊθέᾳ δ' ἐπὶ παιδί. κατέστενε δ' οὐχ ὑμεναίοις,
ἀλλ' ἀΐδᾳ νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων.

Φιλίππου.

Λατύπος ἀρχιτέλης ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
χερσὶν ὀϊζυραῖς ἡρμολόγησε τάφον,
αἲ, αἲ, πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
ἀλλ' ἐτάκη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
φεῦ, στήλη, φθιμένῳ κούφη μένε, κεῖνος ἵν' εἴπῃ
ὄντως πατρῴη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

Σιμωνίδου.

Ενθάδε Πυθώνακτα, κασιγνήτην τε κέκευθε
γᾶ, ἐρατῆς ἥβας πρὶν τέλος ἰδεῖν ἄκρον.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Ἀδήλου.

Αἲ, αἲ, Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι, ὡραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου.
ματρὶ δὲ δάκρυα σᾷ καταλείπεται. ἆς ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένας, κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

Ἀπολλωνίδου.

Καὶ τίς, ὃς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον εἶτα κλαύσας;
ἀλλ' ὁ Ποσειδίππου πάντας ἔθαψε δόμος,
τέσσαρας, οὓς ἀΐδαο συνώριθμον ἥρπασεν ἦμαρ,
τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειράμενον.
πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν,
ὤλετο. κοινή που νὺξ μία πάντας ἔχει.

Αἰα

Λεωνίδου.

Α δειλ' ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἡ τὸν ἐν ἥβης
  ἀκμῇ, καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο τέκνον, ἐγὼ δὲ
  ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.
βαίνειν εἰς ἀΐδος σκιερὸν δόμον. οὔτε μοι ἠὼς
  ἡδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου.
ἆ, δείλ' ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης
  ἰητὴρ, ζωῆς ἐκ με κομισσάμενος.

Αντιπάτρου.

Τοῦτό τοι ἀρτεμίδωρε τεῷ ἐπὶ σήματι μήτηρ
  ἴαχε, δωδεκέτη σὸν γοάουσα μόρον.
ὤλετ' ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον, εἰς πῦρ.
  ὤλετ' παμμέλεος γειναμένου κάματος.
ὤλετ' ἀπονηθὲς μοι τέρψις σέθεν. ἦν γὰρ ἄκαμπτον,
  ἦν τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων.
οὐδ' ἦν ἐφηβείην ἔλθον τέκος. ἀντὶ δὲ σεῖο,
  στήλα, καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

Αδήλου.

Οἰκτρότατον μάτηρ σε Χαρίξενε δῶρον ἐς ἅιδαν
  ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἀνίκ' ἀπ' οἴκων
  ἄλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν.
πένθος δ', οὐχ ὑμέναιον ἀνωρύοντο γονῆες
  αἲ, αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε μοῖρα,
  στειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας ἐς ἀνέμους.

Ανύτης.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
  εἶπ' ἐρατὼ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
ὦ πάτερ, οὔτοι ἔτ' εἰμί. μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
  ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι κλεινὼ
  μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν
ψυχὰν ἀγκαλέουσα φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
  χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' ἀχέροντος ἔβα.

Πέρσου.

Ωλεο δὴ πρὸ γάμοιο φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
  πυθιὰς ὡραίους ἤγαγεν ἐς θαλάμους
νυμφίου. ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς,
  τεσσαρεσκαιδεκέτην τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ.

τί πλέον. quid lucri supereſt. εἰς ὠδῖνα. dolore partus cruciari. μὴ τέκοι. certe non deberet. ὁ φθόνος. parcarum inuidia. οὐχ ὑμεναίων νύμφαν κατάγων, ἀλλ' ἀΐδᾳ. ſed Plutoni. λατύπος. lapicida. marmorarius. ἡρμόλογησε. compoſuit conſtruxit. δάκρυσι. multo lachrymarum fluxu. κασιγνήτην. ſororem. ἀθάνατον. diu permanſurum. κεκλιμένα. mortua. σᾶ. tuæ. mihi. ἆς. cuius. τύμβῳ. tuo. πολλάκι κωκύει. mater. ego. ἐκ κεφαλᾶς κεκλιμένας. è capite, id eſt corpore tuo iacente & ſepulto. Calaber libro ſeptimo. ἀλλὰ ἐπεχεύσαντο, καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ. οὐκ ἔτλη. non paſſus eſt. συνήρεθμον ἦμαρ. quatuor dies. κατομβρηθέντα. imbre ut ita dicam lachrymarum madentes oculi. κοινὴ που νύξ. Eædem orci tenebræ. πάντας. quatuor liberos. δειλὴ δ' ἐγώ. nõ tu Anticles. ἥβης ἀκμῇ. decimooctauo anno. πυρωσαμένη. cremaui rogo impoſui. βαίνειν, quod puer erat. aut βαίνοιμ', utinam liceat. οὔτε μοι ἠώς. nulla diei pars. εὐγε. probe & pie. τοῦτο. hoc. ὤλετ' ἐμᾶς ὠδῖνος. ἰάχε. clamauit. δωδεκέτη μόρον. qui te annos duodecim natum peremit. εἰς πῦρ. in rogum. παμμένεος. Pammenis patris. ἀπευθής. de qua nihil audiam. φθιμένων. mortuorum. ἀκαμπτον, è quo redit nemo. ἐφηβείην. ad Ephebos. ad adoleſcentiam. ἄμμι. nobis. ἐς ἀΐδαν. Plutoni. ἐστόλισε. mortuum ornauit. ἀπ' οἴκων. à patris ædibus.

ἅλικες. apud Romanos quoque, cognati & amici funus plerunque efferebant. οἰμωγᾷ. cum fletu. ἀχθοφόρουν. baiulabant. μαστῶν. maternarum mamillarum. σπειρογόνας. Speirogonæ matris. ἔπνευσας εἰς ἀνέμους. in uentos diſiecisti, periit & euanuit. λοίσθια. hæc ultima & nouiſſima uerba. τάδε. ὦ πάτερ. χεῖρε βαλοῦσα. patrem amplexa. ἔφατο. dixit Erato. εἰμί. ſum. uiuo. κόρας. Philænidis. Tzetzes. κόρη κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος. κατὰ δὲ μολοσσοὺς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη ἡ δύμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ. ὀλοφυδνά. luctuoſe. πρὸ γάμοιο. ante nuptias.

ὤλεο. obiiſti.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Σωκράτην.

Αὐλιπόδου.

Ἡ χθαμαλὴν ὑπέδυς ὁ τόσος κόνιν. εἰς σέ τις ἀθρῶν
 Σώκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην.
νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, οὐδὲν ἐν ἀδῇ
 δόντες. τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων.
υἱοῦ Ἀρίστωνος. τόν τις καὶ τηλόθι ναίων
 τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τίνος εἰπὲ
 ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.

ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς ὄλυμπον
εἰκών. σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτθὶς ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰ μὴ φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἀκέσατο;
καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς, ἀσκληπιός ἐστιν ἰητὴρ
σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο πλάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἠδὲ πλάτωνα.
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάοι.
δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν, ἥν ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

Εἰς δημόκριτον.

Ην ἄρα δημοκρίτοιο γέλως τόδε, καὶ τάχα λέξει,
οὐκ ἔλεγον γελόων, πάντα πέλουσι γέλως;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ τεύχεα βίβλων
τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; τίς δ' ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
ὅσσον ὁ παντοδαὴς ἤνυσε Δημόκριτος;
ὃς θάνατον παρεόντα, τρί' ἤματα δώμασιν ἔσχεν.
καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις
φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτου,
εὐμενέως γελόωσαν. ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν
ἀχνυμένην ἄχεσι, μοῦνος ἔκαμψε γέλως.

Εἰς Διογένη τὸν κύνα.

Τὸν κύνα Διογένην νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπὲ κύον, τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις;
τοῦ κυνός. ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύων;
διογένης. γένος εἰπέ; σινωπεύς. ὃς πίθον ᾤκει;
καὶ μάλα, νῦν δὲ θανὼν ἀστέρας οἶκον ἔχει.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένευς τόδε σῆμα σοφοῦ κυνὸς, ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον.
ᾧ μία τις πήρα, μία διπλοΐς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνης.
ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ' ἄφρονες, ὡς ὁ σινωπεὺς
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ ἐν ἀΐδῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένευς, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

Ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους.

Πάντα φέρω πορθμεῦ. λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.
ἀλλὰ κύον σαίνοις Κέρβερε τόν με κύνα.

Ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Αἴδου ὦ νεκυηγὲ κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὃς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' ἀχέροντος ὕδωρ,
εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
ὁλκὰς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.
ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἷμα,
καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτίλιον ὀβολόν.
καὶ ζωὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,
ἄχρι. ὑπ' ἠελίου δ' οὔτι λέλοιπα φάει.

Διονυσίου κυζικηνοῦ εἰς Ἐρατοσθένην.

Πρηΰτερόν γῆράς σε, καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
ἔσβεσεν. εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας Ἐρατόσθενες. οὐδὲ Κυρήνη
μαινὰς ἐπ' ἀτρύτων ἐκτὸς ἔδεκτο τάφων,
ἀγλαοῦ υἱέ. φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι
πὰρ τόδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ.

Ἀντιπάτρου εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς.

Ἑπτὰ σοφῶν Κλεόβουλε, σὲ μὲν κλεινώσατο Λίνδος.
ἀμφὶ δὲ σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχει.
Πιττακὸν, ἁ μιτυλήνα. Βίαντα δὲ, δῖα Πριήνη.
Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας.
ἁ σπάρτα Χίλωνα. Σόλωνα δὲ κεκροπὶς αἶα.
πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἰὰς θρέψασ' ἀνέδειξεν
ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦ ὀλίγον τὸ σῆμα. τὸ δὲ κλέος, οὐρανόμηκες
τοῦ πολυφροντίστου τοῦδε Θάλητος ὅρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠέλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅττι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες. ἦ γὰρ ὁ πρέσβυς,
οὐκέθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

Εἰς Πιττακόν.

Ξεῖνος ἀταρνείτης τις ἀνείρετο Πιττακὸν οὕτω,
τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὑρράδιον.
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη, καὶ πλούτῳ, καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ.
ἡ δ' ἑτέρη, προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε μοι σὺ
βούλευσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.

εἶπεν

εἶπεν. ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας,
ἠνὶ δὲ κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες,
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἔρχεο φησὶ μετ' ἴχνια. χὠ μὲν, ἐπέστη
πλησίον. οἱ δ' ἔλεγον, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Εἰς Βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι πριήνης φῶτα καλύπτει
ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἴωσι μέγαν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῇδε Βίαντα κέκευθα, τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν ἑρμῆς
εἰς ἀΐδην, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
εἶπε γὰρ εἶπε δίκην ἑτάρου τινός. εἶτ' ἀποκλινθείς,
παιδὸς ἐν ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ἐς σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν ἑλλαδικοῖς.
τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα,
πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὦκα δόναξ.

Πλάτωνος εἰς Δίωνα τὸν συρακούσιον.

Δάκρυα μὲν ἑκάβῃ τε, καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ Δίων ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τινὶ ἐλέχθη,
ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.
δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν, ἀπηρὸς
ἦν δέμας. εἶτ' ἀνεθείς, κάτθανε πηρομελής.

Εἰς Ἡρακλείδην.

Ἤθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν ἡρακλείδη,
ὥς ῥα θανὼν, ἐγένου ζωὸς ἅπασι δράκων.
ἀλλὰ διεψεύσθης σεσοφισμένε. δὴ γὰρ ὁ μὲν θὴρ,
ἦν δράκων, σὺ δὲ, θὴρ οὐ σοφὸς ὤν, ἑάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχεν χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἥψατο Πυθαγόρη;
ἀλλ' ὅταν ἑψηθῇ τι, καὶ ὀπτηθῇ, καὶ ἁλισθῇ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐσθίομεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη,
καὶ θάνε φοιτηταῖς ἅμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χωρίον ἦν κυάμων. ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραγαντίνων, κάτθαν' ἐνὶ τριόδῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σύ ποτ' ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας,
πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθανάτων.
οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἑκὼν βάλες ἐς ῥόον αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἔμπεσες οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποτ' ἁμάξης
ἔκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐνήλατο, καὶ πίε τὸ ζῆν.
πῶς ἂν ἔτ' ἐν μεγάροις δείκνυτο τοῖο τάφος;

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἥλιος ἄστρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μεῖζον' ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν ἐπίχαρμον,
ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἅδε συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν,
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Πολλάκις ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν
ὧδε διαντλήσας, δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἀρδεύουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡράκλειτος ἐγώ τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι;
οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις.
εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι. οἱ δ' ἀνάριθμοι,
οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ φερσεφόνῃ.

Εἰς Ζήνωνα τὸν ἐλεάτην.

Ἤθελες ὦ ζήνων καλόν, ἤθελες ἄνδρα τύραννον
κτείνας, ἐλκῦσαι δουλοσύνης ἐλέαν.
ἀλλ' ἐδάμης. δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
κόψε. τί τοῦτο λέγω; σῶμα γάρ, οὐχὶ δὲ σέ.

Εἰς Πρωταγόραν.

Καὶ σὲ πρωταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὥς ἄρ' ἀθήνεων
ἔκ ποτ' ἰών, καθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανεν.

εἶλος

εἷλε γάρ σε φυγὼν Κέκροπος πόλις. ἀλλὰ σὺ μέν που
παμφάγος ἄσυ φύγες. πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες.

Εἰς Κράτητα, ὁμοιόπτωτον τῷ
εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
σέμν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια, τύμβος ἔμαρψεν.

Ἰουλιανοῦ εἰς Πύῤῥωνα σκεπτικὸν, ἀμοιβαῖον.

Κάτθανες ὦ Πύῤῥων; ἐπέχω. πυμάτην μετὰ μοῖραν
φὴς ἐπέχειν; ἐπέχω. σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

Εἰς Ἐπίκτητον ἰσόψηφον.
Λεωνίδου.

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ' ἀνάπηρος.
καὶ πενίην Ἶρος. καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Εἰς Δημόκριτον.

Πλουτῶν δέξο μάκαρ Δημόκριτον, ὥς κεν ἀνάσσων
αἰὲν ἀμειδήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἴδεω λυπρὲ διάκονε. τὸ τ' Ἀχέροντος
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
δέξαι μ' εἰ καί σοι μέγα βρίθεται κρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια. καὶ τὸ παλαιὸν
ἔσθος, χὼ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κἠν ζωοῖς ἐπεπάμμεθα, ταῦτα παρ' ᾅδην
ἔρχομ' ἔχων. λεῖπον δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

Καλλιμάχου.

Εἶπέ τις ἡράκλειτε τεὸν μόρον. ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' ἁλικαρνησσεῦ τετράπαλαι σποδιή.
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες. ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴς ἀΐδης, οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Πλάτωνος.

Νῦν ὅτε μηδὲν ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός,
ὦπται. καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσεις
ὕστερον. οὐχ οὕτω φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

Ἐνθάδε γοργίου κωμικοῦ κεφαλὴ κατάκειμαι,
οὐκέτι χρεμπτομένη, οὔτ' ἀπομυσσομένη.

Εἴπας ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος ὡμβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην,

ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Σπευσίππου.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος
ψυχὴ δ' ἰσόθεον τάξιν ἔχει μακάρων.

ἠχθημάλην. an.num. ὁ τόσος. tantus.tam magnus. ἑλλήνων ἀκέσιον. Socratem reum postularunt Anytus & Melitus quod corrumperet iuuētutem, deos contēneret, nouas superstitiones introduceret, quos ex Laertij Platone & Themistio in sermone εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα, fœde perijsse animaduerto. τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν. cum Atheniensium crudelitatem palam accusare non auderet Euripides, actorē hæc de Palamede in tragœdia quæ nomine eius inscripta est, proferentem induxit. ἐκάνετε, ἐκάνετε τὸν ἑλλήνων ἄριστον. quo audito omnes qui in Theatro sedebant, id ad Socratem pertinere sentiētes, collachrymauere. de cuius obitu Xenophon Apomnemo. ultimo, Laertius, & Plato in Apologia & Eutyphrone. Aeschines κατὰ τιμαρ. Socratem ab Atheniensibus ueneno sublatum refert quod Critiam unum è triginta tyrānis popularis status euersoribus erudisset. Quid Athenæus: δείσῃ τις ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν φιλοτιμίας, καὶ ὕβριδας καὶ τὰς ἀκαίρους ἐλέγχους, δι' οὓς σωκράτης ἀπέθανεν. quę Apomnemo. α. purgat ac diluit Xenophon. Tertullianus Socratem quercum hircum & canem in contumeliam deorum deierasse perhibet. Ego ex hoc Aristophanis glossographi ac multorum sermonibus probi superstitiosi ue hominis iusiurandum non deos contemnentis facile autumarem. λέγεται δὲ ῥαδάμανθυν πρῶτον οὐδ' ἐπιτάξαι ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύειν κελεῦσαι χῆνα. Suidas. διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν ὁ σωκράτης. Hinc Sosias apud eundem Aristophanē uir modestus & innocens non philosophos illudens, μὰ τὸν κύνα, deierat. Pythagoras teste Laertio μὴ ὀμνύναι θεοὺς uetuit quoq;. Philostratus lib. uitæ Apollo. ϛ. de Socrate loquens. ὤμνυε γὰρ τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα καὶ τὴν πλάτανον, (addunt & gallinaceū.) οὐχ ὡς θεούς, ἀλλὰ μὴ θεοὺς ὀμνύῃ. Athenæus dipnos. ϑ. καὶ ζήνων ὁ κιτιεὺς μιμούμενος τὸν κατὰ κυνὸς ὅρκον σωκράτους καὶ αὐτὸς ὤμνυε τὸν κάππαριν. Deos à Zenone derisui habitos si quis per imprudentiam diceret, tumultuantes Stoicos nō sustineret. οὐδὲν ἐν ἅδου, hic deest aliquid. ut ἐν διδασκάλου. nihil orco tradentes. nam ad cœlos Socratis anima, quam hominē esse censuit ipse in Alcibiade primo Socrates, euolauit. Hæc quoq; Phædonem intuētur, in quo de immortalitate animorum paulo ante cicutæ potionē disputauit. ζηοῦσι πολλαὶ ἀκροπόλεις. Athenienses Socratē Apollinis oraculo omniū mortalium sapientissimū iudicatū ueneno necarunt, ab ijs eodē supplicio Phocion est interemptus qui boni appellationē meruit. Aristidem cui post hominū memoriam soli iusto cognomentū fuit, testularum suffragio relegarunt, quos δὶς εἰς φιλοσοφίαν ἐξαμαρτεῖν noluit Aristoteles. Theseum, Alcibiadem, Themistoclem, Miltiadem, Homerum, Tyrtæum, Demetrium Phalereum aggregare supersedeo, quæ Laertius, Aeschines, Valer. Maximus, atq; alij persequūtur. qui eorum in Demetrium regem ingratitudinem silentio supprimens præuaricari nobis uidetur, qua populus Atheniensis facile omnem barbariem, assentatione uero longe seipsum superauit. indicat in uita Demetrij Plutarchus & Athenæus lib. ϛ. αἰετέ. Aquila. τίπτε. τί δή ποτε. cur. γηγενέα. terrenum. terra ortum. καὶ πῶς. quo pacto. εἰ μὴ φοῖβος. nisi Apollo. φῦσε. genuisset. ἠκέσατο. animas literis curasset Phœbus. τοῦδε. Apollinis. γεγὼς. ab eo genitus. σώοι. corpori medeatur

ac illud

ac illud seruet. διαιτώμενος δὲ γάμον. Laertius. τελευτᾷ δ' ὥς φησιν Ἕρμιππος ἐν γάμοις δειπνῶν. πόλιν ἔκτισε. Hanc diuus Chrysostomus & Aristoteles rident atque aspernantur, sed in eo maxime quod de mulieribus sciuit lib. 5. tametsi postea illum in hoc secutus sit Zeno. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει (inquit Alcinous) οὐδὲ κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας νομοθετεῖ. qui hoc mihi quantumlibet magnus autor non persuadebit. Agathias. ferunt præterea hanc legem tulisse qua uiris essent & in communi expositæ fœminæ, nec tamen iuxta Socratis Platonisque instituta. Strabo. καὶ τὰς γυναῖκας πλατωνικῶς ἔχοντες κοινάς. dies me deficiet si in hoc immorer: de Platonis republica quid senserunt uiri doctissimi siquis scire auet, instruit Plutarchus in fine Lycurgi, Athenæus dipn. lib. 11. & Polybius 6. Gregorius. πῶς δὲ θαυμάζειν ἄξιον τούτους, οἳ καὶ λόγῳ πλάττουσι πόλεις τὰς ἔργῳ συστῆναι μὴ δυναμένας, quas Nephelococygias nescio an quis male uocet. γέλως τόδε. Ridebit & hoc Democritus, se post tot sudores ac uigilias ad inferos measse. οὐκ ἔλεγον. nonne dicebam. γελόων. Aelianus. κατεγέλα δὲ πάντων ὁ Δημόκριτος, καὶ ἔλεγεν αὐτοὺς μαίνεσθαι, ὅθεν καὶ γελασῖνον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ πολῖται. πέλουσι. sunt. νέρθε τάφοιο. sub tumulo. ὧδε. ita. παντοδαής. cuncta sciens. huic alter successit Panepistemon. Δεύτερος ἡρακλῆς. μήσατο. excogitauit. ὃς θάνατον παρεόντα. Laertius in Democrito, & Suidas in ea uoce hoc edisserunt. a quibus dissentit Athenæus. Δημόκριτον δὲ τὸν ἀβδηρίτην λόγος ἔχει, διὰ τὸ γῆρας ἐξάξαι αὑτὸν διεγνωκότα τοῦ ζῆν, καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν θεσμοφορίων ἡμέραι ἐνέστησαν, δεηθεισῶν τῶν οἰκείων γυναικῶν μὴ ἀποθνήσκειν κατὰ τὴν πανήγυριν, ὅπως ἑορτάσωσι, πεισθῆναι, κελεύσαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίον παρατεθεῖναι, καὶ διαζῆσαι ἡμέρας ἱκανὰς τὸν ἄνδρα τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χρώμενον, καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας βασταχθέντος τοῦ μέλιτος, ἀποθανεῖν. ἔσχεν. domi tenuit. ἄρτων ἀτμοῖσι. aut melle ut putat Athenæus. ἐξείνισεν. hospitio suscepit. δέχνυσο. suscipe. τεκοῦσαν. Cererem, ob raptum filiæ Proserpinæ ingemiscentem. μῦθος ἔκαμψε γέλως. Eusebius lib. de præparatione Euang. 2. ξενίζει ἡ Βαυβὼ τὴν Δηώ, ὀρέγει κυκεῶνα αὐτῇ. τῆς δὲ ἀναινομένης λαβεῖν, καὶ πιεῖν οὐκ ἐθελούσης, πενθήρης γὰρ ἦν, περιαλγὴς ἡ Βαυβὼ γενομένη ὡς ὑπεροραθεῖσα, δῆθεν ἀναστέλλεται τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐπιδεικνύει τῇ θεῷ. ἡ δὲ τέρπεται τῇ ὄψει ἡ Δηώ, καὶ μόλις ποτὲ δέχεται τὸ ποτόν, ἡσθεῖσα τῷ θεάματι. Orpheus. ἤδ' ἐπεὶ οὖν μείδησε θεά. νεκυοστόλε. qui mortuorum cadauera uehis. ἐπισκύνιον. fastum & supercilium. ἀπὸ κυνός. canis. Laertius. ἀφικομένων δὲ τῶν πατέρων καὶ τῶν ὑπερεχόντων, ὑπὸ τούτοις ταφῆναι τὸν ἄνδρα παρὰ τῇ πύλῃ τῇ φερούσῃ εἰς ἰσθμόν. ἐπέστησαν δ' αὐτῷ κίονα, καὶ ἐπ' αὐτῷ λίθου παρίου κύνα. οἶκον ἔχει. in cœlo est. τόδε σῆμα. Suidas in uocabulo φιλίσκος αἰγινήτης, & Laertius in Diogene hoc & illa σκίπων διπλοῖς ac reliqua interpretabitur. ἄρσενι. forti & uirili. γυμνῆτιν. pugnauit enim contra uoluptates & animi perturbationes Diogenes. Lucianus ἐν βίων πράσει. στρατεύομαι δὲ ὥσπερ ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς ἡδονὰς οὐ κελευστός, ἀλλ' ἑκούσιος, ἐκκαθᾶραι τὸν βίον προαιρούμενος. Laertius. περὶ δὲ τοῦ διογένους θανάτου διάφοροι λέγονται λόγοι, οἱ μὲν γὰρ βοὸς πόδα φαγόντα &c. Tatianus. διογένης πολύποδος ὠμοβορίᾳ, πάθει συσχεθεὶς εἰλεῷ διὰ τὴν ἀκρασίαν ἀποτέθνηκεν. Athenæus dipnosophiston 8. καὶ διογένης δὲ ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα καταφαγὼν ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. Lucianus nominato dialogo. καὶ τέλος, ἢν σοι δοκῇ, πολύποδα ὠμὸν ἢ σηπίαν φαγὼν ἀπόθανε. Censorinus. Et contra Diogenes Cynicus cibi cruditate in choleram solutus est. nouam opinionem profert Aelianus. διογένης ὁ σινωπεὺς, ὅτε λοιπὸν φύσει ἐπὶ θανάτῳ, ἑαυτὸν φέρων μόνον ἔρριψε κατά τινος γεφυρίου πρὸς γυμνασίῳ ὄντος. ἀλλὰ τάφον. Pausanias. ἀνιοῦσι δὲ ἐς κόρινθον, καὶ ἄλλα ἐστὶ κατὰ τὴν ὁδὸν μνήματα, καὶ πρὸς τῇ πύλῃ διογένης τέ-

διαπλεῖ ὁ πινυτὸς. ἐς ἀΐδης. Diogenes apud Lucianum in Necricis dicteria maxime in eos iacit qui supra mortalitatem suam efferri cupiuerunt. διπλόον ἄμμα. supra διπλοῖς. πορθμεῖ. Charõti. οὐδέν. nihil enim possidebat. κύνα. canem & Cynicum. ὦ νεκυηγὲ. νεκυοστόλε. κεχαρημένε. qui lętatus es. πάντων. quos unquã uexisti. βέβριθεν. onerata est. καμόντων. mortuorũ umbris. ὁλκάς. cymba. ὄλπην. Lecythum. tanquam Athleta. Antipater. γυμνάστην ἐξεπόνει βίοτον. ὀβολόν. obolum. θανάτου. τὸ δὲ μοῦνον ἔχον. οὔτι. nihil. εἰς ὀψὲ ἀποσβεσθῆναι. κατὰ νοῦσον ἔσβεσε. κατέσβεσε. Eratosthenem supra modum laudant Plinius, Suidas, Strabo. κυρήνη. urbs Africæ à Cyrene eximiæ pulchritudinis uirgine sic dicta, reginam fuisse uult Seruius. lege Iustinum lib. 13. & Diodorum 5. μαινάς. temeraria & insana. hoc ciuitati minime tribuendum sed nymphæ Cyrenæ mænadi idcirco appellatæ, quod cum seuissimis bestijs nec leone quidem excepto depugnare nõ formidarit. Pindarus Pythiorũ hymno 8. quod attigit in Artemidis hymno Callimachus. ἐπ᾽ ἀτρύτῳ. ἀκαταπονήτῳ. æterno lapide ædificatorum. ἐν ξένῃ. γῇ. πρωτέως. non maris sed Protei qui in Aegypto regnauit. Atqui mortuus est Alexandriæ Eratosthenes. σικυωνία. Corinthia. ἔρεισμα. στήριγμα. substentaculum. κεκροπίς. Attica. τὸν δὲ θαλῆν. Suidas & Laertius in Thalete. ἴας. Ionica. ὅρη. uide. ὅρα. ἐκ σταδίου. è stadio, in quo Athletas spectabat. ἐγγύς. in cœlum. ἀπήγαγεν. Elee aut Olympice Iupiter. οὐδ᾽ ἔτ᾽ ὁρᾶν. præ senio. ξεῖνος ἀταρνείτης. Hæc Callimachi metra in Laertij Pittaco offendes, & in Chiliadibus Erasmi ibi, æqualem uxorẽ quere. Est & Biantis de re uxoria syllogismus apud Gellium libro quinto, cap. undecimo. ἀταρνείτης. Atarnea Aeolidis est ciuitas. ἀνείρετο. interrogauit. ἄττα γέρον. προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον καὶ προσφιλῆ. προβέβηκε. generis nobilitate atque opibus me longe anteit. ἠνὶ δέ. En pueros baculo ostendit. βέμβικας. ligneos aut corneos turbines. id significare βέμβικα, ex hoc uersu probat Aristophanis interpres. ῥόμβος, ὃ κοινῶς στρόμβον, ὃ τινες καὶ βέμβιξ (non βόμβιξ) Pindari scholia. Tzetzes. καὶ ὁ ῥόμβος, ὁ στρόμβος βομβυλιὸς καὶ βέμβιξ καλεῖται. ἔρχεο. ἔρχου. χώρει. Atarnites. οἱ δὲ. pueri. τὴν κατὰ σαυτόν. βέμβικα. uxorem intellige. ἔλα. agita. duc. κληδόνι. huic uoci assentiẽs. τὴν δ᾽ ὀλίγην. τὴν κατὰ σαυτόν. ἰών. aut καὶ σὺ δίων. φῦντα. genitum. ἥδε Βίαντα πέτρη. Laertius in Biante. ἴωσι. Prienæis maxime. πολιῷ γήραϊ νιφόμενον. Capitis niues uocat Horatius, quem notauit Quintilianus. fiunt & duræ translationes, id est è longinqua similitudine ductæ. ut capitis niues. ἔτανεν ὕπνον. obijt. ἐς Σκυθίην ἀνάχαρσις. Laertius in eius uita. Lucianus in cognomine dialogo. Suidas & Strabo tertio. ubi figlinum orbem, cuius meminit Homerus multo antiquior hoc uersu, ὡς δ᾽ ὅτε τις κεραμεὺς τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι, contra Plinij fautores ab eo repertum negat. ἄκραντον. ἀπλήρωτον. ἀτελέωτον. πτηνὸς δόναξ. uolucris sagitta. ὦκα. celeriter. δάκρυα μὲν. Epigramma citat Laertius in Platone τοῦτο καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν ἐν συρακούσαις ἐπὶ τοῦ τάφου. γυναιξί. captiuis. γειναμέναις, γεννηθείσαις. ἐπινίκιον ἔργον. Plutarchus in uita Dionis. & Diodorus libro decimosexto. ἐκμήνας. qui animum in furorem egisti. σφίγξας τόξον. Erasmus in Adagione arcus tensus rumpitur. Cætera impertit Suidas & Laertius quæ ad Theophrastum & Heraclidem spectant. ἕως. quandiu. ἐπόνει. literis uacans. ἀνεθείς. remissis studijs. σὺ δὲ, θήρ. belua non homo. οὐ μόνος ἐμψύχων. Pythagorici ut tradit in Symposia. Plutarchus animalium esu sed maxime piscium abstinent, ad hunc se adiungunt sexcenti, licet Athenæus Lyconis testimonio Pythagoram animatis uictitasse probet, & Philoxeni musici Gellius libro quarto, cap. undecimo. ubi & fabas (fabulum uertit κύαμον) esitasse indicat. ἐ-

μᾶς

μεῖς. etiam nos. ἁλιῶδη. sale condita fuerint. τὸ τῶν κυάμους. Superstitio hæc ab Orpheo uidetur ad Pythagoram emanasse. Gregorius. βάλλε μοι πυθαγόρου σιωπὴν καὶ τοὺς κυάμους τοὺς ὀρφικούς, de qua Gellius libro quarto, cap. undecimo. Laertius in Pythagora. Lucianus ἐν βίων πράσει. Plutarchus sympos. octauo. Acron in Horatium. Dionysius Vticensis libro secundo, cap. trigesimotertio. Cicero de diuinatione primo. Plinius libro decimooctauo, cap. duodecimo. Erasmi Chiliades ibi, à fabis abstineto. κυάμου notissimi leguminis appellatione non legumen, sed ouum, quod quasi κύησις animalis esset, uocasse Pythagoricos perhibent nonnulli. φυτοῖς ἰδίοις. fabis. κατθανὼν ἐν τελέσι. Hæc Laertius, à quo discordat Iulius Firmicus. Pythagoras nunc per Locros nunc per Taretum, & per omnes pene Italiæ oras fugitiuus errauit. ecce ad ultimum flamma sæuiente circumdatur, & cum illo pariter miserorum turba incendio grassante conficitur. σῶμα καθήρας. corpore purgato. ἐκ κρατήρων. hos etiam Crateres appellat Plinius. Sunt & aliorum montiū hiatus non Aetnæ tantum Crateres. Sophocles. κοίλου πέτρας κρατῆρος. glossulæ. τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ αἴτνῃ κοιλώματα, κρατῆρας καλοῦντες ἐκὼν βάλλε. Lactantius. Empedocles se in ardentis Aetnæ specum intempesta nocte deiecit, ut cum repente non apparuisset, abiisse ad deos crederetur. Horatio deus immortalis haberi dum cupit Empedocles ardentem frigidus Aetnam insiluit. diuus Hieronymus. Empedocles per suam philosophiam ne dicam melancholiam Aetnam sibi Mausolæum delegit. iis fere accedit Lucianus. Empedoclem sane in flammas Aetnæ proiectum crepidulæ prodiderunt quas flamma eructauit, æneis enim usus fuerat. Laertius. ἀναρριφθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων. χαλκᾶς γὰρ εἴθιστο ὑποδεῖσθαι. omnes unus oppugnat Strabo. δεῖ δὲ νομίζειν ἐκ τοιαύτης ὄψεως, πολλὰ μυθεύεσθαι, καὶ μάλιστα οἷα φασί τινες περὶ ἐμπεδοκλέους. ὅτι καθήλλοιτο εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ καταλίποι τοῦ πάθους ἴχνος, τῶν ἐμβάδων τὴν ἑτέραν ἃς ἐφόρει χαλκᾶς. ζωὴν τὸ ζῆν. immortalitatē. παραλάμπει. antestat splendore & magnitudine. πόντος. oceanus. περιέχειν. præcellere. ἐπίχαρμον. Laertius in Epicharmo. οὕτω καὶ φιλόλαον. Coeuntes Pythagoricos & inter se quæ legerunt conferentes, quasi tyrannidem eorū princeps Philolaus affectaret eaque de re consilia inirent suspectos habuere Crotonienses. quamobrem omnes suo more iisdem in tectis philosophantes, tanquam coniuratos aggressa plebs partim trucidat, partim exilio plectit. hæc clarius à Iustino quam à Laertio in uita Philolai traduntur. qui is forsitan est quem Nicomachus, Proclus, & Pythagorei ἐν τῷ περὶ φύσεως, aduocant, & Aristoteles, cuius libros decem millibus denariūm Plato mercatus est. ὡς μὲν. ipsum. θέλειν ἔχειν δῶμα τυράννου. tyrannidis instituendæ locum & latebras. προσέκλεισεν ἐθέλων ... Laertius in Heraclito. ἐξαλιδόντα. irrigans. κακὴ νόσος. Hydropicus morbus, aqua inter cutem. τί μ' ὤν. ὢν pro οὖν Ionice, non ὦ. κάτω ἕλκετε. ad uestrum uulgarem'que sensum. ἐπόνουν. libros conscripsi. εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος. Antimacho poetæ unus Plato instar omnium auditorum. Democrito unus pro populo, & populus pro uno fuit. Ciceroni unus Cato est pro centum millibus. Extat hoc epigramma apud Laertium. καλόν. rem omniū pulcherrimam conficere. ὦ ζήνων. hæc enucleat in Zenone Laertius. ἐλέαν. Eleam patriam tuam. ὁ τύραννος. Diomedon (Tertullianus in Apologetico. Zeno Eleates consultus à Dionysio, castigandum puto à Diomedonte) siue ut Philostrato lib. uitę Apoll. 7. placet Nearchus (uide Suidā in uoce ζήνων) quod Valerio quoque Maximo uidet, ubi cū Laertio confligit, Eleatem hūc nominātē. ab illo

 autem

autem Zeno alter sic uocatur quem Phalaris uario cruciatus genere tortũ excarnificauit. nihil est cur hoc in genere se maceret lector. idem enim nomen effecit quod in plerisq; alijs contigit, atq; utriusq; uiri fortitudo, ut de utroq; non minus cõfuse loquãtur pene omnes quam incerte. de Tauro Phalaridis, quem Lucianus ab hoc tyranno, Delphico Apollini consecratum, Timæus ab Agrigẽtinis in mare demersum, narrat, cui M. Tullius action. in Verrem sexta non adhæret. κέκροπος πόλις. Laertius in uita Protagoræ. Suidas. Philostratus in Sophistis, & Gellius libro quinto, cap. tertio. παλλάδος ἄστυ γύγον. Cicero libro de Natura deorum primo. Nam & Abderites quidem Protagoras cum in principio libri sic posuisset: de dijs neq; ut sint neq; ut non sint habeo dicere: Atheniensium iussu, urbe atq; agro est exterminatus, libriq; eius in cõcione combusti. πλουτέα. τὸν θάνατον. εἰς σορὸν ἀνάπηλον. uide supra secundum epigrammatit. εἰς ἀρχαίους τινάς. τόσ᾽ ἔχω. is est Crates Thebanus non Atheniensis. recurre si uacat ad Suidam & Laertiũ apud quos atq; Lucianum τῶν βίων πρᾶσει, de Pyrrone complura. ἐπέχω. sic memorato Luciani colloquio. ὃ σῶμ᾽ ἀνάπηρος. hoc aperit Suidas, & Simplicius in ipsius Epicteti Enchiridium. καί τι τῶν ἄλλων δεό μεθα παραδειγμάτων, ὅτι αὐτὸς ὁ ταῦτα λέγων ἐπίκτητος, καὶ δοῦλος ἦν, καὶ τὸ σῶμα ἀσθενής, καὶ χωλὸς ἐκ νέας ἡλικίας, καὶ πενίαν ἀκροτάτην ἐπιτετηδευκώς, ὡς τὸ ἐν ῥώμῃ οἴκημα αὐτοῦ μηδέποτε κλεῖθρον δεηθῆναι, ὅτι μηδὲν εἶχεν εἰμὴ τὴν σιβάδα, ὃ τὴν ψίαθον ἐφ᾽ ὧν ἐκάθευδε. hoc distichum apud Gellium & Macrobium repperi. legimus & Domitiano imperante, senatusconsulto philosophos urbe eiectos, qua tempestate noster hic Epictetus propter id senatusconsultũ Roma decessit. ὃ γελῶντα. Laertius & Lucianus in uitarũ uenditione. risus huius perpetui causas aperit in epistola quadam ad Damagetum Hippocrates. ἐκεῖνο μὲν ψευδὲς ὅτι τὸ δαιμόνιον ἑκουσίως σβέσαι τὰς ὄψεις. Plutarchus. περὶ πολυπραγμο. cui obsistit cum magna doctorũ multitudine Aulus Gellius. Plinius lib. 18. cap. 28. Democritum præuisa olei caritate omnem oleam in toto tractu coemisse memorat. Thaletem dicere uoluit Plinius à quo Cicero lib. de diuin. primo, id animaduersum perhibet. Philostra. in Apoll. τί δὲ θαλῆς τε, καὶ ἀναξαγόρας, τὼ ἴωνε. ὁ μὲν εὐφορίαν τῶν ἐλαιῶν, ὁ δὲ πολλὰ τῶν οὐρανίων παθῶν, προειπόντε. fatetur Laertius in eius uita & Aristoteles primo Politicorũ; quorum hic Thaletem ἀρραβῶνας διαδοῦναι τῶν ἐλαιουργίων, ille τὰ ἐλαιούργεια μισθώσασθαι dicunt. διηκόνει. Charon. βᾶρις. cymba. Lycophron. ἀνζυγότευκτον βᾶριν. Baris Aegyptiũ nauis genus Isidi sacrum. Isidis nauem uocat Lactantius cuius meminit Lucianus in dialogo cui titulus εὐχαί. fuisse & bares ex spino & iunco circumsutas prodit Herodotus. Propertius. Baridos & contis. ὄλπη μοι καὶ πήρα. Antipater. ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω. χὼ φθιμένους. καὶ ὁ φθιμένους. ἐπ᾽ ἠελίῳ. nihil in terris reliqui. ἠέλιον. scribe ἥλιον. & τέφρα es non τέτρα. Laertius in Heraclito. ἁλικαρνασσεῦ. Halicarnassee. Halicarnassos Cariæ est ciuitas. ἀηδόνες. dulces Elegiæ. χεῖρα ἐπιβαλεῖ. semper enim uiuant. μηδὲν ἄλεξις. nihil post obitum est. ἀφ᾽ ὅτι. dixit. ὤφθαι. uisus est. Laertius in Platone hoc tetrastichum adducit. κυσὶν ὀστέον. cunctos in Alexidis amorem impellis. infra libro septimo. τί μηνύω κυσὶν ὀστέα. ἀνιήσεις. dolebis postea. οὐχ οὕτω. eius pulchritudinem extollendo atq; interitum deplorando. χρεμπτομένη. exscreans. ἀχλυνομένη. præ frigore. ἥλιε. sol uale. κλεόμβροτος. Cleombrotus in Platonis Phædone totus hærens, cum legeret Philosophum mortem meditari oportere nec quid sentiret Plato uidens, aut qua uia id assequi conueniret, se è muro præcipitem dedit. duas hominis mortes nosse Platonicos ostendit Macrobius. Diuus Augustinus: ille potius Cleom-

brotus in hac animi magnitudine reperietur, quē ferūt lecto Platonis libro ubi de immortalitate animi disputauit se præcipitem dedisse de muro. At D. Hieronymus hūc cum Zenone & Catone stultæ philosophiæ martyrem uocat. Lactantius. quid Ambraciotes ille. his implere chartas superfluū esset, nisi Cleodotus, Cleodosius, amanuensium incuria reperissem. Apud eundem Lactantium lib. de uera sapiētia 4. cap. 18. ex septima in Verrem actione Ganianam crucem & lib. de falsa relig. primo uico Marpesso ex Pausania in Phocicis repones. κόσμου δὲ ἀναχώρησις (ait Basilius) οὐ τὸ ἔξω αὐτοῦ γενέσθαι σωματικῶς, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ σῶμα συμπαθείας τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι. ἀμβρακιώτης. Ambraciensis. Ambracia Epiri oppidū est. Sinum Ambracium Itali El colfo dil' Arta uocant hodie, è quo cum Venetijs agerem Aenobarbus cum classe Turcica erumpens nostrā longe numero superiorem dissipauit atq; afflixit.

ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΩ ΤΕΤΑΡΤΩ ΤΜΗΜΑΤΙ, ΕΠΙ-

γράμματα εἰς θεῶν ἀγάλματα ἔχοντα, καὶ ἀνδρῶν στήλας, καὶ ζώων μορφὰς, καὶ ἔτι εἰς τόπους, περιέχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς εἰκόνας.

Ανδρῶν ἀγαθῶν.	Ιατρῶν.	Οπλα.
Αθλητῶν.	Καιροῦ.	Ορχηστρίδων.
Βακχῶν.	Κήπους.	Πηγάς.
Βασιλέων.	Κιθαρῳδῶν.	Ποιητῶν.
Γυναικῶν.	Κίονας.	Πόλεις.
Ζωγράφων.	Λίθους.	Ποταμούς.
Ζώων.	Λουτρά.	Προάστεια.
Ηρώων.	Ναούς.	Ρητόρων.
Ηχοῦς.	Νίκης.	Σκεύη.
Θαλάττης.	Ξενοδοχεῖα.	Φιλοσόφων.
Θεῶν.	Οικους.	Ωρολόγια.

EPIGRAMMATVM GRAECORVM, IOANNIS BRODAEI TVRONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber quartus.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΓΑΘΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ.
Λεοντίου σχολαστικοῦ.

ΚΑΙ φαέθων γραφίδεσιν ἔχει τύπον, ἀλλὰ χαράσσει
ἠελίου τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη,
ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

Θεαιτήτου.

Τοῦτον Ἰουλιανὸν νομικῆς φάος, ἅπον ἰδοῦσαι
ῥώμη καὶ Βερόη. πάντα φύσις δύναται.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικλαρίου.
Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Κάλλει μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς.
Σοὶ γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑποσπείρεις οὔασι μειλιχίην.

Εἰς εἰκόνα ἄρχοντος, ἐν Σμύρνῃ.
Θεοδωρήτου γραμματικοῦ.

Ἐκ Φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα Φιλίππῳ,
φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

Ἀδέσποτον.

Μνήμονες οἱ Κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων,
Γαλμάτορ' ἰθυδίκην πόσον ἀγασάμενοι.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν Περγάμῳ ἀνατεθεῖσαν
ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ. Ἀγαθίου.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε, καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας, ἱλήκοις, δηρὸν ὀφειλόμενος.
νῦν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε, καὶ ἀσυνόχοιο μερίμνης,
τῇδέ σε τῇ γραφίδι στέψαμεν Ἡρακλάμμων.
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο. τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰὲν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

Εἰς στήλην Λεοντίου σχολαστικοῦ τοῦ Μινωταύρου.

Πέτρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν, αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἀρχαὶ, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων,

αὐτολίης πρώτη, καὶ δὶς θαδὸν μετὰ τὴν δὲ
κόλχον πορφυρέης, καὶ πάλιν αὐτολίης.

Εἰς εἰκόνα Σωσιθέου σχολαστικοῦ ἐπὶ νίκῃ μάχης ἀνατεθεῖσαν ἐν Βηρυτῷ ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.

Οὐχὶ παρ' εὐρώταο μόνον ἀνδρῶν εἰσὶ μαχηταί,
οὐδὲ παρ' ἰλισσῷ μνάμονές εἰσι δίκας.
ὡς ἀπὸ τᾶς σπάρτας, ὡς αὐτᾶς ἄστυ ἀθάνας,
Σωσίθεον νίκα, καὶ θέμις ἠγάσατο.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ. Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Νεῖλος, πέρσις, ἴβηρ, σόλυμοι, δύσις, ἀρμένιοι, ἰνδοὶ
καὶ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασίων,
καὶ πεδία ζώοντα πολυσπερέων ἀγαρηνῶν,
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.
ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆι διάκτορος ἦεν ὁδοῖο,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὤπασε κλονεομένην.

Εἰς εἰκόνα Κρίσπου. Κριναγόρου.

Γείτονες οὐ τρισσαὶ μοῦνον τύχαι ἔπρεπον εἶναι
Κρίσπε, βαθυπλούτου σῆς ἕνεκεν κραδίης,
ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι, τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε
ἀρκέσει εἰς ἑτάρων μυρίων εὐφροσύνην;
νῦν δέ σε καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μέζον ἀέξοι
Καῖσαρ. τίς κείνου χωρὶς ἄραρε τύχη;

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίας ὑπὸ τῶν τοῦ νέου σκρινίου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα,
ἄνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα κοιρανίης.
αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου,
πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης
εὔγνωμον τὸ πόνημα, τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου, ἄρχοντος ἐν σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον, ἄστιος ἀρχόν,
εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν ἀνθύπατον.
οὕνεκα σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν εἰς φάος αὖθις,
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος
ὅτι γε τὴν σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμοῦ
ἐσσυμένως πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσας.
πᾶσα φύσις βασίλεια, τεὸν κράτος ἀμφὶς ἀείδει,

οὕνε-

οὕνεκα δυσμενέων στίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος
ἀνδράσι σωφρονέουσι κακῶν μετὰ δῆριν ἀνῆψας,
ἱππολύτης δ' ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ῥητῆρα Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντα,
χρυσέαις γραφίδεσσιν ἀειμνήστοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

Εἰς τὴν ἀναβλιθικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Ἠνορέης ὀλετῆρα ὑπερφίαλον Βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀκτινώνοιο δίκης βασίλειον ὕπαρχον
ξεῖνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
ξυνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις.
βάρβαρον οὐ τρομέεις, οὐκ ἀρρένας ἀρρενοκοίτας.
ὅπλα λέκων. σὺ δὲ τεῖχος, ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

Ἄδηλα.

Νικήταν θρασύτολμον, ἄναξ, στρατός, ἄστεα, δῆμος,
στῆσαν ὑπὲρ μεγάλων μυθοφόνων καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα
Νικήταν, ἀρετῆς εἵνεκεν, οἱ πράσινοι.

Πρόκλος ἐγὼ Παύλου Βυζάντιος. ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα δίκης, βασιλήϊος ἤρπασεν αὐλή,
ὄφρ' εἴη στόμα πιστὸν ἐριθηγέος Βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκός, ὅσον γέρας ἔσχεν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν, ἔκελα πάντα καὶ ἦεν, καὶ γενετῆρι.
ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι, πάϊς νικῆσε τοκῆα.

Ἀπολλωνίδου.

Θάμασεν τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἢ Φρύγας ἄμφω,
σὸν δὲ Λέων ἡμεῖς κάλλος ἀεισόμεθα.
ἱεραφίδιε πορίβωτε, μακαρτάτη ἔσσ' ἄρα νήσων
καὶ ῥόδος, ἢ κείῳ λάμπεται ἠελίῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος ἡρακλῆϊ,
οὐκ ἦν ἀλκείδαο πόνος ὁ δωδέκατος.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην
θεσσαλονίκης.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
ἀντεστέρησε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
πάλαι δέ μ' ἀλέξανδρον ἄλαλον φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν Ἰωάννην ὁ γράφων ὅτ' ἐδήξατο θυμός,
εἶπεν ἀναβλύζας, αὖθις ἔχω σε Σόλων.

ἱερὸν πο-

Ioannis Brodæi Turoneñ. Scholia.

KΡΥΠΤΟΜΕΝΩΝ φαέων. neq; solis lumen depingere, neq; tuas uirtutes exprimere ualent pictores & marmorarij. καμάτων. laborum, quos in administranda republica sustines. εἰς ἰουλιανόν. Tēpore Hadriani principis Saluius Iulianus iurisc̄osultus patria Mediolanensis omnia prætorum edicta in unum collegit, & sub congruis titulis posita interpretatus est, cœperuntq; tum pretores congesta ab Iuliano edicta sequi, non autem ipsi noua proponere. huius mentio est Spartiano, Dioni, & Eutropio. νομικῆς φάος. in iure peritissimus. κάλλει ἐκράδης. omnes probitate antecellis. ἐπώνυμος. cui κωμίνικος nomen est. βασιλῆα. Constantinopolitanum imperatorem. ἐκ φιλαδελφέης. Philadelphea Lydiæ urbe. συνομάης. Philippi. παλαμάων. palmarū. εὐδίκην. εὐθυδίκην. ἐστήσαμεν aut ἀνατεθήκασιν subaudiēdū. idq; mox sæpenumero. μύθων τε, καὶ γλυκοχείλοιο μελίσσης. dicendi peritiæ & oratorij muneris ergo. ἱλήκοις. ἵλεως εἴης. θυμήνης χάριν. συγγνώμην ἔχε. nobis ignosce. ἱλήκοι. τῷ θυμήρεϊ ἔστω. sic ille. ἱλήκοις διόνυσε τοῖς ἀμέλλησι χορείης. ἀσυνόχοιο μερίμνης. ob multas in obeūda legatiōe regēdaq; urbe solicitudines. ἡρακλάμμων. Heraclamon. δὶς δὲ γάρ. honoribus. ἀντολίης πρώτη. ἀρχή. primū in orientis partibus, alterū in regione Colchica magistratū gessit. πορφυρέης. an nigrę & obscurę ob cōfines Colchis Cimmerios. ζόφος quippe Homero septētrio est. an splēdidæ prouinciæ à summis magistratib. administrari solitę. aut πορφυρέης. purpura enim erat insigne Romanorū magistratuū. & pro eis à Plinio & Martiale ponit. Athenæus censorib. τὴν περιπόρφυρον, id est prætextā attribuit. Polybius eos toga purpurea induit. οὗτοι περισαναλαμβάνουσιν ἐσθῆτας. ἐὰν μὲν ὕπατος ἢ στρατηγὸς ᾖ γεγονώς, περιπορφύρους. ἐὰν δὲ τιμητὴς, πορφυρᾶς. ἐὰν δὲ καὶ τεθριαμβευκὼς ἤ τι τοιοῦτον κατειργασμένος, διαχρύσους. omnes aūt Romanos magistratus preter tribunū plebis, prætexta ornari potuisse docet τῶν ῥωμαίων. Plutarchus. παρ' εὐρώτᾳ. Lacedæmonij. παρ' ἰλισσῷ. Athenienses. qui in eo ab Aristophane reprehēdunt. ἀθηναῖοι δὲ ἀεὶ ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον. πάντα τὸν βίον. emēda. & in pace. οὐδὲν γὰρ δρᾶτε πλὴν δικάζετε. fuerūt & antiqui Rhetores Atheniēses fere omnes. Ilissus Atticæ, Eurotas Laconiæ flumen est. ὡς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. ut Atheniēsem themis, ut Spartanū uictoria. νεῖλος. Aegyptus. ἴβηρ. Hiberi. δύσις. occidēs. ζώοντα. scribe ζέοντα. calida. πολυσπερέων. σπείρω. spargo, semino. ἀγαρηνῶν. Agarenorū. Arabiæ populorū. Dion in Traiano. Mox Arabiā petijt Agarenosq; rebellātes adortus est. Dauid Psal. 83. eos inter Iudæorū hostes enumerat. λογγῖνος, is est Longinus, quem in Italiam præfectum misit Iustinianus, ut Narsetis locum obtineret. Est alius Suidæ Longinus, Euagrio lib. tertio, & Dioni Cassio in uita Traiani. βασιλῆϊ. Iustiniano. οὐ προσσόα. iuxta imaginem tuam collocata. τύχαι. tria fortunarum signa. ἀρκέσει. par erit. sufficiet. μυχίων. μυχίον. τῶνδε. præsentium. ἅδησε. placuit. congruit. συνωρίδος. prope binas imperatorum imagines. συνωρὶς proprie biga est. αὐτῇ εἰκόνι. non solum corpore. κοιρανίης. domini. ὕψωσε. opibus & autoritate. τὸ πόνημα. statua. πολλῶν ἀειδομένην. hanc omnium urbium pulcherrimam appellat Philostratus, de qua in Arcadic. Pausan. Herodotus in Clio & Stephanus. τὸ μετὰ τὸν σεισμόν. Philostratus περὶ ἀριστείδου. οἰκιστὴν δὲ καὶ τὴν ἀριστείδην τῆς σμύρνης, οὐκ ἀλαζὼν ἔπαινος, ἀλλὰ δικαιότατός τε καὶ ἀληθέστατος. τὴν γὰρ πόλιν ταύτην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ χασμάτων, οὕτω τι ὠλοφύρατο πρὸς τὸν μάρκον, ὡς τῇ μὲν ἄλλῃ μονῳδίᾳ θαμὰ ἐπιστενάξαι τὸν βασιλέα. Et alius. σεισμοῦ γὰρ κατηρειπηκότος τὴν σμύρναν, ἔγραψε λόγον περὶ τῆς πτώσεως αὐτῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἀντωνῖνον, ὃν ἀντωνῖνος ἀναγνοὺς, εὐθέως ἐδάκρυσε, καὶ πέμψας ἀνῴκισεν αὐτήν. αὖθις πόλιν. prius

euersam. δυσμενέων. hostium. χάρμης. Smyrnam terræ motu prostratam, nec
leuiora ob contentiones & seditiones ciuium damna passam quam si ab hosti-
bus aut ut olim à Scythis & Amazonibus Hyppolita duce esset excisa restitui
sti. aut ἱππολύτης equos & equites interficientis. ῥητῆρες. rhetores. γραφίδεσ-
σιν. imaginibus. ὀλετῆρα. Alexandrum magnum. ὑπερφίαλον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῆς φιάλης. τὸ γὰρ πληθύνον αὐτῆς ὑπερφίαλον, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ μέτρον. ὑπερφίαλοι, οἱ
ὑπὲρ τὴν ἱερὰν φιάλην ποιοῦντες, ἤγουν ἄπιστοι, ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου, ποτὲ δὲ ἐπὶ ἐγκω-
μίου. ὑπερφίαλοισι μεθ' ἡμῖν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς. hæc grammatici. ἀκτεάνοιο. nullis
muneribus corruptæ. βασιλεῦσιν, imperatoris. πυλάων. Thessalonicæ. φινομένης
χῶρον ἐν ᾧ δίκης σέλας, ὕπαρχος βαρβάρων. regem Persarum, cui terrorem ad-
fert Alexandri imago. ἀρρηνοποίτας. Persas. à quibus dictu obscenas libidines
effluxisse qui opinantur non desunt. quamuis eas excogitasse Thamyrim ci-
tharœdum aut Orpheum, & in Græcia peruulgasse multorum literæ loquan-
tur. Quidam à Cretensibus, plerique à Laio originem habuisse. Aelianus. ἔρα-
σθῆναι πρῶτον γῆμασθαι παιδικῶν λέγουσι λαΐου, ἁρπάσαντα χρύσιππον τὸν πέλο-
πος, καὶ ἐκ τούτου τοῖς θηβαίοις ἐν τῶν καλῶν ἐδόκει τὸ τῶν ὡραίων ἐρᾶν. ὅπλα λαλκων.
λαμβανέτω. saga sumant Lacones urbem sine mœnibus incolentes, armis sane
non indigent quibus Alexandri effigies pro muro est. βασιλέου. Alexandri. μη-
δοφόνου. quod Persas occidione occiderit. οἱ πράσινοι. Prasina factio ἀνέθηκαν.
posuit. παύλου. υἱός, περὶ δῶμα δίκης. iudicem, aut causarum patronum. σῶμα πι-
στόν. à secretis, non nomenclator. Procopius. Iulianus secretorum scriba erat,
quod munus à secretis Latini uocant. Quid si Silentiarium interpretemur, mi-
nistrum ad ea quæ sunt quietis ex eodem Procopio. Silentiarios nunc spectabi
les nunc clarissimos appellat Iustinianus, proinde in summo dignitatis culmi-
ne constituisse non est dubium. nam & Suidas de Anastasio sic inquit. Anastasi-
us Silentiarius postea imperator designatus. σῶμα. Sophocli in Aiace Mastigo
phoro σώματα est. ἐθηλώθην σῶμα. καὶ ἔτι. Proclo. καὶ γῆμετῆρε. Paulo. ἐν δ' ὑπά-
των ῥαβδοῖσι. Plures gessit consulatus pater quam filius. Lictores qui carni-
ficis officio fungebãtur ministri erant consulũ, proconsulum & similiũ sed con
sulis duodecim erant, aliorum seni tantum. portabantque uirgarũ fasces securi-
bus alligatos, magistratusque præibant. τὸν κινύρην. Cinyram Eurimedontis fili-
um Cypri regem Cypriæque Veneris sacerdotem, hominem formosissimum,
quem Apollo adamauit. Pindarus. κελαδέοντι μὲν, ἀμφὶ κινύραν πολλάκις φᾶ-
μαι κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαίτας προφρόνως ἐφίλασ' ἀπόλλων, ἱερέα κτίλον ἀφροδίτας.
Troiani belli temporibus ex Homero Iliad. λ. uixisse liquet. δεύτερον αὖ θώρηκα
περὶ στήθεσσιν ἔδυνε, (Agamemnon) τόν ποτέ οἱ κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. huius
ex Fulgentio & Ouidio tantum est execrandum stuprum. ἢ φρύγας ἄμφω. Ga-
nymedem & Paridem. hos malo quam Atym nominare. Homerus Iliad. γ. δύ-
σπαρι εἶδος ἄριστε. Et. οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπι. Et. τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος
θεοειδής. de Ganymede abunde supra. κορκαφίδη. Rhodie. λάμπεται. λάμπεται.
ἠελίῳ. Rhodi & Syracusis nunquam tanta nubila obduci ferunt ut non aliqua
hora sol cernatur. ad solem urbis tutelarem autoremque deum atque eius Colos-
sum subest allusio. εἰ τοῖος δὲ λέων. Herculem superasset pueri leonis forma.
Leonem nemeum & Hylam ab Hercule dilectum intuetur Apollonides. τὸ
δωδέκατον. ἄεθλον. ἤθελον. uoluissem. ἀνεσείρασε, commouisset. traxisset. εὔ-
λαλον. ἄλκιδα. ἔχω σε σόλων, integrum castum'que iudicem. Thesmote-
tam. Nomophylacem.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΙΚΟΝΑΣ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λεύσσῃς
 ὡς καλὸς ἦν, τῇδε μνήματος ἀγλαΐα,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἄεθλον, ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι
 ὦ 'γαθὲ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας.
οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνα
 ἄλιπα νικάσας, ὁπλότερον, πρότερον.

Φιλίππου.

Ἴσως με λεύσσων ξεῖνε ταυρογάστορα,
 καὶ στρόγγυλον ὡς ἄτλαντα δεύτερον,
 θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότειος ἡ φύσις.
 ἀλλ' ἴσθι μ' ἥρω λαδικῆα πάμμαχον,
 ὃν σμύρνα, καὶ δρῦς περγάμου κατέστεφεν,
 δελφοὶ, κόρινθος, ἦλις, ἄργος, ἄκτιον.
 λοιπῶν δ' ἀέθλων ἢν ἐρευνήσῃς κράτος,
 καὶ τὴν λίβυσσαν ἐξαριθμήσεις κόνιν.

Εἰς δρομέα. Ἄδηλον.

Λάδας τὸ στάδιον εἴθ' ἥλατο, ἔτε διέπτη,
 δαιμόνιον τὸ τάχος, οὐδὲ φράσαι δυνατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήνεμον ἔμπνοε Λάδα,
 θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
τοῖον ἐχάλκευσέ σε Μύρων ἐπὶ παντὶ χαράξας
 σώματι, πισαίου προσδοκίην στεφάνου.
πλήρης ἐλπίδος ὀξύν. ἄκροις γ' ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα
 ἐμφαίνει, κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος. οὐδὲ καθέξει
 ἁ βάσις. ὦ τέχνη, πνεύματος ὠκυτέρα.

Ἀλκαίου.

Οἷον ὁρᾷς ὦ ξεῖνε τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμμα
 Κλειτομάχου, τοίαν ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν.
ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
 ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ.
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισεν ἐπωμίδας. ἀλλὰ παλαίσας
 ἀπτὼς τοὺς τρισσοὺς ἰσθμόθεν εἷλε πόνους.
μοῦνος δ' ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας. ἑπτάπυλοι δὲ
 θῆβαι καὶ γενέτωρ ἔστεφεν ἑρμοκράτης.

Τρωΐλου γραμματικοῦ.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίνι λέξον.
 ἀντὶ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.

Ταύτην Εὐσεβίῳ Βυζαντιὰς εἰκόνα ῥώμῃ
 προσδιοσσᾶς ἑτέρας εἵνεκεν ἱπποσύνης.

οὐ γὰρ ἐγ' ἀμφήριστον ἑλὼν ἐστέψατο νίκην,
ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσί, καὶ ἰσόρροπον.
οὕνεκεν ἀντιβίων ὅριον ἐσβέσσεν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμου τὴν πρότερην παισὶ δεχοστασίην.

Ἐξ ξοάνῳ. donauimus subaudi, aut potius metire. λεύσσεις. uideas. μνήματος. imaginis. ἔοι. esset. μανίας. desiderij. ἄλικα νικήσας. æquales suos semper uicit. ὁπλότερον. nõ solum Ephebos adolescens sed etiam uir (πρότερον) uiros domuit: quæ Thyonici uirtus quia duobus aut ad summum tribus Olympionicis contigit, ut refert in Politicis Aristoteles, quamuis aliquot numeret Pausanias, præconio efferri meret. ἢ βρότεος ἡ φύσις. humana. num potius mõstrum aliquod. ἥρων. Heran Laodicensem παμμάχον. in omni certaminum genere exercitatissimum. καὶ δρυὸς περγάμου. Pergamenorum ludorum præmium, quorum meminit Dion lib. 51. Dionysius Alicarnasseus. μὴ παρέργως δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν στέφανον παρέλθῃς ὅς τις ἐστί. οὐδὲ γὰρ ἐν τούτῳ γενόμενος ἀπορήσεις ἐπαίνου. τὴν μὲν δρῦν, ὅτι ἱερὰ Διός, καὶ ὅτι ἡ πρώτη καὶ πρεσβυτάτη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι οὐκ ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ ἐφθέγξατό ποτε ἐν Δωδώνῃ. εἰ δὲ ἐλαία, ὅτι ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὅτι ἄκος πόνων, καὶ ὅτι τὰ βραβεῖα ἀπὸ τούτου τοῦ φυτοῦ ἀνέθεσαν οἱ παλαιοί, καὶ ὅτι τῆς νίκης ἐστὶ σύμβολον τὸ φυτόν, καὶ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τούτῳ πρώτῳ ἐστέψατο νικήσασα τὸν Ποσειδῶνα. καὶ ὅτι οἰκειότατον τοῖς ἀγωνιζομένοις. τὰ γὰρ γυμνάσια διὰ τοῦ ἐλαίου διαπονεῖται. καὶ ὅτι συναγωνίζεται πρὸς τὸν λόγον δι' οὗ πανηγύρεις κοσμοῦνται. καὶ τὴν δάφνην δὲ ὁμοίως, ὅτι καὶ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μαντικὸν τὸ φυτόν. εἰ δὲ βούλει καὶ τοῦ μύθου ἐφάπτεσθαι τοῦ περὶ τῆς Δάφνης, οὐδὲ τοῦτο ἂν εἴη ἀπὸ τρόπου ἀνειρημένον. quercu cur coronentur qui in acie ciuem Romanum seruassent à Plutarcho in Coriolano & Aulo Gellio disces. πίτυινος. Isthmia. ἦλις. Olympia. ἄργος. Pindari interpres, τελεῖται κατὰ τὸ ἄργος, τὰ ἥραια, ἃ καὶ ἑκατόμβαια καλεῖται παρὰ τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεῷ. τὸ δὲ ἔπαθλον, ἀσπὶς χαλκῆ, ὁ δὲ στέφανος ἐκ μυρσίνης. ἄκτιον. Trãquil. in Octauio. Quoque Actiacæ uictoriæ memoria celebratior in posterum esset, urbem Nicopolim apud Actium condidit ludosque illic quinquennales constituit. Eadem Strabo libro septimo, & Dion 51. καὶ τὴν λίβυσσαν. quantus sit harenæ Libycæ numerus compertum habebis. λάδας τὸ στάδιον. Pausanias in Corinthia. τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐντὸς Λάδας, ποδῶν ὠκύτητι ὑπερβαλλόμενος τοὺς ἐφ' αὑτοῦ. Solinus. Primam palmam uelocitatis Ladas quidam adeptus est, qui ita supra puluerem cursitauit, ut arenis pendentibus nulla indicia relinqueret uestigiorum. Iuuenalis. locupletem optare podagram nec dubitet Ladas. ἥλατο. saltauit. διέπτη. euolauit. τὸν ὑπηνέμιον. an celerrimum. Posidippus. ἵππαι ὑπηνέμιος. an quo modo Sophocles. καθύπερτ' ἄκρον ἐκ πάγων ὑπηνέμιοι. annotationes. ὑπηνέμιοι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνεμον, οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. θυμόν. impetum. cum impetu proruentem aduersariũ. ἐπ' ἀκροτάτῳ ποδὶ μαλ. summum aerem pedibus superans (id est uolans) nec humum attingens. Q. Calaber. lib. octauo. οἳ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσι ἄκρ' ὀνύχων ψαύοντες. summas undas ungulis stringentes. θεὶς ὄνυχα. pedem synecdochicõs. Leonidas. τῷ χιμαροβάτᾳ τελέσων αἰγονύχι πανί. capripedi. πισαίου. Pausanias in Laco. καὶ Λάδα μνῆμά ἐστιν ὠκύτητι ὑπερβαλομένου ποδῶν τοὺς ἐπ' αὐτοῦ. καὶ δὴ καὶ ὀλυμπιάσιν ἐστεφανώθη δολιχοῦ κρατῶν. δοκεῖ δέ μοι κάμνων αὐτίκα μετὰ τὴν νίκην κομίζεσθαι. καὶ συμβέβηκεν ἐνταῦθα οἱ τελευτῆς ὁ τάφος ἐστὶν ὑπὲρ τὴν λεωφόρον. ἆθλι στέφος. cursus certamen & uictoriam. ὁρῇς. aspicis. λῆμα. θράσος. φρόνημα. τὸ χάλκεον. in eius statua ex ære cõflata. κλειτομάχου. Suidas in uoce κλειτόμαχος. Plutarchus libro sympos. 7. & Aelianus. κλειτόμαχος δὲ ὁ παγκρατιαστής, εἴποτε καὶ κύνας εἶδε συμπλεκομένους, ἀπεστρέφετο. καὶ ἐν συμποσίῳ εἴ τις ἀφροδίσιος λόγος παρεβρύη, ἀναστὰς

ἀπῆλ

ἀπηλλάττετο. πυγμᾶς ἔντεα. Cestus, pugilatus arma. ea quæ essent ostendit Virgil. Aeneid. 5. & Theocrit. Idyll. κϛ. ἐπωμάδας, ab antagonista prostratus non est. ut. νῶτον ὑπὸ ἀντιφεράγγοισιν. ἀπτώς. inuictus. qui nō cecidit. Leonidas. ἄπτωτα τέλεια τὰ γέρα. ὀλυμπιονίκης, ἰσθμιονίκην. Pausanias Elia. β. Κλειτομάχου δὲ θηβαίου τὴν μὲν εἰκόνα ἀνέθηκεν ἑρμοκράτης ὁ τοῦ κλειτομάχου πατήρ. τὰ δὲ οἱ ἐς δόξαν ἦν τοιάδε· ἐν ἰσθμῷ παλαιστὰς κατεπάλαισεν ἄνδρας, ἐν δὲ ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ τούς τε τῇ πυγμῇ καὶ τοὺς ἐς τὸ παγκράτιον ἐσελθόντας ἐκράτει τῇ μάχῃ. αἱ δὲ πυθοῖ νῖκαι παγκρατίου μέν εἰσιν αὐτῷ πᾶσαι. τρεῖς δὲ ἀριθμὸν &c. ἑπτάπυλοι θῆβαι. Boetiæ, portarū nomina habet in Phœnissis Euripides & Paus. in Bœot. Βυζαντιὰς ῥώμη. Cōstātinopolis. Steph. μετωνομάσθη δὲ καὶ κωνσταντινόπολις καὶ νέα ῥώμη. Ecclesiastica historia. & denominatā Cōstantinopolim appellari secundā Romā lege firmauit. ἁπλῶς quoq; Romā uocari in hisce libris animaduertis. Paul. Silentiarius. ἄξιον ὦ ῥώμη. Et alius. σῆς ῥώμης γενέτης. Iustiniani quoq; milites ῥωμαῖοι à Procopio appellant. ἐστρας. εἰκόσιν. statuis. εἵνεκεν ἱπποσυνῶν. posuit. ἑλὼν νίκην. uictor. ὅτιν ἐσβόλων. cum quo certare auderet nemo. δήμου ἑκατέρου. huic aut illi fauentis.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΚΧΩΝ.

Εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ, Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἔκφρονα τὴν βάκχην, οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἴσχετε τὴν βάκχην, μὴ λαϊνέην περ ἐοῦσαν,
οὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Οὔπω ἐπισταμένην τὰ κύμβαλα χερσὶ πατάξαι,
βάκχην αἰδομένην στήσατο λαοτύπος.
οὕτω γὰρ προνένευκεν. ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ,
ἔξιτε, καὶ παταγῶ, μηδ' ὁρῶσ' ἱσταμένου.

Σιμωνίδου.

Τίς ἅδε; Βάκχα. τίς δέ μιν ξέσε; Σκόπας.
τίς δ' ἐξέμηνε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Γλαύκου ἀθηναίου.

Ἁ βάκχα παρία μέν, ἐψύχωσε δ' ὁ γλύπτας
τὸν λίθον. ἀνθρώσκει δ' ὡς βρομιαζομένα.
ὦ Σκόπα, ἁ θεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνα
θαῦμα χιμαιροφόνον, θυάδα μαινομένην.

Γλαύκου.

Ἡ βάκχη κρονίδην σάτυρον θέτο. ἐς δὲ χορείαν
θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

ἴσχετε. continete. οὐδόν. limen. κύμβαλα. quæ pulsant thyades. ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ. uidet haec proferre. μηδ' ὁρῶσ' ἱσταμένη. esse enim uerecundā dixit. ξέσε. scalpsit. poliuit. ἐξέμηνε. in insaniam impulit. βάκχος. Bacchus Mænadas in furias agens. σκόπας. qui μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ. παρία. è marmore pario candidissimo. hinc Maroni paros niuea. βρομιαζομένα. debacchans. ἁ. scribe ἃ. quæ τέχνα. ars statuaria. χιμοροφόνον. castiga χιμαιροφόνον. κρονίδην. an ualde senem, an Io-

 ucm

uem in satyrum conuersum quo habitu Antiopem deperijt. θέτο. posuit. καὶ νέμθος. tametsi lapideus sit.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

Εἰς Νέρωνος. Κριναγόρου.

Ἀντολίαι, δύσιες, κόσμου μέτρα, καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα, δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
ἥλιος ἀρμενίην ἀνιὼν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
κείνου, γερμανίην δ' ἔχε κατερχόμενος.
δισσὸν ἀειδέσθω πολέμου κράτος. οἶδεν ἀράξης,
καὶ ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς στήλην ἰουστινιανοῦ βασιλέως
ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ παῖς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
καὶ σὲ μετηωρεύμενον πώλῳ ἐφεζόμενον,
ὕψος ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος. ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμὸς ἔχοι μήδων, καὶ σκυθέων προμάχους.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶλον ὁμοῦ, καὶ ἄνακτα, καὶ ὀλλυμένην Βαβυλῶνα,
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν ἀσσυρίων.
ἔστι δ' ἰουστινιανός. ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων,
στῆσεν ἰουλιανὸς μάρτυρα μηδοφόνον.

Εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι.

Τοῦτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ θεόδωρος ὕπαρχος,
στῆσα φαεινὸν ἄγαλμα ἰουστινιανῷ βασιλῆϊ.
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσειε γαλήνην.

Εἰς ἔσοδον τῆς ἱερείας.

Τοῦτον ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ὕδατι, καὶ γαίῃ, κάλλος ἐπικρεμάσας.

Ἀδήλου.

Κοίρανοι, ὑμετέρην ἀρετήν, κάρτος τε, καὶ ἔργα,
αὐδήσει χρόνος αἰέν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκει.

Εἰς στήλην θεοδοσίου βασιλέως.

Ἔκθορες ἀντολίηθε φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
θευδόσιε θνητοῖσι πόλου μέσον ἠπιόθυμε,
ὠκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων μετ' ἀπείρονα γαῖαν
πάντοθεν αἰγλήεις κεκορυθμένος, ἀγλαὸν ἵππον
ῥηϊδίως μεγάθυμε καὶ ἐσσύμενον κατερύκων.

Καλλιάδης στρατηγὸς βυζαντίου, τὸ περιβόητον
τοῦ βύζαντος ἄγαλμα, ἐπὶ τῇ καλουμένῃ βα-
σιλικῇ ἀνέθηκεν ἐπιγράψας οὕτω.

Τὸν κρατερὸν Βύζαντα, καὶ ἱμερτὴν φιδάλειαν,
ἐν ἑνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἱμερτὴ φιλάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθην.

Εἰς εἰκόνα Πεισιστράτου.

Τρίς με τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος Ἐρεχθειδῶν, καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπῳκίσαμεν.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης. Ἀσκληπιάδου.
οἱ δὲ, Ποσειδίππου.

Κύπριδος ἅδ' εἰκών. φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκης.
διστάζω ποτέρᾳ φῇ τις ὁμοιοτέραν.

Γεμίνου.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρει κάμακα
ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχίαλον Σαλαμῖνος
ἔργα, Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκυας Δημόσθενες. αὐτὰρ ἔγωγε,
καὶ ζωοῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Ζήνωνα πολίαρχος Ἰουλιανὸς βασιλῆα.
Ζήνωνος παράκοιτιν Ἰουλιανὸς Ἀριάδνην.

Οἶκον ἄναξ Ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας,
κυδαλίμοις καμάτοισιν Ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
Πιερικῶν προπάροιθε δόμων, παγχρύσεος ἔστη.

Κῦδος Ἰουλιανοῦ πανάοιδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
Πιερίδων, χρυσέην στῆσεν Ἀναστασίην.

Ἐς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ
βασιλέως.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκας φαρηφόρον ἔνδοθι στήσων;
ὁ θρασὺς ἀντήσει Μῆδος ἄνακτι τύπον.
ἄλλον ἀκειρεκόμας Ἀβάρων στρατὸς ἔκτοθεν ἵστου
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης.
τόνδ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐρίκλεος ἐνθάδε ἔστησεν
ἐξ ὑπάτου μέτρης στῆσεν ἄνασσα πόλις.
ἔμπεδος ἀλλὰ μένοις Βυζαντιὰς ἄμμορε Ῥώμα,
θεῖον Ἰουστινιανοῦ κάρτος ἀμαψαμένα.

Ἀντιπάτρου.

Ζηνὶ, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἄρει, τέκνον ἀνάκτων
εἴκελον εὐτεκίη ματρὸς εὐτυχίη.

πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλήια, πάντα τέλεια
ἤλυθεν. ἐποιήθης δ' ἔργον ἀοιδοπόλων.
Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ,
φοῖβος ἔχει. παρὰ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα κέεται.

Συνεσίου φιλοσόφου.

Οἱ τρεῖς τυνδαρίδαι, Κάστωρ, ἑλένη, Πολυδεύκης.

Εἰς οἶκον σοφίας.

Αὐσονίων δεσποινὰν ἰουλιανὸς πολιοῦχος
ὡς σοφίης κεῖται ἄνθετο τῇ σοφίῃ.

Εἰς ἰουστινιανοῦ στήλην.

ἰουστῖνον κατὰ χεῖρα τὸν δεσπότην.
ἰουλιανὸς ὕπαρχος ὡς εὐεργέτην.

ἀντολίας, δύσιας. oriens, occidens. ἥλιος ἀρμενίην. Tranquillus in Tiberio cap. 9. regnum Armeniæ Tigrani restituit ac pro tribunali diadema imposuit, recepit & signa quæ Marco Crasso ademerant Parthi. Ex hinc Rheticum Vindelicumque bellum, inde Pannonicum, inde Germanicum gessit. Eadem fere Paterculus. ἀνιών ἀνατέλλων. hoc ad unguem examinandum non est, nec illud κατερχόμενος aut ἀπερχόμενος ἢ δυσόμενος. licet Germania magis ad occidentem uergat. ἀράξης. Armeniæ flumen. ῥῆνος. Rhenus. μηδολέτην. Iustinianus per Belisarium patricium Persas aggressus est, qui trangressis Romanorum terminis, eorum regiones populabantur. quos Belisarius magnis prælijs fudit. Paul. Diaconus. σῆς ῥώμης γενέτας. Constantinopoleos conditor Bysas. Claudianus. Quod tertius urbis conditor, hoc Bysas Constantinusque uidebunt. nunc ipsam ciuitatem intelligit. Iustino Byzantium à Pausania Spartano conditum asserenti succurrere non possum. uel Aurelianus, ὃν (ut inferius ostendit) βιστέπταρχον καὶ πατέρα βασιλῆος ἐὸν καλέσαν οἱ μέγιστοι. uel ipse Eustathius. νίκην ἄλλην. Cæteras imagines artificio præcellentem. quidam anxie te alteram uictoriam. nec ignoro Iustinianum imperatorem à militib. καλλίνικον uocatum. autoremque habeo Procopium lib. de bel. Pers. 2. et de bello Vandal. 4. στεφανηφόρον. ita enim pingi ac fingi solent uictoriæ. Greg. οἱ δὲ, νίκας ὑπὲρ κεφαλῆς στεφανούσας. καὶ σέ. Iustiniani statuæ mentionem infert Procopius lib. de ædific. ipsius Iustin. 1. ac Suidas in uoce ἰουστινιανός. μετήωρον. excelso. ὕψος. sublime. in alto est. καὶ σκυθέων. Gothorum, Alanorum, Vandalorum. Procopius & Paul. Diaconus. Scythas ab Homero ἀβίους dictos putat Tzetzes. Ptolemæus. κατέχουσι δὲ ταύτης τῆς σκυθίας τὰ μὲν ἀρκτικὰ, ἄβιοι σκύθαι. Arrianus. οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις ὕστερον, ἀφικνοῦνται παρ' ἀλέξανδρον πρέσβεις, παρά τε σκυθῶν τῶν ἀβίων καλουμένων, οὓς ὅμηρος δικαιοτάτους ἀνθρώπους εἰπὼν ἐν τῇ ποιήσει ἐπήνεσεν. οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ ἀσίᾳ οὗτοι αὐτόνομοι. Homer. Iliad. ν. γλακτοφάγων ἀβίων τε. glossulæ. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος ἐν σκυθίᾳ ἄβιοι, οἱ καὶ ἁμάξοβιοι καὶ νομάδες ὀνομαζόμενοι. at Philostratus. οἱ δὲ, ἐκ τῶν ἄνωθεν μυσῶν ξυνεμάχεον, οὓς ἀβίους τε οἱ ποιηταὶ καλοῦσι, καὶ ἱππημολγοὺς, καὶ τὸ γάλα αὐτῶν πίνοντας. Tu consule Strabonem lib. 7. πῶλον. equum. ἑδρασθέντα. prope imaginem collocatam. ἄνακτα. Iustinianum. ἀσσυρίων. Persicarum manubiarum. ἀντολίης. orientis. ἰουστῖνος. ἀντὶ τοῦ ἰουστινιανοῦ. ut statim. ἰουστῖνον κατὰ χεῖρα. ἑήν. suam. γαλήνην. quam non solum portubus ac litoribus uerum etiam uniuerso terrarum orbi attulit Iustinianus. τῆς ἱερείας. ita uocatur ædes diuæ Mariæ uirgini à Iustiniano constituta. ἕως πόλος, donec cœlum. ἀντολίηθε. ab oriente. θεοδόσιε. Theodosi. Paulus Diaconus lib. 18. τολλυμένων. ob erectam statuam. alludit interim semper ad solem. πόλον. cœli. αἰγλήεις.

splendi

ſplendidus. ἐστυμμένον. τεθυμωμένον, ὡρμημένον, τὸν κρατερὸν Βύζαντα. Stepha-
nus. καὶ οὕτως ἐκλήθη τὸ Βυζάντιον ἀπὸ Βύζαντος τοῦ κερόεσσης τῆς ἰοῦς θυγατρὸς καὶ
ποσειδῶνος. ἐν ἑνί. una ſimul. βουπάλεως. magnæ & celebris luctæ qua firmiſſi
mos athletas uicerat. Pelopi Hippodamia, & Atalanta Hippomeni in certami
num quoque præmia datæ ſunt. δῶρον, βραβεῖον. τοῖς μὲν τυραννήσαντα. hiſtoriam
tangit in Politicis Ariſtoteles, quam luculenter enarrās Herodotus in Clio, tan
dem inquit. οὕτω δὴ πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν ἀθήνας. ἐρριζωσίων. Athenienſi-
um. ὃς τὸν ὅμηρον ἤθροισε. Pauſanias. πεισίστρατον δὲ ἡνίκα ἔπη τὰ ὁμήρου διεσπασμέ
να τε καὶ ἀλλαχοῦ μνημονευόμενα ἤθροιζε, ἢ αὐτὸν πεισίστρατον ἢ τῶν τινα ἑταίρων
μεταποιῆσαι τὸ ὄνομα ὑπὸ ἀγνοίας. Aelianus. ὀψὲ δὲ λυκοῦργος ὁ λακεδαιμόνιος
ἀθρόαν πρῶτος εἰς τὴν ἑλλάδα ἐκόμισε τὴν ὁμήρου ποίησιν. τὸ δὲ ἀγώγιμον τοῦτο ἐξ ἰωνί-
ας ἡνίκα ἀπεδήμησεν ἤγαγεν, ὕστερον δὲ πεισίστρατος συναγαγὼν ἀπέφηνε τὴν ἰλιά-
δα καὶ ὀδύσσειαν. Euſtathius. ὅτι ἓν μέν τι σῶμα συνεχὲς δι᾽ ὅλου καὶ εὐάρμοστον, ἡ τῆς
ἰλιάδος ποίησις, οἱ δὲ συνθέμενοι ταύτην (κατ᾽ ἐπιταγὴν ὥς φασι πεισιστράτου τοῦ
τῶν ἀθηναίων τυράννου) γραμματικοί, καὶ διορθωσάμενοι κατὰ τὸ ἐκείνοις ἀρέσκον. Con
trà M. Tullius libro de orato. 3. quis doctior ijſdem illis temporibus aut cuius
eloquentia literis inſtructior quam Piſiſtrati, qui primus Homeri libros confu-
ſos antea, ſic diſpoſuiſſe dicitur ut nunc habemus. Plato in Hipparcho πολίτῃ
μὲν ἐμῷ τε καὶ σῷ, πεισιστράτου δὲ υἱεῖ τοῦ ἐκ φιλαΐδων ἱππάρχῳ, ὃς τῶν πεισιστράτου
παίδων ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος, ὃς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀ-
πεδείξατο, καὶ τὰ ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί. ἐκεῖνος. Homerus
Athenienſis erat. εἴπερ ἀθηναῖοι. Theſeus. Ariſtides in epiſtola περὶ σμύρνης. μὴ
γάρ μοι λυσίμαχον ἔτι, μὴ δὲ ἀλέξανδρον αὐτόν. (Pauſanias in Acha.) μὴ δὲ θησέα καὶ
μύθους, ἀλλ᾽ ὑμεῖς οἰκισταὶ τῆς πόλεως γένεσθε. Et. θησέως μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς οἰκίσαντος,
ἀλεξάνδρου ὕστερον εἰς τοῦτο τὸ σχῆμα προαγαγ. Tacitus. At Smyrnæi repetita ue-
tuſtate, ſeu Tantalus Ioue ortus, illos, ſiue Theſeus diuina & ipſe ſtirpe, ſiue u-
na Amazonum condidiſſet, aut Ion & Atheniēſes illi qui Ionicas ciuitates con
diderunt. eam urbem Smyrnam appellat Stephanus. nec ignoro Smyrnam il-
lam antiquam non eſſe hanc noſtram. λιμοσπίδαοι. Athenienſibus. βαρὺς λίθος.
uidetur Philippus poſt prælium ad Chæroneam in quo ab Athenienſibus &
Thebanis male pugnatum eſt, Marti Coloſſeum ſimulachrum dedicaſſe. id Io-
ui præſtitiſſe ueteres beneficij accepti memores conſtat. Euripides. πολυώδυνοι,
ἐν οἷς ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον. gloſſulæ. ἐν σοὶ κεῖται ἀνορθῶσαι τὸ εἴδωλον τὸ
νικητήριον. οἱ γὰρ νικῶντες εἴδωλον ἔστασαν τοῦ διός. & Iunoni. Lycophron. μύστην
παίας μαζὸν ἔμβλεον θεᾶς. interpres. τροπαίας. τῆς ἥρας παρ᾽ ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶν-
τες, ὥσπερ τῷ διί, τρόπαιον ἀνετίθεντο. Philippum trophæum erexiſſe narrat li-
bro decimoſexto Diodorus. quem reprehendit in Bœoti. Pauſanias. φίλιππος
δὲ οὐκ ἀνέθηκεν ὁ ἀμύντου τρόπαιον, οὔτε ἐνταῦθα, οὔτε ὁπόσας μάχας ἄλλας βαρβά-
ρους ἢ καὶ ἕλληνας ἐνίκησεν. οὐ γάρ τοι μακεδόσιν ἱστάναι τρόπαια ἦν νενομισμένον. quæ
uictoriæ modo in præſentia declarandæ cauſa, non ut in perpetuum belli me-
moria maneret, conſtituebantur. Porro dictionem hanc in Homero non legi,
qua in batrachomyomachia inuēta minime hoc ab Homero noſtro uolumen
quamuis & alia ſint in manibus argumenta elucubratum mihi perſuadeo. nec
tam uetuſtus trophæorum figendorum mos mihi uidetur (licet Pauſanias Her
culem & Pollucem τρόπαιον ἀναστῆσαι dicat) ut hæc Heſiodi, cui nulla horū men
tio, nedū Homeri ætate qui Heſiodū multis annis præceſſit, unquā poſita ſint.
μαραθῶνα καὶ σαλαμῖνος ἔργα. præclara Athenienſiū geſta. ὄμνυσι νῦν νεκύας. De-
moſthenes περὶ τοῦ στεφάνου. οὐ μὰ τοὺς ἐν μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς
ἐν πλα

ἐν πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. quæ Demosthenis uerba exposuit Hermogenes, περὶ ἀφελείας, περὶ λαμπρότητος, & περὶ δεινότητος. Quintilianus lib. 9. & Demosthenes iurando per interfectos in Marathone & Salamine id agit ut minore inuidia cladis apud Cheroneam acceptæ laboret. Apollonij glossematarius. ῥητέον δὲ ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς. δημοσθένης μὰ τοὺς ἐν μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας. ἔθος οὖν ἀρχαῖον πρῶτον θεοὺς ὀμνύναι. εἶτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφοράς. tantum Rhetorem turgere nemo credat, Athenienses siquidem eos qui in campo Marathonio desiderati sunt, tãquam Heroes postea coluisse literis mandauit Pausanias. hos cõtemplans apud Senecam Cæstius, sic inquit, per sepulchra nostra iurabitur. adde ob nullam partam à se uictoriam Atheniensem unquam populum tantos spiritus duxisse. βασιλῆα. ἐνθάκοι. ἄναξ. imperator. οἶκον ἑλικῶνος. musarum domum. Tzetzes. ἐπειδὴ ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν, κατῴκει περὶ τὸν ἑλικῶνα, καὶ τὸ λειβήθριον, ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκείνου τόπους οἰκοῦσιν. νοήσας. cũ cogitasset se Helicona ascẽdisse. περικῶν δόμων. gymnasii. παγχρύσεος. Iulianus. ἐναρηφόρον. spolijs onustam. ἄνακτι. Iustiniano. τύπον. statuam. ἀβάρων στρατός. Hunnorũ copiæ. Auares, Hunnos uocitari Paulus Diaconus opinatur. lege Suidã. Gothos, Sclauinos, & Vandalos notat Geminus. κείρας βόστρυχον. in seruitutem redactus. αἱ γὰρ τρίχες σύμβολόν εἰσιν τῆς ἐλευθερίας. τῶν γὰρ δούλων τὰς τρίχας ἀπέκοπτον, ἵνα μὴ παρεμποδίζωνται εἰς τὰς ἐργασίας. grammatici. Lucanus: et nunc tonse Ligur. & uos Ligures nunc sub iugũ missi. hinc κομᾶν superbire, indulgere genio, & elatum esse. Aristophanes in Equitibus. μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι. glossema. κομῶσι, τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ὡς ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. Idem in Auibus. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὤν, κόμην ἔχεις. scholia. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν. Eustathius. λέγονται δὲ τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾶν οἱ ἕλληνες, ἐν δὲ πένθους καιρῷ κείρεσθαι. fuisse tamen & Græcis κόμην πενθητήριον non sum nescius. σοῦ νῦν. tuum. ὑπάτων φάρος. cõsulari habitu. ἄνασσα πόλις. Constantinopolis. ἔμμορε. fortunata in bonam partem. ἀμειψαμένα. his in eum collatis honoribus. οὗτος. Aurelianus. μίξον. misce. adhibe. καλλώροπος. pedi. ζεῦξε ἄεθλον. ut Agamemnon Homericus. ἀνάκτων. patris & matris. εὐτοκίῃ. felici matris partu. ἐκ μοιράων. fato. ἀθρόα πάντα κότυ. Dictiones σκῆπτρον & ἄρης, me allectant ut in eum Cotym Thraciæ regem hoc Antipatri epigramma uulgatum suspicer, qui rerum incremento mirabili repente elatus cum omnia illi ex sententia caderent, sęuus & sanguineus mox redditus uxorem media à uulua secandam iussit. nec quin Cotym laudibus celebret Antipater, rixabor. Illud obiter collegit quispiã, multos in Thracia fuisse reges hoc nomine, ut uideri possit illud: eos, quemadmodũ apud Romanos, Cæsares dicerẽtur imperatores, sic Cotyas semper dictos, quod falsum esse animaduerto. nunc egressu non utar, nec in parerga excurram. Reges uero Indorũ præstani quos nos Presbter Iehan corrupto uocabulo nominamus appellantur, & Carani philosophi. neq; enim Caranus uiri proprium nomen est, ut tradit Iosephus. εἰς οἶκον. castigo εἰς εἰκόνα. hic est enim εἰς εἰκόνας βασιλέων titulus. σοφίας. Sophiæ Augustæ Iustiniani uxoris. Paulus Diaconus. & infra. καὶ σοφίης ἀλόχου. fuisse tamen Constantinopoli Sophię templum ex Procopio de Aedif. Iustiniani scimus. πολιοῦχος. πολίαρχος. πολίαρχος. ἰουστῖνον. Iustinianum. τὸν δεσπότην, ἀνέθηκε.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΓΥΜΝΑΙΚΩΝ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ομματα μὲν κυάνεα μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην
 οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
ὅστις μαρμαρυγὴν δύναται φαεθοντίδα γράψαι,
 μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκανός ἡ γραφίς ἐστι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρει
 χρύσεα κικρυφάλοις βόστρυχα κρυψαμένη.
εἰ δ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι κεύθεις,
 οὐδ' ἂν τῶν λοιπῶν κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται. ἀλλὰ σὺ μούνη
 τὴν Θεοδωριάδος κλέψας ἀπ' ἀγλαΐας.

Συνεσίου φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς

αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ Κύπριδος, ἡ Στρατονίκης.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην Βυζαντίδος ἐνδόθι Ῥώμης,
 ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη.
εἰμὶ δὲ καλλιρόη πολυδαίδαλος. ἣν ὑπ' ἔρωτος
 οἰστρηθεὶς Θωμᾶς, τῇδ' ἔθετο γραφίδι,
δεικνὺς ὅσσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν. ἶσα γὰρ αὐτοῦ
 κηρῷ τηκομένῳ, τήκεταί οἱ κραδίη.

Ανακρέοντος.

Η τὸν θύρσον ἔχουσ', ἑλικωνιάς. ἡ δὲ παρ' αὐτὴν,
 Ξανθίππη. Γλαύκη δ' ἡ χορὸν ἐρχομένη.
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
 κισσὸν, καὶ σταφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Ηρίννης.

Εξ ἁπαλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα λῷστε Προμηθεῦ
 ἐντὶ, καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅς τις ἔγραψεν
 αἰκ' αὐγὰν ποτ' ἔθηκ' ἦς ἀγαθαρχὶς ὅλα.

χροιῆς. coloris. φαεθοντίδα. solis splendorem. χρύσεα βόστρυχα. aureos & flauos crines. μορφῇσι χαρίζεται. pulchriores quam re uera sint pingens, prauitates & uitia abscondens & deterens. κλέψας ἀπ'. ἀπέκλεψας. τῆς χρυσῆς εἰκών. Synesius in epist. τὸ ἐπίγραμμά μου τὸ κλεινόν. πῶς γὰρ οὐ κλεινόν, ὅπερ ὁ μέγας ἐποίησε νίκανδρος. τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ κύπριδος ἡ στρατονίκης, ἐπίστασαι πάντως, ὅτι καὶ εἰς ἀδελφὴν ἐποιήθη παρ' ἐμοῦ ποτε. φιλίην. φιλότητα. μίξιν. οἰστρηθείς. furens. ἶσα. similiter. τήκεταί οἱ. ipsi Thomæ. Theocritus. ὅκα Δάφνις ἐτάκετο. Et. ὡς τέκνοιο ἔρως. θύρσον. θύρσον. τῆς ἀγανοβλεφάρου. δυσοφθάλμου. σαίνοι κεν σ' ἐσιδοῦσα. te aspiciēs ô imago cauda blandiet canis. μελάθρων. domus. ποθορῆν. intueri. ἁπαλῶν. tuarum γράμματα. picta imago. λῷστε Προμηθεῦ. Hoc Prometheu tuarū manuū opus est neq; minus uiuū ꝙ quos olim formasti homines. Erinna pictorē quempiā Pro metheo

metheo comparans eximie commendat. Iuuenalis. Debetur magnus patinæ subitusq; Prometheus. Lucianus. καὶ αὐτοὶ δὲ ἀθλιώτατοι τῶν χυτρέων, καὶ ἰπνοποιοὺς καὶ πάντας ὅσοι πηλουργοὶ προμηθέας ἀπεκάλουν. uide Aeschylum in Prometheo. ἐν ᾗ. sunt. αὐδὴ αὐγάν. castigo αὐδάν. αὐδὴ proprie humana uox est. unde Homero δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. Apollonij glossographus. αὐδήεσσαι αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι. Hesychio. αὐδήεσσα. ὀνομαστή. ἔνδοξος. ὅλα. nihil desideraremus.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΥΡΓΟΥΣ, καὶ ἁπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος Ἀπελλῆς.

Κωμητᾶ σχολαστικοῦ ἐν ἀναζάρβῳ.

Νωθρὸς ἐγὼ πλεῖστον ἀπ' ἰξύος ἄχρι πόδας ἄκρους
τὸ πρὶν ἐν ἀργείης πυρὸν ἀτεμβόμενος,
ζωῆς, καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, ἀΐδι γάστην,
μοῦνον ἀναπνείων. τἄλλα δὲ πάντα, νέκυς.
ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι διδύνας
ζώγρησε κρυερὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος.
αὖθις δ' Ἀντωνῖνος, ἅπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

Εἰς ἄγαλμα Φιλίππου.

Η θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων
Φειδία, ἢ σύγ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ κολοσσόν. Σιμωνίδου.

Τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

Ἀδέσποτον.

Αἶσαν Τιμομάχου πλέον, ἢ πατρὸς ἥρπασε τέχνα
τὴν φύσιν. ὁ γράψας ἅδε σε μαινόμενον.
καὶ συνελυσσήθη χεὶρ ἀνδρί, ὦ τὰ ῥαθάσα
δάκρυα, τῶν λύπης πάντας ἔμιξε πόνους.

Αἰμιλιανοῦ.

Τέχνας εἵνεκα σῖο, καὶ ὁ λίθος ἅδε βρυάζει,
Πραξίτελες, λύσσην, καὶ πάλι κωμάσεται.
νῦν δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές. ἀλλ' ὁ πεδήτης
σειληνοῖς κώμων, βάσκανός ἐστι λίθος.

Σιμωνίδου.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσὶν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Ἀδέσποτον.

Α τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται, τοῦ πέρι τὰν κεφαλάν.

Ἀδη-

Ἀδήλου.

Μικροῦ κατέχον τὸν βότρυν τοῖς δακτύλοις,
ὑπορπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

ἄριστος ἀπελλῆς. Hunc Ouidius Coum, Si nunquã Venerem Cous pinxisset Apelles, Suidas colophoniũ θέσει δὲ ἐφέσιον fuisse perhibet. quid Strabo? ἱππῶναξ δ' ὢν ὁ ποιητὴς ἐξ ἐφέσου καὶ παῤῥάσιος ὁ ζωγράφος καὶ ἀπελλῆς. ἐν ἀναζάρβῳ. Stephano ἀναζαρβὰ Ciliciæ est oppidũ, Athanasii episcopatu nobile. νωθρὸς ἐγώ. Antonini imago à capite ad lũbos expressa. πλήθεσιν. eram. πηρόν. τὴν πήρωσιν. mutilata & luxata membra. τἄλλα δέ. inferioribus corporis partibus. σοφός. esse quoq; harũ artium Sophiam docuit Aristoteles. ἐν τῷ γραφίδεσσι. lege. τοῖς. ἀπύρῳ. quemadmodũ antea. εἰς ἄγαλμα φιλίππου. castiga. εἰς τὸ τοῦ διὸς ὀλυμπίου ἄγαλμα. φιλίππου. ὁ θεός. Iupiter Olympius Phidiæ opus. ἢ σύγ' ἔβης, εἰς οὐρανόν, τὸν θεόν. Ioue. ὀκτάκις δέκα. apud Strabonẽ lib. 14. ἑπτάκις δέκα scriptũ est. Plinio quoq; 70. cubitorũ altitudinis est Colossus, nõ 80. λάχης. Chares eidẽ Plinio. Festus Caletũ nominat, Colossumq; altũ pedes centũ et quinq; fuisse ait. Hũc terræ motu exturbatũ corruisse memorãt Polybius & Orosius. Vespasiani principatu factus est Rhodi Colossus habẽs altitudinis pedes 107. plures uero diuersis téporib. in ea urbe erecti Colossi. λίνδος. Lindos oppidũ in Rhodo insula. ἢ παῖδες. ἐρᾶς. uides subaudi. id est ἥρπασε τέχνα τὴν φύσιν. magis sui similẽ Orestem effinxit pictor Timomachus, quã Agamemnon pater. χεὶρ ὕβρι. Timomachi manus cũ Oreste insaniit. Hęc ad Orestẽ referri oportere indicat Plinius. Timomachi æque laudaẽ Orestes. Pictũ quoq; est à Theone eius matricidiũ. ἦμβρε. manus. τέχνας. quod ad te spectãt. λίθον. à basi. καὶ πάλι κωμάσεις. Satyrus. hũc maxime nobilẽ fecit Praxiteles, quẽ Græci περιβόητον nominãt. νῶϊ δ' ἡμῖν. nõ ętatis senilis inualitudo in causa est quo minus saltemus, sed per lapidẽ stat qui quidẽ satyris inuidet. οὐκ ἔνι, οὐκ ἔνεστι. cauillo & reprehensione carẽt Iphionis opera, quæ summam hominũ de se opinionẽ superant. οὐκ ἀδαής. nihil tam cõsummatum esse potest, quod carpi nequeat. ὃν οὐδ' ἥρως δαίδαλος. cuius statuas ἀποτρέψας τὴν ὄψιν, tradit Pausanias. Sensus est. ne optimi quidem artifices morsum effugerunt, Apellem certe notauit sutor. Erasmi Chiliades in Adagiis Dædali opera, & Momo satisfacere. τὸν ἔλεγχον. capite infecto. διό. quamobrem. τὴν κεφαλήν. tum quem exprimat ex artificio apparebit. μικροῦ. fere. τοῖς δακτύλοις. Zeuxidis cum Parrhasio certamen lustrat. de quo Plinius libro 35. cap. 10. & de Myronis bucula libro 34. cap. 8.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βοΐδιον εἰμὶ Μύρωνος, ἐπὶ στήλῃ δ' ἀνάκειμαι.
Βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοΐδιον ἐνταῦθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἵδρυσας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγαγεῖν μέγαρον;

Ανακρέοντος εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βοΐδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τᾷδ' ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἡ ψυχὴν ἔνδοθεν ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμην.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο. βοσκομέναν δὲ,
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή μου ποτὶ τᾷδε Μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
ἄλλαις ἂν νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι, τίπτε δὲ μυκᾷ;
ἁ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὲ παρέρχεο, μηδ' ἀπάνευθεν
συρίσδης, μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ μόλιβος κατέχει με, καὶ ἁ λίθος. εἵνεκα δ' ἂν σοῦ
πλάστα Μύρων λωτὸν, καὶ θεῖον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἢν δὲ βραδύνῃ,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

Ἀντιπάτρου.

Ἁ δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἦ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
οὐχὶ μόνος, πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

Ἄδηλα.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρευνᾷ.
εὗρε μόλις δ' αὐτὴν τὰς βόας ἐξελάσας.

Ἁ βοῦς ἁ τίκτουσ', ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν,
ἁ δὲ Μύρωνος χεὶρ, οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα, λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς,
εἰ οἱ σπλάχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Ῥηϊτόν μοι τὶς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι, καὶ ζυγὰ θέτω,
εἵνεκα γὰρ τέχνης σεῖο Μύρων, ἀρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίου.

Ἤν μ' ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται. ἢν δέ γε ταῦρος,
βήσεται. ἢν δὲ νομεὺς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὧδε μύρων μ' ἔστασε τὸ βοΐδιον, οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσί με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκου ἀργενταρίου.

Βουκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν, ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
εἶπον, ὅθ' ὁ πλάστης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ταν βοῦν τάνδ' ὁ Μύρων ξεῖν' ἔπλασεν. ἢν ὅδε μόσχος
ὡς ζῶσαν σαίνει μητέρα δερκόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διόκλειδος.

Ταῦρε μάτην ποτὶ πόρτιν ἐπείγεαι, ἔστι γὰρ ἄπνους.
ἀλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἶδε Μύρων δάμαλιν, παρακάτθανε μόσχος ἀλαθεὶς,
καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, ὁ Μύρων πλάσσας, οὐκ ἔφθασας. ἀλλά σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τύψας δάμαλιν, μέγα σ' ἤπαφε τέχνη
βουκόλε, τὴν ψυχὴν οὐ προσέθηκε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Πόρτιν τὴν δὲ Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τοῦτο βοήσεις.
ἢ φύσις ἄπνοος ἐστὶν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζεαι; ἴσχεο νύσσων.
οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἢ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Πλάσσε Μύρων, σεῦ πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων.
χαλκὸν δὲ ψαύσας, φῶς κενὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δρόων μελέων, χάνει στόμα, χερσὶ δ' ἀείρει
γαιοπόνος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τλῆθι μύρων, τέχνη σε βιάζεται ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνην, οὐ γὰρ φύσιν εὗρετο τέχνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν βοῒ τᾷδ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνα.
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων ἶσον ὄπασε γέρας.
δερκομένοις μὲν γὰρ, φύσιος κράτος ἥρπασε τέχνα.
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἡ φύσις ἐστὶ φύσις.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἤπαφε καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποιο βοός.
οὐ νέμεσις δὲ μύωπι. τί γὰρ τόσον, εἰ καὶ αὐτοὺς
ὀφθαλμοὺς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτό. Γεμίνου.

Ἡ Βοῦς ἢ κατέχει τὸ Βοΐδιον, ἢ περιέδηται,
ἢν ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός. ἴδ' ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
θήκατο. κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Χάλκεος ἆς, ἀτὰρ εἶδε γεωτόμος εἷλκεν ἀρότρου,
καὶ ζυγόδεσμα φέρων ψευδομένα δάμαλι.
ἀλλὰ Μύρων τέχνας παντυπέροχος, ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνοον, ὥς τινα βοῦν ἐργάτιν εἰργάσατο.

Φιλίππου Μακεδόνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἀπαῖρέ μου τένοντος ὦ γεωπόνε,
λέπαδνα, καὶ σίδηρον αὐλακοεργάτην.
χαλκὸν γὰρ ἀμῶν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων.
τέχνα δ' ἐξεπίνησεν ὄψιν ἔμπνοον,
ὡς πολλάκις με κἀμμυκᾶσθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' οὐκ ἔασε προσδήσας βάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἵππον.

Ἴδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαιδάλῳ τέχνῃ,
κορωνιῶν ἔστηκε, δριμὺ γοῦν βλέπων,
ὑψαυχενίζει, καὶ διηνεμωμένας
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίωκεν ἐς δρόμον.
δοκέω χαλινοὺς ἄν τις ἡνιοστρόφος
ἐναρμόσει γένυσι, κἀπικεντρίσοι,
ὅσος πόνος Λύσιππε καὶ παρ' ἐλπίδας
ταχ' ἐκδραμεῖται. τῇ τέχνῃ γὰρ ἐμπνέει.

Ἄδηλον.

Τὸν πρασιῆς φύλακα μακρὰν ἀπὸ τῆλε φύλαξαι.
τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς ὦ παρ' ἐμὲ ἐρχόμενε,
σύκινος, οὐ ῥίνῃ πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου,
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοίδος.
ἄχρειος. γέλασον. μετὰ δ' εὐκλέους πεφύλαξο
σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδόνιον γελάσῃς.

Βοΐδιον. multa uertit Ausonius. fuit autem Athenis hæc Myronis bucula. *ὑπὸ γήρως χαλκωθείς*. senectute induruí atque ærea sum effecta. *ψεύσατο χερσί*. hoc suis manibus falsum persuasit, non enim fusa sum. *ἢ τὸ*. aut. *ταύτης δ' εἰκόνα*. tanquam hæc sit uiua uerâque. *ἥρμοσε*. illigasset. *νεμόμαν*. cum alijs pascerer. *ὑπεκδέχεται*. uitulum lactat. *εἵνεκα δ' ἂν σοῦ*. quod ad te pertinet. *πλάσθεις ἔμπνοα*. Homines se è luto finxisse non negat Luciani Prometheus, quem sermonem ex Aeschyli Prometheo decerpsit, Pete Stephanum in uoce *ἰπώνιον*.

μόλις

μόλις. nulla eam ab alijs nota discernens. βόσ τοι. quod uacca ænea Syracusis ab agresti tauro qui pecore aberrasset inita esset, tanquam prodigium Romæ nuntiatum. βάλλουσι με λίθοις. ut domium agant cum cæteris. παρακάτθανε. frustra eius ubera sugens. χαλκόν. æream uaccam. οὐκ ἔφθασε. ut animam immitteres cum funderetur. ἤπαφε. decepit. νύσσειν. percutere. pungere. καὶ τόδ᾽ ἐδίωκον. ut ambularē. κεντρός, λαγωός. κορύνην. clauam. baculū. τέχνη. ars tua. ἄπνοον ἔργον. non uiuum, quod stimulis excites. τέχνη aut τέχνην. κυρίαν. οὐ γὰρ φύσιν εὗρεν τέχνη. sed natura artem inuenit. Aristides. οὐ χαλκευτικὴ χαλκευτικὴν εὗρεν, οὐδ᾽ ἰατρικὴ ἰατρικήν, οὐδ᾽ ἁπλῶς εἰπεῖν, οὐδεμί᾽ εὗρε τέχνη τέχνην, ἀλλὰ πάσας τὰς τέχνας ὅπερ εἶπον, ἡ φύσις εὗρε. ἐφαπτομένοις. nō enim facile tactus decipit, certissimus sensus. μύωπα. lusciosam. ἀντιτύποιο. resistentis, æneæ. τόδον. hoc est, ἄλλον. aliam uaccam. ἀρόσει. nam altera arabit. χάλκεος ὥς. bucula ærea. ὥς τινα βοῦν. οὔ τινα, cō modius. τένοντος. è collo meo. καὶ σίδαρον. ferrum. uomerem. χαλκόν. æneā uaccam. ὄψιν. uisu. εἰς ἔργα. mihi ut ararem non concessit. κορωνίδα. contumax. intra stabilis. διὰ ἀνεμωμένας. à uentis commotas. οὐριώσειν ὁ δρόμον. translatio à nauibus quæ οὐριοδρομοῦσι, aut οὐριοῦσι, uento secundo feruntur. Euripidis scholiastes. ὁ γὰρ οὔριος ἄνεμος ὄπισθεν πνέων συντονός ἐστι ὁ σωτήριος τοῖς ναυτιλλομένοις ταραχῆς αὐτοὺς ἀπαλλάσσων. grammatici. ἡ οὐρὰ καὶ ἡ πρύμνα τῆς νεώς. ὅθεν οὔριος, ὁ οὔριος ἄνεμος. δοκέω. ita existimo. ἡνιοστρόφος. equorū gubernator. eques, auriga. ὁ σὸς πόνος. tuus hic equus est. θύμπρασαι. τὸ γὰρ πρᾶσαι. φύλακος. Priapi. cuius uerba hæc sunt. ποῖος ὁ κύων, claudicat uersus. scribe. ποῖος ἐών. ὃν ὁρᾷς. σύκινος. sum inquit Priapus ficulnus. οὐ ῥίνη. lima. οὐδ᾽ ἀπὸ μίλτου. nec amussi, id est funiculo, quē rubrica aut alio colore obliniunt fabri materiarij. Græci στάθμην, Gellius lineam uocat. ξοίδιος. ξοῖς μεταλλικὸν σκεῦος καὶ λιθουργικόν. ἀγρεῖος. Cachinnatur uiator. γέλασον. ride ait Priapus. μετὰ δ᾽ ἐκλέεσ. cū hac superbia tua. σαρδόνιον. γέλωτα subaudi.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Εἰς Προμηθέα. Ἰουλιανοῦ.

Τέχνης πυρσὸν ὅπασσα φερέσβιον. ἐκ δ᾽ ἄρα τέχνης
καὶ πυρὸς, ἀλλήκτου πήματος ὄψιν ἔχω.
ἆ μερόπων ἀχάριστον ἀεὶ γένος, εἴγε Προμηθεὺς
ἀντ᾽ εὐεργεσίης τοῦθ᾽ ὑπὸ χαλκοτύπων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν καλέουσιν ἀτειρέα βίβλος ὁμήρου,
ἀλλ᾽ ἐμὲ ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
δεῦρ᾽ ἴδε γὰρ στενάχοντα Προμηθέα. δεῦρ᾽ ἴδε χαλκοῦ
τειρομένου, σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
Ἡρακλέος, νεμέσηθεν. ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρέτρην,
ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
κρᾶσις, ἀεὶ χείλευς ἐστὶ ταπεινοτέρη.

πῖνε λέγει τὸ τόρευμα. καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.
οἱ γλώσσῃ προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο.

Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας ὄβριμε χεῖρας
ἥρακλεν, δακετῶν ἀγχιβαθεῖς φάρυγας.
ὄφρ᾽ ἔτι νηπιάχοιο, χόλον ζηλήμονος ἥρης
ἄμπαυσον, μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
οὐ γάρ σοι κρατὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
ἀλλ᾽ ὅδιος εἰς αὐλὴν ζωὸς ἔπαθλον ἔφυ.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς ἡρακλέων ἀγῶνας.
οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης.
γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα. μέγαν πόνον αὐγείαο,
πώλους. ἱππολύτην. πολυκάρηνον ὄφιν.
κάπρον θωὐκτῆρα. χέους κῶα. θῆρα νεμέης.
οἰωνούς. ταῦρον. μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ᾽ ἄκρα πόληος ἀερβάτοιο βεβηκὼς
περγαμίης, μεγάλους ῥύεο τηλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀδήλου.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον
χρυσόκερων δ᾽ ἔλαφον μετὰ ταῦτ᾽ ἤγρευσε τέταρτον.
πέμπτον δ᾽ ὄρνιθας συμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον, αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἔνατον, ἐκ θρήκης διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου δέκατον βόας ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης.
κέρβερον ἑνδέκατον κῦν᾽ ἀνήγαγεν ἐξ ἀίδαο.
δωδέκατον δ᾽ ἐκόμισσεν ἐς ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
τὸ τρισκαιδέκατον, κοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον.
μουνονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούρας.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ὤλεσα τὸν νεμέας θῆρ᾽ ἄπλετον, ὤλεσα δ᾽ ὕδραν,
καὶ ταῦρον. κάπρου δ᾽ ἀμφετίναξα γένυν.
ζωστῆρ᾽ ἑλκύσας, πώλους Διομήδεος εἷλον.
χρύσεα μῆλα κλάσας, γηρυόνην ἔλαβον.
αὐγείαν ἐδάην, κεμὰς οὐ φύγεν. ἔκτανον ὄρνις,
κέρβερον ἠγαγόμην. αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.

Εἰς τὸν αὐτὸν φονεύσαντα τὸν ἐν νεμέᾳ λέοντα. Ἀρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
πτήσσετε ληϊνόμοι γειαρόται νεμέης.

ἦ γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδουπεν,
αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμαις.
ποίμνας ἐξελάσασθε. πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει
ἠχὼ, βριμαίης ἐνναέτειρα νάπης.
καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ,
ἥρως πρηνώσας Μαινάλιοιο χόλον.

Εἰς τὸ αὐτό. Δαμαγήτου.

Ἐκ Νεμέης ὁ λέων, ἀτὰρ ὁ ξένος, Ἀργόθεν ἅμα.
πολλὸν ὁ μὲν, θηρῶν μεῖζον, ὁ δ' ἡμιθέων.
ἔρχονται δ' ἐς ἀγῶνα κατάντιον ὄμμα βαλόντες
λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς, καὶ βιοτᾶς σφετέρας.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' Ἄργεος ἄνδρα νικᾶν.
ἐμβατὸς ὡς ἂν ᾖ καὶ Νεμέα τελέθοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὴν ἔλαφον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φράσω; τί δὲ λοίσθιον ὅσσοις;
θαυμάσσω τέχνης ἀνδρὸς, ἢ δ' ἐλάφου.
ὧν ὁ μὲν, ἰξύϊ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθει,
ἀντιπόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων.
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ, καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
γλώσσῃ σημαίνει θλιβομένην κραδίην.
Ἡρακλεῦ γήθησον. ὅλη κεμὰς ἥδε τέθηλεν.
οὐ κεράσιν μόνοις, ἀλλὰ τέχνῃ χρυσέῃ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα. καὶ οἰκτείρω μογέοντα.
καὶ φρίσσω κρατεροῦντα τὸν θρασὺν Ἡρακλέα.
Ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων.
ἰδνωθεὶς δὲ, δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος, ἠδὲ κυπέλλῳ,
κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης.
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσει,
νικηθεὶς ἁπαλῷ λυσιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ γ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι. κἂν μὲν ἐφεύρῃς,
Ἡρακλέης. εἰ δ' οὖν, Λυσιμάχοιο πίναξ.

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Οἷα Θειοδάμας πεινῶντι Ἡρακλῆϊ,
πῖον ὁ τεχνίτης τὸν δ' ὡς εἰργάσατο,

βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ αὐτίκα νύσσοντα κορώνην.
ἀλλ' οὐ τὴν ὅλην γράψε βοοσφαγίην.
ναὶ τάχα Θειοδάμαντι γονήμονα χείλεσι φωνὴν
ἥρμοσεν. ἧς ἀΐων φείδεται ἡρακλέης.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ.

Οἷον καὶ κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
νυκτὶ, ὅτ' εὐρυσθεὺς αὐδὴν ἀεθλοφόρον,
κὴκ πυρὸς εἰς ὄλυμπον ἐκώμασας ὦ βαρύμοχθε
ἀλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
ἀλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος. αἱ δὲ μεγαυχεῖς
θῆβαι, νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.
Γεμίνου.

Ηρακλεῦ, ποῦ σοι πόρθος μέγας, ἥτε νέμειος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
ποῦ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ
Λύσιππος, χαλκῷ δ' ἐγκατέμιξ' ὀδύνην.
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δέ σ' ἐπόρθησεν;
ὁ πτερόεις. ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος, ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Ηὖν τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν ἡρακλέα.
ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὅ,τ' εὐροίζητος ἐπ' ὤμοις
ἰός, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' ἔρως ἀπέδυσε. καὶ οὐ ξένον, εἰ διὰ κύκνον
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ' ἡρακλέα.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως, καὶ τοῦ μα-
ραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνδρός. ὧν ὁ μὲν, ἀλκαῖ
θῆρα βίῃ βρίθει, γυῖα τιταινόμενος.
ἶνας δ' αὐχενίου γναμπτῶν, παλάμῃσιν ἔμαρψε
λαιῇ μυκτῆρας. δεξιτερῇ δὲ κέρας.
ἀστραγάλους δ' ἐλέλιξε. καὶ αὐχένα θὴρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατεραῖς, ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' οἴεσθαι τέχνης ὕπο. τὸν δ' ἐνὶ χαλκῷ
θῆρα μὲν ἐμπνείειν, ἄνδρα δ' ἱδρῶτι ῥέειν.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις
ἄμμασιν ἠερίην κλίμακα μνησάμενος,
εἷλεν ἂν ἄστυ βίῃ, καὶ ὑπὲρ μόρον. ἄδεε γὰρ ῥᾶ
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἑλεῖν πρόμαχον.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λυχνῷ ἱστά-
μενον. Ἰουλιανοῦ.

Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε. νῦν δέ σε κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.

ἀλλ' ἃ

ἀλλ' ἄγε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λυγρὸν
ὑψόθεν πίπτων, ἰκάριον τελέσῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἴκαρε, χάλκεος ἐὼν, μιμνήσκεο, μὴ δέ σε τέχνη,
μὴ δ' ἀπατᾷ πτερύγων ζεῦγος ἐπωμάδιον·
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελαγίεσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῶσαι χάλκεον εἶδος ἔχων;

Εἰς Ἱππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἱππόλυτος δὲ γρηὸς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον
φθέγγεται. ἀλλ' ἡμεῖς, οὐ δυνάμεσθα κλύειν.
ὅσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἔστι νοῆσαι,
ὅττι παρεγγυάω μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου. Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἀρχὸς, οὗτος ὁ πρὶν
Τήλεφος αἱμάξας φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν.
μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκόρασε Κάϊκον.
οὗτος ὁ πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος,
νῦν ὀλοὸν μηροῦ κεύθων βάρος, οἷα λιπόπνους
τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
οὗ καὶ τειρομένοιο ποδὶ πτώσσοντες ἀχαιοὶ,
φύρδην τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἠιόνος·

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου. Γλαύκου.

Καὶ τὸν ἀπὸ τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω,
τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παῤῥάσιος.
ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ἐνοικεῖ
δάκρυ, καὶ ὁ τρύχων ἐντὸς ἔνεστι πόνος.
ζωογράφων ὦ λῷστε, σὺ μὲν σοφός. ἀλλ' ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναοὺς πλάσας ἐμὸς ἄλλος Ὀδυσσεὺς,
ὅς μ' ἔμνησε κακῆς οὐλομένης τε νόσου.
οὐκ ἤρκει πέτρη, τρῦχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη,
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὁρόων, ὅτι πᾶσι φαείνει
ἄλγος ἑὸν καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις.
ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα. δεῦρ' ἴδε κόρσης
χαίτην, τρηχαλέοις χρώμασιν αὐαλέην.
δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει, καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χροιῇ ἐφαπτομένας.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἵσταται, ἀγρύπνου σῆμα δυηπαθίης.

Εἰς

Εἰς Πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πολυξένην Κοσμᾶ μηχανικοῦ.

Πύῤῥος ἐγώ, προδίδω δὲ πατρὸς χάριν. ἡ δὲ κυνῶπις
παλλάδια μ' ἐκλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

Εἰς Χείρωνα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος, ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνήρ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλα.

Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτερ, αἰόλος ἵππος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἐκβλύζεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποφύεται ἵππου.

Εἰς τὸν αὐτόν. Εὐόδου.

Ἵππος ἔην ἀκάρηνος. ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο;
ὅν γε φύσις παίζουσα, θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ.

Εἰς κυνέγειρον. Κορνηλίου.

Οὔ σε μάκαρ Κυνέγειρε τὸν ὡς κυνέγειρον ἔγραψε
φάσις, ἐπεὶ βριαρὰς ἄνθετο σὰς παλάμας.
ἀλλὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος. οὐδέ σε χειρῶν
νόσφισε, τὸν χειρῶν οὕνεκεν ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν. Παύλου Σιλεντιαρίου.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου
ναὸς ἀρνυμένης ἐξέταμον κοπίδων,
ἁνίκα που Κυνέγειρε φυγᾶς ποτὲ φορτὶς ἐκείνα,
ὥσπερ ἀπ' ἠϊόνας εἴχετο σᾶς παλάμας.
ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀπρὶξ δόρυ νήϊον ἀμφιλαβοῦσαι,
ἄπνοον ὠμάρτευν τάρβος ἀχαιμενίοις.
καὶ τὰς μέν, τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος. ἁ δέ γε χειρῶν
νίκα, μονοψίοις μίμνε παρ' ἀειναέταις.

Εἰς στήλην Ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος.
Ποσειδίππου.

Λύσιππε πλάστα σικυώνιε, θαρσαλέη χείρ,
δάϊε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῇ.
ὃν κατ' ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες. οὐκέτι μεμπτοὶ
πέρσαι. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀρχελάου, οἱ δέ,
Ἀσκληπιάδου.

Τόλμαν ἀλεξάνδρου, καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
Λύσιππος, τίν' ὅδε χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
αὐδάσοντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος, ἐς Δία λεύσσων.
γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι. Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλα.

Αὐτὸν ἀλέξανδρον τεκμαίρεο. ὧδε τὰ κείνου
ὄμματα, καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει.
ὃς μόνος ὃν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγαί,
πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Τοῦτον Ἀλέξανδρον μεγαλήτορα υἷα Φιλίππου
δέρκεαι, ἀρτιλόχευτον, Ὀλυμπιὰς ὅν ποτε μήτηρ
καρτερόθυμον ἔτικτεν. ἀπ' ὠδίνων δὲ μιν Ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδασκε. τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Ἄδηλα.

Μὰ τὸν Βουθοίναν Ἡρακλέα πάνδαν ἀγρῶται,
οὐκέτι κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις.
φῶρές τε σταχύων κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει.
ἦ γάρ μ' ἱδρύνατο Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς.
χώρης δ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.

Μὴ τρέσσης ὅτι τόξον ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
ἰοὺς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἔθεμεν,
μηδ' ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερί, μηδ' ὅτι δέρμα
ἀμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦ λέοντος ἔχω.
σημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους.
καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

Εἰς τὸν Ὀδυσσέα. Ἄδηλον.

Αἰὲν Λαερτιάδη πόντος βαρύς. εἰκόνα χεῦμα
ἔκλυσεν, κἀκ δελτῶν τὸν τύπον ἠφάνισεν.
τί πλέον; ἐν ἐπέεσιν Ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνου
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

Εἰς τὸν μινώταυρον.
Ἄδηλον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελής,
ὁ τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυροκράνος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὃς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ' ἀνὴρ ὅλως.

Εἰς Ὀρέστην. Ἄδηλον.

Τίς τὸν Θρηΐκα τόνδε μονοκρήπιδα Λυκοῦργον
χάλκεον ἠδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο;
βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνὼς
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα.
μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος. ἁ δ' ἀγέρωχος
λύσσα, καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιγένειαν.
Ἄδηλον.

Μαίνεται Ἰφιγένεια. πάλιν δέ μιν εἶδος Ὀρέστου
εἰς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης.
τῆς δὲ, χολωμένης, καὶ ἀδελφὸν εἰσορώσης,
οἴκτῳ, καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

Καλλ-

Καλλιμάχου εἰς Ἠετίωνα.

Ηρως ἠετίωνος ἐπὶ σαθμὸν ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι μακρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν, καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

ὄπασσα. Ego Prometheus. πυρσὸν. ignem. τέχνης. τῆς χαλκευτικῆς. ærariæ artis, æris fundendi. ἐκ τέχνης. ex ea arte. Aeschylus. ἀφ' οὗ (πυρὸς) πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. Aristoteles. αἱ τέχναι πυρὶ χρῶνται ὥσπερ ὀργάνῳ. hinc poetis Vulcanus ignis deus faber est, eius inuentor si credimus Diodoro. notissimus est autem ex Hesiodo Promethei ignis. ἦ. sane. ἀντ' εὐεργεσίης. quod ignem è cœlo ad homines detulerim. τανῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων. subaudi πάσχω, se ab excussoribus figurari non æquo animo fert Prometheus, quasi uehementer crucietur ab Aquila, non talem eum imago reddat. in hunc modum illa. σπλάγχνων ἐκμυχάτων, & ἄλγος ἄπαυστον, enucleanda. ἀτειρέα βίβλος ὁμήρου. χαλκὸς ἀτειρὴς Homero dicitur Iliad. ξ. (ἄτρωτος οὐ τειρόμενος ait interpres.) ε. τ. & Odyss. ν. ἐλεγχομένην. βίβλον, ὁδηλώσας. Diodorus primo & quinto. Philostratus lib. in uita Apoll. 2. secus ac Theocriti commentator Idyl. 7. Aquilæ Promethei fibras depascentis historiam texuit. cum utroque litigant Hesiodi Theogoniæ scholia. ἰαπετιονίδης. Iapeti filius Prometheus. Hesiodus. ἰαπετιονίδη πάντων πέρι μήδεα εἰδώς. μετὰ σφαγὴν ὀρνέων. post aquilæ cædem, quam peremit Hercules. Lucianus in Dialogis, Arrianus lib. 5. Aeschylus in Prometheo. & Aphrodiseus in Problema. ubi Herculem Astrologum fuisse apparet (licet Festo in uoce Hercules non ualde assentiar) quem καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ πλέον διενεγκόντα πάντων τῶν γεγονότων, ἢ τῇ ῥώμῃ τῇ τοῦ σώματος narrant Isocrates & Suidas. μακαρίζουσι συνέσιος. Euripides in Oreste. ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὤν, κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον. κρᾶσις. aqua. λιβάδος θνητῆς. aquæ. humani potus. πεπαυνότων. Tantali labia suffugiēs. quem ea pœna torqueri apud inferos canit Homerus Odyss. λ. à quo recedit dicta fabula Euripides. διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι τάνταλος, κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον, ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην. & Pindarus primo Olymp. hymno. πέρω δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον. τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον, ἀεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν. consule cōmentarium. Philostratus lib. uitæ Apoll. 3. noua quędam de Tantalo cōminiscitur, ex ea tamen pagina quid sit Tātali Phiala non te latebit. τὸ τόρευμα. Tantalus in Cratere cælatus. στυγῆς. nam is ἀκόλαστον ἔχει γλῶσσαν αἰσχίστην νόσον. κολαζόμεθα. nos futiles & loquaces. τοῦτο. hoc modo. δρακόντων. draconum. serpentium. ἐξ ἔτι νηπιάχοιο. ab incunabulis, à puero. elegātius Euripides. ἔτι ἐν γάλακτι τ' ὄντι. λέβητα. uictorū præmia. Diotimus. οὐ χαλκείου ἀντὶ λέβητος. λέβητα γὰρ ἐτιμῶντο ἐν πολλοῖς τῶν ἀγώνων καὶ ἀσπίδας χαλκᾶς. Pindari glossulæ τὸ ἀρχαῖον δύο γλύντεχ πόδων ἦσαν, οἳ καὶ λέβητες ἐκαλοῦντο, ἐμπυριβῆται καὶ ὁ λουτροχόος. ὁ δὲ ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. grammatici. ἔφυ est. εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ ἡρακλέους. de ijs scriptores altercātur. lege Boccacium in genealogijs, & Diodorum in quinto. duodecim signa ab Hercule agnita autumat Seruius. Pythagorici solē esse per ea transeuntē affirmāt, quæ undecim (etsi ob calculi difficultatē intercedūt Astronomi) sunt tantū. nam scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorū, è quibus prior pars Chelæ, reliqua Scorpio uocatur. Chaldæi quoque Scorpionem & Libram pro uno acceperunt. Chelæ enim Scorpij faciunt Libram. At Hephestion: ὃν μὲν παλαιότεροι πάντες ζυγὸν ὠνόμασαν, ὁ δὲ πτολεμαῖος χηλὰς. οὓς τελάς. quibus exantlatis

tis. μῆλα. Hesperidum. πώλους, Diomedis. Lucretio ignem spirantes. ἱππολύτην aut Menalippam. Amazonem. ὄφιν. hydram. quam Latini excetrã uocant 90. capitum serpentem ut Simonides. ut Alcæus 50. ut alij 7. uel 5. quorũ unum immortale credebatur. χάους κύνα. Cerberum. Pausanias in Laconicis. Phurnutus in Cerbero. & Hesiodus in Theogonia. θῆρα νεμέας. leonem. οἰωνούς. Stymphalidas. περγαμίης. Pergameni Herculem ut tutelarem deum forte uenerabãtur quod Telephus ex eo matre Auge natus esset. τηλεφίδας. Pergamenos. à Telepho qui Mysiæ in qua Pergamum imperauit. πρῶτα μὲν. Tzetzes in historico, Quinti Smyrnæi carmina hæc esse ostendit. πολυάιχμην. πολυκέρωον. ἔλαφον. Mænaliam. ἀμαζονίδος. Hyppolytæ. ἐξ ἐρυθείης. Ex Erythia insula (cuius Plinio Melæ & Stephano in dictionibus ἀφροδισιὰς καὶ ἐρύθεια mẽtio est) Geryonis armenta abduxit Hercules. Hesiodus in Theogonia commentum aliud recitat, Pausan. in Att. & Palæphatus. Arrianus lib. 2. ex Hecatæo uanum id omne esse arbitratur, & Aristoteles περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. Strabo Gades Erythiam appellasse priscos perhibet. μουνονυχί. una nocte. Aratus πολλάκις αὐτονυχὶ θησόμεθα. κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα. Homerus. αὐτονυχὶ νεαὰς ὑπεβήσατο μὲν πεντήκοντα κούραις. Greg. Nazianzenus. καὶ ἆθλον ποιησάμενος τρισκαιδέκατον, ἐν μιᾷ νυκτὶ τὰς θεσίου (alij θεσπίου) πεντήκοντα θυγατέρας. Theon Sophista. καὶ παρὰ ἐφόρῳ τὸ περὶ πεντήκοντα θεσίου θυγατέρων, ἃς ἁπάσας παρθένους οὔσας φασὶν ἅμα μιγῆναι τὸν ἡρακλέα. Herodotus non una nocte sed septẽ diebus quinquaginta uirgines Thespiæ filias mulieres reddidisse tradit. Adi libro 5. Diodorũ, Tzetzen in historico, & Pausan. in Bœot. ζωστῆρα. Amazonis. κεμάς. Ceruæ. ἔλαφος. ταυροβόροιο. tauros uorantis. γεαρόται. agricolæ. δέδμηται. cecidit. domitus est. αὐχένα. ceruice. παλάμαις. Herculis. ἐξελάσατε. iam tuto, cæso leone. πάλιν. rursum. νάπαις. saltus. rupium. alijs νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι, αἱ ὑπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. ῥινῷ. leonis pelle. μὲν νόθοισι. spurijs mariti filijs infensæ, pellicibus suis molestę. ὁ ξεῖνος. Hercules Argiuus. ὁ μὲν. leo. λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς. limis oculis leonem intueri inficias it Plinius. εἴη. contingat. τὸν ἀπ' ἄργεος. Argiuum. ὡς αὐτός. ut ipse, tibi sacram Nemeam tuto adeas. ἀνέρος. Herculis. τί πρῶτον. ex Theocrito. γήθησον. gaude. χάλκεον. æneum Antæũ. ἰλυωθείς. reuolutus & inflexus. ἵεσαι. mittere. κενταύρους. Ouidius Metamor. 11. Nec mihi centauri potuere resistere. fabulam recitat Tzetzes in Lycophronem. οἰνοβαρής. gulæ & Veneri ultra quàm par est Herculem indulsisse multorum monumenta testantur, ut mirum sit eum quemadmodum ferunt semel iurasse. μεθυσφαλής. mero uacillans. ἐπισκύνιον. supercilium. ἐφεύροις. inueneris. εἰ δ' οὖν. sin minus. λυσιμάχοιο πίναξ. Lysimachi tabula est, qui simul inclusum leonem strangulauit. Plinius lib. 8. cap. 16. Paus. in Att. Seneca philosophus. Tacent hoc Plutarchus & Arrianus, Quod leonem cum uenaretur excepisset ac uno uulnere occidisset, fabulam quæ obiectum leoni ab Alexandro Lysimachum uulgauit ab eo casu ortam putat Curtius. Valer. Max. ipsum à leone cæsum credidit lib. 9. οἷον θειοδάμας. Theodamantem depingit Philostratus, è quo in Artemide Callimachus aperietur. ἀντιβόλησεν. obuius fuit. τὸν διός. Herculem. βουσφαγίην. Herculis. ἁρμοσύνη. ὁ τεχνίτης. ὡς αἴνων. quam audiens Hercules, bouem non interfecit. τῇ τριεσπέρῳ νυκτί. Lycophron. τριεσπέρου λέοντος. Hæc alibi. ἐκ πυρός. καὶ ἐκ πυρός. ex igne Oetæo. βαβαί. quæ Herculem apud uos natum asseritis. νῦν μύθων. in hoc enim lapide procreatus est Hercules, non Thebis. πρόρθος. claua. νέμειος. Nemæi leonis. τόξων. sagittarum. ἰοδόκη. Pharetra. σύ. tuis. ὁ πόθος. amor. ἥρη. Iuno. ἰός. arcus. ὄζος. claua. θηρολέτης, θηροκτόνος. θεὸς ἀπέδυσε. Ompha

les amor, aut Iole. id declarat Ouidiana Deianiræ ad Herculem epiſtola. καὶ οὐ ξένον, nouum atque incredibile. κύκνον. olorem, poſito fulmine. νοσφισθ'. priuauit. ταύρου. Tauri Marathonij. καὶ ἀνδρός. Theſei, qui taurum ut ait Iſocrates à Neptuno immiſſum ſolus domuit. Plutarchus in uita Theſei hiſtoricos rem perſequitur. adi Pauſaniam in Att. ἄλκαν θῆρα. Alcibus feris gallicis ferocitate non cædentem, quas mutilas eſſe cornibus perhibet Cæſar libro de bello Gallico ſexto. contra Pauſanias. ἄλκαι μὲν γὰρ καὶ κέρατα ὑπὲρ τοῖς ὀφρύσιν ἔχουσιν οἱ ἄρρενες. ego Cæſarem audio. nam Pauſanias & hic Philippus (niſi fallor) ἄλκαν pro uro qui eſt ſpecie colore & figura tauri accipiunt. ego tamen ἄλκαν ἀντὶ τοῦ ἀλκήεντα, aut robore & uirtute libentius explicarem. γυῖα. tauri. ἀστραγάλους. ſpinæ uertebras, quibus collum incumbit. ἐλέλιξε. διέσεισεν, ἐκίνησεν, συστραφῆναι ἐποίησεν. θήβης. Thebarum. ἐπεμβαίνων πύργοις. Aeſchylus in tragœdia, cui ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις titulus. πύργοις δ' ἀπειλεῖ. ex qua nonnulla in ſuas Phœniſſas tranſtulit Euripides. ἠρίπιον, excelſam. κλίμακα. ἣν προσβαλὼν πύλαισι, ὤμοσεν πόλιν πέρσειν, θεοῦ θέλοντος, κἂν τι μὴ θέλῃ. Euripides. Vegetius. ſed qui ſcalis nituntur frequenter periculum ſuſtinent exemplo Capanei à quo primum hæc ſcalarum oppugnatio perhibetur inuenta, qui tanta ui occiſus eſt à Thebanis, ut extinctus fulmine diceretur. Vegetio fauet Diodorus in 5. ipſe Euripides. ἐκεῖνος. (Capaneus) ἑπτὰ πρὸς βαθμοῖς τεκμαίρεται πύργον, ἄνω δὲ καὶ κάτω τείχη μετρῶν. & infra ubi de eius interitu. ἅμμασι. funibus. ἄστυ. Thebas. καὶ ὑπὲρ μόρον. obſtante fato. κρονίδου. Iouis fulmen. Σαλμωνεύς. Virgilius Aeneidos ſexto. hoc ſupra. porro labrum illud æneum in quod claui lapillique coniecti circumactique tonitrui ſonitum in ſcena imitantur, βροντεῖον nominant Græci. τύπον. imaginem. κηρὸς μὲν σε διώλεσε. Cera calore ſolis liquefacta. Ouid. transformat. octauo. νῦν δὲ σε κηρῷ Ceram pro cerea imagine poſuit Martialis libro ſeptimo, Iuuenalis ſatyra 8. & Statius. Cicero fingere è cera appellat. Suidas. κηροπλάσται οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ ἢ πηλῷ τινι. Ceras uero coloribus pingi ad eas picturas quæ inuruntur auctor eſt Plinius. Ceris pingere ac picturam inurere, quis primus excogitauerit non conſtare prodit ipſe Plinius, eius præterea duo fuiſſe antiquitus genera, Cera & in ebore ceſtro, id eſt uiriculo, tum acceſſiſſe tertium, reſolutis igne ceris, penicillo utendi. id genus picturæ κηρογραφίαν ἐγκαύστην ἢ ἐγκαυστικὴν uocant. ὁ χαλκοτύπος. ὁ κηροπλάστης. πάλλε. moue. κατ' ἠέρα. uti olim. ἰκάριον. quemadmodum mare Icarium. μέμνησο. te æreum eſſe memineris. τέχνη. fallat. πορφύρων ζεῦγος. quod cum aliis ſis conflatus. ἱππόλυτος. Hippolytus filius fuit Theſei & Hippolytæ aut Antiopæ Amazonis, cuius omnibus in ſcholis continentia decantatur ex Senecæ & Euripidis Hippolyto, atque Ouidio transformat. ultimo. τῆς γραός. anus. κλύειν. audire. μεμηνότος. iram & inſaniam ex dolore præ ſe ferentis ὅτι. certum eſt, credibile eſt ſupple. παρεγγυᾷ. τῇ τροφῷ τῆς φαίδρας. λέγειν. ipſi Phædræ. τευθρανίας πρόμος. Plinius. ſupra Aeolida & partem Troadis in mediterraneo eſt quæ uocatur Teuthrania quam Myſi antiquitus tenuere, apud quos Telephum regnaſſe ſcimus. id quo caſu euenerit, Strabo libro decimotertio, Dares Phrygius, & Vlyſſes Alcidamantis contra Palamedem enarrant. Pauſanias. χρόνῳ δὲ ὕστερον οἱ πέργαμον ἔχοντες, πάλαι δὲ τευθρανίαν καλουμένην. Pindari gloſſulæ. τεύθραντος δὲ πεδίον τὴν μυσίαν λέγει. ὁ γὰρ τεύθρας ἐβασίλευσε τῆς μυσίας. μυσῶν καΐκον. flumen Caicum ex Myſia ueniens, cuius ad ripas Cygnum & Telephum cum exercitu contra Græcos pugnaſſe, Terſandrumque Polynicis filium occubuiſſe ferunt, quod etiam Q. Calaber libro tertio guſtauit. πηλιακοῦ. Achilleæ haſtæ. κοίθων

βάρος

βάθρῳ. Saucium Telephum siderite herba quæ Achilleos dicitur (Apuleius Myriophyllum & Stratioticem appellat) uel Achilleæ hastæ rubigine tãquam diapasmate inspersa sanatum fama spargit. Secunda plaga auxilium priori malo allatum anile somnium est. λιπόπνους. quem spiritus & uita deficit. οὔ κεν ταρμύσσοιο. quo etiam ab Achille uulnerato. πεφρικώσοντες. formidantes, fugientes. νεῶνται. discedunt. τὴν ἀπὸ τρηχῖνος. Heraclea, Trachin dicta Thessaliæ est oppidum Stephano. ἥρω. Heroem. ἀζαλέοισι. aridis. ἀναπαῦσαι. cessasse quieuisse. ἤδη. post tot labores. ἀνδρὸς πόνων. quos à natrice percussus multos annos in Lemno insula perpessus est. Homerus Iliados β. δαναοὺς. qui me prodiderunt. πλεῖστος. forte Parrhasius. ἄλλος ὀδυσσεύς. meus alter Vlysses, id est aduersarius. Agamemnon Menelaus & Vlysses Philoctetem à uipera morsum in Lemno reliquerunt. Tzetzes in Lycophronem, & Sophocles in Philoctete, ubi & hunc Vlyssi maxime infensum ostendit. Aiax apud Q. Calabrum lib. 5. Vlyssem obiurgans. σὺς γὰρ ὑπὸ φρεσὶ παγκλυτὸν ποιάντιον υἷα λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα. οὐκ ἤρκει πέτρος. specus erat in quandam laxitatem excauatus rupem suspendens, duosq; habens aditus, quorum unus ad meridiem patens hyeme solem recipiebat, alter ad septentrionem conuersus æstate frigidiores uentos admisit, in hoc uitam trahebat Philoctetes. Sophocles dicta tragœdia, & Q. Calaber libro nono. ἄλγος ἑόν. dolorem suum. ἄγρια. horride. ἰδέ. aspice. τρηχαλέοις. asperis. sordibus & eluuie plenis. χροΐ. tactu. δυσπαθείας. τοῦ πόνου ἢ ταλαιπωρίας. αὐσύδω. ad Polyxenen iugulandam. πάλλαδα κικλήσκω. Cum spreta Minerua Veneri suffragatus sit frater Paris: uerum in poemate quodam de tribus deabus ab eo adolescente composito. Dares Phrygius Paridi in Ida sylua cũ illuc uenatũ abijsset in somnijs ea uisa numina prodit. alia Platonici. lege Suidam in uocabulo πάρειον. γνωτόν. fratrem. ἱππόθεν. ex equo. ποδῶν. hominis. κεφαλῆς. equinæ. ἀπεσφράγισται. Tzetzes. καὶ δὴ καὶ ἰουλιανὸς ὁ αὐτοκράτωρ γράφει ἡρώων μέτρῳ. ἀνθρώπου δ' ἀπεσφράγισται ἵππου. cuius postrema pars equi est. ἐνεκέντρισεν. inseruit. φάσις. Phasis pictor. anxie sic. οὔσε. non te pictor ἔγραψε. ὡς φάσις. ut fama te pingit. ἀνδρῶν. cum manibus posuit. μυδοφόνους. tuas. ἀγρωμένης. incitatæ. agitatæ. κοπίδων. Persarum gladij. φορτίς. nauis. ὥσπερ ἀπ' ἀγκύρας. tanquam ab anchora retinebatur. Qui κυνήγειρος sed κυναίγειρος à poetis scribi negant, ualde hallucinantur. Cornelius. οὔσε μάκαρ κυνήγειρε. Paulus Silentiarius. αἰνίκα που κυνήγειρε. Crinagoras. ὀθρυάδην ἀπάρτης μέγα κλέος, ἢ κυνήγειρον. & alius. ὦ τλῆμον κυνήγειρε. ἀλλὰ καὶ ὡς. abscissæ manus. ἀμφιδακοῦσαι quæ momorderant. ὠμάρτουν. insequebantur. τάρβος. recto casu, per appositionem. ἀχαιμενίοις. Persis ab Achæmene Persei uel Aegei filio. Lucanus. Miles Achæmenium Marathonis in æquore Persen. μοψοπίοις. Atheniensibus. Stephanus ibi. μοψοπία. Strabo à Mopso non uate nec Lapitha, sed alio quodam. Complures à Mopsopia Oceani filia Athenienses Mopsopios denominatos malunt. λύσιππε πλάστα. Crinitus libro decimosexto cap. septimo Alexandrum scribit tantum permisisse ut effigiem suam ære duceret Polycletus, Apelles coloribus deliniaret, Pyrgoteles celamine exsculperet. Horatium itaq; lib. epistolarum secũdo, Lysippum pro Polycleto adiecisse, desipit proculdubio non tam Crinitus Flaccum carpens quam Apuleius Floridorum primo qui hunc errorem uulgauit. Plinius libro septimo cap. trigesimo septimo. idem hic imperator (Alexãder) edixit ne quis ipsum alius quam Apelles pingeret, quã Pyrgoteles sculperet, quam Lysippus ex ære duceret. Plutarchus in Alexandro. τὴν μὲν οὖν ἰδέαν τοῦ

σώματος, οἱ λυσίππειοι μάλιστα τὴν ἀνδριάντων ἐμφαίνουσιν. ὑφ' οὗ μόνου καὶ αὐτὸς ἠξίου πλάττεσθαι. idem in commentario de uirtute aut fortuna Alexandri. διὸ καὶ μόνον ἀλέξανδρος ἐκέλευε λύσιππον εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν. M. Tull. libro epistol. famil. 5. neq; enim Alexander ille gratiæ causa ab Apelle potissimum pingi & à Lysippo fingi uolebat. eadem Academ. quæst. 4. Stat etiam à nobis in equo Domitiani Papinius, Paterculus, & Valer. Maximus lib. octauo, nec Polycletus si uera est Pliniana temporum supputatio Alexandrũ regem cum ille centum prope annis ante fuerit, unquam uidere potuit. δαΐως. bone. ingeniose. πυρσὸς ὁ χαλκὸς ὁρᾷ. Homerus Odyss. τ. πυρσὸν ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς. Hesiodus. πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἐπελάμπετο. Alexander ut ferũt πυρῶδες καὶ φοβερὸν minitantibus & igneis oculis toruo & truculento uultu intuebatur. at Plutarchus ἀῤῥενωπὸν καὶ λεοντῶδες, quæ eodem tendunt. βουσί. Persis. λέοντα. Alexandrum. αὐδάοντι δ' ἔοικεν. Plutarchus. λύσιππον δὲ τὸν πρῶτον ἀλέξανδρον πλάσαντος, ἄνω βλέποντα τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν οὐρανόν, ὥσπερ αὐτὸς εἰώθει βλέπειν ἀλέξανδρος ἡσυχῇ παρεγκλίνων τὸν τράχηλον, ἐπέγραψέ τις οὐκ ἀπιθάνως. sequitur distichum. Tzetzes. ἦν δὲ καὶ σιμοτράχηλος (Alexander) καὶ παρατραχήλως δέ, ὥστε δοκεῖν πρὸς οὐρανὸν ἐνατενίζειν ἀεί. τοῦτον καὶ ὁ λύσιππος ἐκεῖνον ἐχαλκούργει. ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι. mihi assero. ὡς μόνος πᾶσαν γῆν ἣν ἐφορῶσι. παλαιῷ θρόνῳ. Macedonum imperio. μὰ τὸν βουβοίναν. per semet iurat Hercules. ταῦτα. agri isti. κωμήτας. rusticos & uicinos. χαίρω. repone χώρῳ τῷδε. infra. μέλοι δ' αὐτοῖσιν ὁ χῶρος. καὶ σώζειν ἀγαθούς. hinc ἀλεξίκακος dictus Hercules. λαερτιάδη. Vlyssi. καὶ δέλτον. e tabula Vlyssis effigiem deleuit. τί πλέον. quid hoc Vlyssi obest. εἰς τὸν μινώταυρον. Plutarchus in Theseo. Isocrates in Helenes encomio. Seruius Aeneid. sexto, & Tzetzes in Lycophronem. κατὰ μέσον φυτλῆς. partim homo, partim taurus. τῆς τεκούσης Pasiphaes. Palæphatus in Pasiphae. ὁ ταυρόκρανος. Taurino capite. εἰς ὀρέστην, emenda εἰς λυκοῦργον. μονοκρήπιδα. uineas enim incidens sibi alterum crus amputauit. Cognominatus est etiam Mercurius μονοκρήπις. Artemidorus. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν περσεῖ τὴν γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον μόνον ἔχειν τῶν ὑποδημάτων. Et Iason. Pindarus in Pythijs. ubi hoc adijcit expositor. εἰσὶ δὲ καὶ αἰτωλοὶ πάντες μονοκρήπιδες, διὰ τὸ πολεμικώτατοι εἶναι. leuo pede nudo pugnantes. ἠδωνῶν. Edonum. Tzetzes. ἠδωνοὶ καὶ ἠδωνὲς θρακῶν ἔθνη. ἀλλ' οἱ μὲν ἠδωνὲς περὶ θάλασσαν οἰκοῦσιν, ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσογαίαν. ἀγέρωχα. insolenter. ἀντέταχεν. composuit. βεβαίω κάλυβα. galeam. cassidem. μανύει. indicat. μορφά. Lycurgi effigies. θρασύς. siquidem liberum patrem fugauit. τὸ πικρὸν ἔχει. insaniam & acerbitatem illam manifestat. ὁμαιμοσύνης. fraternitatis. καὶ ἀδελφόν. lege metri causa ἀδελφεόν. Orestes in Tauricam terram cũ Pylade amico profectus ut ex Apollinis oraculo Dianæ simulachrum in Græciam importaret, sororem Iphigeniam templi huius deæ antistitem repperit, à qua est post multum sermonem agnitus, Cætera continet Euripidis Iphigenia Taurica. Solinus. Hoc in loco (est autem Aritia) Orestes oraculo monitus simulachrum Scythicæ Dianæ, quod de Taurica extulerat, priusquã Argos peteret consecrauit. Lampridius sic ait. Et Orestem quidem ferunt non unum simulachrum Dianæ nec uno in loco posuisse, sed multa in multis. Id corroborat Pausanias in Laconicis. de Iphigenia consule Lycophronis commentarios. ἰκτίωνος. scribe ἰκτίων. τὸ. θυμώδεις. Amphipolites. παρῳκίσατο. hic ut habitarem effecit.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον. ἐκ δὲ λίθοιο
ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὴν Νιόβης ὁράας πανάληθέα μορφήν,
ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλαχε, μὴ τόδε τέχνης
μέμφεο. θηλυτέρην εἴκασε λαϊνέην.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Ταντάλις ἅδε ποχ' ἅδε, δὶς ἑπτὰ τέκνα τεκοῦσα
γαστρὶ μιῇ, φοίβῳ θῦμα, καὶ ἀρτέμιδι.
κούρα γὰρ προὔπεμψε κούραις φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσην.
δισσοὶ γὰρ δισσὰς ἔκτανον ἑβδομάδας.
ἁ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἁ πάρος εὔπαις
οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπεται γηροκόμῳ.
μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισίν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ ματρὸς
παῖδες ἐς ἀλγεινοὺς πάντες ἄγοντο τάφους.
τάνταλε, καὶ δέ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κούραν.
χὰ μὲν, ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἔπι, δεῖμα λίθος.

Θεοδωρίδου εἰς τὸ αὐτό.

Στᾶθι πέλας. δάκρυσον ἰδὼν ξένε μυρία πένθη
τᾶς ἀθυρογλώσσου ταντάλιδος Νιόβας.
ἃς ὑπὲρ γᾶς ἔτρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην
ἄρτι, τὰ μὲν φοίβου τόξα, τὰ δ' ἀρτέμιδος.
ἁ δὲ, λίθῳ, καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
πετροῦται. στενάχει δ' ὑψιπαγὴς σίπυλος.
θνατοῖς ἐν γλώσσα, δειλία νόσος. ἁ ἀχάλινος
ἀφροσύνα, τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε γύναι πρὸς ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νεκοῦνας
ἔνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν,
λατοῦς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε;
νῦν στένε τὰν πικρὰν, καὶ φιλάβουλον ἔριν.
ἁ μὲν, γὰρ παίδων σπαίρει πέλας. ἁ δὲ, λιπόπνους
κέκλιται. ἁ δὲ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
κοὐ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔρρωται τέκνων ἑσμὸς ἀποφθιμένων.
ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
πέτρος ἔσῃ Νιόβα, καὶ δίδι τειρομένα.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Ταντάλι παῖ Νιόβα, κλῦ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας,
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάδεσμον. ἰὼ βαρυπενθέσι φοίβου
γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα χορόν.

εὕδει παῖς δ' ὅδ' ἔτ' ἐστίν. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο τι λεύσσω;
αἲ, αἲ, πλημμυρεῖ πρὸ χθονὶ καῖσι φόνος.
ἁ μὲν, γὰρ ματρὸς ποτὶ γούνασιν, ἁ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλιται, ἁ δ' ἐπὶ γᾶς, ἁ δ' ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος. ἁ δ' ἐπ' ὀϊστοῖς
πτώσσει. τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁράᾳ.
ἁ δὲ, λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ θάμβευς
μάτηρ σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ, ἄδηλον.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν, καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης. τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος. ἣ δ' ἀνανεύει,
σώζειν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεὶρ,
ζάλῳ, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ.
ὧν τὸ μὲν, εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν. ὅρα τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ,
δάκρυον. ἐν δ' ἐλέῳ, θυμὸς ἀναστρέφεται.
ἀρκεῖ δ' ἁ μέλλησις ἔφα σοφός. αἷμα δὲ τέκνων,
ἔπρεπε Μηδείῃ, κοὐ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Τίς σου Κολχὶς ἄθεσμε συνέγραφεν εἰκόνι θυμόν,
τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον. ἤ τις Ἰήσων
δεύτερος, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοι πρόφασις;
ἔῤῥε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
ζήλων εἰς ἃ θέλεις, καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

Ἀδεσπότου εἰς τὸ αὐτό.

Δέρξ ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι. δέρξ ἴδ' ἄγαλμα
Κολχίδα Τιμομάχου χειρὶ τυπωσάμενον.
φάσγανον ἐν παλάμᾳ. θυμὸς μέγας. ἄγριον ὄμμα
παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατερχόμενον.
πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν. ἀμείλικτά τε εἰς ἐν ἀγείρας
αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου εἰς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
ἀψύχῳ, ψυχᾶς θήκατο δεξιάδας.
ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας
δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

Ἀδήλου εἰς τὸ αὐτό.

Δέρξ ἴδε καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
καὶ θυμὸν βλεφάρων, καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,

καὶ ματρὸς παλάμαν, ἀλόχοιό τε πικρὰ παθούσης
ὁρμῇ φειδομένης πρὸς φόνον ἑλκομένην.
ζωγράφος εὖ δ᾽ ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
θάμβος ἀπαμβλῦναι τῶν δεῖ δερκομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα βαιὰ χελιδὼν
πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
ἧς ἔτι λευκαθὸς ὕφαιμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀποσταλάει.
ἀρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ᾽ αἵματι. φεῦγε πανώλη
μητέρα, κἂν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

Εἰς ἄγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνῃ λίθος οὐδέν. καὶ ἐκ καρδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνας, ὧν χόλον αὐγὴ πίσσει.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται. ἀλλ᾽ ἄρα θυμῷ
πεδήσεις, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τόδ᾽ ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίῃ.

Ἀντιπάτρου μακεδόνος εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τύπος οὗτος. ἴδ᾽ ὡς τὸ μὲν, εἰς χόλον αἴρει
ὄμμα, τὸ δ᾽ εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὁμοῦ, καὶ λύσσαν ἐπήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
μαρμαίρῳ ἐγκατέμιξε. βιαζομένην δ᾽ ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδειαν ὅλης ἐμνήσατο ἀνίης.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ εἰς Ἀταλάντην,
καὶ Ἱππομένην.

Ἕδνα γάμων ἔρριψεν, ἣν ἀμβολίην ταχυτῆτος,
ἔσχε γέρας κούρη χρυσέων ἱππομένης.
ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
εἶρξεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας. οἷαν δέ σε Βάκχος ἐρασθεὶς
εἶδεν, ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμένην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς Ἀριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

Ἀντιφίλου εἰς Ἀνδρομέδαν.

Αἰθιόπων ἁ βῶλος. ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα,
Περσεύς. ἁ δὲ λίθῳ πρόσδετος, Ἀνδρομέδα.
ἁ δὲ τομά, Γοργοῦς λιθοδερκέος. ἆθλον ἔρωτος,
κῆτος. Κασσιόπας, ἁ λάλος εὐτεκνίη.
χἀ μὲν, ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ πόδας ἠθάδι νάρκᾳ
νωθρόν. ὁ δὲ μναστήρ, νυμφοκομεῖ τὸ γέρας.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος αὐθὶ πέτραις.
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ ἀπιλαδόκωσιν ἐπὶ γναμπτῇσι χαράδρης,
ἢ ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἀξανέδυ.
ἔγνων ταῦτα. σοφός τις ἀνὴρ κάμε. δεινὸς ἀληθῶς
τεῦξαι καὶ βλεφάρων, καὶ πραπίδων ἀπάτην.

Εἰς εἰκόνα Ἑλένης τοῦ αὐτοῦ.

Ἀργείης Ἑλένης ὅσιος τύπος. ἥν ποτε βούτης
ἥρπασε, τὸν ξένιον ζῶα προσωσάμενος.

Εἰς στήλην Πολυξένης. Ῥωμανοῦ.

Αὕτη πολυκλείτοιο Πολυξένα. οὐδέ τις ἄλλα
χεὶρ ἔθιγεν τούτου δαιμονίου πίνακος.
ἆρες ἔργον, ἀδελφόν. ἴδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτε πέπλῳ.
λίσσεται ἁ τλάμων ψυχᾶς ὕπερ. ἐν βλεφάροις δὲ
παρθενικᾶς, ὁ Φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

Εἰς εἰκόνα Διδοῦς. Ἀδεσπότον.

Ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος ὦ ξένε λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην.
τοίη καὶ γενόμην. ἀλλ' οὐ νόον, οἷον ἀκούεις,
ἔσχον ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης πορθομένης, ἤλυθον ἐς Λιβύην.
ἀλλὰ βίας φεύγουσα ἰαρβάων ὑμεναίων,
πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι ἁγνὸν ἐφωπλίσατε Μάρωνα;
οἷα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

ζωὴν. ut uiua appaream. πότμον necem. λαϊνέην. iam in lapidē uersam. ταντάλις. Niobe. πόκα, aliquādo. κοῦρα γάρ. Artemis. κόραις. filiabus. ἄρσεσιν. Apollo. δισσὰς ἑβδομάδας. 14. liberos. τόσσας ἀγέλας. tam copiosæ multitudinis matri. ἑνὶ. filio. ὅπερ θέμις. ac natura quodam modo postulat. οὐχ ὑπὸ παισίν. sepulta est. ὑπὸ κούραν. Niobē. λίθος. tibi quasi iamiam lapsurus imminens lapis. σίπυλος. Quæ de hoc Plinius narrat, friuola esse censet Plutarchus. ὁ ἀχάλινος ἀφροσύνας. Erasmus in Adagio os infrene. γύναι. mulier. ἔνθεον. insanū. ἀθέα. se Latonæ anteponentis. παπταίνουσα. circūspiciens. ἢ φιλάδελφον. scribo καὶ φιλάδελφον. & inconsultam. ἔριν. certauit enim cum Latona. ἁ παίδων. filiarum una. ἀσπαίρει. moribunda palpitat. κέκλιται. iacet. ᾇ δέ. huic mors impendet. καὶ ἀρσένων ἀριθμός. mares filij. ἄπνοος. post mortem. καὶ ἀΐδη. & apud ditē id est defuncta. παρθενικαῖσι. filiabus. ἁ μέν. una quidem. ὑπομάσδιος. Lactans. βέλος. Dianæ. ἔτι φάος ὁρᾷ. hæc adhuc uiuit. στέρξασα. Niobe. τέχνη τιμομάχου. Plutarchus. γράφουσι δὲ καὶ γραφὰς ἀτόπους ἔνιοι καθάπερ τιμόμαχος τὴν μηδείας τεκνοκτονίαν. Plinius. Timomachus Byzātius Cæsaris Dictatoris ętate Aiacem pinxit & Medeam. Idem eas tabulas 80. talentis licitatū Cæsarem refert. de quibus Ouidiū locutum Tristium 2. reor. Vtq; sedet uultu fassus Telamonius irā. Inq; oculis facinus Barbara mater habet. στοργὴν καὶ ζῆλον. Pietatē erga liberos, & Zelotypiam. nam Iasoni Medea

Medea ab eo repudiata, Creon Glaucen filiam desponderat. nos ex Euripidis in Medea uersibus Timomachum archetypum inuenisse credimus, ubi ad teterrimum facinus se accingens adhuc mater, ὢ ὢ τί δράσω inquit. quod explicuit Simplicius περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος & Galenus περὶ τῶν καθ' ἱπποκράτην καὶ πλάτωνα δογμάτων lib. 3. & 4. Adi si placet Callistratum in Ecphrasibus. εἰς τὸ μηδείας ἄγαλμα. illud non omiserim, pictores & statuarios in quorum operibus mores & sensus expressi cernebantur, Ethicos & Ethographos esse dictos. τὸ ξίφος. ut filios trucidet. ἀναιρεῖν. iugulare. ζάλῳ. Zelotypia. τέκνοις. materna erga filios pietate. ἤθεα δισσά. duo eademque sibi repugnantia. θυμός. iracundia. ἀμέλλησις. cunctatio. futura liberorum cædes. σοφός. Timomachus. κόλχις. Medea. βάρβαρον. feram & immanem. δίψος. sitis. ἰήσων δεύτερος. an te alius Iason, id est impostor decepit. id ex Ouidiana Medeæ ad Iasonẽ epistola & Metamorph. 7. enodabis. ἡ γλαύκη. altera Iasonis uxor. Glauce Creõtis filia. alij Creusam uocãt. τίς πάλι σοι πρόφασις; quasi Medea uiua sit, ac natos in tabula de medio tollat. καὶ ἐν κηρῷ. cerea imagine. εἰς ἃ θέλεις. filiorum sanguinem. δάκρυ. Medeæ matris, filios lugentis. ἄμικτα. matris & interfectricis uultum. γραψάμενος. Timomachus. αἵματι, liberorum. παλάμαν. Medeæ matris. ψυχὰς διχθαδίας. naturam in eo superans. ζᾶλον. Zelotypiam. ὑπ' ὀφρύσιν οἶκτον. oculos plorantes. καὶ πυρόεσσαν ἴτυν. eosdem micantes & infestos. πικρὰ παθοῦσης. repudiatæ. φαλομένην. Medeam. θάμβος. admirationem. πρόφθει. Si Medea natos male mulctet. δερκομένων. hæc respiciẽtium hominum. κολχίδα. Medeæ Colchorum regis filiæ imaginem. κανθός. oculus. πῦρ. iracundiam. ἀφρὸς γυνῶν. furiosæ mulieris. ἐφ' αἵματι. liberorum. κἂν κηρῷ. etiam in imagine. μανίη. insanies. κοιλάνας. cauis oculis. βάσις. basis statuæ. τεκέων. quos iugules. τὸ μὲν. partim. λύσσαν. furorem & iracundiam. ἢ ἀμβολίην. aut ἐς ἀμβολίην. ἀναβολήν. ἕδνα γάμων. mala aurea. ἱππομένην. Hippomenis & Atalantæ fabulam percurrit Seruius Aeneid. 3. Sabinus in 6. Virgilij. & Theocriti scholiastes Idyll. 3. Hippomanes legendum non est, qua in uoce lapsum existimamus Theocritum in pharmaceutria, ἱππομανὲς φυτόν ἐστι. non Hesiodum, ut scribit Hermolaus Barbarus. Quid sit Hippomanes pete ex Plinio & Columella. κούρη. Atalantæ. μῆλον. profectum. σύμβολον ἦν παθέος. Cum quis ad amandum lacessitur malis peti dici post. Virgil. malo me Galatæa petit. Plato. τῷ μήλῳ βάλλω σε. Theocritus. Idyl. 6. βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ κλεαρίστα. cõmentarius. παρέσται μ' εἰς ἔρωτα ἐπαγαγέσθαι. τὸ γὰρ μήλοις βάλλειν ἦθος τούτοις ἔτασσον. Aristophanes. μηλοβλαβεῖς ὑπὸ πορνιδίου. glossema. μηλοβολεῖν ἔλεγον τὸ εἰς ἀφροδίσια δελεάζειν, ἐπεὶ καὶ τὸ μῆλον ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν. Artemidorus. μῆλα μὲν ἐαρινὰ γλυκέα καὶ πέπονα, καὶ ἰδεῖν καὶ φαγεῖν ἐστὶν ἀγαθόν. πολλὴν γὰρ ἐπαφροδισίαν σημαίνει. ταῦτα γὰρ ἀνάκειται τῇ ἀφροδίτῃ. unde etiam in certamine formarum premium malum erat aureũ idque Veneri contigit, cui etiam ob pulchritudinẽ nonnulli attribuunt. εἶδεν. in Dia insula uidit. ἔξεσε. perpoliuit. τὰς ἀριάδνας. Higinius lib. 2. Ouid. Metamorph. 8. est in Heroidibus Ariadne ad Theseum epistola. περσέως πορθμούς. Persei gesta Andromedam seruantis, ex Aspide Herculis Hesiodiani, Nasonis transformationũ libris, Higinij uolumine 2. Diodori 4. Lycophronis, Apollonij, Pindari cõmentarijs perspicua sunt. ἁ πέλωρα. Gorgonis caput. λιθοδόρκος. quæ quicquid aspiceret in lapidẽ conuertebat. κῆτος. cetus. deuictus. ἔδνον. Andromeda. κασσιέπης. Huius crimine, quæ se forma Iunonem aut Nereidas anteire gloriabatur Andromeda filia nil delinquens balenæ exposita est. ἁ λάλος. placet ἄλαλος. nihil enim temere effutiuerat filia, significat & ἄλαλος infantem.

χάριν

χάμάν. Andromeda. ἠθάδι. consueta. νάρκα. torpedine. diu enim illic steterat. νωθρόν. castigo νωθρὸς aut δέμας non πόδας emendandum. ὁ δὲ μνηστήρ. Perseus. τὸ γέρας. Andromedam. κηφεὺς. Huius pater. ἀπ' ὀφθαλμῶν. oculorum iudicio. νηρῆος γείτονος. è uicino mari emersit. ἐκάμε. hoc fecit. βλεφάρων καὶ πραπίδων. oculorũ & mentis. ἦν ποτε βούτης. Paris. pastor. ξείνιον ζῶα. quippe quẽ Menelaus domi susceperat. ἥρας ἔργον ἀδελφόν. Iunonis statuæ à Polycleto excusæ infra meminit Parmeno, & libro decimo Martialis. fuit etiam Argis Iuno Polycleti opus. τὰν αἰδῶ γυμνῶν. pudendas partes, quæ honeste oculis aspici nequeunt. λίσσεται ἄτλαμων. elatioris spiritus inducitur à tragœdis, quàm ut pro capite suo supplicet. Philostratus eam sponte in ferrum incubuisse credit. ὅλος πόλεμος. omnes Græcorum copiæ. uel omnis totius belli tristitia. in quo nihil magis lamentabile contigerit. ἀλλ' οὐ νόον. τοίη. eo animo, sed pudico & casto. ἐπ' εὐφήμοις. πραάγμασι. malam ex uirtute opinionem consecuta. οὐδὲ γὰρ αἰνείαν. qui Africam nunquam adijt ut ex Dionysio Halicarnasseo pater. ἐσέδρακον. uidi. οὐδὲ χρόνοισι. sed multũ post tempus. anno 143. aut 137. post Troianum excidium à Carchedone Tyrio uel ab Elissa eius filia quam pleriq; Dido nominant Carthaginis facta sunt fundamenta regnante apud Latinos Syluio quinto. Quid Appianus. Carthaginem in Libya Phœnices condidere annos 50. ante Ilij captiuitatem. conditores fuere Porus & Carchedon. Philistus scribit à Zaro & Carchedone Tyrijs quo tempore Theseus Helenam rapuit Carthaginem conditam. ἰαρβάων ὑμεναίων. Iarbas rex Libyæ secundum historicos Didonem petijt, & illa cum recusaret Carthagini intulit bellum. cuius timore cum cogeretur, à ciuibus petijt ut ante placaret manes mariti, & ædificata pyra se in eam præcipitauit. Seruius. eã ne secundas nuptias experiretur maluisse uri quam nubere scribit Tertullianus Monogamiæ patronus. βίας. uim fugiens. πῆξα. πήγνυμι. ψεύσατο. Virgilius Aeneidos 4.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ

πρὸς τοῦ Πανός. Γαυράδα.

Αχὼ φίλαμοι, συγκατάινεσον τι. τί;
ἐρῶ κορίσκας. ἁ δ' ἐμὲ οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.
πρᾶξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει. φέρει.
τὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
καὶ πίστιν αὐτᾷ κέρματων τὺ δὸς. τὺ δὸς.
ἀχώ, τί λοιπόν, ἢ πόθου τυχεῖν; τυχεῖν.

Σατύρου εἰς τὸ αὐτό.

Ποιμενίαν ἄγλωσσον ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχὼ,
ἀντίθροον, πτανοῖς ὑστερόφωνον ὄπα.

Εἰς τὸ αὐτὸ Λουκιανοῦ.
οἱ δὲ, Αρχίου.

Ηχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀδομένην,
παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Εὐόδου εἰς τὸ αὐτό.

Ηχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, ῥήματος οὐρήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι, παρὰ προθύροις δὲ λυκαίου
ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.
οὐκ ἔτι γὰρ συνέω βάκχου φίλε τὸν βιασῶταν
τὸν τεόν. ὄρχεο Πάν. ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

ἄχω φίλα μοι. Martialis. de hoc carminum genere, Nusquam græcula quod recãtat Echo. φιλᾶ. Echus sonus est, & illa. ἐρῶ. amo. τειόδες. trida. πρᾶξαι. rem habere. ἀγλωσσον. arridet, εὔγλωσσος. αὐ ὀργάδα. pascua. per catachresim. Sophocles. ὦ ζεῦ τὸν οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις. glossulæ. ἀφιερωμένον τοῖς θεοῖς τόπον καὶ ἀγεώργητον, ὃν οὐδὲ βοτὰ κατὰ βόσκουσι. τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία ὀργάδας ἐκάλουν. Demosthenis enarrator. ὀργὰς δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα, ἢ διὰ τὰ ὄργια τῶν θεῶν, ἢ διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι, καὶ ὀργᾶν ἐν αὐτῇ. uide Hesychium. πτανοῖς. uolucribus. ὄπα. uocem. πετρήεσσαν. in scopulis enascentẽ. οὐρὰν. caudam. postremũ quid. λυκαίου. repono λυκαίου. Lycæi montis. παρὰ προθύροις. in uestibulo & limine. Aristides. ἐτεθνήκεις ἂν αὐτόθι νῆσον ἀντὶ νήσου μεταλαβών, ἐν προθύροις τῆς πατρίδος οὐκ ἐν οἰκείᾳ. Et. οὐδ' ἐν μεθορίοις τῆς ἀττικῆς καὶ τῆς βοιωτίας, ἀλλ' ἐν μεθορίοις τῆς φωκίδος καὶ τῆς ὑμετέρας, ἐν προθύροις οὑτωσὶ τῶν θηβῶν. τὸν βιασῶταν. pana combibonem & collusorem tuum. ὄρχεο. accede.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Φιλίππου μακεδόνος.

Ἐζεύξ' ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμῃ,
σοῦ δὲ πόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος.
ἀλλὰ δικαιαρχεία δ' ἠπείρωσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσον σχῆμα μετεπλάσατο.
λᾶα βαθυσκήριγγα κατερρίζωσε πέλωρον,
χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔστασε νέρθεν ὕδωρ.
ἦν δ' ἀεὶ πλώειν. διοδευομένη δ' ὑπὸ ναύταις
ἄστατος, εἰς πεζοὺς ὡμολόγησε μένειν.

Εἰς σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμίμνε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι ἡφαίστου δαιδαλέοιο τέχνης,
αὐτὴν ἄν τις σκύλλαν ὀΐσατο τηλόθε λεύσσων
ἑστάμεν ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην.
τόσσον ὑποσσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἷον ἀπὸ πελάγευς συγκλονέουσα νέας.

Εἰς τὸν καλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος. ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ὤπασε κάπρῳ
ὁ πλάστας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας αὐχενίους πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἰέντα σέλας,
ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένα. οὐκ ἔτι θάμβος,
εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων.

ὁ βάρβαρος. Xerxes. Plin. lib. 14. cap. 12. ἔλυσε χρόνος. immo non multos post dies pons ille nõ rescissus, sed procellis & aquæ magnitudine interruptus est. Hero-

Herodotus in Polymnia, & Iustinus. ἀλλὰ δικαιαρχέα. Iosephus lib. ἰουδαϊ. ἀρχαιολο. ιθ. καὶ τἄλλα ἔπρασσε (Cæsar Caligula) μανίας οὐδὲν ἀπολελυμένος, ἐπεὶ καὶ ἀπὸ δικαιαρχείας τῆς πόλεως ἐν καμπανίᾳ κειμένης εἰς μισηνοὺς ἑτέραν πόλιν ἐπιθαλάσσιον, καὶ τὴν διάβασιν δεινὸν ἡγούμενος τριήρει περαιοῦν, καὶ ἄλλως ἐπιβάλλειν ἡγούμενος αὑτῷ δεσπότῃ ὄντι τῆς θαλάσσης ταῦτα καὶ ὁποῖα καὶ παρὰ γῆς ἀπαιτεῖν, ἐπ' ἄκρων ἐπ' ἄκρα σταδίους τριάκοντα μέτρον τῆς θαλάσσης, καὶ εἴσω τοῦ κόλπου ἀπολαβὼν πάντα, ἤλαυνεν ἐπὶ τῇ γεφύρᾳ τὸ ἅρμα. Tranquillus in Caligula. Scio plerosque existimasse talem à Caio pontem excogitatum æmulatione Xerxis, qui nō sine admiratione aliquanto angustiorem Hellespontum cōtabulauerat. consule Dionem lib. 58. Puteoli autem à puteis aut putore sulphureo dicti & Dicæarchia idem est oppidum. Dicæarchia quoque arena, puluis est puteolanus Sidonio. καὶ βυθόν. mare. λᾶα βαθυσκέπαρνα in ponte faciendo. κατεβρίζωσε. Caligula. δοῦλον θάλασσα. ἐς πεζούς. pedes euntibus. δόξεν. putasset ἔμμεναι. ἐπὶ νῆας. naues. πεφευκότα. θῆρα. γλήναις. oculis. ἡμιθέων. Meleagri, Thesei, Iasonis. Ouid. trāsf. 8.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ.

Εἰς τὴν ἐν ἀθήναις ἔνοπλον ἀθηνᾶν.
Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
εἶξε Ποσειδάων, φείδεο κεκροπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἡφαίστου, ἀθηνᾶς,
καὶ ἐριχθέως.

Ἡ τέχνη συνάγειρεν, ἃ μὴ φύσις. εἶπεν ὁ πλάστης,
μητρὸς νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς στήλην ἄρεος κεκοσμημένην ἐν θρᾴκῃ.

Εἰσόκε θούριος οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται ἄρης,
οὔποτε θρηΐκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης, καὶ ἄρεος.

Ἄρεα, καὶ παφίην ὁ ζωγράφος ἐν μέσον οἴκου
ἀμφιπόδην πλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους.
ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν φαέθων, πολυπάμφαος αἴγλη,
ἔστη ἀμηχανέων ἀμφοτέρους σκοπιέων.
ἥλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; οὐδ' ἐπὶ κηροῦ
ἤθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἀρτέμιδος. Διοτίμου.

Ὡς πρέπει ἀρτεμίς εἰμ'. εἰδ' ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς
μανύει ζηνός, κοὐχ ἑτέρου θύγατρα,
τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις,
πᾶσα χθὼν, ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Ἀντιπάτρου.

Βούπαις ὦ 'πόλλων τόδε χάλκεον ἔργον ὀνατᾶ,
ἀγλαΐης Λητοῖ, καὶ Διὶ μαρτυρίη.
εὖθ' ὅτι τῆσδε μάτην ζεὺς ἤρατο, χὤτι κατ' αἶνον,
ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης.

οὐδ' ἄρα νεμεσσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν ἐνατᾶς;
ὃν μετ' ἐλαθείης τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης τῆς ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος. ἢ τάχ' ὄλυμπος
χηρεύει, Παφίης ἐς κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ Παφίη κυθέρεια, δι' οἴδματος ἐς κνίδιον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις. ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ' οἵαν ἄρης ἤθελε, τὴν Παφίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ κύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,
φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδηρος,
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν. εἰ δέ τις εἶδεν,
οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ κρονίδαο συνευνέτις, εἶπον ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην, ἀδίκως τὸν φρύγα μεμφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀγχίσης, καὶ ἄδωνις.
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους. Πραξιτέλης δὲ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν ἐν ἀθή-
ναις ἀθηνᾶν.

Ἀφρογενοῦς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος.
καὶ λέξεις, αἰνῶ τὸν Πάριν τῆς κρίσεως.
ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τοῦτο βοήσεις
ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρετρόχασεν.

Ἑρμοδώρου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν ξένε, τοῦτό κεν εἴποις.
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε, καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
αὐδάσεις, οὕτως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην ὡπλισμένην.
Λεωνίδου.

Ἄρεως ἔντεα ταῦτα, τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια
ἐνδέδυσαι, κενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
αὐτὸν ἄρη γυμνὴ γὰρ ἀφώπλισας. εἰ δὲ λέλειπται
καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

Ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτάν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,
τᾶς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσεως.

Εἰς τὴν ἐν σπάρτῃ ἔνοπλον ἀφροδίτην.
Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Αἰεὶ μὲν κυθέρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτρην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἑκηβολίης.
αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου,
φίλτρα φέρει σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.
ὑμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι λακωνίδες, ὅπλα Κυθήρης
ἀζόμεναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀδέσποτον.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
ἡ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;
εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Ἄλλο εἰς τὴν ἐν κνίδῳ. Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Φάσεις τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν κνίδον ἀθρῶν
ἅδε που ὡς φλέξει καὶ θεὸς εὖσα λίθον.
τὸν δ' ἐν θεσπιάδαις γλυκὺν ἵμερον, οὐχ ὅτι πέτρον
ἀλλ' ὅτι κἂν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
τοίους Πραξιτέλης κάμε δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
γᾶς, ἵνα μὴ δισσῷ πάντα θέροιτο πυρί.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχομένην
ἀπὸ θαλάσσης.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας
Κύπριν ἀπελλείου μόχθον ὅρα γραφίδος,
ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίταν,
ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.
αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν, ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη,
οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρας ἀπελλῆς
τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομέναν.
καὶ τοίαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῷ,
θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

Δημοκρίτου εἰς τὴν αὐτήν.

Κύπρις ὅτε σαλάσουσα κόμας ἁλιμυρέος ἀφροῦ,
γυμνὴ πορφυρέου κύματος ἐξανέδυ.

οὕτω που κατὰ λευκὰ παρήια χερσὶν ἑλοῦσα
βόστρυχον, αἰγιαλῷ ἐξεπίεζεν ἅλα,
στέρνα μόνον φαίνουσα τὰ καὶ θέμις. εἰ δὲ τοιάδε
κείνη, συγχείσθω θυμὸς ἐνυαλίου.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς
τὴν αὐτήν.

Ἄρτι θαλασσαίης παφίη προὔκυψε λοχείης
μαῖαν ἀπειλαίην εὑραμένη παλάμην.
ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀπεχάζεο, μή σε διήνη
ἀφρὸς ἀποστάζων, θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον.
τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐληΐσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδου ταραντίνου.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν,
ἰδὼν Ἀπελλῆς κάλλος ἱμερότατον,
οὐ γραπτόν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἄγγελος κυδώνιος.
αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις,
φάσουσιν, ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

Ἔτι εἰς τὴν ἐν Κνίδῳ. Εὐήνου.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν καλλεῦς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
πραξιτέλης κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκεν,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων πάριδος.

Εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ λίθος ὡς Παφίη θωρήξατο ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθον Παφίη. καὶ ὤμοσεν, ἤθελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ Κύπρις Σπαρτας, οὐχ ἄστεσιν οἷα τ' ἐν ἄλλοις
ἵδρυται, μαλακὰς ἑσσαμένα στολίδας,
ἀλλὰ ἐπὶ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας.
ἀντὶ δὲ χρυσέων ἀκρεμόνων, κάμακα.
οὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
Θρηκὸς ἐνυαλίου, καὶ Λακεδαιμονίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρι φιλομειδής, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
δαίμονα τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὅπλοις;
σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέναιος,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
ὧν τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροκτόνα; μὴ θρασὺν ἄρη
συλήσασ' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δύναται.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον
ἀθηνᾶς ἑστώς.

Εἰπὲ τί σοι ξόανον, καὶ παλλάδι. τῇ γὰρ ἄκοντες,
καὶ πόλεμοι. παρὰ σοὶ δ' εὔιαδον εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι, τοῖα μετάλλα.
ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γάρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος. οἶδεν ἅπας μοι
ἠῷος δμηθεὶς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανοῦ.
καὶ μερόπων δὲ φυλὴν ἐγεγήραμεν. ἡ μὲν, ἐλαίῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη.
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον, ἥδε, κάρη.

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.
Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Αὐσονίῳ Πείσωνι συνασπιστὴς Διόνυσος
ἵδρυμαι, μεγάρων φρουρὸς ἐπ' εὐτυχίῃ.
ἄξιον ὦ Διόνυσ' εὐέβης δόμον. ἔπρεπεν ἄμφω,
καὶ μέγαρον Βάκχῳ, καὶ Βρόμιος μεγάρῳ.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου, καὶ
ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταὶ,
κὴκ ζηνός. θύρσῳ δεινός. ὁ δὲ, ῥοπάλῳ.
ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες, εἴκελα δ' ὅπλα.
νεβρὸς, λεοντῆ. κύμβαλα δὲ, πλαταγή.
ἥρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἳ δ' ἀπὸ γαίης
ἦλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

Εἰς ἄγαλμα ἑρμοῦ.
Ξενοκράτους.

Ερμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι. ἀλλὰ παλαίστρῃ
μὴ κολοβὸν χειρῶν, ἵστατε, μηδ' ἄποδα.
ἢ πῶς ὠκὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὄρθια χειρονομήσω,
ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἱστάμενος;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ερμέῃ ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτα μὲν ἀέρας, χαμάδις βάλε. τοῦ δ' ἄπο χρυσὸς
ἐρρευσεν κατεαγότος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.
Νικίου.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
τῇδ' ἕστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων
ἑρμῆς. ᾧ ἔπι, παῖδες ἀμάρακον, ἠδ' ὑάκινθον.
πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν ἴων στεφάνους.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Φρουρὸς ὁρῶ σμήνεσσι Τρισπέτου εἵνεκα μίμνω
ἐνθάδε, μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπών,

κλῶπα

κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος· ἀλλ' ἀλέασθε
 χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κύφου ὄρεγμα ποδός.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.
Λεωνίδου.

Τὸν ἀγρῶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον ἑρμᾶν
 ἔστασ' αἰπολίων εὐθήνιμον φύλακα.
ἀλλά μοι ἀεὶ ἀνόρη χλωρᾶς κεκορθυμέναι ὕλας,
 τοῦ γ' ἁρπακτῆρος μήτι μέλεσθαι λύκου.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.
Νικαινέτου.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με, καὶ ἐν ποσὶ γήινον ἑρμῆν
 ἔπλασεν ἀψίδι κύκλος ἑλισσόμενος.
πηλὸς ἐφυράθην. οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
 ὦ ξένε, ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.
Ἀδεσπότου.

Ὦ λῷστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
ἑρμᾶν θεωρεῖν. εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ ἐν κήπῳ.
Φιλίππου.

Κράμβης ἅψωμαι κυλλήνιε; μὴ, παροδῖτα.
 τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; οὐ φθόνος, ἀλλὰ νόμος
ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. ὢ παραδόξου
 μὴ κλέπτειν ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λου-
τρῷ ἱσταμένον.

Ἀνδράσιν ἑρμῆς εἰμί, γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι.
 ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολα μοι τοκέων.
τοὔνεκεν οὐκ ἀλόγως με τὸν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
 ἀνδρογύνοις λουτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

Εἰς ἄγαλμα ἔρωτος.

Χάλκεον τίς ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
 τήγανον ἁρμόζων τῇ κολάσει κόλασιν.

Εἰς ἄγαλμα τὸ αὐτοῦ δεδεμένον.
Σατύρου.

Τὸν πτερόεντα τίς ὧδε; τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
 ᾔχμασεν; αἰθομένης ἥψατο τίς φαρέτρης;
καὶ τὰς ὠκυβόλους περιηγέας ἐσφήκωσε
 χεῖρας, ὑπὸ στιβαρῷ κίονι δησάμενος;
ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μή ποτ' ἐκεῖνος
 αὐτὸς ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένας;

Αλκαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλεκτὴν σὰς ἐνέδησε χέρας;
καὶ πιναρὰν ὄψιν τετέχνατο; ποῦ θοὰ τόξα;
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴστρῳ
κινήσαντα θεούς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

Αντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς δισσὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
ἅμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἷλε δόλῳ;
νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
βάλλε. σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτόν.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιχθεὶς χέρας ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, στάζων ψυχοτακὲς δάκρυα,
σωφροσύνας ὑβριστά, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισμῶν,
πτανὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀόρατον ἔρως.
θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός.
ὦ σφιγχθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἀνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσόν
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

Κριναγόρου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χέροιν
τρίζοντας. ὦ 'πίβουλε, τοιά τοι πρέπει.
οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων, μὴ 'λεεὶν' ὑποβλέπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ μὲν ὀμμάτων, δάκρυ
ἔθλιψας. ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων
ἔρως. τὰ θνητῶν δ' ἐστί σοι γέλως ἄχη.
πέπονθας, οἷ' ἔρεξας. ἐσθλὸν ἡ δίκη.

Μόσχου εἰς ἔρωτα ἀροτριόντα.

Λαμπάδα θεὶς, καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
οὖλος ἔρως. πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην.
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
ἔσπειρεν Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί, πλῆσον ἀρούρας,
μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Εἰς ἔρωτα ἐστεφανωμένον.
Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵτ' ἀπὸ σεῖο
πηγνύμενοι μεσάτην ἐν κραδίην δόνακες;
ποῦ πτέρα; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐν τί δὲ τρισσὰ
στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις.

οὐκ

οὐκ ἀπὸ πανδήμου ξόανε Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
εἰμὶ, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.
ἀλλ' ἐγὼ ἐν καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
συμμαθίης, ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ' ἀρετῶν στεφάνους πισύρων πλέκω. ὧν ἀφ' ἑκάστης
τούσδε φορῶν, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις
χερσί με ληϊδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με,
χαλκώσας, Φρύνῃ δῶκε γέρας φιλίης.
ἡ δέ μιν αὖθις ἔρωτι προσήγαγε. καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸ αὐτό. Σιμωνίδου.

Πραξιτέλης, ὃν ἔπασχε, διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω,
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν. Τυλλίου γεμίνου.

Ἀντί μ' ἔρωτος ἔρωτα, βροτῷ θεὸν ὤπασε Φρύνῃ
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὑρόμενος.
ἡ δ' οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα. δεῖσε γὰρ οἱ φρὴν,
μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
ταρβεῖ δ' οὐκέτι που τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ
Πραξιτέλευ, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν. Λεωνίδου.

Θεσπιέες τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐν Κυθερείας
ἄζοντ' οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν. ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Παλλαδᾶ.

Γυμνὸς ἔρως διὰ τοῦτο γελᾷ, καὶ μείλιχός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα, καὶ ἄνθος.
τῷ μὲν γὰρ, γαῖαν, τῷ δὲ, θάλασσαν ἔχει.

Εἰς ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πινοφροπέσῃ.
Γαβεινλίου ὑπάρχου.

Οὐδὲ καταυκνώσσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ
νόσφι πυρισπαρέων δείγματός ἐστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ὁ τὸν δειλὸν φυσῶν ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον. ὅλος φλέγομαι.

Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.
εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὑλατῶν.
Πλάτωνος.

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα, παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα.
ἀλλὰ τὰ μὲν, δένδρεσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο.
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ,
εὗδεν μειδιόων. ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι,
κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

Στατυλλίου φλάκκου εἰς ἔρωτα
κοιμώμενον.

Εὕδεις ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
εὕδεις ἀτηρὲς, ἆ, τέκος ἀφρογενοῦς,
οὐ πεύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, οὐδ' ἀφύλακτον
ἐκ κέρατος ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.
ἄλλοι θαρσείτωσαν. ἐγὼ δ' ἀγέρωχε δέδοικα,
μή μοι καὶ κνώσσων, πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀλφειοῦ.

Ἁρπάζομαι πυρόεσσαν ἔρως   ἐκ σέο πεύκην.
συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
εἴγ' ἐτύμως εὕδεις πυρὸς ἔγγονε. καὶ σέο φῶτες
πρὸς βαιὸν, τόξων δύναμιν ἄγομεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα δολοπλόκε μήτινα κεύθῃς
εἰς ἐμὲ, κἂν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

Μελεάγρου. οἱ δὲ, Στράτωνος.
Εἰς ἔρωτα.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ' ἔρως ὑπὸ γῆν σε. τί γὰρ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ ἀΐδας.

Σεκούνδου εἰς ἀγάλματα ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενα,
τύμπανα, καὶ θύρσον Βρομίου. ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
ἀσπίδ' ἐνυαλίου, καὶ κόρυν εὔκομον,
Φοίβου δ' εὔτοξον φαρέτρην, ἁλίου δὲ τρίαιναν,
καὶ σθεναρῶν χειρῶν ἡρακλέους ῥόπαλον.
τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἷλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Συλήσαντες ὄλυμπον ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἔρωτες
κοσμοῦντ' ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι.

Φοίβου

φοίβου τόξα φέρουσι, διὸς δὲ κεραυνόν, ἄρηος
ὅπλον, καὶ κυνέην, ἡρακλέους ῥόπαλον,
ἐναλίου τε θεοῦ τριβελὲς δόρυ, θύρσον τε βάκχου.
πτηνὰ πέδιλ' ἑρμοῦ, λαμπάδα ἀρτέμιδος.
οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἴκειν βελέεσσιν ἐρώτων,
δαίμοσιν οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας.
Παρμενίωνος.

Ἀργεῖος Πολύκλειτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν Ἥρην
ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος.
θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν ὅσον θέμις. αἱ δ' ὑπὸ κόλποις
ἄγνωστοι μορφαὶ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης Ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο. τοὔνεκα μαζὸν
ἐς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ. κούρῳ δ' ἐμὸν ὤπασα μαζὸν,
ὃς ῥέφε θεῖον ὅμηρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὀρφεύς.

Εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς. Ἰωάννου ποιητοῦ
τοῦ Βαρβουκάλλου.

Ἤθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι.
ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας.
Τοῦ αὐτοῦ.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἥδε Πολύμνια, καὶ σὺ δὲ μούσης.
τῶν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις οὔνομα, καὶ τύπος εἷς.

Εἰς εἰκόνα μουσῶν. Ἀντιπάτρου.

Τρείζυγες αἱ μοῦσαι τᾷδ' ἕσταμεν. ἁ μία, λωτὸς.
ἁ δὲ, φέρει παλάμαις βάρβιτον. ἁ δὲ, χέλυν.
ἁ μὲν, ἀριστοκλῆος ἔχει χέλυν. ἁ δ' ἀγελάδα
βάρβιτον. ἁ κανάχα δ' ὑμνοπόλους δόνακας.
ἀλλ' ἁ μὲν, κραντῆρα τόνου τελεῖ. ἁ δὲ, μελῳδὸς
χρώματος. ἁ δὲ, σοφᾶς εὑρέτις ἁρμονίας.

Εἰς τὴν ἀθηναίων νέμεσιν.
Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ προθεωπεῦς
λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι
μῆδος ἐποντοπόρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
τῆς κατ' ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.
ὡς δὲ δαϊζομένοις μαραθὼν ἀντέκτυπε πέρσαις,
καὶ νέες ὑγροπόρων χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξυσαν ἀθρήσασαι ἀριστώδινες ἀθῆναι,
δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.

ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας. εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
νίκη ὀρεχθείσαις. ἀσυνέτοις νέμεσις.

Παρμενίωνος εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἐλπισθεῖσα τροπαιοφόρος λίθος εἶναι,
ἠλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς νέμεσιν.
ἔνδικος ἱδρυνθεῖσα θεὰ, Ῥαμνοῦντος ἐπ' ὄχθαις,
νίκης, καὶ σοφίης, Ἀτθίδι μαρτύριον.

Εἰς στήλην νεμέσεως.

Ἡ νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος οὕνεκα λέξεις;
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον. Πλάτωνος.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοί, καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πὰν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
αἱ δὲ, πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἦν τάχα συρίζοντος ἐναργέα Πανὸς ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.
ἀλλ' ἐρόων φθέγγουσαν ἀμήχανος ἄστατον ἠχὼ,
τεχνίτης ἀρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

Ἀλκαίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μοῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος. ἐκ δὲ συνῳδοῦ
κλάζε κατὰ πνοιῶν ῥήματος ἁρμονίην.
ἀμφὶ σὲ ῥυθμοῖο κατὰ κρότον ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς ἱστάμενον ἐπὶ ὁλκῷ
ὕδατος ἀψοφητὶ ῥέοντος.

Πανά με τὸν δυσέρωτα, καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν ἠχώ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾷδε ἐπὶ χλοεροῖο ῥιφεὶς λειμῶνος ὁδῖτα,
ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα μόθου.
ἧχί σε ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει, τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χὠ ποιμὴν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινὸν ἄγχοθι παγᾶς
συρίσδων λασίας θάμνῳ ὑπὸ πλατάνου,
καύματ' ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός. ἄλμα δ' ἀμείψεις
αὔριον, εὖ τόδε σοι Πανὶ λέγοντι πιθοῦ.

Αὐ.

Ἀνύτης εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον.
ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξ αὐτοῦ Διὸς ὕδωρ ὁ φίλτατος ἔκχυτος οὗτος,
μαρτυρέω δὲ φορὴν τὴν ἐπάνω νεφέλην.
ἑρμείαν γὰρ ἄνακτα τέκεν νεφεληγερέτα Ζεύς,
αὐτὰρ ὅγ' ἑρμείας, πᾶνα τὸν αἰγελάτην.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Λεωνίδου.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἰλύος ὧδε
τοῦ χαραδραίης θερμὸν ὁδῖτα πίης.
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκρην
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρύζον εὐκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ἀνύτης.

Τίπτε κατ' οἰόβατον Πὰν ἀγρότα δάσκιον ὕλαν
ἥμενος, ἁδυβόᾳ τῷδε κρέκεις δόνακι;
ὄφρα μοι ἑρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἠϋκόμων δρυπτόμεναι σταχύων.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ἐρυκίου.

Εὔστοχα θηροβολεῖτε κυναγέται, οἵ ποτὶ ταύταν
Πανὸς ὀρειβάτεω νισσόμενοι σκοπιάν,
οἵ τε λίνοις βαίνοιτε πεποιθότες, οἵ τε σιδάρῳ,
οἵ τε καὶ ἰξευτᾷ λαθροβόλῳ δόνακι.
κἀμέ τις ὑμείων ἐπιβωστέτω. οἶδα ποτ' ἄγραν
κοσμεῖν, καὶ λόγχαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμους.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Σιμωνίδου.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν ἀρκάδα, τὸν κατὰ μήδων,
τὸν μετ' ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

Θεαιτήτου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρειαύλου πόσις ἀχοῦς
πάνσκοπος, εὐκεράου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
πὰν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας
ἔδραμον αἰχματὰν ἐς δάϊν ἀστυνείων,
μιλτιάδου στήσαντος ὁμάσπιδα περσοδιώκταν,
ἵσταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.
ἄλλοις ἀκροπόληες. ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται
ξυνός, ἐμὶν μαραθών, καὶ μαραθωνομάχοις.

Φιλοδήμου εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Τρισσοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἁ κεφαλὰ γὰρ
μανύει κραναῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.
στέρνα δὲ, καὶ νηδύς, ἡρακλέα. λοιπὰ δὲ μηρῶν
καὶ κνήμης, ἑρμῆς ὁ πτερόπους ἔλαχεν.

θύειν

θύειν ἀρνήσῃ ξεῖνε μελίττι. τῷ γὰρ ἑνός σοι
θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἁψόμεθα.

Ἀπολλωνίου σμυρναίου εἰς ἕτερον
ἄγαλμα Πανός.

Ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
σπένδετε; τί δ' Ἰταλὸν χεῖτε μέθυ Βρομίου;
καὶ γυροὺς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
φείδεσθ'. οὐ τοιούτοις θύμασι τερπόμεθα.
Πὰν ὁ κατωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνοθοίνης
εἰμί. καὶ ἐγχθονίου γλεύκεος πότης κύλικος.

Λεωνίδου, οἱ δὲ, Πεισίδου εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησαν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι φὼρ ἔμβλεπε. τοῦτο δ' ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

Τύμνεω εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα πριηπίζω. κἂν ᾖ Κρόνος, οὐ διακρίνω
οὐδ' ἴσα φὼρ οὕτω ταῖσδε παρὰ πρασιαῖς.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε, καὶ κολοκυντῶν
φάσει τίς με λέγειν. ἔπρεπεν. ἀλλὰ λέγω.

Λουκιανοῦ εἰς ἕτερον Πρίηπον.

Εἰς τὸ κενόν με τέθηκε νόμου χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κλημάτιδων φύλακα.
καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
οὐδὲν ἔχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Ἀπολλωνίδου εἰς ἕτερον.

Ἀνθετ' Ἀναξαγόρης με τὸν οὐκ ἰθὺ ποσσὶ Πρίηπον,
ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γούνατι κεκλιμένον.
τεῦξε δὲ φυρόμαχος. χαιρέτω δέ μοι ἀγχόθι καλιὴν
ἀθρήσας, δίζου μηκέτι πῶς ἔπεσον.

Ἀργενταρίου εἰς τὸ αὐτό.

Ὡραῖος. οἶδα καὶ αὐτὸς ὁδοιπόρε. μηκέτ' ἐπαίνει
ἰσχάδα, μηδ' ὄγχνα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκώς,
καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
ἢν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δώσεις.
ὡς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

Ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τοῦτο Πρίηπε, καὶ εὖ τετυλωμένον ὅπλον,
πᾶν ἄρ Βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,
εἰς γάμον οὐκ ἀνέτοιμον. ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν
ὦ 'γαθὲ, καὶ σπαργῶς θυμὸν ἅπαντα πόροις.
ἀλλὰ κατὰ πρήϋνε τὸν ἐξῳδηκότα φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι.

οὐ

οὐ γὰρ ἐρημαίου ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' ἕλλης
ἠόνα, τὴν ἰδίην λάμψακον ἀμφιπολεῖς.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀντισίου.

Ἀγροφύλαξ ἕστηκα πολυκτεάνοις ἐν ἀρούραις,
φρίκωνος καλύβην, καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
τὸν λέγων παρ' ἕκαστον, ἐπὴν γελάσῃς ὁδιτῶν με
τοῦ σκύθους, χώρει τὴν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.
ἢν δὲ παρεκβαίνῃς ἐς ἃ μὴ θέμις, οὔτι σ' ὀνήσει
ἡ λάχνη. πρυπᾶν πάντας ὑφιστάμεθα.

Εἰς ἄγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἑστῶς, καὶ ὡς
δρῶντα καθεύδοντα. Πλάτωνος.

Τὸν Βρομίου σάτυρον τεχνάσατο δαιδαλέα χείρ,
μούνῃ θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁμέστιος. ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου.
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα ναϊάδων.
θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα,

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν
ἔχοντος, ὥσπερ ἀκροωμένου.
Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Αὐτομάτως σατυρίσκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει.
ἢ τί παρακλίνας, οὔας ἄγεις καλάμῳ;
ὃς δὲ γελῶν, σίγησεν. ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον,
ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἴχετο ληθεδόνι,
οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν. ἑκὼν δ' ἠσπάζετο σιγήν,
θυμὸν ὅλον τρέψας πηκτίδος ἀσχολίῃ.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν πόθῳ ἄλγος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτείρας, θήκατο λαΐνεον.
ἀλλ' οὐδ' ὡς, ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων.
ἔτι γὰρ μογέει καὶ λίθος ὢν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμφεχύθη σατύρῳ.

Εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ ψηφίδος ἐν ἀντιο-
χείᾳ. Νείλου σχολαστικοῦ.

Πάντες μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι. εἰπὲ δὲ καὶ σύ,
τί πρὸς ἕκαστον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
θάμβος ἔχων, γελόω, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλος
συμφορητὸς, γενόμην ἐξαπίνης σάτυρος.

Πλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς. ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον. ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε μόθων ἄτλητος ἐνυαλίοιο λέλογχας
Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας συγνὰ καθαψαμέναν
ἔντεα; σοὶ γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι, αἵ τε κατ' εὐνὰν
τέρψιες, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα. σὺ δ' εὐχαίταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν ἀφροδίταν
ὦ 'νθρωφ' ἱλάσκευ, πλατίον ἑζόμενος.
αἴνει δὲ γλυφίδαν Διονυσίου. ἅ μ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐλθοιμεν ποτὶ ναόν. ἰδοίμεθα τᾶς ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδάλεον τελέθει.
εἵσατό μιν Πολίαρχις, ἐπαυραμένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας.
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον. ἃς ἀπὸ νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

Εἰς ἔρωτα.

Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδών, ἄγνυσι κεραυνόν,
δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρός ἐστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτανῷ πτανὸν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' ἔρωτι
ἁ νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμυνομένα,
ὥς κε πάθῃ ταπερ ἔρεξεν. ὁ δὲ θρασύς, ὁ πρὶν ἀταρβὴς
δακρύει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.
ἐν βαθὺ τρὶς κόλπον ἀπέπτυσεν, ἆ, μέγα θαῦμα,
φλέξει τὶς πυρὶ πῦρ; ἥψατ' ἔρωτος ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κἀγὼ Κύπριδος αἷμα. κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἔνδυε τόξα φορεῖν ἀντία, καὶ πτέρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, ποῦ σοι τόξα, παρ᾽ αὐχένι τε φαρέτρη,
 ποῦ δὲ λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀμφυλίδων,
πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἠδὲ πρὸς ἄκρην
 ἰγνύην φοῖνιξ πέπλος ἑλισσόμενος;
κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὁπλίζομαι. ἣν δὲ θυηλὰς
 ἐμ᾽ αὔτως, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτεμις, ἡ Γόργοιο φύλαξ, κτεάνων τε, καὶ ἀγροῦ,
 τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.
καὶ σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάροιο νομαίου
 αἷμα, καὶ ὡραίους ἄρνας ἐπὶ προθύροις.

Ἀνύτης εἰς ἑρμῆν.

Ἑρμᾶς τᾷδ᾽ ἕστακα παρ᾽ ὄρχατον ἠνεμόεντα
 ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν ἀϊόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο.
 ψυχρὸν δ᾽ ἀχραὲς κράνα ὑποΐαχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱρὸν ἑρμείῃ με παραστείχοντες ἔχουσιν
 ἄνθρωποι λίθινον σωρόν. ὁ δ᾽ ἀντ᾽ ὀλίγης
οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν. ἀλλ᾽ ὅτι λοιπὰ
 αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἑπτὰ λέγει στάδια.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
 μηδ᾽ αὖ τὰ μῆλα, μηδ᾽ ὅπη τὰ μέσπιλα.
 τὴν δὲ πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο,
 ὡς μή τι θράξῃς τῶνδε, μηδ᾽ ἀχθεσθῇς.
 ἃ σὺν πόνῳ φυτουργὸς ἔκτηται Μίδων,
 ὃς κἀμὲ θῆκεν. ἢν δὲ μοῦ παρακλύῃς,
 γνώσῃ τὸν ἑρμῆν, ὡς κακοὺς ἀμείβομαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀχθηρὸν τὸν χῶρον ἔχω, καὶ ἔρημον ὁδῖτα.
 οὐκ ἐγώ, ὁ στάσας δ᾽ αἴτιος ἀρχέλοχος.
οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὁ ἑρμᾶς, οὐδ᾽ ἀκρολοφίτας.
 τὸ πλεῖον δ᾽ ἀτραπιτοῖς ἀνδρῶν ἀρεσκόμενος.
ἀρχέλοχος δ᾽ ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας, καὶ ἀγείτων
 ὦ παριών, τοῖον κἀμὲ προσῳκίσατο.

Εἰς Διόνυσον.

Ἐκ πυρὸς ὦ Διόνυσε τὸ δεύτερον, ἡνίκα χαλκοῦ
 ἐξεφάνης, χρυσείην εὗρε Μύρων ἑτέρην.

Εἰς πᾶνα.

Κρημνοβάταν δίκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
 ἕζομεθ᾽, ὃς πέτρινον τόνδε κέκευθε δόμον,

ὄλβον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες,
ἀγνάφου πόματος δίψαν ἀπωσάμεθα.

Μακίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὰν ἀναδενδράδα τάνδε παρ᾽ ἄκραις
ἰκμώδεις λοχάδας Πὰν ὅδ᾽ ἀποσκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ παροδῖτα
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρὶ χαριζομένῳ.
ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
ἀζαλέῳ βάκτρου τήνδε καρηβαρέην.

Ἄδηλον.

Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος, αἵ τε γελῶσαι
νύμφαι Πραξιτέλους, ἥ τε καλὴ Δανάη,
λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρες. αὐτὸς ὁ μῦθος
φθέγξεται, ἄκρητος ζῶν πάτερ ἡ σοφίη.

Εἰς Πᾶνα.

Δικτυώης τοῖόν με καθ᾽ ἱερὸν ἔμπυρον ὁ κρής,
χάλκεον ἔστησεν Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα.
δέρμα δ᾽ ἔχω διπλοῦν τε λαγωβόλον. ἐκ δέ γε πέτρας
σπήλυγγος, τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γέξης ἐκ Παρίης με, πόλιν ἐπὶ Παλλάδος ἄκρης
στῆσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἢν λαχάνων σ᾽ ὁ Πρίηπος ἴδω χεδὸν ἴχνια θέντα,
αὐτῇ γυμνώσω φῶρ σε ποτὶ πρασιῇ.
αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ᾽ ἔργον ὁρεῖς θεόν; οἶδα καὶ αὐτὸς
αἰσχρόν. ἀφιδρύνθην δ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι τῶνδε χάριν.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέραις παρ᾽ ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος,
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάζων ῥόπαλον.
εἵσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος, ἀλλ᾽ ἀπατηλοῦ
φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς, τὴν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον Πέρσαι δεῦρ᾽ ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
στήσωνται νίκας. εἰμὶ δὲ νῦν νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ᾽ ἕστηκα, καὶ Ἕλλησι τρόπαιον
νίκας, καὶ Πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις.

Ἄδηλον.

Ἴσιδι καρποτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
λαΐνεῳ ταλάρῳ, μογερῶν ἀπάνευθεν ἀρότρων,
αὐτόματοι στέχουσιν ἔσω πρὸς μέτρα καρποί.

Εἰς ἄγαλμα νυμφῶν.

Ταῖς νύμφαις τόδ᾽ ἄγαλμα. μέλοι δ᾽ αὐταῖσιν ὁ χῶρος.
καὶ μέλει, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέει.

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἀθλοῖσιν πανεπίφθονον, καὶ τρισέλαστον
  μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο,
ὡς ὀγδόων ἐπὶ γᾶς βεβαμμένος οἷά τις ἔμπνους,
  ἀμπαύει λύπας γήρα βαρυνόμενος.
μανύει δίστοιχος ὀλέθριος ὄγμος ὀδόντων,
  πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἀθλοῖσιν πανεπίφθονον, καὶ τρισέλαστον
  μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο,
καὶ τὸ κατεσκληκὸς κείνου δέμας; ἃ μὲν, ἐρείδει
  ψιλὸν γηραιᾷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον.
ἃ δὲ, σαθρὸς βάκτρου ἀπερείδεται ἐν γᾷ,
  κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

Πέρσου.

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἢν ἐπιβώσῃ,
  εὐκαίρως τεύξῃ. μὴ μεγάλων δὲ γλίχου.
ὡς ὅτι δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πένητι
  δωρεῖσθαι, τούτων κύριός εἰμι τυχών.

Λεωνίδου.

Υλοφόρου τόδ' ἄγαλμα ὁδοιπόρε Μικαλίωνος.
  ἑρμῆς δ' ἀλλ' ἴσθι τὸν κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἐξ οἰζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
  ἐργασίης. αἰεὶ δ' ὡγαθὸς, ἐς ἀγαθός.

ἐκ ποσειδάων. ex tuo nomine appellatæ sunt Athenæ olea producta, tibiq; cessit Neptunus. quem sæpenumero uictum tradit sympos. θ. Plutarchus. φαληροπίης. Cum nullus hostis Atticæ immineat quem profliges, tu tuis Athenienfibus parce. ἐς ἄγαλμα ἡφαίστου καὶ ἀθηνᾶς. nam illud ἐριχθέως superuacaneum est. aut ἐριχθονίου castigandum. μήτηρ νόσφι τόκων. cum Vulcanus fulmina Ioui aduersus gigantes pugnanti fabricatus esset, ab eo mercedis nomine impetrauit ut sibi cum Minerua rem habere liceret. huius ob id cubiculum clam ingressus cum uitium castissimæ deæ offerre conaretur, libidine æstuans semen in pauimentum effudit. ex quo Ericthonius natus. scio fabulam hanc uarie tractari. Isocrates & Pausanias Ericthonium Vulcano & terra generatum opinantur. Mitram quoq; spermate in solum eiecto editum ferunt. νυμφίε. Vulcane. κεκοσμημένη. forte κεκλιμένη. κέκλιται Martis statua prolapsa. θρηϊκίης. è Thracia in qua colitur. ἔθνεα γότθων. nos Gothi non inuadant. ἀρέα καὶ παφίην. Martis & Veneris concubitus ab Homero Odyss. θ. Luciano in colloquijs & Ouidio Metamorph. 4. narratur. ἀμφιπεριπλεχθέντας. circumplexos. φαέθων. sol. qui Iunonigenæ marito, furta tori furtiq; locum monstrauit. Lucianus. καθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ ἥλιος καὶ λέγει πρὸς τὸν ἥφαιστον. σκοπέων. aspiciens. οὐ ἐπὶ κηροῦ. in cereas Martis & Veneris imagines. ἤθελεν. debebat. ἐξελάσαι. ἐκλείπω. τᾶσδε. Dianæ. βούπαις, ὁ μέγας παῖς. ἔργον ὀνατᾶ. huius ut summi artificis mentio est Pausaniæ in Arcadi. & Elia. ἀγλαΐης λατοῖ. Latonæ suæ ipsius pul

chritudinis testimonium, nec non Ioui. uel ex hoc signo quam formosus sit Apollo Iouem & Latonam parentes non latet. τῆς δὲ. quæ tam formosum peperit. χῶπι. καὶ ὅπι. κατ' αἶνον. κατὰ τὴν παροιμίαν. ὄμματα καὶ κεφαλὴν. ex Homero Iliad. β. ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος διὶ τερπικεραύνῳ. ὁ κρονίδης. à quo talis procreatus est. οὐδ' ἥρη. Zelotypæ. κανὸν lege χαλκὸν. ἀπεπλάσατο. Onatas. κύπριν. Venerem è cœlo delapsam. χηρεύει. Venere caret. τὴν κνίδου ἐρχομένης. Venerem Gnidiam marmoream Euploiam à Gnidijs nuncupatam quam Praxiteles fecit, magni æstimat Lucian. in Amoribus eam omnium illius statuarum pulcherrimam appellans. ut cui, amore captus Macareus Perinthius cum delituisset noctu cohæsit. nec me fugit id Sami contigisse ab Athenæo literis esse proditũ, qui uolumine 13. Gnidiæ Veneris simulachro effingendo Phrynes amicæ corporis uenustatẽ quasi exemplar imitatum esse Praxitelem cõtexuit. Valer. Maximus. Vulcani cõiugem Praxiteles in marmore quasi spirantem in templo Cnidiorũ collocauit, propter pulchritudinẽ operis à libidinoso cuiusdam cõplexu parũ tutam. ὁ σίδηρος. Praxitelis. τὰν κύπριν. Gnidiam. κρινομένη. à Paride. οὗτος. Praxiteles. συνθνήτης. Iuno. ὁ φρύγα. Paridem. ἀφρογενοῦς παφίης. Veneris Gnidiæ nõ Paphiæ, cuius simulachrũ non est effigie humana sed continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum metæ modo exurgẽs. inquit Tacitus. Maximus Tyrius. Venus à Paphijs colitur; cuius insigne nulli rei magis assimile, quam albæ Pyramidi. at materia Pyramidis omnino ignota. ἀτθίδα δ' ἀρχόμενος. tres Athenis Mineruas affabre factas Aristides perhibet. ἡ ἀθηνᾶ σιᾶθηνᾶ, λέγω δὲ τὴν μὲν τὴν ἐλεφαντίνην. τὴν δ' εἰ βούλει τὴν χαλκῆν. καὶ νὴ δία γε εἰ βούλει τὴν λημνίαν. ἅπαντα ταῦτα. ὑπερβολὴν μὲν ἀρετῆς τοῦ δημιουργοῦ, τῆς δὲ θεᾶς ἀθηνᾶς ἔχει. Phidiæ Minerua auro & ebore constabat ut testis est Plinius. Auri pondus refert Thucydides libro secundo. utrunq; enarrat Aristophanis in pace scholiastes hoc uersu. πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας. Plato in Hippia maiore, quænam huius signi membra ærea, quænam rursum eburnea essent edocuit. Lucianus in imaginibus Lemniam omnibus Phidię operibus anteponit, cui & nomen suum adscripsisse Phidiam refert. ab his qui eam dicarunt nomen sortitam credit in Attic. Pausanias, nonnulli à loco qui est in arce Atheniensium λίμναι nũcupato. unde & Dionysius λιμναῖος. Demosthenes κατὰ νεαίρας. καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν λίμναις. Isæus. τὴν μὲν μίαν μισθοφοροῦσαν παρὰ τοῦ ἐν λίμναις διονύσου. λίμνας χωρίον τῆς ἀττικῆς nominat Aristophanis expositor. Ego Limnas in confinijs Messeniæ & Laconiæ nanciscor, à quo Limnitis Diana Tacito quarto annalium, non Limenitis. Cõfirmat Strabo libro octauo. tametsi hæc in eius hymno Callimachus, καὶ μὲν ἀγυιαῖς ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. Est etiam Diana Limnatis Artemidoro & Pausaniæ. Aeream & Elephantinam Mineruam signat Ouidius 4. de Ponto. Arcis ut Actææ uel eburnea uel ærea custos, bellica Phidiaca stat dea facta manu. Plinius Mineruæ à Phidia elaboratæ in Parthenone astantis meminit & Strabo lib. θ. καὶ ὁ παρθενὼν ὃν ἐποίησεν ἰκτῖνος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ φειδίου ἔργον ἐλεφάντινον, ἡ ἀθηνᾶ. τοῦτο βοήσεις. alta uoce proferes. ὡς βοῶντος. ac statim βουκόλος ἦν ὁ πάρις, bubulcus agresti ingenio adolescens ac imperitus pulchritudinis æstimator, formarumq; iudex. παρετρόχασεν. præterijt. ἄρχε. impera. τὰν δ' ἐνὶ κεκροπίδαις. Elephantinam aut Limniam. ἄρτιος ἐν τᾷ ταῦτα. ex Plutarchi testimonio Venerem armatam à Lacedæmonijs cultam ante ostendimus, quæ ab ipsis auctore Pausania Morpho cognominatur, eius simulachrum

chrum in Laconicis depingente. ἐνεδύσαο. induisti. ἐξελέληπας. Si Martem deum, belliq; præsidem armis spoliasti ac domuisti. ἀνθρώποις. quos nuda facile subiuges de Marte triumphans. τὰν Κύπριν. Gnidiam aut Atticam. παλλάς. Ipsa Minerua artium inuentrix. κυθέρεια. Morpho. ὀϊγον. sagittas. θεσμοί. seueriora instituta. ὅπλα κυθήρης. armatam Venerem. ἐν κρίσιν. Paridis. ἄρμεν. conuenit. ἀθρῶν. suspiciens. τὸν δ' ἐν θεσπιάδαις. Marmoreum cupidinem à Praxitele factum, non is tamen est quem adamauit Alcidamas Rhodius. πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ. Adamantem omnium durissimum lapidem inflammabit. Hesychius. in uerbo ἀδάμας. κάμε. perpoliuit. μιᾷ διστῷ. si uno hæc in loco posita sint. τὰν ἀναδυομέναν. Venerem è mari emergentem. Strabo. ἐν δὲ, καὶ ἡ ἀναδυομένη ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται ἐν θεῷ Καίσαρι ἐν ῥώμῃ, τοῦ σεβαστοῦ ἀναθέντος ἐν πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ. φασὶ δὲ τοῖς κῴοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν ταλάντων ἄφεσιν γενέσθαι τοῦ προσταχθέντος φόρου. θαλάσσης. è spuma maris. ὕδατι. aqua maris. λοχευομέναν. genitam. αἰγαίην ἅλα. maris Aegæi aquam. τὰ καὶ θέμις. Parmenio. θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν ὅσον θέμις. κύπρις. ipsa Venus. συγχείσθω. amore cōcitetur. ἐνυαλίου. Martis. πεύκυψε. ἀναδυομένης. ἀποχάζεο. ἀποχώρησον. μή σε διήνῃ. madefaciat. ἁ τοία. tam formosa. παλλὰς ἐλείφθεν. nec Paridi succensere debuit iure posthabita. ματρός. θαλάσσης. ἐξεμάξατο. repræsentauit. ἀκμῆς ἄγγελος. uigoris ac floris ætatis, uiri potentis puellæ. κυδωνιᾷ. mali cotonei instar rotundæ & turgidulæ sunt mamillæ. τῇ κρίσει. Paridis. αὐτός. solus. δέρξατο. aspexit. πρῶτα. primas partes. πανωπήεσσαν. omnibus conspicuam. τῆς τέχνης. suæ. ὡς παφίη. ut Venus est. ἤθελον εἶναι. lapis, id est sic armis insignita. οὐχ ἅτεροισιν. non quemadmodum in cæteris urbibus. ἀντὶ καλύπτρας. Contra Pausanias in Lacon. κάθηται δὲ καλύπτραν ἔχουσα καὶ πέδας περὶ τοῖς ποσί. ad uulgatum Lacedæmoniorum sermonem oculos uertit Antipater, quem præmisimus. ἑσσαμένα. induta. κατὰ κρατός. in capite ἀκρεμόνων. Ramorum. κάμακα. δόρυ. τευχέων δίχα. sine armis. θρᾳκός. Martem in ea prouincia ob gentis fortitudinem natum ferūt. μελιχρῶ. mellitam. mollem. & placidam. παιάν. cantus. Cantilenæ. ἐς τί. ad quid. ἐνέδυς. assumpsisti. ἀνδροφόνα. ὅπλα. μὴ θρασὺν ἄρη. δέδοικα subaudi. τῇ. huic Palladi. ἄκοντες ἅδον. placent iacula. θεοῖν. Bacchi & Mineruæ. ὅσοις. quā multis rebus. ἠῷος. orientalis. Arrianus & Herodotus. ἡμερίδος. uineæ. ὑπέτλη. dolores partus sustinuit, icta fulmine. ἡ δὲ κόρυς. caput. Lucianus in colloquio Iouis & Vulcani. ἐσέβης. ingressus es. ἔπρεπεν ἄμφω. conueniunt ambo. θηβαῖε. Thebani. κὴκ καὶ ἐκ ζηνός. & ex Ioue. Ioue patre nati. θύρσῳ δεινός. Bacchus. ἀμφοῖν δὲ στῆλαι. Abila Africæ, Europæ Calpæ laborū Herculis metæ sunt. eæ Saturni & Briarei esse dicuntur. Consule Eustathium in Dionysium, Melam libro primo & secundo, Strab. tertio, Philostratum in Apollon. quinto, Pindari annotationes hymno Nemeo. tertio, & Hesychium in uocabulo, στήλας διξόους. ipse Dionysius de situ orbis Liberi patris columnas in extremis Asiæ partibus statuit. ἔνθα δὲ καὶ στῆλαι θηβαιγενέος διονύσου ἑστᾶσιν πυμάτοιο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν. Curtius in septimo. Transierant iam Macedones Liberi patris terminos, quorum monumenta lapides erant crebris interuallis dispositi, arboresque proceræ, quarum stipites Hedera contexerat. νεβρὶς λεοντῆ ἄεθλος. κύμβαλα. Cymbala quibus Mænades & Satyri strepunt. πλαταγῇ. æneo crepitaculo, nam Curetes teste Lucretio (quorū unum Herculē fuisse ex Pausania ambiguum non est) armati in numerum pulsabant æribus æra. uide

lib. 10. Strabonem. At Curetes Corybantes & Idæos Dactylos eosdem ferme habitos esse ex multis collegimus. nec hoc ad Stymphalides aues absurde referri potest, quas crotalorum strepitu expulit Hercules. Pausanias. ταύτας κατατοξεῦσαι τὰς ὄρνιθας ἡρακλῆς λέγεται. πείσανδρος δὲ αὐτὸν ὁ καμιρεὺς ἀποκτεῖναι τὰς ὄρνιθας οὔ φησιν. ἀλλὰ ὡς ψόφῳ κροτάλων ἐκδιώξειεν αὐτάς. Tzetzes. κροτάλῳ τε χαλκῷ καὶ τόξοις ὄρνις κτείνει. χαλεπὴ θεός. Iunonis astutia fulmine extincta est Semele, eandem nihil non imperasse Herculi tenent pueri. ἐκ γαίης. è terra uel ex hominibus in deorum numerum relati. ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι. in Oeta monte arsit Hercules epilepsia sacro comitialiue morbo laborans, qui forte ob id Herculanus uocatur. Alexandro Tralliano παιδικὴ καὶ ἡρακλεία νόσος dicitur. sed ἡρακλεία διὰ τὸ ἰσχυρὸν, καὶ δυσμετάθετον τῆς νόσου. Apuleio sacer morbus quod animi partem rationalem quæ longe sanctissima est uiolet, quibusdam sacer tetrum & dirum significat. ἀναθεῖναι δὲ τῷ σελλῷ, inquit Artemidorus. de Baccho iam indicauimus. μηδ᾽ ἄποδα. Plutarchus. τῶν ἑρμῶν τοὺς πρεσβυτέρους, ἄχειρας καὶ ἄποδας, ἐντεταμένους δὲ τοῖς μορίοις, δημιουργοῦσιν, αἰνιττόμενοι τῶν γερόντων ἐλάχιστα δεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος ἐνεργούντων, ἐὰν τὸν λόγον ἐνεργὸν ὡς προσήκει καὶ γόνιμον ἔχωσιν. Phurnutus in Mercurio. πλάττεται δὲ καὶ ἄχειρ καὶ ἄπους, ἐπεὶ οὔτε ποδῶν, οὔτε χειρῶν δεῖται πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον αὐτῷ. Mercurios ἀγυιὰς uocari Demosthenis enarrator credit, quod manibus ac pedibus careant. γυῖα enim membra significat τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας Moschopulo. α uero priuatiua est particula. his non consentit Acron super hoc Horatij. Dauniæ defende decus Camœnæ leuis Agyieu. Euripidis scholia τὸν ἀγυιέα πρὸ πυλῶν ἵστασαν. κίων δὲ οὗτος ἦν εἰς ὀξὺ λήγων, quibus hæc agglutinat Aristophanis commentarius. ἰδίους δέ φασιν αὐτοὺς εἶναι ἀπόλλωνος, οἱ δὲ διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστι δὲ ἴδιον δωριέων. εἶεν δ᾽ ἂν παρ᾽ ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς. οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί. Et. ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κίων κωνοειδὴς, ἱερὸς ἀπόλλωνος καὶ αὐτὸς θεός. Phurnutus. ἀγυιεὺς δ᾽ ὀνομάζεται ὁ ἀπόλλων δεόντως, ἱδρυθεὶς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς. Macrobius: ἀγυιεὺς apud Græcos Apollo nuncupatur quasi uijs præpositus urbanis, illi enim eas quæ intra pomeria sunt ἀγυιὰς appellant. quid Pausanias. τοὺς γὰρ ὑπὸ ἀθηναίων καλουμένους στενωποὺς ἀγυιὰς ὀνομάζουσιν. uide Suidam. ἀκλὴς ἐγώ. uocari possum. χειρονομήσω. manus mouebo. ἀμφοτέρων δ᾽ ἂν βάσιν. utroque quo ambulem pede orbatus. καὶ ξύλον ἦν. nil, ut quod re uera est lignum audijt nec præstitit. κατεαγότος. fracti. λελογχώς. λαγχάνω. γυμνασίου. in quo statuam habuit. ἀμαράντου. pro ἀμαράντου. Chrysocomen. Chrysanthemon. ἴων. uiolarum. florum. μελισσέων. alueorum. ἀλέκται. fures. αἶγες ἀν᾽ ὄρη. Capræ in montibus pascentes. λύκου. custode Mercurio. αὐτόθεν. illinc. è uicino luto. καὶ ἐν ποσί. contemptum & neglectum. ἀψῖδος. Rotæ figuli. δύσμορφον. deformem. ὦ λῷστε. ò uir optime, ò uiator. τῶν πολλῶν ἕνα. unum è multis. ab imperito & uulgari artifice factum. τέχνα σκώπα. Scopæ laus cũ Praxitele & Phidia certauit. M. Tullius. sed certe non talem ut eam factam à Scopa diceres. Parium fuisse & insignem marmorariũ retulit in Arcadi. Pausanias. κράμβης ἅψωμαι. Crambe Græcis dicta cẽsetur quasi Corãble quod pupillas oculorũ obtundat hebeteťq;. id certe autumat Columella, oculis inimica Coramble. Scio hanc ab Atticis alio ac potiore etymi sensu proferri. Apud Iuuenalem Crambe repetita non Crambe reponendũ. frustra urgẽt miseri magistri. Athenæus Crãben & Raphanũ pro eodẽ habita iudicat. κυλλαίνε. uiatoris oratio est. ὦ παράδοξε. ò rẽ incredibilẽ

&

& præter omnium opinionem. μὴ κλέπτειν ἑρμῆς. Deus furacissimus. ἀμφοτέρων. Mercurij & Veneris. Ouid. Metamorp. 4. & Lucianus in Dialogis. ἀνδρογύνοις λουτροῖς. quæ uiris & mulieribus promiscue communia sunt. ἐκ πυρός. ex igne dum conflatur. adde ipsum amorem ignem esse. ὡς πῦρ. flammā ignem. τήγανον ἁρμόζων. sartaginē ex eo componens quæ ita ignibus superposita ardeat, ut amantum pectus urit amor. eadem alius. χαλκότυπος τὸν ἔρωτα μετεπλάξας, ἐποίησε τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει. τίς ὧδε ἔδησε. quis sic amorem ligauit. ἐσφήκωσε. constrinxit. δυστάμενος. manibus ad columnam uinctis. ψυχά. alligatus amor. μήποτ' ἐκείνου. σκόπει, ὅρα, uel δεδοίκα subaudi. uide ne is arctiore nodo ab amore uinctus & compeditus sit, quàm ipse ab eo fuerit. δεσμώτης. cupido. ἠγρευμένον. amorem. τὸν οἶστρον. insana libidine. καὶ δόλιον. dolosum & astutum deum, dijs atque hominibus imponentem. πεφρόντισο. nihil sane hoc tibi profuturum est. ψυχοτακῆ. quibus anima contabescit. λῃστά. prædo. perditor. ὁ σὸς δεσμός. uincula tua. quod nunc uinctus sis, homines doloribus liberantur. πέμπε λιτὰς ἀνέμοις. frustra deos obsecra. τήκοντας. quasi te ipsum suffocaturus sis. ὁ λύσων. te è uinculis. λαμπάδα δ' ἐς. Hæc supra. παλίντονον. reflexum. ἀνδροκρασίην. hominum. στέμματα. coronas. ἀπὸ γαίας. terrestri colluuie. ὑλαίης. non ex spermate progenitus, ἐκ δ' ἀρετῶν. uirtutes eæ sunt, Iustitia, Fortitudo, temperantia, & Prudentia, quam Marianus non φρόνησιν sed σοφίαν nominat. Longe autem Aristoteli σοφία καὶ φρόνησις differunt. πορνεύειν. τεσσάρων, μιμα τὴν ἐκ λιβάνου. flagitiosum & impudicum. Sozomenus. apud Phœnices uero qui in Libano uel Heliopoli commorantur fas ulterius non fuit uirgines fornicari. Adi Eusebium in uita Constantini. Socrates in Eccles. historia: ut ergo reor Heliopolitas ad crudelitatē suarum uirginum res illa perduxit, eo quod paterna consuetudo qua fornicabantur eorū uirgines antequā nuberent prohibita uideretur. est autē hæc iuxta Libanū Heliopolis, proditū quoque memoriæ est Phœnices uirgines in lustro lupanari uulgo quęstum facere, ex eoque dotē parare, qui usus aliquādo apud Lydos, Armenios, Babylonios, & Cyprios fuit. ἠϊθέων. iuuenū, μούνων. tantū. ὡράων. ex quatuor anni temporibus. κλίνας. loquitur amor. αὐχένα. mihi emancipatus. ληΐδας. cum præda mea abactis. τὸν ἔνδοθι. me pectori suo adhærentem. Φρύνη δῶκε. Pausanias. σάτυρος γὰρ δεῖν ἐφ' ᾧ πραξιτέλην λέγεται φρονῆσαι μέγα. καί ποτε φρύνης αἰτούσης ὅ τι οἱ κάλλιστον εἴη τῶν ἔργων, ὁμολογεῖν μὲν φασὶ διδόναι οἷα ἐραστὴν ὄντα, κατειπεῖν δ' οὐκ ἐθέλειν, ὅ, τι κάλλιστον αὐτῷ οἱ φαίνοιτο. ἐσδραμὼν οὖν οἰκέτης φρύνης, ἔφασκεν οἴχεσθαι πραξιτέλει τὸ πολὺ τῶν ἔργων, πυρὸς ἐμπεσόντος ἐς τὸ οἴκημα, οὐ μὴν πάντα γε ἀφανισθῆναι. πραξιτέλης δὲ αὐτίκα ἔθει διὰ θυρῶν ἔξω. καὶ οἱ καμόντι οὐδὲν ἔφασκεν εἶναι πλέον εἰ δὴ καὶ τὸν σάτυρον ἡ φλὸξ καὶ τὸν ἔρωτα ἐπέλαβε. φρύνη δὲ μένειν θαρροῦντα ἐκέλευε, παθεῖν γὰρ ἀνιαρὸν οὐδέν. τέχνῃ δὲ ἁλόντα ὁμολογεῖν τὰ κάλλιστα ὧν ἐποίησε. φρύνη μὲν οὖν οὕτω τὸν ἔρωτα αἱρεῖται. ἀεὶ μὲν, hæc autem ipsum Praxitelem. πραξιτέλης ὃν ἔπασχεν. Athenæus. καὶ πραξιτέλης δὲ ὁ ἀγαλματοποιὸς ἐρῶν τῆς φρύνης τὴν κνιδίαν ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς ἐπλάσατο, καὶ ἐν τῇ τοῦ ἔρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου ἐπέγραψεν. πραξιτέλης ὃν ἔπασχεν &c. ἐκλογήν τε αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἐδίδου, εἴτε τὸν ἔρωτα θέλοι λαβεῖν, εἴτε τὸν ἐπὶ τριπόδων σάτυρον. ἡ δὲ ἑλομένη, τὸν ἔρωτα ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν θεσπιαῖς. Glyceram meretricem nominant Eustathius & Strabo. iam quodnam sit cupidinis signum à Cicerone Verri obiectū propter quod unū Thespiæ uisuntur, apparet. Ea est Phryne, quanquā duas fuisse perhibent, quæ mœnia Thebanis substructuram se pollicita est, modo ascribi paterentur ciues: ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψεν, ἀνέστησε δὲ φρύνη. Propertius. & quæ deletas

potuit

potuit componere Thebas Phryne non Phirme. de hac Quintilianus libro secũdo, & Athenæus 13. μισθὸν ἐμεῖο. precium amoris Phrynes erga se, me amorem donans. ἔρωτος. Phrynes. ἔρωτα. cupidinis signum. καὶ θεόν. Phrynes in se amorem. τὸν τέκτονα. praxitelem. ἀντιτέχνης. pro signo illo suo. ταρβεῖ. Phryne non timet. μητέρα. mutui amoris, non Venerem. θεσπιεῖς τὸν ἔρωτα. Pausanias in Bœotic. θεῶν δὲ οἱ θεσπιεῖς τιμῶσιν ἔρωτα μάλιστα ἐξ ἀρχῆς. καί σφισιν ἄγαλμα παλαιότατόν ἐστιν ἀργὸς λίθος. θεσπιεῦσιν δὲ ὕστερον χαλκοῦν εἰργάσατο ἔρωτα λύσιππος. καὶ ἔτι πρότερον ξύλον πραξιτέλης. σφετέρων. sui amoris. κατέχει δελφῖνα. Tzetzes. ὡραῖον νέον μείρακα τὸν ἔρωτα ζωγράφοι, τοξότην ζωγραφοῦσι τε σῶμα καὶ πυρφόρον, καὶ πτερωτὸν, κατέχοντα δελφῖνα τε καὶ πόαν. τῇ μὲν γραφῇ τοῦ πτερωτοῦ, τί πτάς, τοῦ δελφῖνος, κρατεῖν τούτον σημαίνοντες, ἀέρος, γῆς, θαλάσσης. τοξότην δὲ πυρφόρον δὲ σὺν τούτοις ζωγραφοῦσιν, ὡς πλήττοντα καὶ φλέγοντα καρδίας τῶν ἐρώντων. νέον δὲ τοῦτον γράφουσι, σῶμα καὶ ὡραῖον ὡς τοῦ ἔρωτος καὶ ἐρᾶν πρεπώδεις νέα φύσει πρεπωδέστερον, μᾶλλον δὲ τῇ νέᾳ ὥρᾳ. ἐν πιπερεπάσω. libo pipere insparso. οὐδ' ἄπνοος. e farina, caseo, melle forte constans. ἐν δ' αὐτῇ. in conuiuio. πυρὶ σπάρτον. nam piper est calidissimum. οὗτος. heus tu. κυθέρης. Veneris. quã παρὰ τὸ κεύθειν ἢ κύειν τὸ αἰσχρὸν Cytheream, aut propter κυήσεις aut à Cytheris insula, uel à Cytheris Cypri oppido ad quod appulit eam nomenclaturam sortitam opinantur. nam Venus Ouidij testimonio nuda Cytheriacis edita fertur aquis. εὕδειν. dormiebat. ἐπηρμένος. haudquaquam facem erigens. ἐκ κέρατος. ex arcu. ἄλλοι. amantes. μίμνοι καὶ κνώσσων. ne quiescens mihi sis molestus. ἀμφικρεμῆ. appensam. πυρὸς ἔκγονε, ex igne procreate. καὶ σεῖο φῶτες. nos amantes. ὁμονοεῖν. nobis cum arcu tuo concordia est. τέτανται. alæ extensæ sunt. καὶ σκυθικῶν τόξων. Eustathius. σκυθικὰ δὲ τόξα, τὰ ἐκ κεράτων συγκείμενα. quibus Herculem Cretensesq́; usos ferunt. non tantum ob sagittandi peritiam ac corporis robur formidabiles erant uicinis regionibus ac hostibus suis Scythæ, sed etiam quia iacula toxico, quodam ueneni genere aut letifera radice tingebant. Theophrastus. ἐν αἰθιοπίᾳ γὰρ, ᾗ τοὺς οἰστοὺς χρίουσι, ῥίζα τίς ἐστι θανατηφόρος. ἐν δὲ σκύθαις αὕτη τε καὶ ἕτεραι πλείους. Aristoteles περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. φασὶ τὸ σκυθικὸν φάρμακον, ᾧ ἀποβάπτουσι τοὺς οἰστοὺς συντίθεσθαι ἐξ ἐχίδνης. τηροῦσι δὲ ὡς ἔοικεν οἱ σκύθαι τὰς ἤδη ζωοτοκούσας &c. Lucianus. τοιαῦτα χρίεις τὸ βέλος, οὔτε ἰῷ καθάπερ τὰ σκυθῶν χρίεται, οὔτε ὀπῷ καθάπερ τὰ κουρήτων. Nicandri glossulæ. τὸ τοξικὸν δὲ καλεῖται τὸ τοιοῦτον φάρμακον, διὰ τὸ ὁμοίως τοῖς τοξεύμασιν ἀναιρεῖν παραχρῆμα βρωθὲν ἢ ποθέν. ἢ ἐπεὶ οἱ πάρθοι, καὶ οἱ σκύθαι τοξεύοντες τούτῳ παραχρίουσι τὰς τῶν βελῶν ἀκίδας. lege Dioscoridem lib. 6. & Plinium 16. cap. 10. è taxi arboris succo fieri toxicum quasi taxicum appellatum, putat Pomponius Sabinus. τί γὰρ πλέον; tametsi quid hoc mihi profuturũ sit non sentiam. ἀΐδας. nam Proserpinam deamauit Pluto. νήπια. pueri. τύμπανα: supra. κύμβαλα δὲ πλαταγῶ. Bacchus Ariadnam amauit. Iupiter sexcentas. Mars Venerem. Apollo Daphnen. Neptunus Amymonen. Hercules Iolen. Luna, id est Artemis Endymionem. Mercurius Penelopen. ἅλιον δὲ τρίαιναν. Neptuni dei maris tridentẽ, fuscinam. καὶ πόλον. deos cęlites. κοσμεῦνται. ornantur. ὅπλον. ὅπλα. ensem. clypeũ. λαμπάδ' ἀρτεμίδος. Quædã Dianæ simulachra (quale Segestanæ fuisse apud Ciceronẽ legimus) faces præferentia enumerat Pausanias. Idem autem Dianæ & Lunæ numen, nec aliam ab Hecate tedas semper gestante, prisci existimauerunt. id fulcit Stephanus in uoce ἀμφιπόλου. Cleomedes. ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡ σελήνη τὸ φῶς ἔχει. mox subijcit. φανερὸν δὲ ἐκ τοῦ ὑπὸ τῶν δᾳδούχων δᾷδας τὰς εἰς τὰ ἀρτεμίσια ἐπισεῖν. quæ si nõ placẽt his certe acquiesces, quod Dianã facib. pictores & poetæ insigniunt

niunt, quoniam à Ioue ut cecinit Callimachus in eius hymno φαεσφορίην pe-
tierit eamque à patre sit consecuta. nam statim assuit. τοῦ δ' ἐτάμεσ πόλιν ἀπὸ
φλογὸς ἦψαο ποίης. οὐκ ἄχθος. οὐ νέμεσις. non molestum sit hominibus. διαί-
μονδ. dij. οἷς. φῶσι. ὀργεῶνος. ὁ ὀργεῶνος. εἰς ἄγαλμα ἥρας θηλαζούσης ἡρακλέα. Tze-
tzes. ἐθήλασε γὰρ ἡρακλῆς τὴν ἥραν ποῦς ὢν ἀθηνᾶς ἀρπαμένης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν
ἥραν θηλάσαι αὐτὸν, διὸ καὶ ἀπηθανίσθη. Eusebius. τεκοῦσα δὲ ἀλκμήνη, ἐξέθηκεν, ὡς
φασὶ, τὸ βρέφος, φόβῳ τῆς ἥρας. τὴν δὲ ἀθηνᾶν ἀγασθεῖσαν τὸ βρέφος, πεῖσαι τὴν ἥραν
χεῖρ αὐτῷ τὴν θηλὴν. εἰς νόθον. nouercalem mammam. κυρῷ. Cyro poetæ Pa
nopolitano. D. Hieronymus in Chronicis & Suidas. ὅθεν τις. cuius etiam dici-
tur filius. τρίζυγον αἱ μοῦσαι. tres musæ. Scriptores de numero musarum nil ra-
tum & firmum habēt. quidam duas. Eumelus Corinthius tres. Aratus 4. alij 5.
Epicharmus 7. Hesiodus & Sicyonij nouem. Ausonius: sed Sicyon (Pelopon-
nesi oppidum cuius nomen D. Augustinus se non recordari ait) totidem ter-
nas ex ære sacrauit. horum opiniones euolue apud Pausaniam in Bœoti. Dio-
dorū lib. quinto, Phurnutum in Musis, Tzetzen in Hesiodum præloquentē,
Ciceronem, lib. de natura deorum 3. & Plutarchum Sympos. uolumine 5. ἃ μὲν
ἀριστοκλέους. & hæc quidem Aristoclis statuarij opus, altera Ageladis, tertia Ca
nachi. Agelades & Canachus ex Plinio noti sunt. ἀλλ' ἃ μὲν κραντῆρα τόνον. Me
lorum tria sunt genera. Enharmonicum, Chromaticum, & Diatonum. Boeti-
us in Musica. primum quidem propter nimiam sui difficultatem ab usu reces-
sisse, secundū esse infame mollitie tradit Macrobius. non sum nescius Pappum
& Cleonidem commune uel mixtum addidisse. Cōmune ex insistentibus con
flatum Phthongis, mixtum in quo bini uel terni characteres generales ostēde
bantur. χιονέην. niueam. albam. ἐκ περιωπῆς. ex alta specula. ἀκμαί. idoneis scul-
pendo marmori instrumentis. μῆδος. Persæ contra Athenienses. ἀνδρείκελα.
uiri statuam. imaginem. καμμονίης. ex singulari contra Athenienses certamine,
uictoriæ symbolum. μαραθὼν. in quo subiugati sunt. καὶ νῆες. naues. αἰχμαλώτοις.
cruētis. ἔξεσαν ἀφροσύνην. Agoracritus Phidiæ discipulus si Plinio, aut ipse Phi
dias si Melæ, Suidæ, Hesychio in uocabulo ῥαμνουσίαν νέμεσιν & Pausaniæ in
Attic. credimus, qui uberius historiam Rhamnusiæ Nemeseos dilatauit quasi
consulto epigramma hoc edisserens, quàm ipse Suidas aut ij quos Erasmus ci-
tat in prouerbio Adrastia Nemesis. ubi tamen illud ἁ νέμεσις πῆχυν κατέχω ape
ruit. Eustathius signum illud Nemeseos Phidiæ esse negat, ἀλλὰ τοῖς τοῦ φειδίου
ἁμίλλον fatetur, post Strabonem. τὸ δὲ τῆς νεμέσεως ξόανον, ὃ τινὲς μὲν διοδότου φα
σὶν ἔργον, τινὲς δὲ, ἀγορακρίτου τοῦ παρίου, καὶ ὁμάμιλλον τοῖς φειδίου ἔργοις. contro-
uersiam dirimit Tzetzes in Historico. φειδίας ὁ περίδοξος ὁ ἀττικὸς ὁ πλάστης ὁ
γνωστὸς καὶ μαθητὴς ἀγελάδου τοῦ ἀργείου ἀγορακρίτῳ χάριτας ποιῶν τῶν ἐρωμένων,
ἀνθρώπῳ ὅσῳ οὐκ εὐχερεῖ περὶ τὴν πλαστουργίαν, ἀγαλματώδας φειδιακῇ τῇ τέχνῃ τὸ τῆς
ῥαμνουσίας ἄγαλμα νεμέσεως, δίος τε, ἐκείνῳ ἀνατίθησιν ἐπιγραφὴν χαράξας, ἀγορακρί-
του ἄγαλμα τοῦτο τοῦ παρίου. huic adhæret Zenobius. ἀριστώδινον. quæ maximos
homines procrearunt. ὑπερφιάλοις μερόπων. superbis hominibus. ἀντιταλαν-
τεύω. in æquilibrio teneo, exurgentes degrauo. ἐρεχθείδαις. Atheniensibus. ἀσ
συρίοις. Persis. καίριον. εὐκαίρως. uel illis funestam. νίκης. contra Persas. ἐπὶ σοφίης,
Phidiæ Atheniēsis. δρυάδων λέπας.. taceāt nymphæ atque arbores à uento com
motæ. κρουνοί. torrētes. aquæ. βληχά. balatus fœtarū ouiū. ζευκτῶν. cera cōpacto-
rū. χορὸν ἐστήσαντο. pedibus saltātes ad sonū fistulæ. φάρυγα. φαρυγῶς. τύπῳ. τῶν ἀ-
γαλμάτων. ἠχώ. Echo amicā. πηκτίδος. fistulæ. Agathias. ἠχὼ δ' ἐκ πατάγου στυγέω, θυ
μὸν ὅλον ξυνέψας πηκτίδος ἀσχολίῃ. ἠρνήθη. ἀρνέομαι. ἀνωφελέα. fugiēte Echo. ὀρεβάται
montes

montes conscendens. ἐκ δὲ συνῳδοῦ ῥήματος. ex cōsono cantu. per uices enim canebat Pan, ut & hodie solent in Italia plebei fidicines. ἁρμονίαν. fistulæ, cuius ad sonum nymphæ circumtripudient. καὶ δ' ὕδατος. cū Echo iuxta aquas oboriri soleat. τᾷδε. illic. ἔχεις. ibi te. μεσαμβρινόν. meridie. πηγᾶς. fontis. κυνός. caniculæ. ἅλμα. saltum, gressus. quidam ἅλμα pro ἄλειμμα. ὀδοιπορίαν. ὑπὸ ταῖν πίτυν arboribus contectam. ut κράναντ' αἰγείροισι κατάσκιον, malim. ὑπὸ ταῖν δὲ πίτυν. aut ὑπὸ ταῖν πλατάνων. ἀδύτι. ἀδύτι. ἔκχυτος. oriundus. τὴν ἐπάνω νεφέλην quæ super eorū imagines tantum pingi aut fingi solebat qui à Ioue orti essent. Eusebius lib. Euangelicæ præparationis. 3. ἀνὰ δὲ τῆς κεφαλῆς σφαῖραν ἔχει (Pan) χρυσῆν, διὰ τὸ μὴ μεταβαίνειν, καὶ διὰ τὴν τῶν ἄστρων ποικίλην φύσιν. καὶ ὅτι σφαιροειδὴς ὁ κόσμος. ludit forte Anyte in dictione hac. νεφεληγερέτα ζεύς. ex Homero. αἰγελάτην, χιμαροβάτην. ὁ γ' ἑρμείας. Homerus. εἰς ἑρμῆν. ἑρμῆν ὑμνεῖ μοῦσα διὸς καὶ μαιάδος υἱὸν κυλλήνης μεδέοντα. Lucianus in dialogis Pana Mercurio & Penelope parentibus genitum existimat, & Herodotus in Euterpe. ἐκ πηνελόπης γὰρ καὶ ἑρμέω λέγεται γενέσθαι ὑπὸ ἑλλήνων ὁ πάν. παρ' αἰγυπτίοισι δὲ πὰν μὲν ἀρχαιότατος, καὶ τῶν ὀκτὼ τῶν πρώτων λεγομένων θεῶν ἐστίν. Theocriti glossographus. τὸν δὲ πᾶνα, οἱ μὲν πηνελόπης καὶ ὀδυσσέως, ἢ ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ διὸς καὶ καλλιστοῦς. ἕτεροι δὲ αἰθέρος καὶ οἰνηΐδος, ἢ νηρηΐδος. τινὲς δὲ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Porrò ne quis in legendis auctoribus decipiatur, multiplex esse Panos numē ex Macrobio, Eusebio, Orpheo & Pindari commētarijs certo sciat. μὴ σύγε. loquitur Pan uel Mercurius. ἐπ' οἰονόμοιο. in loco illo ubi pascunt oues. ἰλύος χαραδραίης. luti ex torrente. βορβορόν. alterum uitium. ὕδωρ. subaudi. statim. νᾶμα ψυχρότερον νιφάδος. κεῖσε, ἐκεῖσε. illic. κεῖνα. illi. νᾶμα. ὕδωρ. ἥμενος. sedens. ἑρσήεντα. roscida. εὔστοχα. scite. non aberrantes à scopo. feliciter. οὔτε σιδάρῳ. ferramentis. uenabulis. καὶ καλάμους λαθροβόλους δόνακα. Calamos aucupatorios. τὸν ἀρκάδα. in Arcadia natū, in ea degentem ac regnantem. Id quod ex Pindari scholijs hymno Pythiorum 3. atque alijs patuit. τὸν κατὰ μήδων. qui prælio Marathonio quo fusæ sunt Persarum copiæ Athenienses auxilio iuui. Lucianus in sermone Panos & Mercurij. ἄρχω δὲ καὶ τῆς ἀρκαδίας ἁπάσης. πρώην δὲ καὶ ἀθηναίοις συμμαχήσας, οὕτως ἠρίστευσα ἐν μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ᾑρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. Lucianum aperit Herodotus in Erato. Iacchum quoq; ad Salaminem præsto Atheniensibus fuisse increbuit. στῆσε τὸ μιλτιάδης. sub arce Atheniensium ut tradit Lucianus. & hoc distichum. τὸν τραγόπουν ἐμὲ πᾶνα τὸν ἀρκάδα, τὸν κατὰ μήδων, τὸν μετ' ἀθηναίων στήσατο μιλτιάδης. τράγος ἐκ πατρὸς με πόλιν κατὰ παλλάδος ἄκρην στῆσαν ἀθηναῖοι πᾶνα τροπαιοφόρον. Herodotus. καὶ ταῦτα μὲν ἀθηναῖοι, καταστάντων σφίσι εὖ ἤδη τῶν πρηγμάτων, πιστεύσαντες εἶναι ἀληθέα, ἱδρύσαντο ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει πανὸς ἱρόν. Pausanias. καταβᾶσι δὲ οὐκ ἐς τὴν κάτω πόλιν, ἀλλ' ὅσον ὑπὸ τὰ προπύλαια, πηγή τε ὕδατός ἐστι. καὶ πλησίον ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐν σπηλαίῳ καὶ πανός. idem & Panos speluncam iuxta Marathonem fuisse prodit: ὀλίγον δὲ ἀπωτέρω τοῦ μαραθῶνος, πανός ἐστιν ὄρος. καὶ σπήλαιον θέας ἄξιον. ὀρεσταύλου. ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐλιζούσης καὶ διατριβούσης. πόσις ἀχοῦς. Pan apud Lucianum. ἐγὼ δέ, τῇ ἠχοῖ, καὶ τῇ πυθοῖ σύνειμι. Nicandri glossulæ. ἰάμβη δὲ θυγάτηρ ἠχοῦς καὶ τοῦ πανὸς θρᾶσσα τὸ γένος. δυσκεράδου. cornutorum animalium. δασυκνήμων. hirsutis pedibus. ὃς μεταναστάς. σύμμαχος. narrat in Problematis Aphrodisæus Pana quendam philosophię deditum hominē, huius soni quem Echo nūcupamus primū causam peruestigasse. Adi Suidam in uoce ἀλίπλαγκτος. αἰχματᾶν. bellicosorum. ἐς δαΐν ἀσσυρίων. Persarum. Assyriorū regum imperium ad Medos, à Medis ad Persas translatum est. quos superauit Alexander. quidam Syriam trans amnes Tygrim & Euphratem Assyriam proprie uocari. Assyrios prius deinde Syros appellatos scribit Iustinus, Herodotus. οὗτοι

δὲ

μὲν ἑλλήνων, ἐπὶ πλεῖον τὸ σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων, ἀσσύριοι ἐκλήθησαν. Plinius Syriam ante Assyriam dictam testificatur. Porphyrio quæ nunc Syria est olim adiectiõe syllabica Assyria uocata est. Pana quoq; cum Libero patre aduersus Indos militasse ferũt, quorum fortasse exercitus Panico casu deleti sint. Duris eorum copias ducibus ebriis, in potestatem Bacchi peruenisse. ὁμάσπιδα. commilitonem. προβοηθῶν τὴν. Herodotus in Erato & Pausanias in Att. ξένια. munera. ἀκλήτου συμμαχίας. Pan se ultro non euocatum suppetias Atheniensibus iuisse docet, in quo studium suum declarat. ἄλλοις ἀκροπόλεις. arces. ueteres tamen τὰς ἀκροπόλεις ὑψηλῶς πόλεις ὀνόμαζον. arcem editum & munitiorem in ciuitate locum significare Asconius Pedianus & Solinus fatentur. Budæus in libro de asse à Catullo & Virgilio dictum esse ait ciuitatum arces Palladi esse sacratas, quem in Minerua iuuat Phurnutus. Seruius lib. Aeneid. 6. arces ubiq; Ioui dari refert. cui patrocinatur Aristides. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀθροίζοντες ἀλλήλους, πόλεις ᾤκιζον, τὰς ἀκροπόλεις ἐξεῖλον Διί, πρός τε τὸ τοῦ παντὸς παράδειγμα βλέποντες ὅτι ἦν αὐτὸς τῶν ἄκρων τοῦ παντὸς οἰκήτωρ, καὶ ἅμα τὴν ὑπεροχήν τε τῶν ἑκόντων ὑπισάμενοι, ὡς μόνῳ τυράννων ἄρχειν δίδοται. de Minerua hoc in metro sentit Pan, quam in arce uenerabantur Athenienses. ὁ μηδοφόνος. ubi profligati sunt Persæ. διέλασαι. diuisus & distributus est. ξυνὸς ἐμὶν μαραθών. hæc paulo supra. ἡ σὺν τῷ μιλτιάδῃ. ὦ μαραθωνομάχοις. Qui in campo Marathonio sepulti sunt. Thucydides lib. 2. καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλήν γε τοὺς ἐν μαραθῶνι. ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. confitetur Att. Pausanias. ἁ κεφαλά. cornuta. στερρά. ualida, firma pelle leonina contecta. καὶ κνήμης. hoc ostendũt talaria. οἱ τρισσοί. Pan, Hercules, Mercurius. ἰταλοί. Itali, peregrini. πέτρου. statuæ, aut aræ. ἀρνοθοίνας. οὐ ταυροθοίνας. nec enim tantos sumptus probo. αὐτόξυλος. ligneus. καὶ ἐγχθονίου καὶ ἐκ χθονίου scribendum reor. ac mustũ in uase fictili potare soleo. ut his, χρυσέοις δεπάεσσι, & ἰτάλου βρομίου inferiora respondeant. nam sic est durius. & mustum bibo, quæ quidẽ potio domestica est. αὐτοῦ. hic. ἐφ' αἱμασιαῖσι, his in locis Priapus maxime colitur in quibus caprarum & ouium greges aluntur, & apes mellificant. ψωλὴ τέταμαι. rigidus & erectus est penis. φώρ. fur. ἀπὸ δ' ὀρῶ τᾶς. an te præcidam. τῶν ὀλίγων. respondet Priapus. καὶ ἦ γέρων. iam grãdis natu. φώρ οὕτω. fur ita accipitur & tractatur. ἐκπρεπεῖ μή με τάδε λέγειν λαχάνων ἕνεκεν. φήσει τις. τάδε. hæc minari. πάντα προειπεῖν. ἐκπρεπής. inquit Mercurius. hæc nõ dixisse. ἀλλὰ λέγω. hoc tamen omnibus denuncio. εἰς τὸ κενόν. frustra. νόμου χάριν. consuetudinis gratia. ὀρθὸν ἐπὶ ποσί. erectum ac pedibus stantem. δίζεο μηκέτι. neu quæras. ἤγε λαβὼν μοι. loquitur uiator. θίγγανε μηδαμῶς. ait Priapus. ἔτι. adde. καὶ ἔστι νόμος που. ubique. ὅδε λαβέ. Parœmia. ἅμα δίδου καὶ λάμβανε. Suidas. τὰ μὰ κατέδων. fidei nostræ commendata. ἰσχάδα. podicem. Argentarius. ἦν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δώσεις. ἰσχάδα quoq; pro anchora leges. ὡραῖος καρπὸς ἰσχάς. inquit uiator. οἶδα. ego Priapus. καὶ φυλακεῖον. mutonem. ἣν ἐπίοικον. monstrosæ magnitudinis. ὡς ἰσότης. pro fico ficum est daturus, τὸν πρωκτόν. Aristoteles in ethicis ad Nicomachũ Pythagoricos talionis assertores notauit; quod genus iuris nemo non improbat. constat enim omne fere hoc quo utimur proportione geometrica, quam hæc Arithmetica æqualitas exturbat. Quæ sit analogia Arithmetica & geometrica docet Nicomachus lib. Arithm. 2. Satis admirari nequeo hac in re lapsum esse uirum eminentissimum. nam tametsi in hac proportione ut a ad b sic b ad c ac retrorsus, medium bis assumatur, non ideo sane Arithmetica est analogia dicenda. nec Psellus in geometricæ proportionis exẽplo plu-

res quàm τρεῖς ὅρους protulit, unam continuam, alterã uero quæ quatuor constat, ut a ad b. ita c ad d. interruptam & hiulcam uocari quis ignorat? ὅπλον. colem. pudendũ. ἐξεκέχυκας. effudisti. ἀντίγαμον. congressum. οὐκ ἀντίτυπον. non imparatum. διψᾷ. mulieres sitis, id est deperis. ὦ γαθέ. ô bone uir. Ironicôs. πόροις. foraminibus. ut omnes terebres ac fodias. ἐξῳδηκότα. tumidum. φαλλὸν ξύλινον αἰδοῖον. quod in Dionysiis è collo & femoribus propendebat. fuerũt & Phalli oblonga ligna in summo habentia ex corio ueretra. Suidas in uocibus. τυμός. φαλλοφόροι. φαλλοί. κατὰ πρήυνε. mitiga. ἀνθηρῇ. florida. ἑλλησπόντα. Hellespõtum. λάμψακον. Lampsacum, à Priapo Bacchi & Veneris filio conditum: nomen urbi imposuisse longo sermone in libello de claris mulieribus, declarat Plutarchus. τοῦ σκύθους. mentulæ crassitiem ridebis. ἀν ἅ μὴ θέμις. si quid ex hoc Phriconis agro fureris. ἡ λάχνη. non ideo à te abstinebo quod barbatus sis ac uillosus. τὸν Βρομίου. ὀβριμοπάτρα. πνεῦμα βαλοῦσα. Dædali statuæ ait Plato nisi ligentur discedunt atq; aufugiunt. Diodorus. Dædalus statuis fabricandis adeo superauit omnes, ut à posteris traditum sit signa ab eo facta cum aspicere & ambulare uiderentur spirantia existimari. Tzetzes. τὰ δὲ δαιδάλεια φασὶ κινεῖσθαι τοιοτρόπως. τοὺς ἀνδριάντας πρότερον τῶν χρόνων τοῦ δαιδάλου, ἐδημιούργουν, ἀχείρας, ἄποδας, ἀομμάτους. πρῶτος δ' ὁ δαίδαλος αὐτὸς δείλει χεῖρας, πόδας, δακτύλους ἐνηρμόσατο, καὶ βλέφαρα καὶ τἆλλα. ὅθεν ὁ μῦθος πέπλακε, κινεῖσθαι τὰ δαιδάλου. Horum mentionem facit Politic. primo Aristoteles. Palæphatus in Dædalo. Euripidis & Pindari scholiastæ. Pausanias. οἱ πάλαι τὰ ξόανα ἐκάλουν δαίδαλα. ἐκάλουν δὲ ἐμοὶ δοκεῖν πρότερον ἔτι ἢ δαίδαλος ὁ παλαμάονος ἐγένετο ἀθήνησι. τοῦτο δὲ ὕστερον ἀπὸ τῶν δαιδάλων ἐπίκλησιν γενέσθαι δοκῶ, ἢ οὐκ ἐκ γενετῆς τεθεῖσθαι τὸ ὄνομα. huic forte applaudunt qui Dædalum simulachrum è quercu Alalcomenis consilio Iouem confecisse, qua sibi Iunonẽ reconciliarit, quiq; δαίδαλον quasi δαίδαλον ἀπὸ τοῦ δαίω dictum memoriæ produnt. Porrò quicquid affabre elaboratum est, δαίδαλον uocant. Athenæus. τὰ γὰρ καλὰ πάντα δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. Theocritus. ἐν δὲ δαίδαλα πολλά. Homerus Iliad. ξ. ἔθετο δ' ἐνὶ δαίδαλα. & σ. χαλκεύων δαίδαλα πολλά. & πάντοσε δαιδάλλων. ornans. uarians. Odyss. τ. πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν. glossulæ κατασκεύασμα ποικίλον. ex iis λογοδαίδαλοι, οἰνοδαίδαλοι atq; id genus nonnulla. Seruius apud Virgilium: & dædala fingere tecta. Dædala ingeniosa exposuit, sic alij Dædala tellus. apud Lucretium. melius Festus in uoce Dædala. ὁμέστιος. συνοίκιος. aquam fundens. μέθυος. quod Baccho propinabam. κοῦρον. amorem dormientem. παῖδα. ipsum amorem. δόναξ. fistula. ἢν παρακλίνας. hoc nisi ita est, quamobrem ceruice inclinata. καλαμίνῳ. δόνακι. ὑπὸ τὸν πωλῆς. qua ex fistulæ sono fruitur. λυθεὶς δόνει. tacuit. οὐ γὰρ κηρὸς ἔφυκεν. quod ad imaginem ceream spectat loqui potuisset. ἑκὼν. sponte. πηκτίδος. fistulæ. ἀλλ' οὐδ' ὡς. nec lapideus. τὸν χαλκόν. æs, cum fusum est. ἀπέδραμεν. aufugit Satyrus, quippe qui spiret. σατύρῳ. cum Satyro. cuius imago uiuit. εἰπὲ δὲ καὶ σύ. & tu ô Satyre dic cur rideas. πρὸς ἕκαστον. unumquenq; nostrum aspiciens. πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλος. ex sectis paruis marmoreis crustis. id est opus amussatum siue musiuum, nos Mosaicum uocamus, qua arte compositus in satyrum transierim. alij è marmoreis assulis, pilis ferreis contusis incerniculo cribratis subtilissimaq; scobe, admixta purissima calce satyrũ effinctum existimant. Stuchum hodie appellant. ἐγερεῖς. suscitabis. ἀργύρεος. argenteus satyrus. κλωῷ. illi. hæc ante. μόθων ἄτλητος. tumultum male tolerans & sustinens. φυλακίοιο. Martis ὅπλα. arma subauditur. ψεύστας. mendax. nanus. στυγνὰ ὅπλα. tristia arma. statim φῦλα, δούρατα. καθάψαι. tractare & capessere fecit.

καὶ κροτάλων. Crotalorum & musicorum organorum. τριτωνίς. Mineruæ. ἰθι. uade. ὦ' γ θρωφ ἱλάσκεο. placa. lita. πλατίον. πλησίον. ἀενα δὲ γλυκέρων. dictio αἰνεῖν χαίρειν ἐᾶν apud Hesiodum significat. νῆ ὀλίγην αἰνεῖν. Plutarchus. τὸ μὲν γὰρ αἰνεῖν σημαίνεται τὸ ἐπαινεῖν, αὐτὸ δὲ τὸ ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι νῦν λέγεται, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλῶς φαμὲν ἔχειν καὶ χαίρειν κελεύομεν, ὅταν μὴ δεώμεθα, μηδὲ λαμβάνομεν. Virgilio quoq; fortasse laudare idem sonat. laudato ingentia rura. mitte & Valere sinas magna hæc latifundia quæ, ut Plinius inquit, perdidere Italiam. nec dubitat Columella quin minus reddat laxus ager non recte cultus, quam angustus eximie. Illaudatus uero Busiris non nominandus est. Hesiodus. τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι οὐκ ὀνομαστοί. glossema. οὓς οὐ δυνατόν τις ὀνομάσαι, ἀντὶ τοῦ δεινοί. ὑπερφόρει γὰρ αὐτῶν τὰ ὀνόματα. Homerus. καὶ ποίλιον οὐκ ὀνομαστήν. τὸ βρέτας. βρέτας κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἴδωλον. καταχρηστικῶς δὲ, ἐπὶ τὸ οἱονδήποτε. δείκελα κυρίως τὰ τῶν θεῶν ἴκελα δείκελα τινὰ ὄντα. alij grāmatici statuas quæ dijs fiunt uocari εἴδωλα putāt. quæ Heroibus ξόανα, quæ regibus ἀνδριάντας. quæ sapientibus, εἴκελα, quæ benemeritis uiris βρέτεα. εἵσατο. posuit. πολίαρχις. scortum. ἐξ ἀπό. è qua aquam hauriant. ὁ πλανός. amor. τὸν πλανόν. fulmen. πῦρ πυρός. amor qui ignis est, fulmine est potentior. τὸν ἀντίον. Anterota. quem diuersum amori deum ueteres nuncupabant. quibusdam ἀντὶ haud contrarietatem sed non æqualitatem paritatemq; potius significat. duos Anterotes nominat Cicero libro de natura deorum tertio. Pausanias in Atticis. τὸν δὲ ἐν πόλει βωμὸν καλούμενον ἀντέρωτος ἀνάθημα εἶναι λέγουσι μετοίκων. ὅτι μέλης ἀθηναῖος μέτοικον ἄνδρα τιμαγόραν ἐρασθέντα ἀτιμάζων, ἀφεῖναι κατὰ τῆς πέτρας αὐτὸν ἐκέλευσεν, ἐς τὸ ὑψηλότατον αὐτῆς ἀνελθόντα. τιμαγόρας ἄρα καὶ ψυχῆς εἶχεν ἀφειδῶς, καὶ πάντα ὁμοίως κελεύοντι ἤθελε χαρίζεσθαι τῷ μειρακίῳ, καὶ δὴ καὶ φέρων ἑαυτὸν ἀφῆκε. μέλητα δὲ ὡς ἀποθανόντα εἶδε τιμαγόραν ἐς τοσοῦτον μετανοίας ἐλθεῖν, ὡς πεσεῖν τε ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς αὐτῆς. καὶ οὕτως ἀφεὶς αὐτὸν, ἐτελεύτησε. καὶ τὸ ἐντεῦθεν δαίμονα ἀντέρωτα τὸν ἀλάστορα τὸν τιμαγόρου κατέστη τοῖς μετοίκοις νομίζειν. in Eleorum gymnasio stabant amoris & Anterotos icones, sed ἔρως palmaceum tenebat ramum quem auferre niteretur Anteros. lege Suidam in uocibus ἀντέρως & μέλιτος. hæc omnia eleganti apologo complexus est Porphyrius, tractauitq; Themistius in oratione in qua Nicomedenses ad philosophię studium exhortatur. ὁ πρὶν ἀταρβὴς. ante natū Anterota. τὰς ἔρεξεν. quæ perpetrauit. κόλπον ἀπέπτυσεν. Sagarum Lamiarumq; insidijs ter in sinum spuendo occurrebant mulierculæ. Id enim incantamentis & deuotionibus aduersari putarunt. Tibullus. expuit in molles & sibi quisque sinus. Erasmus in Prouerbio, Sinui inspuere, aut in tuum ipsius sinum inspue. & Plinius libro uigesimo octauo, cap. quarto. κασιγνήτῳ. Anteroti fratri. παραυχενίς. collo & humeris dependens. ἐνδρομίς. Varinus. ἐνδρομίδας δὲ ἐκάλουν τὰ τῶν δρομέων ὑποδήματα. ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων. ex eo crepidarum genere calceus quæ in Creta consuuntur uenatoribus idoneæ. λυκαστέων. Cretensium. à Lycasto urbe. Dianam à Cretensibus maxime cultam neminem latet. an λυκαστέων. Amazonum more. fuerunt enim Themiscyra & Lycastia Amazonū oppida ut docet Tarræus. πόρπῃ. aurea fibula. πῶς ἄκρην ἐγγύην. Callimachus εἰς ἄρτεμιν. ἀλλὰ φαεσφορίην τε καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι λεγνωτόν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω. φοινίξ. ruber. ἐς δὲ θυήλας. eo ornatu ad sacra eo. ἀνπολίην. ὑπαντιάζει. σάω. serua. ὑπέρρεξε. tibi sacrificabit. νομαίης. pascentis. προθύροις. templi tui. αἰόνος. litoris. ψυχρὸν. ὕδωρ supple. ὑποιάχει. subter strepit. infra. τέτραχα μὲν ποτιόρσιθε δ[illegible]

ἰαχὴ λαῷ. acclamauit. Agathias. πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κούρης ἴαχεν. λίθινον σωρόν. Hanc lapidum congeriem, ἑρμαῖον uocat Homeri interpres Odyss. ρ. Hesychius ἑρμαῖον λόφον, quem aceruum habuisse plebeiorum sepulchra ex hoc Maronis uersu probare nititur Erasmus. monte sub hoc lapidum tegitur Ballista sepultus, quod alij non probant. Pausanias hunc honorem fortibus uiris qui in bello cecidissent ab Arcadibus collatum affirmat. Strabo. παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἑκατέρωθεν πολλαχοῦ ὥσπερ ἑρμαῖα πέτρων ἀλίβατον στρογγύλων. αὐτοῖς. ipsis uiatoribus. αἰγὸς ἐπὶ κρήνην. ad capræ fontem nuncupatum. κᾶθ' ὅπη. ubi sunt. τὴν σχοῖνον. schœnum. schœnus mensura terræ est. κἀμὲ. Mercurium. παρακλύης. si me non audieris. ὀρεσοχάρης. non montibus delector. τὸ πλέον. τὸ πλέον. ὦ παροδῖτα. ὁ uiator. χαλκῷ με ξεσφαίνης. cum ex ære te finxit Myron. δικέρωτα. bicornem. δόμον. antrum hoc habitat. ὕλαιον. ἴλαιον. ὅσοι λιβάδων δέ. salientem aquam. ἀναδενδράδα. hæc arbusta. γαστρὶ χαριζομένῳ. racemos comedenti. δέξῃ. suscipies. καρηβαρέειν. id est tibi hoc baculo caput perturbabo. ὁ τραγόπους. hic satyrus est. λύγδινα. è marmore pario. ζεῦ πάτερ. Catullus. Doctis, Iuppiter, & laboriosis, δικτυννης ἱερόν. unde id cognomentum Diana acceperit Callimachus in eius hymno ostendit, quem in hoc libro decimo reprehendit Strabo. lege Euripidis in Hippolyto & Aristophanis in Ranis commentatores. Pausaniam in Corinthia. & Phurnutũ in Diana. Diodorus Dictynnam aliam esse à Diana sentit. ἐμπύρων. ob sacrificia. αἰγίνυχα. Capripedem. πόλιν ἄκρην. sub acropoli. τροπαιοφόρον. de Persis triumphantem. ὁ πρίηπος. ego Priapus. πεῖ, πρὸς τόδε χάριν. ut fures perfodiam. ῥόπαλον. ueretrũ. ἰθυτενὲς. rectum. ἀποτηλοῦ. procul. τὴν φλέβα. præ magnitudine & crassitie. Alcæus. κεχάρμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα μηρὸς ἀγύρτης, κἀμὲ λίθον. hoc supra exposuimus. ἶσιν. Plutarchus in libro de Iside & Osiride, Herodotus in Euterpe, Diodorus & Ouidius in Metamorph. πάχυμήσει. omnia cum consilio & prouidentia celeriter agenti. λαΐνεῳ τάλάρῳ. calathum supra caput habenti. ἀρότρων. sponte, agris incultis. αὐτόματοι, ut Homerici tripodes. μυστιδα. Isidem. ἄφθιτα. nullis caloribus exsiccata. ἐν ἐσθλοῖσιν πινακηγυθέα. qui cum nil reprehensione dignum diu hic illic omnia perscrutatus, inuenerit, dolore tabescit ac disrumpitur. ὡς ὁρῶν. uides subaudi. ἔμπνους. spirans uiuus non fictus. βαρυνόμενος. uix se ob tristitiam & animi langorem pedibus sustinens. ὄγμος ὀδόντων. dentium series. τῶν φίλας, consanguineorum. familiarium. βάρος. aridum corpus. ἃ μὲν. altera manu. ψιλὸν κρόταφον. glabrum & depilatum caput. βαλών. eo percusso, perspecta cuiusdam felicitate aut commodo. στυγνρὸς. στυγνρῶς. ἀπεχθόμενος. tanquã lapidem oderit. ὀνύχων ἄπο. funditus. παμφάγε. omnia mordens. πρίων γόμφους. ore & dentibus stridens. καὶ κενεαὶ, macies & debilitas. ἀνεβοόσιν. τῶν ἀνθρώπους σίνοντα. ἄνυσον. ἄνυσε. οὐδὲ τόπον. adeo artificiose Momũ effinxit statuarius, ut nullum locũ ori eius reliquerit, ut id reprehendere nequeat ipse Momus. δήκτα. mordaci. ἐν σμικροῖς. πράγμασι. si parua petas. ὡς ὅτι. Alij ὧν ὅτι legunt. δαιμόνων. Pan uel Priapus inter minorũ gentiũ deos multi nominis. τυχὼν. fortassis. κύριός εἰμι. à me hoc consequi potes. ὑλοφόρον. calonis. ἄγαλμα. hoc est. τὸν κρήγυον. Itaq; facultates eius auxit. ὡς. quoniam. ἐς ἀγαθὸς. siue pauper siue locuples fuerit. nunc enim ditior effectus eodem est in Mercurium animo. δωροδοκῆσαι. Mercurium muneribus allicere, primitijs & sacrificijs eum sibi conciliare, nunc in bonam partem.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.
Συνεσίου σχολαστικοῦ.

Ὁππόθεν ὁ ξεῖνος; Βυζάντιος. οὔνομα δὴ τίς;
Εὐσέβιος. σὺ δὲ τίς; Κῷος Ἱπποκράτης.
τοῦ δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; λόγων χάριν. ἡ πόλις αὐτῷ
τῶν ὕπερ ἐμὲ κραδίων ἀντιδέδωκε γέρας.
καὶ τί μὴ αὐτὸς ἑὸν τύπον ἔγραφεν; ὅττι γεραίρων
ἡμέας αὐθ' αὐτοῦ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

Μάγνου ἰατροῦ εἰς εἰκόνα Γαληνοῦ.

Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτοὺς διὰ σεῖο Γαληνὲ,
δέχνυτο μὲν θνητοὺς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους.
χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,
σῇ παιωνίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

Ἀδέσποτον εἰς Σώσανδρον ἱππιατρόν.

Ἰητὴρ μερόπων Ἱπποκράτης. ἀλλὰ καὶ ἵππων
Σώσανδρος, κρυφίης ἶσον ἀκεστορίης.
ἢ τέχνην μετάμειψον, ἢ οὔνομα. μὴ δὲ καλείσθω
ἄτροπος ἐκ τέχνης, ἧς ἕτερος κρατέει.

Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα
ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν ἰάμβλιχος, ὅς ποτι γῆρας
ἤλυθεν, ἁγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὀάρων,
ἔργα δ' ἀκεστορίης ἔφεπεν, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεστόρεσεν.

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατροῦ.
Κριναγόρου.

Αὐτός σε φοίβοιο πάϊς λαβὼν ἠδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανακῆ χέρα λιπηνάμενος
πραξαγόρη, στόνοις φαρμάξατο. τοὶ γὰρ, ἀνίας
ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν.
καὶ ὁπόσα τμηθέντος ὑπὸ χροὸς ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηείης οἶδα παρ' ἠπιόνης.
θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

Εἰς Ἱπποκράτην.

Ἠὲ τεὴν φωνὴν Ἱπποκράτευς ἔγραφε ποιῶν,
ἠὲ σύ γε κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίας ᾦξε κελεύθους
παιήων μερόπων Κῷος Ἱπποκράτης.

Εἰς ὀρειβάσιον ἰατρόν.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος ἰουλιανοῦ βασιλῆος
ἄξιος εὐσεβίης δῖος ὀρειβάσιος.

εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰατρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

στῆσε τὴν εἰκόνα. γραφίδων. meæ imaginis. τύπον. εἰκόνα. ἄμμας. me Hippocratem. ἡ. ὧν χέρας. παιωνίη. medica manu domita. ἴσως. sciens. perite. ἀτρέφος ἐκ τέχνης. debebat enim ex nominis etymo σώσανδρος hominibus mederi, ἱπποκράτης equis. ὑπεστόρεσεν. substrauit. submisit. φοίβοιο παῖς. Aesculapius. πανάκη. θεραπεία. medela, salute. Hippocrates deam putat. ὄμνυμι ἀπόλλωνα καὶ ἀσκληπιὸν καὶ ὑγίειαν καὶ πανάκειαν. Aristides. εἰς ἰασώ τε καὶ πανάκεια καὶ αἴγλη σῶσι καὶ ὑγίεια ἡ πάντων ἀντίρροπος ἠπίων. Aristophanis glossematarius. πολλοὶ δὲ παῖδες ἀσκληπιοῦ. ποδαλείριος. μαχάων. ἰασώ. πανάκεια. ὑγεία. ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ ἰᾶσθαι καὶ πάντα ἀκεῖσθαι καὶ παρὰ τὸ ὑγιείαν παρέχειν. Plinius libro 35. cap. undecimo. cum Aesculapio filiæ Hygia, Aegle, Panacea, Iaso. λιπηνάμενος. manu tua iuncta. πραξαγόρην. Praxagoras medicus fuit Cous Hippocratis discipulus. Tzetzes. υἱοὶ τοῦ ἱπποκράτους δὲ, ὁ θεσσαλὸς καὶ δράκων. οὓς καὶ τὸν πραξαγόραν δὲ τὸν κῶον καὶ ἑτέρους ἰατρικὴν ἐδίδαξεν, τμηθέντος. ex hoc Praxagoram chirurgum quoque fuisse ostendit, quales omnes Homerici ac uetustissimi medici. παρ' ἠπιόνης. Epione Aesculapij uxor fuit. Pausanias. τέμενος δὴ θεοῦ ἀσκληπιοῦ. καὶ ἀγάλματα ὁ θεὸς αὐτὸς, καὶ ἠπιόνη. γυναῖκα δὲ εἶναι τὴν ἠπιόνην ἀσκληπιοῦ φασι. aut filia. Abderitæ Hippocrati. ἱδρυσαν μετὰ ἀσκληπιοῦ πατρός. ἔνθι μετὰ ἡρακλέους θυγατρὸς ἠπιόνης. ἔνθι μετὰ παίδων τῶν ὑπὸ ἴλιον στρατευσαμένων. Phurnutus. λέγεται δὲ ὁ χείρων τετροφέναι τὸν ἀσκληπιὸν, κἂν τοῖς τῆς ἰατρικῆς θεωρήμασι τοῦ ἀσκληπιοῦ, ἠπιόνην, τοῦ ὀνόματος οὐκ ἀργῶς εἰς τὸν μῦθον παρειλημμένου, δηλοῦντος δὲ τὸ πραϋντικὸν τῶν ὀχλήσεων, διὰ τῆς τοῦ ἠπίου φαρμακείας, ἄνακτος. Charontis. ἑτέρην. aut tuam. τῆς κείνου. dictata ab eo excipiens. ὤϊξε. aperuit. primus nanque uiam & rationem medendi inuenit Hippocrates. ut testatur Galen. lib. θεραπευτ. μεθο. θ. παιήων μερόπων. medicus. hominum ut Pæon deorum. ἰουλιανοῦ. Iuliani parabatæ. ἄνθεα δρεψάμενα. Ego Venetijs multa huius Oribasii opera uidi.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ καιροῦ, ποσειδίππου.

Τίς; πόθεν ὁ πλάστης; σικυώνιος. οὔνομα δὴ τίς;
λύσιππος. σὺ δὲ, τίς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω. τί δὲ ταρσοὺς
ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ' ὑπηνέμιος.
χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι.
νὴ δία τἀξόπιθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με ποσσὶν,
οὔτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

εἰς ἄγαλμα τοῦ καιροῦ. Erasmus in Adagio nosce tempus. Politianus in miscellaneis & Callistratus in Ecphrasib. ἐπ' ἄκρα βέβηκας. ἀκροποδητί. summis pedibus ingrederis. ταρσοὺς. talaria. ἵπταμαι. euolo. τί κατ' ὄψιν. è parte anteriore capitis. λαβέσθαι. ut abripiar. δράξεται. apprehendet.

ΕΙΣ ΚΗΠΟΥΣ.

Εἰς κῆπον παράλιον. Παύλου σιλεντιαρίου.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδραν. ἄπλωτα δὲ χέρσου
νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
ὡς σοφὸς ὅς τις ἔμιξε βυθὸν χθονί, φύκια κήποις,
νυμφάων προχοαῖς, χεύματα νηρείδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνθάδ᾽ ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος
νύμφαι, νηϊάδων, νηρείδων, ἀδρυάδων.
πᾶσι δὲ θεμιστεύει μεσάτη χάρις. οὐδὲ δικάζειν
οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἶξον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἔκτοθι πόντου
λειμῶνος. ἀγλαΐην κάλλος ἐδημοσιώσας.
ἐνθάδε γὰρ νύμφαι δενδρίτιδες, ἄστ᾽ ἐνὶ πόντῳ
νηρείδων, ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ᾽ ἐμὲ γὰρ μάρναντο. δίκασε δὲ κυανοχαίτης,
καί με παρ᾽ ἀμφοτέρας μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

Εἰς κῆπον, ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ᾽ ὁ ἔρως, ἀλλ᾽ εὔχαρις. ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

Εἰς κῆπον παραθαλάσσιον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λουτρὸν ἐν ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι λεύσσεις χάριτας ξένε. ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο.
τὴν δ᾽ ἑτέρην, ἐτέλεσσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή.
τὴν δ᾽ ὑπολειπομένην, τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

χθονὸς ἕδραν, κῆπον παράλιον. νῶτα θαλάσσης. Homero. βυθόν. mare. προχοαῖς. fontibus. χεύματα νηρείδων. mare circūfluum. τίνος πλέον. quarū potissimū est hic locus. ἐριδμαίνουσι contendunt. εἶξον. ego castigandū existimo ξεῖνον ἐμοῦ. & κλίτας non κλέτας. κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια. nec κλέτας oblitero. δενδρίτιδες. quæ arboribus præsunt. κυανοχαίτης. Neptunus. συνηλυσίην. conuentionē. pactum. γέμω. refertus sum. τὴν μίαν εἰργάσατο. hic hortus gratissimus est. primum quia eum mare ex omnibus partibus alluit, deinde pulcherrimos fructus producit, postremo quoniam balneū habet. ποντομέδων. Neptunus.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ.

Εἰς ἄγαλμα Εὐνομίου τοῦ κιθαρῳδοῦ ἑστῶτος ἐν Δελφοῖς.

Εὔνομον ὦ πελλόν σὺ μὲν οἶσθά με πῶς ποτ᾽ ἐνίκων
σπάρτιν ὁ Λοκρὸς ἐγώ. πυθομένοις δ᾽ ἐρέω.
αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσεῦσι
ᾠδᾷ μοι, χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασεν.

καί μοι φθόγγον ἕτοιμον ὁπανίκα καιρὸς ἀπῄτει
εἰς ἀκοὰς ῥυθμοῦ τῶ τρεκὲς οὐκ ἔμελεν.
καί τις ἀπ' αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πᾶχυν ἀναστὰς
τέττιξ, ἐπλήρου τῶ τρεκὲς ἁρμονίης.
νεῦρα γὰρ ἐξ ἐτίναχον. ὅθ' ἑβδομάτας δὲ μελοίμαν
χορδᾶς, τὰν τούτω γῆρυν ἐπιχράμεθα.
πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδὸς
τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς,
τὰν μεταβαλλομένων συμμετέπιπτε θρόον.
τοῦνεκα συμφώνων μὲν ἐγὼ χάριν. ὃς δὲ τυπωθεὶς
χάλκεος, ἁμετέρας ἕζετ' ὑπὲρ κιθάρας.

Βιάνορος εἰς εἰκόνα Ἀρίονος
τοῦ κιθαρῳδοῦ.

Ἔστησε Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον
εἰνάλιον δελφῖνα. λέγει δ' ὁ ἐπ' Ἀρίονι μῦθος,
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κιθα-
ριστρίδος ἐν Βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς. αἴθε δὲ τοίχων
ἔσθενε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος στομάτων,
ὡς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι, καὶ οὔασιν, ἔκ τε προσώπου
ἔκ τε λυροκτυπίης, ἶσον ἐθελγόμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρῳ-
δοῦ. Τοῦ αὐτοῦ.

Πλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος. ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος.
κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα, καὶ κιθάρην.
τλήμονες, οἷσιν ἄγναμπτον ἔχει νόον. ᾧ δ' ἐπινεύσει
ἄλλος ὅδ' Ἀγχίσης, ἄλλος Ἄδωνις ὅδε.
εἰ δ' ἐθέλεις ὦ ξεῖνε καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίας, Μαρίη.

ὦ Πολλον. ὁ Apollo. ἐνίκων. uici. σπάρθιν. lego πάρθιν. ὁ Λοκρὸς ἐγώ. Lucianus. συνᾴδουσιν Εὔνομός τε ὁ Λοκρὸς, καὶ ἀείω. ἐρέω. dicam. ἐν δὲ μεσούσᾳ ᾠδᾷ. in medio cantu. ἀπεκρέμασεν. suspendit. fregit. καὶ ὁπανίκα καιρὸς ἀπῄτει. postulabat. φθόγγον ἕτοιμον. sonum paratum & expeditum. εἰς ἀκοάς. auribus. ῥυθμοῦ. citharæ. τῶ τρεκές. τὸ ἀτρεκές, fracto neruo. ἀπ' αὐτομάτω. casu. κιθάρας ἐπὶ πᾶχυν. Strab. libro sexto. ἐδείκνυτο δ' ἀνδριὰς ἐν τοῖς Λοκροῖς Εὐνόμου τοῦ κιθαρῳδοῦ, τέττιγα ἐπὶ τὴν κιθάραν καθήμενον ἔχων &c. νικῆσαι μὲν τοι τὸν Εὔνομον καὶ ἀνατεθῆναι τὴν λεχθεῖσαν εἰκόνα ἐν τῇ πατρίδι. ἐπεὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα, μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιστὰς τέττιξ ἐκπληρώσειε τὸν φθόγγον. Iulianus in epistolis. καὶ κιθαρῳδῷ (Eunomo) τὸν ὄρθιον ᾄδοντι πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς χορδῆς, ὑπὸ τοῦ τέττιγι, τὸ ἴσον ὁ πύθιος ἀντεφθέγξατο. τὰν τούτω. legendum καὶ τούτῳ. καὶ ἐν τούτῳ. tum. ἑβδομάτας. Netes si septem neruos habet cithara. paranetes si 8. trites. si 9. quam cũ percutere deberem, cicadæ uoce, eius uice utebar. ἐμὰν μελέταν. meditatam cantionem. μεσαμβρινὸς ᾠδός. meridianus cantor. τέττιξ. τῆνο. illud. φθέγμα. sonum suum. ὅκα.

quando

quando. τόκα. tunc. νεύραις. citharæ chordis. συμμετέπιπτε. concordabat. ἔγω χάριν. repono. τἄνικα νῦν σύμφωνον ἔχω uel ἔγνων χάριν. gratiam habeo. Anyte. οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνων χάριν. Dion. ἀλλ' οὖν καὶ ὥς τοῖς στρατιώταις τά τε χρήματα ἔδωκε, καὶ χάριν καὶ πλείστην καὶ ἀληθεστάτην ἔγνω. ὃς δέ. uel. ὥστε. itaque. τυπωθείς. formatus. περίανδρος. rex Corinthi. ὀλλυμένῳ. Arioni pereunti. ἀνθρώποις. Piratis. quod ad homines pertinet. ἰχθύσι. Delphino. αἴθε. utinam. φρένα. hominum. ἄγναμπτον. quibus durior est. ἄλλος ἀγχίσης. nam ab altera Venere amabitur. in eum sensum ἄλλος ἄδωνις prolatum est. ἀμφιβόητον. celebre.

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ τετρα-
πλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θευδόσιος βασιλεὺς
τολμήσας, πρόκλῳ ἐπεκέκλετο. καὶ τόσος ἔστη
κίων, ἠελίοις ἐν τριάκοντα δύο.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Ὄσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ, καὶ πήλιον ὕψι τεθέντα,
ψευδὴς ἰσοεργὴς ῥῆσις ἀνεπλάσατο.
πυραμίδων δ' ἔτι νῦν, νειλωΐδων, ἄκρα μέτωπα,
κύρουσι χρυσέοις ἄστρασι πληϊάδων.

πρόκλῳ. Proclo Architecto. καὶ τόσος. tam inauditæ magnitudinis & ponderis. ἔστη. erectus est. ἠελίοις. diebus 32. ὄσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ. Homerus Odyss. λ. de Oto & Ephialte gigantibus loquens. ὄσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' ὄσσῃ πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη. hūc passim secuta est uatum turba. ὄσσαν. hanc de ossa fabulam. ὕψι τεθέντα. altum. ἀνεπλάσατο. commenta est. πυραμίδων. Pyramides Niliacæ & Aegyptiæ. κύρουσι. aureas pleiadum stellas pertingunt.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ.

Εἰς λίθον ἀχάτην.

Ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσον ἐστὶ τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις;

Εἰς κρύσταλλον ἐν τῇ ὕδωρ ἔχου-
σαν. Κλαυδιανοῦ.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνδρὸς ἀσκηθεῖσα,
δεῖξεν ἀκηρασίοιο παναίολον εἰκόνα κόσμου,
οὐρανὸν ἀγκὰς ἔχοντα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντον.

Εἰς τὸ αὐτό, τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; Βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; νότος.

Εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένην.
Διοδώρου.

Ζεύξιδος ἡ χροιή τε, καὶ ἡ χάρις. ἐν δέ με μικρῷ
κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον ἀρσινόης

γράψας τοῦτ' ἐπόρευ Σατυρήιος. εἰμὶ δ' ἀνάσσης
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Πολέμωνος βασιλέως.

Ἑπτὰ βοῶν σφραγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπόρεψε τὰ βοΐδια. νῦν δὲ κεκλεῖσαι
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον Πλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοΐδια. νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον εἰς δακτύλιον.
Ἀρχίου.

Τὰς βοῦς, καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
τὰς μὲν, ἀναπνείειν, τὸν δὲ, χλοηκομέειν.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.
Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἁ λίθος ἔστ' ἀμέθυστος. ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
ἢ πειθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Ἀσκληπιάδου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμὶ μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
γέγλυμμαι. τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ. ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ, θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν ὑακίνθῳ.
Οἰνομάου.

Ἐν ὑακίνθῳ τὸν ἔρωτα. τίνος χάριν; ἆρά γε τὸν οἶνον
αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Εἰς τὸν ἐν μεγάροις κιθαρεί-
σιον λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα παρέρπων,
Νισαίην ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει
Ἀλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμάδιον φέρε δμαῖον
λᾶαν, Λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός. ὑποκρούσας δέ με λεπτῇ
χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

Πλάτωνος.

Εἷς λίθος. ἅρμ' ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὸν, ἡνία, μάστιξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἁ σφραγὶς, ὑάκινθος. Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
καὶ Δάφνη. ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοΐδας.

ἐστί

ἐκτάκτοις εὐταξίαις. eius generis sunt χαλεὶς ἄχροις. κόσμος ἀκόσμος. φλεβῶν. uenarum. lapillum uero hunc ἀκοίτωνα aut ἄκοιτον appellat non feculentum, nulla substrata nubecula interpollatum sed translucentem. sic Plinius libro 11. cap. 16. mel acœton uocat sine retrimento sedimentoue. οὐρανός. est & Theologis Crystallinum cœlum priscis philosophis ignotum. ἀγκὰς ἔχοντα. placet ἔχουσα. Βορέας. Nam Crystallus glacies est quæ multo frigore induruit. νότος. quo flante liquescunt etiam niues. Ζεύξιδος. uidetur ab antiquo illo Zeuxide picta hæc imago non scalpta. χέρες. hæc est. ἀρσινόη. Hæc fortasse est Arsinoe Ptolemæi soror, quam contra Græcorum leges teste Herodiano libro primo uxorem duxit. μακεδόσιν οὐδαμῶς ποιῶν νομιζόμενα, ait Pausanias in Atticis, quorum in sententiam discedit Plutarchus, Sotadem in uincula coniectum perhibens, quod is cum regem ὡς οὐχ ὁσίην τρυμαλίαν κέντρον ὠθῶν effutiuisset. Diodorus lib. primo. legem quoque Aegyptij præter communem omnium morem sanxere, fas esse sororem à fratre uxorē capi. Euripides in Andromacha. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. παῖς μητρὶ μίγνυται κόρη δ' ἀδελφῷ. Aristophanes in Nebul. ἀδελφὸς ὦ λεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν. Plato Politic. ε. φήσομεν που ἐλευθέρους αὐτοὺς συγγίνεσθαι ᾗ ἂν ἐθέλωσι, πλὴν θυγατρὶ καὶ μητρί. eadem νόμων η. utrius ingenium magis admirer non facile dixerim, Theocriti ne qui Idyllio 17. Ptolemæi incestum laudare potuerit, an Aemilij Probi Cimoni turpe non fuisse commemorantis sororem germanam habere in matrimonio, quippe cum ciues eius eodem uterentur instituto, quod etiam à Plutarcho prolatum non recte censet Lodouicus Cælius. Quod ad Cimonem attinet mihi dubium non est, quorundam fuisse sermonem ipsi sororem Helpinicen nupsisse, id uero Atheniensium Græcorúmue legibus concessum negant superiores, sed imprimis idem Plutarchus in Artaxerxe, Artemidorus libro Onirocrit. quinto. Didymus. πεντήκοντα δὲ τάλαντα ἐπράξαντο οὐχ ὅτι ἐλακώνιζεν, ἀλλ' ὅτι ἐν πυκνὶ τῇ ἀδελφῇ συνῆν. & Tzetzes. ὁ κίμων οὗτος ἀδελφὴν ἰδίαν ἐλπινίκην εἶχεν, ὡς πτολεμαῖος μὲν ὕστερον βερενίκην, καλλίας δὲ πεντήκοντα τάλαντα ζημιοῦται ὅπως ὁ κίμων ὁ πατὴρ μηδὲν δεινόν τι πάθῃ ἕνεκα γάμων τῶν αἰσχρῶν τῆς ἀδελφομιξίας, qui Aemilio Probo, & Alexandro Neapolitano iure contradicunt. nec scio an uerum sit quod ait Aristophanis interpres. παρὰ ἀθηναίοις ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἀδελφάς. fuit autem is de quo agimus Cimon Miltiadis filius, ne quis ex Suida hæsitet. γράψας. ego γλύψας, aut γράψας ἀντὶ τοῦ γλύψας non enim eam scalpsisse uidetur sed pinxisse. ὅπερ τὸ δαίδαλον. hanc imaginem. καὶ μεγάλης. καὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. regis Persarum. aut, ac si hæc imago maior esset nec Crystallo inclusa. ἐπὶ βοῶν. de Callicratis & Myrmecidis operibus consule Plinium. Aelianus. ταῦτα ἄρα ἐστὶ τὰ θαυμαζόμενα μυρμηκίδου τοῦ μιλησίου (μυρμηκιάδου τοῦ ἀθηναίου Galeno, sed μυρμηκίδου repono) καὶ καλλικράτους τοῦ λακεδαιμονίου, τὰ μικρὰ ἔργα. τέθριππα μὲν ἐποίησαν ὑπὸ μυίας καλυπτόμενα, καὶ ἐν σησάμῳ δίστιχον ἐλεγεῖον χρυσοῖς γράμμασιν ἐπέγραψαν. ὡς μίαν. tanquam unam. ἔμπνοα δορκομένας. uitas. ἀποδρέψε. effugissent, abijssent. χλοηκομέων. herbam uirentem producere. uiret enim Iaspis ac translucet. νήφων. Bacchus. μεθύων. Amethystus. μέθη τὸ γλύμμα. ebrietas insculpta. γᾶ δ' ἐμέθυσε. Causam nominis afferunt quod usque ad uini colorem accedens prius quam eum degustet in uiolam desinit: alteram ab Acrone atque magis scio adduci, cui fere hic cōsentit Asclepiades. nam Amethystum clausam poculis ebrietati resistere credunt, quos Plutarchus symposio. γ. segmento α. reprehendit. τέχνης. ab artifice madido scalptum non est tam

consum

consummatum opus. θεόφ. μέθυ. ebrietatem. ἐν κανκίῳ. uase potorio. ἐν κύαθῳ. τὸν ἔρωτα. celatum uides. ἀρκετὸν. satis sit. μὴ πῦρ πυρί. ne uino amorem, hoc est igni ignem. λίθον ἠχήεντα. Megaris saxum ad ictum pulsus cuiuscunque fidicinat. hæc Capellæ uerba, Ouidium Metamorph. octauo: Regia turris erat uocalibus addita muris, in quibus auratam proles saturnia fertur deposuisse lyram, saxo sonus eius adhæsit: Virgilium in Cyri: sæpe lapis recrepat: atque hoc epigramma exprimit in Atticis Pausanias circa finem. νισαίην. Megara, Ptolemæus. νισαία ἡ καὶ μέγαρα καλουμένη. Megarenses Nisæos dictos à Nisæa quæ est eorum portus autumat Theocriti expositor. νίσου δὲ λόφος μέγαρα sunt Pindaro, à Niso Megarensium rege. Pausanias. τὸ ἐπίνειον καλούμενον καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι νισαία. mox. καὶ ἀκρόπολίς ἐστιν ἐνταῦθα ὀνομαζομένη καὶ αὐτὴ νισαία. ἦν δὲ (ait Thucydides) σταδίων μάλιστα ὀκτὼ, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν νισαίαν τὸν λιμένα αὐτῶν. Strabo libro nono. ἡ δὲ νισαία ἐστὶν ἐπίνειον τῶν μεγαρέων δέκα καὶ ὀκτὼ σταδίους τῆς πόλεως διέχων. nos ex Plutarchi quoque Phocione illud δέκα καὶ non probamus. uide Suidam & Stephanum in dictione νισαία. Plutarchus in libello περὶ μοναρχίας καὶ δημοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας, refert Megarenses Alexandrum sua ciuitate donasse. Senecam igitur castiga libro de benef. primo, & Corinthij litura delens, Megarenses restitue. apud eundem Senecam libro de beneficijs tertio, excepta Macedonum gente, tutius Persarum leges, ex Xenophontis primo Cyripediæ: δικάζονται δὲ (Persæ) οὐχ ἥκιστα ἀχαριστίας: Themistij commentario de Amicitia: ὁ περσικὸς νόμος δίκας εἰσπράττεται ἀχαριστίας: & Tzetze: νόμος κοινός τις περσικός ἐστι, κατ' ἀχαρίστων τοὺς δυναμένους εὐεργετοῦντας χάριν ἀποδιδόναι, καὶ μὴ διδόντας, ἰσχυρῶς εὐθύνων, καὶ κολάζων. Nam quod ait Luciani abdicatus, καὶ μὴν οἶγε νόμοι καὶ ἀχαριστίας δικάζεσθαι διδόασι, & Valerius Maximus Athenis aduersus ingratos actionem constitutam, id parentibus aduersus ingratos filios concessum intelligo, Xenophontis autoritate nitens cuius uerba hæc sunt ἀπομνημονευμ. β. οὐκ οἶσθα ὅτι καὶ ἡ πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας οὐδεμιᾶς ἐπιμελεῖται, οὐδὲ δικάζει, ἀλλὰ περιορᾷ τοὺς εὖ πεπονθότας χάριν οὐκ ἀποδιδόντας. ἐὰν δέ τις γονέας μὴ θεραπεύῃ τούτῳ δίκην τε ἐπιτίθησι καὶ ἀποδοκιμάζουσα οὐκ ἐᾷ ἄρχειν τοῦτον. τύρσιν. murum. δομαῖον. δομὴ. οἰκοδομὴ & ædificium est. λυκωρέην. Delphicam. Apollineam. λυρασιδός. λίθος κιθαρῳδὸς. ἀποκρούσας. tu uero si me lapide percusseris. εἷς λίθος, unus hæc omnia continet lapis. ὑάκινθος. Hyacinthus lapis. ποθέων. Hyacinthi pueri & Daphnes amore arsisse Apollinem neminem latet. nunc iocatur in uoce ὑάκινθος.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ.

Ἠν ποτ' ἄρος φιλέουσα καὶ ἀμφοτέρως, σκοπίαζε Κυθήρην,
ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην. μὴ δ' ἄλγει. οὐ γὰρ ἀθήνην
ἀθρήσας, αἰδοίας, οἷά τε Τειρεσίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο. ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
δῶκαν ἑῶν ῥεέθρων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ ποίου κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ κυθέρεια
ποῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λυσαμένη.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶν χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα. καὶ γὰρ ἐκείνας,
μόνας ἐς τὸ παίσδειν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὕτως δὴ χαρίτων λουτρὸν τόδε. οὐδὲ γὰρ ἄλλους
πλείους χωρῆσαι τῶν τριῶν δύναται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐστίν. ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουτρῷ χάρις. ἐν δ' ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις, ἡδὺς ἔπεστιν ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν
οὕτως λουτρὰ τάδε σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαρίας.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
εἰπὼν, ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τοῦ
Ζευξίππου. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Μὴ νεμέσα Ζεύξιππε παραντέλλοντι λοετρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἄμαξαν βρωτύλος ἡδὺ φαείνει.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρνῃ.

Ἐνθάδε λουσαμένων χαρίτων ποτὲ, βέοσαλα πέπλα
βαιὸς ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο. τὰς δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
γυμνὰς αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν βαλανεῦ τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
τὴν κρύην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
Αἴολος ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἐνθάδε μετοικήσας, ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
πῶς τι δὲ καὶ σανίδων δύο τοῖς ποσὶν αἰδ' ὑπόκεινται;
οὐ διὰ τὴν θέρμην, ἀλλὰ χιόνος δ' ἕνεκα.
φρίξον, καὶ νάρκης οὗτος τόπος. ἀλλ' ἐπίγραψον,
τοῦ μηδενὶ λοῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω Βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους, πατέρων οὐ ψεύδεται μῦθος.
πίστιν ἀληθείας τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

Εἰς ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην
λουομένην. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Νῦν ἔγνων Κυθέρεια πόθων νικῶσα ἀγῶνα,
τὴν πρὶν ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη.

ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, εὗρεν ἐλέγξαι
 ἥρην, ἰναχίοις χεύμασι λουσαμένην.
νίκησεν τὸ λοετρόν. ἔοικε δὲ τοῦτο βοᾶσαι
 Παλλάς, ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Πάριν.

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γυναῖκες, καὶ ἄνδρες, Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἀγχι μὲν ἐλπὶς ἔρωτος. ἑλεῖν δ' οὐκ ἔστι γυναῖκας.
 εἴργει πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην, ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμπης, γλυκὺ τοῦτο. ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις
 ἐλπὶς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη.

Εἰς ἕτερον. Ἀδεσπότου.

Ὅσσαις θηλυτέραις ἐστὶν πόθος, ἐστὶ δὲ πάσαις,
 δεῦρ' ἴτε φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
ἡ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψαι πόσιν. ἡ δ' ἔτι κούρη,
 ὄφρα κε πλείσους ἕδνα πορεῖν λεχέων.
ἡ δὲ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἐραστῶν
 ἕξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴτε σε κουριδίης ἀλόχου γλυκὺς ἵμερος ἴσχει,
 λοῦσο, φαιδρότερος τῇδε φανησόμενος.
εἴτε σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνει,
 λήψῃ, καὶ δώσεις, ἐνθάδε λουσάμενος.

Κύρου ποιητοῦ εἰς ἕτερον.

Κύπρις σὺν χαρίτεσσι, τῷδ' ἐνὶ χρυσοθελέμνῳ,
 ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν Βυζαντίῳ. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Δείματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοετροῦ
 ἀστὸς ἀνήρ, ἀρετῆς οὕνεκεν, οὐκ ἔριδος.
κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν. ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε,
 ἐντύνω προχοάς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

Μακεδονίου ὑπάτου εἰς ἕτερον ἐν Λυκίᾳ.

Πιστότατος μερόπων τις ἔοι πυλαωρὸς ἐμοῖο,
 κρίνων λουομένων καιρὸν ἐπηλυσίης.
μή τινα νηϊάδων τις ἐμοῖς ἐπὶ χεύμασι γυμνὴν,
 ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ χαρίτων,
οὐκ ἐθέλων. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 τίς γὰρ ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

Μαριανοῦ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον ὀνομαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρῷ,
 αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.
ἱδρῶς δ' ἀμβροσίου χυθεὶς χροὸς, ἄμμιγα λευκοῖς
 ὕδασι, φεῦ πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ.
ἔνθεν ἀεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμὴν,
 ὡς ἔτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παφίης.

Ἰωάννου γραμματικοῦ εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδαρον.
Αἴθε σε Πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις.
καὶ γὰρ ἄριστον ὕδωρ τὸ μὸν ἔφησθα μόνον.
Δαμοχάρειδος γραμματικοῦ εἰς ἕτερον.
Ἥρα, καὶ Παφίη, καὶ Παλλάδι ἦεν τὸ λουτρόν,
ὡς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν.
καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσεται οὐ Πάρις αὐταῖς.
εἰκὼν δ' ἀργυρέοις νάμασι δεικνυμένη.
Εἰς αὐτό.
Ὤμοσαν αἱ χάριτες φθιμαυγέα κοίρανον αἴγλης
ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.
Εἰς τὸ αὐτό.
Τοῦτο ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν Ὅμηρος,
νηπενθές, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
Εἰς τὸ αὐτό.
Αἱ τρεῖς ὀρχούμεναι χάριτες τὸ λοετρὸν ἔτευξαν.
οὕνεκα χωρῆσαι τέσσαρας οὐ δύναται.
Εἰς τὸ αὐτό.
Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις
δέξεν ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἄεθλιον ἥρπασε μῆλον.
Εἰς τὸ αὐτό.
Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, ἀπόλλων
ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.
Εἰς τὸ αὐτό.
Ἀθάνατοι λέγονται, ἀνοιγομένου βαλανείου.
ἔμπης δ' ἡμίθεοι. μετέπειτα δέ, ἤματα πάντα.
Εἰς ἕτερον λουτρὸν μικρόν.
Μὴ νεμέσα βαιοῖσι. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος ἔρως.
Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς τὰ θερμὰ τὰ Βασιλικά.
Θερμὰ τάδ' ἀρχαίως Βασιλήϊα. τίω δὲ γὰρ αὖθις
οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωνυμίην.
οὐ γὰρ ἀπὸ βροτέου πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτη δὲ λιβὰς τίκτεται αἰθομένη,
οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοετρά,
ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.
Εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν σμύρνῃ.
Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.
Χῶρος ἐγὼ Δαναοῖς μεμελημένος, ἔνθα μολόντων
τῶν παλαιράγης ἐξελάθοντο τέχνης.
ἕλκεα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
νῦν ἀεξήθην ὀροφηφόρος, ἀντὶ δὲ τιμῆς
τὴν Ἀγαμεμνονέην εὗρον ἐπωνυμίην.
Εἰς ἕτερα θερμά. Ἀδήλου.
Χθὼν μυχίη γυάλων κοιλώμασιν ἄγριον πῦρ
εὖτ' ἂν ἔχῃ, φλοξὶν δὲ πεδίζεται κρυφίοισιν
ἀτμὸς ἄνω βαίνων εἰς αἰθέρα θερμός, ἔνερθεν
θλιβόμενος, πνευμαθὲς ἀλπὲς βλύζεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

Ἄδηλον.

Χρήμασι τοῖς ἀγάθων τις ἐδείματο τῆδε λοετρὸν
δῆμος ὁ δ' ἐν τεχνῆς, θαῦμα καὶ ἐσσομένοις.

Εἰς λουτρὸν ἐν πραινέτῳ.

Οὐ βαλανεῖον ἔην τὸ πάροιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλὰ τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀφηκέσιος.
νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα, καὶ χαρίεντα
ἀγλαΐης προφέρει. καὶ γὰρ ἀλεξάνορος
νικαέων ἱερεύς, σοφίης ὀβρικυδὴς ἀστὴρ,
τεῦξε μὲν οἰκείοις χρήμασι, καὶ δαπάναις.

οὐ γὰρ ἀθλίων. nihil eſt periculi, te Venus nõ excæcabit. οἷα τῆ παλλάδος. Callimachus εἰς λουτρὰ τῆς παλλάδος. δαῖκαν. pro precio. ἑῶν. ſuorũ. ἦ θεῖον, ſiquidẽ ex aqua genita eſt Venus. μόνας. tres tantũ. ἔργα. balneũ hoc. ὃ σὲ. λουτρόν. ζεύξιππε. Procopius. τὸ τε βαλανεῖον, ὁ ζεύξιππος, ὅτι τε μεγάλαι στοαί, τούτων δὴ ἔργα τοῦ βασιλέως τυγχάνει ὄντα. Socrates in Eccleſ. hiſt. proceſſit ad Thermas uocabulo Zeuxippi. ἐρωτύλος. puer, infantulus, uox eſt ab ἔρω ὃ τύλον. pudendũ, cõpoſita. amatorculus. πέπλα. ueſtes. αὐτοῦ. hic. θυρέων ἐκέδεθε. ita effectũ eſt ut hic permanerẽt. τὸ ποταμόν. hanc frigidiſſimã aquã. ἐτείχισε. muro cinxit. αἰόλος ἱπποτάδης. Homeri uerſus Odyſſ. κ. Aſtrologũ fuiſſe cẽſet Palæphatus. Heraclidæ annus uidet. ἡγαγετῶν ἀνέμων. ex Aeolijs inſulis ſic dictis quod Aeolus iliacis tẽporib. iſtic regnaret. Tzetzes. ὃ αἰολίδες νῆσοι τῆς φρυγίας ὧν ἦρχεν αἰόλος ὁ ἱππότης ὁ μαθηματικὸς ὃ ναυτικώτατος. ὃν καὶ δεσπότην ἀνέμων ἐμυθεύσαντο. lege Diodorũ lib. 6. Plin. 3. cap. 10. Solinũ 12. & Strab. lib. 1. & 6. qui Dionyſij aliorũq; poetarũ figmẽta aperiũt. τὸ χιόνος. frigidiſſimæ aquæ. φρίξω ὃ νάρκης. in quo qui lauãt frigore horrẽt torpẽtq;. φρίξω ἀντὶ τοῦ φρίκης. alludit interim fortaſſis ad νάρκην torpedinẽ piſcẽ: ad Phrixi certe fabulã qui Helleſpontũ trãsfretatus eſt manifeſte apparet, quo omniue alio mari balneũ iſtud frigidius eſſe iocolariter ſcribit. adde νάρκην pro frigore aliquãdo uſurpari. fuit aũt in balneis Tepidariũ, calidariũ Laconicũ ſeu hypocauſtũ & frigidariũ, uel cella frigidaria, in qua pſicholutrę corpora durarẽt. τοῦ μεσορί. mẽſe Auguſto Aegyptijs. à Meſore Theuth fratre. ἔσω. in balneis. οὐ ψεύδεται μῦθος. Vlyſſis cõmilitones Odyſſ. 9. deguſtato loti fructu, Quintiliano, guſtu cuiuſdã graminis deliniti ad naues redire ęgre ferũt. de loto habes apud Herodot. Theophra. Strab. Athen. Plin. Dioſc. incolarũ erga peregrinos hoſpites humanitatẽ intellexiſſe nobis tantũ Dionyſius in ſitu orbis uidet cũ ait φιλοξεινοι τε λωτοφάγοι, ſuos forte in trãſitu cõmendans homo afer. per lotũ uoluptatẽ deſignaſſe Homerũ cenſet Maximus Tyrius. προτέρων. ueterũ poetarũ. ψῆφον. ſententiã. ἰναχίοις χεύμασι. Argiuis. Amymones fontis aut Lernę. Argis coli Iunonem nemo neſcit, cũ tamẽ hæc ciuitas ἄργος δίψιον ſit nũcupata, aliã ex his quæ Iunoni ſacræ ſunt aptius forte nominaſſet. φυκάδευ ὕδασι. propter aquas iſtas. ἔρωτος. τῆς ἀφροδισίων. τὴν μεγάλην. quã homines plerũq; frenare nequeũt. ὀλίγη. in ianua balnearum proſtãs. μελιχρότερη. ſuauior. homines quoq; aduerſis in rebus plus aliquãdo timor quã ipſe rei euẽtus ſollicitat. Cicero, ſed plane animus qui dubijs reb. forſitã fuerit infirmior, deſperatis cõfirmatus eſt multũ. Xenophõ. λέγεις σύ ἔφη ὡς ὁ φόβος τοῦ ἔργου κακῶς δὴ μᾶλλον κολάζει τοὺς ἀνθρώπους. ἔδνα πορὼν λεχέων. ex Homero. & Virg. Georg. 1. Thetis emat omnib. undis, manifeſtũ eſt matrimonia olim per coemptionẽ quandã fieri ſolita. decipiũtur itaq; qui illud emat pro accipiat ex Feſto ἁπλῶς exponũt. φράζε πόρνας. meretrix. ὄχλον. copiã. μισθοφόρους. meritorias. λύψη. munera à ſcortis. δείματό με. me balneum ædificauit. οὐκ ἐριθος. lauãtium turbæ. ἐγὼ δ' ὀλίγοις. Homer. Iliad. α. ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε

λουτ. ἐν λυκίῳ forte λυκείῳ. gymnasio. Tria erant Athenis gymnasia. Lyceum, Academia, Cynosarges. Demosthenis aduersus Timocratē commētarij cum Suida. πρόσταγμα, πρόστροφος. signo quodā lauantes e thermis discessisse indicabat pictus ianitor. οὐκ ἐθέλων. ut Callimachi Teiresias. οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θεμις. χαλεποὶ δὲ θεοί. Homerus Iliad. υ. ἐν πολέμῳ, χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. ἵμερ. iucunditatē, suauitatē. ἀναζέουσιν. ex aquæ ebulliūt, emittūt. εὗδεν. dormiebat amor. ἀλλήλαισι. nymphæ aūt inter se hæc dicebant. τί μέλλομεν. quid cunctamur, quid dubitamus amoris facem hisce in aquis extinguere. ὁμοῦ τούτῳ. simul cū hac face. λαμπάδας δ' ὡς. castigo λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε. τὸ ὕδατα. balnearum aquam. ἄριστον ὕδωρ. Pindari Olympiorū initium, ἄριστον μὲν ὕδωρ. ἄριστον uocari quod ad multas res aqua expetatur, putauit Aristot. Homeri interpres quod reliquis elementis præstet. Diuersa Pindari cōmentarius. ἤρεσε. placuit. κοίρανον αἴγλης. Apollinē. νηπενθές. extat hic apud Homerū uersus. Odyss. δ. pete Diodorum lib. 2. Theophrastū de plantis 10. & Pliniū lib. 25. cap. 2. Galeno οἶνος ἢ οἰνοπία ῥίζα Nepenthes uidetur. alijs medicamentū uinoq; insita uis. Plutarchus. ἡ γὰρ ἑλένη πίνουσι αὐτοῖς ἐγχέει τι πρὶ τοῦ ὀδυνοσέως. τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ἔοικε τὸ νηπενθὲς φάρμακον, καὶ ἀνώδυνον, λόγος ἔχων καιρὸν ἁρμόζοντα τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι, καὶ πράγμασι. Philostratus in Apollonio. δοκῶ μοι τῆς ἑλένης λόγους αἰγυπτίους ἐγχέουσαν ἐπάδειν τοῖς ἀθύμοις ἐν τῷ κρατῆρι ἰωμένην αὐτοὺς λόγῳ τε ἀναμὶξ καὶ οἴνῳ. ὀρχομενίου χάριτες. Pausanias in Bœoticis. πρῶτοι δὲ ἐτεοκλέους τοῦ ὀρχομενίου μαθόντες χάρισιν ἤδη νομίζομεν χάρισιν εὔχεσθαι. reliqua ibidē. Strabonē quoq; lib. 9. & Theocriti scholiastem Idyll. 16. ibi ὦ ἐτεόκλειοι χάριτες euoluat lector. Hinc Orchomenum Pindaro ultimo Pythiorū hymno gratiarū est ciuitas. Dionysius Vticēsis gratias Eteoclis filias fuisse prodit, quæ ad æmulationē dearum saltantes in puteū extra chorū euolutæ, prolapsæ sint. ἄμβροτον. immortale. ἀθάνατοι. dij. Homerus dei & dæmonis nomine promiscue utitur. Primus Hesiodus 4. genera ratiōalis naturæ distinxit, deos, dæmones, Heroes, homines. πέμπτῃ. hora quinta. ἡμίθεοι. semidei. de ijs ac dæmonibus lege Iamblicū. μετέπειτα. nos homines. ἤματα πάντα. reliquo diei tēpore. Βαιοῖσι ὄργοις. πράγμασι. Βασιλεῖα. ex Thermæ Constantinopoli erant. Procopius lib. de ædif. Iustiniani 5. ἐν τῷ δὴ πολυτελῶν ὑποδέδεικται βασιλεῖ πρέπουσαν. Βασίλειά τε γὰρ ᾠκοδομήσατο οὐ πρότερον ὄντα ἐν τῷ λουτρῷ ἐν δημοσίῳ τῶν ἐκεῖ φυομένων θερμῶν ὑδάτων πεποίηται. fuerūt & in Mysia aquæ Basilicæ nuncupatæ. βροτέῳ πνεί. hominis artificio calefacto. ῥοῦ ψυχροῦ. quo calidiorē aquam temperes. οἷον ποθεινά. tepidā. εἰς θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν σμύρνῃ. Philostratus in Protesilao. ἐν ταύτῃ φασὶ τῇ μάχῃ, πολλοὶ τῶν ἀχαιῶν ἐτρώθησαν, καὶ λέγει τοῖς τετρωμένοις μαντεύεται ἐγγύθεν, πηγὰς θερμὰς ἐν ἰωνίᾳ, ἃς ἔτι καὶ νῦν ἀγαμεμνονίους καλοῦσι, οἱ σμύρνην οἰκοῦντες. ἀπέχουσι δὲ τετταράκοντα οἶμαι στάδια τοῦ ἄστεος. τῶν ποδαλειρίους. medicæ. Machaon & Podalirius Aesculapio patre generati sunt. Homerus in Bœotia. τῶν αὖθ' ἡγείσθην ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε ἰητῆρ' ἀγαθώ, ποδαλείριος ἠδὲ μαχάων. ὀροφηφόρος. tectum habens. παφλάζει. conferbuerit. κευθμῶσιν. in occultis terræ uiscerib. ἐς αἰθέρα. in aerē. πτύχες. urbis. ἐν πραινέτῳ. Bithyniæ oppido. Moschopulus. πραίνετος ὄνομα τόπου περὶ τὸν ἀστακηνὸν κόλπον. ἀλλὰ τόπος σκυβάλων. cloaca quę urbis purgamēta & sordes accipiebat. νικαίων ἱεροὺς. Strabo. ἡ νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς βιθυνίας ἐπὶ τῇ ἀσκανίᾳ λίμνῃ. ea nō procul abest Astaco cui postea Nicomediæ nomē fuit. Pausanias. ἀπὸ τῆς νικομηδείας ἐν τῇ μεγίστῃ ἐν βιθυνίᾳ πόλεων μετέβαλεν τὸ ὄνομα, ἀστακὸς τὰ πρὸ τούτου καλουμένη. Strab. libro duodecimo, Plinius cum Ptolemæo Astaci & Nicomediæ meminit, cum tamen fortassis horum ætate nullum esset Astacum, multis antea seculis à Lysimacho euersum.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κτισθέντα παρὰ κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὅδ' οἶκος ἐπάξιος. οὐδέ γ' ὄλυμπος
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι δὴ τόνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' ὀλύμπου
νισσόμενος ποτὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχῃ,

Ἄδηλον.

Ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται. οὐδὲ καθαρμῶν
χρειώ, τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος.
ὅστις δ' οὐλοὸς ἦτορ, ἀπόστιχε. οὔποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μιαινόμενον.

Ἄδηλον.

Τίς πόλις ἀπ' οὐλύμποιο μετήγαγε παρθενεῶνα,
τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
ἣν πόλιν ἀνδροκλοιο θοῶν βασίλεια ἰώνων,
τὰν δοκιμὰν, καὶ μούσαις αἰπυτάταν ἔφεσον;
ἦ ῥα σὺ Φιλαμμῆα πιτυοκτόνε μείζον ὀλύμπου
τὰν τροφὸν, ἐνταυθοῖ τὸν σὸν ἔθου θάλαμον.

παρὰ κεκροπιδῶν. mallē ἀθηναίων. ὅδ' οἶκος. illud Telemachi Odyss. δ. respicit. Ζηνός που τοιήδε γ' ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. κατερχόμενον. in hanc ædē. quā ædificauit Adrianus teste Spartiano. ἱρὰ θεῶν. tēpla deorū. οὐλοὸς ἦτορ. ὢ aut ἔχεις subaudiendū. μιαινόμενον. aqua tinctū sed quæ puris uasis cōtinetur. aut cruore uictimæ aspersum. Varinus. λουτήριον τὸ καθάρσιον λέγει ὁ ἀπολλώνιος, ὅ ἐστι χερνίβιον μικρὸν, ὅπου οἱ ἁγνίζοντες, θύσαντες τὰς χεῖρας τῶν ἁγνιζομένων τῷ αἵματι αὐτῶν βρέχουσι. παρθενῶνα. ædē Dianæ uirgini dicatā. fuit etiā Athenis Mineruæ Partheno. πόλιν ἀνδροκλοιο. Androcli urbē Ephesum. Pausanias in Achai. ἄνδροκλος δ' ὁ κόδρου (οὗτος γὰρ δὴ ἀπεδέδεικτο ἰώνων τῶν ἐς ἔφεσον πλευσάντων βασιλεύς) λέλεγας καὶ λυδοὺς τὴν ἄνω πόλιν ἔχοντας ἐξέβαλεν ἐκ τῆς χώρας. Strab. lib. 14. ἄρξαι δέ φησι (Pherecydes) ἄνδροκλον τῆς τῶν ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον κόδρου τοῦ βασιλέως ἀθηνῶν, γενέσθαι τοῦτον ἐφέσου κτίστην. Eusebius. Ephesus condita est ab Andro siue Andronico. castiga Androclo. Suidas in uoce ἰωνία χώρα. εἰσὶ δὲ ἔφεσος ἄνδροκλος. lego. ἀνδρόκλου. μίλητος, μυοῦς, κολοφὼν λέσβος ego ex Strabonis lib. 14. Clio Herodoti, & Vitruuio lib. 4. ubi cum Paterculo Ephesum Ionis opus esse credidit λέβεδος scribendū opinor, tametsi Aelianus lib. ποικίλης ἱστορίας 8. λέσβος habeat. Φιλαμμῆα. Φιλῶ. ἐφίλαμμην. Φιλάμμηνος. πιτυοκτόνε. Tityus terræ filius Latonā amauit, propter quod Apollinis telis cōfixus est. Seruius. quē ad tantū portētum cōficiendū à sorore in cōmuni iniuria ulciscēda adiutū indicat Epigrāmatistes, nec non Pindarus hymno Pythio. 4. καὶ μὰν τιτυὸν βέλος ἀρτέμιδος θήρευσε. & Pauſ. in Lacon. τιτυὸν δ' ἀπόλλων τοξεύει καὶ ἄρτεμις. Theon. τιτυὸς μὲν ἦν πανοπέως δυνάστης, ἀνὴρ παράνομος καὶ βίαιος. eadem Strabo. uolumine 9. μείζον. rectius, nisi fallor, μεῖζον. sic ut Dianam Ephesum cœlo præponere existimes. τὰν τροφόν. Ephesum. Tacitus lib. 3. primi omnium Ephesii adiere, memorantes non ut uulgus credebat Dianam & Apollinem Delo genitos, esse apud se Cenchrium amnem, locum Ortygiam ubi Latonam partu grauidam & oleæ quæ tum etiam maneat adnisam edidisse ea numina. Confirmat Strabo lib. 14. ὀλύμπου. idē Strabo quatuor Olympos nominat, sex Apollonij enarrator. He-

sychius

sychius 14. Xenophon in Aequiuocis. Olympus plura significat nam omnis mons regionis altior Olympus à Græcis dicitur: Idaq; quoq; afferente Eustathio. ἰθὺν. πίθυμῦ. θάλαμον. in quo habitares.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ.

Νῖκαι πάρεσμεν αἱ γελῶσαι παρθένοι,
νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρίστῳ πόλει.
ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
πρέποντα νίκαις ἐντυποῦντες σχήματα.

Εἰς ἄγαλμα νίκης ἀπτέρου ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη. Πομπηΐου.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

εἰς ἄγαλμα νίκης ἀπτέρου. Hoc pertinet ad ἀπτέρου Atheniēsium uictoriā, de qua in Lacon. & Corinth. Pausanias & Suidas in uoce νίκη. ὀλεῖται. peribit.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ.

Σωφρονίου πατριάρχου.

Ο πρὶν ἀλώμενος, καὶ ἀνέστιον ἴχνος ἐλαύνων,
εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
ἐνθάδε νῦν προσιὼν στῆσον ξένε τὴν σέο πόδα,
ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἑτοῖμον ἔχων.
εἰ δέ με καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρίνεις πολιήτης,
Εὐλόγιος, φαρίης ἀρχιερεὺς ἀγαθός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀστὸς ἐμοί, καὶ ξεῖνος, ἀεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἐρευνᾷ
τίς; πόθεν; ἢ τίνων; ἐστὶ φιλοξενίης.

τὴν σέο πόδα. legendum. τὸν πόδα σεῖο. φαρίης. Alexandriæ. τίς; πόθεν; ex Homero Odyss. α. τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ.

Εἰς οἶκον ἐν κιβύρᾳ. Μακεδονίου ὑπάτου.

Εὐσεβίῃ τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου
ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγον εἰς ὀρόφους.
οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων λῃΐστορι χαλκῷ
ὄλβον ἀολλίζων, τεῦξε μακηδόνιος.
οὐδὲ λιπορνήτης κενεῶν, καὶ ἀκερδέϊ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μερόπων.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου,
καὶ τοῦ ἱππικοῦ. Λεοντίου.

Ἐν μὲν τῇ, Ζευξίππου ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν.
ἐκ δ' ἑτέρης, ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
εὖτ' ἄρα θηησάμενος, καὶ τῇδ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσας,
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
καί κε πάλιν σταδίοις ποτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἐὼν γείτονος ἐκ θανάτου.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν ἀθρόον πολυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἠματίῳ φέγγεϊ βαλλόμενος.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται ἠὼς
τερπομένη, σπεύδειν πρὸς δύσιν οὐκ ἐθέλει.

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματι θάλπω,
τοὐλλιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν Βυζαντίῳ.
Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἔννεπεν ἀσκραῖος δῶμα τόδε προλέγων.
κλίμακα γὰρ ταναὴν προόων κεκαφηότι ταρσῷ,
ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίνησα κόμην.
ὑψόθι δ' εἰσορόων θαλασσαίην περιωπήν,
ναὶ τάχα τῆς ἀρετῆς πιότατος θάλαμος.

Εἰς ἀφυλάκτων οἶκον τῷ Θασί. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κερδαλέους δίζεσθε δόμους ληΐστορες ἄλλους.
τοῖσδε γὰρ ἐστὶ φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.

Εἰς τὸν τρίκλινον τῆς μαγναύρας.

Ὀτραλέως κλύπουσαν τόνδε δόμον βασιλήων,
αἰχμὴν ὀλβοδότειραν ἀπὸ σταυροῖο λαχόντων
αὐτὸς ἄναξ ἡρακλῆς, σὺν Κωνσταντίνῳ υἱεῖ.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκῆν
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπείροχος ἄστεσι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεσσιν, ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὕψος ὁμοῦ, μῆκός τε, καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι.
ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης
αἰθέριος πολυΐδρις, ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν,
ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνω,
αὐσονίων νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀερσιλόφοισι χάρις καπετωλίδος αὐλῆς.
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύγματα πέμπεις.
κρύψον ἀμετρήτων μεγάρων στεινούμενον αἴγλαις
πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τεὸν ῥουφίνιον ἄλσος.
μηδὲ τανυπλεύροισιν ἀγήροτα κύζικε πέτροις,
ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσης.
οὔ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ κολοσσοῦ,
οὐδὲ φάρου, μεγάλην μοῦνος ὑπερέδραμον αἴγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην,
χρυσοφαὲς μ' ἐτέλεσσεν ἑδέθλιον ἠριγενείης,
πάντη τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

Εἰς τὰ παλάτια Σοφιανῶν. Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ὁππόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόντον ἀνοίγει
πλαγκτὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠιόνων,
χρύσεα συλλέκτῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσῃ
τῇ πολυκυδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
ἄξιον ὦ ῥώμη μεγαλοκρατὲς ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ' εὐρώπης δέρκεται εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον καλλοπισθέν.
Παύλου σιλεντιαρίου.

Κόσμον ἰουστῖνος βασιλεὺς ῥυπόωντα καθήρας,
καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγλάϊσεν τεμένη.
Εἰς δὲ πόνους Δομνῖνε, κατηφέα νύκτα διώκεις
ἐκ θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ. φαιδροτέρους γὰρ
Δομνῖνος θαλάμους μητρὸς ἔτευξε δίκης.
λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός. ὁ παῖς δι' ἐμεῖο φαεινός.
κύδεα δ' ἀλλήλοις ἀντιχαριζόμεθα.

Εἰς βῆμα τοῦ σοφιστοῦ Κρατέρου. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Δένδρον ἐγὼ μακαριστόν, ἐπεί ποτε μεσσόθεν ὕλης
ἱστάμενον, λιγυροῖς ἐτρεφόμην ἀνέμοις,
ὀρνίθων ἐπίβαθρον εὔθροον. ἀλλὰ σιδήρῳ
ἐτμήθην, κλήρῳ κρείσσονος εὐτυχίης.
ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
ἄρδομαι, εὐμούσοις χεύμασι τηλεθάον.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐν Βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μουσώνιος οἶκον ἀγητὸν
τηλίκον, ἀρκτῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
ἔμπης οὐκ ἀπέλειπεν ἀφεγγέα δώματα μοίρης,
ἀλλά με καλλείψας, ἐν χθονὶ ναιετάει.
καί ῥ' ὁ μὲν, εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν. ἡ δὲ ποθεινὴ
τέρψις, ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύρας. Σιμονίδου.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.
τὴν δ' ἐξιόντι δεξιάν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίνου οἰκίαν. Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματο Μαξιμῖνος νεοπηγέος ἔνδοθι ῥώμης,
αὐταῖς ἠιόνεσσι θεμείλια καρτερὰ πήξας.
ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
τῇ, καὶ τῇ. καὶ ὄπισθεν ἔχω πτόλιν. ἀλλὰ καὶ ἄντην
πάνθ' ὁρόω γαίης βιθυνίδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἀμφοτέροις δ' ὑπένερθεν ἐριθηλέεσσι θεμέθλοις
πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἅλα δῖαν
τόσσον ἐπιψαύων, ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τις, ἑὸν μέγα θυμὸν ἰαίνει
βαιὸν ὑποκρύψας, ἐπεὶ ἔσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πτόλιν, ἀέρα, γαῖαν.

Ἀδέσποτον.

φαιδρόν ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
ἠελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
οὔ ποτε γὰρ τοῖον ἴδε χθονὸς ἔδρακε κάλλος,
ὑψόθεν οὐρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

Ἀγαθίου.

Χῶρος ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἔην συνεργατὸς ἰδέσθαι,
πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἔνθα δὲ ξείνων τε, καὶ ἐνδαπίων, καὶ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπεγλώσσει λύματα χευομένη.
ἀλλὰ πατήρ με πόληος ἐναλλάξας ἀλαθίας,
θῆκεν ἀρίζηλον, τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

ἐν λιβύρα. Ciliciæ oppido. ἐκ θεμέθλων. à fundamẽtis. ληΐσσει χαλκῷ. bello, excursionibus. λιπόφρυντες. inops, mercenarius. ὡς δέ. itaque. ἐν μὲν τῇ, hac parte. ἱππαυ χῶρον. ἱππικόν. Hippodromũ. ἵππους. equos. σταδίοις. cum stadium currunt. γείτονος ἐκ θανάτου. à somno mortis germano fratre experrectus currẽtes in stadio equos spectabis. nõ solũ id Homeri quod ante præmisimus, respicit, sed Hippodromi Cõstantinopolitani ingressum qui mortuus dicebat. Procopius lib. de bel. Persico 1. ubi Belisariũ in hoc certamine uidit, recta in Hippodromũ per ingressum qui mortuus dicit inuadit. ἠματίῳ φέγγει. diurna luce. πρὸς δύσιν. ne à me discedat. ὥρη θέρεος. æstate. ἀναψύχω. loquitur domus. τὸ λιπὲς ὡράων. quicquid anni tẽporis deficit. πρὸς χειμῶν. domus hieme calida est, æstate frigida. τὸ δ' ἀρετῆς. Hesiodi uersus est. ἱδρῶσι κεκαφηότα. Hesychio ἐκπεπνευκότα. nũc defessis pedibus. ἀμφιδίνα. crines sudore madefeci. περιωπήν. speculã aut pharũ. ἀρετῆς θάλαμος. triti sunt Hesiodi uersus. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοί. &c. εἰς τὸ τρίκλινον. an Basilicã an concla ue. Tricliniũ à tribus lectis dictũ est. nã antiqui stratis tribus lectis fere epulari soliti sunt. inuenies tamẽ οἶκον dici πεντάκλινον ἑπτάκλινον, ἐννεάκλινον, δεκάκλινον. ex lectorũ numero. τὸ μαγναύρας. quasi dicas magnæ auræ. loci uentis expositi nomen. βασιλῆες. Imperatores Constantinopolitani. ἀπὸ σταυροῖο, Christianos signat. Constantinum præcipue. qui primus labarum (insignioris uexilli nomen est) Maxentiũ aggressurus per artifices ingeniosos iussit in uexillũ crucis trãsformari. αὐτὸς ἄναξ ἡρακλῆς. quem in præsentia notet nec diuinare modo in prõptu, nec anxie indagare nostri est ocij. χαλκῆ. χαλκῆν porticũ cõstruxit Iustinianus. τυραννοφόνε. Athenodori in Cilicia Tyrãni. αἰθέριος. Aetherius omniũ architectorũ facile princeps. πρωτάγρια. metaphora à uenatorib. θαύματα. miracula. maxima ædificia. ἀρχιστοφόροισι. nẽpe huic domui. καπετωλίδος αὐλῆς. Capitolij. χαλκείων ὀρόφων. Catulus primus tegulas æneas Capitolij inaurauit. Plinius lib. 33. ca. 3. Procopius. Gizericus uero Eudoxiã simul cũ Eudocia & Placidia eius ex Valentiniano filiabus capit, gazamque omnẽ Imperatoriã in nauibus positã secũ in Aphricã tulit, ac si qua erant Romæ decora, inter quæ Iouis capitolini tegularũ ex ære auratarũ partẽ dimidiã abripuit. ἄξον. mihi cæde. φαρφίνιον ἄλσος. Claudianus in Ruffinũ. Qui sibi Pyramides qui non cædentia tẽplis ornatura suos extruxit culmina manes. νηὸν ἀάσινε. in manib. est Aristidæ Rhetoris πανηγυρικὸς ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ. fuisse & Cyzicũ inexpugnabili murorũ ambitu cinctum Ammia. Marcellinus lib. 26. est autor. τοῦ κολόσσου. Rhodij Colossi. φάρου. Phari Alexãdrinæ. ἰσαυροφόνου μετὰ νίκην. uictis à se Isauris Pãphyliam attingẽtibus populis. ἠριγενέος. auroræ sedes. τετραπόρων. è quatuor orbis partib. spirãtiũ. ἀνδίχα. in Asiã & Europã. πόντου. Propontidẽ. pontũ Euxinũ. πορθμός. fretũ

Constan-

Cõstantinopolitanũ. τάδ' ἀνάκτορα. palatia hæc. θεῖος ἄναξ. Iustinianus. ὦ ῥώμη. ô Cõstantinopolis. ἀντία σεῖο. è regione. δέρκεαι. uides. πραιτώριον. ubi prætores aliique iudices iura reddũt. Imperatoriæ ædes aliquãdo prętoriũ, principia et augustale aut augustæũ ab Augusto denominatę sunt. Palatiũ, inquit Procopius, imperatoris ędes uocãt Romani: quẽ explicuit Dion lib. 54. δίκης τιμῶν. prætoriũ. δέσποτα. Plin. in epist. ad Traianũ domini uocẽ identidẽ ingerit. Narrat Tacitus Germanicũ acerbe eos increpasse qui ipsum dominũ dixerãt. Tertull. Augustus imperij formator ne dominũ quidẽ dici se uolebat. Domitianũ ita appellat Martialis, dominũ enim & deũ se primũ nũcupari iussisse tradit Eutropius. obuios ait Seneca si nomen nõ succurrit dominos salutamus. Hinc dicacis poetę aculeus, cũ te non nossem dominũ regẽq; uocabã. θεμέθλα μεγάρων. δίκης τιμῶν. ante uocauit. παῖς ὑπὸ γήραϊ. quã bene senectuti meæ opitulat̃ filius. uerba iustitię Iustinũ filium nũcupãtis, qui Prętoriũ hoc uetustate collapsum recõcinnarat. παιδοτρίβιον. παιδευτηρίων. nũc scholã intelligit in qua ius ciuile edocetur. documẽto sunt uoces. διδασκαλεῖον & νομίμων. αὐσονίων. Romanorũ. ἐκκέχυται. ἐκκέχυτο. ὕλης syluarũ. ἀλέγω. ut feliciorẽ quendã statũ consequerer. μύθοις. sermonib. eloquẽtia. πολλὰ καμών. magnis laborib. aliis defunctus. μουσώνιος. Musonius. ἀρκτώοις ἄνθεμα σι. uẽtis septẽtrionalib. κεκλέαται. κατακλείσας. ἐν χθονί. sepultus. τῆς δεξιῶν. quę introeũtib. ad dextrã est. τῶν ἐξιόντων. exeũtiũ. ῥώμης. Cõstãtinopoleos. νεοπηγέος. nuper fabricatæ. nouæ Romæ. ᾐόνεσσι. Hellespõti litoribus. ἐγὼ πάντη. ex omnib. partibus urbẽ circũspicio. βιθυνίδος. Bithynia duplex est. altera Europæ altera Asiæ. est & Bithynia insula in Põto. πόντος. Põtus Euxinus. ἑλλῆς. Propõtidis. ἐς ἅλα δῖαν. in mare Aegeũ. Plinius. nõ est omittẽda multorũ opinio qui maria omnia interiore illo capite nasci, nõ Gaditano freto, existimauere haud improbabili argumẽto quoniã æstus semper è Põto profluẽs nũquam reciprocet. Aristot. in Meteo. ἡ μὲν γὰρ μαιῶτις εἰς τὸν πόντον ῥεῖ, οὗτος δὲ εἰς τὸν αἰγαῖον. cũ his dimicat saturn. 7. Macrobius. Quod si in Pontũ uel paleas uel ligna seu quæcũq; alia natãtia proieceris, foras extra Pontũ ferũtur in Propontidẽ atq; in mare quod alluit Asiæ orã, cũ cõstet in Pontũ influere maris aquã nõ effluere de Põto. χθονός. litoris. ἰάνθη. animo exhilaratus est. ὑψιφανεῖ δόμῳ. ex eo ædificij altitudo declarat̃. ἀνερχομένῳ. ascẽdẽti. id est oriẽti. ἔδρακε. uidit. οὐρανίων οἶμον. cursum suũ cõficiens. χῶρος. Latrina uel cloaca publica. πηλοδόμοις. luto, nulla calce structis. πατὴρ πόλεος. urbis ædiũ cæterorũq; eius ornamentorũ curam habens.

ΕΙΣ ΟΠΛΑ.

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τὴν χριστοῦ γέννησιν.

Ω πόσον ἔσθενε ὁ ζωγράφος, ὅτι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

Αντιπάτρου εἰς κράνος.

Η κόρυς ἀμφοτέρων ἔλαχον χάριν. εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ πυλαιμένεος γέρων μ' ἔχει. ἔπρεπε δ' ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμη κόρυθι.

τικτόμενον. Christi seruatoris nostri natiuitatem. ἡ κόρυς. galea.

ΕΙΣ ΟΡΧΙΣΤΡΙΔΑΣ.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Μουσάων δεκάτη, χαρίτων καραμάλλη τετάρτη,
τερπωλὴ μερόπων ἄστεός ἀγλαΐη,

ὄμματά σοι, καὶ ταρσὰ, ποδήνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ μουσέων κρέισσονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχηστρίδος ἱσταμένης ἐν τῷ σωσθενίῳ. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν ἑλλαδίη βυζαντιάς. ἐνθάδε δ' ἔστην,
ἧχι χορεστασίην ἀεὶ δῆμος ἄγει,
ὁππόθι πορθμῷ γαῖα μερίζεται. ἀμφότεραι γὰρ
ἄντυγες, ὀρχηθμοὺς ᾔνεσαν ἡμετέρους.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος διαχρύσου ἐν βυζαντίῳ. Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔ τις ἐπ' ἀνθούσῃ χρυσὸν βάλεν. ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρενίδες, ὡς τὸ πάρος δανάῃ.
σώματι δ' οὐκ ἐπέλασσεν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδώς
μή τινι μαστάων μίσγεται οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατέει φύσις. εἴξατε κοῦροι.
μοῦσα, καὶ ἑλλαδίη, τοῖον ἔθεντο νόμον.
ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὕρετο ῥυθμούς.
ἡ δ' ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν εἰς ἀκρότατον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἕκτορα μέν τις ἄεισε νέον μέλος, ἑλλαδίη δὲ
ἑσσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
ἦν δὲ πόθος, καὶ δεῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐνυοῦς.
ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυν ἔμιξε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔνομ' ἔχεις λιβάνου, χαρίτων δέμας, ἤθεα πειθοῦς
παρθένε, καὶ παφίης κεστὸν ἀπ' ἐκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ὅλως ἅτε κοῦφος ἀθύρεις,
πάλλει, καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη.

Εἰς Ξενοφῶντα σμυρναῖον.

Αὐτὸν ὁρᾶν ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα ληνοῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης,
καὶ Κάδμου τὰ πένθεα, χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
ἄγγελον, θυιακῶν ἰχνελάτην θιάσων,
καὶ τὴν εὐάζουσαν ἐν αἵματι παιδὸς ἀγαύην
λυσσάδα, φεῦ θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

Εἰς στήλην Πυλάδου ὀρχηστοῦ.
Ἀντιπάτρου.

Αὐτὸν βακχευτὴν ἐνέδυ θεὸν, ἡνίκα βάκχας
ἐκ θηβῶν ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην
ἀνθρώποις Πυλάδης, τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρὸς, οὐράνιος δὲ
οὗτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

ταρσά. pedes celerrimi. χειρῶν δάκτυλα. gesticulationes. σωσθενίῳ. Sosthenium Byzantij locus est. ᾗχι. qua. πορθμῷ. Hellesponto. ἀμφότεραι ἄντυγες. Asia & Europa. ᾔνεσαν. magni æstimarunt. ἀνθούσῃ. Anthusæ mimæ aut Helladiæ in loco Anthusa. Eustathius. ἐν δὲ τῷ θρακικῷ βυζαντίῳ ἱστορεῖται φυλάσσεσθαί ποτε τὸν πλοῦτον τοῖς ἀθηναίοις, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ πολιχνίου. ὀνομασθῆναι δέ ποτε αὐτὸ καὶ ἀντωνίαν, ἕως περιῆν σεβῆρος, καὶ ὁ ἐκείνου παῖς ἀντωνῖνος. παρὰ δὲ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου κληθῆναι αὐτὸ ἀνθοῦσαν. κρονίδης. Iupiter. μή τινι. uide aut nunquid. κοῦραι. saltatores. ἑλλαδίῃ. Helladia. Helladij Planipedis ac Pantomimi meminit Cassiodorus. μοῦσα. forte Polymnia. nam ut ferunt, τερψίχορης ὀρχηθμοῖο πολύμνια πάνσοφος εὗρεν. κινέστο. τῆς ὀρχήσεως. χλαῖναν. Hectoris Chlamydem. πρὸς μέλος. canēte tibicine Hectorem saltauit Helladia, quam ob id Enyo uocat. λιβάνου. falsa est igitur inscriptio quæ talis esse potuit. εἰς λιβάνιον ὀρχηστρίδα. παρθένης ἑκτόρ. Homerus Iliad. ξ. τέχνη. orchestica. ἰόβακχον. Bacchū. Iacchū. λήναις. cum Bacchis. ὁ πρέσβυς. Tiresias. Euripidis tragœdiæ quæ Bacchæ inscribitur periochon uidetur hoc epigramma. καὶ τὸν ἀφ' ὕλης. à monte Cithérone. θυιαχῶν. Bacchicorum. παιδός. Penthei à Mænadibus dilaniati. Tzetzes in Historico. ἀνδρός. Xenophontis Pantomimi. θεόν. Bacchum. φίλον. Pylades. ἐκ θηβῶν. ubi Agaue & reliquę Thyades. Thebis quoq; natus est Bacchus. δαίμονος. ipsius Bacchi. τὸν ἐκ πυρός. cœlesti igne percussa matre editum. παμφώνοις. nihil non gestu exprimentibus.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ.

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὄρει. Ἀδεσπότου.

Ταῖς Νύσης νύμφαις ὑποείκομεν. ἀλλὰ καὶ αὐταί
 κρείσσονες ἡμείων χαίρετε Πυθιάδες.
αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ Θύβια, καὶ μετὰ Νῦσαν,
 ἡμετέραις νύμφαις ἔξατε νηιάδες.

Εἰς καμάριναν ἐν σικελίᾳ. Παροιμιῶδες.

Μὴ κίνει καμάριναν ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
μήποτε κινήσας τὴν μείονα, μείζονα θείης.

Ἀδεσπότου.

Ἀγναον Πεταλῶν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
 πηγὴν ἀναβλύζει γειτονέουσα νάπη.
πάντῃ δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμεροθαλέσι δάφναις
 ἔστεμμαι, σκιερὴν ψυχομένη κλισίην.
τοὔνεκα μήμε θέρους παραμείβεο, δίψαν ἀλαλκὼν
 ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

Ἀνύτης.

Φριξοκόμᾳ τῷδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος.
οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
 παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Νικίου.

Ἕζευ ὑπ' αἰγείροισιν ἐπεὶ κάμεν ἐνθάδ' ὁδῖτα,
 καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας.
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἂν ἐπὶ Γίλλῳ
 Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παρεδρύετο.

Ἀδήλου.

ὠκεανοῦ θυγάτηρ, καὶ τηθύος. εἰμὶ νύχεια
κρήνη. τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην.
θῆκε δέ με πτερέλας υἱὸς ἐνυαλίου.

Ἀδέσποτον.

ἔνθεν ἀλέξανδρος μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
μητρὸς δ' ἔπι γάλακτι παναίκελα ῥεύματα πηγῆς.
ἣ καὶ ὀλυμπιάδος πέλεν οὔνομα μητρὸς ἑῆος.

νύμφαις. aquis. ταῖς προύσης. Prusa oppidum est ab Hannibale conditum. Ptolemæus. προῦσα ἡ πρὸς τῷ ὀλύμπῳ ὄρει. in eo aquas esse natura calidas gustu tamen suaues quæ Basilicæ nuncupantur ex Athenæi libro secundo constat. θνητοῖσιν. habes in calce horum epigrammatum παύλου σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ, ἡμίαμβια τρίμετρα καταληκτικά. Procopius libro quinto περὶ τῶν τοῦ ἰουστινιανοῦ κτισμάτων. πηγαὶ δὲ θερμῶν φύσει ἐν βιθυνοῖς ὑδάτων ἀναβλυστάνουσιν, ἐν χώρῳ ὅν περ ἐπωνομάζουσι πύθια. nec hic Pythiadas Castalij fontis aquas esse reor de quo Euripidis commentarius in Oreste & Phœn. Strabo libro θ. & Pausanias. τὸ ὕδωρ τῆς κασταλίας πιεῖν ἡδύ. Stephanus in uocabulo δελφοὶ Delphusam nominat. Cassiotidis fontis Pythias & Phœbades in adyto templi aquam haurire solitas inueni. Homeri enarrator cum Eustathio & Suida, Pytho & Delphos idem esse oppidum fatentur. Pausanias in Phoci. χρόνῳ δ' ὕστερον ἐπὶ πυθὼ τὴν πόλιν οὐ δελφοὺς μόνον ἐκάλεσαν οἱ προσοικοῦντες. nec Delphicum oraculum diuersum à Pythico censendum, eadem quoque est Parœmia Delphicus gladius & μαχαιρίδιον πυθικόν, in Luciani piscatore, licet θυτικὸν legant. νηιάδων. omnes aquæ. μὴ κίνει καμάρειναν. Erasmus in Adagione, Mouere Camarinam. ἀναβλύζει. ἀμβλύζει. ut stet uersus. πάντη. undique. ἔστεμμαι. tecta. cincta sum. τῷδε. τόδε. αὐλιωρῶν. caularum præsidibus. pecoris & armentorum custodibus. σκοπιάς. speculæ. οἰονόμος. an ouium pastor. an gregem in locis desertis pascens. Archias. ἔκρεκεν ὑψάρβοιο δ' ἰξύος ἀχέτα μολπὰν τέττιξ οἰονόμοις. ἵζευ. sede. μνᾶσαι δὲ κράναν. fontis huius sis memor. σιμός. Simus pater. ὠκεανοῦ θυγάτηρ. fontes è mari oriri ac flumina putant Socrates, Hesiodus atque Homerus, quibus hoc Peripatetici non concedunt. τηλεβόαι. Teleboæ. Taphij. πτερέλας. Pterelas Teleboarum rex (Plautus in Amphitryone) Martis filius. ἔνθεν. è fonte qui est in Olympo monte. fuit etiam in Arcadia fons Olympias. Pausanias. καὶ πηγή τε αὐτόθι ἐστὶν ὀλυμπιὰς καλουμένη, τὸν ἕτερον τῶν ἐνιαυτῶν οὐκ ἀπορρέουσα. ἣ. lege. ᾗ. cui fonti, aut quamobrem.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου.

υἱὲ μέλητος ὅμηρε. σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάσῃ,
καὶ κολοφῶνι πάτρῃ, θῆκας ἐς ἀΐδιον.
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἣ μὲν, νόστον ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον.
ἣ δὲ, τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁ τὸν τροίης πόλεμον σελίδεσι χαράξας,
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν λαρτιάδαο πλάνην,
οὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφὲς, οὐ πόλιν. οὐράνιε Ζεῦ,
μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὅμηρος ἔχει;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁποίας τὸν ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης,
κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις.
ἢ τὸ μὲν ἔστιν ἄγνωστον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως,
ταῖς μούσαις ἔλιπεν πατρίδα, καὶ γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον ὅμηρον,
οὐ κολοφὼν βυφορῆς ἄστρον ἰωνίης,
οὐ χίος, οὐκ αἴγυπτος εὔσπορος, οὐ Κύπρος ἁγνή,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ ἄργος δαναοῖο, κυκλωπείη τε μυκήνη,
οὐδὲ τὸ κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων,
οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον. ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀντιπάτρου.

Οἱ μέν σευ κολοφῶνα τιθηνήτειραν ὅμηρε,
οἱ δὲ, καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον.
οἱ δ' ἴον. οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον Σαλαμῖνα.
οἱ δ' γῆν, τὴν λαπιθῶν μητέρα θεσσαλίην,
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δέ με φοῖβος
χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφάδα μαντοσύνας,
πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός. ἐκ δὲ τεκούσης
οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφὼν, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
σμύρνα, χίος, κολοφὼν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χῖος ἔφυς, οὐ φημί, τί δαὶ, σμυρναῖος; ἀπαυδῶ.
κύμη δ', ἢ κολοφὼν, πατρὶς ὅμηρε σέθεν;
οὐδετέρη. Σαλαμὶς δὲ τεὴ πόλις; οὐδ' ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυν. ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας.
οὐκ ἐρέω. τίνος ἡ χάρις; πέπεισμ' ὅτι τἀτρεκὲς εἰπὼν
ἕξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς αἰῶνος ὅμηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
οὐρανίης μούσης δόξαν ἀειράμενος.

μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας ἀχιλῆος. αὐτὰρ ἀχαιῶν
ῥομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενόν τε πλάνῃσιν ὀδυσσέα ποικιλόβουλον,
τοῦ λέχος ἀσπασίως εἶσιδε πηνελόπη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεός ἐστιν ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὗρε φύσις μόλις εὗρε. τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἕνα μοῦνον ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁμηρείης μεγάλης ὀπὸς ἐστὶν ἀπευθής;
τίς χθών; τίς δὲ θάλασσα μάχην οὐκ οἶδεν ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ κιμμερίων πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
ἠελίου, τροίης οὔνομ' ἔκλυεν. ἔκλυεν ἄτλας,
οὐρανὸν εὐρύστερνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Διεξιὼν ὅμηρε τὴν κεκαυμένην,
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

Ἀντιπάτρου εἰς εἰκόνα πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον πίνδαρε σεῖο μέλι.
μάρτυς ὁ μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

Εἰς τὸν αὐτόν. Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Πίνδαρον ἱμερόεντα παρ' ὕδασι κῦρος ἐγείρει,
οὕνεκα φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνου εἰς ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ,
θάεο δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς,
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν.
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων, τὰν μὲν μίαν οἷα μεθυπλὴξ
ὤλεσεν. ἐν δ' ἑτέρᾳ, ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ μεγιστᾶν,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ διόνυσε, φύλασσέ μιν. οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ βάκχου πίπτειν βακχιακὸν θεράποντα.

Λεωνίδου.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
ὑποσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται
ἔστ' ἄχρι γυίων. τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν,
ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.

μελίσ-

μελισδέτω δὲ τὰν χέλυν ἀκρέκτων,
ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλαττε Βάκχε τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένους.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς ἱμέροισι σύντροφον
Λυαῖον, Ἀνακρέοντα Τήϊον κύκνον,
ἔσφηλας ὑγρῷ νέκταρος μεληδόνι.
λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ ποσὶ σφυροῖς
ῥιφθεῖσα λώπους ἕλκεται, καὶ μονοζυγὲς
μέθην ἐλέγχει σάνδαλον. χέλυς δ' ὅμως
τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροίζεται.
ἄπτωτα τήρει τὸν γεραιὸν Εὔϊε.

Ἀδέσποτον. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβυν, ἴδον κούροις, ἴδον ἄδοντα κόραις.
ὄμμα δέ μου Βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀκκώμων
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς. Δημοχάριδος.

Αὐτά σοι πλάσσειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
τὴν Μιτυληναίαν ζωγράφε Πιερίδα.
αὐγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι, τοῦτο δ' ἐναργῶς
δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε, καὶ οὐ περίεργα κομῶσα
σὰρξ, ἀποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπου
Μοῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

Εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ. Ζηνοβίου
γραμματικοῦ.

Αὐτὴν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι.
Βίκτορα δὲ γράψας, τὸν σκοπὸν εἶπεν ἔχω.

Εἰς εἰκόνα Ἡσιόδου. Ἀσκληπιάδου.

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν Ἡσίοδε.
καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα.
δῶκαν δὲ κρήνης Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ, πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ.
οὗ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

Εἰς τὴν βίβλον Λυκόφρονος.
Ἄδηλα.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις εἰς φάος, αἴκε τύχοις.
τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.

ἔρδε σὺ φίλα Καλλιόπη, λάβε μὲν χέρας. ἦν δὲ
υἱὸς ἔφυς μουσέων χερσὶ βάθρος φορέεις.

Εἰς ὀππιανόν.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας,
θῆκατο πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

Ἄδηλον.

Καλλιόπη βασίλεια γεώργιον ἔπτυεν ἰθῦσα,
οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ κρονίδης.

ἀεῖδον. χρόνου. κούρας. Iliadem & Odysseam. λαερτιάδαο. Vlyssis. οὐκ ὄνομ' εὐρέσκω. Melesigenes ne an Homerus dici debeat. μήποτε. ὅρα subaudi. σῶν ἐπέων. quæ ipse scripseris. οὐ νῆσος κραναή. Ithaca. Hom. Odyss. α. ἠδ' ὅσσοι κραναὴν ἰθάκην. & π. δαναοῖο. Danai. παλαιογόνων, αὐτοχθόνων. Athenienses se indigenas ab eaq; quā incolebant terra procreatos & enutritos nobilitatē suam prædicātes gloriabantur. hoc docet Lysias in funebri cōcione, ac stylum exercēs Plato in Menexeno. Thucydidis interpres. ἐφόρουν δὲ τέττιγας, διὰ τὸ μουσικόν. ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶν. καὶ γὰρ τὸ ζῶον γηγενές. hinc τεττιγοφόροι. Athenienses. ipsos in hoc insolenter se iactantes audiens Antisthenes nihil esse eos brucis & limacis nobiliores succlamauit. Quid Tzetzes. ὁ ἐριχθόνιος, ἐκ τῆς γῆς ὥς φασιν, ἀνεδόθη. ἀθηνᾶς γὰρ ἐλθούσης πρὸς ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς ἥφαιστος ἐδίωκε, καταλαβὼν δὲ, ὡς αὐτὴ πίπτει αὐτῷ περὶ τοὺς μηροὺς αὐτῆς ἀπεσπερμήνεν. ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ τὴν γονὴν τὸν γόνον ἀπέρριψεν. ἀνεδόθη δὲ ὁ ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς, καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι λυπρόγεως ἡ ἀττική, καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλαθήσαν οἱ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῆς χώρας, ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. ἑ. ipsum. ἡμερίοις. hominibus. εὔκλαρον σαλαμῖνα. pinguem uberem. κλῆρος. interdum accipitur pro mensura terræ. lege Aristophanis in Neb. scholia ibi. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. sp. πότερα τὴν κληρουχικήν. τῶν λαπιθῶν. Lapitharum. Ouidius in Metamorph. & Tzetzes in historico. φοῖβος. castiga. φοίβου. ἔπλεο. matre Calliope editus es. ῥίζαν. originem. stirpem. λέξον. dic. πέπεισμαι. scio. τὰς ἄλλας. urbes. νηῶν σύγχυσιν. Odyss. δ. nec hoc ad nauium Catalogum qui est Ilia. β. pertinere existimo, in quo Homerus 1186. naues recēset, Dictys 1289. Dares 1140. alij 1170. ad Troiana litora peruenisse scribūt, tametsi classis illa χιλιόναυς à poetis, à Strabōe χιλιοναύστολος uocet, & mille rates ac mille carinas nostri fuisse canant. Varro. si in quā numerus nō adamussim, ut nō est, cū dicimus mille naues ijsse ad Troiam. εἶσιδε. uidit. ὀπός. uocis. ἄμμορος αὐγῆς. Eras. in prouerb. cimmeriæ tenebræ. Homerū in suā linguā cōuersum Indos habuisse legimus. κιμμερίων. septētrionales populi. ἄλλας. & Meridionales prouinciæ. τὴν ἐκκαυμένην. Troiam. φθονερὰν ἀφῆκας. Troiæ excidio inuident aliæ, propter quod semper uictura est. νεβρείων. ossicorum. ὑπὲρ πάντας. aliorum Lyricorū. περὶ χείλεσιν ἑσμός. hoc ante exposuimus. ὕμνον ἀείδει. Plutarchus. ὁ πίνδαρος ἀκούων ὑπὸ τοῦ πανὸς ᾀδόμενόν τι μέλος, ὧν αὐτὸς ἐποίησε, μετρίως ἔχαιρεν. idem in Numa. πινδάρου δὲ καὶ τῶν μελῶν ἐρασθεὶς γενέσθαι τὸν πᾶνα μυθολογοῦσι. Aristes. πινδάρου μὲν γὰρ ὁ πὰν τὸν παιᾶνα ὠρχήσατο ὡς λόγος. Philostratus imagin. 2. φασὶ δὲ τὸν πᾶνα ὅτε πίνδαρος ἐς τὸ ποιεῖν ἀφίκετο, ἀμελήσαντα τοῦ σκιρτᾶν, ᾄδειν τὰ τοῦ πινδάρου. consentit Thomas Magister. νομίων δονάκων. fistularū pastoraliū. ἐγεῖρε. Pindari statuā collocat. ἄθρει. aspice. δυωδεκαΐδος. mēsē rotūdæ. ὑγρά. lasciue. ἀρβυλίδων. calceorū. ὑπόθεσις. thema. ἄρω. apro, congrue. ἀείρων. attollēs. βακχιακὸν θεράποντα, θεράποντα, bibacē hominē. Adde nō tantū Apollini

sed

sed etiã Baccho poetas sacros esse. ἀπεδνήλισαι in terrã deiectus est. βλαυτίων. crepidarũ. ἱμέροισι. cupidinibus, amorib. λυαῖος. ὁ Bacche. νέκταρος. uini. ὁ μονοζυγές. nam alterũ calceũ amisit. ἀπτῶτε. uide ô Liber ne cadat. τηΐου. Teium. ᾠδ', & πηκτίδα, musam. εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ. hoc ita emendo. εἰς εἰκόνα βίκτωρος γραμματικοῦ, ζήνωνος γραμματικοῦ. μεσημβρινά. meridie. ἔδρακε). uiderũt. δάφνης ἀείρομονα. Hesiodus in Theogonia. καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, δῶκαν δὲ κρήνης. de Hippocrene ibidem. πῶλον. Pegasi equi. μακάρων γένος. Theogoniam. hanc curiosiores Hesiodi esse non putant. ἔργα. opera & dies. quo in libello γένος ἀρχαίων, qui aurea qui argentea ætate uixerunt pertractat. οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι. hoc supra & illud ἔλθετε. φῦλα. pisces. οὐ κρονίδης. nam Iouis & Mnemosynes filiæ habentur Musæ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Εἰς ἡράκλειαν τὴν πόντου.
Ἀδέσποτον.

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶδα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με τὴν πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην.

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνῃ τῆς θαλάττης ᾠκοδομημένον, ἐν ᾧ καὶ ὑδρεῖον.
Ἀδέσποτον.

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε πόρον, πλωτῆρας ἀφύσσειν
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ Βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα καὶ Πέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις; ἢ τὸ γέρας τίς;
ἀμβρόσιος, μυλασεύς, τὸν φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον ἀλεξανδρείας.
Ἀδέσποτον.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμί, Ποσειδάωνος ἀπορνθέα πυρσὸν ἀνάπτων.
καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις,
στῆσεν ἑοῖς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἔσσι πατήρ. κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται,
χεῖρας ἀερτάζουσιν, ἅτε κλυτῷ ἐννοσιγαίῳ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐν σμύρνῃ.

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀμεμφέα νυκτὸς ὁμίχλην,
ὡς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
τῶν ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

Ἐν ἄσσῳ. Ἀδέσποτον.

Πᾶσα μὲν ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται, ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παρασέχων, ὡς θεὸς ἠκέσατο.

ἔξοχα δὲ, κρηναῖα ῥόον ὕδατος ὤπασεν ἄστῳ,
πολλῶν πετραίων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φθέγγεσθε πάντες ἐπιβδεύοντες ὁδῖται,
πλημμύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν ἀξιόχου.

Εἰς τὴν Εὐγενίου πύλην ἐν Βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰουλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
στῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης,
σφαῖσιν ἀνιβίους ἐχθροὺς ἀπαίνυθε μηνιωῶν,
ἃ πρὸ πάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πόλεμους.

Εἰς τὴν ἀψίδα ἐν τῇ Βασιλικῇ, ἐν Βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀψῖσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεύειν.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψῖδος.

Ἔπρεπέ σοι Θεόδωρε τύχης ζυγίοισι νηὸν
ἔργου κοσμῆσαι θαύματι τοσσατίου,
δῶρα τε κυδήεντα πορεῖν χρυσέασι δὲ ῥώμη,
ἥ σ' ὕπατον τεῦξεν, καὶ τρισέπαρχον ὁρᾷ.

Εἰς τὴν Μόψου ὁδόν.

Μόψου τήνδ' ἐνορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἥν ποτε μάντις
δείματο, τὴν ποταμοῦ κάλλος ὑπερβαίνεις.

Ἄδηλον.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος. ἀλλ' ἀρετάων
ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατον.
ὅσσα, καὶ οἷα πόρεν γαίῃ πατρίδι. τοῖς δὲ πᾶσι,
καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεισμα θόλου.

Εἰς τὴν πύλην ξυλοκέρκου ἐν Βυζαντίῳ.

Θευδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ, καὶ ὕπαρχος ἑῷας
Κωνσταντῖνος, ἔτευξαν ἐν ἤμασιν ἑξήκοντα.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ ῥηγίου ἐν Βυζαντίῳ.

Ἤμασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τεῖχος.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ ἄργους.

Τήνδε πύλην λάεσσιν ἐΰξέστοις ἀραρυῖαν
ἀμφοτέρων κόσμον τε πάτρης, καὶ θάμβος ὁδίταις
τεῦξε Κλέης, Κλεάδης ἀγαυῆς πόσις εὐπατερείης.
ἀθηναίων ἀδύτων κοσμήτορος ἀργειφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγαθῶν Βασιλήων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Γαῖα τὸ βροτέων σπατάλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐκεῖσε δὴ,
ἐνθάδε κεινομένη, τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιανοί τε, καὶ ἰχθύες, αἵ θ' ὑπὲρ ἴγδην
τρίψιες, ἥτε τόση βρώματος ἐξαπάτη,
γίγνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀκροσύνα δ' ἄρα γαστὴρ
ὁπόσα πανταλέης δέξατο λαιμαργίη.

ὀψὲ δὲ γιγνώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν ἀείρων,
χόρτου ποσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκαρωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
ἐς τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις
ἐκθλῖξαι δολιχῶν μάστακος ἐργασίην;
μόχθων ποσατίων οὔ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ ὑπεξετάθης.
ἀλλ' αὐτὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος.
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις. μούνη δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ
ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
μίμνειν, καὶ σκαπάνης ἄλγεα, καὶ πενίης.
λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις
ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμετροπότην,
ἔμπης δ' ἀρτίπος ἐσσί, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεὶς,
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην.
οὐδὲ καταψήχεις ἰσχὺν ῥάχιν, οὐδὲ σὺ μηροὺς
τύπτεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμονες, οἱ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι συνόντες,
οἷς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη.

Ἀντιπάτρου.

Τίς τόδε μουνόγληνος ἅπαν δωμήσατο κύκλωψ
λάϊνον ἀστυφελὲς χῶμα Σεμιράμιος;
ἢ ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυψώσαντο γίγαντες
κείμενον ἑπταπόρων ἀγχόθι πληϊάδων;
ἄκλινες, ἀστυφέλικτον, ἄθωος ἶσον ἐρείπνᾳ
φυρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρος.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρνῃ.

Εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσεις,
οὔποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλειτὸς Ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοθίων γὰρ
τέρπωλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστεϊ θῆκεν Ὁμήρου.

Μακεδονίου.

Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι ῥοὴν παρὰ γείτονος Ἕρμου
Σαρδιαλέη Λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός. οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ καὶ Βρομίου γενόμην τροφός. ἐν δὲ κεραυνῷ
ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.

πρὸ

πρώταις δ' ἡμετέροισιν ἐν ὀργάδσιν οἰνὰς ὀπώρη
οὖθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντο. πολὺς δέ με πολλάκις αἰὼν
ἄστεσιν ὀλβίστοις εὗρε μεγαιρόμενον.

Ἐν τῷ πορφυρῷ κίονι εἰς τὸ Φιλαδέλφιον.

Εὔνους μὲν βασιλεῖ Μουσήλιος. ἔργα βοῶσι
δημόσια. ἀτρεκίην πράγματα πᾶσιν ἔχει.
μουσεῖον ῥώμῃ δ' ἐχαρίσατο, καὶ βασιλῆος
εἰκόνα θεσπεσίην, ἣν πρὸς ἔγραψε δόμων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κυρῶν,
ὅπλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μουσήλιος ἔργα,
πιστεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

οἶδα καὶ ἄλλων. sunt tres & uiginti Stephano. εἰς μῶλον. munitiões uocat D. Cyprianus, Iosephus προκυμαῖα, moles nõnulli, Veneti & Ligures El Molo. qualis Genuæ & Corcyræ spectat. Procopius περὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων. πρὸς δὲ καὶ τῇ ἑκατέρωθι τοῦ ἰσθμοῦ θάλασσαν, προβόλους πεποιημένοι βραχεῖς τε καὶ φαύλους, ὥσπερ καλεῖν νενομίκασι μώλους. ἐν ῥοθίοισι. in mari. πότον. ὑδρεῖον. ἀφύσσειν. ὥστε ut nauigãtes aquã exhauriant. θυσία καὶ τέλεσμα. quorũ hunc Argos, illũ Athenas instaurasse uult. ἡ πόλις. Mylasia. ἡ τὸ γέρας. quẽ magistratũ gerẽs. τὸ φαῦρον. ἔτευξε. κενῷ. Ammonio. ἐνοσπαίῳ. eos seruanti. τῶν ἀσκληπιαδῶν. ἀσκληπιάδαι οἱ τοῦ ἀσκληπιοῦ ἀπόγονοι. οἱ ἰατροὶ δὲ λέγονται καταχρηστικωτέρως ἀσκληπιάδαι σύμπαντες. inquit Tzetzes. πᾶσα πόλις. uniuersæ ciuitates. ἀξιόχῳ. Axiocho. παρασείχων. ad eam urbem accedens. πῆμα. quod bello, incendio, aut terræmotu cõtigerit. ἄσσῳ. Assos quæ & Apollonia Aeolidis. ῥόον ὕδατος. aquæ ductum. φθύγετε. in quam Homerico carmine iocatus est Nicostratus. ἄσσον ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι. μερμηρίζων. cogitans. ἡνιοχεύειν. qui regat. ῥώμη. Constantinopoli. βασιλέα παρχον. maximũ prætorem. præfectũ. alij τρὶς ὕπαρχον. κλεινὴν πόλιν. Stephanus ibi. μόψου ἑστία. ἥν ποτε μάντις. Mopsus. τῷ ποταμῷ. Pyramo. urbẽ flumini impositam Mopsum uocat Plin. ea μόψου ἑστία & μοψουεστία nominatur. θόλον. Tholum pro ædificio rotũdo columnato usurpauit Varro. τεῖχος ἑῴας. murum portæ Xylocirci orientẽ spectantis. τοῦ ῥηγίου. arcis Cõstantinopolitanæ. Agathias in bello Gothico. frequentiores ea sunt nocte euersæ domus & præsertim in regio. urbis arx Regium est. λερναίων ἀδύτων ἀργειοφόντης. portarum ad orientẽ uergentium & in lacũ fontem aut oppidũ Lernam spectantiũ, qua prius in oppidũ Argos ingressus nõ erat cõstructor. alludit ad uocẽ ἀργειφόντης. εἰς σωτήρια. cloacã omniũ Smyrnæ sordiũ receptaculũ. φασιανοί. Phasiani aues. ῥίψεις. intrita, pulmentaria. ἀρτάπτεις. Lenociniũ. λαυκανίῃ aut λευκανίῃ. gutture. Homerus. ἀπ' ὤμων αὐχὴν ἔχουσι λευκανίης. ὅτ' ἄφρονα. rebus transactis sapienter cõsulens. prouerbium est. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω & ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. τὴν κόνιν. Phasianos & Acipenseres, stercus atque oletum cõtinuo futuros. ἐκθλίψαι. ut aluum exoneres. μάσταξ. gulæ. μὴ τοῦ ἀναγκαίου. βρώματος. id est superfluo & nimio cibo uentrẽ ne repleueris quẽ cõcoquere stomachus nequeat. περιεξετάσῃς. saturis distẽtus sit uẽter. ὧδε μὲν εἰβάδος. in lecto discũbens, pransurus aut cœnaturus

turus.idem infra Agathias.ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν, ξυμῷ κεκλιμένον ἔδρακον ἐν σιδάλ.ϐείνα.luxum illum.ἐνθάδε. in hac latrina. ἐλιτήματα λαιμοῦ.gulam.ingluuiem.γεωπόνε. Agricola.τλήθυμε.fortis.μέμνεν.liceat. contingat. ἐν ἐνθάδε. cibos egerens.φόρτον.onus.oletũ.οἱ κήνοισι συνόντες.& qui eorum mensas sectantur.ἀρτεμίης.sanitatis.μουνόγληνος.μονόφθαλμος.κύκλωψ. admirandæ proceritatis homines quales fuerunt cyclopes sed imprimis Polyphemus, quem ob corporis magnitudinem promontorio comparat Homerus, qua ille fretus nõ ingenio cuius expers erat se non nisi à sui simili monstro superatum iri existimabat.sic enim de eo scribit Odyss. 9.ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην. ex hoc uersu enarratur Cicero lib.Epist.ad Q.fratrem primo, & prouerbium semper aliquem uirum magnum.ubi Erasmus memoria uacillat. & in prouerbio Alcinoi apologus quod explanat Græcus Rhetorico.Aristotelis interpres libro tertio,alia sciens pretereo.χῶμα σεμιράμιος.Herodotus in Clio. χῶμα δὲ τῆς χώσ παρ' ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ χεῖλος ἄξιον θώματος aut tumulum. idem paulo post Herodotus: τάφον ἑωυτῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ὑπὲρ πολέος αὐτέων τῶν πυλέων τοῦ ἄστεος. Athenæus. ἴδοις δ' ἂν καὶ τῆς πελοποννήσου πανταχοῦ, μάλιστα δ' ἐν λακεδαίμονι χώματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ πέλοπος φρυγῶν. declarat Varinus in uerbo θάπτειν. alij muros Babylonios, & Beli fanum. Dionysius.αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλει μέγαν δόμον εἴσατο Βήλῳ.ἀγχόθι πληϊάδων. ad cœlum usq. τραφερῆς. terræ. ἐν ἄστει ὁμήρου.Smyrnæum fuisse Homerum fassi sunt quamplurimi.τμώλῳ.Plinius lib.cap.5.cap.29.& Plutarchus περὶ ποταμῶν.Timolus Ouidio,Senecę tragico κατὰ ποιητικὸν χηματισμόν ac priscis incolis.ἑρμοῦ. fluminis.γεινόμενον διός.Iouem in monte Tmolo Sardibus proximo matri deûm sacro è quo caput tollit Hermus flumen,genitum non recte autumat Macedonius.Callimachus cui omnes assentiuntur,Iouem δικταῖον ἢ λυκαῖον, Cretẽsem aut Arcadem arbitratur.ἐκ ῥείης.Iouem.Rheæ filium. ἡμετέρης.apud nos cultæ. ἐν βρομίῳ.Baccho.non Thebæ Bœotiæ neq; Nysa. Arrianus lib.5.ὅς ἂν δὲ οὐδὲ ὁ διόνυσος καὶ ὁπότε ἐς ὅθεν ἐπὶ ἰνδοὺς ἐστράτευσεν οὐκ ἔχω συμβαλεῖν, ἢ ὁ θηβαῖος διόνυσος, ὅς ἐκ θηβῶν, ἢ ἐκ τμώλου τοῦ λυδίου ὁρμηθεὶς, ἐπὶ ἰνδοὺς ἥκει στρατιὰν ἄγων. Euripides in Bacchis. τὸν ἀνθεμώδη τμῶλον οἶδ' ἤ που κλύων;οἶδ' ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.ἐν τ' οὔθειν ἄμμι.λυδία δέ μοι πατρίς. ἐν δὲ.ἐν.uacat. οἴνας ὀπώρης. uitis. γάνος.uinum.ἄστεσιν ὀλβίοισι. Athenis,Erytris,Lacedæmone.Pella,id est Macedonibus. ἔργα βοῶσι. Demosthenes. ταῦτα οὐχὶ βοᾷ. φιλαδέλφιον. Musæum,à Ptolemæo Philadelpho ita cognominatum qui bibliothecam Alexandrinam construxit.fuit & Athenis Musæum.quæ uox præter notas significationes Philostrato in sophistis τράπεζα αἰγυπτία, ξυγκαλοῦσα τοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἐλλογίμους dicitur.μυθοπόλοις. Musæum fecit in quo poetarum scripta seruabantur. κούρων.puerorum.ὡς θεός.de trinitate cum orthodoxis sentiens.

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ.

Σιμωνίδου.

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται.
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους.
τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

Εἰς ἀλφειὸν, ἢ ἀρέθουσαν.

Ἀλφειὸς, ἄρρην ὕδωρ, ἀρεθουσίον ἔστι τὸ θῆλυ.
καὶ πόντου ὑγρὸν ὄφις, κιρναμένων ὑδάτων.

Εἰς στρυμόνα, Τυλλίου γεμίνου.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγευς δ' ἶσα μέτρα διώκω
 στρυμὼν, ἠμαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος.
Βρύθος ὁμοῦ, καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἢ γὰρ ἐγείρω
 ὀμπνιακῶν χαιτῶν πολύστροφον πέβολον.
ἔστι καὶ ἠμαθίης γόνιμος βυθός. ἄμμι δὲ νεῖλε,
 κρείσσων ἐσθ' ὁ φέρων τὸν στάχυν, οὐχ ὁ τρέφων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς γέφυραν
τοῦ Σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ' ἑσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ μήδων
 ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην
Σαγγάριε, κρατεροῖσι ῥοὰς ἁψῖσι πεδηθείς,
 αὐτὸς ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρής,
 κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

Δήμητρος. Quæ Eleusine Atticæ uico colebatur. ἱρὴ, uia sacra. ξενοκλῆς. ξεινοκλῆς. ut metrum fulciam. ποταμοῦ. Cephisi amnis. Sophoclis glossemata. ὅθεν πρὸς τὸν κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰς ἐλευσῖνα. Hesychium in uoce γεφυρισταί exponit Strabo. ὁ κηφισὸς διὰ τοῦ πεδίου ῥέων, ἐφ' οὗ καὶ ἡ γέφυρα καὶ οἱ γεφυρισταί. Pausanias. ῥεῖ δὲ κηφισὸς πρὸς ἐλευσῖνι. Eusebius fortassis hoc interpretatur. Cephisus amnis Eleusinem inundauit, quem Adrianus ponte coniungens Athenis hyemem egit. κιρναμένων ὑδάτων. Alphæum Arethusæ Syracusano fonti misceri ex quorundam opinione ostendimus. ἠμαθίης. Macedoniæ. βρύθος. ὕδωρ. ὀμπνιακῶν. Cerealiū. πέβολον. Castigo τρίβολον. Plinius lib. 21. cap. 16. Tribulus nō nisi in palustribus nascitur, dira res alibi: iuxta Nilum & Strymonem amnes excipitur in cibis, inclinatus in uadum folio ad effigiem ulmi, pediculo longo. ac rursum lib. 22. cap. 10. Thraces qui Strymona habitant foliis tribuli equos saginant, ipsi nucleo uiuūt. Plinius superiora ex Theophrasti 4. de plantis, posteriora ex 4. Dioscoridis compilauit. βυθός. flumina. οὐχ ὁ τρέφων. ut tu inundans. ἑσπερίην. Italiam. Gothorum in Italia deletos exercitus. μήδων. Persarum. βαρβαρικὴν ἀγέλην. Vandalos subactos à Iustiniani legatis. Σαγγάριε. Plutarchus Iunior in libello de fluminibus, hunc amnem Sangarim cum Procopio, Myrleanus Sangarum, Theodoritus Sagarum, Doctissimi quique post Homerum & Hesiodum Sangarium uocant. ἁψῖσι πεδηθείς. Procopius libro περὶ τῶν τοῦ ἰουστινιανοῦ κτισμάτων quinto. ὁ μέγας δὲ ποταμὸς, ὅν περ σαγγάριν καλοῦσιν νῦν. &c. βασιλεὺς δὲ ἰουστινιανὸς, γέφυραν αὐτοῦ ἐγκεχείρηκεν ἐποικοδομεῖσθαι. ταννῦν ἀρξάμενος τοῦ ἔργου, πολλὴν δὴ αὐτῷ διατριβὴν ἔχει, ὅπερ εὖ οἶδα, ἀποτελέσει οὐ πολλῷ ὕστερον, τιμωρούμενος ὅτι δὴ αὐτοῦ τὰ ἔργα συνεπιλαμβάνεται ὁ θεὸς ἅπαντα. κοιρανικῇ παλάμῃ. Iustiniani imperatoris manu. ἀλυκτοπέδῃ. ponte.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ.

Κωμητᾶ χαρτουλαρίου.

Εἰπὲ νομεῦ, τίνος εἰσὶ φυτῶν στίχες; αἱ μὲν ἐλαῖαι,
 Παλλάδος. αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδες; βρομίου.
καὶ τίνος οἱ στάχυες; Δημήτερος. ἄνθεα ποίων
 εἰσὶ θεῶν; ἥρης, καὶ ῥοδέας παφίης.

καὶ

παῦ φίλε, πηκτίδα μέμνε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύριγξ.
 ἠχὼ γὰρ δήεις κισσοῦ ἐνὶ θηλοπέδοις.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Ὕδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
 καὶ πόντου πλήθει γείτονος εὐφροσύνη.
τερπνὰ δέ μοι γαίης τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος,
 καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα, καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας, ἢ ὀρνίθων τις ἀείδων,
 ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορέει.

Εἰς ἕτερον προάστειον ὀνομαζόμενον ἔρωτα ἐν ἀμασειᾳ. Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ἡ καλὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου κατὰ δένδρεα ταῦτα
 πρηῢς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ ζέφυρος.
ἧχι καὶ ἑρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμὼν
 πουλὺν ἰοστεφάνων κόσμον ἀνεὶς καλύκων.
καὶ γλυκερῆς τρίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 μαζὸς ἀναβλύζει χεύματα νηϊάδος.
ὁππόθι δενδρήεντα γερῶν παρακηχεῖται ἴρις
 χῶρον ἀμαδρυάδων ἔνδιον ἀβροκόμων.
καὶ λιπαρῆς εὐβότρυων ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
 θάλλει. βριταφύλλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἱ δὲ περὶξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες. αἷς δὲ, μελίζει
 ἀντῳδὸν τέττιξ φθέγματος ἁρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως ξένε μήμε παρέλθῃς
 τόνδε δόμον, λιτῆς δ' ἀντιάσεις ξενίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴθι βαιὸν ὁδῖτα πόδων ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
 ἀμπαύων καμάτου γυῖα πολυπλανέος,
χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόῤῥυτον ἐν μέσον ὕδωρ
 καλὰ πολυκρούνων ἐκπορέει στομάτων.
ὁππόθι πορφυρέης ὑπὲρ αὔλακος εἴαρι θάλλει
 ὑγρὸν ἴον, ῥοδέῃ μιγνύμενον κάλυκι.
ἠνὶ δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἐρέπτων
 ἐκχυτὸν εὐχαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
 πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.
οὗτος ἔρως. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ
 πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χαρίτων;

πηκτίδα. fistulā. δήεις. inuenies. ὕδασι, & κήποισι. suburbiū loquitur. & Διονύσῳ. uinetis. ἀγρονόμος. rusticus. ἐν ἀμασίᾳ. urbe pōti. ἀμφιδονεῖ. cōmouet. ἧχι. qua. ἀμαρύσσεται. relucet. τρίστοιχος μαζός. aqua saliēs tribus fistulis &c. eę porro applūbatæ interdū extra parietem prominent, interdum introrsus latent eminente tantū mamma ærea Mastes uerbo Græco dicta quod usurpauit Vitruuius. has M. Varro, de re rustica papillas nominat, Cassiodorus ubera. ἴρις. Iris flumen. εὐβότρυων ὀργάδα. uineta. ὅπως ξένε. ὅρα. uide. caue. subaudio. λιτῆς. has meas preces audi. ὕδωρ. aqua saliēs. ἐκπορέει. multis fistulis aut tubulis effluit. εἴαρι. uere. ἔπλεξε κόμην, concinnauit. λασίην. herbidam. ὑποξύων stringens. radens. οὗτος ἔρως, ὀνομάζεται.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ. Ἀδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ᾽ ἀνέθηκε; λόγοι. τίνος ἐστί; Πτολεμαίου.
ποίου; τοῦ κρητός. τοῦ χάριν; ἀντ᾽ ἀρετῆς.
τῆς ποδαπῆς; πάσης. τὴν εἰς τίνας; εἰς δικολέκτας.
καὶ ξύλον ἀρκεῖ; ναί. χρύσεον οὐ δέχεται.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Εἰκόνα λογγίνῳ χρυσέην πόλις ἤθελ᾽ ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πότνια δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

Θωμᾶ σχολαστικοῦ.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μοῦνοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀριστότεροι.
σεῖο πόνους φιλέω Δημόσθενες. εἰμὶ δὲ λίην
καὶ φιλαριστείδης, καὶ φιλοθουκυδίδης.

Μιχαηλίου γραμματικοῦ.

Η πόλις ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν σιχαοιδόν,
δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ᾽ υἱεῖ, καὶ πόρε τήνδε
εἰκόνα, καὶ στοργῆς μάρτυρα, καὶ σοφίης.
μεμνόνιον δὲ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Παλλαδᾶ.

Κωφὸν ἄναυδον ὁρῶν τὸν Γέσσιον, εἰ λίθος ἐστὶ
δήλεις μαντεύου, τίς τίνος ἐστὶ λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς.

Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥήτηρος ἔγραψε;
σιγᾷς; οὐ λαλέεις; οὐδὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας. ἀλλὰ Μαρίνου
ὕβρεις, ἐλεγχομένης εἶδος ἀπρεπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.

Νεῖκος ἀριστείδης ἰάδων κατέπαυσε πολήων.
τό, πρὶν ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θεῖον ὅμηρον,
ἣ καὶ ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος. οἱ δὲ παρ᾽ αὐτῷ
ἐρχόμενοι, ἑρμῇ συνδέκτῃ τῷ λογίῳ.

Ἄδηλον.

Φύρμος με, φύρμον. πυρφόρος, τὸν πυρφόρον.
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

εἰς εἰκόνα πτολεμαίου. Ptolemæi Aegyptij Rhetoris uitam leuiter perstringit Philostratus. hic autem Cretensis fuit. δικολέκτας. oratores in causa aduocatos.

καὶ

καὶ φιλαεισεύδης. Aristidæ uitam posteris reliquit Philostratus, extant & eius opera. στιχαοιδόν. poetam. δίζυγος duplicis. διπλοῦ. Apollo. μαρίνα. & Philopoimeni. ἰδίων. Colophonis. Chij. & Smyrnę. ἡ καὶ ἀριστείδην. contra Philostratus. ἀριστείδην, ἀδριανοὶ μὲν ἰωνίαν. οἱ δὲ ἀδριανοὶ πόλις οὐ μεγάλη ἐν μυσοῖς. ἑρμῇ. alteri Mercurio. φύγιμος με φύγιμον ἀνέθηκε. Aeschylum in Agamemnone nō sine Venere imitari cupit. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρός. πυρφόρος. Tzetzes πρὸ γὰρ εὑρέσεως τῆς σάλπιγγος ἐν τοῖς πολέμοις, πυρφόροις ἐχρῶντο. οἵτινες ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε πολεμίου, καὶ τοῦ πολεμουμένου, μέσον εἰσερχόμενοι λαμπαδηφόροι, ἔῤῥιπτον τὰς λαμπάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίσαι, καὶ οὕτως συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος. Euripides in Phœnissis. ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή, σῆμα φοινίου μάχης. annotationes. ἐχρῶντο οὖν κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σαλπιγκτῶν πυρφόροις. οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν ἄρεως ἑκατέρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, ἣν ἀφιέντες εἰς τὸ μεταίχμιον, ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι, καὶ οὕτω συνέβαλλον αἱ στρατιαί. διεσώζοντο δὲ οἱ πυρφόροι, ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, εἰ καὶ πάντων ἀπώλοντο. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄρδην ἀπολλυμένων. οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη. uide Hesychium & Suidam.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ.

Εἰς κωνωπεῖωνα. Παύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὐ τινὰ πόντιον ἰχθύν,
οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
ἀνδρὰ μυιάων κέντρον ἀλευόμενον,
ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαυροτέρα τείχεος ἀσυνόχου.
ὕπνου δ' ἀσυφήλικτον ἄγω χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
δμῶας, μυιοσόβου ῥύομαι ἀτμενίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι, εἰμὶ δὲ κεδνῆς
δίκτυον οὐ φοίβης, ἀλλ' ἁπαλῆς Παφίης.
ἄνδρα δ' ἐπυπνώοντα, μίτῳ πολυῶπι καλύπτω,
ζωοφόρον αὐχμῶν οὐδὲν ἀτιζόμενον.

Ἀδήλου.

Πλέγμασι μὲν σκοπός ἐστι, περισφίγξαι πετεηνῶν
ἔθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους.
αὐτὰρ ἐγὼ σθένειν ὑποτρέπομαι, οὐδὲ καλύπτω
ἔνδοθεν, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ἐπειγομένους.
οὐδέ με τὶς λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο κώνωψ,
ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστασίης.
ὄρνεά που σώζω, μερόπεσσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
ἦ ῥα, τίς ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τάβλαν.

Ἑζόμενος μὲν τῇδε παῤῥυλαΐγγι τραπέζῃ,
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης·
μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀλλεφθεὶς
ἄχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.

καὶ γὰρ ἐν σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός,
καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Παίγνια μὲν τάδε πάντα. τύχης δ' ἑτερόρροπος ὁρμὴ
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
καὶ βροτέου βιότου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
αἰνέομεν δ' ἐκεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε, κύβῳ τε,
χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηϋνόμοις, τάδε παίγνια. τοῖς δ' ἀκολάστοις,
λύσσα, καὶ ἀμπλακίη, καὶ πόνος αὐτόματος.
ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι θεημάχον ὕστατος ἕρπων,
μὴ δ' ἀναρροιβδήσῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.
δεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
ἐν σπουδῇ. καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὕτω Βάκχον ἔδεκτο Θέτις. νῦν μῦθος Ὁμήρου
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἔργῳ πίστιν ἐτητυμίης.

Εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν. τοῦ αὐτοῦ.

Ἢν μὲν ἀλιτραίνῃς, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις.
ἢν δὲ σαοφρονέῃς, ἄργυρός εἰμι μόνον.

Εἰς κάγκελον οἰκίας.

Ἢν κλείσῃς μ', ἀνέῳγα. καὶ ἢν οἴξῃς, κλείσεις με.
τοῖος ἐὼν, τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δύναμαι.

Εἰς μυστήριον ἔχον τὰ δώδεκα
ζώδια, καὶ ἄστρα.

Ἀργύρεος πόλος οὗτος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη
δέρκεται, ἀντιτύπων πιμπλαμένη φαέων.
ἀπλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἄγουσι τύχην.

Μεσομήδου.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε κύψας ἐργάτας ἀνήρ,
ἐν δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον εὐθηγῆ,
ὁ δ' ὕελος οἷα κηρὸς ἐξεχεῖτο παμφάγοισι
φλοξὶν ἐκ πυρουμένοισι. θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ὁλκὸν ἐκ πυρὸς ῥέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην
τρέμοντα, μὴ πεσὼν διαρραγῇ.
ἐς δὲ διπτύχων ἀκμὰς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς δίσκον. Ἀσκληπιάδου.

Ἥφαιστός μ' ἐτέλεσσε καμὼν χρόνῳ. ἀλλὰ Κυθέρη
ἀνδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως.
ἀγχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημήιον εὐνῆς.
καί μ' Ἀσκληπιάδης εὗρε παρ' Αἰνεάδαις.

Ἀσὶ

Ἀδήλου.

Ἡ γραφὶς, ἀργυρέη μὲν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλθον, ἐτύχθην·
σαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
ὧδέ σοι ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, εὖ μὲν Ἀθήνη
τέχνης, εὖ δ' εἴδους ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

Σαμμίου.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο διὰ τεῖχος ἰξάλου αἰγὸς
δισσὸν ὑπὲρ χλωροῖς ἐστεφόμην πετάλοις.
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεροξόος ἥρμοσε τέκτων
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

Εἰς μάνσωειον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτας.

Τέσσαρές εἰσιν ἔρωτες. ὁ μὲν, σέφος ἀμφικαλύπτει
μητρὸς ἑῆς. ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ.
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἴχνεσιν. εἷμα δὲ κρύπτει
μηρῶν γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέσποτον.

Βάκχῳ, καὶ νύμφαις μέσος ἵσταμαι. ἐν δὲ κύπελλοις
αἰεὶ τόνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

Ἀδέσποτον.

Χαλκοτύπος τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
τήγανον. οὐκ ἀλόγως, ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει.

Φιλίππου.

Ἀδριανοῖο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρυς
αὐλὴ ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χάριτας.
νῦν κλασθεὶς, κεῖμαι νεοθηλεῖ καρτερὸν ἕρκος
κλήματι, πρὸς τρυφερὴν τεινομένῳ καλύβην.
αἰεὶ Βρομίῳ λατρεύομεν. ἢ γεραὸν γὰρ
φρουροῦμεν πιστῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

ἐς κωνωπεῖον. Conopeum uelum ad arcendos culices. Propertius: fœdaque Tarpeio Conopea tendere saxo. Horatius: interque signa (turpe) militaria sol aspicit Conopeum. οὐ πτερόν. uolucrem. ἀλλὰ βροτούς. sed homines. τέχνη. Canopei. ἐκ θαλίης. à mensa. à conuiuio. ἀστυόχου. urbem custodientis. δμῶας. seruos muscarios. ὦ φοῖβος. Dianæ. πλέγμασιν. aliis retibus. αὐτὰρ ἐγώ. Conopeum. σοβεῖν. abigere. ὄρνια. muscas. conopes. λέκτρα. somnū. ἀπολεσθείς. amissis nummis. βόλιδα. cubum tesseram. βένθος ἐχεφροσύνης. occultam alioqui imprudentiam. ὑποβάλλων. nunc celso in gradu, nunc humi iacens. ἐφηρμόσατο. sic Lucianus. φαιδοὶ καὶ δαπάνης μέτρον ἐφηρμόσατο. θεομάχον. βλασφημίαν. ὕστατος ἔρπων. pecunia perdita. ἀνὰ ῥοιβδήσεις. Hesychius. ῥοιβδεῖ. ῥοίζει. διώκει. ῥοιφεῖ. μῦθος ὁμήρου. Iliad. ζ. ἀρχεντικόν. consulum secures & aliorum magistratuum. ἐς κάγκελον. transennas. cancellos, τῆς οἰκίας uidetur addidisse quod κάγκελος Græcorum uulgo curriculorum carcer appelletur. ἦν κλείσῃς με. me cancellum. ἀνέῳγα. apertus sum præteritū medium ab ἀνοίγω. Cancellus hic sic se habuit ut Lychni in templis quibusdam, qui dum deorsum trahuntur uidentur ascendere. μανσώειον. mensam. πιμπλαμένη. nam lumen à sole fœneratur luna. ἀπλανέες. septem planetæ erraticæ & fixæ stellæ. τὸν ὕελον. silicem fluuiatilem candidum & pellicidum

lucidum è quo uitrum perficitur. multi sunt in his uersibus trochaicis errores. οἷα κηρός. tanquam cera. διαρραγῇ. effringatur. ἀκμὰς χηλέων. aciem forcipum quibus candens & emollitus lapis à uitriario scinditur, non labra, quanquam & is spiritu uitrũ in habitus plurimos format. κυθέρη. Venus. ἀνδρός. Vulcani mariti sui. εὐνῆς. congressus. αὐσονίδαις. Romanis. ἡ γραφίς stylus. alij ῥαφίς. acus. ὧδε. sic hoc pacto. λεοντίου. sitne hæc, Epicuri Leontium, aut Hermesionactis, nihil ad rem. πρόσθε μέν. loquitur arcus. ἰξάλου αἰγός. desumpta sunt hæc ex Hom. Iliad. δ. αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλου αἰγὸς ἀγρίου. deinde τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει, καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων. κεραοξόος ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος. κερατουργός κερατογλύφος. qui arcum Nicomacho ex capreæ cornibus effecit, ipsum neruo bouis ut nostri funibus intendens. mulier marito dicitur κέρατα ποιεῖν quæ se prostituit. Artemidorus, Onirocrit. β. ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ πορνεύσει, καὶ τὸ λεγόμενον, κέρατα αὐτῷ ποιήσει, καὶ οὕτως ἀπέβη. πίδακι μαζοῦ. alius matrem lactat. γείτονα χῶρον. pudenda. τὸν παραλειπόμενον. uinũ aut aquam. hæc ἁπλῶς exponenda nec ad Græcorum κότταβον traducenda sunt, cuius mentio est Athenæo dipnos. 11. in uocibus κότταβις καὶ μάνης. Aristophanis enarratori in pace. Polluci lib. 6. Suidæ in dictione κοτταβίζειν. illud Iuuenalis exponentibus. si trulla inuerso crepitum dedit aurea fundo. τήγανον. sartaginẽ. ἀδριανοῖο. Adriani potoris. κύτους. uasis. χάριτας. uinum. ἔρκος. ridice & pedaminis loco, quo adminiculantur uites. ἢ γεραιὸν γὰρ βρομίου. uinum. ἢ νέον. uitem fulciens.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάστης Πυθαγόρην τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι. καὶ τάχα φωνὴν
ἔνδον ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος, ὃν μετὰ φωνῆς
εἶδες ἄν, εἴγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ Βαρβουκάλλου.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας, ζωὰν οὐκ ἔμβαλε κηρῷ
Σωκράτεος ψυχᾷ τῷδε χαριζόμενος.
Ζωγράφε, τὰν μορφὰν ἁρμάξας, αἴθ' ἐνὶ κηρῷ
καὶ ψυχὰν ἐλάθης σωκρατικὰν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθεριμβατεῖν Πλάτων
αὐτὸς ὑπὲρ νοῦν ἐκφλύγεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα Ἀριστοτέλους.

Οὗτος Ἀριστοτέλης, μετρῶν χθόνα, καὶ πόλον ἄστρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νοῦς, καὶ Ἀριστοτέλους ψυχή, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

Εἰς

Εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στῆσαν τοι Χαιρωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἷες αὐσονίων,
ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
ῥώμης εὐπολέμοις ἥρμοσας ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις. οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου. Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖγε ποιῶν Λύσιππε γέρον σικυώνιε πλάσσα,
δείκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ Σαμίου
ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν. ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
ἔμβαλον, οὐ πειθὼ φθέγμασι τοῖς σφετέροις.
ὃς δὲ, σοφοῖς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παίζων, ἐν σπουδῇ πείθει ἐχεφρονέειν.
φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις. ἡ Σαμίου δὲ,
τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

Εἰς Διογένη. Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Ἡ πήρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
μᾶζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κυνὶ μέτρα βίοιο
ἄρκια. καὶ τούτοις ἦν τι περισσότερον.
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
εἶπε, τί καὶ σὲ μάτην ὄστρακον ἠχθοφόρεις;

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενες καθελεῖ.
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

ἀριθμῶν φύσιν. Hoc patefaciet libellus cui titulus τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. τὸν δὲ σιγῇ. sed tacentem. καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι. loquentem fingere potuisset. ὁ ζωγράφος. pinxit subaudi. αἰθεριμβατεῖν. comici philosophos illudentes ut Aristophanes Socratem αἰθεροβατεῖν eos cauillabantur. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. res ex Luciani Icaromenippo clarissima. μετρῶν χθόνα. hic monendus est lector ut quoties autoribus de terra sermo erit, num de terra uniuersa, an de ea quæ colitur tantū agant, diligenter attendat. Etenim hoc tam pingue (sat scio) sed ambiguū magnæ alioqui eruditionis uiris non distinguentibus somnus obrepsit. & philosophi fere omnes (uerba cuiusdam) elementa statuūt rotūdata specie, tametsi nō desint qui terrā opinentur τυμπανοειδῆ. hoc putauit Aristoteles. χλαμυδοειδῆ Strabo extēsæ chlamydi similem. nec ab his discrepat Ptolemæus, sed περὶ τῆς οἰκουμένης loquentes, non de terræ elemento quod sphericū & undiq; ipsum in se nisu suo conglobatum esse demonstratur. νοῦς καὶ ἀριστοτέλους. tametsi Arist. νοῦν καὶ ψυχὴν differre putet, una tamē Arist. statua est. τύπον. imaginē. αὐσονίων. Rō. γέρον. senex. κεῖνοι. septē sapiētes. καίρια. feria. ἡ Σαμίου. Qui in insula Samo uēditus, illic Xantho philosopho primū seruiuit, deinde Iadmoni ut tradit Herodotus, uel Idmoni, ut Aelianus, qui Aesopū

Thracem fuiſſe exiſtimat, Planudes Phrygem. σοφῷ κύνι. Diogeni Cynico. κὰρ τοῦ τοῖς. aliquid in his quoq; ſuperuacuum uiſum eſt, ὄστρακον, δέπας ἐκ κεράμειο. uas figlinum. Laertius in Diogene.

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ.

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τῆς εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον Ἰουστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίης,
ὡράων σκοπιάζει σοφὸν σημάντορα χαλκὸν,
αὐτὴ ἐκ μονάδος, μέχρι δυωδεκάδος.
ὅν τινα συλλεξάντα, δίκης θρόνον ἡνιοχεύων,
εὗρεν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ὡρανὸν ἁ χωρεῦσα σοφὰ λίθος, ἁ διὰ τυτθοῦ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μεριζομένα.

Εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.
Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἐνθάδε μιστύλλουσι δρόμον φαέθοντίδος αἴγλης
ἀνέρες, ὡράων ἀμφὶ δυωδεκάδι.
ὕδασι δ' ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους,
τὸν πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος. ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανὴς τελέθων, ἔσκεπεν ἠέλιον.
νῦν δὲ παναιγλήεντα, καὶ ἔνδιον εὗρε τελέσσαι
Σέργιος αὐτόπτης μυστοπόλος τριάδος,
ἔνθα λίθος σαφὸς οὗτος, ἀειδίνητον ἀνάγκην
ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος οὐρανίης.

Ἄδηλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἁρμονίῃσι
γνώμοσιν, ἀγγέλλειν τὸν δρόμον ἠελίου.
βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας ἠεργενίης,
ὡρονόμῳ σοφίῃ, καὶ σκιόεντι τύπῳ.
Σεργίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίῃσιν ἐφετμαῖς,
τῶν συνεργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

Ἄδηλον.

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἠελίοιο
τριστάκις ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι,
εὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στόμον ὕδατος ἀὴρ
αὐλὸν ἐρεύγηται πνεῦμα διωλύγιον,
θῆκεν Ἀθηναῖος δήμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὴς
εἴη καὶ φθονεραῖς ἠέλιος νεφέλαις.

τυραννοφόνου βασιλῆος. qui per Beliſarium, Guilmerium Vandalorum imperatorem fudit, per Narſen uero Totilam Gothorum regem interfecit. σημάν-
τορα

ὥρας χαλκοῦν. gnomonem & stylum horas monstrantem. Suidas in uoce ἀκαλύπους σκιά, hunc Luciani in Gallo sermonem aperit. συνεχὲς ἐπισκοπῶν ὁπόσαπουν τὸ στοιχεῖον εἴη, καὶ ἡνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο (uerba Pollucis) τὸν καιρὸν εἰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν καὶ στοιχεῖον ἐκάλουν. καὶ ἐὰν δεκάπουν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη. ἐκ μονάδος. à prima ad 12. horam. συληθέντα. à furibus ablatum. δίκης θρόνου. iudex. prætor. ὠρανόν. lege οὐρανόν. ἀελίῳ παντί. horis ad solis cursum distinctis. φαεθοντίδος. solaris. ὕδασι δ' ἠελίοιο. multa de hoc horologiorum genere, quæ certa quadam ratione aquis sub modulo fluentibus temperantur, Vitruuius, Georgius Valla, Athenæus, & Hero Alexandrinus. Hydraulica organa Cornelium Nasicam primũ Romę fecisse uult Cēsorinus, quem enarrat Plin. lib. 7. cap. ult. ἂν πόλον, ad cœli uertiginē, & reuolutionem. συνδενδρανής. obscurus propter arborum densitatem. Σέργιος. is est Sergius (ut tradunt in uita Heracliȷ imperatoris ad plenũ historici) qui cum Pyrrho & Cyro episcopis Acephalorum hæresim instaurans de sacrosancta trinitate peruerse sensit, quos Martinus summus pontifex congregata Romę 105. episcoporũ synodo damnauit. μυσοπόλος. uomuit hoc epigramma ethnicus quispiam. ἀνάγκην. cœli conuersionis. ἑπτάκις ἄγγελμα aut ἑξάκις. septies interdiu Christianos hymnos deo cecinisse iuxta illud, septies in die laudaui te, scriptũ inueni. licet quid Hebræa phrasi notet septies, nõ clam me sit: repende septuplum inimicis nostris. argentum septies depuratũ. Septenarium utiq; numerũ omnium esse μυστικώτατον probat Cornelius Agrippa in occul. Philos. aliȷ ex Martiale septem horas diei priores forensibus negotiȷs tribuisse ueteres ostendunt. δυωδεκάμοιρον. in duodecim horas partitum. αὐλὸν ὕδατος. fistulam quæ aquam cõtinet. φθονεραῖς. densitate solem obũbrantibus. βαιὸς ἔρως. quare sit talis pulchre indicat Themistius in oratione in qua Nicomedenses ad philosophiæ studium exhortatur. hoc distichum supra est. εἰς λουτρὸν μικρόν.

ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΩ ΠΕΜΠΤΩ ΤΜΗΜΑΤΙ περιέχεται ἔκφρασις Χριστοδώρου ποιητοῦ θηβαίου κοπτίτου, τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ Ζευξίππου. Ετι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ κωνσταντινουπόλεως ἡνιόχων.

EPIGRAMMATVM GRAECORVM, IOANNIS BRODAEI TVRONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber quintus.

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

ΔΗΙΦΟΒΟΣ μὲν πρῶτος ἐϋγλύπτῳ ἐπὶ βωμῷ
ἵστατο τολμήεις, κεκορυθμένος, ὄβριμος ἥρως,
τοῖος ἐών, οἷός περ ἑῷ ὀρνυμένῳ Μενελάῳ
πορθομένων ἤντησεν ἑῶν προπάροιθε μελάθρων.
ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος. εὖ δ' ἄρα κόσμῳ
δόχμιος ἦν, μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
θυμὸν μὲν ξυνάγειρεν. ἕλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς
οἷά τε δυσμενέων μορόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν.
λαιῇ μέν, σάκος εὐρὺ προΐσχετο. δεξιτερῇ δέ,
φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν. ἔμελλε δὲ μαινομένη χὴρ
ἀνέρος ἀντιβίου κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάσσειν.
ἀλλ' ὁ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ.

Εἰς Αἰσχίνην ῥήτορα.

Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε νοήμονος ἄνθεα πειθοῦς
Αἰσχίνης. λασίης δὲ συνείρυε κύκλα παρειῆς,
οἷα πολυκροτάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῇσι.
ἕζετο γὰρ πυκινῇσι μεληδόσιν, ἄγχι δ' ἐκείνου

Εἰς ἀριστοτέλην.

Ἦν ἀριστοτέλης, σοφίης πρόμος. ἱστάμενος δέ,
χεῖρε περιπλέγδην συνεέργαθεν, οὐδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἀφθόγγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴν
σκεπτομένῳ μὲν ἔϊκτο. συνιστάμεναι δὲ παρειαί,
ἀνέρος ἀμφιέλισσαν ἐμαντεύοντο μενοινήν.
καὶ τροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ.
ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ σοφός, ὃ πρὶν ἀθήναις
πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας,
ἀλλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βουλὴν
ἐστρώφα. πυκινὴν γὰρ ἔεδνος μῆτιν ἑλίσσειν,
οἷα κατ' εὐόπλων τεθοωμένος ἠμαθιήων.
ἦ τάχα κεν κοτέων, τροχαλὴν ἐφθέγγετο φωνὴν
ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον. ἀλλά ἑ τέχνη
χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἵστατο δ᾽ Εὐρίποιο φερώνυμος, ὡς δὲ δοκεύω,
λάθρῃ ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὡμίλεε μούσαις,
ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος. ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
οἷά τε που θυμέλῃσιν ἐν ἀτθίσι θύρσα τινάσσων.

Εἰς Παλαίφατον.

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα Παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
στεφόμενος, δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.

Εἰς Ἡσίοδον.

Ἡσίοδος δ᾽ ἀσκραῖος, ὀρειάσιν εἴδετο μούσαις
φθεγγόμενος, χαλκὸν δ᾽ ἐβιάζετο θυιάδι λύσσῃ
ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ᾽ αὐτοῦ

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην φοιβηΐδι δάφνῃ
κοσμηθεὶς Πολύειδος. ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι
ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον. ἀλλά ἑ τέχνη
δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. οὐδὲ σὺ μολπῆς

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὔνασας ἀβρὸν ἔρωτα Σιμωνίδη, ἀλλ᾽ ἔτι χορδῆς
ἱμείρεις. ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ἀράσσεις.
ὤφελεν ὁ πλάσας σε Σιμωνίδη, ὤφελε χαλκῷ
συγκράσαι μέλος ἡδύ. σὲ δ᾽ ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδὴς
αἰδόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀντήχεε μολπήν.

Εἰς Ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν Ἀναξιμένης νοερὸς σοφός. ἐν δὲ μενοινῇ,
δαιμονίης ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βουλῆς.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεστορίδης δ᾽ ἄρα μάντις ἐΰσκοπος ἵστατο Κάλχας
οἷά τε θεσπίζων. ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθειν;
ἢ στρατὸν οἰκτείρων ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκήνης.

Εἰς Πύῤῥον τὸν καὶ Νεοπτόλεμον.

Δείκνυτό μοι σκύμνος πτολιπόρθιος αἰακιδάων
πύῤῥον ἀχιλλείδην, ὅν ἤθελε χερσὶν ἑλίσσειν
τεύχεα χαλκήεντα. τά, μή οἱ ὤπασε τέχνη.
γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν. ὁ δ᾽ ὑψόσε φαίνετο λεύσσων
οἷα πρὸς ἱππεμόεσσαν ἀν᾽ ἴλιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς Ἀμυμώνην.

Ἦν δ᾽ ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος, εἰς ὀπίσω μὲν
βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἑῆς συνέεργεν ἐθείρης.
γυμνὸν δ᾽ εἶχε μέτωπον. ἀναστέλλουσα δ᾽ ὀπωπὰς
εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην παρακοίτην.

Εἰς Ποσειδῶνα.

Ἐγγύθι δ᾽ εὐρύστερνος ἐφαίνετο κυανοχαίτης,
γυμνὸς ἐών, πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης.

καὶ ἱερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χερσὶ κομίζων
δῶρα πολυζήλοιο γάμου μνηστήρια κούρης.

Εἰς Σαπφώ.

Πιερικὴ δὲ μέλισσα λιγύθροος ἧστο Σαπφώ.
Λεσβιὰς ἠρεμέουσα. μέλος δ' ἐΰμνον ὑφαίνειν
σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα μούσαις.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἱστήκει τριποδηλάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης
εἰσοπίσω σφίγξας ἀδέτων πλόκον. ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ,
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν Ἀπόλλων
γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα μοίρης,
ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται. ἠέλιος γὰρ
Φοῖβος ἄναξ. καθαρὴν δὲ φορεῖ τηλέσκοπον αἴγλην.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἀγχι δὲ Κύπρις ἔλαμπεν. ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μέν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
χρυσείῃ πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρῃ.

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περιστίλβοντα νοήσας
ἀγλαΐῃ. χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγήν,
τοῖος ἐών, οἷός περ ἐν Ἀτθίδι μητέρι μύθων
ἀνδράσι Κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων

Εἰς Χρύσην.

Χρύσης δ' αὖ ἱερεὺς πέλας ἵστατο. δεξιτερῇ μέν,
σκῆπτρον ἀναχόμενος Φοιβήϊον. ἐν δὲ καρήνῳ,
στέμμα φορῶν, μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς
οἷα περ ἡρώων ἱερὸν γένος, ὡς δοκέω δὲ
Ἀτρεΐδην ἱκέτευε. βαθὺς δέ οἱ ἤνθεε πώγων.
καὶ τανααῖς ἄπλατος ἀνύρετο βότρυς ἀθέρης.

Εἰς Ἰούλιον Καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν Ἰούλιος, ὅς ποτε Ῥώμην
ἀντιβίων ἔστεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις,
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων,
δεξιτερῇ δέ, κεραυνὸν ἄγαλμα χερσὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὐσονίοισιν ἀκούων.

Εἰς Πλάτωνα.

Εἱστήκει δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὁ πρὶν Ἀθήναις
δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκραντῶν ἀρετάων.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἄλλην δ' αὖ πετόρφαν ἴδον χρυσῆν Ἀφροδίτην,
γυμνὴν παμφανόωσαν. ὑπὲρ στέρνων δὲ θεαίνης,
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός.

Εἰς Ἑρμαφρόδιτον.

Ἵστατο δ' Ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, οὔθ' ὅλος ἀνήρ,
οὔτε γυνή. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἦ τάχα κοῦρον

Κύπρι.

Κύπριδος εὐκόλποιο, καὶ ἑρμάωνος φυΐψας.
μαζοὺς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν οἷά τε κούρη.
σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδοῦς
ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαίνων.

Εἰς ἤρινναν.

Παρθενικὴ δ' ἤριννα λιγύθροος ἕζετο κούρη,
οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

Εἰς Τέρπανδρον.

Ἦν τε λίγυς Τέρπανδρον εὔθροον, ὃν τάχα φαίης
ἔμπνοον, οὐκ ἄφθογγον ἰδεῖν βρέτας. ὡς γὰρ ὀΐω,
κινυμένῃσι πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μυστίδα μολπήν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' εὐρώταο ῥοάων,
μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήϋνεν ἀέθλων,
ἀγχεμάχων κακότητας ἀμυκλαίων ναετήρων

Εἰς Περικλῆ.

Ηγασάμην δ' ὁρόων σε Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,
ὡς ἔτι κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
εὖ μόθον ὀτρύνων πελοπήϊον, ἱστάμενος δέ.

Εἰς Πυθαγόραν.

Επρεπε Πυθαγόρης σάμιος σοφός. ἀλλ' ἐν ὀλύμπῳ
ἐνδιάειν ἐδόκευε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ,
πλημμύρων νοερῇσι μεληδόσιν. ὡς γὰρ ὀΐω,
οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.

Εἰς Στησίχορον.

Στησίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὅν ποτε γαῖα
σικελίη μὲν ἔφερβε. λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλων
ἁρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα.
τοῦ γὰρ τικτομένοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
ἔκποθεν ἠερόφοιτος ὑπὲρ στομάτεσσιν ἀηδὼν
λάθρῃ ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἀβδήρων Δημόκριτε κῦδος ἀρούρης,
ὅττι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσσαο θεσμούς,
λεπτὰ διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια μούσης.
αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλας βιότοιο κελεύθους,
εὖ εἰδώς, ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.

Εἰς ἡρακλῆν.

Ηρακλέης δ' ἀνίουλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπήνης,
μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χρύσεια κομίζων,
γαίης ὄλβια δῶρα λιβυστίδος. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ

Εἰς Αὔγην.

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ὑποστείλασα κατωμαδόν, οὐ γὰρ ἐθείρας

X κρηδέ-

κρηδέμνῳ συνέεργεν. ἑὰς δ' ἀνέτεινε χεῖρας,
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην
ἀρχεδίκης τε γένης ὑπὸ Δαρδανίδας. ἵλαθι γαίης

Εἰς Αἰνέαν.

Τρωϊάδος βλάστημα σὲ κεαπάλου, ἵλαθι λάμπων
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς
ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδώς,
θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέουσαν.

Ἠγασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
σύγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον. ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσσασα παρειαῖς,
πάντα περὶξ ἐκάλυψε ποδηνεκέϊ χρόα πέπλῳ,
οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης
Ἄρεϊ δουρίκτητον ἐμαντεύοντο πεσοῦσαν,
Ἴλιον Ἀργείοισιν ἑλώριον ἀσπιδιώταις.

Εἰς Ἕλενον.

Οὐδ' Ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο. πατρὶ δὲ νηλὴς
φαίνετο, δηϊόων ἔτι που χόλον. ἣν μὲν ἀείρων
δεξιτερὴν φιάλην περιλοίβιον, ὡς δοκέω δέ,
ἐσθλὰ μὲν Ἀργείοις μαντεύετο, καὶ δὲ πεσούσης,
ἀθανάτοις ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς Ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχη δ' ἑστήκει ῥοδόσφυρος Ἠετιώνη,
οὔτι γόον σταλάουσα πολύστονον. ὡς γὰρ ὀΐω,
οὔπω ἐνὶ πτολέμῳ κορυθαίολος ἤριπεν Ἕκτωρ,
οὐδὲ φερεσσακέων ὑπὲρ ἠόρσεν υἷες Ἀχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο πεσοῦσαν.

Εἰς Μενέλαον.

Ἦν δ' Ἀτρείδης Μενέλαος ἀρήϊος. ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
γηθόσυνος, σχεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ,
δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.

Εἰς Ἑλένην.

Ἠγασάμην δ' Ἑλένης ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτὸς
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον. ἀγλαΐη γὰρ
ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς Ὀδυσσέα.

Πυκναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος Ὀδυσσεύς·
οὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυτρέπτοιο μενοινῆς,
ἀλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἣν δ' ἐνὶ θυμῷ
καγχαλόων, Τροίην γὰρ ἐγύμνωσε πᾶσαν ὀλέσσας
ἧσι δολοφροσύνῃσι. σὺ δ' Ἕκτορος ἔννεπε μῆτερ.

Εἰς Ἑκάβην.

Τίς σε πολυτλήμων Ἑκάβη τόσα δάκρυα λείβειν
ἀθανάτων ἐδίδαξεν, ἀφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;

οὐδὲ

οὐδέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν ὀϊζύος, οὐδέ σε τέχνη
ἄπνοος οἰκτείρασα δυσαλγέος ἔσχεθε λύσσης.
ἀλλ' ἔτι δακρυχέουσα, πεπήγασαι. ὡς δὲ δοκεύω,
οὐκέτι δυσζήλου μόρον Ἕκτορος, οὐδὲ ταλαίνης
Ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ ποθεῦσαν
πατρίδα σήν. φᾶρος γὰρ ἐπικρήμνες ἀμφὶ προσώπῳ
πήματα μὲν δείκνυσιν. ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι
πένθος ὑποβρύχιον, κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
ἄλγεϊ γὰρ πυμάτῳ δέδεσαι φρένα. καὶ δὲ παρειὰς
δάκρυα μὲν στάζεις. τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον. ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
μεμφομένην γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίπλαστω λύσσης
οἷά τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.

Εἰς Πύῤῥον.

Πύῤῥος δ' ἄλλος ἔην πτολιπόρθιος, οὐκ ἐπὶ χαίτης
ἱπποκόμον τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων
ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην.
δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἑὴν ἐπιμάρτυρα νίκης,
λοξὰ Πολυξείνην βαρυδάκρυον ὄμμασι λεύσσων.

Εἰς Πολυξένην.

Εἰπὲ Πολυξείνη δυσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν.
πῶς δὲ τεῷ κρήδεμνον ἐπειρύσασα προσώπῳ
ἵστασαι αἰδομένη μὲν ἀλίγκιος. ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχεις. μή, δῆθε τεὸν πτολίεθρον ὀλέσσας
ληΐδα Πύῤῥος ἔχει φθιώτιος; οὐδέ σε μορφὴ
ῥύσατο, τοξεύσασα Νεοπτολέμοιο μενοινήν,
ἥ ποτε θηρεύσασα τεοῦ γενετῆρα φονῆος,
εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπτέος ἤγαγ' ὀλέθρου.
ναὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον. εἰ νύ σε τοίην
ἔδρακε Πύῤῥος ἄναξ, τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων
ἦγε, πατρῴης ἀπολιπὼν μνημήϊα μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τὸν λοκρόν.

Ἠγασάμην δ' Αἴαντα, τὸν ὀβριμόθυμος Ὀϊλεὺς
λοκρίδος εὐάνδροιο πελώριον ἕρκος ἀρούρης.
φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
ἄνθεϊ λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας.
γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν στιβαρὸν δέμας. ἠνορέῃ δὲ
βεβριθὼς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἶστρον ἐνυοῦς.

Εἰς Πάριν.

Αἰδομένῳ μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος. εἶχε δ' ὀπωπὴν
πλαζομένην ἑτέρωσε δυσίμερος. ἄζετο γάρ που
Οἰνώνην βαρύδακρυν ἰδεῖν κεβρηνίδα νύμφην.

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζεεν, ἔζεε πικρῷ
ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα. Πάριν δ' ἐκέλευε λαβοῦσα
ὄμματι μαινομένῳ, κρυφίην δ' ἤγγελλεν ἀπειλὴν
δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀναινομένη παρακοίτην.

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλαισμοσύνην δεδαημένος ὄβριμος ἀνήρ,
εἰ δὲ Φίλων ἤκουε, πελώριος. εἴτε Φιλάμμων,
εἴτε Μίλων Σικελῆς θρέμμα χθονός, οὐδὲν ἀπόλλων
οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρῖναι, καὶ ἀεῖσαι
οὔνομα θαρσαλέου κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ἔπνεεν ἠνορέην. λάσιος δέ οἱ εἷλκε πώγων,
καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαί,
καὶ κεφαλῆς ἔφριξεν ἐθειράδες. ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
μυώνεσσι μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο τενόντες
τρηχαλέοι. δοιοὶ δὲ συνισταμένων παλαμάων
εὐρέες ἀμφικνῶντο βραχίονες ἠύτε πέτραι,
καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπανίστατο νώτῳ,
αὐχένος εὐγνάμπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἐγείρων.

Εἰς Δάρητα.

Αὐαλέῳ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον. ἠνορέης δὲ
ἔπνεε θερμὸν ἆσθμα πολυστρέπτοισιν ὀπωπαῖς.

Εἰς Ἔντελλον.

Ἔντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων,
γυιοτόρους μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἑλίσσων.
πυγμαχίης δ' ὤδινε φόνου διψῶσαν ἀπειλήν.

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς Ἀτθίδος ἡγεμονεύων,
Κεκροπίδην στρατὸν εἶχεν ἑῆς πειθήμονα βουλῆς.

Εἰς Μελάμποδα.

Ἦν ἰδὼν ἀγάσαιο Μελάμποδα. μαντιπόλον μὲν
ἱερὸν εἶδος ἔφαινεν. ἐοίκει δὲ θεσπιδὸς ὀμφῆς
σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον ἆσθμα τιταίνειν.

Εἰς Πάνθοον.

Πάνθοος ἦν Τρώων βουληφόρος, ἀλλ' ἔτι δεινὴν
οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' Ἀργείων στρατιάων.

Εἰς Θυμοίτην.

Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε Θυμοίτης,
ἀμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος. ἦ γὰρ ἐῴκει
σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἐπὶ Τρώεσσιν ὑφαίνειν.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχνυμένῳ ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι.
οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ,
τειρομένοις Τρώεσσι τεκεῖν πινυκόνα βουλήν.

Εἰς

Εἰς Κλύτιον.

Εἱστήκει Κλυτίος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δισσὰς
χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

Εἰς Ἰσοκράτην τὸν ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥητρῆς Ἰσόκρατες, ὅττι σὺ χαλκῷ
κόσμον ἄγεις. δεικνύεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν
εἰ καὶ ἀφωνήτῳ σε τύπῳ χαλκεύσατο τέχνη.

Εἰς Ἀμφιάραον.

Ἔστη δ' Ἀμφιάρηος ἔχων πολυλαμπέα χαίτην
στέμματι δαφναίῳ, κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην,
θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι Θήβη,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀπότροπον ἦμαρ ὀλέσσει.

Εἰς Ἀγλαόν.

Ἀγλαὸς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅν τινά φασι
μαντιπόλον γενετῆρα θεοφραδέος Πολυΐδου.
εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνῃ.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Εἶδον ἀκερσεκόμην Ἑκατον θεόν, εἶδον ἀοιδῆς
κοίρανον, ἀτμήκτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτης.
εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὤμοις
βόστρυχον αὐτοέλικτον. ἕλισσε δὲ μάντιν ὀπωπὴν
οἷά τε μαντοσύνῃ μεροπήια πήματα λύων.

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶτον ἴουλον ἔχων. ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι πατρῴης. πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτρῃ.
οὐ γὰρ ἔην τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων
οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμαδόν. ἀλλὰ τοιοῦτος
θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγηνορέην Τελαμῶνος.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἵστατο Σαρπηδὼν Λυκίων πρόμος. ἠνορέῃ μὲν,
φρικτὸς ἔην. ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις
οἰνοπὸς ἄκρα χάρασσε γενειάδος. ἀμφὶ δὲ χαίτας
εἶχε κόρων. γυμνὸς μὲν ἔην δέμας. ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
σπέρμα Διὸς σήμαινεν. ἐπ' ἀμφοτέρας γὰρ ὀπωπὰς
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδηλάλος ἦεν Ἀπόλλων.
καλὸς ἰδεῖν, πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
ἀμφοτέροις. ὁρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφὴ
χαλκῷ κόσμον ἄγουσα. θεὸς δ' ἐτίταινεν ὀπωπὴν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν Ἀφροδίτην,
φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον. ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο. χάρις δ' ἐνενήχετο κεστῷ.

Εἰς ἀχιλλέα.

αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος ἀχιλλεύς,
γυμνὸς ἐὼν γενύων. ἐδίδαξε μὲν ἔγχος ἑλίσσειν
δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χάλκειον ἀείρειν
σχήματι τεχνήεντι. μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλὴν
θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος. αἱ γὰρ ὀπωπαὶ
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, ἀρήϊον αἰακιδάων.

Εἰς ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ ἑρμείης χρυσόρραπις. ἑστάμενος δὲ
δεξιτερῇ προθέοντος ἀνείρυε δεσμὰ πεδίλου,
εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λελιημένος, εἶχε γὰρ ἤδη
δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα. τῷ δ' ἔπι, λαιὴν
χεῖρα ταθεῖσαν, ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς
οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ὑποτρέποντος ἀκούων.

Εἰς ἀπυλήϊον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα λατινίδος ὄργια μούσης
ἄζετο παπταίνων ἀπυλήϊος, ὅν τινα μύστην,
αὐσονὶς ἀρρήτου σοφίης ἀνεθρέψατο σειρήν.

Εἰς ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵστατο κούρη
ἄρτεμις. ἀλλ' οὐ τόξον ἑκηβόλον, οὐδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον κατέχουσα κατωμαδίην. ἦν δ' ὑπὲρ γούνων
παρθένιον λέγνωτον ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τριχὸς ἀκρήδεμνον ἀνειμένη πλόκον αὔραις.

Εἰς ὅμηρον.

Ἔμφρονα χαλκὸν ὅμηρος ἐδείκνυεν, οὔτε μενοινῆς
ἄμμορον, οὔτε νόου κεχρημένον, ἀλλ' ἄρα μούνης
φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυιάδα τέχνην.
ἢ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἴδεϊ μορφῆς.
οὐ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν ὀΐομαι ὅττι μιν ἀνὴρ
ἐργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων,
ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθήνη,
εἶδος ὑπισαμένη τό, τ' ἐφίλεεν. ᾧ γὰρ ὁμήρῳ
αὐτὴ ναιετάουσα, σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν
σύννομος ἀπόλλωνι. πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φώς,
ἵστατο θεῖος ὅμηρος. ἔικτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
γηραλέῳ. τὸ δὲ γῆρας, ἔην γλυκύ. τόσον γ' αὐτῷ
πλειοτέρην ἔσταξε χάριν. κεκέραστο δὲ κόσμῳ
αἰδοῖ τε, φίλῳ τε. σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
αὐχένι μὲν κύπτοντι γέρων ἐπεσύρετο βότρυς,
χαίτης εἰς ὀπίσω πεφορημένος. ἀμφὶ δ' ἀκουὰς
πλαζόμενος, κεχάλαστο. κάτω δ' εὐρώετο πώγων
ἀμφιταθείς, μαλακός δὲ, καὶ εὔτροχος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
ὀξυτενής, ἀλλ' εὐρὺς ἀπεπαύετο, κάλλος ὑφαίνων
στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἱμερόεντι προσώπῳ.

γυμνὸν

γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον, ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ
ἧστο σαοφροσύνη κουροτρόφος. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφρῦς
ἀμφοτέρας προβλῆτας ἐΰσκοπος ἔπλασε τέχνη.
οὔτι μάτην. φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.
ἀλλ' οὐκ ἦν ἀλαῷ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
ἕζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν. ὡς δὲ δοκεύω,
τέχνη τοῦτο τέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
φέγγος ἀπὸ κραδίης σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαί,
γήραϊ ῥικνώεντι κατάσχετοι. ἀλλ' ἐνὶ κείναις,
αὐτογενὴς χαρίτεσσι συνέστιος ἵζανεν αἰδώς.
πιερικὴ δὲ μέλισσα, περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο,
κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές. ἀμφοτέρας δὲ
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλῃσι λιθὰς, ἐπερείδετο ῥάβδῳ,
οἷα περ ἐν ζωοῖσιν. ἔην δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
δεξιτερήν. δόκεεν δὲ καὶ ἀπόλλωνος ἀκούειν,
ἢ καὶ πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
σκεπτομένῳ μὲν ἔικτο. νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐξ ἀδύτων ἐφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
πιερικῆς σειρῆνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων.

Εἰς φερεκύδην.

Καὶ σύριος σελάγιζε σαοφροσύνης φερεκύδης
ἱστάμενος. σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομεύων,
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς ἡράκλειτον.

Καὶ σοφὸς ἡράκλειτος ἔην θεοείκελος ἀνήρ,
ἔνθεον ἀρχαίης ἐφέσου κλέος. ὅς ποτε μούσης
ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο Κρατίνου,
ὅς ποτε δημοβόροισι πολισσούχοισιν ἰώνων,
θυμοδακεῖς ἐβόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
κῶμον ἀεξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Εστήκει δὲ Μένανδρος, ὃς εὐπύργοισιν ἀθήναις
ὁπλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ.
πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
καὶ χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους
ἅρπαγας οἰστρήεντας ἀειδινώτοιο κορείης,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς.

Εἰς ἀμφιτρύωνα.

Αμφιτρύων δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνῃ
στεψάμενος. πᾶσιν ἐΰσκοπος εἴδετο μάντις.
ἀλλ' οὐ μάντις ἔην. πατρὸς δ' ἀπὸ σήματα νίκης

στέμμα πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις
ἀλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτόκου παρακοίτης.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ᾽ ἐλέλιζεν ἑὸν νόον. ἦν δὲ νοῆσαι,
οἷά περ ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀέθλων
σπάρτης πικρὸν ἄρηα, καὶ αὐτῶν κεκροπιδάων,
ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

Εἰς ἡρόδοτον.

Οὐδ᾽ ἁλικαρνασσοῦ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδὸς
ἡρόδοτος πολυΐδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα φωτῶν
ὅσσα περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα περ αἰὼν
ἔδρακεν ἑρπύζων, ἐννέα ταῖς ἀνεθήκατο μούσαις,
μίξας εὐεπίῃσιν ἰωνίδος ἄνθεα φωνῆς.

Εἰς Πίνδαρον.

Θήβης δ᾽ ὠγυγίης ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος,
πίνδαρος ἱμερόφωνος. ὃν ἀργυρότοξος ἀπόλλων
ἔτρεφε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν ἑλικῶνος,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένου γὰρ
ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι,
κηρὸν ἀνεπλάσσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξεινοφόων δ᾽ ἤστραπτε φερέσπιδος ἀστὸς ἀθήνης.
ὃς πρὶν ἀχαιμενίδαο μένος Κύροιο λιγαίνων,
εἵπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἤθεϊ μούσης,
ἱστορίης φιλάεθλον ἀριστώδινος ὀπώρην,
συγκεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης.

Εἰς ἀλκμαίωνα.

Ἵστατο δ᾽ ἀλκμαίων κεκλημένος οὔνομα μάντις.
ἀλλ᾽ οὐ μάντις ἔην ὁ βοώμενος, ἀλλ᾽ ἐπὶ χαίτης
δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ᾽ ἀλκμᾶνα δοκεύω
ὃς πρὶν εὐφθόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνην,
δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῇσιν ὑφαίνων.

Εἰς Πομπήϊον.

Καὶ πρόμος δυναμάτων Πομπήϊος αὐσονιήων,
φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἠορεάων,
στειβομένας ὑπὸ ποσσὶν ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας
σημαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρου
εἴρυσεν, ἀρρήκτῳ πεπεδημένον ἅμματι νίκης.
κεῖνος ἀνήρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος, ὃς βασιλῆος
ἠγαθέην ἐφύτευσεν ἀναστασίοιο γενέθλην.
τοῦτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων
δηώσας βελέεσσιν ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Εἰς ὅμηρον.

Ἵστατο δ᾽ ἄλλος ὅμηρος, ὃν οὐ πρόμον εὐεπιάων
θέσκελον υἷα μέλητος ἐϋρρείταο δοκεύω,

ἀλλ᾽ ὃν

ἀλλ' ὃν Θρηϊκίῃσι παρ' ἠόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ, κυδαλίμη, Βυζαντίη, ἣν ἐπὶ πεδίλων
ἔτρεφον εὐεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα μοῦσαι.
κεῖνος γὰρ τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην.

Εἰς Βιργίλιον.

Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
πνείων εὐεπίης Βιργίλιος, ὅν ποτε Ῥώμης
Θυμβρεῖς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.

Ioannis Brodaei Turoneñ. Scholia.

Ἐπ' ὀρνυμένῳ Μενελάῳ. Menelaus apud Q. Calabrū lib. 13. Deiphobum καρηβαρέοντα κιχήσας ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι necat, quam post obitū Paridis uxorem duxerat. is se ab Helena proditū cōqueritur Aeneid. 6. quae fidum capiti subduxerat ensem. quibus de causis caesos à se homines mutilarēt prisci, ut Deiphobū truncauit Virgilianus Menelaus, Dictys quoq; testimonio est, declarat Etymologiarū Graecanicarū coaceruator in uoce ἀπάγματα. Suidas in dictione ἐμμαπέως, Sophoclis in Electra expositor super hoc Iambo. ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσι κάρα. & Apollonij 4. Argonaut. ibi, ὡς δ' αἰζηοὺς ἐξάργματα τάμνε θανόντος. τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων. μελάθρων. ędiū suarū. προβιβῶντι. procedenti. δόχμιος. obliquus. φέγγος. oculos uoluebat. ἄορ. ensem furori nō obsequentem. ἄνθεα. decus. πειθοῦς. Rhetorices, suadę. λασίης πτερίης. qualem habere Timarchi accusatorē hominis mollis & depilati consentaneū est. κῆρ & στῆθος λάσιον, Homero nō densum pilis sed prudēs dicitur. Lucianus post Demosthenē Aeschinem τυμπανιστρίας filium, id est τῆς διάβους μετὰ τυμπάνων τελούσης uocat. συνεέργαθεν. continebat. ἀφυγέας. ociosas. εἴκτο similis erat. ὀπωπαί. oculi. ἐκ παιανιέων. ex ea Atheniensi tribu. σάλπιγξ. tuba eloquens. ῥῆξις εὐκελάδοιο. facultatis oratoriae. εἴδετο. uidebat. ἠμαθίων. Macedonū. Philippi. Alexandri. Antipatri. ἄπνοον. mortuā imaginem. αὐδῶντα. loquentem. χαλκείης σιωπῆς. Aeneae statuae. θυείπτοιο φορώνυμος. θυεπίπτης τοῦ θυείπτου. καὶ γὰρ ἐν θυείπτῳ φασὶ γεννηθῆναι αὐτόν. Etymologicus aliud adfert. lib. 2. Priscianus. Inueniuntur quaedam nomina formae Patronymicorū significatione denominatiua, ut Euripides propriū, nō Euripi filius, sed ab Euripo sic nominatus dicit Euripides: quia illo die natus est quo Atheniēses cum Persis in Euripo bellū cōmisere. θύρσῳ πινάσσων. populū Atheniēsem semper in tragoedijs ad temperantiā castitatemq; stimulauit quas in Dionysiis (quorū originē narrat Pomponius Sabinus in 2. Georg. Virgilij) dabāt Athenis poetae. Thyrsus hasta pura aut baculus Liberi patris erat, hedera et pāpinis inuolutus, quē Bacchātes in choreis portabāt. παλαίφατος. is est fortassis quem Thaliae filiū esse ac de plātis libros emisisse uolūt. quatuor Palaephatos numerat Suidas. de secūdo ita sentit Theon. ὁ παλαιφάτῳ τῷ περιηγητικῷ ἐστιν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν ἀπίστων συγγεγραμμένων. Tzetzes. ὁ δὲ σοφὸς παλαίφατος, ἀνὴρ ἐκ τῶν πάνυ. at alibi. τὸ ἀλληγόρημα, τέκνον ἐμόν, μοι δοκεῖ οἶμαι τοῦ παλαιφάτου δὲ τοῦ σωικοῦ τυγχάνει ἔλαττον ὄν, οὐχὶ σαθρόν, οἷα τὰ πλείω γράφει. θυάδος λύσσης. poetica insania. πολύιδος. Polyidus. Glaucum à mortuis suscitasse fertur, huius meminit Homerus Iliad. ν. πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύιδος. Palaephatus in Glauco & Pindari cōmentor in Olympijs. δάφνῃ. Lauro coronatus. ἀναξιμένης. Suidas & Laertius in eius uita. κάλχας. Hom. Iliad. α. βασιλῆα. Agamēnonē. πτολιπόρθιον.

qui

qui Troiam euertit. Homer. Odyss. λ. & Calaber lib. 7. τέχνη. ars excussoria. ἰδρυμένην. edito in loco positā. ἀμυμώνη. Amymone Danai filia cū in sylua uenaretur Satyrū bestiam rata iaculo trāsfixit, qui cū illi ob acceptū uulnus uim afferre conaret̄ Neptuni auxiliū implorat. is fugato satyro Amymonē uitiat. Lucianus in dialogis nō ita censet, nec Philostratus. ἡ δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν, ἡ λήδα ὄρνιθας, ἡ ἀνθρώπη τὰ δὲ ἀγέλης, ἡ αὐλιόπη ὅλα ὄρεια, ἡ ἀμυμώνη τὰ ἐκ θαλάττης. quem etiā in imaginibus cōsule. ἐνάλιον. Neptunū. δελφῖνα πολέμιχθος. Amphitrite diu Neptuno reluctata est, uirginitatē seruare cupiens. tandē Neptunus ad puellam Delphinū misit, cui nihil nō persuasit, quare beneficij memor illū inter astra collocauit. δῶρα μνηστήρια. ἔδνα. spōsalia. ἐπαύλια appellāt quę postero post nuptias die spōsæ pater adducebat spōso ac spōsæ, pōpæ cuiusdā specie. Varinus ibi ἐπαύλια. eadē προσφόρηνα uocātur. Sūt aūt ἀνακαλυπτήρια, quæ uir sponsæ cōtribuebat cum primū retecta uidendā se præberet, ab alijs Theoretica dicta. Philostr. in Antipatro. ὁ τῆς ὑποθεσίων ὁρωμένη τινὸς αὐτῆς ποτὲ ἄγοι τὰ ἀνακαλυπτήρια. Euripidis scholia. δέδοται γὰρ τὰς θήβας τῇ περσεφόνῃ ὑπὸ τοῦ διὸς ἀνακαλυπτήρια. Pindari. ἡ δὲ σικελία ἐχαρίσατο τῇ περσεφόνῃ εἰς τὰ ἀνακαλυπτήρια ὑπὸ τοῦ διὸς δοθεῖσα κόρης. Amphitrites. Ego nūc Amymones ex superioribus carminibus & Luciani dialogis explico. nec quin de Corcyra, Tyro, Pitana, Iphimenia, atq; alijs permultis a Neptuno cōstupratis hoc enodari possit, nihil moror. λιγύθροος. canora. φθεγγόμενον. Musicū. βιοπλάνος. Pythia in Adyto super tripodem sedens per spiritū quendā tenuem ignēq; ex ore antri cuiusdā erumpentē, deum suscipiebat, ac uaticinabat̄. Aristophanis glossulæ in Pluto. Diodorus 16. Strab. 9. φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον, ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθος. ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν. ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν. ἐφ' ὃν τὴν πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν, ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα. Callimachus. ὅπως μοι πυθῶνι μέλει τρίποδος ἕδρη. γυμνάσια. oraculis. ἀναφαίνεται sol. ἐξ ἀμάρυγας. pulchritudinis uero quasi guttas stillabat. ἄντυγι. circūferentia circū crassa & cōpacta fœmora cōtrahebat. Calaber. ἀλίγκιον ἄντυγι μηρῶν. κλεινιάδην. Alcibiadē Cliniæ filiū. repone εἰς ἀλκιβιάδην. τέθηπα. sum admiratus. μυθοτρόφοι μύθων. oratorij sermonis aut fabularū. μητρόπι μύθων dixit Homerū iocose æmulari cupiens apud quē μηλοτρόφοι μήλων & μητρόπα θηρῶν cōperies. χρύσης δ' ὦ ἱερεύς. Homerus Iliad. α. Huius filia Astynome uocabatur, Fadioniq; Lyrnesi regulo nupserat. Chryseis uero patronymicum nomen est. ἱερὸν γένος. ea corporis uastitate fuisse tum homines, quam in Heroicis Philostratus prędicat, qua fronte, quo ore, nemo mētis cōpos sentit. hoc tamē a Plinio aut poetis quis extorqueat? Homer. Iliad. μ. & νοιοι νῦν βροτοί εἰσι. Virg. in Georg. grādiaq; effossis mirabit̄ ossa sepulchris, quasi futurū esset ut indies decresceret mortaliū genus, ossaq; ea pumiliones cū stupore intuerent̄ posteri. grādia sane nō copiosa significat. Iuuen. terra malos homines nūc educat atq; pusillos. ἀτρείδην. Agamemnonem Iliad. α. ἀθείρης. scribe ἐθείρης. βότρυς. crines βοτρυδὸν cōnexi. βοέαις. clypeis. hostiū spolijs. αὐσονίοισιν. Romanis. θνατῆς. Veneris. ἑρμαφρόδιτος. Ouid. in Metamor. et Lucian. in colloquio Mercurij & Apollinis ἑρμάων. Mercurij. φυτοσπόρον. Penē. ζωῆς. maris & fœminæ. ποιητικῶς. poeticę. μήτε λίπης τὸν πανδόκον. Hūc Plutarc. omniū suo æuo pręstantissimū citharœdum ac rerū ab Heroibus gestarū Encomiastem eximium fuisse in Lacon. Apophtheg. perhibet, quē in Lycurgo ac libello περὶ τῆς μουσικῆς percurre, Tzetzen in historico, Strab. lib. 13. Suidā ac Stephanum in uocabulo, ἄντισσα. οὗ. cuius ἀμυκλαίων. Laconū. Dionysius Afer, ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν. Eustathius. ἀμυκλαίων ἤτοι λακώνων. ὡς ἀπὸ μέρους. μνεῖς γὰρ λακώνων αἱ ἀμύ-

κλαι

ἄλλαι. Tzetzes. κασσασάν τῶν δέ ποτε τῶν λακεδαιμονίων χρησμὸς αὐτοῖς ἐδόθη τὸν
λιν φιλιωβῶσαι, ἂν ἐκ μεθύμνης τέρπανδρος κιθαρίσῃ, καὶ δὴ μελλ τέρπανδρος
ἐκείνοις κιθαρίζων αὐτοὺς πάλιν συνήρμοσε. fuerunt in Laconia Amyclæ, atq; aliæ
inter Caietam & Terracinam sitæ: illas Ausonius silentio perijsse, has Seruius,
à serpentib. deletas crediderunt Solinus & Plinius. οὐ μόθον φυτυώων πελοπήιον.
non bellum Peloponnesiacum excitãs uti Pericli Olympico propter eloquen
tiæ uim cognominato comici autore Plutarcho, in libello περὶ τῆς ἡροδότου κακοη
θείας obijciunt, præcipue Aristophanes in pace, hoc metro. ἀπὸ περικλέης φο-
βηθεὶς. qui rursum in comœdia cui titulus ἀχαρνῆς, bellum hoc ob duas Aspasię
ancillas ab eo misere adamatæ inflammatum ipsi exprobrat. uide in eius ui-
ta Plutarc. ἐνδιάγειν. degere. ἀηδών. de Stesichoro quid sentiat Quintilianus ha
bes lib. 10. Hermogeni quod crebro epithetis (quæ discretionis, proprietatis,
ornatus gratia nominibus addũtur) usus sit, suauis poeta uidet. hanc suauitatẽ
premõstratã esse auspicio monet cũ Christodoro Plinius, quod in eius ore Phi
lomela cecinit infantis. λεπτά. atomos forte innuit. huius dogmatis inuẽtor fuit
ante tẽpora Troiana Mochus Sidonius. μῆλα: Hesperidum. λιβυκὰς. Africæ.
αὔγη. Auge ex Hercule Telephũ suscepit. crimen ne rescisceret pater infantem
in mõte Parthenio clam exposuit, cui ceruã ubera præbuisse fama spargit. Ca-
laber lib. 6. τεγέης. ubi Telephũ peperit. Pausanias in Arcadicis. ἀρήτειρα. sacer
dos. γλαυκώπιδα κούρην. Mineruã. τρωϊάδος. Romanæ. ἀφροδίτης. è qua patre
Anchise natus est. κρέουσαν. Creusam Aeneę uxorẽ. Maro Aeneid. 2. καλάσκιον.
uelatã. ποδηνεκεῖ. ad talos protẽso. πάτρην. patriã. Troiã. ἕλενος. Virg. Aeneid.
3. περὶ δὲ νηλὴς φαίνετο. Tzetzes. ἕλενος παῖς πριάμου μὲν, ὡς δὲ τῇ τέχνῃ μάντις. ἐκλί
πων μὲν ἀμφιλείτου γυνὴ πόρθησιν τῆς βοίας μόνος προσῆλθεν ἕλλησι, ὡς λέγει τὰς μαντείας, ὡς
τίως δείκνυσιν ὀρφεύς. ὁ δ' εὐριπίδης λέγει, ἀνθ' ὅτι ὁ δηΐφοβος ἔλαβε τὴν ἑλένην ὁ τῷ
δυσ σώαμος, φθονῶν, εἰς ἕλλησιν ἐπῆλθε. τὸν δ' ὀδυσσέα σοφοκλῆς θηρᾶσαι, ἄκων
τε τὸ τῆς πόρθησιν ἕλλησι βοίας φράσαι. Hom. Iliad. ζ. πριαμίδης ἕλενος οἰωνοπόλων
ὄχ' ἄριστος. ἐκάλει ὡς ἐπιλοιβιον. mos fuit ueteribus, uti capitib. stantiũ sub ictu cul
troq; uictimarũ, uinũ infunderet. Virg. Ipsa tenens dextra paterã pulcherrima
Dido cãdẽtis uaccę media inter cornua fundit. Euenus. ὅσσον ἐπιλοιβαί σοι βαίνε
θυσιάσω. quoties aũt thus aut uinũ sup hostiã fundebat dicebãt, mactus est tau-
rus uino uel thure, unde macte. καδδὲ ἡ τῆς δὲ. ἠθώης. patrię. ἠετίωνα. Hom. Ilia. ζ
ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος. Calab. παῖς ἠετίωνος ἀνδρομάχη. ἤειπεν.
ciderat. ἰωνδ' αρεώνην. Helenã. ἦσι δυσφροσύνῃσι. Hom. Odyss. κ. σὺ δ' ἦλω ἐκτῦ
πριάμου πόλις δυρυάγυια. ἔπαυσεν. sed lugentẽ repręsentauit. δέδεσαι. uincta es. κα
σανίδων. Virg. Aeneid. 2. & Tzetzes in Lycophronẽ. γενετῆρα. Priamũ. σοφῆς.
sacer quippe est uatũ furor. ἄχνοον. lanugine carentẽ. adhuc imberbis erat Pyr
rhus. λοξά. oblique. quã statim iugularet. φθιώτης. Phthia Thessaliæ oppido o-
riũdus, ubi Achilles regnauit. Ipse enĩ Pyrrhus in Scyro insula, pcreatus est. φθιος
ὁ φθιώτης differũt Ammonio. γενετῆρα. Achillẽ patrẽ. τοῦ φονῆος. Pyrrhi. εἰς λίνον.
rete. periculũ. Ouid. decidit in casses. ἤγαγε ὄλεθρον. cũ in æde Tymbræi Apollo-
nis nil hostile metuẽs trucidatus est. Dictys li. 4. à quo dissonãt permulti. ξυνὸν
να λέχρων. uxorẽ. μοίρης. paterni interitus immemor. ὀϊλεύς. nã alter Telamonis
fuit filius. ὁ βουκόλος. Paris. κεβρηνίδα. Cebrenis filiã. locũ esse uel à Cebreno am-
ne uel à Cebreno Priami filio, κέβρην oppidũ Moschopulo. Strabo ἦν δὲ πόλις
ποτὲ κεβρηνὶ. νύμφην. Oenonẽ è qua uel Helena potius (sic enĩ censeo) Corytũ
genuit. Ouid. Metam. 7. quoq; pater Coryti. Paris. Strabo li. 13. ἐπὶ τῆς νῦν σκήψεως
μέχρι κεβρηνίας. τάφον τε γὰρ ἀλεξάνδρου δείκνυσθαί φησιν αὐτόθι, οἰνώνη. lege Ouid.
Oenones

Oenones ad Paridem epistolã. ζήλῳ. Zelotypia. quod Paris Helenã uxorẽ du
xiſſet. ἐσκέλοψε. aſpiciebat. λύσω. ἤδε. ſcribe λῦσε. & χίλων. non φίλων quẽ bis O-
lympia uiciſſe, Iſthmia ter, ſemel Pythia, quater Nemea ex Pauſania nos nõ fu-
git. φίλων interim nõ erado. ἀντὶ φιλάμμων. Philammon pugil fuit Olympioni-
ces. Aeſchines cõtra Cteſiphontẽ, Demoſth. περὶ στεφάνου, et Ariſtotel. rhetor. 3.
ac Themiſtius. his uerbis. ἀλλὰ τόνγε φιλάμμονα πρὸς τῷ ἀλφειῷ κονίσασθαι οὐκ ἄν πο
τε ἠξίωσαν μὴ ξυμμαρτυρήσαντος ἀριστοτέλους τοῦ γένους, καὶ πάσαν ποιησαμένου. nõ enim
in ſacris certaminib. pugnabãt ſerui, ut tradit Artemidorus. σκέλος. Milonem
Crotoniẽſem fuiſſe nõ ſiculũ ſemper legimus. δάρης. Dares & Entellus ex Vir
giliano carmine Aeneid. 5. nobilitati ſunt. ἱμάντι. cæſtibus, quos μύρμηκας ſta-
tim appellat. ἄμμα. πνεῦμα. φύσημα. γυιοτόρος. mẽbra trãſfigẽtes. χαρίδημου. Cha-
ridemus ab Atheniẽſib. ciuitate donatus Philippi & Alexãdri tẽporib. floruit,
is ex Arriani lib. 1. Ariſtot. Oeconomico, Plutarchi Phocione, Demoſthenis
oratione περὶ στεφ. & Dinarcho κατὰ δημοσθ. nõ eſt incognitus. De huius uitæ in-
cõtinentia lege Athenæũ. dipnoſ. 10. & obitu Diodorũ 17. εἰς μελάμποδα. Me-
lampus Amythaone patre ortus augur magni nominis. Homer. Odyſſ. λ. & ο.
Apollo. Argonaut. α. Theocriti Idyll. γ. & Pindari in Nemeis cõmentarij, cum
Plin. lib. 25. cap. 5. is furẽtes Prœti filias ueratro nigro uel albo purgaſſe credit.
Strab. li. 9. de utraq; Anticyra atq; elleboro loquẽs grãmaticorũ ea de re diſcor
diã penitus ſedat. ἄλγος. atqui πένθος. Virg. Aeneid. 2. Ecce aũt Pantheus telis
elapſus Achiuũm, ἀνὴρ μαντικὸς Euſtathio. θυμοίτης. Maro eodẽ uolumine. pri-
musq; Thymœtes duci intra muros hortat & arce locari, uide inibi Seruiũ. &
Calabrũ lib. β. ἀμφασίης ἐσκέλλυμένος. obmuteſcẽs. λάμπων. nos reſtituere audemus
λάμπος. Lampus & Clitius. Hom. Iliad. γ. & ν. λάμποντε κλυτίοντε. Tzetzes. καὶ
λάμπω καὶ κλυτίῳ. Dictys. ex Laomedonte, Icetaonẽ, Clytiũ, Lampũ, genitos.
Baptiſta pius Lãpona legit uatemq; hunc fuiſſe male putat. nam Lampo ille ſa
crificus per anſerẽ tanquã auem augurale iurare ſolitus Periclis tẽpeſtate eni-
tuit. Plutarc. in Pericle. Athenæus lib. 8. & Ariſtophanes in Auib. πυκνόνα. ſalu-
tarẽ. κήρυκας. indices. nũcios. ἀμφιάραος. Amphiareus Oiclei filius augur, terræ
uoragine abſorptus eſt. Statius Thebaidos 7. & Pauſ. in Att. δαφναίῳ. Laurea
corona. λυροκτύπος. Amphionis cithara cõſtructæ Thebæ. ἀργεῖοι. qui Thebas
obſidebãt. πολυΐδης. huius patrẽ Coiranũ nominat Tzetzes. ἑκάεργον θεόν. Apolli-
nem. τὸν ἀπόλλωνα τὸν μακρόθεν βάλλοντα, τὸν τοξικόν. Homerus in eius hymno. ὡς εἰ-
πὼν ἐκάεργε ἐπὶ ποσὶ θῆκε φαρέτρας. & Iliad. 9. ποτὶ νηὸν ἀπόλλωνος ἑκάτοιο. Strabo. ὥστε ἑκα-
τόννησοι εἰσὶν οἷον ἀπολλόννησοι, ἑκάτος γὰρ ὁ ἀπόλλων. Calaber ὑπὸ φήμεσιν ἑκάτοιο. Iulia-
nus in epiſtolis. σιμωνίδης δ' ἄρα τῶν μελικῶν πρὸς τῇ ἀπόλλωνος εὐφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν
ἑκάτον προσειπόντα καὶ καθάπερ αὐτὸν ἄλλου τινὸς ἱεροῦ γνωρίσματος αὐτὸν τῇ ἐπωνυμίᾳ κο
σμῆσαι. διότι τὸν πύθωνα τὸν δράκοντα βέλεσιν ἑκατὸν ὥς φησιν ἐχειρώσατο, καὶ μᾶλλον αὐτὸ
ἑκατὸν ἢ πύθιον χαίρειν προσαγορευόμενον. Carpitur tamẽ ab Euſtathio Simonides. im
periti enim ſagittarij eſſe nec certæ manus nec uitalia ferietis aiebat centũ te-
lis, quã uno aut altero oportebat, beſtiã conficere. Phurnutus in Apolline. κα-
λεῖται δὲ, ὁ μὲν ἕκατος, ἡ δὲ ἑκάτη, διὰ τὸ ἕκαθεν δεῦρο ἀφιέναι καὶ ἀποστέλλειν τὸ φῶς. μερο-
πήια. mortaliũ. μίτρη. faſcia. ἑπταβόειον. Homer. Iliad. η. χάλκεον ἑπταβόειον. Ouid. in
Metam. clypei dominus ſeptẽplicis Aiax. ſeptẽ boum tergoribus obducti. A-
riſtophanis interpres. ἑπταβοείους. ἀντὶ τοῦ μεγάλους. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσπίδων αἴαντος.
Calaber. καὶ ῥα βοῶς αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν οὔτασεν. σαρπηδών. Hom. Iliad.
β. σαρπηδὼν δ' ἦρχεν λυκίων. pugnat cũ Patroclo. Iliad. π. ubi Iouis filius oſtẽdi-
tur. ἰούλοις. lanugine. ἕλιξ. retortus. τριπόδεσσι ſede quæ ternis pedibus ſuſtineba-

tur. Seruius tripodē mensam fuisse putat Aeneid. 3. ἐπίσκιον. πατρώσκιον. ἀλκιδάμου υἱὸς. Pelei maxime, qui cū Pirithoo aduersus centauros dimicauit. ex ea familia (quā in cœlum effert laudibus in Euagora Isocrates) procreati sunt excelso animo uiri, Pyrrhus Achillis filius, Molossus, Pyrrhus alter rex Epirotarū, & ipse demū ex materno genere Alexāder magnus, ex paterno Herculē cōtingēs. Adi Plutarchū in exordio uitæ Pyrrhi. τὸ μάγου. extāt Apulei huius criminis rei facti Apologiæ, in quibus duplicē Magiam ostēdit, nec nō Ficinus, Picus, Cornelius Agrippa & Pythagoricæ scholæ Apollonius Tyaneus. μάγους ὀνομάζουσι τοὺς θεοὺς οἱ πέρσαι. μάγος ἦν ὁ θεραπευτὴς τῶν θεῶν ἢ ὁ τῇ φύσει θεῖος. M. Tullius, ei magos dixisse quod genus sapientū et doctorum habebatur in Persis. in quo differat Magia (quā ἀρρητον σοφίαν uocat) Goetia, Pharmacia ostendit Suidas in uoce γοητεία, & Nicephorus in Synesiū. lege Ammoniū. περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων in uerbo φαρμακεία. ἀφθεγκτα ὄργια. artē magicam. λατινίδος μούσης. Picus. nō poterant eodē tempore in Cicerone, in Plinio, in Apuleio linguę proprietates, leges, obseruātias annotare. Hæc nō suo iudicio adolescens ingeniosus, sed Sidonij, Censorini, et Baptistæ Pij, Apuleiū sane nō laudasset dirum Latini sermonis hostē poetica licētia lasciuientē audacemq; uerborū architectum. οὐρεσιφοιτος. iens per montes. ἀλυγνωτὸν. Variegatū. Callimachus. χιτῶνα ζώνῃσι ἀλυγνωτόν. ἀκρήδεμνον. sine uitta. θυάδα τέχνην. sanos poetas à Democrito Helicone exclusos certū est. negauit enim sine furore quenquā poetam esse posse. id à Platone quoq; in scriptis relatū est. ὁμοῦ. cum figura. φροντιστὸς. statuarius. θώκους, ἐφιζάνων, uel sedens. ἀνέπλασε χερσὶν ἀέθλιος. Quicquid affabre factum est Vulcano aut Mineruæ artium inuentrici attribui solet, eorūq; opera esse dicitūt. ἐώκει. cui similis esset. συνώνυμος ἀπόλλωνι. deest. εἰς τὸν αὐτόν. πατὴρ ὁ μὸς. loquitur Christodorus. omniū uero poetarū pater est Homerus. βότρυς capillus. ἀμφιπαγὴς. undiq; protēsus. ἐπλοκάμου. caluo. φοινικόεσσαν. lumine orba ti oculi. ἐν ζωοῖσιν. cū in uiuis esset. φερεκύδης. Suidas & Laertius in eius uita, Pythagorē preceptorē fuisse autumāt, primūq; de ęternitate animorū disputauisse. σύριος. è Syro insula nō Syria prouincia. Strabo. ἡράκλειτος. Suidas, Laertius in Heraclito, & Lucianus ἐν βίων πράσει. κρατῖνος. Suidas. πολυοσσούχοισιν ἰώνων. Atheniēsibus. θυμοδακεῖς. mordaces. ἐθήγησεν. acuit. fecit. ὁπλοτέρου κώμοιο. nouę comœdię princeps Menāder. fuit aūt uetus, media, & noua comœdia, docēt hoc innumeri: quorū præter Solinū cōplures in Sicilia, Athenæi dipnos. ἐν ἰκαρίῳ τῆς ἀττικῆς, Eustratius à Susarione Megarēsi inuentā censent. ἀκολυθίοιο. furtiui & uiolenti cōcubitus. ἀμφιτρύων. Amphitryonē Iouis & Alcmenę filiū somniorum & ostentorū diuinationes inuenisse perhibēt, licet uatem neget fuisse Christodorus. ἀπεφοιβάζομαι. nam Daphne uirgo in laurum uersa est. περὶ τῆς νίκης. hac lege Amphitryoni nupsit Alcmena, ut mortem Electrionis fratris à Teleboïs cæsi ulcisceretur. historiā persequūtur, Apollonij & Lycophronis scholiastæ, ac Hesiodus in scuto Herculis, qui Plauto in Amphitryone lucē afferunt. his superatis Tripodē Apollini Ismenio suspēdisse narrat Herodotus. Teleboides uero & Taphias insulas easdē esse Plin. lib. 4. cap. 12. Strabo. lib. 10. & Hesiodi eo quē signauimus loco glossographi fatentur. habitarūt & Caprearū scopulum Teleboę, autore annal. 4. Tacito. hinc Statio, Teleboūq; domi, & Ausonio uiridesq; resultāt Teleboæ, Capreæ sunt. Virgilius Teleboum Capreas dū regna teneret. ἀριστοτόκου. quæ Herculem peperit. ἀπάρτης ἀρχὴ. bellum quod inter se gesserunt Athenienses & Lacedæmonij. ἐμηστῆρα quod perdidit & deleuit Græciam. ὠγυγίων. antiquorū ab Ogygio uel Ogyge uetusto Thebarum

rege. ἠπείρων ἀνάς. Asia & Europa. ἀχαιμενίδαο. Persæ. μῆδος κύροιο. Cyrū anabasim conscripsit. M. Tull. in lib. de diuin. Xenophonti consulenti sequeretur ne Cyrum. Epicurū abrade. πλατωνίδος. maluissem Socraticæ dicere. nā quēadmodū fuerint inter se animati Plato & Xenophon, ex Athenæi 11. & Laertio pertritū est, tametsi libentius Gelliū lib. 14. cap. 3. audiendum censeam. ἀλκμαίων. Alcmæonem ex Amphiarao enixa est Eriphyle, quī patris mādato obsequēs in matrē sceleratā impie animaduertit. Thucyd. li. 2. ἀλλ' ὁ μάντις ἦν. Nos uel Alcmæonis Atheniēsis statuā fuisse auguramur, qui Olympia suorū ciuiū primus biga uicit attestāte Isocrate, & Pindari glossographo (nisi fallor) hymno Pythio. 7. uel Alcmęonis Crotoniēsis, cuius uitā perstringit Laertius, quem Stobæus & Aristoteles aduocāt ἀλκμαῖνα. Ego in hoc Christodoro nō adhæreo, magnum siquidē est inter Alcmanem & Alcmæonē discrimē, tametsi Pindarus ἀλκμαν pro ἀλκμαίων extrita syllaba detrūcet. αὐσονιήων. Romanorum. ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας. Isaurica gēs Christodori ætate ob crebras excursiones ac latrocinia quibus finitimos agros depopulabať, infestāq; prouinciā reddebat, ob idq; Cōstantinopolitanis imperatoribus molesta, gloriā aliquā perinde ac bellicosa esset, cōsecuta est, indicat Ammianus Marcell. Sozomenus: Isauri quoq; latrones maxima multitudine, quo uitio semper uidenť laborasse. Strab. ἔπι ἰσαυρία κώμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμους. τὴν μὲν παλαιὰν καλουμένην εὐερκῆ. ὑπήκοοι δ' ἦσαν ταύταις, καὶ ἄλλαι κῶμαι συχναί. λῃστῶν δ' ἅπασαι κατοικίαι. inde iurecōsultis Isaurus latro est. Cōstantius Harmenopulus. ἡ διάταξις βούλεται τοὺς λῃστὰς καὶ τοὺς ἰσαύρους. id est prædones & grassatores. nūc per Isauros, Armeni, Cappadoces, Cilices piratæ, Iberi, Paphlagones, Albani intelliguntť. de quibus triūphauit Pōpeius. ταύρου. Tauri mōtis. Stephanus in uerbo ταῦρος. & Arrianus lib. 5. & 8. ταῦρον δὲ κικλήσκουσιν. (ait Dionysius) οὕνεκα ταυροφανής τε καὶ ὀξυκάρηνος ὀδαίνει. ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης. ab Anastasio iusto prælio Isauros debellatos in Eclogis Theodori legimus. μέλητος. Meletis fluuij. βιργίλιος. qui Virgiliū per i. enūtiant ut Græci omnes nō Vergiliū hoc epigrāma in mediū afferūt, in quorū sententiā magis inclinat animus, q̄ Politiani. πάτριος ἠχώ. lingua Latina.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΙΠΠΟΔΡΟΜΩ

Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν, ἐπιγράμματα.

Εἰς Πορφύριον.

Πορφύριον Κάλχαντος, ἄναξ, καὶ δῆμος ἐγείρει,
πολλοῖς δυναμένοις βριθόμενον στεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτερον, ὅσσον ἄριστον,
ἀλλὰ τὸ πρὶν νίκης κάρτος ἐνεγκάμενον.
ἔπρεπε μὲν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἕστην τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἑστάμεναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τετράκι μὲν τὸ πάροιθε διακεκριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸν καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.
αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θοώκου
ἡνία, καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνθέμενος,
κάθεν ὑπ' ἀντιόχων ἔλασε. μεσσηγὺ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἑστήθη, πρῶτον ἴουλον ἔχων.

σοὶ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θοώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὄψιμον, ἀλλὰ μόλις, πολλὰ μετὰ στέφεα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη
φίλατο, καὶ νίκη νῦν τάχα Πορφύριον.
ὃς καὶ ἑοὺς ἵππους, καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος
ἐξ ἑτέρων ἑτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,
πολλάκι κρᾶτα πύκασσε πανημερίοισιν ἀέθλοις,
οὐ μογέων, ἑτάρου μοῦνον ἐφεσσομένου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτό σοι ἠϊθέων νίκη γέρας· ὃ χρόνος ἄλλοις
ὀψὲ μόλις πολιοῖς ὤπασε Πορφύριε,
καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυστεφέας σέο μόχθους,
εὗρε γεραλέων κρέσσονας ἡνιόχων.
τί πλέον, ὅττι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν ἀέθλοις
σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
ὀλβίη ἡ Βενέτων πανελεύθερός ἐστι γενέθλη,
ἧς τε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλκιμοι ἀλκήεντα, σοφοὶ σοφόν, ἠέ τε νίκης,
οἱ νίκης πάσης Πορφύριον Βένετοι
ἄνθεσαν. ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πώλοις
κυδαίνει νίκας, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.
πολλάκι νικήσας γὰρ, ἑοὺς πόρεν ὠκέας ἵππους.
λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο.
ἔνθεν ἔην πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν ἀϋτή,
ὃς Βενέτους τέρψει κοίρανε, καὶ πρασίνους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ ἐστὶ δὲ φρονέοντα
ἔστησαν νίκης ἐγγύθι Πορφύριον.
δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γέρας ἤτεεν. οἱ δ' ἕτεροί με
δέξοντ' αὖθις ἔχειν νῖκος ἀπειπάμενοι.
μοῦνος δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι. οἷσι καὶ ἵππους
κρέσσονας ἀντιπορῶν, δεῖξα χερειοτέρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
ὁ πλάστης. ἔμπνουν οἷα τυπωσάμενος.
τίς δὲ χάριν, τίς ἔνθεα δώια τέχνης
τεύξει, καὶ νίκην οὔποτ' ἀμειβομένην;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
ἄνθετο νικητὴς κοίρανος αὐσονίων,

ὡς σοφὸν, ὡς βροτοῖς πεφιλημένον. ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
πορφυρίου, πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

πορφύριος λίβυς οὗτος. ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
μοῦνος παντοδαποὺς ἀμφέθετο στεφάνους.
νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,
χρώμασι καὶ πέπλοις συμμετέβαλλε τύχας.
ἥρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν βροτοῖς πλέον. ἔνθεν ἀέθλων
χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόνων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

τίς τελέθεις φίλε κοῦρε γενειάδος ἄκρα χαράσσων;
ὦ ξένε, πορφύριος. τίς πατρίς; ἡ λιβύη.
τίς δέ σε νῦν τιμᾶ σῷ; ὁ ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
τίς μάρτυς τελέθει; δῆμος ὁ τῶν βενέτων.
ἔπρεπέ σοι λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
πορφύριε, πλάσσειν ἴδμονα πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον πορφύριον, λιβύη τέκε, θρέψε δὲ ῥώμη,
νίκη δ' ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδὸν. ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλου
χρώματος, ἄκρα φέροντα καρήατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δήμους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλους.
καὶ νῦν μὲν, πρῶτος, τοτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος
πάντας ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἑταίρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγύθι τῆς νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
ἕστης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐποπτεύει. ἀλλ' ἐπὶ μούνοις
πορφυρίου καμάτοις, ἕλκεται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτρην,
καὶ πάρος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεον ἑσταότα,
τῇδε πάλιν χαλκοῦ τε, καὶ ἀργύρου ἱδρύσαντο.
πρέσβυ σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δήμου μὲν βοόωντος ἑλὼν παλινόρσον ἱμάσθλην.
ὡς δὲ δὶς ἡβήσας, μαίνεαι ἐν σταδίοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὴν προχάλην μάγιστα, καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγαυὸς,
ἤθελέ σε στῆσαι διπλόον ὥσπερ ἔδει,
ἡνίοχον κρατερὸν, καὶ ἀριστέα. διχθὰ δὲ χαλκὸς
οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

πορφύριον σταδίοισι, τίνος χάριν ἡνιοχῆα
δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἀνθέτο τῶν πρασίνων;

κῦδος

αὐτὸς ἄναξ κήρυξε. τί γὰρ πλέον; ὅττι γεραίρει
εἵνεκεν εὐνοίης, εἵνεκεν ἱπποσύνης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοίρανος ὁ πρασίνοις τῶν χαριζόμενος.
δὴ πάλι γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα κομίζων,
ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλόον οὔνομα τῶν, τόπερ λάχε Κάλλιος ἥρως
οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὤφελες ὅπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
ὡς ἐλατὴρ τελέθειν, καὶ πολέμων πρόμαχος.
εὖτε γὰρ ἦλθεν ἄνακτος ὀλεσσιτύραννος ἀκωκή,
καὶ σὺ συναιχμάζων ἥψαο ναυμαχίης.
καὶ διδύμης πολύμητι σοφῆς ἐδράξαο νίκης,
τῆς μὲν, πωλομάχου. τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον.
εὖτ' ἂν ἄναξ πολέμιζεν ἔχων πρασίνους ὑποεργοὺς
ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἀποφθιμένης τότε Ῥώμης,
ἦμαρ δ' Αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.
τοὔνεκα τοῖς μὲν, ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον.
σοὶ δὲ τύπον, τέχνῃ ἔξοχε Πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων,
οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων Πορφύριε στέφανοι.
πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμειβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παίγνιον ἱπποσύνης.
τοὔνεκα καὶ ξεῖνον προβεβηῖον εὕραο μοῦνος,
εἰκόνα χαλκείην δήμων ἐν ἀμφοτέρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γλώσσης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίϊον ἡνιοχῆϊ.
εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος. ὅπερ φύσις ὀψὲ τεκοῦσα,
ὤμοσεν, ὠδίνειν δεύτερον οὐ δύναμαι.
ὤμοσεν, εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
πρώτῳ, καὶ μόνῳ, πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
πάντες Πορφυρίου μάρτυρές εἰσι πόνων.
ναὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
βαιὸν τῶν γέρας ποσσατίων καμάτων.

ὅσσα γὰρ ἡνιοχῆας ἀεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἓν ἀολλίσσας, τηλίκος ἐξεφάνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις τεκτήνατο γεραίρειν.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ. ἀλλ' ἴδεν οὐ νέμεσιν.
εἰ δὲ τεὴν μέλπων οὐ παύεται ἠθάδα νίκην,
ξυγνώμων δῆμος Πορφυρίῳ πρασίνων,
ἔμπνοα σοὶ ξύμπαντες ἀγάλματα. πᾶς δὲ πολίτης
καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἐμὴν ἐρχόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔπω σοὶ μογέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης.
νίκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
ἀλλὰ μετὰ πρώτῳ σταθέρῳ, καὶ ἀρείονι μίμνοις,
τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην.
οἳ σέθεν εἰσορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἱμάσθλην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀταρβαλίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος. οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι, πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης,
ἀλλ' ἀρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. εἷς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δώρων δὶς λάχεν ἀγλαΐην,
οὐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκατοντάδας αὐχῶν
πολλάς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὸν αὐτόν. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη
φίλατο. μυθεῦνται ταῦτα παλαιγενέων.
νῦν δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα Νίκη,
ὄμματι, καὶ δίφρους φίλατο Πορφυρίου.

Εἰς Καλλιόπαν.

Πρεσβυτέρους κοῦρος μὲν ἐὼν, πρέσβυς δέ τε κούρους
νικᾷς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
ἓξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδας, στήλην ἐπὶ νίκαις
εἷλες Καλλιόπα νεύματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος. αἴθε τοι εἴη
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆς τόδε διφρελάτειρα τὸ χάλκεον ἄνθετο Νίκη
δείκηλον μορφῆς Καλλιόπα ζαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριγόωντας ἱπποδιώκτας πλέον ἀλκᾷ
νικήσας, γεραροὺς δ' ὢν νέος, ἐν σοφίῃ
ἤθεσιν ἐλευθερόποις. Βένετοι σέο τεῦξαν δέμας
δισσά, τὰ μὲν, τέχνας ἆθλα. τὰ δέ, ἀφύεος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὺν γήρας, νεότητι τεὴν ὑπερέδραμε νίκας.
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε Καλλιόπα.

γῆθεν

ἔνθεν ἄναξ, καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
σοὶ γέρας, σοφίης μνῆμα, καὶ ἠνορέης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

οὗτος ἐγερσινίκης τίνος τύπος, ὃν δὴ ἐγείρει
δῆμος ἀριζήλων Καλλιόπα στεφάνων.
οὔτε γὰρ ἡνίοχός σε παρέτραπεν, οὔτε χαλινοῖς
δύσνομος ἱππείη τοῖς ἀπίθησε γένυς.
μοῦνος δ' ἢ νίκης γέρας ἄρνυσαι. ἢ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἆθλα λιπὼν ἑτέροις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅττι γεραίρει
εἰκόνι χαλκοτύπῳ σοὺς βασιλεὺς καμάτους;
δῆμος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; εὖτε καὶ αὐτὴ
δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

Εἰς Φαυστῖνον.

Μητέρες εὐάθλων γεράων, φρένες, οὐ κράτος ἥβης,
οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
ἱλήκοι Φαυστῖνε τεὸς νόος, ᾧ τάδε πάντα
ἕσπεται, ᾧ νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πρίν σε νέον Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων.
νῦν δέ σε πρεσβυγενῆ, κάρτος ἔφριξε νέων.
δεύτερα δ' εὗρος πάντα τεὸς πόνος. ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἠϊθέοις, ἐν δὲ γέρουσι, νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ᾤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χάλκεος οὐκ ἔστης βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε.
ἀντὶ γὰρ εὐκλείης, ἤρκεσε βασκανίη.
ὡς δ' ἔθανες, τότε δή σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται, τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον.
τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας, οὐδ' ἐν ἀγυιαῖς
κείνας τὰς φιλίας ἔστιν ἰδεῖν ἔριδας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χρύσεον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ,
οὐδ' ἔργα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγραμμένης.
κουρίζων, νίκησεν ἀειδομένους ἐλατῆρας.
γηραλέος δὲ, νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους.
ὅν τινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήστῳ τινὶ θεσμῷ
δῆμος καὶ βασιλεύς, ἵδρυσαν ἁζόμενοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνα Κωνσταντῖνε τεὴν ἀνέθηκε πολῖται,
μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης,
σοὶ κλέος ὁππότε δῆμος ἐπισφρηγίζε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄναξ.
οὕνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
ἣν σὺ παυσαμένην πᾶσαν καὶ ἀρξαμένην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰσέτι μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ,
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.
ᾔδεε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδεϊ νίκης
ἀμφὶ ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους.
ὡς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄνθετο τόνδε,
ὄφρα καὶ ἐσομένοις, μνῆσιν ἔχει καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ Βένετοι πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες,
εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἦλθε βόησαν ὅρον,
ὥς τε σε Κωνσταντῖνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος,
πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀντολίης, δύσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτου,
σὸς δρόμος ὑψιφανὴς ἀμφιβέβηκεν ὅρους
ἄφθιτε Κωνσταντῖνε, θανεῖν δέ σε μήτις ἐνίσπῃ,
τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγύθι τῇ σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
ἔπρεπε γὰρ βιοτοῖς εἰν ἑνὶ χώρῳ ἔχειν,
οἳ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῇ κλέος ἴκελον εὗρον,
ἰσαρίθμων στεφάνων θυμὸν ἑλόντες ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν Φαυστινιάδην πόλις ἄνθετο Κωνσταντῖνον,
γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἡνιόχων.
δὴν γὰρ ἀεθλεύσας, οὐκ ἤμβροτεν. ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
παύσατο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος.
ὃν καὶ κοῦρον ἐόντα, παλαίτεροι ἡνιοχῆες
στεψάμενοι σταδίοις, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τεὴ τρόφος ὤπασε νίκη.
παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
οὐδ' ὅσον, οὐδ' ὀλίγον εὕρεο λειπόμενον.
ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε, καὶ ἄχνοος, ἄνδρας ἐνίκας
ἥλικας, ἡβήσας, γηραλέος δὲ, νέους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤθελε Κωνσταντῖνον ἀεὶ πόλις ἡνιοχεύειν,
ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις.

ἔνθεν

φθῖτ' ἐὼν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρε φθόνου,
ὄφρα ἑ μὴ λήθη, καὶ χρόνος, ἀμφιβάλῃ.
ἀλλὰ μὲν οἱ ποθέουσιν ὁμῶς, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσσομένοις δὲ, φάτις.
καί τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας,
ὀλβίσει προτέρην, ἣν μὴν ἴδεν γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέντε καὶ εἴκοσι μοῦνος ἄεθλα Κωνσταντῖνος
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἵππους
ἀντιπάλοις. κείνους δὲ λαβὼν, οὓς πρόσθεν ἐνίκα,
τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἷλε μίαν τε, καὶ εἴκοσι νίκας.
πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ
τίς μὲν ἔχοι. κείνῳ δὲ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔγρεο Κωνσταντῖνε. τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δίφρους ποθέει δῆμος ἐνὶ σταδίοις.
σῆς τε διδασκαλίης ἀπολειφθέντες ἡνιοχῆες,
εἴαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

Εἰς Οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λήξαντί τ' ἀέθλων,
τοῦτο γέρας νίκη δὶς πόρεν οὐράνιε,
δῆμος ἀπ' ἀμφοτέροιο. σὺ γὰρ πάρος ἐν Βενέτοις μὲν
εἴκοσι κυδίστων στέμμα φόρεις ἐτέων.
παύσαο δ' ἱπποσύνης. πρασίνων δέ σε δίζετο δῆμος·
τοῖς δὲ, σὺ μὲν, νίκην. οἱ δ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις,
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
εἰσέτι διφρεύων. τὸ δέ οἱ γέρας, ἤλυθε πρῶτον
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον, ἤγαγον αὖθις
ἐς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλέϊ νίκῃ,
αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
οὐράνιον, δήμοισι φέρων χάριν. οὐ ποθέει γὰρ
ἡ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας.
τοὔνεκα διφρεύοντα τὸ δεύτερον, ὑστατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, στῆσεν ἀγασσαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἶσον κυδαλίμοις Φαυστινιάδαις τε, καὶ αὐτῷ
Φαυστίνῳ βασιλεὺς στῆσε παρ' ἀμφοτέροις
οὐράνιον. τοῦ δῆμος ἀμετρήτους διὰ νίκας,
ἠγαθέου Πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην.

ὡς ἀεὶ

ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον,
τούσδ' ἐλὶς ἀδρέων φθέγξεται ἀτρεκέως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐράνιος νίκαισιν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρῳ τε
ῥώμην. τῇ μὲν, ἐών. τῇ δ' γῆν, κῦδος ἐλών.
νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ ποτὲ δεξιὸς ἦεν
τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἠδὲ παρεξελάαν.
τοὔνεκα καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
κυδίστῳ κτεάνῳ κύδιμον ἡνίοχον.

Εἰς Ἰουλιανόν.

Τοῦτον Ἰουλιανὸν Τυρίης βλάστημα λεβαίης
ἡνίοχον, πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,
αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλὴ,
ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.
γήραϊ γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο. πᾶσι δὲ φίλτρον
κάλλιπεν, οἷσιν ἔρως ἦν θέειν ἀντιπάλων.

Εἰς Ἀναστάσιον Θωμᾶ πατρικίου, καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα, λελασμένον ἅρματος ἄθλων,
ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον, οὖδας ἔχει.
ὃς πόσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἡνιόχων ἤματα ἱππασίης.

Εἰς Πορφύριον, μέρους Βενέτων.

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου.
καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν,
Πορφύριος τὸ θαῦμα δήμου Βενέτων.
νικῶν γὰρ οὗτος πάντας γῆς διφρηλάτας,
ἄνεισιν, ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴσλον ἀνθῶν πρῶτος οὗτος, ἡνίας
Πορφύριος Κάλχαντος εἷλκε Βενέτου.
ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
τούτου τοὺς ἵππους. καὶ γὰρ αὖ πλήξει πάλιν,
οἶμαι δραμεῖται νῖκος εὑρεῖν καὶ πάλιν.

Εἰς Φαυστῖνον, μέρους πρασίνου.

Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργοῦ τοῦ δήμου.
εἰμὴ γὰρ ἐστέγαστο καρτερᾷ σκέπῃ,
πρὸς οὐρανὸς ἂν ὤρτο Φαυστῖνος τρέχων,
ὡς ζῶν σὺν ἵπποις τὸ κλέος πρὶν πρασίνων.
ἆρον στέγος γὰρ, καὶ φθάνει πρὸς αἰθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστῖνος οὗτος ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
ὃν δῆμος εὑρὼν τοῦ μέρους τῶν πρασίνων,
τὴν ἧτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ.

γήρᾳ μὲν ἦν, ὡς βλέπεις. τὸ δὲ σθένος,
ἦν τις νεάζων, οὐ δῆλος ἡττώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν.

Λευκοῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος,
σὺ μὴ καθεῖρκτο στερρότητι τοῦ δήμου.
σὺ τρεῖς νίκας πρῶτος, αἰθέρα φθάνων.
πνοῆς ἀκοῦσθεν εἶδεν αἰθεροδρόμον.
τέχνη με πείθει σὲ τὸν ἔμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
λευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων εὐστρόφως.
ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασε δράκων, ἔδυ
τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου, καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανὸν ἡνίοχον ῥουσίων.

Χεὶρ ἥδε γυμνοῖ σοὺς πάλαι τεθνηκότας.
ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
ἕλκων μεθέλκων ῥουσίας τὰς ἡνίας.
καὶ νῦν γραφεὺς, ἕστηκεν ὕψου σὺν δίφρῳ,
τὸ νεῦμα χεὶρ μένει δὲ, τὴν νύσσαν δότε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰουλιανὸς οὗτος ἅρμα ῥουσίου
ἔχων, ἐνίκα σοὺς ἀντίους δρόμῳ.
ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἕτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος.

πορφυρείων. Quatuor fuerunt agitatorũ factiones. Veneta aut Cærulea, Albata aut alba. Rosea russata rubra uel rubens, Prasina quæ & uiridis & uirens. Domitianus ad has quatuor, alias aurati purpureiq; panni addidit. Alciatus, Põponius Lętus, & Domitius, horum ludorum præmiũ mappam fuisse existimant, cuius nullam hic mentionẽ fieri mirũ est. Quid? quos Coracis aurigæ capiti ut uictoris coronã imponit Ammianus Marcellinus lib. 14. Quid? quod Circẽsibus signũ dari per mappã solitum. quod tali casu (uerba Cassiodori lib. Variarũ tertio) fluxit in morẽ. Cum Nero prandiũ protenderet & celeritatẽ ut assolet auidus spectãdi populus flagitaret, ille mappã qua tergẽdis manib. utebatur iussit abijci per fenestrã. hinc tractum est ut ostensa mappa certa uideatur esse promissio Circensiũ futurorũ. Martialis lib. 12. Cretatam pretor cum uellet mittere mappam. Iuuenalis. interea Megalesiacæ spectacula mappæ. Trãquil. in Nerone. aliquo seruo mittente mappam. κάλχαντος filiũ. ἄναξ. Constantinopolitanus imperator. ἐγείρει. statuã eius erigit. στεφάνοις. uictoriæ præmijs. τοῦτον τοῖς ἄλλοις. in hoc alijs tantum similem quod æream imaginem habeat. placet omnino μὲ iterum assumere, aut οὐ τὸν non τοῦτον scribere. ἀνακτορέοιο θοώκου, ubi sedebat imperator. ἔλαυνε. equos ad cursum impellebat. ἐτέων. annorum. senum agitatorum qui multos annos populum delectarint. ἐν νίκαις. cum toties alios uicerit. διδυμάονα σελήνη. figmenti causam omnibus noti detegit lib. secundo Plinius. Aphrodisæus. καθάπερ καὶ ὁ πρῶτος εὑρὼν διδυμάων τὸν δρόμον τῆς σελήνης

σελήνης, ἀγρυπνῶν τὰς νύκτας, καὶ προσέχων αὐτῇ τῷ δρόμῳ, καὶ ζητῶν τὰς κινήσεις, τὰς ἡμέρας ἐκάθευδε. μυθεύουσιν οὖν τὴν σελήνην ποθῆσαί τοῦτον καὶ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καθεύδοντα, καὶ ὥσπερ ὑποδεδωκέναι ἑαυτὴν τῇ λύσει τῆς αἰτίας τῷ φιλοσόφῳ. Lucianus περὶ ἀστρολογίας. ὁ ἐνδυμίων μὲν τὰ ἐν τῇ σεληναίῃ διετάξατο. φαέθων δὲ, τὸν ἠελίου δρόμον ἐξεκρίνατο. alia Theocriti scholiastes Idyll. 3. φέλατο. in Latmo & Aselenis montib. Apoll. 4. Argonaut. cõmentarius. ὁ ὁμόφρονος. suæ quoq; uenetæ partis. κρᾶτα. caput. ἀμογέων. facile, nullo labore. ἐφεσπομένα. aduersario nunquã præeũte. sed tantũ à tergo sequẽte. ἠϊθέων. scribe ἠϊθέω. γέρας. statuã. ἄλλοις πολιοῖς. senibus. supra. εἶδ' ἐτέων γέρας ἦλθε. λερεσσονας. præstãtiores. te sępius uictorẽ. ἀντιπάλων δῆμος. cõtrariæ factiones. ᾗσι. cui te. οἱ νίκης πρόσθεν. ut plurimũ uictores. οἷς πρόσθεν. quibus uicerat. οἷς ἔλαβεν. quibus uicti fuerãt aduersarij aurigatores. παυσαμένοις. rude donatis & exautoratis. ἀεθλεύοντι δὲ μόνῳ. adhuc in stadio decurrẽti. γέρας. imaginẽ. ἑὸς. suos uictores. ἀντιπάλων. ante à se uictorũ. in hoc summa Porphyrij dexteritas ostendit. αἱ πάντων ψῆφοι. 4. sectarũ. ἐόντι δρηθεύοντα. adhuc artem exercentẽ non senio cõfectum nec post obitũ ut cæteros. δῆμος. mea ueneta factio. οἱ δ' ἕτεροί με. russati. prasini. νίκης. uictoriã. μὴν. nũquid. κρείσσονας. uictores agitatore Porphyrio. δεῖξα χερὸς τόσσης. nã uictis prius à me equis uici. τέχνης. aurigãdi. ὁ νίκην οὔποτ' ἀμειβομένην. à Porphyrio nõ recedentẽ. Homeri ἑτεραλκέα νίκην intuet. κοίρανος αὐσονίων. imperator Cõstantinopolitanus Venetis fauẽs, suosq; iudicãs. χρώμασι. denominatis à colore. 4. factionib. ὁ πέπλοις. pannis. χρύσεος. ὁ χάλκεος. inaurata ęreaq; statua illustris. ἄναξ. imperator. ῥώμης. Cõstantinopolis. καρήατι. in capite. δήμους. factionẽ. ἀντιπάλους. sibi oppositos quadrigarios. καὶ ἑταίρους. sui pãni. τύχης ὀφθαλμός. illud respicit. δίκης ὁ διὸς ὀφθαλμός. Hesiodus. πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμός. ἑλκετ' ὄμμα. nec alio spectat. μέζων ζώνην. supra. ζώνην ἱππόδρ. ξείνων. nouorũ & inauditorũ. βοόωντος. clamãte & obsecrãte populo. δὶς ἡβήσας. nã iam senex artẽ desierat. ἡνίοχον, ὁ ἄριστα. dixit enim βοχαλων μάστιγα, καὶ ἀσπίδα. πρῶτα. primas. semper uictor. ἔργα. peritiã & uictorias. καλλιόπαν. Calliopã agitatorẽ. διπλόον οὔνομα τοῦτο. siquidẽ Porphyrius & agitatoris, & fortis militis gloriã nomẽq; inuenit. id apertius ostendunt sequentia epigrãmata. ἥρως οὗτος. Porphyrius. ἀρετῆς. uirtutis bellicę. αἰχμῇ. mucro, bellũ, in quo imperator regẽ quempiã fudit. πτολεμάχου. in Hippodromo. πολύμητι. prudens. ὑπόεργος. pro eo depugnãtes. ἀναξ δ' ἐγὼ. cũ Athenodoro rege dimicãs. ἄναξ. forte Anastasius imperator. ἀκοντήρανος. importunus tyrãnus. ῥώμης. Cõstantinopoleos. αὐσονίης. Cõstantinopolitani imperij. ἤλυθεν. effulsit. τοῖς μὲν. prasinis. ἀντιβίων. aliarũ factionũ. ἀντιτέχνους. agitatores. δήμων τῶν ἀμφοτέρων. Veneto & Prasino potẽtissimis sectis, in quas diuisus Byzantinus populus seditione orta, magnarũ sibi cladiũ auctor fuit, uti narrat Procopius. ὁ φήσαιεν. omes, nõ ἴσασιν. ἀγῶνας. Porphyrij. γέρας, statuæ honos. τοσσατίων. tantorũ. μεμβρισμένα. cũ uerbi causa quis quoniã decies uicerit, statua sit donatus & alius atq; identidẽ alius, quot statuas meruit Porphyrius plures unus, q; simul omnes uictorias adeptus. μεμερισμένα. alijs contributi sigillatim honores, positæq; statuæ. τηλίκος. nullo in honore. οὐ νέμεσιν. quæ omne quod immoderatũ est atq; insolẽs punit. ἀγάλματα. tibi statuæ uice sunt ciues uniuersi. πολυχρόσος. omne enim cũ hac fama tua collatũ aurum, inutile censendũ. ἄξια. præmia, quæ uictoriæ tuæ merentur. μείζονα δὲ. quã ut cõpensari queant. μέρει πρώτῳ. Prasinorũ factioni. ἀντίπαλον. qui tecũ certare audeãt. πρόφασις χρόνος. quod diu populo inseruierint. ἀγλαΐην. splendidã imaginem in manus. ἐτέων δηνέας. nõ canos suos sed uictorias prædicans. κέντρας τεθρίππων. sic apud Homerũ. κέντρον θ' ἵππων. νεύματι κοιρανίης. im-

perato

peratoris iussu. ἀλκᾷ. robore. ἱπποσύνῃ. equorũ agitandorũ peritia. σεῦ δ' ἄμμορος. factio tua. δ' ὀξείης. τέχνης. δῆμος στεφάνων. quia sæpenumero uiceris. πρὶν ἔπαφεν. decepit fefellit. ἱππέων γένος. os equi. ἆθλα λιπεῖν. statuæ honorẽ. πόλις. Byzantiũ. ὑπεῖξε πόνοις. ante, σὲς καμάτους γεραίρει. ᾧ. cui. φροντίς. consiliũ & prudẽtia. δίδουσι, omnes tibi subseruiẽtes & cedẽtes. ἄξιον. nihil sane. πλὴν κατηφείης. triste & mœstũ erat. τὰς φιλίας. ciues pro colore ac panno amice cõtendentes. κουρίζων. adolescẽs. ὁππότε. deest alterũ π. μετὰ πότμον. post obitũ tuum. τύπον. εἰκόνα. εὐχῷ. statuã. σὸς δρόμος. solis cursum superat. τῶν γὰρ ἀνικήτων. iterũ uides ἀνικήτων nõ ἀκινήτων. mori eos nõ putat Christodorus, quorũ laus perennis est. σφετέρους γονῆας. patrẽ Faustinũ & Vraniam signat. ἐν ἑνὶ χώρῳ. ut nõ inferiore aut minus honorato in loco posita esset Cõstantini statua. γείτονα τῶν γονέων. patri uicinum. εἴσαν. ἵδρυσαν. ἢ ἐπιγίνωσκον. οὐδ' ἴδον nec uir uiros nec adolescẽs adolescentes, tibi cedentes tantũ εὗρον inuenisti. ἀλλ' ἔτι κρείζων. &c. ἥλικας. adolescẽtes. ἡβῶντας. iam adultæ ætatis. πόθῳ. ciuitatis desiderio. ἑὸν ὁρῶντων. suæ erga te beneuolentiæ. ἑ. ipsum Constantinũ. λήθη. obliuio. μιν. ipsum. ἐκ δύο πέπλων. ceruleum & uiridem pannũ intelligit. εἰς μίαν ἠριγένειαν. uno die. εἵατο. sedent. αὐτὸ γέρας. statuã. ἐστὶ πρὶν ἀφραίνειν. ante obitũ. οὐρανίου νόσφιν. Vranio nõ certãte. φαυστινιάδῃ. Cõstantino Faustini filio. πέλοπος ἐπώνυμον. qui Oenomaum Myrtili aurigæ perfidia uicit. Diodorus lib. 5. & Pindari glossematarius. ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον. Homeri uersus est Odyss. ρ. quẽ explicat περὶ φιλίας Plato. νικαίων. Niceæ natus est. ὁπλοτέρην ῥώμην. nouã Romam. βουλή. senatus. τυρίης πόλιος. Tyros Phœniciæ est ciuitas. ἤνθεον. florebat. inerat. ἀντιπάλων. qui amabant aduersarios. ἡνιόχων ἅμιλλα. quoties alij certarũt. id est semper palmã retulit. ἐπήρθη. Porphyrij statua. βενέτου. δήμου. τοῦ δήμου. structuræ. ἴουλον. primã habens barbã. στέγος. στέγασμα. substentaculũ. retinaculũ. ἠγνόησε. nunquã uictus est. λευκοῦ. δήμου. πέπλου. albatæ factionis. τοὺς τρεῖς. tres alios pãnos. δράκων. Mercurij Necropõpi caduceus in quo duos dracones inuicẽ complexos insculpebãt. aut Pluto ὃς τοῦ ἀΐδου, ἢ διὰ τὸ φυλακτικὸν καὶ ἄγρυπνον. diespiter Lactantio, qui Gellio & Varroni est Iupiter. quid Plutarchus. ἀλλὰ δράκοντας ἀγρίους καλεῖτε καὶ παρδάλεις καὶ λέοντας. χάρον. magis arrideret. ἔδυ. perijt. χείρ. excussoris manus. ὡς πάλαι. cũ in uiuis esset. ῥουσίου. russati panni. ut supra λευκοῦ. τὸ νεῦμα. currat signum si ei innuas.

ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΩ ΕΚΤΩ ΤΜΗΜΑΤΙ

ἀναθηματικὰ ἐπιγράμματα ἔχοντι, τάδε τὰ κεφάλαια περιέχεται.

Εἰς ἀναθήματα ἀγαλμάτων	Εὐκτικά	Παρὰ ναυτῶν
Εἰς ἀναθήματα τῶν ἀθλητῶν	Εἰς θήρας	Ναυηγῶν
Παρὰ ἁλιέων	Ἰσόψηφα	Νέων
Ἀντιστρέφοντα	Καρκινωτά	Παιζόντων
Παρὰ Βακχευομένων	Παρὰ κυνηγετῶν	Ποιμένων
Γερόντων	Κυνηγῶν	Στρατιωτῶν
Γεωργῶν	Κιθαρῳδῶν	Ταχυγράφων
Γυναικῶν	Μαγείρων	Χειρωνακτῶν
Ἐρωτικά	Εἰς ναούς	

EPIGRAMMATUM GRAECORUM, IOANNIS BRODAEI TURONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber sextus.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΤΩ ΗΛΙΩ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ.

ΑΥΤΩ σοὶ πρὸς Ὄλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν
τόνδε, Ῥόδου ναέται Δωρίδος ἀέλιε,
χάλκεον, ἁνίκα κῦμα κατευνάσαντες Ἐνυοῦς,
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.
οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γᾷ
ἁβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίας.
τοῖς γὰρ ἀφ' Ἡρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλας
πάτριος ἐν πόντῳ, κἠν χθονὶ κοιρανίη.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸν κῶα, τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιίσμονα θήρης,
ἔξεσε μὲν Λεύκων, ἄνθετο δ' Ἀλκιμένης.
Ἀλκιμένης δ' οὐχ εὗρε τί μέμψεται. ὡς δ' ἴδ' ὁμοίην
εἰκόνα παντοίῳ σχήματι φαινομένην,
κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων, Λεύκωνα κελεύειν
ξὺν κυνὶ, καὶ βαίνειν. πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

Μυροῦς.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσιαι ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεὶ,
χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον. ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

Ἀντιπάτρου.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτις. ἡ δὲ τὸ φᾶρος,
Φημονόη. Πρηξὼ δ' ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.
τῆς Παφίης δ' ὁ νεὼς, καὶ τὸ βρέτας. ἄνθεμα δ' αὐτῶν,
ξυνόν. Στρυμονίου δ' ἔργον Ἀριστομάχου.
πᾶσαι δ' ἀσταὶ ἔσαν, καὶ ἑταιρίδες, ἀλλὰ τυχοῦσαι
Κύπριδος εὐκρήτου, νῦν ἑνὸς εἰσὶ μία.

Ioannis Brodæi Turoneñ. Scholia.

ΡΟΔΟΥ Δωρίδος. Strabo lib. 14. Δωριεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι ὥσπερ Ἁλικαρνασεῖς καὶ Κνίδιοι καὶ Κῷοι. Thucydides. Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι Δωριεῖς ἀμφότεροι. Aristides. Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας. ὥστ' οὐδὲν ἦν εὑρεῖν ὡς ἔπος εἰπεῖν παρ' ὑμῖν ὄνομα, ὅτι μὴ Δώριον ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ἔργων ἀρξαμένων. idem Rhodiaco, τὸ πάτριον τοῖς Δωριεῦσι σώζοντες φρόνημα. χάλκεον, fatetur Gregorius Nazian-

Nazianzenus, & Lucianus in Ioue Tragœdo. φύνδις. belli. φυνώ (inquiūt grāmatici) ἐπὶ θορύβου ἤρας παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμικὰ ἀνυὼ καὶ φυνώ. ἔστι δὲ πλεῖστον πρόσωπον, ὡς φόβος καὶ ὄφις. ὁ γὰρ ὑπὲρ πελάγους. Suidas in uoce κολοσσαεὺς & Plinius 34. cap. 7. quod mari hostes profligarint. ἄνθεσαν. ἀνέθεσαν. καὶ ἐν γῇ. sed etiā quia in terra est subaudi. Quid sit apud Tertull. lib. aduersus Marcio. 3. Rhodia lex, scilicet, Nauclero illi nō quidē Rhodia lex sed Pōtica cauerat, edisserit Harmenopulus. nō enim quantū suspicor alludit ad legē Rhodiā de iactu. τὰ ναῦται πάντα καὶ ὅσα ἐπὶ θάλασσαν κεῖνται, ῥοδίων τέμνεται νόμῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ῥοδίων δικάζεται νόμος, ὅταν μὴ ἄλλος νόμος φαινόμενος τοῖς τῶν ῥοδίων νόμοις εὑρίσκεται. εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν ῥοδίων νόμοι τῶν ἄλλων ναυτικῶν νόμων παλαιγενέστεροι. ἀφ᾽ ἡρακλῆος γενέθλης. à Tlepolemo. ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ ἡρακληείῃ. Homerus Iliad. β. historiā narrat cū Strabone lib. 14. illud etiā explicāte ἐν πόντῳ κοιρανίη. ac lib. α. μετὰ δὲ τὴν ὀλυμπίων τῆς θέσεως, ἐθάῤῥησαν πρῶτοι ῥόδιοι θαλαττοκρατοῦντες ἐπὶ πολὺ ἀπολῦσαι τῷ τόπῳ. κεραστρῆς. lupos. apros. uenantē. ἴδε. uidit. λυκῶνα. qui canē fecerat. κλοιὸν ἔχων. collare, meliū, cui alliget funis ac dominū comitetur. καὶ βαίνειν. ingredi. ambulare. ποταμοῦ κόρας. Oceani, è quo flumina ac fontes emanare uolūt. ποταμὸν sane uocat Homerus nisi obsistat Crates. uel ποταμοῦ Acheloi, aut uicini amnis. ex humore tū nasci tū nutriri arbores putat Myro nec nō Pindarus. ὕδωρ δ᾽ ἀλλ᾽ ἀφρόδα. Aristoteles ea impugnat. τοῦδε βένθος. hunc fluuiū. ὑπαί. ὑπό. ξυνόν. his tribus commune. στρυμονίου. Amphipolitani. νυῶ ἑνός. mariti.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ.

Φιλοδήμου.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλοῤῥώθωνά τε κημόν,
τόν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον,
καὶ σουΐνην ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι Πόσειδον,
ἄνθετό σοι νίκης Χάρμος ἀπ᾽ ἰσθμιάδος,
καὶ ψήκτρην ἵππων βρυσίτριχα, τήν τ᾽ ἐπὶ νώτου
μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θηροβόλην.
ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα, δέχου τάδε, τὸν δὲ Λυκίνου
υἱα, καὶ εἰς μεγάλην στέψον ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς τὸν ἄχνυν Ἑρμῆν σε παρ᾽ ὑσπλήγγεσσιν ἔθηκεν;
ἑρμογένης. τίνος ὤν; Δαιμονέως. ποδαπός;
ἀντιοχεύς. τιμῶν σε χάριν τίνος; ὡς συναρωγὸν
ἐν σταδίοις. ποίοις; ἰσθμόθι, κὴν νεμέᾳ.
ἔτρεχε γάρ; καὶ πρῶτος. ἔχων τίνας; ἐννέα παῖδας.
ἔπτη δ᾽ ὥσαν ἔχων τοὺς πόδας ἠερίους.

διωξικέλευθα. ad iter impellentia. φιλοῤῥώθωνα. camū gutturis amantē. καὶ σουΐνην ῥάβδον. forte σχοινίνην ῥάβδον. Cretēsem. σουΐα Cretę est oppidū. placet κ᾽ οἱ σουΐνην. Vimineā. πόσειδον. tibi equestris equorūq; domitor Neptune, cuiq; agones Isthmij cōstituti. καὶ ψήκτρην. strigilē. λυκίνου υἱα. Charmū. τοῖς ὑσπλήγγεσσι. certaminibus ac gymnasiis præesse Mercuriū patefactū est. ἑρμογένης. Hermogenis nobilissimi cursoris Hippos cognominati mentio est Pausaniæ Elia. 2.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ. Λεωνίδου.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χὠρκύνην, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,

καὶ τὸν νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνηθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων εὕρεμα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα ποσειδάωνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρέτας,
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

Φιλίππου.

Δούνακας ἀκροδέτους, καὶ τὴν ἁλινηχέα κώπην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας,
καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κύρτου
φελλόν, καὶ δισσὰς χοινοτενεῖς σπυρίδας,
καὶ τὸν ἐγερσιφαῆ πυρὸς ἔγγονον ἔμφλογα πέτρον,
ἄγκυράν τε νεῶν πλαζομένων παγίδα,
Πείσων ὁ γριπεὺς Ἑρμῇ πόρεν, ἔντρομος ἤδη
δεξιτερὴν πολλοῖς αὐθόμενος καμάτοις.

Αδήλου.

Ἑρμείη, σήραγγος ἁλίκτυπον ὃς τόδε ναίεις
εὔστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας,
δέξο σαγηναίοιο λίνου τετριμμένον ἅλμῃ
λείψανον, αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἠιόνων,
γρίπους τε, πλωτῶν τε πάγην περιδινέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἅμματι χαίτης,
οὐκ ἄτερ ἀγκίστρων λιμνοφυῆ δόνακα.

Αδήλου.

Δαίμονι τῇ συρίῃ τὸ ματτὴν ῥιβὼν Ἡλιόδωρος
δίκτυον ἐν ναοῦ τοῖσδ' ἔθετο προθύροις.
ἁγνὸν ἀπ' ἰχθυβόλου θήρης τόδε. πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κεκμηκὼς χρονίῃ πεπονηκότα δίκτυα θήρῃ
ἄνθετο ταῖς νύμφαις τοῦτο γέρων Κινύρης.
οὐ γὰρ ἔτι τρομερὴ παλάμη περιηγέα κόλπον
εἶχεν ἀκοντίζειν οἰχομένοιο λίνου.
εἰ δ' ὀλίγον δῶρον τελέθει δόσις, οὐ τόδε νύμφαι
μέμψις, ἐπεὶ Κινύρα ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον. οὐ γὰρ ἀείρει
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκηβολίης.
ἰχθύες ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅττι θαλάσσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρου γῆρας ἐλευθερίην.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Ἰχθυβόλον πολυωπὸν ἀπ' εὐθήρου λίνον ἄγρης,
τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,

καὶ

καὶ πιστὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλὸν,
καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούσματι πυρσοτόκον,
ἄγκυράν τ' αἰεὶ δὶς, ἐχενηΐδα, δεσμὸν ἀέλλης,
στρεπτῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυπαγῆ στόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασσοπόροις πόρε Βαίτων,
γήραϊ τουσφόρῳ βεβαρημένης παλάμης.

Ἰουλιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Καμπτομένους δόνακας, κώπην θ' ἅμα νηὸς ἱμάσθλην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴτυν,
εὐκόλπου τε λίνοιο περίπλεα κύκλα μολίβδῳ,
καὶ φελλοὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
ζεῦγός τ' εὐπλεκέων σπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήνδε λίθον, νηῶν θ' ἕδρανον ἀσταθέων
ἄγκυραν, γριπεὺς ὁ βιοώνιε σοὶ τάδε Βαίτων
δῶρα φέρει, τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας.

Μαικίου.

Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
δῶρα παρακταίης σοὶ τάδ' ἐπ' ὠφελίης
θύννων, εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς,
φηγίνεον κρητῆρα, καὶ αὐτούργητον ἐρείκης
βάθρον, ἰδ' ὑαλέην οἰνοδόκον κύλικα,
ὥσαν ὑπ' ὀρχηθμῶν λελυγισμένον ἔγκοπον ἴχνος
ἀμπαύσῃς, ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος.

Φιλίππου.

Δίκτυά σοι μολίβῳ στεφανούμενα, δυσιθάλασσα,
καὶ κώπην, ἅλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι,
κητοφόνον τε τρίαιναν ἐν ὕδασι καρτερὸν ἔγχος,
καὶ τὸν ἀεὶ φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
ἄγκυράν τε νεῶν στιβαρὴν χέρα, καὶ φιλοναύτην
σπέρμα πυρὸς σώζειν πέτρον ἐπιστάμενον,
ἀρχιθάλασσε Πόσειδον, Ἀμύντιχος ὕστατα δῶρα
θῆκατ', ἐπεὶ μογερῆς παύσαθ' ἁλιπλανίης.

Μαικίου κοΐντου.

Ἀκταίης νησῖδος ἁλιξάντοισι Πρίηπε
χοιράσι, καὶ ῥηχεῖ τετραπόμενος σκοπέλῳ,
Σοὶ Πάεις ὀστρακόδερμον ὑπ' εὐθήροισι δαμέντα
ὁ γριπεὺς καλάμοις κάραβον ἐκρέμασεν.
σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ' ἡμιβρῶτον ὀδόντα
θεὶς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τοῦτο πόρε σκύβαλον.
ὣς σὺ δίδου μὴ πολλά, δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο
δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ἀπολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῖτιν
ἄρτι μάλα δωροῦμαι Θῆρις ὁ δικτυβόλος,

καὶ ζωρὸν κραδίας ἰσχαλέα, καὶ τρύφος ἄρτου
αὔον ἀποθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίην.
ἀνθ᾽ ἧς μοι πληθύοντα δίδου θηράμασιν αἰεὶ
δίκτυα. σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λίνα.

Στατυλλίου φλάκκου.

Ῥαιβοσκελῆ, δίχηλον, ἀμμοδιώταν,
ὀπισθοβάμον᾽, ἀτράχηλον, ὀκτάπουν,
νηκτὰν τ᾽ ὀβρυμνόνωτον, ὀστρακόχροα,
τῷ πανὶ τὸν πάγουρον ὀρμινοβόλος
ἄγρας ἀπαρχὰν ἀντίθησι Κώπασος.

καὶ δονάκεσσι. Calamos piscatorios quos statim δονάκας uocat, aut tela quibus thynnos iaucinant piscatores. Strabo lib. α. ὁ δ᾽ ἐπὶ τῆς πρῴρης ἑστὼς δόρυ ἔχων &c. εἶτ᾽ ἐξεπιπάττεσθαι ἐκ τοῦ σώματος τὸ δόρυ χωρὶς τῆς ἐπιδορατίδος. χόρμιον. καὶ ὁρμιάν. σπυρίδας. sportas. nassas. καὶ τριόδοντα. fuscinam. tridentem Aristoteles lib. de hist. animal. 4. καὶ λαμβάνονται τυπτόμενοι τοῖς τριόδουσι, λαμβάνονται δὲ καὶ λάβρακες καὶ χρυσόφρυες καὶ κεστρεῖς καὶ ὅσοι τοιοῦτοι τριόδουσι. Oppian. ἁλιευ. γ. ἄλλοι δ᾽ οὐτάζουσι τανυγλώχινι βιαίνῃ ἔλλοπας. idem lib. ε. ὅθεν illud quo Thraces Delphinos petunt, uocat ἀκοντιστῆρα. τρίαιναν τὴν ἀκίδα καλοῦσι. δικθαδέους ἐρέτας. Remos. tonsas. erat enim Diophāti cymbula δίκωπος seu δίσκαλμος. ἀνάκτορι τέχνης. Mercurio. uel Pani. Oppianus. ἁλιευτ. γ. ἑρμεία σὺ δέ μοι. &c. καὶ τέλος ἄγρης παντοίης ἐπέφηνας, ἐπ᾽ ἰχθύσι κῆρας ὑφαίνων. πανὶ δὲ κορυνήτῃ βυθίην παρακάτθεο τέχνην παιδὶ τεῷ. Sophoclis interpres. οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν πᾶνα, ὡς νόμιμον θεόν. confitetur Suidas in dictione ἁλιπλαγκτος. At Theocriti glossematarius. φασὶ δὲ καὶ πίνδαρος τὸν ἁλιέων ἀπόλλωνα φροντίζειν. Eusebius. ἐν δὲ τούτοις τὸν ἥφαιστον. εὑρεῖν δὲ καὶ ἄγκιστρον, καὶ δέλεαρ, καὶ ὁρμιὰν, καὶ κυδίαν. ἀκροδέτους. in summo ligatos. ἀγκίστρων. hamorum. ἀκρομόλιβδον. quo retia immerguntur. κύρτον. Ego in hoc loco retis expono. Oppianus Halieut. 3. ἄλλοι δ᾽ αὖ κύρτοισιν ἐπιφροσύνα μᾶλλον ἔχουσιν Leonidas ante. καὶ τὸν ὑπὸ ῥηχοῖσιν ἐπ᾽ ἰχθύσι τεχνηθέντα κύρτον. licet Hesychio κύρτος sit ἀγγεῖον πλεκτὸν ᾧ οἱ ἁλιεῖς χρῶνται. φελλόν. suber, iacta retia indicans. ἔμφλογα πέτρον. pyretē. ex quo calybe alioue excussorio ignis euocetur, sulphure, arido fomite fungoue aut exusto iunco aut linteolo excipiēdus. ἐγγυον. sponsorem. ἐγρεσιφαῆ. lumen excitantē. πεῖσμα. uinculum, retinaculū. ὄβριμος. tremēs. senex, ἁλίκτυπον. marinis undis pulsatū. ἰχθυβόλοισι. mergis piscatoribus. λίνον. scribe λίνα. sagenæ. uerriculi. πλωτῶν. pisciū. γρίπους. retia. ἅμματι χεύσης. τῇ ὁρμιᾷ. λιμνοφυῆ. in stagno & palude natum. δαίμονι τῇ συρίῃ. Lucianus in commentario de Syria dea. ἄγονον ἰχθ. piscibus carens. κεκμηκώς. κάμνω. ἀκοντίζειν. iacere. βίος. ex eo uictitabat. τὸ δὲ δίκτυον. dicauit supple poetæ. θάνατο. πόρε. ἔθος αὖθις. dicunt. γῆρας. senectutis infirmitas. θαλάσσης. piscibus. λίνον. δίκτυον. συζυγίην δονάκων. duos calamos. πασσάλων. δικτύων. ἀυλιστῶν. Varinus. πυριτόκον, actis scintillis ignem gignentem. ἐχενηΐδα. anchoram, scapham in salo fundantem ac retinentem: piscis uero echeneis (Philes ναυκρατὴν uocat, quidam è latinis remoram) stare cogit nauigia. hoc asseruit Plin. & Basilius εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίᾳ ζ. cum multis. Lucanus: non puppim retinens euro tendente rudētes in medijs echineis aquis. Echinus legi nequit. ne quem fallat Platina. Plutarchus huius miraculi causam reddere conatur Sympos. 2. segmēto. 7. at Aeschylus cōtrarios uentos ἐχενηΐδας nominat. σόματα. hamos. γνὲς ἱμάσθλην. metaphora ab aurigæ flagello detorta. ἴτυν. hamum recuruum.

μολιβδίς. quo retia in profundo contineantur. est & μολυβδαίνα, ὁ πρὸς τῇ ὁρμιᾷ ἢ τῷ ἀγκίστρῳ περιτιθέμενος μόλιβδος, διὰ τὸ θᾶττον καθιέναι, ὃ δεῖ καθίεσθαι τὸ ἀγκίστρον. κύρτων. δικτύων. ζεῦγος. par, ante συζυγίαν. πυρσῶν. ignis è silice excussi. μάρτυρας. indices. ἑδράνου ἕδρασμα. stabilimentum nauium retinaculum. ἑρμεῖα. Mercuri. δῆσε. ligauit. ἂν δὲ ποσειδάωνα. Neptuno. ἔνθα μάκαρ. uale. sis felix. ἄλυτος. insolubilis. ἡ βάσκει. quæ accedit. properat. ἔτι σπαίροντ'. palpitantē adhuc uiuumq́ capularem senem. μεδέων ἢ χθονί, καὶ πελάγει. idem infra Macedonius. ναίεις ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης. nam Ioui Neptuno & Plutoni terra est communis ut refert Homerus Iliad. ο. γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, ἢ μακρὸς ὄλυμπος. αἰγιαλῖται. ἐπάκτιοι. litoralis. ἁλιευόντων. piscatores. ἀκταίης non procul à litore exceptæ. λίνου βυσσώμασι. septis, uel profundis retibus. φηγίνεον. faginum. θρέακς. θρέακη δένδρον οὐ τὰ φύλλα οἱ μυρμῆκοι ἀποσφαγνύουσι, ἀλλὰ τὸ ψυκτικὰ τὸ καὶ ἔστα, Nicandri glossematarius in Alex. quid in Theriacis? θρέακη εἶδος βοτάνης, ἥ τις φύλλα ἔχει τῷ κισσῷ παραπλήσια μακρότερα δὲ ἢ βραχύτερα. Dioscorides lib. α. φηγὸν δένδρον δὲ θαμνῶδες, ὅμοιον μυρσίνῃ μακρότερον δὲ πολλῷ. ὑάλεον. rectius ligneā aut testaceam dixisset, nam Homero & priscis illis quos tanquam scopum intueri debent cæteri poetæ ignotū fuit uitrum. ἔγκοπον ἴχνος. labore ac tripudio fatigatos pedes. δυσθάλασσα. cum in mare iacta sunt, ῥίαιναν ῥίοδον τὰ prius nominauit Leonidas. χέρα. retinaculum. ἀλεξάνεμοι. uentos arcētibus. σκύλαβον. putamen testaceum. ὑλακτούσης νηδύος. uentris ac stomachi latrantis. λιμένιον. in portu captū. ἢ ζωρόν. uino meraco calycem implens. πάντα. nō solum uenatoria, sed etiam piscatoria retia. ῥαιβοσκελῆ. obtortos atq́ in obliquū flexos pedes habentē. hæc sunt paguri cancri epitheta. ἀμμοδυνόταν. in harena latitantem. ὀπισθοβάμονα. retrogradum. ὀκτάπουν. octonis pedibus præditum, & λειμονώτου duro & munito dorso. κώπασος. Copasus piscator.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ.

Νικοδήμου ἡρακλεώτου πάντα.

Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος, καὶ χλαῖναν ὀδυσσεὺς
ἥκει ἔχων, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.
Τὸν ῥαγόπωγ' ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίοιο, καὶ ὑὸν
ἀρκάδιος, ἀντ' ἀλκᾶς ἔγραφεν ὠφελίων.
Ἀθροπης διάκρυον ἰδρῶς, καὶ λείψανα δείπνων
δύσνομα, καὶ ποινὴν ἔγραφεν ὠφελίων.
Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάην, καὶ φάρεα νυμφῶν
λύγδινα, ἢ πέτρης Πᾶνά με πεντελικῆς.
Κύπριδι κουροτρόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
χαίροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.
Αἰθομένας ὑπὸ δᾶσιν ἐν εὐρυχόρῳ πατρὸς οἴκῳ,
παρθένον ἐκ χειρῶν ἠγαγόμην Κύπριδος.
Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλή, ἢ χρύσεα Βάκχου
ὄργια, καὶ μύσαι πρόκειται θυίεω.

Ὅπως ἀντιστρέφονται ταῦτα,
παράδειγμα.

Θυίεω πρόκειται μύσαι καὶ ὄργια Βάκχου
χρύσεα, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' ἀσκανίη.

φᾶρος καὶ χλαῖναν. Alcinoi & Phæacum munera. βρομίοιο. Liberi patris. καὶ ἡὐ ἀρκάδος. Mercurij in Arcadia regnātis, id ex Homero probauimus. ἀντ᾽ ἀλκῆς. quod ei periclitanti auxilio fuissem. ἀδρόπτης δαίτρυνου. Thieste per concubitum Aeropes arietem aureū, id est fuluos ouium greges aut phialam auream ariete signatam priuare rato, sceleri locus nō defuit. nam & illam eripuit uiro filiosq́; ex ea cōcepit. ob id bellum inter fratres accensum, pulsusq́; regno est Thiestes. notissima est fabula. δαίτνων. appositorum in cōuiuio filiorum. ἰφῆς. an δισφῆς. δαναΐδων. Superius libro quarto. αἵ τε γελῶσαι νύμφαι πραξιτέλους, ἥ τε καλὴ δανάη. λύγδινα. è marmore Pario candidissimo. eum lapidem cœpere Lichnitē appellare. Parius (uerba Seruij) candidissimus est lapis Lygdius nomine. is nascitur in Paro insula. Martialis. candida non tacita respondet imagine Lygdos. πάριος δὲ λίθος, ὁ καλούμενος λύγδινος. Pindari scholia. nec impedit Plinius lib. 36. paululū distare ab eo in unguentorū fide multi existimant Lygdinos in tauro repertos. Lygdinos enim candoris eximij uocat. uide Suidam. πέτρος πεντελικῆς. Stephanus. πεντέλη δῆμος αἰγηΐδος φυλῆς. Vitruuius. & primum Athenis murum qui spectat ad Hymettū montem & Penteleusem. Cic. ad Attic. Hermæ illi tui Pentelici. Pausanias in Atticis. ὄρη δὲ ἀθηναίοις ἐστὶ πεντελικόν, ἔνθα λιθοτομίαι. Et λίθος ὁ πεντέλησιν εἰργασμένος. Et. μνῆμά τε ἐδείκνυτο, καὶ περὶ πεντέλησιν ὄντων λιθοτομίας εἰκὼν ἐπὶ τῷ τάφῳ. Pētelico lapide marmorarios usos mille exemplis ex eodem Pausania liquet. δάμαλιν ῥέξαντες. immolata uacca. ἀσκανίη. Ascania oppidum est. θυίεω. Bacchi.

ΑΠΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ.

Ἀλεξίου.

Μῆτερ ἐμὴ γαίη, φρυγίων θρέπτειρα λεόντων,
μόνης μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος,
σοὶ τόδε θῆλυς Ἄλεξις ἑῆς οἰστρήματα λύσσης,
ἄνθετο, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης.
κύμβαλά τ᾽ ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ᾽ ἀλαλητὸν
αὐλῶν, οὓς μόσχου λοξὸν ἔκαμψε κέρας,
τύμπανά τ᾽ ἠχήεντα, καὶ αἵματι φοινιχθέντα
φάσγανα, καὶ ξανθάς, τὰς πρὶν ἔσεισε κόμας.
ἵλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
γηραλέον προτέρης παῦσον ἀγριοσύνης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Κισσοκόμα Βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ
ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Δαμαγόρας.
τῷ δέ, καρηβαρέοντι, δέρην, τρίχα, κισσόν, ὀπώρην,
πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα συνεκλέλυται.
καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἥ ποτε ταύρων
πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραξαμένη,
ἡ μέγα καγχάζουσα λεοντοφόνοις ἐπὶ νίκαις,
παίγνιον ἀτλάτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,

ἱλ

ἱλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμέλησε χορείης,
Κύπριδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
θῆκε δέ σοι τάδε ῥόπτρα. παραρρίψασα δὲ κισσόν,
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πορφυρὶς ἡ κνιδίη τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτόν, καὶ τὸ ποδισφύριον,
οἷς ἀνέδην βακχεῦεν, ὅτ᾽ ἐς Διόνυσον ἐφοίτα,
κισσῷ τὴν στέρνοις νεβρίδ᾽ ἀναπτομένη,
ἁβροκόμη Διόνυσε, τεῷ παστάδι ἠώρησεν
ταῦτα, τὰ τοῦ κάλλους κόσμια, καὶ μανίης.

θρέπτειρα λεόντων. Cybelæ ut Homerus in eius hymno canit, εὔαδεν ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων. Orpheus. ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἁρμαλεόντων. φρυγίων. Rheam maxime Phryges uenerantur. θῆλυς ἄλεξις. cui ratus exectus. καὶ αἵματι. sanguine suo. παῦσον ἀγριοσωύης. ab insania & furore libera. κισσοκόμα. hedera coronato. τῷ δὲ. satyro. τέχνη. ars & peritia scalptoris. ἀντιλέγειν. nec artificis ingenio ac manibus obsistere ac repugnare. θηρός. leonis. χορείης. Bacchicæ saltationis. κισσόν. thyrsum hedera & pampinis inuolutum, aut coronas hederaceas. χρυσοδέτῳ σπατάλῃ. annulo. πορφυρίς. Bacchæ nomen. ἤδε τὸ δίθυρσον. thyrsi periphrasis. καὶ τὸ ποδισφύριον. pedum ornamentum. διόνυσον. Bacchi orgia. νεβρίδα. Ceruinam pellem cum hedera, pectori accommodans. ἀνώρησεν. scribe ἠώρησεν. appendit. καὶ μανίης. Bacchicæ insaniæ.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Ἰσιδώρου σχολαστικοῦ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκτου σκέπας εὐνῆς,
ἄνθετό σοι μήνη, σοὶ φίλος ἐνδυμίων
αἰδόμενος. πολιὴ γὰρ ὅλου κρατέουσα καρήνου,
οὐ σώζει προτέρης ἴχνιον ἀγλαΐης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σὸς πόσις ἀγχίσης, τοῦ εἵνεκα πολλάκι Κύπρι
τὴν πρὶν ἐς ἰδαίην ἔβρεχες ἠϊόνα,
νῦν μόλις εὗρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψαι.
θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίης.
ἀλλὰ θεά, δύνασαι γάρ, ἢ ἡβητῆρα με τεῦξον,
ἢ καὶ τὴν πολιὴν, ὡς νεότητα δέχου.

μάτην μίμνοντα. frustra amantis blanditias expectantia. καὶ ἀπρήκτου. propter senium. μήνη. ô luna. πολιή. canicies. ἴχνιον ἀγλαΐης. Poetæ nunc in pueris flauam cæsariem nunc crines nigros cōmendant. ἀγχίσης. Homerus in hymno Veneris. νῦν μόλις. canus effectus. θῆκε. τὴν μέλαιναν τρίχα. δύνασαι γάρ. Phaonem iuuentuti restituit Venus, possunt & dij omnia.

ΑΠΟ ΓΕΟΡΓΩΝ.

Φιλίππου.

Δράγματά σοι χώρου μικραύλακος ὦ φιλόπυρε
Δηοῖ, Σωσικλέης θῆκεν ἀρουροπόνος,

ἀσταχύων

εὐσταχύων ἀμήσας τὸν νῶτ' ἀσπόρου. ἀλλὰ καὶ αὖτις
ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Χαλκὸν ἀροτρητῆρα, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
καὶ τὴν ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχενίην,
καὶ βουπλῆκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον
Δηοῖ Καλλιμένης ἄνθετο γειοπόνος,
τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος. εἰ δ' ἐπινεύσεις
τὸν στάχυν ἀμῆσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

Λεωνίδου.

Γλευκοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
ἡρῶναξ, πρώτης δράγματα φυταλίης
τρισσῶν οἰνοπέδων, τρισσοὺς ἱδρύσατο τούσδε
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο κάδους.
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἰνοπὶ Βάκχῳ,
καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

Ἀδήλου.

Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων,
σφαιρηδὸν σταφυλῇσιν ἐπιτροχάοντα, δοκεύσας
Κώμαυλος, Βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασεν.

Ἀδέσποτον.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν τοῦτον ἐπὶ θειλοπέδῳ.
αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λεϊζόμενον.

Βακχυλίδου.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμεργόμενον.
ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδραμεν. ἀπὸ δ' ἴδης δὲ
ἐγκέφαλον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ.
εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἆ τάχα Βάκχῳ
λοιβῆς, καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκα γέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λάσια Πὰν λοφιῆτα τάδε Στρατόνικος ἀροτρεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ἄνθετό σοι τεμένη.
βόσκε δ' ἔφη χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην
δέρκεο, τὴν χαλκῷ μηκέτι τεμνομένην.

αἴσιον εὑρήσεις τὸ ἐπαύλιον. φθάσε γάρ σοι
ἤδη τὴν ποίμνην, καὶ γάμον ἐκτελέσαι.

Φιλίππου.

Σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα, καὶ λεσίβωλον
σφύρην, καὶ γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας,
καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυροτρίβας, ἰσοβόλην τε
σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν,
κέντρα τ' ὀπισθονυχῆ, καὶ βούστροφα δεῖμα τενόντων
καὶ τείνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνου,
γῆα πεπρωθεὶς Λυσίξενος ὤλακι πολλῷ,
ἐκρέμασεν Δηοῖ τῇ σταχυοστεφάνῳ.

Λεωνίδου.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανί, καὶ εὐαστῆρι Λυαίῳ,
πρέσβυς, καὶ νύμφαις ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίζωον χίμαρον συμπαίστορα μητρός,
κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
νύμφαις δὲ σκιερῆς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρης,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν εὔυδρον νύμφαι τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε, Πάν, γλαγερόν, Βάκχε, πολυστάφυλον.

Σαβίνου.

Πανί, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδα, θύρσα, Λυαίῳ,
τρισσῶν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες, ἀλλὰ δέχεσθε κεχαρμένοι. αὔξετε δ' αἰεί,
Πάν, ἀγέλην, νύμφαι, πίδακα, Βάκχε, γάνος.

Γετουλίκου.

Λάζεο τιμήεσσα Κυθηρείας ὑμνοπόλοιο
ἄψα τάδε λεπτὰ δῶρα Λεωνίδεω,
πεντάδα τὴν σταφυλῆς εὐρώγεα, καὶ μελιηδές
πρώϊον εὔφυλλον σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἁλινήκτειραν ἐλαίην,
καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον,
καὶ σταγόνα σπονδὴν ἀεὶ θύεσσιν ὀπηδόν,
τῆς κύλικος βαιῷ πυθμένι κευθομένην.
εἰ δ' ὡς μευ βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον, ἐλάσσεις
καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον.

Κορνηλίου Λογγίνου.

Ἐκ πενίης ὡς οἶσθα ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
Κύπρι, τοῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδεω,
πορφυρέην ταύτην εὐφυλλίδα, τήνδ' ἁλίπαστον
δρύπεπτα, καὶ ψαιστὸν τὴν νομίμην θυσίην.
σπονδὴν τὴν ἀσάλευτον ἀφυλίδα, καὶ τὰ μελιχρὰ
σῦκα. σὺ δ' ὡς νοῦσον, ῥῦσο καὶ πενίης.
καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσόψεαι. ἀλλὰ σύ, δαῖμον,
σπεύδοις ἀντιλαβεῖν τὴν ἀπ' ἐμεῦ χάριτα.

Ἀδδαίου

Lucianus in Lapithis. τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου, Κλεόδημος, οἶδα τὸν στωμύλον, τὸν ἐλεγκτικὸν, ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. at Plutarchus in Phocione. ὁ δὲ Δημοσθένης, τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνει πολὺ ῥητόρων, ἀνισταμένου δὲ τοῦ Φωκίωνος, εἰώθει λέγειν ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους, ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπὶς πάρεστιν. ἀδεθεὶς ὄργων. Aelianus. νόμος καὶ οὗτος Ἀττικός. βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγόν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ, ἢ καὶ σὺν τῇ ἁμάξῃ, μηδὲ τοῦτον θύειν, ὅτι καὶ οὗτος εἴη ἂν γεωργὸς, καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός.

ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Πλάτωνος.

Η σοβαρὸν γελάσασα καθ' ἑλλάδος, ἡ τῶν ἐραστῶν
ἑσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον. ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω, οἵη δ' ἦν πάρος, οὐ δύναμαι.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Λαῒς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφὴν,
γηραλέης στυγέει μαρτυρίην ῥυτίδος.
ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα κατόπτρου,
ἄνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
ἀλλὰ σύ μοι Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ, χρόνον οὐ τρομέει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος μὲν Κυθέρεια χαρίζεται. ἀλλὰ μαραίνει
ὁ χρόνος ἑρπύζων σὴν βασίλεια χάριν,
δῶρον δ' ὑμετέροιο παραπταμένης με Κυθήρης
δείκνυσι καὶ δώρου πότνια μαρτυρίην.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ελλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μήδων,
Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
μόνῳ ἐνικήθη ὑπὸ γήραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον
ἄνθετο σοὶ Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.
ἧς γὰρ ἰδεῖν στυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
τῆς δὲ συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν φιλάοιδον ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης.
εἶπε, χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδ' ἔχε. χήρη ἐγὼ γὰρ,
τέσσαρας ἐς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας.
ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα. τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων
ἅπτομαι. ὥρης γὰρ κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Κερκίδα τὴν φιλοεργὸν ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης,

παντὸς ἀπευξαμένη γυιῶν τότε τῶν ἐν ἐρίθοις
μόχθους, καὶ στυγερὰς φροντίδας ἱστοπόνων.
εἶπε δ' Ἀθηναίῃ, τῶν Κύπριδος ἅψομαι ἔργων,
τὴν Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποστεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοοπλήκτου πλαστὰ κύπελλα μέθης,
βόστρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδευμένα. τῇδε κονίῃ
σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται ἀναξαγόρα.
σοὶ τάδε Λαῒς ἅπαντα. παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δειλὸς
τοῖσδε σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παννυχίσας,
οὐκ ἔπος, οὐ χαρίεσσαν ὑπόσχεσιν, οὐδὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβριστὴν μῦθον ἐπεσπάσατο.
φεῦ. φεῦ. γυιοτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων,
μέμφεται ἀστρέπτων κάλλει θηλυτέρων.

Ἀδέσποτον.

Ἡ τοπρὶν αὐχήεσσα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ λαβοῦσα θεῶν,
μίσθια νῦν ἀπαθίοις πωλεῖ χροῒς πλωίσματα κρύα.
ὀψὲ γ' Ἀθηναίη Κύπριν ἐληΐσατο.

Νικάρχου.

Ἡ πρὶν Ἀθηναίης ἀπὸ κερκίσι, καὶ τὰ καθ' ἱστῶν
νήματα Νικαρέτη πολλὰ μιτωσαμένη,
Κύπριδι τόν καλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
ἄρμεν', ὑπὸ προδόμου πάντα πυρῆς ἔθετο,
ἔῤῥετε φωνήσασα κακῶν λιμηρὰ γυναικῶν
ἔργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
εἵλετο δὲ στεφάνους, καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων
ἡ παῖς, τερπνὸν ἔχειν ἐν θαλίαις βίοτον.
εἶπε δέ, παντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἴσω
Κύπρι, σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε, καὶ μετάδος.

Ἀρχίου.

Αἱ τρισσαί, Σατύρη τε, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Εὐφρώ,
θυγατέρες Ξούθου καὶ Μελίτης, Σάμιαι,
ἁ μέν, ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν
ἄτρακτον δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας,
ἁ δέ, πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων,
εὔθροον ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον,
οἷς ἔχον χρηῦντα βίον δηναιὸν ἀθάνα
πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμῖδα,
Ἀρτέμιδι ζώνην, ἄνθετο Καλλιρόη.
εὕρετο γὰρ μνηστῆρα, τὸν ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην
σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

Παλλαδᾶ.

Αντὶ βοὸς, χρυσέου τ' ἀναθήματος, Ἴσιδι τοῦσδε
θήκατο τοὺς λιπαροὺς Παμφίλιον πλοκάμους.
ἡ δὲ θεὸς, τούτοις γάννυται πλέον, ἤπερ Ἀπόλλων
χρυσῷ, τὸν Λυδὸς Κροῖσος ἔπεμπε θεῷ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ ξυρὸν οὐράνιον, ξυρὸν ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
κειραμένη πλεκτὰς, ἄνθετο Παμφίλιον,
οὐδέ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο. πὰρ δὲ καμίνῳ
Ἡφαίστου, χρυσέην σφῦραν ἀειραμένη,
ἁ λιπαροκρήδεμνος ἵν' εἴπωμεν καθ' ὅμηρον,
χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν ὀρθρινὰ χελιδόνων ἆμα φωνᾷ
μελπομέναν, ἱστῶν Παλλάδος ἀλκυόνα,
τόν τε καρηβαρέοντα πολυρροίβητον ἄτρακτον,
κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἁρπεδόνας,
καὶ τωλίας, καὶ τόνδε φιλαλάκατον καλαθίσκον,
στάμονος ἀσκητοῦ, καὶ τολύπης φύλακα,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργὸς,
εἰροκόμων κούρα θήκατο δεσπότιδι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι ταὶ τρισσαὶ θέσαν ἅλικες, ἶσον ἀράχνᾳ
τεῦξαι λεπταλέον στάμον' ἐπιστάμεναι,
Δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον, ἀρσινόα δὲ,
ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάταν,
κερκίδα δ' εὐποίητον ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις,
Βακχυλὶς, εὐκρέκτους ᾇ διέκρινε μίτους.
ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος εἵλεθ' ἑκάστη
ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

Φιλίππου.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισιν χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτους κάμακας,
καὶ κτένα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον
σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ' ὀδόντι
ἐπλήρου τολύπῃ πᾶσα καθαιρομένη,
σοὶ φιλοεργὲ κόρη Παλλαντιὰς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσινόη, πενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδου.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς,
καὶ σπιθαμῆς οὔλης, Βίτιον εἰργάζετο.
θἠτέρα δ' ἀντιάνειρα προσήρμοσε. τὸν δὲ μεταξὺ
μαίανδρον, καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη,

κούρη καλλίστη Διὸς Ἄρτεμι, ὥσπερ τὸ νῦμα
πρὸς ψυχῆς θείης τὴν προπόνηρον ὄψιν.

Ἀντιπάτρου.

Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν ἱππάρθενε, πότνια γυναικῶν,
τὴν μίαν ἐκ βίοτας πέζαν ὑφηνάμεθα.
καὶ Βιτίη μὲν, τάσδε χεροὶ θαλίας κάμε κούρας,
λοξαῖς τε μαιάνδρου ῥεῖθρα πολυπλανέος.
ξανθὰ δ' Ἀντιάνειρα, τὸν ἀγχόθι μήσατο κόσμον
πὰρ λαιᾷ ποταμοῦ κεκλιμένον λαγόνι.
τὸν δέ νυ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας ἱστοπάλαιστον
ὥσπερ ἰδ' ἀντιθάμη, Βίτιον ἐνύσατο.

Ἡδύλου.

Ἀμβρα, τόθ' ἁλουργὲς ὑπόδημα, τοί τε Λάκωνες
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι,
πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπέκτισεν, ἣν γὰρ βρωτῶν,
καὶ χαρίτων ἡ πῶς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τοιγάρ, Ζεῦ, κεῖναν τι τὰ καλλιστεῖα γ' εἴληπε,
νηδεΐδα, καὶ χρυσέην τὴνδ' ἔθετο πρόχοον.

θυμόν. iuuenum multitudinem. γρῖα. anus & deformis. διαποίνη. Veneri. δίσκον. speculum. quod formæ testem iam appellat. οὐ τρομέει. diuina & immortalis, temporis iniuriam non formidans. χάριν. τὸ κάλλος. μαρτυρίην. speculum. ἐπὶ σιδαμήδων. apud Salaminam insulam & Plateas Bœotiæ urbem. ληΐδην. in prædam. ἔλεγχον. κάτοπτρον. σκιόεντα τύπον. imaginem. τὴν φιλαοιδόν. nam stridere solet radius. ἄνθεμα. ἀνάθεμα. donarium. ὥρης γάρ. ætatem iam ad senium appropinquantem superat libido. ἄρμενον. idoneum instrumentum. ἐν ὀρίθοις. lanificio. τὴν παιδός. Venerem tibi anteponens. φύλλων. à coronis per comessationes euulsorum. νοοπλήκτων. animum pungentis ac percutientis. ὠναξαγόρα. Anaxagoræ amatoris. ἀκρήβαις. adolescentibus. ἐπεσπάσατο. à me extorsit. ἄρμενα. conuenientia organa. πυρῆς. castigo θύρης aut πύλης. in uestibulo ianuæ fani tui. ἄνθος. florem. decus. ἐν θαλέαις. scribe θαλίαις. conuiuijs. δεκάτην οἴσω. Antiqui decimam partem bonorū suorum Herculi plerunque uouebant (quæ pars Herculana à Plauto dicitur) Sylla apud Romanis & Crassus ut opulentiores essent. Varinus. ἐδεκατεύοντο δέ φασι τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα. οἱ δὲ, ἔθος ἦν φασὶν ἑλληνικὸν, τὰς δεκάτας τῶν προσγινομένων, καθιεροῦν τοῖς θεοῖς. Pausanias. κλεωναῖοι τὸ δ' ἄγαλμα θεῶν δεκάτην ἀνέθηκαν πολλῶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι. ἀπὸ λήμματος. è quæstu meretricio. ὄργασίην. lucrū. ἀραχναίοιο. tenuis siue Arachnen Idmonis filiam, siue araneum bestiolam spectes. ἀβριτάτα. tertia. ἐριοχαρῆ. lana gaudentem. δηναιόν. longæuum. τῆ παφίη στεφάνους. coronam ex oleastro qua sponsus sponsaque nuptiarum die coronabantur. Sabinus quidam θύρβον τὸ στέμμα τῶν γάμων ἔφη λέγουσι. Aristophanis enarrator. σίσυμα δὲ καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. Dioscorides. Sisymbrium sunt qui Serpyllum qui coronam Veneris qui herbam Veneream appellant. ἀρτέμιδι ζώνην. Suidas in uerbo. λυσίζωνος. αἱ γὰρ παρθένοι μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ ἀρτέμιδι. Apollonij scholia. λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουσαι καὶ ἀνατιθέασιν ἀρτέμιδι. ὅθεν καὶ λυσιζώνης ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἀθήναις. Theocritus. ἔνθα γὰρ εἰλάθυαν ἐβώσατο λυσίζωνον. Phurnutus in Artemi-

Artemide. ἣν εὔχονται ἐλθεῖν αὐταῖς ἠπίαν καὶ λυσίζωνον αἱ ὠδίνουσαι, λύουσαν τὸ ἐσφιγμένον τῶν κόλπων, καὶ ἀφροντιστότερον ποιοῦσαν ποιεῖν τὸ κυισκόμενον. ἥβην σώφρονα. hoc Palladi debuit, alia alijs deabus. παμφίλιον. Pamphilium mulier. ἴσαδε θήκατο σὺν πλοκάμους. Lucianus in commentario περὶ συρίης θεοῦ ad finem. quam eandem cum Syria dea existimauit Palladas atque alij complures. θεῷ. Apollini Delphico. κροῖσος. Herodotus in Clio. καθ' ὅμηρον. Iliad. 6. τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα χάρις λιπαροκρήδεμνος καλή. χάρις. altera Vulcani uxor. Lucianus. ἡ χάρις μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ λήμνῳ συνῆσιν. ἡ δ' ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ. κερκίδα ἀλκυόνα. Radium Halcyonem. id est modulate canentem & stridentem. παλλάδος. textoriæ artis. ὄρθριον φωνᾷ. antelucana. At Athenæus. ἡ δὲ τῶν ἰσουργούντων ὠδὴ ἔλινος, ἡ δὲ ταλασιουργῶν ἴουλος. καρηβαρέοντα. ob frequentem conuolutionem. πολυρροίβητον. sibilantem. ἀρπεδόνας. fili laquei. καλαθίσκον. Archias. εἰροχαρῆ τάλαρον. ἐλύτας. lanæ. εἰροκόμων. ἐργοπόνων, ἐριεργῶν. κούρα δεσπότιδι. Mineruæ uirgini. ἴδον ἀράχνα. quam in araneam transformauit Minerua. Ouidius Metamorph. 6. ἠλακάταν, colum. ἀηδόνα. ante παλλάδος ἀλκυόνα appellauit. θυηκείους. repone θυηκείους. secretos. δίχα παντὸς ὀνείδους. parce & caste. κάλμακας. tibicines. δακτυλότριπτον. digitis cōtusum & attritū. σφονδυλοδινήτῳ. quod e ceruice, id est superiore fusi parte uersatur. ὀδόντων. lana pectine textorio purgata. κόρη παλλαντιάς. Minerua, a Pallante patre, quem, ne ab eo uitiaretur, occidisse fertur, uel quod apud Pallantem Lycaonis filium educata sit, aut a Tritone palude Pallantiade Callimacho. τὰ θίζας. fimbriæ. παλαιστάς. palmi. οὔλας pro ὅλας. μαίανδρον. flexuosum lumbum. Mæandrum. παρθενικάς. uirgines. πρὸς ψυχῆς θεῖναι. læto animo suscipe. τριπόνητον ἔριν. opus a tribus mulieribus magna contentione elaboratum. κάμε. fecit. κόσμον. concinnum opus. ποταμοῦ. Mæandri. uide Nonium Marcellum in uocabulo Mæander. & Virgilij Aeneid. 5. interpretes. Ibi uictori Chlamydem auratam quam plurima circum purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit. δεξιτερῶν νασμῶν. Mæandri, nam a sinistra parte acu pinxerat Antianira. λάκωνα τὰ πέπλα. an modici precij indumenta, qualia Laconum fuisse ostendit Aristoteles lib. ἠθικῶν νικομαχ. δ. an uestes Laconica purpura tinctæ. Pausanias. κόχλους δὲ ἐς βαφὴν πορφύρας παρέχεται τὰ ἐπιθαλάσσια τῆς λακωνικῆς ἐπιτηδειοτάτας μετά γε τῆς φοινίκων θάλασσαν. & Plin. lib. 9. cap. 36. an tunicæ quarum pinnæ nō sunt consutæ sed explicatæ. erant enim Spartanæ φαινομηρίδες. Plutarchus. ἡ δὲ τοῦ λυκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ θῆλυς οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχηκε. φαινομηρίδας τε γὰρ αὐτὰς ἐπικαλοῦσι, ὡς ἴβυκος. Euripides in Andromacha. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις σώφρων γένοιτο σπαρτιατίδων κόρη, αἳ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους, γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνειμένοις &c. σχιστοὶ χιτῶνες appellantur. & δωριάζειν τὰς γυμνὰς φαίνεσθαι γυναῖκας significat. καὶ λήρων. Hesychius. λῆροι τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. οἱ χρύσεοι κάλαμοι. ex arundinibus contexti calathi. rectius fortasse θάλαμοι. κάλαθοι. aut θάλαροι. πάνθ' ἅμα. hæc simul omnia obligurriuit Niconoe. τὰ καλλιστεῖα. καλλιστεῖα certamen erat Lesbi de formæ muliebris præstantia ut docet Homeri glossographus, fuisse & alibi indicat Athenæus 13. dipnos. accipiū pro præmijs uirtutis. πριάπῳ (nō Paridi) omnibus Niconoen meretricibus anteponenti. νεβρίδα. quā Bacchæ induūt.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθίου ἐννέα εἰμί.
ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας, ἄνθεο σοὶ παφίη.

οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον ἔρωτι,
ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων.
αἰτεῖ δ' ἀντὶ πόνων, ἵνα οἱ διὰ σεῖο παρείη,
ἢ τινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειθομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνθετό σοι κρωβύλην, καὶ νεβρείδας ἡμέτερος Γαῦ
εὔϊε, καλλείψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης.
ἐχὼ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ Βάκχε,
ἵλαθι τὴν ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην.

Ἀντιφάνους.

Αὐτή σοι Κυθέρεια τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν
Ἰνὼ λυσαμένη, κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν,
ὥς κεν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς
ἀνέρας. ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Ἀδήλου.

Φρύνη τὸν πτερόεντα, τὸν εὐτέχνητον ἔρωτα,
μισθὸν ὑπὲρ τέκνων ἄνθετο Θεσπιάσι.
Κύπριδος ἡ τέχνη, ζηλούμενον, οὐκ ἐπιμεμφὲς
δῶρον, ὧν ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μισθὸς, ἔρως.
δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτὸν, ὅς γε καὶ ἄλλοις
δοὺς, θεὸν ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον.

Δαφνιακῶν βίβλων. Suidas in uoce ἀγαθίας. & ipse Agathias lib. de bello Gothorum 1. Et poeticæ artis suauitate delectabar, atq; adeo, ut in exametro breuia poemata quædam ediderim, quæ Daphnica nuncupantur, amatorijs fabulis uariata nõnullis, & eiusmodi plena deceptiunculis. πιερίδεσσι. musis, literarũ studijs. αἰτεῖ. postulat. διὰ σεῖο. per te, παρείη. eueniat. καλλείψας. καταλείψας. ἐκ παφίας. ob Venerem. ξυνὴν τέχνην. amãdi. αὐτή σοι. ὁ Ino. ipsa Venus. πᾶσι φίλτροις. ὑπὲρ τέκνων. amorũ Phrynes erga Praxitelẽ preciũ quos ab ipso amore deo ortos uult poeta, si quis pro liberorũ salute interpretatũ historiã proferat. ἡ τέχνη. hic marmoreus cupido. ὧν ἀμφοτέρους. ἀμφοτέροις. Phrynę & Praxiteli. βροτὸν Praxitelem. ἐν ἄλλοις. Phrynæ.

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππου.

Ζηνὸς, καὶ Λητοῦς θηροσκόπε τοξότι κούρη
Ἄρτεμι, ἣ θαλάμους τοὺς ὀρέων ἔλαχες,
νοῦσον τὴν στυγερὴν αὐτῆμαρ ἐκ Βασιλῆος
ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων.
σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἀτμὸν λιβάνοιο Φίλιππος
ῥέξει καλλιθύτην ταῦρον ὀροιονόμον.

Διοδώρου.

Ἥτε Σάμου μεδέουσα, καὶ ἣ λάχες Ἴμβρασον Ἥρη,
δέξο γενεθλιδίους πότνια θυηπολίας.
μόσχων ἱερὰ ταῦτα, τὰ σοὶ πολὺ φίλτατα πάντων
ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
εὔχετ' ἀπισπένδων τάδε Μάξιμος, ἦ δ' ἐπινεῦσαι
ἔμπεδα μοιράων δ' οὐκ ἐπέγραψε λίνα.

Ἀντιπάτρου.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνου τυφήρεα λύχνον,
σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ,
ἀντίπατρος πείσωνι φέρει γέρας. ἢν δέ μ' ἀνάψας
εὔξηται, λάμψω φέγγος ἀκρουσόθετον.

τῶν ὀρέων. Callimachus εἰς ἄρτεμιν. δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα. νόθον. νόθον. ἐκ βασιλῆος. procul à Philippo rege. σάμιον μεδέουσα. Iuno. Virgil. post habita coluisse Samo genitali solo ubi adoleuit (unde Samos Parthenia) Iouiq́ nupsit, apud Homerū Iliad. δ. maxime gratæ Iunoni urbes sunt, ἄργος τε σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια μυκήνη. καὶ ἣ λάχεν ἴμβρασον. Sami flumē. Samū ipsam. Stephano ἰάμβρασον typographorū incuria. nam Strabo, Plinius & geographi Imbrasum uno ore nominant. Apollonij scholiastes. ἴμβρασος γὰρ ποταμὸς ἐν σάμῳ. σάμιοι δὲ αὐτόθι τεθηλῶσαν νομίζουσιν ἐν τῇ νήσῳ τὴν θεὸν παρὰ τῷ ἰμβράσῳ ποταμῷ. Eadē Pausanias. Nicādri in Alexiphar. cōmentarij Imbrū uocant. ἴμβρος γὰρ ποταμὸς ἐν σάμῳ. Hallucinatur Ioannes Chronicus. ὁ ἐν σάμῳ τεθήνιος ὁ ἴμβρος καλεῖται. ἴμβρασος γὰρ ἀπὸ κηρῶν ὁ ἑρμῆς καλεῖται. γενεθλιδίους. die meo natali. μοιράων. siquidē è uita discessit. κρόνου λύχνον. Saturnalibus facem hāc dono Pisoni dedit Antipater. cur Saturnalibus Romæ mitterentur Cerei, monstrat lib. Saturnal. 1. cap. 7. Macrobius. τυφήρεα. fumigantem. ἀκρουσόθετον. τὸ εἰς θεὸν ἀκροὰς ἐρχόμενον.

ΘΗΡΩΝ. Ἀντιπάτρου.

Ἐκ ποτέ τις φρυγίοιο θεῆς σεσοβημένος οἴστρῳ,
ῥόμβησεν δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους,
θηλυχίτων, ἀσκητὸς εὐσπείροισι κορύμβοις,
ἁβρῶν τε στρεπτῶν ἅμματι κεκρυφάλων,
ἴδρις ἀνήρ, κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτρην,
ζωὸς ἐλαστρηθεὶς γυιοπαγεῖ νιφάδι.
τῷ δέ κεν ἀρρίγητος ἐπέσθορε ταυροφόνος θήρ,
ἐς τὸν ἑὸν προμολὼν φωλεὸν ἑσπέριος.
ἀθρήσας δ' ἐς φῶτα, καὶ ἀντρήεσσιν ἀϋτμὰν
μυκτῆρσι βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος,
ἔστα μὲν βλοσυροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν. ὄμμα δ' ἑλίξας,
βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.
ἀμφὶ δέ οἱ σμαραγεῖ μὲν ἐναυλιστήριον ἄντρον,
ἄχει δ' ὑλαίας ἀγχινεφὴς σκόπελος.
αὐτὰρ ὁ, θαμβήσας φθόγγον βαρύν, ἐν μὲν ἅπαντα
ἐν στέρνοις ἐάγη θυμὸν ὀρινόμενον.
ἀλλ' ἔμπας, βρίμυκον ἀπὸ στομάτων ὀλολυγὰν
ἧκεν. ἐδίνησεν δ' εὐστροφάλιγγα κόμαν.
χειρὶ δ' ἀναρπάμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησεν,
δινωτὸν ῥείας ὅπλον ὀλυμπιάδος,
τὸ ζωῆς ἐπαρωγόν. ἀήθεα γὰρ τότε βύρσης
ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων.
ἐκ δὲ φυγὼν, ὤρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
πάνσοφος, ἐξευρεῖν ἔκλυσιν ἀΐδεω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πυρσοῦ ὑπὲρ λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος, ὁ βυπαλίων δουρὶ φονευσάμενος.

αὐτίκα κατὰ βρύχοντα τὸν
οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους.
μοχλεῖον δ' ἀπέπτυσεν ὁ θὴρ αὐθ' αἵματος ἅμα,
βληθεὶς, ἀχθεινὰν δ' ἦχε βοοκτασίαν.

Γαίκου.

Παῖδα πατὴρ Ἄλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε. διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
ἤιξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὕπερθε βρέφους.
παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυῒ τῇδε φαρέτρην
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε, καὶ εὐστοχίης.

φρικτοῖο θεῆς. Cybelles, cuius Galli furore corripiuntur. tametsi Hecate διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν βρέμω nominetur. δινέων. rotans. uersans. θηλυχίτων. muliebri ueste ornatus. ζωός. non Rheæ. ἀρρίγητος. minime frigens. θήρ. leo. φωλεόν. speleum in quo delitebat Gallus. μυκτῆρσι. naribus carnem humanam olfaciens. ὅβριμον. toto nisu. ἐκ γνάθων. è gula. σμαραγεῖ. circũ resonat. φωλεὸν λιθοειδές... in quo inhabitabat leo. ἔαξε θυμόν. fregit & despondit animum. ῥινὸς ὅπλον. tympanum. ὀλυμπιάδος. Ab Olympo Phrygiæ monte aut Lydiæ. an cælestis, καὶ οὐρανίας. βύρσης ταυρείου. tympani. ἔδεισε. timuit. ἀίδεω. mortis. ἐπεφλοιάζετο. deglupsit. βουπαλίων. pastor. ὁ θήρ. leo. ἀχθεινών. quippe qui cæsus est. παῖδα. Phalereum. Apollonius Argonaut. α. δὶμελιης τε φάληρος, ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός. uide scholia. cui Athenienses postea aram erexerũt, ut tradit Pausanias. ἄλκων. Cretẽsis sagittarius. Valerius Flaccus. primo Argonaũ. insequeris casusq́ tuos expressa Phalere arma geris, uacua nam lapsus ab arbore paruũ ter quater ardenti tergo circumuenit anguis. stat procul intendens dubiũ pater anxius arcum. Sidonius Apollinaris. Alconem spicula nosse. δειλῇ χερί. ne filium trãsfodiat timente. ἤιξεν. ἦλθε.

ΙΣΟΨΗΦΑ.

Λεωνίδου ἀλεξανδρέως πάντα.

Θύει σοι τόδε γράμμα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις
Καῖσαρ, νειλαίη μοῦσα Λεωνίδεω.
καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον ἀεὶ θύος. εἰς δὲ νέωτα
ἢν ἐθέλῃς, θύσει τοῦδε περισσότερα.

Τὴν δὲ Λεωνίδεω θάλλειν πάλι δέρκεο μοῦσαν,
δίστιχον, εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης.
ἔσται δ' ἐν κρονίοις Μάρκῳ περικαλλὲς ἄθυρμα
τοῦτο, καὶ ἐν δείπνοις, καὶ παρὰ μουσοπόλοις

Οἰδιπόδης, κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόσις
γίγνετο, καὶ παλάμαις ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Γέμματα τίς λιπόωντα; τίς ἄρεα τῷ πτολιπόρθῳ
βότρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κάλυκας;
νύμφαις ταῦτα φέροι τίς. ἀναιμάκτους δὲ θυηλὰς
οὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις Ἄρης.

ΑΜΦ·

Ἄλλος ἀπὸ σαλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπὸ πόντου
 Εὔπολι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι μουσῶν στίχον. ὅς τις ἀιεὶ,
 μίμνει καὶ φιλίης σῆμα, καὶ εὐμαθίης.

Λύκτιον ἰοδόκην, καὶ καμπύλον ἄρτεμα τόξον,
 Νῖκις ὁ Λυσιμάχου παῖς ἀνέθηκε Λίβυς,
ἰοὺς γὰρ πλήθοντας ἀεὶ λαγόνεσσι φαρέτρης,
 δορκάσι, καὶ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Εἷς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, οὐ δύο δοιοῖς,
 οὐ γὰρ ἔτι στέργω τὴν δολιχογραφίην.

Τὴν τριτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμεῦ πάλι λάμβανε βίβλον
 Καῖσαρ, ἰσηρίθμου σύμβολον εὐεπίης,
νεῖλος ὅπως καὶ τήνδε δι' Ἑλλάδος ἰθύνουσαν,
 τῇ χθονίῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδοτόκον.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, ὃς δὲ, τοπάζους
 πέμψουσι, πλούτου δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἰδ' ἀγριππίνῃ δύο δίστιχα μουσῶν ἰσώσας,
 ἀρκοῦμαι δώροις, ἃ φθόνος οὐ δαμάσει.

νειλαίη μοῦσα. Alexandrinus Leonidas. καλλιόπης. poetarum. ἀκάπνου. cui nulla uictima immolatur. παίγνιον. παίγνιον genus est ludicri poematis quale Mnaseas Locrus uel Salpe Lesbia scripserunt & puerile delectamẽtum. ἰσόψηφα autem dicuntur epigrammata quæ totidem constant uersibus, ut hęc quaternis. ἐν κρονίοις. in saturnalibus. οἰδιπόδης. hoc distichũ ad antistrephonta pertinet. λιπόωντα. pinguia. νύμφαις τοῦτο φέροι τις. quibus terminoq; nihil animatum sacrificari mos fuit, sed libo farina ac fruge & mola salsa litabat antiquitas. Pausanias. μόναις δὲ ταῖς νύμφαις, οὐ νομίζουσιν οἶνον, οὐδὲ ταῖς δεσποίναις σπένδειν, οὐδ' ἐπὶ τῷ βωμῷ τῷ κοινῷ πάντων θεῶν. Sophoclis commentator. νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι, μνημοσύνῃ, μούσαις, ἠοῖ, ἡλίῳ, σελήνῃ, νύμφαις, ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ. unde Silentiarius. νηφάλια σπένδω κύπριδι μειλίχια. Plautus. Cererine mi Strobile hi sunt facturi nuptias? qui? quia nihil temeti allatũ intelligo. Prisci herbis aut fructibus manu exceptis pro holocausto deos supplicarunt. quo exemplo Pythagoras nil animatum dijs immolandum censuit. Laertius. σφαγιάζειν θεοῖς προσφέρειν κωλύειν, μόνον δὲ τὸν ἀναίμακτον βωμὸν προσκυνεῖν. sunt aromata, quoniam in aris ad suffitus incẽdebantur thymiamata etiam dicta, nil aliud quam ut Thucydides, inquit ἁγνὰ θύματα, quæ nullo sanguine aram cruentabant. pete Suidam in uoce νηφάλιος θυσία. ἀπὸ σαλίκων. Ceruos, Apros, Damas. ἀπ' ἠέρος. aues. ἀπὸ πόντου. pisces. δῶρα γενεθλίδια. tuo natali die. res est ex Martiale perspicua. λύκτιον. Cretensem. Lyctos Cretæ est oppidum. λαγόνεσσι φαρέτρης. Pharetræ uterum implentes. δορκάσι. in transfigendis capreis & ceruis. εἷς πρὸς ἕνα. distichum. ψήφοισιν. albis aut nigris calculis. οὐ δύο δοιοῖς. non tetrastichum. ἰσηρίθμου. distichorum opusculum intelligit. νεῖλος ὅπως. Leonidas Alexandrinus. τήνδε. βίβλον. τῇ χθονίῃ. Agrippinæ Cæsaris orbis terrarum domini, uxori. κρύσταλλον. uasa Crystallina atque argentea. τοπάζους. Topazios. ἰδὲ. en ecce.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ.

Κατὰ ἀναποδισμόν.

Ἀθλήσας ἤδη πόλλ' ὡς ἀθλήσας ἦλθα.
ἀμήσας ἄρδην, ὀροφηφόρον ἤδρασα σῆμα.
ἀλύξας ὥρην ἰωμωμένην, ἥρωας ξύλα.

Εἰς Διομήδους τάφον.

Ἤδη μοι Διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.
Νοσῶ σὺ δ᾽ ἐς ἕ ἴαμα ἰησοῦ, σῶσον.
Νῷ ἐλατὰ, μὴ θνητὰ, σοφὸς ἄτῃ, νοήματα λέων
Ἰδρὰ σὰ παρὰ χείλη ἤλιε, χαρὰ πᾶσα ῥεῖ.
Νίφον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.
Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.
Σοφὸς ἔγωγε ἤδη ὢν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω. γελῶ τὰ
κάτω, λέγων αὖ ὦ ταραχῶν ἄνω, ἤδη ἔγωγε σοφός.

ἀθλήσας ἤδη. ex his uersibus ac sequẽtibus εἰς Διομήδους τάφον, nõ tolerabilio rem excerpi sensum puto quam ex uulgo notis carcinis ac retrogradis Latinis uersibus à cacodæmone ut blaterant cõpositis. Signa te signa temere me tangis & angis Roma tibi subito motibus ibit amor.

ΑΠΟ ΚΗΠΩΡΩΝ.

Σκάπτειραν κήποιο φιλυδρήλοιο δίκελλαν,
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἄσκυλον ἐκτομίδα,
τήν τ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγόν,
καὶ τὰς ἀρρήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
τόν τε δι' εὐτρήτοιο πέδου δύνοντα κατ' ἰθὺ,
ἀρτιφυοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,
καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψῶσαν ἐγείρειν
αὐχμηροῖο θέρευς οὔποτε παυσάμενον,
σοὶ τῷ κηπωρῷ Ποτάμων ἀνέθηκε Πρίηπε,
κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

Ζωνᾶ.

Ἀρτιχανῆ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχνουν τόδε μῆλον,
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα πυκνόρωγον,
καὶ κάρυον λεπτῆς ἀρτίδρυφον λεπίδος,
ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι Πριήπῳ,
θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίην.

Ἀδέσποτον.

Ἀλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐν σμικρῷ τινι κήπῳ,
τῷ φιλοκαρποφόρου γευσάμενος θέρεος.
ἰσχάδα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γῦρα Πανὶ κομίζω,
ὅττι σύ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίας.
ὧν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο. τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
δέξο. καὶ ἀντιδίδου, δὸς πλέον ὧν ἔλαβον.

Φιλίππου.

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, γραιόφλοιά τε σῦκα,
καὶ ῥοδέας σταφυλῆς ὠμὸν ἀπανθόδιον,
μῆλόν θ' ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ,
καὶ κάρυα χλωρῶν ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων,

καὶ

καὶ σύκιον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίταν,
καὶ πέρκαν ἤδη χρυσοχροῦν ἐλάαν,
σοὶ Φιλοδῖτα Πρίηπε, φυτοσκάφος ἄνθετο Λάμων,
δένδρεσι, καὶ γυίοις εὐξάμενος θαλέθειν.

σκάπτειραν δίκελλαν. Lucianus. σκάπτε τῇ δικέλλᾳ. ἐκθυμίδα. exectricem. ἀσκύλον. scribe ἀγκύλον. curuam. ἐπινωτίδιον. humeris impositam. ῥακόεσσαν. uilem & detritam. βροχετῶν. βρόχων. ἀρωγόν. conseruatricem peram. ἐμβάδας. calceos. πέδων. soli. κατ' ἰθύ. recta non oblique. πάσσαλον. paxillum terræ infigunt olitores ac foramini herbarũ radices inserunt. σκάφος. quo hortus irrigatur. πρασιῶν ἐγέρσιν. ad suscitandos puluinorum toros, aut sulcorum tramites. ἀρτιχανῆ. nunc hiantem, maturam. ἀρτίχνουν. lanuginem habens. ῥυσιδοφλοιον. rugoso cortice. ἐπομφάλιον. rotundum. μεθυπίδακα. uinum stillantem. πυκνόρραγον. densum. λεπίδος. λεπίσματος. ἀντίδερον. τὸ τοῦ δέρματος δέρμα, λέπος. est enim superior siliqua tenuis si cum ligneo cortice conferatur. μονοστόρθυγγι. solitario ueretro. σόρθυγξ. hastæ cuspidem, capillum cum sordibus implicitum, & porcum apud Lycophronem significat. σόρθυγξ ὀδοντωτὸς τὸν κτανόντ' ἠμύνατο. ἰσχάδα. φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον, καὶ ἰσχὰς διαφέρουσι. φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται, ὄλυνθος, τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δέ. σῦκον, τὸ ὥριμον. ἰσχὰς δὲ, τὸ ξηρανθέν. Hæc grammatici. ταμίας. dispensator. ἀπὸ πέτρης. ὕδωρ. ὧν ἔλαβον. à me. γεραιόφλοια. senili cortice, matura. ἐϋπαίδιον. ἀπότμημα. palmitem cum racemis. πεποκωμένον ἄχνῃ. tenui illa lanugine quasi lana conuestitum. ἐκ λεπίδων. è siliqua. πεδοκοίταν. substratis folijs humi iacentem, καὶ πέρκαν, scribo πέρκνην. nigram. καὶ γυίοις. membris ualere.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ.

Σατυρίου εἰς τρεῖς ἀδελφούς.

Θηροβότης δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δᾶμις,
Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην.
τριγλοφόρους δὲ χιτῶνας, ὁ νυκτοβάτης θέτο Κλείτωρ
τῷ Πανὶ, τρισσῶν ἐργασίην καμάτων.
ἵλαος εὐσεβέεσσιν ἀδελφειοῖς ἐπίνευσον
πτηνὰ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης
δέχνυσο Πάν. Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
ταῦτα φέρει, θηρῶν Δᾶμις, Κλείτωρ δὲ θαλάσσης,
καί σφε δὸς εὐαγρεῖν, ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι
ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
ὧν ἀπὸ μὲν πτηνῶν, Πίγρης τάδε, ταῦτα δὲ, Δᾶμις
τετραπόδων, Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην,
τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν. τῷ δὲ, δι' ἠϊόνων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου Σιδωνίου.

Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας,
Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων.

κλείτωρ δὲ πλωτῶν τάδε δίκτυα. τῶν δὲ πετεινῶν
ἄῤῥηκτον Πίγρης τήνδε δεραιοπέδην.
τὸν μὲν γὰρ, ξυλόχων, τὸν δ' ἠέρος. ὃν δ' ἀπὸ λίμνης,
οὔποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἔδεκτο λίνοις.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δὲ,
Δᾶμις, καὶ Πίγρης, θῆκεν ὑπ' ἠερίων
Πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ τριάς. ἀλλὰ σὺ θήρην
ἠερίην, πόντῳ, κὴν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχίου.

Σοὶ τάδε Πὰν σκοπιῆτα, πανναίολα δῶρα συναίμων
τρίζυγοι, ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.
δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν. Πίγρης δὲ, πετεινῶν
λαιμοπέδας. Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνα.
ὧν τὸν μὲν, καὶ αὖθις ἐν ἠέρι, τὸν δ' ἔτι θείης
εὔστοχον ἐν πόντῳ. τὸν δὲ, κατὰ δρυόχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀγραύλῳ τάδε Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
αὔθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοστασίης.
Πίγρης μὲν, δειραχθὲς εὔβροχον ἅμμα πετεινῶν.
Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
ἄρκυν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν. οἷς σὺ δι' αἴθρης,
καὶ γᾶς, καὶ πελάγευς, εὔστοχα πέμπε λίνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦτά σοι ἐκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τε θαλάσσης
τρεῖς γνωτοὶ, τέχνης σύμβολα Πὰν, ἔθεσαν.
ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα. κεῖνα δὲ, Πίγρης
οἰωνῶν. Δᾶμις τὰ τρίτα τετραπόδων.
οἷς ἅμα χερσαίησιν, ἅμ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις
ἀγρεῦ, ἅμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν ἀρωγὸς ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τρίζυγες οὐρεσίοικοι κασίγνητοι τάδε τέχνας,
ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν.
καὶ τὰ μὲν, ὀρνίθων Πίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
Δᾶμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔπορεν.
τὸν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὃ δ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις
αἰέν. ὃ δ' ἐν πελάγει εὔστοχον ἄγρην ἔχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρου.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα. Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας. ἄλλος, ἀπ' ἄλλης
ἵδρυτα γαίης, ἵδρυτα καὶ πελάγευς.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, ἅλος. τῷ δ' ἠέρος. ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν,
πέμπε κράτος, ταύτην δαῖμον ἐπ' εὐσεβίην.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου Θασίου.

Σοὶ τάδε Πὰν θηρευτὰ ἀνηρτήσαντο συναιμοι
δίκτυα, τριχθαδίης δῶρα κυνηγεσίης.
πίγρης μὲν, πτηνῶν. Κλείτωρ, ἁλός. ὃς δ' ἀπὸ χέρσου
Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
ἀλλὰ σὺ κὴν δρυμοῖσι, καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ διὰ μέσσης
ἠέρος, εὔαγρον τοῖσδε δίδου κάματον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τρισσὰ τάδε τρισσοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
τέχνης, πὰρ νηῷ Πανὸς ἔθεντο λίνα.
πίγρης μὲν, πτηνοῖσιν ἐφεὶς βόλον. ἐν δ' ἁλίοισι,
Κλείτωρ. ἐν θηρσὶ, Δᾶμις ὀρειονόμοις.
τοὔνεκα Πὰν, τὸν μέν τι δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης
τὸν δὲ, δι' αἰγιαλῶν θὲς πολυαγρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εὐθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πτηνολέτιν νεφέλην.
ἁπλόταταν δ' ἁλὶ τὸν μιτόρραφες ἀμφίβληστρον
Κλείτωρ, ξυνθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι.
τοὔνεκα Πὰν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι ληΐδα θηρῶν,
Πίγρῃ δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ Διοκλέους.

Δίκτυά σοι τάδε Πὰν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ τρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγους.

δικτυβόλει, κύτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόμοις.
τὸν τρίτον ἐν πτηνοῖσιν ἐπίβλεπε. σοὶ γὰρ ἀπ' αὐτῶν
δαῖμον ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτό.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριὰς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἄνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
πίγρης, ὀρνίθων. ἁλίων ἀγρεῖα, Κλείτωρ.
ἔμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.
ἀνθ' ὧν εὐαγρίην, ᾧ μὲν, χθονὸς, ᾧ δὲ, διδοίης
ἐξ ἁλός. ᾧ δὲ, νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ο κρὴς Θηρίμαχος, τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ.
ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο δεξιτερῇσι,
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπέλων.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τόδε πεντταίχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμαῖς
ἀκροχανὲς φονίῃ κρατὶ συνεξερύσας,

ἄνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυν αἰγιπόδῃ Πὰν
τεῦκρος ἄραψ, καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέην.
αἰχμῆς δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων.
ἣ ἔπι βρυχητὴν θὴρ ἐκένωσε χόλον.
ὑδριάδες νύμφαι δὲ σὺν ὑλονόμοισι χορείην
στῆσαν, ἐπεὶ καὶ τὰς πολλάκις ἐξεφόβει.

Ζωνᾶ.

Τοῦτό σοι ὑλειῶτα κατ' ἀγκεῖδος πλατάνοιο
δέρμα, λυκορραῖστης ἐκρέμασεν,
καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα. τάν, ποκα τῆνος
πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει.
ἀλλὰ τὺ Πὰν βωῖτα, τὰ μὴ πολύολβά τε δέξαι
δῶρα, καὶ διαγρεῖν τῷδ' ἐπίνευσον ὄρει.

Ἀντιπάτρου.

Γηραλέον νεφέλας τρύχος τόδε, καὶ τριέλικτον
ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτενεῖς πάγιδας,
κλωβούς τ' ἀμφιρρῶγας, ἀνασπαστούς δέ τε ῥάγχας
καὶ πυρὶ θηγαλέους ὀξυπαγεῖς στάλικας,
καὶ τὰν ἰξοφόρον δρυὸς ἰκμάδα, τόν τε πετεινῶν
ἀγρευτὰν ἰξῷ μυδαλέον δόνακα,
καὶ κρυφίου τρίκλωστον ἀπὸ σπαστῆρα βόλοιο,
ἀρχήν τε γλαυκῶν λαιμοπέδαν γεράνων,
σοὶ Πὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα,
Κράμβις ὁ θηρευτὴς, ἀρκὰς ἀπ' ὀρχομενοῦ.

Λεωνίδα. οἱ δὲ, Μνασάλκου.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ δὲ σαυρωτῆρι. τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων
φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

Ἀντιπάτρου.

Τὰν ἔλαφον Λάδωνα, καὶ ἀμφ' Ἐρυμάνθιον ὕδωρ,
νῶτά τε θηρονόμου φορβομένην Φολόης,
παῖς ὁ Θεαρίδεω λασιώνιος εἷλε Λυκόρμας,
πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.
δέρμα δὲ, καὶ δικέρατον ἀπὸ στόρθυγγα μετώπων
σπασσάμενος, κούρᾳ θῆκε παρ' ἀγροτίδι.

Σιμμίου.

Δέρμα, καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
ἀμφιτρυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τεσσαρακαιδεκάδωρα. τὸν αὐχήεντα Φιλίππω
αὐτόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. ἁ πολύολβος
ἡμαθία, τοίῳ κραίνεται ἁγεμόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότα δείρατι ταῦρον,
τὸν πρὶν ἐρημοτὰν θῆρα μακηδονίας,

Δαρδανίων ὀλετῆρ', ὁ Μακηδόνιος τέλε Φίλιππος,
πλήξας αἰγανέᾳ βρέγμα κυναγέτιδι.
καὶ τάδε σοι βριαρᾶς ἡράκλεες οὐ δίχα βύρσας
θῆκεν ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα.
σᾶς τοι ὅδ' ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν. οὔτι ἀεικὲς
πατρῴας ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίας.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμμίου.

Σοὶ γυίας ἀλκᾶεντα μενυαμάχε τόνδε Φίλιππος
δέρμα τανασμύκου λευρὸν ἔθηκε βοός.
αὐτοῖς σὺν κεράεσσι τὸν βρεχμῷ κυδιόωντα
ἔσβεσεν ὀρβηλοῦ τρηχὺν ὑπὸ πρόποδα.
ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι,
ῥίζα βροιαίου κράντορος ἠμαθίας.

Ἀντιπάτρου.

Ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ
Σώσιδος, ἐκ τε Φίλας, ἐκ τε πολυκράτεος.
χὠ μὲν ὀϊστευτήρ, κεραὸν βιόν. ἁ δὲ λυρῳδός,
τὰν χέλυν. ὁ δ' ἀγρευτήρ, ὤπασε πλεκτὰ λίνα.
ἀλλ' ὁ μὲν, ὠκυβόλων ἰῶν κράτος. ἁ δὲ, φέροιτο
ἄκρα λύρας. ὁ δ' ἔχοι πρῶτα κυναγεσίας.

Ἀδήλου.

Καυθίδες θαρσεῖτε. τὰ γὰρ τοῦ κρητὸς ἐχέμμα
κεῖται ἐν ὀρτυγίῃ τόξα παρ' ἀρτέμιδι.
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

Αἴγιδος.

Καὶ στάλικας, καὶ πτωκὰ λαγωβόλα, σοὶ τάδε Μάδων
φοῖβε σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις.
ἔργων δ' ὀλίγων ὀλίγην δόσιν, ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σοὶ μάκαρ αἰγίκναμε, παράκτιον ἐν περιωπὰν
τὸν τράγον ὧδε σᾶς ἔγετ' ἀθηροσύνας.
Οἱ γὰρ κασοφίδων ὑλακά, καὶ τείσομος αἰχμὰ
θῦνάδε, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης.
δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἁπλούμενα, καὶ καλαμευτὰς
καμνόντων, καὶ μογερῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων.
ἄνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
ἄνυε, καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεφόβει.

λεπτομίτων νεφέλην. aucupatorij retis genus est Nephele. μακώνιον καὶ δίκτυον κιχλῶν uocant. Galenus. καὶ δίκτυον ἐπλέξατο, καὶ πόρκον, καὶ γρῖφον, καὶ νεφέλην. Artemidorus. αἱ δὲ λεγόμεναι νεφέλαι, καὶ ὅσα ἄλλα πλεκτὰ ὅσα πρὸς θήραν ὀρνέων πεποιημένα. τὸ δὲ δίκτυον. Carbasa uenatoria. χιτῶνας. ἀμφίβληστρον, retis genus. quidam τριγλοφόνους legunt. ἀγροτέρων. terrestrium animalium. γνωτῶν. fratrũ. ἀπὸ πτερύγων. è uolucrib. ὑγρά. in aere, in mari, in terra. ἀγρεσίης. ἄγρης. ἄρκυν. rete

uenatoriũ. pro piſcatorio uſurpatur quoq;. ἄρκυν δ' ἁναλίων. δορκοπέδην. la-
queũ. ἐκ λίμνης. ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Sophocles. μηλίδα παρὰ λίμνην. Hom. ἠέλιος
δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην. Et. βαθείῃ δ' ἔμπεσε λίμνῃ. & ἀνεδύσατο λίμνης.
θῆκεν ὑπ' ἀνθήκην. τρίζυγες. tres. βιαρκέος. uictũ ſuppeditãtis. διαρραχθὲς. τὸ τῶν δ'
ἐρῶν ἁλιευόμενον ἢ λυπῶν χοινίον. τετραπόδων. θηρῶν. δι' αἴθερος. in aere. οὐρεσιοίκε. in mõ-
tibus habitans. ἱδρυτά. dedicata. ἀγκύλος. uerſutus. potens. θές, fac. τὸ δ' ἁλίοισι.
τὸ περὶ λίνα. ἐκ μοίρας. portionẽ. πανὶ λυκαίῳ. à Lycæo Arcadiæ mõte aut Lycæa
urbe. Scio ex Pauſania Lyceum montẽ Ioui quoq; ſacrũ, et Pomponio Sabino
Lycæũ Pana & Iouẽ eundem cẽſeri. τῷ τε συναγκείαισι. ſcribe σὺν ἐγχέαισι. inue-
nio & ἀγκύλαισι. & ἀγκυλίδεσσι. Archias. οἷς ἅμα χερσαίησιν, ἅμ' ἠπείροισιν τῇ ἄγραις
ἀγρεῦ. κατ' ἀντιπάλων. dijs enim quorũ ope hoſtes ſe profligaſſe iudicabãt mili-
tes ſpoliorũ partem offerebant. Sophocles in Aiace flagellif. ἦ ῥα κλειτῶν φάρων
ψευδέσι δώροις, ἤ τιν' ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς νυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο
λώβαν. ἀκμαῖς. acutis unguibus. φονίῳ κρατί. à truculento capite. poetæ ἡ κρὰς καὶ
τὸ κάρα dicũt. ἀκροχανὲς δέρμα. hiante rictu. αἰγανέην. iaculũ. αἰχμῇ. teli cuſpidẽ
ſemeſæ. θήρ. fera. leo. τῆνος. ille. βουνίτα. montes & colles frequentans. νεφέλας.
retia. ἰσχνοπέδαν. exile uinculũ. ἀμφιρρῶγας. πάνθηρα διαρρωγότας ἀνασπωμένας κλω-
βούς. κλωβοί. retis ſpecies eſt. ἀνασπάσας τε διάρραγγας. ἀνασπάσας. ἀποσπάσας. ἐπίσπα-
σον. τὸ ἀπὸ τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ βρόχου ἀποσπᾶσθαι. διαρραγχέας τὰς τῆς δειρῆς ἀγχόνας καὶ πνιγό-
νας διαρραγχέας πάγας. hæc Varinus. προκαῆ. præuſtos. δρυὸς ἰκμάδα. uiſcũ. δόνα-
κα. calamũ aucupatoriũ. τείνασον. funem oblongũ. epidromidẽ. epidromũ. pe-
ridromũ. quo retia pandunt cõtracta & cõtrahunt ex Pauſan. δίκτυα. retis. ἀπ' ὀρ-
χομενοῦ. Orchomenũ modo Arcadiæ eſt oppidum. κναμοῖσι. ſaltu. colle. τριλλίστου
ὕδωρ. Pauſanias in Arcad. ποταμῶν δὲ ὁπόσοις ἴσμεν, μαίανδρος μὲν σκολιῷ μάλιστα
κάτεισι τῷ ῥεύματι, ἔς τε τὸ ἄνω καμπὰς καὶ αὖθις ἐπιστροφὰς παρεχόμενος πλείστας. Stra
bo. ἐντεῦθεν δ' ἤδη μέγας γενόμενος μαίανδρος σκολιὸς ὢν εἰς ὑπερβολὴν, ὥστε ἐξ ἐκεί-
νου τὰς σκολιότητας ἁπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι. ἔπαξε. ἔπηξε. λάδωνα. Erymãtus &
Ladon Arcadiæ amnes. φολόης. Arcadici mõtis à Pholo Centauro. Strabo. καὶ ἡ
φολόη ὄρος ἀρκαδικόν. ἔειλάχω. σαυρωτῆρι. ῥομβωτῷ. oblongo. σόρθυγγα. acuta ceruæ
cornua. ἀγρότιδι. Dianę. κέρα. κέρατα. ἐκ βασιλῆος. à Philippo rege dicata. ἀμφιβου-
νιάδα. fani Herculis. τεσσαρακαιδεκάδωρα. 16. palmorũ. tametſi ὀργυιαῖα ſenum
pedum & quaternũ cubitorũ ſint. Homerus Odyſſ. λ. τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδε-
κάδωρα πεφύκει. ἀντόμενον. obuiũ. ἄκων. haſta. uenabulũ. βούβοτον. pabulo abũdans.
ὀρβηλοῖο. mõtis Macedonici. σφυρόν. πόδα. πρόποδα. ζάθεον, felix Macedonia, cui tã
robuſtus atq; animoſus rex imperat. δειραίοις. iugo. δρυμωτάν. qui uexauit & ha-
bitatoribus uacuã prouinciã reddidit. δαρδανέων. populorũ Myſis & Triballis
confiniũ. φίλιππος. Philippus Perſei pater. κεραύνιος. fulmineus. Virgil. duo ful
mina belli Scipiadas. βρέγμα. caput. ἐκ ῥίζας. è ſtirpe & progenie tua. ἀναδεικνύμε-
νον. Philippus. πατρῴας βοοκτασίας. nam taurũ Cretenſem interfecit Hercules,
& Acheloum flumen in taurũ transformatũ domuit. πατρῴας addit quod Ma-
cedoniæ reges ab Hercule genus ducant. Hercules, Hyllus, Cleodæus, Ariſto-
machus, Temenes, Perdiccas, Argæus, Philippus, Aeropus, Alcetas, Amyn-
tas, Alexãder, Amyntas, Philippus, Alexander magnus & reliqui. nõnullis in
præſentia adhærere nõ poſſum Herculẽ prætereuntibus. μυναμάχε. Theſſalo-
rum centaurorũ domitor. hoc ante docuimus. τανυμήκη. malim τανυμύκλον.
μύκλος ceruix. μύκης. pudendũ eſt. βρεχμῷ. aut βρεγμῷ. capite. βεροιαῖε. Macedo
nis. à Berœa urbe. σώσιδος. Soſidis donaria ſunt. χώρου. Soſis. βιόν. arcũ. ἁ δὲ λυρῳ-
δός. Phila. χέλυν. φόρμιγγα. ὤπασε. Polycrates. ἄκρα πρῶτα. primas. κυνίδας. ceruę

capreæ

capreæ, in Cyntho Deli monte pascētes. Aristophanes δήλιε, κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. Euripides. ἄρτεμιν ἃ παρὰ κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ. Suidas in uocabulo κυνθιάδων, & Stephanus in uoce Δῆλος. Strabo, ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὑψηλὸν ὁ κύνθος καὶ τραχύ. ἔχεμμα. ἔχεμα. μ. pleonasmo arcus & sagittæ, animalia petita sistentes, Etymologicus in uoce βέλεμνα. alij ἔχεμμα. Echemmæ. ἐν ὀρτυγίῃ. in Delo. ἁ θεός, affixis ædis tholo arcubus. ὠκέα λαγωβόλα. celeres sagittas. Leonidas. ὁ κρὴς θηρίμαχος, τὰ λαγωβόλα πανὶ λυκαίῳ. αἰγίκναμε. capripes. ὠδῖς σᾶς. pentametrum ita emenda. τὸν τράγον ἐκ δισσᾶς ἄγρος θηροσυνάς. δισσᾶς. marinæ & terrestris. κασορίδων. Canum. Xenophon in Cyneg. ἔχουσι δὲ αἱ μὲν κασορίαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην, ὅτι κάστωρ ἡσθεὶς τῷ ἔργῳ αὐτὰς διεφυλάξεν. & Pollux lib. 5. Virgilio fortasse Georg. 8. Amyclæi canes nominantur. Armaq; Amyclæumq; canē. altrices quippe fuerūt Castoris & Pollucis Amyclæ, Spartanos tutius interpretaberis, quos nō postremæ nobilitatis fuisse ex Oppiano atq; alijs tritum est. ἐν ῥοθίοις. in alto. κάμνων. scribe κανόν. calamus piscatorius. καὶ πόντιον ἄγραν. supra δισσᾶς θηροσυνάς.

ΑΠΟ ΚΙΘΑΡΩΔΩΝ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Τὸν χαλκοῦν τέττιγα λυκωρέϊ λοκρὸς ἀνέθηκεν
 Εὔνομος, ἀθλοσύνας μνᾶμα φιλοστεφάνου.
ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος. ὁ δ' ἀντίος ἵστατο πάρθις.
 ἀλλ' ὅκα δὴ πλήκτρῳ λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,
βραγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόπτετο χορδά.
 πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὔποδος ἁρμονίης,
ἁβρὸν ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπερέζετο τέττιξ,
 καὶ τὸν ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου.
τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἠχὼ
 πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίης.
τῷ σε μάκαρ Λητῷε τεῷ τέττιγι γεραίρει,
 χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν κιθάρην Εὔμολπος ἐπὶ τριπόδων ποτὲ φοίβῳ
 ἄνθετο, γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενος.
εἶπε δὲ μὴ ψαύσαιμι λύρης ἔτι, μηδ' ἐθελήσω
 τὴν πάρος ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
ἠϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος, ἀντὶ δὲ πλήκτρου
 σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ἐπὶ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
 ἀείδειν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος,
ποίκιλος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν ἀοιδός,
 θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος,
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
 τὸν τέττιγ' ὄψει μ' ὦ 'νερ ἐφεζόμενον.
ὅσον γὰρ μούσαις ἐστέργμεθα, τόσον ἀθήνη
 ἐξ ἡμέων. ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

Ἀδήλου.

Τὸν νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
 τὸν   κρυφίαις τερπόμενον βάτραχον,

χαλκῷ στηλώσας τίς ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν
καύματος ἐχθροτάτου δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζόμενον γάρ ἔδειξεν ὕδωρ εὔκηρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωνὴν δ᾽ ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων,

λυκώρεϊ. Delphico Apollini à Lycorea urbe iuxta Delphos. Pausanias in Phocicis. Strabo lib. 9. τὸ δὲ νῦν οἱ δελφοὶ κατέχουσι περιοικίδες χωρίον. ὑπερκεῖσθαι ἡ αὐτοῦ ἡ λυκωρεία. ἐφ᾽ οὗ τόπου πρότερον ἵδρυντο οἱ δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ. Apollonij glossemata. λυκωρείοιο. ἀντὶ τοῦ δελφικοῦ. οἱ γὰρ δελφοὶ τὸ πρῶτον λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο. ἀπὸ τινος κώμης λυκωρείας. ἰσαῦ πάρθυς. forte πάρθις. & supra lib. 4. πάρθιν ὁ λοκρὸς ἐγώ. Strabo Aristonem nō σπάρθιν nominat. quid si πάρθις ἀντὶ τοῦ παρθένιος cū Etymologico, id est spurius Aristo. nūcupati sunt autē ex Lacedæmonijs Parthenij qui eo bello quod cū Messenijs gessere ex ancillis procreati sunt. Hesych. παρθένιοι, οἱ μετὰ τὸν μεσσηνιακὸν αὖθις πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν θεραπαινῶν. ij demū patria cedētes duce Phalāto Tarentū occuparūt ibiq; cōsederunt. Cæterū Messenios multos post Aristomenis bella annos Messenā urbem in Pelopōneso cōdidisse ex Pausania liquet. Messenia itaq; primū regio fuit, deinde Messena ciuitas post Leuctricam cladē, quæ ideo adiecimus ne cui Iustinus fraudi sit. eam ciuitatem Arcadię esse Marcellus Virgilius nō recte cēset. ὅκα. quādo. λοκρὶς χέλυς. Aristonis Locri cithara. βραγχόν. rauce. Strabo lib. 6. hæc enucleat. τετριγυῖα. strepēs, stridēs. ἀπεκόμπασε. fracta exilijt. εὔποδος. εὐρύθμου. aptæ. cōcinnæ. ἁβρόν. suauiter. ὑποτρύζων. cantillans. μίτοι. chordæ. ἠχώ. sonū. λητῷος. Apollo. ᾠδόν. cantorē. ἠιθέοις. adolescētib. βομβεῦσα. tremētes, præ senio. καθίζων. τέττιξ. πτόινος. gratis modulans. δὲ ὑμνῶν. στέργετ᾽. ἡ γὰρ παρθένος. Minerua uirgo. αὐλοβετεῖ. nostro cantu delectatur, ex quo fistulā proiecit. χαλκῷ στηλώσας. eius æream statuā erigēs. εὖχος. uotum. ἀκεσσάμενον uel ἀκεσσάμενος. ἡγήτειραν. præeuntē. uiæ ducem.

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ. φιλίππου.

ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα,
πνευμόφους τε ῥιπίδας πυρίμους,
ἰθμόν τε πουλύτρητον, ἠδὲ τετράπουν
πυρὸς γέφυραν ἐσχάραν κρεαδόκον,
ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρολόγον,
ὁμοῦ κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
βραδυσκελὴς ἄφηκε, σοὶ Τιμασίων
ἔθηκεν, ἄκμης γήρως ὀρφανισμένος.

Ἀρίστωνος.

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεάγρίδα, καὶ βαθυκαμπῆ
κλᾷδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν,
καὶ τὰν εὐρίναν ῥιπίδα, τὸν εὐχαλκόν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
ζωμοῦ τ᾽ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἀρυστρίδα, τόν τε μαγείρων
σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι,
καὶ τόνδ᾽ εὐκάρανον ἀλοτρίβα, σὺν δὲ, θυείαν
εὐπετρον, καὶ τὰν κρεοδόκον σκαφίδα,
ὀψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

ΑΠΟ

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ.

Ἐρατοσθένους.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ.
δέχνυσο δ' εὐμενέως. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

λαιμοτόμα. guttur incidētia. ῥιπίδας. flabellū. ἠθμὸν. per η enuntiandū ἠθμὸν, διυλιστήριον. colū. ζωμήρυσιν. instrumentū popinariū, quo ebulliente spumā defecamus. βραδυσκελῆ. tarde gradiēs, claudicās. χύτρον seu χύτραν. ollā. κρεάγριδα, κρεάγραν. λύκον. ἁρπάγην. qua carnes ex olla extrahunt. βαθυκαμπῆ. τὸν πολὺ καμπτόμενον κλεῖδα συῶν. clauē caulæ suū. θρώναν. Chytropodē, ollam cū pedibus, quibusdā θρύον tudecula est. ἐτνοδόκον. fabā elixā coquendā suscipientē. πλεκτάν. Ex pēnis auiū contextā. σφαγίδα. iugulantē gladiū. ζωμοῦ ἀρυστρίδα. iuris, brodij. cyathū. sextariū. ἀμφ' ὀβελοῖσι. prope aut cū uerubus. τόν τε μαγεῖαν. Suidas μαγίδα scribit, τὴν ἀπομάσσοντα, abstergentē. δικάρανον ἀλετρίβα. pistillū biceps. adi Varinū in uoce ἀλετρίβανον. θυείαν. mortarium. σκαφίδα. aut σκάφην.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Σιμωνίδου.

Τούσδε ποθ' Ἕλληνες ῥώμῃ χερὸς, ἔργον ἄρηος,
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλεύθερον Ἑλλάδι κόσμον
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

λήματι. animi fiducia & robore. Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου. Strabo lib. 9. εἴρηται δ' ὅτι πρὸ τῆς Πλαταιᾶς ὁ Ἀσωπός. ἐνταῦθα Μαρδόνιον & τὰς τριάκοντα μυριάδας Περσῶν αἱ τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισαν. ἱδρύσαντό τε ἐλευθερίου Διὸς ἱερὸν & ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν, ἐλευθέρια προσαγορεύοντες. Pausan. in Bœoti. οὐ πόῤῥω δὲ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων Διός ἐστιν ἐλευθερίου βωμός. Aristides in Panathen. & ὧν ᾗ βωμὸς ἐλευθερίου Διός. Plutarchus in Aristide. περὶ δὲ θυσίας ἐρωμένοις αὐτοῖς, ἀνεῖλεν ὁ Πύθιος Διὸς ἐλευθερίου βωμὸν ἱδρύσασθαι. mendosum hoc epigramma restitue apud eundem Plutarchū in opusculo περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθείας. inuenies & Διὸς ἐλευθερίου βωμὸν in Thalia Herodoti, & στοὰν τοῦ Διὸς ἐλευθερίου apud Platonem περὶ πλούτου. de quibus hic non agimus.

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Νηὰ Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντος,
ἔμπεδον εὐνηοῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὔρας οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός. ἧς ἔπι Κράντος
εὐρὺς ἀνακλινθεὶς, ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Νηὰ σοι ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην,
ναῦν, πολυπλανέων ἀνέμων πτερόν. ἧς ἔπι, δειλὸς
πολλάκις ᾠισάμην ἐμπελάαν Ἀΐδῃ.
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλλας,
πιστὸν ὑπὲρ γαίης ἴχνιον ἱδρυσάμην.

εὐνηοῦ. fani tui ô Neptune. ἄτρομον. procellas nō formidantē. & κοίρανε γαίης. uocatur enim Neptunus ἐνοσίγαιος & ἐνοσίχθων. πτερόν. σκιήν. uel pennas.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΩΝ. Λουκιανοῦ.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμόθρᾳξι θεοῖς,

σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκίλλιος, ὧδε κέκαρμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Λουκιλλίου.

Εἰκόνα τὴν κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.
τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑποστήσας, ἐκολύμβα.
ἔσω καὶ κήλας ἐν τισιν εὐτυχίη.

λυκιανοῦ. repone λουκιλλίου. Τῷ βυθίῳ κρονίδῃ. Neptuno Saturni filio maris deo καὶ Σαμόθραξι θεοῖς. Cabiris. horũ meminit Herodotus in Euterpe. Varro lib. de lingua Latina 4. Pausanias in Bœoticis & Apollonij primo Argonaut. Scholiastes. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας. ὡς εἴτις μυηθείη ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. &c. ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας. Artemidorus Onirocrit. α. ναυαγήσαντων γὰρ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντων νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι. Iuuen. Satyra 12. ibi uertice raso garrula securi narrare pericula nautæ. τῆ κήλης. Herniæ.

ΑΠΟ ΝΕΩΝ. Θεοδωρίδου.

Αλικες ἅτε κόμαι, καὶ ὁ Κρώβυλος, ὃς ἄπο Φοίβῳ
πέξατο μολπαστὰν κῶμος ὁ τετραέτης.
αἰχμηταν δ' ἐπέθυσαν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
πίας ἠγνοκδίνου πίονα τυροφόρου.
ὦ πολλοὶ, θέρς τὸν Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
οἴκου, καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπέρθεν ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλῷ σὺν τέττιγι Χαρίδαμος τρίχα τήνδε
κουρόσυνον, κούραις θῆκ' ἀμαρυνθιάσι,
σὺν βοὶ χερνιφθέντα. πάϊς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει.
πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Κριναγόρου.

Εσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
σκυλοφόρος, κραναῆς τέρμα παρ' ἰταλίης,
ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενειάδα. βούλετο πατρὶς
οὕτω, καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

Αδήλου.

Ωραῖον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
κειράμενος, γλυκύων ἄρσενας ἀγγελίας.
Φοίβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας. εὔξατο δ' οὕτως
καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων.

ἁλικες ἅτε κόμαι. Ephebi olim Apollini aut fluminibus capillũ & barbam primũ tondebãt. Callimachus εἰς Δῆλον. παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλων ἄρσενες ἠιθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσι. ubi χαίτην ἥλικα appellat. Plutarch. in Theseo ἔθους δ' ὄντος ἔτι τότε τοὺς μεταβαίνοντας ἐκ παίδων ἐλθόντας εἰς Δελφοὺς ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ τῆς κόμης. Hom. Iliad. ψ. στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, τήν ῥα σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν. Pindari enarrator. τὰς μὲν γὰρ πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς οἱ ἀρχαῖοι ἀπεκείροντο, σύμβολον τοῦ ἐξ ὕδατος εἶναι πάντων τὴν αὔξησιν. καὶ ὁ κρώβυλος. Thucydidis interpres. κρώβυλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκατέ-

ἐκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν κρώβυλος. τῶν δὲ γυναικῶν, κόρυμβος. τῶν δὲ παίδων, σκορπίος. Lucianus in uotis. καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας, ἀναδεδεμένους κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ἃς ἀπὸ, φοίβῳ πέξατο. ἃς ἀπέξατο. quas quadriennio pexuerat iuuenilis lasciuia. φοίβῳ. ut eas tandē Apollini dicaret. μολπαστᾷ. Cantori. musico. Hesychio μολπαστὰς, συμπαίκτης. τυροφόρον. placentā in qua caseus admixtus. ὦ 'πολλον. ὁ Apollo. τὸν κρώβυλον. Crobylum puerum. ἐκ κτεάνων. fac ut emācipatus suiq; sit iuris. κρώβυλον σὺν τέττιγι. uidetur Charistenes Atheniensis fuisse, cui populo antiquitus mos erat capillorū cincinnis aureas cicadas addere. Thucydides lib. 1. πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τόν τε σίδηρον κατέθεντο, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρώβυλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. κούραις ἀμαρυνθιάσι. horis ac lucis præsidibus deabus. ταῖς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανός, Οὔλυμπός τε. ait Homerus. χερνιφθέν. immolato. ἱερεῖς. Hispani rectius quam Italici. ἐς πολιήν. canos capillos.

ΑΠΟ ΠΑΙΖΟΝΤΩΝ.

Λεωνίδου.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, ἐϋκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
  Ἑρμείᾳ ταύτην πυξινέην πλαταγήν,
ἀστραγάλας θ', οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
  ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

Ἀσκληπιάδου.

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε
  Κόνναρος, ὀγδώκοντ' ἀστραγάλους ἔλαβεν.
κἀμὲ χάριν μούσης τὸν κωμικὸν ὧδε Χάρητα
  πρέσβυτιν, θορύβῳ θῆκε με παιδαρίων.

σφαῖραν. pilam lusoriam à Galeno tantopere laudatam. pilarū multas fuisse species nō ignoramus. πυξινέην πλαταγήν. Platage instrumentum est sonorum & obstreperum ex ligno ut hic Leonidas ostendit, aut ex ære ut Apollonius. χαλκείην πλαταγὴν, ἐνὶ χερσὶ τινάσσων. Aristoteles Politic. 8. ἅμα δὲ, καὶ δεῖ τοὺς παῖδας ἔχειν τινὰ διατριβὴν, καὶ τὴν ἀρχύτου πλαταγὴν οἴεσθαι γενέσθαι καλῶς, ἣν διδόασι τοῖς παιδίοις, ὅπως χρώμενοι ταύτῃ μηδὲν καταγνύωσι τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν. οὐ γὰρ δύναται τὸ νέον ἡσυχάζειν. ἐπεμήνατο, uehementius lusit. τοὺς παῖδας. condiscipulos. μούσης. quòd illum erudiuerim. χάρητα. me Charetem doctorem & ludi magistrum. θορύβῳ. in gymnasio.

ΑΠΟ ΠΟΙΜΕΝΩΝ.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Δικραίρῳ, διφυεῖ, δασυκνάμῳ, δασυχαίταν
  ἴξαλον, εὐσκάρθμῳ, λόχμιον, ὑλοβάτᾳ
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
  κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

Λεωνίδου.

Τοῦτο χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγόνυχι Πανὶ
  τὸ σκῦλος ἀγρείας τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγγα κορύναν,
  ᾗ πάρος αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκους,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν
  καὶ τὰν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.

Πειθοῖ ἡ Παφίᾳ, πακτὰν, καὶ κηρία σίμβλων
τᾶς καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρωνόμης,
ἑρμόφιλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. ἀλλὰ σὺ χριῶθε
ἀντ' αὐτᾶς, πακτάν. ἀντ' ἐμέθεν, τὸ μέλι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δάφνις ὁ συρικτὰς τρομερῷ ποδὶ γήραϊ κάμνων,
χειρὸς ἀκρυγκλᾶς τάνδε βαρυνομέναν
Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέθηκε κορύναν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων.
εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσδεται. εἰσέτι φωνὰ
ἄτρομος ἐν τρομερῷ σώματι ναιετάει.
ἀλλὰ λύκοις σίντῃσιν ἀν' οὔρεα, μή τις ἐμεῖο
αἰπόλος ἀγγέλλῃ γήραος ἀδρανίην.

Ἀδεσπότου.

Αὐλοὺς Πανὶ Μελίσκος, ὅδε ξυνέπεμψε γέρας ἄειρειν
τούτοις. ἐκ καλάμων οἶστρον ἐπισπασάμενον.

Ἀνύτης.

Φριξοκόμᾳ τάδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
αἵ μιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρευς μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

δικεραίρῳ. bicipiti. κεραία. caput est. εὐσκάρθμῳ. τῷ ποδί. τῷ κινητῷ. ueloci. κνακῷ. rufum. χιμαροβάτᾳ. capras ineūti. Lucianus in colloquio Panos & Mercurij. δε γόνυχι. Capripedi. τὸ σκύλος. hanc pellem. τεῖνε. extēdit. θῆκε. posuit. ῥαιβόκρανον. capite incuruo & obtorto. γλαγοπῆγας. in quibus lac concrescit. κυνάγχαν. numellam, lorum quo ducitur canis. λαιμοπέδαν. collare. πακτάν. Suidas in uoce πηκτή. ἀντ' αὐτᾶς. illius nomine. τάσδε. τᾶσδε. τῆσδε. γήραϊ. propter seniū. ἀδρανίην. quippe qui si hoc audierint, huc tuto accedant. μελίσκος. subaudi ἀνέθηκε. οἶστρον. amorem. Syringem enim amauit Pan. Ludit in uocibus, αὐλὸς καὶ καλαμος. τάδε. lege τόδε.

ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ.

Σιμωνίδου.

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
νηοῦ ὑπ' Ἀθηναίης κεῖται ὑπορόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Μνησάρχου.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
δῶρα παρὰ Προμάχου Φοῖβε τάδε κρέμαται.
ἰοὺς δὲ πτερόεντας, ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου.

Τὰν πρὶν ἐνυαλίοιο, καὶ εἰράνας ὑποφῆτιν,
μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ στομάτων,

χαλκοπτυχῆ σάλπιγγα, γέρας Φορμίων ἀθλῶν
λήξας καὶ πολέμου, καὶ θυμέλας, ἔθετο.

Σιμωνίδου.

Οὕτω σοὶ μελίη ταναὴ ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά.
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἀσπίδα ταυρείην, δρύμα χροός, ἀντιβίων τε
πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,
καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
καὶ κόρυν, ἱππείαις θριξὶ δασυνομένην,
ἄνθετο Μνησίμαχος γέρας Ἄρει, γηραλέον νῦν
ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκος ῥύφος, ᾧ ἔπι, λαιὴν
ἔγχος ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.
πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν, ἀκόντων, ἰσήριθμός τε χαλάζῃ
χερμὰς, καὶ ξιφέων ὀξυκόλαψε γένυς.
ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὸν τόδε, χειρὶ μεναίχμᾳ
σώζετο Νικαγόρᾳ, σῶζε δὲ Νικαγόραν.
θεσμὸν τὸν σπάρτας μενεφύλοπιν. ἀμφὶ βοείᾳ
τήνδε τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

Παλλαδᾶ.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, ταῦτ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
Γοργοπτιλέκεος ἄνθετο Τιμοθέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐδημίου ἰλλουστρίου.

Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, ἀθλῶν
ῥῦφος τημβιάδης γέλλιος εὑρέμασιν.

Ἀντιφίλου.

Δοῦρας Ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γράμματ' ἐκείνου
ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον ἀρτέμαδε,
ὅπλον ἀνικήτοιο βραχίονος. ἆ καλὸν ἔγχος,
ᾧ πόντος, καὶ χθὼν εἶκε κραδαινομένῳ.
ἵλαθι δοῦρας ἀταρβές. ἀεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης.

Ἡγησίππου.

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
ναῷ ὑπορρόφιος Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τόν με φοβοῦντ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

Ἀδήλου.

Ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.

καίτοι τηλεβόλους ἰούς, καὶ χερμάδια δεινὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς ἐξαμόλια κάμακας,
οὐδέ ποτε κλαυνοῖο λιπεῖν πολυμάκεα πάχων
φημὶ τὸν βλοσυρὸν φλοῖσβον ἐνυαλίου.

Λεωνίδου.

Ὀκτώ τοι θυρεούς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας δ' αἱμαλέας κοπίδας,
ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν κορυφάσια σῦλα τ' ἀθάνᾳ
ἄγορ Εὐάνθευς θῆχ' ὁ Βιαιομάχας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ Μολοσσὸς Ἰτωνίδι δῶρον ἀθάνᾳ
Πύρρος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασεν Γαλατῶν,
πάντα τὸν Ἀντιγόνου καθελὼν στρατόν. οὐ μέγα θαῦμα,
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἵδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵδε χαλινοὶ
στοιχηδόν, ξεστοί τ' ἀμφίβολοι κάμακες,
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε, καὶ ἄνδρας
Παλλάδι. τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

Μελεάγρου.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, πανεχθίστην τέρψιν ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτε τι πήληξ
θύλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἄνηρε σάκος.
ἀλλ' αὔτως γανόωντα, καὶ ἀστυφέλικτα σιδήρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα.
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ, σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

Φιλίππου.

Ἔμβολα χαλκογένεια, φιλόπλοα τεύχεα νηῶν,
Ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια.
ἠνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν,
ἑσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.
Καίσαρος εὐνομίης χρηστὴ χάρις. ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν,
καρποὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε τρέφειν.

Ἀντιπάτρου.

Ἡ κόρυς, ἀμφοτέρων ἔλαχον χάριν. εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ Πυλαιμένεος, Πείσων μ' ἔχει. ἔπρεπεν ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμαι κόρυθι.

ἰοχέαιρα. ἡ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα. ξείνια. munera. καὶ εἰράνας. pacis, in scena. χαλκοπαγῆ. aeream. μελίη. hasta. πανομφαίῳ Ζηνί. Homerus Iliad. θ. ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον ἀχαιοί. glossulae. πανομφαίῳ. πάσης φήμης ἢ κληδόνος. ὀμφὴ γὰρ ἡ θεία κληδών. alij. πεφημισμένῳ, ἢ ὅτι τὰς κακὰς ἀποστρέφει. πανομφαίῳ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαί-

ἀναφαίνεται, τουτέστι κληδόνα. Ouid. in Metamorph. Ara Panomphæo uetus est sacrata tonanti. χαλκός. hastæ mucro. ταυρείην. è corio bubulo. ἐγχείην. hastam. χιτῶνα. thoracem. βακτρόν. baculum quo innititur. ὀμφάλιον. rotundum. ῥύφος. fragmentū clypei. τὸ λοιπόν. parmæ. ἀκόντων. hostium. χρόνος. στόμωμα. acies. ἀμφίδρυπτον. circumquaq; laceratus umbo. ἐάν. ἄν. σώζεο. non enim proijciebat, se è pugna subducens. ἀμφὶ βοείᾳ. cum clypeo. θεσμὸν πάντα. omnia Lacedæmoniorum fortitudinis instituta. τὸν θώ. θώρακα. καὶ τὰς κνη. κνημῖδας. καὶ κρα. κράνος. γοργοπριλάειος. forte γοργιοπριάειος uel γοργονοπριάειος. personarum scutorum ue emptor. τιμοθέω. Timothei filius. δοῦρας. hastam. ἀρτέμιδι. Dianæ Ephesiæ. παλάμης. Alexandri, qui hanc hastam uibrabat. ὤμων. ab humeris. ὑπωροφίας. scribe ὑπωροφία. Simonides. νηῷ ἐπ' ἀθηναίης κεῖται ὑπωροφία. τόν με φέροντα. Timanorem. ἥδη τῇδε μένω. loquitur scutum. ἐμῷ νώτῳ. bubulo, æreo, ligneo. δεξαμένα. ἀσπίς. πῆχυν. domini cubitum. ἀπὸ λευκανῶν. Lucani Italię populi sunt. ἄγων. ea afferens. Iulianus. τόνδε μόλιβδον ἄγων. σὺν θυρεοὺς ὁ μολοσσός. extat hoc apud Plutarchum in Pyrrho epigrāma & Pausaniam in Atticis. ἰτωνίδι. Stephanus in uoce ἴτων. Pausanias in Bœot. τῆς ἰτωνίας ἀθηνᾶς ἐστὶ τὸ ἱερόν. καλεῖται δὲ ἀπὸ ἰτωνίου τοῦ ἀμφικτύονος. καὶ ἐς τὸν κοινὸν συνίασιν ἐνταῦθα οἱ Βοιωτοὶ σύλλογον. Strab. lib. θ. τούτου δ' ὑπόκειται ὁ ἴτων, ὅπου τὸ τῆς ἰτωνίας ἱερόν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐν τῇ βοιωτίᾳ. Apollonij commentator: ἰτωνίας δὲ ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. ὁ μέντοι ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν ἀθηνᾶν ἀπὸ κατασκευῆς τῆς ἀργοῦς ἀπὸ τῆς ἐν ἰτωνίᾳ κλήσεως, μᾶλλον δὲ ἀπὸ θεσσαλικῆς ἰτωνίας. περὶ ἧς ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει. ἀρμενίδας δὲ ἐν τοῖς θηβαϊκοῖς, ἀμφικτύονος υἱὸν ἴτωνον ἐν θεσσαλίᾳ γενηθῆναι, ἀφ' οὗ ἴτων πόλις καὶ ἰτωνὶς ἀθηνᾶ. αἰακίδαι. lege initium uitæ Pyrrhi apud Plutarchum & nuper citato loco Pausaniam. θυρεάσπιδας. parmæ & scuta. κάμακας. hastæ. παλλάδι. Itoniæ Mineruæ, in cuius templo hæc affixa erant. τούσδε. equos atq; uiros. περιαγέας. circumfractæ. ξανθόν. coinquinatum. maculatum. οὐκ ἐν ῥοπαῖς. non pugnæ & tumultus. ἔμβολα. rostra ærea. ἀκτιακοῦ πολέμων. uicto Antonio & Cleopatra ad Actium. Plutarchus in Antonio, & Dion lib. 50. ἑσμῷ. apū examine. ἐχθρῶν. hostium. Antonij & Cleopatræ.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ.

φιλίππου.

Κυκλοτερῆ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
καὶ σμίλην δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
καὶ κανονῖδ' ὑπάτην, καὶ τὴν παρὰ θῖνα κίσηριν,
αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον,
παλλιμβάκης, μούσαις ἀναπαυσάμενος καμάτοιο,
θῆκεν, ἐπεὶ γήρᾳ κανθὸς ἐπεσκέπετο.

Ἄδηλον.

γραμμοτόκῳ πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιβδον
καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυπόρων φύλακα,
καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου,
ἄκρα τε μεσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους,
τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον,
ἔνθα πολυτριβέων ὀξὺ χάραγμα πέλει,
καὶ γλυφανοῦ καλάμου πλατὺν γλωχῖνα σιδήρου
ὅπλα σοι ἐμπορίης ἄνθεο φειδίης,

κεκμηκὼς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιὸν
ἑρμείᾳ. σὺ δ' ἀεὶ φέρβε τὸν ἐργατίνην.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς,
καὶ σκληρῶν ἀκόνην τρηχαλέην καλάμων,
καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοσχιδέων δονακήων,
καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις
καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαινομένων,
ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνου ἔκκριμες ἤδη
ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυσὸν ὑπισκύνιον.

Ἀδήλου.

Τὸν τροχόεντα μόλιβδον, ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν,
ὀρθὰ παρεξύων ἰθυτενῆ κανόνα,
καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα
θήγεται, ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
καὶ βυθίην τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην
σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος,
καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον, ἐν ἑνὶ πάντα
συγγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομένην,
ἑρμῇ Καλλιμένης, τρομερὴν ὑπὸ γήραος ὄκνῳ
χεῖρα καθαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

Ἀδήλου.

Ἀβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτῆρα κελεύθου,
ἧς ἔπι ῥιζοῦνται γράμματος ἁρμονίη,
καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδου,
καὶ λίθακα ξυστὴν σπόγγῳ ἐεισαμένην,
καὶ μέλανος σατυροῖο δοχήιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
συγγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας,
σπόγγον ἁλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων,
ἐνθάδε Καλλιμένης Φιλομηδέσιν ἄνθετο μούσαις,
γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματε, καὶ παλάμην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἀκλινέας γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μολίβου κανόνα
σύνδρομον ἡνιοχῆα, πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γλύφων καλάμου,
σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς
ἀνδρομέης, σμίλης τ' ὀξυτόμου κοπίδα,
ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὄμματος αὐγὴν
ἀμβλύνας, παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὔλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσσων,
ἄνθεμαι σοι ξωχθεὶς οὗτος ἐμὸς μόλιβος,

καὶ

καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανόνων τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
καὶ λίθον ὀξυντῆρα θηγαλέον καλάμων,
σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων,
Δέχνυσο, καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον. ὦ θρασὺς ἄρης
σὺν μούσαις, ἰδίην δῶκε διατροφίην,
ἑρμείη, τὰ γὰρ ὅπλα, σὺ δ' ἀδρανέος Φιλοδήμου
ἴθυνε ζωὴν, λειπομένοιο βίου.

κυκλοτερῆ μόλιβον. quo etiam nostrates homines utuntur. Itali funiculos tabellæ ligneæ conglutinant, quibus chartæ suppositis manuque pressis lineas formant. καὶ σμίλην. cultellum calamarium. γλυφίδα. quasi scalprum & celtem. ἢ κανονίδα. regulam. παρὰ θῖνα. iuxta maris litus. κίσηριν. pumicē. quem θηχαλέον λίθον, ὀκρυόεντα, λίθακα ξεστὴν, θηγαλέον, & ἀκόνην uocat. nihil eo notius his qui calamo ut Græci omnes, non penna anserina scribūt. κανθός. oculi senectute hebescunt & caligant. γραμματόκω. nam super eam lineam literas deformamus. γραφικοῖο δοχεῖα. uasculum corneum aut uitreum asseri ligneo inclusum. μεσοτόμους. per medium scissos. εὐθηγέα. θήγω. ὀξὺ χάραγμα. tenues characteres. σιδήρου. cultri. κεκμηκὼς ὄμμα. laborantibus caligine oculis. ὀξυντῆρα. σμίλην. δονάκων μεσοσχιδέων. μεσοτόμων. μέλαν. atramentum. αὔλοις. in uasculo. ῥυσσὸν ὑποσκυνίου. rugosæ palpebræ in oculos procidunt eosque contegunt. τὸν ῥοχέοντα. κυκλοτερῆ. χάλυβα. σμίλην. δόναξ. calamus. χαμεύνην. τὴν σιβώδα. nam spongias sibi substernit Triton ut mollius cubet. σπόγγον. spongia hodie in usu est Venetis pueris arithmeticam discentibus. ferunt & Augusti Aiacem in spōgiam incubuisse. Aristides. αὐτὸς γάρ εἰ ἡμῖν λελάρηται, οὐδὲν δεῖ τῆς Στησιχόρου παλινῳδίας, ἀλλὰ σπόγγου ἰάσεται. id est delebo. καὶ κίστην. cistellam, scriniolum. γράμματος. scripturæ. σπόγγῳ ἐσδυμένην. pertusam. χαλκόν. σμίλην. ἀκίδας καλάμων. acutos calamos. λαιῶν. κίσηριν. σμύλης. σμίλης. χρόνος. ætas ingrauescens. αὔλακας. lineas, sulcos. ἀνθέμα σοι. ἀνάθεμα. tibi donarium esto. ῥωχθεὶς. erosus. κανών. regula qua plūbeus orbiculus regitur. χρωστῆρι. coloranti. καὶ λίθος. κίσηρις. γῆρυν. uocē & opinionem. σιδήρεον. σμίλην. διακονίην. ministerium aut nuncium.

ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ.

Φιλίππου.

Αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον,
ῥίνην τε τρησίχρυσον ὀξυδήκτορα,
καὶ τὸν δίχηλον καρκίνον πυραγρέτην,
πῶκος πέδιλάς τε ξύστε λειψανηλόγους,
ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν Κυλληνίῳ
ἔθηκε, γήρᾳ κανθὸν ἐζοφωμένος.

Παγκρατίου.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥτε πυράγρη,
ἄγκειντ' Ἡφαίστῳ δῶρα Πολυκράτεος.
ᾧ πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος, εὕρετο παισὶν
ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

Φιλίππου.

Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα, δουροτυπῆ τε
σφῦραν, καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας,

καὶ στιβαρὸν πέλεκυν στελεχοτόμον, ἰθυδρομόν τε
πρίονα μιλτείῳ σάγματι πειθόμενον,
τρύπανα δ' ἑλκεσίχειρα, τορετρά τε, μιλτοθυρῆ τε
χοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
σοὶ κούρῃ γλαυκῶπι Λεόντιχος ὤπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γυίων πᾶν ἀπέλυσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ
καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ξυλόχον τε δίαγκα, καὶ περιαγὲς
τρύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθος παυσάμενος.

φῦσαν. follem. τρισίχρυσον. scribendum opinor. λεσίχρυσον à uerbo τίνω. καρκίνον. forcipem. à similitudine brachiorum cancri. δίχηλον, bisulcum. σπόγγον πόδας. quibus scopem ac ramenta colligũt aurifices ac trapezia uerrunt. λεπτανολόγους. ὁ χρυσοτέκτων. aurifex. γήρᾳ. senio. κανθόν. oculos. ὁ καρκίνος. forceps, quo aureæ argenteæue laminæ ac bracteæ scinduntur. πυκνόν. densis ictibus. στάθμην. perpendiculum. μολιβοβαρῆ. plumbo depressum. ἀρίδας. Suidas & Pollux. μιλτείῳ σάγματι. minio. rubrica. χοῖνον. amussim colore tinctam quam paululum attollunt ac subinde demittunt ut casu lineam designet. ἄνθος. robur. πῆχυν ἀκαμπῆ. normam.

ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΩ ΕΒΔΟΜΩ ΤΜΗΜΑΤΙ

περιέχεται ἑταιρικά τινα ἀποφθέγματα. τὰ μὲν, ὡς ἐγκώμια. τὰ δ' ὡς ἐπιστολαί. τὰ δ' ὡς ἂν ἕκαστον ἔτυχεν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ ἀσεμνότερον, καὶ αἰσχρότερον ἀποκλίνει. τὰ γὰρ τοιαῦτα, πολλὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Πλανούδης.

EPIGRAMMATVM GRAECORVM, IOANNIS BRODAEI TVRONENSIS SCHOLIIS illustratorum, Liber septimus.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

ΗΔΥ μέλος ναὶ Πᾶνα τὸν ἀρκάδα πηκτίδι μέλπεις
Ζηνοφίλα λίγεια, ἁδὺ κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντη με περιστείχουσιν ἔρωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἢ γάρ μοι μορφὴ βάλλει πόθον; ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις, ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τὸν ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν ἡλιοδώρας
φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λατοΐδεω κιθάρας.

Ἀδήλου.

Τίς, ῥόδον ὁ στέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
τοῦ στεφάνου; δοκέω λείπεται ὁ στέφανος.

Μελεάγρου.

Ο στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται ἡλιοδώρας.
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηδη λευκόϊον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα.
ἤδη δ' ἡ φιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.
λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;
ἡ γὰρ παῖς, κρείσσων ἡδυπνόων στεφάνων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλοῖς ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,
πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν. ἐπὶ πλέξω δ' ὑάκινθον
πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,
ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοστρύχου ἡλιοδώρας
εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φαμί ποθ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον ἡλιοδώραν
νικάσειν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
σίφωνες, ἀνδρῶν κνώδαλα διπτέρυγα,

Βαιὸν Ζηνοφίλαν λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον
    εὕδειν, τ' ἀμὰ δ' ἰδοὺ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί πρὸς ἀκάτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτεγκτοι
    τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
    ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος. οὔασι δ' ἄκροις
    Ζηνοφίλας ψαύσας, προσψιθύριζε τάδε,
ἄγρυπνος μίμνει σε. σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλούντων
    εὕδεις. εἶα. πέτευ, ναὶ φιλόμουσε, πέτευ.
ἥσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας,
    κινήσῃς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
ἢν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ στέψω σε λέοντος
    κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τὴν νηξαμένην χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
    ἐστὶ καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ τρυφερὰ, τρυφερά.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
    ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

Σιμωνίδου.

Βοΐδιον αὐλητρὶς, καὶ Πυθιὰς, αἵ ποτ' ἐρασταὶ
    σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας, τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε, καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
    καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

Μελεάγρου.

Ἀνθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
    ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἢ σύγε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσοιστον,
    πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον Ἔρωτος ἔχει.
ναὶ δοκέω, τοῦτ' ἦν τοῦτ' ὦ φιλέραστε. παλίμπους
    στεῖχε. πάλαι τὴν σὴν οἴδαμεν ἀγγελίην.

Ἀδήλου.

Καὶ πυρὶ, καὶ νιφετῷ με, καὶ εἰ βούλοιο κεραυνῷ
    βάλλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἕλκε, καὶ εἰς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
    οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Μελεάγρου.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε. λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
    Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
ὄλβιον. εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς χείλεσιν χείλεα θεῖσα,
    ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον, ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ᾤχετ' ἀποπτάμενος.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκύς, ἀθαμβής,
σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα φαρετροφόρος.
πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος. οὔτε γὰρ αἰθήρ,
οὐ χθὼν φησὶ τεκεῖν τὸν θρασύν, οὐ πέλαγος.
πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. ἀλλ' ἐσορᾶτε
μήπου νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
καίτοι κεῖνος ἰδοὺ περὶ φωλεόν. οὔ με λέληθας
τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πωλείσθω καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,
πωλείσθω. τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπτερον. ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίζει. καὶ κλαῖον πολλὰ, μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄθρεπτον, ἀείλαλον, ὀξὺ δεδορκὸς
ἄγριον, οὐδ' αὐτᾷ ματρὶ φίλᾳ τιθασόν.
πάντα τέρας. τοιγὰρ, πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσετ' ἰδοὺ δεδακρυμένος, οὔτι σε πωλῶ.
θάρσει. Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκὰς, ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα,
ἥλως. οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν ἔρωτα, γλυκύς, μαρτύρομαι αὐτὴν
κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέραος.
καὶ πᾶς τεφροῦμαι. θερμῷ δ' ἐπὶ θερμὸν ἰάλλει
ἄβακτον. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβόλος.
χὼ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν δηώκει. θνητὸς ὁ δαίμων;
τίσομαι, ἐγκλήμων δ' ἔσομ' ἀλεξάμενος.

Μελεάγρου.

Νὺξ μακρὴ, καὶ χεῖμα. μέσην δ' ἐπὶ πλειάδα δύνει
κἀγὼ πὰρ προθύροις νεῖσομαι ὑόμενος,
τρωθεὶς τῆς δολίης ἐλάφης πόθῳ. οὐ γὰρ ἔρωτα
Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς καλλίστιον ὦ ξένε φήσεις,
ἤλλακται διπλοῦν γράμμα συρηκοσίων.

Ποσειδίππου, ἢ ἀσκληπιάδου.

Αὐτοὶ τὴν ἁπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωτες,
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμων,
ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλος, οἷά τε λυγδοῦ
γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην θαλάμων.

καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἠιθέοισιν ὀϊστοὺς
τόξου πορφυρέης ἧκαν ἀφ' ἁρπεδόνης.

Μελεάγρου.

Ζηνοφίλα, κάλλος μὲν ἔρως. σύγκοιτα δὲ φίλτρα
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν. αἱ χάριτες δὲ, χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπναπάτην,
ναὶ πάλιν Ἰλιάδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάγρυπνον
λύχνον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
βαιὸν ἔχω τό γε λειφθὲν ἔρως ὑπὸ χείλεσι πνεῦμα.
ἂν ἐθέλῃς, καὶ τοῦτ' εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι.

Ἀσκληπιάδου.

Αἱ σάμιαι Βιττὼ, καὶ Νάννιον, εἰς Ἀφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις.
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά. δέσποτι Κύπρι
μίσει τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν. ὤμοι ἐγὼ δὲ,
τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ κάλλος ὁρῶν.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες. ἀλλ' ἂν ἐκείνους
θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

Ποσειδίππου,

Λίσσομ' ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον ἡλιοδώρας
κοίμισον, αἰδεσθεὶς μοῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
εἰ καί με κτείνῃς, λείψω φωνὴν προϊέντα
γράμματ', ἔρωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσῃς
θυμὸν, ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης.
ἀλλά τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον, ὅσον ἐρύσαι
ὀφρύας, ὅσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν,
καὶ κατακαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων.
κεῖνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τάδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγῃ ξυνὸν ἀγηνορίῃ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.
φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε, χάλκεα νικᾷ
δάπεδα καὶ δεσμοὺς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ

χρυσὸς ὅλους ῥητῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.
 χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.
καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. μή τις ἐραστὰς
 λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον προέχων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
 κείραντα γλυκεροὺς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,
ὁ πλάστης Πολέμων μιμήσατο. καὶ τὰ ῥοδάνθη
 βόστρυχα παντόλμοις χερσὶν ἐληΐσατο.
καὶ τραγικοῖς ἄχεσι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας
 μικρὸν ἔδει ῥαδινῆς ἄψεα θηλυτέρης.
ζηλομανὲς τὸ κόλασμα. τί γὰρ τόσον ἤλιτε κούρη,
 εἴ με καθοικτείρειν ἤθελε τειρόμενον;
σχέτλιος. ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε μέχρι καὶ αὐτοῦ
 βλέμματος, ἐνστήσας αἴθοπα βασκανίην.
ἀλλ' ἔμπης, τελέθει μισούμενος. αὐτὰρ ἔγωγε,
 δύσκολος, οὐχ ὁρόων τὴν περικειρομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ καὶ νῦν πολιῇσι κατεύνασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
 κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης,
ὤφελον ὦ Κλεόβουλε πόθους νεότητος ἀθίγγους
 νῦν καὶ ἐποικτείρειν ὁπλοτέρων ὀδύνας,
μηδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα, μηδὲ κομάων
 τὴν ῥαδινὴν κούρην πάμπαν ἀπαγλαΐσαι.
ἀντίπατρος τῇ παιδὶ πάρος μεμέλητο ταλαίνῃ,
 καὶ νῦν ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέγονας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μέχρι τίνος φλογόεσσαν ὑποκλέπτοντες ὀπωπήν,
 φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα. κἤν τις ἐρύξῃ
 θράσσων, ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνήρ,
φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται. ἥδιον ἡμῖν
 ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον, ἢ θάνατον.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς Ἀριάδνην
κιθαριστρίδα.

Εἴποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἔχουσα,
 κούρη Τερψιχόρης ἀντεμέλιξε μίτοις.
εἴποτε δὲ ῥαγικῷ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνήν,
 αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.
εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵστατο, μᾶλλον ἂν αὐτή
 Κύπρις ἐνικήθη, κἂν ἐδίκαζε Πάρις.
σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας,
 τῶν Ἀριαδνείων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Φωσφόρε, μὴ τὸν ἔρωτα βιάζεο, μηδὲ διδάσκου
 ἄρεϊ γειτονέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.

ὡς δὲ

ὡς δὲ πάρος κλυμένης ὁρόων φαέθοντα μελάθρῳ,
οὐ δρόμον ὠκυπόδην ἦγεν ἀπ' ἀντολίης.
οὕτω μοι περὶ νύκτα μόγις ποθέοντι φανεῖσαν,
ἔρχεο δηθύνων, ὡς παρὰ κιμμερίοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὔξου ἔρως, κραδίης τε, καὶ ἥπατος. εἰδ' ἐπιθυμεῖς
βάλλειν, ἄλλο τί μου τῶν μελέων μετάβα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἕλκος ἔχω τὸν ἔρωτα, ῥέει δέ μοι ἕλκεος ἰχὼρ
δάκρυον, ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης.
εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος. οὐδὲ μαχάων
ἤπιά μοι πάσσει φάρμακα δευομένῳ.
τήλεφός εἰμι κόρη. σὺ δὲ γίνεο πιστὸς ἀχιλλεύς.
κάλλεϊ σῷ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας
φαιδρυνέεις, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα.
ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ,
μηκέτι Θεκλῆς ἐγγὺς ἰὼν ῥοδέης.
ὄμμασιν οἷς ῥοδόπην οὐ δέρκομαι, οὐδὲ φαεινῆς
φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠελίου.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδών ποτε βουκόλος ἀνήρ,
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
αὐτὰρ ἐμὲ στενάχοντα τόσης ἐπὶ νυκτὸς ὁμίχλην
ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος.
αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὀχετηγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ, παθέων.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
οἷα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ, τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἱμερτῆς εὐμαρὲς οἰόμενος.
ὡς δὲ διαρρῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι
δεσπότις ἔνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἥβῃ
οἰστροφόρου Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων,
αὐχένα σοι κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
δέξομαι καγχαλόωσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
νῦν πλέον, ἢ τὸ πάρος μήλῳ ἐφ' ἑσπερίδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τάχα Ταντάλεως ἀχερόντια πήματα ποινῆς
 ἡμετέρων ἀχέων ἦεν ἐλαφρότερα.
οὐ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος ἀπείργετο χείλεα μῖξαι
 χείλεϊ σῷ ῥοδέων ἀβροτέρῳ καλύκων
Τάνταλος ἀκριτόδακρυς. ὑπερτέλλοντα δὲ πέτρον
 δείδιεν. ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον οὐ δύναται.
αὐτὰρ ἐγώ, ζωὸς μὲν ἐών, κατατήκομαι οἴστρῳ.
 ἐκ δ᾽ ὀλιγοδρανίης, καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐσβέσθη φλογεροῖο πυρὸς μένος. οὐκ ἔτι κάμνω,
 ἀλλὰ καταφθινύθω, ψυχόμενος ῥαφίη.
ἤδη γὰρ μετὰ σάρκα, δι᾽ ὀστέα, καὶ φρένας ἕρπει,
 παμφάγον ἀσθμαίνων οὗτος ὁ πικρὸς ἔρως.
καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
 φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτόματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὤμοσα μιμνάζειν σέο τηλόθεν, ἀργέτι κούρη,
 ἄχρι δυωδεκάτης, ὦ πόποι, ἠριπόλης.
οὐδ᾽ ἔτλην ὁ τάλας. τὸ γὰρ αὔριον ἄμμι φαάνθη
 τηλοτέρω μήνης, ναὶ μὰ σέ, δωδεκάτης.
ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτευε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
 ὅρκια, πινακῆς νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα. μὴ δέ με μάστιξ
 πότνια, καὶ κατασμύξῃ καὶ σέο, καὶ μακάρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Διπλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
 ἕσπερος, ὑβριστὴν μῦθον ἐπιδεξαμένη.
ὕβρις ἔρωτας ἔλυσε. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.
 ὕβρις ἐμὴν ἔρεθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὤμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης.
 ὦ πόποι, ἀλλ᾽ ἱκέτης πρώϊος εὐθὺς ἔβην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ σὸν ἔτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης,
 χεῖμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα. τήκομαι οἴστρῳ
 Ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.
ἀσκεπὲς ἔστι κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης,
 ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον.
ἀργεννοῖς ὀθόνῃσι κατήορα βόστρυχα κεύθεις;
 οὐδὲν ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχει κραδίην.
μορφὴν τριχθαδίην, χαρίτων τριὰς ἀμφιπολεύει.
 πᾶσα δέ μοι μορφὴ πῦρ ἴδιον προχέει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεῦ, φεῦ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μείλιχον ὁ φθόνος εἴργει
βλέμματι λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων.
ἱστάμενοι δ' ἄγχιστα, τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς,
οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης.
ἵστασο, καὶ σκοπίαζε, μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου.
οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τεὸν τανύσεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανδρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῷ,
ὕδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
λυσσώων τάχα πικρὸν ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο.
σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι τὶς πτήξειε πόθου βέλος. ἰοδόκην γὰρ
εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.
μὴ πτερύγων τρομέοι τὶς ἐπήλυσιν. ἐξότε γάρ μοι
λὰξ ἐπιβὰς, στέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
ἀστεμφὴς, ἀδόνητος ἐνέζεται. οὐδὲ μετέστη,
εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδεύεται, οὔτε σὺ πέπλων,
οὔτε λιθοβλήτων πότνια κεκρυφάλων.
μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει
χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην.
ἰνδῴη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.
χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
ῥήθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης.
τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι. ὄμμασι μούνοις
θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν, πρὶν ἐνεσφρήγισσεν ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
ἡμετέρης θερμῷ βένθεϊ σῆς κραδίης,
φεῦ, φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπτυσας. αὐτὰρ ἐγώ τοι,
γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης.
τοῦτον καὶ φαέθοντι, καὶ ἀΐδι βάρβαρε λέξω,
κρῆσσαν ἐπισπέρχων εἰς σὲ δικασπολίην.

Τοῦ αὐτοῦ,

Δηθύνει Κλεοφάντις. ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν, ἦκα μαραινόμενος.
αἴθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ,
μηδέ μ' ὑπ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις.

ἆ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἑσπέριος ἐλθεῖν·
ἀλλ' οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθιζά μοι Ἑρμώνασσα φιλακρήτους μετὰ κώμους,
στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας,
ἐκ κυλίκων ἐπέχυεν ὕδωρ, ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
ἣν μόλις εἰς τριτάτην πλέξαμεν ἀμφιλύκην.
ἐφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν στομάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

φράζεό μοι Κλεοφαντί, ὅσαι χάριες, ὁππότε δισσοὺς
λαῦρον ἐπαυγίζων ἴσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἤ τις αἰδὼς
τούσδε διακρῖναι πλέγματα βαλλομένους.
εἴη μοι μελέεσσι τὰ Λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων
δεσμά, καὶ Ἡφαίστου πᾶσα δολορραφίη.
μοῦνον ἐγὼ χρυσέεσσα, τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας,
θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βουλόμενος,
δὴ τότε καὶ ξεῖνός με, καὶ ἐνδάπιος, καὶ ὁδίτης,
πότνια, καὶ ἀρητὴρ, χἠ παράκοιτις, ἴδοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεστιάουσα Χαρικλὼ,
λάθρῃ τοὺς ἰδίους ἀμφέβαλε στεφάνους,
πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. τὸ γὰρ στέφος ὥς δοκέω τι
εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κρεοντιάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ θρασὺς, ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων,
κεῖται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος.
ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν,
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς, ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη.
καί ῥ' ὁ μὲν, ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκτοις.
ἡ δὲ, κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.
παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον ἔχεις.
σβέσον ἀγηνορίην. ἐγγὺς ἴδ' ἣν νέμεσιν.

Τοῦ αὐτοῦ πέμψαντος ἰχθὺν κόρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις,
πτηνὸς ἔρως πτηνῷ κεῖσε τάχει με φέρει.
εἰ καὶ ἐς ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξεαι ἠῶ,
πεζὸς ἀμετρήτοις ἕψομαι ἐν σταδίοις.
εἰ δέ τι σοι στέλλω βύθιον γέρας, ἵλαθι κούρη,
εἰς σὲ θαλασσαίη τοῦτο φέρει Παφίη,
κάλλεϊ νικηθεῖσα τεοῦ χροὸς ἱμερόεντι
τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαΐῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοὶ, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκταρ ἐρώτων
κάλλεος ἀκρήτου ζωροπόται θρασέες;

πάλι διαθρέξωμεν, ὅποι δρόμος. ἐν δὲ γαλήνῃ,
νηφάλια σπείσω Κύπριδι μειλιχίῃ,
εἰ δ' ἄρα που καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσομαι οἴστρῳ,
γίνεσθε κρυεροῖς δάκρυσι μυδαλέοι,
ἔνδικον ὀτλεύοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ,
φεῦ, πυρὸς ἐς πόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππομένην φιλέουσα, νόον προσέρεισα Λεάνδρῳ·
ἐν δὲ Λεανδρείοις χείλεσι πηγνυμένη
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσί. πλεξαμένη δὲ
Ξάνθον, ἐς Ἱππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι. ἄλλοτε δ' ἄλλον
αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη
ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸ στόμα ταῖς χαρίτεσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι βάλλεις.
ὄμματα τῇ Παφίῃ, τὴν χέρα, τῇ κιθάρῃ.
σκυλεύεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν. οὔατα ἀοιδῇ.
πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας ἠϊθέους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρεται; οὐ μὰ σὲ κούρη,
οὐχ ἵνα τι πρήξω Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν Ἄρηα, καὶ ἀζαλέον περ ἐόντα,
δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
οὗτος ἐμοὶ πενθέοντι συνέμπορος. οὐδὲ κατόπτρου
δεύομαι. ἐν δ' αὐτῷ δέρκομαι αὐτὸν ἐγώ.
καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι. σὺ δ' ἢν ἀπ' ἐμεῖο λυθείης,
τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ἐς λαγόνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
ἔργα μελισσάων γίγνεται, ἢ σκαπάνῃ,
ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτος γέμεν ἀφρογενείης,
ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἐεῖσα.
ἥσυχά μοι νεύεις, πάντα μάτην ἐρέθεις.
ὤμοσα τὴν δυσέρωτα κόρην, τρισὶν ὤμοσα πέτραις,
μή ποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
πλῆξε μόνη τὸ φίλημα, μάτην πόππυζε σεαυτῇ,
χείλεσι γυμνοτάτοις οὔ τινι μιγνυμένοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παρμενὶς οὐκ ἔργῳ. τὸ μὲν οὔνομα καλὸν ἀκούσας
ᾠισάμην. σὺ δέ μοι πικροτέρη θανάτου.

καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
ὄφρα πάλιν κεῖνον τὸν φιλέοντα φύγοις.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι. εὖτε δ' ἐπέλθῃ
ὄρθρος ἐλινύσαι μικρὰ χαριζόμενος,
ἀμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες. ἐς δέ με δάκρυ
βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες. οὐ γὰρ ἔγωγε
τὴν φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ἀλλ' ἴτυλον κλαίοιτε κατ' οὔρεα, καὶ γοάοιτε
εἰς αἶπος, κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι,
βαιὸν ἵνα κνώσσοιμεν ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος,
ὅς με ῥοδανθέοις πήχεσιν ἀμφιβάλοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῴζεό σοι μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν
ἂψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω.
σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν, οἷά τε πικρὴν
νύκτα καταπτήσσω τὴν ἀχεροντιάδα.
ἤματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοίϊον. ἀλλὰ τὸ μέν που,
ἄφθογγον. σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις,
κεῖνο, τὸ σειρήνων γλυκερώτερον. ᾧ ἔπι πᾶσαι
εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόοινος. ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
εἰ γὰρ ἐπιψαύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
εὐμαρὲς, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον.
πορθμεύει γὰρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σεῦ τὸ φίλημα,
καί μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, μηδ' ὄμβρον ἐγείροις
μὴ τὸν ἐμὸν παύσῃς νυμφίον ἐρχόμενον.
αἰεὶ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι. καὶ γὰρ ὅτ' Ἡρὼ
ἥρμοσε Λεάνδρῳ. θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα.
ἡφαίστου τελέθεις. καὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπτων
Κύπριδι, θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί στενάχεις; φιλέω. τίνα; παρθένον. ἦ ῥά γε καλήν;
καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.
ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν,
ξυνῇ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν στιβάδι.
ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος. ἀμφαδίην δὲ
οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπτομένην.
τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον; ἀτρεκὲς ἔγνων
ὅττι γε τῶν κτεάνων πουλὺ τὸ λειπόμενον.

ἔγνως. οὐ φιλέεις. ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ
ψυχὴ ἐρωμανέειν, ὀρθὰ λογιζομένη;

Τοῦ αὐτοῦ.

Δισσῶν θηλυτέρων μοῦνός ποτε μέσσα καθεύδων,
τῆς μέν, ἐφιμείρων, τῇ δέ, χαριζόμενος.
εἷλκε δέ μ' ἡ φιλέουσα. πάλιν δ' ἐγὼ οἷά τε τὶς φώς,
χείλεϊ φειδομένῳ τὴν ἑτέρην ἐφίλουν.
ζῆλον ὑποκλέπτων φιλογάκου, ἧς τὸν ἔλεγχον,
καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,
ὡς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν δισσὰ κολαζομένῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
σειομένη πλέκτας, καὶ σοβαρευομένη,
ἡ μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
χεῖρας ῥικνώθη. τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
μαζὸς ὑπεκλίνθη. πέσον ὀφρύες. ὄμμα τέτηκται.
χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
τὴν πολιήν, καλέω νέμεσιν πόθου, ὅτι δικάζει
ἔννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτή μοι Κυθέρεια, καὶ ἱμερόεντες ἔρωτες,
τήξουσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην.
ἄρσενας εἰ ποθέσω φιλέειν ποτέ. μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις.
ἄρκια θηλυτέρων ἀλιτήματα. κεῖνα κομίσσω.
καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθον; ἦ ῥά καὶ αὐτὴ
κάμνεις αὐαλέοις ὄμμασι τηκομένη;
ἢ σὺ μέν, ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἡμετέρης δὲ
φροντίδος, οὔτε λόγος γίγνεται, οὔτ' ἀριθμός.
εὑρήσεις τὰ ὅμοια, τεὴν δ' ἀμέγαρτε παρειὴν,
ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, παλίγκοτος. ἓν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρευομένας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η ῥαδινὴ Μελίτη, τανάου ἤδη γήραος οὐδῷ
τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν,
ἀλλ' ἔτι μαρμαίρουσι παρηΐδες. ὄμμα δὲ θέλγον
οὐ λάθε. τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκάς, οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν. ἐνθάδε δ' ἔγνων
ὅττι φύσιν νικᾶν ὁ χρόνος οὐ δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σπεύδων εἰ φιλέει με μαθεῖν εὐῶπις Ἐρευθώ,
πείραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέῳ.
βήσομαι δὴ ξείνην τινὰ πού χθόνα. μίμνε δὲ κούρη
λέξω, ἡμετέρου μνῆστιν ἔχουσα πόθου.
ἡ δὲ, μέγα στονάχησε, καὶ ἥλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
πλῆξε, καὶ εὐπλέκτου βότρυν ἔρηξε κόμης.
καί με μένειν ἱκέτευεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς
ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα μένειν.
ὄλβιος εἰς πόθον εἰμί. τὸ γὰρ μενέαινον ἀνύσσαι,
πάντῃ εἰς μεγάλην τοῦτο δέδωκε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸ τῆς πόλεως διάγοντος διὰ τὰ
λύσιμα τῶν νόμων ὑπομνηστικὸν πρὸς
Παῦλον σιλεντιάριον.

Ενθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ,
φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.
ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
ὄρνιθες, δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων,
καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες. ἡ δ' ὀλολυγὼν
τρύζει τρηχαλέαις ἐνδιάουσα βάτοις.
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος; ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκούειν
ἤθελον, ἢ κιθάρης κρούματα Δηλιάδος.
καί μοι δισσὸς ἔρως περικίδναται. εἰσοράαν γὰρ
καὶ σὲ μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
ἧς με περιτρύχουσι μεληδόνες. ἀλλά με θεσμοὶ
εἴργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι δορκαλίδος.

Παύλου σιλεντιαρίου ἀντίγρα-
φα εἰς αὐτό.

Θεσμὸν ἔρως οὐκ οἶδε βιημάχος, οὐδέ τις ἄλλη
ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης.
εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκει,
οὐκ ἄρα σοὶ κρυόεις λάβρος ἔνεστιν ἔρως.
ποῖος ἔρως, ὅτε βαιὸς ἁλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
σὸν χρόα, παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
νηχόμενος Λείανδρος, ὅσον κράτος ἐστὶν ἐρώτων,
δείκνυεν, ἐννυχίου κύματος οὐκ ἀλέγων.
σοὶ δὲ φίλος, παρέασι καὶ ὁλκάδες· ἀλλὰ θαμίζεις
μᾶλλον Ἀθηναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
θεσμοὺς, Παλλὰς ἔχει, Παφίη, πόθον. εἰπὲ τίς ἀνὴρ
ἐν ἑνὶ θητεύσει Παλλάδι, καὶ Παφίῃ;

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἠϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν
ταῖς ἁπαλοψύχοις ἔχεται θηλυτέραις.
τοῖς μὲν γὰρ παρέασιν ὁμήλικες, οἷς τὰ μερίμνης
ἄλγεα, μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ.

παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
πλάζονται, γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι.
ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις
κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τηκόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἄγαν σοφὸς εἶπεν, ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέραστος,
ὡς καλός, ἠγάλλουν ταῖς μεγαλοφροσύναις.
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο
κεῖσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κερδαλέης.
ἡ δ' ὑπερηέρθη. σοβαρὴν δ' ὑπερέσχεθεν ὀφρύν,
ὥσπερ τοῖς προτέροις ἤθεσι μεμφομένη.
καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπός, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθής,
ὁ πρὶν ἀερσιπέτης, ἥττημαι ἐξαπίνης.
πάντα δ' ἔναλλα γένοντο. πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κούρης,
ἴαχον, ἱλήκοις, ἤλιτεν ἡ νεότης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποίην τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τρίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς,
μαχλάδος οἰμώξεις χρυσομανῆ σπατάλην.
εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσεις λέχος, ἐς γάμον ἥξεις
ἔννομον, ἢ ποινὰς τὰς περὶ τῶν φθορέων.
κουριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐγείρειν,
τίς κεν ὑποτλαίη, πρὸς χρέος ἑλκόμενος;
μοίχια λέκτρα κάκιστα, καὶ ἔκτοθέν εἰσιν ἐρώτων.
ὧν μέτα, παιδομανὴς κείσθω ἀλιτροσύνη.
χήρη δ' ἡ μὲν ἄκοσμος, ἔχει πάνδημον ἐραστήν,
καὶ πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης.
ἡ δὲ σαοφρονέουσα, μόλις φιλότητι μιγεῖσα,
δέχνυται ἀστόργου κέντρα παλιμβολίης,
καὶ στυγέει τὸ τελεσθέν. ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς
ἄψ ἐπὶ λυσιγάμους χάζεται ἀμβολίας.
ἢν δὲ μιγῇς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλῆθι καὶ αὐτὸς,
δοῦλος ἐναλλάγδην δμωΐδι γιγνόμενος.
εἰ δὲ καὶ ὀθνείῃ, τότε σοι νόμος αἶσχος ἀνάψει,
ὕβριν ἀνιχνεύων σώματος ἀλλοτρίου.
πάντ' ἄρα Διογένης ἔφυγεν τάδε. τὸν δ' ὑμέναιον
ἤειδεν παλάμῃ, Λαΐδος οὐ χατέων.

Αγλωαίου ῥαιφερνδαρίου.

Ὄμματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν.
χείλεα δ' ἀκροβαφῆ λοξὰ παρεκτανύεις.
καὶ πολὺ κιχλίζουσα, σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην.
ἐκχυμένας δ' ὁρόω τὰς σοβαρὰς παλάμας.
ἀλλ' οὐ σῆς κραδίης ὑψαύχενος ὤκλασεν ὄγκος.
οὔπω ἐθηλώθης οὐδὲ μαραινομένη.

Παλλαδᾶ.

Νῦν καταγιγνώσκω καὶ τοῦ Διὸς ὡς ἀνάνδρου,
μὴ μεταβαλλομένου τῆς σοβαρᾶς ἕνεκεν.

οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὐ δὲ Δανάης πόθει κάλλος,
οὐδ' ἁπαλῆς Λήδης ἐς ἀέρα λειπομένης.
ἐμὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται, οἶδα γὰρ αὐτὸν
τὸν βασιλευουσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ.

Ἄρσενας ἄλλος ἔχοι. φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας
τὴν χρονίην φιλίην οἷα φυλασσομένας.
οὐ καλὸν ἡβητῆρσιν. ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
τὴν τρίχα τὴν φθονερήν, τὴν ταχὺ φυομένην.

Λεοντίου.

Ψαῦε μελισταγέων στομάτων Λέμας. εὗρες, ἄμελγε·
οὐ φθονέω. τὴν σὴν δ' ἤθελον αἶσαν ἔχειν.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἱμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται. ἀλλὰ μετέλθοις
κείνης πότνα Δίκη κόμπον ἀγηνορέης.
μὴ θανάτῳ βασίλεια. τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἥξοι
γῆρας. ἐς ῥυτίδων σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.
τίσειαν πολιαὶ τάδε δάκρυα. κάλλος ὑπόσχοι
ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης.

Φιλοδήμου.

Δακρύεις. ἐλεεινὰ λαλεῖς. περίεργα θεωρεῖς.
ζηλοτυπεῖς. ἅπτῃ πολλάκι. πυκνὰ φιλεῖς.
ταῦτα μὲν ἐστιν ἐρῶντος, ὅταν δ' εἴπω παράκειμαι
καὶ σὺ μένεις ἁπλῶς, οὐδὲν ἐρῶντος ἔχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆλον ἐγώ. βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον
Ξανθίππη. κἀγώ, καὶ σύ, μαραινόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν σιγῶντα φιλαινὶ, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων
λύχνον, ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσου,
ἔξιθι. μαρτυρίην γὰρ ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
ἔμπνουν, καὶ πυκτὴν κλεῖε φιλαινὶ, θύραν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὺξ ἱερή, καὶ λύχνε, συνίστορας οὔ τινας ἄλλους
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἰλόμεθ' ἀμφότεροι.
χὠ μὲν ἐμὲ στέρξειν, κεῖνον δ' ἐγὼ οὔποτε λείψειν,
ὠμόσαμεν, κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι.
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μελαίνει
βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας,
ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν ἔρωτες
Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.

φεύγωμεν δυσέρωτον, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῆ.
μάντις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον Ἡλιοδώρας,
δάκρυα, καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.
φησὶ μὲν, ἀλλὰ φυγεῖν οὔ μοι σθένος. ἡ γὰρ ἀναιδὴς
αὐτὴ, καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος, ἤν τε κατ' ἦμαρ,
ἔτ' ἀποτολμήσας ἤλυθον ἑσπέριος.
οἶδ' ὅτι πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπὲρ θεν ἐμῆς.
ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἐστὶ γὰρ ὁ θρασὺς. ἠδ' ὅταν ἕλκῃ
πάντοτ' ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑξήκοντα τελεῖ χαρίκλω λυκάβαντος ἐς ὥρας.
ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
καὶ χρὼς ἀρρυτίδωτος. ἔτ' ἀμβροσίη, ἔτι πειθὼ
πάσας ἐπιστάζει μυριάδας χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθην. τίς δ' οὐχὶ κεκώμακε; τίς δ' ἀμύητος
κώμων; ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ.
ἐῤῥίφθω. πολιὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
θρὶξ, ἤδη συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης.
καὶ παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν, ἡνίκα καὶ νῦν
οὐκ ἔτι, λωοτέρης φροντίδος ἁψόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθην πλουτῶν Σωσικράτους. ἀλλὰ πένης ὢν,
οὐκ ἔτ' ἐρᾷ. λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει.
ἡ δὲ πάρος σε καλοῦσα μύρον, καὶ τερπνὸν ἄδωνιν
Μηνοφίλα, νῦν μου τοὔνομα πυνθάνεται.
τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἦ μόλις ἔγνως
τοῦτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ χαλεπὴ κατὰ πάντα Φιλήσιον, ἡ τὸν ἐραστὴν
μηδέποτ' ἀργυρείου χωρὶς ἀναχομένη,
φαίνετ' ἀνεικοτέρη νῦν, ἢ πάρος, οὐ μέγα θαῦμα
φαίνεσθ' ἠλλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω.
καὶ γὰρ πρηϋτέρη ποτὲ γίγνεται ἀσπὶς ἀναιδής.
δάκνει δ' οὐκ ἄλλως, ἢ θανατηφορίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθην Δημοῦς, παφίης γένος. οὐ μέγα θαῦμα.
καὶ Σαμίης Δημοῦς δεύτερον. οὐχὶ μέγα.
καὶ πάλιν ὀσιακῆς Δημοῦς τρίτον. οὐκ ἔτι ταῦτα
παίγνια. καὶ Δημοῦς τέτρατον ἀργολίδος.

αὐταί

αὐταί που μοῖραί με κατωνόμασαν φιλόδημον,
ὡς αἰεὶ δημοῦς θερμὸς ἔχει με πόθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικκὴ, καὶ μελανεῦσα φιλαίνιον, ἀλλὰ σελίνων
οὐλοτέρη, καὶ ἀμνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη,
καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγωτέρα, καὶ παρέχουσα
πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη.
τοιαύτην στέργοιμι φιλαίνιον, ἄχρις ἂν εὕρω
ἄλλην ὦ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς, καὶ λαλιὴ, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ᾠδὴ
Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
ὦ ψυχὴ, φλέξει σε, τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
οὐκ οἶδα. γνώσῃ δύσμορε, τυφομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω ποδὸς, ὢ κνήμης, ὢ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
μηρῶν, ὢ γλουτῶν, ὢ κτενὸς, ὢ λαγόνων,
ὢ ὤμων, ὢ μαστῶν, ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,
ὢ χειρῶν, ὢ τῶν μαίνομαι ὀμματίων,
ὢ κακοτεχνοτάτου κινήματος, ὢ περιάλλων
γλωττισμῶν, ὢ τῶν κλῶμαι φωνασίων.
εἰδ' ὀπικὴ, καὶ φλωρὰ, καὶ οὐκ ᾄδουσα τὰ Σαπφοῦς,
καὶ Περσεὺς ἰνδῆς ἠράσατ' ἀνδρομέδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η κομψὴ, μεῖνόν με, τί σοι καλὸν οὔνομα; ποῦ σε
ἔστιν ἰδεῖν; ὃ θέλεις, δώσομεν, οὐδὲ λαλεῖς;
ποῦ γίνῃ; πέμψω μετὰ σοῦ τινά; μή τις ἔχει σε;
ὦ σοβαρὴ, ὑγίαιν', οὐδ' ὑγίαινε λέγεις;
καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσειν
καὶ σοῦ σκληροτέρας. νῦν δ' ὑγίαινε γύναι.

Αντιφίλου.

Χεῦμα μὲν, εὐρώτας λακωνικὸν. ἁ δ' ἀκάλυπτος,
Λήδα, χὠ κύκνῳ κρυπτόμενος κρονίδας.
οἱ δέ με τὸν δυσέρωτα καταίθετε. καὶ τί γένωμαι
ὄρνεον. εἰ γὰρ ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος.

Μελεάγρου.

Ηδυμελεῖς μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν πειθοῖ, καὶ ἔρως καλὸς ἐφ' ἡνιόχῳ,
ζηνοφίλα σοὶ σκῆπτρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοὶ
αἱ τρισσαὶ χάριτες, τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίην παρέδειξεν ἑταίρην;
τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι χάριτα;

ἦ ῥ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον εὕρετο δῶρον,
δῶρα διδοὺς, καὐτὴν τὴν χάριν ἐν χάρισι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ φίλερως χαλεποῖς ἀσκληπιὰς, οἷα γαλήνης
ὄμμασι, συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεινὸς ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον; ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν οἰμώζων, πολλάκι δεινὸς ἔρως.
ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς,
ἥδεται. ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος ἐξ ὑγροῦ Κύπρι σὺ πῦρ τέτοκας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρώσας
τόξα τε, καὶ σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς,
μυχθίζεις; τάχα που σαρδόνιον γελάσεις,
εἰ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην,
καίτοι καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε πάροικον
ψυχῇ συζεύξω λύγκα παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσκίνητε. λαβὼν δ' ἐπὶ κοῦφα πέδιλα,
ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ;
οὐ μήτηρ στέργει μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
ἡφαίστου, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσιν;
μητρὸς δ' οὐ μήτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τρηχὺ βοᾷ; γενέτης δ' οὔτε τις, οὔτε τινός;
τοὔνεκεν ἡφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὴν
στέρξεν ἴσην, ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος.
ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται.
ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν σκύλλαν ἐποψόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰεί τοι δινεῖ μὲν ἐν οὔασιν ἦχος ἔρωτος.
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
οὐδ' ἡ νὺξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων
ἤδη που κραδίῃ γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
ὦ πτανοί, μὴ καί ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν ἔρωτες
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὐτὸς ἔρως ὁ πτανὸς, ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι Τιμάριον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ σοβαρὴ βαλανίσκα, τί δή ποτέ μ' ἔκπυρα λούεις;
πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τοῦ πυρὸς αἰσθάνομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ κάλλει καυχᾷ, γίγνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρανθὲν ἄφνω, σὺν κοπρίοις ἐρρίφη.
ἄνθος γὰρ, καὶ κάλλος, ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων ἐξεμάρανεν ὁ χρόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλὸν, μετάδος πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα, τὴν πολύμισθον
τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
γυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχρι φίλης ἠοῦς προῖκα χαριζόμενος.
οὐκ ἔτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ὕπνον ἔχων κεῖνο χαριζόμενον.

Ἀσκληπιάδου.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων.
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετὸν, ὡς ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθή γε κόμη τἀμὰ δάκρυα πίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεοῦσα τρὶς ὤμοσεν ἡράκλεια
ἥξειν, κοὐχ ἥκει. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμυνον. ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς, μηκέτι φῶς πάρεχε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου,
πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.
ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι. ἢν δέ μ' ἀφέῃς,
καὶ διαθῇς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.
ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεὸς, ᾧ ποτε πεισθεὶς
ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

Ποσειδίππου.

Ἐν παφίῃ κυθερείᾳ παρήιον εἶδε Κλέανδρος
Νικοῦς ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένης.
καιομένους δ' ὑπ' ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἄνθρακας ἀνὴρ
ξηροὺς, ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπεσπάσατο.

χὡ μὲν

χῶ μὲν, φιλαγρεὺς γαίης ἔπι· τὴν δὲ, θαλάσσης
ψαύουσαν, πηνεῖς εἴχοσαν αἰγιαλοί.
νῦν δ' ἴσος ἀμφοτέροις φιλίης πόθος. οὐκ ἀτελὴς γὰρ
εὐχὰ, τὰς κείνης εὔξατ' ἐπ' ἠϊόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δάκρυα, καὶ κῶμοι, τί μ' ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἄραι
ἐκ πυρὸς, εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακιήν;
λήγω δ' οὔποτ' ἔρωτος. ἀεὶ δέ μοι ἐξ ἀφροδίτης
ἄλγος, ὁ μὴ κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Ῥούφου δομεστίκου.

Πάντα σέθεν φιλέω, μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
ἐχθαίρω, στυγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Ἀντιφίλου.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν ὅτ' ἦν ἔτι φίλτρα Τερείνης
νήπια, συμφλέξει πάντας ἀεξομένη.
οἱ δ' ἐγέλων τὸν μάντιν. ἰδ' ὁ χρόνος, ὅν ποτ' ἐφώνουν
οὗτος. ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ἠσθανόμην.
καὶ τί πάθω; λεύσσειν μὲν, ὅλαι φλόγες. ἢν δ' ἀπονεύσω
φροντίδες. ἢν δ' αἰτῶ, παρθένος. οἰχόμεθα.

Λουκιλλίου.

Ἢ τὸ φιλεῖν περίγραψον ἔρως ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖσθαι
πρόσθες, ἵν' ἢ λύσῃς τὸν πόθον, ἢ κεράσῃς.

Ῥουφίνου.

Παλλὰς ἐσαθρήσασα, καὶ ἥρη χρυσοπέδιλος
Μαιονίην, ἐκ κραδίης ἴαχον ἀμφότεραι,
οὐκ ἔτι γυμνούμεθα, κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ.
οὐ καλὸν ἡττᾶσθαι δὶς περὶ καλλοσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος. πειθοῦς στόμα. σῶμα καὶ ἀκμὴν
εἰαρινῶν ὡρῶν. φθέγμα δὲ, Καλλιόπης.
νοῦν, καὶ σωφροσύνην, θέμιδος, καὶ χεῖρας ἀθήνης.
σὺν σοὶ δ' αἱ χάριτες, τέσσαρές εἰσι φίλαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέμπω σοι ῥοδόκλεια τόδε στέφος ἄνθεσι πλέξας,
αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεψάμενος παλάμαις.
ἔστι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυαναυγὲς ἴον.
ταῦτα στεψαμένη, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα.
ἀνθεῖς, καὶ λήγεις καὶ σὺ, καὶ ὁ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γείτονα παρθένον εἶχον ἀμυμώνην ἀφροδίτην,
ἥ μου τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν οὐκ ὀλίγον.
αὕτη μοι προσέπαιζε, καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐτόλμα.
ἠρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ᾐσθάνετο.

ἰῶνσε πολλὰ κεκμηώς. παραλύκησα νῦν ὅτι τίκτει.
ὥστε τί ποιῶμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὕτη πρόσθ' ἦν βραχύχροος, ἀερόμαθος,
εὔσφυρος, εὐμήκης, εὔοφρυς, εὐπλόκαμος.
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιῇσι.
καὶ νῦν τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα Μελισσιὰς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν ὡς βελέων δεξάμενον φαρέτρην.
καὶ βάσις ἀστατέουσα, καὶ ἄστατος ἄσθματος ὁρμὴ
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες.
ἀλλὰ πόθοι, πρὸς μητρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης,
φλέξατε τὴν ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δύσιν οὐκ ἴσχυσας ἴσην φλόγα πυρφόρε καῦσαι,
τὴν ἐνὶ καιομένην ἢ σβέσον, ἢ μετάθες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔστ' οὗτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσαν
βούλετ' ἔχειν φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος,
ἀλλ' ὅς τις κακόμορφον ἰδὼν πεφορημένος οἴστρῳ
στέργει, μαινομένης ἐκ φρενὸς αἰθόμενος.
οὗτος ἔρως, πῦρ τοῦτο. τὰ γὰρ καλὰ πάντας, ὁμοίως
τέρπει τοὺς κρίνειν εἶδος ἐπισταμένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ. μύρῳ τὸ μύρον θεραπεύων,
ὡς Βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ Βρομίου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὑψοῦται Ῥοδόπη τῷ κάλλεϊ. κἢν ποτε χαῖρε
εἴπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπάσατο.
ἤν ποτε καὶ στεφάνους προθύρων ὑπερεκκρεμάσωμαι,
ὀργισθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν.
ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεὲς, ἔλθετε θᾶσσον.
σπεύσατε, κἂν ὑμεῖς πείσατε τὴν Ῥοδόπην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὥπλισμαι πρὸς ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμὸν,
οὐδέ με νικήσει μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα.
θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συνελεύσομαι, ἢν δὲ βοηθὸν
Βάκχον ἔχῃ, τί ποιεῖν πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἱ χάριτες, Παφίαι δύο, καὶ δέκα μοῦσαι.
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, μοῦσα, χάρις, Παφίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄμματ' ἔχεις ἥρης Μελίτη, τὰς χεῖρας ἀθήνης.
τοὺς μαζοὺς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.

εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τρισόλβιος ὅς τις ἀκούει,
ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν, ἀθάνατος δ' ὁ σιωνῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ῥουφῖνος τῇ μῇ γλυκερωτάτῃ ἐλπίδι πολλὰ
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔτι παιδομανής, ὡς πρίν ποτε, νῦν δὲ καλοῦμαι
θηλυμανής. καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον,
ἀντὶ δέ μοι παίδων ἀδόλου χροὸς, ἤρεσε γύψου
χρίσματα, καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον.
βοσκήσει δελφῖνας ὁ δενδροκόμης ἐρύμανθος,
καὶ πολιὸν πόντου κῦμα θοὰς ἐλάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ὁρῶς ἴσα τόξα τιταίνεις,
εἶ θεός. εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, οὐ θεὸς εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ὑπνώσαις κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις. ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι. σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθεάσατο κούρας,
οὐκ ἔτ' ἂν οὐδ' ἐνιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤρισαν ἀλλήλαις, ῥοδόπη, Μελίτη, ῥοδόκλεια,
τῶν τριοσῶν τίς ἔχει κάλλος ἀρειότερον.
καί με κριτὴν εἵλοντο. καὶ ὡς θεαὶ αἱ περίβλεπτοι,
ἔστησαν οἵῳ νέκταρι λειπόμεναι.
ἀλλὰ σαφῶς ἃ πέπονθε Πάρις διὰ κρίσιν εἰδώς,
τὰς τρεῖς ἀθανάτους εὐθὺ συνεστεφάνουν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λουσάμενοι Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
ἕλκωμεν, κύλικας μείζονας ἀράμενοι.
βαιὸς ὁ χαιρόντων ἐστὶ βίος. εἶτα τὰ λοιπά,
γῆρας κωλύσει. καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα καὶ ἢν ἄχρι χείλεος ἔλθῃ,
ἥδει, κἂν ψαύσῃ μοῦνον ἄχρι στόματος.
ψαύει δ' οὐκ ἄκροις τοῖς χείλεσιν. ἀλλ' ἐρείσασα
τὸ στόμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποῦ νῦν πραξιτέλης; ποῦ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείτου
αἱ ταῖς πρόσθε τέχναις πνεύματα χαριζόμεναι;

τίς πλοκάμους Μελίτης ἐνώδιας, ἢ πυρόεντα
 ὄμματα, καὶ διερῆς φέγγος ἀπηλάσατο;
ποῦ πλάσαι; ποῦ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῇδε
 μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξόανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίκη, γηράσκομεν; οὐ προεφώνουν
 ἥξουσιν ταχέως αἱ διαλυσίφιλοι;
νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιὴ, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
 καὶ στόμα τὰς προτέρας οὐκέτ' ἔχον χάριτας.
μή τίς σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακεύων
 λίσσεται, ὡς δὲ τάφον, νῦν σε παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ἔρως παρέδωκε Βοῶπι,
 γαῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῆ, πάνδουλον, ἑκούσιον, αὐτοκέλευστον,
 αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
ἄχρι φίλης πολιῆς, καὶ γήραος. ὄμμα βάλοι δὲ
 μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς γυμνὴν οὕτω σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδειρεν;
 τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως εὕρηκεν ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθών;
 γιγνόμενον. πᾶσαι τοῦτο ποιοῦσι τέκνον.
πλὴν ἄρα νῦν, ὅταν ᾖ ἔσω. κεῖνος δ' ὅταν ἔξω,
 τὸ πρόθυρον σφήνου, μὴ πάλι ταὐτὸ πάθῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκβάλλει γυμνήν τις, ἐπὴν εὕρῃ ποτὲ μοιχὸν,
 ὡς μὴ μοιχεύσας, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρου.
εἶτα τέκνον κλαίουσα καταδρύψασα τὸ πρόσωπον,
 καὶ παραειγώσεις μαινομένου προθύροις;
ἔμαξαι. μὴ κλαῖε τέκνον. χεὑρήσομεν ἄλλον.
 μηκέτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότα, καὶ τὸ δέρειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Προδίκη παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σε
 γουνάζομαι στερεὴ, μηδὲν ἀκουόμενος;
ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι.
 καὶ τάχα μοι δώσεις ὡς Ἑκάβη Πριάμῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἱκέτευον.
 καὶ τῶν ἀμβροσίων ἁψάμενος γονάτων,
σῶσον ἔφην ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρὸν,
 καὶ φεῦγον ζωῆς πνεῦμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν. ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
 ταῖς τρυφεραῖς χερσὶν ἡμᾶς ὑπεξέβαλεν.

Διονυσίου σοφιστοῦ.

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν. ἀλλὰ τί πωλεῖς;
σαυτὴν, ἢ τὰ ῥόδα, ἠὲ συναμφότερα;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην. σὺ δ' ἐπιστείχουσα παρ' αὐγὰς,
στήθεα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη, κομίσαις στήθεσι χιονέοις.
εἴθε κρίνον γενόμην λευκόχροον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη, μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.

Μακκίου.

Ὤμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' ἡδυλίου Κυθέρεια,
σὸν κράτος ἡσυχάσειν. ὡς δοκέω δὲ, γελᾷς,
τὸ μὸν ἐπισταμένη πάντως κακόν. οὐ γὰρ ὑποίσω
τὴν ἑτέρην. ὅρκους δ' εἰς ἀνέμους τίθεμαι.
αἱροῦμαι δ' ἀσεβεῖν, κείνης χάριν. ἢ τὰ σὰ τηρῶν
ὅρκι', ἀποθνήσκειν πότνι' ὑπ' εὐσεβίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί στυγνή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκαῖα Φιλαινὶ
σκύλματα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;
μὴ, τὸν ἐραστὴν εἶδες ἔχουθ' ὑποκόλπιον ἄλλην;
εἶπον ἐμοί, λύπης φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
δακρύεις; οὐ φὴς δέ; μάτην ἀρνεῖσθ' ἐπιβάλλει.
ὀφθαλμοὶ, γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θερμαίνει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος. ἀλλὰ φοβοῦμαι
τοῦτο τὸ φῶς, ἤδη πῦρ μέγα γιγνόμενον.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Μήνη χρυσόκερως, δέρκευ τάδε. καὶ πυριλαμπεῖς
ἀστέρες, οὓς κόλποις ὠκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιποῦσα μυρόπνοος ᾤχετ' Ἀρίστη.
ἑκταίην δ' εὑρεῖν τὴν μάγον οὐ δύναμαι.
ἀλλ' ἔμπης αὐτὴν ζητήσομεν, ἢν ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἰχνίην Διόκλειαν, ἀσαρκοτέρην Ἀφροδίτης
ὄψεαι, ἀλλὰ καλοῖς ἤθεσι τερπομένην.
οὐ πολύ μοι τὸ μεταξὺ γενήσεται. ἢν δὲ ποθεινὰ
στέρνα πεσὼν, ψυχῆς κείσομαι ἐγγυτάτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔγχει Λυσιδίκης κυάθους δέκα. τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφράντης, ἕνα μοι λάζε δίδου κύαθον.
φήσεις Λυσιδίκην με φιλεῖν πλέον. οὐ μὰ τὸν ἡδὺν
Βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι,
ἀλλά μοι Εὐφράντη, μία πρὸς δέκα. καὶ γὰρ ἀπείρους
ἀστέρας, ἓν μήνης φέγγος ὑπερτίθεται.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

Παρθένον Ἀλκίππην ἐφίλουν μέγα. καί ποτε πείσας
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.
ἀμφοτέρων δὲ στέρνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ ποθεινοτέρων.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθον κείνης λάλον. ἀλλ' ἐσιδοῦσα
ἐξαπίνης, ἑρμῆς κοινὸς ἔφη θύγατερ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Πάντα καλός. τό γε μὴν χρυσῆν ἔτι τὴν ἀφροδίτην
ἔξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαιονίδης.
ἢν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρῃς φίλος, οὔτε θυρωρὸς
ἐν ποσὶν, οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται.
ἢν δ' ἑτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος. ὦ πλεονέκται,
οἱ πλούτου πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄρθρος ἔβη Χρύσιλλα. πάλαι δ' ἠῷος ἀλέκτωρ
κηρύσσων, φθονερὴν ἠριγένειαν ἄγει.
ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
οἴκοθεν εἰς πολλοὺς ἠϊθέων ὀάρους.
γηράσκεις Τιθωνέ. τί γὰρ σὴν εὐνέτιν ἠῶ
οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων;

Παρμενίωνος.

Εἰς Δανάην ῥεύσας ὀλύμπιε χρυσός, ἵν' ἡ παῖς
ὡς δώρῳ πεισθῇ, μὴ τρέσῃ ὡς Κρονίδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ζεὺς τὴν δανάην, χρυσοῦ, κἀγὼ δέ σε, χρυσοῦ.
πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦ Διὸς οὐ δύναμαι.

Καλλιμάχου.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ βαίνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν, ἄλλης δὴ θέρεται πυρί. τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Σκιαίου.

Ἐχθαίρω τὸν ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται. ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνὸν
δῃώσας ἀπ' ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ὀνέστου.

Οὔτε με παρθενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γεραιῆς.
τὴν μὲν, ἐποικτείρω, τὴν δὲ, καταιδέομαι.
εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀσταφίς, ἡ δὲ πέπειρος,
ἐς Κύπριδος θαλάμους ὥρια καλλοσύνη.

Νικάρχου.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει, ἤν τε ποδαγρὸς
  ἤν τε δρομεὺς γεγονὼς, ἐς ἀΐδην ὑπάγω;
πολλοὶ γάρ μ᾽ οἴσουσιν, ἔα χωλόν με γενέσθαι.
  τῶν δ᾽ ἕνεκεν γὰρ ἴσως οὔποτ᾽ ἐῶ θιάσους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα λίθον κίνει. σαυτὴν τρέφε. καὶ γράφε πρός με
  εἰς ποίην ἀκτὴν εὐφρόσυνον γέγονας;
εὐτακτεῖν πειρῶ. τὸ φοίνικον ἄντι ποδιστὸν
  γίγνεται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.
ἢν ἐν γαστρὶ λάβῃς, λάβε. καὶ τίκε, μὴ θορυβηθῇς.
  εὑρήσει πόθεν ἔστ᾽ ἐλθὸν ἐς ἡλικίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἄνευ χαρίτων, τέρπει μόνον. οὐ κατέχει δὲ,
  ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.
ὁπλίζου Κύπρι τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ.
  ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος ὧδε τόπον.

Ἀργεντταρίου.

Ἰσιὰς ἡδύπνοιε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὔδεις,
  ἔγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον.
ὃν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἠῶ
  ὄψεαι, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Κριναγόρου.

Κἢν ῥίψῃς ἐπὶ λαιὰ, καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς
  Κριναγόρη, κενεοῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχους.
εἰ μή σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Γέμελλα,
  γνώσῃ κοιμηθεὶς, οὐχ ὕπνον ἀλλὰ κόπον.

Βασσοῦ.

Οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε. βοῦς δὲ γένοιτο
  ἄλλος, χὡ μελιθροῦς κύκνος ἐπ᾽ ἠϊόνος.
Ζηνὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια. τῇ δὲ Κορίννῃ
  τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοὐ πέτομαι.

Ἀδήλου.

Οὐκέτι βαστάζω μὰ τὰ σ᾽ ὄμματα τὴν Φιλοδήμου,
  καὶ τὴν μηνολεχῆ σεῖο διαζυγίην,
ἀλλ᾽ ἀεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορκήσων
  ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς Ἀρτέμιδος
ἄσειον. ἀλλὰ πάτρη με δεδέξεται. ἐς δὲ σὸν ὄμμα
  πτήσομαι, ἐρρῶσθαι μυρία σ᾽ εὐχόμενος.

Ἀδήλου.

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀστίλβουσαν ἐθείραις,
  εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον ἄνασσα κόμαις,
ἴση ἀπ᾽ ἀμφοτέρων λάμπει χάρις, ἢ ῥά γε ταύταις
  θριξὶ συνοικήσει, καὶ πολιῇσιν ἔρως.

Ἀδήλου.

Ποῦ σοι κεῖνα μέλισσα τὰ χρύσεα, καὶ περίοπτα
 τῆς πολυθρυλήτου κάλλεα φαντασίης;
ποῦ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν
 καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πηνιχρή, ψαφαρή τε, κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα,
 ταῦτα τὰ τῶν ἀπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Ἀδήλου.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σου τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
 κεῖνο τὸ τῆς λύγδου βάσκανε λειότερον.
νῦν μοι προσπαίζεις, ὅτε τὰς τρίχας ἠφάνικάς σου,
 τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας,
μηκέτι μοι μετέωρε προσέρχεο, μὴ δὲ συνάντα.
 ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον οὐ δέχομαι.

Ἀδήλου.

Ἡδὺ φίλτατε λύχνε τρεὶς ἔπταρες. ἦ τάχα τερπνὴν
 ἐς θαλάμους ἥξειν ἀντιγόνην προλέγεις.
εἰ γὰρ ἄναξ εἴη τόδ' ἐτήτυμον, οἷος ἀπόλλων
 θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

Ἀδήλου.

Γραῖα φίλη, θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς,
 καὶ χαλεπὰς βάλλεις διὸς τόξον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα. τῇ, ἐπιβαίνων
 ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι,
ἄλλος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων
 δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

Ἀδήλου.

Αἰετὸς ὁ ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον γανυμήδην,
 κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.
οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα. τῶν δύο δ' αὐτῶν,
 ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ. κρεῖσσον ἐμοί, τὰ δύο.

Ἀδήλου.

Εἴ μοι τίς μέμψοιτο λαὸς, ὅτι λάτρις ἔρωτος
 φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ ζῆνα, καὶ ἀΐδα, τόν τε θαλάσσης
 σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοίδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἕπεσθαι
 ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

Ἀδήλου.

Χαῖρε κόρη. καὶ δὴ σύ. τίς ἡ προσιοῦσα; τί πρὸς σέ;
 οὐκ ἀλόγως ζητῶ. δεσπότης ἡμετέρη.
ἐλπίζειν ἔξεστι; ζητεῖς δὲ τί; νύκτα. φέρεις τί;
 χρυσίον. εὐθύμει. καὶ τόσον; οὐ δύναμαι.

Ἀδήλου.

Ἄλλος ὁ μὴν ὁ φίλαξ λέγεται παρὰ μαχλάσι κόσμος,
 ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γίνεται ἀκρασίης.

ἀλλ' ἴτε χιλιάδες κείνης πέλας. ἢ γὰρ ὁ ταύτης
οὐρανὸς, ἐν τοῖς ἔχει καὶ κύβα καὶ διδύμους.

Ἀδήλου.

Γιγνώσκω χαρίεσσα φιλεῖν πάνυ τὸν φιλέοντα.
καὶ πάλι γιγνώσκω τὸν με δάκνοντα δακεῖν.
μὴ λύπει με λίην στέργοντά σε, μηδ' ἐρέθιζε.
τὰς βαρυοργήτους, μὴ θέλε πιερίδας.
ταῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ προὔλεγον, ἀλλ' ἴσα πόντῳ
ἰονίῳ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.
τοιγὰρ νῦν, σὺ μὲν ὧδε μέγα κλαίουσα βαΰζεις,
ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἥμεθα νηϊάδος.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.
αἰγυπτίου.

Στέφος πλέκων ποθ', εὗρον.
ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν,
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν.
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

Οὐ δύναμαί σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην. οὔτε γὰρ αἰτεῖς
οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

Κῦρος, κύριός ἐστι. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα
οὐκ ἀναγιγνώσκω τὸν καλὸν, ἀλλὰ βλέπω;

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὄρθρινα παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν πνεῦμ' ἐκύβευσεν ἔρως.

Πῖν' ἀσκληπιάδη. τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα, καὶ ἰοὺς,
πικρὸς ἔρως. τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα δάκτυλος ἀὼς,
ἢ πάλι κοιμαστὴν λύχνον ἰδεῖν μένομεν.

Καλὸς ὁ παῖς ἀχελῷε λίην καλός. εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

Ἢν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ. ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τόνδε γε μὴ, τοὔμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

Ἐσπούδον τὸν ἔρωτα φυγεῖν. ὁ δὲ, βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσὰ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, ὧδε λαβὼν ἔβαλεν.

ἐκ δὲ

ἐκ δὲ φλογὸς, ταύτῃ μοι ἐπέδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοὶ μέγα πῦρ φαινίον ἐν κραδίῃ.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰοὺς
ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ μὲν, φλέγομαι. τῇ δ' ἕλκομαι. ἣν δ' ἀπονεύσω
διστάζω. λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

Οἶδα φιλεῖν, φιλέοντας. ἐπίσταμαι ἤν μ' ἀδικῇ τις,
μισεῖν. ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

Θυμὸς ἔρως, παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνῳ. ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ὄρνιθες ψίθυροι. τί κεκράγατε, τί μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῆς παρθένου σαρκὶ χλιαινόμενον,
ἑζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες. αἱ δὲ λάλυθρον
θῆλυ γένος, δέομαι μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λοιπὸν
αἱροῦμαι, χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

πόστ' αἰτεῖς; δέκα δώσω. καὶ εἴκοσι δ' αὐτίκα ἕξεις.
ἀρκεῖ σοι χρυσός. ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

Εἰ σὺ τῷ πελάγει σώζεις Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γᾷ
ναυηγὸν φιλίης, σῶσον ἀπολλύμενον.

Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν.
ἡ μὲν γὰρ, βραδέως. ἡ δὲ, θέλει ταχέως.

Ὄμματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειὴ,
καὶ στόμα, πορφυρέης τερπνότερον κάλυκος.
δειρὴ λυγδινέη. καὶ στήθεα μαρμαίροντα.
καὶ πόδες ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος.
εἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι διαστίλβουσιν ἄκανθαι,
τῆς λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι.

Φεύγειν δεῖ τὸν ἔρωτα, κενὸς πόνος. οὐ γὰρ ἀλύξω
πεζὸς ὑπὸ πτηνοῦ πυκνὰ διωκόμενος.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε. σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

Φείδῃ παρθενίης; καὶ τί πλέον. οὐ γὰρ ἐς ᾅδην
ἐλθοῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα κόρη.

ἐν ζωοῖσι

ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ κύπριδος, ἐν δ᾽ ἀχέροντι
ὀστέα καὶ σποδιή, παρθένε, κεισόμεθα.

Πέμπω σοι μύρον ἡδύ, μύρῳ παρέχων χάριν, οὐ σοί.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δύνασαι.

Ηδὺ θέρους διψῶντι, χιὼν ποτόν. ἡδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον.
ἡδὺ δὲ καὶ ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύπρις ὑπ᾽ ἀμφοτέρων.

Ομφαξ οὐκ ἐπένευσας ὅτ᾽ ἦς σταφυλὴ παρέπεμψω.
μὴ φθονέσῃς δοῦναι κἂν βραχὺ τῆς σταφίδος.

Κόρη τίς μ᾽ ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα. τὸ γὰρ στόμα, νέκταρος ἔπνει
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

Ηράσθην, ἐφίλησα, ἔτυχον, κατέπραξ᾽. ἀγαπῶμαι.
τίς δὲ, καὶ ἧς, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

Εκμαίνει χείλη με, ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα.
ψυχοτακῆ, στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίῃσιν ὑπ᾽ ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων, δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, εὔζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί, μηνύω κυσὶν ὀστέα. μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίης, οἱ Μίδεω κάλαμοι.

Ioannis Brodæi Turoneñ. Scholia.

AITEIA. modulate et suauiter canẽs. Moschopulus. λιγὺς δ᾽ ὁ ὀξύφωνος ὅθεν καὶ λιγεῖα φωνὴ καὶ λιγυρὸν μέλος. Hesych. λυγέας, κολάκας. ἔασι. me sinũt. πάντα. omnib. modis. φθέγμα, cantũ. ὁ στέφανος. sit ne rosa Dionysii corona an ipse Dionysius rosa coronæ quærit, ad Dionysii Liberi patris coronã inter sidera relatã nulla est hic allusio, nã Dionysius formosus puer est. νάρκισσος. Dioscorides. Plinius. Theophr. ἡ φιλόρρας. quæ est, πειθοῦς ῥόδον. suadę. suadelę. hic fortasse Veneris. Phurn. παρέδρους τε καὶ συνέδρους τὰς χάριτας ἔχει ἡ ἀφροδίτη καὶ τὴν πειθὼ καὶ τὸν ἑρμῆν διὰ τὸ πειθοῖ προσάγεσθαι καὶ λόγῳ καὶ χάρισι τοὺς ἐρωμένους, ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς συνουσίας ἀγωγόν. Pausan. in Att. ἀφροδίτην δὲ τὴν πάνδημον σέβεσθαι καὶ πειθὼ κατέστησε. Rosam nõ nisi candidã ab initio, mox uulnerato Veneris pede aut Adonidis adrubuisse, Ausonius sanguine cupidinis, Dionysius Vticensis nectare effuso ala cupidinis in conuiuio deorum lasciuientis illisa poculis, commemorant. Alia Boccacius. Nonnulli ferunt à Venere rosam primum inuentam eãq; in iudicio Paridis coronatam. flos alioqui Veneri sacer est. Martialis in Epigrammate de Rosa. Sic te semper amet Venus. Virgilius in Hortulo. & floris est domina una Venus. Pausanias. ῥόδον μὲν καὶ μυρσίνη ἀφροδίτης ἱερὰ ἐστὶ καὶ οἰκεῖα ἐπὶ εἰς κάλλος λόγῳ. Aelianus. σὺ δὲ τῶν τῆς ἀφροδίτης στεφάνων τῶν ῥοδίνων. at Plutarchus. πλὴν ὅτι γε ταῖς μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἀποπεφήμισται

μισαι. ἡ παῖς. Xenophila. ἀνθοβολεῖ. floribus spargat. μύθοις. sermone. αἷμα τῶν ἀνδρῶν σίφωνες. hominū sanguinē haurientes. ἰδού. e. n ecce. παρὰ σηκάδιον. mansuete. alij πρὸς ἡσυχίαν. quieta & supressa uoce loquor. ἄτεγκτοι. truces. immites. χροΐ. Xenophilę. ἄγρυπνος. Meleager. ὦ λήθαργε φιλέοντος. amantis Meleagri penitus immemor. Celsus lib. 3. cap. 20. λήθαργος scribendū non arbitror, & si κύων λήθαργος ἐστι, paroemia sit ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα, inquit Suidas. εἶα. age. hoc tantum nuntia. πέτου. uola. σύγκοιτον. maritum. δορᾶς λέοντος. Erasmus in prouerbio, induitis me leonis exuuiū. ῥόπαλον. Herculis clauam. νὴ τὴν νηξαμένην. Venerem, cum Paphum enatauit. ἐκ τρυφερᾶς. non solum ex nomine. ἡ τρυφερά. mulieris nomen. τρυφερά. adiectiuum est. τὸ ψυχᾶς. animæ meæ animam & uitam. γραφάς. picturas, tabulas. ἔμποροι καὶ φορτηγοί. quos argento emunxerant eæ meretriculæ. ἀνθοδίαιτοι. è floribus uiuēs. ἢ σύγε σίμβλων. ex Theocriti Idyllio. 22. recte Plautus. nanq; æcastor amor & melle & felle est fœcundissimus. καὶ ἀδύνατον. quod incredibile est. κραδίας, amantū. τοῦτο τεὸν. hic tuus est nuntius. οἴδαμεν ἀγγελίαν. hoc ita esse iamdiu experti. Ista ad amantium γλυκύπικρον spectant, quod ita interpretatus est Plutarchus. αἱ γὰρ ἀναβλέψαι τὴν ἐν ὥρᾳ, καὶ τὸ διὰ τῶν ὀμμάτων ἐκπίπτων εἴτε ἄρα φῶς, εἴτε ῥεῦμα, τοὺς ἐρῶντας ἐκτήκει καὶ ἀπόλλυσι μεθ' ἡδονῆς ἀλγεδόνι μεμιγμένης, ἣν αὐτοὶ γλυκύπικρον ὀνομάζουσιν. οὔτε γὰρ ἁπτομένοις, οὔτε ἀκούουσιν, οὕτω τιτρώσκεσθαι συμβαίνει καὶ πάσχειν, ὡς προσβλεπομένοις καὶ προσβλέπουσι. Musæus. ἡδὺ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων. Βάλλει. Iupiter. τὸ σκύφος. in quo bibit Xenophila. ὄλβιον. σκύφος. ἀπνευστὶ ψυχάν. ad ἄμυστιν, id est potionem, quæ raptim fit & sine interspiratione cōtinuato & unico suctu intuetur. ὁ παῖς γλυκύδακρυς. ex Moschi amore Drapeta aut Theocriti Idyllio 21. σμικρά. modice & ficte. νῶτα. humeris. πτερόεις. lege hypothesim Idyllij ιγ eiusdem Theocriti. τὸν θρασύν. amorem. λίνα. animum irretiat. περὶ φωλεόν. metaphora à bestijs in lustris insidiantibus. φωλεὰ ἐπὶ θηρίων. χειὰ ἐπὶ δράκοντος, ὀπὴ ἐπὶ μυρμήκων καὶ μυῶν, νεοσσία ἐπὶ τῶν μικρῶν ὀρνίθων, ἰλεὼς ἐπὶ ὄφεως. Moschopulus. ἔφυ. est. ἄκρα. longe summe. οὐδ' αὐτᾷ ματρί. Lucianus in sermone Veneris & amoris. τί δήποτε ὦ ἔρως, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω ἅπαντας, τὸν δία, τὸν ποσειδῶ, τὸν ἀπόλλω, τὴν ῥέαν, ἐμὲ τὴν μητέρα. πάντα κατὰ ἀπόπλους. nauigans, ἐπίκτητα φιλοῦσα. non ex animo sed simulate amans. ἥλως. deprehensa es. ἐκ δολίου κέρατος. arcu. Theocritus. αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλών, κοίλαν τε φαρέτραν τόξον apud poetas arcum & sagittas notas. ἄτρακτον. sagittam. οὐδ' ὅσον. ne tantillum quidem desinit ferire. χὠ θνητός. & mortalis quispiam Hippolytus. τὸν ἀλιτρόν. amorem, pestem & perniciem meam. ἔσχεθε. cohibuit aliquando, & confecit. θνητὸς ὁ δαίμων. & hic deus morti est obnoxius, igitur inquit τίθεμαι. ἀλεξάμενος. amore repulso. mira amantis inconstantia. μέσην δ' ἐπὶ πλειάδα. Cum uergiliæ mediæ occidunt. eæ sexto Idus Nouembris mane occidunt Columellæ, Proclo circa 13. Nouembris, Ptolemæo Idibus Nouembris. δύνει. Sucula undecimo Calendas Decembris mane occidit. lepus 10. scorpius 18. canis 5. pridie Calendas Orion, qui fugientes Vergilias ad occasum sequi uidetur, aut δύνει occidūt opposita signa cum ipse Pleiades cosmice oriuntur. nec scio an quis μέσην πλειάδα medium hyemis tempus poetam pinguius enarrans male ex Arato interpretaretur ita de Vergilijs scribente. ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο σημαίνειν ἐκέλευσεν. quem aperit Higinius libro 2. & Homeri scholiastes Iliad. σ. δύνει. sol. qui à brumali tropico à nobis recedens pessum it. προθύροις. ædium Helenæ. διπλοῦν χρῶμα συγκινδυνεύον. καλλίστιον non uocares sed θαλλίχιον κ in θ & τ in χ mutatis.

θ autem

θ. aũt & χ literas Epicharmũ inueniſſe ex Ariſtotelis teſtimonio docet Plin. lib. 7. cap. 56. quẽ Epicharmũ Syracuſanũ fuiſſe autores habeo Theocritum & Suidam. Cæterũ θαλλίχιον nil aliud quam καλλίπυγον ſignificat, quo Epitheto Venus quoq; ex ea hiſtoria ab Athenæo δειπνοσ. ιβ. enarrata decoratur. quã & reſpicit fortaſſe Meleager. Tzetzes in Hiſtorico cũ Plinio de literarũ inuentoribus multũ pugnat. φασὶ μὲν τὰ ἑκκαίδεκα εὑρεῖν τὸν παλαμήδην. τῶν δὲ δασέων τῶν τριῶν, τοῦ θῆτα, φῖ, καὶ χῖ δὲ, κάδμον φασὶν ἐφευρετὴν, τὸν ἐκ τῆς μιλήτου. οὐ τὸν ἐκ τύρου φοίνικα τὸν κάδμον, τὸν ἐν θήβαις. τριῶν διπλῶν δὲ εὑρετὴν. τοῦ ζῆτα, ξῖ, καὶ ψῖ δὲ. ἐπίχαρμον εἰρήκασι τὸν ἐκ τῆς συρακούσης. τοῦ ἦτα πάλιν καὶ τοῦ ω, τῶν δύο μακρῶν λέγω, τὸν σιμωνίδην λέγουσιν ἐφευρετὴν ὑπάρχειν, ἢ τὸν τοῦ ἀμόργου δὲ τὸν σάμιον ἐκεῖνον, ἢ τὸν λεωπρέπεως τὸν κεῖον οὐ γινώσκω. τὰ δὲ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα, καὶ στοιχεῖα ὁμοῦ συνωνυμουμένως τε, ἐν σώμασι φανέντα παρὰ σαμίοις εὕρηκα πρῶτον ἀναγνωσθῆναι διὰ γραμματικοῦ τινὸς τῇ κλήσει καλλιστράτου. quæ tamẽ omnia impugnat ipſe Tzetzes. cuius autoritate ſi quis à Plinio diuellatur, ac ζ, ξ, ψ, Epicharmum inueniſſe credat quid in uoce καλλίστιον immutet, uideat. ego ad alia propero. ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν. Eraſmus in Prouerbio. à capite uſq; ad calcẽ. οἷά τε λυγδὸν. Parij lapidis albi qui etiam Marpeſius dicit̃ à Marpeſo Pari inſulæ monte. Virg. Aeneid. 6. quã ſi dura ſilex aut ſtet Marpeſia cautes. Seruius. Cautem Marpeſiam Parium lapidẽ dicit. Marpeſos enim mõs eſt Pariæ inſulæ habens duriſſimos lapides. fatet̃ Stephanus. μάρπησσα ὄρος πάρου, ἀφ' οὗ οἱ λίθοι ἐξαίρονται. itaq; fallit̃ ut opinor Iornãdes in Geticis. Marpeſia uero fœminarũ agmine ſumpto, nouum genus exercitus duxit in Aſiã, diuerſaſq; gentes bello ſuperãs, alios uero pace cõcilians, ad Caucaſum uenit: ibiq; certũ tempus demorãs, loco nomẽ dedit, Saxũ Marpeſiæ, unde Virg. ac ſi dura ſilex aut ſtet Marpeſia cautes. βεβομένην θαλάμων. muliebri mũdo ornatã atq; onuſtam è thalamo deprõpto. ἐπ' ἠιθέοισιν. in iuuenes. ἧκεν. ἔρωτος. ἀφ' ἁρπεδόνης. arcus fune, quaſi laqueo quo adoleſcentes irretiũt. Quid ſit κυρίως ἁρπεδόνη indicat Pollux. ὑπναπάτην. ſomnos fallentẽ. ἰλιάδος. Ilias mulieris nomẽ eſt. ἐς ἀφροδίτης. ἔργα ſubaudi. tribades & pathicas ſugillat. τοῖς αὐτοῦ. imò etiã naturæ. ἃ μὴ καλά. nefanda & exterminãda. τῷ θαλλῷ, ſua pulchritudine. θαλλὸς λέγεται ἁπλῶς πᾶν τὸ τεθηλός. κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. Theocriti cõmentator. τήκομαι. uox infauſtis amãtib. maxime cõuenit. ὡς ἄνθρακες. nigri ſunt. λάμπουσ' ὡς. σ' præfige. μοῦσαν ἰκέσθαι. quã à philoſophiæ ſtudijs auocat amor. ἄλλον. aliũ preter me. γράμματα. ea aũt erũt, ἔρωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην. quæ ſepulchro meo inſculpi iubebo. ὦ φίλε. amãtibus cõſulit Agathias. χαλάσσης θυμόν. ne omnino animo ſis demiſſo. βλέμμασι φειδομένῳ. nec in amicam oculos hiãtes cõijcias, totãq; oculorũ aciem cõtorqueas uti fere ſolẽt qui ualde amant. ὑπερφιάλους. ſupra modũ elatos. οἰκτροτάτους. fracti puſilliq; animi homines. δανάας θαλάμους. his quadrant illa Horatij lib. carmi. 3. incluſam Danaen turris ahenea. χαλκελάτους. æreos. σοβαροβλεφάρους. arrogãtes & ſuperbas. θρασάς. amens. ἀργύρεον πῆχυν. fatetur Naſo. ἐν θυμέλῃσι μαινάδος. Philoſtratus in epiſtolis. οὐδ' ὁ τῆς μαινάδος πολέμων καλὸν μειράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἡμερωμένης κατετόλμησεν ὀργισθεὶς, ἦν δὲ αὐτὸς ἀποκείρας ἐνέχετο. κλαίει γοῦν κατακεισών, καὶ μεταγινώσκει τοῦ φόνου τῶν τριχῶν. ὁπλότερος πολέμων. hic noſter Cleobulus ea quidẽ in re Polemoni nõ diſſimilis. ῥοδάνθης. Rodanthes. κωμικόν. lętũ & iucundũ. ἄψεα. mẽbra. ζηλομανής. hominis Zelotypia inſanientis. ἤλιτε. deliquit. ἐμέ. amantẽ. σχέτλιος. Cleobulus. μέχρι καὶ αὐτῆς βλέμματος, ut nec ego Rhodanthẽ, nec illa me aſpicere aut poſſit aut audeat. διέτμαγε. diuiſit, ſeparauit. μνηστῆρος. ab uxore. πολιή. ſenectus. ὁπλοτέρων. iuniorũ. τοῖς ξυνοῖς. quæ omnibus cõmunia

ſunt

sunt, quæ nulli nõ accidũt ætatis non hominũ uitio, & idem tu, iuuenis lusisti.
ἀντίπαιδος. scribe ἀντὶ παιδός, quasi eius pater esses. φώριον. furtiuũ. occultũ. λε-
ξείομ ἀμφαδίην. animũ tandem aperiamus. ὀρύξῃ. nos. ἥδιον ἡμῖν. hoc minus mole
stũ nobis erit. ἐπαφήσατο. attigerit. μίτοις. Citharę neruis. αὐτῆς. ab ea. στυγῶ. τὰ διαυ-
τα ἐχέτω. μισείτω. aut στυγ. ἴσω. τῶ ἀριαδνείων. λεχέων. ne nos eam laudare Ariad-
nem quã ipse adamauit, existimet. Ouid. Metam. 8. Philostratus in imagin. He-
siodus in Theogonia, Athenæus dipn. 7. & 13. & Higinius lib. 2. περὶ γαθνέων.
nam Venus quæ & φωσφόρος & ἑωσφόρος infra solẽ est, supra solem Mars. A-
ristot. περὶ κόσμου inter Martẽ & Venerẽ Mercuriũ collocat, cui sol proximus
sit. nec ab eo dissonat Plato in Timæo. σελήνην μὲν εἰς τὸν περὶ γῆν πρῶτον, ἥλιον δ' εἰς
τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς, aut omnino antiquiores, quos à Mathematicis uexatos
& desertos defendit Theon. πυρόεις ἀστήρ. nam Martis stellam ob nimiã tum cali
ditatẽ tum siccitatẽ diram & ferocẽ putant. Martis quoq; & Veneris fabulã re-
spicit. φαέθοντα. solem. κλυμένης μελάθρων. (Ouid. Metam. 1.) cũ Phaethonti daret
operã, qui à Ioue fulmine percussus in Eridanũ siue Padũ deturbatus est. Erida
num pro Rhodano usurpauit Philostratus in uita Phauorini sophistæ. ὧν μὲν γὰρ
τῶν ἑσπερίων Γαλατῶν ἔθνος, Ἀρελάθου πόλεως, ἡ ἐπ' Ἠριδανῷ ποταμῷ ᾤκισται. & Oppia-
nus ἁλιευτ. γ. δεύτερον Ἠριδανοῖο περὶ στόμα θηρητῆρες Κελτοί, Φωκαίης τε παλαίφα-
τοι ἐνναετῆρες, id est Massiliẽses. Aeschylus in Hispania Eridanũ esse eundẽq; ap
pellari Rhodanũ asseruit. Euripides & Apollonius in Adriaticũ cõfluere Rho
danũ & Padum existimarũt Volaterranũq; fefellerũt. Nec Appianũ lib. bello-
rũ ciuil. 1. capio. Põpeius igit̃ ad alpes penetrãdas magno animo profectus nõ
per Hãnibalis illud memoratũ iter, uerũ haud lõge à Rhodani atq; Eridani fon
tibus iter cœpit quæ ambo flumina paruo inter se spatio caput exerũt. aut Basi
liũ Magnũ. Homelia εἰς τὴν ἑξαήμερον. γ. καὶ τί δεῖ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς ἀπαριθμεῖσθαι οὓς
αἱ Ῥίπαι γεννῶσι τὰ ὑπὲρ τὴν ἐνδοτάτω Σκυθίας ὄρη ὄν δὲ καὶ ὁ Ἠριδανὸς μετὰ μυρίων ἄλ
λων ποταμῶν καὶ αὐτὸς ναυσιπόρων, οἱ τοὺς ἑσπερίους Γαλάτας Κελτοὺς παραμειβόμενοι.
cui utinam in parte subueniat Posidonius. καὶ τά τε πάλαι μὲν Ῥίπαια καλούμενα
ὄρη, εἶθ' ὕστερον Ὄλβια προσαγορευθέντα, νῦν δ' Ἄλπια. Sũt enim Riphæi montes So-
phocli in Oedipo coloneo. multo uero minus Apollonij glossematarium Ar-
gonaut. 4. Ῥοδανὸς ποταμὸς τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἠριδανῷ συμμιγνύμενος καὶ σχιζόμενος, τῇ
μὲν εἰς ὠκεανὸν φέρεται, τῇ δ' εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον, τῇ δὲ εἰς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος. μόλις
φανεῖσαν. amãtibus quibus nox promissa est lõgissimũ est diei tẽpus. κραδίης τε,
καὶ ἥπατος. in quibus omniũ cupiditatũ atq; affectuũ domiciliũ & radix. μελέων.
membrorũ. ὠτειλῆς οὔ ποτε τερσομένης. uulnere nunquã exsiccato & purgato. ἐκ
κακότητος. ex dolore. πάσσε φάρμακα. Hom. Iliad. λ. ἰός τε ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρ
μακα πάσσειν. & de Machaone Iliad. δ. ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς πάσσε. ἤπια. do
lorẽ mitigãtia. nõ ἤπια ab Aesculapio Epio ante nũcupato. Tzetzes. ἀσκληπιὸς
ἀπόλλωνος παῖς, ἰατρὸς τὴν τέχνην, ἰατρικὴν ἐκδιδαχθεὶς ἐκ χείρωνος κενταύρου. ἤπιος
δὲ καλούμενος, ἀσκληπιὸς ἐκλήθη, ὡς ἄσκλην ἰασάμενος, τύραννον ἐπιδαύρου, ὀφθαλ-
μιῶντα χαλεπῶς, μάλιστα δ' ἀνιάτως. ἄλλοι δ' αὖ τὸν ἀσκληπιὸν οὕτω φασὶ κληθῆναι
ὅτι οὐκ εἴα σκέλλεσθαι, νεκροῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους. ἅπας καλεῖ γὰρ σκελετὸν, νεκρῶν ὀστοδερμίας.
τήλεφός εἰμι. à te saucius. πρὸς ἀχιλλέως. plagã à te illatã sana. ὀνύχων ἀκίδα. un-
guiũ. cuspidem, summitatẽ. ἀλιανθεῖ κόχλῳ. cõchilio, purpura cyanea. uel Pela-
gio. Plin. lib. 9. cap. 38. φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω. Si mihi Rhodopes iucũdissimus aspe-
ctus adimatur nec diem uidere cupiã. id est è uita migrare optem. βλέπειν si-
quidem uiuere poetis plerũq; est. Sophocles in Aiace Mastigophoro. ἴσως τοι
κἀβλέποντα μὴ ποθεῖν. glossulæ. καὶ νῦν βλέποντα ἔπειτ' ἀντὶ τοῦ ζῶντα, ἀρικόλης. diei.

auroræ. οὐκ ἐλίαιρε λίθος. ipsa quidē uiuens sed lapide durior. μὰν ῥίχα. eo Doridis ludicro actu se in amorē incidisse uult. δορυκτήτους. bello captas. ἀλυκτοπέδη. pedica. ἐκ τριχὸς ἤρτημαι. omnia sunt hominū (ait Ouidius) tenui pēdentia filo. Παφίης θεσμοὺς. leges Veneris. μεσαιπόλιος. μεσοπόλιος pro μεσοπόλιος. semicanus. Παλλάδα νικᾷς. prudentiā nostram ac literarū studia. μήλῳ ἐφ' ἑσπερίδων. in iudicio Paridis. τάνταλος. Plutarc. περὶ δεισιδαιμονίας. & nos ante. τοῦ μόρου. eo igitur Tantalo miserior. παμφάγον. uoracitatē spirās & anhelans. ἡ μανίη. malim ὀρφανίη. ἠελίου πόλης. diei. μηνὸς δωδεκάτης. duodecima luna, id est 12. diebus aut mēsibus. lōgius. φαάνθη. nobis uisum est. ναὶ μὰ σέ. Macedonius. ὤμοσα τὴν δυσέρωτα κούρην. Et. τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρεις, ναὶ μὰ σὲ κούρη. Lascharis. τάδ' ἄνθεα, ναὶ μὰ σὲ, ταῦτα. Lucianus in Tyrāno. καὶ ὅλος ὅρκος αὐτὸς ἦν ἐγώ. πινάκιος σελίδος. in qua soleant ea inscribi periuria quæ Ζεὺς ὅρκιος & furiæ puniunt. Hesiodus. ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν ἐριννύας ἀμφιπολεύειν, ὅρκον τιννυμένας. & Homerus Iliad. τ. καὶ ἐριννύες, αἵθ' ὑπὸ γαῖαν ἀνθρώπους τίννυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ad Iouis pellē caprinam in qua omnia sceleratorū maleficia scripta, aut πινάκιον τιμητικὸν subest allusio. ὅπου τὴν μακρὰν χαράσσοντες κατεδίκαζον, ἢ τὴν μικρὰν, τὸ ἀπέλυον. Aristophanis glossema. τὸ σὸν τὸ μακάρων. & tua & deorū. tu enim una satis es. δικλίδας. fores. ἕσπερος uesperi. ὕβρις ἔρωτας ἔλυσεν. Erasmi Chiliades. iniuria soluit amorē. ἐρωμανίην. nam amantiū iræ recōciliatio amoris est. ὦ πόνοι. odij. πρώϊος. mane. φθινόπωρον. iam media ætas. ex Euripide. Aelianus. ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἑστίασιν παρασκευάσας πολυτελῆ τοῖς ἑταίροις, προϊόντος δὲ τοῦ ποτοῦ, ζωρότερον πίνων Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθην, εἶτα συγκλιθέντα αὐτῷ ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγῳδίας ποιητὴν περιλαβὼν κατεφίλει, τεσσαράκοντα ἔτη που γεγονότα, τοῦ δὲ ἀρχελάου πυνθανομένου, εἰ καὶ νῦν ἔτι ἐρώμενος αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο ναὶ μὰ Δία. οὐ γὰρ μόνον τὸ ἔαρ τῶν καλῶν κάλλιστον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον. χεῖμα. senectus. ῥείης. magnæ matris. ἀσκεπές. apertū. ξανθίσμασι, rutila cæsarie. μορφὴν ῥιχθαδίην. quā modo expressit. ὁ φθόνος. mariti aut riualis. ἰσαμένης γραίης. uetulæ puellā custodientis. βουκόλον ἰναχίης. Argum. πολυόμματον Io, Inachi filiam seruantē. Ouid. Metam. 1. εἰς ψυχὴν. quæ me intuetū. θηρείην. caninā. φασὶ βλέπειν. Paulus Aegineta lib. 5. τὸ δὲ φοβεῖσθαι τὸ ὕδωρ, τινὲς μὲν ἔφησαν διὰ τὴν ἄμετρον γίνεσθαι ξηρότητα, οἷα παντελῶς αὐτῶν ἠλλοτριωμένης τῆς ὑγρᾶς οὐσίας. ὁ δὲ ῥοῦφος, μελαγχολίας αὐτοῖς εἶδος τὸ τοιοῦτον ἀποφαίνεται γίνεσθαι, τοῦ ἰοῦ τὸν χυμὸν ἐκεῖνον μιμουμένου καθάπερ ἕτεροι εἰσὶ μελαγχολικοὶ ἄλλους ἄλλα φοβουμένους. ἥτις αἰτία συμβαίνει τοῖς φάσκουσιν αὐτοὺς οἴεσθαι τὸν δάκνοντα κύνα ἐν τοῖς ὕδασιν ἀκονίζεσθαι. philosophi & medici alias hydrophobias id est metus uel timoris aquæ causas adferūt. Galenus περὶ θηριακῆς πρὸς Πίσωνα. & Cassius Iatrosophistes in Problematis. Athenodorus morbū hūc Asclepiadis medici ætate quæ fuit Ciceronis ἐκφανῆ γενέσθαι tradit. σὴν γάρ. amicam cōpellat. δῖναι. uortices. aquæ. τὸ δέπας. in quo bibo. πτήξει. timeat formidet. πόθου. cupidinis. λὰξ ἐπιβάς. calcibus conscendit ac pressit. ἐνέξεις. immotus insistet. συζυγίην πτερύγων. postquā alas abscidit, ne à me euolet. ῥόδον. per se satis decorū. λιθοβλήτων. nec gēmis & lapillis uittę aut reticulo insertis indiges. ἀχλαίνει. minus candida sunt. λογάδων. oculorū. ἔφυ est. τὴν πρίν. cū prius me ex animo diligeres. αὐτὰρ ἐγὼ σοί. incōstantiæ tuæ immemor. τύπον. adhuc in amore permaneo. τὸ φαέθοντι. uiuus soli, & orco mortuus, id est post obitū semper menti inhærebit. κρῆσσαν. Minois inferorū iudicis, quē Cretēsem fuisse ex Homero Odyss. τ. neminem latet. κλεοφάντις. puella. ἀποκλάζειν. languere & extingui, ter iam lucernam oleo impleui. καὶ κραδίης, cordis mei. ἕσπερος. uesperi. οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται. nec mihi parcit nec dijs per quos perierat. Paulū Græci senarij meminisse oportebat. τὸν γὰρ γυναικὸς ὅρκον εἰς οἶνον γράφω.

irrita esse quæcunque à mulieribus effutiuntur innuens. χθιζάμενοι. heri. ἀμφιλύ-
κην. diem. κύλιξ. in quo bibebat. χάρις. lætitia est. δοιούς. duos se mutuo amantes.
πλέγματα βαλλομένους. se amplectētes. λήμνιος ἄκμων. Vulcanus in Lēno insula fa
brilem artē exercuit, in quā à Ioue exturbatū canit Homerus Iliad α. quod illic
assidua fulmina iaciātur, ut interpretant quidā grāmatici. δολορραφίη. qua Mar-
tem & Venerem nudos cōstrinxit. Homer. Odyss. θ. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κε-
χολωμένος ἄρει. historia est apud Suidā in uoce ἥλιος. βαλλόμενος. scribe βαλλόμενος.
πότνα. ueneranda. Cleophātis. ἰδεῖν. ut Martē dij omnes cōspexerunt ὅτε γλαύ-
κην. Euripides in Medea. πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν,
οἶδ' ἐγὼ πολύ, λεπτόν τε πέπλον καὶ στέφος χρυσήλατον παῖδας φέροντας. Plutarchus
in Alexādro & Plinius lib. 2. cap. 105. pharmaci illius meminerūt, quo Medea
coronā & peplū inūxit. Apuleius in Asino aureo: Medea unius dieculę à Creō
te impetratis indicijs, totā eius domū filiāque cum ipso sene flammis coronalib.
deusserat. καὶ ὀφρύας. superbus elatus. ἐλπίδος ἐκτός. à puella repulsus. χόλον εἵνε-
κεν. propter illius fastum & tumorē. ἰδ' ἐς νέμεσιν. uel hoc exēplo admonita. με-
ρόης. Heliodorus Aethiop. ult. ἡ γὰρ δὴ μερόη μητρόπολις οὖσα τῶν αἰθιόπων, τὰ μὲν ἄλλα
ἐστὶ νῆσος, τριγωνίζουσα ποταμοῖς ναυσιπόροις, τῷ τε νείλῳ καὶ τῷ ἀσταβόρᾳ καὶ τῷ ἀστασόβᾳ
περιρρεομένη. μερόη πόλις αἰθιόπων Stephano & Straboni. ὁμόχροον. roseam. ῥοδοδά-
κτυλον uocat Homerus. βύθιον γόνος. piscē. τὸ πρὶν θάρσος. cū Iunone & Pallade
certare ausa. νικηφόρον. Tzetzes. ἡμεῖς δὲ νέκταρ σοῦ γλυκὺ φαμὲν ἐν παραχρυσ-
ἀπωσαμένη. pulchritudine tua inspecta. ὀφθαλμοί. oculos suos alloquitur Melea
ger. ὅπου δ' ἄγνος. procul ab elegātibus ac uenustis puellis, tum enim facultas erit.
ἐν δὲ γαλήνῃ. amore exuto. νηφάλια, θύματα ἐφ' ὧν οἶνος οὐ σπένδεται. οἶστρῳ. amore. ἡγε-
μόνες γάρ. oculi sunt in amore duces. Musęus. ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν, ἀπ' ὀφθαλμοῖο
βολάων ἕλκος ὀλισθαίνει. ἱππομένην φιλεῦσα. uerba meretriculæ Hippomenem
Leandrū & Praxitelem diligentis. φιλεῦσα. cū Hippomenem deoscularer. ἀφ-
νειὴν κυθέρειαν. nō unus enim facile meretricios sumptus sustinere potest. πενιχ-
ρὸν γάμον. in paupertate degat uno eximio contenta, uni acquiescens. hic γάμος
impudica lasciuia est. Basilio μῖξις. ἔχιδνα τὸ χαλεπώτατον τῶν ἑρπετῶν πρὸς γάμον ἀ-
παντᾷ τῆς θαλασσίας μυραίνης. Erycius. εἰς γάμον οὐκ ἀνέδνιμον. Macedonius. κιχλί-
ζεις χρυσέλισμα γάμου. τὸ στόμα. κτλ. per os tuū lepore amātes uulneras, id est lepido
sermone. βάλλεις. nos saucias. ὄμματα. κτλ. τῇ παφίῃ. Venere. τῇ κιθάρῃ. manu ci-
tharā pulsante adolescentes lactas. βλεφάρων φάος. Iuuenum oculos. οὔας ἀοιδῇ.
cantu, eorū aures. τὸ ξίφος. puella iuuenē quendam gladiū distringentē percun
ctatur. κύπριδος ἀλλότριον. non ut offendā quod ab amore nostro pręcipue ualde
esset alienū. τὸν ἄρηα. Martem ferrū. ποθέοντι. amanti. αὐτόν. meipsum. ὡς γὰρ ἔρωτι. ut
in amore decet. ἐπ' ἐμεῖο λυθείης. si à me distraharis, si me amare desinas. τὸ ἔρωτα.
auari scorti sermo est. μέλιτος γέμων ἀφρογενείης. rei uenereæ & summarum quæ
in amore sunt uoluptatū artifex & machinator est aurū. κιχλίζεις. Aræneus. καὶ
πολὺ κιχλίζουσα. Aristophanes in Neb. οὐδὲ κιχλίζειν. scholia. κιχλίζειν. ἀντὶ τοῦ λιπαρὰς
ὄρτυγας τρώγειν, κίχλας ἐσθίειν. ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως. Theocritus. οὐ ποτε κιχλί-
ζειν λέγεται τὸ σαλεύεσθαι, καὶ κινεῖσθαι. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι
κόραξ σιδηροῦς, ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ἀποκρατῶν τὴν θύραν. ἄλλως. κιχλίζουσι. προσεδέ-
νου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίγκλου οὕτω καλουμένου. ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσι. ἀφ' οὗ ἡ λέξις με-
τήνεκται. κιγκλίζειν δὲ, τὸ τὴν ὀσφὺν κινεῖν φασίν. Galenus. κιγκλισμὸς βραχεῖα κίνησις,
ἀπὸ τοῦ κίγκλου τοῦ ζώου. mitto Hesychium. κιχλίζεις. lasciue rides. deliciaris. πάντα
μάτην ὀρέγεις. his blanditijs nō capior. τρίσιν ὤμοσα πέτραις. Romanis mos inole-
uit (Polybius lib. 3. & Plutarc. in Sylla.) ut iuraturus per Iouem lapidem silicem

tenēs uerbenario aut ſacerdote uerbis præeūte hæc proferret. ſi ſciens fallo me Iupiter ſalua urbe arceq́, bonis eijciat, ut ego lapidē hunc eijcio. quibus enūtiatis lapidē manu emittebat. Hoc iureiurādo ter fidē ſuam uidet obligaſſe Macedonius. Quid ſi βιοὶ πέτραις, tribus lapidibus ignitis ex Sophoclis gloſſematario exponamus, quos in mare proiecerit. εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπὶ χῶρις μένειν τὰ ὅρκια, ἕως αὖθις φανῶσι, καὶ ἐρρίπτουν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν. ὅπως ἂν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. Plutarc. ὅθεν ἀριστείδης ὥρκισε μὲν τοὺς ἕλληνας καὶ ὤμοσεν ὑπὲρ τῶν ἀθηναίων μύδρους ἐμβαλὼν ἐπὶ ταῖς ἀραῖς εἰς τὴν θάλατταν. Herodotus in Clio. πρὸς δὲ ταύτῃσι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν, καὶ ὤμοσαν μὴ πρὶν ἐς φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀναφανῆναι. Ariſtides εἰς ῥώμην. καὶ μὴ παύσεσθαι πρὶν ἂν μύδροι τε ὑπὲρ θαλάσσης ἀναδῶσιν. an locū hunc ex Suida clariſſimos uiros citante in uocabulo λίθος aperiemus. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος. τουτὶ παρόντων καθ᾽ ἕνα ἡμῶν, οὑτωσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. ἐοίκασιν οἱ ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι ὡς ἀριστοτέλης καὶ φιλόχορος δηλοῦσι. ad hāc ſuperſtitionē alludēs Macedonius, lapidē hūc ter adijſſe ac deieraſſe ſe prædicat. meus tamē codex πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες nō πρὸς τὸν λίθον habet, quā lectionē ex ipſo Demoſthene πρὸς μακάρτατον nō reijcio. ὁ δ᾽ ἀπάγοντα τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, αὐτοὺς δ᾽ ἀξιοῦντα ἐπορκεῖν. Andocides περὶ τῶν μυστηρίων. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ, ὤμοσεν ἦ μὴν εἶναι υἱὸν ἄλλον. nā olim iurātes arā manu cōtingebant. unde Parœmia uſq; ad aras. Plautus in Rudēte. Tene aram hanc. Plutarc. in Pericle. οἱ δὲ δικασταὶ τὴν ψῆφον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντες. idē in Themiſtocle. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοί. quid Demarchus ἐπὶ φιλοκλέους. καὶ ἐπορκήσας ὃν ὤμοσεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέζης. nec me latet quod ſcribit ipſe Demoſthenes περὶ ἀριστοκράτους & Antiphon περὶ τοῦ ἡρώδου φόνου. fuiſſe & hāc apud Græcos conſuetudinē annotauimus ut ſi quis legē iniquā tuliſſet aut decretū repugnās alicui manentiū rogaſſet, in medio triū ἑρμαίων λόφων collocaretur, ac diu illic ſtans permaneret, quo accedēs magna ciuiū multitudo ſingulis petrarū cumulis lapidē unum certatim inijceret cū hac imprecatione, ut dij deæq́ oēs quicquid homo ille improbus ſciuiſſet in caput illius liberorūq́ eius perniciē cōuerterēt. τὸ φίλημα. teipſam baſiās. πάππυζε. παλίγκοτε. Suidas & Varinus in his dictionib. ἐν ἄλλοις. multis. πτηνῆς. οὐκ ὄψῃ. nomine tenus. omni aura leuior. ἀστεμφῆ. conſtantē te eſſe. καὶ φθέγγεις ψελλίζοντα. Theocriti metrū Idyll. ό. ἐλινύσαι. quieti & ſopori. κῶμα. ſomniū. ἀπεβρισάμην. ſed Tereus. ἀλλ᾽ ἴτυλον. Itym. ἴτυλον. Hom. Odyſſ. τ. παῖδ᾽ ὀλοφυρομένη ἴτυλον φίλον, ac noſtris, fata gemens Ityli. ἐς αἶπος. alto in loco. ῥοδανθείας. Rhodanthes. Agathias. καὶ τὰ χελιδάνθης βόστρυχα. σώζεο. uale tibi dicturus. ἰωήν. uocem. πικρὴν νύκτα. mortē. τὸ μὲν που. diei. κεῖνο. tuū. ἐκρεμέες. è quo ſpes meæ dependent. γευομένη. uinum guſtans. τῷ χείλει. oſculum. ἣν ἔλαβεν. cum labris craterem admoueres. μήποτε λύχνε μύκητα φέρεις. Ariſtophanes in Veſpis. κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι, ἔπεισι γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὑτοιὶ μύκητες. Scholia. φασὶν ὅτι ὑετοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, αἱ περὶ τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου σπινθῆρες ἀποπάλλωσιν, οὓς μύκητας νῦν λέγει τοῦ λύχνου φαντουμένου ὑπὸ νοτερῷ ἀέρι. Aratus. ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν. conſule commentarium. Virgilius Georg. 1. nec nocturna quidem carpētes penſa puellæ neſciuere hiemem, teſta cum ardente uiderent ſcintillare oleum, & putres concreſcere fungos. μύκητες. ij etiam à Plinio libro uigeſimo octauo, cap. undecimo. fungi lucernarum nominantur. ὑπὸ νότου. imbre ſuborto. τὸ λοιπὸν ἔα. extinctus es ſubaudi. tu uero anime mi, ne male omineris, nec atrocius in lucernam inueharis. ἡφαίστου τελέθεις. Vulcani, ignis & artis fabrilis præſidis dei. χαλέπτειν. tu

ò lychne

ὁ lychne. κύπριδι. Veneri, rebus Venereis. ἀναστολικῷ. Vulcani uxori impudice subirati. ᾧ εἰλάπινε. lecto accubitorio in quo epulabatur. ἀμφαδίην. cõiugiũ. Hom. πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν. ἄπρακτος ἔγνων. rem teneo. τ̃ κτεάνων. indotata est. οὐ φιλέεις. hãc enim si amares uel inopẽ uxorẽ duceres, itaq; cũ consiliũ nõ impediat amor, plus sapis quã possit amãs. μέσσα. in medio. τὴν μὲν ἐφιμείρων. alterã quidem amãs. τῇ δὲ χαριζόμενος. cũ altera stupri consuetudinẽ habẽs. χαρίζεσθαι γὰρ κυρίως τὸ συνουσιάζειν λέγεται. Pindari annot. Plato. λέγει γὰρ ὡς χαριστέον μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι. τὴν δ' ἑτέρην. quã amabã. ζῆλον. Zelotypiã. τ̃ γείτονος. eius quæ me diligebat. ὀχθίζεις. ex Homero. διστὰ κολαζομένην. quã amat dissuauians ualde timet ne altera à qua amat persentiscat, huic uero osculũ oppingit nõ quod in eo uoluptatẽ aliquã accipiat sed ne ab ea extrudat. hoc pacto bifariã torquet Meleager. ἡ πάρος. anui insultat. μελεδώνες. pleni curarũ amoris. χεῖρας ῥικνώθη. manus rugis cõtractas habet. ἀφῆκε. anus effecta. πέδον ὀφρύες. oculos tegũt supercilia. τοῖς σοβαροῖς. superbis. amãtes naso aduncο suspẽdentibus. μήτε τυχήσω nec uoti cõpos sim. κείνα. θελυτρίβων. πιτταλάκῳ. Pediconi Pittalaco. cuius meminit Aeschines κατὰ Τιμάρχου. & Tzetzes in historico. πρῶτα καθεῖλε Τίμαρχον δείξας τὸν πορνευκότα ὡς Μισγόλα φίλον μὲν ὄντα τ̃ φιλονίκου, καὶ φίλον Πιτταλάκου τ̃ ὀρνιθίου. φορῇς πόθον. amore detorqueris. οὔτε λόγος γίγνεται. Erasmus in Parœmia. Megarenses neq; tertij neq; quarti, apud Zenobiũ & Tzetzen ὑμεῖς δ' ἀγιέδω nõ ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς. scriptũ inueni. τὰ ὅμοια. adolescentẽ qui tuos planctus nihili pendat. ᾧ δέ τι. hoc unũ. ἐπὶ γήραος οὐδῷ. Homer. Odyss. ο. πατρός, ὃν κατέλειπον ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ. & Iliad. χ. κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ. ἐπὶ τῷ τ̃ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι. οὐκ ὀλίγαι. multæ annorũ Decades. ἐξήλατο. dolore exiluit. βότρυν κόμης. Crines uuæ modo inter se cõdensos & cõnexos. Christodorus. ἐκ τανάοις ἄπλεκτος ἐθύρσε τὸ βότρυς ἐθείρης. Et, αὐχένι μὲν κύπτοντι, γέρων ἐπεδύετο βότρυς. Botrys herba dicta est quod plura eius semina totis caulibus sic cõferta pendeãt ut uuæ imaginem quandã reddant. βοτρυδὸν quoq; aduerbiũ cõuenit quãdo stipari aliquid simul & mutuo cõtactu inuicem hærere dicunt. Hom. Iliad. β. de apibus loquẽs. βοτρυδὸν δὲ πέτονται. hinc Plinio lib. 11. cap. 17. una conglobatũ apiũ examẽ sonat & Virgil. Georg. 4. Athæneus. καὶ τίκτει ὠὰ βοτρυδόν. Oppianus α. ἁλιευτ. οἷα καὶ ἄλλοις ὠὰ συμβρώσκουσιν, ἐχόμεναι δ' ἀλλήλοισι βοτρυδόν. ἀνύουσαι. ut nõ discederẽ. τ̃ πόλεως. Cõstantinopolis. ὀράμνων, pro ὀροθάμνων per syncopẽ. Nicãder in Alexiph. σὺν δὲ τε πηγανόεντας ἀποθρύψας ὀράμνους. Et. καλαμινθόεντας ὀράμνους. κλάζουσι. cantant. ἠδ' ὀλολυγών. ex Arato. ἢ βύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών. Cõmentarius ἡ ὀλολυγὼν ὄρνεόν ἐστι, ἐπὶ τὰ βυζόμενα τῇ ἐρήμῳ φιλοῦν. Arati uersum sic uertit Cice. lib. de diuinat. 1. Et matutinis acredula uocibus instat. Theocritus Idyll. ζ. ἁ δ' ὀλολυγὼν τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. Enarrator. ἁ δ' ὀλολυγών. ἡ χελιδών, ἢ τ̃ ἴτυν ὀλοφυρομένη, ἢ ὀλολυγὼν εἶδος ὄρνεος. ἀηδών. Apollinee. δάμαλιν. amicam aut uxorẽ. ἀλλά με θεσμοί. τὰ λύσιμα τ̃ νόμων. in sequẽte epigrammate. οὐδέ σε θεσμοπόλοιο μελήσεται. βιημάχος. ui pugnãs, nõ legibus disceptãs. οὐδέ τις ἄλλη πρῆξις. nõ literarũ studiũ, non pudor, nõ uitæ periculũ, res omnino nulla. ποῖος ἔρως. cuiusmodi tuus est. ἀλὸς πόρος. erat enim Agathias Scholasticus ut supra innotuit. πέραν τ̃ πόλεως διάγων, διὰ τὰ λύσιμα τ̃ νόμων. φίλος. amice. ὁλκάδιον. nauiculæ. ἀθηναίη. ocio literario. ἐν ἑνί. pariter, simul. ἠιθέοις. puellæ querimonia. ἔγρετο πόνος. nos puellas inuadit, aggredit. urget. παρήγορα. quæ amoris molestias leniunt. γραφίδων χρώμασι. imaginũ aliarumq; rerum aspectu huc illuc abstracti oberrantes adolescentuli omnes in amorẽ cogitationes transferre nequeunt. ὡς καλός. puellam ob id despiciens, cui alia deesse non posset. κόρ-

θῶ. elatus ſum. ὑπὸ χερσὶν. in arbitrio ac manu. κερδαλέης. aſtutæ & fraudulentę. δ' ἐπῃσθόμην. ſe à me obſeruari ſentiens. τοῖς πρὸ τρόποις. ſuis aut meis. ὁ χάλκεος. ego ferreus & adamantinus illam prius ludificãs. ἄειπον. tanquã Phaethon aut Icarus. ὑπὸ γούνασι κόρης. caput, dextrã manum, pectus ſed præcipue genua olim ſupplices attingebãt. indicat Plin. li. 11. cap. 45. Hom. Iliad. α. καὶ λάβε γούνων. hinc Odyſſ. δ. πολλὰ θεοὺς γουνάζετο. ποίην τις πρὸς ὥρας. Parodia ex Poſidippi aut Cratetis epigrãmate. ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον. ſupra eſt lib. 1. εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. στατέλλω. Romæ hodie & Venetijs ubi Laides & Phrynæ. ἢ ποινάς. à legibus ſtatutas. ἀτερπία. id exponit πρὸς χρέος χρεῶδες πρᾶγμα. debitũ cõiugale. κουριδίαις ἢ γυναιξί. uxori tuę. Martialis de ſua loquẽs hoc aperit. μοίχεια λέκτρα ἄδικα. atq; omnib. gẽtibus inuiſa. Romæ cõtra adulteros lata eſt lex Iulia. quos olim patẽte porta percurrebãt raphaniq; mugileſq;. Ariſtoph. in Neb. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ. Scholiaſtes alibi. ἔθος ἦν τὸν ἁλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι ἵνα δὸς ἀργύριον ποινῆς λυθῇ. χήρη. uidua mulier. ἄκοσμος. proſtituta. πάνδημον ὄαρον. te cũ ſexcẽtis riualibus. ἀλινία. cõſilia. φροσύνας. ἢ χέρι. μόλις. raro, magno tuo ſumptu ac labore. κέντρα. ſtimulos. propoſitũ conſilium. παλιμβολίης. incõſtantiæ. τὸ πταισθέν. cõmiſſum ſcelus. λυσιγύους. Venereũ congreſſum ſoluẽtes. ἀμφιπόλους. ancillæ. ἀλλ' ὀθνείης. in Theodoſii codice extat cõſtitutio qua prohibẽtur prouinciales cũ uxore Barbara habere cõiugiũ, nec gẽtili uiro permittitũ cum prouinciali fœmina copulari. ad quã conſtitutionẽ alluſiſſe arbitror Agathiũ poetam dũ mulieris externæ thorũ appetiturũ ſe tradit niſi lege prohiberetur. hæc Alciatus in Parergis. nos ita exponendũ putamus. ſupra Agathias dixit ἂν ἢ μηδὲ ἰδεῖν θεράπαιναν δὲ νῦν ἀλλὰ καὶ ὀθνείην. θεράπαιναν δὲ ſcilicet. ſubdit enim σώματος ἀλλοτρίου. ſeruæ nõ tuæ, ſed ad aliũ pertinẽtis. dicti ſunt aũt ancillarij & ancillarioli qui ancillas affectabãtur. δεψήλης. maſturbator. Galenus. hoc uoluit Luciani Diogenes, ἐν βίων πράσει. ἐς τὰ ἀφροδίσια αὐτὰ χειρὶ τὰ γελοιότατα. λαίδος οὐ χατέων. ſcorto nõ egens. tametſi Diogenẽ cum Laide uolutatũ ex Athenæo ſciamus. ὄμμασιν ἀναιδέας. in mulierẽ procaciter & immodeſte ſe gerẽtem. πυρσῶν. amorũ. ἔπου ἐθηλώδεις. mollis effecta es. οὐδὲ μαρανομένη. ne exoleta quidem. τῆς σοβαρῆς. Lupæ nomẽ arrogantis, inſigni forma præditæ tamẽ. τῶν βασιλευσῶν. Danaes. Europæ. τὰς τρίχας. barbã & pilos. μελισταγὲς στόμα τό. mellitum amicæ os. ἄπιστε. uocãdi caſu. ἄϊστον ἔχειν. amicæ equidẽ ſuauiũ darem. βασίλισσα. dica. τόδ' ἔμπαλιν. imò uero. τίσειαν πολιαί. ex Hom. Iliad. α. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι. ψυχῆς. animæ corporis forma elatæ. ἐς σὺ φύγῃς. recuſas. uel ut Martialis in uxorẽ. nec motu dignaris opus nec uoce iuuare. βάλλε με. ad amorẽ prouocat. Φιλαινί. Philænis ſerua. ἐκμεθύσκῃς. poſtquã lucernam oleo inebriaueris, id eſt impleueris. τὰ λαλητῶν. πραγμάτων. ἔξιθι. è cubiculo exi. μαρτυρίην. ἐμῶν ὕπνων. uici hominis teſtimoniũ. ἀμφότεροι. ego & amans meus. ἔχετε. νὺξ & λύχνε. ἐν ὕδατι. Adagiũ eſt. in aqua ſcribis & ſeminas. ἑτέρων. aliarũ mulierum. οὐδὲ μελαίνει. nondũ roſarũ tuarũ colligendarum, nec uindemiæ celebrãdæ tempus acceſſit. nondũ tauri in Venerẽ ruentis pondus ſuſtinere potes. ἕως βυλος. Parœmia. donec in periculo nondũ ſumus. συγκαίης. ſtatim futuri incẽdij augur ſum. Φιλῶ. Heliodorã amat. ὑπὸ κόλπον. in ſinũ illius perueni. ἐννύχιος. ſiue interdiu ſiue ueſperi. πὰρ κρημνόν. iuxta præcipitiũ eo. magno in periculo ac uitæ diſcrimine uerſor. πάντα κύβον. Eraſmus in adagione, aleam omnẽ iacere. οὐδ' ὄναρ. ne in ſomno quidẽ. Ariſtides. ἐς οὐδ' ὄναρ ὑμῖν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων ἐπιλίπετε. κυανέων. nigrorũ, non canorum. ἀρρυτίδωτος. rugis carens. ἐκώμασε. quis amori & laſciuijs non indulſit. θεοῦ. τοῦ ἔρωτος. ἐρρίφθω. ἔρως. λιμός. fames,

pauper

paupertas. μύρον. unguentum, corculū, uitam, animā, νῶ. inopem te esse audiens.
τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν. ex Homero. ὡς οὐδείς. Theognis. εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς πολλοί φί-
λοι, ἢν δὲ πένηαι, παῦροι. φαίνεται. uidetur. sic quidē apparet. ἀνεκποτέρα. ab aman-
tibus fortasse primū nil poscens, in quo beneficiū fenerabat, plura mox experi-
tura. φαίνεσθαι. simplicius uideri, nam re uera ita nō est. τὴν φύσιν. auarissimi scorti
mores in naturā conuersos. ποτὶ γίγνεται. brumæ tempore. παφίης. Paphus Cy-
pri est oppidū. μικκή. parua. ἢ κισσοῦ μαγωτέρα. βελτιωκωτέρα. Suidas in uoce κε-
σός. & Erasmus in Prouerbio, Cestum habet Veneris. φθάσασα. prius dans quàm
rogetur. ἀπόλωλα. amore perij. κλῶμαι. scribe κλώμεθα. uel κλάομαι. & χλωρὰ nō
φλωρά. ἢ περσεύς. eadē Sappho. candida si nō sum, placuit Cepheia Perseo An-
dromede patriæ fusca colore suæ. μάλις. alius. ὑγίαινε. Thomas Magister. ἰστέον
δὲ ὅτι ὡς αἱ τῶν παλαιῶν προσρήσεις, αἱ μὲν ἑωθιναί, χαῖρε. αἱ δ᾽ ἑσπεριναί ὑγίαινε, ὡς λου
κιανὸς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγορεύσει πταίσματος. ἀφικόμενος πρὸς σὲ ὡς προσεί-
ποιμι τὸ ἑωθινόν, δέον τὴν συνήθη ταύτην φωνὴν ἀφεῖναι καὶ χαίρειν κελεύειν, ἐγὼ δ᾽ ὁ χρυ
σοῦς ἐπιλαθόμενος, ὑγιαίνειν σε ἠξίουν. Artemidorus. ἔρρωσο ἢ ὑγίαινε ἀπαλλαττόμενοι
ἀλλήλων λέγουσι καὶ πρὸς ὕπνον τρεπόμενοι. νῦν δ᾽ ὑγίαινε. tandem sanam mentē ei o-
ptat. ἀκάλυπτος. nuda. κρονίδας. Iupiter. κατιδόντα. eam tabulam inspicientē. ἐγὼ
κόρυδος. fieri ne potest ut ego in Corydallū auem nec pulchrā nec canorā trās-
formatus amica potiar, Iouis exēplo, qui sub oloris specie Ledam stuprauit. ui-
de tamen num ludat in nomine κορυδεύς. Zenobio κορυδεύς. οὗτος, inquit Hesy
chius. ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ. et Parœmia, inter indoctos etiā corydus sonat.
supra lib. I. εἰς σύγκρισιν. εἰ κύκνῳ δ᾽ ἐρίσαις κόρυδος παραπλήσιον ἄδειν. ἐφ᾽ ἡνιόχῳ. se-
dato desiderio, nō effrenato nec nimio. ex Pythagoræ uersibus. καὶ φράζευ ἕκαστα
ἡνίοχον γνώμην στήσας. σκῆπτρα πόθων. ut omniū maxime colaris. τρεῖς χάριτας. quas
cōmemorauit. ἑταίρην. amicā. γαληνοῖς. & ὅρμῳ πλοερῷ. metaphora est à mari tran
quillo. δεινὸς ἔρως. Musæus. δεινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος. ὁ παῖς. ἔρως. ἥδεται. le-
tatur. ἢ τρέφεται. his conuicijs alitur. ἐξ ὑγροῦ. è mari. σιμὰ σεσηρώς. supra σιμὰ γε-
λῶν. σαρδόνιον γέλωτα. ὠκύπτερα. alas. πέδην. uinculū, catastam. καδμεῖον κράτος.
Erasmi Chiliades. Cadmæa uictoria. λυγρὰ τῷ αἰπολίοις. domi erunt. pastorale
Adagiū cum caprarū greges inuasit fera. μηδός. Veneris. μήτηρ. θάλασσα. τρυφέρης.
lege hypothesim decimitertij Idyllij Theocriti. οἴακος. claui. ἤπειλ. queadmo
dum Vlysses. τρυφερὴν σκύλλαν. iterū ne in amorē Trypheræ incidemus. Hora-
tius. uah quāta laboras in Charybdi. ἐκπέμπομαι. me. τύπος. amoris. μή. nunquid.
ἀποπτῆναι. euolare à nobis. ἥλω. captus est. τοῦ πυρός. amoris ardorē sentio. φθονέων.
inuidēs. τὴν κατεφλεξε πόλιν. uniuersam ciuitatē incendentē. τοῖς βουλομένοις. ea po
tiri. χρυσὸν ἐρευγομένην. totos thesauros uomentē ac poscentē. κείνου. illius cōgres-
sum. στέφανοι παρὰ δικλίσι. pro foribus suspēsi, Ouidius, Et capiti demptas limine
pone rosas. exclusus apud Lucretiū amator limina floribus & sertis operit, po
stesq́ superbos ungit amaracino. Propertius. Et mihi nō desunt turpes pende-
re corollæ. αὐτὴ ἴδετε. puellæ uel pæderastæ oratio. ἐμὸν ὑετόν. meas lachrymas,
quibus coronas irrigarat. εἰ θεὸς ἦ. ignē deū esse crediderūt Pythagorei ac Per-
sæ populi. φῶς παρέχει. me nudum amantē uideat. νεῖφε. Iupiter. αἶθε. ure. fulgura.
πορφύροντα. nigra & obscura. τότε παύομαι. quiescā. amare desinā. morte enim
grauiora patior. ἀφείς. nec me interfeceris. id est καὶ θανάτου χείρονα. morte
grauiora sufferam. κρατεῖν ἢ σὺ θεός. tibi ò Iupiter imperās. θαλάμων. Danaes. ἐν
παφίῳ. πόλει. aut ἐκεῖ. κυθέρεια. ò Venus. παρῆιον genas. faciem. νηχομένοις. natantis.
ἔχεσαν. ἔχον. ἀμφοτέροις. Nico & Cleandro. κείνης ἐπ᾽ ἠιόνος. nā Venus Paphum
regit. ἐκ πυρός. ex amore, τῆς ἀφροδίτης. mihi uero uagā sectanti Venerē amor iu-

dicio carẽs nec deformes ab elegãtib. puellis discernẽs semper dolores et molestias adfert. ἀνδράσι. riuales suos criminaт Rufus. ἀκζομένη. adulta. οἴδ', alij uero. λυσσῶδες. ecce adest. ὦ τί πάθω. οἴμοι τί δράσω. quò me uertã, quod cõsiliũ capiã. ἐν σφυγμῷ. eũ intuẽs totus ardeo. οἰχόμεθα. perimus. περίγραφον. dele ô Cupido. τὸν πόθον. amorẽ meũ. ἢ κεράσαις. mutua erga nos beneuolẽtia tẽperes. ποιμένος. Paridis. ἀθλῶνας. artiũ deæ. τέσσαρσι. siquidẽ tu quarta es Gratia. κυαναυγής. ex nigro re splendescẽs. λῆξον. fastũ depone. ἀμυμώνω ἀφροδίτη, alterã Venerẽ, immo potius Venerẽ. ἐτόλμα. basiũ dare. μανδάλωτὸν καὶ καταγλώττισμα uocãt. ἠρυθρία. erubebat. uerecũdia afficiebaт. τὸ πλέον. dicã. τὸν πόθον. τὸν ἔρωτα. λώβης. eius pudicitiã imminui. ἢ μένομεν. quid faciã, maneã an abeã. ἦεν. erat. ἀκρόμαζος. uernãtibus mamillis. εὔοφρυς. nigris supercilijs. ξανθοπλόκαμος. ruffis capillis. κέκραγεν. reclamat ac uelut amore pallens ac fauciũ dolet. βελέων. Cupidinis. ἄσθματος ὁρμή. crebra suspiria. καὶ κοῖλαι βλεφάρων. quærit Aphrodisæus lib. Problematũ 2. διὰ τί τῶν λυπουμένων κοῖλοι οἱ ὀφθαλμοί. at Theocritus. οἶδ' ὑπ' ἔρωτος ἀληθὰ κυλοιδιόωντες. Oppianus. Halieut. δ. ὄκκε τε κοιλήνας, πᾶσά τε φρένα πᾶσαν ἀέρα μαινομένην. πόθοι. Cupidines. τῇ ἄπιθι. Melessiade. πυρφόρε. Cupido. τὸν ἑνί. me unum cõburentem. ἢ σέο. tibi habe. ἢ μετάθες. in aliã transfer, quæ nostro amori respõdeat, nosq; contra diligat. φρονίμοις ὄμμασι. speciosam cũ iudicio eligẽtibus. πάντα ὁμοίως. scribe. πάντας ἠσπάζετο. cõsalutauit. καὶ ὑμεῖς. uos saltẽ. πάθετε, ut cana effecta superbiam deponat, neq; aliquãdo audiat. λογισμόν. ratiõe & prudẽtia. ἵνα. me. συνελεύσομαι. cõgrediar. βάκχευ ἔχει. si & amãs & probe appotus fuero. πόδες δύο. Amorẽ & Bacchũ. καὶ σφυρά. pedes. ὁ σὺ ὤν. tecũ rem habẽs. his ferè blãditijs Homericus Vlysses Nausicæ adulaт Odyss. ζ. ἐλπίδι. amicæ. χαίρειν. saluere iubet. παιδομανής. puerilibus amorib. insanio. δίσκος. puerorũ ludi. gymnasia ut olim non frequẽto, in quibus se exercẽtes discũ eiaculanт adolescẽtuli. Proci Penelopes Odyss. δ. δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσι, & Corcyreorũ proceres eiusdẽ operis θ. ἐρωσι κρόταλον. muliebres lusus. Crotalũ instrumentũ rotundũ est circulo ligneo factũ, cũ laminis quibusdã ex ære rotũdis, numismatis magnitudine, sonum ex collisione reddẽtibus. alij annulũ æreũ fuisse dicũt, qui ad sonũ fistulæ uirga ærea percutiebaт. nõnulli calamũ scissum ac studiosius comparatũ, ut efficere sonum queat, si quis uerset manibus. ἀδόλου χρόος. nõ fucati. βοσκήσει δελφῖνας. nũ nõ futurũ spero, adeo hæc præter opinionẽ nobis cõtigerunt. ἐρύμανθος. mons Arcadiæ. ἀμφοτέροισι. mihi & amicæ. οὐ θεὸς ἦ. hoc sane iniquũ esset, atq; à dei operibus lõge recedens. κωνώπιον. meretriculæ nomẽ. οὐδ' ὄναρ. nullo modo. ὁ κρίνας. Paris. τὰς τρεῖς. Iunonẽ, Venerẽ, Palladem. nihil ad harũ puellarũ pulchritudinẽ addi posse iudicãs. μόνῳ νίκασε. sola immortalitate excepta. ἀπέπονθε παθας. Hæc forte ex Aristippo Rufinus. Laertius. διονυσίου δέ ποτε τριῶν ἑταιρῶν οὐσῶν μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος, τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν, εἰπών, οὐδὲ τῷ Πάριδι συνήνεγκε μίαν προκρῖναι. πυκασώμεθα. mẽsæ accũbentes coronemur. Coronati plerũq; epulabanт ueteres εὐθυμίαν καὶ ἀφθονίαν τροφῶν αἰνιττόμενοι. στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι τῶν ὁμήρων. lege Plutarc. symp. lib. 3. segm. α. ἅδει. delectat. ἐξ ὀνύχων. ex omnib. unguiculis, ex omib. corporis partib. πνεῦμα. spiritũ uitã. αἱ διαλυσίφιλοι. ea sunt quæ cõmemorat. αὐτόμολον. transfugã. nã amoris castra deseruerã. militat sane omnis amãs. τίς γυμνήν. mater filiã aut lena puellã quandã nudã domo eiectã cõsolatur. λιθίνην. durã & saxeã. κεῖνος ἐπελθών. maritus aut riualis sed is qui plura suppeditet, alijs in parte aliqua tantũ hęrẽtib. quo adueniẽte tanquã Phędria, discedãt Thrasones. γίγνεται. id quod sæpe usu uenit. τέκνον. ô filia. uel blãdientis est. ἔσω. adulter aut nondum receptus riualis. πάθῃς, nuda eijciaris. ὡς μὴ μοιχεύσῃς. quasi

quasi ipse adulteriũ nunquã cõmiserit. ὡς ἀπὸ πυθαγόρου. tanquã Pythagoricus homo uitæ sanctimonia excellẽs. τέκνον. ò filia. μαινομένου, et ad ianuã insani. algebis. ἀπόμαξαι. lachrymas absterge. τὸ βλέπειν. qui & formæ tuæ rationem habebit, aliasq; cõniuebit et à quo nõ uapulabis. δώσεις. dabis. tui copiã mihi facies, anus sum. φεῦγον πνεῦμα. fugientẽ animã. ὑπεξέβαλον. lenitatẽ & incõstantiam muliebris ingenij ostẽdit. τὰ ῥόδα. tu quę rosas uẽdis. ἡ τὰ ῥόδα. rosas uẽditabat hæc mulier, forte στεφανοπλόκος & coronaria. σῆς χολῆς. Lascharis. σῆς ζαθέης ἀνθοβολεῖ χολῆς. ἡδύλιον. scorti nomẽ Hedyliũ. γάμον κακόν. impotentẽ libidinis insaniã. τὴν ἑτέρην. νύκτα. ἐς ἀνέμους τίθεμαι. Eras. in prouerbio Venereũ iusiurandũ, & Stobæi collectaneũ περὶ ἐπιορκίας. Procopius καλῶς ἄρα ᾔδει τὸ τῶν ἐρώντων πάθος ἡ τῆς θεοῦ μία. καὶ τὴν ἐπιορκεῖν ἐθέλουσι, συγγνώμην αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐπαγγέλλεται. Plato. ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκον, ὅ φασιν εἶναι, οὕτω καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασι τῷ ἐρῶντι. ἀσεβεῖν. peierare. ὑπ' εὐσεβείας. iuramẽto meo stans, eã nõ adiens. τί συγνή; tristis es. τί δὲ ταῦτα. quid hæc sibi uolũt. λύπης φάρμακα. quæ illius amores disrũpant tibiq; eũ cõcilient. οὔ φης δέ. te mœstã esse negas. ὀφθαλμοί. oculorũ tuorũ lachrymæ. μήνη. luna. λαβεῖν τάδε. ferre & uidere hoc pores, quasi Atrei scelus & immane aliquod parricidium sit. Aeschylus. ὦ νὺξ μέλαινα μῆτερ. ἆρ' ὁρᾷς τάδε. ἑκταίαν. sex iam diebus mihi nõ uisam. τῆς μάγου. Aristen. quæ me pulchritudine sua tanquã magicis deuotiõibus incãtauit. ἀργυρέους σαυλακάς. Lenones productores, emissarios onustos pecunijs. ἀδερκωτέραν. licet deos incorporeos uel adũbratos putes. τὸ μεταξύ. inter utrãq; nostrum animã. ἔγχει. infunde. λυσιδίκης. quos in gratiam Lysidicæ exhauriã. μία πρὸς δίκας. unus Euphrãtę exsiccatus calyx, ac ipsa una Euphrãte. πόθον κρυπτόν. celatũ amorẽ. ἑρμῆς κοινός. Erasmus in prouerbio. cõmunis Mercurius. καλός. καλῶς ὁ μαιονίδης. Hom. Iliad. γ. nos hęc alibi uerbosius. φίλος. amicus es, amaris ilico. ἐν ποσίν. impedimẽto est. εἰ δ' ἑτέρως. si nihil attuleris. καὶ ὁ κέρβερος. κύων ῥίκρανος aut τριακοντακέφαλος, ἐν προθύροις. uestibulum seruat. οἱ πλούσιοι. diuites. πτωχήν. pauperes amãtes. ditiores plures fieri quàm inopes uel cæteris animi & corporis dotibus præcellẽtes à meretricibus indicat. ὄρθρος. summo mane. ξύνευνα. cũ qua iacebat. φθονερῶν. his qui amicas in sinu habent. γεράσκεις ἠβῶν. iam senex amori nõ uacas. de Tithono lege Atheneum dipnos. 12. Tzetzen, Homerũ in hymno Veneris. Is cũ forma decorus esset (ait Seruius) ab aurora dilectus & raptus, postremo in cicadã uersus est. Homerus Odyss. ε. ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο ὄρνυθ' ἵνα. ἐρρύηκας. fluxisti. ὡς κρονίδην. ut fulminantẽ Iouẽ Saturni filiũ. χρυσῷ. auro stuprauit. ὄρκους. Eras. in prouerbio Venereũ iusiurandũ. ὡς μεγαρέων. idẽ in Parœmia. Megarenses neq; tertij neq; quarti & Theocriti Scholiastes Idyl. ἐσθλ. ἄθλον ἔχε. uictoriam. ὄμφαξ. uua cruda. οὐκ ἐκθνήσκειν δεῖμε. uel claudũ uel integris pedibus incedentẽ, saltatoris qui sibi crus fregerat sermo est. πολλοί. cõplures claudicantẽ me deridebant. ἔα. esto. ἐῶ. prætermittã. πάντα λίθον κίνει. Erasmus in prouerbio lapidẽ omnẽ mouere. χάφε. maritus inops uxorẽ cõpellat. τὴν πόλιν ἀκτήν. fere enim in maritimis urbibus ob peregrinorũ frequentiã corpus uulgabãt mulierculæ. τὸ φοίνικον. questus meritorius. τρέφε. τρέφειν ἔχειν poetis aliquãdo sonat. Sophocles in Antig. κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω. Et Aristoph. in Vespis. αἰγιαλὸν ὄνθον τρέφει. quanquã hic fortasse metaphora est. μυρ) εὕδεις. suauiter dormis. ἔγρεο. surge. τῶν δεξιά. ueluti Achilles Homer. Iliad. ω. κορώνη. sine gemella amica. Ζεὺς δ' ἐγένου. Iupiter. ἡ ἐπιορκήσων. nos ἢ τῶν κροίσου castigamus. κροῖσον, πόλιν subaudio, id est Sardeis. Tzetzes. κροῖσος ὁ ἀλυάττου λυδῶν ἦν βασιλεύων, μητρόπολιν ἀνάκτορον τὰς σάρδεις κεκτημένος. Herodotus in Clio, ac ille. & Crœsi regia Sardeis. ναὸν τὸν ἐν ἀρτέμιδος. Ephesum. πτήσομαι. uola-

bo. καὶ πολιῶσιν. cũ ad ſenectutẽ perueneris. μέγας αὐχὴν. erecta atq; elata ceruix. eam fere anguſti & demiſſi animi homines inclinant. παλλακίδων. meretriciũ. τὸ πρόσωπον. faciei decor. τὴν λύγδου πέτρας. ἀντὶ ῥόδων. decerptis roſis aut cũ prius roſa eſſes. τρὶς ἐπταρες. ter ſternuiſti, ſcintillaſti. τρίποδα. alludit ad tripodem Apollinis. διὰ τοῦτο. eo enim magis uirginẽ intueri cupio. μορφὰς ἀθανάτων. deorũ ſimulachra. ἀμφοτέρων ὅσον ἀσύγκριτα. Ganymedis ne an Ledæ, id eſt puerorũ ne an puellarũ amor anteponẽdus. δαείς. ſciẽs. ἰξὸν. quo mulieres intricat. καὶ δὲ σύ. reſpõdet ſcorti pediſſequa. δανοῦς ἡμετέρη. ait ancilla. ζητεῖς δέ τι. iam loquitur meretrix. ἐπὶ τοῦτο. fero inquit amans. οὐ δύνασαι. nõ potes. tãtillo precio noctem nõ uendo. ἄλλος πόσμος. nõ unus Menophilæ eſt orbis. Ludit in nominib. μήνω φίλα (μήνη enim luna eſt) χαλδαῖοι hoc eſt aſtrologi, cane ſigno cæleſti, & geminis. τὴν κύνα. penem. τοὺς διδύμους. teſtes. οὐρανός. οὐρανίσκος. fellatricẽ pungit. ἴσα πόντῳ. ſimiliter atq; mare. νικιάδος. alterius amicæ. φίλω. ſcribe φίλον. pæderaſtæ ſpurcitia. οὐκ ἀναγιγνώσκω. λύχνον. ſed uideo & ſentio. δάκτυλος ἀώς. breue eſt uitæ humanæ tẽpus, meritoq; ἠὼς δάκτυλος, ac uerius quàm ῥοδοδάκτυλος ab Homero, appelletur. ἢ πάλι. poſt obitũ. uel an cõuiuia in aliũ diem reijcimus. τὸ πᾶν ἐρῶ. ex Xenophõtis ſympoſio. νῦν γὰρ ἐγὼ κλεινίαν, ἥδιον μὲν θεῶμαι ἢ τἄλλα πάντα τὰ ἐν ἀνθρώποις καλά. τυφλὸς δὲ τῶν ἄλλων πάντων ἁπάντων μᾶλλον ἂν δεξαίμην ἢ κείνου ἑνὸς ὄντος. φανίον. faculam. κρυπτόμενον. ego enim amorẽ fugiens me obſconderam. τρισσά. τρισ κνίσματα. βιοσοῦς ἰούς. quod trium ſimul amore puellarũ flagret cõqueritur. θυμὸς ἔρως. ὁ θυμὸς ἔρως reſtituo. παρθένος. cum qua quieſcebat. θῆλυ γένος. Philomela aut Progne in luſciniam mutata. omnes aues prius mulieres fuiſſe refert in Onirocriticis Artemidorus. γρυσοῦς. ſcribe χρυσοῦς. haud dubie quin amoris. ἕξεις. ſi tot poſtules. λυγδίνεα. cãdida. θέτιδος. Thetidis. Achillis matris. Rufinus. τὰ σφυρὰ τῆς θέτιδος. Hom. ἀργυρόπεζα θέτις. Odyſſ. ω. & Iliad. α. atq; ille. & quales Thetidis uix reor eſſe pedes. τῷ μήλῳ. Laertius Platoni in eius uita hoc epigrãma attribuit. ab hoc Aſpaſiam adamatã refert Ariſtides. δεξαμένη. τὸ μῆλον. ὃ μὴ γίγνοιτο. quod utinã nõ eueniat. ut me uidelicet nõ audias. τὸ κακὸν. malũ. χιὼν ποτόν. aqua frigida. Et niuem in æſtatẽ ſeruatã potaſſe ueteres Athenæus Et Galenus oſtendũt. ἀείρινον στέφανον. cũ nauigationis idoneũ tempus iam inſtare cõſpiciunt. ὄμφαξ. nondũ uiri potens. ὅτ᾽ ἦς σταφυλή. nubilis ætatis. Oneſtus. οὐ μήτ᾽ ὄμφαξ, μήτ᾽ ἀσταφίς. Plutarchus. οἱ δὲ τὰς πρώτας τῶν παρθένων διαφθορὰς μὴ ὑπομένοντες οὐδὲν ἀπολείπουσι τῶν διὰ τὸν ὄμφακα τὰς σταφυλὰς ἑτέροις ποιουμένων. παρ᾽ ἐπιμ ψω. nos amãtes. ἡ θεός. Venus. uel nox. Iulianus. νὺξ ἱερὴ καὶ λύχνε συνίστορας οὔτινας ἄλλους ὅρκοις ἀλλ᾽ ὑμέας εἱλόμεθ᾽ ἀμφότεροι. κυσὶν ὀστέα. hoc ante expoſuimus. οἱ μὲ δοι κάλαμοι. Fulgentius lib. Mytho 3. & Ouid. Metam. 11. Creber arundinibus tremulis ibi ſurgere lucus Incipit &c. εἰ μέζον ἔν μοι δοίης. utroq; noſtro γ. ferente ſi α. mihi ſuperimponas. διπλάσιον σέθεν ἦρα. α. ſcilicet quæ ad β. dupla ſunt. ἰσότητα φυλάξεις. γ. ſane erunt, & ſeruabitur æqualitas. εἰπὲ τὸ μέτρον. γ. utriuſq; pondo eſſe dico. poteſt hoc infinitis alijs in numeris demonſtrari.

Ἀδήλου.

Τίς, πόθεν, ὦ ξεῖνε, τὸν χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
μαρκέσιος ῥάλλης. οἶδα δ᾽ ἑβραϊκὴν γενεήν.
οἶδα τεὴν πάτρην, Βυζάντιον οὔνομα κλεινόν.
εἶπον πῶς δ᾽ ὀφελεῖν ὤλεσας ἡλικίην;
ἀείδεο μ᾽ ἔζεπεν, ἀλλ᾽ ἄγε; ἐκ πηγέων γὰρ
ὤλισθον. τὸ δέ μοι, πικρότερον θανάτου.

οὐ γὰρ

οὐ γὰρ ἄρης μ' ἐδάμασσεν ἐπ' αὐχένι δ' ἄμμιν ἔχουσαν
ῥυόμενον πλεύνω ἐλλάδα. πῶς δ' ἔθανον.

Ἀδήλου.

Ἵππω τώδ' ἀρόωντε. τί δ' ὀρχεῦμαι; ἵπποι ἐασί,
καὶ πολέμου, περὶ σοὶ θαῦμα τόδ' ἀγγελίῃ.
ἵπποι χάεις μερόπων πολέμου κλόνος, ἅρματ' ἅμιλλαι
ἡμέτερα κρυφθῶν τραύματα παρ χαλίβων.
ἱππῆες περίθεσθε, τί μέλλετε; βουσὶ χαλινούς,
καὶ ταχινοὺς πολέμους ἐστελάσει τε δρόμον.
αὐτὰρ ἔγωγε λέπαδνα, κατ' αὔλακα ὕνιν ἐφέλξων
ὁπλίζομαι. τί σβεῖς κῦδος ὀρειδρόμον;
ἆθ' ὕσπληγγι θέοις, ἆτ' ἔγχει δ' ἑατον, ἀταρπὸν
οὐκ ἔτι μ' ἰθείοις κραιπνὰ διωκόμενον.
ἵππον ἔχεις ταῦρον. βοῦς ἔσομαι. ἵππος ἀροτρεύει.
πάντα δ' ἀμείβει ἐν ἔργα τὰ τῶν μερόπων.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ
Εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμά, ἡμιάμβια
δίμετρα καταληκτικά.

Βούλει μαθεῖν ἄνθρωπε
πῶς καὶ πόθεν νοσοῦσι,
αὐτάργυρον διώρημα,
ἔγωγε τοῦτο δείξω.
ὅσον σοφοὶ νοοῦσιν
καὶ πεῖρα συνδικάζει.
Ἔνερθε γῆς φάραγγας
ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν,
πλούμενον δὲ, θερμὴν
ἄλλοι λέγουσι τοῦτο.
γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν
θέρμης τυχὸν βιαίας
ἀνατρέχει τῷ πλήθει.
ἀλλ' οὐ δέχομαι τοῦτο.
ὀδμὴ γὰρ ὄζειν οἶδας,
βαιόν τε μαρτυροῦσα.
τὸ θερμόβλυστον ῥεῖθρον,
τέχνης ἄνευ, Γαληνός.
τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα,
πληθεῖ τε σὺν κινήσει.
τιτανία μηδίας,
καὶ λυδία, πλουτοῦσα,
ἡρακλέων στηλῶν δὲ
ἐν δ' αὖγε πεπικέσαις,
ἀφεγγὲς ὄζειν ἄσθμα,
πέμπει λίθους θειώδεις,
θερμῶν ἄτεγκτον ῥεῦμα,
φανὴν πρόκειται πᾶσιν,
καὶ πῶς φιλὲς γάνυσμα;
ἐγὼ φράσω διδάξω,
ὅσον φύσις παιδεύει,
πρόσχες, φράσαι γὰρ ἥκω
τῶν ἐντὸς νοοῦσιν.
ἀντίρεχον πλεῦθα.
οὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν
μεταλλά που θειώδη,
τὸ γειτονοῦν νᾶμα,
κάτω μένειν οὐκ ἴσχον,
Ποῖον λέγει, τὸ πρῶτον;
τῶν δ' αὖ τρίτων, σύμφημι.
μυδῶνα, δυσπνοοῦσα,
Οὕτω πόλλ' εἰς πᾶσι
ἱπποκράτης, ἄψυχος.
πίσις δὲ τούτου, νῆσος
πολλῶν βρέμον σὺν ἤχῳ,
εἰδὸς φέρειν τοιαῦτα,
καὶ περσικὴ πεδιάκη,
μεταλλόχρυσον γαῖαν.
πόρρω, πέφυκε πλεῖστα.
καὶ λιπάρα τῇ νήσῳ,
ὃ νυκτὶ πῦρ παμφαῖνον,
πολυψόφους βροντώδεις
ὄψει τὸ πᾶν δ' ὑλῶντας.
πῶς ἄλλα κρείττω μείζω
ἄλλης μέθην ποιεῖ δέ.
ἄλλης γάλα πετάνε,

πηγῶν ἀκεῖος τοσούτων.
μέσοι τρόπον ἐστὶν ὕδωρ.
πῖδαξ ἀναβρύει διδεῖται.
περιλεκτικὸν που πνεῦμα
πρὸς ἐξάγει, τί τοῦτο;
πηγή, ψόγου δηλοῦται.
Ἄλλοι λέγουσιν ἄλλην,
ἄλλην καθαρτικὴν δέ,
ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δέ,
ὃ νὺξ γλυκαίνει οἶδεν,
ὄλβος δὲ πηγῆς ἐστι,
ὀλίγην δὲ τὴν βαρεῖαν,
ἄλλος δὲ ῥοῦς μικρός γε
ὀστῶν τε τὰς κατάξεις,
Θέλεις προσοίσω πλέως;
ὅπερ βαλὼν εἰς ἄγγος,
κρυσταλλόπηκτον εὕροις
ἐξ οὗ πεῖν περικύψας,
γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις
ὃς εἰσδέξεται τι,
ἐν ἡμέραις οὐ πλέσαις.
Βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ.
πλέω δίδωσι ῥεῖθρα.
ἢ χείματος παρόντος,
περιχεῖ θέρους δὲ νᾶμα.
ὕδωρ φέρειν νιτρῶδες.
Ἐστὶ δὲ μικρὰ ταῦτα,
πηγὴ τελεῖ γὰρ ἄλλην.
ἄλλη δ᾽ ἔλαιον βλύζει.
καὶ που προχέζει νᾶμα,
καὶ που ποθοῦσιν οἶνον,
καὶ που μέσον θαλάσσης
ἐκ φασμάτων ἐκπνεῖται
ἄσφαλτον ἄλλη γῆ δέ,
Ὢ θαυμάτων τὸ θαῦμα.
κινουμένη δέ, λάμπει.
κρυπτοὺς δόλους ἐλέγχειν
χυμῶν μόνων θρυλλοῦσιν
φῶς ἡλίου καυστῶδες.
εἰς ἀδιάλυπτον ἕλξιν.
φύσιν κάτω τὴν κούφην,
ἄνω φέρων τὴν ἄχνην.
ὃς σωμάτων τὰς θλάσεις,
σφίγγει. τρέφει. πιαίνει.
Ἔστιν λέγουσι νᾶμα,
εἰ νυξὶν ἀνθοκάζοις,
Ἐστὶν λέγουσιν ἄλλο
διῶον βλέπει σε φθόγγον

Ἐστὶν δὲ ῥοῦς ὢ θαῦμα,
λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα,
Ἄλλην λέγουσι κρήνην,
ἢ τις παρόντος ὄχλου,
Ἄλλην δέ που πεσόντα,
ἀνικμός ἐστι πάσα,
Ἄλλην ἀκούεις πάντως,
ὡς ῥυμμάτων μὴ δέεσθαι
λελουμένους ἐκεῖθι.
ὡς μὴ πίνεσθαι ζώοις.
ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης.
πολλάς φυτῶν ἀγείρους
τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
ὡς δάκρυον γλοιῶδες,
ὦ τοῦ ξένου μετάλλου,
φέρει τόπος τις λίμνην,
πρὸς ἣν θέλων λουθῆναι,
ἕως δὲ πεντήκοντα
εἰδ᾽ ἂν τὶς αὐτῇ πλέους
ἔξω τρέχουσα ῥίπτει,
Πέτρας καπνὸς δ᾽ ἐξέρπει
ὅπερ σοφῶς ἀνάψεις.
Ἄλλη δέ τις βραχεῖα,
εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων,
Δέλτοι φέρουσιν ἄλλην,
πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίσχειν,
Μίθυς ἔχει δὲ ῥεῖθρον,
οὓς ῥιπίδι ψυχάζων,
εἶδ᾽ αἷμα ῥαίνων σπείσεις,
Ἄλλης ὀπῆς ὠθεῖται,
καὶ τὴν φιλέχθρον μῖξιν,
Οὕτω φύσεις ἀπείρους
κτίζων, ἄγων, ἰθύνων,
πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν
τοῦτον κάλει θεόν σε.
μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος
ἄγνωστον ἐστὶ πνεῦμα.
ἄληκτον ἐστὶ θαῦμα,
Θερμὰ περιχεῖ δὲ λίμνη
ὄζει γὰρ ὥς τι πῖον,
ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
ἤλεκτρον ἐξαγοῦσαν,
τίκτει δὲ τοῦτο πρῶτον,
ἔπειτα δή, πετροῦται.
Δεῦρο φράσω καὶ τἄλλα
μακρὰν λίαν κυκλώδη.
πεπλησμένην εὑρήσεις.
λελουμένους καθαίρει.

ἄνδρας

ἄνδρας φορεῖ λουθῶσα,
τοὺς ἀκρίτως τρυφῶντας.
κρύπτων τὸ καῖον.
ἔλαιον ἄπορ σάξεις.
πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα.
πάντως σβέσεις τὸ φαῖνον
ὥρας θέρους βαθέας,
χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δέ.
ἅπτοντας ἀδάμας.
τὸν φλογμὸν εἰ πραΰνῃς
τὸ πῦρ πλέον τυφοῦται.
ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγνυμι
τετρακτύος πιστοῦται.
ὁ δεσπότης ἁπάντων,
κρυνῶν πλέκων ὡς οἶδε,
φύσεις ἀφανῶς ἐγείρει.
ποῖον φρενὶ φαντάζου,
εἰ μὴ θέλεις γε πλάνειν.

ἄῤῥητόν ἐστι πρᾶγμα.
αὐταρχοφωτόμυστον,
ἀῤῥητολεπτόπνευστον,
ἐν πανσόφῳ χωρείῳ,
Οὕτω τὰ μὲν, κατέσιον,
τὰ δ' αὖ, συνῆξε πεῖρα.
τὰ δῆλα, τῶν ἀδήλων.
Τούτων σκοπῶν τὸ θαῦμα
τὴν τριοσόφωτον φαῦσιν
ζητῶν δὲ, καὶ θεάσεις
κόσμους φθόρον καὶ βίους,
ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.
τὰ δ' αὖ βίβλοι βοῶσιν.
καὶ πίστις ἐστὶ πάντως
τὰ μικρὰ, τῶν μεγίστων.
οἶδα πλέον ποθήσεις,
ποθῶν δὲ, καὶ ζητήσεις.
μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον.

ΕΥΚΛΙΔΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΥ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος, φορέουσαι οἶνον ἔβαινον.
αὐτὰρ ὄνος, στενάχιζεν ἐπ' ἄχθει φόρτου ἑοῖο.
τὴν δὲ, βαρυστενάχουσαν, ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη.
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι, ἠΰτε κούρη;
εἰ μέτρον ἓν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα.
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπίστορ.

Ἀνὰ γ μέτρον δικοῦσι φέρειν.

Εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις, καὶ πάθη.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδὸν
εἱλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών,
νυκτιφαὴς μήνη, στυγνὸς κρόνος, ἥλιος ἡδύς,
πασοφόρος παφίη, θρασὺς ἄρης, εὔπτερος ἑρμῆς,
καὶ ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἐλάχουσι γένος, ἔστι δ' ἐν ἡμῖν,
μήνη, ζεὺς, ἄρης, παφίη, κρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς.
οὕνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν
δάκρυ, γέλωτα, χόλον, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
δάκρυ μέν ἐστι κρόνος. Ζεὺς δὴ, γένεσις. λόγος ἑρμῆς
θυμὸς, ἄρης. Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος, Κυθέρεια δ' ὄρεξις.
ἥλιος δὲ, γέλως. τοῦτον γὰρ ἅπαντα δικαίως,
καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν Πτολεμαῖον.

Γαίης ἐννώχοισιν ὀχούμενος ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν,

οὐκ

οὐκ ἄστρων δὴ μοῦνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
οὐδὲ πόλοιο φορὰν, σὺ δ᾽ ἔγνως ἀστατέουσαν.
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ περ ὅττι τελεῖ σημήϊα φαεινῆς.
τοὔνεκα δὴ, χρειὼ καλέειν σε τὶν οὐρανιώνων.
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσσι χαμοπτέσι συμβιότευες,
καὶ φύσεος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδέσμου,
ἀλλὰ νόου παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι καθήρας.
ἔξω σαρκὸς ἔβας ἤ, καὶ ἀχλύος ἰλυοέσσης,
καὶ τελέσεις προέηκας, ὅπουστρα τέρμα λαχέσθαι.

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου, περὶ σεισμῶν.
ἐν ἄλλοις, ὀρφέως.

φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον τέκνον. ὁππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων κυανοχαίτης,
ὅττι βροτοῖς ἐπί τ᾽ εὐτυχίην, κακότητά τε φράζει.
Ἥλιος, ἐν Κριῷ.
Ὁππόταν εἰαρινὴν ἐπ᾽ ἰσημερίην ἀφίκηται
ἠέλιος, Κριὸν δὲ διεξέρχῃ, ἔνθ᾽ ἄρα τῇδε
γαῖαν νυκτέρινος γαιήοχος ἀμφελελίξῃ,
σῆμα τόδ᾽ ἐστὶ πόλεως ἀπόστασις, οὐκ ἀλαπαδνή.
Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας,
πήματος ὁρμήσαντος ἐπ᾽ ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους,
ἔσσεσθαι σφετέραις ὑπὸ δημοσιώαις, ἰδὲ λύπαις.
Ἥλιος, ἐν Ταύρῳ.
Εἰ δ᾽ ἀνὰ Ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμὸς, πήματα μέν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω
εὐφροσύνη δ᾽ ἀνὰ ἄστυ καὶ εἰρήνη τεθαλυῖα.
ἡμερινὸς δὲ, φέρει πολέμου μεγάλοιο πόληϊ
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείσσοσιν. ἀλλὰ φυλάσσου
Ἥλιος, ἐν Διδύμοις.
Εἰ δέ κεν ἐν Διδύμοις στρωφωμένου ἠελίοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,
δυσμενέων βροτοὶ ἐγχεσιχαρῶν,
ἡμετέρην πελάσουσιν ὑπ᾽ ἄλγεα γαῖαν ἅπασαν.
εἰ δέ κεν ἡμερινὴ, τότε κεν βασιλήων ἄτιμοι
ἔσσονθ᾽ ἡγεμόνων τε θεῶν διομένων ἐχθρῶν.
Ἥλιος, ἐν Καρκίνῳ.
Εἰ δ᾽ ἀνὰ τὴν μοίρην τοῦ Καρκίνου ἠελίοιο
στείχοντος, τότε δὴ θερινὴ τροπὴ, ἔννυχος ἔσται
γῆς σεῖσις, τότε φράζει κακότητα βαρεῖαν,
ἀργαλέην πενίην ἀλλαξεμένην. ἡμερινὸς δὲ,
φράζει πῆμ᾽ αὐτοῖς, καὶ ἀπόστασιν ὀλβίοισιν.
Ἥλιος, ἐν Λέοντι.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, στοναχαί τε, πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἕξουσ᾽. ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καὶ ταῦτα πιφάσκει.

Ἥλιος

Ἥλιος, ἐν Παρθένῳ.

Εἰ δὲ καὶ ἠελίου σὺν Παρθένῳ ἐρχομένοιο
ἑσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασιν
ἔσσεται, ἠμερινὸς δὲ φανεὶς, καρπὸς κατεβλάψει.

Ἥλιος, ἐν Ζυγῷ.

Εἰ δ' αὖ ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
ἠέλιος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξ ἀναφυῶν τῆς
γαίης. ὥραις δ' ἠμεριναῖς, χαλεπῶς τόδε φράζει
ἔργα μάχης. πολλοὺς δ' αὐτῶν, ἐπὶ γαῖα καλύψει.

Ἥλιος, ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δὲ καὶ ἠελίου τὸν σκορπίον ἀμφιβέοντος
νυκτερινὸς ὁρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνῃσι νόοιο.
ἠμερινὸς δὲ φανεὶς, τότε δὴ τότε, ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολίεσσιν. ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότατα, ζῆλος μεγάλου διὰ βουλαῖς.

Ἥλιος, ἐν τοξότῃ.

Εἰ δὲ καὶ ἐν μοίρῃ τοῦ τοξότου ἠελίοιο
στρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανοχαίτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πολλῶν. ἠμερινὸς δὲ φανεὶς, πόλεων βασιλῆϊ,
σημαίνει μεγάλην τιμὴν, καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

Ἥλιος, ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δὲ καὶ αἰγοκέρωτι, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο
χειμέριναι στείχοντος ἔδος χθονὸς, ἐν νυχὶ ἐλθὼν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράζεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
καὶ στάσιν. ἠμερινὸς δὲ φανεὶς, καρποφθόρος ἔσται.

Ἥλιος, ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δὲ καὶ ὑδροχόῳ διανίσσεται ἠελίοιο
φέγγος, νυκτερίῃ δ' ἐλελιχθῇ πολυχθὼν,
ἁρπαγαὶ ὀλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγυιαν
ἔσσονται. δήμου τε κακοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις.
εἰ δὲ καὶ ἠμερινὴ, δήμου κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Ἥλιος, ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνὰ τοὺς ἰχθῦς στρωφωμένου ἠελίοιο,
γῆς ἔνοσις γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότ' ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι περίστασις. εἰ δὲ καὶ ἠὼ
γῆς κινηθείη πέδον ἱερὸν, αὐτίκα πάσαις
εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε, καὶ ἄλλων
τετραπόδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

ΤΕΛΟΣ.

IN ANNOTATIONES IOANNIS BRODAEI IN EPIGRAMMATA GRAECA

Index ordine Alphabeti.

ABBAE. aduerbium 102
ἀδδαλί ibidem
A secretis 410
ἀβδηρείτης uentus 347
Absolutionis signum 235
Abydi à Sesto distãtia 102
Acanthiæ cicadæ 361
Acanthus oppidum 207
Acharnæ uicus 133
Achelous fluuius 116
Achelæ cicadæ 361
Achilla Pompeij interfector 414
Achillis hasta 14
Achillis tumulus 327
Achilleæ statuæ 177
ἀκρατοπιεῖν 248
ἀκρολοφῖται 68
ἀκροπόλεις quę dicant 469
ἀκουστικοὶ Pythagoræ 152
Adamantis uis 263
ἀδδηφάγος Hercules 98
Adrastus rex 58.284
Adrastia dea 57
uide etiam Nemesis
Adrastea, nutrix Iouis 66
ἄδω 7
Adulterorum lex 618
Aeane, oppidum 299
Aedes imperatoriæ quib. nominib. appellatę 491
Aedium sacrarũ origo & forma 295
Aegæ oppidum 283
Aegæum mare 347
ἄκτες, fluctus decimani 232
αἰγὶς 348.211
αἰγιοχὲς Iupiter 66
Aegyptia numina 34
αἰγυπτιάζειν 318
αἰνεῖν quid 471
Aenobarbus, qui uulgo Barbarossa 405
Aeolus quodã Mysia 298
αἰολίζειν 318
Aeolus, Aeoliæ ins. 484
Aereoli 259
Aes rude, infectũ, factũ, signatũ & cussum 260
Aeschinis locus 144
Aeschylũ adhuc puerũ à Baccho instigatũ ad tragędiã cõscribendã 374
eius patria, mors, & sepultura 345
Aesculapij fabula 82
Aesculapiũ primum obligasse uulnus, et Aesculapios tres fuisse 82
Aetas quot annorum sit spacium 68
Aetatis diuisio 251.252
Aetheriꝰ architectus 490
αἴθων 219.220
αἴθρη 136
αἲξ οὐρανία 66
Affectus in nobis præcipui quatuor, & quibus nominib. apud uarios autores affectiones hominis uocentur 220
Agamẽnonis maiores 143
Agareni populus 409
Agathias Scholasticus aliquando labitur memoria 121
ἄγκεα 13
Agesilaus, Platonis cognomen 270
Agitatorũ factiones quot fuerint, & quod præmium 539
Agrigenti ciuium multitudo 164
ἀγυιὰς Mercurius 464
ἀγυιεύς, quid ibidem
ἀγυιαὶ ibidem
Aiax ubi uulnerabilis 327
Aiacis tumulus 16
Alabastrũ quid 141
Alabastrites lapis, olim onyx ibidem
Alabius scriptor 329
ἄλασα 321
ἄλαλος 441
Alba, nigra quæ 192
Alberti lapsus 9
ἄλκη fera 434
Alces feræ ibidem
Alcæus uitam suam scripsit 374
Alcibiades à quo edoctus sit tibijs canere 304
Alcman poeta 377
Alcmæones tres 530
Alcon sagittarius 560
Aleæ lusus interdictus, q̃bus diebus cõcedebať
Alexandri nat. 86 (172
Alexãder cur Cletũ occiderit, & quas nationes Europæ ne uiderit quidem nedũ superarit 283
Alexãder Magnus à quibus artificibus exprimi uoluerit 435
Alexandri uultus 436
Alexãder quodnam Homeri carmen reliquis prætulerit 303
ἀλιάπι 357
Alphei amnis fontiũ origo 66
Alphęũ fonti Syracusano misceri 151.504
Amalthea capra in sydera collocata 66
Amasia urbs 505
Ambracia oppidum 405
Ambracius sinus ibidem
Amethystos lapis 479

Ammonea urbs 209
Amor & Cupido quo dif ferant 394
Amor deus à quibus ueneratus 52. & unde natus ibidem
Amoris & Anterotis imagines apud Elienses 471
Amphiareus augur 528
Amphionis lyra 144
Amussis linea 425
Amymone à Neptuno uitiata 526
Amyntas Philippi pater Atheniensibus tributarius 283
ἀνακαλυπτήρια quæ 526
ἀναζαρβὰ, oppidum 421
ἀνάσπαστος 321
Anchises ob loquacitatē occæcatus 208
Ancillarij & Ancillarioli 618
ἀνδριάντες, quę statuę 471
Androclus Ephesi conditor 486
Andromeda balenę obiecta 441
Andros 348
ἀνέχεσθαι quid 87
ἀνιγρὸς quid 391
de Animabus opiniones philosophorum 90.91
Animalia insatiabilia 99
Animaliū brutorū cultus origo 121
Antæus, & quāto corpe 3
Antapocha 225
Anthemium herba 318
Anthusa 493
ἀντὶ & Anteros 471
ἀντιπάλου quæ 231
Antiope filia Nictei 145
Antisthenes Cynicus primus 263
ἀνύμφευτος 251
Apellis patria diuersa narratur 421
Apes Musarum aues esse 374. dispalatæ quomodo cogantur ibidem
Apum generatio 74
Apum mellificium 78
Apis bouis delubra 75
ἀφὴ pugilum 272
ἄφθαρτος 251
ἀφροδίτη unde dicta Venus 213
Apio opus habet, pu. 96
ἀπὸ κόδρου, adagium 204
ἀπὸ νεύματος διαλύειν. 25
Apocha quid 225
Apollo Daphnæus 14
Apollo pastor 86
Apollo quibus artib. pręsideat 211
Apollo à quibus populis præcipue cultus 248
ἀπερρώξ 331
ἀπόστολος quid signif. 15
ἀπωζώννυσθαι 235
Apuleius latini sermonis hostis 529
Apuleij locus 144
ἄπυρος τροφὴ 40
Aqua cur optimum dicatur 485
Aqua marina incendium potius excitari quàm restingui 110
Aquæ basilicæ 485.494
Aquæ quantus honos apud quasdam nationes 323.324
Aquila præcipuum signū Rom. 15.16
Aquila auiū uelociss. 65
Aquilæ natura 120
Araxis fluuius 416
Arces alij Mineruę, alij Ioui sacratas affirmāt 469
Archelao Euripidē conuixisse 387
Archilochi sæuientis carmen, & quando uixerit ipse 319.373.374
Archilochū cur Spartani urbe expulerint 248
Archilochi fortitudo 248
ἀρχὸς, patriarchia 271
Areius 297
Arethusa oppidum 387
Arethusæ quatuor 151
ἀργὴς fulminis species 388
Argestes uētus eiusq; nomina 101
Argi, non ijdem scriptoribus 142
Argirippa oppidum 281
Argo nauis 111
Argos Hippium 282
ἀργυρέα λιμός 260
ἄρης pro ferro et securi 40
ἄρυς quid significet 65
Aristarchius 192
Aristomenes Gręcorū omniū optimus oraculo pronunciatus 280
Aristophanis locus correctus 233
ἀρμίλου 333
Armorum primi fabricatores qui 95
Aristotelis mors 70
Artemidori locus castigatus 66
ἀρπεδόνη 612
ἄσκιοι Arabes 389
Ascra uicus 373
Asiæ urbes xij. terręmotu haustæ uno anno 145
Asiaticę dictionis genera duo 239
Asinus balneatoris 261
Asino nullum animal minus docile 230
Asopus 386
Asparagus 260
Assos quæ etiam Apollonia Aeolidis 502
Assyria quæ 468.469
Astacū ciuitas, postea Nicomedia 485
Astarte dea quàm uarijs nomi-

nominib. insignita 131
ἀστερία Delos 113
ἄστυ pro Athenis 142
ἀστραγαλίζειν, ἀστρίζειν. 294
Astrologorũ fatuitatẽ qui reprehendant 183
Astylis, lactucæ spẽs 202
ἄσυλος 270
Atalante 322
Atarnea ciuitas 402
ἄτα quid significet 239
Ate, quæ 270
Athenęi loc⁹ castigat⁹ 131
Athenas uno tempore tulisse decẽ rhetores 391
Atheniẽses Socratem & Phocionẽ ueneno necarunt ac Aristidẽ relegarunt multosq; honestos affecerũt iniurijs 400
Atheniẽses αὐτόχθονες quõ irrisi sint 498
Artes omnes naturã inuenisse 425
Atheniẽses eos qui in cãpo Marathonio ceciderant, tanquã heroes coluisse 418
Athletarũ qualis uict. 218
Atlas & Atlantis colũnæ cur cœlũ sustinere dicantur 4
Atticus calix 334
ἀτρίακτος ἄτη 177
ἀτρυγὲς 136
ἀτύξαι 16
Auenæ species duæ 117
Aues Musarũ quæ dicant
Auge infantẽ Telephum exponit (122 527
Augures quas alites potissimũ obseruarint 98
Augustale, Augustęũ 491
August. Liuiomastix 357
Augustus domin⁹ dici noluit 491
Auli militis timiditas 193
Aurea quæ dicantur 214
ἄζυγα, ζυγά 107
αὐχλω 358
αὔλαξ quid 64
αὔειος δαίμων 299
αὐτὸς pro μόνος 46

B

BAbylon à quo condita 98
Bacchus à Lycurgo ferè oppressus quomodo sit seruatus 107
Bacchi altrices 333.334
Bacchi epitheta 79.80
Bacchæ Orgia celebrantes 80
βάλε aduerbium 102
Balneorum cubicula seu partes 484
Barathrum 73
Baris, nauigij genus 404
βάσανος 65
Basilicæ aquæ 485.494
Batrachomyomachiã nõ esse Homeri 417
βαυκάλις quid 225
βέβηλος 9
Belisarius 416
Belus 98
βέμβιξ 402
Berœa ciuitas 146.299
Bistonia ciuitas 330
Bithynia duplex 491
Bithynia insula ibidem
βλαβοὶ qui dicantur 386
βλέπειν quid poetis 613
βλύζειν, βλίζειν 121
βλίσαι quid ibidem
Boa serpens 64
βοάγρια 7
βοὴ pro bello 281
βοηδρομεῖν ibidem
βωμὸς quid 121
Boreæ liberi 113
Bos arator non mactandus 553
Boues aratro quis prim⁹ iunxerit 79
Botrys herba 617
βοτρυδὸν 617
βραβεῖα 251
βρέτεα, quę statuæ sint 471
βριμὼ cur Hecate dic. 560
βρίζειν, quid 379
βρόμιος Bacchus 79
Bromus quid 117
βροντεῖον, quid 434
Brutorũ quorundam cultus ubi 121
βρῦτον quis potus 117
βούβαστις Diana 149
βουφάγος. βουθοίνας Hercules 98
Bucolica quis primus ediderit 302
Budæus 5
Bupalus quomodo tractatus ab Hipponacte 374
Bysas conditor Constantinopoleos 416
Byzãtij cõditor quis ibi.

C

CAbirorũ tẽplũ 201
κάβυξ auis 349
καχλάζειν 40
Cacoethes 197
καλῶς λέγειν 217
Cadmos plures fuisse 145
Cadmum in Gręciã sedecim literas ĩtulisse 270
Cadmi & Harmoniæ nuptiæ 145
Cadmi in nuptijs Musas epithalamium cecinisse 374
Cadauera liberorũ & seruorũ non simul comburebantur olim 296
Cadauerũ inungẽdorum mos 247. item lauandorum ibidem
κάγκελος quid 509
Cęci qui à dijs redditi 208
Cæmentum quid 388
Cæreris Eleusinę sacra 54
Caicus fluuius 434
Calais Boreæ filius 113

κάλημι quid 384
καλαθίνη 68
Calculi Græcorũ in suffra gijs quales 90
Calendarium 256
Callias nepos & asotus
Calliroe fons qui En-(117 neacrunos alias 318
Callimach⁹ Battiades 378
καλλιστεῖα quid 557
Calor pierius, poetic⁹ 229
καμασώδη 248
καμόντων pro mortuis 386
Campus Martius regum dũtaxat sepultura 280
κάνιστρον 251
Cancri epitheta 547
Canis uocabulum 25.26
Canis sidus & stella 65
Canis occasus 611
Canis canicula talus 294
Canibus cuiusmodi nomi na cõueniant 252
Cantharus frumentorum erosor 183
Capaneus miles fulmine ictus 227
Capanei inuentum & interitus 434
Caper, capra, capræ 117
Caphareus promont. 102.
Cappadoces ignaui 235
Capreæ insulæ 529
Capulus 106
Caput pro homine 44
Carani dicuntur philosophi Indis 418
κάρχαρα 238
Carminũ maledicorum pœna 204
καρ τοῖς ἐν σταδίοις, adag. 114
Carthaginis fundamenta quando & à quibus iacta 442
κασαλβάδιον 318
Casius Iupiter & mõs 57
Cassandra 232
Cassiodorus reprẽsus 294
κασελία 67
Castalia fons & uirgo 384
κασσωρίαι canes 569
κατάληψις 264
καθέτης 111.112
Catina ciuitas 386
Catulus tegulas Capitolij inaurauit 490
κάυηξ, κάυηξ auis 349
Caurus uentus 101
καῦσος & καύσων 225
κεβρίων, κεβριώνη, opp. 527
Cecubus ager 248
Cecrops, rex 204
Celænæ, urbs 304
Celia & Ceria Hispanorũ potus 117
Celtas, Germanos et Gallos fuisse dictos 13
Celtę qui, & quõ infantes explorẽt genuinos esse (88
κελλίον 256
Cenotaphiũ antiquis 346
Centones qui concinnarint 69
κέντορας 332
Centum pro multis 296
Centigranũ triticum ibi.
Cephisus flu. 66.303
κηρογραφία ἐγκαυστικὴ καὶ ἐγκαυστική 434
Cera fingendi gña q̃t 434
Ceramicũ Atheniẽsiũ 280
Cercopithecos sibi caudã prærodere 85
κερκίδας 121
Ceres à Neptu. amata 86
κέρωμα quid 272
Certaminũ quatuor Græciæ enarratio 2
Ceruã nõ esse cornutã 46
Ceruarũ cornua ubi ostẽtentur ibidem
Ceruorum natatus 67
Ceruisia Belgarũ pot⁹ 117
Cestus 413
Chærephon nycteris cur uocatus 223
Chalcus & dichalcũ 259
Chalcidonẽses pop. 203
Chaldæi qui uulgo 182
Chamæleonis natura 85
Chaos quid & unde dictum 52
Chares Imp. Ath. 316.317
Charidemus 528
χελιδόνια quid 617
Charitum nomina 52
Charybdis 260
Chelæ, signum 432
χελιδόνια quid 230
Chelidonium, gladius & Collyrium ibidem
Chelydrus 330
χερνῆτις 69
χιλιόνεως, χιλιονδύσολος-
Chilonis pugilis ui (498 ctoriæ 528
Chimera 199.285
χῖος, talus 294
Chiron centaurus eiusq; inuenta 82
Chironia ulcera ibidem
χλαῖνα 25
χλοάειν quid 378
Chronium mare 147
Chronia insula ibidem
Chrysorrhoas fluuius 25
Chytropos quid 570
Cicadæ aureæ Athen. 573
Cicadarum sonitus 122
Ciceronis locus emendatus 19.373.529
Cicones populi 378
Cingulũ nouæ nuptę 317
Cingulum amittere 235
κινάγχη 574
Cis, uermiculus 190
Cissus quõ in hederã mutatus 249
κισσύβιος Cissymbiũ 251
Cithara q̃t habuerit chor-
Citon potus 117 (das 144
κιττοφόρος 319
Clarus, mons & opp. 80
Cleanthes 184

κλγί

κλαΐδιον 350
Cleombrotus cur se præcipitauerit 404
κληρὸς pro mensura terræ 498
Clides insulæ 349
κλεῖδιον ibidem
Clinice medicina & Clinici medici 208
κλυτόπωλος 73
κνίσσα quid 179
Codrus rex 204
Colossus Marti à Philippo dedicatus 417
Colossus cur Ioui ab antiquis positus ibidem
eius altitudo 421
Colossi plures eodẽ tempore excitati 421
Colossi, quæ statuæ 177
Columellæ locus restitutus 9.107
Colyphium 219
Comæ demissæ usus 263
Comædia unde dicta 133
Comædia uetus & media 133.134
κωμάω quid 418
κωμηπυλεύθητήριος ibidem
κῶμοι quid 40.378
Cõclamati unde dicti 197
Conditum quid 83
Coniugium unde dictum 320
Consules quo die creati Romæ 172
κοπίδιον 435.552.553
κόραξ, quid 196
κορώνη ibidem
Corcyra insula 57
Cordax saltatio 377
κόρη proprie 394
Corinthus 144
Corinthus à quo excisa 357
Corinthium æs ibidem
Corinthi delẽdę quæ causa fuerit Romanis 283
κορινθιάζειν 318
Corona sponsi & sponsæ die nuptiarum 556
Coronarum usus triplex 270
Corona sydus 95
Coronæ inuentio ibidem
usus 96
Coronati epulabantur ueteres plerunq; 620
κοροπλάθοι 434
Corybantes 464
Corynnæ poetriæ duę 131
κορύζω 18
κῶος, talus 294
Cos ins. & ciuitas 383.384
κόσσυφος, κόψιχος 121
κότινος 2
Cotoneę arboris mala duplicia 41
Coronea mala ibidem
Cotys regis insolẽtia 418
κραῖρα, δίκραιρον 573
Crambe unde dicta 464
ἡ κρᾶς, τὸ κάρα 568
Crateres Aethnæ & aliorum montium 403
Crateres conuiuales priscorum tres 231
Cratinus poeta 118
Cratini dij ibidem
Creta, olim Acria & Curetis 356
Cretenses 350
Cretenses sagittarij 319
Cribra ex diuersis fieri materijs 176
Cribrorum uaria genera & nomina ibidem
κρὶ λευκόν 192
κρίμνον 67
Crines quoq; in rogũ proiecisse ueteres 303
κρόκωτον 193
Crocodileæ usus 197
κρουμάτισμα quid 40
Cronius collis 93.94
κρόνου πάγος 94
Cronium mare quod 147
κροσσός 67
Crotalum quid 620
Crotonienses quomodo tractauerint Pythagoricos 403
Crystallus quid 479
Ctilus 184
Cubiculum geniale & nuptiale 7
Cupido quid differat ab Amore 394
Cupidinis signum Verri obiectum à Cicerone, quod sit 465
Cupidines cur sagittates fingantur 149
Curetum pulsus 463. quibus dicatur nominibus 464
Cursorum cognomina & uarietas 272
κύαμος quid significet 403
Cyclades insulæ 348
Cyclops 220
Cyclopum genera 143
Cydonia ciuitas 345
Cylindrus 107
κύλλοι qui 7
Cyllenius Mercurius 7
Cyllene, Cyllenius Mercurius 236
Cymbula quid 273
κυμίνδρος 435
Cynici unde dicti 262
Cynici quomodo gestarint pallium eorumq; stulta arrogantia 263
Cyniras Eurymedontis (410
κυνομυῖα & κοινομυῖα 26
Cynosema quid 227
Cynthus mons 568
κύων, talus 294
Cypseli aues 250
κυψέλη, quid 121
Cyrene mœnas 402
κύρτος quid 546

Cytherea unde dicta 466
Cyzicus urbs 201.321
Cyzici muri 490

D

DAedalus & eius statuæ 470
Dædalū ꝓ ingenioso ibi.
Dæmon & deus idē Homero 485
Dæmon paredrus 167
Dæmones homini iuxta Pythagoricos ibidem
δωμαλις, δάμαλης 47
Damnationis signum 235
Danaides 334
Daphnis in laurū cōmutata 302
Dasypus et lep⁹ nū idē 65
Decembris lusus 172
Decimæ Herculi datæ olim 556
Defunctos uita ueteres ter uoce ciebant 197
Deiphob⁹ à Menelao occisus 525
δηλέω quid 52
δελφινοφόρος ναῦς 111
Delphinus pastor Mercurij filius 302
Delphinorū natura 85
Delphinus extinctus cur à piscib. nō appetat 14
Delphis quis primū uaticinatus 281
Delus insula 113
Δημήτρειοι cur defuncti uita dicti sint 346
Democritus γελάσινος 401
Demonicus 203.204
Demosthenes & Demosthenes hordeaceus 391
Deus penetralis 142
Deus & Dæmon pro eodē Homero accipit 485
Dij fortes, delicatiores, medij 281
Dij littorales 106
Dij τυφλοποιοί qui 208
Deorum genera quatuor Græcis 298
Deorum amores 466
Deorum ueneratio qualis apud priscos 330
Dextra, sinistra 270
Diæ insulæ 356
Diana uenat. præses 125
Dianam, Lunā, Hecatē, eandem esse 466
Dianæ cognomina 16.17
Diana multimāmia 145
Diaulus cursus 90
Dicæarchi quæ Puteoli (444
Dichalcū 259
διοπλῆκτα 506
Δίκτη mons & locus 388
Dictyma Diana 472
Didonis pudicitia 442
Diei uaria determinatio iuxta uarias gētes 170
Dies ciuiles & naturales artificialesq́ꝫ 171
Diogenes barbatus 263
Diogen. Cynicus 401.402
Diomedea Phorbantis filia 328
Diomedis in aduenas feueritas 18
Diomedes Thracius quō hospites suos tractarit
Diomedis equæ ibi. (148
Diomedis luctus 297
Dionysiacæ 318
Διὸς ἐλευθερίου βωμός 571
Dioscuri quando salutares, quādo diri 58
Diosis quid 8
Diospolis, ciuitas 391.392
Diphilus poeta 358
Diphthera Iouis 614
Dipsadis morsus 330
Dirphys mons 284
Discipuli olim sua inuēta ad magistros retulerint
Dithyrāb⁹ Bacch. 79 (164
Doctorū hominū gloria immortalis 133
Dolichus quid 90
Domitiani arrogātia 491
Domini qui imperatores dici noluerit, et qui uoluerint 491
Domus ex lectorū numero appellata 490
δουράτεος ἢ δούρειος ἵππος 210
Dores & Doricæ ædes deorum 281
Dorienses 144
Dripane insula 57
Dryina 330
δρύοχοι 346
δρῦς Græcis ōis arbor 13
Dyrrachiū urbs 101.102
δυσαπειθής quis 362

E

EBriorum mores 79
ἔκπαλαι pro multis 296
Ecbatana ciuitas 282
ἐκ Διὸς ὄρνος 3
ἐχεμυθία Pythagoræ 152
ἐχέτλη 348
Echeneis, Remora 546
ἐχενηΐδων ueti Plutarc. ibi.
ἐκπίπτειν, āceps dictio 227
Edones populi 436
ἥλιος quid significet 225
ἐγχειρίμαχοι 178
Egesiæ epiphonema 145
εἴκελα, quæ statuæ 471
εἰκόσοροι naues 148
εἴδωλα quę statuę 471
Eidothea 86
εἰλείθυιαι 356
Eion, locus 321
εἶτα 74
ἔλεγος quid 230
Elephantū cornua uel dētes 137
Eleusinæ Cereris sacra 54
Eleutheria certamen 177
ἐλευθοί, ἐλευθώ 356
ἐλικίας, fulminis spēs 388
ἑλλάδος ἑλλάς 375.376
ἠμαθία 281.283
Empedoclis opinio de anima-

animabus 164
Empedoclis interitus 408
ἠμύω, quid 350
ἐνδρομίδων 441
ἠνίδε en ecce 67
Enneacrunos idem fons qui alias Calliroe dicitur 318
ἐνυὼ quid 543
Enodia Diana 16.17
ἐνωπή 197
Enuchioset Eunuchos, lactucæ species 202
ἐπαύλια quę dicantur 526
Ephebi capillũ et barbam primũ Apollini tondebant 572
Ephesus à quo cõdita 486
Ephyra, Corinthus unde sic dicta 318
Ephyræ plures ibidem
ἠπίαλος quid 83
Epibatæ 350
ἐπιβατικόν ibidem
Epicharmus quas literas inuenerit 612
Epictetus cur Roma decesserit 404
Epicuri natiuitas 280
Epidromis, epidromus, peridromus 568
Epigenes Sicyonius tragicus primus 377
Epilepsia morbus 464
ἐπινομίς quid 172
ἐπισκυθίζεσθαι 248
Epitaphiorũ scribendorũ mos qualis Græcis & Latinis 345
Equas Fauonio spirante cõcipere iuxta Tagũ 67
Equũ Troianũ, machinã fuisse bellicam 142
Eras. Rot. notatus 91.200.219.260.297.330.503
Erasystratus stadiodromus 176
Erato amorũ præses 20
ἐρετρίζεσθαι 376
Eretria oppidum 282
ἐργάνη Minerua 149
ἐρι, uox intensionis 361
Erichthonij natiuitas 461
Eridanus fluuius 613
Erinna poetria 132
ἐρίπνης unde dicta 327
ἔριφοι qui 169
ἕρμαια quæ dicantur 252
ἔρως & ἵμερος idem 384
Erotis & Anterotis icones apud Eleos 471
ἐρωτύλος, quid 484
ἔρξων 350
Erymantus amnis 568
Eryngiũ à quo inuẽtũ 380
Erythia insula 433
Esculus Ioui sacra 13
Ethici, Etographi qui 441
Eumelia saltatio 377
Euripides unde dict⁹ 525
Euripidis carmen 375
Euripidis sepulchrũ 387
eius familiaritas cũ Archelao ibidem
Euripidẽ post Socratẽ uixisse 376
Euripidis cõmentator notatus 22
Euripus 69.70
Eurotas fluuius 409
Eusebij locus castig. 486
Eutropius Claudiani 89
Excetrę serpẽt. capita 433
ἐξίτης, talus 294
εὔιον 79
εὐοῖ Bacchantiũ uox 79
εὔσυλος 270
εὔζωνος quis dicatur 235

F

FAces nuptiales 317
Famæ templum 160
Fames preciosa Martiali 260
Fanæ & fana 216
Fauorũ cellæ sexangulæ omnes 173
Febris ardens quõ uocetur Græcis 225
Feretrum 106
Ferula quid 20
Fistula monocalamos 22
Flos, liquor muricis 73
Fluctus decimus & decimanus 348
Flumina taurorum specie describi 80
Foci maiorib. quales 362
Fontes ac flumina è mari oriri opinãt quidã 494
Fontibus immolatũ à priscis 7
Fr. Philelphi Sotadicũ carmen 82
Frumẽti satio à quo inuẽta 250
Funeribus quõ olim parẽtatum 230
Fungi lucernarum 616
Fulminũ quinq; gña 388
Furiæ quæ sint 211

G

GAdara oppidũ 294
Gagates lapis quis (120
γαλαθηνὸς 68
Galieni uxor 180
Galli Cybeles 67
Gallus Cybeles sacerdos (212
Gallus gallinaceus Persis religiosus 121
Ganymedis raptus 161
γαῦλος nauis 111
γεῖσα quid 107
Gela urbs & flu. 154.386
Gellij error 158
Gellius sugillatus 238
Gellij locus restitutus 249
γεραί; γεραιάδων, γεραιαι πραι 105
Germania olim rutilã comã Ro. puellis dedit 196
Germanicus Cęsar 75
Germanicũ noluisse dici dominum 491
German. dictos imper. 13

Ger-

Germanici baiuli Tertulliano 111
Gessius qui fuerit 255
γλῶς 48
Gnomon horarius quib. nominib. cõpellat 194
Gorgonum aspectus 247
Graciles qui plerũq; 270
Gradiuus Mars 193
Græcorũ mos in poculorũ usu & in bibẽdo 250
Græciæ certamina quatuor, eorũq; explicatio 2
Græcorũ suffragia 90
χελώνη 225
χηρεῖς quid 384
Gratiarum nomina 52
Gratiæ Eteoclis filiæ 485
Gryllus 196
Gyges 25
γύης quid 464
Gymnasia Athe. tria 485

H

Halcyones 55.47
Halcyõis luct9 144
Halcyones quando fœtificent & Halcyonei dies
Halcyonẽ Luciano adscriptum, Leonis philosophi Academici esse (102 74
Halicarnassos 404
Hamadryades 216
Harmoniæ & Cadmi nuptiæ 145
Harmoniarũ genera quot 467.476
Harmonia Ionica et Dorica, Prygia & Lydia 331
Harpocrates, & eius statua 207
Harpyiæ 199
Hastas pro dijs fuisse cultas & cur deorũ simulachris addantur 211
Hecade Theseum hospitatur 134
Hecaton Panætij discipulus 91
Hector cur ab Achille interfectus 328
Hectoris tumulus ibidẽ
Hecuba cur canis uocata 227
Hecuba pro capulari anu
Hedera scenica 376 (186
Helenæ natiuitas 57
Helicon, musicum instrumentum 49
Heliconides musæ unde dictæ 49
Heliopolis, ciuitas 465
Heliopolitarũ puellis scortari permissum anteq; nuberent 465
Helladia orchestria 493
Hellespontus 102.348
Hemitonium 8
Henricus Glareanus 857
Heracliti obscuritas 165
Herceus Iupiter 142
Hercules, & qui sic dicti 3
Herculis salacitas et temulentia 433
Herculis cognomina & uoracitas 98.99
Herculis laborũ quæ metæ 463
Herculis felicitas in prole 317
Hercules Mercurio coniũctus in gymnasiis 78
Herculis et Martis idẽ numen 44
Hercules ubi arserit, & Herculeus morb. 464
Herculana pars 556
Hermogenes Hipposo 548
Hermolaus lapsus 441
Hermyone ciuitas 347
Hesiodus quanto tempore prior Homero 373
Hesiodia senecta ibidem
Hesperus, ἑσπερος 295
Hesychiũ fuisse Christianũ Brodæus unde colligat 545
Hierapoli specus letifer 125.126
Hippios Neptunus 86
Hippocratis somniũ 329
Hippodromus Constantinopolitanus 490
Hippolytus 434
Hippolyt, à nouerca adamatus 97
Hipponactis in Bupalum uirulentia 374
Hircus quid 117
Hircus cur grata Baccho uictima 18
Hirundinũ abitus 122
Hædorum ortus 345
Homeri sepulchrũ & patria 371.372
Homerum quot urbes apud se natum contendant 131
Homerum Hesiodo antiquiorem 417
Homeri libros quis in ordinem redegerit 417
Homeri facies in Chiorũ numismate expressa 372
Homeros 8. extitisse 373
Hominum curatio iuxta philosophos 75
Hora exortiua quibus nominibus uocetur 30
Horæ partes 297
Horæ absolutę, quæ intelligantur 198
Horæ solstitiales, brumales, æquinoctiales 198
Horarũ triũ nomina 52
Hostiæ iniuges 47
Hyagnis inuẽtor tibiæ 22
Hydræ capita 433
Hydraulica organa quis primus fabricarit 513
Hydrus 330
ὕπατον quid ueteribus 172.249.250
Hypate chorda 172

Hypa

Hypatos Iupiter & consul ibidem
Hyperborei 114
Hypermestra Danai filia 334

I

IAmbus pes scommatibus idoneus 374
ἰαμβίζειν & Iambe Panis filia ibidem
Iapyx uentus 101
Iapyges populus ibidem
Iarbas rex Libyæ 442
Iaspidis color 479
ἴβηρες, quæ gens 297
Iberia & Iberus flu. 5.6
Icarium uinum 250
Icarium mare 344
Icarus insula ibidem
Icarus, olim Doliche & Macris 356
Iconicæ statuæ 177
Icos insula 372
Ida, nutrix Iouis 66
Ida quid significet 487
Idæi Dactyli 464
Ignauorum in prælio nota 12
Ignis pro numine Persis alijsq́ 323.324
Ilissus fluuius 409
Ilium à quo conditū 143
ἴλλος & ἰλλεῖν 196
Ilus Laomedōtis pater 143
Imbrasus, flu. qui & Imbrus 559
Impudica qualis Romanis habita 253
Inachus rex & flumē 284
Incēdiū aqua marina citi⁹ excitari ꝗ̃ restingui 110
Indorum mos in sepulturis 324
Infantes recēs nati ubi frigido amni immergantur 88.89
Inferi Epicureorum 73
Infinitiuus pro imperatiuo 347
Insitionum genera tria 41
Ioannes Tzetzes non est Ioānes Philoponus, ut quidam putant 328
Ioannis Brodęi ætas cum commentaretur in Epigrammata 200
Iones effœminati 281
Iornandes lapsus 612
Ios insula Homeri sepulchro clara 371
Iphionis opera ἀμώμητα 421
Ips, uermiculus 190
Irenæum Græce scripsisse 251
Iris flumen 505
Isauri populus 490.530
ἰχὰς, quid 469
Isidorus taxatus 7
Isis eadem quæ Ceres 552
Isidis ob numen uiolatū quidam redditus est cæcus 207
Isidis deæ nōia uaria 145
Isocrates orator 89
ἰσόψηφα epigrāmata 561
ἰσόῤῥοπον 357
Issos oppidum 281
Isthmiorū certaminū institutio 2
Iubar, Iubata 295
Iudæos sub alijs etiā principibus militasse 297
Iugales dij 320
Iulianus apostata 303
Iulianus carpitur 117
Iuno Polycleti opus 442
Iunonis munus 44
Iupiter quō Nemesim cōpresserit 57
Iupiter Herceus 142
Iupiter prædator 217
Iupiter ubi natus 503
Iouis filij qui dicantur 3
Iouis cū Olympiade concubitus 86
Ioui quæ arbores dicatæ à scriptoribus 13
Iurandi mos ueterib. 293 615.616
Iustinianum uocatū Callinicem 416
Ix, uermiculus 190

L

LAbarū quid & à quo primum efformatum 490
Labieni, labeones, labrosi 197
Labyrinthus unde dictus 132
λαβυρινθώδης quid ibidē
Lacedæmonij quales 4
Lactantij duo loci emendati 405
Lactuca 74
Lactucæ natura 201.202
Ladæ uelocitas 412
Ladon amnis 568
λαίλαψ 347
Laidis quę fuerit patria et quomodo Corinthum ducta 317
Laidis monumenta 318
Lampsacum à quo conditum 470
Lari, larides 349
Larissa oppidum 322
λαβρόν 355
Latonæ fuga & partus 113.486
Laudato, pro ualere sinas 471
Laudiceni qui 377
Laurus cur Apollini dicata 14
Laurus Delphica 2
λὰξ 66
λεχώϊα δῶρα 316
Lecti quo cadauer fertur sepeliendū nomina 106
Lectio incipiatur ab Homero in scholis 190
Ledam non esse Neme- sim

ſim 57
Legis iniquæ autor quomodo mulctatus olim
Lembus quod naui (616
gij genus 232.233
Lemnij, primi armorum opifices 95
Leo cur ſacer Opi 68
Leonidas Spartanꝰ 13.14
Leporis occaſus 611
Lepus & daſypus an idē
λεσβίαι, λεσβιάζειν, (65
λεσβιεῖν 180
Lesbios dictos Aeoles
λέσχαι 191 (379
Lethe quid 271
λευκόν. μέλαν 192
λευκότερον εἰπεῖν ibidem
Libamina paſtorum, quæ 373
Liberi parētes alant 217
Liberū patrem, et Solem, idem eſſe numen 80.81
Liberi & Priapi idem eſſe numen 106
Liberi patris altrices quæ
Libidinis obſcœnæ (116
qui primi autores 410
Libys tibia 22
Lichnites lapis 548
λυχνοφόροι 319
Lictorū munera 410
Ligures populus 123
λιγύς, λιγεῖα φωνή, λιγυρὸν μέλος 610
λίμναι, loci nomen 462
Limnæus Dionyſius & Limnatis Diana 462
Lindus ciuitas 164.421
Linus, & Linos plures fuiſſe 385
Literas qui Græciæ inuexerint 270
Liuius, ſempiternus Gallorum aduerſarius 357
λόχος 282
Loculus 106
Locuſtarū agmina prope Romam uiſa 183
λοφνίδες 247.248
λόφος ibidem
Loricula 131
Lotus arbor 22
Lucani populus 577
Lucij Mūmij ruditas 283
Lucius Mūmius Corinthi exciſor 257
Lucta quorū inuētum & qui luctando clari 3
Lumen, fauſtū omen 207
Lunę pmutatiōes tres 17
Luſtrati, luſtriciq; dies 44
Lycæus mons, Lycæus Pan 568
λυκάβας 171
Lycanibæ fraus & pœna
Lycaon in lupū trāſ- (319
mutatus 203
Lycāthropia morbus ibi.
Lycaſtia oppidum 471
Lyconea urbs 570
Lyctos oppidum 561
Lycurgus abſtemius 6
Lygdius lapis 548
λύειν τὴν ζώνην παρθενικήν 317
Lymphati, lymphationes 116
Lyra, ſydus 95
λύτρον 320

M

MAcedonum reges ab Hercule genus ducere 568
μαχατᾶς 283
μάχη βουπάλειος 385
Macrobij locus emendatus 251
Mactus eſto taurus 527
Mænas cur Cyrene dicta 402
Menæ herba 74
Mænis piſcis ibidem
Mæonides Homerus 372
μάγοι qui dicantur 529
Magnus, medicus 83
Mala aurea pro capris & ouibus 255
Mala malorum 31
Malis peti 441
Malea promontorium 345.347
μάλιον 263
Mallos oppidum 330
Manes quid ſignificet 323
Manum admouenti fortuna eſt implorāda, unde nata parœmia 47
Mappa præmium ludorum 539
Marcellus Virgilius notatus 570
Mare generatiōis ſymbolum 52
Mare ingredientium litatio 106
Mare Cronium, Mortuum 147
Maria quo tempore nauigabilia 106
Marpeſius lapis 612
Marpeſos mons ibidem
Mars cur calamitoſus exiſtimatus 215
Martis ac Herculis numē idem 44
Martis ſtella dira cur 513
Martialis impuritas 318
Martinus pontifex 613
Maſſicū et Phalernū uinū accipi pro eodem 248
Maſtama oppidum 234
Maſtes fiſtulę fontis 505
Matrimonia per coēptionē quādam olim facta
Matrix quid 223 (484
Mauſoleum 294
Medea quō Teſſaliā infecerit 210
Medicorū interp. not. 235
Mel acæton 479
Mel Atticum 256
Mellis uſus ad cutē erugādam & purgandam 197

μελάγχχαινα 319
μῆλα 215
μέλας. λευκός 192
Melampus augur 528
μειλίχιος, μέλιχος 3
μηλίχιος 4
Melinus color 259.260
μέλη qui uerſus dicantur 132
Melici poetæ ibidem
Melos quid ibidem
Melos inſula 330
μῆλος inſula ibidem
Melorum genera tria 467.476
Memphis 293
Menander poeta 133.529
Menandri Athen. ſepulchrum 296
Meneclides rhetor 239
Menelai maiores 143
Meninx 22
Menophanis ager 184
Menſes magni qui 198
Menſium quorundã tractatio 171.172
Menſis in tres partes diuiſio 172
Mercurius quadratus 7
Mercurij inuenta ibidem
Mercurij feſtum & natiuitas 252
Mercurius cõmunis deus 298
Mercurij munia quæ ſint 214
Mercurij furta ibidem
Mercurij Hieropompi caduceus 541
Meretricũ iuxta precium nomina 252
μέροπες, unde dicti 41
Meſor menſis 484
Meſſena urbs, Meſſenij (570
μεστάβοπος 350
Methymna & Methymnæum uinum 320
μήτρα quid 223
Metreæ ænigma 220
Metropolis quid 223
Midas, uermiculus 190
Mileſiæ uirgines fui interfectrices 357
Mileſii 348
μιλιάριον quid 225
μίλιον quot ſtadiorũ 102
Milium, locus 25
Mille pro multis 296
Milo quoties Olympia uicerit 271
Mina quot coronatis ualeat 252
Minerua cur tibias reiecerit 23
Mineruæ aut Vulcano omnia affabre facta adſcribi 529
Miner. Athenis tres 462
Minos Cretenſis 614
Minias mons 13
Minya urbs & fluuius 373
Miſanthropi 302.303
Mitræ natiuitas 461
Modus quid 132
Mola aſinaria, truſatilis, iumentaria, aquaria 67
μολιβδος μολιβδαινα 547
μῶλοι, quomodo latine dicantur 502
μολπαστής quis 573
Moly quid ſit 148
Momentum quid 297
Momus 23
Monogrammi qui 223
Monæcus Hercules 78
μονόκροτος 436
Monomachiæ quando prohibitæ fuerint Romæ 59
Monumenta defunctorũ qua herba olim coronata 96
Mopſopij Athen. 435
μόψου ἑστία & μοψουεστία 502
Morpho, armata Venus
Mors optima quæ (462
Senecæ 391
Mortui ne iaceãt inſepulti 346
Mortuorum exurendorum mos 44
Mortuis preferri faces 356
Mortuos olim cũ ſuæ artis inſtrumentis ſepultos 345
μόσχος 47
Mullus piſcis 107
Muricis ſuccus quibus nominibus appellatur 73
Muſæ unde genitæ 20
Muſæ quibus parentibus natę 499
Muſarum numerus poetis diuerſus 467
Muſæus Athen. arithmetices inuentor 385
Muſęũ quid ſignificet 503
Muſcæ pictura 26
Mycale inſula, mons, oppidum 347
Mycenę à quo cõdite 143
μυκητὸς quid 616
μυοσόβαι 263
μύεια μυειὰ differunt 296
Myrtis poetria, cuius diſcipulus fuit Pindar⁹ 132
μυβαγυρτεῖν 67

N

Ναὶ μὰ τὸν ὅρκον 293
νάπαι quid 433
νάρκη, quid 484
νάρθηξ 20
Natos qui populi fletu excipiant 28
Naturæ rationalis genera quatuor iuxta Heſiodum 485
Nauis ζευγμάτος 333
Naui longa quis nauigarit primus 111
Naues longæ & onerariæ ibidem

Nauiũ Græcorũ catalogꝰ nõ idem refertur apud autores 498
Nauibus quæ nomina indantur 233
Naxus insula 345
νεβροὺς quid 79
νεκρὸν μυελίζειν, prouer. 247
νέκταρ 18.179
Nemeorũ certaminũ institutio 2
Nemesis 28.48.57
Nemesis insolentię ultrix 540
Nemrotus 98
νεοπτόλεμος, unde dictus 49
νεφέλη retis genꝰ 567
νέποδες 250
Neptunus Cereris amore capitur 86
Neptuni filij qui dicti 3
Neptuni epitheta 571
Nero Tiberius 114
Nereus 350
Nestoris poculum 249
Nestoris ætas 68.69
Nicæa, ciuitas 297
Nicepsos uel Nicepson 182.183
Nicolai palmulę 40
Nili iustũ incrementũ 151
Nili incrementũ et discessus 171.172
Niobes mutatio 247
Niobes insolentia punita 302
Niobes filij uarie feruntur ibidem
Nisæi Megarenses unde dicti 480
Nisyrus insula 66
Nobiliũ monumẽta 96.97
Nocentibus ubi impunitas 201
Noctuę, alites Miner. 387
νουντί 264
Nomẽ pro aduerbio 348
νόμος quid 230
Nonnus poeta 134
νόθοι uersus qui dicantꝰ 90
Nouendiales ludi 230
Nouissimũ etiam Ciceronem dixisse, cõtra Gellium 158
Nubendi ritus 317
Numarię rei ordo 263
Numella quid 574
Nycticoracis cantus 211
Nymphis quõ sacrificatum 561
νυμφόληπτοι 116
νῷ quid philosophis 297

O

Obolus quid contineat 259
Occasionis potentia 158
Oculi cærulei & cęsii quãtum ad pulchritudinem improbãtur, laudantur nigri 187
Oculorum altero læso affici & alterum 94
Odryas fluuius 17
Odrysę populus ibidem
Oedipus quas calamitates dederit 234
Oestrus 260
οἰστρεῖν, οἰστρολατεῖν ibidem
Officiosi qui 356
Oleæ inuentor 40
Oleæ & oleastri coro. 2.3
Oleaster ubi primũ uisus Græciæ 151
Olenum duplex 389
Oliuæ Italicæ 172
Olores sub mortẽ canere flebiliter, falsũ esse 212
Olympia certamia à quo instituta 2
Olympiorũ uictores oleastro coronabãtur olim 151
Olympias quid Græcis 2
Olympici lex 204
Olympus mons 560
Olympiorũ numerus uariat apud scriptores 486
Olympus quid sign. 487
Onix quondã, qui nunc Alabastrites lapis 141
Opheltes Lycurgi filius 2
ὀφρυόεσσα 14
ὅπλα, ὁπλίζεσθαι & ὁπλότεροι 167
ὀπώρα 355
ὀψοφάγος 183
Oraculum Delphicum et Pythicum idem 494
Orchestici poetæ 377
Orchomenũ Gratiarum ciuitas 485
ὄργας 443
Orgia quis docuerit 145
ὀργυιαί 568
Orestes Dianæ simulachrum posuit 436
Oribasius medicus 82
Orionis occasus 345.611
Ornus pro fraxino 14
Oropum oppidum 362
Orosii locus restitut. 145
Orosius castigatus tribus locis 191
Orphei cõplures 372.373
Orphei inuenta 385
Ortygia unde Delos dicta 113
Oscines aues Apollini sacræ 121
Ostrum 73
ὀθόνη 106
Othonia medicis ibidem
Ouidij lapsus 197
Oxiæ naues & insulæ 348
οὐράνιος pro magnus 264
οὖρος καὶ οὖρος ἄνεμος 425

P

Pactolus fl. χρυσοῤῥόας 25
Pæon, deorũ medicus 52
παίγνιον, quale poema 561
παμπύλη quid 307
Palangæ quid 107
Palatium quid 491
Pallantias Minerua 557
Pallas unde dicta 211

Pal-

Pallas cur dicta Miner. 78
Palma sub Cæsaris statua Trallibus enata 40
Palmulæ cariotę ibidem
Pan quib. rebus præsit 121
Pan, & cantus eius ac numen 468
Pana primũ peruestigasse causam echo soni ibi.
Panętius Rhodius phi. 90
πυγμαχίζειν 5
Panomphæus Iupiter 576.577
Papillæ fontium 505
Papinij locus emendatus (54
Paphus opp. 619
Parabia Pæonũ potus 117
Paræboniũ urbs 509
παράφερνα quæ 526
Pardus omniũ animalium callidiss. 80
Parẽtes qui humeris per media incendia uexerint 386
παροιμία quæ 231
Parius lapis 548.612
πάροδος 178
Parthenij qui dicti 570
παράσημα quæ 238
Parthenio, templũ Dianæ (486
παράσημος nauis 183
Parus insula 319.648
πατὰς 355
Patinę diuitũ olim quales (260
Patrini & matrini qui 317
Patronymica à matre 2
Pausanię locus castig. 284
Pecunias aliquãdo cũ cadauere humatas fuisse (188
Pecuniarũ ordo 263
Pegasus 66
Peirene fons 318
Pelei familia q̃ pręclaros homines protulerit 529
Pella ciuitas 375
Peloponnesus 144
πένταθλον, quibus constabat actibus 5
Pentelicus lapis 548
πεντηκόντορος nauis 111
Perdicũ capiendorũ mos (363
Pergameni cur Herculem sunt ueneratí 433
περιάμματα καὶ περίαπτα quæ 209
περιπόρφυρος 409
περιουσία τὰ 219
Permolere 217
Persæ quãti ignẽ & aquã faciant 323.324
Perseus cur pegaso uolasse fabula feratur 3
Persica & Persia an eadẽ arbor, & à quo primum Aegypto illata 40.41
Pes quæ habeat significata 199.200
Petosiris 182.183
πεύκη, arbor 110
φαλάγγαι, φάλαγγες 107
Phalernũ & Massicũ uinum pro eodẽ sumi 248
φαλλός quid 470
Phaleron, Phalereus, uel Phalereũ, portus 385
Phalaris & taur⁹ eius 404
Phænices uirgines è lupanari dotẽ sibi cõparasse 465
Phaon iuuentuti restitutus 549
Pharus turris et insula 208
Pharus quid 13 aliud significat ibidem
Phaselus nauis 111
Phædræ amor erga Hippolytum 97
φθάσαις quid 328
φθόνον fatum, necessitas 28
Phidias Atheniensis plastes 48.467
Phidiæ opera insig. 462
Philammon pugil 528
φιλεῖν quid signif. 199
φιλάδιον 79
Philippus Alexandri pater luscus 117
Philistion histrio 293
Philoctetes quomodo sanatus 199
Philoctetis specus 435
Philolaus quõ Pythagoricos tractarit 403
Philosophi quando Roma eiecti 404
Phimus 67
φλιοῦς, φλοῖος, φλιός, φλεών, Bacchus 377
Phlius urbs ibidem
Φοῖβος unde dictus 81
Pholoe mons 568
φωλάδες 9
Phorminx instrumẽtum musicum 144
φῶς ἀγαθόν 207
Phosphorus 295
Photinges 22
Phryne quanti redemerit se asscribi ciuibus Thebanis 465
Phthia oppidum 527
φυλλάς quid 362
Picus notatus 529
Pierides musæ 375
Pierus, Pieria ibid.
Pigmalion 192
Pinula 197
Pindari dormientis ori apes insedisse 374
Pindari scholiastis locus castigatus 372.402
πῖνον quis potus 117
Pisces magni quorundam fluminum 65
Pisces apodes 250
Pisciũ qui uocẽ edant 107
Piscib. etiã sacrificari 107
Pisistratus Homeri libros in ordinẽ redegit 417
Pitana oppidum 280
πίτυς arbor 110
Pitys puella in arborem transformat 110

Planudes monachus obliuionis incusatur 121
Plateę urbs Bœotiorū 177
Platage quid 573
πλαστιγμὼν 349
Platanū uino enutriri 116
Platius Gallus, rhetor 391
Plato à quib. didicerit 164
Plato prius Aristocles uocatus 269
Platōis adhuc infantis labris insedisse apes 374
Plauti locus correct. 318
πλήρεις calculi 90
πλεισοβολᾶν 294
Plinius reprehēsus 297
Plinij locus emēdatus 213
318.404
Plutarchi locus restitutus
Podagra quib. familiaris & unde (571
265
Poematum inter pocula narrandorum mos 191
Poetæ uis unde sit 229
Poetę σοφοὶ & σοφισταὶ et musici 379
Poetarū lusus ad uiuū nō esse resecandos 20
Poetarum qui nō scripserint uersus nisi ꝑbe poti 118
Poetas & Apoll. & Baccho sacros esse 498.499
ποία pro anno 357
πολέμων 193
Polæmon sophista 239
πόλις pro Alexādria 142
Polycrates Samius 378
Polyphemi magnitudo
Polypū nō solum ex (503
piscib. colorē mutare 85
Pōtū influere maris aquā non effluere Pōto 491
πορφυρὶς 409
Porphyrius emēdat⁹ 124
Portannus 2
Potus ex frugib. uarij 117
Præcincti, ꝓ strenuis 235
Præconū genera duo 187
Præsiæ Romanorū 44
Prestani reges Indorū 418
Prætexta quorū ornatus fuerit 409
Prætoriū ædes imper. 491
πραγματικός 225
πράμνιος οἶνος 250
πρασόκουρον 196
Praxagoras medicus 472
Praxillę poetrię patria 131
Praxiteles Ven⁹ Euploia
πρέμνος & πρέμνη 250(462
πρηστὴρ fulmē quale 388
Priamus pro sene 187
Priapus Veneris f. 79.106
ubi potissimū colat 469
Priapi uis & parētes 106
Principia pro ædibus imperatoris 491
Procne in hirūdinem mutata 106
Procyon sydus 65.263
Pronomus tibicen primus 304
Propertius emēdatus 466
Protagoras Abderites cur proscriptus & libri eius exusti 404
Proteus quis fuerit 192
πρωτόπλοος nauis 183
Prusa oppidum 494
πρυμνήσιον quid 106
Psalmorū loci duo 26
Psappho quō diuinitatē sibi parauerit 121
ψῆφος λευκή 90
ψολόεις fulminis spēs 388
ψύττα 256
Ptolemæus Philopat. 358
Ptolemæos mathematicos fuisse duos 215
Ptolemæa tribus 271
πτὼξ lepus cur dicatur 85
πτύχες 284
Pueris nomē quoto à partu die imposuerint parentes 44
Pumex quibus nominib. Græce uocetur 579
Punctum quid 297
Purpureus sanguis, purpurea mors 75
Puteoli unde dicti 444
Pylades pantomimi duo
Pyramidū structurę 98(23
πυρεῖα, πυραθεῖα 323
πυρφόροι, quid 507
Pythagoras an animatis uictitarit 402
Pythagoræ interitus 403
Pythagorici male tractati à Crotoniensibus 403
Pythagoræ discipulorum silentium 152
Pythias geographus 271
Pytho serpens 80
Pythia quō uaticin. 526
Pythiorū certaminū institutio 2

Q

Quercubus prognatos homines 40
Quinquertio, quinquertium 5
Quintiliani locus emendatus 180

R

Radiatæ coronæ 80
ῥαβδοὶ qui 386
Remus Virgilio quid 273
Resad restim redijt, parœmia unde orta 53
Rhea Iouis mater 66.68
Rhetoris nomen quis inuenerit 240
Rhetores antiqui ferè omnes Athenięses 409
Rhetores decē uno tēpore Athenas tulisse 391
Rhodos insula 114
Rhodi quāta serenit. 410
Rhodij & Rhodiæ leges 542
543
ῥινὸς quid 123
Rinthon 293

Riphei montes 613
Roma à quib. cōdita 142
Romam etiam Constantinopolim uocari 491
ῥόμβος 402
Ros sarranus 73
Rosę color & inuētio 610
ῥύθμος quid 132

S

SAbæa Illyriorum potus 117
σαβάζειν καὶ σεβαζειν 318.319
Sacer morbus 464
Sacerdotum magnæ matris castratio 67
Salamis urbs 349
Salmacis fons 125
Salmacides 318
Salom, Salomlach hebræis quid sonet 384
Saluius Iulianus 409
Samos Parthenia 559
Samothraciæ nocentibus olim impunitas 201
Sandapila 106
Sangaris, Sāgarus, Sangarius & Sagarus idē. 504
Sanguinis color 73
Sapphus lib. ix. et in Phaonem amor 380
Sardoa herba 386
σάτυρ, σάτυρος, σατυρίζειν 95
Saturnus cur noxius reputatus 215
Saturnus uinctus 146
Saturnus regno pulsus & ubi imperarit 147
Saturnalia Romanorū 172
Satyri 334
Satyri descriptio 95
Scęa porta unde dicta 210
Scalmus 346
Scarus piscis 107.108
Scazon qualis uersus 385
σκειρωνίδες petræ 101
σκηπάνιον, quid 9
σκηπτὸς fulminis spēs 388
Sceptrū regum quid noret 211
Scheria insula 57
Schœnus quot stadiorū 102.472
σκιὰς 74
Scipio quid 9
Scopas marmorari9 464
σκωπαῖοι, qui 223
Scorpio signorū duorum locum occupat 432
σκῶπες 67
Scriptoriorum instrumētorū descriptio 577.578
σκύβαλον 67
σκυλάκευμα, σκύλαξ 282
Scyllis 136.137
Scyros insula 49
Scytale serpens 9
σκυτάλη 182
Scythæ 416
Scythæ cur suis hostibus fuerit formidabiles 466
σκυθίζειν 248
Segetes quæ enecant 183
Semele 464
Semiramis 98
Senecæ locus restitutus 145.480
Senio talus 294
Septenarius numerus 513
Sepulchrū imaginariū apud antiquos 346
Sepulturæ locus & religio 253 ritus apud Persas 323.324
Serapis deus 34.35
Sergius hæreticus 513
Seruius notatur 91
Seruos carere sepulchris
Seruorū nomina 253 (323
Sesti ab Abido distantia 102
Sicinnis saltatio 377
Sicuni, Sici 285
Sicyon oppidum 467
Signa, sigilla 177
Signa & sydera idem 93
Signa cœlestia xi. tm 432
σίγυνα, σίγυνοι 332
Si quid accidat, locutio 29
Sileni σίλλοι, σιλλογράφοι
Silentiarij 410 (334
σημεῖον εἰπεῖν 16
Sirenes tres 148.149
Sis, uermiculus 190
Sisymbrium herba 556
σιτόδισμα 202
σμίλη, quid 579
Smyrna oppidū 334.417
Smyrnæ calamitates 410
σόβοι, σοβάδες 319
Socratem primū de moribus disputasse 164
Socrates cur accusatus & occisus 400
Solis epitheta 80.81
Solem & Liberū patrem idem esse numen 80.81
Solinus reprensus 376
Solini locus emendat. 378
σολοικίζειν unde dictū 238
σολοικισμός ibidem
Somnus mortis frater 254
Somniare quæ animalia solēt preter hominē 363
Somni duæ portæ 378
Somnia quæ uana, quæ non 379
σοφοκλεῖς qui dicantur 376
Sophoclem tragœdię perfectā formā dedisse 577
Sophoclis mors 376
Sosthenium locus 493
Sotadici uersus 82
Sparta qn̄ cicta muris 389
Spartanæ uestes q̄les 557
Specus Hierapolis 125
σπεῖρα quid 362
σφραγίζειν 142
σταδιομάχη 16
σταδιεύς 3
Stadium quid 90
Stadiū pro curriculo 306
στάλιχες 332
στάθμη 425
Staphylus, σταφυλὴ 116

Statij locus emẽdatus 13
Statuarũ diuersa noĩa 471
Statuarũ noĩa et modi 177
Stephane locus castigatus 230.356.559
στέφανος pro lætitia 270
Stephãos cur dicta cor. 95
στεφάναι, στεφάνη, quid 131
Sternutationũ auguria 37
Sternutamentũ deus ibi.
Stesichorus poeta 527
στιβάς 617
στιγμὴ Mathematicorũ 297
στίλπωνες 223
στόλος quid significet 15
στόμα πισόν 419
Strenarum missitãdarum tempus 172
στρῆνιαι, στρῆνος 255
στρῦμβα καὶ στρόμβα 402
Struthea mala 41
Strymon flu. & Strymonia 347
Stymphalides aues quomodo expulerit Hercules 464
Styx palus et fons 385
Sucularũ occasus 350.611
Sudasse simulachra & signa deorũ q̃ causa 137
Suetonij locus castig. 253
Suffragia Græcorum 90
Suidæ locus emaculatus ante æditionẽ Frob. 322
Suidæ locus mutatus 486
Suniũ promontoriũ 176
Supplices quas corporis partes attingant 618
Susa, regia Persarum 282
συΐα, oppidum 543
σῦκον & σύκωσις quid 202
Synesii locus correct. 317
συνωρὶς, quid 409
σύνταξις 34
Syracusis quãta serenitas
Syria quæ 468.467 (410
Syrorum qui piscibus abstinuerint 131
Syrinx quid 7
ξυστάδιον 16

T

T Literæ significatio
Tablinum 216 (235
Tactus, sensuum certissimus 425
Talus πέζος καὶ ἐξίτης, χίος καὶ κύων 294
Taphiæ insulæ 529
Tarandus 85
Taraxippus 94
Tarẽtum à Parthenijs occupatum 570
Tarsus unde dicta & quæ eius cognomina 3
Taurus, nauis 47
Tegea urbs 485
Teleboides insulæ 529
Telephia ulcera 82
Telephus saucius quomodo curatus 435
Telesilla poetria 131
τήκομαι 612
τέμαχος 247
τέμενος quid 121
τήναντες 4
Tenos insula 113
Teos insula & ciuitas 378
Ter quantum augeat 197
Terebinthus & Terminthus nõ eadẽ arbor 114
Tereus ubi regnarit incertum 122
Terpãder citharœdus 526
Terræ filij 3
Terræ mentio quando fit autoribus, quid cõsiderandum lectori sit 511
Tertulliani locus 403
Tetartimorium & tetartimorum 259
τέτρωρος δρόμος 90
τέττιξ 122
Tettigoniæ cicadæ 361
Teuthrania quæ Pergamum 434
θ. literæ significatio 235
θαλαμακεῖς, θαλαμίαι, θαλάμιοι, θαλαμῖται 232
Thalamus 193
θάλαμος, καὶ θάλαμος νυμφίδιος 7
θαλερῶπις 361
θαλλίχιον, quid 612
θάλλος quid 612
Thebas plures 295.298
Thebas quis deleuerit & quis restaurarit 144.145
Thebanos fistulandi studiosos fuisse 304
θεῖος Laconib. quis 306
Themis ichnæa 58
Themiscyra oppidũ 471
Themistocles 80
Themistocles quando uixerit 280
θεοὶ ἐπακτιοι 106
Theocriti lapsus 44
Theodestes seu Theodotus tragicus 207
Theophrastus cur sic dictus 269
Theoretica quæ 526
θερμὸν quid significet 158
θὴρ pro leone 68
θηρίον quale animal 235
θηριοδήκτης & Theriaca ib.
Thesei gesta 134
θεσμός 13
Tespię filias uirginesquinquaginta, ab Hercule mulieres factas 433
Thespis tragic⁹ poeta 377
Thessali qualis gens 210
Thessalia unde infecta ib.
Thessalonice ciuitas 49
θωὺθ mensis 171
Thiestis scelus 543
Thoth, Thouth 171
θρεία urbs 282
θύειος ἄρης 193
Thraces quomodo natos & mortuos prosequuti
θρηνῖται qui 232 (26
Threnodi Alexandrinorum

rum 44
θεῖα tribus 298
θεῖαι ibidem
Thriasius campus ibidē
θεῖον quid 231
Thrips, quid 190
Thymiamata quæ 561
Thyonichus 412
θύρεα θύρε urbs 282
θυειάδες, quid 232
Thyrsus quid 525
Tigris fl. unde dictus 303
Timarchi qui 356
Timocreon pugil & poeta 296
Timomachus pictor 440
Timon quō perierit 302
Timotheus fidicen 4
τιτθαί quid 166
Tityus Terræ filius 486
τίχαρχος 66
τορύνη quid 570
Toxicū unde fiat 210.465
Trabeati equites 25
Trabearū genera tria ibi.
Trachin oppidum 435
Tragœdia à quibus inuēta 133
Tragœdia ī qua urbe fuerit inuenta, & quomodo perfecta 377
Tragicus primus quis ib.
Tragus quid 116.117.200
Translationes duræ 402
Trausi populus 26
τρήρων unde dicta 281
τριάσσειν quid 177
Tribulus iuxta Nilum & Strymonem nascēs uescus 504
Tricliniū unde dictū 490
Trieremoliç naues 111
τρινακρία, τρινακρίς, Sicilia 375
Tripos quid 528.529
τρὶς quomodo augeat 197
τρίχον καὶ τριχίον 197
Tritonis descriptio 347
τροπώσχεδια 346
τρυγοδαίμονες 198
Turdus piscis, qualis 347
τύπανον pro τύμπανον & quid significet tympanum 182
Trypho serpens 80
Tyrrheni cur in Delphinos cōuersi fingant 20
Tyrtamus prius, postea Theophrast⁹ dict⁹ 269
Tyrus urbs & eius conditores 383.541
Tyrius color 73

V

VAccam æneā à tauro initam 425
Vacuum extra mūdum 31
Vadianus carpitur 180
Valēti de successione imperij solicito quid dæmones indicarint 59
Valerius refutatur 280
Valer. Max. locus restitutus 15.101.273
Valgi, Vari, Varij 386
Vbera fontium 505
Vegetij locus castig. 106
Venationis partem Dianę suspensam 216.217
Venus quid Vectio Valenti 52
Venus Gnidia Euploia dicta 462
Venus Paphia 462
Venus ἀναδυομένη 462
Venus cur aurea nūcupata 214. & Cypris ibidē
Veneres duæ 54
Veneris situs in cœlo 613
Venerius talus 294
Vergiliarum occasus 611
Vericulum 197
Vermiculorum uaria genera & nomina 190
Versus retrogradi à diabolo compositi 562
Verutum 197
Vesper, Vesperugo 295
Victimas uino persundēdi mos 507
Victimarū prẹstātissimæ partes quib. cesserit 169
Vinū protropon, lixinū, tortiuum 552
Vina Græcorū aqua dilui 107
Vinū Coū quod dicat ib.
Vinū Phorineum, Rhodium ibidem
Vini tēperandi ratio 254
Vini aqua tēperandi quis autor 116
Vini potentia 79
Viperæ morsus 330
Virgilius an Vergil. 530
Virgilij effigies in Mantuanis numis expressa 372
Virginibus ubi corpore quẹstum facere licuerit
Viridis color iucundiss. oculis (465 130
Viscū ubi copiosissime, & unde proueniat 120
Vitæ finis quis cōmodissimus C. Cæsari & Philippo Macedoni existimatus 391
Vitæ hoīm partit. 251.252
Vitem olim centuriones ferebant qua cædebant milites 147
Vitiles naues 111
Vmbilici quid 165
Vnus pro multis 403
Vno ore, ἀφ᾽ ἑνὸς στόματος (182
Volaterr. error 613.
Vrbs propter excellentiā Rhoma 142
Vulnus quis primus obligarit 82
Vulcan. ignis inuētor 425
Vulcanus cur in Lēnum exturbatus à Ioue fingatur 615

Vulcano quæ merces data pro fulminibus Ioui aduersus Gigantes fabricatis 461
Vultures metaphorice qui dicantur 220
Vxorē repudiare quibus de causis permissum lege Romuli 191

X

Xerxis copiæ 280
Ξόανα q̄ statuę 471

Y

Ὑγροὶ lasciui cur dicti 213
ὕπαιθρον 172.249.250
ὑπηνέμιος 412
ὑπογεῖα 107
ὑποζώματα nauium 111

Z

Zacynthus, prius Hyria 356
ζείδωρος ἄρουρα 39
Zetes Boreæ filius 113
ζῶν quid 152
ζῦθος potus 117
Zythum potus ibidem
Zizypha quid 83
Zoilus 176
Zopyrus medicus 209
ζόφος septentrio 409
ζυγά, ἄζυγα 107
ζυγὰ, ζύγιοι, ζυγῖται 232
ζύγιοι θεοί 320
ζώνη quid & ζώννυσθαι 235
ζωρότερον 248

INDICIS FINIS.

ERRATA QVAE IN PRIMIS OB EXEMPLARIS INDILIGENTEM & uitiosam scripturam, tum etiam typographicarum operarum incuriam commissa sunt, ad hunc modum castigabis. Numerus prior notat paginam, posterior paginæ uersum.

Pag. 2. uersu 30. dele alijs. 5.28. φιλοπυγμῆς. 15.26. λακεδαιμόνιος. 18.29. ἀνδροβόροι. 20.10. à deo. 34.3. ἑτέρας. 59.14. congesti. 74.20. ἀκτὴ. in littus. 79.33. somnū appetunt. 80.16. calidissimo. 96.12. dulcissimæ. 116.31. uuis pro undis. 121.12. Polluci. 123.32. uiuo. 133.22. laudibus Quintil. 148.37. pabuli uice. 180.9. lupum pro leonem. 34. dimouens. 187.36. Nicarchum. 209.14. φιλαπεχθάσης. 215.16. addictus. 29. ἀντώνιον. 217.25. ἀντιπελαργεῖν. 219.41. Erysichthonū. 220. scriniolum. 223.16. insufflans. 260.31. κινητήριον. 346.16. iuncea & scirpea. 347.16. ἀβδηρίτης. 372.31. Sapphus. 373.17. Archilochus. 374.36. est M. Cicero. 377.40. ἀλκμαιῶνα. 401.12. Nephelococcygias. 403.36. pro Plato, uidetur legendum Apellico, Nam is librorum Aristotelis emptor fuit, ut Strabo lib. xiij. 404.44. κλεόμβροτος. 412.8. Thyonichi. 415. post uersum 2. ἱμερτὴ, adde & hunc, εἰμὶ βουπάλεως δ᾽ἔργου ἀεθλοσύνης. 461.33. Erichtonius. 34. Erichtonium. 511. uer. antepenultimo, Romanorū. 539.31. quod Coracis. 556.32. Romanos. 560.12. Cybeles. 615.39. Athenæus.

Reliqua sunt leuia, uelut maiusculæ literæ pro minusculis, & uice uersa: item quàm pro ꝙ: quæ quidem cuiuis, nisi obtusissimæ naris fuerit, facile est emēdare.

BASILEAE APVD HIER. FROBENIVM
ET NIC. EPISCOPIVM,
M. D. XLIX.

FRO BEN